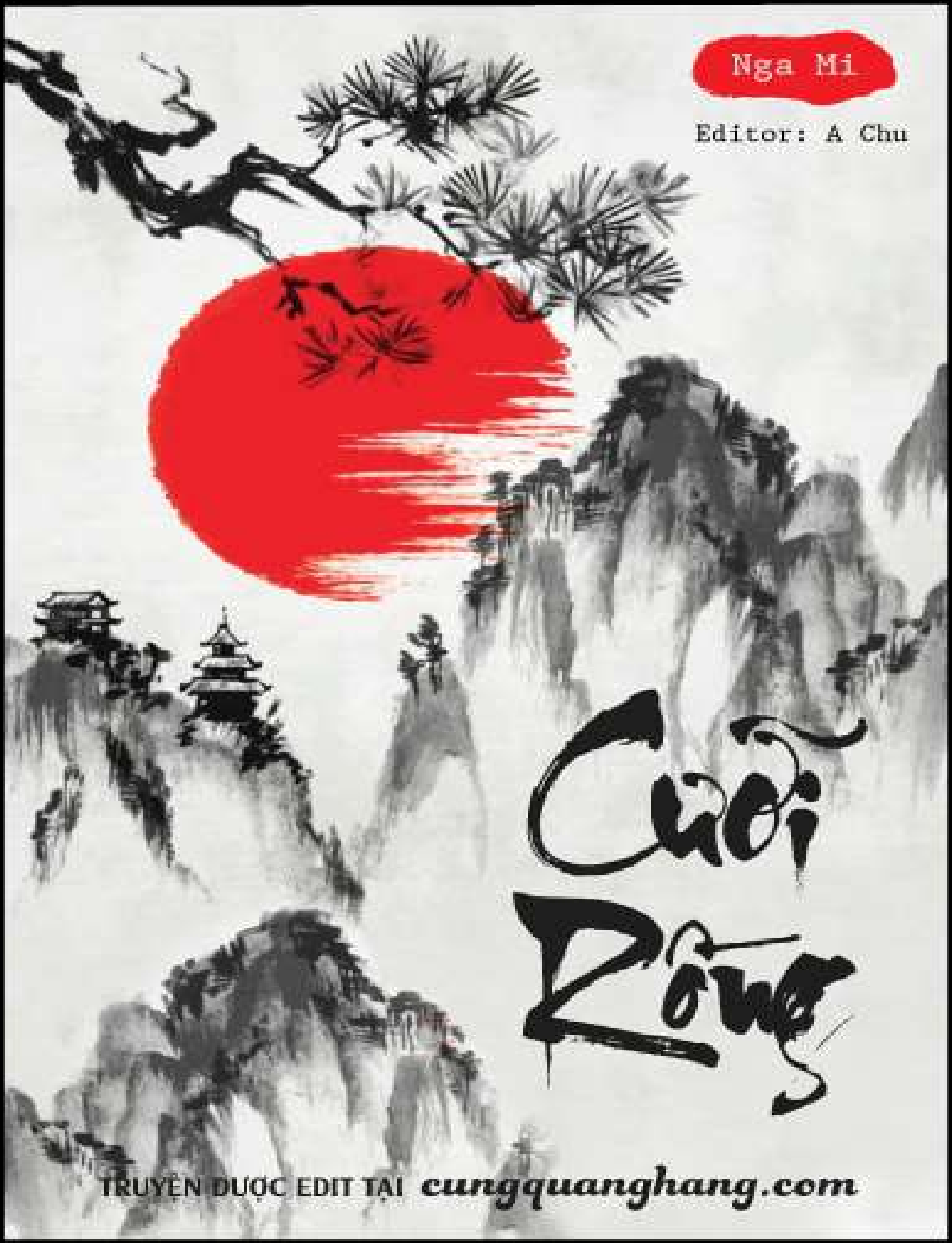
Nga Mi
Editor: A Chu
Cuối Rồng
TRUYỆN ĐƯỢC EDIT TẠI cungquanghang.com

Cuỗi Rồng

Tác giả: **Nga Mi**

Thể loại: Cổ đại, huyền huyễn, xuyên không, dị giới

Số chương: 219C + 3PN

Editor: **A Chu**

https://thuviensach.vn

Cover: **lolemcalas**

Nguồn ebook: http://cungquanghang.com

.

https://thuviensach.vn

Văn án

【Ba ngàn con sông, Chỉ một gáo nước, Xinh đẹp như hoa, Kiêu hùng khom lưng】

Người xưa nói rằng: trời ghen ghét hồng nhan, người cương trực dễ bị hại. Cho nên nàng kiên nghị (vững vàng, có nghị lực) xuất sắc như vậy, hơn nữa tài mạo hơn người

Bài học đầu tiên là học giả bộ yếu đuối, cố gắng ăn mặc như một bông hoa nhỏ vô hại.

Giả bộ quá mức, bị ác nhân nào đó thuận tay xách về nhà, đem nàng ăn sạch còn tuyên bố: là ông trời đưa nàng đến bên ta.

Hừ! Nàng là thay ông trời trừng phạt hắn mới đúng ấy!

Dám gây rối, ham muốn sắc đẹp với nàng? Chờ bị nàng ngược đãi cả đời đi!

https://thuviensach.vn

Mục Lục

Văn án
Chương 1: Vừa thoát miệng hổ lại vào hang sói
Chương 2: Ông trời đem nàng tặng cho ta
Chương 3: Sở trường ăn cơm, lải nhãi và chạy trốn
Chương 4: Những chiến binh của nam nhân mặt than
Chương 5: Giết người không chớp mắt
Chương 6: Ta thật sự rất yếu
Chương 7: Ta cho nàng trốn
Chương 8: Mỹ nhân kế thất bại
Chương 9: Độc không chết cũng bị hù chết
Chương 10: Tự mình chuốc khổ
Chương 11: Nàng ngốc nghếch như vậy cũng dám xuất môn?
Chương 12: Ta sẽ không miễn cưỡng nàng
Chương 13: Tin ngươi một lần
Chương 14: Đao hạ lưu thỏ
Chương 15: Linh thú quá yếu
Chương 16: May mắn không nghe lời
Chương 17: Vào nhà cướp của chuyên nghiệp
Chương 18: Diện mạo sát phạt vốn có
Chương 19: Ăn cho hắn nghèo luôn
Chương 20: Hương thơm một nụ hôn
Chương 21: Con vật trong ngoài không giống nhau
Chương 22: Có điểm kỳ lạ
Chương 23: Có nữ cùng xe
Chương 24: Mời khanh* vào bình
Chương 25: Sự hiểu lầm mờ ám
Chương 26: Nàng nhất định muốn lấy thân báo đáp rồi?
Chương 27: Nàng là điều bất ngờ.
Chương 28: Nuôi béo rồi làm thịt

https://thuviensach.vn

Chương 29: Tự tin đến tự kỷ
Chương 30: Cọp cái xuống đồng bằng
Chương 31: Liễu Hạ Huệ hay quỷ hút máu?
Chương 32: Mỹ nhân trong tay
Chương 33: Vu oan giá họa
Chương 34: Ca ca muội muội
Chương 35: Cam chịu số phận
Chương 36: Ngươi muốn làm cha nuôi của ta?!
Chương 37: Gà nói với vịt
Chương 38: Cút ngay!
Chương 39: Thái độ trong cung
Chương 40: Hồng hạnh qua tường
Chương 41: Âm hồn không tan
Chương 42: Bàn tay khéo léo ngàn vàng
Chương 43: Váy ngươi giữ lại tự mình mặc đi
Chương 44: Nàng ra tay hay là ta ra tay?
Chương 45: Linh thú trong sạch cao quý
Chương 46: Sau khi uống rượu thì thế nào
Chương 47: Giả ngu không thể giải quyết vấn đề
Chương 48: Cầu hôn và lừa hôn
Chương 49: Cạm bẫy dịu dàng
Chương 50: Linh thú phá hỏng
Chương 51: Dáng cười của ngươi rất đáng sợ
Chương 52: Bí mật của Tần Du Du
Chương 53: Hai Nghiêm Di?
Chương 54: Không thể so sánh
Chương 55: Dòng máu mạnh mẽ của linh thú
Chương 56: Mặt đỏ tim đập
Chương 57: Không khách khí
Chương 58: Tác dụng của nam nhân so với linh thú
Chương 59: Linh thú hôn mê

https://thuviensach.vn

Chương 60: Dùng thử phu quân
Chương 61: Nàng rốt cuộc cấp mấy
Chương 62: Tài nghệ hơn người
Chương 63: Lại chậm một bước
Chương 64: Biết thì thế nào?
Chương 65: Giống như chiếm tiện nghi
Chương 66: Thánh tử giá lâm
Chương 67: Cười khuynh thành
Chương 68: Bổn vương chờ không kịp
Chương 69: Ngược một lần không đủ
Chương 70: Dụng ý bất lương của sư phụ
Chương 71: Chỉ đáng giá mấy miếng bánh ngọt
Chương 72: Của hồi môn của nàng
Chương 73: Từ hôn khó khăn lớn
Chương 74: Không sợ ngươi học, sợ ngươi học không xong
Chương 75: Trong cung có nguy hiểm, vào cung phải cẩn thận
Chương 76: Bí mật
Chương 77: Hôn một cái
Chương 78: Cưới một tặng hai
Chương 79: Giải thích cho ai xem?
Chương 80: Hoàng đế ghen ghét
Chương 81: Tắm ăn
Chương 82: Nàng không chạy thoát được đâu
Chương 83: Một cành hoa
Chương 84: Ngang nhiên thể hiện tình cảm?
Chương 85: Điệu hổ ly sơn
Chương 86: Giết chóc khủng bố
Chương 87: Muội chẳng lẽ không phải người một nhà với ta?
Chương 88: Nhìn vào mắt ta
Chương 89: Đoạt phách câu hồn
Chương 90: Ngay lúc quan trọng rơi xích

https://thuviensach.vn

Chương 91: Một đêm cuối cùng
Chương 92: Sẽ thành thân thuộc
Chương 93: Cởi áo cho ta
Chương 94: Trong suối thánh
Chương 95: Lưỡng tình quyến luyến
Chương 96: Phu quân bị đổi người?!
Chương 97: Triền miên
Chương 98: Ta muốn nhìn rõ chàng
Chương 99: Ký hiệu thần bí
Chương 100: Thầy trò khó trị
Chương 101: Lợi dụng rất triệt để
Chương 102: Nàng luôn nhớ ta*
Chương 103: Dã tâm
Chương 104: Tần Du Du phản công mạnh mẽ
Chương 105: Để ta hành hạ chàng cho đã
Chương 106: Vì sao là ta?
Chương 107: Nghịch với lửa có ngày chết cháy
Chương 108: Mê chết chàng
Chương 109: Thấy rất nhiều heo chạy
Chương 110: Kinh biến
Chương 111: Quá thông minh
Chương 112: Bí mật của hai huynh đệ
Chương 113: Lão công không ngoan? Thiến
Chương 114: Phu thê
Chương 115: Quả thật không tệ
Chương 116: Sát khí khắp nơi
Chương 117: Sư đồ
Chương 118: Vấn đề trong sạch của phu quân
Chương 119: Phụ thân thần bí
Chương 120: Không giống
Chương 121: Cần võ thánh bảo vệ

https://thuviensach.vn

Chương 122: Ba nhược điểm của yêu quái tướng công
Chương 123: Đêm dài
Chương 124: Một kiếm xuyên tim
Chương 125: Mạng không đáng chết
Chương 126: Kế hoạch của hoàng đế
Chương 127: Du Du như thế nào
Chương 128: Kiều thê hung mãnh
Chương 129: Lên xe trước mua vé bổ sung sau
Chương 130: Đại pháo xuất hiện
Chương 131: Giang sơn mỹ nhân
Chương 132: Chàng bị chỉnh không hề oan
Chương 133: Tỉnh mộng
Chương 134: Ta chỉ không tin nàng ta
Chương 135: Ta có thể nói không sao?
Chương 136: Hiện tại quay đầu chưa muộn
Chương 137: Phu thê một thể
Chương 138: Sói đến đấy
Chương 139: Lần này đến phiên ta lừa ngươi
Chương 140: Người khác khá nguy hiểm
Chương 141: Một cái cắn của đại quái thú
Chương 142: Con thỏ ăn thịt người
Chương 143: Tù binh
Chương 144: Ngoại trừ ăn vẫn là ăn!
Chương 145: Thể chất nguy hiểm
Chương 146: Trời sinh phun lửa
Chương 147: Lời tiên đoán của Đại Chủy
Chương 148: Trạm tiếp theo, lãnh cung
Chương 149: Lý do biến thái
Chương 150: Cứu tinh đến
Chương 151: Các ngươi đã bị bao vây
Chương 152: Vận may và hiểu lầm

https://thuviensach.vn

Chương 153: Ẩn nấp
Chương 154: Tên đó còn khốn kiếp hơn
Chương 155: Một câu thành sấm
Chương 156: Tin tức của sư phụ
Chương 157: Mạng con gián
Chương 158: Điều kiện của Tần Du Du
Chương 159: Đều là người sai
Chương 160: Đàm phán thất bại
Chương 161: Biểu ca còn ở không?
Chương 162: Ta với muội cùng đi
Chương 163: Hoàng đế trở về, bị ghét bỏ
Chương 164: Xâm nhập Li quốc
Chương 165: Bất ngờ gặp lại
Chương 166: Tên khốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn
Chương 167: Đánh ngất mang về
Chương 168: Tin tưởng chìu chuộng
Chương 169: Ngươi thảm...
Chương 170: Ưu điểm của Nghiêm Di
Chương 171: Sống chung
Chương 172: Mời phu nhân duyệt binh
Chương 173: Là lợi hay hại?
Chương 174: Phát hiện món ăn
Chương 175: Xúc động nhất thời
Chương 176: Xấu hổ
Chương 177: Ta cũng lợi dụng ngươi
Chương 178: Cả hai đều phải chết
Chương 179: Thầy trò cha con
Chương 180: Thì quỵt nợ đó, thế nào?!
Chương 181: Thật thật giả giả
Chương 182: Nguy hiểm do tức giận nhất thời
Chương 183: Ngươi còn sống sẽ không dễ dàng

https://thuviensach.vn

Chương 184: Ngựa được ủy thác lâm trận
Chương 185: Tình cảm không giống nhau
Chương 186: Hoan nghênh hạ cố đến Phụng Thần giáo
Chương 187: Rất giống
Chương 188: Phong Dao Cơ ở đâu?
Chương 189: Cầu còn không được
Chương 190: Cổ trùng thần cũng muốn thăng cấp
Chương 191: Chứng cứ lạc lối của giáo chủ
Chương 192: Bà cho rằng ta là đứa ngốc?
Chương 193: Con muốn nàng
Chương 194: Huyết mạch thiên long
Chương 195: Thánh tử cầu hôn
Chương 196: Phân công nhau hành động
Chương 197: Chính là mùi vị này
Chương 198: Chỉ một bọ ngựa, hai chim hoàng tước
Chương 199: Ác sát hiện thế
Chương 200: Cuộc chiến thần thú
Chương 201: Tiểu Khôi đột phá lớn
Chương 202: Một trùng ba ăn
Chương 203: Thử thay đổi
Chương 204: Trở ngại thăng cấp của Tiểu Khôi
Chương 205: Ông vua mất nước
Chương 206: Con thỏ rất xinh đẹp, rất hung bạo
Chương 207: Kỳ hoa* trong núi
Chương 208: Tuyệt cốc tìm cha
Chương 209: Cha con gặp nhau
Chương 210: Bạc đầu bên nhau
Chương 211: Ai nói mãnh thú nhất định rất hung ác?
Chương 212: Yêu sâu đậm
Chương 213: Tối đa có thể của hai linh thú
Chương 214: Phu quân chính là dùng để sai bảo

https://thuviensach.vn

Chương 215: Điều kiện của Kim thị
Chương 216: Dễ như trở bàn tay
Chương 217: Mờ mịt giữa sống chết (Đại kết cục - thượng)
Chương 218: Tình khó bỏ, nghĩ khó yên (đại kết cục - trung)
Chương 219: Chỉ muốn lòng quân như lòng ta (đại kết cục - hạ)
Phiên ngoại 1: Thịt mỡ trên người ngươi đâu?
Phiên ngoại 2: Thỏ trắng hung tàn
Phiên ngoại 3: Hứa hẹn cả đời

https://thuviensach.vn

Chương 1: Vừa thoát miệng hổ lại vào hang sói

May là nàng luyện công không chăm chỉ lắm, bằng không thì mệt lớn rồi!

Tần Du Du trong đau khổ tìm thấy niềm vui, cố gắng vén mặt nạ lên phun ra một ngụm lớn máu tươi.

Thoáng cái thân thể giống như bị trống rỗng, nàng khó chịu nằm xuống. Bị bắt cũng được, bị giết cũng được, còn tốt hơn vật lộn chạy trối chết như thế này.

Nhưng nghĩ đến hậu quả sau khi bị bọn họ bắt được... Tần Du Du cắn chặt răng, tiếp tục chạy trong tiếng gió núi gào thét.

Không biết tên quỷ quái thiếu đạo đức nào chế tạo ra "Hóa Nguyên Đan", loại thuốc thâm độc này, đáng thương cho công lực nàng chăm chỉ tu luyện lực mười năm, một lần mất sạch như thế này, nguyền rủa tên quỷ quái thiếu đạo đức đó mười đời không lấy được vợ!

Tần Du Du nhờ suy nghĩ miên man để phân tán sự chú ý lên vết thương, cố gắng chống một chân, bước một chân, lảo đảo đi về phía đường núi.

Phía trước có tiếng nước chảy ào ào, phía sau tiếng truy binh càng lúc càng gần!

Quái lạ, khe suối nhỏ như vậy sao tiếng lại vang thế chứ? Tần Du Du thần trí hơi mơ hồ rồi, dược lực *(hiệu lực của thuốc)* 'Hóa Nguyên Đan' khi nàng chạy trốn đã tác động lên toàn thân rồi, cảm giác yếu dần bao phủ nàng.

"Du Du, đừng chạy, phía trước không có đường đâu, theo ta trở về đi." Giọng nam quen thuộc truyền đến, là Phong Quy Vân.

Nàng mà cùng về với hắn nhất định xong đời! Không chạy là quả dưa ngốc! Tần Du Du đảo mắt xem thường, trong lòng rất không đồng ý.

Nhưng ngay sau đó nàng liền hối hận --- bước chân đạp vào khoảng không, cả người nàng mất khống chế, ngã thẳng xuống dưới.

Phía trước dĩ nhiên là vách núi đen!

https://thuviensach.vn

Phong Quy Vân chết tiệt, ngay cả nói cũng không xong, nếu hắn nói phía trước là vách núi đen, nàng sẽ không tăng tốc tiến lên rồi, nàng bị chết như vậy thật oan ức mà!

Nhưng hình như rơi xuống vách núi đen bình thường sẽ không chết, còn có thể gặp may mắn lớn, nhận được sách cổ quý có một không hai, bảo khố, linh tình gì đó.... Người Tần Du Du đang giữa không trung kiền hôn mê bất tỉnh. Trước khi mất đi tri giác, đầu óc hiện lên những truyện xưa sư phụ kể cho nàng.

"Du Du!" Trên vách núi đen, Phong Quy Vân vô cùng lo lắng, kinh sợ, tiếng nói bị gió thổi bay thành từng mảnh nhỏ.

Ánh lửa bập bùng, gương mặt Phong Quy Vân vốn tuấn mỹ ôn hòa giờ có vẻ dữ tợn, kinh sợ, hắn chạy tới vách núi đen nhìn xung quanh bên dưới.

Tối nay cuồng phong gào thét, không trăng không sao, nước dưới vách núi bị che dấu trong bóng tối, chỉ nghe tiếng nước ào ào, không cách nào nhìn thấy thân ảnh hay bất cứ tiếng động nào của Tần Du Du?

Phong Quy Vân siết chặt tay, móng tay đâm vào lòng bàn tay mà cũng không biết, xoay mạnh người lại đối mặt với đám hắc y nhân đi cùng, hét lớn: "Đi xuống tìm đi, cho dù phải tát hết nước bên dưới cũng phải đem người về cho ta! Sống phải thấy người...." Nói đến đây, hai mắt hắn đỏ lên, nhịn không nói bốn chữ "Chết phải thấy xác".

Tần Du Du không thể chết được! Mặc kệ là công hay tư, hắn đều phải mang nàng trở về.

Đều do hắn quá nóng vội, dồn ép quá chặt, biết trước thế này, hôm qua hắn thà thả nàng đi còn hơn...

…

Giống như nhân vật nữ trong truyện xưa, Tần Du Du đương nhiên không chết, nhưng không gặp cái gì bất ngờ như trong truyện sư phụ nàng kể cả, mà là nàng được người đi trên sông mò lên, nằm nghỉ trên ván ở đuôi thuyền gỗ.

"Bên ngoài xảy ra chuyện gì?" Trong khoang thuyền, một nam tử mặc thanh sam (áo xanh), mắt nhìn thư mở trên tay, nói với lão bộc đầu bạc, ăn mặc như quản gia đang canh ở cửa khoang thuyền.

https://thuviensach.vn

Nói về dung mạo thì nam tử thanh sam cũng cực kỳ xuất sắc, đáng tiếc trên mặt, cười như không cười, trời sinh uy nghi, hơn nữa giữa 2 hàng lông mày có nếp nhăn mờ mờ, vì đường cong thân thể hắn vốn cường tráng, càng tăng thêm nét nghiêm túc, lạnh thấu xương, làm người ta không tự chủ được tâm sinh khiếp sợ, đừng nói người thân cận, ngay cả liếc mắt nhìn hắn một cái cũng cảm thấy lớn mật mạo phạm, bị hắn liếc nhìn một cái tim gan đều run rẩy.

Dù dung mạo đẹp, nhưng mặt như Diêm La vương cũng không có người nào dám thưởng thức cả.

Hắn họ Nghiêm tên Di, trong tâm trí nhiều người thì đây là một kẻ gian ác!

Lão bộc cung kính khom người, nhỏ giọng nói: "Người chèo thuyền phát hiện có người rơi xuống nước, đem người cứu lên đặt ở sau thuyền." Chỉ cần nghe hắn nói, tất cả mọi người sẽ biết ngay hắn chính là --- thái giám.

Có thái giám đi theo bên người, chắc chắn không phải người bình thường, Nghiêm Di chính là huynh đệ ruột của hoàng đế Nguyệt quốc, lão thái giám tên là Lương Lệnh, từng chưởng quản tất cả mật thám hoàng gia, cho dù giờ đã lui về đảm nhận đại tổng quản Nghiêm Di vương phủ, trong hoàng thành Nguyệt quốc vẫn là nhân vật quyền thế hạng nhất.

Chủ tớ hai người bọn họ lần này bí mật xuất hành lẻn vào Li quốc, chỉ dẫn theo bên người mười hai thị vệ thân tín, đối với người xa lạ cùng việc ngoài ý muốn bỗng dưng xuất hiện đương nhiên phải đặc biệt cảnh giác rồi.

Lương Lệnh đang muốn mở miệng chờ lệnh giải quyết "ngoài ý muốn" này, Nghiêm Di đã ném thư vào trong chậu than, đứng lên đi ra khoang thuyền.

Phong thư đó vừa được mật thám khẩn cấp đưa đến, tin tức trong thư khiến Nghiêm Di thất vọng, người hắn muốn tìm vừa mới biết chút tin tức, manh mối liền bị cắt đứt sạch sẽ. Chuyện như vậy cũng không phải lần đầu, hắn gần như hoài nghi có phải ông trời muốn ngăn cản hắn không.

Cái tên chết tiệt kia cũng trốn giỏi quá chứ! Thật là trơn trượt hơn cả cá chạch nữa.

Lương Lệnh nhìn tâm tình hắn không tốt cũng không dám nhiều lời, yên lặng đi theo hắn đến đuôi thuyền.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du đang nằm trên đùi thuyền nương, mặt cúi xuống phun ra một ngụm nước sông cùng máu, thần trí nàng mơ hồ, tóc dài ướt đẫm rối tung, tình trạng vô cùng nhếch nhác.

Nghiêm Di đi đến bên người nàng, soi ngọn đuốc, đúng lúc nhìn thấy một mảnh đỏ tươi nhỏ sau cổ nàng lộ ra... là hắn?!

Nghiêm Di bỗng xoay người, đưa tay gạt đi những sợi tóc cản tầm nhìn, hiện ra cái cổ trắng nõn bên dưới, một mảng hình dạng như lá cây phong, cái bớt nhỏ đỏ bừng lọt vào tầm mắt.

Hắn đột nhiên đi đến làm thuyền nương đang cứu Tần Du Du hoảng sợ, chân tay luống cuống muốn đứng dậy hành lễ, làm cho Tần Du Du đang nằm trên đùi bà suýt nữa ngã nhào khỏi thuyền, may mắn Nghiêm Di nhanh tay lẹ mắt đem người ôm lại.

"Cẩn thận!" Lương Lệnh không ngờ Nghiêm Di sẽ đột ngột ôm lấy Tần Du Du, lỡ như đó là thích khách giả trang thì làm sao bây giờ? !

Nghiêm Di không để ý tới hai người bọn họ, vươn bàn tay để trên ngực Tần Du Du.

Tần Du Du chỉ cảm thấy một dòng hơi ấm từ trước ngực tỏa ra tứ chi, toàn thân, tinh thần rung động mở mắt ra, mờ mịt nhìn Nghiêm Di ngay trước mặt, ý thức lại mất đi, hôn mê bất tỉnh.

Lương Lệnh ở bên cạnh cẩn thận quan sát một chút, phát hiện Tần Du Du quả thật không có khả năng tấn công, liền yên lòng, bảo thuyền nương đi chuẩn bị sẵn nước gừng ấm.

Thân là thân tín của Nghiêm Di, vừa nhìn thấy cái bớt trên người Tần Du Du, Lương Lệnh hiểu được chủ nhân vì sao lại thất thường như vậy --- nữ tử được nhà đò tốt bụng cứu lên, rất có thể là người mà chủ nhân tìm kiếm suốt một năm!

Chỉ là, sao lại là một nữ tử trẻ tuổi chứ?

Trong khoang thuyền, Nghiêm Di xác định Tần Du Du tạm thời tính mạng không đáng lo nữa, dặn thuyền nương thay y phục cho nàng, cẩn thận đặt nàng lên giường hắn.

https://thuviensach.vn

Thị vệ đi tới bẩm báo: "Hai bên bờ sông Trường Giang và Hoàng Hà phát hiện có nhiều hắc y nhân khả nghi đang tìm gì đó ở ven sông, phía trước ngoài mười dặm có nhiều binh sĩ Li quốc bắt đầu phong tỏa, chặn các tàu bè lại."

Nghiêm Di nhíu mày, truy binh tới nhanh thật!

Chương 2: Ông trời đem nàng tặng cho ta

Li quốc cùng Nguyệt quốc xưa nay bất hòa, nếu tại đây phát hiện người trong hoàng tộc Nguyệt quốc, khó đoán được sẽ có chuyện gì xảy ra.

Tình thế nguy cấp, nhưng Nghiêm Di không chút nào khiếp sợ, khẩn trương cả, tâm tình vô cùng tốt, phất tay bảo Lương Lệnh ra ngoài toàn quyền thay hắn xử lý việc này.

Chỉ trong chốc lát, tất cả mọi người đều lui ra ngoài khoang thuyền, trong khoang thuyền, không gian yên lặng chỉ có tiếng ngọn đuốc lay động bập bùng.

Đầu ngón tay Nghiêm Di chậm rãi xoa lên vết bớt đỏ tươi sau cổ Tần Du Du. Dựa vào những vật nhỏ kì quái cùng vài mặt nạ khác nhau do thuyền nương lấy từ trên người nàng, cũng đủ để hắn xác định được danh tính của nàng rồi.

Đạp phá thiết hài vô mịch xử, đắc lai toàn bất phí công phu*....

(*) đi mòn giầy thiết không được gì, lại hoàn thành không phí công phu.

"Là ông trời đưa nàng đến cho ta." Giọng nói trầm thấp như thở dài.

Trong cơn mê, Tần Du Du cảm thấy cổ ngưa ngứa, quay người lại nhìn, vô ý hơi rùng mình, khuôn mặt tái nhợt nhưng vẫn đẹp đến lạ thường hiện ra dưới ngọn đuốc, yếu ớt mềm mại vô cùng mịn màng, như hoa lan mới nở khiến người khác yêu mến.

Trong mắt Nghiêm Di ánh lên điệu cười hời hợt, hơi lan tràn đến bên môi, khuôn mặt ẩn trong bóng tối đó vì mỉm cười càng trở nên vô cùng thần bí, đẹp đến kì lạ.

"Thật sự cho ta sự kinh hỉ ngoài ý muốn..."

Tay lưu luyến trên cổ Tần Du Du di chuyển lên, nhẹ nhàng mô tả khuôn mặt non mịn của nàng, Nghiêm Di cười càng thêm thoải mái, hài lòng, cũng... càng

https://thuviensach.vn

thêm khủng bố.

Tần Du Du có thể thấy Nghiêm Di rất hiếm khi cười, nhưng sau này, dựa vào nàng miêu tả hình tượng của Nghiêm Di, cũng không khó tưởng tượng Nghiêm Di cười có bao nhiêu kinh hãi --- khi hắn không cười có thể dọa tiểu hài tử *(trẻ con)* khóc, còn khi cười..... ngay cả đại nhân còn bị dọa khóc nữa là!

Tần Du Du tỉnh lại đã là ba ngày sau rồi, nàng rất cẩn thận, không mở mắt ngay.

Cơ thể hư không, không có sức, khiến nàng buồn bực đến muốn khóc rống. Tuy nàng không có chăm chỉ luyện tập lắm, nhưng cũng đã luyện suốt mười năm mà, một viên 'Hóa Nguyên Đan' chết tiệt liền đem mười năm của nàng trở về số không, sớm biết thế nàng sẽ không luyện võ thuật quỷ quái làm gì, dành thời gian chuyên tâm nghiên cứu thứ mình thích còn hơn.

Tiếc là nàng lại chật vật, uể oải thế này đây, tất cả đã trở thành sự thật rồi, hiện tại nàng cần lo lắng là bây giờ và sau này làm sao trốn, không để Phong Quy Vân bắt được đây.

Tần Du Du chỉ buồn một lát thôi, sau đó liền phấn chấn trở lại.

Nàng hắn là được ai đó cứu rồi, dựa vào cảm giác đang ở trên thuyền, nàng nhớ hình như có thấy một nam nhân xa lạ, nhưng giờ nàng không nhớ rõ bộ dạng hắn như thế nào nữa.

Nếu Phong Quy Vân bắt được nàng, nàng nhất định sẽ không chọn đi đường thủy, nàng không biết mình đã hôn mê bao lâu rồi, nhưng đoán chừng không quá ngắn đâu nha, người cứu nàng có thể mang nàng bình an vô sự thoát khỏi truy xét của Phong Quy Vân, nhất định dùng chút mưu mẹo rồi.

Hiện giờ, nàng ngay cả nử tử bình thường cũng không bằng, nếu muốn bình an thoát hiểm, biện pháp tốt nhất là bám theo ân nhân cứu mạng này, chờ rời khỏi nơi nguy hiểm, tình trạng nàng khôi phục lại chút ít sẽ quyết định sau.

Tần Du Du im lặng suy nghĩ xem nên giải thích thân phận, lai lịch như thế nào, đồng thời chuẩn bị giả trang thành một đóa hoa nhỏ yếu đuối, lừa gạt sự đồng cảm như thế nào cho tốt đây.

Sư phụ có nói, hiếm có nam nhân nào không háo sắc, không thích làm anh hùng, anh hùng cứu mỹ nhân chẳng hạn, bọn họ thích nhất đó!

https://thuviensach.vn

"Nếu đã tỉnh, liền mở mắt nói chuyện." Giọng nam nhân bỗng vang lên bên giường, Tần Du Du bị giật mình, ho khan liên tục.

Tần Du Du tỉnh lại Nghiêm Di liền phát hiện, tiểu nha đầu này đã tỉnh rồi còn giả bộ hôn mê, không biết trong lòng có chủ ý quái quỷ gì đây.

Nghiêm Di thấy nàng ngay cả ho khan cũng không có sức, quả thực có chút đáng thương, vì thế ôm lấy nàng, để nàng tựa vào ngực mình, vỗ nhẹ lên lưng giúp nàng thuận khí, lại tiện tay cầm chén trà nóng ép nàng uống hai ngụm.

Lương Lệnh đứng bên nhìn thấy cảnh này, giật mình, tròng mắt muốn rơi xuống luôn, nhiều năm qua, hắn chưa từng thấy chủ nhân nhà mình dịu dàng săn sóc ai như vậy cả! May mắn, hắn ta đã gặp qua bao sóng to gió lớn, dị sắc chợt lóe rồi khôi phụ bình thường ngay.

Tần Du Du dẫn tỉnh táo lại, bỗng phát hiện mình bị một tên nam nhân xa lạ ôm vào lòng --- nàng bị phi lễ? !

Nàng loay hoay chống thân mình lùi lại, ngẩng đầu trừng mắt nhìn Nghiêm Di, vốn định dùng lời lẽ nghiêm khắc trách hắn có cử chỉ khinh bạc mình, kết quả cái trừng mắt này lại bị khí thế uy nghiêm đáng sợ của hắn dập tắt, làm cho chột dạ thoái chí.

Nam nhân trước mặt cho Từ Du Du ấn tượng đầu tiên là nghiêm túc, rất nghiêm túc, đặc biệt nghiêm túc! Giống như trời sinh không cười, lộ ra khuôn mặt cứng như thép vậy, ngũ quan sâu sắc, rõ nét, khí thế như một ngọn núi nguy nga, cao ngạo bất khuất lại lạnh lùng ngưng trọng.

Cặp mắt đó còn đáng sợ hơn, nhìn ánh mắt người đó như hữu hình, giống như có thể nhìn thấu tất cả giả tạo trong lòng người.

Vẻ mặt hắn quá mức "Trang nghiêm", thái độ không chút lẳng lơ, ngã ngớn của một gả háo sắc, ánh mắt nhìn chăm chú Tần Du Du giống như quan phủ nhìn tội nhân vậy.

Tần Du Du lại tự hoài nghi mình, nam nhân giống như tảng đá này hắn là sẽ không phi lễ nàng đâu, nhất định là nàng nghĩ nhiều rồi, hiểu lầm người ta.

Hai người trừng mắt nhìn nhau, Tần Du Du vốn gan lớn da dày cũng chịu không nổi rồi, đồng thời cũng không muốn kế hoạch bị lộ - giả trang nhu nhược, cần sự thông cảm bảo hộ của ai đó.

https://thuviensach.vn

"Ôi, là, là người đã cứu ta sao? Nơi này là đâu?" Tần Du Du lập tức thu hội ánh mắt, cúi đầu ôm áo ngủ bằng gấm trước ngực, rụt rè hỏi.

Giọng nói có khí nhưng không có sức, hơn nữa nàng còn giả bộ dáng vẻ nhu nhược đáng thương, quá giống luôn!

Nghiêm Di nhìn nàng chằm chằm, nói từng chữ từng chữ: "Nàng, không, nhận ra, ta?"

Tần Du Du sững sờ, nàng nên biết hắn sao?

Nàng ngẩng nhanh đầu, liếc nhìn Nghiêm Di, không ấn tượng a! Bọn họ đã từng gặp nhau rồi sao?

Đã gặp rồi thì cũng không thể nhận ra nàng, nàng bình thường không dịch dung thì cũng đeo mặt nạ, ít ai từng nhìn thấy dung mạo thật sự của nàng lắm.

Hay là nam nhân này rất nổi tiếng, nên nàng phải nhận ra hắn sao?

Tuy Tần Du Du không trả lời, nhưng vẻ mặt mù mờ đã cho Nghiêm Di đáp án.

Trong lòng Nghiêm Di tức giận.

Một năm, suốt một năm trời, hắn gần như dùng hết tất cả lực lượng điều tra truy tìm tiểu nữ tử trước mặt này, mà nàng lại đối với hắn không chút ấn tượng!

Nàng sao lại dám khinh thường hắn như thế ?!

Hay là tất cả đều do nàng giả vờ? Tưởng rằng như vậy thì nàng có thể đem những điều tốt đẹp đã trải qua một năm trước xóa sạch không còn một mảnh?

Nếp nhăn mi tâm Nghiêm Di vô thức sâu thêm vài đường, Tần Du Du nhìn ánh mắt hắn, không hiểu tại sao lại cảm thấy rét run. Nhưng nàng thật sự không biết hắn mà!

Khả năng ghi nhớ từ trước đến nay của nàng rất kém cỏi, nếu trên người đối phương không có đặc trưng nổi bật gì, nàng bình thường đều không nhớ được. Lúc trước nàng cùng sư phụ ẩn cư gần một thôn nhỏ, dân cũng chỉ hơn trăm người thôi, nàng có thể nhớ rõ còn chưa đến một nửa nữa là, thường xuyên tiếp xúc lắm mới nhớ được đó.

Nếu là người ngẫu nhiên gặp mặt, nàng vừa xoay người liền quên mất sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

Sư phụ nói nàng trời sinh không tim không phổi, lại thêm không nhớ rõ người ta, Tần Du Du chỉ có thể tự an ủi mình, đầu óc nàng chỉ để nhớ một ít việc có giá trị thôi, nhớ người qua đường giáp ất làm chi?

Nàng không ý thức được "thiếu sót nho nhỏ" của mình sẽ mang đến cho nàng rất nhiều phiền toái....

Chương 3: Sở trường ăn cơm, lải nhãi và chạy trốn

"Xin hỏi ân công cao tính đại danh?" Tần Du Du tinh tế, đáng yêu hỏi han, bày ta thái độ chân thành ăn năn.

Lúc nãy ta không nhận ra đỉnh đỉnh đại danh của ngươi là ta sai, ta giờ biết sai liền sửa, ngươi đại gia hài lòng rồi chứ?

Nghiêm Di lạnh lùng nhìn nàng, hỏi thẳng nàng: "Nàng đã uống Hóa Nguyên Đan? Kẻ thù của nàng là ai? Tiếp theo có dự định gì không?"

Giọng nói hoàn toàn giống như thẩm vấn tội nhân vậy.

Thật ra Tần Du Du cũng không phải quan tâm thân phận danh tính của ân nhân, hắn không biết nói như vậy càng làm hắn thêm thần bí, cũng được, dù sao nàng cũng không muốn thay hắn lập bài vị trường sinh đâu.

Nàng rất cảm kích ơn cứu mạng của hắn, có cơ hội sẽ báo đáp, mà nếu hắn cảm thấy không cần, nàng cũng không kiên trì làm gì.

Nam nhân trước mặt này có thế nhìn ra nàng bị Hóa Nguyên Đan phế bỏ tu vi, mười tám, mười chín năm tu vi của mình không phải yếu, mình trước mặt hắn nên nói chuyện cẩn thận một chút, bằng không da trâu cũng không đủ cho hắn chơi đùa.

"Nhãn lực ân công thật tốt. Đây là chuyện sư môn, ân công cứu mạng ta lại không cần báo đáp, sao lại dám khiến ân công thêm phiền toái chứ? Còn về dự định..." Tần Du Du đem nỗi khổ kể ra hết sức nhuần nhuyễn, trên thực tế, không cần diễn nàng cũng thật sự rất xui xẻo, rất đáng thương.

Muốn biết kẻ thù của nàng, không thể không đề cập đến lí do nàng bị trúng độc, đuổi bắt, nàng cũng không biết vị ân nhân này có đáng tin cậy hay không,

https://thuviensach.vn

không thể tự tiện nói hết chuyện của mình ra được.

Một chiêu lấy lui làm tiến này cũng chỉ là muốn nhìn thái độ của Nghiêm Di thôi, bình thường nam nhân thấy mỹ nhân gặp nạn còn có thể suy nghĩ cho hắn như vậy, nhất định sẽ tỏ ra là anh hùng, vỗ ngực muốn thay mỹ nhân gánh vác tất cả, cho dù không khoe khoang này nọ, cũng sẽ chủ động cung cấp chút viện trợ chứ.

Nhưng Nghiêm Di mặt lại không chút thay đổi, không nói gì, chỉ trừng mắt nhìn nàng.

Nhìn gì mà nhìn! Chưa thấy mỹ nữ bao giờ sao!

Tần Du Du trong lòng trách cứ, tưởng dụ được người ta, kết quả bị người ta câu lại, chỉ biết thờ dài nói: "Đợi ta tìm được hai linh thú, tìm một chỗ ẩn cư tránh tai họa là được."

"Hai linh thú?" Nghiêm Di nhíu mày. Bình thường người luyện võ có thể cùng linh thú tu luyện, nhưng cả đời nhiều lắm chỉ có thể có một linh thú thiết lập khế ước thôi.

"Phải, một con là do sư phụ cho ta, không có lập khế ước với ta." Tần Du Du giải thích.

"Người gặp nạn, chúng nó không ở bên cạnh nàng sao." Giọng nói Nghiêm Di ẩn chứa nghi ngờ, xem thường.

Quan hệ giữa người luyện võ và linh thú tuy không đến mức 'đồng sinh cộng tử', nhưng cũng không kém 'cốt nhục chí thân' *(người gần gũi nhất)* là bao nhiêu, Tần Du Du bị người ta hại thành bộ dạng như bây giờ, hai linh thú kia lại chạy trốn không thấy bóng dáng, thế mà gọi là linh thú cái quái gì?

"Chúng nó cũng không thể giúp được gì, đi theo ta cũng gặp xui xẻo, không bằng chạy trốn cho nhanh." Tần Du Du thấy như thế cũng không sao cả.

Khi nàng phát hiện trong đồ ăn bị người ta bỏ thêm Hóa Nguyên Đan, việc đầu tiên là bảo hai linh thú mau chạy trốn, mục tiêu Phong Quy Vân muốn bắt là nàng, hai con này khua môi múa mép, chạy trối chết đều rất rành, 'sinh tử ẩu đả' chúng nó không giỏi chút nào.

"Nàng định tìm chúng như thế nào, chúng có đặc thù gì không?" Nghiêm Di tiếp tục gặng hỏi.

https://thuviensach.vn

Đây là có ý muốn giúp nàng sao? Không tồi, không tồi, bộ dạng đúng là người tốt, người gặp người thích. Tần Du Du trong lòng thầm đắc ý, trên mặt lại do dự, lát sau mới nói: "Ta hẹn chúng họp mặt ở trấn Bát Tắc sát biên giới Nguyệt quốc, chúng nó, một là mê tung tuyết thố, một là sáo đá thánh âm. Đặc trưng là.... sở trường ăn, nói nhiều, chạy trốn rất nhanh có được tính không?"

"....." Nghiêm Di cùng Lương Lệnh không nói gì, đây mà là linh thú gì chứ, phế vật thì có?!

Mê tung tuyết thố, danh tiếng bọn họ đã nghe qua, ngoại trừ chạy trốn rất nhanh ra thật đúng là không có sở trường gì cả. Còn về tổ tiên sáo đá thánh âm lại rất có tiếng tăm, sức chiến đấu của chúng không đáng kể, nhưng trí nhớ lại đặc biệt mạnh, không bao giờ quên chuyện gì, hơn nữa sáo đá thánh âm cấp cao có thể tiên đoán tương lai, từng là linh tước quý báu được thờ trong các thánh điện quốc gia.

Chẳng qua, điều đó là loại tổ tiên sáo đá thánh âm trong truyền thuyết thôi, hiện giờ sáo đá thánh âm sớm đã đánh mất thần lực tổ tiên rồi, ngoại trừ mồm miệng lanh lợi hơn chút so với sáo đá bình thường, còn lại đều không có tác dụng gì.

Tiểu nha đầu này mang bên người hai con linh thú yếu ớt như vậy, thảo nào bị người ta hại thành như vậy. Hai thầy trò bọn họ tiêu chuẩn nhận linh thú cũng cổ quái quá chứ, có hay không có linh thú cũng không khác nhau mấy.

Tần Du Du ngầm thè lưỡi. Nàng không có nói dối, nhưng biểu đạt có hơi "tóm lược" và "bình thản" thôi à.

Trong phòng lâm vào im lặng cùng xấu hổ, Tần Du Du lén đánh giá biểu tình của Nghiêm Di, cẩn thận nói: "Trên người ta vốn có mang vài thứ, chúng ở đâu rồi?"

Khi nàng rơi xuống nước, trên người "trang bị" không ít thứ, hơn nữa nàng hiện giờ chút chân khí cũng không có, càng cần những thứ phòng thân đó.

Nghiêm Di nhíu mày, trầm trọng nói: "Một nử tử trên người mang những thứ kia giống cái gì chứ? Nàng ở bên người ta, ta sẽ đảm bảo nàng bình an." Nói xong cũng không chờ Tần Du Du phản ứng lại, liền đứng dậy mang theo Lương Lệnh đẩy cửa, đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du bị hắn nói với bộ mặt nghiêm nghị, khí thế nghiêm chỉnh làm khiếp sợ, không nghĩ tới phản bác, chờ nàng muốn nói gì đó thì hắn đã không còn thấy bóng dáng nữa rồi, lập tức chán nản.

Nàng là một thiếu nữ gặp nạn mà, trên người mang chút thứ phòng thân, cũng có gì quá đáng đâu?!

Vả lại, người này tuy là ân nhân cứu mạng của nàng, cũng không thể tùy tiện tịch thu tư trang của nàng? Thật là không nói lý mà!

Nhưng hiện tại nàng ngồi hay đứng đều phải cố hết sức, cho dù không phục cũng không có sức đuổi theo tranh luận, chỉ có thể nghiến răng nghiến lợi mắng thầm trong lòng thôi.

Trên thuyền, trừ nàng ra, chỉ có thuyền nương là nữ nhân thôi, mấy ngày liên tục đều do thuyền nương lo cho nàng ăn uống, sinh hoạt thường ngày, Tần Du Du từ bà ấy chỉ biết nam nhân cứu mình hắn là rất có tiền, lai lịch thần bí, ngay cả họ của hắn, hai phu thê thuyền nương cũng không biết. Bên người hắn còn có mười mấy thủ hạ rất lợi hại, tại bến tàu biên giới nào đó ở Li quốc, dùng mấy chục tấm vàng miếng mướn hai phu thê bọn họ cùng thuyền lớn và một đoàn thuyền, chỉ cho bọn họ chèo xuôi theo Trường Giang và Hoàng Hà thôi, cũng không nói rõ ràng là muốn tới đâu cả.

Nhưng sau ngày cứu Tần Du Du, lại bảo thuyền lớn quay đầu lại, thay đổi đường đi, trên đường bị các quan binh Li quốc chặn lại điều tra, nhưng cuối cùng vẫn để bọn họ đi qua.

Thuyền nương thấy trên sông bỗng nhiên có nhiều quan bình thì cảm thấy rất lo lắng, e sợ rằng có trộm cướp ở gần đây, càng sợ đám quan binh đó nhân cơ hội bắt bí làm khó bọn họ, may mắn một đường hữu kinh vô hiểm.

Tần Du Du biết tình hình này là do mình gây ra, xem ra nam nhân nghiêm túc, cả ngày không chút cảm giác kia rất có biện pháp, may mắn mình được hắn cứu, nếu không bây giờ chắc chắn là bị Phong Quy Vân bắt lại rồi. Nghĩ như vậy, trong lòng đối với Nghiêm Di càng thêm cảm kích, đối với việc tùy tiện tịch thu tư trang của nàng chỉ có thể cố áp chế bực dọc trong lòng thôi.

Từ sau ngày "cụt hứng bỏ đi" đó, mấy ngày liên tiếp nàng không gặp lại Nghiêm Di, đành phải quyết tâm yên ổn dưỡng thương, dù sao tình hình nàng bây

https://thuviensach.vn

giờ ngoại trừ ngoan ngoãn uống thuốc, đi ngủ ra, cái gì cũng đều không làm được.

Chương 4: Những chiến binh của nam nhân mặt than

Chờ khi Tần Du Du có thể xuống giường đi lại được, thuyền cũng đã đến điểm dừng --- ở biên giới Li quốc cùng Nguyệt quốc có ba bến tàu, từ đây chuyển sang đường bộ là đã tiến vào lãnh thổ Nguyệt quốc rồi, không đến trăm dặm là tới trấn Bát Tắc, nơi nàng hội hợp cùng hai linh thú.

Tưởng tượng sắp thoát khỏi nơi nguy hiểm rồi, có lẽ rất nhanh sẽ gặp lại hai linh thú, Tần Du Du tâm tình tốt, dự định chọn thời cơ đòi Nghiêm Di trả tư trang lại cho mình, sau đó đi tìm lão bằng hữu của sư phụ, người tự xưng là "Y thánh", nhờ ông ấy xem xem có thể giúp nàng hóa giải Hóa Nguyên Đan hay không.

Nguyên khí trên người nàng không có mất đi, chỉ là từng đợt từng đợt tỏa ra các nơi trong kinh mạch xương cốt thôi, không thể ngưng tụ vận công được, điều này là trong họa được phúc lớn rồi. Nhưng giải dược phải mau chóng tìm được, nếu không nguyên khí rải rác không tụ về đan điền được, trong vòng một năm sẽ hoàn toàn tan biến mất, đến lúc đó dù làm cách nào cũng không được.

"Vị gia kia nhờ ta mời cô nương lên trên thuyền, thuyền sắp vào bờ rồi." Thuyền nương cười tủm tỉm nói. Sau khi đoàn người Nghiêm Di rời thuyền, chuyến đi này cho dù chấm dứt, mấy chục tấm vàng lá kia sẽ an an ổn ổn rơi vào túi bọn họ, bằng cả hai tháng thu nhập của họ.

Hơn nữa, hai phu thê thuyền nương cùng người chèo thuyền đều hơi sợ hãi đám người Nghiêm Di, mỗi lần nhìn hắn đều cảm thấy hai chân như nhũn ra, cũng không dám thở mạnh nữa là, mấy ngày qua bọn họ không dễ chịu lắm.

"Được!" Tần Du Du cười, nàng cũng muốn tìm cơ hội đòi Nghiêm Di trả lại "trang bị" cho mình mà.

Nàng ba bước thành hai bước đi lên sàn tàu, xa xa chỉ thấy mấy nam nhân cao lớn đang nói chuyện, sau đó nàng liền nghĩ đến một vấn đề lớn --- nàng không nhận ra người nào là "ân công" của nàng cả.

https://thuviensach.vn

Nàng chỉ nhớ đó là một nam tử trẻ tuổi, rất cường tráng, rất nghiêm túc, nhưng những người trước mặt nàng đều không khác biệt lắm...

Tần Du Du do dự, bước đi cũng chậm lại, lỡ nhầm người thì thật quá thất lễ rồi.

Nghiêm Di thấy Tần Du Du đi tới, thân mình nàng mảnh mai, thanh tao, tuy mặc bộ y phục rộng dài, thô của thuyền nương, nhưng không hiện lên vẻ nghèo túng tiều tụy, ngược lại vẻ càng tôn thêm vẻ khiêm nhường của nàng, giống như sỏi trên đám trân châu, càng làm người khác chú ý, yêu mến.

Giống như tiểu mỹ nhân yểu điệu, ai thấy đều cho là nàng hắn là được nuông chìu trong lụa là gấm vóc, rượu ngon tinh khiết ở trong trấn phú quý, bình an, mà không phải lưu lạc nơi thôn dã, chịu đựng mưa gió.

Nghiêm Di bỗng có chút hối hận, hắn không nên kêu nàng đi ra, cho dù đi ra cũng phải che chắn nàng thật kỹ mới được --- mấy thân vệ bên người hắn đều nhìn lén nàng.

Nhưng nàng nhìn hắn với ánh mắt gì vậy ?!

Tần Du Du không biết mình bị Nghiêm Di chú ý, nàng đang vội nhìn y phục cùng cử chỉ, thái độ của mọi người tìm chút manh mối, cố nhận ra "ân công" của nàng.

Đúng lúc này, Lương Lệnh cũng lên sàn tàu, đi đến bên người Nghiêm Di, hơi khom người nhỏ giọng nói mấy câu.

Là hắn!

Trong đám người vênh váo dữ tợn nhất đó, tuy mỗi người đều là mặt than, nhưng khí thế đều không hơn hắn được, hơn nữa Lương Lệnh đầu bạc trắng đặc trưng rất rõ ràng, Tần Du Du liếc nhìn là nhận ra ngay đó là người hầu bên cạnh ân công. Theo lời thuyền nương, nàng biết trên tàu chỉ có một người tóc bạc trắng như vậy thôi.

Tần Du Du xác định mục tiêu, bình tĩnh đi đến bên đó.

"Nàng không nhận ra ta?" Nghiêm Di nhớ đến ánh mắt xa lạ của nàng lúc nãy, tâm liền thấy khó chịu.

Tần Du Du đã chuẩn bị những lời chân chó khách khí, ân cần thăm hỏi, lại bị câu nói dọa sợ, giật mình, trong lòng nhịn không được muốn hét lên: Ngươi là

https://thuviensach.vn

ai a ?! Mọi người đều phải nhận ra ngươi sao ?! Muốn nổi tiếng đến điên rồi phải không!

Trên mặt lại là bộ dạng tiểu bạch thỏ ngại ngùng, áy náy, cúi đầu không nói, làm như Nghiêm Di là một đại nam nhân trước mặt mọi người cùng nàng so đo chút chuyện nhỏ vậy.

Nghiêm Di khoát tay nói với Lương Lệnh: "Mang mũ mạn che mặt đến đây."

Lương Lệnh lập tức làm theo, nhưng lát sau lại mang đến mạn đen che mặt. Thật ra đó là mũ phủ một lớp vải mỏng màu đen mà thuyền nương thường dùng, cùng cách ăn mặc hiện giờ của Tần Du Du thật rất phù hợp.

"Đội lên." Nghiêm Di bảo Lương Lệnh đem mũ màn đó đến cho Tần Du Du, giọng nói là bắt buộc, không cho nghi ngờ hay thương lượng gì hết.

Tần Du Du hiểu tình hình của mình hiện giờ nên phải cố gắng chấp nhận thôi, cho dù Nghiêm Di không nói, nàng cũng sẽ chủ động nhờ bọn họ tìm giúp một cái mũ che mặt, nhưng thái độ vênh mặt hất hàm sai khiến của Nghiêm Di khiến nàng khó chịu lắm.

Nhưng người đang dưới mái hiên không thể không cúi đầu, nàng nhịn.

Tần Du Du ngoan ngoãn nhận lấy mũ màn, không quên nhẹ giọng mềm mại cảm tạ: "Làm phiền ân công rồi."

Giả rất giống! Không biết nàng muốn giả trang như vậy tới khi nào? Nghiêm Di quét mắt nhìn nàng, bảo thuyền công đưa thuyền cập vào bến tàu trên.

Tần Du Du quên mất con sông này có đến ba bến tàu lận, đường thủy khoảng năm, sáu ngày là đến, không biết tại sao Nghiêm Di dám cho thuyền dừng lại vài ngày, từ hôm nàng gặp chuyện xui xẻo kia đến nay đã qua mười ngày rồi.

Vùng bến tàu vẫn có nhiều binh lính Li quốc chặn các thương gia qua lại, nhưng rõ ràng đã lơi lỏng hơn trước, đều vội vàng quát tháo, mượn cơ hội bắt chẹt các thuyền buôn.

Tần Du Du đội mũ màn thành thành thật thật đi theo Nghiêm Di, Lương Lệnh bên người cùng nhau rời thuyền, thoạt nhìn giống như quý công tử mang theo lão bộc gầy nhỏ, được thuyền nương dẫn đến bến tàu hít thở không khí.

https://thuviensach.vn

Cảm giác được đi trên đất thật tốt! Tần Du Du còn chưa bớt ngột ngạt, bỗng nghe thấy tiếng chiêng đồng truyền đến từ phía bến phà phía trước, sau đó đám người đó càng rối loạn hơn, năm người cưỡi hắc mã chạy tới thẳng tới gần bến tàu mới giậm chân dừng lại.

Lập tức năm tên hắc kỵ sĩ, người cầm đầu trên mặt có vết sẹo từ khóe mắt trái kéo dài đến bên tai phải, mũi tẹt, dung mạo vô cùng dữ tợn khủng bố, Tần Du Du vừa thấy hắn liền âm thầm kêu khổ.

Là thủ hạ của Phong Quy Vân, người khỏe mạnh nhất - Dạ Như Niên! Vết sẹo trên mặt hắn rất bắt mắt, Tần Du Du liếc mắt một cái là nhận ra hắn ngay.

Thực lực Dạ Như Niên vô hạn, gần bằng với võ tôn cấp bảy, nếu Tần Du Du trang bị đầy đủ và không bị thương còn phải sợ hắn nữa là, nhưng hôm nay, nàng hoàn toàn là một thiếu nữ tử trói gà không chặt, đối phương chỉ dùng một đầu ngón tay thôi cũng đủ nghiền nát nàng rồi.

Phong Quy Vân khốn kiếp này đúng là âm hồn bất tán mà, còn muốn quấn quít lấy nàng tới khi nào nữa đây? Dạ Như Niên sớm không đến, muộn không đến, lại cố tình lúc nàng lên bờ thì lại đến, sao nàng lại xui xẻo như vậy chứ a!

Bến tàu bên kia đã bị đám người Dạ Như Niên vây cả rồi, nàng muốn chạy trốn cũng chỉ có thể lên thuyền, ra sông lần nữa thôi, hơn nữa bằng thể lực hiện tại của mình thì cũng không chạy thoát được.

Huống chi bên cạnh nàng còn có hai chủ tớ ân công nữa, người ta đã có lòng tốt cứu nàng, nàng không nên làm liên lụy người ta.

Tần Du Du không con cách nào khác, đành nghiêng đầu nói với Nghiêm Di: "Ngươi nhớ giả bộ như không biết ta..." Nói xong liền định cất bước rời khỏi bọn họ.

Nhưng nàng còn chưa kịp bước một bước nào đã bị Nghiêm Di nắm lấy bả vai, kéo trở về, đầu đụng vào ngực hắn.

"Oái!" Tần Du Du kêu khẽ, lệ rơi đầy mặt.

Không phải vì cảm động đâu, mà là vì cái mũi bị đụng muốn lệch rồi a.

Chương 5: Giết người không chớp mắt

https://thuviensach.vn

Dạ Như Niên đến đây vốn chỉ là đi tuần tra thôi, đã qua mười ngày rồi, nử tử mà chủ nhân muốn tìm nếu không chết thì cũng chạy trốn mất rồi, nhưng vừa đến bến tàu, hắn liền cảm thấy không đúng lắm.

Ánh mắt hắn xuyên qua đám người, dừng lại trước người nhìn Nghiêm Di, đương nhiên cũng nhìn thấy Tần Du Du đang bị hắn ta ôm vào trong lòng.

Tần Du Du tuy đội mũ màn, hơn nữa khuôn mặt ở trong lòng Nghiêm Di, Dạ Như Niên nhìn không thấy khuôn mặt nàng, nhưng dù không nhìn thấy vẫn nhận ra được, Tần Du Du không dịch dung thì cũng mang mặt nạ, nhưng thân hình của nàng thì Dạ Như Niên rất quen thuộc, hắn từng bí mật nhìn thấy vô số lần, còn đi theo Phong Quy Vân lần theo dấu vết của nàng suốt một đêm, chỉ liếc mắt một cái cũng có thể khẳng định nàng chính là người chủ nhân vội vả muốn tìm.

Tần Du Du cảm thấy được ánh mắt của hắn, lập tức thân thể cứng ngắc, trong lòng lạnh lẽo, quên mất chóp mũi đang đau đớn, quên luôn tư thế của mình cùng Nghiêm Di thân mật bao nhiêu.

"Đừng sợ." Nghiêm Di thở nhẹ qua bên tai nàng, cánh tay ấm áp giữ chặt bả vai nàng, ngẩng đầu thản nhiên nhìn Dạ Như Niên.

Dạ Như Niên mặt trầm như nước, giơ roi ngựa chỉ vào Tần Du Du, lạnh lùng nói: "Nàng là trọng phạm do chính Hoàng đế Li quốc hạ lệnh truy nã, các hạ hãy giao nàng cho chúng ta, bản quan nhất định sẽ đền đáp xứng đáng."

Hắn tuy dũng mãnh, gan dạ hơn người, nhưng cũng không muốn tùy tiện trở thành kẻ địch của nam nhân sâu kín trước mặt này, cho nên trong lời nói có chút nhún nhường, hy vọng đối phương có thể nể mặt, tránh một trận đấu quyết liệt.

Bàn tay Nghiêm Di giống như vô ý, vuốt nhẹ bả vai Tần Du Du, giọng nói bình thản, nghe không ra cảm xúc gì: "Nàng giờ đang ở trong tay ta, thì chính là người Nguyệt quốc ta."

Tần Du Du không biết nên thở ra hay hít vào nữa, từ lúc Nghiêm Di bỗng kéo nàng vào lòng, nàng liền có cảm giác nam nhân này muốn bảo vệ nàng, mặc kệ người tới là ai cũng không giao nàng ra.

Nhưng vấn đề là, hắn có thực lực này hay không?

https://thuviensach.vn

Đám người Dạ Như Niên, ngoại trừ hắn, còn có bốn hắc y nhân nhìn qua cũng không phải yếu đâu, rất có thể là võ giả tam phẩm trở lên.

Người luyện võ thường chia làm chín cấp (cửu phẩm), từ một đến sáu cấp được xưng là võ giả, từ cấp bảy trở lên được tôn sùng là võ tôn, nghe đồn ngoài cửu phẩm còn có cấp độ cao hơn nữa, nhưng người như vậy rất hiếm, gần như chỉ có trong truyền thuyết thôi.

Võ giả hơn ba cấp đã không yếu rồi, được xưng là cao thủ, còn được dân gian gọi là "một đấu trăm", nghe là biết thực lực có thể đấu với trăm người, còn Dạ Như Niên đã sắp trở thành võ giả cấp bảy rồi, bình thường đối phó với trăm người cũng không thành vấn đề.

Nam nhân trước mặt này nhìn khoảng hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi thôi, lấy một đấu năm, lại phải mang theo gánh nặng là nàng, muốn bình yên thoát thân, có thể không? Tần Du Du sâu sắc nghĩ.

Dạ Như Niên giận tái mặt, nói: "Các hạ người Nguyệt quốc? Chưa thỉnh giáo cao tính đại danh." Vừa nói vừa phất tay với bốn gã hắc y nhân phía sau, bốn người phóng ngựa, phong tỏa đường ra bến tàu, một người trong đó bắn tín hiệu lửa khói lên trời.

Tay Nghiêm Di đặt trên vai Tần Du Du hơi ngừng lại, Tần Du Du nhạy cảm nhận ra hắn hình như đang nhìn nàng, trong lòng rất không hiểu: người ta hỏi tên ngươi, ngươi nhìn ta làm gì chứ? Người ta đang gọi tiếp viện đến, ngươi một chút phản ứng cũng không có là sao?

Nàng thật sự không nhận ra ta... Trong lòng Nghiêm Di không biết là thất vọng hay tức giận.

"Đau..." Tần Du Du bỗng cảm thấy bàn tay ấm áp trên đầu vai lại trở thành kìm sắt lớn, nắm xương nàng muốn vỡ ra, nhịn không được nghẹn ngào khẽ kêu lên.

Nghiêm Di sợ run, thu hồi lực tay, giúp nàng chỉnh lại mũ màn bị hắn vén lên, sau đó đương nhiên kéo cánh tay nàng tới lên phía trước, không chú ý đến sự tồn tại của Dạ Như Niên.

Tần Du Du sợ hãi bị hắn kéo đi, nhưng vừa cách Dạ Như Niên chưa tới một trượng.

https://thuviensach.vn

"Người cản ta, giết!" Giọng nói Nghiêm Di vẫn bình thản như cũ, giống như đang nói chuyện bình thường vậy, thậm chí bước chân cũng không dừng lại.

Phịch! Tiếng vật nặng rơi xuống đất không xa truyền đến, chú ý nghe, hình như là bốn năm vật nặng đồng thời rơi xuống đất, nhưng vì cùng xảy ra, nên nghe giống như chỉ có một tiếng lớn kéo dài vậy.

Bến tàu bỗng nhiên yên tĩnh kì lạ, Tần Du Du nhìn không được tò mò, vén một góc mũ màn lên, kết quả lại nhìn thấy một màn máu tanh --- bên trái Dạ Như Niên, hai gã hắc y cưỡi ngựa bị một đao chém ngang, nửa người trên ngã xuống ngựa, nửa người còn lại còn ngồi trên yên ngựa, máu tươi phun ra, thịt nội tạng nát văng tung tóe. Bên cạnh ngựa không biết từ lúc nào đã có thêm một nam tử áo xanh đứng đó, tay cầm trường đao, ánh đao như tuyết, trên lưỡi đao còn loang lổ vết máu.

Không cần quay đầu, Tần Du Du cũng biết hai hắc y cưỡi ngựa còn lại cũng chịu số phận y như vậy.

Gương mặt Dạ Như Niên dữ tợn, trắng bệch vặn vẹo, trừng mắt nhìn chằm chằm nam nhân đang kéo nàng từng bước một đi tới phía trước, dường như, ngay cả dũng khí tấn công đều biến mất không còn một mảnh.

Tần Du Du rất hiểu cảm nhận của hắn, nếu là nàng ở vị trí đó, e rằng còn sợ hơn gấp mười lần so với hắn.

Bốn người đó không phải bình thường, đều là cường giả tu luyện nhiều năm, thế nhưng ngay cả bộ dáng đối thủ còn chưa thấy rõ đã bị chém ngang giống như 'bổ dưa thái rau' vậy, người ra tay cảnh giới *(trình độ)* còn cao hơn ít nhất ba cấp so với bọn họ!

Từ y phục trên người, Tần Du Du nhận ra được các cao thủ ra tay giết người này, chính là người vừa nãy đứng bên ân công của nàng.

Nàng bỗng cảm thấy bàn tay đang cầm cánh tay nàng trở nên đáng sợ như rắn rết vậy, ân công của nàng rất mạnh, hơn nữa còn có lai lịch rất lớn, nhưng hình như không phải là người tốt...

Không biết là ai sợ hãi thét lên một tiếng, mọi người nhìn vụ giết người khủng bố này phục hồi tinh thần lại, tiếng thét chạy trốn khắp nơi, bến tàu lập tức trở nên hỗn loạn.

https://thuviensach.vn

Ở trên sông có nhiều binh lính Li quốc đang tuần tra cũng nhìn thấy, đều thét lớn, nhưng không ai dám đưa thuyền vào bến tàu để hỗ trợ cả.

"Trở về nói với chủ nhân của ngươi, nàng là người Nguyệt quốc ta, nếu không phục, cứ việc đến thành Tử Dạ." Nghiêm Di cứ như vậy kéo Tần Du Du nghênh ngang mà đi, Dạ Như Niên đến khi bọn họ đi xa rồi mới run rẩy, đưa tay lau mồ hôi lạnh.

Quan binh ở gần đó thấy 'sát tinh' đã rời đi, vội vàng chạy tới tỏ vẻ quan tâm, bợ đỡ, một người trong đó nói: "Dạ đại nhân, có cần phái người đuổi theo không?"

Dạ Như Niên tìm thấy đường sống trong chỗ chết, thấy bọn họ càng thấy phiền chán, lắc đầu nói: "Không cần, đuổi theo cũng chỉ có chết thôi, trừ khi chúng ta có cao thủ võ tôn cấp bảy trở lên trấn giữ..."

"Võ tôn?!" Tiếng hít vào liên tục, đối với bọn họ mà nói, võ tôn giống như thần tiên vậy. Nếu hơn cấp ba là võ giả, một đấu trăm, võ tôn thật sự chính là một đấu ngàn đó, nghe nói sống thọ nhất có thể sống đến hai ba trăm tuổi, người như vậy cả đời bọn họ cũng chưa chắc có cơ hội gặp được.

Một gã quan binh trong đó lắp bắp nói: "Dạ đại nhân ngài, ý ngài là, cậu thanh niên vừa rồi là, là võ tôn sao ?!" Người trẻ tuổi kia, khí thế thực đáng sợ, nhưng nhìn qua thì chưa tới ba mươi tuổi nữa, như vậy đã trở thành võ tôn rồi? Không phải Dạ Như Niên run sợ cố ý thổi phồng thực lực đối thủ đó chứ.

Hắn cứ nghĩ như vậy, không ít quan binh bên cạnh cũng có cùng suy nghĩ như vậy.

Dạ Như Niên làm sao không biết suy nghĩ của bọn họ, giận dữ nói: "Nếu hắn không phải võ tôn, lão tử sao lại nhìn thấy huynh đệ mình bị giết cũng không dám đuổi theo chứ ?!"

Chương 6: Ta thật sự rất yếu

Bên này, cũng có một người đang suy nghĩ thực lực của Nghiêm Di, chính là Tần Du Du.

https://thuviensach.vn

Vừa rồi Nghiêm Di không có tự mình ra tay, nhưng khi đi qua người Dạ Như Niên, trong nháy mắt tỏa ra khí thế vô cùng đáng sợ, theo Tần Du Du biết, ít nhất cũng là cấp bậc võ tôn.

Nhưng còn trẻ như vậy đã là võ tôn... Tần Du Du cảm thấy không bình thường, hắn từ trong bụng mẹ đã bắt đầu tu luyện cũng không thể hai mươi tuổi đã thành võ tôn được? Nhất định là nàng suy nghĩ quá nhiều thôi.

Bỏ qua, không nói đến biểu hiện của Nghiêm Di, liền hôm nay thủ hạ của hắn ra tay, nhìn qua cũng ít nhất cũng là võ giả cấp năm, cấp sáu, có thể khiến bọn họ cam tâm nghe theo sự sai bảo của hắn, hoặc là thân phận hắn rất cao, rất dọa người, hoặc là thực lực của hắn cực kỳ hùng mạnh.

Nghe giọng nói của hắn là người Nguyệt quốc, trong lời nói giống như Nguyệt quốc là nhà của hắn, hắn có thể là người trong hoàng tộc Nguyệt quốc, khó trách lại xem mạng người như cỏ rác, nói giết liền giết.

Tần Du Du không đồng cảm với mấy người đuổi bắt, tổn thương nàng, nhưng đối với tên Nghiêm Di ra tay tàn nhẫn, đẫm máu này, vừa sợ hãi vừa đề phòng, tránh xa.

Chính mình ở Li quốc đã gây ra chuyện lớn, đến Nguyệt quốc cũng không hay ho gì, nghĩ vậy, Tần Du Du càng thấy mình may mắn vì lúc trước không nói thân phận cho Nghiêm Di biết.

Người này rõ ràng là vua giết người, nàng phải mau chóng tìm về hai linh thú, trốn càng xa càng tốt.

Trên đường đi, Tần Du Du cứ suy nghĩ mãi, cho đến lúc Nghiêm Di dừng bước.

"Nàng có thể cưỡi ngựa hay không? "Nghiêm Di bỗng xoay người hỏi.

"A? Ngựa... Ngựa ?!" Tần Du Du định thần lại, nghe rõ câu hỏi của Nghiêm Di, cũng nhìn thấy rõ một con ngựa đỏ rất cao trước mặt, giọng nói đột nhiên cao lên.

Trước đây nàng từng ham chơi cưỡi Tiểu Mã - do người khác đưa cho sư phụ, kết quả là bị ngã thẳng từ trên ngựa xuống, suýt nữa bị ngã gãy cổ, phải nằm trên giường suốt một tháng mới khỏi hẳn, từ đó về sau không chịu lại gần loài sinh vật khủng bố này nữa.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di không biết nàng kích động cái gì, cũng lười hỏi nàng lần nữa, tự ý xoay người lên ngựa sau đó một tay xách lên, đặt ngồi trên đùi mình.

Tần Du Du bị dọa đến mức thét chói tai, nàng chán ghét ngựa, hơn nữa cảm giác ngồi trên lưng ngựa, cách mặt đất mấy thước như vậy, có thể bị ngã bất cứ lúc nào.

"Ta, ta, ta không muốn cưỡi ngựa!" Tần Du Du dùng sức giãy dụa, muốn đi trên mặt đất cơ.

Nghiêm Di giận tái mặt, lạnh lùng quát: "Câm miệng, không được nhúc nhích!" Nữ nhân này không biết nàng ngồi trên đùi hắn, loay hoay như vậy, chính là khiêu chiến với tự chủ của hắn mà.

Nghiêm Di vô ý tỏa ra uy nghiêm, làm người khác sợ hãi, Tần Du Du bình tĩnh lại, thu hồi lý trí, lập tức ép ra vài giọt nước mắt, khóc lóc nói: "Ta sợ, ta không muốn cưỡi ngựa..."

Nghiêm Di nhíu mày không để ý tới nàng, một tay ôm lấy thắt lưng nàng, một tay cầm cương, ngựa đỏ dưới thân giống như tên rời cung, chạy băng băng về phía trước.

Tần Du Du quá sợ hãi, cũng không giả khóc nữa, tay chân gần như bám chặt lấy Nghiêm Di, sợ rằng ngay sau đó sẽ bị ngã xuống ngựa.

Người trước mặt mà là ân công cái gì chứ, rõ ràng là tên ác ôn mà!

Tần Du Du không biết mình đã xuống ngựa như thế nào nữa, thân thể nàng sau khi bị thương rất yếu, toàn thân vì khiếp sợ mà cứng người, ở trên ngựa bị xóc nảy một hồi, cuối cùng không cầm cự nỗi nữa, hôn mê bất tỉnh.

Khi tỉnh lại đã thấy mình nằm trên giường, xương cốt trong người cứ như bị rời ra vậy, phải tốn nhiều sức lực lắm mới ngồi dậy được.

Xa xa truyền đến tiếng chó sủa cùng tiếng gõ mõ của người điểm canh, khoảng canh ba rồi. Tần Du Du chống lên đầu giường, muốn xuống giường đốt đèn, tìm nước uống, bỗng nhiên trước mặt có ảnh lửa lóe lên, sáng ngời lên.

Thân ảnh Nghiêm Di xuất hiện ở gần ngọn đèn, Tần Du Du do dự một lát, thử thăm dò nói: "Ân công, đã trễ thế này, ngươi..." Nghiêm Di vẫn mặc y phục ban ngày, Tần Du Du dựa vào đó mới nhanh chóng xác định được đó là hắn.

Nửa đêm lẻn vào phòng nữ tử, hắn muốn làm gì đây ?!

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di im lặng, rót một ly trà đưa cho nàng, nói: "Nàng sợ cưỡi ngựa như vậy sao?"

Hắn vốn nghĩ nàng giả bộ thôi, cho đến khi nàng hôn mê trong lòng hắn mới phát hiện nàng thật sự rất sợ hãi, thấy mặt nàng trắng bệch, hắn lại có cảm giác giống như hối hận, áy náy.

May mắn nàng chỉ khiếp sợ, căng thẳng quá mức mà thôi, tình trạng thương tích không bị ảnh hưởng quá nhiều.

"Trước đây, ta bị từng bị ngã ngựa, ta rất sợ, rất sợ cưỡi ngựa." Tần Du Du thành thật nói, hy vọng ân công đại nhân có thể cho nàng một con đường sống, đừng bắt nàng cưỡi ngựa quái đản gì đó nữa.

"Uống hết trà, ăn chút điểm tâm, rồi ngủ tiếp, nàng yếu quá."

Giọng nói không mang chút riêng tư nào, thậm chí còn có chút ghét bỏ nữa, đánh nát nghi ngờ của Tần Du Du đối với việc hắn nửa đêm lẻn vào phòng nữ tử.

Một tên nghiêm túc nói hắn nửa đêm vào phòng nữ tử là vì muốn... Tần Du Du cảm thấy mình đã suy nghĩ quá nhiều rồi, nói hắn nửa đêm đi giết người còn giống hơn đó.

Uống ly trà ấm áp xong cảm giác tốt hơn nhiều, Tần Du Du ngẩng đầu nhìn mới phát hiện bên ánh đèn không có bóng người nào, Nghiêm Di chẳng biết đã đi đâu rồi.

Nàng còn muốn hỏi hắn đây là đâu, cách trấn Bát Tắc có xa không, kế tiếp phải đi đâu nữa.

Thật là quái nhân! Hay là nửa đêm đặc biệt đến xem nàng có đá chăn hay không à?

Lương Lệnh chuẩn bị nước cho Nghiêm Di rửa mặt, rồi lui ra khỏi phòng, lúc đi qua phòng Tần Du Du, vô thức dừng lại, nhìn vào bên trong.

Chủ nhân nhìn thấy nữ tử này tỉnh lại, xác nhận nàng không sao mới trở về phòng nghỉ ngơi, điều "đặc biệt quan tâm" như vậy chưa từng có người nào có thể hưởng thụ, tâm tư của chủ nhân đối với nữ tử này quá rõ ràng rồi.

Sáng sớm hôm sau, Tần Du Du mở mắt, cuối cùng cũng thấy rõ phòng của mình, không thể không thè lưỡi, phòng xa hoa như vậy đừng nói khách điếm không thể có, cho dù là nhà phú hào bình thường cũng khó thấy được.

https://thuviensach.vn

Từ cái giường lớn nàng nằm ngủ đêm qua là trầm hương khắc hoa, đến cái chậu hoa nhỏ bên cửa sổ là gốm sứ trắng đều rất quý giá.

Vị ân công kia e rằng là người trong hoàng thất Nguyệt quốc, bản thân được người như vậy cứu, không biết là họa hay là phúc đây.

Ngoài cửa có tiếng gõ cửa, sau đó có hai tiểu nha hoàn đi vào, cung kính cúi chào.

"Chủ nhân lệnh nô tỳ đến hầu hạ cô nương rửa mặt, chải đầu, thay y phục." Trên người hai tiểu nha hoàn mặc cũng là lụa là, so với Tần Du Du, một thân y phục vải thô, thì giống khách quý hơn.

Các nàng mang đến không chỉ là nguyên bộ y phục mới, mà còn có trâm cài, khuyên tai, son phấn,.v..v., nhìn qua tao nhã chứ không thô tục, Tần Du Du về phương diện này thì không biết nhiều lắm, nhưng nhìn đống đồ vật này nọ khẳng định không phải tùy tiện mua đâu.

Tần Du Du tự thấy mình chẳng qua chỉ là quỷ xui xẻo, được Nghiêm Di tiện tay vớt từ dưới sông lên mà thôi, hắn là tiền nhiều không có chỗ dùng hay đối với nàng có âm mưu gì đây? Hừ hừ, nàng phải mau trốn thoát mới là tốt nhất.

"Đây là nơi nào? Cách trấn Bát Tắc có xa lắm không? Ngày hôm qua, ta khi nào thì đến đây?" Tần Du Du hỏi.

"Nơi này là trấn Bát Quy. Bọn nô tỳ sáng nay mới bị đưa đến nơi này, những chuyện khác cũng không biết rõ. Đợi lát nữa, cô nương hỏi chủ nhân sẽ biết." Hai tiểu nha hoàn cười tủm tỉm, có hỏi có đáp, nhưng đều là lời vô nghĩa.

Tần Du Du hỏi vài câu liền lười hỏi lại, ngậm miệng lại, tùy các nàng giúp mình thay y phục, các nàng không phải thật sự không biết, chỉ là mệnh lệnh không được nói nhiều thôi.

Bỏ đi, bọn họ muốn chơi trò thần bí thì theo họ thôi! Đợi lát nữa gặp Nghiêm Di, nàng sẽ nói chuyện phải rời khỏi với hắn.

Chương 7: Ta cho nàng trốn

https://thuviensach.vn

Tần Du Du đã chuẩn bị sẵn cái cớ rời đi rồi --- nàng muốn đến trấn Bát Tắc hội hợp với linh thú của nàng, không thể làm phiền tiếp nữa, chúng ta có duyên sẽ gặp lại!

Đương nhiên, còn phải nhớ đòi những "trang bị" của mình lại nữa.

Còn chuyện nợ ơn cứu mạng và những vật này nọ khác nữa của Nghiêm Di, trước hết thì cứ nợ đi. Ân công đại nhân thoạt nhìn có rất nhiều tiền, chắc là sẽ không phải không biết xấu hổ cùng nàng so đo đâu, nếu muốn so đo, nàng sẽ lấy một hai món đồ làm vật tạ ơn vậy.

"Thiên công Thánh thủ", ám khí tự chế tùy tiện một món cũng có thể nói giá trên trời rồi.

Tần Du Du toan tính, đặc biệt hợp tác theo sát hai nha hoàn đi gặp Nghiêm Di.

Nghiêm Di đang trong phòng khách chuẩn bị ăn sáng, Lương Lệnh đứng bên người hắn, trên bàn chí ít cũng hai mươi món điểm tâm đa dạng, tinh tế, Tần Du Du vừa vào cửa, đúng lúc nghe thấy một người ăn mặc như quản gia, vẻ mặt hổ thẹn nói với Nghiêm Di: "Lão nô vô năng, quá gấp gáp nên cũng chỉ chuẩn bị được mấy món này thôi."

Có cần khoa trương đến thế không ?! Một mình hắn có thể ăn nhiều như vậy sao? Tần Du Du cảm thấy quản gia này đang tranh công thì có.

Hôm nay nàng cũng đã xác định được chính xác mục tiêu, không lầm người nữa, phải cảm ơn mấy người trong phòng có đặc trưng rõ ràng.

Ánh mắt Nghiêm Di nhìn Tần Du Du, trong mắt có cái gì chợt lóe lên, hình như đối với trang phục, cách ăn mặc của nàng khá vừa lòng, gật đầu nói: "Ngồi xuống ăn cơm."

Bầu không khí thoải mái hơn, ngược lại không giống Nam nữ khác biệt gì cả, những lời thương lượng bị giữ lại trong miệng, nhưng Tần Du Du không cảm thấy bản thân cùng Nghiêm Di quen thuộc đến mức có thể cùng cùng ăn, cùng uống, nói cười vui vẻ được.

Nàng rất muốn từ chối, bụng lại cố tình không hợp tác, từ chiều hôm qua rời thuyền cho đến nay, chỉ có nửa đêm hôm qua tỉnh lại, ăn có mấy bánh điểm tâm Nghiêm Di để lại thôi, giờ đói đến hoa mắt luôn rồi.

https://thuviensach.vn

Từ nhỏ sư phụ đã dạy nàng: chết đói là chuyện lớn nhất, chuyện khác đều có thể bàn sau, cho nên bàn đầy mỹ thực hấp dẫn, Tần Du Du chỉ hơi do dự, một lát liền thành thật ngồi xuống.

Ăn không nói, ngủ không mớ, mặt Nghiêm Di không có biểu cảm gì cả, quả thật gây áp lực rất lớn, Tần Du Du quyết định không mạo hiểm trong lúc đang ăn nói đến chuyện có thể làm hắn khó chịu, không nói gì cả, ngoan ngoãn để nha hoàn hầu hạ mình dùng điểm tâm.

Còn nàng, cũng không biết vì sao lại cảm thấy nếu mình nói muốn rời đi sẽ làm Nghiêm Di không vui... Tần Du Du cũng không chú ý vấn đề này lắm, chỉ là trực giác kỳ lạ thôi.

Nghiêm Di lặng lặng nhìn Tần Du Du như con mèo nhỏ trước mặt, nhai kỹ nuốt chậm, trong lòng có chút bất ngờ.

Đối với một nữ tử hay giao du sơn tặc, thổ phỉ mà nói, về mặt cử chỉ lễ nghi khá tốt, tuy không đạt tiêu chuẩn của hoàng tộc, nhưng cách ăn mặc này hơn nữa vẻ ngoài được bồi dưỡng, các thiên kim thế gia hắn đã gặp cũng không tốt hơn được.

Nghĩ tới liền thấy thoải mái, nha đầu này rất có thể là truyền nhân của "Người nọ", đệ tử chính thống của thế ngoại cao nhân sao có thể thô bỉ thất lễ được.

Cũng tốt, sau khi trở lại thành Tử Dạ, không phải tốn nhiều thời gian để dạy nàng cấp bậc, quy củ, lễ nghĩa.

Tần Du Du nếu biết trong lòng Nghiêm Di từng muốn đem nàng dạy dỗ, chỉ sợ sẽ lật bàn mắng chửi người ngay tại chỗ ấy chứ.

Nàng có cảm giác Nghiêm Di đang đánh giá nàng, nhưng nàng quá yêu mình, cho rằng vì bộ dạng mình hoàn mỹ quá mức, chẳng những không xấu hổ, mà còn có vài phần đắc chí nữa.

Dùng xong bữa sáng, Tần Du Du nhân lúc Nghiêm Di đang nhắm mắt thưởng thức trà, hết sức chủ động mở miệng nói: "Lúc trước thật may mắn có ân công cứu giúp, những ngày này được ngài che chở, gây cho ngài thêm rất nhiều phiền toái, giờ ta đã hồi phục rồi, dự định hôm nay sẽ khởi hành đến trấn Bát Tắc tìm hai linh thú, không tiện làm phiền tiếp nữa."

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di mở mắt nhìn nàng: "Nàng định đi rồi sao?"

Giọng nói hắn bình thản, trên mặt không có chút biểu cảm nào, Tần Du Du nhìn ánh mắt hắn cảm thấy chột dạ, một câu hỏi bình thường cũng khiến nàng nghe ra có vài phần mỉa mai, giống như chút suy nghĩ của nàng đều bị hắn nhìn thấu vậy.

Nhất định là ảo giác, nhất định là ta nghĩ nhiều thôi!

Tần Du Du gật đầu, tiếp tục theo kế hoạch nói: "Đúng vậy, ơn cứu mạng của ân công, ta xin khắc sâu trong lòng, mai này nếu gặp lại nhất định sẽ báo đáp thật tốt."

"Một khi đã như vậy, ta cũng không cố giữ làm gì." Nghiêm Di đồng ý vô cùng sảng khoái, nghiêng đầu nói với Lương Lệnh: "Đem những món trên người nàng lúc trước lại đây."

Quả thật còn thuận lợi hơn so với dự đoán nữa a!

Tần Du Du mừng rỡ, trong lòng không nhịn được âm thầm tự giễu: đúng là mình suy nghĩ nhiều quá rồi, người ta đơn giản chỉ không muốn ta gặp rắc rối thôi... Đều là ta tiểu nhân đi đo lòng quân tử, chỉ toàn nghi thần nghi quỷ thôi.

Lương Lệnh rất nhanh mang tới một cái bao nặng, bên trong ngoại trừ y phục lúc trước của Tần Du Du, còn có toàn bộ ám khí cùng mặt nạ của nàng, ngân phiếu và các thứ khác nữa, không thiếu món nào.

Nghiêm Di thương lượng thật tốt, khiến Tần Du Du cảm thấy hơi có lỗi.

Nàng do dự một chút, lấy một cái hộp thép đưa cho Nghiêm Di, nói: "Vật nhỏ này là do sư phụ cho ta để phòng thân, tên là 'khóa linh lung', bên trong có thể chứa một trăm lẻ tám tú hoa châm, chỉ cần ấn nhẹ vào đây, sẽ bắn ra ba mươi sáu kim trong đó, trong vòng một trượng cũng đủ bắn thủng cương khí hộ thân của võ tôn cấp bảy, tổng cộng có thể phóng ra ba lần, Dựa vào tú hoa châm dài ngắn lớn nhỏ này, nhờ thợ bình thường cũng có thể làm ra tú hoa châm thích hợp, tú hoa châm ngâm thuốc mê hiệu quả sẽ rất tốt."

Tần Du Du vừa nói vừa làm mẫu, làm sao để mở khóa ra, cho tú hoa châm vào, làm sao để phóng tú hoa châm ra. Cái vật nho nhỏ 'khấu lung linh' đó chỉ lớn bằng bàn tay trẻ con thôi, trên mặt còn có hoa văn hoa mỹ, sau lưng có cái móc,

https://thuviensach.vn

móc ở đai lưng giống như một trang sức độc đáo, ai cũng sẽ không nghĩ đó là ám khí trong nháy mắt có thể lấy mạng người.

Tần Du Du biểu diễn xong, ngẩng đầu nói với Nghiêm Di: "Ân công tu vi không tầm thường, chắc sẽ không cần đến loại vật nhỏ này, nhưng đây là chút thành ý của ta, xin ngài đừng ghét bỏ."

Khóa lung linh này thật ra là do Tần Du Du tự làm, nếu nói về giá trị, hơn vạn tấm vàng lá cũng không đổi được, nhưng nàng không dám khoác lác, cho nên mới nói là sư phụ cho. Nghiêm Di nhận lấy lễ vật này, nàng cũng coi như còn tình người.

Nghiêm Di gật đầu, không nói nhiều, bảo Lương Lệnh tiễn Tần Du Du ra cửa rời đi.

Lương Lệnh tiễn Tần Du Du đến sân trước cổng, thở dài, khom lưng chắp tay, trong chớp mắt xoay người trở về phòng khách báo cáo lại.

Trong phòng khách, Nghiêm Di đang ngồi bên cửa sổ, lơ đãng ngắm nghía khấu lung linh Tần Du Du tặng.

Lương Lệnh bước tới nói: "Tần cô nương đã rời đi..."

"Ừ." Nghiêm Di nhìn mắt Lương Lệnh nói: "Ngươi không phải muốn hỏi, ta vì sao để nàng rời đi?"

Lương Lệnh gật đầu đáp Dạ, hắn quả thật cảm thấy rất kỳ quái.

"Không cho nàng chạy trốn vài lần, sao nàng có thể cam chịu số mệnh chứ, sao biết chính mình chạy không thoát được?" Nghiêm Di đem khóa lung linh thu vào trong ngực.

Một cái khóa lung linh nho nhỏ là có thể đuổi hắn đi, tiểu nha đầu này quá ngây thơ rồi.

Ông trời đưa nàng đến bên hắn, hắn sao có thể thật sự buông tay để nàng thoát đi chứ? Nàng rất nhanh sẽ biết, nơi duy nhất nàng nên đến chính là đến bên cạnh hắn.

Lương Lệnh nghe xong lời Nghiêm Di nói, không khỏi có chút đồng cảm với Tần Du Du, hy vọng nàng mau chóng nhận ra sự thật, bằng không với thủ đoạn của chủ nhân, tuyệt đối sẽ khiến nàng suốt đời khó quên.

https://thuviensach.vn

Chương 8: Mỹ nhân kế thất bại

Trước khi rời đi, Tần Du Du đã từng hỏi Lương Lệnh, nàng hiện giờ đang ở cách trấn Bát Tắc khoảng hơn hai mươi dặm, từ thôn này đi thẳng về phía tây là tới.

Nàng ra khỏi phủ đệ của Nghiêm Di, lập tức quẹo vào một ngỏ nhỏ, hóa trang cho mình một lần nữa, khi ra khỏi đó đã trở thành một gã sai vặt làn da đen bóng, gấy yếu, mặc vải thô, ngắn.

Nàng mang gói đồ trên lưng đi tới tiệm may trước trấn, mua tất cả tú hoa châm, sau đó lại dạo một vòng quanh các lò rèn, mua cái kềm sắt, rồi vòng lại phủ đệ của yêu quái ân công, tìm một khách điếm gần đó đi vào, đóng cửa, tốn rất nhiều thời gian, cuối cùng đem tất cả tú hoa châm mài thành độ dài tiêu chuẩn, cho vào cái hộp trong người.

Như vậy các ám khí trong người tạm thời có hai ba món có thể sử dụng được, hơn nữa trấn Bát Quy này quá nhỏ, chỉ có thể mua số lượng tú hoa châm có hạn thôi, càng không có thuốc ngâm kim thích hợp, nếu gặp kẻ thù mạnh thì Tần Du Du khó thoát được.

Nhưng trước mắt cũng chỉ có thể như thế thôi, nếu không phải vị "ân công" kia hành vi kỳ quái, sát khí dày đặc, nàng thật sự không muốn mạo hiểm rời đi. Chỉ mong thuộc hạ Phong Quy Vân nhát gan một tí, thật sự mất hy vọng, không tiếp tục đuổi đến Nguyệt quốc, tiếp tục làm phiền nàng nữa.

Tần Du Du chuẩn bị sẵn sàng, ở lại khách điếm một đêm, sáng sớm ngày tiếp theo đi đến phía tây trấn, tìm một chiếc xe bò, trả mấy đồng tiền xin ngồi nhờ xe đi đến trấn Bát Tắc.

Xe bò lắc lư đi khỏi trấn Bát Quy không được bao lâu, cảm giác bất an cứ từ từ tăng lên.

"Chết tiệt! Không phải xui xẻo đến vậy chứ..." Tim Tần Du Du cảm thấy tim đập thình thịch dữ dội, có thể không xong rồi.

Nàng trời sinh trí nhớ không tốt hơn nữa đại đa số mọi chuyện đều rất mơ hồ, nhưng linh cảm nguy hiểm luôn nhạy cảm, chính xác đến dọa người, nàng gần như có thể khẳng định mình đã bị theo dõi.

https://thuviensach.vn

"Đại gia, dừng xe! Ta quên mất chút đồ ở trấn Bát Quy rồi, ta trở về lấy, ngươi tiếp tục đi đi." Tần Du Du không muốn liên lụy người vô tội, Phong Quy Vân làm việc chưa hề để ai sống sót.

"Lão nhân không vội, nơi này cách trấn Bát Quy cũng không xa, ngươi cứ ngồi đi, để lão nhân đánh xe trở lại." Lão nông đánh xe vô cùng phúc hậu, ha hả cười, quay xe bò lại.

Tần Du Du lắc đầu, xua tay ngăn lại: "Không cần, thật sự không cần đâu! Ta trở về lấy đồ này đồ nọ còn phải nghe chủ nhân lẩm bẩm lải nhải nữa, không biết đến khi trời tối đen có thể khởi hành hay không, thế chẳng phải làm chậm trễ chuyện của đại gia ngươi sao?"

"Tiểu ca đừng khách khí, lão nhân ngày mai khởi hành cũng không mộn." Lão nông khăng khăng làm theo ý mình.

Tần Du Du trợn tròn mắt, hai người đang giằng co, bỗng cây cối ven đường truyền đến tiếng cười khẽ: "Du Du, lòng dạ nàng vẫn tốt như vậy, sợ liên lụy người khác."

Theo tiếng nói, một gã công tử áo trắng, mặt như ngọc bích, nhẹ nhàng phe phẩy quạt xếp nhiều màu, từ trong bóng cây chầm chậm đi ra, tám gã hắc y nhân im hơi lặng tiếng vây quanh xe bò của lão nông, nam nhân Dạ Như Niên cũng ở trong số đó.

Vị công tử vừa anh tuấn vừa nhã nhặn đột ngột xuất hiện này đúng là Phong Quy Vân. Tần Du Du e rằng không trốn kịp rồi.

Tần Du Du có thể liếc mắt một cái nhận ra hắn ngay, hắn mặc áo bào trắng chói mắt --- Phong Quy Vân đối với áo trắng rất cố chấp một cách quái lạ, mỗi lần xuất hiện đều trắng toàn thân.

Cứ như chịu tang ấy, trong lòng Tần Du Du rất xem thường a.

Nàng nhìn một vòng, vô cùng dứt khoát nhảy xuống xe bỏ, chỉ vào lão nông nói: "Ta đi theo ngươi, buông tha ông ấy, ông ấy cái gì cũng không biết."

Giọng nói của nàng trở lại giọng nữ mềm mại trong trẻo, lão nông bị hắc y nhân như hung thần này dọa choáng váng, ngơ ngác nhìn nàng, hoàn toàn quên phản ứng luôn.

https://thuviensach.vn

"Thẳng thắn lắm! Uống hết thuốc này đi, ta sẽ để ông ta đi." Phong Quy Vân từ trong tay áo lấy ra một cái bình nhỏ, ném lên xe bò.

Tần Du Du nhíu mày nói: "Ta đã ăn Hóa Nguyên Đan của ngươi rồi, ngươi còn lo lắng cái gì nữa đây." Vừa nói vừa chủ động đi tới Phong Quy Vân.

Phong Quy Vân biến sắc, Dạ Như Niên đứng bên quát: "Dừng lại! Nếu không ta lập tức giết lão già này trước."

Nói xong, vung roi lên, quấn lấy một tay lão nông, kéo tới bên người hắn.

Tần Du Du cảm thấy thầm hận, Phong Quy Vân đối với nàng quá đề phòng, nếu muốn đánh lén hắn hơi khó khăn nha.

Phong Quy Vân nhìn chằm chằm Tần Du Du, cười nói: "Du Du, hôm qua nàng ở trấn trên mua nhiều tú hoa châm như vậy, ta cũng không muốn nếm thử mùi vị kim sắt xuyên thân đâu. Ngoan ngoãn uống hết bình thuốc đó đi, sau đó chúng ta bàn tiếp cũng không muộn."

Hôm qua bọn họ theo dõi nàng, lại đợi khi nàng rời trấn mới ra tay...

Tròng mắt Tần Du Du chuyển vòng quanh, bỗng nhiên dậm chân, nổi giận nói: "Ta không uống! Trời mới biết trong đó là cái quỷ gì, Hóa Nguyên Đan của ngươi hại ta tu vi mất hết, uống thuốc này xong, ta thành kẻ điếc, người mù, người què làm sao bây giờ?"

Nàng hiện giờ dịch dung, nhìn qua làn da ngăm đen, ngũ quan bình thường, nhưng giọng nói nũng nịu, hơn nữa đôi mắt hạnh xinh đẹp kia lay động, khiến cho người từng gặp qua hình dáng thật của nàng - Phong Quy Vân nhất thời tâm thần nhộn nhạo.

Trong đầu Phong Quy Vân hiện lên ý niệm: nếu nàng khôi phục dung mạo ban đầu, hờn giận như vậy với ta, thật là mê người thế nào?

Nhưng hắn xưa nay bình tĩnh, tưởng tượng đẹp đẽ đó bị hắn cố gắng đè xuống, cười nói: "Ta sao có thể để ngươi bị khuyết tật được? Không cần kéo dài thời gian."

Thấy nàng chần chừ bất động, Dạ Như Niên dùng dao găm hung hăng chém một đường lên cánh tay lão nông, máu tươi phun ra, lão nông vừa sợ vừa kêu la thảm thiết.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du không còn cách nào khác, xem ra, với bộ dạng này không dùng mỹ nhân kế được rồi.

Nàng nhặt bình dược trên xe lên, quay đầu oán hận nói với Phong Quy Vân: "Ta uống thuốc, ngươi hãy thả vị đại gia này bình an rời đi, nếu nuốt lời, ta sẽ không làm chuyện gì cho ngươi cả."

Phong Quy Vân liếc nhìn lão nông đang kêu la thảm thiết một cái, lắc lắc quạt xếp trên tay nói: "Yên tâm, chỉ là một người thôn dã không quan trọng thôi, ngươi nghe lời ta, ta sẽ thả người."

Tần Du Du mở nắp bình ra, ngửa đầu uống một hơi uống sạch thuốc trong bình trước mặt Phong Quy Vân, sau đó một tay đem cái bình ném trở về.

Phong Quy Vân cho đến lúc này vẫn cẩn thận như cũ, duy trì khoảng cách với Tần Du Du, hai mắt không bỏ qua bất cứ hành động nào của nàng.

Thân mình Tần Du Du lắc lắc, bỗng nhiên ôm bụng té ngã trên đất: "Ngươi, ngươi cho ta uống cái gì?! Đau quá...." Sắc mặt nàng gần như trắng bệch, một tia máu tươi theo khóe môi chảy xuống.

Phong Quy Vân biến sắc, rất nhanh lại cười lạnh: "Du Du, nàng muốn gạt ta sao? Ta cho nàng uống chỉ là mê dược thôi, nàng lại dám lừa ta."

Tần Du Du không có trả lời, cả người ngừng run rẩy, tơ máu từ lỗ mũi, lỗ tai chầm chậm chảy ra, màu máu chảy ra đen sẫm kỳ lạ, rõ ràng là trúng kịch độc rồi!

Phụt! Một ngụm máu phun ra từ miệng nàng, sau đó nàng nằm trên đất, ngửa mặt lên trời.

Phong Quy Vân rốt cuộc cười không nổi nữa, triệu chứng thất khiếu *(hai mắt + hai mũi + hai lỗ tai + miệng)* chảy máu như vậy tuyệt đối không thể là giả vờ được, Tần Du Du rất quan trọng đối với hắn, lỡ như chết bất ngờ như vậy... Hắn không chút do dự, chạy vọt tới bên người nàng, ôm lấy nàng, tay sờ mạch trên cổ nàng.

Chương 9: Độc không chết cũng bị hù chết

https://thuviensach.vn

Mạch đập của Tần Du Du yếu ớt, không có sức, cực kỳ hỗn loạn, quả thực là trúng độc rồi!

Sao lại như thế được?! Hắn cho nàng uống rõ ràng là mê dược "Trường túy tán", hay lúc trước nàng đã ăn gì đó có cùng vị thuốc với Trường túy tán? Hay là cao thủ Nguyệt quốc thần bí cứu nàng, đã động tay động chân gì với nàng?

Trăm ngàn ý nghĩ cứ lướt qua trong đầu hắn, hắn bỗng nghĩ đến một điều...

Người cứu Tần Du Du tuy chưa hắn biết thân thế của nàng, nhưng nhất định đã gặp qua dung mạo nàng, ngày hôm trước trên bến tàu, vì nàng mà ngang nhiên ra tay giết hại nhiều đặc phái viên của Li quốc như vậy, có thể thấy người đó rất vô cùng coi trọng nàng, sáng sớm hôm qua sao lại có thể đành lòng cho nàng một mình rời đi như vậy?

Trong lúc hắn đang hết sức ngạc nhiên bất ngờ, trước mặt chợt lóe lên ánh bạc, hắn chỉ kịp dùng quạt chắn trước cổ, vội vàng lui lại gần một trượng, đáng tiếc vẫn không né hết được, trên người đau nhức, không biết có bao nhiêu tú hoa châm đâm vào người rồi.

Nếu tu vi của hắn không phải võ giả cấp sáu, phản ứng nhanh gấp trăm lần so với người thường, công kích gần như thế đủ đâm hắn thành cái lưới rồi. Những chỗ quan trọng trên người hắn đều có giáp hộ thân ngăn cản, nhưng bàn tay, cánh tay không thể tránh được.

Ban đầu Tần Du Du giả bộ bất tỉnh trong lòng hắn bất ngờ mở mắt, nhanh chóng phóng ám châm.

Phong Quy Vân tuy giận dữ, nhưng vẫn cố nhẫn nhịn, không ra tay tấn công nàng, Dạ Như Niên thấy sự thay đổi bất ngờ này rất kinh sợ, muốn bẻ cổ lão nông, những người đang vây quanh cũng muốn đồng loạt xông lên.

Lại nghe Tần Du Du quát to: "Không được nhúc nhích! Ông ta mà chết, chủ nhân các ngươi cũng phải chôn cùng!"

Dạ Như Niên cùng các hắc y nhân từng tham gia đuổi bắt Tần Du Du, đối với tầng tầng lớp lớp thủ đoạn kỳ quá của nàng ấn tượng sâu sắc, nàng nói như vậy, bọn họ đều dừng tay.

Tần Du Du dìu lão nông ngồi lên xe bò, nhìn Phong Quy Vân lạnh lùng nói: "Ngươi đã bị trúng độc từ tú hoa châm tự chế của ta ở trấn Bát Quy rồi."

https://thuviensach.vn

Phong Quy Vân vận khí ở cánh tay, một tú hoa châm đâm vào người hắn bay ngược ra ngoài, rơi lên trên mặt đất.

Hắn nhìn cây tú hoa châm bạc nhỏ trên đất không hề có gì khác thường cả, trầm giọng nói: "Tú hoa châm của ngươi làm sao có thể có độc được?"

"Nếu không ta hy sinh lớn như vậy để cho ngươi mấy châm, chốc nữa lại bị ngươi bắt đi, ta cố gắng thế làm gì?" Tần Du Du thảng nhiên cười, giơ tay cầm một viên thuốc nhỏ cho vào miệng, tiện thể lau máu đen trên miệng, mũi, lổ tai đi.

Lúc nãy nàng thật sự bị trúng độc, nhưng lại là độc của chính nàng, nàng thấy Phong Quy Vân sẽ không dễ dàng mắc mưu đâu, nhưng sẽ không để nàng chết, cho nên mới dám làm như vậy.

Độc này mà phát tán đúng là đáng sợ, nhưng từ khi độc phát tán đến khi chết ít nhất cũng phải tốn một nén nhang, đủ để nàng ám toán Phong Quy Vân rồi, sau đó mới ăn thuốc giải.

Còn thuốc mà Phong Quy Vân bắt nàng uống, thừa lúc hộc máu đã phun ra cùng máu rồi, một giọt cũng không uống.

Phong Quy Vân cũng không có cảm thấy triệu chứng nào giống trúng độc cả, nhưng Tần Du Du nói cũng rất có lý, hắn hừ lạnh một tiếng: "Trúng độc cũng được, nàng đã nằm trên tay ta, không lo tìm không ra thuốc giải."

"Trên người ta không có thuốc giải, thuốc giải nằm trong đầu ta, hôm nay ngươi không để ta cùng vị lão nông này rời đi, ta và ngươi sẽ cùng chết chung. Ta cũng có thể cho ngươi chết được minh bạch, ngươi trúng độc tên là 'Tử ngọ xuyên tràng', là sư phụ dùng 'thiên ma điệp ảnh' đổi lấy của Vạn độc võ tôn, không biết ngươi có bản lĩnh đi xin Vạn độc võ tôn thuốc giải hay không?"

"Loại độc này ẩn náu trong cơ thể nửa tháng mới bắt đầu phát tác, bình thường không chút biểu hiện gì, tới giờ ngọ *(11 giờ trưa - 1 giờ chiều)* mỗi ngày sẽ đột nhiên hội tụ về đan điền, gây đâu bụng như bị xoắn vậy, lần sau đau hơn lần trước, đến mức muốn moi ruột ra. Loại độc này không phải độc chết người, nhưng sẽ đau đến chết, hoặc là tự moi ruột mình ra mà chết." Tần Du Du cười khanh khách nói, tuy cả người vô cùng yếu ớt, trong mắt lại không giấu được đắc ý, lời nói ra lạnh thấu xương, cho dù bình tĩnh như Phong Quy Vân, nghe xong sắc mặt cũng xanh mét.

https://thuviensach.vn

Dạ Như Niên nghe thấy tên hiệu của Vạn độc võ tôn, trong lòng đã rất khiếp đảm, lại nghe Tần Du Du miêu tả lưu loát, vô cùng khủng bố, lại ngơ ngác nhìn nhau không dám làm bậy.

Phong Quy Vân cực kỳ khó khăn mới bình tĩnh lại, sư phụ Tần Du Du quả thất có chút giao tình với Vạn độc võ tôn, Vạn độc võ tôn cũng có hứng thú với với loại ám khí 'thiên ma điệp ảnh' này, hắn cũng không thể chắc chắn Tần Du Du đang nói thật hay chỉ đang dọa hắn thôi.

Tiểu nữ tử này giờ đây tu vi đã mất rồi, mai này cơ hội bắt nàng còn nhiều, không đáng lấy tính mạng của mình ra mạo hiểm, để nàng rời đi như vậy hắn lại cực kỳ không cam lòng.

Hai bên giằng co, lại rơi vào căng thẳng...

Trên mặt Tần Du Du bình tĩnh tự tin, trong lòng đã gấp đến độ muốn phun máu rồi, tuy nàng đúng là đã ăn thuốc giải rồi, nhưng lúc nãy ăn thuốc độc vẫn tổn thương thân thể của nàng, nếu tu vi lúc trước của nàng vẫn còn, đương nhiên sẽ không có gì phải sợ rồi, nhưng giờ đây nàng ngay cả thiếu nữ tử bình thường cũng không bằng, cứ giằng co như vậy, người đầu tiên không chống đỡ nỗi chắc chắn là nàng.

Lỡ như Phong Quy Vân phát hiện ra sơ hở nào đó, không bị mắc mưu, lại càng tệ hơn.

May mắn Phong Quy Vân không phải là người dài dòng: "Ta có thể thả các ngươi đi, nhưng thuốc giải đâu?"

Tần Du Du ngầm thở ra, tươi cười trên mặt không thay đổi nói: "Sau khi ta bình an đi khỏi, sẽ cho người mang đến cho ngươi, ngươi cùng lắm là muốn bắt ta thôi, nếu ta hại chết ngươi, Phụng thần giáo còn không truy sát ta sao? Ta không ngu ngốc đi tìm đường chết đâu."

Phong Quy Vân bình tĩnh liếc nhìn Tần Du Du, nói: "Được, một lời đã định. Du Du, bảo trọng chính mình cho tốt, chúng ta rất nhanh sẽ gặp lại thôi."

Tần Du Du bị hắn nhìn, da đầu run lên, trong lòng thầm hừ: tám đời mốc meo mới phải gặp lại ngươi!

Phong Quy Vân giơ tay lên, mang theo tám gã hắn y nhân giống như lúc nãy, nhanh chóng biến mất trong rừng cây bên đường.

https://thuviensach.vn

Một gã hắc y nhân trong đó không nhịn được nói: "Chủ nhân, chúng ta thật sự cứ buông tha nha đầu kia như vậy sao?!"

Phong Quy Vân mím môi không nói.

"Vừa rồi gần đó có người! Là cao thủ ở bến tàu hai ngày trước!" Dạ Như Niên trầm giọng nói, nhắc tới Nghiêm Di, giọng nói của hắn không nhịn được có chút căng thẳng.

Phong Quy Vân cũng cảm thấy có cao thủ lợi hại đang ở gần nhìn trộm, lúc nãy mới không thể không thẳng thắn buông tay.

Nơi này thuộc lãnh thổ Nguyệt quốc, bọn họ không thuận tiện hành động bằng ở Li quốc, vả lại thực lực của chín người bọn họ không thể đấu chính diện với vị cao thủ thần bí cùng đám thủ hạ trong lời Dạ Như Niên được.

Nếu không như thế, bọn họ cũng sẽ không chờ Tần Du Du rời khỏi trấn Bát Quy mới ra tay.

Tần Du Du cảm thấy cả người mình như nhũn ra, đầu choáng váng, não căng ra, ngay cả hơi sức cũng không có, mà lão nông tìm được đường sống trong chỗ chết, sợ hãi tới mức run run, chỉ biết ôm cánh tay bị thương, ngồi xuống đất.

Nàng xoa nhẹ huyệt thái dương, lấy trong túi áo ta mấy miếng vàng lá ném tới trước mặt lão nông, nói: "Lão thái gia, hại ông gặp phải chuyện không đâu này, lại còn bị thương nữa, thật là có lỗi, ông cầm lấy vàng lá này chạy đi nhanh đi."

Lão nông ngây ngốc, nhặt lên vàng lá, nhìn tình trạng Tần Du Du cực kém, nhớ vừa rồi nàng cố bảo vệ mình, có chút không đành lòng rời đi như vậy, nhớ đến đám ác nhân xấu xa đó, lại sợ hãi không thôi, cuối cùng không nói gì cả, trèo lên xe bò, chạy nhanh.

Xe bò còn chưa đi xa, phía sau trấn Bát Quy lại truyền đến tiếng xe ngựa, hơn mười tên cưỡi ngựa vây quanh một chiếc xe ngựa hoa lệ xuất hiện ở chỗ rẽ trên đường, chẳng mấy chốc đã chạy tới, dừng lại trước mắt Tần Du Du.

Chương 10: Tự mình chuốc khổ

https://thuviensach.vn

Trên xe một gã nam tử thanh sam đi xuống, nhíu mày nhìn Tần Du Du đang ngồi trên đất, nói: "Làm sao vậy?"

Tần Du Du không hé răng, ngẩng đầu nhìn hắn một lúc, cho đến khi thấy Lương Lệnh tóc bạc đi tới, rốt cuộc mới xác định được thân phận của hắn.

Thật xui xẻo mà! Hôm trước nàng mới nói cáo biệt với người ta, mấy ngày sau gặp lại cũng được đi, cố tình lại gặp ngay lúc mình nhếch nhác, chán nản như thế này.

Nhưng mà cũng tốt, nàng giờ đã dịch dung, hắn chắc là không nhận ra nàng đâu.

Tần Du Du thầm vui mừng, vừa nghĩ lại có hơi nản lòng, khó trách Phong Quy Vân rời đi thoải mái như vậy, chắc là cảm giác được nam nhân này đang ở phía sau. Mình lại bị thành ra như vậy, lỡ như Phong Quy Vân quay trở lại liền chết thảm rồi, xem ra vẫn là đi theo vị ân công này an toàn hơn.

Sát thần Hung thần cũng không quản được nhiều như vậy, tốt xấu gì hắn cũng không có ác ý đối với nàng, sự thật đã chứng minh, tạm thời đi theo bên cạnh hắn so với đi một mình an toàn hơn nhiều.

Sư phụ từng nói, đối mặt với chuyện sống chết, mặt mũi cái gì đều là mây bay cả.

"Ân công, ta là Tần Du Du, người có thể giúp ta một lần nữa được không?" Tần Du Du tinh tế đáng yêu nói.

Nha đầu kia ngược lại rất thức thời, trong lòng Nghiêm Di mỉm cười, nhưng vừa nghĩ đến vừa rồi Tần Du Du không nhận ra hắn, lại cảm thấy có chút không vui, lẳng lặng nhìn nàng chằm chằm, không nói gì.

Tần Du Du bị ánh mắt hắn nhìn, gần như không giả bộ nổi nữa, di chứng của thuốc độc từng chút từng chút bộc phát ra, nhất thời không nhịn được, một ngụm máu tươi phun ra, nam nhân trước mặt cùng khung cảnh xung quanh bắt đầu đung đưa quay vòng.

Một đôi cánh tay ấm áp vòng qua ôm lấy thân thể nàng, cả người nàng bị ôm ngang lên, giọng nói Nghiêm Di vang lên trên đỉnh đầu: "Nàng biến thành bộ dáng này, làm sao người ta nhận ra được?"

https://thuviensach.vn

Đây là nhạo bán nàng xui xẻo, chật vật hay là ca ngợi thuật dịch dung của nàng lợi hại? Tần Du Du hỗn loạn, chỉ cảm thấy vòng ôm mình dựa vào rất ấp áp, rất thoải mái, nhất thời quên mất mình đang bị một nam nhân ôm lấy trước mặt mọi người.

Rất nhanh Tần Du Du bị ôm lên xe ngựa, trong xe có lót đệm giường rất dày, có có nhiều gối dựa lớn mềm mại, Tần Du Du nằm trên đó quả thật giống như từ địa ngục lên thẳng thiên đường vậy, khiến nàng hoàn toàn không muốn động đậy nữa.

Trước ngực truyền đến cảm giác ấm áp, Tần Du Du híp mắt dễ chịu suýt nữa muốn thở ra nhẹ nhõm.

Nhưng mà... Trước ngực ?!

Nàng bỗng nhiên mở to mắt ra, quả nhiên thấy một bàn tay Nghiêm Di đang vững vàng đặt trước ngực mình! Tay kia thì nhanh nhẹn đem nàng ôm vào trong ngực.

Đây, đây, đây là gì ?! Tần Du Du mở miệng, muốn đẩy móng vuốt sói của hắn đang ngang nhiên chiếm tiện nghi của nàng ra, kèm theo nghiêm chỉnh lên án hành vi sắc lang của hắn.

Nhưng nhìn thấy ánh mắt cùng khuôn mặt không chút biểu cảm nào của Nghiêm Di, nàng lập tức bơ phờ, người ta đang rất đứng đắn thay mình trị thương, vốn dĩ không có ý cợt nhã nàng mà? Cái gọi là bình đẳng trong chăm sóc người bị thương, vấn đề chữa bệnh trị thương như thế này, không nên vướng mắc chuyện nam nữ khác biệt.

Có phải mình suy nghĩ quá nhiều rồi không? Người ta có lòng tốt cứu nàng, nàng ngược lại nghĩ xấu cho người ta là sắc lang, vậy cũng quá không phân biệt tốt xấu rồi.

"Cảm giác thế nào?" Nghiêm Di giống như quan tâm hỏi han.

"Hả? À... Tốt hơn nhiều rồi." Nếu tay ngươi có thể đặt ở chỗ khác giúp ta trị thương, ta sẽ thấy rất tốt! Trong lòng Tần Du Du than vãng lại đành cam chịu vậy.

Nghiêm Di nhìn cặp mắt mập mờ bất định của Tần Du Du, trong lòng biết rõ nàng đang xấu hổ và tức giận nhưng lại giống như không nhìn thấy, phải mất một

https://thuviensach.vn

lúc, hưởng thụ đủ cảm giác mềm mại mê người dưới lòng tay, mới lưu luyến không nỡ thu hồi bàn tay lại, nhưng không buông tay kia đang ôm mỹ nhân ra.

Hắn bỗng nhiên muốn nhìn bộ dáng động lòng người của nàng sau khi xóa bỏ lớp ngụy trang.

"Lương Lệnh." Nghiêm Di bỗng nhiên mở miệng nói.

Màn xe bị vén lên cùng tiếng trả lời, Lương Lệnh bưng một chậu đồng đựng nước vào trong xe, Nghiêm Di lấy khăn sạch thấm ướt nước vô cùng tự nhiên thay Tần Du Du lau đi lớp dịch dung trên mặt.

Chủ nhân tự mình hầu hạ nữ tử rửa mặt ?!

Tròng mắt Lương Lệnh suýt nữa rớt ra ngoài, phản ứng rất nhanh lui ra, thuận tiện không tiếng động che màn xe lại.

Lần này Tần Du Du rốt cuộc không nhịn được nữa, đưa tay ngăn Nghiêm Di lại, nói: "Ta có thể tự làm!"

"Nàng có hơi sức sao?" Nghiêm Di nhíu mày.

"Có!" Tần Du Du không nói hai lời, giành lấy khăn trên tay hắn rất nhanh lau sạch cái gì đó trên mặt.

Cúi đầu nhìn, cái khăn đó bị dơ đến mức không nhìn thấy màu sắc ban đầu nữa, ngay cả nước trong chậu đồng cũng giống như nước bùn.

Lau mặt rồi, tinh thần khôi phục một chút, Tần Du Du mới nhìn rõ đệm lót dưới thân nàng không phải đệm giường bình thường, mà là lông động vật trắng noãn, đáng tiếc đã bị bùn đất trên người nàng làm bẩn một mảng lớn thành màu vàng.

"May mắn hôm nay gặp được ân công đi ngang qua, bằng không gặp phải bọn cướp, ta nhất định gặp bất trắc rồi." Tần Du Du lấy lại bình tĩnh, lập tức chân chó mà dùng sức gạt bỏ xấu hổ, một bên giả bộ như vô ý uốn éo thân mình, ám chỉ Nghiêm Di thu hồi tay đang giữ nàng lại.

"Ừ." Nghiêm Di vẫn mang vẻ mặt lạnh lùng, nhưng rốt cuộc cũng đại phát từ bi mà thu tay lại, hơi lui về phía sau, cùng Tần Du Du tạo khoảng cách an toàn.

"Ân công định đi nơi nào vậy?" Tần Du Du nhẹ nhàng thở ra hỏi.

"Trấn Bát Tắc." Nghiêm Di chậm rãi phun ra ba chữ.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du ngẩn ngơ, suýt nữa nhịn không được phun một ngụm máu, nàng nghiêm túc hoài nghi người này là đang cố ý chọc giận nàng, để báo thù lần trước nàng kiên trì đòi rời đi.

Nàng tự làm khổ mình vô ích rồi, vừa dịch dung vừa uống thuốc độc, còn suýt nữa rơi vào tay Phong Quy Vân, kết quả người ta vốn cùng đường với nàng, nàng chỉ cần ngoan ngoãn đi theo thì sẽ không gặp chuyện gì cả...

Tần Du Du toàn thân oán giận nhưng chỉ có thể câm điếc ăn hoàng liên thôi *(tức lắm mà chẳng nói gì được)*, trong lòng vừa tức vừa giận, xoay người ôm lấy đầu gối co lại, giả chết không nói chuyện. Dù sao bộ dáng nàng chật vật xui xẻo bị vị ân công này nhìn thấy cả rồi, cũng không cần phải để ý giữ hình tượng nữa.

Còn nổi nóng sao, Nghiêm Di nhìn thấy Tần Du Du giống động vật nhỏ trốn đi không để ý tới ai nữa, có chút buồn cười lại có chút mềm lòng, trời biết hắn đã bao nhiêu năm rồi chưa từng nảy sinh loại thân thiết mềm lòng này, loại cảm xúc bị hắn cho là của nữ nhi thường tình.

"Ta đến trấn Bát Tắc, nàng không vui sao?" Nghiêm Di chậm rãi hỏi.

"Vui lắm, quả thật vui chết đi được." Tần Du Du gầm gừ, hừ nói.

"Vốn nghĩ đúng lúc cùng đường cùng đi với nàng, không ngờ nàng lại vội vả rời đi."

Được rồi, đều là lỗi của nàng! Tần Du Du buồn bực đến cùng cực, ngay cả hừ một tiếng cũng bỏ luôn.

"Ai muốn đối phó với nàng?" Nghiêm Di tiếp tục hỏi.

Giọng điệu của hắn rất nghiêm túc, Tần Du Du tỉnh ngộ, nhận ra mình hiện tại là đang nhờ người ta bảo hộ, vốn không có tư cách bộc phát tính cách tiểu thư ra, hơn nữa Nghiêm Di nghiêm khắc đã cứu nàng hai lần rồi, cũng có tư cách biết người cắn nàng không tha là ai.

"Ngươi nhất định có nghe nói đến Phụng thần giáo của Li quốc rồi, người đối phó với ta là Húc quang Thánh tử của Phụng thần giáo, sư phụ ta lúc trước đắc tội với người của Phụng thần giáo, giờ ông đã mất tích, người của Phụng thần giáo muốn bắt ta về, ép sư phụ ta xuất hiện." Tần Du Du chọn một số sự thật nói ra.

https://thuviensach.vn

"Sư phụ nàng là ai?" Nghiêm Di không chịu bỏ qua, một câu hỏi thẳng trọng tâm.

Chương 11: Nàng ngốc nghếch như vậy cũng dám xuất môn?

Phụng Thần giáo chính là quốc giáo của Li Quốc, cao thủ trong giáo nhiều như mây, giáo chủ Giang Như Luyện có ba gã đệ tử thân truyền, đều được tôn sùng là "Thánh tử", mà Húc quang Thánh tử chính là đệ tử nhỏ nhất của Giang Như Luyện, đồng thời cũng là thất hoàng tử của quốc vương Li quốc.

Nếu không phải có thân phận như vậy, thủ hạ Phong Quy Vân của hắn cũng không thể dễ dàng điều động quân đội của Li quốc bao vây, truy đuổi, chặn đường Tần Du Du được.

Có thể làm cho Húc quang Thánh tử tự mình phí công nhớ thương, nhất định không phải nhân vật bình thường.

Tần Du Du không có cách nào khác, đành phải giả bộ đáng thương: "Không thể nói, sư phụ không cho phép ta nói với người khác."

"Có thể. Nhưng nàng nghĩ rằng không nói, người khác cũng không biết sao?"Nghiêm Di sao có thể lại là người tốt như vậy? Hắn đưa tay sờ sờ đầu Tần Du Du giống như dỗ mèo con, cún con, nói: "Đệ tử của Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc sao lại vô dụng như vậy?"

Động tác của hắn quá mức lưu loát tự nhiên, Tần Du Du bị người ta chiếm tiện nghi đang muốn kháng nghị, chợt nghe Nghiêm Di một hơi nói ra thân phận của nàng, sợ tới mức trừng lớn mắt đề phòng nói: "Thiên công Thánh thủ gì chứ?"

"Nàng ngốc nghếch như thế, sư phụ nàng sao yên tâm cho nàng xuất môn vậy?" Nghiêm Di nói lời này, khuôn mặt vẫn lạnh lùng không biểu tình gì như cũ, thoạt nhìn còn cực kỳ nghiêm túc chăm chú, còn rất nghiêm túc đủ để tức chết Tần Du Du luôn rồi.

https://thuviensach.vn

"Ngươi mới ngốc ấy!" Không chịu được, tức giận buột miệng nói, mắng xong mới phát hiện chính mình còn ngốc hơn --- nàng rõ ràng là muốn lấy lòng hung thần mà, sao lại bị người ta tùy tiện dọa một cái liền mất lý trí, nói năng lung tung chứ?

"Ta không biết ngươi đang nói gì." Tần Du Du quyết định tiếp tục mặc kệ Nghiêm Di nói cái gì đều kiên quyết duy trì trầm lặng. Nàng rất muốn có khí thế mà yêu cầu cho mình xuống xe, nhưng thân thể bây giờ không thích hợp.

Nơi này cách trấn Bát Tắc ít nhất còn mười dặm đường nữa, tình trạng của nàng hiện tại không biết có thể chống đỡ được hai dặm hay không, cái này điều kiện trước tiên là Phong Quy Vân không quay lại tìm nàng phiền toái mới được.

Tiểu nha đầu này nhất định bị sư phụ nàng nuông chìu làm hư rồi, Nghiêm Di âm thầm lắc đầu, thông minh đúng là thông minh, nhưng tuổi còn nhỏ trải nghiệm không đủ, quản không được tính tình của mình.

"Không ai nói cho nàng, các ám khí của nàng đáng giá bao nhiêu? Cho dù là thương gia hoàng tộc cũng không thể mang mấy chục món bên người, chạy loạn khắp nơi được." Nghiêm Di giơ một ngón tay điểm điểm lên chóp mũi Tần Du Du, tiếp tục nói: "Càng không thể tùy tiện lấy ra tặng người ta nữa."

Ta không phải có ý tốt muốn báo đáp ân cứu mạng của ngươi sao? Trong lòng Tần Du Du âm thầm phản bác, nhưng không nghe lời nào lọt tai cả.

Nghiêm Di cũng không để ý phản ứng của nàng: "Người được Thiên công Thánh thủ chế tạo ám khí, không ai không trân trọng xem như vật quý báu, tìm thợ thủ công tốt nhất tỉ mỉ chế tạo loại ám khí phi châm giống hệt, sợ rằng dùng không đúng cách làm hỏng cơ quan trong đó, không thể tùy tiện ở một trấn nhỏ sát biên giới mua vài thứ thô sơ làm thành tú hoa châm được."

Làm ra tú hoa châm? Hình như cách nói này có hơi quen tai à nha?

Tần Du Du rốt cuộc nhịn không được: "Vừa rồi Phong Quy Vân đối phó với ta, ngươi đã ở gần đây nhìn lén?" Nàng tức giận, tên vô lại này thấy nàng xui xẻo cảm thấy rất thoải mái có đúng không?

Nghiêm Di gật đầu, không chút áy náy hay biểu hiện ngượng ngùng nào.

Hắn tận mắt thấy Tần Du Du trúng độc, lập tức trong lòng hỗn loạn mới khiến Phong Quy Vân cảm giác được sự tồn tại của hắn.

https://thuviensach.vn

"Nói nàng ngốc, nàng cũng không ngốc hoàn toàn. Phong Quy Vân thật sự bị trúng độc?"

Tần Du Du hít sâu mấy hơi mới miễn cưỡng ngăn lửa giận, hiện tại không phải lúc cùng tên vô lại này trở mặt, phải nhịn!

"Không có, ta hù dọa hắn thôi." Tần Du Du giọng buồn bực nói.

"Ta cũng nghĩ thế, nếu nàng thực sự có độc 'Tử ngọ xuyên tràng' gì đó, lúc này nhất định đã dùng trên người ta rồi." Nghiêm Di thay đổi tư thế dựa vào vách xe cho thoải mái.

"Ân công quá lời rồi, ta sao lại làm loại chuyện lấy oán báo ơn này được chứ?" Vẻ mặt Tần Du Du thành thật lại vô tội, trong lòng lại oán hận nói: ngươi thật sự là rất hiểu ta đó!

"Sư phụ ngươi có 'thiên ma điệp ảnh', lại có chút giao tình với Vạn độc võ tôn, không phải Thiên công Thánh thủ thì là ai?" Nghiêm Di cao xa bay tới một câu.

Tần Du Du ngậm miệng lại, không thèm nói nói nữa.

Nàng hình như thật sự có hơi ngốc... Không đúng! Đối phương quá hùng mạnh, quá xảo quyệt thôi.

"Uống viên thuốc này đi, có lợi cho độc trong người nàng." Nghiêm Di từ trong lòng lấy ra một cái bình nhỏ đưa tới trước mặt Tần Du Du.

Lại muốn nàng uống thuốc! Tần Du Du hiện tại đang hoài nghi mục đích cứu mình của Nghiêm Di, làm sao chịu tùy tiện uống thuốc hắn đưa cho, dùng sức cử động thân mình cách xa một chút, cười gượng nói: "Ân công cứu ta đã là đại ân đại đức rồi, sao dám lãng phí linh dược của ân công chứ?"

Nghiêm Di bình tĩnh nhìn nàng một cái, Tần Du Du biết rõ lời của mình không thuyết phục được hắn, dưới ánh mắt sáng tỏ của hắn nhìn không được có hơi buồn bực chột dạ, dứt khoát gục đầu xuống giả chết.

Tay Nghiêm Di cầm bình thuốc chậm rãi thu về, trong lúc Tần Du Du nghĩ mình chơi xỏ hắn thành công, bỗng nhiên cằm bị một bàn tay lớn nâng lên, nàng kinh hãi, miệng khẽ nhếch, một viên thuốc chuẩn xác không lệt, bay vào trong miệng nàng, rơi thẳng xuống cổ họng.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du không tự chủ được nuốt nước miếng một cái, viên thuốc đó cùng nước miếng bị nuốt luôn vào bụng.

"Ngươi, ngươi, ngươi..." Tần Du Du vừa sợ vừa giận, chỉ ngón tay vào Nghiêm Di muốn mắng chửi người.

Nghiêm Di cầm ngón tay nàng, lạnh lùng nói: "Cả một chút ý định phản khán cũng không có, ta muốn hại nàng quả thật không cần lãng phí linh dược."

Hắn nói rất có đạo lý, Tần Du Du giờ cả người đang ở trong tay hắn, hắn muốn giết muốn cắt bất cứ lúc nào cũng có thể, không cần phiền phức lừa nàng uống thuốc.

Tần Du Du thẹn quá thành giận, dùng sức rút tay mình về, lui đến trong góc xe ngựa, hờn dỗi.

Viên thuốc đó quả thật là linh dược trị độc, cảm giác khổ sở đầu váng mắt hoa, cả người như nhũn ra dần dần biến mất, trong lòng Tần Du Du cũng nguôi giận một chút rồi.

Tên chết tiệt này hắn là muốn giúp nàng trị thương, tuy thái độ khiến người ta rất chán ghét... Mí mắt giống như càng lúc càng nặng, Tần Du Du lắc lư cái đầu, cuối cùng chống đỡ không nổi cơn buồn ngủ mãnh liệt, từ từ ngã lên đệm giường dày mà ngủ say.

Nghiêm Di nhẹ nhàng vén tóc mai lộn xộn của nàng qua hai bên, đưa tay gõ vào vách xe, nói với Lương Lệnh bên ngoài: "Chậm một chút đi."

Để cho nàng ngủ một giấc thật ngon, độc tố trong cơ thể hắn sẽ hoàn toàn bị loại bỏ.

"Dạ!" Lương Lệnh lên tiếng, tốc độ xe ngựa rất mau liền chậm lại, hơn nữa chọn đi đường tương đối bằng phẳng, giảm bớt rung lắc.

Tần Du Du có giấc ngủ rất sâu, khi tỉnh lại, ngoài cửa sổ mây đầy trời, đã hoàng hôn rồi. Thân thể thoải mái hơn nhiều, ngoại trừ bụng có hơi đói ra, không thấy có gì không khỏe.

Lần này nàng ngủ trong phòng vẫn lộng lẫy xa hoa như cũ, hai tiểu nha hoàn canh giữ bên ngoài cửa phòng nghe thấy động tĩnh trong phòng liền vội vàng đi vào hầu hạ, vừa đưa y phục, vừa chuẩn bị nước ấm cho Tần Du Du tắm rửa, cực

https://thuviensach.vn

kỳ ân cần cung kính, nhưng miệng ngậm chặt giống như vỏ trai vậy, mười hỏi, chín không biết.

Tần Du Du gặp Nghiêm Di đã đoán được thân phận của hắn, càng chắc chắn hắn có âm mưu gì đối với nàng, ngược lại yên tâm thoải mái hưởng thụ chiêu đãi của hắn.

Chương 12: Ta sẽ không miễn cưỡng nàng

Lần này, Nghiêm Di ngược lại không muốn Tần Du Du cùng hắn dùng bữa tối, nhưng sai người đưa đồ ăn đến phòng của Tần Du Du, Lương Lệnh thấy mình cũng không có việc gì liền tự mình đi một chuyến vậy.

Có một số chuyện chủ nhân sẽ không nói, hắn lại cảm thấy rất cần phải cho Tần Du Du biết.

Tần Du Du thấy có người đưa đồ ăn tới, lén thở phào nhẹ nhõm, nàng giờ đây có hơi sợ gặp mặt Nghiêm Di. Lúc trước cũng hơi sợ chút, hơn nữa lại cảm thấy hắn cứ nghiêm mặt, mặt không chút biểu cảm rất dọa người, thói quen kì quái này thật ra cũng không sao cả.

Hiện tại không tin hắn không hề có ý đồ, không biết tiếp theo sẽ đối phó mình thế nào đây, đây thật sự là một mối quan hệ an toàn cho mình.

Lương Lệnh sai nha hoàn đặt đồ ăn trên bàn, nghiêng đầu ôn hòa nói với Tần Du Du: "Tần cô nương thân mình hiện tại đã khá hơn chút nào chưa?"

Đây là lần đầu tiên ông nói một câu hoàn chỉnh trước mặt Tần Du Du, Tần Du Du cũng từng đi cùng sư phụ gặp người có qua lại với hoàng cung, vừa nghe liền biết ông lão tóc bạc không có râu này thì ra là một thái giám!

Nhưng nàng chỉ kinh ngạc một lát liền khôi phục lại như cũ: "Tốt hơn nhiều rồi, cám ơn chủ nhân nhà ông đã cho thuốc."

Có thái giám hầu hạ bên cạnh, chín phần chắc chắn đúng là người trong hoàng tộc, Tần Du Du không khỏi lo lắng, mình có phải đụng chạm hoàng tộc trong thiên hạ rồi hay không, vừa rồi gặp phải người của Li quốc, quay đầu lại gặp phải người của Nguyệt quốc.

https://thuviensach.vn

Trong mắt Lương Lệnh nhìn phản ứng của nàng, trong lòng âm thầm sinh ra vài phần thiện cảm, quyền thế của ông vừa là địa vị cao vừa được tôn sùng, trước sau vẫn không thay đổi được sự thật là thân thể ông có khiếm khuyết, tuy ông đã ở độ tuổi này rồi, nhưng đối với thái độ khác thường của người ngoài vẫn rất khó nhắm mắt làm ngơ được.

Tần Du Du đoán được thân phận của ông, nhưng vẫn đối xử với ông như bình thường, khiến ông cảm thấy rất vừa mắt.

Ánh mắt chủ nhân thật sự không tệ!

"Thật ra chủ nhân nhà ta vốn dĩ có thể ngay ngày hôm trước khởi hành đến trấn Bát Tắc này luôn, nhưng nghĩ đến cô nương không cưỡi ngựa được, đặc biệt sai người đưa một chiếc xe ngựa gần đó đến, nên mới trì hoãn đến sáng sớm hôm nay, may mắn vẫn đuổi kịp." Lương Lệnh cười tủm tỉm nói.

"Làm phiền y lo lắng rồi." Tần Du Du cười đến dịu dàng khách khí, trong lòng không chấp nhận: quả nhiên sáng sớm tính kế không cho ta đi đây mà, cái này xem như đãi ngộ cho tù binh à?

"Hai linh thú của cô nương có gì đặc thù? Tên gọi là gì?" Lương Lệnh hỏi.

Tần Du Du cảm thấy kinh hoàng, nguy rồi! Nếu tên vô lại đó bắt chúng nó uy hiếp mình thì làm sao đây?

Nàng không trả lời câu hỏi của Lương Lệnh, hỏi ngược lại: "Không biết các người định dừng lại ở trấn Bát Tắc mấy ngày? Nếu vì chuyện của ta làm chậm trễ thời gian của các người, vậy không tốt lắm đâu."

Lương Lệnh dường như cảm nhận được sự lảng tránh của nàng, cười đến rất là nhiệt tình: "Đừng ngại, chủ nhân nhà ta có rất nhiều thời gian, trước mắt thì chuyện của cô nương quan trọng hơn nhiều."

Nói gì vậy? Tần Du Du nghe xong cảm thấy rất lạ, đang lo lắng có nên hỏi rõ ràng thân phận của Nghiêm Di hay không, một gã sai vặt bên ngoài đến truyền lời, nói chủ nhân có việc dặn dò, gọi Lương Lệnh đi.

Tần Du Du lo lắng sự an nguy của hai linh thú, đối với món ăn ngon cũng không ăn nhiều lắm, qua loa lắp đầy bụng cho xong.

Bên ngoài ánh trăng sáng, Tần Du Du đẩy cửa đi ra hoa viên bên ngoài, từng cơn gió đêm thổi qua mang đến mùi thơm cỏ cây, bốn phía tĩnh lặng chỉ có tiếng

https://thuviensach.vn

côn trùng kêu, nhắm mắt lại cảm thấy như trở về núi Tiểu Xung nơi nàng cùng sư phụ ẩn cư.

Khi có chuyện gì đều có sư phụ chống đỡ, nàng mỗi ngày đơn đơn giản giản chỉ làm những chuyện mình thích làm là được rồi, người ở thôn nhỏ gần núi đối với nàng rất tốt, không ai muốn hại nàng, tính kế nàng.

Lúc trước cảm thấy cuộc sống bình thản như nước, cho mới bây giờ mất đi mới biết đáng giá, đáng quý bao nhiêu, nhưng sư phụ đã không thấy nữa rồi, có thể theo như lời trong thư của ông, ông rốt cuộc trở lại quê hương rất xa của mình rồi, vĩnh viễn không xuất hiện nữa.

Trong lòng Tần Du Du khổ sở, ngây người nhìn nhìn ánh trăng trên trời.

Một bàn tay ấm áp nhẹ nhàng mơn trớn hai má nàng, giọng nói của Nghiêm Di vang lên bên tai: "Sao lại có bộ dáng muốn khóc như thế?"

Tâm trạng Tần Du Du hoảng hốt, không hề biết bộ dáng mình hiện tại như thế nào, thậm chí ngay cả khi Nghiêm Di đến trước mặt cũng không hay biết.

"Du Du, chuyện nàng không muốn làm, ta sẽ không ép buộc nàng." Nghiêm Di trầm giọng nói, giống như không xem xét mà buộc miệng nói ra.

Nhìn thấy vẻ mặt cô đơn đứng dưới ánh trăng của Tần Du Du, hắn bỗng nhiên cảm thấy rất không thoải mái, muốn xóa hết toàn bộ vẻ mặt khổ sở của nàng, muốn thấy nàng khôi phục bộ dáng đáng yêu, giảo hoạt tùy hứng, giả bộ nhu nhược đó.

"Thật chứ?" Tần Du Du bỗng nhiên nhớ tới, đây hình như là lần đầu tiên hắn gọi tên của nàng, từ trước tới giờ có rất nhiều người gọi nàng như vậy, như là sư phụ của nàng, thôn dân dưới chân núi Tiểu Xung, thậm chí cả kẻ địch của nàng Phong Quy Vân.

Nhưng chưa khi nào có ai gọi tên nàng, lại làm nàng cảm thấy... đặc biệt như vậy, hai chữ vô cùng đơn giản giống như biến thành một câu thần chú, quanh quẩn trong lòng nàng, làm tim nàng không tự chủ được đập càng lúc càng nhanh.

"Thật." Nghiêm Di khẳng định nói, hứa hẹn như vậy có hơi xúc động quá mức, tương lai sẽ vì chuyện hắn muốn làm thêm rất nhiều phiền phức, nhưng mà hắn cũng không muốn vào lúc này làm Tần Du Du thất vọng.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa lúc nhìn thấy ảnh ngược của mình trong cặp mắt trong suốt sáng ngời của Tần Du Du, hắn càng cảm thấy hứa hẹn này tuy phiền toái, nhưng rất có giá trị.

Ánh trăng giống như vì hai người đặt ra một lời nguyền mê hoặc, đáng tiếc một tiếng hừ lạnh khinh thường xem vào, hung hăng đem khoảnh khắc tốt đẹp này cắt nát vụn.

"Nữ nhân vô dụng!"

"Ớ?" Tần Du Du nhìn sang chỗ phát ra tiếng, tại chỗ sợ tới mức lui lại hai bước.

Nàng không sợ trời không sợ đất, nhưng lại sợ ngựa.

Đang nói đó là một con ngựa, một con ngựa màu đỏ, cao, mạnh khỏe, to lớn, làm cho da đầu người ta run lên! Lông trên người con ngựa cũng không phải màu nâu đỏ bình thường, mà chân chân thật thật là màu lửa đỏ, cho dù dưới ánh trăng màu vẫn như cũ, không giảm nửa phần tươi đẹp.

Màu lông như vậy rất hiếm thấy, hiếm thấy đến mức Tần Du Du liếc mắt một cái có thể nhận ra ngay, lúc trước Nghiêm Di kiên quyết ép nàng cưỡi chính là con ngựa đỏ đáng sợ này.

Nét mặt của ngựa đỏ rực cực kỳ sinh động, đang nheo mắt khinh bỉ nhìn Tần Du Du, rõ ràng câu nói vừa rồi kia là đang đánh giá nàng.

Tần Du Du không nhịn được lui lại mấy bước nữa, cho đến khi cảm thấy khoảng cách tương đối an toàn mới trả lời lại một cách mỉa mai: "Ngươi mới vô dụng, ngoại trừ bị người kéo chạy loạn khắp nơi, ngươi còn có thể làm cái gì?"

"Nữ nhân xấu xí, ta cắn chết ngươi!" Ngựa đỏ rực nổi giận, trong lỗ mũi không ngừng phun ra khí màu đỏ, giống như một đoàn một đoàn lửa cháy, đầu vung lên hướng về phía Tần Du Du.

Tần Du Du sợ tới mức khẽ kêu một tiếng, phản ứng nhanh chóng trốn phía sau Nghiêm Di.

Nghiêm Di đưa tay xoa lên hai bên cổ ngựa, nói: "Trú Vân Phi, ngươi cùng nữ hài tử so đo cái gì? Ngươi nghỉ ngơi trước đi, ngày mai ta mang ngươi đến gần đây chạy thỏa thích."

https://thuviensach.vn

"Hừ!" Con ngựa tên Trú Vân Phi phát ra hai tiếng phì phì trong mũi, vẻ mặt không vui, nghe lời quay đầu đi.

"Nó là linh thú của ngươi?" Tần Du Du hỏi, một con ngựa xấu xa cũng dám đối mặt với nàng, chủ nhân nhất định cũng không phải tốt lành gì!

Chương 13: Tin ngươi một lần

"Ừ, nó vừa nhận ta làm chủ chưa đến nửa năm, lúc trước ở rừng tự do tự tại, có thói quen ở một mình, ngang bướng, tính tình khó tránh khỏi có hơi ngang tàng." Giọng nói cùng vẻ mặt Nghiêm Di cũng bình thường không có gì lạ, nhưng Tần Du Du lại cảm thấy câu nói của hắn có hàm chứa ý khác, ánh mắt nhìn nàng cũng rất kỳ lạ.

Hắn sẽ không chỉ cây dâu mà mắng cây hòe chứ? Tần Du Du lại bắt đầu nghi thần nghi quỷ.

Lời hứa hẹn của Nghiêm Di thật êm tai, nhưng nàng không ngây thơ đến mức người ta thuận miệng nói câu nào cũng tin là thật, nàng vẫn ôm tâm lý cẩn thận đề phòng như cũ, quyết định phải hiểu rõ trước rồi mới tính tiếp.

Nghiêm Di có lẽ đã nghe Lương Lệnh báo cáo lại, biết nàng không muốn nói ra tên gọi riêng của các linh thú, thậm chí không tình nguyện để bọn họ giúp nàng tìm chúng, cho nên cũng không chủ động nhắc lại.

Sáng sớm hôm sau, Tần Du Du thừa lúc không khí sau khi dùng điểm tâm xong có hơi hòa hoãn, nói với Nghiêm Di: "Ta muốn đi dạo quanh đây, không biết có thuận tiện không?"

Nghiêm Di đầu cũng không nâng, lời ít mà ý nhiều, trả lời hai chữ: "Tùy thích."

Hào phóng như vậy? Thật hay giả thế?

"Người của Phụng Thần giáo chắc là không dám đến trấn để gây rối đâu?" Ý tứ của Tần Du Du là, ân công, người cũng không cần làm người tốt đến mức sai hai thủ hạ theo ta ra cửa a?

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di buông chén trà trên tay xuống, đứng dậy đi đến bên cạnh Tần Du Du, rất thuận tiện xoa đầu nàng nói: "Muốn ta cùng nàng đi ra ngoài liền nói thẳng ra, không cần quanh co lòng vòng."

Người nay xem nàng là mèo con hay cún con? Tại sao luôn không được cho phép cứ tùy tiện sờ đầu nàng?! Thật sự là hơi quá đáng rồi đó!

Hơn nữa, nàng nói muốn hắn đi cùng hồi nào chứ? Tự mình đa tình!

Nhưng mà... Tần Du Du không phủ nhận, tuy cả ngày, mặt Nghiêm Di cứ cứng ngắc *(không có biểu cảm)* làm người ta áp lực rất lớn, hơn nữa lời nói còn có thể làm người chết sống lại rồi lại chết một lần nữa, nhưng có hắn đi chung, quả thật khiến nàng cảm thấy rất an toàn.

Nàng gần đây vẫn bị vây trong cơn ác mộng bị vây bị đuổi bắt, lúc này rất thiếu cảm giác an toàn.

Ở trước chuyện sinh tử, mặt mũi gì đều là mây bay cả, Tần Du Du âm thầm lặp lại câu nói của sư phụ một lần, dùng sức đè oán khí trong bụng xuống, ngoan ngoãn theo Nghiêm Di đại gia đi ra ngoài.

Năm năm trước, sư phụ Tần Du Du từng dẫn nàng đến trấn Bát Tắc thăm hỏi bằng hữu, cũng có những ngày tốt đẹp ở thị trấn này, cho nên nàng đối với nơi này có hơi quen thuộc, khi chạy trốn sự đuổi bắt của Phong Quy Vân, nàng hẹn gặp hai linh thú ở gần nơi này.

Trấn Bát Tắc rất nhỏ, tổng cộng chỉ có bốn đường cái, theo cách bố trí trong trấn, khoảng nửa canh giờ là có thể đi hết toàn bộ rồi. Hôm nay đúng lúc là ngày họp chợ, không ít nhà nông, nhà săn bắn gần đó, còn có người bán hàng rong mang các loại hàng hóa thổ sản bày ra bán trên đường, người đến đặc biệt náo nhiệt.

Tần Du Du tiện đường phát hiện theo Nghiêm Di đi ra ngoài cũng có điểm tốt, khuôn mặt của vị đại gia này đủ dọa người, chẳng những ác linh rút lui, ngay cả người sống cũng lánh xa, cho nên nàng một chút cũng không cần lo phải chen chúc đông người.

Sớm biết thế nàng cũng không cần đội mũ màn che mặt làm gì, cho dù mình là tiên nữ tuyệt sắc, nghiêng nước nghiêng thành, có một pho tượng hung thần như vậy bên cạnh, đảm bảo không ai dám đến gần tiếp cận nàng cả.

https://thuviensach.vn

Nàng vừa đi vừa nhìn đông nhìn tây, đối với cái gì cũng cảm thấy vô cùng thích thú, Nghiêm Di đối với tốc độ ốc sên của nàng không có nửa câu oán thán, nàng đi hơn một canh giờ cuối cùng mới tỉ tỉ mỉ mỉ đi dạo hết bốn đường cái.

"Chúng ta về đi." Tần Du Du vén màn lụa trắng lên, nói với Nghiêm Di.

"Thấy rõ rồi? Linh thú của nàng chưa để lại dấu hiệu cho nàng?" Nghiêm Di liếc mắt nhìn nàng một cái, bỗng mở miệng nói.

Nói cái gì lời nói thốt ra không sợ chết người? Cái này có thể đó.

Tần Du Du bị hắn nhìn thấu tận chân tơ kẽ tóc sợ tới mức không dám khinh xuất, trừng lớn mắt vô tội nói: "Dấu hiệu gì chứ?"

"Nàng đừng nói với ta, nàng đối với mấy thứ thóc mục mè thối này *(chỉ những thứ vô dụng)* cảm thấy rất thích thú, hoặc là chưa từng thấy sọt rơm, búp bê cỏ này cảm thấy rất mới lạ đấy?" Giọng nói bình thường vô vị, nhưng ý nghĩa lại tràn ngập mỉa mai khinh thường.

Tần Du Du bị nghẹn đến không còn gì để nói, dứt khoát không nói gì luôn.

Trong lòng nàng vừa rồi còn khen hắn kiên nhẫn... Nàng sai rồi! Nàng không nên bị người đạo đức giả, vô lại này lừa gạt.

"Nàng biết người của Văn gia phía nam trấn?" Câu này nghe như hỏi, nhưng rõ ràng câu hỏi này đã chắc chắn đáp án trong lòng rồi.

Tần Du Du không nói tiếp gì cả, nàng vừa rồi đi qua phía nam thị trấn, dường như liền nhìn hơn hai lần phủ đệ Văn gia thôi mà.

Nàng cảm thấy nam nhân bên cạnh này nhất định là yêu quái biến thành, nếu không sao dễ dàng nhìn thấu nhất cử nhất động, nghĩ thầm của nàng, cứ ở cùng một chỗ với yêu quái như vậy, cảm giác thật khủng khiếp!

"Bối cảnh Văn gia rất phức tạp, nàng không có việc gì đừng trêu chọc bọn họ." Nghiêm Di giống như chẳng qua chỉ là xuất phát từ ý tốt muốn nhắc nhở thôi.

Tần Du Du thầm rùng mình, nhớ mang máng sư phụ cũng từng đánh giá Văn gia như vậy, thậm chí còn đáng sợ hơn lời nói của vị yêu quái ân công này, cho nên nàng từ đầu tới cuối chưa từng suy nghĩ muốn tìm người của Văn gia nhờ giúp đỡ.

https://thuviensach.vn

Trong trấn không có dấu hiệu hai linh thú để lại, có thể là chúng nó còn chưa tới, nàng hiện giờ dựa vào yêu quái ân công bảo hộ, nhất cử nhất động đều không gạt được tai mắt của hắn, rất khó nhân lúc hắn không biết liên lạc với hai linh thú của mình.

Yêu quái ân công xem ra tạm thời sẽ không làm chuyện gì không tốt đối với nàng, đó không thể hoàn toàn tự nhiên nhờ hắn tìm giúp hai đứa nó được? Hay là cho chắc chắn, nghĩ cách để lại thông tin, báo cho chúng nó đổi nơi tập hợp, chờ nàng thoát khỏi vị yêu quái ân công này, lại đi tìm chúng nó?

Tần Du Du trên đường do dự, khi trở lại đại trạch trong trấn của Nghiêm Di cuối cùng cũng ra quyết định.

"Hai linh thú của ta, mê tung tuyết thố tên là Dật Tiểu Khôi *(xám nhỏ chạy nhanh)*, sáo đá thánh âm tên là Quát Đại Chủy *(quạ miệng rộng)*..." Tần Du Du cắn cắn môi nói với Nghiêm Di.

Nghiêm Di dừng bước, nghiêng đầu nhìn nàng, tiểu nha đầu này rốt cuộc cũng hiểu rõ sự thật, không giấu giếm hắn nữa?

"Trên người chúng nó có pha trộn hơi khác với linh thú cùng loại, cả người Tiểu Khôi không tuyết trắng giống như mê tung tuyết thố bình thường, lông trên người nó nửa xám nửa trắng, lổ tai rất dài, không có đuôi. Bộ dáng Đại Chủy không quá giống sáo đá, giống quạ đen hơn, cái đầu lớn như vầy." Tần Du Du vừa nói vừa khoa tay múa chân, nghĩ một chút lại nói thêm: "Nó thích nhất lên mặt như ông cụ non, tự biên tự diễn. Chúng nó đều thích ăn thịt, hơn nữa sức ăn rất lớn."

Nghiêm Di gật gật đầu với Lương Lệnh đang đi đến, ý bảo ông sai người dựa vào những đặc trưng Tần Du Du vừa nói mà đi tìm.

Nghe Tần Du Du miêu tả, hai linh thú ngoại trừ có thể nói ra, vốn dĩ không khác gì chim bay cá nhảy bình thường, thỏ hoang xám trắng trên núi với chim chóc giống quạ đen nhiều đến mức đếm không hết.

"Trú Vân Phi đâu?" Nói đến linh thú, Nghiêm Di bỗng nhớ tới con ngựa đỏ rực bị mình cho leo cây.

"Nó đã trở lại, nói là nhặt được trên núi một con thỏ ngốc đụng đầu vào cây hôn mê bất tỉnh, ồn ào muốn lấy đi cho Thập Nhị Lang ăn." Lương Lệnh nhắc tới

https://thuviensach.vn

con ngựa đỏ rực đó, trên mặt hơi lộ ra ý cười.

Thập Nhị Lang trong miệng ông chính là thị vệ thủ hạ của Nghiêm Di, yêu thích nhất chính là ăn món thịt thú rừng nhắm rượu, ngày thường cũng thay Nghiêm Di chăm sóc ngựa đỏ rực, quan hệ một người một ngựa có chút thân thiết.

Lương Lệnh nói tới đó dừng một chút, như nhớ tới cái gì, dừng một chút nói: "Con thỏ đó... bộ dạng thật rất giống với miêu tả của Tần cô nương..."

https://thuviensach.vn

Chương 14: Đao hạ lưu thỏ

Lương Lệnh còn chưa nói xong, Tần Du Du đã sợ tới mức mặt không còn chút máu: "Con thỏ đó ở nơi nào?!"

"Phòng bếp hậu viện." Lương Lệnh chỉ chỉ hướng đi, không hiểu lắm nàng căng thẳng cái gì, chẳng qua là giống thôi mà, linh thú có yếu đến mấy cũng không đến mức tự mình đâm đầu vào cây, còn bị một con linh thú khác dễ dàng ngậm lấy, mang về ăn chứ?

Tần Du Du không kịp giải thích, ba bước thành hai bước, chạy thẳng theo hướng ông chỉ.

Phòng bếp hậu viện, nước đã đun sôi, ngựa đỏ rực Trú Vân Phi cùng thị vệ Thập Nhị Lang đang đứng trước cửa chảy nước miếng chờ được ăn thịt thú rừng, bỗng nhiên thấy Tần Du Du chạy như điên đến. Ngựa đỏ rực nhớ tới sáng nay vì nữ nhân này "câu dẫn" chủ nhân nó đi, hại nó một mình ra ngoài tản bộ, khỏi nói có bao nhiêu nhàm chán, chủ nhân rõ ràng đồng ý với nó cùng nó đi hóng gió, chạy cho thỏa thích mà!

Gặp mặt kẻ thù đặc biệt ghen ghét, thân Trú Vân Phi chợt lóe, chắn đường đi của Tần Du Du, nhe răng trợn mắt nói: "Nữ nhân xấu xí! Ngươi còn dám chạy đến trước mặt ta?"

"Tránh ra!" Tần Du Du lòng nóng như lửa đốt, chỉ sợ mình chậm chân, linh thú Tiểu Khôi sẽ gặp chuyện ngoài ý muốn, Trú Vân Phi "đầu sỏ gây nên" này còn chặn đường, dưới tình thế cấp bách nàng cũng cố đè nén nỗi sợ ngựa của mình, một tay tháo mũ màn xuống liền xua xua trước mặt con ngựa, muốn đuổi nó đi.

Trú Vân Phi tuy rằng là linh thú tốc độ nhanh, nhưng tốc độ đều ở trên bốn chân, mà không phải ở trên cổ, đường trước phòng bếp vốn không quá rộng rãi, nó cũng không ngờ Tần Du Du mới bắt đầu đã tấn công nó, kết quả trở thành nó chủ động đưa đầu ra nhận cái tát của Tần Du Du.

Tần Du Du hiện giờ khí hư lực nhược, một cái mũ màn đánh vào mặt Trú Vân Phi còn nhẹ hơn gãi ngứa, nhưng lại làm tổn thương tầng tầng tự tôn cao quý

https://thuviensach.vn

của linh thú này, Trú Vân Phi giận đến hí dài một tiếng, há miệng muốn cắn Tần Du Du.

Khi Nghiêm Di đến, nhìn thấy Trú Vân Phi của mình sắp cắn cánh tay Tần Du Du, hắn biết linh thú nhà mình lợi hại, một cái cắn này, cắn đứt tay Tần Du Du cũng không kỳ lạ.

Chỉ mành treo chuông, Nghiêm Di nhanh như ma quỷ, chợt lóe lên, đứng giữa một người một ngựa, một chưởng quét qua mặt của Trú Vân Phi, một tay đem Tần Du Du kéo ra phía sau bảo vệ.

Trú Vân Phi đầu tiên bị Tần Du Du đánh, sau đó tới chủ nhân mình, vừa phẫn nộ vừa uất ức, hí vang một tiếng, tung bốn vó hung hăng chạy đi.

Tần Du Du vốn không có tâm tình đi quan tâm vấn đề cảm xúc của nó, nhân lúc Nghiêm Di phân tâm mà giãy giụa, chạy vào phòng bếp, đúng lúc nhìn thấy đầu bếp đại thúc cầm dao nhọn từ cửa lớn phòng bếp ló đầu ra nhìn, muốn biết bên ngoài rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, mà một con thỏ lông nửa trắng nửa xám, lổ tai rất dài, mũm mĩm đang cứng đờ, không nhúc nhích trên cái thớt gỗ.

"Tiểu Khôi!" Tần Du Du bổ nhào đến, hô một tiếng, cứu con thỏ từ trên thớt xuống.

Tốt quá, thân thể Tiểu Khôi vẫn ấm áp, còn thở, tim còn đập, chứng mình nó còn sống. Nàng mà tới trể thêm chút nữa, thì sẽ cùng Tiểu Khôi âm dương cách biệt rồi.

Nghiêm Di nhíu mày đi vào phòng bếp, thấy con thỏ mập lông hỗn tạp, bẩn hề hề trong lòng Tần Du Du, không giúp đỡ, cũng cảm thấy không nên nói gì.

"Nàng xác định đây là linh thú của nàng?" Nghiêm Di cảm thấy vô cùng khó tin, con thỏ này làm sao giống mê tung tuyết thố được? Rõ ràng là một bữa ăn ngon, giống thỏ hoang ham ăn đến ngu ngốc hơn, làm linh thú rất miễn cưỡng, làm món ăn thú rừng nhắm rượu trái lại rất thích hợp.

Tần Du Du dùng sức gật đầu nói: "Ta xác định, Tiểu Khôi nó buổi tối nhìn không rõ vật này vật nọ, thường xông loạn đâm loạn, lúc trước có vài lần đâm vào cây mà té xỉu rồi."

Lương Lệnh chạy theo tới cũng không biết nói gì, thì ra con thỏ ngốc này đã làm chuyện ngu xuẩn giống vậy rồi, mà còn đến mấy lần ấy chứ, khó trách Tần

https://thuviensach.vn

Du Du vừa nghe nói con thỏ đâm vào cây có bộ dáng giống linh thú của nàng, liền căng thẳng như vậy, hoàn toàn nhận định thân phận của nó.

Quả nhiên không hổ là linh thú! Với con thỏ khác có tật xấu ngu ngốc như vậy, sớm đã chết một trăm mấy chục lần rồi.

Bị liên tiếp gặp rủi ro khiến cho có chút không được như ý, thị vệ Thập Nhị Lang nghe chủ nhân cùng Tần Du Du nói chuyện, nhất thời sợ tới mức đổ mồ hôi lạnh không ngừng, Lương Lệnh từng ám chỉ với bọn họ, tiểu cô nương yểu điệu, xinh đẹp giống như nụ hoa trước mắt này là người chủ nhân coi trọng, mình lại suýt nữa đem linh thú của nàng làm món ăn thú rừng, sau này biết làm thế nào đây?!

"Thuộc hạ không biết đây là linh thú của Tần cô nương..." Mắt thấy ánh mắt Nghiêm Di xẹt qua, Thập Nhị Lang vội vàng mở miệng nhận sai, trong lòng thầm than không hay rồi.

Chuyện này thật sự không liên quan hắn, là Trú Vân Phi kéo hắn tới, nói muốn mời hắn ăn thịt thú rừng.

Tần Du Du nhớ tới lời Lương Lệnh, lập tức phản tứng lại, đây chính là nam nhân suýt nữa đem Tiểu Khôi của nàng ăn mất, nhịn không được trừng lớn mắt oán hận, liếc nhìn hắn một cái.

Sau một hồi hỗn loạn, Nghiêm Di phất tay bảo mọi người giải tán, Tần Du Du ôm Tiểu Khôi trở về phòng tỉ mỉ kiểm tra một lần, may mắn trừ trên đầu bị sưng to do đâm đầu vào cây ra, không có vết thương khác, vì thế tạm thời đặt nó vào một cái giỏ trúc, chờ nó tự tỉnh lại.

Lúc hoàng hôn, Tiểu Khôi hôn mê cả buổi cuối cùng cũng tỉnh lại, vừa thấy chủ nhân trước mặt liền nói liên tục: "Du Du, Đại Chủy đã xảy ra chuyện rồi, bị tên khốn Văn gia bắt đi, người mau đi cứu nó đi!"

"Văn gia? Sao lại như vậy?" Tần Du Du vừa kinh ngạc vừa sốt ruột.

"Chạng vạng hôm qua, ta cùng Đại Chủy tới gần trấn Bát Tắc, khi đi qua cái viện lớn nhất, đẹp nhất trong trấn, Đại Chủy nói bên trong có mùi linh dược làm nó thèm không chịu được, bảo ta chờ bên ngoài, ta chờ một lúc chợt nghe ầm ầm trong viện, có người phát hiện ra Đại Chủy muốn bắt nó, còn có người nói 'đây là linh thú của Thiên công Thánh thủ, ta không nhìn lầm đâu'. Giọng nói người này

https://thuviensach.vn

ta trước kia có nghe qua ở Văn gia rồi, là quản gia lúc đó phụ trách tiếp đãi sư phụ đó." Tiểu Khôi nức nở, khóc đến nấc lên, kể lại.

"Ta biết là rất xấu, nhưng vì không có cách nào cứu nó, đành phải chờ trời tối, lén chui ổ chó đi vào nghe ngóng tin tức. Trong viện có võ tôn cấp bảy trấn giữ, ta không dám tới gần quá, mang máng nghe vài người trong thư phòng bàn bạc với nhau, nói muốn đem Đại Chủy về Văn gia, nghĩ cách bắt nó khai ra chỗ ở của sư phụ, còn có cơ quan địa đồ nữa. Những người Văn gia này thật là rất xấu! Năm đó sư phụ còn từng giúp bọn họ, giờ biết sư phụ đi mất thế mà lại muốn hại Đại Chủy! Ta sợ bọn họ cũng bắt ta đi, nên cẩn thận rời khỏi, trốn vào rừng ngoài trấn chờ người đến, nhưng trời tối quá, ta, ta không cẩn thận đâm vào gốc đại thụ..."

Tiểu Khôi nói tới đó, gục đầu trước mặt Tần Du Du muốn chủ nhân an ủi, Tần Du Du trong lòng rất khó chịu, nhưng thấy đầu lông xù của nó có một cục u lớn lại nhịn không được có chút đau lòng, cúi đầu thổi thổi giúp nó, đưa tay xoa đầu an ủi nó: "Ta vừa mới bôi thuốc cho ngươi, rất nhanh sẽ không đau nữa. Ngươi hôn mê rất lâu rồi, suýt nữa bị người ta đem làm đồ nhắm rượu rồi, dọa ta sợ chết đi được. Ngươi phải mau chóng khỏe lại, chúng ta phải mau nghĩ cách cứu Đại Chủy ra."

Tiểu Khôi trừng mắt nhìn, hoảng sợ nói: "Ta sáng nay tỉnh lại, vừa mới mở mắt, thấy một con ngựa yêu đỏ như máu, xấu xí kì quái muốn ăn ta, làm ta sợ muốn chết, ô ô ô... Sau đó là liền bị dọa hôn mê."

Nói đến sáng nay, Tiểu Khôi vẫn còn sợ hãi, uất ức lại xấu hổ mà khóc lớn.

"Ngươi nói ai xấu xí kì quái, ngươi mới là ngựa yêu! Con thỏ cái chết tiệt này!" Ngoài cửa bỗng truyền đến tiếng gầm tức giận.

Chương 15: Linh thú quá yếu

Cửa phòng của Tần Du Du đã bị vó ngựa to lớn hung hăng đá văng, đầu lớn của Trú Vân Phi xuất hiện trước cửa phòng, Nghiêm Di đứng bên cạnh nó.

"Á! Quái thú đến, Du Du cứu mạng!" Tiểu Khôi hét ầm lên, co tròn lại, lạnh run lủi vào lòng Tần Du Du.

https://thuviensach.vn

Thật ra Tần Du Du chẳng khá hơn nó là bao, nhưng nàng là chủ nhân, cảm thấy có trách nhiệm phải bảo vệ cho linh thú của mình, cho nên cố chống đỡ không trốn tránh lui về sau.

Nàng gắt gao bảo vệ Tiểu Khôi, trong lòng tự cổ vũ mình: yêu quái ân công đang đứng ngay bên cạnh, hẳn sẽ không để con ngựa đỏ thẫm xấu xí kì quái đáng sợ đó làm thương tổn nàng đâu.

"Trú Vân Phi, ngươi đã quên lúc trước đã nói gì rồi sao?" Nghiêm Di vỗ vỗ cổ ngựa nói.

Ngựa đỏ rực kiêu ngạo rõ ràng lập tức yếu thế đi nhiều, cắn cắn nhằm nhằm nói: "Người cũng nghe thấy các nàng ấy nói ta như thế nào..."

Nghiêm Di thản nhiên nhìn nó liếc mắt một cái không nói gì, ngựa đỏ rực cuối cùng chịu không được mũi thở phì phì, hừ nói: "Ta không biết thỏ ngu ngốc này là linh thú của ngươi, rất xin lỗi." Nói xong giống như một khắc cũng không muốn ở lại chỗ này nữa, nhanh chóng chạy vụt đi.

Tần Du Du không ngờ con ngựa đỏ rực hung dữ này thế mà lại đột nhiên giải thích với mình, ân công chủ nhân này thật sự rất có quyền uy nha, nào như nàng chứ? Hai linh thú bên cạnh một con so với một con còn lớn hơn, chờ nàng tới hầu hạ, không vui sẽ làm sắc mặt cho nàng xem.

Nghiêm Di cũng không theo ngựa đỏ rực rời khỏi phòng của Tần Du Du, ngược lại vô cùng tự nhiên ngồi xuống trước mặt nàng, lại chỉ chỗ ngồi phía sau nàng, nói: "Ngồi đi."

Tần Du Du yên lặng nghe lời ngồi xuống, hít một hơi thật sâu nói: "Ta muốn nhờ người giúp ta cứu Đại Chủy ra, có điều kiện gì người có thể nói thẳng cho ta biết, chỉ cần ta có thể làm, ta đều sẽ cố hết sức."

Không cần Tiểu Khôi có đôi tai đặc biệt tốt nói lại, bọn họ biết yêu quái ân công nhất định nghe thấy chuyện Đại Chủy rơi vào tay đám người Văn gia, nàng hiện tại bản thân mình cũng khó giữ nổi, nào có khả năng đi cứu Đại Chủy từ tay Văn gia chứ? Lỡ như nàng thất bại, chính mình cũng bị bắt vào Văn gia, số phận cũng không tốt hơn so với rơi vào tay Phong Quy Vân.

Nhưng nàng thật sự sợ nhận tình cảm của yêu quái ân công, cho nên mở miệng liền mời đối phương ra điều kiện luôn.

https://thuviensach.vn

"Nàng có thể giúp ta làm chuyện gì?" Giọng điệu Nghiêm Di bình thản, lập tức hỏi ngược lại Tần Du Du.

Chuyện rất đơn giản, yêu quái ân công không cần dùng đến nàng, tự mình có thể lo liệu hết, chuyện rất phức tạp, nàng không thể giúp hắn làm được.

"Chơi cờ với ta." Nghiêm Di bỗng nhiên nói.

"Hả? Chơi cờ?" Lời này nói ra có phải hơi nhanh quá không? Tiểu Khôi trong lòng Tần Du Du ló đầu ra, dựng hai tai dài lên, nhìn Nghiêm Di chằm chằm, vẻ mặt cũng nghi ngờ.

"Đó là điều kiện của ta." Nghiêm Di nhẹ gõ bàn, một tiểu nha hoàn nhanh chóng từ ngoài đi vào, nhanh nhẹn bày xong bàn cờ giữa hai người.

Đơn giản như vậy? Cùng hắn chơi cờ thôi? Tần Du Du như được đặc xá, nhưng lập tức lại khó xử: "Ta sẽ không chơi cờ."

"Sư phụ nàng nghe nói trên bàn cờ chưa có đối thủ mà."

"Ông ấy thích không nhất định ta cũng thích a." Tần Du Du thờ ơ vùng vẫy lấp liếm, người ta muốn biết rõ tình hình của nàng, nàng giả bộ cũng không ích gì.

"Ta dạy nàng, khi nào học xong, lúc đó ta liền đi cứu linh thú của nàng." Nghiêm Di ngắm nghía quân cờ trên tay nói.

Tiểu Khôi cảm thấy nguy hiểm đã qua đi, từ trong lòng Tần Du Du chui ra, quen thuộc leo lên vai nàng, nâng chân sau lên gãi gãi lổ tai, nhỏ giọng nói: "Du Du, y là người nào a? Rất lợi hại sao? Có thể đánh bại tên khốn Văn gia?"

Nó vừa hỏi, Tần Du Du mới nhớ mình cũng không biết ân công cao tính đại danh.

"Nghiêm Vĩnh Lạc." Nghiêm Di vừa nhìn Tần Du Du đã biết nàng nghĩ gì rồi, tự động nói tên tự. Di là tên gọi của hắn, Vĩnh Lạc là tên tự của hắn, trong thiên hạ người biết tên gọi hắn rất nhiều, nhưng người biết tự của hắn lại chỉ có mấy người thôi.

Trong lòng Tần Du Du xoay chuyển, họ Nghiêm, quả nhiên là hoàng tộc Nguyệt quốc a. Tệ thật, hình như năm ngoái mình mới thu thập một Thánh Bình Thân vương cái gì đó mà, hắn là cũng là thân thích của hắn, ngàn vạn lần đừng xui xẻo gặp lại là tốt nhất.

https://thuviensach.vn

"Nó là linh thú Tiểu Khôi của ta, Dật Tiểu Khôi."

Nghiêm Do quét mắt liếc nhìn Tiểu Khôi một cái: "Tên rất chuẩn xác, quả nhiên là đồ bại hoại lâm trận bỏ chạy."

Tiểu Khôi ngẩn người, nước mắt giọt to giọt to liền từ trong mắt đen tròn rơi xuống, cái đầu vùi vào cổ Tần Du Du, ô ô khóc lớn.

Tần Du Du trợn mắt nhìn Nghiêm Di: "Ngươi sao có thể nói với Tiểu Khôi như vậy chứ?!"

"Ta nói không đúng sao?" Nghiêm Di không tức không giận, vẻ mặt bình tĩnh kiên định quá mức, càng khiến người ta tức chết.

Tần Du Du ôm Tiểu Khôi vào lòng vừa vuốt lông vừa khuyên bảo bó, một hồi lâu sau tâm tình của Tiểu Khôi mới tạm khôi phục, nằm trên đùi nàng, không chịu nói chuyện với Nghiêm Di nữa.

Nghiêm Di là lần đầu nhìn thấy kết hợp quỷ dị như vậy, những linh thú lúc trước hắn thấy, không con nào không nghe lời chủ nhân trung thành và tận tâm hơn nữa còn đặc biệt dũng cảm gan dạ, với mệnh lệnh của chủ nhân thì nói gì nghe nấy.

Còn con trước mặt này, yếu ớt, thích khóc, nhát gan, ngốc nghếch, Tần Du Du lại xem nó như bảo bối, dỗ dành nó, thậm chí lúc gặp nguy hiểm lại bảo linh thú chạy trước, một mình mình ngăn cản cường địch, khiến tu vi bị phế mấy lần, suýt nữa gặp bất trắc.

Một năm trước, hắn lần đầu giao đấu vời Tần Du Du, lúc đó tu vi của nàng không tệ, với tuổi của nàng mà nói, chắc chắn là hắn đã gặp một trong những nữ tử có thiên phú cao nhất, thế sao lại có linh thú yếu ớt vô dụng như vậy?

Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc là cường giả nổi tiếng mà, linh thú của ông cũng yếu quá mức bình thường, để người Văn gia dễ dàng bắt được, ánh mắt của hai thầy trò bọn họ thật sự làm người ta không thể khen tặng được.

Tần Du Du trấn an Tiểu Khôi xong, nghĩ đến linh thú Đại Chủy hiện giờ không biết có đang bị người Văn gia tra tấn hay không, muốn cứu nó còn phải xem sắc mặt yêu quái ân công này, cho nên cũng cố không so đo với hành vi xấu xa mắng Tiểu Khôi khóc, ngoan ngoãn xoay người tới bên cạnh bàn cờ, bộ dáng phục tùng nói: "Xin ân công chỉ giáo."

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di cảm thấy buồn cười, lúc nổi giận không xúc động bốc đồng, tiểu nha đầu thông minh thật thức thời.

Hắn cũng không cố ý làm khó, lời ít ý nhiều mà giảng giải quy tắc chơi cờ, sau đó để Tần Du Du thử đánh cờ cùng hắn.

Chuyện sống chết quan trọng của linh thú nhà mình, Tần Du Du biết mình học được sớm một khắc nào, Đại Chủy có thể ít chịu tra tấn một khắc nấy, cho nên hết sức chăm chú mà ghi nhớ, suy nghĩ, khoảng một bữa cơm là xong, nhưng lại có thể có hình có dạng mà có máu mặt cầu thắng, không đến một canh giờ, Tần Du Du suy một ra ba, đã không cần Nghiêm Di gợi ý chỉ bảo quy tắc gì nữa.

Trên mặt Nghiêm Di bình tĩnh, trong lòng âm thầm khiếp sợ không thôi, lúc trước trong lòng có hơi kinh thường Tần Du Du bị hủy diệt hoàn toàn, khó trách nàng lại trở thành đệ tử nhập thất của Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc, trong một khía cạnh nào đó, quả thật có người khi gặp khó khăn năng lực trở nên nhanh nhẹn linh hoạt.

Nhưng sự thông minh cũng không thể lập tức hơn sự kinh nghiệm từng trải được, Tần Du Du lần đầu tiên dưới tình huống không có gợi ý, đơn độc đánh cờ cùng Nghiêm Di, không suy nghĩ cũng biết kết thúc thảm bại.

Trong lòng nàng vốn dĩ không thèm để ý việc thắng thua, ngẩng đầu, hai mắt lấp lánh nói: "Có thể giúp ta đi cứu Đại Chủy được không?"

Nghiêm Di bị ánh mắt xinh đẹp của nàng nhìn, tâm thần rung động, không tự chủ được liền gật gật đầu.

Chương 16: May mắn không nghe lời

Tần Du Du vui mừng mà ôm lấy Tiểu Khôi, nói với Nghiêm Di: "Ta có thể đi cùng người không? Tiểu Khôi có lổ tai rất thính, chỉ cần vào Văn gia nhất định có thể tìm ra Đại Chủy đang bị nhốt ở đâu, hơn nữa Văn gia có rất nhiều cơ quan."

Tiểu Khôi nằm trong lòng Tần Du Du, khóe mắt cũng không chịu đảo qua nhìn Nghiêm Di chút xíu nào, điệu bộ ngang bướng, từ chối giao tiếp với hắn.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di lười so đo với một linh thú nho nhỏ, trầm ngâm một lát chẳng ừ hử gì cả.

Lương Lệnh tiến đến báo tất cả đã được chuẩn bị ổn thỏa, nghe Tần Du Du nói muốn đi cùng, khuyên nhủ: "Văn gia thế gia tuy đứng đầu thiên hạ tam đại cơ quan, nhưng nơi này của bọn hắn chỉ là ở một vùng biên giới nho nhỏ của Nguyệt quốc, cơ quan có lợi hại mấy cũng có hạn thôi. Tần cô nương vẫn là ở lại nơi này an toàn hơn."

Tần Du Du lắc đầu, vì bình an cứu Đại Chủy ra, chỉ có thể tự mình nói chuyện này ra: "Năm năm trước ta theo sư phụ đã tới nơi này thăm hỏi bằng hữu, người đó tên là Văn Phong Thịnh, là người của Văn gia, cũng là người chủ quản nơi này của Văn gia. Sư phụ từng nói với ta, bàn về cơ quan thuật Văn gia, không ai có thể so sánh với Văn Phong Thịnh. Đại trạch Văn gia ở phía nam trấn chính là do một tay Văn Phong Thịnh thiết kế, bên trong cơ quan có thể làm người bị thương cũng không nhiều, nhưng sân trong viện Văn Phong Thịnh ẩn dấu rất nhiều bí mật của hắn, người thường khó mà vào được, nếu Đại Chủy bị bọn họ giam giữ ở đó, các người muốn cứu nó cũng không dễ dàng."

Văn Phong Thịnh có thể được Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc đánh giá cao như thế, đương nhiên không phải nhân vật bình thường, nhưng Nghiêm Di cùng Lương Lệnh quả thật chưa từng nghe qua danh tiếng của hắn, hơn nữa...

Lương Lệnh kỳ quái nói: "Ta đã phái người điều tra qua, chủ quản của Văn gia ở nơi này không phải Văn Phong Thịnh."

"Ớ? Hay là bọn họ đổi người khác rồi? Khó trách lại muốn đối phó sư phụ. Sư phụ nói con người Văn Phong Thịnh không tệ lắm..." Tần Du Du còn tưởng rằng sư phụ và nàng bị ngụy quân tử *(kẻ đạo đức giả)* lừa, thì ra mấy chuyện này không phải do Văn Phong Thịnh làm, may mắn, may mắn.

"Chuyện của Văn gia cùng Văn Phong Thịnh, nàng còn biết gì nữa?" Nghiêm Di hỏi.

Tần Du Du lo lắng tình hình của Đại Chủy, nói: "Ta trên đường từ từ nói với ngươi cũng được mà?"

Nghiêm Di gật gật đầu, nhận lấy hai cái mặt nạ Lương Lệnh đưa tới, một cái để mình đội, một cái đưa cho Tần Du Du, nói: "Chút nữa nàng đừng có chạy loạn, ngoan ngoãn ở lại bên cạnh ta."

https://thuviensach.vn

"Ta biết rồi." Lời nói Nghiêm Di nghe rất quen thuộc... Lúc còn nhỏ, khi sư phụ mang nàng xuất môn thường thường cũng nói như vậy. Tần Du Du nghĩ đến sư phụ biến mất không dấu vết, trong lòng có chút buồn bã.

Nghiêm Di thấy nàng nhu thuận nghe lời rất vừa lòng, tiện thể cầm lấy cánh tay nàng đi ra ngoài, Tần Du Du chìm trong quá khứ nên không chú ý hành động thân mật quá mức này.

Cho dù nàng có chú ý, phương diện chậm chạp nào đó của nàng đoán rằng cũng sẽ không hiểu sai, mặt Nghiêm Di này nhìn lạnh lùng nghiêm túc trang nghiêm, khiến người ta hoàn toàn không có cách nào liên tưởng hắn với sắc lang háo sắc linh tinh gì được.

Khi Nghiêm Di mang Tần Du Du đi vào sân, Thập Nhị Lang cùng bọn thị vệ đã thay y phục đi đêm màu đen, mang mặt nạ xong hết rồi, mọi người đồng thời thi lễ với Nghiêm Di, lặng yên không tiếng động biến mất trong bóng đêm mờ mịt.

Tối nay trăng mờ sao thưa, đặc biệt thích hợp để vào nhà cướp của, giết người, phóng hỏa.

Tần Du Du âm thầm líu lưỡi, thân thủ của mười hai thị vệ này, nhìn qua yếu nhất chí ít cũng hơn võ giả cấp năm, lúc trước ở bến tàu Tam Đài chỉ thấy có bốn người trong đó ra tay, còn có chút hoài nghi có phải Nghiêm Di phái bốn người lợi hại nhất đi không, hiện tại có thể khẳng định, người ta tiêu chuẩn đều cao như vậy cả!

Trên thế gian, người luyện võ bình thường, võ giả cấp sáu với dưới cấp sáu, chệnh lệch của võ giả không cùng cấp độ rất là dọa người.

Hiện giờ dân chúng các nước ít nhất hàng trăm triệu người, võ giả cấp một tới cấp ba ít nhất kể ra cũng trăm vạn rồi, có nhiều võ giả là binh lính cấp cao, một người có thể đấu tới mười mấy tên thanh niên bình thường.

Võ giả cấp bốn cùng trên cấp bốn được xưng là "Một đấu trăm", tu luyện đến giai đoạn này có thể xưng là cao thủ rồi, số lượng võ giả rất nhiều, nhưng có thể trên cấp bốn trong đó chưa tới một phần trăm nữa, đếm tới đếm lui không tới vạn người.

https://thuviensach.vn

Võ giã trên cấp bốn là nhân tài các quốc gia tranh nhau mời về, chức quan lương bổng ưu đãi gần như dễ như trở bàn tay, cấp năm trở lên càng hiếm hơn, người như vậy lại cam tâm tình nguyện dốc sức cho Nghiêm Vĩnh Lạc... Tần Du Du thầm nghĩ, người này không phải cũng là thân vương đó chứ?

Một cái áo choàng nhung tơ đen dày bỗng nhiên choàng lên vai nàng, ngăn cản hơi lạnh gió đêm bên ngoài, Nghiêm Di vô cùng tự nhiên giúp Tần Du Du buộc dây áo choàng lại thật tốt, sau đó một lần nữa kéo tay nàng chậm rãi đi ra ngoài viện.

"Nàng hiện tại có thể nói chuyện của Văn gia rồi." Nghiêm Di nói.

Trong lòng Tần Du Du cảm thấy có hơi là lạ, yêu quái ân công sao không hề hỏi ý kiến nàng liền làm các hành động thân mật như vậy với nàng? Nhưng mà... Người ta giống như đơn thuần xuất phát từ ý tốt thôi, hắn là không phải muốn chiếm tiện nghi của nàng đâu.

Chẳng lẽ nàng trông rất nhỏ nhắn, rất đáng yêu? Khiến hắn nhớ tới muội muội hoặc nữ nhân thân thuộc nào đó, cho nên yêu ai yêu cả đường đi à?

"Sao không nói gì?" Nghiêm Di thấy nàng im lặng không nói, lại hỏi.

Được rồi, người ta một lòng muốn bàn chính sự vốn dĩ không có ý nghĩ không chính đáng, là nàng suy nghĩ quá nhiều thôi.

Tần Du Du cố gắng xem nhẹ cảm giác quỷ dị ở đáy lòng, sắp xếp trí nhớ lại, nói: "Văn Phong Thịnh là một chi của Văn gia, một nhà Văn gia bọn họ vốn dĩ cũng là một thế lực lớn. Hơn hai mươi năm trước, chủ nhân Văn gia dùng chút thủ đoạn bất chính, trong cuộc tỷ thí trong gia tộc, phụ thân Văn Phong Thịnh thất bại thảm hại, Văn lão cha kể cả mấy đệ tử xuất sắc sau này lại càng không hiểu tại sao mà chết, một nhà bọn họ lập tức thất thế, Văn Phong Thịnh cũng bị đuổi tới trấn Bát Tắc xem như biến thành lưu đày."

Nói tới đây, Tần Du Du thở dài: "Sư phụ nói, cũng may Văn gia lão cha thông minh, vẫn dạy Văn Phong Thịnh che giấu tài năng, những người Văn gia khác đều nhận định tư chất hắn bình thường, nếu không hắn nhất định sẽ giống như sư huynh của hắn, bị người ta đuổi tận giết tuyệt."

"Cho nên sư phụ nàng cũng nhất định bảo nàng không có việc gì thì không được để lộ ra là ông ấy dạy nàng, cho nên nàng không nói." Nghiêm Di một lần

https://thuviensach.vn

mở miệng nói, lại là một câu dài.

Đúng là yêu quái mà! Miệng Tần Du Du mếu máo, gần như hoài nghi có phải suy nghĩ của mình đều viết lên mặt hay không.

"Tiếp tục nói."

"Ngươi không phải cái gì cũng đều đoán được sao?" Lời Tần Du Du nói lộ sự bực dọc, nhưng rất nhanh đầu hàng dưới ánh mắt của Nghiêm Di.

Người đang dưới mái hiên, nàng tiếp tục nhịn vậy!

"Văn Phong Thịnh muốn báo thù cho cha hắn cùng các sư huynh, nhưng kẻ thù đã trở thành chủ nhân Văn gia, thế lực từ từ vững chắc, hắn chỉ bằng sức một người rất khó nghịch chuyển Càn Khôn, sau đó hắn nghĩ tới Tam đại cơ quan thế gia 'Thánh Thủ Lôi Đài' mười năm một lần, hắn ở trên lôi đài đường đường chính chính vượt qua đám người Văn gia. Chỉ cần hắn ở trên lôi đài đoạt giải quán quân, đối phó chủ nhân Văn gia sẽ càng nhiều lợi thế, hơn nữa cũng tranh thủ duy trì Văn gia trưởng lão đường. Hắn mấy năm nay đều bồi dưỡng thế lực của mình và nghiên cứu cơ quan thuật..."

Tần Du Du bỗng nhiên nhớ tới một chuyện, ngẩng đầu hỏi Nghiêm Di: "Ân công, đại hội Thánh Thủ Lôi Đài có phải sẽ tổ chức trong một hai tháng nữa?"

"Ừ, ngay tại thành Tử Dạ, do Thánh Bình Thân vương chủ trì." Dưới ánh trăng, vẻ mặt Nghiêm Di có vẻ mập mờ gian xảo vô cùng.

Chương 17: Vào nhà cướp của chuyên nghiệp

"Như vậy à, có lẽ ta không tham gia cảnh náo nhiệt này được rồi." Tần Du Du lẩm bẩm nói, vừa nghe tên hiệu "Thánh Bình Thân vương" liền nhức đầu, nàng đã đủ xui xẻo rồi, không thể biết rõ trên núi có hổ mà còn muốn lên.

Nghiêm Di chậm rãi dời mắt, khóe môi cong lên, lộ ra vẻ mặt gần giống mỉm cười lành lạnh, nhưng trời rất tối, Tần Du Du cái gì cũng không thấy được, chẳng qua cảm thấy gần đó giống như bỗng nhiên trở nên lạnh, áo choàng nhung tơ rất dày cũng không thể ngăn được rùng mình.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du không muốn tiếp tục đề tài liên quan đến Thánh Bình Thân vương nữa, nhỏ giọng suy đoán: "Văn Phong Thịnh hắn nhất định là rời đi chuẩn bị dự thi, năm năm trước sư phụ tới nơi này thảo luận với hắn mấy ngày, hình như hắn đã chuẩn bị sẵn sàng rồi, muốn tham gia Đại hội Thánh Thủ Lôi Đài lần tới. Khó trách nơi này lại thay đổi người, nhưng mà người Văn gia làm sao biết hắn sẽ đi khỏi còn phái cao thủ tới tiếp quản chứ?"

"Đi xem sẽ biết."

Trong lúc nói chuyện, bọn họ đã đi tới trước cửa nhà Văn gia, chỉ thấy đại môn mở rộng, trong nhà im ắng, tiếng động gì cũng không có, Nghiêm Di cứ nắm tay Tần Du Du như vậy đi thẳng vào trong.

"Chúng ta cứ đi vào như vậy?" Tần Du Du giật mình nói. Lỡ như người Văn gia đang ở bên trong bố trí cạm bẫy thì làm sao đây?

Nghiêm Di không quan tâm nàng.

Tần Du Du đi qua đại môn Văn gia liền giật mình hiểu được lời nói của mình thật ngu xuẩn.

Trong viện đèn đuốc sáng trưng, người Văn gia nằm la liệt trong phòng khách, toàn thân đám người xụi lơ, vẻ mặt hoảng hốt đủ kiểu, nhưng lại im ắng, tiếng động gì cũng không có.

Tần Du Du hoàn toàn tỉnh ngộ: "Ngươi hạ độc bọn họ sao?"

Nghiêm Di gật đầu, một gã hắc y thị vệ đi tới nói: "Những người quan trọng trên dưới Văn phủ đều ở đây, nhưng không phát hiện võ tôn cấp bảy, cũng không thấy dấu vết của Sáo đá thánh âm. Sân sau đã được bao vây, tạm thời chưa lục soát."

Sân sau vốn là nơi ở của Văn Phong Thịnh, Tần Du Du lúc trước từng nói cơ quan bên trong vô cùng lợi hại, cho nên thị vệ không tùy tiện xông vào, chỉ tạm thời theo dõi bên ngoài thôi.

Tiểu Khôi vẫn trốn trong lòng Tần Du Du nghe thấy đã tới Văn gia rồi, lập tức tinh thần phấn chấn, leo lên vai Tần Du Du, nghiêng đầu dựng thẳng đôi tai dài lạ lùng lên nghe ngóng, lát sau hét ầm lên: "Đường hầm bên dưới sân có người, đang mang theo Đại Chủy chạy ra bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Đường hầm? Bọn thị vệ ngơ ngác nhìn nhau, Văn gia là thế gia đứng đầu Tam đại cơ quan trong thiên hạ, bọn họ cố gắng nhân lúc đối phương không kịp đề phòng, trong thời gian ngắn khống chế mọi người trong nhà, nhưng nếu ngay từ đầu đối phương ở trong đường hầm trong mật thất, bọn họ cũng không có cách nào.

Tần Du Du cắn môi nói: "Hắn chạy hướng nào? Ngươi có thể nghe được không?"

"Ừm, hắn chạy tới phía phía sau nhà, ta nghe không thấy nữa!" Tiểu Khôi nhày xuống đất, một cái lổ tai thật dài dán trên mặt đất, cố gắng phân tích rõ tiếng động mơ hồ từ trong lòng đất.

Tần Du Du nghiêng đầy nói với Nghiêm Di: "Ngươi có thể phái người đi theo Tiểu Khôi không?"

"Mau lên mau lên! Người đó chạy trốn rất nhanh!" Tiểu Khôi nhìn phía sau nhà, vừa chạy vừa hô to gọi nhỏ.

Nghiêm Di nhíu mày, thân hình chợt lóe đuổi theo Tiểu Khôi nói: "Ở đâu?"

Tiểu Khôi thấy hắn thì có chút mất hứng, nhưng nghĩ đến sự an nguy của Đại Chủy, vẫn là cố gắng chỉ chỉ phương hướng.

"Hai người đi theo ta, những người khác ở lại bảo hộ nàng." Nghiêm Di liếc mắt qua Tần Du Du, duỗi cánh tay dài ra, tóm lấy tai Tiểu Khôi, xách nó lên vai mình, bước nhanh tới phía sau nhà.

Tiểu Khôi vừa sợ vừa tức, kêu to: "Ta muốn Du Du, ngươi thả ta xuống đi!"

Tần Du Du biết tu vi của mình giờ đã mất hết, đòi người ta cho nàng đuổi theo 'cá lọt lưới' chỉ trở thành gánh nặng thôi, cho nên đành phải cố trấn an nói: "Tiểu Khôi ngoan nào, cứu Đại Chủy về rồi nói sau!"

Khi Tiểu Khôi mới vừa bị xách lên vai Nghiêm Di đã muốn phản kháng, nhảy xuống rồi, nhưng trên người Nghiêm Di tỏa khí lạnh thấu xương, khí thế quá mức dọa người, đương nhiên nó cũng chỉ có thể nằm trên đầu vai hắn khiếp sợ kêu to, lời nói của Tấn Du Du nhắc nhỏ nó, nghĩ đến Đại Chủy còn ở trên tay người đó, bỏ đi... Nó nhịn!

Nghiêm Di mang theo hai gã thị vệ trong nháy mắt đã đi tới bên ngoài trấn, phía trước là rừng cây.

https://thuviensach.vn

"Phương hướng." Nghiêm Di lãnh đạm nói

"Bên đó." Tiểu Khôi lắc lắc lổ tai chỉ hướng Đông Nam, vẫn một bụng không chịu không muốn.

Nghiêm Di mặc kệ nó, hắn không phải Tần Du Du, không có hứng thú trấn an loại linh thú yếu ớt này.

Một hàng ba người trong bóng đêm chạy đến trên sườn núi, dựa vào ánh trăng sao sáng yếu ớt nhìn kỹ, nơi này rõ ràng là một bãi tha ma, nấm mồ hoang khắp nơi gió lạnh từng cơn.

Trong lòng Tiểu Khôi có chút lạnh run, không tự chủ được nhanh chóng bám lấy vật sống duy nhất bên người là Nghiêm Di, run lập cập ôm cổ hắn.

"Người đó sắp đi ra rồi, ngay ở bên đó." Tiểu Khôi chỉ chỉ cái nấm mồ phía trước mấy trượng, giọng nói nén xuống cực thấp, cuối cùng nói với Nghiêm Di một câu dài.

"Đó là Võ tôn cấp bảy của Văn gia, ngươi có thể đối phó được không a?" Tiểu Khôi cảm giác được Nghiêm Di cố ý bước lên, vội vàng nhắc nhở.

Không phải nó xem thường người ta, Nghiêm Di nhìn qua nhiều lắm là hai mươi tuổi, tu vi cao tới đâu cũng có hạn, đối phương là người của Văn gia, trên tay có thể có cơ quan ám khí lợi hại, lỡ như Nghiêm Di không đối phó được, liên lụy nó cũng xui xẻo theo.

"Ngươi xác định hắn chỉ có một mình?" Nghiêm Di vừa nói vừa phất phất tay với hai thị vệ, hai người lúc này thu hơi thở, ẩn núp một bên.

"Xác định, Đại Chủy ở ngay trên tay hắn." Tiểu Khôi căng thẳng nói, nhất thời quên mất bất mãn đối với Nghiêm Di.

Như lời nó nói, phía nấm mồ truyền đến tiếng vang chuyển động của cơ quan, sau đó một gã áo xám cao lớn, một tay mang theo một con chim giống hệt con gà mái nhỏ đen thui, từ nấm mồ nhảy vọt ra, muốn chạy về hướng nam.

Mắt thấy người áo xám thân chợt lóe đã muốn đi hơn mười trượng rồi, Tiểu Khôi gấp đến độ thiếu chút nữa thét ầm lên.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, hai gã thị vệ của Nghiêm Di từ chỗ tối nhào ra, một trước một sau ngăn người áo xám ở giữa, không nói một lời, tung một đám thuốc bột mờ mờ về phía hắn.

https://thuviensach.vn

Người áo xám vất vả lắm mới chạy từ Văn gia ra, không ngờ lại có người mai phục bên ngoài mật đạo, kinh hãi gấp gáp vận khí ẩn náu đồng thời một chưởng chưởng tới, bức lui hai luồng thuốc bột, hổn hển quát: "Các ngươi là người nào, dám ra tay với Văn gia ta, ăn gan hùm mật gấu rồi sao?"

Hắn có thể nói liền nói nhiều như vậy, hai gã thị vệ tu vi không bằng hắn, nhưng cố tình không quan tâm, đã sớm chuẩn bị cạm bẫy trên đường lui của hắn. Người áo xám bị hai người cùng đánh tới, tránh hai bước sang một bên, kêu thảm thiết một tiếng nhảy lên hơn ba thước, tiếp theo liền lung lung lay lay ngã về một bên.

Nghiêm Di mang theo Tiểu Khôi đi tới, chỉ thấy trong cỏ dại trên mặt đất mơ hồ nhấp nháy, xen kẽ nhiều gai nhọn, hiển nhiên là hai gã thị vệ đã bày cơ quan ám khí ở nơi này rồi.

Đáng thương cho người áo xám, đường đường là một võ tôn cấp bảy, lại xuất thân từ Văn gia cơ quan thế gia, bị đánh bất ngờ nhưng lại liền bị một cơ quan đơn giản không hề có trang bị gì, không minh không bạch như vậy bị ám toán.

Trên tay người áo xám con chim đen cũng theo hắn ngã trên mặt đất, không nhúc nhích.

Tiểu Khôi nhảy từ vai Nghiêm Di xuống, đến bên cạnh con chim đen, nâng chân trước dùng sức đẩy đẩy nó, run giọng nói: "Đại Chủy? Ngươi, ngươi đừng làm ta sợ, ngươi làm sao vậy? Tỉnh lại tỉnh lại đi!"

Chương 18: Diện mạo sát phạt vốn có

Nghiêm Di cúi đầu liếc nhìn con chim đen trên mặt đất một cái, lần đầu tiên có xúc động muốn ngửa mặt lên trời trợn trắng mắt. Chim đen này còn xấu hơn so với quạ đen nữa, thế mà không biết xấu hổ tự xưng là Sáo đá thánh âm? Còn là linh thú của bậc thầy thiên hạ đệ nhất cơ quan Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc?

Tần Du Du đứng ngồi không yên đợi một hồi, cuối cùng Nghiêm Di mang hai linh thú của mình bình an trở về, nhưng Đại Chủy hôn mê bất tỉnh, khiến

https://thuviensach.vn

người ta rất là lo lắng.

Nghiêm Di tùy ý xem xét tình hình của Đại Chủy một chút, nói: "Nó bị người ta hạ thuốc mê, có lẽ giữa trưa mai sẽ tỉnh."

Thái độ hắn chắc chắn khiến Tần Du Du yên lòng, nghĩ đến lúc trước hắn liếc mắt một cái đã biết mình trúng độc Hóa Nguyên Đan, cho nàng thuốc chữa thương giải độc cũng vô cùng hiệu quả, thủ hạ của hắn dùng thuốc đối phó với người Văn gia lại lợi hại vô cùng, nhịn không được đoán: "Ân công người hình như hiểu rất rõ về các loại thuốc?"

"Cũng có thể."

"Hóa Nguyên Đan trong người ta có cách nào giải được không?" Tần Du Du hỏi đầy hy vọng, Dù sao nợ ân tình cũng đủ nhiều rồi, thêm nữa cũng chẳng sao, lão bằng hữu "Y thánh" đó của sư phụ quanh năm suốt tháng hành tung mơ hồ, cũng không biết năm nào tháng nào mới có thể tìm được.

Cảm giác trơ mắt nhìn tu vi biến mất quá mức khủng khiếp, nàng tuy không ngại giả dạng làm một nữ tử yếu đuối, nhưng không có nghĩa là nàng thật sự mong muốn trở thành kẻ yếu đâu nha.

"Có, nhưng rất khó."

"Khó ở chỗ nào?" Tần Du Du rất chân chó mà bày ra tư thế rất chân thành, chăm chú lắng nghe.

"Thuốc giải chính là nước suối thiêng trong cấm địa hoàng gia Nguyệt quốc ta, không phải thành viên của hoàng tộc tới gần cấm địa giết không tha, nước suối thiêng chỉ cần rời con suối một lát sẽ mất đi hiệu lực ngay." Nghiêm Di trả lời gọn gàng, dứt khoát.

Tần Du Du nghe xong trợn mắt há hốc mồm: "Ngoại trừ nước suối thiêng đó, không có cái gì khác có thể giải độc sao?"

Cái cấm địa hoàng gia quỷ quái đó nàng đã nghe nói qua, sư phụ từng nói hơn một lần, chuyện ông cực kỳ tiếc nuối chính là chưa từng tự mình quan sát cơ quan bố trí trong cấm địa hoàng gia của Nguyệt quốc, còn nói cơ quan trong đó rất có thể là do "Đồng môn" của ông thiết kế, vô cùng tinh xảo, vân vân.

Ngay cả sư phụ cũng hoàn toàn tôn sùng cơ quan nơi đó, tình trạng nàng hiện tại muốn đi vào lén trộm nước suối thiêng, quả thật là người ngốc nói mê

https://thuviensach.vn

mà. Càng đừng nói bên ngoài cấm địa ít nhất cũng hơn mười ngàn cấm vệ hoàng gia canh giữ, cao thủ nhiều như mây, tu vi của sư phụ như vậy còn ngần ngại nữa là.

"Không có." Hai chữ như đinh đóng cột đập nát tất cả hy vọng của Tần Du Du.

Khuôn mặt than của Nghiêm Di nhìn có vẻ vẫn không chút biểu cảm như trước, nhưng Tần Du Du cảm giác hắn giống như vui sướng khi người gặp họa, nhịn không được nhỏ giọng phản bác nói: "Có lẽ có, chỉ là ngươi không biết thôi."

Nghiêm Di liếc mắt nhìn nàng một cái, không hề phản bác, chỉ chỉ hướng hậu viện nói: "Nàng có muốn nhìn viện của Văn Phong Thịnh không?"

"A, được!" Tần Du Du đối với những việc gì có quan hệ với cơ quan đều có hứng thú cả, hơn nữa Văn Phong Thịnh cũng được coi là cao thủ trong nghề này, viện do hắn mỉ mỉ bố trí tất nhiên không tệ rồi.

Hai người cùng nhau đi đến viện phía sau, Tần Du Du đứng nhìn hai bên trái phải, không khỏi thất vọng: "Cơ quan nơi này bị dở bỏ toàn bộ rồi."

Nàng dựa vào bố cục của viện yên lặng tính toán một chút phương hướng, lửng thửng đi đến chân núi giả, một tay vén bụi phong lan lên, hiện ra sau đó có một máng đá bị chìm, trên tảng đá có rất nhiều rêu xanh, Nghiêm Di không nhìn ra chút đặc biệt nào cả.

Tần Du Du nói: "Nơi này vốn hẳn là cái mắt trận cơ quan trong viện này, đặt một bộ trục bánh xe điều khiển mỗi cơ quan quan trọng trong phạm vi một trượng, nhưng đã bị người khác phá hỏng rồi, nhưng bị phá hủy mất hình dạng ban đầu, khiến người khác không thể phát hiện. Nhìn đám rêu xanh này, ít nhất là chuyện mấy tháng trước rồi.

"Văn Phong Thịnh không ngờ bị người Văn gia phát hiện ra bí mật của ông ta, trước khi đi thu xếp như vậy cũng không có gì kỳ lạ. Cơ quan thuật của nàng so với Văn Phong Thịnh như thế nào?" Nghiêm Di đưa tay kéo Tần Du Du lại hỏi.

Tần Du Du theo thói quen muốn tự biên tự diễn một phen, nhưng lời nói tới miệng, nghĩ đến hung thần ân công không biết có chủ ý gì với nàng đây, vội vàng

https://thuviensach.vn

nhịn xuống mơ hồ nói: "Không rõ lắm, không có so qua."

Nghiêm Di đánh giá vẻ mặt kỳ lạ của nàng, trong lòng buồn cười, tiểu nha đầu còn non quá, không giỏi che dấu gì hết.

Tuổi Văn Phong Thịnh lớn hơn nàng, cho dù cơ quan thuật không bằng đối phương cũng là chuyện vô cùng bình thường, không chút mất mặt, ngược lại, đem nàng so sánh với Văn Phong Thịnh, thật ra là đánh giá cao thực lực của nàng, dù sao Văn Phong Thịnh cũng xuất thân từ đệ nhất cơ quan thế gia, lại là người ngay cả sư phụ nàng cũng phải thừa nhận.

Nhưng nàng lại không muốn nói đáp án chắc chắn, chỉ nói không có so qua, đó là trong lòng nàng tự tin cơ quan thuật của mình cao hơn Văn Phong Thịnh, nhưng không ngờ lại bại lộ trước mặt hắn thôi.

"Nếu nơi này không còn gì nữa, trở về đi thôi."

"Người của Văn gia thì làm sao bây giờ?" Tần Du Du có hơi lo lắng, tuy bọn họ đều đeo mặt nạ che khuôn mặt rồi, nhưng Văn gia cũng không dễ đắc tội như vậy, nàng muốn nghe chút chuyện về Văn Phong Thịnh, lại sợ liên lụy người bị người nhà Văn gia phát hiện.

Nghiêm Di không hỗ gọi là yêu quái mà, gần như biết ngay suy nghĩ trong lòng Tần Du Du, nói: "Yên tâm, chuyện của Văn Phong Thịnh ta sẽ cho người đi hỏi rõ ràng, người của Văn gia bọn họ sẽ xử lý."

Có lẽ biểu hiện sức mạnh của hắn mấy ngày qua quá mức cường đại, cho nên Tần Du Du dễ dàng tin lời hắn nói ngay, ngoan ngoãn cùng hắn trở lại nơi ở lúc đầu.

Mới vào cửa không lâu, bỗng nghe thấy xa xa có những tiếng gọi ầm ỉ, Tần Du Du thấy lạ, nhìn về phía phát ra tiếng, là hướng nam trấn, trên không trung phía bên đó không biết từ lúc nào đã bị khói lửa cháy đặc chiếm hoàn toàn.

Là tòa nhà Văn gia bị cháy, người ở đó... Tần Du Du tóc dựng đứng sợ hãi, quay đầu đối diện khuôn mặt bình tĩnh của Nghiêm Di, cái lạnh từ trong lòng bốc thẳng lên khắp người.

"Sớm nghỉ ngơi đi." Thái độ Nghiêm Di vẫn bình thường như cũ, đưa nàng đến trước cửa phòng rồi xoay người rời đi ngay.

https://thuviensach.vn

Hắn biết nàng sợ, nhưng nếu hắn đã nhận định nàng rồi, nàng cũng chỉ có thể mau chóng thích ứng tính tình cùng thói quen làm việc của hắn mà thôi.

Tần Du Du ôm linh thú trong lòng lấy lại bình tĩnh, từ từ đi vào phòng.

Nàng phải mau chóng nghĩ cách khôi phụ tu vi, mau chóng rời khỏi! Yêu quái ân công thật đáng sợ.

Một đêm không nói chuyện, buổi sáng hôm sau thức dậy, Tần Du Du cảm thấy mê man giống như chưa từng ngủ, đêm qua trong mộng cứ lặp đi lặp lại đều là những khuôn mặt ác quỷ bị cháy sạch khó phân biệt được đuổi theo nàng, khóc gào: "Trả mạng cho ta", y phục ngủ trên người đều bị mồ hôi lạnh thấm ướt cả.

Sau khi rửa mặt chải đầu xong, nha hoàn đến mời nàng đến phòng khách dùng điểm tâm, Tiểu Khôi làm nũng không chịu gặp mặt Nghiêm Di, Đại Chủy còn chưa tỉnh lại, nên lấy lý do phải trông nom đồng bạn, ở lại phòng.

Tần Du Du thầm rất hâm mộ nó còn có cơ hội bốc đồng làm nũng, nàng lại phải đi ăn cơm cùng hung thần.

Sáng nay hoàn toàn không khác hôm qua, khác biệt duy nhất là Tần Du Du so với hôm qua càng thêm ăn không biết mùi vị, tâm trí lơ đãng.

Thật vất vả mới ăn xong trong không khí nặng nề này, Nghiêm Di nâng chén trà lên hỏi: "Linh thú của nàng đã tìm thấy rồi, tiếp theo có tính toán gì không?"

Ta muốn rời đi ngay, cách xa đại hung thần nhà ngươi càng xa càng tốt! Trong lòng Tần Du Du la to, nhưng không dám nói ra miệng, hơn nữa tình hình thực tế cũng không cho phép nàng tùy theo lòng mình *(tùy tâm sở dục)*.

"Ta muốn tìm "Y thánh", hỏi xem ông ấy có cách nào giúp ta giải độc hay không."

"Cũng tốt." Nghiêm Di gật gật đầu, thái độ hiền hòa hợp tác khiến Tần Du Du lại một lần nghi thần nghi quỷ nữa.

Chương 19: Ăn cho hắn nghèo luôn

Lương Lệnh bỗng nhiên có chút đồng tình với Tần Du Du, nàng nhất định không biết, chủ nhân nói "Cũng tốt" còn có nửa câu sau, nói đầy đủ chắc chắn là -

https://thuviensach.vn

cũng tốt, khiến cho nàng hoàn toàn hết hy vọng.

Giống như chứng minh uy tín lời nói của Nghiêm Di, đúng giữa trưa Đại Chủy tỉnh lại, chuyện thứ nhất chính là muốn ăn thịt, Tiểu Khôi thấy đồng bạn bình an vô sự, cũng hùa theo la đói, Tần Du Du nhờ đầu bếp làm năm nồi lớn thịt kho tàu, bị hai vị này ăn hết sạch.

Hai tiểu nha đầu tạm thời được phái tới hầu hạ Tần Du Du đều nhìn ngây người, chưa từng thấy ai ăn như vậy cả! Nồi thịt kho tàu này, cái nào cũng lớn hơn gấp năm, sáu lần đầu của chúng, thế mà chúng nó tiêu diệt hoàn toàn năm nồi thịt, đó là số thịt đủ dùng cho mọi người trong viện mấy ngày lận.

Hơn nữa con thỏ đó, con thỏ không phải ngồi không sao? Sao lại ăn thịt còn dữ dội hơn con chim đen đó nữa?!

Hai đứa nó ăn uống no đủ rồi, chầm chậm rửa sạch sẽ nước sốt đầy mỡ dính đầy trên da lông, Tiểu Khôi tiến đến bên cạnh Đại Chủy vội vã bắt đầu cáo trạng, gần như than thở khóc lóc nói Nghiêm Di hà khắc, cậy mạnh hiếp yếu, âm hiểm gian trá, không biết trân trọng động vật nhỏ, vân vân... hàng loạt ác hình ác trạng quở trách một lần.

Tần Du Du đã có tính trước, trước khi nó mở miệng đã phái hai nha hoàn đi ra ngoài, bằng không mới vừa hưởng thụ đã đời thức ăn ngon của chủ nhân người ta chiêu đãi, sau đó lập tức không e dè gì nói xấu người ta, nàng cảm thấy thật xấu hổ.

Đại Chủy nghe Tiểu Khôi lên án khủng khiếp xong, lại nghe Tần Du Du nói sau khi chia ly đã quen biết hắn, lông đen trên đầu run lên, lên mặt cụ non hừ nói, "Vô sự xum xeo, phi gian tức đạo *(khi không lại săn đón, không phải kẻ gian trá cũng là trộm cướp)*. Họ Nghiêm này nhất định có âm mưu!"

"Ta biết, nhưng ta giờ đây một chút chân khí cũng không dùng được, tên khốn Phong Quy Vân đó lại như âm hồn không tan." Tần Du Du cười khổ nói.

Hai linh thú trừng mắt nhìn nhau cũng không có cách nào, im lặng, Đại Chủy ngẩng đầu ưỡn ngực nói: "Bình đến tướng chắn, nước tới đất chặn, không có gì phải sợ, hắn nếu dám làm khó ngươi, ta cùng Tiểu Khôi sẽ..."

Tiểu Khôi bị kích động liền ngồi chồm hổm dậy, kích động nói hùa theo: "Đúng vậy, đúng vậy, nếu hắn dám làm khó ngươi, ta cùng Đại Chủy sẽ... Sẽ như

https://thuviensach.vn

thế nào?" Tiểu Khôi quay đầu nhìn Đại Chủy, trưng cầu ý kiến của nó.

Đại Chủy ngửa mặt lên trời cười to quác quác quác mấy tiếng, đầy cảm hứng nói: "Ăn cho hắn nghèo luôn!"

.....

Tần Du Du hết chỗ nói rồi, nàng chỉ biết, hai con này không trông cậy gì được mà! Muốn chúng nó cứu mạng không bằng tự mình tìm khối đậu hủ đâm đầu vào đó chết còn thoải mái hơn.

Nghiêm Di đồng ý sẽ cùng Tần Du Du đi tìm Y thánh, hôm sau quả thật mang nàng xuất phát ngay.

Đại Chủy đứng trên vai Tần Du Du quan sát Nghiêm Di một lát, nhân lúc hắn xoay người đi chỉ huy Lương Lệnh làm việc, tiến đến bên tai Tần Du Du, nhỏ giọng nói: "Trên người người này sát khí rất nặng."

Tần Du Du cảm thấy đây là một câu vô nghĩa, trong một tháng này nàng đã chứng kiến rồi, nam nhân trước mặt này đã ra lệnh giết hơn ba mươi người, sát khí không nặng mới lạ ấy!

"Thiên Nhạc đã nói, nam nhân mà nhân phẩm có vấn đề, bộ dạng dù đẹp mấy cũng không thể được, Du Du ngươi không nên bị hắn lừa nha!" Lời Đại Chủy nói mới thấm thía làm sao. Thiên Nhạc trong miệng nó nói đúng là chỉ sư phụ của Tần Du Du, Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc đỉnh đỉnh đại danh.

Đại Chủy là linh thú của Tề Thiên Nhạc, hai vị này trong lúc đó vẫn ngang hàng.

"Cái gì chứ, bộ dạng hắn cũng được xem là đẹp sao? Ta cảm thấy rất hung ác..." Tần Du Du có hơi không chịu nổi Đại Chủy nói phóng đại như vậy, đối với yêu quái ân công, nàng sợ còn không kịp, hơn nữa nàng đối với vẻ ngoài của người ta từ trước đến này không có cảm giác gì cả.

Trong mắt nàng, vẻ ngoài con người có hai loại: bình thường và có nét đặc biệt.

Loại bình thường chính là hình dạng ngũ quan hai bên bình thường, cũng vì sống ở một nơi quá lâu, loại có nét đặc biệt thì ví dụ như trên mặt Dạ Như Niên có vết sẹo lớn, lông mày và tóc của Lương Lệnh đều bạc trắng. Yêu quái ân công bày bộ mặt than đó thật ra cũng coi như đi, nhưng bên cạnh hắn có mấy thuộc hạ

https://thuviensach.vn

thân hình cao lớn cũng mặt than, nếu đứng chung một chỗ, mặc y phục không khác nhau lắm, nàng không phân biệt rõ ràng được đâu.

"Tàm tàm tạm tạm, còn kém xa Tề Thiên Nhạc!" Đại Chủy khinh thường nói.

"Ừ, ta cũng nghĩ vậy, sư phụ là nhìn đẹp nhất." Tần Du Du tôn sùng sư phụ không cần lý do.

Không biết Tề Thiên Nhạc xuất phát từ tâm lý gì, từ nhỏ đã truyền thụ cho nàng tư tưởng sư phụ là nam nhân tốt nhất thiên hạ, trực tiếp làm cho tiêu chuẩn của nữ đồ đệ duy nhất đối với người khác phái đặc biệt kỳ lạ, thậm chí ngày cả hai linh thú thường xuyên đi theo thầy trò bọn họ cũng trúng độc sâu sắc.

Một người một chim nhỏ giọng nói, lại không biết từng câu từng chữ đều bị Nghiêm Di tai thính mắt tinh nghe thấy cả, thậm chí ngay cả Lương Lệnh bên cạnh hắn cũng nghe được rõ rành mạch.

Lương Lệnh thấy mi tâm chủ nhân nhanh nhăn lại, muốn cười cũng không dám cười, hắn là lần đầu tiên nghe thấy có người đánh giá tướng mạo của chủ nhân chê bai như vậy. Công bằng mà nói, nếu chủ nhân không cả ngày nghiêm mặt, mặt không chút biểu cảm, tuyệt đối có thể mê hoặc nữ tử khắp thiên hạ... Ngoại trừ người ở đằng sau đến bây giờ vẫn chưa thể thừa nhận dung mạo quái thai của chủ nhân.

"Khởi hành." Giọng Nghiêm Di kiên định, phất ống tay áo, xoay người trở vào trong xe ngựa.

Tần Du Du nhanh chóng đổi thành vẻ mặt nhu thuận cúi đầu không nói, Đại Chủy trên vai đập hai cánh bay đến đỉnh xe nhìn chung quanh, chỉ còn lại Tiểu Khôi ngông nghênh ngủ ngáy trong lòng nàng.

Thật không hiểu được ý gì nữa! Nghiêm Di trong lòng cười lạnh, trên mặt vẫn không biến sắc như cũ.

Bên trong xe ngựa thoải mái, một nam một nữ ngược lại khá im lặng, ở giữa là con thỏ béo ú ngủ không biết trời đất gì nữa. Tần Du Du cảm thấy không khí có chút xấu hổ nặng nề, vì thế chủ động mở miệng giải thích nói: "Tiểu Khôi nó còn nhỏ, nên thời gian ngủ mỗi ngày có hơi dài."

https://thuviensach.vn

"Đây là linh thú hay là sủng vật?" Một câu bình bình thản thản từ miệng Nghiêm Di nói ra có vẻ bén nhọn khác thường.

Tần Du Du quyết định ngưng hẳn đề tài này, nếu không nàng sẽ nhịn không nổi mà nổi cáu với Nghiêm Di mất, hiện tại người đang dưới mái hiên, phải nhịn!

Nghiêm Di hiển nhiên cũng không hứng thú tiếp tục thảo luận về một con vật trong mắt hắn ngoài trừ ăn thì ngủ, không giống linh thú tí nào: "Người Văn gia không biết nhiều về Văn Phong Thịnh lắm, bọn họ phái cao thủ đến trấn Bát Tắc, là vì biết được tin tức, biết quan hệ giữa sư phụ nàng với Văn Phong Thịnh không tệ, cho nên muốn khống chế Văn Phong Thịnh để ép hỏi chuyện của sư phụ nàng. Kết quả lúc bọn học tới nơi, phát hiện Văn Phong Thịnh tuyên bố đang bế công thật ra sớm mất tích rồi, bọn họ đến gần đó hỏi thăm tin tức, mới ngoài ý muốn bắt được linh thú của sư phụ nàng."

"Sư phụ đưa ta đến gặp Văn Phong Thịnh, cũng không có biểu lộ thân phận." Điều Tần Du Du không ngờ lúc đó, năm năm trước sư phụ lấy thân phận phú thương bình thường đến thăm hỏi, một chi của Văn gia từ trên xuống dưới chỉ có Văn Phong Thịnh là biết thân phận bọn họ, sư phụ chưa bao giờ phách lối nói cái gì, thường xuyên dựa vào thuật dịch dung cao siêu thành khuôn mặt những người khác nhau, người của Văn gia sao có thể biết một thương nhân bình thường mang theo một tiểu cô nương đi ra ngoài chính là Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc đại danh đỉnh đỉnh được chứ?

"Hình như hơn một năm trước, Phụng Thần giáo đã cho vẽ lại hình của sư phụ nàng, bí mật phái người chung quanh tìm kiếm nơi ông đi tới, trước đó Văn gia ngẫu nhiên cũng có một bức trong đó, hơn nữa còn bí mật phát tán đến các chi. Trấn Bát Tắc bên này cũng có bức vẽ, Văn Phong Thịnh tuyên bố bê quan, quản gia quản lý đã nhìn thấy bức vẽ." Nghiêm Di nói tới đây, chuyện sau đó không cần nhiều lời nữa.

Chương 20: Hương thơm một nụ hôn

Thị vệ của Nghiêm Di đã lục soát trạch viện của Văn gia tìm bức vẽ đó, đêm qua hắn đã tận mắt nhìn thấy rồi, vì đã nhìn thấy rồi nên mới cực kỳ tức giận, diện mạo Tề Thiên Nhạc đó, ánh mắt tiểu nha đầu đó thế mà lại nói "Nhìn đẹp

https://thuviensach.vn

nhất", còn con mắt của con chim đó cũng có vấn đề mới cho rằng bộ dạng ông ấy đẹp hơn hắn!

Thật là buồn cười! Rất sỉ nhục người mà!

Nghiêm Di lúc trước cho rằng chỉ có nam tử dù không ẻo lả cũng là gối thêu hoa mới quá để ý dung mạo của mình xấu hay đẹp thôi, nhưng lần này, hắn khó mà không để ý cho được.

Tần Du Du tuyệt nhiên không hề biết mình đã "Sỉ nhục vẻ đẹp của Nghiêm Di", hãy còn oán giận người của Phụng Thần giáo, đồng thời cũng thay cố nhân nói: "Nói như vậy tình hình của Văn Phong Thịnh, người của Văn gia vẫn chưa biết gì?"

"Không sai. Người của Phụng Thần giáo tìm sư phụ nàng vì chuyện gì?" Nghiêm Di hỏi.

Tần Du Du chớp chớp mắt, không muốn trả lời vấn đề này, nàng muốn nói dối qua cho có lệ, nhưng nghĩ đến sự lợi hại của yêu quái ân công lại do dự.

Nghiêm Di cũng không truy hỏi, chỉ lẳng lặng nhìn nàng, đến mức lông tóc nàng dựng đứng lên.

"Hoàng đế Li quốc muốn sư phụ ta xây dựng hoàng lăng cho ổng." Tần Du Du quyết định dựa vào quy củ cũ, nói một nửa giấu một nửa.

Nghiêm Di không dễ lừa như vậy, hắn chậm rãi lắc đầu nói: "Quốc vương Li quốc năm nay chín mươi sáu tuổi, tui vi võ tôn cấp tám, sống lâu trong cung không bị thương không bị bệnh gì, cho dù sống không đến ba trăm tuổi, ít nhất cũng có thể sống đến hai trăm năm mươi tuổi. Hắn hai năm trước mới quyết định chọn huyệt bảo bắt đầu xây dựng hoàng lăng, hoàng lăng quy mô to mấy, ít nhất cần năm mươi năm mới có thể hoàn thành, theo lí mà nói phá núi đào huyệt ít nhất cần mười năm, làm gì cần phải gấp gáp tìm tung tích thầy trò nàng như vậy được."

Yêu quái! Tần Du Du bị Nghiêm Di nhìn rõ mọi việc khiến cho không biết làm thế nào nữa, muốn giả ngu cho qua không ngờ đối phương lại có tính nhẫn nại cực kỳ, hoàn toàn không có ý buông tha, truy hỏi tới cùng, trong xe ngựa nho nhỏ không khí áp lực vô cùng.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du nghĩ đến thời gian sau này còn phải cùng hắn ngồi chung một xe lâu dài, càng cảm thấy bực mình nổi giận.

"Trong lúc bọn họ đào móc hoàng lăng vô ý phát hiện một bảo khố của võ thánh để lại, trong đó có ba bức vẽ vũ khí công thành cỡ lớn, đáng tiếc đã bị hủy hoại không nhìn được, mấy chỗ quan trọng không thể nhận ra được, dựa vào những chữ ghi chú trong bản vẽ, vũ khí công thành này uy lực không gì sánh kịp, cho nên hoàng đế Li quốc tự mình đề nghị Phụng Thần giáo bằng bất cứ giá nào cũng phải tìm ra sư phụ ta, thay bọn họ phục hồi ba bản vẽ này lại như cũ." Tần Du Du thấy không thể lừa được, thẳng thắn nói rõ luôn.

Nghĩ theo góc độ khác, yêu quái ân công cứu nàng cũng là tự cứu mình, nếu để cho người của Li quốc bắt nàng đi, lỡ như nàng chịu không được phải giúp bọn họ phục hồi ba bản vẽ đó lại như cũ, đến lúc đó Li quốc nhất định sẽ dùng vũ khí này đối phó với kẻ thù của lão cùng Nguyệt quốc.

Nghiêm Di tương đối hài lòng với đáp án này, cuối cùng cũng đại phát từ bi, không dồn ép người nữa.

Tiểu Khôi đang thoải thoải mái mái nằm trên đùi Tần Du Du ngủ ngon lành bỗng trở mình, chỗng bốn chân lên đạp đá vài cái, chép chép miệng, lẩm bẩm nói: "Thịt dê kho tàu, bí đỏ hầm thịt gà... Du Du, ta muốn ăn cá chép rồng hấp, còn có bách trân ủ mật nữa..."

Đồ ham ăn này! Tần Du Du cảm thấy mất mặt lắm rồi, cười gượng hai tiếng vô nghĩa, giải thích nói: "Tiểu Khôi còn nhỏ, phải ăn nhiều mới mau lớn được."

"Nàng bình thường đều cho nó ăn mấy thứ này?" Nghiêm Di không cho là đúng.

Thật là quá xa xỉ! Cho dù trong hoàng cung đại nội, mấy thứ này cũng không phải bình thường có thể ăn được, lại càng đừng nói đến cho một linh thú vô dụng như vậy.

"Đúng vậy, Tiểu Khôi và Đại Chủy đều rất thích." Tần Du Du không hề thấy việc này có vấn đề gì cả, hai thầy trò bọn họ chưa bao giờ từng thiếu tiền trả, càng xem hai linh thú như người thân trong nhà, chỉ cần mọi người vui vẻ là được rồi, vốn không hề lo lắng giá trị cao thấp.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Nghiêm Di dừng trên người con thỏ vừa không đẹp vừa vô dụng đó, đánh giá hai chữ chuẩn xác: "Lãng phí."

Tần Du Du tốn hơi thừa lời rồi, nhưng vẫn là câu nói đó, người đang dưới mái hiên, nhịn đi!

"Đưa tay cho ta." Nghiêm Di bỗng nhiên nói.

Tần Du Du còn đang hờn dỗi, chậm chạp không có phản ứng. Nghiêm Di vô cùng thẳng tay nắm lấy cổ tay mảnh khảnh của nàng, giúp nàng bắt mạch.

Thấy lúc trước rất nhiều lần bị Nghiêm Di "động tay động chân" rồi, vả lại mỗi lần dáng vẻ Nghiêm Di đều tỏ ra nghiêm túc như giải quyết việc chung vậy, Tần Du Du đã dần quên mất gặp tình huống như vậy phải kêu to "Phi lễ" *(bất lịch sự, khiếm nhã)* hơn nữa còn phải tích cực phản kháng, lại vô cùng cam chịu, mặc hắn bắt mạch thoải mái luôn.

"Uống thuốc này đi." Lại một viên thuốc không rõ nguồn gốc đưa đến trước mặt Tần Du Du.

"Ngươi không phải nói độc tố còn sót lại trong cơ thể ta đã giải hết rồi sao?" Tần Du Du không chịu nhận.

Nghiêm Di không cho phép thương lượng nói: "Kinh mạch của nàng quá yếu."

Kinh mạch của nàng sao lại yếu đi? Lúc trước khi chưa uống Hóa Nguyên Đan còn rất khỏe nha, cho dù uống rồi, cùng lắm là chân khí bị phân tán, kinh mạch vẫn tốt mà. Nhưng kí ức lần trước bị Nghiêm Di ép uống thuốc vẫn còn nhớ rõ mồn một nhá, Tần Du Du mếu máo không còn cách nào mà nhận lấy viên thuốc, nuốt xuống.

Nàng thật nghi ngờ thuốc Nghiêm Di cho nàng là thuốc mê nha, bởi vì vừa nuốt xuống một lát, mí mắt nàng bắt đầu đánh nhau, chỉ thở mấy cái liền mê man không biết gì nữa.

Nghiêm Di đưa tay đỡ nàng dựa vào thành xe, một tay cầm cổ tay nàng, đem chân khí của mình theo kinh mạch của nàng chạy vài vòng, không khỏi nhíu nhíu mày.

Kinh mạch của nàng hắn đã xem qua quả thật quá yếu, hắn phải trong ba tháng khiến kinh mạch của nàng mạnh lên, ít nhất phải tăng lên tới võ tôn cấp

https://thuviensach.vn

chín mới được, nếu không kế hoạch của hắn e rằng khó mà thực hiện được.

Ánh mặt trời xuyên qua lớp màn thưa chiếu lên người Tần Du Du, nàng nhìn như một búp bê ngọc hoàn mỹ tinh xảo đặc sắc, lộ vẻ thuần khiết đẹp đẽ vô hạn, trong xe im ắng tràn ngập từng đợt hơi thở nhè nhẹ, ngọt ngào đặc thù thiếu nữ, trong lòng Nghiêm Di vừa động nhịn không được cúi người, trên gương mặt của nàng nhẹ nhàng hôn một cái.

Đôi môi trơn mịn ấm mềm, tỏa ra hương thơm ấm áp mê người, Nghiêm Di lần đầu tiên cảm giác rõ ràng cái gì gọi là nhuyễn ngọc ôn hương, trong đầu chỉ hiện lên môi mỏng hồng nhạt của Tần Du Du mà thôi, dường như càng thêm mềm mại mê người, đang muốn thử một lần nữa, bên tai truyền đến tiếng lẩm bẩm nũng nịu yếu ớt cách đó chưa đến hai thước: "Du Du, ta đói..."

Mọi ý nghĩ đẹp đẽ bị tiếng nói bất thình lình phá mất, Nghiêm Di tức giận cúi đầu nhìn chỗ phát ra tiếng kêu, Tiểu Khôi đang vặn vẹo thân mình mập mạp, vừa dụi mắt vừa đẩy loạn trong lòng Tần Du Du.

Sau một lúc lâu, Tiểu Khôi thấy chủ nhân không hề phản ứng gì, quơ quơ đầu ngồi chồm hổm dậy, vô cùng thành thạo lấy từ bụng của mình ra một cái gói to, mở lớp giấy dầu, lấy ra điểm tâm cắn một miếng lớn.

Nó cắn hai cái ngẩng đầu nhìn thấy vẻ mặt Nghiêm Di hờ hững nhìn chằm chằm nó, lúc này run rẩy dựa vào người Tần Du Du, nhưng rất nhanh liền phát hiện chủ nhân đang mê man, vốn không có cách nào bảo hộ nó.

Nghiêm Di nghĩ nó sẽ hoảng hốt lo sợ, khóc sướt mướt, không ngờ Tiểu Khôi chẳng những không sợ, ngược lại còn nẩng đầu trợn mắt với hắn.

"Ngươi có chủ ý với Du Du có phải hay không?!" Trong giọng nói của Tiểu Khôi lộ ra chất vấn nồng đậm, không ai bì nổi.

Chương 21: Con vật trong ngoài không giống nhau

"Đúng thế thì sao." Nghiêm Di có hơi bất ngờ, con thỏ ngu ngốc này thì ra cũng giống chủ nhân nó, bình thường giả bộ đáng thương, thật ra lại vô cùng to gan, khó thuần phục.

https://thuviensach.vn

Cho dù là Xích huyết Kỳ lân Trú Vân Phi nóng nảy hung hãn có tiếng, hay là võ tướng Nguyệt quốc giết người như ngóe, cũng không dám ở trước mặt hắn làm càn như vậy.

"Ngươi nên quên đi! Ngươi không có cơ hội đâu." Tiểu Khôi vóc dáng nhỏ nhưng khí thế không nhỏ mà hừ nói.

Nghiêm Di không cho là đúng, lười đấu võ mồm với một phế vật linh thú, nếu không phải Tần Du Du xem nó như bảo bối, hắn đã đem nó làm thức ăn cho linh thú nhà mình lâu rồi, Trú Vân Phi rất oán giận con thỏ nhỏ này, chắc chắn rất thích "chính mồm" giải quyết nó.

Tiểu Khôi oán hận nói: "Ngươi đối với ta không tốt, Du Du cũng không thích ngươi đâu!"

"Mỏi mắt mong chờ." Không biết có phải ảo giác hay không, Nghiêm Di trong nháy mắt giống như nhìn thấy trước mặt không phải một con thỏ nhỏ yếu ớt béo ụt ịt đang ngồi chồm hổm, mà là một mãnh thú thượng cổ bị xâm phạm lãnh địa đang cắn người.

"Hừ!" Tiểu Khôi không nói nữa, thấy đối phương hình như không để trong lòng, nó cũng không nói tiếp cái gì nữa, cầm một miếng bánh ngọt to bằng đầu nó, a ô một ngụm nuốt xuống, tư thế hung tợn đó giống như một ngụm nuốt vào chính là đầu của Nghiêm Di.

Tiểu Khôi giống như lời Tần Du Du nói, đặc biệt rất giỏi ăn, sức ăn to lớn đến mức ngay cả người tự nhận kiến thức rộng rãi như Nghiêm Di cũng phải ngạc nhiên, đồng thời cũng phát hiện con thỏ vô dụng này, lại là một linh thú trời sinh có không gian dị năng.

Từ khi tỉnh lại, Tiểu Khôi không ngừng ăn này ăn nọ, ít nhất nó ăn đồ ăn gấp tám, mười lần thể tích thân thể, mà những thức ăn này lại đều lấy từ cái túi to trước bụng ra! Cái bụng nó tuy tròn vo, nhưng bình thường mà nói cũng không thể chứa nhiều đồ ăn như vậy được, càng kỳ lạ hơn, nó ăn nhiều như vậy, chẳng những không bị no chết, ngay cả cái bụng cũng không phồng lên bao nhiêu cả.

Mê tung tuyết thố cái, trời sinh trên bụng có một cái túi nhỏ, nhưng Nghiêm Di cũng chưa từng nghe nói cái túi nhỏ đó có thể có sẵn không gian dị năng, có lẽ chút biến dị này tạo nên ưu điểm cho con thỏ này.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu chỉ có điểm này, cũng không hiếm lạ gì lắm, pháp khí dị bảo có không gian để chứa vật tuy rằng hiếm thấy, nhưng cũng không đến mức khan hiến đến nỗi thế gian khó tìm, ít nhất bản thân Nghiêm Di cũng có nhẫn Tu Di, túi Càn Khôn với năm món pháp khí cùng loại.

Kể ra con thỏ này đơn giản có lổ tai thính một tí, trời sinh có túi không gian, không tính là khác thường lắm.

Bị con thỏ chết tiệt này quấy rầy, hắn cũng không lại tiếp tục làm gì Tần Du Du nữa, rõ ràng không hề để ý đến Tiểu Khôi, dựa vào vách xe nhắm mắt chợt mắt.

Giữa trưa, đoàn người đừng lại cạnh một rừng cây nghĩ ngơi, dùng cơm, Tần Du Du ngủ mấy canh giờ mới thức dậy, đúng lúc thấy mấy người thủ hạ của Nghiêm Di đang định vào trong rừng săn một vài con chim tước, nhớ tới một chuyện, mở miệng nói với một người trong đó: "Ngươi tên là Thập Nhị Lang đúng không?"

"Phải" Thập Nhị Lang vô cùng lo sợ trả lời, hắn dường như đã nghe Lương Lệnh đề cập qua, Tần Du Du không nhớ mặt người, sao lại liếc mắt một cái liền nhận ra hắn? Chẳng lẽ còn ghi hận lúc trước hắn suýt nữa ăn linh thú của nàng?

"Có thể hái nấm giúp ta được không? Càng nhiều càng tốt, có độc cũng không sao cả." Giọng điệu Tần Du Du ôn hòa, không có chút ý tứ tìm người xả giận.

Như vậy thôi? Thập Nhị Lang nhẹ nhàng thở ra, trên mặt không khỏi hiện lên vài phần tươi cười, luôn miệng nói: "Được, được! Không thành vấn đề." Nói xong cung kính khom người, xoay người cùng đám bạn bước nhanh rời đi.

Tần Du Du nghiêng đầu nói với Tiểu Khôi trên vai nàng: "Người ta đem nấm mang về cho ngươi ăn rồi đó, ngươi đừng giận người ta nữa nha."

"Được rồi." Tiểu Khôi lắc lắc lổ tai thật dài, không tình nguyện nói.

"Nàng nhận ra Thập Nhị Lang?" Giọng nói Nghiêm Di bỗng nhiên vang lên bên tai Tần Du Du.

"Đúng." Tần Du Du cảm thấy có hơi lạnh, yêu quái ân công hình như không được vui vẻ lắm...

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di quả thật rất không vui, tiểu nha đầu này nhớ rõ một thị vệ với nàng chỉ mới gặp qua một lần, lại không nhớ vị ân công này đã cứu nàng mấy lần hơn nữa còn sớm chiều ở chung, thế là thế nào?!

"Chỉ vì hắn suýt nữa đã ăn nó?" Ánh mắt Nghiêm Di dừng trên người Tiểu Khôi, Tiểu Khôi có ý thân thiết cọ cọ cổ Tần Du Du, nhe răng trừng mắt thị uy với Nghiêm Di.

Tần Du Du không nhìn thấy động tác mờ ám này, nghĩ nó sợ hãi cọ cọ mình, vừa thuận tay sờ sờ đầu nó trấn an, vừa thành thật trả lời: "Cũng không phải, hắn là người biểu cảm nhiều nhất trong những người này, còn cười nữa chứ."

Nghiêm Di không ngờ tới đáp án lại như vậy, không biết nên tức giận hay không đây nữa.

Lương Lệnh nghe xong đối thoại của hai người, lập tức quyết định chờ Thập Nhị Lang trở về, phải nghiêm khắc nhắc nhở hắn tác hại của việc cười đùa cợt nhả, để hắn mau chóng học được mặt "Trầm ổn bình tĩnh" giống các thị vệ khác mới được.

Tần Du Du không biết mình đã vô ý đắc tội Nghiêm Di, nhớ tới mình đã mê man cả buổi sáng rồi, chuyện quan trọng nhất cũng chưa hỏi rõ ràng, vội vàng hỏi: "Chúng ta đang đi đâu vậy? Ngươi có biết Y Thánh đang ở đâu không?"

"Đi thành Tử Dạ, ta muốn phân phó người truyền tin ra, Y Thánh sẽ tự tìm đến cửa thôi." Lúc Nghiêm Di nhắc đến hai chữ "Y Thánh", hình như có hơi không thích lắm.

Tần Du Du nhìn không được nói thầm trong lòng, yêu quái ân công tự tin ghê gớm, lão nhân Y thánh hành tung bất định, các nước không biết có bao nhiêu nhân vật quyền thế muốn gặp ông ấy còn khó như lên trời, đến trên miệng yêu quái ân công, tưởng chừng như thủ hạ nhà mình ấy.

Nhưng mà thành Tử Dạ, đó không phải kinh đô Nguyệt quốc sao? Yêu quái ân công nếu xuất thân là hoàng tộc Nguyệt quốc, nhà ở thành Tử Dạ rất bình thường, nhưng đó là chỗ của Thánh Bình Thân vương nguy hiểm mà.

"Chúng ta đổi nơi gặp Y Thánh có được không?" Tần Du Du rất cẩn thận thương lượng nói.

https://thuviensach.vn

"Không thể." Nghiêm Di nhanh nhẹn từ chối thẳng, không chừa nửa điểm thương lượng.

"Vì sao chứ?" Tần Du Du chưa từ bỏ ý định nói.

"Hơn hai tháng sau thành Tử Dạ phải tổ chức Thánh Thủ Lôi Đài."

"Ngươi muốn tham gia? Ngươi biết cơ quan thuật sao?" Tần Du Du kỳ quái nói.

"Không biết, nhưng cũng không muốn bỏ qua sự kiện trọng đại này."

Tốt quá, nếu yêu quái ân công ngay cả cơ quan thuật cũng biết, vậy rất không có thiên lý nha. Tần Du Du biết không có cách nào cò kè mặc cả, còn may Thánh Bình Thân vương tuy rằng đã từng gặp mặt nàng, nhưng lúc ấy nàng dịch dung, giọng nói cũng cố ý thay đổi nhiều, cho dù đụng mặt hắn cũng không nhận ra nàng.

Chờ nàng khôi phục tu vi, sẽ không cần nhìn sắc mặt yêu quái ân công nữa, bây giờ thì... Nhịn vậy!

Thập Nhị Lang có lòng rửa sạch hình tượng ác liệt của mình trong lòng nữ chủ nhân tương lai, mang về một bao nấm tươi lớn, Tiểu Khôi từ thủy tới chung ấn tượng sâu sắc với ngựa đỏ rực Trú Vân Phi, đối với Thập Nhị Lang thật ra không nhớ rõ lắm, lúc từng ngụm từng ngụm ăm nấm ngon lành cũng rất hào phóng mà quyết định tha thứ cho hắn.

Nghiêm Di nhìn thấy Tiểu Khôi ăn liên tục mấy cây nấm độc màu sắc sặc sỡ khiến người ta hết hồn một cách tự nhiên như không có chuyện gì, không khỏi âm thầm lấy làm lạ, xem ra trên người con thỏ nhỏ này cũng có chút môn đạo.

Chương 22: Có điểm kỳ lạ

Mấy cây nấm Thập Nhị Lang hái trở về đều chứa kịch độc không hề ít, một cây có thể độc chết một con linh thú cỡ lớn, nhưng Tiểu Khôi lại càng ăn càng vui vẻ, một lát sau đã đem bao nấm lớn gấp ba bồn lần thể tích của nó ăn sạch.

Tần Du Du duỗi tay xoa xoa lổ tai dài không tương xứng với thân hình, cười nói: "Đã ăn no chưa? Chưa ăn no cũng không được chạy loạn, bằng không lạc

https://thuviensach.vn

đường thì nguy đó."

Người nói vô ý, người nghe không nói gì.

Mê tung tuyết thố gọi là mê tung, ý nói chúng nó trời sinh giỏi việc lợi dụng địa hình địa thế để trốn tránh kẻ thù theo dõi, tới trên người con thỏ nhỏ này sao lại trở thành lạc đường rồi?

Tiểu Khôi không đáp, bỗng nhiên nhảy dựng lên bổ nhào vào lòng chủ nhân la hoảng lên: "Yêu mã! Con yêu mã xấu kì lạ đó đến kìa!"

Vừa dứt lời, chỉ thấy bóng dáng đỏ rực của Trú Vân Phi lóe lên từ trong rừng chạy đến trước mặt mọi người, trong miệng hô to gọi nhỏ: "Chủ nhân, phía sau sơn cốc có một gốc cỏ nhỏ màu vàng, hương vị thơm quá, nhất định là linh dược không tầm thường! Ta để Đại Chủy lại trông chừng, người mau cùng ta đi xem đi!"

Đại Chủy biết cách ăn nói, một buổi sáng thôi đã đem Trú Vân Phi suy nghĩ đơn giản dễ dành đến ngoan ngoãn nghe theo, cùng nó thành tri kỷ. Trú Vân Phi ghét đi theo xe ngựa chạy quá chậm, vì thế cùng Đại Chủy đi trước đến vùng săn thú gần đó du ngoạn, không ngờ lại có thu hoạch bất ngờ.

Nơi này có thể sinh ra linh dược cao lắm cấp bốn, cấp năm thôi, Nghiêm Di không quá hứng thú, nhưng thấy Trú Vân Phi bị kích động, không muốn đả kích nó quá mức. Mấy ngày nay vì Tần Du Du mà lơ là nó, nó đã nghẹn một bụng oán khí rồi.

Tần Du Du cùng Tiểu Khôi hai mặt nhìn nau, có chút xấu hổ, vội ho một tiếng nói: "Không cần gấp gáp tới đó đâu... Gốc thảo dược đó chắc có lẽ... đã không còn nữa rồi."

Trú Vân Phi trừng lớn đôi mắt đỏ đậm nhìn Tần Du Du phì phò giận dữ nói: "Ngươi có ý gì?!"

Tần Du Du lui lại hai bước nói: "Đại Chủy nó rất thích ăn linh dược, cho nên..."

Nàng còn chưa nói xong, xa xa trong sơn cốc, theo hướng Trú Vân Phi chỉ bỗng truyền đến một tiếng nổ long trờ lở đất, tiếng yêu thú hỗn loạn điên cuồng kêu vang, khiến người biến sắc.

https://thuviensach.vn

"Nguy rồi!" Tần Du Du bỗng nghĩ đến một chuyện, Trú Vân Phi cùng Đại Chủy phát hiện gốc linh dược đó có thể cấp không thấp, có yêu thú gần đó trông chừng, chờ linh dược lớn lên giữ làm của riêng, Đại Chủy đem linh dược ăn mất, bị yêu thú đó phát hiện, không bắt nó nuốt sống mới là lạ.

Nàng nghĩ đến đó, Nghiêm Di đương nhiên cũng nghĩ tới rồi, quăng lại một câu "Nàng ở đây đừng đi đâu cả" cùng Trú Vân Phi nhanh chạy vào sơn cốc, chạy về hướng tiếng nổ phát ra.

Trú Vân Phi chân chạy cực nhanh, một lát đã chạy đến bên trong sơn cốc, trước mắt một đống hỗn độn, khắp nơi đều bị cổ thụ thật lớn bị gãy chặn ngang lại, bên trong cát đá bụi đất tung bay, một cái bóng lớn, con rắn trên lưng có đôi cánh lớn xanh biếc gào thét khàn khàn đang đuổi đánh một con chim to màu đen.

Con chim to đó không cần nói cũng biết đó là Đại Chủy, nó vừa liều mạng đập cánh trốn tránh tấn công của con rắn lớn, vừa cạc cạc kêu lên: "Cứu mạng! Du Du cứu mạng!"

Xa xa thấy Trú Vân Phi cùng Nghiêm Di chạy tới, Đại Chủy không nói hai lời bay thẳng lại đấy, con rắn lớn có cánh xanh biếc đâu chịu để nó bay đi, cũng vỗ cánh bay lại đấy.

Dực Xà Phỉ Thúy *(con rắn có cánh màu ngọc bích)* cấp năm!

Nghiêm Di đối diện với khí thế to lớn của con rắn, hơi thở trên người bỗng nhiên trở nên vô cùng hung ác tàn bạo, cả người phát ra một luồng sát khí đẫm máu đậm đặc, hừ lạnh một tiếng từ yên ngựa nhảy lên trên không, hai tay duỗi ra bắt lấy hàm răng trên dưới của con trăn lớn, dùng sức xé toang.

Soạt! Da thịt bị sức mạnh xé rách trong tiếng vang kinh khủng, tiếng gào thét của con rắn lớn trong nháy mắt trở thành một tiếng kêu rên ngắn ngủi, mưa máu bay tán loạn đầy trời, một khắc trước còn là một con rắn dữ tợn mạnh mẽ thế nhưng từ miệng bị xé thành hai mảnh, miệng vết thương rất lớn trên thân rắn kéo dài hơn một trượng! Khí lực con rắn lớn tạm thời còn chưa hết, ngã dưới chân Nghiêm Di không ngừng co rút run rẩy.

Cả người Nghiêm Di đẫm máu, giống như một pho tượng sát thần đứng ở đó, tay không chọc xuyên qua giữa đầu rắn, trực tiếp lấy ra một viên yêu đan máu chảy đầm đìa tỏa ra ánh sáng xanh ném ra.

https://thuviensach.vn

Trú Vân Phi phục hồi tinh thần lại, reo hò một tiếng, chạy nhanh tới đem yêu đan một ngụm cắn nuốt.

Đại Chủy đứng ở gốc cây đại thụ ngã đổ gần đó, thấy cảnh giết chóc đẫm máu như thế, nhịn không được hơi run rẩy lợi hại.

"Sát khí quá nặng... Lạ lùng, hắn kiềm chế tu vi chính mình?" Trong mắt Đại Chủy hiện lên tia dị sắc, Tần Du Du lúc trước có nói đến chuyện Nghiêm Di giết người không chớp mắt, cảm xúc lúc đó của nó khác xa không cảm thụ sâu sắc như hiện tại tận mắt nhìn thấy, Nghiêm Di lúc này đây, quả thật không giống người, rõ ràng giống sát thần hóa thân của vô số hung thần ác sát tụ hợp lại.

Nhưng tình hình này của hắn hình như có chút không hợp lý, Đại Chủy nghiêng đầu nhìn Nghiêm Di đang bất động một lát, dường như có hơi đăm chiêu.

Có lẽ qua khoảng mười lần hít thở, Nghiêm Di bỗng nhiên cả người run lên, máu thịt lộn xộn văng lên người hợp lại thành một cục máu từ người hắn bắn ra ngoài, một thân áo gấm màu lam trở nên sạch sẽ vô cùng, một tia vết máu trên đó đều không có, cả người sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái giống như lúc nãy tất cả đều là ảo giác cả.

Nghiêm Di lạnh lùng nhìn Đại Chùy bên gốc cây đang ngây ra như phỗng, gọi Trú Vân Phi định rời đi, Đại Chủy đột nhiên tỉnh lại, kêu lên: "Du Du!"

"Ngươi còn muốn đợi mấy con yêu thú lại đây nữa sao?" Nghiêm Di lạnh giọng nói. Nhìn cảnh vật nơi này, gần đây chắc chắn không phải chỉ có một con yêu thú Dực Xà Phỉ Thúy đâu, tuy rằng sức mạnh của hắn cho dù đến thêm một trăm mấy chục con nữa cũng không uy hiếp được hắn, nhưng không cần thiết không duyên cớ gì vì một con chim tham ăn ngu ngốc lãng phí thời gian tinh thần và thể lực, nhất là tình trạng hắn hiện tại không thích hợp thường xuyên ra tay thấy máu.

Đại Chủy vỗ cánh bay đến đậu trên đầu con trăn lớn, chạm vào cái lỗ lớn do Nghiêm Di khoét ra, đem miệng dò xét vào đó, dùng sức hút lấy mấy ngụm, cảm thấy vừa lòng rồi bay trở về trên lưng Trú Vân Phi, đắc ý cạc cạc cười to vài tiếng: "Tốt lắm, đi thôi đi thôi! Não rắn là thứ tốt nhất đó, lãng phí rất đáng tiếc."

Trú Vân Phi khó chịu, lắc lắc cái đuôi, tức giận nói: "Cỏ nhỏ màu vàng đó bị ngươi ăn rồi?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, ta đang muốn nói với ngươi, ngươi đã vội đi báo tin rồi. 'Cỏ Kim Tơ' chẳng qua chỉ là linh dược cấp năm nho nhỏ thôi cũng không phải cái gì hiếm lạ, ngươi thích thì trong sơn cốc này còn có một gốc 'Rêu Âm Ti' cấp năm, ta mang ngươi đi tìm là được rồi." Đại Chủy lơ đểnh, lông chim đen nhánh trên người run run lên, nửa điểm xin lỗi cũng không có.

"Hừ!" Trú Vân Phi vẫn có chút mất hứng, nhưng nó cũng không phải con ngựa keo kiệt, hôm nay bất ngờ có được một viên yêu đan của yêu thú cấp năm, tâm tình nó cũng không tệ, rất nhanh đã đem việc nhỏ này buông xuống.

Tròng mắt Đại Chủy xoay tròn đảo mắt, bay đến trên đầu Trú Vân Phi, ngẩng đầu nhìn Nghiêm Di nói: "Pháp môn mà ngươi tu luyện có quan hệ với sát khí có phải hay không?"

Tim Nghiêm Di hơi nhảy lên, cuối cùng nhìn thẳng vào con chim đen lớn thoạt nhìn ngoại trừ nói nhiều, ham ăn cũng không còn đặc sắc nào: "Ngươi sao lại nhìn ra được?" Chuyện này ngay cả thuộc hạ thân tín cùng chính chiến sa trường mấy năm cũng chưa từng phát hiện, con chim đen lớn này chẳng qua nhìn hắn ra tay có một lần mà thôi.

Đại Chủy biết mình đoán đúng rồi, lắc lắc đầu buồn rầu mà thở dài một tiếng, nói: "Tầm nhìn của trí giả *(người thông minh)* sắc sảo, không phải người phàm tục các ngươi có thể giải thích được đâu."

Tay Nghiêm Di cầm dây cương bỗng nhiên ngứa ngứa, rất có kích động muốn một chưởng đem con chim đen làm bộ làm tịch này đánh dẹp luôn cho xong.

Chương 23: Có nữ cùng xe

Tần Du Du đứng ngồi không yên đợi một hồi lâu, rốt cuộc cũng thấy Nghiêm Di mang Đại Chủy bình an trở về, trong lòng vui mừng, chốc lát quên luôn sự sợ hãi đối với Trú Vân Phi, chạy mấy bước đến ôm chặt lấy Đại Chủy, oán giận nói: "Ngươi làm ta cùng Tiểu Khôi lo lắng gần chết!"

Đại Chủy cười nói: "Tuy rằng trời ghét người tài trí, nhưng một hai con yêu thú nho nhỏ cũng không làm gì ta được đâu."

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di bị gạt bỏ sang một bên, trong lòng buồn hiu, thờ ơ xuống ngựa, vỗ vỗ cổ Trú Vân Phi ý bảo nó tự đi nghỉ ngơi ăn cơm.

Lương Lệnh nhìn thấy âm thầm nháy mắt ra dấu với Tần Du Du, Tần Du Du tỉnh táo lại, đi hai bước cười ngọt ngào với Nghiêm Di, lấy lòng nói: "Cám ơn ngươi. May mắn ngươi ở đó."

"Ừ." Nghiêm Di thản nhiên gật gật đầu, trong lòng lúc này mây chuyển trời quang.

Tần Du Du không biết có cái gì, Lương Lệnh thở dài một hơi, ông vẫn là lần đầu tiên thấy chủ nhân vì chuyện của người khác mà ra sức gấp gáp như vậy, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy người có ảnh hưởng lớn như vậy đến cảm xúc của chủ nhân.

Ngày thường cho dù là chuyện đích thân Hoàng Thượng phân phó, trong lòng chủ nhân cũng không nhanh không muốn, hôm nay chuyện này xảy ra với người khác, chủ nhân nhất định phân phó hai thân vệ đi xem cũng là tốt lắm rồi, tuyệt đối sẽ không nói hai lời mà đích thân ra tay.

Đoàn người yên ổn dùng cơm trưa rồi lại khởi hành, Đại Chủy cùng Tiểu Khôi ăn uống no đủ, dính bên người Tần Du Du vù vù ngủ say, Tần Du Du ngủ cả buổi sáng rồi, một chút buồn ngủ cũng không có, nhớ tới một chuyện, lục lọi lấy ra giấy bút hớn hở mà ngồi bên cái bàn nhỏ trên xe viết viết vẽ vẽ.

"Nàng đang làm gì vậy?" Nghiêm Di mặc dù nhắm mắt chợp mắt, nhưng nhất cử nhất động của Tần Du Du hắn đều rõ rõ ràng ràng, hắn có hơi tò mò chuyện gì có thể khiến nàng vui vẻ đến như vậy.

"Ta đang viết thư cho Phong Quy Vân, ta dọa hắn nói hắn trúng kịch độc, đồng ý cho hắn cách giải độc, chủ yếu là cho hắn một lá thư để hắn yên tâm." Tần Du Du cười đến xảo quyệt mà vui vẻ.

Trong lòng Nghiêm Di bỗng có chút khó chịu, viết thư cho nam nhân đó có cái gì đáng cho nàng vui vẻ như vậy, cái nam nhân đó lại dựa vào cái gì để nàng nhớ nhung, còn tự tay viết thư như thế?

Tần Du Du cúi đầu vẽ vẽ lên giấy vài nét cuối cùng, hai tay giữ hai góc giấy viết thư giơ lên cho Nghiêm Di xem.

https://thuviensach.vn

Bức tranh nàng vẽ chính là cái đầu heo thật to, bộ dạng ngốc nghếch hình dáng buồn cười, một cái quạt xếp che mặt heo, trên thư có một chữ "Ngu". Bên cạnh giải thích sáu chữ --- độc không chết, chết vì ngu!

Tiểu nha đầu miệng thật lợi hại, trong lòng Nghiêm Di buồn cười, nhưng trên mặt vẫn không có biểu cảm gì.

Tần Du Du không có được phản ứng cổ vũ, miệng mếu máo, trong lòng âm thầm phun một câu "Tên đầu gỗ", giận dữ lấy giấy viết thư xếp lại, rải tờ giấy trắng khác tiếp tục viết vẽ.

Nghiêm Di nhìn lướt qua, phát hiện nàng hình như đang vẽ mũi tên nhỏ cùng lưỡi dao hình là cây trang bị cho cơ quan ám khí nhỏ linh tinh, đặt bút vẽ sạch sẽ, linh hoạt, bức tranh vẽ ra giống như dùng thước đo suy tính kỹ càng rồi vậy, ở những chỗ quan trọng có thêm đánh dấu kích thước, rõ ràng là định nhờ người chế tạo mấy thứ để bổ sung ám khí cơ quan trên người nàng.

"Thợ rèn bình thường e rằng không chính xác đến như vậy được đâu." Nghiêm Di giơ một bức vẽ nàng đã vẽ xong đạt ở một bên nói.

"Gần giống là được, mang về ta lại gia công thêm một chút. Ngươi có thể tìm giúp người làm được không?" Hắn vừa mở miệng, Tần Du Du lập tức ngẩng lên, vẻ mặt chờ đợi hỏi han.

"Có thể. Tới thành Tử Dạ, nhiều người tay nghề giỏi. Thư có cần ta sai người thay nàng đưa đến Phụng Thần giáo không?"

"Không cần phiền phức vậy, chờ Đại Chủy tỉnh dậy, để nó đi tìm một con bồ câu đưa đi là được."

Xem ra con quạ đen đó hình như còn có khả năng điều khiển những con chim khác, Nghiêm Di gật gật đầu, lấy khăn lụa ra, rất thuận tay lau đi vết mực nho nhỏ trên chóp mũi Tần Du Du.

Với quan hệ không thân không quen của hai người mà nói, động tác này qua mức thân thiết rồi, nhưng Nghiêm Di làm rất tự nhiên, biểu cảm lại nghiêm túc đứng đắn quá mức, Tần Du Du ngẩng người, muốn kháng nghị, người ta đã thu tay về, lấy ra một quyển sách nhìn nhìn.

Hình như là nàng suy nghĩ nhiều rồi? Tần Du Du nháy nháy mắt, lời lên án rầu rĩ đến bên miệng nuốt trở về. Nàng đến bây giờ vẫn chưa rõ hành động của

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di đối với mình đến cuối cùng là cố ý hay vô ý đây.

Từ trấn Bát Tắc đến thành Tử Dạ, đi phải hơn một tháng, Nghiêm Di gần như ngày ngày đều ngồi cùng xe với Tần Du Du, có khi sẽ cùng nàng chơi cờ, có khi lại lẳng lặng đọc sách hoặc chợp mắt, Tần Du Du thấm thoát đã có thói quen cùng hắn sớm chiều ở chung.

Nàng từ nhỏ đã đi theo sư phụ dạo chơi nơi nơi, ngày ngày có người sắp xếp chăm sóc mọi chuyện như vậy, nhưng thật ra một chút cũng không thấy lạ. Nghiêm Di tuy không khôi hài nói nhiều như sư phụ nàng, nhưng đối với nàng cũng chăm sóc giống vậy, cũng có thể gọi là muốn gì được đó.

Tần Du Du rời khỏi sư phụ đã một năm rồi, đều phải tự mình một người mang theo hai linh thú chạy lung tung tìm tung tích của sư phụ, màn trời chiếu đất nếm qua không ít gian khổ, sau đó còn bị Phụng Thần giáo đuổi bắt, không được hưởng thụ cuộc sống yên tĩnh nhàn hạ nữa, dần dần không khỏi sinh ra vài phần ỷ lại vào Nghiêm Di mà nàng chưa nhận ra, đối với động tác tình cờ quá mức thân thiết của hắn cũng tập thành thói quen.

Duy nhất một việc làm Tần Du Du bất an chính là mỗi đêm trước khi ngủ Nghiêm Di đều sẽ cho nàng ăn một viên thuốc nghe nói là để tăng sức khỏe kinh mạch, ăn vào lúc sau ngoại trừ ngủ đặc biệt sâu ra thì thật không có gì không khỏe cả. Nàng hiện giờ không thể ngưng tụ chân khí, đối với tình trạng thân thể của mình chỉ có thể cảm giác thôi, nàng cũng không xác định mình ăn có thật sự là thuốc bổ hay là thuốc độc mạn tính linh tinh gì đây nữa.

Nghiêm Di mỗi lần đều sẽ tận mắt nhìn nàng nuốt thuốc xuống, xác định công dụng thuốc phát tác mới chịu rời đi, nàng ngay cả việc đưa thuốc cho Đại Chủy lén tra xét xem đến cuối cùng là cái gì cũng không có cơ hôi.

Buổi tối lúc thuốc tác dụng làm ngủ bất tỉnh, ban ngày lại ở bên người Nghiêm Di không thể thoát thân, Tần Du Du thật vất vả nhân cơ hội cùng Đại Chủy và Tiểu Khôi thương lượng cũng không đoán ra được Nghiêm Di đến cuối cùng có chủ ý gì, chỉ có thể trong lòng lo lắng sợ hãi ngày nào tính ngày đó thôi.

Ít nhất Nghiêm Di trước mắt thoạt nhìn không giống sẽ hạ độc thủ với nàng, muốn hại nàng cũng không cần phiền phức mỗi ngày nhìn chằm chằm nàng uống thuốc như vậy. Nhưng nếu nói Nghiêm Di chỉ do có ý tốt, hình như không hợp lí lắm.

https://thuviensach.vn

Hai người bèo nước gặp nhau, hắn tình nguyện thậm chí ép buộc đối xử tốt với một người xa lạ như vậy làm gì?

Tần Du Du không ngừng một lần muốn đưa Đại Chủy cùng Tiểu Khôi rời đi, tự mình đi tìm Y Thánh, nhưng dựa vào tin tức Đại Chủy nghe được từ các con chim khác trên đường, Y Thánh vẫn hành tung không rõ như cũ, ngược lại gần đây có không ít tung tích thám tử của Phụng Thần giáo đang hoạt động.

Phong Quy Vân hoặc có thể nói là Phụng Thần giáo, hiển nhiên nhất định phải bắt được nàng.

Nghiêm Di đã thả ra tin tức, trong mấy tháng nữa Y Thánh chắc chắn đến thành Tử Dạ tìm hắn, hắn đã không ngừng hơn một lần thể hiện thực lực đáng sợ của hắn, Tần Du du không còn cách nào, đành phải tạm thời trông chờ ở hắn thôi.

Chương 24: Mời khanh vào bình*

(*) "Khanh" này là gọi thân mật giữa vợ chồng / bạn bè.

Ngày hôm đó đoàn người cuối cùng đã đến thành Tử Dạ thủ đô Nguyệt quốc, Tần Du Du vén màn xe lên nhìn thành lâu cao ngất xa xa phía trước, cửa thành thật lớn, gần cửa thành có nhiều người đứng chờ như nước chảy, trong lòng mơ hồ dâng lên một nỗi lo lắng mờ mịt.

Yêu quái ân công đủ loại hành vi quỷ dị này sau lưng cuối cùng là có mục đích gì đây, hắn rất nhanh sẽ biết thôi...

Tần Du Du thu hồi tầm mắt, hơi nghiêng đầu bắt gặp Nghiêm Di đang lẳng lặng nhìn nàng, trong ánh mắt đang nhìn nàng có chút thích thú quỷ dị không hình dung được, khiến nàng không hiểu nên có chút sợ hãi.

Nàng bỗng nhớ tới một chuyện, cười nịnh thương lượng nói: "Thân phận của ra không tiện công khai, ngươi có thể giúp ta giữ bí mật được không?"

Nghiêm Di gật gật đầu, rõ ràng nói: "Có thể."

"Cái đó... Ta cùng Thánh Bình Thân vương có chút hiểu lầm nho nhỏ, hắn là thân thích của ngươi thì phải? Ngươi trăm ngàn lần không được ở trước mặt hắn nhắc đến ta, được không?" Tần Du Du tiến thêm một bước nói rõ yêu cầu.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di liếc mắt nhìn nàng một cái, bỗng nhiên cười nói: "Được."

Hắn không cười còn tốt, nụ cười lúc này làm Tần Du Du hoảng sợ. Biết yêu quái ân công hai tháng rồi, vẫn là lần đầu tiên thấy hắn cười, thật sự... thật sự là... Thật là đáng sợ!

Sao lại có người cười rộ lên lại âm u khủng bố như vậy được chứ?

Quả đúng là hắn giữ khuôn mặt lạnh băng, không chút thay đổi đó là đúng, nếu không rất là dọa người đó nha!

Tần Du Du sờ sờ tim gam nhỏ đang đập loạn, sợ tới mức quên mất suy nghĩ xem nguyên nhân sao yêu quái ân công lại bật cười.

Sau khi xe ngựa vào thành đi thêm một đoạn đường nữa cuối cùng dừng lại, Tần Du Du mang khăn che mặt, cầm giỏ chứa Tiểu Khôi cùng Đại Chủy lên, được Nghiêm Di dìu xuống xe ngựa, đi theo hắn đến phía trước.

Trước mặt là một cái sân rộng nhỏ lót đá trắng, cuối sân rộng là cửa lớn khí thế bất phàm, hai bên đứng đầy thị vệ gia đinh, áo giáp sáng rõ - tinh thần phấn chấn.

Ánh mắt Tần Du Du ngẩng lên nhìn tấm biển trên cửa lớn, kinh ngạc đến suýt nữa lảo đảo té ngã.

Bên trên tấm biển sắt đen thui khắc năm chữ vàng to rõ, dưới ánh nắng chói chang rực rỡ lấp lánh --- Thánh Bình Thân vương phủ!

"Sao lại không đi?" Giọng nói Nghiêm Di giống như truyền từ âm âm ty tới.

Tần Du Du cười gượng hai tiếng, không quá ôm hy vọng hỏi han: "À, phủ đệ này... Ngươi có phải đi gặp thân thích không, ta, ta lên xe chờ ngươi..."

Nghiêm Di chậm rãi xoay đầu, nói từng chữ từng chữ: "Đây là phủ đệ của ta."

Trên mặt hắn vẫn là biểu cảm mặt than đó, nhưng Tần Du Du cảm thấy hắn đang cười, so với cười lạnh lần trước còn âm u đáng sợ hơn.

Nàng co rút cổ lại, gần như muốn lập tức quay đầu chạy trốn ngay, nhưng là...

Bàn tay Nghiêm Di không biết khi nào đã nắm lấy tay của nàng, bao chặt kín lấy tay nàng, không mạnh nhưng nàng cũng không thể giãy ra được.

https://thuviensach.vn

Tình cảnh này, Tần Du Du cũng không có can đảm ra sức giãy giụa.

Còn chưa đi vào Thánh Bình Vương phủ, nàng đã có thể cảm giác rõ ràng xung quanh vương phủ đó có một luồng sát khí đậm đặc, ngoại trừ trước cửa này, gần đó không biết mai phục bao nhiêu thủ vệ, chỉ cần nàng có bất cứ cử động kì lạ nào, tuyệt đối sẽ trở thành mục tiêu công kích của trăm mũi tên.

Càng miễn bàn, người đang nắm lấy tay nàng là Nghiêm Di, nàng cho dù không ăn Hóa Nguyên Đan cũng trăm triệu lần không phải đối thủ của hắn.

"Cung nghênh Vương gia hồi phủ!" Trước cửa son đỏ thẫm, giọng vấn an của bọn thị vệ gia đinh vang lên ầm ầm, đinh tai nhức óc, Tần Du Du lại cảm thấy giọng nói đó cách mình rất xa rất xa, như có như không, không chút chân thật.

Nghiêm Di kéo tay nàng không cho từ chối, từng bước một đi qua cửa lớn vương phủ, nơi đi qua vấn an không ngừng bên tai.

Ầm ầm! Hai cánh cửa bằng đồng lớn còn dày hơn viên gạch ở phía sau vững vàng khép lại, tiếng kêu đó vào tai Tần Du Du, giống như người sống nằm trong quan tài nghe tiếng quan tài bị đóng đinh toàn bộ vậy.

Nàng đúng là trư!

Ngu ngốc xem kẻ thù thành ân nhân, chui đầu vô lưới còn tưởng rằng tìm được cứu tinh nữa chứ!

Tần Du Du nghĩ xem kế tiếp có thể xảy ra thảm kịch gì, gần như muốn ngồi chồm hổm khóc lớn. Bây giờ thế này vốn dĩ còn tệ hơn so với nằm trong tay Phụng Thần giáo nữa, người Phụng Thần giáo tuy biến thái, nhưng với nàng ngày trước không oán ngày nay không thù, nhưng xem như có điều muốn xin nàng, mà nam nhân đang nắm lấy tay nàng kéo nàng vào hang hùm hố lửa này một năm trước đã từng bị nàng hung hăng mạo phạm.

Hầm giam địa lao trong vương phủ này cho dù có mười loại cực hình chờ nàng, nàng cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái đâu.

Nàng vì sao lại xui xẻo như vậy chứ!

Nghiêm Di đối với thái độ "Khoanh tay chịu trói" của Tần Du Du vô cùng hài lòng, nắm tay nàng đi thẳng một đường đi qua sân trước vào khu nhà phía sau, cuối cùng đi vào một thư phòng.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du lấy lại bình tĩnh, lén nhẹ nhàng thở ra --- may là thư phòng không phải hầm giam, điều này có nghĩa là còn có đường sống nhẹ nhàng.

Với lại, một nữ lưu thể chất suy yếu như nàng, nhưng lại là một mỹ nhân tuyệt thế, là một nam nhân rất khó tàn nhẫn quyết tâm hạ độc thủ với nàng? Yêu quái ân công muốn hại nàng cũng không cần suốt đường đi đối tốt với nàng như vậy... Tần Du Du nghĩ nghĩ thấy mình không khỏi nảy sinh vài phần may mắn.

"Chúng ta có thể có chút hiểu lầm nho nhỏ..." Cô nương tốt không sợ thiệt trước mắt Tần Du Du quyết định thừa lúc đối phương còn chưa nổi giận lập tức nhận sai chịu thua ngay.

Đến lúc này, nàng có ngốc cũng sẽ không hy vọng xa vời rằng đối phương không nhận ra nàng chính là người một năm trước cùng hắn có cái lễ lớn.

"Hửm? Nàng xác định đó là hiểu lầm nhỏ?" Giọng nói Nghiêm Di lạnh như băng, tràn ngập uy nghiêm.

Tròng mắt Tần Du Du xoay tới xoay lui, cố gắng tự hỏi nên làm thế nào mới có thể đem chuyện lớn hóa nhỏ, quan trọng nhất là khiến vị đại hung thần trước mặt này tha thứ, quên đi chuyện nàng vô ý mạo phạm lúc trước đi.

"Cấu kết sơn tặc giặc cướp, chống lại quan quân triều đình, xảo trá thất hứa, ngang nhiên làm nhục hoàng tộc, là hiểu lầm nhỏ sao?" Nghiêm Di từng bước áp sát, từng tiếng như đao.

"Trên trời có đức hiếu sinh... Bọn họ đã hoàn lương lâu rồi, rõ ràng là ngươi âm mưu muốn lấy bảo tàng phía sau sơn trại mà. Hơn nữa, hai quân giao đấu cùng kế cũng là bình thường thôi mà? Ta, ta cũng không phải cố ý, ta không biết cái ra hiệu bằng tay đó là, là ý..." Tần Du Du nhỏ giọng cãi lại nói.

"Ý nàng, đây là bổn vương có lỗi?"

"Không phải, không phải, đều là do ta sai. Vậy... Ngươi muốn thế nào?" Tần Du Du bất đắc dĩ hỏi.

Nghiêm Di nhìn từ đầu đến chân nàng một lần, nói: "Bổn vương lấy ơn báo oán, đã cứu nàng cùng linh thú của nàng rất nhiều lần, nàng làm việc cho bổn vương cũng là lẽ thường phải làm."

Tần Du Du cảnh giác hơn: "Ngươi muốn ta làm gì cho ngươi?"

https://thuviensach.vn

"Phía sau hoa viên vương phủ có một nhà kho, bổn vương định tìm người tin cậy được để bố trí cơ quan trong đó lần nữa."

"Chỉ như vậy?" Việc này cũng quá đơn giản rồi? Tần Du Du quả thực không thể tin được bản thân thật là may mắn, nhưng nghĩ lại cảm thấy không đúng!

"Ngươi sẽ không phải chờ ta bố trí cơ quan xong xuôi hết, rồi giết ta diệt khẩu đó chứ?" Trong lòng Tần Du Du run sợ nói, thủ đoạn của Nghiêm Di giết người không chớp mắt nàng dọc đường đã thấy không chỉ một lần, những đế vương công hầu này thích nhất là làm chuyện qua cầu rút ván đó nha.

"Yên tâm, giữ nàng lại còn có tác dụng khác lớn hơn nữa."

"Tác dụng gì?" Tần Du Du hỏi.

Nghiêm Di nhìn thế nào cũng không giống người khoan hồng độ lượng nha, không hỏi rõ ràng dự định của hắn, nàng không thể an tâm được.

Chương 25: Sự hiểu lầm mờ ám

Tuy sợ hãi, nhưng trong đầu Tần Du Du lại toát ra một ý niệm kì quái --- hắn sẽ không thật sự tổn thương nàng đâu. Ngay cả chính nàng cũng không biết sự tin tưởng này bắt nguồn từ đâu.

Nghiêm Di không trả lời câu hỏi của Tần Du Du, chẳng qua chỉ chỉ ấm trà chén trà trên bàn, Tần Du Du hiểu ý, ngoan ngoãn thay hắn rót trà, ngẫm lại có chút không phục, lại rót luôn cho mình một chén.

Nghiêm Di nhìn thấy động tác nhỏ của nàng, trong lòng có vài phần buồn cười, uống chén trà do chính tay mỹ nhân đưa cho, tiện tay từ trên giá sách lấy ra một cuộn giấy đưa qua nói: "Đây là bản vẽ nhà kho, nhưng không có đánh dấu vị trí cơ quan lúc đầu, nàng lấy tạm xem xét đi, ngày mai bổn vương đưa nàng đi vào nhà kho tận mắt nhìn xem."

Thái độ của hắn đã cho thấy không định tiết lộ ra nhiều thêm nữa, Tần Du Du cắn cắn môi, hỏi: "Ngươi nói thay ta tìm Y Thánh, là thật hay giả?" Điều này đối với nàng rất quan trọng nha.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di đưa tay tháo khăn che mặt của nàng xuống, trầm giọng nói: "Muốn đưa nàng về đây rất đơn giản, không cần lừa nàng."

Nghe thấy đáp án, trong lòng Tần Du Du không hiểu sao lại thả lỏng, sau đó mới phát hiện sâu trong nội tâm mình thế mà lại rất sợ Nghiêm Di thừa nhận lừa nàng, còn về nguyên nhân, nàng cũng không hiểu rõ lắm. Chắc bởi vì sư phụ sau khi mất tích, nàng lần đầu tiên gặp gỡ người khiến nàng cảm thấy an tâm và ỷ lại.

Trong đầu nàng hiện tại là một mảnh hỗn loạn, hoàn toàn không biết có nên tiếp tục tin tưởng hắn hay không, nghĩ đến Nghiêm Di lúc trước tự xưng với nàng là Vĩnh Lạc, không khỏi giận hết sức: "Ngươi nói ngươi tên là Nghiêm Vĩnh Lạc..." Ngươi suốt đường giấu diếm thân phận chẳng lẽ còn chưa xem là lừa gạt sao?!

Nghiêm Di đưa tay giữ cằm nàng, nhìn vào mắt nàng nói: "Bổn vương họ Nghiêm tên là Di, tự là Vĩnh Lạc, nàng tốt nhất nhớ cho kỹ."

"Còn một tháng nữa Thánh Thủ Lôi Đài sẽ tổ chức, những người trong thành Tử Dạ rất phức tạp, không có việc gì thì đừng ra bên ngoài." Nghiêm Di nói xong lời này, nâng tay ý bảo Lương Lệnh tiến vào, đưa Tần Du Du đi nghỉ ngơi.

Đây xem như giam lỏng nàng? Trong lòng Tần Du Du phức tạp theo sát Lương Lệnh ra khỏi thư phòng, đi được một lát chợt nghe Lương Lệnh nói: "Tới rồi, cô nương trước nhìn xem viện này còn thiếu gì nữa không, ta sai người đưa tới."

Tần Du Du "Được" một tiếng, ngẩng đầu nhìn nhà tù của mình, vừa nhìn thấy không khỏi ngây ngẩn cả người --- nhà tù này cũng quá xa hoa rồi đó!

Nàng giờ đang đứng trong một hoa viên xinh đẹp, trước mắt nhiều loại hoa như gấm, rừng trúc núi giả thấp thoáng, phía sau là đình đài lầu các tinh xảo độc đáo, một bên sân là cái hồ bên trong bao nhiêu là hoa sen đua nở, bốn phía thơm ngát.

Loại hoa sen này tên là "Cửu Tử Ngọc Biện" *(chín cánh hoa ngọc)*, trong viện Tần Du Du cùng sư phụ ở ẩn cũng có một loại cây này, là Y Thánh tặng cho, nghe nói bản thân nó chính là một vị linh dược hiếm có, vô giá, yêu quái ân công thế mà lại đem nó tùy tiện đặt trong viện của phạm nhân bị giam lỏng, đây là không phân tốt xấu hay là cố ý khoe của đây hả!

https://thuviensach.vn

Viện như vậy dùng để chiêu đãi khách quý cũng có vẻ có hơi long trọng quá.

Lương Lệnh thấy Tần Du Du nhìn chằm chằm hoa sen trong ao, cười giới thiệu nói: "Đây là chủ nhân trên đường đặc biệt truyền tin phân phó dược sư trong phủ chuyển cây đó đến nơi này, nói là hương khí nơi này ngày ngày đối với thân thể cô nương mới có lợi."

Yêu quái ân công quan tâm tới sức khỏe của nàng đến mức làm da đầu người khác run lên rồi, Tần Du Du ngây ngốc gật gật đầu, chẳng những không như Lương Lệnh nghĩ sẽ cảm động vui sướng, ngược lại càng thêm thấp thỏm hoài nghi hơn.

Lương Lệnh cũng không thất vọng, tiếp tục dẫn nàng đi tới tú lâu giữa viện. Phía trước có một phụ nhân trung niên cao lớn dắt theo một tiểu cô nương chỉ khoảng mười tuổi bên cạnh, đang mở to mắt đánh giá nàng.

Lương Lệnh tiến lên giới thiệu các nàng: "Vị này là Tần Du Du Tần cô nương, là khách quý của vương gia, tạm thời nhờ Vi Nương cùng tiểu Đình Hoa chăm sóc."

Nói xong lại nói với Tần Du Du: "Vị phu nhân này họ Đỗ tên là Vi Nương, là nhũ mẫu của vương gia, tiểu Đình Hoa là cháu gái của bà, Tần Du Du có điều gì cần có thể nói với ta cũng có thể nhờ các nàng hỗ trợ, Vi Nương là người vương gia vô cùng tin tưởng và xem trọng. Trong phủ vốn không có nữ chủ nhân cũng chưa từng dự định có nha hoàn, thất lễ với cô nương, sau này vương gia sẽ có sắp xếp."

Tần Du Du nhớ lại, hình như từ khi đi vào vương phủ tới giờ thật sự chưa từng thấy nửa nha hoàn bà tử nào, không phải gia đinh thị vệ thì là thái giám, kì lạ, hộ gia đình giàu có bình thường nào cũng đều ít nhất có mấy nha hoàn hầu hạ, sao đường đường một tòa vương phủ, lại chỉ có hai nữ tử không phải chủ cũng không phải người hầu thế này?

Tiểu Đình Hoa mở to mắt nhìn, lớn tiếng nói: "Du Du tỷ tỷ rất đẹp, có phải là vương phi mà vương gia muốn lấy hay không?"

"Tỷ chỉ tới làm khách..." Tần Du Du vội vàng làm sáng tỏ hiểu lầm, nàng rõ ràng là một tù nhân đang chịu tội mà, chẳng qua Lương Lệnh nể mặt nàng không vạch vết thương lòng của nàng ra mà thôi.

https://thuviensach.vn

Tiểu Đình Hoa nhìn Tần Du Du lại nhìn bà nội của mình, nét mặt nghi ngờ: "Vương gia cũng chưa từng đưa cô nương nào trở về..."

"Trùng hợp trùng hợp thôi, vương gia các người có một số việc muốn tỷ làm." Yêu quái ân công chẳng lẽ là hòa thượng hóa thân sao?

"Du Du tỷ tỷ, tỷ có sợ vương gia không?" Tiểu Đình Hoa hỏi tiếp câu nữa.

"..." Tần Du Du hiện tại rất sợ đó, chẳng qua trên mặt không chịu thừa nhận thôi.

"Được rồi, Du Du tỷ tỷ của con vừa mới đến, bà nội trước đưa nàng đi xem các nơi đã, tối này con lại đến tìm nàng chơi." Đỗ Vi Nương thích thú sâu sắc nhìn Tần Du Du một hồi lâu, cuối cùng mở miệng giúp nàng giải quyết khó xử.

Người mà tiểu Đình Hoa bình thường nhìn thấy trừ bà nội ra còn lại đều là nam tử, đột nhiên nhìn thấy Tần Du Du thì thật sự yêu thích, nhưng nàng rất nghe lời bà nội, quả nhiên không tiếp tục hỏi nữa.

Tần Du Du nghĩ đến tình cảnh của mình, cũng có lòng muốn cùng hai bà cháu tạo quan hệ tốt, đưa cái giỏ trên tay mình đến trước mặt tiểu Đình Hoa nói: "Hai linh thú của tỷ đang ngủ, chờ chúng nó tỉnh dậy có thể cùng chơi với muội."

Trong giỏ là một con thỏ cùng một con chim có dáng giống quạ đen tuy nhìn không ra có đặc sắc gì, nhưng đều là linh thú a! Mắt tiểu Đình Hoa sáng ngời, dùng sức gật gật đầu lanh lanh lợi lợi chạy đi.

Lương Lệnh đưa Tần Du Du giao cho Đỗ Vi Nương, Vi Nương vừa đưa nàng vào tú lâu vừa cười nói: "Viện này chưa có tên, người trong phủ thấy viện này ngay bên cạnh Thạch viện của vương gia, dứt khoát gọi nơi này là tiểu Thạch viện."

Tần Du Du cho đến giờ phút này cũng chưa từng có cảm giác người trong vương phủ có thái độ thù địch với nàng, tâm tình buông lỏng cuối cùng cũng có hứng thú đánh giá nhà tù xa hoa của mình. Tòa tú lâu này trang trí chạm trổ không nói, đồ dùng bên trong lịch sự, tao nhã, hào phóng, lộ ra bầu không khí trong sạch, sáng sủa, phú quý, hơn nữa tất cả đều mới tinh.

Đỗ Vi Nương nhìn qua tính tình ngay thẳng, thấy ánh mắt Tần Du Du dừng ở đồ dùng bài trí bên trong, đắc ý nói: "Vương gia viết thư về nói sẽ đưa một vị

https://thuviensach.vn

khách nữ về phủ, bảo ta chuẩn bị, mấy thứ này đều là ta chọn lựa từ các thợ trong cung đó, tất cả đều là thợ trong cung mới làm ra đấy."

"Bà thật là quá khách khí..." Trong lòng Tần Du Du cười khổ, vị đại nương này nhất định nhầm ý tứ của yêu quái ân công rồi, cho rằng thật sự là khách quý tới, nhưng nàng có thể không công hưởng thụ tiện nghi này một phen cũng không tệ nha.

Yêu quái ân công chắc một khoảng thời gian tới sẽ không làm gì bất lợi với nàng, nhưng Tần Du Du lại cảm thấy có âm mưu gì đó ở phía trước chờ nàng.

Chương 26: Nàng nhất định muốn lấy thân báo đáp rồi?

"Hiếm khi vương gia đưa khách về đây, không ngờ lại là một tiểu cô nương xinh đẹp như vậy, a ha ha ha..." Vẻ mặt Đỗ Vi Nương nhìn qua hưng phấn đến mức khiến người ta hơi hoảng sợ, tiếng cười cao vút giống như lão gà mái mới vừa đẻ trứng, cười đến mức lông tóc Tần Du Du dựng đứng lên.

Tiếng cười này nghe rất quen, giống như... giống như năm đó sư phụ đưa nàng đi qua thanh lâu vậy, giống như tiếng cười của tú bà trên người có mùi son phấn có thể hun chết người.

Đỗ Vi Nương đưa Tần Du Du đi dạo một vòng tú lâu, cũng hỏi đến cùng rõ rõ ràng ràng cả quá trình nàng cùng Nghiêm Di quen biết thế nào.

Tần Du Du tự nhiên sẽ không hoàn toàn kể hết, ít nhất cái lễ một năm trước của hai người tuyệt không thể nói ra, về chuyện mình là đệ tử của Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc, dựa vào ám chỉ của Lương Lệnh, ngược lại không cần giấu diếm Đỗ Vi Nương.

Đỗ Vi Nương sau khi nghe xong, thái độ càng tha thiết hơn, cười đến càng khiến người sợ hãi hơn: "Thì ra là anh hùng cứu mỹ nhân, nàng còn đi ngàn dặm đường cùng vương gia về phủ, a ha ha ha, nhất định là muốn lấy thân báo đáp rồi?"

https://thuviensach.vn

Tần Du Du bị hù dọa, sốc nặng: "Không đúng không đúng, ta bị trúng độc, vương gia các người nói có thể giúp ta tìm Y Thánh chẩn trị, cho nên ta mới cùng hắn trở về mà."

"Không cần ngượng ngùng, đại nương ủng hộ nàng!"

"Thật sự không phải mà, quan hệ của ta với vương gia các người không phải như bà nghĩ như vậy đâu."

Đỗ Vi Nương cười dài, vỗ vỗ cánh tay Tần Du Du, nói cho qua: "Được được được, không đúng không đúng. Tiểu cô nương nhất định da mặt mỏng! Nàng thân thể xương cốt gầy quá, phải bồi bổ thật tốt mới được! Sau này có muốn ăn cái gì cứ tới tìm ta, ta cùng tiểu Đình Hoa sẽ ở tiểu lâu phía sau viện đó."

Tần Du Du không nói được gì, nhưng nghĩ lại, đem nàng nghĩ thành vương phi tương lai còn tốt hơn so với đem nàng nghĩ thành tù nhân nhục mạ vương gia, ít nhất đãi ngộ tốt hơn, dù sao nàng cũng giải thích rồi, người ta không tin nàng cũng chẳng có cách nào, không thể nói nàng lừa gạt người ta được.

Đưa Đỗ Vi Nương đi khỏi, Tần Du Du thuận tay nâng cái giỏ trúc cạnh cửa lên, đã thấy Đại Chủy run run lông, mở một con mắt lén nhìn tình hình xung quanh bên ngoài.

"Không cần giả bộ nữa, mọi người đi cả rồi!" Tần Du Du tức giận nói. Nó rõ ràng đã sớm tỉnh rồi, lại giả bộ ngủ để nàng một mình ứng phó với yêu quái ân công, thật là không có nghĩa khí mà.

Đại Chủy nhảy dựng lên đập cánh hai cái bay đến cái giá sách trước mặt Tần Du Du, nhìn trái nhìn phải không chút xấu hổ nói: "Thâm tàng bất lộ *(không để lộ tài năng)*, thời điểm thích hợp phải che giấu thực lực mới là cách trí giả giành thắng lợi."

"Ngươi giấu sâu như vậy, còn có thể lộ ra nữa sao?" Tần Du Du khinh thường nói.

"Ngươi phải lý giải mức độ khó khăn của ta chứ, trước tiên phải hỏi ngươi khi nào thì đắc tội cái tên sát tinh kia vậy?" Giọng điệu Đại Chủy hứng phấn lại nhiều chuyện. Quả nhiên nó ít nhất lúc nàng cùng yêu quái ân công vào thư phòng "Trao đổi tâm tư" đã tỉnh rồi!

https://thuviensach.vn

Tần Du Du thở dài nói: "Ngươi có nhớ hơn một năm trước, Kiều thúc thúc viết thư cho sư phụ có nhắc tới, nói phía sau thác nước ở phía bắc sơn trại bọn họ phát hiện một cái hang đá, bên trong có cơ quan rất lợi hại, hoài nghi trong hang đó có chừa bảo tàng của triều đình lúc trước không?"

"Nhớ chứ! Sau đó ngươi còn cứu mạng bọn người trong sơn trại Kiều Mộc Tra... Quát! Nơi này là Thánh Bình Thân vương phủ?!" Đại Chủy nhớ lại lúc trước Tần Du Du có kể lại chuyện này với nó, nhất thời bỗng hiểu ra.

Hơn một năm trước, Tề Thiên Nhạc cùng Đại Chủy ra ngoài nhiều ngày chưa về, Tần Du Du đúng lúc nhàm chán, vì thế để Tiểu Khôi lại giữ nhà, một mình mình đi đến sơn trại Kiều Mộc Tra định xem cơ quan lợi hại mà hắn nói. Nàng ở trong hang đá nghiên cứu hơn mười ngày đã phá giải được hết các cơ quan bên trong, nhưng khi nàng đưa người của sơn trại vào bảo tàng mới phát hiện bên trong trống trống rỗng rỗng, cái gì cũng không có, cũng không biết là bảo khố xây dựng chưa kịp sử dụng, hay là đã bị người khác vào trước rồi.

Mọi người tràn đầy hy vọng lại thất vọng, ngược lại cũng không để trong lòng, Tần Du Du định về nhà, cả sơn trại lại bị quan quân Nguyệt quốc xuất hiện bao vây, dẫn đầu chính là Thánh Bình Thân vương nổi tiếng hung ác Nghiêm Di.

Tần Du Du từ nhỏ đã sống trên núi, đối với việc đời bên ngoài không quá quan tâm, nhưng đám người Kiều Mộc Tra biết rõ lợi hại trong đó, mỗi người tâm tình đều nặng trĩu.

Bọn họ trước kia đều là sơn tặc thổ phỉ, đã từng cướp của tham quan gian thương không biết bao nhiêu, Kiều Mộc Tra cùng năm đương gia với hơn trăm thủ hạ trung thành đều là tội phạm quan trọng bị truy nã của Nguyệt quốc cùng đông đảo các nước lớn nhỏ gần đó, nếu bị bắt thì hậu quả rất nghiêm trọng.

Bọn họ đã "Rửa tay chậu vàng" quay lại đường ngay nẻo chính mấy năm rồi, gia quyến lớn nhỏ đều ở trong sơn trại, một khi quan quân đánh lên tới, tính mạng bọn họ không giữ được cũng đành thôi, cha mẹ vợ con cũng gặp nạn theo, của cải nhiều năm tích góp từng tí một nhất định sẽ bị tịch thu toàn bộ, người già trẻ nhỏ trong sơn trại cho dù may mắn có thể sống được, ngày sau cũng không có áo cơm.

Kiều Mộc Tra phái người đi gặp Nghiêm Di, hy vọng có thể lập ra điều kiện đầu hàng, kết quả phát hiện thái độ Nghiêm Di cứng rắn hơn nữa vốn dĩ là hướng

https://thuviensach.vn

đến bào tàng của triều trước trong hang đá mà đến. Kiều Mộc Tra biết hắn cho dù có nói bên trong bảo tàng trống không đối phương cũng sẽ không tin, hơn nữa còn cho rằng bọn họ chiếm bảo tàng làm của riêng, kết cục bọn họ chỉ có thảm hại hơn thôi.

Quan Binh Nguyệt quốc khí thế to lớn, chỉ đợi tập hợp toàn bộ sẽ dấy binh lên núi, sơn trại Kiều Mộc Tra bọn họ địa hình hiểm yếu dễ thủ khó công, nhưng dù sao đối với người Nguyệt quốc cũng không coi ra gì, đối phương đối với cái gọi là bảo tàng đó nhất quyết phải có được, quyết tâm phải đánh chiếm sơn trại bọn họ, bọn họ chống đỡ được hôm nay, không chống được ngày mai.

May mắn Tần Du Du phát hiện trong bảo tàng có mật đạo thông ra ngoài, hơn nữa đúng lúc thông ra khỏi vòng vây của quan quân, chỉ cần ngăn chặn quan quân giữ bọn họ tạm thời không dấy binh, tất cả mọi người trong sơn trại có thể nhờ vào mật đạo của bảo tàng ung dung rút đi.

Vì thế nàng cùng Kiều Mộc Tra chờ mấy đương gia sơn trại bàn bạc, do Nhị đương gia ra mặt, giả bộ định bán đứng sơn trại để xin phú quý bình an cho bản thân, âm thầm cùng Nghiêm Di đàm phán ba ngày sau trong ứng ngoài hợp dấy binh lên núi, đảm bảo ít nhất có thể một lần đánh chiếm sơn trại.

Tất cả mọi người cho rằng sơn trại bị bao vậy, người ở bên trong lên trời không đường xuống đất không cửa, bị đánh bại chỉ là chuyện sớm muộn thôi, cho nên Nghiêm Di tin lời Nhị đương gia, án binh bất động, chờ ba ngày sau mới tấn công.

Ba ngày rất nhanh qua đi, kết quả đều đã rõ, Nghiêm Di phải chờ trái chờ cũng không thấy Nhị đương gia xuất hiện, sơn trại bên kia yên lặng kì lạ, thám tử hơi tới gần lập tức gặp cơ quan mai phục, một cái bóng còn chưa thấy đã tổn binh hao tướng rồi.

Nghiêm Di giận dữ chỉ huy quân lên núi, dọc đường đi ngoại trừ cơ quan ra không đụng nửa người sống ra mặt chống cự, cứ như vậy thế như chẻ tre một đường đánh thẳng tới sơn trại, phát hiện hàng rào to như vậy vườn không nhà trống, ngay cả con chó con mèo cũng không có một con.

Đại Chủy nhớ tới chuyện cũ không chấp nhận được cười khúc khích nói: "Thánh Bình Thân vương này cũng quá keo kiệt rồi, đường đường là một đại nam nhân, lại thua không dậy nổi như vậy."

https://thuviensach.vn

Tần Du Du chột dạ nói: "Thật ra ta lúc ấy còn làm một chuyện nữa..."

"Cái gì?" Đại Chủy vừa nghe thì biết có nội tình khác.

"Ta trước mặt mọi người nhìn hắn dựng thẳng ngón giữa lên." Tần Du Du vừa chán nản vừa xấu hổ.

Đại Chủy trừng lớn mắt nhìn Tần Du Du nói: "Ngươi ở đâu học được động tác hạ lưu thấp hèn này vậy?!"

Tần Du Du rất oan ức: "Ta làm sao biết cái động tác tay đó là có ý đó đâu..."

Chương 27: Nàng là điều bất ngờ.

Ngày đó Tần Du Du đưa toàn bộ người trong sơn trại đi khỏi, còn mình ở lại cuối cùng định đóng cửa hang nặng ngàn cân ngăn cản quan binh đuổi theo, nàng nghĩ đến lời của Kiều Mộc Tra về Nghiêm Di tàn nhẫn, thích giết chóc, mặt lạnh vô tình như thế nào, nghĩ đến mấy ngàn mạng người cả sơn trại vì hắn mà gà chó không yên, khiến mọi người không thể không bỏ nhà chạy trốn, vì thế nảy sinh tức giận với hắn.

Nghiêm Di dẫn theo rất nhiều quan binh đi đến dưới hang núi, chỉ thấy Tần Du Du đã dịch dung thành một gã thiếu niên gầy đét một mình đứng ở cửa động, trước mặt mấy ngàn quan quân mà đĩnh đạc giơ ngón tay giữa lên với hắn, cười to ba tiếng ném lại một câu "Quân thần quái quỷ gì, không gì hơn cái này.", sau đó xoay người trốn vào trong động.

Đây mới là nguyên nhân chủ yếu khiến Nghiêm Di "Nhớ mãi không quên" Tần Du Du!

"Ta đi theo thấy Kiều thúc thúc cãi nhau với người ta, làm động tác đó, bộ dáng rất oai phong, liền hỏi hắn có ý gì, hắn nói với ta đó là biểu thị khinh bỉ đối phương, ta làm sao biết hắn gạt ta chứ!" Tần Du Du càng nghĩ càng cảm thấy mình rất oan ức nha.

Đại Chủy nghĩ qua đã hiểu được, Kiều Mộc Tra là người thô kệch điển hình, làm cái động tác tay "đơn thuần" để tiểu chất tử Tần Du Du thấy được, còn hỏi hắn động tác tay đó có nghĩa gì, hắn làm sao không biết xấu hổ mà giải thích

https://thuviensach.vn

đây? Đành thuận miệng nói có lệ thôi, kết quả Tần Du Du tin là thật, còn bắt chước dùng nó với Nghiêm Di, vô duyên vô cớ rước lấy phiền phức lớn.

Ở Nguyệt quốc, ý nghĩa của việc dựng thẳng ngón giữa không chỉ mang tính sỉ nhục nặng nề mà còn vô cùng thô tục thấp hèn, Nghiêm Di thân là hoàng tộc, đường đường một Thánh Bình Thân vương địa vị cao quý bách chiến bách thắng, đoán chừng lớn như vậy cũng chưa bị người đùa giỡn như thế bao giờ, càng không ai dám trước mặt hắn dựng thẳng ngón giữa, sỉ nhục như vậy đủ cho hắn "Ghi nhớ mãi trong lòng".

"Ngươi ra ngoài đều dịch dung, hắn sao nhận ra ngươi được?" Đại Chủy nhớ lại thấy không hợp lý lắm.

"Ta cũng thấy kỳ quái." Tần Du Du định có cơ hội sẽ hỏi yêu quái ân công một chút, để tránh nàng lần tới lại bị người nhận ra.

"Ta chỉ biết Thánh Bình Thân vương này trong lòng nhất định có ý đồ xấu với ngươi! Nhưng ít nhất trong khoảng thời gian ngắn không đến mức gây bất lợi cho ngươi đâu, hắn cho ngươi uống viên thuốc đó, ngươi mau tìm cơ hội để ta xem xem đến cuối cùng đó là cái gì!" Đại Chủy hừ nói.

****

Bên này, sau khi Nghiêm Di để Tần Du Du đi nghỉ ngơi, liền trực tiếp vào cung gặp thái hậu cùng hoàng đế. Đúng lúc hoàng đế đang ở trong cung thái hậu, hai mẹ con trò chuyện đến đúng là cao hứng, nghe nói Thánh Bình Thân vương cầu kiến, trao đổi ánh mắt, phân phó thái giám mau mau đưa người mời vào, lại vẫy tay ra hiệu cho hai bên lui xuống chỉ còn ba mẹ con nói chuyện.

Thái hậu vừa thấy Nghiêm Di cũng không chờ hắn hành lễ đã giành trước hỏi: "Nghe nói con dẫn theo cô nương trở về, còn thân thiết nồng nàn dắt vào trong phủ nữa. Cô nương đó là con gái nhà ai? Bộ dạng có đẹp không? Tính tình thế nào?"

"Đợi sự việc xác định xong, nhi thần sẽ đưa nàng đến cho ngài tự mình nhìn xem." Nghiêm Di sớm biết hắn đưa Tần Du Du về kinh không tránh được bị mẫu hậu gặng hỏi mà.

Hắn nhớ bộ dáng Tần Du Du lúc đó bị hắn cứng rắn kéo vào vương phủ, hoảng sợ như bị ép lên pháp trường mà, tại sao lại thành thân thiết nồng nàn rồi?

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn những ngăm gần đây trên mặt đều không chút thay đổi, cũng không đến gần nữ nhân nào, mà Tần Du Du lại mang khăn che mặt thấy không rõ dáng vẻ dung mạo, thám tử về báo cáo sẽ hiểu lầm cũng không có gì lạ.

Thái hậu không kiên nhẫn, hận không thể giá lâm Thánh Bình Thân vương phủ ngay lập tức để nhìn Tần Du Du từ đầu đến chân một lần: "Còn chờ cái gì? Lập tức quyết định đi, lúc này cho người đi đón nàng vào cung ngay đi!"

Nghiêm Di nhìn sang hoàng đế lão huynh đang ngồi một bên cười xem kịch vui, hoàng đế vội vàng ho khan hai tiếng khuyên nhủ: "Mẫu hậu vẫn nên chờ một chút đi, khó lắm Vĩnh Lạc mới thông suốt, biết dẫn nữ nhân hồi phủ, người muốn dọa nàng ấy chạy mất thì nguy rồi."

Thái hậu hừ nói: "Hắn trưng cái mặt diêm vương hung ác đó ra cô nương người ta còn chưa bị dọa, bản cung nào có đáng sợ như vậy?!"

Hai mẹ con bên xướng bên họa không có nửa câu hay ho nào, Nghiêm Di sớm thành thói quen nghiêm mặt không chút phản ứng.

Thái hậu cảm thấy không thú vị, hừ nói: "Trong phủ con ngay cả nha hoàn cũng không có, đừng thất lễ người, chọn mấy cung nữ lanh lợi cùng con về đi, lại chọn hai lão nữ quan có kinh nghiệm giảng dạy về hầu hạ đi, tạm thời hắn không sai đâu."

"Không cần... Nhi thần đã có sắp xếp rồi." Lời phản đối của Nghiêm Di gần như là buột miệng nói ra.

Không thể phủ nhận, lúc trước hắn cũng từng muốn bố trí nữ quan giảng dạy Tần Du Du lễ nghi, quy củ hoàng gia, nhưng mấy ngày nay ở chung với nhau, hắn phát hiện mình càng ngày càng thích nàng tự do phóng khoáng, xảo quyệt nhưng cũng thẳng thắn trong sáng, không muốn nàng trở nên giống loại nữ nhi nề nếp, lễ độ, đáng chán của nhà quyền quý khác.

Thái hậu liếc mắt nhìn hắn một cái: "Sao nào, còn sợ mẫu thân phái người đi ăn mất tâm can bảo bối của con sao?"

"Đúng vậy." Nghiêm Di mặt không chút thay đổi còn vô cùng nghiêm túc đáp, làm thái hậu nghẹn luôn tại chỗ, hoàng đế cười đến không còn chút uy nghi nào.

"Uổng công nuôi nấng ngươi mà!" Thái hậu chán nản nói.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế cười hơn một lượt, nghiêm mặt nói: "Đệ quyết định nhất định là nàng? Có thể quá vội vàng rồi hay không?"

Nghiêm Di còn thật sự nghĩ nghĩ, gật đầu nói: "Nhất định phải là nàng, hai tháng sau đệ sẽ đưa nàng đến cấm địa đi bái tế tổ tiên chính thức thành hôn."

"Cái gì?!" Thái hậu cũng cố không nổi giận, lập tức ngồi thẳng người nhìn Nghiêm Di, vẻ mặt cứng ngắc nghiêm nghị không nói nên lời, cũng chỉ có lúc này mới có thể dễ dàng nhìn ra dung mạo phong cách của bà cùng Nghiêm Di thật ra đặc biệt giống hệt nhau.

Sắc mặt hoàng đế cũng không tốt đẹp gì hơn: "Cấm địa cho dù là hậu duệ Nghiêm thị cũng chỉ có rất ít người có thể vào đó, càng không cần nói nàng cùng lắm chỉ là thê tử của đệ thôi, cho là mẫu hậu, cũng là ở... Sau này mới được phép đi vào đó một lần, Nguyệt quốc ta đã truyền thừa ba mươi sáu đời, đến nay chỉ có ba vị hoàng hậu một vị vương phi ở trong cấm địa nhờ chư vị tổ tiên chứng giám thành hôn, đệ đưa nữ tử đó vào... dựa vào cái gì đây?"

Hoàng đế đã nói ra tiếng lòng của thái hậu, bà vì Nghiêm thị sinh ra hai hậu duệ xuất sắc như vậy, cũng chỉ sau khi xác định thân phận đặc biệt của thứ tử Nghiêm Di, mới được mẹ quý nhờ con, được phép ngoại lệ đi vào cấm địa bái tế tổ tiên, Nghiêm Di đưa một nữ tử về dựa vào cái gì mà hưởng thụ quang vinh đặc biệt mà phần lớn hoàng hậu cùng gần như tất cả vương phi các triều đại đều không thể hưởng thụ chứ?

Thái hậu không phủ nhận trong lòng mình chua xót, đứa con cho dù say đắm nữ tử kia cũng không nên làn càn như vậy.

Đối mặt với sự phản đối cùng chất vấn của người thân nhất, Nghiêm Di vẫn tâm bình khí tĩnh như cũ: "Hai người có nhớ hơn một năm trước việc đệ đi tìm bảo tàng triều trước chứ?"

"Đương nhiên nhớ rõ, không phải nói có người nhanh chân đến trước, vào đó đóng cửa bảo tàng, thậm chí lợi dụng mật đạo trong bảo tàng đưa thổ phỉ vốn đang chiếm cứ trên núi đi sao?" Thái hậu nói.

Hoàng đế cũng đã hiểu ra, ánh mắt sáng lên nói: "Nữ tử đó là người đã phá giải cơ quan của bảo tàng à? Sao lại là một nữ nhân?"

Nghiêm Di gật đầu nói: "Không sai."

https://thuviensach.vn

Thái hậu trầm ngâm một lát, bỗng nhiên nói: "Con là vì vậy mới cùng nàng thành hôn?"

"Không phải." Nghiêm Di trả lời như đinh đóng cột. "Nàng... là điều bất ngờ, là điều bất ngờ khiến con rất kinh hỉ.”

Ngón tay hoàng đế gõ nhẹ lên ghế ngọc, nhíu mày nói: "Hai tháng sau... Đệ là định để nàng giúp đệ giải quyết cái tai họa ngầm đó sao? Nàng chịu được sao?"

https://thuviensach.vn

Chương 28: Nuôi béo rồi làm thịt

"Hắn là có thể. Dịch Kinh Đan trong tay đệ đã dùng gần hết rồi, đang muốn hỏi huynh lại đưa thêm hai phần nữa." Thái độ của Nghiêm Di nói chuyện với hoàng đến không khác lúc đối mặt với người khác, mà bản thân thái hậu thậm chí là hoàng huynh cũng không cảm thấy có gì không hợp lý cả.

Hoàng đế gần như muốn hộc máu: "Đệ nói thật thoải mái, luyện chế một viên Dịch Kinh Đan cần rất nhiều công sức, hao phí bao nhiêu là linh dược quý giá, hai phần Dịch Kinh Đan gần như hao mất tiền thu ba năm tư khố hoàng gia đó, đến miệng đệ thật đơn giản giống mấy chục khối đường thôi vậy!"

"Dược luyện ra không phải để ăn sao? Hay là, huynh không đủ tiền?" Biểu tình Nghiêm Di điềm tĩnh có thể đem người sống làm tức chết.

Hoàng đế lại bỗng nhiên thu tức giận, cười nói: "Xem như đệ lợi hại, đan dược sẵn có chỉ còn hơn hai mươi viên, nguyên liệu luyện đan thật ra chỉ còn có một chút, đợi lát nữa huynh sai người đưa tới cả thảy, đệ dù sao cũng rất nhàn rỗi mà, trở về tự mình luyện chế là được."

Nghiêm Di ầm thầm cảnh giác, hoàng huynh dễ nói chuyện như vậy nhất định là đã chuẩn bị mang tới khổ sở tàn nhẫn gì đó cho hắn rồi. Nhưng hoàng huynh không ra chiêu, hắn cũng không đoán ra huynh ấy sẽ làm “chuyện tốt” gì.

Hắn ở lại trong cung cùng mẫu hậu và hoàng huynh dùng bữa tối, lúc về vương phủ thì đã là đêm khuya rồi. Xa xa trông thấy tú lâu của Tần Du Du tỏa ánh đèn ấm áp, trong lòng không tự giác cảm thấy an ổn thêm vài phần ôn nhu.

Tần Du Du cùng Đỗ Vi Nương, tiểu Đình Hoa cùng nhau ăn cơm tối, đã rửa mặt đang chuẩn bị đi ngủ, Đại Chủy cùng Tiểu Khôi còn đang vì việc phân chia đóa sen khổng lồ hái trong hồ sen mà tranh chấp chưa xong, Tần Du Du sợ tiếng chúng nó ầm ĩ sẽ quấy rầy những người khác, rất tự giác ngồi bên cửa sổ giúp chúng nó canh chừng.

Ba kẻ đang làm chuyện xấu nhìn thấy Nghiêm Di đột nhiên im hơi lặng tiếng xuất hiện trước cửa, đều một hồi chột dạ.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du từng có cái lễ trước đây với Nghiêm Di, hiện giờ vẫn là người đang chịu tội, hiện tại nhân lúc chủ nhân rời đi liền lén lút lạt thủ tồi hoa *(ngắt hoa bẻ cành)*, hoa đó còn là linh dược cực kỳ quý hiếm tên là Cửu Tử Ngọc Biện, người cùng tang vật đều có đủ cả.

Tiểu Khôi ngây người một chút, phản ứng cực nhanh, a ô một ngụm nuốt trọn hoa sen khổng lồ đó luôn, cái đầu chui vào trong lòng Tần Du Du giả chết.

Đại Chủy vất vất vả vả mới hái hoa sen xuống được mang về tú lâu, kết quả mới chỉ ăn được hai cánh hoa thôi, ủ rũ hổn hển bay đến đậu trên vai Tần Du Du muốn tìm Tiểu Khôi, nhưng ánh mắt không hề hiền lành nhìn Nghiêm Di chằm chằm... Bỏ đi, nuốt luôn đóa hoa cũng coi như là một cách phá hủy chứng cứ phạm tội, nó đường đường là một kẻ trí giả, không cần phải cùng một con thỏ ngu ngốc so đo, càng không thể trước mặt người ngoài mà nội chiến được.

Tần Du Du nuốt nước miếng một cái, cố gắng giả bộ cái gì cũng chưa từng xảy ra, cười nịnh chào hỏi Nghiêm Di: "Ngươi, ngươi đã về rồi à, ăn cơm tối chưa?"

Biết rõ nàng là nghĩ một đằng nói một nẻo, Nghiêm Di lại vẫn bởi vì nàng giả bộ quan tâm tiêu tan cơn tức, nhưng giọng nói vẫn lạnh ngắt: "Cửu Tử Ngọc Biện trong hồ sen là để cho nàng dưỡng thân chữa thương, chúng nó ăn mất rồi, bổn vương đành phải bắt chúng đi mang đi hầm cho nàng bổ thân vậy."

Kẻ vừa mới ăn một đóa hoa Cửu Tử Ngọc Biện - Tiểu Khôi có hơi run run, đáng thương càng ra sức lui vào trong lòng Tần Du Du, lại vừa len lén quay qua hung hăng liếc mắt nhìn Nghiêm Di một cái.

Tần Du Du chỉ thấy nó bị dọa sợ, vội vàng nhẹ nhàng vuốt ve an ủi nó.

"Vào trong phòng đi." Nghiêm Di không để ý tới con thỏ hai mặt đó nữa, tự ý kéo cánh tay Tần Du Du đưa nàng đi về giường ngủ trong phòng.

Chuyện như thế này đã xảy ra quá nhiều lần, Tần Du Du ngay cả hăng hái phản khán, chú ý cũng đều không có, thậm chí đã không nhớ rằng một đại nam nhân chạy vào phòng ngủ của nàng, còn đứng một cách khoa trương bên giường nàng có cái gì không ổn nữa rồi.

Nghiêm Di từ trong tay áo lấy ra bình ngọc, trong đó lấy ra một viên đan dược đưa tới trước mặt Tần Du Du nói: "Ăn."

https://thuviensach.vn

Lại là cái loại đan dược không rõ công dụng này sao!

Tần Du Du một tay nhận lấy đan dược, ngay trước mặt Nghiêm Di đưa cho Đại Chủy nói: "Ngươi không phải rất hiểu về linh dược sao? Nhìn đây là thuốc gì?"

Nàng rốt cuộc đã suy nghĩ cẩn thận rồi, với sự kiên trì ép nàng uống thuốc của Nghiêm Di từ lúc đó tới này, nàng không thể giấu hắn giữ đan dược cho Đại Chủy tra xét được, một khi đã như vậy thẳng thắn tự nhiên một chút, dù sao nàng cũng không phải lần đầu đắc tội Nghiêm Di.

Đại Chủy đưa đầu lại gần viên đan dược dùng sức hít lấy một hơi, lẩm bẩm nói: "Cỏ Long Huyết, sâm Ngưng Tuyết Thiên, thạch nhũ Huyền Vũ, cây mây Thiên Cang..." Nó nói một hơi ít nhất hơn mười tên loại linh dược, cuối cùng tổng kết nói: "Thứ tốt đó! Đây là Dịch Kinh Đan!"

Nói xong nước miếng tích tích rơi, muốn bắt chước Tiểu Khôi a ô một ngụm nuốt luôn đan dược.

Nghiêm Di lại giống như đã sớm đề phòng nó ăn mất, ngón tay bắn ra, một đạo kình khí vô hình trực tiếp đánh vào mỏ của Đại Chủy, "Đốc" một tiếng đánh nó từ trên vai Tần Du Du rơi xuống, viên đan dược đó đương nhiên vẫn chưa bị ăn mất.

Tần Du Du vội là lên: "Đại Chủy, ngươi thế nào rồi?"

Đại Chủy ở trên giường co lại thành một cụm, giơ cánh che mỏ lại, ô ô kêu đau.

"Đừng giả bộ nữa, bổn vương vốn dĩ không có dùng lực gì cả." Nghiêm Di lạnh lùng nói.

Đại Chủy hừ một tiếng xoay người nhảy dựng lên, quả nhiên cả người đều không có chuyện gì, Tần Du Du thoáng yên tâm, lại nghe Nghiêm Di nói: "Đây là Dịch Kinh Đan không phải độc dược đâu, nàng có thể yên tâm ăn."

Dịch Kinh Đan là linh đan nổi tiếng thiên hạ đó, tẩu hỏa nhập ma hay bị nội thương kinh mạch đứt từng khúc, chỉ cần người còn có một hơi thở, ăn đan dược này có thể nhanh chóng làm dịu tình trạng thương tích lại, chưa tới một tháng kinh mạch có thể khôi phục như lúc ban đầu, đối với người tu luyện mà nói, quả thật chính là tiên đan cứu mạng.

https://thuviensach.vn

Bởi vì luyện chế loại đan dược này cần rất nhiều nguyên liệu quý hiếm, cho dù trên người Y Thánh cũng có không được mấy viên nữa là, càng không thể như Nghiêm Di mang đến cho nàng ăn mỗi ngày như vậy.

Tần Du Du hờn dỗi nói: "Ta là trúng độc Hóa Nguyên Đan cơ mà, kinh mạch không bị sao cả, ngươi bắt ta mỗi ngày ăn Dịch Kinh Đan này làm gì chứ? Không phải quá lãng phí thuốc rồi sao?"

Mặc kệ nói thế nào, chính mình hiểu lầm người ta ép nàng ăn độc dược dù sao cũng là không tốt.

"Bồi dưỡng thân thể nàng nhiều, tương lai tu luyện có thể ít đi đường vòng." Một câu tràn ngập dịu dàng, quan tâm, từ miệng Nghiêm Di nói ra lại lạnh như băng, một chút tính người cũng không có.

"Ngươi cũng không giống người dễ tha thứ còn lấy ơn báo oán nha..." Tần Du Du chậm chạp nghi ngờ, vẫn không chịu dứt khoát uống thuốc.

Đại Chủy vừa bị đánh một chút cũng nói chen vào: "Nói đơn giản là, heo nuôi mập sẽ làm thịt!"

Nghiêm Di thản nhiên liếc nó một cái, con chim này trái lại không ngu ngốc, nhưng chỉ dựa vào nó cũng không phá hư được chuyện của hắn.

Tần Du Du rất u oán, Đại Chủy nói gì không nói, sao lại có thể so nàng với heo chứ... Nhưng trong lòng nàng cũng đồng ý với nhận định của nó, Nghiêm Di chú ý kinh mạch của nàng thậm chí không tiếc tốn số lượng lớn đan dược quý hiếm như vậy, là có mưu tính gì với nàng đây?

"Nàng muốn bổn vương đích thân cho nàng uống thuốc?" Giọng điệu Nghiêm Di rất nghiêm túc.

"Ăn thì ăn, hung dữ như vậy làm gì chứ?" Tần Du Du bất đắc dĩ nhỏ giọng lẩm bẩm một câu, cầm đan dược đưa đến miệng nuốt vào.

Cảm giác thiêm thiếp quen thuộc từng hồi từng hồi xuất hiện, nàng chậm rãi nhẹ nhàng ngã xuống sàn ngũ say, quên mất trong vương phủ không có nha hoàn nào cả, không có người sau khi nàng ngủ say giúp nàng thu dọn, cởi giầy, đắp chăn...

Nghiêm Di cúi đầu nhìn khuôn mặt nàng ngủ yên bình một hồi, vô cùng tự nhiên giúp nàng cởi giầy thêu, ôm nàng tới trên giường.

https://thuviensach.vn

Chương 29: Tự tin đến tự kỷ

Cánh tay Tần Du Du không ý thức buông ra, Tiểu Khôi nằm trong lòng lăn vài cái rơi phịch xuống bên người nàng, hiển nhiên đã ngủ như chết sớm hơn cả chủ nhân rồi, khó trách vừa rồi không rên lên một tiếng nữa.

Tiểu Khôi mỗi lần ăn no đủ rồi sẽ ngủ rất say, cho dù bắt nó ném xuống đất cũng vẫn chưa tỉnh, Nghiêm Di sớm đã nhìn quen không lạ gì nữa, đưa tay đắp chăn mền bằng gấm lên người Tần Du Du, tiện đường cũng phủ lên con thỏ béo luôn, cũng không quan tâm nó có thể bị hơi hay không --- con thỏ phế vật hai mặt, ham ăn, ham ngủ, tệ hại, bí hơi đến chết cũng hay!

Đại Chủy nghiêng đầu đánh giá động tác của hắn không ngăn lại, cho đến khi Nghiêm Di làm xong hết, mới run run lông chim đen nhánh trên mình, hừ nói: "Ngươi thích Du Du đúng không? Vô dụng thôi, nàng có người trong lòng rồi."

"Hửm?" Nghiêm Di mặt vẫn không chút thay đổi như cũ, nhưng Đại Chủy lại rõ ràng cảm thấy lạnh run từ móng vuốt bốc thẳng lên toàn thân.

Đại Chủy cạc cạc hai tiếng, đập cánh bay đến xà ngang trong phòng, cố ý không tiếp tục đề tài, nhắm mắt giả bộ ngủ.

Nghiêm Di cũng không hỏi tới cùng, xoay người nhanh rời đi.

Mặc kệ con chim đó nói thật hay giả, về sau người trong lòng Tần Du Du là hắn, hơn nữa chỉ có hắn thôi, không thể có người khác.

Đến khi hắn đi xa, Đại Chủy mới chậm rãi mở to mắt, ý nghĩa sâu xa lẩm bẩm nói: "Tên tự cho là đúng, về sau có rất nhiều đau khổ cho ngươi ăn!"

Sáng sớm hôm sau, Nghiêm Di đích thân dẫn Tần Du Du nhìn xem hoa viên ở nhà kho.

Canh giữ nhà kho dĩ nhiên là một thái giám trung niên thực lực bản thân đủ võ tôn cấp chín, võ tôn cấp chín đó nha! Tiến thêm bước nữa là thành nhân vật đạt trình độ siêu phàm nhập thánh rồi, thế mà lại ở trong này canh cửa cho người ta!

https://thuviensach.vn

Thái giám đó nhìn qua khom lưng cong người vẻ mặt thẫn thờ, khi ánh mắt đó mở ra nhìn người, giống như có thể giống như nhìn thấu người khác vậy.

Tàn Du Du bị ông ấy nhìn thấy trong lòng sợ hãi, trong lòng khó chịu đã muốn hung hắn trừng lại, nhưng nhớ có yêu quái ân công ngay bên cạnh, lập tức thay đổi sách lược, giả bộ dạng nhu nhược trốn sau lưng hắn.

Một loạt hành động cố ý tỏ ra yếu thế của nàng đều rơi vào mắt Nghiêm Di, không biết nên tức hay nên cười, xoa bóp tay nàng nói: "Nhiệm vụ Lão Trác ở đây, phải nhớ rõ khuôn mặt hơi thở của từng người đi vào nhà kho trọng địa *(nơi quan trọng)*, nàng không cần để ý."

"Sợ có người dịch dung trà trộn vào sao? Hắn nhớ rõ mỗi một người đi vào? Lợi hại quá!" Tần Du Du thật lòng nói, nàng rất hâm hộ những người có năng lực nhận biết mạnh mẽ như vậy, nếu nàng có thể học được mấy phần thôi, sẽ không nhầm lẫn xem kẻ thù thành ân công, bị người lừa vào hang soi, tương lai khó liệu.

"Ừ, kho tàng xây dựng xong đến này, có thể vào đây thêm nàng nữa là năm người, phải nhớ rõ từng người cũng không khó." Nghiêm Di nhìn thấu suy nghĩ trong lòng nàng, nhưng cũng không vạch trần. Nhìn bộ dáng tiểu nha đầu buồn bực, khiến hắn tâm tình tốt lên.

Thái giám tên "Lão Trác" nhìn Tần Du Du thật rõ, khom người đẩy cửa nhà kho mời hai người vào.

Nghiêm Di đi qua bên người ông ấy nói: "Nàng ấy sau này một khoảng thời gian sẽ thường xuyên ra vào nơi này, thiết kế cơ quan trong nhà kho này lại lần nữa."

Vẻ mặt Lão Trác ngây ra hơi hơi nổi lên gợn sóng, cúi đầu lên tiếng "Dạ" rồi không nói nữa, ánh mắt nhìn Tần Du Du kinh ngạc hơn mấy phần. Hắn vốn cũng rất kỳ quái từ trước đến này chủ nhân không gần nữ sắc vì cái gì lại đưa một nữ tử đi vào nhà kho trọng địa, không ngờ nàng lại là một cơ quan sư!

Phía sau cửa lớn là những bậc thang thật dài đi xuống, Lão Trác dùng đá đánh lửa ngọn đèn bên cạnh, chỉ thấy lửa một đường theo ngọn đèn kéo dài đi xuống, cả con đường cách mỗi ba thước có một ngọn đèn trên vách đá, một lát toàn bộ đều sáng lên.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du mếu máo, khó trách muốn tìm nàng bố trí cơ quan lần nữa, trang bị ngòi nổ để đốt đèn này phải luôn thay cái mới, phiền phức hơn một lần đốt đèn là sáng toàn bộ, từ cơ quan thiết kế trên mà nói là có hoa không quả.

Nghiêm Di nhìn bộ dáng phản đối của nàng rơi vào mắt, kéo nàng từng bước một đi xuống dưới.

Hôm qua đưa nàng bản vẽ mặt phẳng tổng thể của nhà kho, cũng không có nói cuối cùng có bao nhiêu cơ quan, nơi đặt cơ quan, đây là cố ý kiểm tra bản lĩnh của Tần Du Du.

Tuy rằng lúc trước đã biết nàng là người trong thời gian ngắn đã phá giải toàn bộ cơ quan của bảo tàng triều trước, dù sao cũng không có tận mắt nhìn thấy, hắn định để Tần Du Du làm một chuyện quan trọng, phải tận mắt nghiệm chứng thực lực của nàng mới có thể yên tâm để nàng đi.

Tần Du Du cũng không để hắn thất vọng, một đường đi xuống chỉ tốn chút sức đã phá giải từng cơ quan trên đường đi, cùng Nghiêm Di dễ dàng đi vào đại sảnh hình tròn ở giữa kho tàng.

"Không tệ, quả nhiên có vài phần bãn lĩnh." Nghiêm Di đưa tay xoa tóc Tần Du Du, cũng không che giấu tán thưởng của mình. Lúc trước giúp hắn bố trí cơ quan trong kho tàng này là nghệ nhân đệ nhất cơ quan đại sư trong cung, ông ta từng nói trừ khi là Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc đích thân tới, nếu không thiên hạ không ai có thể đi vào kho tàng mà không đụng đến một cơ quan nào.

Nếu ông ta hôm nay nhìn thấy biểu hiện của Tần Du Du, không chừng sẽ hổ thẹn đến muốn tìm cọng mì treo cổ luôn.

Tần Du Du vì hành động vô cùng thân mật của Nghiêm Di mà sửng sốt một chút, tươi cười chậm rãi phai nhạt dần.

"Sao thế?" Nghiêm Di hỏi.

"Lúc trước ta phá giải cơ quan do sư phụ làm, hoặc là làm chuyện gì khiến sư phụ vui vẻ, ông sẽ luôn khích lệ ta như vậy... Nhưng sư phụ khích lệ ta có thành ý hơn ngươi." Tần Du Du mếu máo nói.

Quả nhiên vẫn chỉ là một tiểu nha đầu! Nghiêm Di lạnh nhạt nói: "Bổn vương không phải sư phụ nàng." Càng tuyệt đối không có hứng thú làm trưởng bối của nàng.

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên không phải rồi, ngươi tưởng tượng hay nhỉ." Tần Du Du xoay người lấy một viên dạ minh châu trên bàn, lại từ trong áo da lấy ra kính thủy tinh phản chiếu ánh sáng viên ngọc chiếu xuống mặt đất.

Cẩm thạch trắng bóng loáng lót trên đất lập tức lộ ra những sợi tơ mảnh nhỏ đan xen nhau như mạng nhện, sợi tơ mảnh đó gần như hòa vào trong suốt với đá trắng trên đất, nếu không phải Tần Du Du cố ý lấy chùm tia sáng phản chiếu, cho dù là cao thủ lợi hại cũng rất khó phát hiện.

Chỉ cần đặt chân lên đó, cơ quan tuyệt sát trong nhà kho sẽ lập tức khởi động, đến lúc đó vô số mũi tên có độc từ nỏ bắn ra đủ để đâm xuyên kẻ xâm nhập thành cái rây ngay.

"Thiên sát địa võng này coi như có chút trình độ."Tần Du Du hiếm khi khích lệ một câu.

"Nàng có thể phá giải không?" Nghiêm Di thấy Tần Du Du dễ dàng hiểu rõ cơ quan lợi hại nhất cũng là bí ẩn nhất trong nhà kho, biết không có gì có thể uy hiếp nàng nữa, liền bình yên ngồi xuống, tùy ý nàng tự mình đi lại trong nhà kho.

"Không khó lắm." Nói đến lĩnh vực Tần Du Du am hiểu nhất, nàng tự tin đến gần tự kỷ luôn, khuôn mặt nhỏ nhắn dưới ánh sáng êm dịu của dạ minh châu đắc ý vô cùng, so với bộ dáng đối phó ngày thường cố ý giả bộ yếu đuối, xinh đẹp hơn gấp vô số lần.

Nghiêm Di nhìn lúm đồng tiền sáng sủa của nàng, lần đầu tiên bởi vì một nữ tử mà say mê mong mỏi: "Nàng thử nói xem phá giải toàn bộ cơ quan trong nhà kho này, cần bao lâu?"

"Hai khắc đồng hồ *(khoảng 30')* cũng nhiều rồi!" Tần Du Du hưng phấn nói, nàng đã một khoảng thời gian không chơi đùa mấy cơ quan khuôn mẫu cũ này rồi, tay đang ngứa ngáy đó.

Nàng từ trong áo da lấy ra một cây kéo nhỏ màu bạc, bỗng nhiên lại do dự.

Chương 30: Cọp cái xuống đồng bằng

https://thuviensach.vn

"Ta mà phá giải hết, hơn phân nửa cơ quan sẽ không thể dùng được nữa, lỡ như có người xông vào..." Tần Du Du nói.

"Bổn vương trong thời gian này sẽ ở trong phủ, không ai có thể không kinh động bổn vương mà có thể đi vào nhà kho này được, nàng yên tâm ra tay đi."

"À!" Chủ nhân đã tự tin như thế, nàng sẽ không khách khí đâu!

Tần Du Du nhờ ánh sáng của dạ minh châu quét qua đại sảnh này một lần, đã dễ dàng tìm được mấu chốt giữ thiên sát địa võng này, khom lưng dùng kéo cắt đứt, không chút do dự cắt đứt mấy sợ tơ mảnh bên cạnh, mà cơ quan trong nhà kho im ắng, một chút phản ứng cũng không có.

Nàng rất nhanh bước từng bước đi ra ngoài, vừa đi vừa thỉnh thoảng xoay người cắt đứt sợi tơ mảnh, chỉ một lát, nàng đã đi đi hết một vòng đại sảnh hình tròn, mà tất cả cơ quan đáng sợ trong nhà kho vẫn không hề có động tĩnh gì như trước.

"Tốt lắm, hiện tại đi như thế nào cũng không sao rồi." Tần Du Du đứng bên cạnh dây xích nối cửa lớn nhà kho với đại sảnh, cười tủm tỉm ngẩng đầu nói với Nghiêm Di.

Nghiêm Di đứng lên, bước về phía nàng, cũng không thèm nhìn mấy sợi tơ mảnh có tác dụng kích hoạt mũi tên có thể gây chết người dưới chân, nâng tay nhéo nhéo chóp mũi của nàng nói: "Đừng đắc ý thế, tám nhà kho nối với đại sảnh này có không ít cơ quan đâu."

Tần Du Du kỳ quái nhìn hắn một cái nói: "Ngươi không sợ ta lừa ngươi sao? Lỡ như ta không có hoàn toàn cắt đứt cơ quan thiên sát địa võng này, ngươi từng bước giẫm lên, rất có thể mất mạng đó."

"Nàng chắc chắn không ngu ngốc như vậy." Nghiêm Di rất tự nhiên nói.

Tần Du Du hừ nhẹ một tiếng, lẩm bẩm nói: "Ta nổi tiếng thủ đoạn, lòng dạ rất lương thiện." Nói xong xoay người tiếp tục phá giải các cơ quan khác.

Nàng hôm qua cơ bản đã xem xong bản vẽ nhà kho rồi, cả hình dáng nhà kho bố trí sắp xếp dựa theo hình bát quái, chỉ có một đường ra vào ở đại sảnh hình tròn nằm giữa bát quái, theo cầu thang chính đến đại sảnh rồi đến tám nhà kho xung quanh đại sảnh nàng phát hiện có cả thảy ba mươi sáu tầng cơ quan

https://thuviensach.vn

cạm bẫy, từ bên ngoài xông vào, võ tôn cấp chín bình thường không hiểu cơ quan cũng rất khó bình an trở ra được, được cho là khá lợi hại.

Nhưng trong mắt nàng nơi này có sơ hở, nàng cho dù hiện giờ công lực hoàn toàn biến mất, chỉ cần thu phục Lão Trác canh chừng bên ngoài, có thể thông suốt không bị ngăn trở như cũ, từ đi vào nhà kho đến việc hoàn toàn phá giải tất cả cơ quan, nàng quả thật chỉ tốn chưa đến hai khắc.

Nghiêm Di thấy nàng hóa giải gọn gàng lưu loát cơ quan, ngoài miệng chưa nói gì, trong lòng thấy thế là đủ, hắn thật sự đã có được một bảo bối tuyệt đỉnh rồi.

Hôm nay tận mắt nhìn thấy, mức độ sở trường Tần Du Du về cơ quan thuật đã vượt xa dự đoán của hắn, hắn không thể tưởng tượng Tề Thiên Nhạc làm sao bồi dưỡng ra một thiên tài cơ quan sư như vậy, hơn nữa hiện giờ Tần Du Du chỉ là một tiểu nha đầu chưa tới hai mươi, nghệ nhân gọi là đứng đầu các cơ quan đại sư trong cung so với nàng, quả thật theo không kịp.

Tần Du Du cũng rất khiếp sợ, cơ quan trong nhà kho ngầm này không có gì thần kỳ, nhưng những thứ cất giữ trong nhà kho phong phú đến mức làm người khác líu lưỡi, nàng từ nhỏ đã đi theo bên cạnh sư phụ, đã từng thấy đồ vật quý hiếm này nọ nhiều không đếm hết, nhưng đây là lần đầu tiên ở cùng một nơi lại nhìn thấy nhiều trân bảo quý hiếm như vậy. Chọn đại một món lấy đi cũng đủ để khiến vô số người điên cuồng rồi, có mấy bảo vật Tần Du Du thậm chí nhớ rõ từng ở nước nào đó thấy trên hoàng bảng có ghi rõ đồng ý lấy cả tòa thành trì ra trao đổi.

Trong trân bảo đó chỉ có rất ít vật quý bình thường như vàng bạc châu báu, đồ cổ tranh chữ linh tinh, còn lại phần lớn đều là luyện khí, nguyên liệu luyện đan cùng công pháp, đan dược, thần binh lợi khí đủ loại.

Trong trong tám nhà kho đó đều có số lượng khổng lồ các linh châu vật báu bảo vệ như tị trần châu, dạ minh châu, tị hỏa châu cùng với tị thủy châu, nhà đại phú dùng linh châu đó làm biểu hiện thân phận địa vị, gia tài ngàn vạn lần cũng chưa thấy ai tùy tiện lấy ra một viên cả, ở trong này lại giống như tảng đá bình thường tùy tiện để đó.

Trong ba nhà kho đều có hòm ngọc lớn lớn nhỏ nhỏ, nhìn nhãn trên hòm, đều là linh dược quý hiếm, linh dược cấp sáu, cấp bảy, thậm chí cấp chín cũng

https://thuviensach.vn

không ít, còn trong một số nhà kho để bừa mấy cái vạc luyện đan dược cùng với cái khung đan dược, ít nhất cũng là hơn cấp năm. Giá trị bốn nhà kho còn cao hơn nhiều bốn nhà kho chứa trân bảo.

Khó trách trên đường Đại Chủy ăn một gốc cỏ linh dược Kim Tơ, Nghiêm Di cũng không đau không ngứa, thì ra là chướng mắt loại cấp thấp đó.

"Ngươi giàu quá!" Tần Du Du thở dài, Nguyệt quốc không hổ là đại quốc thiên hạ đệ nhất, thân vương của Nguyệt quốc thật sự là giàu có.

Nghĩ đi nghĩ lại cảm thấy có chút không đúng: "Ngươi nói nhà kho này đến này chỉ có năm người đi vào thôi, ngươi sẽ không sợ ta để lộ bí mật hoặc là thừa lúc ngươi thiết kế cơ quan tự mình trộm đi sao?"

"Nàng sẽ không." Nghiêm Di khẳng định nói.

"Ngươi rất tin tưởng nhân phẩm của ta." Tần Du Du nhìn không được có chút tự kỷ, nàng trương ra bộ mặt làm người ta tín nhiệm.

Nghiêm Di không có ý kiến.

Cho đến sau này, Tần Du Du mới biết Nghiêm Di không phải tin tưởng nhân phẩm của nàng, mà là xác định chắc chắn nàng trốn không thoát khỏi lòng bàn tay hắn cơ.

Nghiêm Di tự nghiệm chứng bản lĩnh Tần Du Du, đối với kế hoạch của mình càng chắc chắn, Tần Du Du cảm thấy tâm tình hắn hình như không tệ, vì thế nhân cơ hội nói: "Ngươi có thể nói cho ta biết, ngươi làm sao nhận ra ta không?"

"Không thể." Nghiêm Di cự tuyệt luôn luôn đơn giản trực tiếp, có thể khiến người ta nghẹn ngay tại chỗ.

Tên vô lại này!

"Thu hồi cây kéo lại đi, nàng cho dù công lực chưa mất dựa vào nó cũng không thể làm bị thương ta được đâu." Giọng nói Nghiêm Di cứng ngắc thật sự khiến Tần Du Du nghe ra ý giễu cợt nồng đậm.

Nàng đầu tiên là rất ghét tiếp theo phẫn nộ, tên vô lại này làm sao biết nàng có xúc động muốn lấy cây kéo đâm hắn mấy cái lỗ chứ?!

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di giống như nhìn thấy vẻ mặt rối rắm của nàng, đưa tay nắm lấy tay trái của nàng nói: "Đi thôi, trở về ngẫm kỹ lại xem làm sai bố trí cơ quan nơi này lại lần nữa, trước khi hoàn thành nàng phải ngoan ngoãn đợi ở trong phủ, đừng đi đâu cả,"

Khuôn mặt hắn vẫn là mặt than trước sau như một, nhưng Tần Du Du lại cảm thấy hắn đang cười, rất đắc ý, cười rất ác ý.

Hổ xuống đồng bằng bị chó khinh! Nếu tu vi nàng vẫn còn, cho dù đánh không lại hắn cũng có thể phát động cơ quan ám khí trên người khiến hắn đẹp mắt, nhưng hiện tại, động tác phản ứng của nàng chậm chạp gấp hơn mười lần so với trước kia, lúc này chọc giận một người thực lực cao thâm chính là tự tìm đường chết.

Không biết Y Thánh khi nào sẽ tới, lúc trước mọi chuyện có sư phụ chống đỡ, võ đạo tu vi đối với nàng mà nói chẳng qua giúp tai mắt nàng linh hoạt hơn, động tác càng thêm nhanh chóng, chuẩn xác, có lực thôi, sau khi sư phụ mất tích nàng mới sâu sắc cảm nhận được, tu vi thực lực là lợi khí bảo vệ tính mạng, tôn nghiêm bản thân.

"Tên quỷ thiếu đạo đức nghiên cứu chế tạo ra Hóa Nguyên Đan! Ta nguyền rủa hắn cả đời không cưới được lão bà!" Tần Du Du cắn răng mở miệng oán hận nói nhỏ, nàng đã bị viên thuốc nhỏ chết tiệt đó hại thê thảm!

Nghiêm Di đang bước đi bỗng ngừng một lát, ánh mắt trên mặt hiện lên một tia cổ quái.

"Làm sao vậy?" Vẻ mặt Tần Du Du không hiểu nhìn hắn.

"Không có gì." Nghiêm Di mặt không chút thay đổi, nhưng Tần Du Du khẳng định, hắn rõ ràng "có cái gì".

Chương 31: Liễu Hạ Huệ hay quỷ hút máu?

Nghiêm Di không muốn nhiều lời, Tần Du Du cũng không có cách nào, hai người cùng nhau đi đến trước cửa tiểu thạch viện (viện nơi Du Du đang ở), một bóng dám màu xám nhanh như chớp lao vào lòng Tần Du Du, chính là Tiểu Khôi.

https://thuviensach.vn

"Du Du ngươi đi đâu? Đại Chủy cũng không thấy, ta sợ quá! Ta đói!" Tiểu Khôi vừa nói vừa làm nũng chui vào trong lòng nàng.

Tiểu Khôi ầm ĩ, Tần Du Du lập tức nhớ lại một chuyện --- nàng không thể ra khỏi cửa, Tiểu Khôi cùng Đại Chủy phải ăn cái gì đó làm sao bây giờ? Thật vất vả mới tới kinh đô Nguyệt quốc, là nơi vật liệu phong phú nhất, nàng còn định cho chúng nó ăn bồi bổ thật tốt.

"Ta muốn ra ngoài giúp Tiểu Khôi cùng Đại Chủy mua thức ăn chúng nó thích, cũng không thể được sao? Ta cam đoan sẽ không đi loạn đâu, ngươi có thể phái thị vệ đi theo ta ra cửa mà." Tần Du Du cố gắng bày bộ dáng nhu nhược đáng thương nhất khẩn cầu nói.

Nếu là trước đây, Nghiêm Di nghe yêu cầu như thế sẽ cảm thấy Tần Du Du đang tìm cớ muốn nhân cơ hội chạy trốn, hơn nữa còn là lấy cái cớ đặc biệt đơn giản ngây thơ. Nhưng sớm chiều ở chung hơn một tháng qua, hắn biết rõ lời nàng nói là thật.

Nàng vô cùng bảo vệ hai linh thú vô dụng bên cạnh mình, mỗi ngày đều suy nghĩ xem cho chúng nó đồ ăn gì mới mẻ, hơn nữa còn nói rằng phương thức chúng nó tu luyện chính là ăn.

Đại Chủy khá hơn chút, nó thích ăn linh dược cùng não các loại rắn, sâu, bình thường sẽ tự mình cùng Trú Vân Phi đi kiếm ăn.

Tiểu Khôi trên mọi phương diện đều cho thấy sự yếu ớt bất tài của nó, đặc sắc nổi bật duy nhất chính là ăn rất khỏe, một ngày bình thường phải ăn mười loại thức ăn to lớn. Hơn nữa hoàn toàn không chọn lựa thức ăn, có độc lẫn không có độc, vỏ gai lẫn vỏ cứng, thậm chí tảng đá, mảnh gỗ, kim sắt, v.v.., nó cái gì đều có thể nhét vào bụng.

Có một lần Tần Du Du uống thuốc xong đang ngủ trên xe, Tiểu Khô tỉnh dậy nhìn Nghiêm Di không hợp mắt, một lời không hợp ra oai mà nuốt luôn cái bàn bằng gỗ đàn hương trên xe lớn hơn nó gấp mười lần, còn tuyên bố có một ngày nào đó cũng sẽ nuốt luôn cả Nghiêm Di. :D

Nghiêm Di không thể không thừa nhận trên vấn đề ăn uống này, Tiểu Khôi tuyệt đối thật sự mạnh mẽ, là thiên phú kinh người, hắn cũng chưa từng gặp loại linh thú nào có thể so sánh với nó.

https://thuviensach.vn

Nhưng điều này không có nghĩa là hắn đồng ý để Tần Du Du vì thỏa mãn mong muốn ăn uống của hai vị này mà tùy tiện làm trái lệnh của hắn, tự tiện đi ra cửa.

"Chúng nó phải ăn cái gì, nàng nói với Lương Lệnh đi mua thay cho nàng."

"Tiểu Khôi cùng Đại Chủy phải ăn rất nhiều thứ, hơn nữa cũng không tiện..." Nghiêm Di trên đường đi cùng Tiểu Khôi, hai bên đều ghét nhau, cũng không thích Đại Chủy lắm, muốn hắn bỏ tiền ra mua đồ ăn sang quý này nọ cho chúng nó e rằng khó khăn đó, mà quan trọng nhất là, Tần Du Du cũng không muốn lại nợ ân tình của người ta.

Nghiêm Di lạnh lùng quét mắt nhìn Tiểu Khôi co lại trong lòng Tần Du Du đang lén nhe răng trợn mắt trừng hắn nói: "Trên người nàng lúc này đủ tiền cho nó ăn sao?"

Tần Du Du thấy tốn hơi thừa lời, hiện tại khoe khoang tài phú của nàng không có lợi, nàng không thể bởi vì nhất thời tức giận liền cho Nghiêm Di thấy vốn liếng của mình được.

Tên vô lại có mắt không tròng này! Cũng không nghĩ lại sư phụ nàng là ai, trên đời không thiếu người quyền quý tay giữ núi vàng núi bạc cầu xin tác phẩm của Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc, tùy tiện một món có thể nói giá trên trời, lại càng không nói sản nghiệp riêng của sư phụ trải dài khắp các nước.

Nàng lớn như vậy chưa từng thiếu tiền tiêu nha! Chỉ cần nàng có thể rời khỏi vương phủ vào trong thành Tử Dạ, muốn bao nhiêu tiền đều có thể lấy từ núi tiền trong ngân hàng tư nhân ra bất cứ lúc nào, cùng Tiểu Khôi, Đại Chủy ăn trăm ngàn năm cũng không thành vấn đề.

Nghiêm Di không để ý đến biểu tình suýt nội thương của nàng, khoát tay nói: "Nàng chỉ cần đi tìm Lương Lệnh là được."

Tần Du Du hít một hơi thật sâu, giả cười đến rất chân thành: "Như thế, tiểu nữ tử đành mặt dày để vương gia tốn kém vậy." Ngươi kiên quyết làm kẻ ngốc, cô nương ta muốn ngăn cản ngươi là rất không tốt, không hiểu lý lẽ rồi.

Sau khi Nghiêm Di rời đi, Lương Lệnh cùng Vi Nương dẫn thợ thủ công đến, dựa theo ý của Tần Du Du, bố trí hai phòng trống ở lầu một thành phòng làm việc của nàng. Thợ thủ công này vừa nhìn là biết là thân tín trong vương phủ ---

https://thuviensach.vn

khuôn mặt đó đều không có biểu cảm gì giống hệt nhau, nhìn thấy mỹ nhân Tần Du Du cũng chỉ hơi lộ chút dị sắc thôi, khôi phục bình thường rất nhanh.

Hắn cẩn thận nghe yêu cầu của Tần Du Du, buổi chiều cùng ngày đã chọn xong cái khung, rương hòm với cái bàn đưa tới.

Tần Du Du nói ra hai danh sách thật dài, một danh sách là các công cụ nguyên liệu cùng với giấy bút đặc biệt, một danh sách khác là các thức ăn của Tiểu Khôi cùng Đại chủy. Lương Lệnh không biết do đã quen những trường hợp này hay là trước đó Nghiêm Di đã giao cho, nhìn danh sách món ăn dài khủng bố đó, thế mà lại vẫn bình tĩnh như thường.

Đó là đồ ăn một tháng của hai linh thú, số lượng khổng lồ không nói, hơn nữa đó đều là nguyên liệu nấu ăn quý giá, trong danh sách đó, đổi thành lương thực bình thường cũng đủ hai ngàn quân lính ăn trong một tháng.

Trong lòng Tần Du Du thầm cảm thán, dù sao Thánh Bình Thân vương điện hạ có rất nhiều tiền, nàng sẽ không khách khí! Nàng giúp hắn bố trí cơ quan trong nhà kho một lần nữa, cũng hoàn toàn đáng giá đó chớ.

Buổi tối, Đại Chủy ra ngoài hỏi thăm tin tức, đúng giờ ăn cơm bay về, thổi phồng một hồi rằng thành Tử Dạ phồn hoa náo nhiệt bao nhiêu, nhưng không nghe được nhiều tin tức có dinh dưỡng.

Đợi tới khi dùng bữa tối, lúc trong tú lâu chỉ còn ba người Tần Du Du với Tiểu Khôi và nó, Đại Chủy mới chính thức bắt đầu bùng nổ đại bát quái.

"Các ngươi có phát hiện không, chỗ Thánh Bình Thân vương phủ này rất không bình thường?" Đại Chủy thần thần bí bí nói.

Tần Du Du cùng Tiểu Khôi không hẹn mà cùng dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn lại nó.

Đại Chủy thừa nước đục thả câu thất bại, ho khan hai tiếng nói: "Các ngươi không phát hiện trong vương phủ này ngoại trừ Đỗ Vi Nương với tiểu Đình Hoa ra, không có nữ nhân khác à?"

"Rồi sao?" Điều này quả thật có rất kỳ lạ nha.

Trong vương phủ không thể nói hoàn toàn không có nữ tử, theo Vi Nương nói, sau phủ có tiểu viện Tương Liên ở hơn mười bà tử, chuyên trách các việc giống như giặt y phục may vá cho mọi người trong vương phủ, trừ ở đó ra, trong

https://thuviensach.vn

vương phủ đều là thị vệ, gia đinh còn có thái giám nữa. Ngay cả Vi Nương với tiểu Đình Hoa đều là mới dọn đến ở phía sau viện này, nghe nói là để tiện chăm sóc cho nàng.

"Ta nghe người trong kinh thành nói, tên đó tu luyện tà công, vào đêm trăng tròn sẽ nhịn không được hút máu tươi của nữ tử trẻ tuổi, lúc trước các nha hoàn, ca kỹ trong phủ này đều bị hắn hút khô máu, thi thể chôn ở vườn hoa trong hoa viên, cho nên hoa nở ở đó xinh đẹp vô cùng..." Đại Chủy u ám nói, cố gắng tạo không khí khủng bố.

Tần Du Du không cho là đúng: "Chúng ta cùng đi với nhau suốt hai tháng, cũng chưa từng thấy hắn đi tới hút máu ta hay của nữ nhân khác mà."

Đại Chủy thấy không thể dọa Tần Du Du, thậm chí ngay cả Tiểu Khôi cũng không mắc mưu, run run lông chim mất mặt nói: "Còn có người nói, nói tên đó tu luyện võ đại chí cương tới mức liệt luôn, không thể gần nữ sắc! Cho nên dứt khoát nhắm mắt làm ngơ luôn."

"Cái này hơn phân nửa cũng là giả, hắn muốn nhắm mắt làm ngơ, sao lại đưa ta về đây? Ta xinh đẹp như vậy hắn cũng chưa động tâm, ngươi nói hắn không thích nữ nhân cũng không sai lắm." Lời nói tự kỷ như vậy, Tần Du Du lại nói ra không chút đỏ mặt.

Tiểu Khôi cùng Đại Chủy nhìn nhau, không hẹn mà cùng lẩm bẩm nói: "Sao ngươi lại biết hắn không động tâm?" Hai đứa chúng nó đều cảm thấy Nghiêm Di rõ ràng đối với Tần Du Du nhớ mãi, lòng lang dạ thú mà.

Chương 32: Mỹ nhân trong tay

"Cũng có nói hắn mệnh rất mạnh, sẽ khắc chết nữ nhân bên cạnh." Đại Chủy kiên trì muốn bôi đen hoàn toàn Nghiêm Di.

"Ta cảm thấy nữ nhân bên cạnh bị bộ dáng của hắn hù chết còn đúng hơn ấy..." Tần Du Du nói rất thật. Ít nhất nàng sớm chiều ở chung với Nghiêm Di mấy ngày nay, nàng không có dấu hiệu bị hắn khắc chết, hiệu lực của Hóa Nguyên Đan chưa giải trừ, nhưng không có xảy ra chuyện gì nguy hiểm đến tính mạng cả.

https://thuviensach.vn

Công bằng mà nói, yêu quái ân công còn cứu nàng không dưới một lần, nếu không phải nàng lúc trước đánh bại hắn trước mặt thuộc hạ hơn nữa có đoạn thù cũ đó, nàng sẽ cảm thấy hắn là phúc tinh của nàng.

"Dù sao mặc kệ thế nào, người đó nhất định không phải người bình thường, ở bên cạnh hắn lâu dài nhất định gặp nguy hiểm!" Đại Chủy tổng kết lại.

Tiểu Khôi dùng sức gật đầu, lớn tiếng phụ họa: "Đúng thế đúng thế! Hắn không phải người tốt!" Nó cảm thấy nguy hiểm rất rõ, nó chán ghét nam nhân nào cướp đi Du Du của nó.

Hai linh thú thân cận nhất đều không có thiện cảm với Nghiêm Di, Tần Du Du tuy rằng chưa làm rõ nhận xét trong lòng của mình đối với Nghiêm Di, nhưng cũng quyết định theo ý kiến chúng nó.

"Đại Chủy, ngươi ngày mai ra ngoài hỏi thăm tin tức Y Thánh, ta hiện tại như thế này, muốn chạy cũng không chạy được..." Tần Du Du phiền não nói.

"Nàng muốn chạy đi đâu?" Giọng nói Nghiêm Di lạnh lùng từ cửa phòng truyền vào.

Đại Chủy, Tiểu Khôi với Tần Du Du hai mắt nhìn nhau... Đây cũng không phải lần đầu, với khả năng nghe cực tốt của Tiểu Khôi, thế mà chưa từng phát hiện Nghiêm Di tới gần, tu vi võ đạo của người này đến cuối cùng đạt trình độ nào rồi? Quả thật còn đáng sợ hơn quỷ nữa.

Tần Du Du bị bắt ngay tại trận, không thấy mình sai, nói: "Hay là ngươi muốn ta làm tù nhân phải vui vẻ phục tùng sao? Còn phải biết ơn ngươi đã tin tưởng cho ta ở trong đình viện vương phủ xa hoa này, chứ không có ném ta vào hầm giam?"

Nghiêm Di từng bước một đi đến trước mặt Tần Du Du, cúi đầu nhìn chằm chằm khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đang tức giận bất bình, nói: "Nàng thật sự nên cảm ơn ta. Hay nàng thật sự thích ở trong hầm giam?"

Vẻ mặt của hắn rất nghiêm túc, không có vẻ hung ác cũng không hầm hầm giận dữ gì, một câu tràn ngập uy hiếp đe dọa nói ra hết sức nghiêm túc, ngược lại càng làm người ta khiếp sợ hơn.

Hảo nữ không sợ thiệt trước mắt!

https://thuviensach.vn

Tần Du Du chỉ mạnh miệng được một lát, lập tức rất thức thời cúi đầu nhận sai.

"Không phải, được vương gia ngài tha thứ, thịnh tình khoản đãi, tiểu nữ tử khắc sâu trong lòng, gặp được người khoan hồng độ lượng như vậy, thật sự là phúc khí của ta." Tần Du Du bày ra điệu bộ mềm yếu, điềm đạm đáng yêu, vô cùng biết ơn, mắt to ngập nước vô cùng chân thật.

Nghiêm Di suýt nữa cũng bị bộ dáng đối phó này của nàng chọc cười, đưa tay xoa xoa đầu nàng nói: "Nàng muốn chạy trốn cũng không sao, chạy trốn chịu thiệt đừng hối hận là được."

Trong lòng Tần Du Du không phục, không phải chỉ có bọn người Phong Quy Vân của Phụng Thần giáo thôi sao? Nàng chuẩn bị đầy đủ, cho dù tu vi võ đạo không khôi phục cũng không đến mức không đối phó được bọn họ. Huống chi nàng cũng không cần nhất định phân cao thấp với bọn họ, dựa vào bản lĩnh dịch dung ẩn nấp của nàng, chỉ cần thoát khỏi bọn họ, đảm bảo bọn họ cũng không tìm thấy nàng.

Nghiêm Di biết nàng không để lời của mình trong lòng, cũng không gò ép làm gì, vẫn như cũ nhìn chằm chằm nàng ăn Dịch Kinh Đan, thuốc phát tác rồi mới đứng dậy rời đi.

Hắn thật ra có thể thả nàng ra ngoài chịu thiệt chút, giống như lúc trước ở trấn Bát Tắc dễ dàng thả nàng đi, lại đột nhiên xuất hiện cứu nàng về như lúc nàng suýt nữa rơi vào tay đám người Phong Quy Vân.

Trải qua loại chuyện tương tự vài lần, tiểu nha đầu này cho dù ý chí sắt đá cũng sẽ hoàn toàn khuất phục hắn thôi.

Nhưng nhớ tới bộ dáng trắng bệch, yếu ớt của nàng lúc trúng độc ngã xuống đất... Hắn không nỡ. Thà rằng mặc cho nàng không biết trời cao đất dày mà tiếp tục phản kháng hắn, cũng không muốn lại buông tay khiến nàng phải chịu cảnh thê thảm, chật vật như vậy.

Hắn cho rằng bản thân mình vốn không biết mềm lòng là gì, cho đến khi nhìn thấy Tần Du Du mới phát hiện, hắn lúc trước chẳng qua là chưa gặp người có thể khiến hắn mềm lòng mà thôi.

https://thuviensach.vn

Để tay trên ngực tự hỏi, hắn càng thích Tần Du Du gian xảo, ngây thơ lại tùy hứng, dễ xúc động như vậy, một khi đã vậy, dùng thêm nhiều chút sức lực khiến nàng mau chóng ngã vào lòng hắn là được.

Hắn đã không chờ nỗi nữa rồi...

Sáng hôm sau, đầu tiên là Vi Nương dẫn vài tên thái giám đưa tới rất nhiều món ngon vật báu --- mọi thứ đều là thức ăn hôm qua Tần Du Du đã nêu lên, sau đó Lương Lệnh dẫn theo người mang tất cả bút mực, trang giấy với các nguyên liệu quan trọng cần dùng để chế tạo bộ phận cơ quan theo chỉ định của nàng, ngay cả bức tranh vẽ mũi tên nhỏ, cây kim nhỏ trang bị trong cơ quan ám khí do Tần Du Du vẽ lúc đi trên đường cũng làm ra ba bộ đưa đến cho nàng.

Tần Du Du vừa kinh ngạc vừa bất ngờ, nàng vốn không ngờ rằng Nghiêm Di sẽ sai người làm xong mấy thứ này nhanh như vậy, càng không ngờ hắn biết rõ mình là nói phục lòng không phục, luôn nghĩ cách phản kháng chạy trốn, còn có thể giúp nàng chuẩn bị vũ khí sắc bén này nọ để lẩn trốn nữa.

Lương Lệnh nhìn bộ dáng nàng mặt mày hớn hở, đương nhiên nắm lấy cơ hội nói tốt cho chủ nhân: "Bản vẻ này là vương gia lúc trên đường sai người cấp tốc đưa về kinh thành, do thợ tốt nhất tỉ mỉ làm ra, rất vất vả mới làm ra nhanh được, cô nương xem có vừa ý không?"

Tần Du Du gật gật đầu, rốt cuộc nhịn không được hỏi: "Ngươi có biết hơn một năm trước, chuyện đó..."

"Biết." Hơn nữa còn tận mắt thấy vương gia hao hết tâm lực điều tra thân phận của nàng, Lương Lệnh thầm nghĩ trong lòng.

"Ngươi không sợ ra dùng mấy thứ này đối phó vương gia nhà ngươi hoặc là tìm cơ hội rời khỏi vương phủ sao?"

Lương Lệnh mỉm cười nói: "Ta chỉ theo phân phó của vương gia làm việc thôi, vương gia làm như vậy đương nhiên có thâm ý của ngài." Vương gia đối với nàng tốt như vậy, biết rõ trong lòng nàng có chủ ý khác vẫn đối với nàng muốn gì được nấy, nàng chắc chắn phải quý trọng tấm lòng này --- mục đích, tính chất câu sau quá mạnh mẽ, ông nhịn xuống, không nói ra.

Tần Du Du nghe vào trong tai lập tức nhớ lại lời nói của Nghiêm Di đêm qua, lập tức liền nổi giận...

https://thuviensach.vn

Đây là ra oai mà!

Rõ rõ ràng ràng nói cho nàng biết, trò lừa nhỏ của nàng hắn không để trong lòng!

Thúc thúc có thể nhịn, thẩm thẩm không thể nhịn!

Tên vô lại ngươi cứ tiếp tục đắc ý đi, có một ngày ta sẽ cho ngươi biết sự lợi hại của ta! Chỉ là bại tướng dưới tay ta, ta có thể đùa giỡn ngươi một lần cũng có thể đùa giỡn ngươi lần thứ hai!

Trong lòng Tần Du Du oán hận mắng, trên mặt lại bộ dáng dịu dàng, hợp lòng người, trông giống như phiên bản màu trắng, nhỏ nhắn của Tiểu Khôi --- một con thỏ trắng nhỏ.

Lương Lệnh còn muốn tiếp tục nói giúp cho chủ nhân, lại thấy Nghiêm Di đang đi đến tú lâu bên này, vội vàng đứng dậy cung nghênh.

Vi Nương vừa thấy Nghiêm Di liền vui vẻ nói: "Vương gia dùng bữa sáng chưa? Cô nương mới thức dậy chưa lâu. vương gia hay là dùng bữa ở đây luôn đi?" Nói xong không đợi Nghiêm Di gật đầu đã sai mấy tiểu thái giám bày bàn ra.

Tần Du Du một bụng tức giận nhìn "đầu sỏ gây ra" xuất hiện, vì tình huống lúc này không thể nổi giận được, đành phải nghiến răng nghiến lợi không hé môi.

Vi Nương hình như lại không phát hiện ra vẻ mặt cứng ngắc của nàng, vừa giữ chặt nàng vừa dùng giọng "thầm thì" để mọi người đều nghe được nói: "Nàng không phải muốn lấy thân báo đáp vương gia chúng ta sao? Cần nắm chắc cơ hội nha."

Chương 33: Vu oan giá họa

Tần Du Du cảm thấy một ngụm máu kẹt trong cổ họng suýt nữa muốn phun ra ngoài.

Nàng khi nào muốn lấy thân báo đáp yêu quái ân công đây, cho dù nàng thật sự muốn như vậy đi nữa, với việc ăn điểm tâm có cơ hội gì chứ? Hay là Vi Nương cho rằng nàng đói khát đến mức không muốn ăn điểm tâm, thầm muốn hiến thân cho yêu quái ân công sao? Giữa ban ngày ban mặt mà!

https://thuviensach.vn

Nàng cảm thấy danh dự mình bị xâm phạm nghiêm trọng, nhưng nghĩ cũng biết, giải thích thế nào cũng chỉ nhận được ánh mắt thông hiểu của Vi Nương, kèm theo một câu "Tiểu cô nương chính là da mặt mỏng" linh tinh khiến nàng càng muốn hộc máu hơn.

Cho nên nàng rõ ràng học Nghiêm Di, giả bộ mình là đầu gỗ, không nghe không thấy gì cả, mặt không chút thay đổi ngồi vào cạnh bàn vùi đầu ăn điểm tâm.

Vi Nương đã đạt được mục đích, đánh ánh mắt với Lương Lệnh, dẫn theo những người khác rời đi, trong viện chỉ còn hai người không nói gì đối mặt nhau vùi đầu vào ăn.

Lương Lệnh yên lặng đi, vận công sử dụng bí pháp ngăn cách tiếng nói trong bán kính một trượng, vốn dĩ ở trong vương phủ không cần cẩn thận như thế, nhưng con thỏ con bên cạnh Tần Du Du có lỗ tai cực thính, phải đề phòng.

Hắn hơi cười khổ nói với Vi Nương: "Ta biết bà là vì muốn tốt cho vương gia, nhưng chuyện của Tần cô nương không cần nóng vội."

Vi Nương không cho là đúng nói: "Khó có lúc vương gia động tâm đưa một cô nương về đây, cũng không thể để nàng chạy mất được." Chuyện của Tần Du Du thật ra bà đã sớm hỏi rõ Lương Lệnh rồi, nhưng vì hạnh phúc cả đời của vương gia, bà quyết định giả bộ hồ đồ, cuối cùng "vu oan giá họa" cho Tần Du Du rồi nói sau.

"Việc này vương gia tự có chủ ý, chúng là vẫn nên thuận theo tự nhiên là được rồi, tránh phá hỏng chuyện của vương gia." Lương Lệnh e rằng Vi Nương gấp gáp quá độ đem Tần Du Du ghép đôi với vương gia, ngược lại sẽ kích thích ác cảm khán cự của người đó.

Tần Du Du cũng không hề yếu đuối như vẻ ngoài đâu, nàng hiện giờ hòa bình sống chung với vương gia, chỉ vì tu vi bị phế không thể không cắn răng nhận nại mà thôi. Vương gia muốn nàng động tâm, còn có con đương khá dài phải đi đó nha.

Vi Nương khoát tay áo nói: "Vương gia nhìn trúng cái gì, chưa bao giờ chạy mất được, điều này ta rất yên tâm. Ta chỉ là sốt ruột thôi, vương gia hiện giờ đã trưởng thành, hoàng thượng bấy giờ đã có bảy tám hoàng tử, bốn năm công chúa rồi, vương gia lại ngay cả vương phi còn chưa thấy bóng dáng..."

https://thuviensach.vn

Vì một số nguyên do này nọ, Nghiêm Di mấy năm nay thậm chí chưa từng thân thiết với nữ tử nào cả, hắn trong lòng Vi Nương vừa là chủ nhân vừa là người con uống sữa mình lớn lên, thấy hắn đến nay vẫn cô đơn lẻ bóng chưa lập gia đình, sao không vội cho được?

Nếu không phải sợ hắn không vui, Vi Nương hận không thể lập tức đánh Tần Du Du hôn mê đưa đến trên giường hắn, gạo nấu thành cơm luôn rồi.

Lương Lệnh trầm ngâm một hồi, rốt cuộc nói: "Theo ta thấy trong vòng nửa năm có thể được... Lời này bà nghe qua cho dù, chuyện liên quan... Quyết không để bất kì ai nhìn ra manh mối."

Vi Nương chính là bộ dáng nhìn qua ngay thẳng không có tâm cơ, ở trong cung đã từng hầu hạ thái hậu, hoàng đế với hoàng tử, sao lại có thể thật sự suy nghĩ đơn giản được, với tình hình của Nghiêm Di, trong lòng bà từ lâu đã đoán một chút, Lương Lệnh thoáng lộ ra vài hàm ý, bà liền ngầm hiểu, lúc này gật đầu nói: "Được rồi, có lời này của ông, ta an tâm rồi."

Nói xong lại từ trong lòng lấy ra một tờ giấy, dặn dò: "Hôm qua cô nương đưa cho ông tờ giấy ghi những đồ ăn đó là chuẩn bị cho hai linh thí sao, ông đừng tiết kiệm tiền cho vương gia, dỗ cô nương đó quan trọng hơn, trên tờ này ra là vài thứ cho nương bổ thân, dáng dấp nàng ấy gầy teo, yếu ớt, tương lai sao giúp vương gia sinh con dưỡng cái được? Ông mua mấy thứ này đưa xuống nhà bếp đi, nhiều nhất hai ba tháng, ta có thể nuôi nàng đến mập mạp cho coi."

Trong mắt Vi Nương lấp lánh với bí mật nuôi heo chuyên nghiệp, tham vọng về sự nghiệp tốt đẹp trong tương lai, giống như đã nhìn thấy cảnh Tần Du Du sinh ra tiểu vương gia, tiểu quận chúa, đang chơi đùa vui cười trong hoa viên.

Nữ vai chính bị người xem thành heo mẹ không hề hay biết mọi người trên dưới vương phủ đã sớm đồng tâm hiệp lực tính kế muốn nàng ghép đôi với Nghiêm Di, còn ngây thơ nghĩ là mọi người chỉ tạm thời hiểu lầm quan hệ trong sạch của con nợ xui xẻo là nàng với chủ nợ nham hiểm Nghiêm Di thôi.

Nghiêm Di dùng điểm tâm, uống trà thơm do mỹ nhân không chịu không muốn đưa cho, tuyên bố: "Bổn vương đến phía trước thu được tin tức, Hướng Thiên Trảm chậm nhất trong hôm nay sau giờ ngọ sẽ tới."

"Hướng Thiên Trảm? Á... Ngươi nói Y Thánh, Hướng bá bá?" Tần Du Du nhất thời tinh thần chấn động, mừng rỡ: "Thật sao? Ngươi không nói sớm? Thật

https://thuviensach.vn

tốt quá! Ông ấy hiện giờ đang ở đâu? Không biết Mãn Tử ca ca có đi cùng ông ấy không...?

"Mãn Tử ca ca?" Trong lòng Nghiêm Di vừa động, lập tức nghĩ ngay đến lời Đại Chủy tuyên bố Tần Du đã có người trong lòng rồi. Hắn không phủ nhận mình rất để ý Tần Du Du dùng giọng điệu nhớ mong lại vui sướng như thế nhắc tới nam tử trẻ tuổi.

Tần Du Du không hề có cảm giác gì, tự nhìn tự nói: "Mãn Tử ca ca làm điểm tâm thảo dược với kẹo linh hoa, linh quả ăn rất ngon."

Tiểu Khôi vẫn âm thầm chú ý động tĩnh bên này, nghe vậy cũng lớn tiếng phụ họa nói: "Mẫn Tử ca ca tốt nhất, lợi hại nhất!"

Nghiêm Di thản nhiển quét mắt liếc nó một cái, quả nhiên nuôi chưa tới mà, ăn cơm của vương phủ hắn lại còn dám lúc nào cũng khiêu khích, chọc hắn không vui.

Tiểu Khôi cậy vào Nghiêm Di vừa khéo chặn tầm mắt Tần Du Du, nhe răng trợn mắt làm bộ dáng hung ác với hắn, sau đó không đợi Nghiêm Di phản ứng, liền lắc mình nhảy mấy cái nhào vào lòng Tần Du Du giả bộ sợ hãi.

Tần Du Du nhìn không thấy trao đổi của một người một thỏ, nghĩ nó bị khuôn mặt cứng ngắc của Nghiêm Di dọa sợ, đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve lông của nó, ôm nó tránh ra vài bước, cố ý cách Nghiêm Di một chút.

Nghiêm Di âm thầm oán giận, nhưng cũng không định hỏi tiếp chuyện "Mãn Tử ca ca" gì đó hay mất công vạch trần bộ mặt thật của con thỏ đáng chết mập mạp đó, chỉ nói: "Chờ Hướng Thiên Trảm xem qua cho nàng, không có việc gì nữa, bổn vương sẽ bế quan nửa tháng luyện chế Dịch Kinh Đan, hy vọng lúc xuất quan, nàng đã hoàn thành bản vẽ cơ quan nhà kho rồi."

Tần Du Du đúng là vui mừng, cũng không nghĩ nhiều cười tủm tỉm, gật đầu đồng ý ngay. Nếu người ta thật sự tìm Y Thánh trị thương giải độc cho nàng, nàng giúp người ta thiết kế cơ quan nhà kho coi như một phần nhân tình đi, rất công bằng, nàng sẽ chăm chỉ thật tốt.

Chờ Nghiêm Di đi xa, Đại Chủy mới nhịn không được nhắc nhở nàng: "Ngươi có cảm thấy hắn giống như rất chắc chắn Y Thánh cũng không giải trừ được hiệu lực của Hóa Nguyên Đan?"

https://thuviensach.vn

"Có sao?" Tần Du Du do dự.

"Có đó! Không như thế sao hắn còn nghĩ đến Dịch Kinh Đan làm gì? Càng không thể an tâm bế quan như vậy." Đại Chủy hừ nói.

Đúng vậy nha! Nếu không phải cho rằng nàng không chạy trốn, Nghiêm Di tuyệt đối không thể vào lúc này luyện đan dược, nguyên nhân nàng không chạy trốn đương nhiên là Y Thánh đối với Hóa Nguyên Đan cũng hết cách, như vậy nàng muốn khôi phục tu vi cũng chỉ còn cách cầu xin Nghiêm Di đưa nàng vào cấm địa hoàng tộc tìm nước suối thiêng mà thôi, còn chạy được sao?

Tần Du Du càng nghĩ càng thấy không đúng, lắc đầu nói: "Chờ Hướng bá bá đến xem đã rồi nói sau! Hướng bá bá tốt xấu gì cũng là Y Thánh không phải sao?"

Một người, một chim, một thỏ hai mắt nhìn nhau, trong lòng không hẹn mà cùng có dự cảm vô cùng không ổn.

Chương 34: Ca ca muội muội

Y Thánh Hướng Thiên Trảm quả nhiên giữa trưa đúng giờ xuất hiên, giờ đó Tần Du Du đang không yên lòng ngồi trong hoa viên dùng cơm trưa với Nghiêm Di.

Danh tiếng Y Thánh vang dội, là đối tượng mà những người quyền quý của các quốc gia đều tranh nhau giao thiệp, hơn nữa trời sinh tính tình cuồng ngạo càng khiến ông ta không biết lễ nghi khách sáo là gì, tới cửa thăm hỏi mang thái độ tùy ý "Lão tử chịu để mắt tới ngươi, người còn dám so đo lúc nào sao".

Tần Du Du nghe Lương Lệnh nói ông ta đã tới, vui vẻ đến suýt nữa nhịn không được từ trên ghế nhảy dựng lên, nhưng thấy ánh mắt Nghiêm Di tràn ngập uy nghiêm, áp bức, vẫn là miễn cưỡng nhịn xuống, cố gắng bày ra bộ dáng vô tội, đáng thương hề hề, không tiếng động cầu tình.

Nghiêm Di nhớ nàng từng vẻ mặt vui vẻ nói cái gì "Mãn Tử ca ca", lạnh lùng nói: "Để ông ta chờ bên ngoài đi, ăn trưa xong cho truyền vào."

https://thuviensach.vn

Tần Du Du nóng nảy, lời này mà vào tai Y Thánh, ông ta tức giận quay đầu đi luôn làm sao bây giờ?

Lương Lệnh không rõ vương gia nhà mình vì cái gì lại cố ý quản ăn uống của Tần Du Du, chỉ cho Tần Du Du một cái ánh mắt an tâm chớ lo, xoay người đi thu xếp vị cho khách không mời mà tới này.

Tần Du Du đang muốn mở miệng, chợt nghe Nghiêm Di nói: "Yên tâm ăn cơm đi, ông ta có việc cầu xin mà đến, đuổi cũng không đi đâu."

Biết rõ bộ dáng đáng thương yếu đuối của Tần Du Du là giả, Nghiêm Di vẫn không nỡ để nàng quá khổ sở.

"Như vậy ta làm sao an tâm ăn cơm được?" Giọng Tần Du Du nho nhỏ kháng nghị nói.

Nghiêm Di không để ý tới nàng, ra hiệu cho bọn thái giám hầu hạ dùng bữa, Tần Du Du biết không thể cò kè mặc cả được, đành phải nâng chén động đũa, hy vọng người ăn xong nhanh lên.

Ầm! Một tiếng ầm lớn từ cửa lớn vương phủ truyền đến, sau đó là một chuỗi rống to: "Cái xú tiểu tử Nghiêm Di ngươi, khẩn cấp mời đại gia đến, không xếp hàng, hoan nghênh, hầu hạ cơm rượu thật ngon thì thôi, thế mà lại để đại gia chờ ngươi cơm nước xong, bà ngoại ngươi! Lập tức lăn ra đây!"

Hình như là giọng nói của Y Thánh! Tần Du Du có khả năng phân biệt giọng nói tốt hơn phân biệt mặt người một chút, theo giọng điệu của người này mà nói, rất nhanh nhớ tới thân phận của ông ta.

Nghiêm Di chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía cửa lớn vương phủ, phun ra bốn chữ lạnh băng băng: "Lớn mật vô lễ!" Từng chữ từng chữ, giống như bốn cây kiếm sắc nhọn xé gió bay về nơi tiếng rống phát ra.

"Ối!" Sau khi xa truyền đến tiếng kêu, rồi hoàn toàn yên tĩnh lại ngay.

Tần Du Du hiện tại tu vi toàn bộ bị phế, năng lực nhận biết trở nên không giống bình thường, nhưng kiến thức võ đạo vẫn còn, chiêu thức đó của yêu quái ân công rõ ràng là Ngưng Âm Công Kích, phải là võ tôn qua cấp bảy mới dùng được mà!

Sư phụ nói bản thân Y Thánh đã là võ tôn cấp tám rồi, yêu quái ân công có thể chỉ dựa vào Ngưng Âm Công Kích khiến ông ta bị thương, tu vi bản thân nhất

https://thuviensach.vn

định đã hơn cấp tám rồi!

Hắn mới vài tuổi thôi? Mà đã có tu vi cao như vậy, quả nhiên là một đại yêu quái mà!

Sau đó Nghiêm Di đột nhiên lộ một tay ra, giống như chưa có chuyện gì xảy ra, tiếp tục chuyên tâm ăn cơm, trong lòng Tần Du Du sợ hãi, càng không dám nhiều lời nửa chữ.

Ăn cơm xong, trong lòng Tần Du Du rối loạn, thức ăn mỹ vị ở trong miệng cũng không biết vị gì nữa rồi, thật vất vả cuối cùng Nghiêm Di đối diện cũng buông chén đũa, nhận lấy khăn tay, trà thơm của thái giám đưa lên, Tần Du Du kém chút muốn bổ nhào hoan hô hai tiếng bày tỏ sự cảm động.

Nghiêm Di bữa cơm này lại cực kì hài lòng, nhìn khuôn mặt tiểu nha đầu trước mặt 'bách trảo náo tâm' *(phức tạp, mất tập trung)* lại chỉ dám giả bộ đáng thương âm thầm sốt ruột, rất đáng yêu, khiến hắn ăn uống rất ngon.

"Ăn no?" Hắn cố ý chậm rãi hỏi.

"Dạ!" Tần Du Du dùng sức gật đầu, đôi mắt ngập nước khiến Nghiêm Di hận không thể kéo nàng ôm vào trong ngực, dùng sức hôn môi.

Đáng tiếc thời cơ chưa tới, Nghiêm Di không dám chắc mình âu yếm xong có tự chủ dừng lại được hay không, cho nên đành phải nhịn dời ánh mắt đi... Còn hai tháng nữa thôi, phải nhịn nhịn xuống.

Chia tay mấy năm sau, Tần Du Du lại nhìn thấy lão bằng hữu của sư phụ, người gọi là Y Thánh Hướng Thiên Trảm.

Trong ấn tượng của nàng, Hướng Thiên Trảm là một ông già mặt đỏ, dáng người tráng kiện, tinh thần, sức khỏe dồi dào, nói chuyện giống như một ông già hung ác, tuy sư phụ nói ông ta là con hổ giấy, nhưng nhìn qua vẫn rất có lực uy hiếp nha.

Hôm nay gặp lại, Hướng Thiên Trảm lại là một lão hổ vô cùng xui xẻo, bị đánh bại, ông đang khoanh chân ngồi trên chỗ đất trống trước cửa lớn vương phủ, dưới hàm râu với trước ngực vạt áo có vết máu loang lổ, lộ ra màu đỏ sẫm không bình thường, hiển nhiên là bị thương rồi.

Một thanh niên thanh lịch mặc áo ngắn vải thô màu xám đang ngưng thần tụ khí ngồi phía sau ông ta giúp ông ta hành công chữa thương, Đại Chủy với Tiểu

https://thuviensach.vn

Khôi đang ngồi xổm bên người ông ta.

Thanh niên này chính là đồ đệ Hà Mãn Tử của Hướng Thiên Trảm.

Lúc trước Hướng Thiên Trảm ồn ào lớn như vậy, Đại Chủy với Tiểu Khôi đang ăn uống thả cửa trong tú lâu của Tần Du Du nghe thấy thế, vội vàng chạy tới đây. Chúng nó chạy tới nơi thì Hướng Thiên Trảm đã bị Nghiêm Di đánh bị thương rồi, Hà Mãn Tử vội vàng chăm sóc ông ta, tuy rất bất ngờ khi nhìn thấy linh thú của Tề Thiên Nhạc ở trong này, nhưng cũng không kịp nói gì.

Hà Mãn Tử phát hiện có người tới gần, ho khan hai tiếng hung tợn mở to mắt, trừng mắt nhìn Nghiêm Di chậm rãi đến, mắng ngay: "Xú tiểu tử ngươi, quả nhiên thủ đoạn độc ác, lão tử tài năng không bằng người không có gì để nói, ngươi dùng cỏ Xích Tiêu Tiên lừa lão tử đến, cuối cùng muốn gì đây?"

"Cỏ Xích Tiêu Tiên có thể cho ngươi, nhưng nhìn ngươi có bản lĩnh đó hay không." Nghiêm Di nói.

Hướng Thiên Trảm nhớ tới nội dung Nghiêm Di nhắn cho mình, nhất thời run run ngồi dậy, vỗ vỗ mông đứng lên nói: "Ha ha ha! Xú tiểu tử ngươi thế mà lại có ngày cầu xin lão tử, nói đi, muốn lão tử cứu ai đây?"

Tần Du Du đi lên hai bước, từ phía sau Nghiêm Di đi tới, cười tủm tỉm chào nói: "Hướng bá bá, Mãn Tử ca ca..."

Hướng Thiên Trảm "Ơ" một tiếng nói: "Tiểu nha đầu ngươi sao lại chạy đến đây? Sư phụ ngươi đâu?"

Hà Mãn Tử cũng mỉm cười nói: "Du Du muội muội, đã lâu không gặp." Cả người bộ dạng nho nhã, ở mi tâm có một nốt ruồi nhỏ màu đỏ, hợp với khí chất điềm tĩnh tao nhã, giống như người trong tranh, cho dù một thân áo vải đơn giản cũng khó dấu nét tao nhã, nhẹ nhàng cười càng làm người ta cảm thấy giống như gió xuân lướt qua vậy.

"Sư phụ tìm không thấy, ta đang đi tìm ông ấy." Tần Du Du cười khổ nói, đi thêm vài bước đứng trước mặt hai thầy trò Hướng Thiên Trảm.

Nàng cùng Hà Mãn Tử xưng hô thân thiết "ca ca muội muội", Nghiêm Di nghe thấy, nhướng mày, lại nhìn hắn ta đứng với Tần Du Du như đôi Kim Đồng Ngọc Nữ, nói về tuổi tác và diện mạo xứng đôi, lại khiến trong lòng Nghiêm Di phiền não không thôi.

https://thuviensach.vn

"Nàng chính là người bổn vương muốn ông trị liệu." Nghiêm Di không muốn nhìn bọn họ ôn lại chuyện cũ, lạnh lùng nói với Hướng Thiên Trảm.

Hướng Thiên Trảm có chút bất ngờ, liếc mắt nhìn Tần Du Du, kinh ngạc nói: "Khuôn mặt ngươi sao lại như vậy? Tu vi của ngươi đâu?" Nói xong đưa tay dò xét cổ tay Tần Du Du.

Tính tình ông cuồng ngạo, nóng nảy, nhưng công pháp tu luyện lại trái ngược hẳn, Tần Du Du cảm giác có một luồng chân khí ấm áp ngưng tụ thành một đường từ kinh mạch trên cổ tay nàng chảy vào trong cơ thể nàng...

Chân khí trong cơ thể nàng chạy một lát, sắc mặt Hướng Thiên Trảm bỗng trở nên vô cùng khó coi, bỏ tay ra khỏi cổ tay nàng, trừng mắt nhìn nàng, nổi giận mắng: "Xú nha đầu ngươi cùng tiểu tử này hợp mưu lừa lão tử à?! Ngươi rõ ràng là ăn Hóa Nguyên Đan do hắn nghiên cứu chế tạo mà!"

Chương 35: Cam chịu số phận

Tần Du Du bị Hướng Thiên Trảm mạnh tay vung ra đẩy lùi mấy bước, suýt nữa ngã sấp xuống đúng lúc đó trên lưng bỗng xuất hiện một đôi tay lớn vững vàng đỡ lấy nàng, cả người dựa vào một cái ôm ấm áp.

Tần Du Du như bị sét đánh, ngơ ngác quay đầu nhìn, đang ôm nàng đúng là Nghiêm Di... Hắn chính là người nghiên cứu chế tạo ra Hóa Nguyên Đan sao?!

Nghiêm Di lành lạnh nhìn Hướng Thiên Trảm, lạnh giọng nói: "Ngươi trị không được thì cút, không cần nhiều lời."

Hướng Thiên Trảm giận cực điểm, chỉ vào hắn nói: "Lão tử thừa nhận nghiên cứu chế tạo Phá Dược Hoàn không bằng ngươi là thật, Hóa Nguyên Đan này lão tử quả thật đành chịu thôi, việc này ngươi sớm đã biết, cố tình nói không rõ ràng đưa lão tử tới, lão tử còn không thể phát giận được sao?!"

Tần Du Du dùng sức giãy dụa đứng thẳng, quay đầu trừng Nghiêm Di: "Ngươi lừa ta!"

"Ta lừa nàng cái gì?" Nghiêm Di hỏi ngược lại.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du nghẹn lời, nhớ lại mỗi lời Nghiêm Di nói, rối rắm phát hiện hắn quả thật không có lừa gạt nàng, chỉ là không nói rõ ràng hắn chính là người nghiên cứu chế tạo Hóa Nguyên Đan.

Nhớ tới mình không lâu ngay trước mặt nguyền rủa hắn cả đời không lấy được lão bà... Được rồi, lại gây thù với yêu quái ân công, nhất định trong lòng lại cho nàng thêm một nét bút nữa rồi.

"Đơn thuốc Hóa Nguyên Đan ta chỉ cho hắn xem qua, về phần vì sao người của Phụng Thần giáo lại có loại thuốc này, nàng không ngại hỏi ông ta đi." Nghiêm Di bình tĩnh chỉ vào Hướng Thiên Trảm nói.

Hướng Thiên Trảm nghe hai người đối thoại vài câu đơn giản xong, cũng mơ hồ hiểu được nguyện nhân chuyện này, lại bị Nghiêm Di nói tới, bỗng nhớ tới một chuyện, nhất thời chột dạ nhụt chí hẳn.

"Tiểu nha đầu, Hóa Nguyên Đan là người của Phụng Thần giáo dùng với ngươi sao?" Hướng Thiên Trảm nhức đầu hỏi.

"Dạ, là tên Phong Quy Vân của Phụng Thần giáo âm mưu cho ta uống..." Tần Du Du ủ rũ nói, tên Hóa Nguyên Đan cũng là do Phong Quy Vân nói với nàng.

"Tên chết tiệt vô liêm sỉ! Ta biết ngay Phụng Thần giáo không tên nào tốt cả!" Hướng Thiên Trảm vừa thấy tức giận vừa thấy ngượng ngùng mà không biết xấu hổ, chính ông tham cái gì đó của Phụng Thần giáo nên đem đơn thuốc Hóa Nguyên Đan cho bọn họ, kết quả lại hại đồ nhi của lão bằng hữu mình.

"Dù sao thuốc này cũng là tên xú tiểu tử nghiên cứu chế tạo ra, lão tử giải không được, hắn chắc có thể giải được mà."

"Hướng bá bá, người thật sự không có cách sao?" Tần Du Du rất bất đắc dĩ, Nghiêm Di quả thật biết cách giải trừ hiệu lực của Hóa Nguyên Đan, cũng đã nói không chút giấu diếm nàng, nhưng nàng không phải người trong hoàng tộc Nghiêm thị, vốn dĩ không thể vào được cấm địa hoàng tộc, cho dù Nghiêm Di có cách giúp nàng giải quyết vấn đề, nàng cũng không muốn thiếu nợ lão đại này thêm nữa.

Tính ra nàng đã thiếu Nghiêm Di không ít thứ rồi, thêm lần này nữa, bán nàng đi cũng không trả xong.

https://thuviensach.vn

"Không có!" Hướng Thiên Trảm gần như nghẹn quá thành giận, hắn bị Nghiêm Di lừa đến thành Tử Dạ, không nhận được cỏ Xích Tiêu Tiên của người ta, đi tay không một chuyến không nói, còn bị thương, lại bị dồn ép không thể không chịu lúng túng trước mặt tiểu bối, mà lại không nổi giận được, đến mức ông muốn nội thương lần nữa.

Tần Du Du yên lặng một lát, ngẩng đầu nhìn Nghiêm Di cười khổ nói: "Ngươi thật sự có cỏ Xích Tiêu Tiên?"

Cỏ Xích Tiêu Tiên nàng đã nghe tên qua, là linh dược cấp tám thế gian hiếm thấy, Hướng Thiên Trảm tìm kiếm nhiều năm nay, thậm chí từng công khai tuyên bố ai có thể cho ông ta một gốc cỏ là có thể được ông ta đồng ý làm cho một việc. Bản thân ông ta mặc dù tu vi cao nhưng với vô số võ đạo cường giả trong thiên hạ mà nói còn chưa được xưng là tuyệt đỉnh, nhưng những nhân vật lợi hại từng nhận ân huệ của ông nhiều không kể xiết, chỉ cần ông đồng ý mở miệng lập tức sẽ có hằng hà các nhân vật hàng đầu nguyện ý vì ông cống hiến sức lực.

Ông ta đối với cỏ Xích Tiêu Tiên nhất định phải có được, Nghiêm Di phát ra hoàng bài như vậy, khó trách chắc chắn ông ta sẽ tự tìm tới cửa.

"Có." Nghiêm Di gật đầu.

"Có thể đưa cho Hướng bá bá không?"

Nghiêm Di nhìn nàng chằm chằm một hồi, cuối cùng cong cong khóe miệng nói: "Được." Vẻ mặt gần như tươi cười nhìn làm da đầu Tần Du Du run lên, suýt nữa muốn thu thồi yêu cầu này lại.

Lương Lệnh không đợi Nghiêm Di phân phó đã đi vào vương phủ, nhưng một lát đã đưa tới một hộp ngọc.

Tần Du Du thờ ơ lạnh nhạt, trong lòng càng thêm buồn bực: bằng ấy thời gian tuyệt đối không đủ cho Lương Lệnh vào ra nhà kho dưới hoa viên, ông có thể mang cỏ Xích Tiêu Tiên tới nhanh như vậy, chứng mình Nghiêm Di sớm có chuẩn bị rồi, chỉ chờ nàng mở miệng nữa thôi."

Loại cảm giác khó chịu cực kỳ khi nhất cử nhất động của mình bị người nắm chắc toàn bộ, Tần Du Du lại không có cách nào khác cả.

Sư phụ nàng năm đó cũng nợ tình Hướng Thiên Trảm, hiện giờ thấy ông vì mình mà đi tay không một chuyến còn bị thương nữa, dù thế nào cũng không có

https://thuviensach.vn

cách nào nữa.

Hướng Thiên Trảm đoạt hộp ngọc từ tay Lương Lệnh, thật cẩn thận mở ra xác định bên trong thật sự là cỏ Xích Tiêu Tiên, nhất thời cái xấu hổ, buồn bực, giận dữ, thù hận gì đều ném lên chín tầng mây rồi, vui mừng, hoa tay múa chân giống hệt như đứa trẻ nhỏ.

"A Mãn, chúng ta về nào! Ha ha ha! Tiểu nha đầu, lão tử nợ ngươi một phần tình, có rảnh qua Hoán Sa Khê chơi." Trong mắt Hướng Thiên Trảm chỉ còn gốc tiên thảo trên tay thôi, ném lại một câu nói đã muốn chạy đi rồi.

Hoán Sa Khê là hang ổ của ông ta, ngày thường ông ngao du thiên hạ tìm kiếm thuốc kì cây lạ, hành tung bất định, hiện giờ linh dược đã tới tay, kế tiếp sẽ dành một khoảng thời gian ở tại hang ổ mà nghiên cứu chế tạo thuốc mới.

Hà Mãn Tử tiến lên ngăn ông lại nhắc nhở: "Sư phụ người đồng ý giúp Trung Dũng Hầu chữa bệnh cũ mà..."

"Loại bệnh nhẹ đau nhẹ này ngươi đi là được rồi, đừng phiền đến ta." Hướng Thiên Trảm không kiên nhẫn nói, nói xong nhún người mấy cái, bỏ chạy không còn thấy bóng dáng.

Hà Mãn Tử nhìn thấy ông ném phong thư do tự tay Trung Dũng Hầu viết lại cho mình, một hồi không nói gì. Từ khi sư phụ phát hiện hắn ta học y thuật thành công rồi, thường thường tùy tay giao chuyện lại cho hắn ta, tiện thể yên tâm thoải mái thu thù lao của người bệnh về mình.

Điều đó hắn ta đều không để ý, dù sao ngay cả tính mạng hắn ta cũng là do sư phụ nhặt về được, nhưng lần này bệnh tình Trung Dũng Hầu miêu tả vô cùng quái dị, hắn ta suy nghĩ hồi lâu vẫn chưa có đầu mối, đây là chuyện lớn liên quan đến mạng người đó nha.

Sau một hồi hỗn loạn, Hà Mãn Tử cũng cáo từ rời đi, bởi vì sư phụ ném lại nhiệm vụ, hắn còn phải ở lại kinh thành giúp Trung Dũng Hầu chữa bệnh nữa, tạm thời sẽ ở trong Trung Dũng Hầu phủ.

Tiểu Khôi lưu luyến không rời muốn "Mãn Tử ca ca" đồng ý làm kẹo linh quả cho nó ăn, chui vào trong lòng Tần Du Du, nhìn Nghiêm Di oán hận nói: "Đồ tồi, đều là ngươi làm ra cái lại thuốc thiếu đạo đức đó làm hại Du Du!"

https://thuviensach.vn

Đại Chủy run run lông đen trên đầu, nghiêng nghiêng liếc Nghiêm Di hừ nói: "Toàn là giả dối, sớm hay muộn gì cũng phải trả."

"Hướng Thiên Trảm nàng đã gặp rồi, trở về đi." Nghiêm Di không muốn hạ thấp phẩm cách bản thân đi so đo cùng hai cầm thú, hài lòng kết quả hôm này nằm trong tính toán, ít nhất Tần Du Du đã bắt đầu cam chịu số phận rồi.

Lúc trước nàng vẫn cẩn thận tính toán không muốn nợ hắn quá nhiều, ngay lúc chuẩn bị thoát ra rời đi, hôm nay nàng lại chủ động mở miệng giúp Hướng Thiên Trảm lấy được cỏ Xích Tiêu Tiên, thế này là buông tha vọng tưởng phân rõ giới hạn với hắn, nhận "ý tốt" của hắn... Tuy hàm ý trong đó là do nàng không học hỏi từ những sai lầm.

"Ngươi cố ý đúng không?" Tần Du Du uể oải chất vấn.

"Là nàng kiên quyết muốn Hướng Thiên Trảm giúp nàng trị thương giải độc mà, không phải hắn không được mà." Nghiêm Di thản nhiên nói.

Chương 36: Ngươi muốn làm cha nuôi của ta?!

"Được rồi, là ta có mắt không tròng, vậy mà lại không biết Thánh Bình Thân vương đỉnh đỉnh đại danh lại còn là cao thủ chế thuốc tay nghề còn cao hơn cả Y Thánh nữa." Tần Du Du buồn bực nói, trong lời nói không nhịn được chèn thương mang côn đầy sắc bén, đâm chọt.

Nàng cảm giác Nghiêm Di sẽ giúp nàng giải quyết vấn đề của Hóa Nguyên Đan, nhưng giá cả e rằng sẽ rất dọa người đó...

Nàng cảm thấy bản thân giống như con côn trùng nhỏ mắc vào mạng nhện, tự cho là còn có hy vọng mà liều mạng giãy dụa, Nghiêm Di chính là con nhện to đáng sợ đó, chờ nàng giãy dụa đến tinh thần mệt mỏi, sức lực cạn kiệt, thì bắt đầu xoa xoa đem nàng nuốt luôn vào bụng.

Chí ít hiện tại mình thế cô, sức lực yếu, nhất định đấu không lại hắn, thay vì phí công gây sức ép để hắn chế giễu, chi bằng giả bộ nghe theo, tìm cơ hội bất ngờ phản công trở lại.

https://thuviensach.vn

"Nàng hiện giờ đã biết, nhưng muốn giúp nàng giải trừ hiệu lực của Hóa Nguyên Đan, quả thật không dễ dàng." Giọng điệu Nghiêm Di mang hàm ý sâu xa.

Tần Du Du hạ quyết tâm phải giả vờ nghe theo, cố gắng điều chỉnh tâm tình nịnh hót nói: "Ngươi lợi hại như vậy nhất định có cách mà, ta không thể vào cấm địa của các ngươi được, ngươi có thể mà! Ngươi nhất định có thể nghĩ cách tinh luyện hiệu lực của nước suối thiêng thành thuốc có đúng không?"

Nghiêm Di hào phóng gật gật đầu nói: "Bổn vương tu luyện thêm tám, mười năm nữa, hắn là có thể dùng bí pháp hấp thu cô đọng thần lực nước suối thiêng lại, hòa tan vào trong viên thuốc."

Tám đến mười năm nữa?! Tần Du Du nụ cười lấy lòng cứng ngắc trên mặt, phải đợi lâu như vậy cũng đủ để nàng tu luyện lại rồi đó!

Nghĩ tới nghĩ lui, Tần Du Du cắn răng, dậm chân một cái nói: "Nếu không thì ta sửa thành họ Nghiêm, nhận ngươi làm nghĩa huynh *(anh nuôi)*, đó có được coi là người trong hoàng tộc Nghiêm thị chưa, như vậy cũng không thể được sao?"

Nàng vốn là bé gái mồ côi, họ Tần là do nàng lúc còn chưa biết chữ tùy tiện mở sách chọn đại, hiện tại sửa lại cũng không có gì ghê gớm cả.

Nghiêm Di nhìn thấy nàng không biết nên giận hay nên cười, hắn quả thật cố ý dẫn dắt nàng chủ động đưa chủ ý trở thành người một nhà với hắn, từ này về sau mang họ hắn, nhưng tuyệt không định để nàng làm nghĩa muội gì đó đâu.

Tần Du Du bị hắn nhìn chột dạ, lúng ta lúng túng nói: "Ngươi sẽ không muốn là nghĩa phụ cả ta chứ... Không nên lợi dụng người ta quá như vậy, ngươi cũng đâu lớn hơn ta bao nhiêu đâu..."

Nghiêm Di hoàn toàn đứng hình tại chỗ, nháy mắt rất kích động muốn mở đầu của nha đầu này ra, nhìn xem bên trong chứa cái gì đây? Thế mà lại có thể không hiểu phong tình đến mức này.

Đại Chủy nâng cánh lên che đầu không muốn nói chuyện, chủ nhân nhà mình thu đồ đệ trên phương diện này quả thật ngu ngốc mà!

Tiểu Khôi vùi trong ngực Tần Du Du suýt tí nữa đã muốn lớn tiếng rên rỉ: tên vô lại đó đã nhịn không được để lộ lòng lang dạ thú rồi, Du Du sao cả chút

https://thuviensach.vn

cảm giác cũng không có thế này?

Nhưng nhìn thấy bộ dáng Nghiêm Di cứng ngắc, Tiểu Khôi nhịn không được vui sướng khi người gặp họa, hắn muốn lừa Du Du của nó, ha ha! Hắn còn kém xa lắm!

Nghiêm Di dành suốt hơn nửa tháng luyện Dịch Kinh Đan, liền tuyên bố bế quan, hắn đã chứng mình năng lực thật sự của mình, ngược lại không cần lại nhìn chằm chằm Tần Du Du uống thuốc mỗi đêm nữa.

Hắn chỉ nói với nàng, thuốc này là cách cuối cùng khôi phục tu vi cho nàng, nếu nàng không uống thuốc đúng hạn, cũng có thể tự mình nghĩ cách tu luyện lại lần nữa.

Tần Du Du nghĩ thuốc này đối với mình có lợi chứ không hại, liền ngoan ngoãn nghe theo.

Ngày Nghiêm Di bế quan, ngoại trừ không thể rời khỏi Thánh Bình Thân vương phủ, còn lại đều rất tự do, Tần Du Du tương đối khá thoải mái, vừa không phải mỗi ngày đối mặt với khuôn mặt núi băng của Nghiêm Di, lại có thể làm chuyện mà mình thích.

Ăn, mặc, ở, đi lại có Đỗ Vi Nương với tiểu Đình Hoa chăm sóc rồi, hai linh thú mắt thấy trên núi không có "lão hổ", nhảy lên nhảy xuống xem vương phủ trở thành nhà của mình, thỏa sức phá phách khắp nơi.

Đại Chủy có sở trường về ăn nói, gặp người nói tiếng người gặp quỷ nói tiếng quỷ, Tiểu Khôi giỏi giả bộ ngoan hiền, hơn nữa trong vương phủ ngoại trừ bản thân Tần Du Du ra, tất cả mọi người đã nhận định nàng sẽ là vương phi tương lai, đối với hai linh thú của nàng đương nhiên vô cùng bảo vệ chăm sóc, chúng nó ở Thánh Bình Thân vương phủ nói là người gặp người thích cũng không quá đáng đâu.

Tần Du Du mỗi ngày chạy qua chạy lại ở tú lâu với nhà kho dưới hoa viên, còn chăm chú vẽ bản vẽ, nàng muốn: tác dụng của nàng càng lớn, Nghiêm Di hắn sẽ càng không làm hại nàng.

Hơn nữa nàng cũng quả thật thích thiết kế chế tác cơ quan, thường xuyên bất tri bất giác làm đến đêm khuya, vẫn là Đỗ Vi Nương với tiểu Đình Hoa nhắc nhở nàng mới nhớ nên đi ngủ thôi.

https://thuviensach.vn

Đảo mắt qua ba ngày, hôm nay Tần Du Du ngủ thẳng tới khi mặt trời lên cao, thức dậy phát hiện bên ngoài tú lâu có mấy người xa lạ.

Cụ thể là có hơn sáu nữ tử mặt trang phục trong cung, hai người dẫn đầu chắc khoảng bốn mươi, năm mươi tuổi, ăn mặc không giống với bốn cô nương khoảng mười sáu, mười bảy tuổi đi phía sau.

Tần Du Du ngáp dài xoa mắt chậm rì rì đi xuống dưới lầu mở cửa, đang muốn hỏi các nàng ấy là ai, tới làm gì, đã thấy tiểu Đình Hoa kéo Lương Lệnh chạy vào trong viện.

Lương Lệnh nhìn thấy sáu nữ tử mặc trang phục trong cung cũng sửng sốt, tiến lên cười cười chào hỏi hai người lớn nhất: "Hà nữ sử, Chu nữ sử vẫn khỏe chứ."

Hai người này là tâm phúc bên cạnh Thục quý phi trong cung, sao lại chạy đến Thánh Bình Thân vương phủ? Tay Thục quý phi tuy duỗi ra rất dài, nhưng Thánh Bình Thân vương phủ không phải giống nơi khác, chủ nhân lại càng không phải thành viên hoàng tộc bình thường, mỗi người đều biết Thánh Bình Thân vương phủ, ngay cả thể diện hoàng thượng cũng không thể dùng ở đây được, huống chi chỉ là một quý phi gần đây mới được quyền thế trong cung?

Lương Lệnh biết hoàng thất luôn luôn có phép tắc, trước khi thân vương, hoàng tử đại hôn sẽ phái nữ quan đến dạy vương phi, hoàng tử phi các loại lễ nghi cung đình, càng sẽ tặng thêm vài cung nữ tới hầu hạ.

Nghiêm Di lúc trước cũng từng nói qua, nhưng vẫn chưa ra lệnh xuống, ông còn nói chủ nhân có tính toán, không ngờ tới hôm này có người đột nhiên tới cửa. Cho dù trong cung phái nữ quan đến, theo lẽ thường cũng phải là nữa quan ở Nghi Lễ mới đúng chứ, sao lại là người của Thục quý phi?

Tần Du Du không rõ nội tình, nghe Lương Lệnh xưng hô mới nhớ tới các nàng hẳn là nữ quan trong cung, nàng từng cùng sư phụ làm khách của hoàng thất một nước nhỏ, biết bình thường ** nữ quan hơn cấp ba bên ngoài đều thống nhất gọi là "nữ sử", dưới cấp ba gọi là "thư sử". Các quốc gia lớn nhỏ trong triều đình cấp bậc ** trên cơ bản đều giống nhau.

Hai nữ quan lớn tuổi ánh mắt sáng ngời, rõ ràng là võ giả có chút tu vi, hơn nữa biểu cảm ngoài cười nhưng trong không cười, trong lòng Tần Du Du bỗng

https://thuviensach.vn

nảy sinh nồng đậm dự cảm không ổn... Hai nữ nhân này mục đích đến không tốt rồi!

Hà nữ sử, Chu nữ sử cung kính thi lễ với Lương Lệnh, Hà nữ sử nói: "Ra mắt Lương công công, hoàng thượng nghe nói vương gia quý phủ thiếu vài nữ quan, cung nữ, đặc biệt phân phó nương nương tự chọn người thích hợp, hai tỷ muội chúng ta may mắn phụng mệnh đi tới, ngày sau phải nhờ Lương công công chiếu cố nhiều."

Chu nữ sử nghiêng đầu nhàn nhạt gật gật đầu với Tần Du Du, nói: "Vị cô nương này xưng hô như thế nào?"

Tần Du Du giờ phút này tóc tai hỗn loạn, chưa phấn son gì, vừa thấy là biết mới vừa rời giường, chỉ là mỹ nữ đúng là mỹ nữ, hai người Chu Hà cho dù dùng ánh mắt xoi mói nhất đánh giá, không muốn thừa nhận cũng không được, nàng quả thật đẹp đến kinh người.

Chương 37: Gà nói với vịt

Khó trách đến cả Thánh Bình Thân vương được xưng là mặt sắt vô tình cũng sẽ mê muội nữ tử này, phá lệ đưa nàng vào trong phủ, mỹ nhân có vẻ đẹp như vậy ở trong cung cũng hiếm thấy.

Nhưng nếu nàng nghĩ dựa vào khuôn mặt quyến rũ đó có thể lên làm Thân Vương vương phi, vậy mười phần sai rồi! Chỉ là cử chỉ nàng hiện tại quá mức lỗ mãng, không tập trung, đủ cho thấy không xứng với hoàng gia rồi!

Hai người Chu Hà vẻ mặt không giống nhau, trong lòng lại càng cho rằng nhận xét của Thục quý phi lúc trước rất có lý, khinh thị Tần Du Du càng sâu hơn.

Lương Lệnh trong cung nhiều năm, nhắm mắt cũng có thể đoán được tâm tư của hai người này, ông cố ý hơi hơi cung kính khom người với Tần Du Du, giới thiệu nói: "Cô nương này họ Tần, khuê danh là Du Du, là khách quý của vương gia."

Thái độ của ông khiêm tốn rõ ràng, chính là để nhắc nhở hai nữ quan, nữ tử này trong lòng vương gia có địa vị rất cao, ngay cả ông cũng phải lễ kính ba

https://thuviensach.vn

phần, đừng dùng điệu bộ các bà đối phó với các phi tần, cung nữ trong cung dùng trên người Tần Du Du.

Hai nữ quan đều là người thông minh, nhìn nhau sửa lại thần sắc, một lần nữa hành lễ với Tần Du Du, điệu bộ ngạo mạn vốn có giảm đi ba phần. Không phải là đã thay đổi cách nhìn về Tần Du Du, chẳng qua là thân phận địa vị Lương Lệnh không phải các bà có thể bằng được, hơn nữa đây là Thánh Bình Thân vương phủ là địa bàn của ông, cho nên cho ông chút mặt mũi.

Tần Du Du không hiểu trong lòng các bà ngoằn ngoằn ngoèo ngoèo, nhưng trực giác không thích các bà, cho nên tùy tiện đáp lễ rồi nói với Lương Lệnh: "Vương phủ có khách, ông không cần để ý đến ta, cứ đi chiêu đãi các bà ấy là được rồi."

Nói xong muốn trở về trong tú lâu đóng cửa, hoàn toàn ngăn cách với mấy nhân vật phiền toái nào đó.

Chu nữ sử với Hà nữ sử sửng sốt, các bà đã gặp qua các nữ quyến quyền quý nhiều không kể xiết, dám tùy ý xua đuổi các bà như vậy ngoại trừ vị thái hậu nương nương trong cung tuyệt đối không có người thứ hai, một nha đầu thôn quê lai lịch không rõ ràng, nàng dựa vào cái gì?!

Còn chưa trở thành vương phi đã ngạo mạn, vô lễ như vậy, nàng thật sự trở thành vương phi, e rằng cả thái hậu nương nương nàng cũng không đặt trong mắt nữa ấy chứ.

Các bà hoàn toàn không ngờ, Tần Du Du xem mình là khách qua đường trong vương phủ thôi, đối với chuyện tiếp đãi, đối đáp trong cung không quan hệ gì tới nàng? Nàng không có thiện cảm với hai nữ tử này, đương nhiên gọn gàng, dứt khoát tránh đi rồi.

Chu nữ sử phản ứng tương đối nhanh, cười tủm tỉm bước lên ngăn cửa lớn tú lâu lại, nói: "Khoan đã!"

Hà nữ sử cũng tỉnh táo lại, cười nói: "Tỷ muội chúng ta phụng lệnh đến Thánh Bình Thân vương phủ, cũng không phải là khách."

Vẻ mặt Tần Du Du không hiểu, liếc mắt nhìn các bà một cái, giật mình nói: "À! Các ngươi đến giúp đỡ làm việc, nơi này của ta không cần người, các người tìm Lương công công bố trí đi."

https://thuviensach.vn

Hàm ý là xem các bà trở thành bà tử hầu hạ bình thường trong vương phủ.

Khuôn mặt hai người Chu Hà suýt nữa không giữ được tươi cười, trong lòng Lương Lệnh âm thầm buồn cười, đang muốn nói gì đó, bỗng một gã tiểu thái giám chạy như bay tới hành lễ nói: "Trong cung thái hậu nương nương truyền chỉ, mời công công vào cung bái kiến."

Ngay giữa lúc thế này có hơi trùng hợp quá mức nha, Lương Lệnh vừa giương mắt nhìn đúng lúc nhìn thấy trong mắt Chu nữ sử chợt lóe lên vẻ đắc ý, lập tức nhức đầu ngay... Chuyện hôm nay không phải Thục quý phi tự chủ trương, chẳng những hoàng thượng âm thầm bày mưu, thậm chí ngay cả thái hậu nương nương cũng góp sức vào.

Bọn họ rốt cuộc muốn làm gì? Bọn họ không phải không biết tầm quan trọng của Tần Du Du với vương gia, lại cố ý chọn lúc vương gia bế quan mà ra tay, còn cố ý tự mình xếp đặt nữa.

Lương Lệnh nhớ tới hai vị trong cung kia, chỉ cảm thấy một cái đầu hai cái đại, nhưng cũng không thể kháng lệnh được, hơn nữa ông cho dù rất có thiện cảm với Tần Du Du, cũng không dám phá hỏng chuyện của thái hậu cùng hoàng thượng, chỉ hy vọng hai vị đó một vừa hai phải thôi.

Lương Lệnh bất đắc dĩ đưa ánh mắt 'tự cầu nhiều phúc' nhìn Tần Du Du, đơn giản từ biệt hai người Chu Hà rồi xoay người theo tiểu thái giám đi khỏi.

"Lương công công từ trước đến nay được thái hậu coi trọng, lần này vào cung nói chuyện với thái hậu, chưa tới dăm ba bữa sẽ chưa về đâu. Cô nương vẫn là hợp tác với chúng ta tốt hơn." Chu nữ sử với Hà nữ sử cảm thấy được sự ủng hộ của thái hậu, thái độ càng cứng rắn hơn.

Tần Du Du khó hiểu nói: "Ta và các ngươi có cái gì cần hợp tác tốt chứ? Ta cũng chỉ là khách thôi, không thể sắp xếp, sai khiến các ngươi làm việc được, nếu không các ngươi đi tìm Đỗ Vi Nương đi."

Trên mặt Chu nữ sử tươi cười phai dần: "Đến lúc này rồi, cô nương còn muốn giả ngu sao? Khách à? Có đạo lý nào cho nữ khách chưa được vương phi có phép đã ở lại trong vương phủ chứ?!"

Tần Du Du cũng không bình tĩnh: "Các ngươi cảm thấy không có đạo lý thì đi tìm vương gia mà lý luận đi, theo ta dong dài làm gì?" Nàng là bị giam lỏng

https://thuviensach.vn

trong này có được hay không?!

Lời này nghe vào tai hai người Chu Hà, lại nghe thành hàm ý khác --- nàng có vương gia làm chỗ dựa, không đặt các bà vào trong mắt mà.

Hà nữ sử mặt lạnh nói: "Hoàng gia có phép tắc của hoàng gia, cho dù ngươi được sủng ái thế nào đi nữa, cũng phải ngoan ngoãn làm theo phép tắc, vương gia dù thế nào cũng không có thể để ngươi nghịch lại ý của hoàng thượng, thái hậu được."

Tần Du Du nói với tiểu Đình Hoa đang ló đầu ra cửa nhìn: "Tiểu Đình Hoa, đi tìm bà nội muội đến giúp đem mấy nữ nhân quái lạ này dẫn đi đi."

"Bà nội bị người trong cung gọi đi rồi..." Tiểu Đình Hoa hai mắt lấp lánh, vẻ mặt lộ vài phần lo lắng.

Sáng sớm hôm nay trong cung đã phái người tới mời bà nội đi, cho nên khi mấy phụ nhân này cầm lệnh bài trong cung đi thẳng vào vương phủ, bé (tiểu Đình Hoa) đành phải đi tìm Lương Lệnh, giờ đây ngay cả Lương Lệnh cũng bị gọi đi rồi, trong phủ cũng chỉ còn có thị vệ với mấy thái giám, vốn không ngăn được mấy phụ nhân này.

Tiểu Đình Hoa còn nhỏ tuổi, cũng có thể mơ hồ cảm thấy âm mưu cùng nguy hiểm, tròng mắt bé xoay tròn, dậm chân nói: "Muội, muội đi tìm Trú Vân Phi!"

Ngựa đỏ rực đó là linh thú của vương gia, trong lệ cũ của võ giả, linh thú được xem là một phần của chủ nhân, thậm chí có thể thay mặt chủ nhân. Trú Vân Phi tuy vừa mới vào vương phủ chưa lâu, nhưng bàn về địa vị so với Lương Lệnh và bà nội bé chỉ cao chứ không thấp.

Vừa nghe nói tiểu Đình Hoa muốn đi tìm con ngựa đỏ rực khủng bố đó đến, Chu nữ tử, Hà nữ tử còn chưa hiểu rõ cũng chưa sợ hãi, Tần Du Du ngược lại đã sợ trước rồi, mà nàng bị người ta ngăn lại không có cách nào đuổi theo tiểu Đình Hoa, gọi mấy tiếng tiểu Đình Hoa đều không để ý đến, chỉ có thể trơ mắt nhìn bé chạy mất.

Chu nữ sử tưởng nhầm trên mặt Tần Du Du là sốt ruột, sợ hãi, cười lạnh nói: "Gọi ai tới cũng vô dụng thôi, tỷ muội chúng ta vì hoàng lệnh là đến, cô nương vẫn là hợp tác một chút thì tốt hơn, học phép tắc cho tốt, đối với cô nương có lợi

https://thuviensach.vn

chứ không hại đâu, tương lai trước mặt thái hậu cũng có thể được xem trọng vài phần, không đến mức đánh mất thể thống hoàng thất, đánh mất thể diện vương gia."

Hai bên hoàn toàn lâm vào tình trạng ông nói gà bà nói vịt.

Hai người Chu Hà cho rằng Tần Du Du xuất thân thấp hèn, lại lịch không rõ ràng, ỷ vào sự sủng ái của Thánh Bình Thân vương không coi ai ra gì, không chịu sự quản giáo.

Tần Du Du lại cảm thấy các bà không đầu không đuôi, quấy rầy làm phiền, không hiểu sao lại cứ nhắm vào nàng, không biết muốn làm gì nữa đây.

"Các ngươi có thôi đi không, hoàng đế với thái hậu phái các ngươi tới đây không có việc gì tìm việc sao? Các ngươi không hài lòng cái gì thì đi tìm Thánh Bình Thân vương ấy, quấn quít lấy ta làm cái gì? Ta chỉ là bị bắt tới làm việc thôi, với các ngươi không có gì phải hợp tác cả cũng không muốn học phép tắc gì đó. Các ngươi đi qua bên đó hóng mát đi. Không tiễn!"

Chương 38: Cút ngay!

Tần Du Du đùng đùng nói xong, xoay người đi tới phòng làm việc của mình, lười biếng tiếp tục ở lại cùng mấy người bị bệnh tâm thần lãng phí thời gian.

Hai người Chu Hà ngày thường trong cung dù cho các phi tần bình thường thấy các bà cũng không dám lỗ mãng, bất ngờ bị phái đến ngoài cung làm việc, gặp mấy vị nữ quyến quan gia hẳn là xem các bà như tổ tông, bị người không chút lưu tình quở trách, xua đuổi như vậy, lại còn là một đại cô nương còn chưa lên kiệu hoa lần đầu.

Chu nữ sử đầu tiên nhịn không được, lạnh lùng quát một tiếng "Không biết tốt xấu", nâng tay chộp lấy bả vai Tần Du Du, bà có thể được Thục quý phi coi trọng, võ đạo tu vi, sức mạnh không phải yếu kém, đã đạt tới cảnh giới võ giả cấp bốn rồi.

Bà cảm thấy hơi thở Tần Du Du là của nữ tử bình thường không hề có tu vi, tự nghĩ sẽ đối phó nàng dễ như trở bàn tay, càng có ý muốn cho nàng nếm chút khổ sở, một trảo này nếu trảo thật, bên ngoài nhìn không hề có gì khác thường,

https://thuviensach.vn

lại có thể gây chấn thương khớp xương, gân cơ của nàng, khiến nàng khổ sở mười ngày nửa tháng, hơn nữa đại phu bình thường cũng nhìn không ra manh mối.

Bà không biết đã dùng chiêu thức ấy đối phó với bao nhiêu cung nữ, phi tần trong cung không nghe lời, tự cho là chắc mười phần rồi, bên môi không khỏi lộ ra tươi cười lãnh khốc.

Tần Du Du đã sớm cảm thấy hai nữ nhân này không tốt đẹp gì, hơn nữa Lương Lệnh với Đỗ Vi Nương đều lần lượt bị gọi đi rồi, càng cảm thấy mối nguy hiểm tới gần, nàng không hiểu hai nữ nhân này vì sao cứ nhắm vào nàng, nhưng đã âm thầm đề phòng.

Đáng tiếc tu vi của nàng hoàn toàn mất hết, hai người lại cách nhau không xa, đối phương đột nhiên ra tay nàng cũng không có cách nào tránh né, chỉ kịp khởi động cơ quan ám khí trên người...

Tay Chu nữ sử vừa mới chạm đến bả vai Tần Du Du, chỉ thấy trước mắt một vùng ánh sáng kim loại mang dày đặc sát khí đập vào mặt, bà quá sợ hãi vội vàng nghiêng về một bên phất tay áo ngăn cản, lại vẫn chậm một chút, ngực bụng đồng thời trúng ít nhất hơn mười châm.

Tần Du Du không muốn làm bị thương đến tính mạng, vận dụng cơ quan ám khí ít uy lực nhất trên người, tác dụng của châm nhỏ không lớn, cắm vào thịt chưa đến nửa tấc, không thấm độc dược, cũng không phải rất đau, lại cũng đủ khiến Chu nữ sử kinh sợ, toát mồ hôi lạnh.

Bà những năm gần đây sống an nhàn, sung sướng trong cung, thậm chí từ lúc bà tu luyện võ đạo cũng chưa từng thật sự tàn sát, sống chết với người ta, càng chưa từng bị thương, lần này có sự thay đổi không ngờ, dọa sợ bà ngay tại chỗ.

Tần Du Du cũng không tốt hơn mấy, nơi bả vai bị bà chạm đến đau lâm râm, cũng may bà ta chưa kịp ra sức đã bị mình phóng ám khí bức lui, nếu không đoán chừng một khoảng thời gian cánh tay hoạt động sẽ bị ảnh hưởng.

Nàng từ nhỏ đã thích thiết kế cơ quan, đối với nàng mà nói hai tay bị thương tổn còn khổ sở hơn tu vi nàng bị mất rất nhiều, lập tức cũng bị kích động lửa giận, trừng mắt nhìn hai người Chu Hà, giọng nói lạnh lùng: "Cút ngay! Nếu không thì không chỉ mấy cây châm không đau không ngứa này đâm các ngươi vài

https://thuviensach.vn

cái thôi đâu. Trên tay ra có rất nhiều cây châm nhỏ, mũi tên nhỏ đều đã ngâm kịch độc Huyết Phong Hầu, các ngươi nếu muốn tự mình thử thì cứ việc tới đi!"

Hà nữ sử phục hồi tinh thần lại, một tay đỡ Chu nữ sử lui ra ngoài tú lâu, cách Tần Du Du đủ xa mới dám ngoài mạnh trong yếu nói: "Phản rồi, phản rồi! Tỷ muội chúng ta là thật lòng phụng hoàng lệnh mà đến, ngươi dám ra tay với chúng ta, ngươi chờ đó, việc này không dễ bỏ qua như vậy đâu!"

Nói xong lời hung ác, cũng không quay đầu nhìn lại, dẫn theo bốn tiểu cung nữ đi cùng bước nhanh rời đi, vừa hạ quyết tâm, nhất định phải hung hăng cáo trạng trước mặt hoàng thượng cùng quý phi.

Tần Du Du xoa bả vai, mếu máo, nàng còn tưởng nơi yêu quái ân công trấn giữ là bách tà bất xâm *(những tà ma, quỷ quái không thể vào được)* chứ, thì ra cũng có chuyện bà tử điên thế này đây.

Nàng cho tới bây giờ cũng chưa biết vì cái gì khiến hai nữ nhân đó nổi giận, nhìn mình chằm chằm, nàng nhìn dễ bị ức hiếp lắm sao? Nhưng các bà ấy là người trong cung Nguyệt quốc phái tới, e rằng còn có phiền toái nối gót theo tới... Nàng có nên thừa dịp này chạy trốn không ta?

Tần Du Du đang do dự, bỗng nhiên trong viện truyền đến tiếng vó ngựa, tiếp theo chợt nghe thấy tiếng quát to của Trú Vân Phi bên ngoài: "Người nào làm loạn trong vương phủ đó?! Đi ra đây!"

Tiểu Khôi trên lầu đang ngủ say chưa dậy bị tiếng hét lớn như sấm làm giật mình tỉnh giấc, thấy chủ nhân không ở bên cạnh, sợ tới mức la hoảng lên: "Du Du! Du Du! Ngươi ở đâu?! Có người đến phá rối sao? Ta sợ! Ô ô ô!"

Đại Chủy cũng bị đánh thức đập cánh tò mò bay tới trong viện, đúng lúc nhìn thấy Trú Vân Phi đang phun khí trong sân, giẫm chân tại chỗ nhìn xung quanh.

Tần Du Du chạy lên trên lầu an ủi Tiểu Khôi, sau đó đi đến bên cửa sổ nói với tiểu Đình Hoa và Trú Vân Phi: "Không có việc gì, mấy nữ nhân kỳ quái đó bị ta đuổi đi rồi."

Nàng biết Trú Vân Phi sẽ không chạy lên lầu, hai bên cách nhau một khoảng, hơn nữa lúc trước ở chung hơn một tháng, nàng cũng không còn quá kiêng kỵ Trú Vân Phi như lúc đầu nữa.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần không tới gần, lại càng không ép nàng ngồi trên lưng ngựa, tất cả đều không sao.

"Dựa vào ngươi? Lừa ai chứ! Tiểu Đình Hoa nói các bà ấy đều là võ giả!" Trú Vân Phi rất khinh thường nữ nhân sợ nó muốn chết Tần Du Du, cả con linh thú nhát gan, vô dụng đó của nàng cũng khinh thường luôn.

Tiểu Khôi lui vào trong lòng Tần Du Du, phát hiện yêu mã khủng bố đang ở dưới lầu, không đe dọa được sự an toàn của nó, nhất thời cảm thấy bình tĩnh hơn. Nó không sợ Nghiêm Di, nhưng mỗi lần nhìn thấy con ngựa đỏ rực đó liền không nhịn được phát run.

Theo Đại Chủy nói, đây là vì nó nhận Du Du là chủ nhân, cho nên chịu sự ảnh hưởng của nàng, khi nào Du Du loại bỏ được tâm ma không sợ ngựa nữa, nó cũng sẽ không sợ Trú Vân Phi nữa.

"Cùng người tỷ thí không nhất định phải dùng vũ lực, trên tay ta còn nhiều ám khí mà, tùy tiện một loại cũng có thể khiến các bà ấy không đi vào được, phải ra ngoài thôi." Tần Du Du hừ nói, nàng không muốn khi không làm bị thương ngựa thôi, nếu không cũng chưa tới phiên nó kiêu ngạo đâu?

Tiểu Đình Hoa rất thích Tần Du Du, cũng thích Trú Vân Phi, không muốn bọn họ cãi nhau, vì thế chủ động nói: "Nó vừa nghe có đám người lưu manh đến vương phủ đối phó tỷ, liền vội vàng chạy đến đây đó."

"Hừ! Ta là không muốn có người ở địa bàn của ta giở thói ngang ngược thôi! Hơn nữa chủ nhân đã nói phải bảo vệ nữ nhân vô dụng này." Trú Vân Phi mạnh miệng nói.

"Ngươi, ngươi mới vô dụng ấy, Du Du nàng làm cơ quan rất lợi hại, không ai so được đâu." Tiểu Khôi nén sợ hãi, lớn tiếng nói giúp chủ.

Hai linh thú ngươi một câu ta một câu cách một khoảng đấu khẩu nhau, Tần Du Du với tiểu Đình Hoa nhìn nhau không nói gì, cuối cùng vẫn là khi Đại Chủy ra mặt hòa giải mới tạm dừng tranh cãi.

Trong vương phủ, người có thế quản lý được thì không bế quan cũng là bị gọi vào cung, Trú Vân Phi xuất thân thôn quê cùng nhóm Tần Du Du cùng nhau đến thành Tử Dạ, đối với chuyện ở đây, hiểu biết còn chưa bằng tiểu Đình Hoa nữa là.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng vẫn là Đại Chủy bày mưu tính kế, để Trú Vân Phi lấy thân phận là linh thú của Nghiêm Di lệnh cho thị vệ trong vương phủ đóng chặt các cửa ra vào, bất kể là ai từ ngoài vào chưa có sự cho phép của nó với Trú Vân Phi, cho dù cầm hoàng lệnh trong tay cũng không được đi vào, tất cả chờ Nghiêm Di xuất quan rồi nói sau.

Vết thương ở bả vai Tần Du Du không rõ ràng, để tránh để lại tai họa về sau, Đại Chủy dứt khoát gọi người đi Trung Dũng Hầu phủ mời Mãn Tử đến khám chữa cho nàng.

Bọn họ vừa mới sắp xếp xong xuôi, quả nhiên bên hoàng cung lại phái người đến, trực tiếp bị chặn ngoài cửa lớn vương phủ.

Tần Du Du thấy trong vương phủ tạm thời coi như an toàn, yên ổn, nghĩ lại mình còn phải trông cậy vào Nghiêm Di giúp nàng khôi phục tu vi, vì thế hoàn toàn xóa bỏ ý định thừa dịp chạy trốn trong đầu.

Chương 39: Thái độ trong cung

Chu nữ sử, Hà nữ sử vội vàng trở về cung, bảo bốn tiểu cung nữ lui xuống, cáo trạng với Thục quý phi, bốn tiểu cung nữ trở về Nghi Lễ, trong đó một người nửa đường đã bị một nữ quan đưa đi.

Sau một lát, người cung nữ này đã đứng trước mặt thái hậu, tỉ mỉ kể lại những chuyện nhìn thấy, nghe thấy hôm nay trong Thánh Bình Thân vương phủ.

Mà không chỉ có thái hậu trong cung còn có hoàng đế vừa mới bãi triều tới xem náo nhiệt, ngay cả Lương Lệnh với Đỗ Vi Nương bị gọi vào cung cũng bị gọi đến đây, hầu hạ đứng bên cạnh thái hậu nghe cung nữ đó nói.

Cung nữ đó vốn là thân tín của thái hậu, mồm miệng lanh lợi, nhớ rõ mọi đối thoại, hành động của hai bên không sai chút nào, nhưng cũng không có chủ quan đánh giá, với giọng điệu, dáng vẻ nói chuyện cũng bắt chước giống như đúc.

Thái hậu nghe xong lắc lắc đầu, vẫy tay ra hiệu cho mấy cung nữ với những người khác đứng trên điện hầu hạ lui xuống hết, nói với Lương Lệnh: "Tiểu cô nương đó sao lại thế? Vĩnh Lạc chưa bàn chuyện hôn nhân với nàng ta sao?"

https://thuviensach.vn

Từ nội dung cung nữ đó kể lại, thái hậu rất nhanh phát hiện ra vấn đề, Tần Du Du vốn dĩ không hề có dấu hiệu nào cho cảm giác làm vương phi cả.

Lương Lệnh cúi đầu đáp: "Còn chưa từng..."

"Khi nào Vĩnh Lạc làm việc lại do dự như vậy, cái này không giống đệ ấy." Đầu ngón tay hoàng đế nhẹ nhàng gõ lên đầu rồng bằng vàng trên long ỷ, thản nhiên cười nói.

"Vĩnh Lạc đây là làm sao vậy? Đưa một người không rõ không biết về đây như vậy, tiểu cô nương này thế mà cũng đồng ý!" Thái hậu không vừa ý nói.

Lương Lệnh thanh thanh cổ họng, có hơi không tự nhiên nói: "Tần cô nương cùng vương gia... Lúc trước có chút cái lễ nhỏ, hiểu lầm nhỏ, cho nên..."

"Hửm? Nói rõ ràng." Thái hậu với hoàng đế đều hứng thú. Chuyện Tần Du Du năm đó phá hỏng chuyện của Nghiêm Di, khiến hắn đi tay không một chuyến, không thể có được bảo tàng triều trước, bọn họ cũng biết, cũng biết có một sơn tặc to gan, không sợ chết, vô lễ, khiêu khích hắn ở trước mặt mọi người, nhưng không biết hai người này là cùng một người.

Lương Lệnh vừa nói hết nguyên nhân hậu quả xong, tiểu thái giám bên ngoài báo lại, có nhóm người nói do Thục quý phi phái đến Thánh Bình Thân vương phủ, lúc này ngay cả cửa lớn cũng không thể vào được, thị vệ bảo vệ vương phủ nói rằng Thánh Bình Thân vương đang bế quan, chưa được cho phép, mặc kệ ai tới cũng không cho vào.

Ý cười trên mặt hoàng đế từ từ mất đi: "Vĩnh Lạc đưa về nữ tử này, thật sự là có uy phong, có khí phách." Vẻ mặt, giọng nói đó cũng không phải khen ngợi.

Tiểu thái giám nuốt nước miếng một cái, tiếp tục nói: "Người của Thục quý phi trong cung hiện giờ đang ở ngoài xin đợi thánh giá..." Đây rõ ràng là cáo trạng mà.

Hoàng đế khoát tay áo, có chút mất hứng nói: "Đã biết." Tiểu thái giám lui nhanh xuống.

Đỗ Vi Nương nghẹn hồi lâu, rốt cuộc nhịn không được: "Hoàng thượng, Tần cô nương chỉ là không hiểu phép tắc, lại không rõ ý muốn của vương gia, chứ không phải cố ý mạo phạm, ngài cũng đừng để trong lòng."

https://thuviensach.vn

Hoàng đế cười nói: "Ngươi cũng không công bằng với Vĩnh Lạc, với mẫu hậu có cùng ý tưởng đen tối."

"Đây không phải vương gia tới tuổi này mới thông suốt, thật vất vả mới động tâm mà..." Đỗ Vi Nương vội vàng giải thích nói.

Thái hậu liếc mắt nhìn hoàng đế một cái hừ nói: "Ngươi nói với Thục phi cái gì, nàng ta phái mấy người thế nào tới chỗ Vĩnh Lạc vậy? Không giống hầu hạ vương phi tương lai, ngược lại giống như ra oai phủ đầu thì có."

Hoàng đế vô tội nói: "Hài nhi thật sự chưa nói gì, chắc là vì nàng ta (Thục phi) nghĩ quá nhiều thôi."

Hắn chẳng qua thuận miệng nói mấy câu rằng Thánh Bình Thân vương lén dẫn nữ tử về phủ, còn vì nàng ấy chống đối mẫu hậu, đồng thời tùy hứng làm liều với công phu sư tử ngoạm với hắn, biểu hiện chút bất đắc dĩ thôi, còn về Thục quý phi suy nghĩ nhiều, phát huy sức tưởng tượng thế nào, không nằm trong phạm vi khống chế của hắn nha.

Thủ hạ dưới quyền Thục quý phi thật ra rất vô dụng, hắn với mẫu hậu giúp nàng ta tạo cơ hội tốt, thế mà kết quả lại thế này, nàng ta lại không biết thẹn tới cáo trạng nữa chứ.

Thái hậu sao lại không biết suy nghĩ của đứa con mình, mặt cứng nói: "Ngươi tốt xấu gì đường đường là vua một nước, Vĩnh Lạc chỉ là lấy mấy viên đan dược của ngươi, ngươi cũng hứng thú so đo nữa sao."

"Hài nhi đây cũng không phải giúp mẫu hậu hả giận sao?" Hoàng đế giả bộ xuống, rõ ràng ăn vạ mà.

Thái hậu nhíu nhíu mày nói: "Ngươi an phận chút đi, nha đầu đó rất quan trọng với Vĩnh Lạc, Vĩnh Lạc đã có kế hoạch, tất cả chờ sự thành rồi nói sau... Đến lúc đó từ từ dạy nàng phép tắc cũng chưa muộn."

Một câu mơ hồ của thái hậu mang mang vài phần ớn lạnh, hành vi của Tần Du Du tuy là vô tình, nhưng quả thật mạo phạm uy nghi hoàng gia, thái hậu yêu con đến thế nào, cũng sẽ không dễ dàng tha thứ con dâu liên tiếp khiêu khích người có quyền uy nhất hoàng tộc Nghiêm thị.

Bà lúc trước đồng ý thậm chí trợ giúp người của Thục quý phi đi làm phiền Tần Du Du, là muốn thầm dò xét tính cách với mánh khóe xử sự của nữ tử này,

https://thuviensach.vn

bà không thích người yếu đuối, dễ ức hiếp, nhưng mạnh mẽ, quá mức tùy hứng như vậy cũng khiến bà cảm thấy vô cùng không vừa lòng --- không có ham muốn gì, sự mạnh mẽ, tùy hứng này, biểu hiện Tần Du Du không quan tâm quyền uy hoàng tộc, thậm chí với đứa con của bà cũng không quan tâm.

Đỗ Vi Nương hầu hạ thái hậu nhiều năm, biết rõ tính cách làm việc của bà, nghe thấy tiếng đàn hiểu rõ nhã ý, hiểu được ấn tượng của bà với Tần Du Du không tốt lắm, vội vàng lén nháy mắt ra dấu với Lương Lệnh.

Nữ hài tử Tần Du Du này bà rất vừa lòng, quan trọng là vương gia hài lòng vô cùng, bà không muốn thái hậu có thành kiến với Tần Du Du, khiến vương gia khó khăn.

Lương Lệnh cũng là người thông minh, lập tức giả bộ lộ ra dáng vẻ muốn nói lại thôi.

Quả nhiên, hoàng đế lười biếng liếc mắt nhìn ông nói: "Ngươi muốn nói gì thì nói đi."

Lương Lệnh ha hả cười nói: "Nô tài bỗng nghĩ, tính cách này của Tần cô nương, không phải rất giống vương gia sao? Khó trách vương gia lại thích như vậy."

Thái hậu cùng hoàng thượng ngẩn ra, nhớ Nghiêm Di bụng dạ ngay thẳng, tính tình kiêu ngạo, mặt mũi cũng không cho ai, không khỏi nhìn nhau cười khổ, đây đúng là trời sinh một đôi, khúc mắc trong lòng với Tần Du Du cũng nhạt đi một chút.

Đỗ Vi Nương lén giơ ngón cái với ông --- không ngờ ông cũng lợi hại nha!

Nếu quyết định tạm thời không gây khó dễ cho Tần Du Du, Lương Lệnh với Đỗ Vi Nương cũng không cần phải tiếp tục ở lại trong cung, buổi chiều hôm đó bọn họ được đưa về Thánh Bình Thân vương phủ.

Tần Du Du không rõ nguyên nhân phía sau của cuộc phong ba, nhưng trải qua dày vò lần này, Hà Mãn Tử có thể dùng danh nghĩa giúp nàng chữa thương có thể ra vào vương phủ bất cứ lúc nào, nàng có thể có người quen để nói chuyện phiếm.

Mà cảm giác sợ hãi của nàng và Tiểu Khôi với Trú Vân Phi cũng giảm bớt một chút rồi, sau khi Trú Vân Phi cùng chia sẻ thức ăn ngon do Đại Chủy với

https://thuviensach.vn

Tiểu Khôi chuẩn bị ở nhà bếp, hào phóng quyết định tha thứ cho hai "con cái" nhát gan, vô dụng này, quan hệ hai bên vô ý đã thân thiết hơn rồi.

Ngoại trừ Tần Du Du chưa được phép ra ngoài vương phủ, ba con linh thú cùng tiểu Đình Hoa bàn bạc, kết thành bạn tốt đi ra ngoài chơi.

Ngày kế, trong cung lại tặng bốn cung nữ tới đây, lần này không có nữ quan hộ tống, sau khi Lương Lệnh dặn dò các nàng ấy một lúc rồi đưa đến chỗ Tần Du Du.

Tần Du Du tuy rằng bởi vì lúc trước đã từng không được vui vẻ với "người trong cung đi ra" nên có chút thành kiến, nhưng tính tình bốn cung nữ này dịu dàng, thành thạo, lại là Lương Lệnh tự mình đưa tới, nàng tiếp xúc qua cảm thấy đều là người bình thường, cũng yên tâm tiếp nhận.

Lời tác giả: *Thật ra vương gia mặt than rất thê thảm, mẹ ruột, lão ca đều yêu thích chà đạp hắn, sau này lão bà cũng yêu thích chà đạp hắn.*

Chương 40: Hồng hạnh qua tường

Mật thất phía sau thạch viện của Thánh Bình Thân vương phủ mùi thuốc đông y tràn ngập, Nghiêm Di ngồi ngay ngắn phía sau lò đan, cảm thấy cuối cùng một lò Dịch Kinh Đan trong lò giữa dần dần thành hình, vẻ mặt chăm chú từ từ tan dần.

Cuối cùng cũng xong rồi!

Nghiêm Di đưa tay ra, năm viên đan dược tròn tròn từ trong lò đan bắn ra, rơi vào lòng bàn tay, phía trên viên đan dược còn sáng ánh lửa đỏ, sau một lúc lâu mới dần tắt, nguội đi.

Cho năm viên đan dược vào bình ngọc thu vào trong ngực, Nghiêm Di đứng dậy đẩy cửa đá ra, đi đến viện của Tần Du Du.

Hơn mười ngày không gặp, không biết nha đầu đó hiện giờ đang làm gì? Có chút nào nhớ hắn hay không?

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di không tự giác cảm thấy tim đập hơi nhanh, thu hơi thở lại chậm rãi đến gần tú lâu...

Hắn thật ra cũng không thật sự hy vọng Tần Du Du sẽ khéo léo, say đắm giống như tiểu thê tử ngồi bên cửa sổ vì hắn mà bệnh tương tư, nhưng tuyệt đối không ngờ hắn mới bế quan hơn mười ngày, trở về lại thấy một cảnh tượng hồng hạnh ra tường này.

Tần Du Du đang ngồi trên ghế hoa hồng bên cửa sổ trong phòng khách, một thanh niên nam tử tuấn tú, dịu dàng "đang rất thân mật" đứng bên cạnh nàng, nhìn nàng, một tay đặt lên bả vai nàng, một tay cầm bàn tay ngọc thon thon của nàng "thầm kín đưa tình", hình ảnh đó trong mắt Nghiêm Di quả thật là kích thích.

"Đây là đang làm gì?" Trong giọng nói Nghiêm Di bình tĩnh lại nổi lên gió lốc, sấm sét, khiến mọi người trong phòng hoảng sợ.

Nếu không phải nhìn thấy bên cạnh Tần Du Du còn có Đỗ Vi Nương với hai thị nữ, dự đoán được trong tình trạng này nàng sẽ không thể có quan hệ gì với nam tử khác được, thì Nghiêm Di có thể đã không nói một lời đánh chết cái tên dám can đảm chạm vào nữ nhân của hắn rồi nói sau.

Tên nam tử thái độ thân mật với Tần Du Du cũng buông lỏng tay Tần Du Du, xoay người nhìn lại, đúng là tên "Mãn Tử ca ca" chết tiệt đó!

Tươi cười trên mặt Tần Du Du cứng đờ, xoay người lại nhìn thấy vẻ mặt Nghiêm Di hờ hững đứng trước cửa phòng khách, chớp chớp mắt mới chậm chạp nghi ngờ cười cười hỏi: "Ngươi, ngươi xuất quan?"

Là yêu quái ân công đúng không?! Trí nhớ nàng từ lúc ở trong Thánh Bình Thân vương phủ, dường như chưa từng thấy người khác phái nào ngoại trừ Lương Lệnh chưa cho vào đã xuất hiện trong viện của mình.

Nàng vẫn rất có ấn tượng với Nghiêm Di, nhưng xét theo khiếm khuyết khả năng phân biệt mặt người của nàng từ trước đến này, cho nên không dám lập tức khẳng định hoàn toàn.

Trên mặt nàng hiện lên tia không xác định trong mắt Nghiêm Di, quả thật so với câu nói vô tình nào đó còn tổn thương người hơn, ngực mới vừa nén ngọn lửa giận xuống giờ lại bùng cháy lên lại.

https://thuviensach.vn

Đỗ Vi Nương vừa thấy tình thế không bình thường, vội vàng đi lên giải thích nói: "Bả vai cô nương mấy ngày trước bị thương, Hà đại phu đặc biệt đến giúp nàng xem thương tích có hồi phục như cũ hay không."

"Hửm? Sao lại bị thương?" Nghiêm Di nghe nói Tần Du Du bị thương, cũng không nổi giận nữa, đi lên vài bước đưa tay đặt lên vai nàng, chậm rãi đưa chân khí cẩn thận dò xét.

Trên người hắn phát ra hơi thở quá mức đáng sợ, Hà Mãn Tử không tự chủ được lui lại vài bước, nhường vị trí lại cho hắn.

Chân khí ấm áp dào dạt đi vào cơ thể, bả vai thoải mái giống như được ngâm trong nước ấm, Tần Du Du suýt nhịn không được thở dài một tiếng, nói: "Mãn Tử ca ca nói đã khỏi rồi, không sao cả."

Chân khí Nghiêm Di quanh quẩn gần bả vai Tần Du Du một hồi, quả thật không cảm giác được có khác lạ gì, mới thu trở về. Đỗ Vi Nương rất biết điều, nhân cơ hội dẫn hai thị nữ trong phòng đưa Hà Mãn Tử khách sáo ra ngoài, chờ Tần Du Du phục hồi tinh thần lại, toàn bộ tú lâu chỉ còn lại hai người là nàng với Nghiêm Di thôi.

Nàng rốt cuộc cảm thấy có chút không thích hợp, hơi hơi ra sức vùng vẫy, hơi né tránh tay Nghiêm Di, muốn đứng lên, Nghiêm Di cố tình giống như không phát hiện khoảng cách thân mật quá mức của hai người, đứng trước ghế hoa hồng vững vàng chắn đường nàng, cúi đầu xuống nhìn nàng không nói một lời.

Tần Du Du đứng lên chẳng khác nào chủ động dán lên người Nghiêm Di, không nói gì, dưới ánh mắt của Nghiêm Di áp lực cũng rất lớn. Hai bên yên lặng giằng co một lát, nàng rốt cuộc nhịn không được nói: "Bản vẽ cơ quan trong nhà kho ta đã vẽ xong rồi, ngươi nhường đường một chút ta đi lấy cho ngươi xem."

"Không vội." Nghiêm Di bất động như núi.

"Ấy... Ta ngồi đến chân đều tê cả rồi, muốn đi lại một chút... Này! Ngươi làm gì đó?!" Tần Du Du nhìn chằm chằm đôi tay lớn bỗng đặt trên đùi mình, suýt nữa sợ hãi nhảy dựng lên.

"Nàng không phải nói chân bị tê cả sao?" Vẻ mặt Nghiêm Di rất nghiêm túc, nhưng vị trí hai tay đặt quá mức không bình thường.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du không thể nhịn nữa một tay hất tay hắn ra, giận dữ nói: "Nam nữ khác biệt, ngươi sao có thể tùy tiện động tay động chân với ta được?!"

"Nàng cũng biết nam nữ khác biết." Giọng nói Nghiêm Di lạnh như băng, không hề chột dạ xấu hổ, chỉ nồng đậm giọng mỉa mai, không hài lòng.

Tần Du Du sửng sốt một chút, chậm nửa nhịp mới nhớ tới tình cảnh lúc Hà Mãn Tử giúp nàng kiểm tra bả vai, hay là yêu quái ân công là chỉ cái này?

"Mãn Tử ca ca là đại phu xem bệnh cho ta, đó sao giống nhau được?" Hắn thật sự nghĩ mình là cha ruột nàng sao? Cái này cũng muốn quản.

Nghiêm Di không nói gì, bình tĩnh nhìn nàng một lát, cuối cùng lui hai nước từ trong lòng lấy ra bốn bình ngọc đặt lên bàn nói: "Ở đây có tổng cộng bốn mươi viên Dịch Kinh Đan, hơn nữa trong tay nàng còn dư mấy viên, mỗi ngày một viên chắc là đủ rồi."

"Cám ơn ngươi..." Tần Du Du nghĩ người ta bế quan hơn mười ngày cố ý giúp nàng luyện đan, thái độ của nàng hình như có hơi quá đáng, hơn nữa uống xong đan dược đó, còn trông cậy vào hắn giúp nàng khôi phục tu vi nữa, đắc tội hắn quá mình một chút ưu đãi cũng không có, vội vàng cúi đầu nhận lỗi.

Mặt Nghiêm Di không chút thay đổi, giống như không nghe thấy lời cảm ơn của nàng, xoay người bước ra ngoài.

Hà Mãn Tử bị Đỗ Vi Nương đưa thẳng ra ngoài tú lâu, mắt thấy điệu bộ các nàng muốn đưa hắn ra thẳng cửa lớn luôn, cuối cùng nhịn không được nói: "Du Du muội muội nàng cùng vương gia không thân không quen, không nên ở một mình, phu nhân cùng hai vị cô nương trở về đi, ta biết đường ra vương phủ mà."

Đỗ Vi Nương hắc hắc hai tiếng nói thẳng: "Ngươi quả thật không hiểu hay giả bộ không hiểu? Tần cô nương sớm muộn gì cũng là vương phi của chúng ta, có cái gì không nên không ổn đâu chứ?"

Trong lòng Hà Mãn Tử thầm than một tiếng quả nhiên là thế, nói: "Du Du muội muội không giống các nữ tử khác, nàng tuy không cha không mẹ, nhưng từ nhỏ được sư phụ sủng ái, tính tình tùy hứng, có thói quen thích làm theo ý mình, không thích ứng được trói buộc của hoàng gia, cũng không hợp với vương gia đâu."

https://thuviensach.vn

Hắn cũng nghe Tần Du Du nói quá trình quen biết với Nghiêm Di rồi, cũng chỉ có nàng mới không cảm giác được ý đồ thật sự của Nghiêm Di. Đỗ Vi Nương vừa nghe liền không vui, âm thầm quyết định phải tạm thời đem Hà Mãn Tử liệt vào những người không được viếng thăm, ít nhất là trước khi Tần Du Du trở thành vương phi, không thể để hai người họ thường xuyên tiếp xúc, tránh cho hắn nói hưu nói vượn với Tần Du Du làm hỏng chuyện vương gia nhà mình.

Hà Mãn Tử đánh giá vẻ mặt bà không cho là đúng, trong lòng âm thầm kêu khổ, xem ra phải nói với Đại Chủy, Tiểu Khôi một câu, để chúng nó nhắc nhở Tần Du Du mới được.

Hắn đã hai lần gặp mặt Nghiêm Di đều cảm thấy đối phương hình như có địch ý với mình, hiện giờ hắn đã xuất quan, đoán chừng cũng sẽ không bằng lòng để mình gặp Tần Du Du đâu, hắn muốn nhắc nhở có lẽ cũng không có cơ hội nữa rồi.

Chương 41: Âm hồn không tan

Hà Mãn Tử buồn lo trở lại Trung Dũng Hầu phủ, đúng lúc nhìn thấy đại quản gia Hầu phủ đang khách khách khí khí tiễn một thanh niên áo trắng ra cửa.

Người thanh niên này tóc như mực tàu, mặt như quan ngọc, khí chất tao nhã, cầm quạt xếp trúc trắng thuần trong tay, một thân áo trắng dưới ánh mặt trời sáng đến chói mắt. Ngay phía sau hắn, một người mặc hắc y đi theo, đồ sộ đi theo trên mặt có một vết sẹo thật dài.

Phong Quy Vân với thuộc hạ của hắn Dạ Như Niên!

Trong đầu Hà Mãn Tử bỗng hiện lên mô tả của Tần Du Du về hai chủ tớ này --- quanh năm suốt tháng ăn mặt giống như vội về chịu tang vậy, thích bộ dáng công tử nhẹ nhàng, chuyên làm các việc nham hiểm, bỉ ổi, thường có một nam mặc hắc y có vết sẹo xấu xí đi bên cạnh càng làm nổi bật vẻ thư sinh của hắn.

Ngày đó sư phụ hắn trao đổi Hóa Nguyên Đan với sứ giả Phụng Thần giáo cũng không phải Phong Quy Vân, bọn họ trước kia chưa từng tiếp xúc qua, nhưng kẻ thù theo mô tả của Tần Du Du không phải chính là chủ tớ hai người trước mắt sao?

https://thuviensach.vn

Bọn họ thế mà chưa hết hy vọng theo dõi Du Du đến kinh thành Nguyệt quốc này.

Trong lòng Hà Mãn Tử gấp gáp, trên mặt dấu diếm thanh sắc, yên lặng dự định nhanh báo cho Tần Du Du biết tin này.

Hai bên trước cửa lớn Hầu phủ lướt qua nhau, Phong Quy Vân bỗng nghiêng đầu mỉm cười, gật đầu với hắn nói: "Thay ta chào hỏi Du Du."

Hà Mãn Tử chấn động, còn chưa kịp trả lời, Phong Quy Vân đã dẫn Dạ Như Niên nghênh ngang rời đi.

Đại quản gia Hầu phủ quay đầu nói với Hà Mãn Tử: "Hà đại phu, người biết Phong tiên sinh sao? Ha hả, thầy trò hai người quen biết thật rộng nha."

Lúc trước bọn họ tràn ngập hoài nghi với đệ tử Y Thánh này tuổi còn nhỏ quá, kết quả hắn ở Hầu phủ chưa được mấy ngày, thế mà lại có người của Thánh Bình Thân vương phủ đến mời hắn sang khám bệnh cho khách quý.

Thánh Bình Thân vương là chân chân chính chính dòng dõi hoàng tộc thiên hoàng, ở Nguyệt quốc ngoại trừ hoàng đế, thái hậu ra, chính là nhân vật quyền quý cao nhất, Trung Dũng Hầu ngày thường muốn nịnh bợ cũng không nịnh bợ được, mắt thấy người của vương phủ cung kính lại khách khí với Hà Mãn Tử, không khỏi xem trọng hắn vài phần.

Không ngờ ngay cả nhân vật quan trọng của Phụng Thần giáo cũng biết, tuy địa vị của Phong Quy Vân ở Phụng Thần giáo chưa tới mức quá quan trọng, nhưng là không phải người nào cũng có thể kết giao được.

Đại quản gia Hầu phủ không khỏi cảm thấy may mắn không có tiếp đãi chậm trễ vị đệ tử Y Thánh này.

Hà Mãn Tử biết ông hiểu lầm, cũng không muốn tiếp tục đề tài này, tùy tiện cười cười rồi thôi. Đại quản gia Hầu phủ đã có ý kết giao với hắn, cười ha hả suốt đường đưa hắn qua về khách viện.

"Phong tiên sinh lần này là cùng cơ quan sư của Tây Hà Phong thị đến tham gia đại hội Thánh Thủ Lôi Đài mười năm một lần, hắn là danh môn nổi tiếng, khó trách tuổi như vậy đã có được địa vị cao trong Phụng Thần giáo, trở thành cánh tay trái bờ vai phải của Húc quang Thánh tử. Cũng chỉ có đại phu trẻ tuổi nổi tiếng như vậy mới có thể cùng hắn ngang hàng, bàn luận. Lần này Tây Hà Phong

https://thuviensach.vn

thị cao thủ ra hết, xem ra là nhất định muốn lên lôi đài thi đấu giành quán quân rồi." Trong lời nói của đại quản gia vừa lời hay không ngừng, vừa muốn lôi kéo Hà Mãn Tử.

Phụng Thần giáo là quốc giáo của Li quốc, Li quốc cùng Nguyệt quốc là hai nước lớn ngang nhau đương thời, từ trước đến nay không quá hòa thuận, Trung Dũng Hầu phủ đương nhiên không phải muốn kết giao với người Phụng Thần giáo, nhưng chỗ dựa vững chắc phía sau Phong Quy Vân là Tây Hà Phong thị cũng là đối tượng mà chính khách quyền quý thậm chí các võ đạo cao thủ các quốc gia đều muốn tranh thủ kết giao.

Trong thiên hạ hiện nay, nếu bàn về tôn sư cao nhất về cơ quan thuật đương nhiên không phải Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc thì còn ai nữa, nhưng ông ấy chưa bao giờ quen thân với bất cứ thế lực nào, cũng không có bối cảnh tông môn gia tộc, nổi tiếng đã là chuyện của gần mười, hai mươi năm rồi, cho nên bàn về quyền thế với thực lực toàn thể, sẽ không tốt bằng trên thế gian đều biết trăm năm tích lũy của tam đại cơ quan thế gia.

Tam đại cơ quan thế gia chia ra là Tây Hà Phong thị, Hạ Vân Phong Văn thị với Quỷ Tam Đài Kim thị, trong đó Phong thị tài lực lớn nhất, Văn thị thực lực rất mạnh, Kim thị thần bí nhất.

Tây Hà Phong thị cùng các nước quyền quý rõ ràng hay lén lút đều có chút giao tình, thiết kế chế tác vũ khí quân sự từ trước đều là vũ khí sắc bén đứng đầu trên chiến trường công thủ đều chiến thắng. Bọn họ danh dự vô cùng cao, nhưng trong chuyện làm ăn nổi tiếng chỉ nhận tiền không nhận người, không ít chính khách quốc gia vừa thích vừa hận bọn họ, nhưng lại không có cách nào.

Phong Quy Vân trong võ đạo có tiếng là nhân vật thiên tài, hai mươi tuổi đã đột phá trở thành võ giả cấp sáu, đáng tiếc ở phương diện cơ quan lại thiên phú không đủ, cho nên mới quyết định gia nhập Phụng Thần giáo.

Dựa vào địa vị ở Phụng Thần giáo với võ đạo tu vi của hắn càng ngày càng cao, người của Phong thị càng coi trọng hắn hơn, cho nên hắn mới có cơ hội làm nhân vật đại biểu thi đấu cho Phong thị ở Thánh Thủ Lôi Đài quan trọng như vậy.

Hà Mãn Tử nghe xong đại quản gia nói một thôi một hồi, thầm nghĩ: cũng may, hắn xuất hiện ở thành Tử Dạ không phải hoàn toàn là vì Du Du muội muội, nhưng hứng thú của Phong thị đối với Du Du muội muội e rằng còn lớn hơn

https://thuviensach.vn

Phụng Thần giáo nữa. Du Du muội muội ở Thánh Bình Thân vương phủ cũng tốt, người của Phong thị cho dù ăn tim hùm mật gấu cũng không dám ngay ở nơi quan trọng trong kinh thành Nguyệt quốc đối phó nàng.

Ngày kế, hắn sáng sớm đã viết thư chuẩn bị để Đại Chủy, Tiểu Khôi chúng nó đưa cho Tần Du Du, kết quả Đại Chủy chưa tới, sứ giả của Phong Quy Vân đã đến cung kính đưa thiệp mới, hẹn hắn tối mai đến tửu lâu nổi tiếng "Tối Cao Lâu" trong thành gặp mặt.

Trong lòng Hà Mãn Tử ngạc nhiên, nghi ngờ, không biết Phong Quy Vân lúc này tìm mình là có chủ ý gì, lo lắng một lúc vẫn là từ chối khéo.

Sức giả rời đi chưa lâu Đại Chủy đã tới, nghe Hà Mãn Tử nói xong nguyên nhân hậu quả, mang thư hắn tự tay viết vội vàng bay trở về Thánh Bình Thân vương phủ.

Khi Đại Chủy bay đến trong tú lâu, Tần Du Du đang ở dưới cửa sổ "báo cáo công việc" cho Nghiêm Di.

Bản vẽ nhà kho dưới hoa viên trải ra trên bàn, Tần Du Du tập trung tinh thần giảng giải mỗi vị trí cùng đặc tính mỗi cơ quan, đầu ngón tay tuyết trắng di chuyển trên bản vẽ, giọng nói ngọt ngào, êm dịu cũng vì chuyên tâm mà có vẻ vô cùng lưu loát, trong trẻo.

Nghiêm Di nhìn qua vẫn là lão bộ dáng không chút thay đổi, gần như hoàn toàn quên mất không vui hôm qua rồi. Hai người đứng rất gần nhau, Tần Du Du vốn không phát hiện bóng hình Nghiêm Di gần như đã ôm cả người nàng vào trong lòng.

Đại Chủy lòng tràn đầy chỉ tiếc rèn sắt không thành thép: Du Du ngu ngốc này, đậu hủ đều bị người ta ăn sạch cả rồi, còn không chút tự giác nữa chứ!

Nó không có loại ham muốn độc chiếm Du Du giống Tiểu Khôi, nhưng cũng nhìn Nghiêm Di không vừa mắt, hơn nữa không muốn thấy thái độ đương nhiên ăn định Du Du rồi của Nghiêm Di.

Vì thế nó cố ý đợi khi Tần Du Du giải thích đến một đoạn thì bay qua giữa hai người, hết sức phách lối giơ giơ chân, quơ quơ ống trúc nhỏ trên móng vuốt, ám muội nói: "Du Du, có thư của ngươi, Mãn Tử nói có lời quan trọng muốn nói với ngươi đó!"

https://thuviensach.vn

Vừa nói vừa cố ý kiêu ngạo, nghiêng thân liếc mắt nhìn Nghiêm Di một cái.

"A, ngươi chờ một chút." Tần Du Du cũng không ngẩng đầu nói với Nghiêm Di, đưa tay tháo ống trúc trên móng vuốt của Đại Chủy xuống, tự đi đến một bên xem thư, hoàn toàn không chú ý tới ánh mắt Nghiêm Di xẹt qua tia tức giận.

Còn hơn một tháng nữa thôi... Trong lòng Nghiêm Di gần như hung tợn đem một ngày này quên đi lần nữa.

"Đúng là âm hồn không tan mà." Tần Du Du đọc thư xong, thở dài nói.

"Nàng ở bên cạnh bổn vương, đừng nói một Phong Quy Vân, cho dù Tây Hà Phong thị dốc toàn lực lượng cũng không đụng được một cọng tóc của nàng." Nghiêm Di lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

Chương 42: Bàn tay khéo léo ngàn vàng

Tần Du Du trừng mắt nhìn Nghiêm Di, từ góc hắn đang đứng vốn không thể nhìn thấy nội dung trong thư được, làm sao biết được chuyện Mãn Tử ca ca nói với nàng về Phong Quy Vân và Tây Hà Phong thị chứ?

Nghiêm Di lười giải thích, Tần Du Du tuyệt đối không thể nói "Mãn Tử ca ca" của nàng là âm hồn không tan được, kết hợp thám tử hồi báo về động tĩnh của các nhân vật quan trọng tới tham dự đại hội Thánh Thủ Lôi Đài, để biết chuyện của những đối tượng nàng chán ghét không phải cái gì khó khăn cả.

Hắn không muốn nói về chuyện có liên quan đến nam nhân khác nữa, chỉ chỉ bản vẽ trên bàn hỏi: "Trung Khu Tâm Hạp cơ quan khi nào thì có thể làm xong?"

Bộ phận quan trọng của cơ quan đối với tất cả các cơ quan đại sư mà nói là cơ mật nhất, mà chỗ để kéo khởi động tỉ mỉ, quan trọng nhất của cơ quan chính là Trung Khu Tâm Hạp, mỗi nhóm cơ quan bất kể kích thước lớn nhỏ, tất cả hoạt động đều từ Trung Khu Tâm Hạp lớn lớn nhỏ nhỏ điều khiển dẫn đường.

Vì giữ bí mật kỹ thuật, toàn bộ bộ phận Trung Khu Tâm Hạp cao cấp đều được thiết kế riêng biệt, nếu bị sức mạnh hóa giải tại chỗ sẽ hoàn toàn hủy hoại.

Nghiêm Di tuy biết có giới hạn về cơ quan thuật, nhưng vẫn biết thưởng thức hay so sánh.

"Ta mấy ngày trước đã muốn xin Lương Lệnh đi chuẩn bị, ông ấy nói hôm nay là có thể đưa phụ tùng vật liệu đến, chắc khoảng mười ngày nữa là có thể chế tạo gấp gáp ra rồi." Tần Du Du mếu máo nói.

Nghiêm Di nghe xong lời nàng nói không khỏi tâm sinh nghi: "Nàng đưa bản vẽ phụ kiện tùy tiện giao cho người ngoài, sẽ không sợ người bên ngoài trộm bí mật trong đó, thậm chí bắt chước sao?"

Nói đến đây, Tần Du Du đắc ý lắm: "Bọn họ bắt chước không được, ta đưa bản vẽ ngoại trừ hình dáng, quy mô, tiêu chuẩn Tâm Hạp ra, còn phụ kiện bên trong chẳng qua là thô phôi thôi, phụ kiện nhỏ này còn phải qua ta gia công mới

https://thuviensach.vn

có thể lắp ráp được, chỉ cần có một chút xíu khác biệt, đều không thể sử dụng được. Bọn họ lấy bản vẽ nghiên cứu một trăm năm cũng nghiên cứu không ra nguyên do tại sao."

Nghiêm Di cảm thấy giật mình, khó trách nàng lúc trước để Lương Lệnh tìm thợ thủ công bình thường rèn cơ quan ám khí, thậm chí lúc ở trấn Bát Tắc tùy tiện mua mấy tú hoa châm *(kim may)* bình thường lắp vào trong cơ quan sử dụng, có lẽ nàng có một đôi tay khéo léo mới là mấu chốt.

Nghĩ đến đây không khỏi nhớ tới chuyện Lương Lệnh với Đỗ Vi Nương báo với hắn, may mắn ngày đó hai nữ quan chết tiệt trong cung đó chưa thật sự làm bị thương cánh tay của nàng, nếu không... Thật là không thể tượng tượng nổi.

Tần Du Du thấy Nghiêm Di trầm mặc không nói, cắn cắn môi, ăn nói khép nép, năn nỉ: "Mười lăm ngày sau là trận đấu Thánh Thủ Lôi Đài, ta cũng không thể đi xem sao? Ta bảo đảm sẽ không chạy lung tung đâu mà." Nàng nhanh chóng làm xong là hy vọng có thể trước lúc tổ chức Thánh Thủ Lôi Đài báo cáo kết quả làm việc, có thể yêu cầu yêu quái ân công đại phát từ bi thả nàng đi xem náo nhiệt.

"Được. Đi thay y phục đi, bổn vương dẫn nàng đi ra ngoài một chút." Nghiêm Di vốn định đưa nàng đi, cho nên cũng không chút khó xử nào.

Sau khi đến Thánh Bình Thân vương phủ suốt nửa tháng, Tần Du Du rốt cuộc cũng có cơ hội ra ngoài hóng mát rồi.

Với thân phận của Nghiêm Di đương nhiên không thể cùng Tần Du Du đi dạo phố ở kinh thành Nguyệt quốc, Tần Du Du cũng chỉ cách màn xe nhìn cảnh phố xa, nghe Đại Chủy với Tiểu Khôi nói khoác các lại chuyện thú vị nghe thấy trong kinh thành một chút.

Hai đứa nó vậy quanh Tần Du Du, ngươi một câu ta một câu không ngừng, không biết là có là cố tình hay vô tình mà gạt Nghiêm Di sang một bên.

Tiểu Khôi nói câu nào đề tài cũng không rời ăn, đến thành Tử Dạ mấy ngày nay, ngoại trừ ngủ ở vương phủ, giúp đỡ Tần Du Du làm việc ra, đại đa số thời gian nó đều đi theo Đại Chủy, Trú Vân Phi với tiểu Đình Hoa đi dạo trong thành.

Nghiêm Di tuy rằng không quá thích nó với Đại Chủy, nhưng vì Tần Du Du, vẫn đối với chúng nó vô cùng hào phóng, cho nên mấy đứa nó ngày ngày cầm

https://thuviensach.vn

bạc của vương phủ ăn chơi lu bù, gần như ăn khắp các tửu lâu tốt nhất kinh thành luôn rồi.

Mà Đại Chủy ham muốn lớn nhất là đi hỏi thăm các loại chuyện cẩu huyết bát quái trong đại trạch của các nhà giàu sang quyền thế.

Nó có thiên phú kiểm soát các loài chim chóc bình thường, không chút trở ngại sử dụng tiếng của chim chóc khác nhau, muốn biết tin tức nào quả thật không hề khó khăn.

Nghiêm Di nghe nghe cũng không thể không nhìn chúng với ánh mắt khác xưa, Tiểu Khôi có cái đầu nhỏ như vậy, chỉ gần nửa tháng thôi, đã nếm qua món ngon vật lạ còn nhiều hơn hắn hai mươi năm từng ăn nữa, Đại Chủy biết rất nhiều việc xấu xa của các nhà quyền quý, ngay cả hắn cũng chưa từng nghe qua.

Phải biết rằng hắn là dòng dõi hoàng gia thiên hoàng nhất đẳng trong kinh thành đó nha, Lương Lệnh đi theo bên cạnh hắn chẳng phải chính là tổng quản thái giám vương phủ sao, còn từng là thủ lĩnh mật thám hoàng gia nữa đó.

Con quạ Đại Chủy này ở phương diện tìm hiểu tin tức tuyệt đối là cao thủ đệ nhất hắn từng gặp!

Trong tiếng ồn ào của hai con "cầm thú", địa điểm đầu tiên rốt cuộc cũng tới.

Xe ngựa đi vào một tòa trang viện ở phía tây thành, Tiểu Khôi ngồi chồm hổm dậy dùng sức hít hít mũi, thất vọng nói: "Không phải đi ăn cơm sao? Sao lại không có mùi rượu và thức ăn chứ?"

Đại Chủy run run cánh, hừ nói: "Chỉ biết ăn thôi, nơi này là Tú Trang Thái Ti phường tốt nhất trong kinh thành đó."

Tiểu Khôi vểnh thẳng tai từ trong giỏ ra, hưng phấn nói: "Muốn may y phục mới sao? Được đó, được đó."

Đại Chủy mệt mỏi, lẩm bẩm nói: "Muốn may cũng không phải là cho ngươi, cao hứng cái gì chứ."

Nghiêm Di đã quen tự động loại bỏ lời vô nghĩa của chúng nó, cực kỳ tự nhiên nắm tay Tần Du Du dìu nàng xuống xe ngựa.

Trước xe, một phụ nhân trung niên xiêm áo trang nhã, mặt mày xinh đẹp, dẫn theo tám tiểu nha hoàn xinh xắn đồng loạt khom mình hành lễ: "Tiểu phụ

https://thuviensach.vn

nhân Uông thị bái kiến vương gia. Vương gia lần đầu quang lâm tệ phường, thật thật vẻ vang cho kẻ hèn này, mọi thứ đều đã chuẩn bị ổn thỏa, bên trong mời!"

Nghiêm Di "Ừ" một tiếng, cũng không buông tay Tần Du Du ra, cứ như vậy dẫn nàng đi cùng Uông thị vào trong trang viện.

"Vị cô nương này trông thật xinh đẹp, không biết nên xưng hô thế nào?" Uông thị nhìn thấy Tần Du Du cười hỏi. Người mù cũng nhìn ta được Thánh Bình Thân vương có bao nhiêu để ý tiểu cô nương này.

Uông thị ở Thái Ti phường đã gặp nhiều phu nhân, quý nữ của nhà giàu sang quyền thế rồi, nhưng rất ít khi thấy quyền quý nam tử bằng lòng tự mình đi cùng gia quyến tới đây, hôm nay người quyền quý đệ nhất trong kinh thành này tới cửa.

Thánh Bình Thân vương nổi tiếng vang dội không gần nữ sắc, Uông thị thật lâu trước kia nghe nói vị này có tiếng gian ác, tuy bà thấy nhiều biết rộng nhưng tại đây trước mặt vị thân vương này cũng cảm thấy chân mềm nhũn, vốn không dám nhìn hắn nhiều hơn nửa mắt.

Lại nhìn bộ dáng yểu điệu của Tần Du Du thoải mái đứng bên cạnh người gian ác, tò mò đánh giá trang viện, hoàn toàn không bị sát khí lạnh thấu xương trên người Thánh Bình Thân vương bên cạnh ảnh hưởng, trong lòng Uông thị nhịn không được âm thầm kín nể... Lá gan không phải lớn bình thường đâu nha!

Gần đây trong kinh thành có lưu truyền Thánh Bình Thân vương ngang nhiên đưa nữ tử vào phủ, có lẽ là nàng ấy, vẻ ngoài đẹp như vậy, khó trách người gian ác cũng hóa thành cuộn chỉ mềm.

Tần Du Du nghe bà hỏi tên mình, không khỏi có chút do dự, nên nói tên thật không đây? Tuy tên Tần Du Du nói ra người ta cũng không nhận ra được, nhưng nàng hiện giờ không dịch dung...

Lúc nàng đang do dự hết sức, Nghiêm Di thản nhiên liếc mắt nhìn Uông thị một cái, một chữ còn chưa nói ra thậm chí không có biểu lộ chút ý không vừa lòng nào, đã khiến Uông thị sợ tới mức câm như hến ngay tại chỗ, không dám nói tiếp nữa.

Chương 43: Váy ngươi giữ lại tự mình mặc đi

https://thuviensach.vn

Tần Du Du bỗng nhiên có chút hâm mộ, xem ra giả bộ yếu đuối không bớt phiền bằng để lộ tướng mạo hung ác nha, nhưng ai khiến nàng hiện tại không có sức mạnh để hung ác chứ?

Trong sự yên lặng, lúng túng, đoàn người đi vào một phòng khách xây bằng tre trúc độc đáo, bốn vách tường phòng khách đều là cửa sổ thật lớn, ánh sáng mặt trời buổi chiều chiếu nghiêng vào, cả phòng đầy ánh sáng rực rỡ, sáng ngời, ấm áp khiến người ta tâm tình dễ chịu.

Giữa phòng khách là bàn lớn bằng gỗ đàn hương, trên có bày ít nhất mấy trăm khăn tay đủ màu sắc, chất liệu không giống nhau, Uông thị chỉ chỉ bên đó cười nói: "Đó đều là vật liệu may mặc loại tốt nhất do tiểu điếm lựa chọn tỉ mỉ, cô nương nhìn xem có vừa lòng không?"

"Cái này đi." Tần Du Du tiện tay lật giở, chọn ra một tấm màu sắc vừa mắt, không nhìn kỹ lại, tốc độ cực nhanh khiến Uông thị kinh ngạc không thôi, nàng ngay cả trà cũng chưa uống, đã chọn xong rồi sao?

Bà ở Thái Ti phường nhiều năm rồi, lần đầu nhìn thấy nữ nhân nhìn vật liệu may mặc quý giá, đẹp đẽ như vậy lại không chút động lòng nào.

"Ha ha, tiểu mỹ nhân đây là giúp Tam hoàng huynh ta tiết kiệm tiền sao?" Giọng nói nam tử bỗng nhiên từ ngoài phòng khách truyền vào, sau đó chủ nhân của giọng nói đó ôm một nữ tử nũng nịu nghênh ngang đi vào.

Nam tử này một thân y bào bằng gấm màu xanh con công chói mắt, rực rỡ, nói về tướng mạo cũng được coi là khôi ngô lạ thường, nhưng đuôi lông mày, khóe mắt lại rõ ràng hung ác, nhan hiểm, dâm tà, trong mắt Tần Du Du đối với dung mạo, khiếu thẩm mỹ không bình thường, chỉ là người xấu, ấn tượng tiêu cực, dâm tặc linh tinh.

Nghe giọng điệu này cũng là huynh đệ của yêu quái ân công, Tần Du Du nhìn người này lại nhìn người kia, bỗng cảm thấy yêu quái ân công bày khuôn mặt quan tài nhìn còn vừa mắt hơn, con công "đực" đột nhiên xông tới này rõ ràng bày cái mặt dài khiến người ta rất muốn tát hắn mấy cái.

Đối với con công "đực" không mời mà đến này, vẻ mặt Nghiêm Di vẫn không thay đổi như cũ, nhưng Tần Du Du rõ ràng cảm thấy hắn không vui vẻ gì.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Uông thị khẩn trương, gượng cười đi lên khom người cúi chào nói: "Di Thân Vương đột nhiên quang lâm, chưa kịp nghênh đón tiểu phụ nhân thật không phải, vẫn xin vương gia thứ tội."

Thật ra ở đây ai cũng biết, vị Di Thân Vương này rõ ràng là ỷ vào Thái Ti phường không ai dám ngăn cản hắn, mới xông vào.

Uông thị vừa cười làm lành vừa âm thầm đánh giá nữ tử bên cạnh Di Thân Vương kia, vẻ ngoài xinh đẹp nhưng vẻ đẹp lẳng lơ, nhiễu loạn vừa nhìn biết ngay không phải xuất thân tốt đẹp gì, trong lòng không khỏi âm thầm kêu khổ.

Ông chủ phía sau Thái Ti phường địa vị rất lớn, cho tới bây giờ chỉ buôn bán với hoàng thân quốc thích, thế gia nhà giàu, ngay cả thương nhân bình thường dù tiền có nhiều cũng không mua được tú phẩm, vật liệu may mặc của phường, lại càng khỏi nói tới nữ tử thanh lâu linh tinh. Người bên ngoài vì kiêng nể thân phận của ông chủ phía sau Thái Ti phường, cũng không dám tìm các bà phiền toái.

Nhưng hôm nay, Di Thân Vương ngang nhiên đưa một nữ tử xuất thân không đứng đắn tới đây, muốn nói hắn không có ý định quậy phá, Uông thị ăn toàn bộ vải trên bàn cũng được.

Di Thân Vương giống như nhìn không nhìn thấy vẻ mặt quan tài của Nghiêm Di, tự xoay tự kéo nữ tử nũng nịu đó đi đến bên cạnh bàn lớn bằng gỗ đàn hương, đưa tay sờ soạng khuôn mặt nữ tử, cười đến lỗ mảng, hư hỏng: "Kiều Kiều Nhi, nàng không phải vẫn muốn may mấy bộ xiêm y ở Thái Ti phường sao? Hôm nay bổn vương sẽ cho nàng mãn nguyện, vừa ý cái nào cứ phân phó xuống, xem ai dám nói chữ không."

Ả ta vẻ mặt kinh hỉ, cười quyến rũ nói: "Kiều Kiều tạ ơn vương gia, hì hì, các tỷ muội khác trong lâu mà biết nhất định hâm mộ muốn chết, quả nhiên vẫn là vương gia hiểu rõ người ta nhất."

Uông thị vừa nghe sắc mặt càng trắng, vẻ ngoài nữ tử này thêm cử chỉ, lời nói, rõ ràng chính là Bách Nghi Kiều, hoa khôi của Vọng Tiên Lâu, thanh lâu mới mở gần đây. Lần buôn bán này làm xong về sau có vị nữ quyến nhà giàu nào còn dám bằng lòng đến Thái Ti phường nữa? Phu nhân, tiểu thư nhà ai bằng lòng dùng tú phẩm của cùng tú phường với hoa khôi thanh lâu đây? Lại càng khỏi nói mặc xiêm y của tú phường đó.

https://thuviensach.vn

Nhưng Di Thân Vương cũng không phải các bà có thể tùy tiện đắc tội được, làm sao bây giờ?

Uông thị nhịn không được cầu cứu nhìn về phía Nghiêm Di, bà là người thông minh đương nhiên hiểu được thân phận Di Thân Vương không có khả năng đến gây khó xử Thái Tì phường như vậy, mục đích thật sự của hắn chỉ có một --- Thánh Bình Thân vương Nghiêm Di.

Di Thân Vương giống như còn ngại chưa đủ kích thích, dùng ánh mắt đánh giá hàng hóa nhìn Tần Du Du từ trên xuống dưới, ngả ngớn nói: "Xiêm y của Kiều Kiều Nhi mỗi món làm một bộ, đưa đến Thánh Bình Thân vương quý phủ, xem như ta đưa lễ gặp mặt cho tiểu mỹ nhân này."

Lời này không nghi ngờ gì là xem thân phận Tần Du Du ngang hàng với một nữ tử thanh lâu, Nghiêm Di chậm rãi ngẩng đầu lạnh lùng nhìn Di Thân Vương, một luồng sát khí khiến mọi người trong phòng đều biến sắc.

Chỉ có Di Thân Vương vẫn cười đến hư hỏng, Bách Nghi Kiều không may bị vài phần lực của Nghiêm Di sợ tới mức cả người run run, suýt nữa yếu ớt ngã trên đất.

"Ta không biết ngươi, sẽ không nhận lễ vật của ngươi. Nhưng xiêm y may thêm một bộ cũng tốt..." Giọng nói Tần Du Du mềm mại, yêu kiều bỗng nhiên chen vào, trong ánh mắt kinh ngạc không thôi của mọi người, nói từng chữ từng chữ:

"Dù sao ngươi không phải nam nhân, làm thêm ít xiêm y giữ lại cho mình mặc cũng vừa đúng."

Nàng không mở miệng thì thôi, vừa mở miệng là cực kỳ độc ác.

Di Thân Vương quay mạnh đầu trừng nàng, phẫn nộ quát: "To gan! Ngươi dám sỉ nhục bổn vương?!"

Tần Du Du khinh thường nói: "Ngươi nếu là nam nhân, nên biết oan có đầu nợ có chủ, gây khó dễ người khác làm gì. Hay là ngươi tự thấy mình sức không bằng người ta, cho nên mới chỉ dám nắm quả hồng mềm? Ngươi vẫn là nên chân thật đối mặt với chính mình đi, nhân yêu *(gay)* không tiền đồ!

Loại cặn bã này chẳng những không có tư cách làm nam nhân, Tần Du Du cũng thấy nhục nhã cùng giới tính với hắn, đành phải xếp hắn vào nhân yêu thôi.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du nhìn hiểu được, Di Thân Vương vừa vào cửa, lực chú ý liền một mực đặt trên người yêu quái ân công, lời nói chen thương mang côn cũng là hướng về phía hắn, chính mình chẳng qua trở thành cá trong chậu vô tội xui xẻo bị liên lụy mà thôi.

Nàng được yêu quái ân công cứu, khắp nơi bị hắn chèn ép gắt gao, nhưng không có nghĩa là tùy tiện ai cũng có thể ức hiếp nàng nha.

Lời của nàng rõ ràng đâm trúng ngay chỗ đau của Di Thân Vương, dù sao hoàng đế đại ca cùng Nghiêm Di cũng chưa từng nhục mạ hắn trước mặt mọi người như vậy, lập tức trong cơn giận dữ giơ tay định đánh Tần Du Du một cái.

Có Nghiêm Di bên cạnh, đương nhiên không thể làm Tần Du Du bị thương được, tay Di Thân Vương đã bị hắn nắm ở giữa không trung, bàn tay ra đòn nhìn không dùng chút sức lực, nhưng lại giống kìm sắt giữ chặt cánh tay Di Thân Vương, mặc hắn ta dùng sức thế nào cũng không sao giãy ra được.

Sắc mặt Di Thân Vương đỏ bừng, ánh mắt cũng càng hung ác, nham hiểm hơn, giằng co một lát hình như biết hôm nay bất kể như thế nào cũng không dạy dỗ được Tần Du Du, nghiến răng nghiến lợi thu lực, rút tay về, giọng căm hận nói: "Được! Được! Được lắm! Thánh Bình Thân vương thật là oai phong, xem ra không xem bổn vương là hoàng đệ đặt vào mắt mà."

"Quát quát quát, là người tự khinh miệt mình chứ ai khinh miệt người!"

Lời nói có triết lý như vậy truyền từ trong miệng một con chim đen lớn ngoài cửa sổ bay vào, một bóng dáng màu xám trắng từ cửa sổ nhảy vào, nhanh như chớp chui vào lòng Tần Du Du.

Đó đương nhiên là Đại Chủy với Tiểu Khôi rồi, vừa rồi lúc xuống xe, chúng nó chạy chơi trong trang viện, đúng lúc chạy về tìm Tần Du Du thì nhìn thấy nửa màn diễn này.

Di Thân Vương không ngờ ngay cả con chim cũng dám chế giễu mình, mà Đại Chủy cũng thật thông minh, cố ý tránh phía sau Nghiêm Di, khiến cơ hội cho hắn không ra tay cũng không có.

Chương 44: Nàng ra tay hay là ta ra tay?

https://thuviensach.vn

"Ngươi muốn tiếp tục ở trong này quấy rối?" Câu hỏi này của Nghiêm Di rất bình thản, kèm theo khuôn mặt than, nghiêm túc đó, giống như mọi việc làm của Di Thân Vương trong mắt hắn giống như tiểu hài tử cố tình gây chuyện thậm chí giống màn hài kịch cửu lưu đào kép tự biên tự diễn. không chút thú vị.

Thái độ càng như vậy càng đả thương người, sắc mặt Di Thân Vương thay đổi mấy lần, bỗng ha ha cười nói: "Bỏ đi, có Tam hoàng huynh che chở, bổn vương hôm nay cũng không so đo với nữ tử cùng đám súc sinh này." Nói xong kéo Bách Nghi Kiều đi ra ngoài.

Đi đến trước cửa phòng khách lại giống như nhớ ra cái gì, quay đầu sỗ sàng nhìn chằm chằm Tần Du Du nói: "Tam hoàng huynh, tiểu nữ nhân của huynh miệng nhọn sắc rất đủ hương vị, không biết bản lĩnh hầu hạ nam nhân so với Kiều Kiều Nhi của bổn vương như thế nào, huynh chơi chán rồi thì đưa đến quý phủ của tiểu đệ nha, tiểu đệ cũng muốn nếm thử tư vị của nàng."

Nghiêm Di có tiếng không gần nữ sắc, hắn ngoại lệ lại dẫn Tần Du Du theo bên cạnh, lại coi trọng nàng đến khó có thể tưởng tượng, Di Thân Vương quả thật không làm gì được Nghiêm Di, đành phải dùng nàng kích thích Nghiêm Di thôi.

Tần Du Du nghiêng người, liếc nhìn Nghiêm Di một cái, ý khinh bỉ rất rõ ràng: huynh đệ nhà ngươi “đức hạnh” nhỉ? Ngươi không quản sao?

Nghiêm Di tự nhiên không để ý nhéo nhéo tay nàng, hỏi: "Nàng muốn ta ra tay hay là nàng tự mình ra tay?"

"Ta ra tay ngươi không ngại sao?" Tần Du Du hừ nói, Di Thân Vương này dù cặn bã thế nào cũng là đệ đệ của yêu quái ân công, ông trời vô tình, tất cả đều vì thể diện thôi, trong lòng ngươi chết ta sống, ngoài mặt đều giả bộ huynh thân đệ kính.

Nghiêm Di lại thẳng thắn đến bất ngờ: "Không ngại."

Tần Du Du mở cờ trong bụng, tự tay mình báo thù này nọ ngay tại chỗ, nàng thích nhất!

"Nhân yêu mặc xiêm y xanh biếc kia, ngươi đứng lại!"

Di Thân Vương ngẩn ra, đang muốn nổi giận thì thấy Tần Du Du thế mà lại chủ động từ bên cạnh Nghiêm Di đi đến trước mặt mình, đây là không biết sống chết đưa đến cửa cho hắn dạy dỗ sao?!

https://thuviensach.vn

"Như thế nào? Tiểu mỹ nhân nàng gấp gáp muốn đến vương phủ hầu hạ bổn vương như vậy sao?" Nói xong đưa tay muốn ôm vòng eo của Tần Du Du.

Võ đạo tu vi của hắn không bằng Nghiêm Di, nhưng cũng từ danh môn nổi tiếng, hơn nữa được hoàng gia đào tạo đủ mọi thứ, bàn về bản lĩnh cũng là võ giả cấp sáu, với tuổi của hắn mà nói xem ra cũng khá tốt rồi.

Hắn vừa nhìn thấy là nhận ra ngay hít thở khí tức của Tần Du Du hoàn toàn là nữ tử yếu đuối bình thường, hiện tại nàng đang ở trước mặt hắn, Nghiêm Di cho dù muốn cứu cũng không kịp.

Hừ! Nghiêm Di thật sự nghĩ hắn không dám ra tay sao?

Bên môi hắn hiện lên tươi cười ác ý, đang nghĩ ngợi làm sao nhân cơ hội này nhục nhã nữ tử dám cả gan xúc phạm hắn, tình hình lại xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất...

Tay hắn còn chưa đụng tới Tần Du Du, bỗng nhiên một cơn dự cảm vô cùng nguy hiểm nảy lên trong lòng, hắn không chút nghĩ ngợi thu tay lại, trốn đi, lại không ngờ nguy hiểm thật sự lại chờ hắn ở hướng hắn muốn tránh lui, trên tay đau như kim châm muối xát.

"A!" Di Thân Vương phát ra tiếng kêu thê lương, thảm thiết, hung hăng đẩy Bách Nghi Kiều bên cạnh ra, ôm cánh tay, bước chân lảo đảo suýt nữa té ngã trên đất.

Hắn giơ bàn tay đã muốn hóa đen về phía Tần Du Du, mấy cây kim nhỏ đen thui đâm trên tay, máu đen loãng từng giọt từng giọt từ lổ kim nhỏ xuống, bàn tay sưng to hơn gấp đôi ban đầu.

"Ngươi, ngươi dám dùng độc?!" Di Thân Vương không dám tin trừng mắt nhìn Tần Du Du, khàn giọng nói. Thị vệ của Di Thân Vương phủ đứng hầu bên ngoài nghe thấy tiếng vội vàng chen vào, vây quanh, bảo vệ hắn bên trong.

Di Thân Vương khiêu khích Thánh Bình Thân vương cũng không phải lần đầu, dù sao Thánh Bình Thân vương sẽ không làm gì hắn cả, ân oán giữa huynh đệ hoàng gia cũng không phải bọn họ có thể tùy tiện nhúng tay vào, cho nên mọi người cũng nghe theo hắn đi ồn ào thôi.

Không ngờ tới lần này thế mà lại thật sự gặp xui xẻo! Dưới sự hộ vệ của mình, thân vương trúng độc bị thương đây chính là tội lớn không làm tròn trách

https://thuviensach.vn

nhiệm, thủ lĩnh thị vệ mặt đều xanh mét, bất chấp khó khăn đi tới bắt lấy Tần Du Du.

Tần Du Du đánh trúng liền lập tức lui về bên cạnh Nghiêm Di, cười đến ngây thơ vô cùng: "Kim độc cơ quan ngươi cho ta quả nhiên thật là lợi hại nha! Ta hơi nhấn như vậy thôi, hắn liền không xong ngay (gần chết)."

Một câu đem tất cả mọi chuyện đổ lên người Nghiêm Di.

Nàng hiện tại là nữ tử yếu đuối đó, nữ tử yếu đuối có thể làm gì được chứ!

Việc này vốn là yêu quái ân công tự rước lấy, nàng xả giận, sau đó đổ lỗi cho hắn, hoàn toàn hợp lý.

"Điện hạ, việc này, việc này..." Thủ lĩnh thị vệ của Di Thân Vương phủ nghe xong lời này sắc mặt càng khó coi, nếu là Tần Du Du tự tiện ra tay, như vậy có thể bắt nàng tội mưu nghịch, hãm hại dòng dõi hoàng gia, mà nếu quả thật là Nghiêm Di xúi giục kèm cung cấp kim độc cơ quan, việc này phải báo lên hoàng đế nơi nào quyết định đây.

"Nghiêm Di, ngươi dám xúi giục tiện nhân này đến ám toán ta?!" Di Thân Vương vừa sợ vừa giận, bàn tay hắn bị đâm bị thương đau nhức sau đó cảm giác hoàn toàn biến mất, thậm chí cả cánh tay cũng bắt đầu tê liệt, cứng ngắc.

Hắn những năm gần đây số lần hắn công khai, bí mật khiêu khích Nghiêm Di đếm không hết, Nghiêm Di tuy cũng sẽ ra tay ngược lại áp chế hắn, nhưng cũng chưa từng ngang nhiên xuống tay chết người như vậy, hắn đối tột cùng là muốn làm gì?

Nghiêm Di nhìn nhìn Tần Du Du bộ dáng tiểu nhân đắc chí, cũng không giải thích gì, ngược lại thuận theo lời của nàng nói: "Bổn vương đưa cho nàng thuốc giải đâu?"

Trong mắt Tần Du Du vòng vo qua lại: "Ta quên mang theo rồi, ngươi không phải nói nước tiểu đồng tử cũng có thể giải độc sao? Để cho hắn ngâm tám, mười ngày nhất định sẽ tốt thôi."

Di Thân Vương tức giận đến sắc mặt đều tái gần giống màu xiêm y luôn rồi, lúc này hắn ngược lại kiên cường đứng dậy, nghiến răng ken két quay đầu bước nhanh rời đi.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du ngầm xuy một tiếng, đây chẳng phải chắc chắn yêu quái ân công nhất định sẽ không thật sự khiến hắn trúng độc bỏ mạng sao.

Thủ lĩnh thị vệ của Di Thân Vương gấp gáp đến độ đầu đầy mồ hôi, nếu ngộ nhỡ Di Thân Vương có chuyện gì, cả nhà già trẻ của hắn cũng phải chôn cùng.

"Dùng tim hoàng liên đen thêm mật rắn hổ mang đen, thêm ba chén nước nấu thành một chén, mỗi ngày sáng, trưa, tối uống một chén, mười ngày sau có thể giải độc." Nghiêm Di không muốn gây khó dễ cho hắn, phất phất tay ý bảo hắn rời đi.

Thủ lĩnh thị vệ được đơn thuốc giải độc như nhận được đại xá, thi lễ thật sâu rồi quay đầu đuổi theo Di Thân Vương.

Tần Du Du giật mình không ít, yêu quái ân công làm sao biết đơn thuốc giải độc trên kim độc của nàng chứ?! Nàng vốn dĩ chưa từng nhắc đến với hắn mà.

Nghiêm Di giống như nhìn không thấy trong mắt nàng tràn đầy nghi hoặc, khiếp sợ, đưa tay ấn nàng ngồi vào bên cạnh bàn lớn bằng gỗ đàn hương bày đầy các mẫu: "Chọn lựa thật tốt thứ nàng thích đi. Trước làm mười bộ trang phục váy dài mùa đông chính thức đi, hai cái áo choàng, còn xiêm y hằng ngày khác ngươi xem rồi làm đi." Câu cuối là nói với Uông thị.

Uông thị phục hồi tinh thần lại, vui mừng khôn xiết, đây đúng là một khoản buôn bán lớn nha! Giá xiêm y thợ khéo đẹp của tiệm mình cao đến dọa người, một bộ trang phục váy mùa xuân, hè tinh chế nói chung cũng hơn chi tiêu nửa năm của một nhà bậc trung rồi, trang phục váy dài mùa đông giá càng cao, cho dù phu nhân, thái thái của thế gia danh môn trong kinh thành, mỗi quý cũng chỉ làm một, hai bộ hợp thời mà thôi, Thánh Bình Thân vương vì tiểu cô nương này thế mà lại mở miệng là mười bộ, còn chưa tính những bộ khác nữa, khoản buôn bán này làm xong, một quý này tiền lời của các bà ít nhất có thể nhiều thêm một, hai phần!

Còn là khách hàng lần đầu tới cửa, làm tốt sau này tất nhiên tiền tài cuồn cuộn.

Chỉ trong nháy mắt, lo lắng Di Thân Vương sau này tới tính sổ cũng bị ném ra sau đầu, Uông thị tràn đầy thầm nghĩ làm sao hầu hạ Tần Du Du tân sủng của Thánh Bình Thân vương này cho tốt đây.

https://thuviensach.vn

Chương 45: Linh thú trong sạch cao quý

Tần Du Du không chú ý phản ứng của Uông thị, ngược lại đi đến bên cạnh người bị Di Thân Vương vứt bỏ ở một bên, khuôn mặt xinh đẹp đầy sợ hãi - hoa khôi Bách Nghi Kiều.

"Ngươi không sao chứ? Muốn người đưa ngươi về không?"

Bách Nghi Kiều hoảng sợ, run giọng nói: "Không, không, ta, ta đi ngay đây!" Lúc nãy Di Thân Vương lợi dụng nàng ngang nhiên nhục nhã Tần Du Du, nàng tuy không biết thân phận của Tần Du Du, nhưng nhìn thái độ Thánh Bình Thân vương đối xử ôn hòa, nuông chìu nàng ấy, thì hiểu rõ nàng ấy có địa vị rất cao trong lòng Thánh Bình Thân vương, chút ánh sáng đó không phải dạng nữ tử thanh lâu mặc người khinh nhờn, chơi đùa có thể so sánh được.

Tiểu cô nương này ngay cả Di Thân Vương cũng dám ra tay đâm bị thương trước mặt mọi người, muốn thu thập nàng luôn, thật sự là chuyện rất đơn giản.

Nhìn bộ dáng Bách Nghi Kiều hoảng sợ, Tần Du Du biết nàng hiểu lầm rồi, thẳng thắn nói với Uông thị: "Có thể phái người đưa nàng ấy về không?"

Uông thị cười đến có hơi miễn cưỡng: "Tấm lòng cô nương thật tốt, loại người thấp kém này quả thật không đáng..." Bà một chút cũng không muốn có quan hệ gì với loại nữ tử thanh lâu này, lỡ như để người ta thấy người của Thái Ti phường cùng đi với Bách Nghi Kiều, nảy sinh hiểu lầm này nọ làm bẩn thanh danh của Thái Ti phường, tổn thất có hơi quá lớn.

"Nếu có thể lựa chọn, không ai bằng lòng... Bỏ đi!" Tần Du Du mơ hồ có chút hiểu sự lo ngại của Uông thị, quay đầu lại nhìn Nghiêm Di.

Mặt Nghiêm Di không chút thay đổi phất phất tay, tiểu thái giám đi từ ngoài phòng khách vào, nâng Bách Nghi Kiều dậy đưa nàng ta rời đi.

Vẻ mặt Uông thị có chút phức tạp, xấu hổ, sợ làm Tần Du Du không vui, lập tức cười hết sức đổi đề tài.

Tất cả mọi người không chú ý trong mắt Bách Nghi Kiều hiện lên tia thủy quang...

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy lụa là gấm vóc màu sắc rực rỡ bày trên bàn lớn bằng gỗ đàn hương, Tần Du Du khó xử lầm bẩm nói với Nghiêm Di: "Ngươi hắn là cho Lục Ý các nàng đến đi, nhiều như vậy muốn ta chọn tới khi nào? Phiền toái lắm đó!"

Lục ý hiện giờ là một trong bốn cung nữ hầu hạ nàng, phụ trách thay nàng để ý việc ăn mặc, trang điểm. Bởi vì nàng lúc trước chỉ có thể ở trong vương phủ thôi, hơn nữa phần lớn thời gian đều ở trong phòng làm việc vẽ bản vẽ chế tạo cơ quan Tâm Hạp, vì để thuận tiện làm việc, trên người cũng không đeo trang sức, vòng, trâm cài, thậm chí ngay cả son phấn cũng bỏ luôn, cho nên Lục ý không có nơi phát huy sở trường vô cùng yêu thích, để đó không dùng dễ trở thành oán phụ lắm nha.

Vẻ mặt tươi cười của Uông thị cứng đờ, gần như hoài nghi Tần Du Du có phải nam mặc trang phục nữ hay không, sao lại có nữ nhân không thích lụa là gấm vóc, hoa y mĩ phục?

Nghiêm Di không để ý tới kháng nghị của Tần Du Du, yên lặng ngồi một bên, rõ ràng nàng không thành thật nghe lời cũng đừng nghĩ muốn rời khỏi Thái Ti phường.

"Ta chọn cho ngươi, ta cũng muốn may y phục!" Tiểu Khôi bị bỏ qua nãy giờ ngồi chồm hổm trên bàn khoác lên bả vai Tần Du Du dịu dàng nói, quay đầu lại hứng phấn bắt đầu đông lục tây lọi trong đóng vải, còn giống khuôn giống mẫu mà cầm một khổ dệt kim gấm màu xanh tím có hình phong lan màu bạc ướm trên người khoa tay múa chân, bộ dáng đáng yêu làm nữ nhân trong phòng che miệng cười khẽ.

Bộ dạng con thỏ này hơi mũm mĩm buồn cười, không ngờ lại là một linh thú biết nói tiếng người nha!

Linh thú ở các nước đều là vật vô cùng được yêu thích, chúng nó phần lớn sinh sống tại Hoành Vân Sơn phía tây nam lục địa, nơi đó là núi rừng nguyên thủy rộng lớn vô cùng, bên trong tồn tại vô số hung cầm mãnh thú, ngay cả võ tôn cấp bảy đi vào trong đó cũng có thể chết bất cứ lúc nào.

Người bình thường thấy linh thú, chủ yếu là từ các võ giả cấp cao cực hiếm ở Hoành Vân Sơn nhiều lần trải qua khó khăn, nguy hiểm mới thuần phục được linh thú, ngẫu nhiên một vài quyền quý hàng đầu trong phủ cũng sẽ nuôi dưỡng một, hai con.

https://thuviensach.vn

Trong Thái Ti phường đều là những nữ tử bình thường, cho tới bây giờ chỉ mới nghe tên của chúng mà thôi, mà các nàng nghe nói linh thú không phải đều vừa hung dữ, lợi hại vừa dũng cảm, to lớn sao, chưa từng thấy con thỏ nào nhanh nhạy, ngây thơ như vậy cả?

Trong lúc nhất thời trong lòng mọi người đều thoải mái hơn, tạm thời quên mất trong phòng khách còn có vị hung thần quyền cao chức trọng Nghiêm Di.

Tần Du Du trước nay đối với Tiểu Khôi đều ngàn y trăm thuận, thấy nó hứng thú bừng bừng, cũng không muốn làm nó mất vui, đành chịu đựng cùng nó chọn lựa. Một đám nữ tử thêm một con thỏ cái, líu ríu hất tung đầy vải vóc trên bàn lên, trong phòng khách không khí hồi hộp, giương cung bạt kiếm lúc nãy không còn dư một chút nào, chỉ còn dư một phòng đầy nắng.

Uông thị cùng quản sự của Thái Ti phường nhỏ giọng giao phó vài câu, cũng áp chế lo lắng, chuẩn bị tinh thần chỉ huy các nương tử quân chiêu đãi khách quý.

Nghiêm Di tính nhẫn nại vô cùng tốt, ngồi bên cửa sổ uống trà, Uông thị vốn chỉ sợ hắn, thấy hắn rõ ràng biểu hiện muốn một mình yên tĩnh một chút, như nhận được đại xá liền lui xuống.

Đại Chủy cũng không vụn vặt cùng một đám nữ nhân góp vui, run run đập đập cánh bay đến bên cạnh Nghiêm Di nhỏ giọng nói: "Coi như ngươi không tệ, không để Du Du chịu thiệt."

Nghiêm Di thản nhiên quét mắt liếc nhìn nó một cái, không nói gì.

"Nhưng ngươi nếu muốn dùng lụa là gấm vóc, son phấn lừa Du Du, ta khuyên ngươi nên sớm hết hy vọng đi. Mấy thứ này Du Du thấy còn nhiều hơn, vốn dĩ không thèm để ý đâu." Đại Chủy khinh thường nói.

"Tủy rồng xanh ngàn năm." Trong miệng Nghiêm Di nói năm chữ này ra, Đại Chủy quay mạnh đầu lại, hai mắt sáng lên nhìn hắn, lộ vẻ mặt thèm nhỏ dãi.

Nửa tháng này Nghiêm Di mặc dù đang bế quan, nhưng cũng không cho thấy hắn hoàn toàn không biết chuyện gì bên ngoài cả, lại càng không cho thấy hắn nhận thức hai ông hầm ông hừ bên cạnh Tần Du Du còn dừng lại ở giai đoạn hời hợt ban đầu nữa.

Có Lương Lệnh, Đỗ Vi Nương với tiểu Đình Hoa, công khai cùng bí mật đã sớm hỏi thăm tính tình, sở thích của đôi cầm thú này đến bảy bảy tám tám rồi.

https://thuviensach.vn

Quạ đen Đại Chủy đặc biệt thích ăn tủy não rắn, sâu bọ cấp cao với linh dược quý hiếm, trí nhớ tốt đến kinh người, đã thấy qua là không quên, hơn nữa có thể miêu tả nguyên trạng gì đó đã gặp qua. Dựa vào đánh giá của Lương Lệnh, nếu đem trí nhớ lợi hại đó dùng cho việc đọc sách, e rằng học giả đương thời không ai có thể so với nó được.

Đáng tiếc, toàn bộ trí nhớ của nó dùng vào ghi nhớ chuyện xấu xa, bát quái, chuyện lạ, vật lạ linh tinh không có bài bản gì cả...

Chỉ cần hợp sở thích, nhất định có thể lợi dụng được, Nghiêm Di cũng không định dùng hoa y châu báu hấp dẫn Tần Du Du, nhưng hắn không phủ nhận mình rất có hứng thú biết càng nhiều chuyện về nàng.

Đại Chủy rất nhanh thu hồi vẻ mặt tham lam, lời lẽ chính nghĩ từ chối cám dỗ: "Ngươi muốn mua chuộc ta sao? Hừ hừ! Ta là linh thú tính cách cao quý, phẩm đức trong sạch như vậy sao lại vì chút ơn huệ nho nhỏ mà bán đứng Du Du? Ngươi cũng quá xem thường ta rồi!"

Nghiêm Di đưa trà lên uống một ngụm, không cần phải nhiều lời nữa.

Một lúc lâu sau, Đại Chủy ho khan hai tiếng: "Thêm tủy não trăn Phẫn Hải Hỏa ta liền nói cho ngươi."

Quả nhiên rất thanh cao, rất cao thượng!

Nghiêm Di không để ý tới nó, dựa lưng vào ghế ngồi nhắm mắt dưỡng thần.

"Nè, mới sáng sớm đừng ép giá thế chứ, ngươi đường đường là Thánh Bình Thân vương, có cần nhỏ mọn vậy không?!" Đại Chủy phẫn nộ nói.

"Thêm một vấn đề nữa, người Du Du thích là ai." Nghiêm Di rốt cuộc mở miệng nói.

"Quát quát quát! Ta biết ngay ngươi muốn hỏi cái này mà!" Đại Chủy run run ngồi dậy, lúc trước Nghiêm Di không chịu kéo lại hỏi cho ra nhẽ, lúc này cuối cùng nhịn không được nữa rồi!

Nghiêm Di để mặc nó cười cho đã, Đại Chủy không có phát hiện trên mặt than của hắn có chút xíu xấu hổ, lúng túng, buồn bực nào, cũng không cười cười nữa, hừ nói: "Được rồi! Thành giao."

https://thuviensach.vn

Chương 46: Sau khi uống rượu thì thế nào

"Trước tiên trả lời vấn đề thứ nhất, Du Du nàng thích chỉ có hai thứ là cơ quan với con thỏ ngu ngốc kia. Đại Chủy tuy cố gắng làm dáng vẻ thần bí, nhưng lời nói rõ ràng vô nghĩa!

Nghiêm Di hờ hững đưa tay đặt chén trà lại trên bàn nhỏ.

Đại Chủy có thể cảm giác được sự không vừa lòng của Nghiêm Di, run run cánh nói thêm: "Ngươi đừng cảm thấy ta lừa gạt ngươi, ta nói thật đó, đoán chừng ngươi cũng không lấy ra được cơ quan nào khiến nàng cảm thấy mới mẻ đâu, quát quát! Thứ nho nhỏ tinh xảo nàng cũng thích, giá trị không phải trọng điểm, thủ công tinh tế, thiết kế độc đáo quan trọng nhất."

Đáp án như vậy cũng chỉ hơn không có một chút thôi, Nghiêm Di chớp chớp mắt không thèm bình luận.

"Ta thân là trí giả cho ngươi một lời khuyên, không nên đắc tội con thỏ ngốc Tiểu Khôi kia, nếu không ngươi sẽ vô cùng cực kỳ hối hận đó, Con thỏ nóng nảy sẽ ăn thịt ngươi cho coi!" Đại Chủy trầm giọng nói.

Nhìn bộ dáng vô dụng của Tiểu Khôi, nhìn sơ qua năng lực có hơi bình thường, mọi người sẽ không tin nó có thể ăn thịt người, nhưng trong lòng Nghiêm Di lại bỗng nhớ tới lúc trước trên xe Tiểu Khôi ngẫu nhiên tảm mát ra hơi thở mạnh mẽ thuộc loài mãnh thú thượng cổ: "Trong người nó có pha trộn huyết thống linh thú gì đó?"

trong lòng Đại Chủy bất ngờ: người này thật đúng là có thể bắt được trọng điểm! Ngoài miệng "quát quát" cười hai tiếng rung đùi đắc ý nói: "Không thể nói, không thể nói!"

"Đáp án của ngươi không đáng cái giá đó." Nghiêm Di không muốn cùng nó lãng phí thời gian.

"Du Du là do Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc nuôi lớn. Thiên Nhạc rất yêu thương nàng, nàng vô cùng ỷ lại, tin tưởng Thiên Nhạc." Đại Chủy bỗng nhiên xả ra một đề tài bất ngờ.

"Tiếp đó?" Nghiêm Di lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

"Ta là linh thú của Thiên Nhạc, giờ Thiên Nhạc không biết ở đâu, ta chính là trưởng bối Du Du tin tưởng nhất, ngươi hiểu chưa?" Đại Chủy ngẩng đầu ưỡn ngực, tự mãn nói.

Ngụ ý, ý kiến của nó có ảnh hưởng rất lớn đến Tần Du Du, cho dù nó không trả lời vấn đề của Nghiêm Di, Nghiêm Di cũng nên hiếu kính nó cho tốt.

"Nếu ngươi muốn nói chỉ có như thế, tủy rồng xanh ngàn năm với tủy não của trăn Phẫn Hải Hỏa ngươi đừng nghĩ đến nữa." Nghiêm Di chưa bao giờ chịu để người uy hiếp cả.

Đại Chủy hừ nói: "Ngươi không muốn biết Du Du thích ai nhất à?"

"Không cần, Du Du nàng chỉ thích hai thứ ~ cơ quan cùng con thỏ ngốc kia." Nghiêm Di lặp lại lời Đại Chủy nói lúc nãy, hắn đã hiểu rõ rồi, từ miệng con chim này khó có được cái gì có giá trị.

Con này nhìn như điên điên khùng khùng, lời nói vô tình, trên thực tế những chuyện thật sự quan trọng, nó cho tới bây giờ rất cảnh giác, xem ra chỉ dựa vào dụ dỗ là không được, phải thử cách khác thôi.

Đại Chủy không nói gì, âm thầm hối hận chính mình nhất thời đắc ý khiến đối phương nắm bắt được đầu đề nói chuyện, nhưng nó vẫn có chút không cam lòng.

"Ngươi có biết ta là giống linh cầm gì không?" Nó dùng sức ưỡn ngực, khoa trương, kiêu ngạo nói.

Nghiêm Di không có phối hợp hào hứng với nó, Đại Chủy đợi không thấy phản ứng của hắn, hầm hừ nói: "Ta là Sáo đá thánh âm! Sáo đá thánh âm có thể tiên đoán tương lai đó!"

"Tuy ra không có năng lực của tổ tiên có thể nói lời tiên tri, có khả năng mở miệng nói thành sức mạnh, nhưng cũng có thể đoán được một chút chuyện tương lai, ta lúc thăng cấp ngồi thiền từng ảo giác thấy tương lai Du Du, cũng thấy bộ dáng, khuôn mặt của người nọ bên cạnh nàng." Đại Chủy nói một hơi.

Nghiêm Di vẫn như lão thần bất động như cũ.

Đại Chủy giận cực điểm, ngửa đầu "quát quát" cười to hai tiếng nói: "Ta nhìn nam nhân bộ dạng rất giống ngươi, nhưng đáng tiếc... Người đó không phải ngươi đâu!"

https://thuviensach.vn

"Nếu bộ dạng giống nhau, ngươi sao biết người nọ không phải bổn vương?" Nghiêm Di mặt không biến sắc, giống như hoàn toàn không coi trọng lời nói của Đại Chủy.

Đại Chủy hừ một tiếng, không chút khách khí nói: "Ngươi lúc cười rộ lên giống như mặt quan tài xác chết, liếc mắt một cái không nhận ra sao? Người đó dịu dàng, nhã nhặn, vừa mắt hơn ngươi nhiều."

Nghiêm Di nghe xong lời này, trong lòng hơi hơi động, vui mừng nói: "Du Du sẽ vẫn ở bên cạnh bổn vương, chút bản lĩnh của ngươi không cần phải khoe khoang."

"Được thôi! Vậy chờ xem đi!" Đại Chủy cả giận nói.

Thật vất vả chọn vật liệu may mặc xong, sắc trời đã muốn tối sầm rồi, Nghiêm Di đưa Tần Du Du lên xe ngựa rời đi, đi về giữa thành, tới "Tối Cao Lâu" tửu lâu nổi tiếng nhất dùng bữa tối.

Trên xe Tần Du Du nhịn không được hỏi thăm: "Ngươi làm sao biết đơn thuốc giải độc châm của ta?"

"Nói một chút lai lịch ám khí cơ quan hôm nay nàng dùng đi?" Nghiêm Di không trả lời vấn đề của nàng, hỏi ngược lại.

"Cái đó ta mới sửa lại gần đây, gọi là "Hai mặt giáp công" thật ra là hai bộ cơ quan hợp lại mà thành, tấn công chính diện là "Lôi Đình Tỏa Hồn Đinh" thêm "Vô Ảnh Hồi Hoàn Châm", im hơi lặng tiếng quấn chờ trên đường lui. Hì hì, đối phó một võ giả cấp sáu không có phòng bị dễ như trở bàn tay." Nói đến điểm mạnh của mình, Tần Du Du hai mắt tỏa sáng, đắc ý vô cùng.

"Quả thật không tệ." Nghiêm Di nhịn không được đưa tay nhéo nhẹ chóp mũi nàng, bánh ít đi, bánh quy lại, giúp nàng giải thích nghi hoặc: "Dựa vào mấy ngày trước nàng nhờ Lương Lệnh giúp nàng mua mấy đơn thuốc, lại so sánh với bệnh trạng, bổn vương biết ngay đó là độc gì, nên giải độc cũng không khó."

"Ta quên mất vương gia điện hạ tài năng điều chế thuốc ngay cả Y Thánh Hướng bá bá cũng phải chịu thua mà." Tần Du Du chua xót nói, trong lòng cũng rùng mình, nàng để Lương Lệnh mua mấy đơn thuốc yêu quái ân công thế mà đều xem qua cả, quả nhiên nhất cử nhất động của mình đều bị hắn nhìn chòm chọc, sít sao.

https://thuviensach.vn

Yêu quái ân công dành nhiều thời gian, tâm tư đối với nàng tới mức khủng bố, hắn rốt cuộc muốn cái gì đây?

Hai người vừa không ai nói với ai một câu, vừa âm thầm thăm dò lẫn nhau, cho đến khi xe ngựa đến nơi dùng cơm tối.

"Tối Cao Lâu" bố trí trong trạch cũ của đại văn hào triều trước, trong nhà có đình đài, hoa viên tương đối đủ lớn, mà tên Tối Cao Lâu là do trên núi giả giữa hoa viên rộng lớn có một tòa tiểu lâu bằng gỗ cao hai tầng tinh xảo.

Nghe nói đây là tòa tiểu lâu được xây dựng ở vị trí cao nhất trong kinh thành, đứng ở trên lâu có thể quan sát tất cả phong cảnh mọi nơi bên trong.

Làm nên danh tiếng lẫy lừng đại tửu lâu trong kinh thành, có thể mời khách dùng cơm trong tửu lâu thì không giàu cũng quý, nhưng lại phải hẹn trước, Trú Vân Phi chúng nó trước giờ đều không có cơ hội đi vào tòa tiểu lâu, chỉ có Đại Chủy bay lên nhìn qua thôi.

Đối với những đứa ham ăn uống này mà nói, ăn nơi nào chưa bao giờ quan trọng, quan trọng là ăn cái gì, ăn bao nhiêu.

Thân phận, địa vị Nghiêm Di như vậy, chỉ cần phái người nói một tiếng, tòa tiểu lâu liền có nhóm vọt lên đặc biệt tiếp đãi hắn.

Hắn cùng Tần Du Du theo đại chưởng quỹ thong thả đi đến dưới núi giả, bỗng nghe thấy một bên lối rẽ truyền đến tiếng người, một nam tử cười vang nói: "Thật không ngờ tới hôm nay thế nhưng may mắn ở đây gặp được Thánh Bình Thân vương, điện hạ vẫn khỏe chứ, còn nhớ rõ Kim mỗ không?"

Tần Du Du nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy hai nam một nữ dẫn theo năm tên tùy tùng chạy tới trước mặt, bộ dáng nam tử tự xưng "Kim mỗ" vừa mở miệng tiếp đón nhìn qua khoảng hai mươi tuổi, dáng người bình thường, bộ mặt bình thường (trong mắt Tần Du Du ngoại trừ đặc biệt có đặc sắc, đặc trưng khác thường, rõ ràng ra, còn lại đều là bộ dáng bình thường cả.) nhưng thật ra người trung niên nam tử bên cạnh hắn mặc nho sam màu lam xám nhìn qua có hơi quen mắt nha, nhưng Tần Du Du đối với bản lĩnh nhận mặt người không tự tin, cho nên do dự một chút để phân biệt cho rõ.

Nam tử trung niên chợt nhìn thấy Tần Du Du, trong mắt hiện lên tia dị sắc, nhưng che dấu đi rất nhanh.

https://thuviensach.vn

Đi cùng bọn họ có duy nhất một nữ tử bộ dạng rõ ràng đẹp đẽ, trong lúc đó nhìn quanh lộ ra vài phần kiêu ngạo, lành lạnh. Ánh mắt của nàng nhìn đến Tần Du Du, mày nhẹ nhíu lại, tuy chưa nói gì, nhưng Tần Du Du cảm giác được nàng ta có chút căm thù, thậm chí khinh thường mình.

Mỹ nữ gặp mỹ nữ, không tự giác nảy sinh chút tâm tư so sánh cũng là bình thường thôi, tuy Tần Du Du hoàn toàn không nhận ra nữ tử trước mặt đến tột cùng xem như khuôn mặt xinh đẹp đó vẫn là bình thường, nhưng đối với vẻ ngoài của mình thì tự tin vô cùng, cho nên rất tự nhiên mà đem địch ý của đối phương kết luận là vì ghen ghét, nửa điểm cũng không để trong lòng.

Nam tử họ Kim đó nhìn thấy Tần Du Du đứng bên cạnh Nghiêm Di, tình huống rất "thân mật" cũng ngẩn ra, hắn rất vất vả mới nghe nói Thánh Bình Thân vương hôm nay sẽ giá lâm Tối Cao Lâu chiêu đãi khách quý, cố ý đến đây "ngẫu ngộ" *(tình cờ gặp mặt)*, thế nào cũng không ngờ Nghiêm Di lại đưa theo bên cạnh một nữ tử cực kỳ xinh đẹp.

Thánh Bình Thân vương này không phải trời sinh tính tình nghiêm cẩn, sát khí dày đặc, không gần nữ sắc sao?

"Kim Minh Trì tiên sinh chính là đệ tử tinh anh trẻ tuổi của Quỷ Tam Đài Kim, bổn vương sao quên được." Có thể chào hỏi câu khách khí lại lạnh lùng, bình thản như vậy, trừ Nghiêm Di ra thật không còn mấy ai nữa.

Không biết còn tưởng hắn là đang nói mát thôi, thậm chí có thù oán với Kim Minh Trì.

Quỷ Tam Đài Kim thị? Đó không phải là gia tộc thần bí nhất trong tam đại cơ quan thế gia sao? Tần Du Du nhìn trái nhìn phải không thấy người của Kim thị này có gì thần bí cả.

Kim Minh Trì ha ha cười, chỉ chỉ mỹ nữ bên cạnh nói: "Xấu hổ, xấu hổ, muội của ta Kim Minh Xuân trình độ cơ quan thuật còn hơn Kim mỗ nhiều, là đệ nhất cao thủ trẻ tuổi của Kim thị chúng tôi.”

Nói xong quay đầu cười cười với trung niên nam tử nho sam: "Còn vị này là Sở Vân Thâm Sở tiên sinh cũng không dưới Kim mỗ đâu."

Sở Vân Thâm khách khí nói: "Kim tiên sinh thán thưởng, Sỡ mỗ thẹn không dám nhận."

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di thản nhiên gật gật đầu: "Nghe nói quý phủ lần này mời ba vị trưởng lão bế quan mười năm rồi quang lâm thành Tử Dạ, nói vậy Thánh Thủ Lôi Đài chắc chắn một phen long tranh hổ đấu đây."

Kim Minh Trì cười khiêm tốn vài câu rồi thức thời cáo từ rời đi.

Nghiêm Di cùng Tần Du Du đi lên tiểu lâu, ngồi vào chỗ của mình, rượu và thức ăn bày ngay ngắn, bên cạnh ngoại trừ thân tín của Thánh Bình Thân vương phủ ra không có người ngoài, Tiểu Khôi bỗng nhiên nói: "Thật không ngờ Văn Phong Thịnh sẽ lẫn vào bên cạnh mấy người Kim thị đó."

"Hả? Vừa rồi là Văn thúc thúc sao?!" Tần Du Du cuối cùng phản ứng lại vì cái gì cảm thấy Sở Vân Thâm nhìn quen mắt.

Đại Chủy nâng cánh che mặt bất đắc dĩ nói: "Ta biết ngươi nhất định không nhớ ra mà, lúc rời khỏi trấn Bát Tắc, hắn tốt với ngươi như vậy."

Tần Du Du cảm thấy xấu hổ, chột dạ hụt hơi nói: "Ta có cảm thấy ông ấy rất quen mắt mà."

Tâm lý Nghiêm Di hoàn toàn cân bằng, Tần Du Du nói năm đó từng ở lại Văn gia trấn Bát Tắc một đoạn thời gian, thế nhưng cũng không nhớ kỹ bộ dáng Văn Phong Thịnh, nàng không nhớ rõ hắn hơn một năm trước vội vàng gặp qua một lần cũng là bình thường.

Nhưng tiểu nha đầu này tương lai có thể không thấy hắn mấy ngày sẽ không còn nhớ rõ bộ dáng dài ngắn của hắn hay không? Nghiêm Di nhớ lại ánh mắt xa lạ của Tần Du Du, trong lòng không vui, xem ra không thể để nàng rời xa mình quá lâu được.

"Văn thúc thúc che dấu thân phận, còn cố ý không nhận ra chúng ta, xem ra là không muốn kinh động đến người của Văn gia. Hắn dùng thân phận cơ quan sư bình thường dự thi là được rồi, sao phải tìm tới mấy người Kim thị đó chứ?" Tần Du Du kỳ quái hỏi.

Ánh mắt Nghiêm Di nhìn đĩa thịt dê nướng giòn trước mặt Tần Du Du, Tần Du Du lập tức thức thời gắp một đũa vào chén hắn. Đoạn thời gian người đang dưới mái hiên này thật rất không tốt nha, nàng cũng không nhớ rõ từ khi nào dưới "dâm uy" *(lạm dụng uy quyền)* của yêu quái ân công bắt đầu có thói quen chân chó giúp hắn bưng trà gắp rau như vậy.

https://thuviensach.vn

Hắn rõ ràng có dẫn theo mấy tiểu thái giám hầu hạ mà, vì sao cứ cố tình sai bảo nàng chứ? Tên vô lại này!

Nghiêm Di nếm qua thịt dê, chậm rãi nói: "Thánh Thủ Lôi Đài thi đấu bên ngoài là hoan nghênh cơ quan sư trong thiên hạ tham dự, trên thực tế thì cơ quan sư bình thường không môn, không phái, không có thế lực chỗ dựa vững chắc rất khó vào trận chung kết, Văn Phong Thịnh nếu muốn nắm chắc vào được trận chung kết so cao thấp với người của Văn gia, Kim thị là lựa chọn tốt nhất của hắn."

"Trong tam đại cơ quan thế gia, Kim thị là thực lực yếu nhất, hơn nữa nhân tài trẻ tuổi nổi bật gần như hư hỏng cả rồi, cũng chỉ có bọn họ sẽ tích cực mượn sức một vài cơ quan sư tự do thêm sự lựa chọn..."

Nghiêm Di vừa nói vừa bánh ít đi, bánh quy lại, gắp nhiều món ăn vào chén Tần Du Du, tâm tư Tần Du Du đều đặt trong lời nói của hắn, bất tri bất giác ăn sạch những món hắn gắp cho.

Tiểu thái giám bên cạnh hầu hạ cúi đầu rũ mắt, chỉ hợp thời bưng trà, đưa khăn thôi, dè dặt cẩn thận không quấy rầy hai người "cùng ăn" hòa hợp.

Lương Lệnh công công đã phấn phó, phải phối hợp để vương gia với Tần cô nương ở chung bồi dưỡng tình cảm nhiều hơn.

Đại Chủy với Tiểu Khôi vội vàng ở bàn khác giành thức ăn, cũng không chú ý tới không khí bên này dần dần trở nên hơi ám muội.

Một nơi khác, huynh muội Kim thị trở về, lập tức cùng đi gặp phụ thân Kim Phù Đồ của bọn họ, bẩm báo quá trình hôm này "ngẫu ngộ" với Nghiêm Di.

Kim Minh Trì vừa nói xong, Kim Minh Xuân đã nhịn không được cười lạnh: "Muội thấy Thánh Bình Thân vương này vốn không hề đặt Kim gia chúng ta trong mắt, nếu không phải đồ tự cao tự đại, thì nhất định là cùng Văn gia hoặc Phong gia cấu kết rồi."

Tam đại cơ quan thế gia tuy đều không tham dự tình hình chính trị triều đình của quốc gia, nhưng trên tay bọn họ nắm giữ cơ quan bí thuật. Cho tới bây giờ đều là đối tượng tranh giành kết giao của những người cầm quyền các nước cùng với võ đạo cao thủ.

https://thuviensach.vn

Kim Minh Xuân trước kia chỉ cần để lộ thân phận ra, cho dù là tể tướng một nước cũng muốn khách khách khí khí với nàng, hôm nay thái độ Nghiêm Di bình thản, nàng thấy quả thật chính là coi thường mà.

Nghĩ đến Tần Du Du bên cạnh Nghiêm Di, trong lòng Kim Minh Xuân càng tràn đầy khinh thường hơn, nam nhân đúng là nam nhân, cái gì không gần nữ sắc đều là làm bộ làm tịch cả, một con tiểu hồ ly mê hoặc hắn đến quên mất bọn họ là chân chính khách quý có ích cho hắn.

"Con thấy thế nào?" Kim Phù Đồ lắc lắc đầu hỏi con trai, đứa con gái này của hắn về cơ quan thuật thì thiên phú hơn người, nhưng về mưu kế tâm thuật còn kém xa lắm.

"Muội muội nói cũng hơi có lý, thám tử báo lại mấy ngày gần đây mấy nhà xưởng thuộc quản lý của hoàng gia Nguyệt quốc đều chế tạo gấp gáp các cơ quan phụ kiện với Trung Khu Tâm Hạp, Thánh Bình Thân vương phủ còn có bút tích mua sắm không ít vật liệu chế tạo cơ quan đưa vào trong phủ, chắc là có cơ quan tượng sư đang ở trong phủ chủ trương thiết kế cơ quan. Trong hoàng cung nghệ nhân cơ quan đại sư gần đây thường xuyên cùng các cơ quan sư các nơi tới thành Tử Dạ tụ hội trao đổi, cũng không có rảnh rỗi thường xuyên tới vương phủ. Cơ quan sư trong vương phủ chắc là người khác rồi, hơn nữa rất được Thánh Bình Thân vương tin tưởng." Suy đoán của Kim Minh Trì có lý có chứng.

Kim Phù Đồ vuốt râu, trầm giọng nói: "Các con có lẽ còn không biết trước đó hơn một canh giờ, Thánh Bình Thân vương cùng Di Thân Vương xảy ra xung đột ở Thái Ti phường. Thánh Bình Thân vương sai nữ tử bên cạnh dùng cơ quan ám khí đâm Di Thân Vương bị thương, nữ tử này chắc là người mà các con lúc nãy gặp ở Tối Cao Lâu, nàng ta cũng không có tu vi, mà Di Thân Vương nghe nói có tu vi ít nhất hơn cấp sáu lận."

Một nữ tử bình thường không có tu vi có thể dựa vào một cơ quan ám khí làm bị thương một võ giả cấp sáu, đó quả thật nghe rợn cả người!

Năng lực, tốc độ cùng phản ứng của võ giả cấp sáu ít nhất mạnh hơn người bình thường mấy chục lần, lại không thể tránh được ám khí ám toán, có thể thấy cơ quan ám khí đó có bao nhiêu lợi hại.

"Cái gì?! Sao có thể chứ?" Nghe tin này, Kim Minh Xuân cũng nhịn không được thay đổi sắc mặt. Cho dù là sư phụ nàng, đệ nhất Thánh thủ Kim Thác Đao

https://thuviensach.vn

nỗi danh lừng lẫy của Kim gia cũng không thể làm ra cơ quan ám khí như vậy.

Lực sát thương của cơ quan ám khí có bao nhiêu mạnh, ngoại trừ phải xem ai thiết kế ra nó, còn phải xem trình độ của người sử dụng nó, cách thức, tốc độ cùng sức lực thành thạo khởi động cơ quan ám khí có ảnh hưởng rất lớn đến lực sát thương.

Bình thương cơ quan ám khí do cơ quan sư chế tạo dùng trong tay người thường, chỉ có thể miễn cưỡng đối phó võ giả cấp hai, ba mà thôi, gặp phải cao thủ cấp bốn, phần lớn sẽ bị đối phương nhanh chóng né tránh thậm chí đánh ngược trở lại.

Mà nữ tử bên cạnh Thánh Bình Thân vương dùng cơ quan ám khí thế mà lại có thể bất chấp là người thường với võ giả cấp sáu trong lúc đó thực lực chênh lệch một trời một vực, chứng tỏ tốc độ, độ mạnh yếu của ám khí do nó phóng ra quả thật đã đạt tới trình độ đáng sợ rồi, hơn nữa phản ứng nhạy đến kinh người, thao tác cũng tuyệt đối rất đơn giản.

Làm thế nào được chứ?!

Kim Minh Xuân cau mày suy nghĩ một hồi lâu, không chắc chắn nói: "Sư phụ chế tạo "Phi Tuyết Hàn Sương" (Tuyết bay sương lạnh), có lẽ miễn cưỡng đạt được hiệu quả này, thực sự cấp bậc của cơ quan ám khí "Phi Tuyết Hàn Sương", Nghiêm Di hắn sao lại chịu giao nó vào tay một nữ tử không có tu vi được? Không thể nào! Con thấy là Di Thân Vương đó ham mê sắc đẹp, mới bất ngờ bị trúng ám toán thôi,"

Nàng càng nghĩ càng cảm thấy giải thích như vậy mới hợp lý đó, Di Thân Vương nổi tiếng hoa hoa công tử ở Nguyệt quốc, bị tiểu hồ ly tinh đó mê hoặc cũng không kỳ lạ.

Hai cha con Kim Minh Trì cùng Kim Phù Đồ nhìn nhau, người sau chậm rãi gật đầu nói: "Đó cũng không phải không thể, nhưng Nghiêm Di hắn có thể tùy tiện giao cơ quan ám khí quý giá như vậy vào tay một nữ tử yếu đuối bên cạnh, nhất định là vì hắn không thiếu vật quý như thế, hắn quả thật rất có thể gần đây mới mời được cơ quan sư lợi hại khác thậm chí có quan hệ với người của Văn gia."

Kim Minh Trì bất an nói: "Thế kế hoạch của chúng ta làm sao đây? Li quốc bên đó có Phụng Thần giáo thao túng, Phong gia theo quá gần, tình hình Nguyệt

https://thuviensach.vn

quốc bên này lại không rõ ràng, chẳng lẽ ta thật sự phải hợp tác với Văn gia hoặc Phong gia sao?"

Kim Minh Xuân bỗng nghĩ đến cái gì, mặt đỏ lên oán giận nói: "Kim gia chúng ta nổi tiếng nhiều năm, cho dù nhất thời thất bại, cũng không tới nông nổi phải chân chó đi vẩy đuôi mừng chủ, không nói Văn gia với Phong gia khốn kiếp, ngay cả Nghiêm Di có cái gì tài giỏi chứ? Chỉ là một tên lỗ mãng háo sắc thôi!"

Nói xong chà chà chân, xoay người xông ra ngoài.

"Muội muội rất tùy hứng!" Kim Minh Trì cười khổ nói.

Kim Phù Đồ giận dữ nói: "Cũng không trách nó, nó từ nhỏ vị trí trong nhà như thế giờ lại phải vì lợi ích của gia tộc nương nhờ người ta, khó trách trong lòng không vui vẻ. Thật ra Thánh Bình Thân vương này bàn về thân phận, thực lực đều hoàn toàn xứng đôi với muội muội con, nếu tin tức vi phụ nhận được là thật, muội muôi con gả cho hắn võ đạo tu vi tăng lên còn nhận được lợi ích khác nữa..."

"E rằng hắn đối với muội muội không có tình cảm, đều nói hắn không gần nữ sắc nhưng hôm nay bên cạnh hắn lại có nữ tử, hình như có quan hệ vô cùng thân mật với hắn." Kim Minh Trì có tình cảm huynh muội vô cùng tốt với Kim Minh Xuân, đương nhiên không muốn muội muội chịu tủi thân, hơn nữa ngay cả hắn cũng phải thừa nhận, dung mạo Tần Du Du còn hơn Kim Minh Xuân nhiều lắm, tuyệt đối có thể khiến nam nhân phải thần hồn điên đảo.

Kim Phù Đồ không cho là đúng nói: "Hắn là thân vương, có mấy vị thê thiếp, sủng cơ có gì lạ chứ? Hoàng tộc kết hôn, coi trọng là môn đương hộ đối, hai bên cùng có lợi, nếu hắn lấy Minh Xuân làm phi, Nguyệt quốc liền có Kim gia ta toàn bộ mấy ngàn cơ quan sư ủng hộ cớ sao không làm chứ? Một nữ tử bình thường có là gì? Chúng ta cần lo là hắn có muốn cấu kết với Văn gia hay không kìa."

"Văn gia mười năm nay không ngừng mở rộng thế lực, làm việc càng ngang ngược càng tàn ác, không cần phải hợp tác với Nghiêm Di." Kim Minh Trì an ủi nói.

Người đời đều nói hiện nay thiên hạ tam đại cơ quan thế gia, Tây Hà Phong thị tài lực lớn nhất, Hạ Văn Phong Văn thị thực lực cực mạnh, Quỷ Tam Đài Kim thị thần bí nhất, thật ra ba nhà đều có cái khó riêng không nói ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Phong thị tộc con cháu chính thống ít ỏi mà có khả năng bẩm sinh về võ đạo tu vi còn ít hơn so với hai tộc, Văn thị thực lực hùng hậu nhưng các chi đông đúc nội đấu không ngừng.

Kim thị có "Thiên Cương Tinh Vực" đứng đầu cơ quan ám khí nổi tiếng trên đời, đáng tiếc bảo vật kinh hoàng thiên hạ này đã hơn mười năm trước bất ngờ bị hư hại, đồ phổ chế tạo "Thiên Cương Tinh Vực" sớm thất truyền, trên dưới Kim thị không ai có thể chắc chắn sửa chữa bảo vật này, việc giữ kín không nói ra, trở thành nỗi lo lắng âm thầm lớn nhất của Kim thị.

Kim thị đã nhiều năm chưa từng xuất hiện thiên tài chân chính về cơ quan thuật, cơ quan sư cấp cao nhất trong tộc già đi, hơn nữa ỷ vào "Thiên Cương Tinh Vực" trong tộc đã bị hư hại, Kim thị hiện giờ gặp phải dồn nén của Phong thị với Văn thị, tộc trưởng và trưởng lão trong tộc không thể không lo lắng, nghiêm túc tìm kiếm thế lực hợp tác bảo vệ Kim thị không bị hai đại thể gia còn lại từng bước xâm chiếm, áp chế.

Hiện giờ tin tức Thiên Cương Tinh Vực bị hư hại trong Kim thị chỉ có rất ít người biết, cho dù là hai huynh muội Kim Minh Trì, Kim Minh Xuân cũng không biết rõ chuyện này, Phong thị và Văn thị trong lòng có thấy kì lạ cũng không dám quá mức.

Lỡ như ngày nào bí mật này bị lộ ra, e rằng Kim thị lập tức gặp đại họa lâm đầu.

Kim sư huynh muội không rõ phụ thân cùng các vị trưởng lão vì sao nhất định phải tự hạ mình giao hảo với Thánh Bình Thân vương, Kim Phù Đồ lại không thể nói ra sự thật được, đành phải thở dài nói: "Mấy ngày nữa Nghiêm Di sẽ mở tiệc chiêu đãi đại diện tam đại cơ quan thế gia chúng ta trong Thánh Bình Thân vương phủ, đến lúc đó nhìn tình hình rồi nói sau. Con cũng đi khuyên muội muội con đi, đừng cáu kỉnh nữa."

Bên này, Nghiêm Di với Tần Du Du đã dùng xong bữa tối, mang Tiểu Khôi cùng Đại Chủy chuẩn bị trở về vương phủ, đại chưởng quỹ Tối Cao Lâu bưng một cặp bình thủy tinh trong suốt óng ánh cung kính đưa tới trước mặt Nghiêm Di, nói: "Đây là chủ nhân nhà ta nửa năm trước ngẫu nhiên nhận được "Bách Thảo Thiên Hoa Lộ", cố ý để lại hai bình cho vương gia, mời vương gia xin vui lòng nhận cho."

https://thuviensach.vn

Bách Thảo Thiên Hoa Lộ? Nghe tên hình như là thứ rất ngon nha!

Tiểu Khôi tinh thần tỉnh táo trước tiên, dùng sức hít hít mũi nói: "Mùi vị thơm quá, rất ngọt! Du Du~~" Âm cuối kéo thật dài, hiển nhiên là tham ăn mà.

Đại Chủy cũng lộ vẻ mặt say mê: "Bách Thảo Thiên Hoa Lộ chính là dựa theo lúc cân bằng bốn mùa ngũ hành âm dương, lấy ba trăm sáu mươi lăm loại linh thảo theo mùa, tinh túy của một ngàn lẻ chín mươi lăm loại linh hoa nở ra, dung hợp chúng nó với hạt sương trên ngọn cỏ, nhị hoa ủ mà thành, ủ một lần ít nhất cần ba, bốn năm, cất vào hầm chín năm mới thành. Mùi vị này ngửi phải tấm tắc, mê người nha."

Tần Du Du tuy cảm thấy hứng thú đối với Bách Thảo Thiên Hoa Lộ hiếm lạ này, nhưng thấy đối tượng nhận của hối lộ Nghiêm Di này còn chưa có biểu hiện gì, hai linh thú nhà mình đã thèm nhỏ dãi trước rồi, không khỏi xấu hổ lại lúng túng.

Mang hai đứa tham ăn này bên cạnh, thật sự là rất mất mặt!

Đại chưởng quỹ của Tối Cao Lâu nghe Đại Chủy nói ra nguồn gốc kinh ngạc của Bách Thảo Thiên Hoa Lộ như lòng bàn tay xong mừng thầm không thôi, ông đang nghĩ làm sao không dấu vết khiến Thánh Bình Thân vương biết sự quý giá của hai bình Bách Thảo Thiên Hoa Lộ này, để hắn nhận cái tình của chủ nhân, không ngờ một con chim tốt, thông minh, phối hợp với ông như vậy.

Nghiêm Di nhìn thấy Tần Du Du tha thiết mong chờ nhìn hắn, gật đầu ý bảo tiểu thái giám phía sau nhận lấy hai bình thủy tinh này.

Đại chưởng quỹ thấy Nghiêm Di dễ dàng nhận lễ vật như vậy, vui mừng đến miệng suýt nữa nứt tới sau tai luôn, run lắc cái thân béo mập núc ních tiễn bọn họ đi ra lên xe.

Tần Du Du vừa mới lên xe ngồi vào chỗ mình, Đại Chủy đã muốn nhịn không được nhìn chằm chằm bình thủy tinh trên bàn nhỏ nuốt nước miếng, Tiểu Khôi tội nghiệp nhìn nàng, chỉ chờ nàng đồng ý một tiếng liền bổ nhào tới chè chén một phen.

Hai bình Bách Thảo Thiên Hoa Lộ này đều là của yêu quái ân công mà?! Tần Du Du rất bất đắc dĩ, nhưng nàng không quen từ chối yêu cầu của hai vị bên

https://thuviensach.vn

cạnh này, đành phải nịnh nọt, nói với Nghiêm Di: "Ngươi có muốn thử Bách Thảo Thiên Hoa Lộ này không?"

Ngươi nói có hứng thú chúng ta cùng ngươi cùng nhau uống đi! Hai mắt Tần Du Du lấp lánh, ý đồ vô cùng rõ ràng.

Hai con linh thú đó lại chính là uy hiếp lớn nhất của tiểu nha đầu này...

Trong lòng Nghiêm Di nhàn nhạt nổi lên vài phần ghen tuông, nhưng loại việc nhỏ này hắn cũng không muốn lấy việc vụn vặt làm khó Tần Du Du, vì thế gật gật đầu, hào phóng chờ mỹ nhân đến hầu hạ rót rượu.

Tần Du Du vui mừng lấy bốn chén thủy tinh, trước rót một chén lấy lòng, hai tay đưa đến tay Nghiêm Di, sau đó lại rót hai chén khác cho hai linh thú của mình, cuối cùng mới là cho mình.

Đại Chủy, Tiểu Khôi không đợi tiếp đón đã tự động tự phát nhào đến, một ngụm uống cạn rượu ngon màu đỏ tía trong chén, Đại Chủy tấm tắc khen ngợi không dứt: "Tuyệt vời a, tuyệt vời a!"

Tiểu Khôi đẩy đẩy cánh tay Tần Du Du, dịu dàng nói: "Du Du, ta còn muốn!"

Tần Du Du lén liếc nhìn Nghiêm Di, thấy hắn chỉ đang lẳng lặng nếm rượu, không có không vui hoặc có ý phản đối, vội vàng nhân cơ hội cho chúng nó thêm một chén, sau đó mới nâng chén của mình nhẹ nhàng uống một ngụm.

Rượu này chua chua ngọt ngọt, mang mùi thơm hoa cỏ cùng hương vị trong lành, ngây ngô, giống như dòng suối trong chảy từ miệng đến cổ họng, chảy thẳng xuống bụng, sau đó thấm vào toàn thân, thoải mái, khoan khoái nói không nên lời.

Tần Du Du nhịn không được lại uống một ngụm, không có chút vị rượu lại khó có thể nói hết sự đậm đà say lòng người này..., bất tri bất giác uống hết một chén luôn.

Sau đó là chén thứ hai, chén thứ ba...

"Đừng uống nữa, rượu này tác dụng chậm, có hơi nặng." Nghiêm Di rốt cuộc nhịn không được lên tiếng ngăn lại, khuôn mặt Tần Du Du trước mắt ửng đỏ, ánh mắt đung đưa mơ màng, rõ ràng đã ngà ngà say rồi.

https://thuviensach.vn

"Nha." Tần Du Du choáng choáng hồ hồ lên tiếng, miễn cưỡng tập trung nhìn nhìn, bình rượu thủy tinh trong tay rỗng tuếch, không ngờ uống hết rồi. Nàng giống như mới uống ba chén hay bốn chén?

Lại nhìn Đại Chủy ngã trái ngã phải, đứng cũng đứng không được, hơn nữa bắt đầu nói lảm nhảm lớn tiếng ngâm thơ, cái gì "Rút đao chém nước ai đổi dòng, nâng chén tiêu sầu sầu càng sâu" "Năm hoa mã, ngàn kim cừu, gọi trẻ sắp ra đời đổi rượu ngon, cho ngươi cùng tiêu vạn tiếc sầu"...

Nó có cái gì mà sầu não chứ? Rõ ràng là uống nhiều say khướt mà!

Tiểu Khôi ngược lại rất tỉnh táo, cho nên nó hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng nhanh chóng chạy đến bình Bách Thảo Thiên Hoa Lộ khác trước mặt, a ô một ngụm ngay cả cái bình rượu cũng nuốt trọn luôn, Tần Du Du ngăn cản không kịp, mắt thấy nó ợ một cái ăn no nê rồi, bịch một tiếng tê liệt ngã trên bàn nhỏ gỗ đàn hương ngủ như chết.

Ánh mắt Nghiêm Di không vui, Tần Du Du một tay ôm Tiểu Khôi vào trong lòng, chột dạ giải thích, cầu khẩn hắn: "Tiểu Khôi còn nhỏ, ngươi không cần so đo với nó được không?"

Đúng lúc này, xe ngựa chạy qua một cái gò đất nhỏ lồi lên hung hăng xóc nảy một chút, Tần Du Du do men say che chắn thăng bằng không được, hơn nữa hai tay ôm Tiểu Khôi không chỗ dựa vào, cả thân mình ôm con thỏ bỗng ngã vào lòng Nghiêm Di.

Diễm phúc đưa đến cửa này Nghiêm Di đương nhiên sẽ không từ chối rồi, hai tay rất tự nhiên đem nàng nhốt lại.

Tần Du Du vốn đang mơ mơ màng màng, bị loáng một cái này càng cảm thấy trời đất quay cuồng, ở trong lòng Nghiêm Di ngọ ngoạy mấy cái cũng không thể leo lên được.

Ừm, xa phu đánh xe hôm nay phải trọng thưởng!

Cảm giác thiếu nữ ** thơm thơm mềm mềm không xương dán lên người vặn vẹo ma sát còn say lòng ngươi hơn Bách Thảo Thiên Hoa Lộ nữa, nếu ném con thỏ chết tiệt ở giữa đi liền tuyệt đẹp hơn!

Nghiêm Di dùng tự chủ cực độ mới không đem Tần Du Du ôm chặt, hung hăng hôn môi, thời cơ chưa tới! Hắn lại một lần nữa cố gắng thuyết phục chính

https://thuviensach.vn

mình.

"Nàng không sao chứ?" Nghiêm Di gần như nghiến răng nghiến lợi, bắt buộc chính mình nâng Tần Du Du trên người lên.

Tần Du Du quơ quơ đầu, cảm thấy cả xe ngựa đều lung tung quay cuồng, giọng nói của Nghiêm Di giống như bên tai lại giống như ở phía chân trời, nàng muốn làm chính mình tỉnh táo lại chút, nhưng lại không ngăn được càng chóng mặt càng mê muội, cuối cùng ưm một tiếng hoàn toàn bỏ mình.

Nghiêm Di nhìn thấy tiểu mỹ nhân lại ngã vào trong lòng, không biết nên vui mừng hay nên bất đắc dĩ đây.

Xe ngựa rất nhanh đến Thánh Bình Thân vương phủ, Nghiêm Di xách Đại Chủy, Tiểu Khôi lên ném vào giỏ trúc, phân phó tiểu thái giám đưa về viện của Tần Du Du, tự mình lấy áo choàng gói kỹ Tần Du Du lại, ôm ra xe.

Lý trí nói cho hắn, vào lúc này nên tránh xa cám dỗ, đưa tiểu mỹ nhân quá mức mê người trong ngực về tú lâu, rời đi, nhắm mắt làm ngơ, nhưng thân thể lại vô cùng không phối hợp kêu gào phải đưa người về lãnh thổ của mình, hung hăng giữ lấy, không buông tay nữa.

Chờ lúc Nghiêm Di cố gắng hạ quyết tâm làm theo lý trí, phát hiện chính mình bất tri bất giác không ngờ lại ôm Tần Du Du đi tới trước cửa thạch viện của hắn, hắn bất đắc dĩ âm thầm cười khổ một tiếng, xoay ngươi, trong ánh mắt thất vọng của đám người Lương Lệnh, đổi hướng đưa Tần Du Du về tiểu thạch viện.

Không ai nhắc nhở tiểu nha đầu này không được uống rượu trước mặt nam nhân sao? Hay là nàng thật sự không cảm thấy được hắn muốn cùng nàng làm hết các loại chuyện rất không quân tử bao nhiêu sao?

Nghiêm Di nhìn Tần Du Du trong lòng ngủ yên tĩnh, bình yên, không hiểu sinh ra một cơn tức giận.

"Sư phụ" thiếu nữ ngủ say lẩm bẩm một tiếng lưu luyến vô cùng, cọ cọ trong ngực hắn.

Nghiêm Di càng thấy buồn bực, phải rồi! Nàng có lẽ xem mình thành sư phụ của nàng.

Tưởng tượng nàng ỷ lại, tin tưởng nam nhân như thế, thậm chí xem mình thành thế thân cho người đó, cổ họng hắn như nghẹn cái gì, như khó chịu.

https://thuviensach.vn

Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc chết tiệt!

Nghiêm Di ôm Tần Du Du trở về phòng, Đỗ Vi Nương dẫn theo bốn thị nữ nghe thấy đi tới hỏi han, hầu hạ.

Cả người Tần Du Du được thả lên giường lại bỗng không an phận ngồi dậy, nhéo nhéo cánh tay Nghiêm Di lẩm bẩm nói: "Đừng đi mà" nói xong càng ôm cánh tay hắn vào trong ngực.

Đỗ Vi Nương vốn dĩ thấy Nghiêm Di thả mỹ nhân xuống, không chạm vào, cảm thấy đáng tiếc, vừa thấy Tần Du Du thế nhưng lại chủ động giữ người, nhất thời vui mừng khôn xiết, hướng bốn thị nữ phía sau bĩu bĩu môi. Ý bảo các nàng mau mau rời khỏi, còn mình đi theo rón rén rời đi, còn vô cùng quan tâm giúp hai người trong phòng đóng cửa lại.

Nghiêm Di biết rõ Tần Du Du chính là xem hắn thành sư phụ nàng, nhưng vẫn không có lòng dạ kiên quyết giật tay ra rời đi, nàng giống con mèo nhỏ trên cánh tay hắn ai ai cọ cọ.

Tần Du Du ngủ mơ mơ màng màng, không biết mơ thấy cái gì, nhắm mắt lại nhíu mày khẩn cầu nói: "Sư phụ giúp con..., đánh bại hoại!"

Nghiêm Di thuận theo hỏi nàng: "Đánh tên bại hoại nào?"

"Nghiêm Di, yêu quái ân công là trứng thối!"

Hắn biết mà!

Tiểu nha đầu này vẫn miệng phục lòng không phục hắn mà, nhưng hắn không muốn hạ trọng dược với nàng. Như bây giờ cũng rất thú vị. Mỗi lần nhìn nàng muốn nổi giận lại nghiến răng nghiến lợi nhẫn nại, bộ dáng đáng yêu đó khiến hắn cảm thấy tâm tình cực kỳ khoan khoái dễ chịu.

Thân mình người trong lòng thơm thơm mềm mềm dán vào cánh tay hắn, vô ý thức cọ xát, giống con mèo nhỏ yếu ớt không muốn rời xa chủ nhân, trên cánh tay truyền đến ** xúc cảm làm hắn không ngừng được cả người nóng lên.

Lúc này hắn không làm chút chuyện bại hoại, có lẽ sẽ không hợp lý lắm.

Từ từ cúi đầu hôn lên hai phiến môi anh đào hấp dẫn hắn rất lâu rồi, đôi môi mềm mại non nớt không lời nói nào diễn tả được, giống đậu hủ trơn mềm nhất, mang theo hương rượu ngọt ngào cùng hơi thở mê người của tiểu mỹ nhân, mỹ vị vượt qua cả tưởng tượng, nháy mắt đánh tan lý trí hắn...

https://thuviensach.vn

Một luồng nhiệt lưu tràn ngập kích thích run rẩy từ chỗ hai người chạm nhau nổ tung, Nghiêm Di tim đập mạnh, đã muốn hung hăng nghiền, ma sát, cắn, nuốt lại có chút lo lắng sẽ không cẩn thận xúc phạm tiểu nữ tử mê người dưới thân, đành phải thật cẩn thận ngậm giữ môi nàng, cẩn thận vô cùng chậm rãi mút lấy thưởng thức.

Ngọt mê người như thế, như vậy khiến người ta mê say! Chút xíu nào của nàng hắn cũng không muốn bỏ qua.

Tần Du Du hàm hàm hồ hồ lẩm bẩm vài tiếng, có lẽ là cảm thấy mộng đẹp bị quấy rầy, khó chịu vặn vẹo thân mình muốn vùi vào lòng Nghiêm Di trốn tránh công kích tê dại, ngứa ngáy, nóng ấm không rõ trên môi.

Nghiêm Di vừa mới nếm được tư vị ngon ngọt làm sao chịu để nàng trốn đi như vậy được? Hắn dứt khoát rút cánh tay về, đè cả người Tần Du Du trên giường, nâng khuôn mặt nàng hôn thoải mái, thỏa thích.

Tần Du Du nất nất ô ô, vô lực giẫy giụa, ý đồ vung bỏ "thứ này nọ" không ngừng quấy nhiễu giấc ngủ của nàng. Nhưng trên người giống như bị một tòa núi lớn đè ép, vặn vẹo uổng công giống như đổ dầu hỏa vào lửa đang cháy vậy, Nghiêm Di gần như bị nàng hấp dẫn đến hoàn toàn không khống chế được, định khẽ hôn cũng biến thành hôn sâu, mà còn một đường từ môi anh đào kéo dài đến hai má, lổ tai, cổ...

Bên trong mê loạn, tay Nghiêm Di bỗng nhiên chạm phải vật cứng hoàn toàn khác hắn với thân mình mềm mại của Tần Du Du, hắn sửng sốt một chút, tập trung nhìn vào, là cái hộp kim loại hình tròn, vị trí vừa vặn trên ngực Tần Du Du.

Không cần hỏi cũng biết đó là một trong những ám khí phòng thân của nàng.

Nghiêm Di miễn cưỡng khôi phục chút lý trí, phát hiện chính mình không biết khi nào đã muốn cởi lớp lớp y phục của mỹ nhân dưới thân rồi, vai cổ tinh tế, tuyết trắng, bên dưới là bộ ngực sữa hơi lộ ra, thần thái động lòng người đó so với lúc trước hắn tưởng tượng càng khiến người ta mất máu hơn.

Nhưng, hắn không cho phép hiện tại buông thả chính mình tiếp tục thêm nữa...

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di mất sức chín trâu hai hổ bắt buộc chính mình dời tầm mắt khỏi cảnh đẹp núi non phập phồng đó, đứng dậy khoanh chân ngồi bên giường cố gắng điều hòa hơi thở để đầu óc bình tĩnh chút, không nên làm chuyện khiến mình hối hận không kịp.

Hương thơm nữ nhân nhè nhẹ từng đợt từng đợt lại giống như cố ý đối địch với hắn vậy, không ngừng bay vào mũi hắn, khiến cho khí nóng hắn phập phồng vốn dĩ tĩnh không được.

Nha đầu này đúng là ma tinh trong mệnh hắn mà!

Hắn bắt đầu lấy các loại lý do cố gắng thuyết phục chính mình, đêm này dừng ở đây đi, tất cả chờ hơn một tháng sau, sau khi cùng tiểu nha đầu này đi vào cấm địa chính thức thành hôn sẽ đòi cả vốn lẫn lãi lại hết.

Còn nhiều thời gian, nàng sớm hay muộn cũng là của hắn, hôm nay thời cơ, địa điểm đều không đúng.

Nàng hiện tại uống rượu cái gì cũng không biết, hắn đường đường là Thánh Bình Thân vương, không nên giậu đổ bìm leo, xuống tay với một tiểu nha đầu không tỉnh táo được.

Nàng là thê tử hắn nhận định, hắn cần phải cho nàng đủ sự tôn trọng, chưa thành hôn đã cùng nàng viên phòng, không tốt cho thanh danh của nàng.

Quan trọng nhất là, hắn vốn dĩ không nắm chắc có thể tự khống chế chân khí trong cơ thể mình bất cứ lúc nào cũng muốn tràn đầy thoát ra, lỡ như khi kích động xảy ra điều gì ngoài ý muốn, có thể nguy hiểm cho tính mạng của nàng, kinh mạch nàng còn quá yếu.

Hắn không thể vì nhất thời chi hoan mà mạo hiểm như vậy.

Nghiêm Di dùng sức nhắm chặt mắt lại, cuối cùng tạm thời xua đuổi ảo tưởng tràn ngập ra khỏi đầu, hắn không dám nhìn người đầu sỏ gây nên trên giường không hề bị quấy rầy ngủ giống như mèo con, đứng dậy rót chén trà lạnh uống, đứng bên cửa sổ đón cơn gió lạnh thổi tới, cả người dần dần khôi phục bình thường.

Thành Tử Dạ lúc này trung thu đã qua rồi, ban đêm có hơi rét lạnh, Nghiêm Di nhớ tới Tần Du Du y phục không chỉnh tề đã ngã xuống giường ngủ mê man

https://thuviensach.vn

như vậy, chỉ sợ sẽ cảm lạnh. Hắn có thể đi gọi đám người Đỗ Vi Nương đến chăm sóc nàng.

Nhưng lại có chút không muốn người khác nhìn thấy khuôn mặt say rượu như trái đào ngọt, cũng có chút luyến tiếc cứ rời đi như vậy.

Hắn chậm rãi đi về trong phòng, đưa tay giúp Tần Du Du cởi áo khoác, giầy, vớ, kéo chăn mềm bằng gấm lên người nàng, cho nàng ăn phần Dịch Kinh Đan hôm nay, lại lưu luyến không rời một lúc mới đứng dậy rời đi.

Tần Du Du không hề hay biết chính mình suýt nữa bị người ta ăn sạch sành sanh, càng không biết khó khăn, đấu tranh một hồi của Nghiêm Di, mơ hồ một đêm ngon giấc đến trời sáng luôn.

Buổi sáng tỉnh lại mắt nhìn thấy đầu tiên là mặt Đỗ Vi Nương đang cười đến vô cùng quỷ dị, sau đó bà bưng một chén thuốc lớn đen tuyền, hương vị rất khủng bố đến.

"Đây là cái gì? Ta đâu có bệnh đâu." Tần Du Du ôm chăn lui vào trong giường, chén thuốc đó nhìn liền biết đắng đến dọa người, nàng mới không cần đâu.

"Cô nương đừng tùy hứng, đây là thứ tốt đó, bí phương trong cung, các nương nương dưỡng thai đều dựa vào nó cả." Đỗ Vi Nương nếu không phải sợ run tay, rơi vãi thuốc ra ngoài, nhất định nhịn không được ngửa đầu lên trời cười to ba tiếng rồi.

Trên cổ Tần Du Du có mấy dấu màu đo đỏ kia, đêm qua nhất định là bị vương gia nhà mình "yêu thương" qua rồi, bà biết vương gia đã nhịn không được nữa.

Trước mắt gần như đã có thể nhìn thấy cảnh tượng náo nhiệt một đám tiểu vương gia, tiểu quận chúa chơi đùa, cười vui, đợi nhiều năm như vậy, bà có thể đợi được tới lúc đó rồi!

Tần Du Du ngơ ngác nhìn bà, hồi lâu vẫn chưa phản ứng lại, sau một lúc lâu mới mờ mịt nói: "Dưỡng thai? Dưỡng thai nào cơ?"

"Nàng cùng vương gia đã như vậy rồi, còn muốn giấu diếm ta sao? Ha hả, không cần ngượng ngùng, mọi người trên dưới vương phủ trong lòng đều biết, nàng cùng vương gia chẳng qua chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi. Mau nhân lúc

https://thuviensach.vn

thuốc còn nóng uống đi, nguội rồi hiệu quả sẽ không còn tốt như vậy." Đỗ Vi Nương nói xong càng đưa chén thuốc tới gần Tần Du Du.

Lời tác giả: *Ngày thêm ngàn chữ nha, mọi người phải cổ vũ nha! Phiếu màu hồng, phiếu đề cử, đánh phần thưởng, bình luận và vân vân ta đều thích hết.*

Chương 47: Giả ngu không thể giải quyết vấn đề

"Ta với vương gia các ngươi thế nào chứ? Chúng ta cái gì cũng không có..." Trong đầu Tần Du Du vẫn là một đoàn tương hồ, không gắn liền được nội dung trong lời nói của Đỗ Vi Nương, càng không rõ khi tỉnh lại có cảm giác khó chịu còn có người thần kinh như vậy muốn ép nàng uống thuốc dưỡng thai gì đó.

Nàng là một tiểu khuê nữ mới lớn trong sạch, cái này mớ hỗn độn gì đây ta?!

Đỗ Vi Nương nháy mắt ra hiệu nói: "Cho dù đêm qua không có, rất nhanh cũng sẽ có thôi, nàng cùng vương gia đều còn trẻ, có thai đứa nhỏ cũng không phải chuyện trong nháy mắt, trước hết uống hết chén thuốc này bồi bổ thân thể chắc chắn không sai được đâu."

Bà hiểu lầm ý của Tần Du Du là một đêm xuân không dễ dàng mang thai ngay được, trong lòng rất là không cho là đúng, với "say mê hứng thú" của vương gia dành cho Tần Du Du, đã ăn thịt làm sao có thể dừng lại được? Ba năm hai đứa là bình thường thôi.

Hai bên giằng co một hồi, Tần Du Du rốt cuộc cũng đã tỉnh táo lại một chút, bắt đầu tìm ngọn nguồn chuyện hiểu lầm này.

"Quan hệ của ta và vương gia các người không phải như các người nghĩ như vậy, chúng ta cái gì cũng chưa làm, làm sao có thai được chứ?" Vì nhanh chóng làm sáng tỏ hiểu lầm, Tần Du Du cố gắng không quá kín đáo, nói ra vô cùng thẳng thắn.

"Đêm qua vương gia rõ ràng ở lại nơi này qua đêm mà!" Vẻ mặt Đỗ Vi Nương tỏ vẻ không tin.

https://thuviensach.vn

"Đêm qua?" Tần Du Du dùng sức nhớ lại, đáng tiếc tất cả trí nhớ ngừng hẳn ở khoảnh khắc lúc trước trên xe ngựa nàng ngã vào lòng Nghiêm Di mê man.

Nàng giống như không cẩn thận ôm ấp yêu thương yêu quái ân công... Nàng lờ lờ mờ mờ nghĩ đến một màn đó, nhịn không được có chút đỏ mặt.

Nhưng nàng hiện tại y phục còn trên người, ngoại trừ choáng váng đầu, đau đầu ra thì không có triệu chứng không khỏe nào khác, hẳn là đêm qua không có "chuyện sau đó" gì quá đáng mới đúng.

Tuy nàng oán giận đẩy mình, cảm thấy Nghiêm Di quá hung ác, nhưng trong ấn tượng của nàng, Nghiêm Di chính là đại yêu quái mặt lạnh, lòng dạ hiểm độc, không gần nữ sắc, nghiêm túc muốn chết, âm mưu quỷ kế đẩy mình, nói hắn âm thầm hạ độc, hạ cổ nàng sẽ tin, còn nói hắn nhân lúc nàng say rượu làm ra chuyện vô sỉ dâm đãng cái gì với nàng... Nàng có chút không tưởng tượng được đâu.

Đáng tiếc nàng vừa mới hình thành được chút tin tưởng yếu ớt đã bị Đỗ Vi Nương một câu đánh tan tành...

"Đúng vậy! Đêm qua chúng ta tận mắt nhìn thấy vương gia ôm nàng trở về, nàng còn ôm vương gia không chịu thả nữa kìa."

"Bà không nhìn lầm đó chứ?" Tần Du Du choáng váng, nàng sao lại có thể gan to hơn trời ôm yêu quái ân công được?

Đỗ Vi Nương nhìn bộ dáng là biết nàng không tin, thở gấp, cuối cùng "cạch" một tiếng, đặt chén thuốc lên bàn nhỏ bên cạnh, một ngón tay chỉ bốn thị nữ phía sau nói: "Ta một người nhìn lầm thì thôi, chẳng lẽ bốn người các nàng ấy, tám mắt cũng nhìn lầm sao?!"

Bốn thị nữ bị điểm danh gật đầu liên tục, giơ tay áo che mặt cười trộm, ánh mắt vô cùng ám muội đánh giá Tần Du Du, trong mắt tất cả đều có ý: nàng không cần ngượng ngùng, chúng ta hiểu mà.

Tần Du Du đang ôm đầu bỗng cảm thấy đầu mình càng choáng càng đau, cái bình Bách Thảo Thiên Hoa Lộ chết tiệt hôm qua đến tột cùng là cái thứ gì vậy, nàng mới uống mấy chén, sao lại bắt đầu huyên náo chạy tới xuống tay với yêu quái ân công chứ?

Chắc không có bỉ ổi trộn xuân dược linh tinh gì vào đó chứ?

https://thuviensach.vn

Không đúng nha, nếu có trộn vào, Đại Chủy nhất định có thể đoán ra được ngay.

Ngay lúc nữ nhân trong phòng mắt to trừng mắt nhỏ, nhân vật quan trọng đi vào.

"Đây là chuyện gì?" Nghiêm Di cau mày đi thẳng vào phòng ngủ của Tần Du Du, tự nhiên giống như đi vào phòng của mình vậy.

Chuyện hắn công khai ra vào phòng quá nhiều lần rồi, khiến Tần Du Du vốn không thấy có gì không ổn nữa cả, chỉ vui mừng có cứu binh đến, rốt cuộc có thể làm sáng tỏ hiểu lầm này rồi.

Đỗ Vi Nương đi đến gần, vẻ mặt ám muội nói: "Vương gia người đến rất đúng lúc, khuyên cô nương đừng tùy hứng nữa đi, thuốc này rất có lợi đối với thân thể nàng, nhân lúc còn nóng uống nhanh đi."

"Ngươi mau giải thích thích với Vi Nương một chút đi, ta, chúng ta chưa xảy ra chuyện gì hết mà..." Tần Du Du nghĩ nhóm người Đỗ Vi Nương nói đêm qua nàng thế mà lại gan to hơn trời làm những hành động khiếm nhã với yêu quái ân công, nhịn không được có chút xấu hổ.

Một đại nam nhân cho dù thật sự bị một mỹ nhân là nàng ôm một chút, đó cũng là chuyện chiếm tiện nghi người ta, có gì để ý? Hắn phải vui mừng còn không kịp ấy chứ.

Nhưng vẻ mặt đó của yêu quái ân công... giống như cách rất xa với vui mừng nha.

Đúng rồi! Sư phụ nói qua có vài nam nhân trời sinh không thích nữ nhân, nghe nói hắn không gần nữ sắc, rất có thể chính là do nguyên nhân này rồi.

Bị một nữ nhân chẳng hiểu tại sao ôm chầm lấy mình cũng sẽ để ý mà... Tần Du Du càng nghĩ càng chột dạ hụt hơi, dưới ánh mắt lành lạnh của Nghiêm Di, đầu càng cúi càng thấp, suýt nữa vùi luôn đầu vào trong chăn.

Nàng thật sự không phải cố ý đâu, nàng cũng không muốn xảy ra hiểu lầm như vậy, hắn cũng không phải nữ tử khuê phòng "tam trinh cửu liệt", bị nàng ôm một chút thì sao nào, cũng không mất miếng thịt nào, trừng nàng hung dữ vậy làm gì? Người để ý phải là nàng mới đúng đó!

https://thuviensach.vn

Bọn họ tối qua thật ra đã xảy ra rất nhiều chuyện, đáng giận là tiểu nha đầu này, đốt lửa khiến hắn trằn trọc cả đêm, bản thân lại cái gì cũng không biết ngủ một giấc ngon lành, sắc mặt còn hận không thể lập tức phủi sạch với hắn, quả thật đáng giận hết sức mà.

"Các ngươi giúp nàng rửa mặt thay y phục đi, uống thuốc chuyện dưỡng thân tạm thời không cần vội vàng." Nghiêm Di ngăn chặn tức giận, nói với nhóm người Đỗ Vi Nương.

Những lời này nghe vào tai Tần Du Du lại cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng nàng đầu óc lộn xộn cũng không nghĩ lại nữa, ý trong lời này thật ra là nàng sớm muộn gì cũng phải uống loại thuốc dưỡng thai đắng muốn chết này, hiện giờ tạm thời không cần thôi.

Đỗ Vi Nương vốn biết chuyện Nghiêm Di đã quyết định thì sẽ không thay đổi, đành phải bảo thị nữ bưng thuốc đi, trong lòng rất không chịu không muốn, nhỏ giọng lẩm bẩm nói: "Sao không vội được chứ, hoàng thượng có hoàng tử, công chúa chạy đầy đất rồi kìa..."

Đại Chủy cùng Tiểu Khôi còn đang ngủ say, Tần Du Du rửa mặt, chải đầu xong, cùng ăn sáng ở tú lâu với Nghiêm Di.

Ăn xong, Nghiêm Di đứng dậy nói với Tần Du Du: "Tửu lượng của nàng kém, rượu phẩm càng kém, về sau không được tùy ý uống rượu."

Tần Du Du vừa mới khôi phục lại bình thường liền xấu hổ, khó trách sư phụ vẫn không cho nàng uống rượu, quả nhiên không phải thứ gì tốt mà, nàng mới uống mấy chén đã say ngay trước mặt yêu quái ân công rồi.

Không cần yêu quái ân công nhắc nhở, sau này dù có cho uống rượu bọn nàng cũng không uống đâu!

Nhưng hiểu lầm sáng nay cần lên tiếng báo động nghiêm trọng, Tần Du Du cảm thấy có chút vấn đề phải nói cho rõ, nuốt nước miếng một cái, cố lấy dũng khí nói: "Cái đó... Ngươi không phải nên giải thích với Đỗ Vi Nương một chút, bà ấy vẫn cho là ta có loại quan hệ này... luôn hiểu lầm như vậy, không tốt lắm."

"Cái gì không tốt lắm?" Nghiêm Di lạnh nhạt nói.

https://thuviensach.vn

"Ngươi tương lai sẽ phải có vương phi, ta, ta cũng có thể sẽ lấy chồng." Tần Du Du cảm thấy vấn đề đơn giản như vậy, ai cũng hiểu rồi chứ.

"Nàng hiện giờ mới nghĩ đến vấn đề tránh thanh danh bị nghi ngờ, không phải quá muộn rồi sao?" Nghiêm Di bĩnh tĩnh như cũ, nhưng ý châm chọc trong lời nói lại hết sức rõ ràng.

Tần Du Du rất rối rắm, điều này có thể trách nàng sao? Nàng có để ý đó chứ, không phải nhìn đức hạnh đạo mạo, nghiêm túc của hắn, lại cảm thấy chính mình là lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử sao?

Nghiêm Di chậm rãi đi tới trước mặt nàng, đưa tay nâng cằm nàng lên, bình tĩnh nhìn vào mắt nàng nói: "Du Du, giả ngu không thể giải quyết mọi vấn đề đâu."

Chương 48: Cầu hôn và lừa hôn

"Ta sao lại giả ngu chứ?"

Ánh mắt Nghiêm Di giống như nhìn thẳng vào sâu trong nội tâm nàng, Tần Du Du cảm thấy có chút sợ hãi, trực giác lắc đầu phủ nhận.

Nghiêm Di bỗng cười cười, kéo mạnh tay, ôm nàng vào trong lòng, làm chuyện chính mình rất muốn làm... hôn thật mạnh lên môi nàng!

Mùi thơm ngọt ngào của cơ thể mỹ nhân hòa cùng mùi thơm ngát của trà lài mới uống xong, mùi vị thật tuyệt không thể tả.

Tần Du Du lúc này rất choáng váng, cho đến khi Nghiêm Di chưa thỏa mãn với tiếp xúc bên ngoài, đưa đầu lưỡi ý đồ xâm nhập thăm dò mới đột nhiên bừng tỉnh, trên mặt cố gắng giãy giụa.

Nghiêm Di chỉ tỏ rõ thái độ không muốn Tần Du Du tiếp tục chậm chập nữa, thật ra cũng không muốn dọa nàng, thuận theo buông nàng ra nói: "Nàng muốn nói cho ta biết là nàng khờ thật, không phải giả bộ?"

Tần Du Du vừa chà chà miệng vừa xoay người bỏ chạy, chạy đến phòng khách bên kia mới dám quay đầu lại oán hận mắng: "Ngươi là tên vô lại, Sắc lang!"

https://thuviensach.vn

Tới tình cảnh này nàng rốt cuộc khẳng định được, Nghiêm Di lúc trước làm đủ mọi loại hành vi thân mật với nàng đều là cực kỳ không trong sáng! Cố tình chấm mút! Nàng chưa từng "suy nghĩ nhiều", phải nói là nàng đã nghĩ hắn thành người rất cao thượng! Hắn quả nhiên như Đại Chủy, Tiểu Khôi nói, là tên sắc lang lòng lang dạ sói hư hỏng mà!

"Suy nghĩ cho thật tốt, làm vương phi của ta đi." Nghiêm Di thuận miệng phun ra một tiếng sấm sét, giống như chưa có việc gì, xoay người rời đi.

Tần Du Du che miệng, ngây người ra một lúc, xoay người trốn vào trong phòng làm việc suốt buổi sáng không đi ra.

Trước kia nàng tâm tình không tốt, chỉ cần vẽ bản vẽ cơ quan hoặc gia công vài linh kiện, lắp ráp ra mấy bộ cơ quan, rất nhanh sẽ quên chuyện buồn phiền ra sau đầu.

Lần này thử bao nhiêu cách vẫn không hiệu quả, nàng ngồi trước bàn làm việc, câu nói của Nghiêm Di quanh quẩn trong đầu --- làm vương phi của ta đi!

Làm sao bây giờ? Tần Du Du thẫn thờ đi về phòng của mình, dựa vào ghế quý phi bên cửa sổ, co tròn lại, tâm tư rối bời.

Giữa trưa khi hai đứa Đại Chủy với Tiểu Khôi rốt cuộc tỉnh lại, Tần Du Du giống như thấy cứu tinh, liền kể lại chuyện xảy ra lúc sáng một lần, chỉ lược bớt cảnh hôn khiến nàng không biết làm sao đi.

Hai linh thú lập tức kích động, "bảy miệng tám lưỡi" nghi ngờ chất vấn.

Đại Chủy hầm hừ nói: "Ngươi sao lại có thể ôm cái tên đó thế? Nhóm Vi Nương cùng Lục Ý cùng lừa gạt ngươi hả? Mắt ngươi sao lại kém như vậy?"

Tiểu Khôi ôm chặt lấy cổ Tần Du Du vô cùng căng thẳng: "Ta biết ngay hắn là đồ tồi mà, tâm cứ không yên, Du Du ngươi không được để hắn lừa đó!"

Đại Chủy liếc mắt nhìn thấy dấu ấn hồng nhạt trên người Tần Du Du lộ ra ngoài áo, nghiêm trọng hoài nghi: "Hắn cố ý quá chén chúng ta rồi xuống tay với ngươi? Du Du, tối hôm qua ngươi xác định không bị hắn lợi dụng đó chứ?"

Tần Du Du theo ánh mắt nó nhất thời nhớ tới mấy dấu ấn hồng kì lạ lúc sáng nhìn thấy trong gương, nàng lúc đầu tưởng là do uống rượu thôi, giờ đây bỗng cảm thấy không đúng.

Nàng gắng gượng lấy lại bình tĩnh nói: "Hắn là không có..."

https://thuviensach.vn

Cảm giác thân thể sẽ không gạt người, chi dù đậu hủ của mình bị mơ hồ ăn rất nhiều lần, nhưng Nghiêm Di hắn là còn chưa có vô sỉ đến nỗi làm tới bước đó đâu.

Trên giường cũng không có dấu vết... Tần Du Du nhớ tới lúc Đỗ Vi Nương sai mấy thị nữ giúp nàng thu dọn giường lộ ra vẻ mặt thất vọng, càng thêm xác định mình nhiều lắm bị người hôn mấy lần thôi.

Trong lòng tự an ủi mình, Tần Du Du nhớ cái hôn xảy ra bất ngờ buổi sáng, không biết đêm qua Nghiêm Di đã làm gì mình rồi, liền trên mặt nhịn không được nóng rần lên.

Tên sắc lang giả vờ đứng đắn vô lại!

"Bây giờ phải làm sao đây?" Bên cạnh Tần Du Du chỉ có hai linh thú không thể dựa vào này, cho nên chỉ có thể lựa chọn bàn cách đối phó với chúng nó thôi.

"Làm gỏi!" Đại Chủy rung đùi đắc ý nói.

Tiểu Khôi nghiến răng nghiến lợi : "Ta đi cắn chết hắn!" Tên vô lại dám đoạt Du Du của nó đều đáng chết!

Nó cũng không phải nói chơi đâu, nó ngoài trừ sức ăn rất lớn, răng nanh cũng rất sắc bén, những lúc có nó bên cạnh, Tần Du Du vốn không cần công cụ gì, chỉ cần dựa vào tâm kinh cảm ứng của chủ nhân với linh thú trong lúc đó, có thể chỉ dẫn nó dùng răng nanh cắn thành linh kiện cơ quan tỉ mỉ nhất, cũng không khác gì với Tần Du Du tự mình ra tay mài ra.

Ngay cả vàng sắt cứng chắc cũng có thể thuận miệng cắn, muốn cắn người mấy cái tuyệt đối sức lực rất mạnh.

Đại Chủy hừ nói: "Điều kiện đầu tiên là ngươi có thể tới gần người hắn đã, một ngụm cắn chết hắn. Hiện tại chúng ta ở trong địa bàn của hắn, Du Du còn phải dựa vào hắn hỗ trợ khôi phục tu vi nữa, cắn chết hắn rồi, Du Du phải làm sao đây? Hơn nữa thân phận của hắn cao như vậy, cho dù có khả năng ăn sạch hắn, chúng ta cũng chạy không thoát. Chúng ta không cần phải vì tên vô lại đó mà bị bắt lại đâu."

Tiểu Khôi ôm cổ Tần Du Du, co lại, khóc thút thít, nghèn nghẹn: "Thế làm sao bây giờ, ô ô ô! Du Du là của ta! Không thể làm vương phi tên vô lại đó được!"

https://thuviensach.vn

"Thật ra ta cảm thấy trước hết cứ đồng ý hắn cũng không sao..." Đại Chủy còn chưa nói hết, Tiểu Khôi đã muốn bắt đầu khóc lớn.

Tần Du Du vội vàng ôm nó an ủi nói: "Tiểu Khôi đừng khóc, ta sẽ không bỏ mặc ngươi đâu, ta thích ngươi nhất!"

Dỗ một lúc, Tiểu Khôi mới ngừng trận lũ lụt dữ dội, để cho Đại Chủy tiếp tục nói.

Đại Chủy liếc Tiểu Khôi một cái, nói: "Ngươi thật ngốc mà! Du Du trước đồng ý lấy hắn, để hắn giúp nàng khôi phục tu vi, hắn không phải đã nói cấm địa hoàng tộc người ngoài không được vào sao? Du Du đính hôn với hắn, coi như là người của hoàng tộc Nghiêm thị rồi. Hừ hừ! Hắn lúc trước không phải muốn dùng điều đó lừa Du Du gả cho hắn sao?"

Nói đến đây, nó liền nhịn không được khinh bỉ Tần Du Du chậm chạp, nó với Tiểu Khôi đã nhìn thấu tâm không đứng đắn của Nghiêm Di rồi, chỉ có Tần Du Du còn tưởng rằng hắn là chính nhân quân tử gì đó.

Du Du cũng nhớ tới chuyện hôm đó, ôm Tiểu Khôi hết biết nói gì luôn.

"Chờ tu vi của Du Du khôi phục, quát quát quát! Chỉ cần hủy hôn là được rồi, chúng ta chạy trốn thật xa, hắn còn có thể làm gì chúng ta đây chứ?!" Đại Chủy đắc ý nói.

"Lỡ như hắn muốn ta phải lấy hắn sau đó mới giúp ta khôi phục tu vi, thế làm sao đây?" Tần Du Du rất lo lắng, hiện tại nàng trần ngập nghi ngờ với nhân phẩm của Nghiêm Di.

"Điều này đương nhiên rất có thể, ngươi liền nói muốn tìm Thiên Nhạc tiễn ngươi mới có thể cử hành hôn lễ. Hôn lễ hoàng tộc, nhất là thân phận hoàng tộc rất cao của tên vô lại này, ít nhất cũng phải chuẩn bị hơn một năm rưỡi lận."

"Ngươi đi dò xét ý tứ của hắn, nếu hắn chưa thấy thỏ chưa thả chim ưng *(ý nói chưa nhận được lợi chưa hành động)*, chúng ta chỉ có thể nghĩ cách chạy trốn thôi. Mặc kệ thế nào, ngươi trước mắt cứ đồng ý đính hôn với hắn, khiến hắn bớt cảnh giác." Đại Chủy phát hiểu ý kiến quyền uy.

"Hắn dù sao cũng đã cứu chúng ta, lừa hôn có phải... hơi không tốt đúng không?" Tần Du Du do dự nói.

https://thuviensach.vn

Đại Chủy đúng lý hợp tình nói: "Là hắn dùng ơn nghĩa ép chúng ta trước, chúng ta lừa hắn thì sao nào? Hơn nữa, ngươi giúp hắn thiết kế xây dựng bảo khố ngầm giá trị cũng không nhỏ, cùng lắm đến lúc đó để lại mấy tập bản vẽ tư liệu cơ quan cho hắn là được." "Ừm... Được rồi." Tần Du Du áp chế áy náy trong lòng, là Nghiêm Di sẵn có lòng tham, nàng cho dù phải báo ơn, cũng không thể bán đứt cả đời của mình cho hắn đúng không?

Chương 49: Cạm bẫy dịu dàng

Đại Chủy thấy nàng chấp nhận ý kiến của mình, vui vẻ run run lông chim trên đầu, chợt nghĩ đến cái gì, nghiêm túc nhắc nhở nói: "Ngày thành hôn và vân vân phải cố gắng hết sức kéo dài ra. Hừ hừ, ngươi nên cẩn thận tên đó trong khoảng thời gian này bức ngươi gạo nấu thành cơm đó!"

"Đại Chủy!" Tần Du Du có chút thẹn quá hóa giận.

Đại Chủy ngắm ngắm vết hồng trên cổ nàng, lẩm bẩm nói: "Ta nói thật đó!" Bộ dạng Du Du xinh đẹp như vậy, Nghiêm Di đó chịu buông tha mới là lạ à nha.

Nó vẫn chưa từng nhắc tới chuyện từng nhìn thấy ảo giác tương lai của Tần Du Du với nàng.

Quả thật như lời nó nói, trong ảo giác đó, khuôn mặt nam nhân rất giống Nghiêm Di, nhưng nét mặt lại rõ ràng là hai người, nó cảm nhận được trên người người đó không có sát khí, chỉ có dịu dàng, ôn hòa thôi.

Thật ra nó lúc trước vẫn không nhớ nổi khuôn mặt của người trong ảo giác đó, cho đến khi nhìn thấy Nghiêm Di mới bắt đầu cảm thấy nhìn quen mắt.

Việc này thật kỳ lạ, bản thân nó cũng nghi ngờ có phải Nghiêm Di trưng ra khôn mặt than khiến nó ấn tượng quá sâu, mới khiến nó thấy khuôn mặt hắn giống với nam nhân trong ảo giác đó hay không nữa.

Nó tuy rằng vẫn tự xưng trí giả, nhưng nó cùng các Sáo đá thánh âm có nửa huyết thống bất ngờ nhận được năng lực này, nó chỉ có thể phát huy một chút đặc biệt không quan trọng thôi, nó lại làm sao dám lấy chuyện chính nó còn chưa hoàn toàn xác định cho Tần Du Du lựa chọn chứ?

https://thuviensach.vn

Điều này dù sao cũng liên quan đến chuyện lớn cả đời của nàng.

Phương án đáp trả tạm thời cứ như vậy đi, Tiểu Khôi xác định Tần Du Du sẽ không bị tên vô lại đó bắt cóc, tâm tình thả lỏng bắt đầu gào khóc kêu đói.

Tần Du Du nghĩ đến chuyện lừa hôn Nghiêm Di liền trong lòng sợ hãi, yêu quái ân công dễ lừa vậy sao? Nàng sao lại cảm thấy chính mình rất có thể bị hắn lừa lại sạch trơn luôn ấy chứ?

Nhưng hiện giờ nàng ở ngay tầm mắt Nghiêm Di, ngoại trừ đi bước nào tính bước đó thì cũng không còn cách nào khác.

Sau khi Nghiêm Di "Cầu hôn", không có hành động gì đặc biệt, không đến bức hôn cũng không có cố ý tránh né để Tần Du Du tĩnh tâm suy nghĩ, tất cả vẫn giống như lúc trước, giống như sáng hôm đó vốn dĩ không có xảy ra chuyện gì cả.

Thái độ hắn như vậy ngược lại khiến cho Tần Du Du đã bày trận sẵn sàng đón địch không nắm bắt được manh mối nào, trước đó thủ đoạn thương lượng đáp trả không dùng được, tâm tư đề phòng nghiêm ngặt, cố sống cố chết cũng từ một tiếng trống làm hăng hái lên giảm dần đến tiếng thứ ba thì hết cạn luôn.

(Khi đánh trận dựa vào dũng khí, đánh một tiếng trống, dũng khí tăng lên, đánh hai tiếng trống, dũng khí suy giảm, đánh ba tiếng trống, dũng khí không còn. Sau này được dùng để ví với ngươi lúc đang hăng hái làm một mạch cho xong việc.)

Hay là yêu quái ân công thật là chỉ là đùa nàng cho vui thôi? Tần Du Du cảm thấy may mắn, thở ra một hơi, thế nhưng lòng hư vinh của thiếu nữ lại nhịn không được nổi lên chút cảm giác chính nàng cũng không muốn thừa nhận, cảm giác xấu hổ, buồn bực và.... thất vọng.

Để tay trên ngực tự hỏi, lúc Nghiêm Di đưa ra ý muốn nàng làm vương phi của hắn ngoại trừ sợ hãi, còn có một chút vui mừng, nàng nghĩ rằng là lòng hư vinh quấy phá thôi, hoàn toàn không dám nghĩ sâu xa thêm.

Yêu quái ân công quá lợi hại, nếu nàng cũng hắn ở cùng một chỗ thì không phải cả đời bị ăn định, trở mình không được nữa rồi sao? Ngu ngốc mới có thể không nghĩ ra điều này.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa mỗi ngày trưng ra khuôn mặt than, cho dù lá gan nàng lớn cũng sẽ bị dọa sợ, thế thì quá nhàm chán quá.

Tần Du Du liệt kê các điểm Nghiêm Di với nàng không hợp nhau, phải có cớ thoát khỏi hắn càng sớm càng tốt, càng nghĩ càng cảm thấy quyết định của mình sáng suốt còn đúng đắn nữa.

"Chuyện ta đề cập đến mấy ngày trước nàng suy nghĩ thế nào rồi?" Giọng nói Nghiêm Di bỗng nhiên chen vào.

Lúc đó, hai người bọn họ đang ăn sáng, Tần Du Du lòng lơ đãng nói: "Chuyện gì?"

"Chuyện nàng làm vương phi của bổn vương." Nghiêm Di đột nhiên ra trận ngay tại chỗ khiến Tần Du Du luống cuống tay chân.

"Ta, ta, ta..... chưa nghĩ ra." Không đúng! Nàng nên đồng ý sau đó bình tĩnh theo sát hắn đưa ra điều kiện, Tần Du Du hối hận không thôi.

Giọng điệu Nghiêm Di nói ra bình thản như trước, trong lời nói lại có thể khiến lửa giận của Tần Du Du bốc lên: "Bổn vương cho rằng việc này vốn dĩ không cần suy nghĩ."

Tần Du Du lửa giận từ trong lòng bốc lên đến giới hạn, ngẩng đầu trừng mắt với hắn nói: "Đúng vậy, vốn dĩ không cần suy nghĩ làm chi, từ chối thẳng luôn là được!"

"Thật sự là nha đầu ngốc!" Giọng điệu Nghiêm Di cứng nhắc, lộ ra thích thú, bất đắc dĩ thở dài, giống như đang nhìn một đứa nhỏ không hiểu chuyện đang chống đối vô lý.

"Ta ngốc đấy, không ngốc sẽ không bị ngươi lừa về làm trâu làm ngựa, uy hiếp, lợi dụng!" Tần Du Du nghĩ đến sau khi sư phụ mất tích, bản thân phải trải qua đủ loại việc không như ý, cổ họng giống như bị cái gì mắc lại, cũng không lo lễ nghi, lễ phép, lại càng không muốn nhìn thấy khuôn mặt Nghiêm Di đáng giận luôn từ trên cao nhìn xuống nàng, đứng lên liền đi thẳng tới phòng mình.

Đi vài bước bỗng phát hiện không di chuyển được --- trên lưng một cánh tay chặt chẽ nhốt nàng vào một cái ôm ấp ấm áp.

Tên vô lại lại muốn chiếm tiện nghi của nàng, Tần Du Du giận dữ, phẫn nộ muốn thoát khỏi cánh tay hắn, kết quả có thể đoán ra được.

https://thuviensach.vn

"Ngươi đừng tưởng rằng ở chỗ của ngươi ta không dám ra tay với ngươi!" Tần Du Du càng giận hơn, không hề phí công giãy giụa nữa, đưa tay đến cơ quan ám khí bên hông.

"Nàng muốn ra tay với ta thì đã sớm làm rồi, Du Du, mấy ngày này nàng không vui sao? Chỉ cần nàng đồng ý thành hôn, về sau mỗi ngày đều có thể sung sướng, tự do như vậy. Ta sẽ chăm sóc nàng, yêu thương nàng thật tốt, cho nàng muốn làm gì thì làm, không cần lo lắng mưa gió bên ngoài, không ai có thể làm hại nàng nữa." Giọng nói Nghiêm Di giống như ma chú từng chữ từng chữ lọt vào tai Tần Du Du, làm mềm hóa ý chí của nàng.

Không thể không nói tuy hai người ở chung mới có mấy tháng, nhưng Nghiêm Di rất hiểu Tần Du Du thậm chí còn sâu sắc hơn chính nàng nữa.

Nàng là đứa trẻ được sư phụ sủng ái, chìu chuộng nuôi lớn, có thói quen ỷ lại vào sư phụ nàng, quá quen cuộc sống đơn giản, yên bình, nàng chỉ muốn an an ổn ổn ở trong nhà nghiên cứu cơ quan, đôi khi ra cửa du sơn ngoạn thủy nhàn hạ thôi.

Lúc sư phụ nàng đột nhiên mất tích, nàng cũng rơi vào hoàn cảnh nguy hiểm, vòng vây của hổ sói, sau khi nàng rơi vào tay Nghiêm Di, Nghiêm Di đã có sắp xếp kế hoạch rồi, nàng biết thực lực mạnh mẽ của hắn, cũng cảm nhận được dịu dàng, nuông chìu của hắn đối với nàng, chút bất tri bất giác đã chuyển sự ỷ lại vào sư phụ đến trên người hắn.

Nghiêm Di đúng là lợi dụng điểm này tiến sát từng bước, dùng thủ đoạn dịu dàng lại vô cùng cứng rắn từng chút nắm giữ nàng trên tay mình.

Mà hiện giờ, chính là lúc hắn quyết định thu hoạch thành quả rồi.

Hắn đã có chút chờ không nổi nữa rồi...

Thân thể nữ nhân trong lòng căng cứng dần dần mềm nhũn, ánh mắt Nghiêm Di cũng trở nên dịu dàng dần, cúi đầu hôn hôn lổ tai nàng nói: "Đồng ý ta, làm thê tử của ta. Sau đó.... ta sẽ không khó xử đưa nàng vào cấm địa Nghiêm thị ta."

Hắn không phủ nhận dùng loại thủ đoạn cưỡng ép, dụ dỗ này đối phó Tần Du Du là quá mức nham hiểm cũng quá không công bằng, nhưng khoảng cách ngày quy định đó chỉ còn hơn một tháng, hắn chờ không nổi nữa.

https://thuviensach.vn

Dù sao hắn còn có thời gian cả đời cùng tiểu nha đầu này chậm rãi dây dưa, trước hết xác định quyền sở hữu nàng đã, về phần lòng của nàng, sẽ có một ngày hoàn hoàn toàn toàn trở thành của hắn thôi.

Hắn là trượng phu của nàng, ông trời của nàng, mà không phải trở thành đối tượng nàng chuyển tình cảm, ỷ lại, thành thế thân của sư phụ đáng chết đó của nàng.

Nghiêm Di trong lòng mỉm cười chờ đợi con mồi ngoan ngoãn, đáng yêu đi vào cạm bẫy dịu dàng hắn đã tỉ mỉ bày ra.

Chương 50: Linh thú phá hỏng

Tiểu Khôi cùng Nghiêm Di trời sinh nhìn nhau không hợp nhãn, có thể thể hiện ở rất nhiều chuyện, ví dụ như Tiểu Khôi có khả năng ở thời điểm quan trọng khiến kế hoạch của Nghiêm Di thất bại.

"Du Du, Du Du! Ngươi ở đâu?"

Mắt thấy Tần Du Du sắp mở miệng đồng ý thành hôn, tiếng kêu của Tiểu Khôi từ phòng ngủ trên lầu truyền đến, nhất thời làm không khí hai người trong lúc đó đang dịu dàng vô cùng lại phải tách ra.

Tần Du Du thoát khỏi cánh tay của Nghiêm Di, nói: "Ta ở phòng khách bên dưới, Tiểu Khôi đừng sợ."

Từ khi Tiểu Khôi phát hiện Nghiêm Di tấn công càng mãnh liệt hơn, mối nguy hiểm càng tăng lên, chỉ cần lúc tỉnh táo liền dính bên cạnh Tần Du Du không rời.

Nghiêm Di hàm răng ngưa ngứa, nếu lúc trước Trú Vân Phi trực tiếp ở trong rừng ăn luôn con thỏ ngu ngốc chết tiệt này đi thì tốt quá rồi?!

Hắn một tay nắm lấy cánh tay Tần Du Du, bên tai nàng nhỏ giọng nói: "Buổi tối trong phủ mở tiệc mời đại biểu tham gia Thánh Thủ Lôi Đài lần này của Tam đại thế gia, nàng cũng đến đi."

"À." Tần Du Du nhớ đến cảnh tượng vừa rồi mình bị hắn dỗ dành đến thất điên bát đảo liền đỏ mặt, vốn dĩ không dám ở lại trước mặt hắn nữa, Nghiêm Di

https://thuviensach.vn

buông lỏng tay nàng liền lấy tốc độ của Tiểu Khôi chạy trối chết.

Xem ra nên để hai linh thú vướng víu đó ổn yên một lúc, ít nhất là trước khi hắn có được Tần Du Du, hắn không muốn lại có việc ngoài ý muốn chen vào giữa hai người.

Nghiêm Di cong cong khóe môi, xoay người rời khỏi tiểu thạch viện.

Bên này Tần Du Du ôm Tiểu Khôi, mới từ từ áp chế triệu chứng mặt đỏ tim đập rối loạn lại được, cũng may Tiểu Khôi còn chưa tới lúc thật sự tỉnh ngủ, xác định chủ nhân ngay bên cạnh, trở mình, chép chép miệng ngủ tiếp, cũng không phát hiện tình trạng khác lạ của nàng.

Tần Du Du cảm thấy rất xấu hổ, nàng vẫn nghĩ Nghiêm Di là tên đầu gỗ mặt lạnh tim đen, không ngờ hắn thế mà cũng sẽ dỗ dành nữ hài tử như vậy, ánh mắt nhìn người của nàng thật sự còn cần phải tăng cường nha.

Nếu nói nàng mấy ngày này không vui, nàng cũng không thể nói rõ được, ngoại trừ hành động không quá tự do, hình như tất cả đều giống lúc trước ở bên sư phụ, thậm chí trên dưới vương phủ chăm sóc nàng còn chu đáo, cẩn thận hơn sư phụ nữa.

Còn tự do, thật ra nàng cũng không phải người thích mỗi ngày chạy ra ngoài, bây giờ không biết rõ chỗ của Phong Quy Vân với Tây Hà Phong thị trong thành Tử Dạ, chỗ tối còn không biết có bao nhiêu người của Phụng Thần giáo đang chú ý đến nàng, nàng cũng quả thật không nên tùy tiện ra ngoài.

Tuy Nghiêm Di khắp nơi áp chế nàng rất chặt, nhưng sự chăm sóc, nuông chìu nàng là không thể phủ nhận. Có hắn bên cạnh, nàng cảm thấy an toàn và yên tâm, còn có một chút cảm giác hồi hộp không rõ thậm chí vui mừng.

Nàng không thể miêu tả cái loại cảm giác này được, chẳng qua là sợ hãi từ sâu trong suy nghĩ.

Nàng làm gì bây giờ? Nếu sư phụ ở đây thì tốt rồi, ông ấy nhất định có thể cho nàng đáp án...

Lại một buổi sáng ngây ngây ngô ngô qua đi, bữa trưa Nghiêm Di cũng không có đến tiểu thạch viện, nghe nói vội vàng chuẩn bị tiệc tối mời Tam đại cơ quan thế gia với mấy cao thủ cơ quan đến từ các nước, nhất thời không thể phân thân.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du như được đại xá, giờ đây nàng rất sợ đối mặt Nghiêm Di, sợ hắn lại đề cập đến chuyện thành hôn. Nàng có loại cảm giác mạnh mẽ, nếu nàng làm theo kế hoạch đồng ý, thì kết quả cuối cùng tuyệt đối sẽ vượt qua tính toán của nàng với Đại Chủy, Tiểu Khôi.

Sau khi ăn xong, Thái Ti phường đưa hai bộ y phục mới đến, nghe nói là các bà sử dụng mười sư phó thêu giỏi nhất hơn nữa gần ba mươi tú nương nổi tiếng hợp lực mới trong thời gian ngắn như vậy làm ra được, hơn nữa trước khi đưa tới cũng rất cẩn thận ủi phẳng rồi, vừa đúng lúc dùng kịp dùng cho bữa tiệc đêm nay.

Tần Du Du không hiểu vì sao Nghiêm Di lại đặc biệt dặn dò muốn nàng cùng đi, nàng cảm thấy rất thích thú với cơ quan, nhưng đối với người chế tạo cơ quan thì không có thích thú lắm... Nàng cũng không nhớ được ai là ai.

Lúc nàng vội vàng nghiên cứu mũi thêu tinh xảo trên hai bộ y phục, Lục Ý cùng bốn thị nữ đã bắt đầu vui mừng bàn bạc phối hợp cho nàng tiểu tóc, trang sức cùng trang điểm thế nào, từ lúc Lục Ý đến Thánh Bình Thân vương phủ đến nay vẫn chưa có cơ hội phát huy sở trường, cảm thấy buồn bực thất bại, hôm nay cuối cùng cũng đợi được rồi, cô vui mừng đến hai mắt đều có "ý xanh *(lục ý)*".

Vị Uông thị của Thái Ti phường đặc biệt tặng kèm một bộ y phục nhỏ rất khác biệt cho Tiểu Khôi, bà có lẽ nhìn ra Tần Du Du thiếu thiếu sự thích thú với hoa phục, vì giữ chặt khách quý này, không tiếc dùng bản lãnh trên người Tiểu Khôi.

Dù Tiểu Khôi mũm mĩm, một bộ y phục nhỏ cũng không dùng bao nhiêu thước vải, cũng không cần dùng vật liệu vải sang quý nhất.

Quả nhiên Tiểu Khôi mặc vào bộ y phục nhỏ đó soi trái soi phải trước gương, lập tức quyết định lần tới muốn chủ nhân lại đưa nó đến Thái Ti phường chơi.

Bị việc này làm rối lên, Tần Du Du cũng tạm thời quên chuyện phức tạp mà Nghiêm Di đưa đến cho nàng.

Lúc gần tối, vương phủ dần dần náo nhiệt hơn lên, cho dù Tần Du Du ở phía sau sâu bên trong viện, cũng có thể lơ đãng nghe thấy tiếng trống nhạc sênh ca từ phía trước truyền đến.

https://thuviensach.vn

Lục ý với bốn thị nữ vừa mới thay y phục cho nàng ổn thỏa xong, tiểu thái giám từ đằng trước đến mời nàng đến tiền đường.

Hai tiểu thái giám nhìn thấy Tần Du Du ăn mặc xinh đẹp, động lòng người giống như tiên nữ, cũng ngây người một hồi mới hồi phục tinh thần lại, Tần Du Du không cảm thấy gì, trái lại Lục Ý phụ trách ăn mặc cho nàng lại thỏa mãn hư vinh rất lớn.

Đợi Tần Du Du chân chính đi tới bữa tiệc ở đại sảnh tiền đường, đưa tới ánh mắt giống đực ngập tràn kinh diễm không thôi, Lục Ý lại ngẩng đầu ưỡn ngực, bước đi đều lâng lâng.

Nghiêm Di ngồi ở chủ vị cao cao nhìn thái giám, thị nữ vây quanh Tần Du Du chậm rãi đi tới, núi băng trên mặt cũng lộ ra vài phần vui vẻ, tự đắc hiếm có.

Mỹ nhân có một không hai như thế, lại thuộc về hắn!

Vị trí Tần Du Du ngay tại bên cạnh Nghiêm Di, gần như cùng ngồi, cùng ăn với hắn.

Thánh Bình Thân vương chưa lập phi là chuyện rất nhiều người biết, mà vị trí Tần Du Du ngồi, có lẽ chỉ có vương phi của hắn mới có tư cách ngồi thôi, nữ tử này có thân phận gì đây?!

Tiểu mỹ nhân này nhìn thế nào cũng là người thường không có tu vi, nàng ngoại trừ khuôn mặt đẹp khuynh thành ra, còn có bối cảnh khó lường gì có thể khiến Thánh Bình Thân vương đối đãi long trọng với nàng như thế?

Hơn nữa, cho dù nàng là vương phi, công chúa, trường hợp này, hình như cũng không tới phiên nàng ra mặt.

Nữ nhân trong nhà, thân phận có tôn quý cũng không cần đến dự bữa tiệc chiêu đãi các cơ quan sư mà.

Các khách khứa bên dưới đều trong lòng âm thầm nói nhỏ, không ít người rất để ý nữ tử yếu đuối không liên quan gì đột nhiên xuất hiện trên chủ vị, nhưng lại không biết nàng ấy vì cái gì đến đây, cho nên cho dù trong lòng bất mãn, cũng không thể tùy tiện phát tác.

Mà quan trọng nhất, nơi này là địa bàn của Thánh Bình Thân vương, vị vương gia nổi tiếng máu lạnh, thích giết chóc, mặt sắt vô tình không phải chuyện đùa đâu, võ đạo tu vi cao đến dọa người, đặc biệt không nên đắc tội.

https://thuviensach.vn

Hôm nay khách khứa trong bữa tiệc ngồi tổng cộng sáu bàn tiệc, những người của Tam đại cơ quan thế gia chiếm một bàn tiệc, còn lại là các cơ quan đại sư ngồi bốn bàn tiệc, mỗi bàn tiệc đều có quan quân cao cấp của Nguyệt quốc cùng ngồi, còn có một bàn tiệc là các cơ quan đại sư nổi tiếng của Nguyệt quốc cùng với quan viên liên quan.

Tần Du Du nhìn lướt qua chỗ ngồi của Tây Hà Phong thị, quả nhiên thấy Phong Quy Vân ngay tại đó, một thân trắng đến khiến người ta nghĩ hất nước bẩn lên y phục đó quả thật dễ nhìn lắm đó!

Chương 51: Dáng cười của ngươi rất đáng sợ

Sợ nàng nhân cơ hội nổi giận với hắn sao? Hừ hừ!

Tuy Tần Du Du rất muốn rất muốn, nhưng cũng biết hôm nay tuyệt đối không phải thời cơ tốt để báo thù.

Tần Du Du có hơi khó chịu dời ánh mắt chuyển tới bên Quỷ Tam Đài Kim thị không nhận ra ai cả, duy nhất dường như nổi bất một nữ tử trẻ tuổi ngồi trong bàn bọn họ, có thể là muội muội Kim gì gì đó đã gặp ở Tối Cao lâu, nàng nhớ rõ lúc đó Kim gì gì đó tự xưng nàng ấy biết cơ quan thuật, hơn nữa bộ dáng rất lợi hại.

Nơi này đâu đâu cũng thấy ngoại trừ mình cùng mấy thị nữ phía sau thì đều là nam nhân, nữ tử này có thể công khai dự thính, chắc cũng là một cơ quan sư không tệ nha.

Nơi này có không ít người của Vân Phong văn thị, dự đoán Văn Phong Thịnh cải trang thành Sở Vân Thâm trong đội ngũ Kim thị sẽ không tham sự, cho nên Tần Du Du cũng không cố chú ý đến bên Kim thị nữa.

Tần Du Du vừa ngồi vào chỗ của mình, một gã râu ria rậm rạp vốn là quan võ Nguyệt quốc liền đứng lên hành lễ với Nghiêm Di nói: "Xin hỏi vương gia, vị cô nương này là?"

Hắn tên là Tô Đài Tân, là lão bộ hạ *(thuộc hạ cũ)* của Nghiêm Di, tính tình từ trước đến giờ thẳng thắn, không như những người khác, rõ ràng thắc mắc đầy mình, lại lo lắng hồi lâu còn chưa dám hỏi thẳng.

https://thuviensach.vn

"Nàng là khách quý của bổn vương, họ Tần." Nghiêm Di thản nhiên nói.

Khách quý? Không ít cơ quan sư bên dưới mặt lộ vẻ bất ngờ, bọn họ cũng là khách quý, nữ tử này dựa vào cái gì ngang nhiên lướt qua bọn họ ngồi ngay bên cạnh Nghiêm Di, Nghiêm Di đây là có ý thân phận của nàng còn cao quý hơn bọn họ sao?

Mọi người bên trong, chỉ có Phong Quy Vân trong lòng biết rõ, bàn về giá trị thân phận, Tần Du Du quả thật hoàn toàn có tư cách cùng ngồi cùng ăn với Nghiêm Di, nếu nàng không phải là nữ nhân, e rằng cho dù là Li quốc, hoàng đế đứng đầu cường quốc Nguyệt quốc cũng sẽ càng thêm lễ kính nàng, dùng đủ thủ đoạn cung phụng nàng.

Nhưng Nghiêm Di thật sự xem nàng là khách quý sao? Phong Quy Vân tuyệt đối không tin.

Nguyên nhân chính là thế, cho nên hắn mới càng sốt ruột, cố tình tai mắt* bên cạnh rất nhiều, hắn gấp đến độ muốn bạc tóc, vẫn là nghĩ không ra chủ ý gì hay để xoay chuyển cục diện.

(*) Nghiêm Di cài người của mình ngồi chung ở mỗi bàn.

Dường như cơ quan sư có hơi nóng nảy cảm thấy bị vũ nhục đã muốn nổi nóng tại chỗ, lại nghe Nghiêm Di tự nhiên tiếp tục nói: "Cũng là vương phi sắp cưới của bổn vương."

Vương phi tương lai? Người đó coi như là chủ nhân của vương phủ, điều này cũng không kém lắm. Nhóm cơ quan sư quen thói kiêu ngạo hừ lạnh một tiếng bỏ qua.

Có nhiều người lại hâm mộ, Thánh Bình Thân vương thật có diễm phúc vô cùng nha, cũng không biết là thế gia vọng tộc nào lại sinh ra thiên kim xinh đẹp đến vậy, lợi cho hắn quá.

Bên Quỷ Tam Đài Kim thị, Kim Minh Xuân tay nắm chặt không nói một lời, Kim Minh Trì trong mắt hiện lên vẻ khó chịu, mà phụ thân hai người Kim Phù Đồ cầm chén rượu trầm ngâm không nói, cũng không biết là đang nghĩ cái gì.

Phong Quy Vân buông mí mắt, che lại ánh mắt âm u, Thánh Bình Thân vương khá lắm, tay chân rất nhanh!

https://thuviensach.vn

Tần Du Du không ngờ Nghiêm Di sẽ ở trước mặt mọi người nói như vậy, lộ ra khuôn mặt đỏ bừng không phải vì thẹn thùng, mà là rất tức giận.

Bọn nàng chưa đồng ý mà, hắn dựa vào cái gì tự tự ra quyết định thế?

Nghiêm Di cảm giác được ánh mắt "nóng hừng hực" của Tần Du Du, nghiêng đầu mỉm cười với nàng.

Nụ cười khủng bố đó làm Tần Du Du sợ tới mức như rơi thẳng xuống vực, tức giận gì đều tan mất.

Đây là đe dọa nhẹ nhàng, cảnh cáo nàng không được phá hư chuyện của hắn.

Người ngoài nhìn vào, đây là mỹ nhân xấu hổ nhìn chăm chú, núi băng vương gia quay đầu nhìn lại, dịu dàng cười, rất uyển chuyển ngọt ngào.

Tất cả mọi người cảm thấy được, vị Tần thị vương phi tương lai này, nhất định là rất được Thánh Bình Thân vương yêu thích, cho tới bây giờ sát thần mặt lạnh không chút thay đổi thế nhưng nhìn mỹ nhân lại nở nụ cười, quả thật đúng là tình huống kỳ lạ nha!

Tuy nụ cười thoạt nhìn, có hơi dọa người...

Bởi vì Tần Du Du xuất hiện là không khí trở nên vô cùng quỷ dị, rất nhanh lời nói dí dỏm của quan viên Nguyệt quốc hóa giải chút không khí.

Nghiêm Di gật gật đầu tuyên bố bữa tiệc chính thức bắt đầu, quan viên Nguyệt quốc phụ trách tiếp khách khiêm nhường mà cung kính giới thiệu từng khách quý trong bữa tiệc, lúc giới thiệu đến bàn của Quỷ Tam Đài Kim thị, Tần Du Du vểnh tai nghe một lượt, quả nhiên không có tên của Sở Vân Thâm, đồng thời cũng rốt cuộc nhớ kỹ nữ tử duy nhất ở bàn đó thì ra tên là Kim Minh Xuân.

Rượu và thức ăn được bưng lên, không khí bữa tiệc dần sôi nổi, nhiệt liệt đến lộ ra có chút mùi thuốc súng.

Bữa tiệc lần này vốn dĩ là để những người dự thi khắp nơi bước đầu hiểu biết lẫn nhau, thực lực thế nào, trong bữa tiệc khó tránh khỏi sẽ đưa ra chút nghi vấn về cơ quan thuật, gọi là tham khảo thực chất là nghiên cứu lẫn nhau.

Tham khảo mặc tham khảo, mấy vị cơ quan sư tính tình khá nóng nảy vừa có bối cảnh liền nhịn không được ầm ĩ cả lên.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di "ngồi trên đài câu cá", chẳng quan tâm, Tần Du Du nghe một hồi cảm thấy vấn đề bọn họ ầm ĩ không có ý tứ gì, cũng lười nghe nữa, chuyên tâm vùi đầu tận lực ăn.

Hai cơ quan sư trẻ tuổi của Phong thị với Văn thị ầm ĩ dữ dội nhất, sau đó gần như nhịn không được rời khỏi bàn túm lấy nhau, trưởng bối hai bên cũng không ngăn cản.

Một gã cơ quan sư nơi khác cười khuyên nhủ: "Hai vị xin bớt giận, không phải còn có cao thủ của Quỷ Tam Đài Kim thị sao? Không ngại mời bọn họ bình luận một phen đi."

Kim Phù Đồ vốn không muốn dính dán tới tranh chấp của Phong thị với Văn thị, cho nên vẫn bắt các đệ tử tận lực uống rượu, dùng bữa, ít nói nhảm, duy trì cảm giác thần bí. Tốt nhất để hai nhà Phong, Văn đánh nhau trước một trận rồi tính sau!

Không ngờ tới vẫn có người kéo bọn họ vào chuyện này.

Vấn đề tiểu bối hai nhà cải cọ chính là đề tài nổi tiếng khó giải về cơ quan thuật, cả cơ quan sư đứng đầu Tam đại thế gia cũng không thể nói được đúng sai gì, ông mặc kệ khuynh hướng nhà ai có thể rước lấy chỉ trích, tranh luận của nhà khác, nhưng nếu chỉ ba phải cho qua, lại không khỏi bị người coi thường.

Đang lúc Kim Phù Đồ do dự nên làm thế nào cho qua, Kim Minh Xuân im lặng suốt không lên tiếng bỗng nhiên cười nói chen vào: "Mấy ngày trước tiểu muội nghe nói một chuyện, vị khách quý Tần cô nương bên cạnh Thánh Bình Thân vương chỉ dựa vào một món cơ quan ám khí liền đánh bị thương một võ giả cấp sáu ở Thái Ti phường phía tây thành, có lẽ thân vương quý phủ chắc chắn cung phụng một cơ quan đại sư khó lường."

Kim Minh Xuân rất thông minh, cố ý không nói đến tên võ giả cấp sáu thật ra là Di Thân Vương Nguyệt quốc, tránh khiến người Nguyệt quốc phải xấu hổ.

Nàng nhìn quanh sắc mặt các vị tân khách một vòng, nói tiếp: "Hôm nay chính do Thánh Bình Thân vương chủ trì thiết yến chiêu đãi các vị tiền bối đồng đạo, không bằng mời vị đại sư của vương gia quý phủ xuất hiện giảng giải, thay hai vị thế huynh đây đánh giá cao thấp thế nào?"

https://thuviensach.vn

Dưới đài nhất thời yên lặng, từng ánh mắt đều chuyển dời đến trên người Nghiêm Di.

Tần Du Du thần kinh vững chắc cũng có thể cảm giác được không khí có hơi không thích hợp, giống như một cơn mưa hay ho đã ủ lâu cuối cùng đã tới, mỗi người đều đang chờ đợi tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì.

Quả nhiên nhịn không được lộ ra giấu đầu lòi đuôi? Nghiêm Di trong lòng cười lạnh, chuyện xảy ra ở Thái Ti phường, người của Kim thị sao biết được, người của Phong thị và Văn thị sao lại không thu được cả tin đồn nào?

Những người này cãi nhau là giả, một đối một đáp là muốn thăm dò thông tin của cơ quan đại sư trong tay hắn kia mới là thật.

Chương 52: Bí mật của Tần Du Du

Nghiêm Di không để ý tới ánh mắt bọn họ, dù bận vẫn ung dung nghiêng đầu nhìn Tần Du Du, với giọng điệu vô cùng nghiêm túc nói: "Nàng hiểu bổn vương vì sao ít cho nàng ra ngoài gây chuyện chưa?"

Nói gì vậy?!

Tần Du Du rất tức giận, rõ ràng là ngươi rước lấy phiền phức cho ta mà, người nên ít ra ngoài gây chuyện phải là đại gia ngươi mới đúng đó!

Nhưng là người phiền phức đó quả thật là do nàng dùng cơ quan ám khí làm bị thương, hơn nữa trước đó Nghiêm Di cố ý "quan tâm" hỏi nàng "Ta ra tay hay là nàng ra tay". Nếu để Nghiêm Di ra tay, đương nhiên sẽ không có chuyện ngày hôm nay.

Được rồi, nói đến cùng là nàng không phải!

Trong mắt phần lớn tân khách, Tần Du Du hiện nay không cần giả bộ cũng là vẻ mặt tủi thân, có miệng khó nói.

Nghiêm Di thu vẻ mặt thú vị của nàng vào trong lòng, nhìn tân khách phía dưới đang trông mong, chờ đợi lạnh nhạt nói: "Bổn vương gần đây quả thật có một vị cơ quan sư, năm ngày sau nàng sẽ cùng ta làm đại biểu của Nguyệt quốc giữ chức trọng tài của trận đấu Thánh Thủ Lôi Đài. Các vị có cái gì tranh chấp

https://thuviensach.vn

khó giải, không ngại để đến năm ngày sau trên lôi đài công bằng quyết chiến luận cao thấp. Còn về thân phận của nàng, lúc đó các vị sẽ biết thôi."

Ý là, hắn không định để "cao thủ" mới thu được của mình tham dự cạnh tranh Thánh Thủ Lôi Đài, những người này có thể an tâm, nhưng hắn ngay lúc này cũng sẽ không cho bọn họ biết thân phận của vị "cao thủ" thần bí này.

Tần Du Du âm thầm cắn răng, yêu quái ân công đây là tự tiện làm chủ cho nàng!

Nhưng có thể làm trọng tài của Thánh Thủ Lôi Đài cũng không sao, nàng có cơ hội nhìn kỹ rõ ràng từng tác phẩm của các cơ quan sư.

Chỉ cần nàng đến lúc đó dịch dung xuất hiện, những người này sẽ không biết thân phận của nàng đâu.

Nghĩ đến mấy ngày nữa có thể nhìn thấy rất nhiều rất nhiều tác phẩm cơ quan, Tần Du Du tâm tình tốt, sẽ không so đo việc tự chủ trương của Nghiêm Di nữa.

Xác định sẽ không đột nhiên xuất hiện cao thủ bất ngờ cùng mấy nhà bọn họ tranh giành ngai quán quân Thánh Thủ Lôi Đài, mọi người của Tam đại thế gia cảm thấy yên tâm, không khí vui vẻ trong bữa tiệc nhanh chóng khôi phục ca múa hòa bình.

Chỉ có Kim Phù Đồ trên mặt tươi cười, trong lòng âm thầm lo lắng.

Nghiêm Di hôm nay thái độ đối đãi với người của Tam đại cơ quan hoàn toàn không khác nhau mấy, vừa không cố ý thân thiết cũng vừa không cố ý làm bất hòa, giống như thật sự chiêu đãi bọn họ thành khách quý như nhau, càng như vậy ngược lại càng thể hiện dáng điệu lạnh nhạt, không đếm xỉa tới.

Nếu Nguyệt quốc không phải có đủ lợi thế trong tay, tuyệt đối không lạnh nhạt với họ như vậy. Vị cơ quan sư mới thu được trong miệng Nghiêm Di đến tột cùng là ai đây? Chẳng lẽ là Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc?

Ngoại trừ bậc thầy cơ quan sư tuyệt thế ngạo mạn trong thiên hạ ra, Kim Phù Đồ vốn không nghĩ ra còn có người nào có thể có giá trị như vậy nữa.

Ông nghĩ thế, người của hai đại thế gia còn lại cũng trong lòng tính toán như vậy. Bọn họ đều là người mà các nước tranh giành kết giao cùng, so với quan lớn,

https://thuviensach.vn

chính khách ngày thường tiếp xúc, thái độ Thánh Bình Thân vương đối với bọn họ quả thật có hơi lạnh nhạt.

Nhưng Thiên công Thánh thủ mất tích đã hơn một năm, cho dù chưa mất tích, tính tình người này cao ngạo, khó khăn, cũng vô cùng nổi tiếng, trình độ không thể so sánh với cơ quan thuật của ông ấy, Nghiêm Di sao lại có thể cùng ông ấy kết giao được chứ?

May mắn năm ngày sau, đáp án sẽ công bố, người của Phong thị và Văn thị chỉ cần xác định đối phương không phải theo chân bọn họ tranh giành quán quân Thánh Thủ Lôi Đài là tốt rồi, ngược lại không hề muốn biết thông tin của đối phương ngay.

Một hồi bữa tiệc khoảng giờ tuất *(7-9 giờ tối)* liền tan, Nghiêm Di không cố giữ khách lại, phân phó quan viên phụ trách tiếp đãi đưa tiễn bọn họ trở về, liền kéo Tần Du Du trở về hậu viện.

Phong Quy Vân mong mỏi sâu sắc, liếc nhìn theo hướng bóng dáng Tần Du Du biến mất, xoay người cùng Phong nhị thái gia dẫn đầu Phong thị dự thi lần này cùng nhau lên xe rời đi.

Phong nhị thái gia gõ gõ vào vách xe, ý bảo đệ tử Phong gia chú ý không để người khác tới gần nghe trộm, sau đó liền nói với Phong Quy Vân: "Ngươi tới thành Tử Dạ trước chúng ta, có từng nghe tin gì về cơ quan sư mới của Nghiêm Di không?"

Một cao thủ cùng nghề ông không hề biết lại không hiểu tại sao xuất hiện, Phong nhị thái gia rất khó không tò mò.

Phong Quy Vân ung dung thản nhiên mà lắc đầu nói: "Chưa từng."

"Húc quang Thánh tử phái ngươi từ Li quốc đuổi tới thành Tử Dạ, đến cuối cùng là muốn lùng bắt người nào? Đáng tiêu phí nhiều tâm tư như vậy?" Phong nhị thái gia hỏi tới. Ông cũng không biết rõ ngọn nguồn, nhưng đã mơ hồ nghi ngờ liên hệ giữa hai người trong đó.

"Ngài ấy muốn tìm một nữ tử trẻ tuổi... nữ nhi của Dao Cơ cô cô." Phong Quy Vân nói một nửa giấu một nửa.

Phong nhị thái gia sắc mặt khẽ biến: "Hơn mười năm, bọn họ còn nhớ đến mẹ con các nàng sao? Một nữ tử nho nhỏ thôi mà, kinh động nhiều cao thủ của

https://thuviensach.vn

Phụng Thần giáo, thế mà cũng chưa thể ra tay được?"

Ánh mắt Phong Quy Vân chợt lóe nói: "Nữ hài tử đó ở ngay bên cạnh Nghiêm Di."

"Cái gì? Tần tiểu nha đầu đó sao?! Nàng ấy là nữ nhi của Dao Cơ?!" Phong nhị thái gia giật nẩy mình, trầm ngâm một lát trách cứ nói: "Ngươi sao không nói sớm? Khó trách ta cảm thấy tiểu nha đầu đó thoạt nhìn có chút quen mắt."

"Việc này Húc quang Thánh tử giữ kín như bưng, chuyện này liên quan đến riêng tư của sư phụ ngài ấy, bên cạnh ta vẫn có người của Phụng Thần giáp, nếu không phải Phong nhị thái gia ngươi tự mình hỏi, ta sao tùy ý bàn luận được?" Phong Quy Vân cười khổ nói.

Phong nhị thái gia gật gật đầu, xem như hiểu chuyện, than nhẹ một tiếng nói: "Không ngờ nữ nhi của Dao Cơ đã lớn đến vậy rồi. Hắc hắc, khuôn mặt mẹ con các nàng vẫn trời sinh xinh đẹp, khó trách nhiều nhân vật lợi hại như vậy nhớ các nàng mãi không quên. Tiểu nha đầu đó rất nhanh sẽ thành vương phi của Nghiêm Di, việc này ngươi có thể không dính dán thì cố gắng đừng dính dán tới, Phụng Thần giáo tuy quan trọng, nhưng không đáng vì bọn họ mà gây thù chuốc oán với Nghiêm Di.

Phong Quy Vân thấy ông không định tiếp tục hỏi sâu chuyện này, âm thầm nhẹ nhàng thở ra, trên mặt cung kính đồng ý nói: "Phải"

Trong Thánh Bình Thân vương, Nghiêm Di lôi kéo tay Tần Du Du bước chậm dưới ánh trăng, Tần Du Du cố gắng muốn rút tay về, kết quả Nghiêm Di chẳng những không chịu buông, mà còn thêm táo tợn, cố ý dùng hai tay nắm lấy tay nàng xoa nhẹ vài cái.

"Ngươi buông tay ra!" Tần Du Du tức giận, đứng yên không động đậy, ra sức muốn rút tay về.

Nghiêm Di vươn tay ra xoa xoa tóc nàng nói: "Đừng trẻ con nữa!"

Cái gì trẻ con chứ, nàng đây là bị người xấu khiếm nhã, muốn phản kháng mà!

Giảng đạo lý với tên vô lại đúng là vô dụng, Tần Du Du nghiến răng nghiến lợi, kiên quyết không chịu khuất phục thế lực hung ác, tư thế bướng bỉnh ngươi không buông ra ta sẽ không đi.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di thở dài, buông lỏng tay nàng, Tần Du Du còn chưa kịp vui mừng vì thắng lợi của mình, bỗng nhiên cảm thấy cả thân mình nhẹ bẫng, cả người đã bị bế ngang lên.

"Lớn như vậy còn muốn người bế, vừa lười vừa yếu ớt." Giọng điệu Nghiêm Di bình thản, trong lời nói hình như còn mang theo cưng chìu bất đắc dĩ, nhưng tay bế nàng hoàn toàn không phải như vậy!

Một luồng nhiệt từ cánh tay hắn chảy vào trong cơ thể nàng, nơi đi qua chỉ thấy một hồi tê dại, ngay cả đầu ngón tay cũng không thể động đậy.

Tần Du Du quá sợ hãi, há miệng kêu lớn: "Đồ vô lại, ngươi làm gì đó?"

Chương 53: Hai Nghiêm Di?

Đáng tiếc tiếng nói trong miệng nàng bật ra lại mềm mại không có sức, không có nửa phần uy thế ngược lại giống làm nũng hơn.

Khóe mắt nhìn thấy Lục Ý cùng thị nữ, tiểu thái giám đi theo phía sau, mắt mỗi người đều mang ý cười, cúi đầu, giả bộ chưa nhìn thấy gì, Tần Du Du vừa tức vừa thẹn lại sợ, hận không thể hung hăng cắn hai cái lên người Nghiêm Di trút giận.

Yêu quái ân công sao có thể bắt nạt nàng như vậy?!

Nghiêm Di dường như cố ý muốn dạy dỗ nàng, liền ôm nàng như vậy đi thẳng về tú lâu, còn nghênh ngang đi vào phong ngủ, thả nàng lên trên giường.

Tần Du Du vừa được tự do, không đợi sức lực khôi phục đã lăn vào trốn trong giường, hai tay ấn lên cơ quan ám khí trên người, trừng lớn mắt oán giận nói: "Ngươi không được lại đây!"

Có nên dứt khoát thừa dịp hôm nay để tiểu nha đầu này biết, mấy cây kim nhỏ, mũi tên nhỏ trên người nàng vốn dĩ không hề có sức uy hiếp với hắn hay không đây? Nghiêm Di nghiêm túc xem xét.

Nếu thúc dẩy quá nhanh, khiến tiểu nha đầu hoàn toàn tức giận hoặc khiến nàng sợ mình, hình như không hề thú vị. Nhưng cứ như vậy để nàng tiếp tục ngoan cố chống cự, Nghiêm Di lại cảm thấy có chút không kiên nhẫn.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc hắn đang hết sức do dự, bên ngoài truyền đến một chuỗi tiếng ồn ào.

Mang máng nghe thấy giọng hét lớn của Trú Vân Phi: "Ngươi là ai? Sao bộ dạng lại giống chủ nhân ta như vậy?!"

"To gan!" Vài tiếng hét to cùng một hồi tiếng kiếm rút khỏi vỏ vang lên.

"Du Du, Du Du!" Có tiếng thét chói tai của Tiểu Khôi.

Đã xảy ra chuyện gì? Tần Du Du khẩn trương cho sự an nguy của Tiểu Khôi nhất, lập tức cũng không quan tâm tới Nghiêm Di nữa, nhảy xuống giường, chạy đến bên cửa sổ nhìn theo xung quanh hướng phát ra giọng nói.

Ven rừng trúc bên ngoài tú lâu không xa, một đám thị vệ mặc giáp sáng rõ đang cầm đao kiếm vậy quanh một nam tử mặc cẩm bào màu tím, cùng Kỳ lân Xích huyết Trú Vân Phi khí thế hung hăng giằng co, Đại Chủy vỗ cánh giữa không trung nhìn trái nhìn phải, tiểu Đình Hoa ôm Tiểu Khôi ở phía sau Trú Vân Phi.

Tư thế đó rõ ràng là kẻ thù bên ngoài vào vương phủ, sau đó Trú Vân Phi nhảy ra chuẩn bị đánh nhau.

Tần Du Du không lo lắng ngựa đỏ rực hung bạo, khủng bố đó, mà lo lắng cho tiểu Đình Hoa cùng Tiểu Khôi.

Tiểu Khôi chạy trốn rất nhanh, cho dù có bị bất ngờ hắn là cũng có thể thoát thân được, nhưng tiểu Đình Hoa lại là một tiểu cô nương bình thường, lỡ như đánh nhau dễ dàng làm cô bé bị thương lắm.

Nghiêm Di không biết khi nào đã đến bên cạnh nàng, liếc mắt nhìn tình hình bên đó, nhăn mặt lại, cũng không hỏi ý kiến nàng, đưa tay ôm eo nhỏ của nàng xuyên qua cửa sổ, dưới chân mái hiên nhỏ, ôm nàng đi như mũi tên rời dây cung, dừng lại giữa hai bên, đưa tay vỗ nhẹ vào cổ Trú Vân Phi, nói: "Không có gì đâu, đây là hoàng huynh ta."

Nhờ ngọn đèn trong viện, Tần Du Du cũng thấy rõ khuôn mặt nam tử áo tím đối diện, quả nhiên như lời Trú Vân Phi nói, bộ dạng rất giống yêu quái ân công! Nhưng người này tươi cười đầy mặt, dáng vẻ dịu dàng, nhìn qua nhìn lại cảm thấy không giống lắm.

https://thuviensach.vn

"Không biết hoàng huynh đột nhiên giá lâm, thần đệ thất lễ." Nghiêm Di tùy ý hành lễ, trong giọng nói không nhiều ý cung kính lắm.

Nam tử áo tím cười cười phất tay nói: "Được rồi, được rồi, không cần khẩn trương, lui ra hết đi."

Thị vệ vây quanh người hắn ngay ngắn rào rào thu binh khí lại liền lui ra ngay, động tác nhịp nhàng, từ hơi thở của bọn họ thì thấy, không phải tầm thường, đoán chừng tùy tiện chọn một người tệ nhất cũng hơn võ tôn cấp bảy rồi.

Khi nào võ tôn trở nên không đáng tiền như vậy rồi? Tần Du Du trong lòng âm thầm nói thầm.

Tiểu Khôi vừa thấy Tần Du Du liền nhảy phóc, dán chặt vào nàng cáo trạng nói: "Ngựa của đồ vô lại cũng là tên vô lại! Nó gạt ta với Đại Chủy đi uống rượu, chuốc rượu cho chúng ta say khướt! Du Du, ngươi không sao chứ?"

Khó trách từ sau giờ ngọ đã không thấy Đại Chủy cùng Tiểu Khôi xuất hiện, thì ra là bị Trú Vân Phi lừa đi uống rượu say rồi!

Hừ, nàng còn tưởng rằng ngựa đỏ rực đó chỉ là tính tình bộp chộp chút thôi, bản chất cũng không quá tệ, kết quả cũng là một con ngựa bề ngoài ngay thẳng, bên trong gian xảo.

Quả nhiên chủ nào tớ nấy mà! Tần Du Du càng thêm to gan hung hăng liếc mắt trừng ngựa đỏ rực.

Trú Vân Phi dường như có chút ngượng ngùng, quay mặt đi không dám nhìn Tần Du Du cùng Tiểu Khôi. Nó cũng cảm thấy rất oan uổng, chủ nhân căn dặn nó làm, nó cho dù không muốn cũng không thể mặc kệ được a.

Hơn nữa Đại Chủy với Tiểu Khôi cần gì nó chuốc say chứ? Hai vị này đều là quỷ rượu, nó cái gì cũng chưa nói, chúng nó đã vui sướng uống hết mấy bình rượu mạnh rồi, nó muốn ngăn cũng không ngăn được.

Nam tử áo tím ở bên không tức giận, cười tủm tỉm nhìn Tiểu Khôi nói: "Đây là linh thú của đệ muội à, rất là đáng yêu."

Có người khen ngợi Tiểu Khôi, Tần Du Du thân là chủ nhân cũng được thơm lây, nhưng hắn xưng hô "đệ muội" cái gì chứ, nàng hiện tại không dám gật bừa đâu.

https://thuviensach.vn

Tiểu Khôi được khen, vểnh tai từ trong ngực Tần Du Du ra thăm dò xem ai tinh mắt như vậy. :D

Nó buổi tối không nhìn rõ lắm, cho đến lúc này khoảng cách gần mới nhìn thấy khuôn mặt của nam tử áo tím, nó quay đầu nghi ngờ nhìn nhìn Nghiêm Di, rốt cuộc vô cùng kiêu ngạo quay mặt đi tuyên bố: "Bộ dạng ngươi rất giống tên vô lại đó, ta không thích ngươi!"

Hắn gọi chủ nhân là "đệ muội" thì là ca ca của tên vô lại đó, một người chẳng những lớn lên với tên vô lại hơn nữa còn giống hệt nhau, nó không cần một câu khen ngợi đó mua chuộc đâu.

"Vô lễ!" Mấy thị vệ đứng gần nghe thấy câu nói của Tiểu Khôi đều giận tái mặt, hét lớn lên.

Tiểu Khôi bị đám nam nhân mặt hung ác, vóc dáng cao lớn quát cho, ngẩn người muốn nổi giận, nhưng rất nhanh liền thay bằng vẻ mặt uất ức, sợ hãi, chui đầu vào trong lòng Tần Du Du.

Nam tử áo tím cười khẽ một tiếng nói: "Được rồi, các ngươi đều im miệng đi! Đừng dọa đệ muội trẫm. A Di, đệ muốn trẫm đứng ở đây nói chuyện với đệ sao?"

Trẫm? Người này là hoàng đế Nguyệt quốc Nghiêm Sư?

Tần Du Du có chút kinh ngạc nhìn hắn một cái, nàng còn chưa có gặp hoàng đế nào cười đùa cợt nhả như vậy đó.

Nhưng sư phụ có nói, hoàng đế cũng không phải tốt đẹp gì, gần vua như gần cọp, người này cười tủm tỉm nhất định rất là nham hiểm!

Nghiêm Di bên này thản nhiên làm tư thế mời nói: "Hoàng huynh bên này, mời."

Nghiêm Sư ngoắc tay về phía Tần Du Du, nói: "Đệ muội cũng cùng đi đi, đều là người một nhà, không cần khách khí."

Ai là người một nhà với ngươi chứ?! Tần Du Du trong lòng phản đối.

Nhưng nơi này là địa bàn của người ta, ngang nhiên phán đối thể diện vua một nước, đối với mình không có chút lợi ích nào, càng đứng nói còn có yêu quái ân công bên cạnh như hổ rình mồi, nàng không cần tự mình chuốc lấy cực khổ đúng không nào?

https://thuviensach.vn

Để bọn họ tự quyết định thì hơn. Tần Du Du tự an ủi, không tình nguyện đi theo bọn họ.

Lúc này Đại Chủy bay giữa không trung đáp xuống đậu trên vai nàng, nghiêng đầu nhìn chằm chằm Nghiêm Sư, vẻ mặt tràn ngập khiếp sợ, nghi hoặc.

Tần Du Du nghe nó nhỏ giọng thì thào tự nói: "Tại sao có thể như vậy? Hay là hắn nhỉ? Không phải đâu..."

"Làm sao vậy?" Tần Du Du kỳ lạ nói.

"Không có gì." Đại Chủy dùng sức lắc đầu.

Sau một lúc lâu Đại Chủy nghiêng đầu đánh giá Nghiêm Di, lẩm bẩm một câu: "Nếu là như thế, không phải tiện nghi cho tên vô lại này... nhất định là mình lầm rồi."

Chương 54: Không thể so sánh

Thấy rằng Đại Chủy thường xuyên điên điên khùng khùng nói lời người khác không hiểu, cho nên Tần Du Du cũng không để trong lòng.

Nhưng thật ra Nghiêm Di liếc mắt nhìn nó một cái, trong lòng lập tức nghĩ tới lời nói tức giận của nó ở Thái Ti phường, khóe mắt hơi nhẹ nảy lên.

Nghiêm Sư đến Thánh Bình Thân vương phủ nhiều lần lắm rồi, mức độ quen thuộc so lới hoàng cung cũng không kém nhiều lắm.

Một hàng ba người rất nhanh đi tới thư phòng thạch viện của Nghiêm Di, cho lui tất cả người ngoài kể cả ba con linh thú, chỉ còn lại Lương Lệnh với một lão thái giám hầu hạ bên cạnh Nghiêm Sư.

Nghiêm Sư hít một hơi ngồi vào ghế trên Nghiêm Di thường ngồi, uống ly trà xanh do Lương Lệnh bưng lên, giương mắt cười nhìn Tần Du Du nói: "Vĩnh Lạc không giới thiệu với trẩm một chút về đệ muội tương lai cũng là cơ quan đại sư bậc nhất của Nguyệt quốc chúng ta sao?"

"Ta không phải!" Tần Du Du bất mãn nói. Ở đây không có người ngoài, nàng cũng không muốn nhịn nữa.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di giống như không nghe thấy nàng phản đối, nắm lấy tay nàng kéo đến bên cạnh nói: "Du Du, vị này chính là hoàng đế Nguyệt quốc ta, cũng là huynh trưởng ta."

Được rồi, giới thiệu vậy coi như bình thường, Tần Du Du chép chép miệng, chính thức ra mắt Nghiêm Sư: "Bái kiến hoàng thượng."

Nghiêm Sư cười ha hả nói: "Đệ muội miễn lễ, lần đầu gặp nhau, bình thường bảo vật đoán chừng Vĩnh Lạc có rất nhiều, đây là bản vẽ cơ quan giao truyền trong cung, nghe nói là của vị đại sư thiết kế cơ quan trong cấm địa Nghiêm thị ta để lại, coi như là quà ra mắt của trẫm đi."

Lão thái giám vẫn duy trì im lặng phía sau hắn nâng một cuốn trục cuốn đưa đến trước mặt Tần Du Du.

Tần Du Du vừa nghe Nghiêm Sư nói xong hai mắt liền tỏa sáng, mắt thấy trục cuốn đó liền đưa tay nhận ngay, không thể không rối lên.

Đây là quà ra mắt người ta cho đệ muội, nàng nhận lấy là cho thấy nàng thừa nhận phần phiền toái này, nhưng... nhưng bản vẻ thiết kế cơ quan cấm địa hoàng tộc Nghiêm thị của vị đại sư đó để lại đó nha! Nàng rất muốn, rất muốn xem! Sư phụ còn chưa từng thấy qua đó.

Xem xong rồi trả lại cho bọn họ là được! Đúng! Cứ như vậy đi!

Tần Du Du một tay nhận lấy trục cuốn đó, cũng không chú ý lễ phép hay không lễ phép gì nữa, rất cẩn thận mở ra trên bàn, dưới ánh đèn cẩn thận xem xét.

Nghiêm Sư cũng không quấy rầy nàng, lười biếng đi đến bên người Nghiêm Di, hất cằm về phía Tần Du Du, dương dương đắc ý nói: "Vĩnh Lạc, chuyện dụ dỗ nữ nhân, đệ còn kém nhiều lắm, muốn vi huynh truyền cho đệ vài chiêu không hả?"

Nghiêm Di nhớ tới lời nói của Đại Chủy, sắc mặt trầm xuống, không chút khách khí một tay đẩy hắn ra nói: "Giữ mấy chiêu đó lại cho huynh đối phó mấy nữ nhân hậu cung của huynh đi."

Tần Du Du là của hắn, không cần người khác nhiều chuyện lấy lòng, cho dù là huynh trưởng ruột của hắn cũng không được.

"Chậc chậc chậc, nhìn không ra đệ lại là bình dấm chua nha, huynh đây là giúp đệ mà, tốc độ của đệ chậm quá, đệ không vội, mẫu hậu cũng sốt ruột."

https://thuviensach.vn

Nghiêm Sư không cho là đúng nói.

Bên này Tần Du Du nhìn hài lòng thỏa dạ lắm, cuối cùng nhớ ra trong thư phòng còn có hai người khác, lưu luyến không rời cuốn trục cuốn lại quyết định chờ khi trở về lại cẩn thận nghiên cứu nữa.

"Đa tạ hoàng thượng ban thưởng." Nàng lại đứng dậy hành lễ nói lời cám ơn, lần này là thật lòng thành ý.

Hình vẽ trên trục cuốn này cũng không phức tạp, nhưng nhìn trong mắt nàng lại thấy được tài tình vô cùng, với vài vấn đề nàng còn chưa nghĩ thông suốt rất có tác dụng gợi ý nha.

Với nàng mà nói, quyển trục cuốn nho nhỏ này so với kì trân dị bảo gì đó còn đáng yêu hơn nhiều.

Nghiêm Sư "giống như" tùy ý cười nói: "Đệ muội khách khí, đây là tuyệt mật của Nghiêm thị ta, nếu người ngoài nhìn thấy, thì chính là kẻ tử thù* của Nghiêm thị ta, không tiếc tất cả cũng phải giết hắn diệt khẩu, nhưng đệ muội thì thôi vậy... Ha hả, dù sao cũng là người của Nghiêm thị ta, vậy không sao cả."

(*) kẻ tử thù: kẻ thù một mất một còn, không đội trời chung.

Tươi cười trên mặt Tần Du Du cứng đờ, ý lời nói này có phải nếu nàng không lấy yêu quái ân công làm chồng, thì sẽ phải chờ bọn họ đuổi giết tới chân trời góc bể đúng không?! Cho dù nàng trả trục cuốn này về chưa xem gì cũng thế?!

Nghiêm Sư thấy nàng hiểu được, cười đến cực kỳ dịu dàng dễ gần, nhưng Tần Du Du nhìn thấy, nụ cười của người này rõ ràng còn đáng sợ hơn Nghiêm Di nữa.

Nàng thật là khờ mà! Huynh trưởng của yêu quái ân công có thể tốt đẹp gì chứ! Đều là loại âm hiểm gian trá như nhau, chỉ khác là một giả đứng đắn, một nham hiểm mà thôi.

Nghiêm Di nhìn vẻ mặt Tần Du Du khóc không ra nước mắt, trong lòng bỗng nhiên có hơi mất hứng.

Nữ nhân của hắn, sao có thể để cho người khác bắt nạt được?

Hắn nắm tay Tần Du Du, ngẩng đầu nói với Nghiêm Sư: "Người huynh đã gặp, quà cũng đã tặng, hiện giờ trong thành Tử Dạ có rất nhiều tu luyện giả** với

https://thuviensach.vn

cơ quan sư lai lịch bất minh, hoàng huynh vẫn nên bảo trọng long thể, sớm hồi cung đi thôi, trong một hai tháng này ít ra khỏi cung tốt hơn."

(**) tu luyện giả: người luyện võ công.

"Cho dù thế, đệ biết rõ trẫm sẽ không xảy ra việc gì, cũng đừng bắt chước lão già lên giọng. Đệ cũng không chịu đưa đệ muội vào trong cung cho mẫu hậu nhìn một cái. Trẫm nếu không đến, mẫu hậu liền nhịn không được muốn đến, đệ nói trẫm có thể làm sao đây?" Nghiêm Sư có chút không "nghiêm túc", trong lời nói cử chỉ có chút lười biếng trêu tức không để ý, nhìn qua trò chuyện rất tốt, với vẻ mặt núi băng của Nghiêm Di, dáng vẻ quả thật giống như hai đầu cực.

Nghiêm Sư chính là thứ tử của tiên hoàng, Nghiêm Di đứng hàng thứ ba, nhưng bởi vì hai người tính tình khác nhau, Nghiêm Di ngược lại giống như huynh trưởng lớn tuổi hơn vậy.

Nghiêm Sư thấy Nghiêm Di trầm mặt không nói, cười nói: "Đệ không phải nói muốn dẫn đệ muội vào cấm địa sao? Trước tiên nên để mẫu hậu gặp mặt con dâu tương lai một lần đi? Bà chờ ngày này lâu rồi đó."

Cấm địa?!

Tần Du Du vừa nghe thấy hai chữ này, nhất thời tinh thần tỉnh táo. Nàng nhớ kế hoãn binh với kế hoạch lừa hôn của Đại Chủy.

Nếu bọn họ từng bước ép sát, nàng cứ theo lời Đại Chủy làm, trước cứ giả vờ nghe theo, chờ khôi phục tu vi rồi tính sau.

Chỉ cần nàng khôi phục tu vi lúc trước, bằng bản lĩnh của nàng, cẩn thận một chút nếu muốn bí mật ra khỏi Thánh Bình Thân vương phủ này thậm chí rời khỏi thành Tử Dạ cũng không phải việc khó khăn lắm.

Nghĩ như vậy, Tần Du Du chỉ cảm thấy hùng tâm cao ngất. Yêu quái ân công nếu thật sự nghĩ có thể dựa vào thủ đoạn nho nhỏ khiến nàng khuất phục, nàng sẽ cho hắn một cái "kinh hỉ" thật lớn.

Nghiêm Di không muốn Nghiêm Sư tiếp tục dọa Tần Du Du nữa, ý bảo Lương Lệnh đưa nàng về tú lâu nghĩ ngơi, Tần Du Du cũng không có tâm trạng xã giao với bọn họ, thầm nghĩ mau mau trở về cẩn thận nghiên cứu quyển trục cuốn mới mẻ này, nghe vậy như nhận được đại xá liền theo Lương Lệnh đi khỏi.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Sư hỏi Nghiêm Di vài câu về hướng bố trí Thánh Thủ Lôi Đài cùng Tam đại thế gia, thấy sắc trời không còn sớm nữa, duỗi thắt lưng lười biếng đứng lên.

Hắn ở trước mặt Nghiêm Di không thèm giữ cái gì uy nghi hoàng đế nữa, đưa tay vỗ vỗ bả vai huynh đệ nói: "Sau Thánh Thủ Lôi Đài, đưa đệ muội vào cung gặp mẫu hậu đi. Vợ xấu cuối cùng vẫn phải gặp mẹ chồng mà, huống chi đệ muội cũng không xấu, có cái gì không thể gặp người chứ? Chỉ sợ nàng ấy tiến cung, nữ nhân trong cung cũng không khỏi ăn dấm chua đâu."

Nghiêm Di một chút cũng không để mặt mũi cho hắn, tránh khỏi móng vuốt của hắn, lạnh lùng nói: "Đừng so nàng với mấy nữ nhân trong cung của huynh."

"Được được được! Vi huynh lỡ lời, đệ muội trên đời là độc nhất vô nhị." Nghiêm Sư cười to hai tiếng dẫn theo lão thái giám thân tín đi khỏi thư phòng, đông đảo thị vệ vây quanh nghênh ngang mà đi.

Chẳng qua không ai nhìn thấy, tươi cười của hắn phút chốc bước vào trong xe ngựa liền phai nhạt đi ngay...

Chương 55: Dòng máu mạnh mẽ của linh thú

Nghiêm Di tiễn Nghiêm Sư, bỗng nghĩ đến Tần Du Du rất có thể mê muội với bản vẽ cơ quan mới tới tay, quên ăn Dịch Kinh Đan thậm chí quên cả nghỉ ngơi, đi ngủ, vì thế vẫy lui tiểu thái giám hầu hạ bên cạnh, quyết định đi tới tiểu thạch viện nàng ở nhìn nhìn chút.

Bên ngoài tiểu thạch viện im ắng, ngựa đỏ rực Trú Vân Phi đang rầu rĩ lang thang bên ngoài sân.

"Đã trễ thế này sao không đi nghỉ ngơi?" Nghiêm Di vỗ vỗ cổ nó hỏi.

"Con thỏ ngốc chết tiệt đó lại đi tìm nữ nhân vô dụng đó... tìm chủ nhân nó cáo trạng, ta chỉ ngửi nó mấy cái, lại không có ăn nó, bộ dáng nó như gặp quỷ vậy là sao? Ta bộ dạng rất xấu sao? Con thỏ ngốc không có mắt mà!" Trú Vân Phi nhịn không được kể khổ với chủ nhân.

https://thuviensach.vn

Nó cảm thấy lòng tự trọng bị tổn thương nghiêm trọng, bộ dạng nó thần tuấn uy vũ như vậy, lúc trước không biết có bao nhiêu ngựa cái xinh đẹp đuổi theo nó muốn cùng nó ** gần gũi, nó còn không thèm để ý chúng nó nữa là.

Cố tình tới miệng con thỏ ngốc đó, cả ngày cứ gọi bậy "Yêu mã xấu xí quái lạ", "Đại quái vật khủng bố" như vậy.

Nó nghĩ qua mấy ngày ở chung, con thỏ ngốc hẳn là sẽ thay đổi thành kiến, đối xử với nó tốt hơn, kết quả hôm nay nó chẳng qua chỉ là tò mò ngửi con thỏ ngốc đó có hai cái thôi, nó giống như rất sợ hãi, khóc lóc, kêu gào lên.

Không biết còn tưởng nó ăn thịt con thỏ đó, hừ! Đồ con thỏ ngốc nhát gan, vô dụng, không có mắt, lại yêu cáo trạng! Nó còn chưa ghét bỏ, chê nó vừa béo vừa xấu vừa vô dụng, nó ngược lại còn ghét bỏ nó nữa chứ.

Nghiêm Di không biết nên khóc hay cười: "Ngươi không có việc gì đi ngửi nó làm gì?" Con thỏ đó thơm lắm sao? Hay là Trú Vân Phi quá thích ăn thịt thỏ? Sở thích không tệ nha.

"Trên người nó có loại hương vị rất kỳ lạ... Nó có thể nào có dòng máu mãnh thú thượng cổ đó." Trú Vân Phi lắc lắc đầu, có chút nghi ngờ con thỏ béo không đáng để mắt tới đó có thể có quan hệ gì với mãnh thú thượng cổ được, nhưng nó tin tưởng mình, bản thân nó trên người cũng có dòng máu thần thú kỳ lân, đối với thần thú đồng cấp khác, nhạy cảm nhất mùi hương dòng máu mãnh thú thậm chí ma thú.

Tay Nghiêm Di vỗ vỗ cổ nó: "Ngươi đoán được là loại mãnh thú nào không?" Hắn tuy trong lòng sớm có suy đoán, nhưng trước sau không thể chứng thực được.

Trú Vân Phi lắc đầu tức giận nói: "Ta mới ngửi có hai cái, nó liền vừa khóc vừa kêu..."

Nó lúc trước từng ngửi qua mùi loại mãnh thú đặc biệt này trên người Tiểu Khôi, nhưng rất nhẹ rất nhẹ, nó tưởng mình nhầm, mới đây lại cảm thấy mùi dần dần nồng hơn.

"Ta cảm thấy, nó có lẽ nhanh thăng cấp giống ta thôi! Ta chỉ là muốn khẳng định một chút, nói cho nó tin tức tốt này." Nói đến đây, Trú Vân Phi càng buồn bực, nó rõ ràng là muốn cải thiện mối quan hệ tốt với con thỏ ngốc đó.

https://thuviensach.vn

Mùi trên người linh thú đột nhiên trở nên nồng hơn, đúng là cho biết trong cơ thể chúng nó linh khí ngưng tụ chuẩn bị thăng cấp rồi.

Chủ nhân nói ngài ấy muốn lấy nữ nhân vô dụng kia làm vợ, sau này nàng ấy là nữ chủ nhân của nó, nó hy vọng nàng ấy cùng con thỏ ngốc của nàng có thể chính thức chấp nhận nó, giống như nó hòa thuận, gần gũi với Đại Chủy vậy, cố tình hai con cái nhát gan vô dụng đó cứ không chịu hợp tác.

"Con thỏ đó cũng muốn thăng cấp?" Nghiêm Di có hơi bất ngờ, nhưng tin tức này đối với hắn mà nó tuyệt đối là tin tốt.

Trước khi linh thú thăng cấp nhanh thì mấy tháng, lâu thì mấy năm sẽ trong trạng thái ngủ say hôn mê, hắn đang lo lắng làm sao để hai linh thú vướng bận bên cạnh Tần Du Du yên tĩnh một chút, ông trời lại đưa tới một cơ hội tốt như vậy.

"Đúng, không chỉ nó, Đại Chủy hắn là cũng nhanh thôi. Đại Chủy yếu như vậy, thế nhưng lại là Linh Tôn cấp chín." Trú Vân Phi nghĩ bản thân nó lợi hại như vậy cũng chỉ mới cấp năm thôi, không khỏi cảm thấy ủ rũ.

Con chim chỉ biết nhiều chuyện đó lại là Linh Tôn cấp chín? Tin này ngay cả Nghiêm Di cũng cảm thấy bất ngờ.

Lẽ ra linh thú của võ tôn cấp chín Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc là một Linh Tôn cấp chín, thật ra cũng không phải chuyện lạ thường gì. Kì quái ở chỗ, Đại Chủy từ đầu đến chân đều không có nửa cọng lông đặc biệt cao cấp nào có thể so sánh với linh thú Linh Tôn cấp chín như vậy.

Trú Vân Phi có thể dễ dàng cảm thấy tâm tình của Nghiêm Di, nó cũng hiểu thật khó tin, nhưng thời gian nó với Đại Chủy ở chung rất nhiều, nó trăm phần trăm khẳng định Đại Chủy tuyệt đối là Linh Tôn cấp chín, là cường giả đứng đầu trong linh thú.

Còn nguyên nhân nó đến tột cùng cố ý che dấu thực lực của nó hay nó có lý do nào khác khiến nó nhìn có vẻ yếu ớt như vậy, thì không biết được.

Tính tình Trú Vân Phi thẳng thắn, cũng không biết giả bộ quanh co vòng vèo, hỏi qua Đại Chủy cũng không có câu trả lời cũng sẽ không tiếp tục hỏi nữa.

Thật ra nó có thể phát thiện cấp bậc cao kì lạ của Đại Chủy, cũng bởi vì gần đây Đại Chủy cũng giống Tiểu Khôi, bắt đầu có dấu hiệu thăng cấp, lý do có mùi

https://thuviensach.vn

tiết ra ngoài.

Nếu Trú Vân Phi không phải thân là linh thú cảm giác vô cùng nhạy bén, cũng không thể phát hiện ra chuyện này.

"Trên người Đại Chủy cũng có mùi thần thú thượng cổ, nó hẳn cũng có dòng máu thần thú, hơn nữa dòng máu rất gần với ta." Trú Vân Phi gần đây đều ở cùng Đại Chủy, Tiểu Khôi, tiểu Đình Hoa với Thập Nhị Lang, ngược lại ít khi ở cùng chủ nhân bận rộn là hắn, khó có cơ hội nói chuyện với hắn, liền nhịn không được thao thao bất tuyệt, nói liên tục không ngừng.

"Dòng máu rất gần với ngươi? Đó là gì?" Nghiêm Di hỏi.

Trú Vân Phi chớp chớp mắt chần chừ nói: "Có thể là Hống."

Trong truyền thuyết, Hống sinh ở biển đông, chính là tổ tiên của kỳ lân, hình dáng giống một con ngựa to lớn, trên người có vảy, chẳng những có thể bay còn có thể phun lửa, hung dữ, mạnh mẽ khác thường, lấy rồng làm món ăn, hơn nữa thích ăn não rồng.

Thế gian này đứng nói Hống, ngay cả Kỳ lân cũng sớm trở thành truyền thuyết, linh thú trên người có chứa máu kỳ lân giống Trú Vân Phi như vậy hầu như cũng là hiếm có. Mà con giống như quạ đen đó dường như giống chim chóc tham ăn, lắm mồm, thế mà lại có dòng máu Hống ư?!

Cho dù Nghiêm Di sớm chuẩn bị tâm lý, vẫn cảm thấy vô cùng không thể tưởng tượng nổi.

Hắn tùy tay xoa xoa bờm của Trú Vân Phi, an ủi nói: "Linh dược chuẩn bị cho ngươi đã đầy đủ hết rồi, sau hơn một tháng đợi thân thể ta không có chuyện gì nữa, là có thể giúp ngươi thăng cấp, với khả năng của ngươi một lần vượt qua Linh Tôn thăng lên thành Thánh Tôn cũng không phải chuyện không thể, không cần nổi giận."

Gọi là Thánh Tôn linh thú ít nhất cũng là linh thú cấp mười đó!

Trú Vân Phi rất rõ chuyện của chủ nhân, cũng tuyệt đối tin tưởng năng lực của hắn có thể giúp nó tạo nên kỳ tích, lập tức hí lên vui vẻ, ủi ủi đầu vào ngực Nghiêm Di vui mừng nói: "Được được! Thật tốt quá rồi!"

Một người một thú còn chưa phát hiện, chưa phát hiện bọn họ bị Tần Du Du với Tiểu Khôi ảnh hưởng. Một người biết vỗ về vuốt lông linh thú của mình, một

https://thuviensach.vn

con biết ai ai cọ cọ làm nũng với chủ nhân.

"Hừ hừ, chờ ta thăng cấp lên thánh tôn có thể hóa thân thành hình người, ta sẽ bắt con thỏ ngốc đó đánh cho một trận! Xem nó còn dám nói ta xấu xí, kì quái nữa không?!" Trú Vân Phi hung dữ, mũi thở phì phì, bắt đầu tưởng tượng chính mình sau khi biến thành người, một tay nhéo cái lổ tai dài của Tiểu Khôi, xách nó lên dạy dỗ một chút về dáng vẻ anh dũng, hận không thể trong nháy mắt qua hơn một tháng.

https://thuviensach.vn

Chương 56: Mặt đỏ tim đập

Đẩy ngựa đỏ rực đang vui mừng đi, Nghiêm Di quay đầu nhìn về tú lâu Tần Du Du đang ở, quả nhiên cửa sổ lầu hai vẫn còn ánh đèn chiếu ra --- tiểu nha đầu nhất định còn đang nghiên cứu bản vẽ cơ quan trong cuốn trục cuốn đó.

Nàng phải đợi sau khi Đỗ Vi Nương với tiểu Đình Hoa đi nghỉ ngơi mới lấy bản vẽ ra xem, Lục ý cùng mấy tiểu thị nữ vốn dĩ không dám quản nàng.

Nghiêm Di nhíu nhíu mày, dưới chân nhúng nhẹ mấy cái, lặng yên không tiếng động vút đến hành lang lầu hai bên ngoài phòng ngủ, Tần Du Du bên trong nửa điểm cũng chưa phát hiện, hắn im hơi lặng tiếng đi tới bên cạnh nàng.

Ánh đèn màu da cam chiếu xuống, Tần Du Du mặc áo ngủ màu xanh lá nhạt, tóc dài xỏa tung ngồi trên giường, hơi hơi cúi đầu chăm chú nhìn bản vẽ trục cuốn trên đầu gối, dáng vẻ còn chăm chú say mê, im lặng đến xinh đẹp, hương thơm nữ nhi ấm áp bay đầy trong phòng, khiến cho Nghiêm Di như uống rượu ngọt, không tự chủ được mà cảm thấy thể xác và tinh thần thả lỏng.

Tiểu Khôi nằm ngửa chổng vó, ngủ say bên cạnh Tần Du Du, trong phòng chỉ có tiếng ngáy của nó cùng tiếng hít thở nhẹ mỏng của Tần Du Du, còn có tiếng nói mê ngẫu nhiên không ý thức của Đại Chủy trên xà nhà.

Nghiêm Di không muốn thừa nhận, hắn có hơi ghen ghét con thỏ ngốc đó mỗi ngày dính bên cạnh Tần Du Du, có thể nghênh ngang ngủ cùng nàng trên cùng một giường.

"Sao còn chưa nghỉ ngơi?" Nghiêm Di lẳng lặng nhìn ra ngoài một lúc rốt cuộc mở miệng nói.

Tần Du Du đang vô cùng mê mẩn, bỗng nghe thấy tiếng người làm cho giật mình, ngẩng đầu lên chỉ thấy Nghiêm Di không biết khi nào đã đứng ở bên giường.

Nàng ngẩn ngơ nhớ tới trên người mình chỉ có áo ngủ mỏng, nhất thời lúng túng, vừa luống cuống tay chân kéo chăn lên trước ngực, vừa rụt lui vào trong giường nói: "Ngươi, ngươi, ngươi sao có thể không tiếng động vào phòng ta thế!"

https://thuviensach.vn

Thật ra trong mấy tháng trước, chuyện tương tự Nghiêm Di đã làm nhiều lần rồi, Tần Du Du vẫn không hề nghĩ điều đó có gì mờ ám, mấy ngày nay sau khi hắn thẳng thắn ngả bài, lại làm cùng loại chuyện (đi tỉnh bơ vào phòng ngủ người ta đó ^^), nàng mới bắt đầu đột nhiên để ý đến.

Từ trước nghĩ lòng hắn không có ý xấu, giờ đây biết hắn vốn dĩ không phải chính nhân quân tử gì, đương nhiên không thể đối xử như vậy được nữa.

"Hôm nay nàng đã uống Dịch Kinh Đan chưa?" Giọng hỏi của Nghiêm Di rõ ràng, vẻ mặt "cương trực công chính".

Cho đến lúc này Tần Du Du còn nhịn không được có chút hoài nghi, hắn với tên sắc lang vài ngày trước đột nhiên cưỡng hôn nàng, còn vô lại sáng nay ôm nàng dùng lời ngon tiếng ngọt lừa gạt nàng, thật là cùng một người sao?

"Vẫn chưa, ta chờ chút nữa mới uống." Tần Du Du cũng muốn hiểu bản thân nàng đến tột cùng là làm sao vậy, yêu quái ân công còn chưa có làm gì nàng, nàng đã nhịn không được hồi hộp, sợ hãi rồi, tim nhỏ đập bùm bùm gần như muốn trong lòng ngực nhảy ra ngoài.

Cuốn trục cuốn trong tay bị tay ai đó lấy đi đặt lên bàn nhỏ bên cạnh, Tần Du Du còn chưa kịp kháng nghị, Nghiêm Di đã đại mã kim đao *(phong cách thẳng thắn, không chần chừ)* trực tiếp ngồi vào bên giường nàng, nắm lấy cổ tay nàng giúp nàng bắt mạch.

Sức nóng nơi bàn tay hắn truyền qua da thịt trên cổ tay chảy vào thân thể nàng, Tần Du Du dùng sức muốn rút tay về, nhưng chút tác dụng cũng không có, chỉ có thể nghiến răng nghiến lợi mặc hắn bắt mạch, thoải mái nắm lấy.

"Tim nàng đập quá nhanh, tĩnh tâm nào." Nghiêm Di bỗng nhiên trầm giọng nói.

Ném chết người! Tần Du Du lúng túng đến mức gần như muốn ở trên giường đào cái hang, chui luôn vào đó.

"Ngươi khuya khoắt mò vào, ta suýt nữa bị ngươi hù chết, tĩnh tâm sao được?!" Tần Du Du oán hận nói, kiên quyết không thừa nhận tim mình đập nhanh thật ra cũng không hoàn toàn là vì giật mình sợ hãi.

May mắn Nghiêm Di cũng không tiếp tục nói lời gì kích thích người nữa, chậm rãi thu tay lại nói: "Nàng có uống thuốc mỗi ngày hay không? Thuốc đâu?"

https://thuviensach.vn

"Có, thuốc ở trong này." Tần Du Du bất đắc dĩ lấy bình ngọc nhỏ bên cạnh gối ra, lấy một viên Dịch Kinh Đan ở trước mặt Nghiêm Di như hổ rình mồi nuốt thuốc xuống.

Bỏ đi, nàng đấu không lại ác nhân, hơn nữa người ta nhìn chằm chằm nàng uống thuốc hẳn là cũng vì tốt cho nàng thôi.

Viên thuốc vừa mới lướt qua cổ họng, Tần Du Du bỗng nhớ tới một chuyện --- thuốc này uống xong nàng lập tức sẽ ngủ say, lỡ như yêu quái ân công nhân cơ hội làm cái gì với nàng, thế làm sao bây giờ?!

"Ngươi, ngươi không được..." Sự tỉnh táo của nàng tới quá muộn, lời nói cảnh cáo còn chưa nói xong, mí mắt đã nhịn không được rơi xuống, người cũng mềm nhũng ngã về sau.

Hắn không thể cái gì? Hôn nàng sao? Hoặc là... tiến thêm một bước?

Nghiêm Di kéo chăn gấm lên cho nàng, cúi đầu khẽ hôn hai má hơi đỏ ửng chưa tan của nàng. Nàng nhất định không biết, vừa rồi bộ dáng nàng đỏ mặt, đôi mắt ngập nước không dám nhìn hắn mê người như thế nào.

Hơi dừng lại, Nghiêm Di chưa hết dư vị, hôn hôn mắt cùng cánh môi hồng nhạt của nàng, sau đó thổi tắt ngọn đèn rồi đứng dậy rời đi.

Kế hoạch đến nay rất thuận lợi, hai tháng lẻ hai ngày tới, hắn có thể quang minh chính đại có được nàng... Hiện tại trước hết buông tha nàng đã.

Bất tri bất giác, ba ngày đã qua, Tần Du Du dưới sự đốc thúc của Nghiêm Di, rốt cuộc hợp tác với Lương Lệnh và lão Trác trông coi bảo khố, sắp xếp toàn bộ cơ quan ngầm trong bảo khố xong xuôi.

Sau đó Nghiêm Di bí mật cho hai cơ quan đại sư trong cung đến đi vào một chuyến, nghe nói hai người đều vừa đi vào thang lầu của bảo khố đã bị lông chim làm bị thương phải đi về.

Nghiêm Di cũng tự mình đi thử một chuyến, sau khi trở về xoa xoa đầu Tần Du Du, khen một câu: "Coi như có chút tác dụng." Đây là hài lòng với "hàng" đã thu về.

Tần Du Du cảm thấy khen ngợi của hắn vô cùng không có thành ý, nhưng nhìn thấy cơ quan trong bảo khố toàn bộ làm xong nàng vẫn thấy rất có cảm giác thành tựu.

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ mấy ngày trước có thể hoàn thành chuyện kéo dài tới hôm nay, lại nói đều do Nghiêm Di gây ra.

Đầu tiên hắn đột nhiên cầu hôn làm tâm trạng nàng lộn xộn, sau đó hoàng đế ca ca của hắn lại tới đưa một cuốn trục cuốn bản vẽ khiến nàng không thể tập trung tinh thần, may mắn có Lương Lệnh với lão Trác cao thủ hỗ trợ như vậy, hơn nữa Tiểu Khôi coi như phối hợp, lúc này mới vội vàng làm xong toàn bộ trước Thánh Thủ Lôi Đài.

Mắt thấy ngày mai chính là ngày khai mạc Thánh Thủ Lôi Đài, Tần Du Du nhờ Lương Lệnh chuẩn bị các thứ cần để dịch dung, định mấy ngày tới dùng hình dáng thật tốt xuất hiện ở trên lôi đài thi đấu.

Buổi tối lúc Nghiêm Di đến tiểu thạch viện dùng cơm, chỉ thấy từ trong tú lâu của Tần Du Du một lão già nhỏ gầy đi ra, từng gật từng gậy đi tới trước mặt hắn khom người hành lễ nói: "Tiểu lão nhân ra mắt vương gia."

Giọng nói lão khàn khàn trầm thấp, hai mắt vô thần, bộ dáng có hơi không lực.

Lương Lệnh đi theo Nghiêm Di đi vào bị giật nẩy mình, ông dám khẳng định trong vương phủ tuyệt đối không có người này, lão già này làm sao lẻn vào đây được? Mà còn ẩn nấp trong tiểu thạch viện nữa chứ!

Nghiêm Di đi tới phía trước, một tay nâng cằm của lão già lên, nhíu mày nói: "Sao lại biến mình thành cái dạng này?"

Một đại nam nhân có hành động như vậy với một lão già, tình cảnh đó thật sự khiến người ta có ý nghĩ và cảm giác rất nghiêm trọng.

Lương Lệnh trừng lớn mắt, nháy mắt hiểu ra --- lão già nhỏ gầy này là Tần Du Du giả dạng thành!

Tần Du Du bị người liếc mắt một cái phát hiện ra, giãy dụa lui lại hai bước, khó chịu nói: "Ngươi sao lại nhận ra ta? Các nàng Vi Nương, Lục ý, còn có tiểu Đình Hoa còn chưa nhận ra được."

Nghiêm Di không trả lời câu hỏi của nàng: "Trên người nàng có mùi gì?!" Giống như vừa mới lăn một vòng trong phòng củi vậy, mùi làm hắn chán ghét này át mất hương thơm tươi mát ấm áp vốn có trên người nàng, khiến hắn vô cùng không quen.

https://thuviensach.vn

Chương 57: Không khách khí

Tần Du Du mếu máo nói: "Ta để Đại Chủy đi tìm đó, có thể là y phục của đầu bếp rồi. Ngươi mau nói cho ta biết, ngươi làm sao nhận ra ta?"

Nàng cảm thấy thuật dịch dung của mình cho dù không xưng là có một không hai trong thiên hạ, trình độ cũng có thể được xem là cao thủ đứng đầu, vì sao yêu quái ân công mỗi lần không cần tốn công sức đều có thể nhận ra được?

Nhất định phải tìm hiểu rõ ràng sơ hở của mình ở đâu mới được!

"Đi đổi lại đi." Nghiêm Di một tay bắt lấy nàng đẩy về hướng tú lâu.

"Này, này, ngươi trước nói cho ta biết sơ hở ở đâu đã, ta mới cải thiện tốt được nha. Bằng không ngày mai ta bị người ta nhận ra là phiền toái đó." Tần Du Du biết chính mình vốn không giãy được, cho nên cũng không giãy giụa, cố gắng định nói đạo lý với hắn.

Nàng cảm thấy yêu quái ân công rất không vừa lòng bộ dạng dịch dung này của nàng, là ngại hình tượng thô tục này làm mất thể diện của Nguyệt quốc hắn sao? Cho dù không hài lòng thì tốt xấu gì cũng nói cho rõ ràng chứ, hắn rốt cuộc nghĩ cái kiểu gì đây.

Nàng nhờ Lương Lệnh chuẩn bị các thứ đầy đủ cả rồi, chỉ cần hắn nêu ra yêu cầu, nàng lập tức có thể đổi lại hình tượng cho hắn vừa lòng.

"Ngày mai nàng không cần dịch dung." Lời đáp trả của Nghiêm Di như đinh đóng cột, cũng không giải thích nhiều thêm, trực tiếp giao nàng cho Lục Ý cùng mấy thị nữ, mặt không chút thay đổi nói: "Làm cho nàng sạch sẽ lại."

Nhóm người Lục Ý trước mặt Nghiêm Di ngoại trừ nghe lời nhận mệnh, tuyệt không có nửa điểm động tác, lời nói dư thừa nào, trộm kéo ống tay áo Tần Du Du, dùng ánh mắt cầu xin nàng hy vọng nàng có thể hợp tác một chút.

Nàng không sợ vương gia, các nàng thì rất sợ đó!

Nhưng lúc này Tần Du Du không định dễ dàng đi vào khuôn khổ: "Ta không dịch dung chẳng lẽ tránh ở sau rèm làm trọng tài sao? Những người khác đồng ý sao?"

https://thuviensach.vn

Chuyện của Thánh Thủ Lôi Đài nàng cũng biết một chút, trọng tài bình thường là từ cơ quan đại sư của mỗi Tam đại thế gia bầu ra một cơ quan đại sư, nước đứng ra tổ chức cử một cơ quan đại sư ra, lại mời ba võ tôn cấp võ thánh tuyệt đỉnh cao thủ cùng hợp thành.

Thực lực hoặc tiếng tăm mỗi trọng tài đều phải đủ phục chúng, trong đó yêu cầu của đại biểu cơ quan đại sư của nước tổ chức tương đối thấp một chút, nhưng không phải người nào cũng có thể đảm nhiệm được.

Trọng tài gì mà ngay cả mặt cũng không lộ ra, đoán chừng cho dù còn sáu vị trọng tài còn lại, nhóm cơ quan sư tham dự thi đấu lôi đài cũng sẽ đánh trống reo hò kháng nghị.

Nghiêm Di đối với truy vấn của Tần Du Du, chỉ thản nhiên đáp một câu: "Tắm rửa xong dùng cơm tối rồi nói."

"Ngay lúc này không được sao?" Tần Du Du thật sự thấy kì lạ.

"Nàng rất hôi." Nghiêm Di không chút khách khí phê bình, nói xong xoay người đi ra phòng khách, rõ ràng không sẽ không trả lời nàng nữa.

Tần Du Du suýt tí nữa bị câu đánh giá đơn giản trắng trợn này của hắn làm choáng váng, nàng cũng biết mùi nàng hiện tại khó ngửi lắm, nàng chẳng qua là vì hình tượng cho thật giống thôi mà, hắn là một đại nam nhân lại bắt bẻ, so đo như vậy sao? Người khó chịu phải là nàng mới đúng?!

Mắt thấy Nghiêm Di đã bỏ đi, nhóm người Lục Ý thần kinh buộc chặt trầm tĩnh lại, nhớ tới câu nói cuối cùng đó của hắn, đều nhịn không được che miệng cười trộm.

"Cô nương nàng vẫn là nghe lời vương gia theo chúng ta đi tắm, thay y phục đi, mùi trên người nàng, quả thật có chút hơi... Hì hì!" Lục Ý buồn cười.

Sau thời gian ở chung, các nàng đều biết Tần Du Du rất dễ hầu hạ, không hề lên mặt, trước mặt nàng nói chuyện, cử chỉ cũng không tự giác thoải mái hơn nhiều.

Tần Du Du hừ một tiếng vẫn lên lầu rửa mặt, chải đầu, thay y phục.

Ngại nàng hôi? Vậy nàng sẽ tắm cho thật sạch, thật lâu, vô lại ngươi ở dưới đó từ từ chờ đi!

https://thuviensach.vn

Vì thế, Tần Du Du tắm rửa, chải đầu, thay y phục quả thật làm đi làm lại hơn nửa canh giờ mới xong.

Nghiêm Di thấy nàng khôi phục bộ dáng xinh đẹp, tươi sáng, động lòng người, trên người không còn mùi lạ nữa, rốt cuộc xem như vừa lòng, cũng không so đo nàng cố ý kéo dài thời gian, gật gật đầu ý bảo tiểu thái giám bày bữa tối.

Cơm tối xong, Nghiêm Di cái gì cũng không nói. Liền đứng dậy rời đi, Tần Du Du nhịn không được đuổi theo hỏi: "Ngày mai rốt cuộc phải làm sao bây giờ?"

"Nàng cứ như vậy đi, không cần dịch dung giấu diếm thân phận." Nghiêm Di gần như hiếm có lúc thiếu kiên nhẫn như vậy.

"Như vậy sao được? Bị người nhận ra thì làm sao đây?"

"Nàng là vương phi của bổn vương, dám gây bất lợi cho nàng chính là thành kẻ địch của bổn vương, thậm chí là kẻ địch của Nguyệt quốc." Nghiêm Di cảm thấy điều này vốn dĩ không phải vấn đề.

Lúc trước Tần Du Du phải che dấu thân phận là vì nàng thế đơn lực cô, cho dù có thêm sư phụ nàng nữa cũng chỉ là hai người thôi. Nàng lập tức sẽ trở thành vương phi của hắn, người bên ngoài cho dù biết nàng là đệ tử chính thống của Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc thì sao nào? Biết trình độ cơ quan thuật của nàng đủ xưng hùng trong thiên hạ lại thế nào?

Nàng là vương phi của Thánh Bính Thân Vương hắn, dám can đảm đụng vào nàng, sẽ phải chuẩn bị đối mặt với sự trả thù độc ác vô cùng của hắn, cho dù là Tam đại cơ quan thế gia thậm chí là hoàng đế Li quốc, cũng không đủ cam đảm gánh vác hoàn toàn hậu quả đáng sợ hắn đưa tới đâu.

Huống chi, Tần Du Du ở bên cạnh hắn, cũng không có người nào có cơ hội gây bất lợi cho nàng.

"Ta, ta còn chưa phải!" Tần Du Du chán nản, bọn nàng chưa đồng ý mà.

Nghiêm Di chậm rãi quay đầu liếc nhìn Lương Lệnh một cái, Lương Lệnh lập tức hiểu ý mà dẫn những người khác trong phòng lui nhanh ra ngoài.

Tần Du Du phát giác tình cảnh không đúng, đang muốn nói cái gì, chỉ thấy Nghiêm Di đi nhanh tới trước mặt nàng, nàng cuống quýt muốn lui lại phía sau,

https://thuviensach.vn

tạo khoảng cách giữa hai người, kết quả bị Nghiêm Di tiến sát từng bước một đường ép tới góc tường.

"Ngươi muốn làm gì?" Tần Du Du ngoài mạnh trong yếu khẽ nói.

"Ý của nàng chẳng lẽ không phải muốn đêm nay hoàn toàn trở thành vương phi chân chính của bổn vương?" Vẻ mặt của Nghiêm Di hoàn toàn không giống như đang nói đùa.

"Ngươi nói bậy! Ta không cho phép ngươi, ngươi không thể làm càn!" Tần Du Du bối rối nghĩ muốn khởi động cơ quan ám khí trên người, đem tên khốn nạn muốn hóa thành sắc lang ép lui ra, nhưng sờ sờ cái này hình như là có độc, cái kia hình như có hơi mạnh quá, hai cái đều nhắm vào bộ phận quan trọng, cái bên dưới uy lực lại quá yếu...

Trong lúc nàng chân tay luống cuống, tay Nghiêm Di đã vững vàng bắt lấy nàng, dùng khí lực mềm nhẹ nhưng không cho chống cự vòng qua sau lưng nàng, cúi đầu hôn môi nàng, không chút khách khí tùy ý nhâm nhi, thưởng thức.

Nghiêm Di rất vừa lòng thậm chí đắc ý, tuy cơ quan ám khí trên người tiểu nha đầu này không có khả năng làm bị thương hắn, nhưng nàng bối rối, chần chờ vẫn cực kỳ lấy lòng hắn.

Trong lòng nàng dao động, nàng không muốn làm hắn bị thương, cho nên mới dễ dàng bị hắn quản chế, hắn vừa rồi thậm chí cũng không dùng một chút chân khí nào, đã thoải mái ôm nàng vào trong lòng rồi.

Mặc kệ lý do nàng không muốn làm hắn bị thương là vì động tâm với hắn, hay là sợ hắn bị thương thì không thể khôi phục tu vi cho mình, hắn đều cảm thấy vui mừng.

Trời biết lúc nàng mang hương thơm cùng hơi nước vừa tắm xong xuất hiện trước mặt hắn, hắn đã muốn ôm nàng vào lòng hung hăng hôn môi, bộ dáng nàng mềm mại nhìn quá mức ngon miệng, khiến hắn mất hứng với món ngon đầy bàn.

Hắn thầm nghĩ nhấm nháp nàng thật nhiều.

Hắn vội vả rời đi chính là vì sợ mình nhịn không được...

Nhưng tiểu nha đầu này cố tình hoàn toàn không thông cảm cho khổ tâm của hắn, chẳng những giữ hắn lại, còn không sợ chết nói lời khiêu khích, vậy hắn cũng không khách khí nữa.

https://thuviensach.vn

Chương 58: Tác dụng của nam nhân so với linh thú

Tần Du Du chỉ cảm thấy thân thể mình giống như bỗng dán vào một cái lò lửa, nóng đến gần như thiêu cháy cả người nàng, khiến nàng từ đáy lòng cảm thấy sợ hãi.

Khuôn mặt tên vô lại cách nàng rất gần rất gần, gần đến mức nàng có thể đếm rõ số lông mi dài rậm của hắn, luồng nhiệt mạnh mẽ, bá đạo không ai bì nổi dán lên đôi môi mềm mại, ấm áp của nàng, giống như ngay sau đó sẽ cắn nuốt nàng...

Đôi mắt trước nay lạnh lùng, bình tĩnh trở nên sâu thẳm, tối đen, đen sẫm ở sâu bên trong giống như có ngọn lửa có thể thiêu cháy, hòa tan nàng, Tần Du Du bị dọa sợ, nhắm chặt mắt, cố gắng muốn quay đi né tránh ánh mắt cùng nụ hôn nồng nhiệt khiến nàng sợ hãi, lại phát hiện không biết khi nào bàn tay nam nhân đã đè sau gáy nàng, giữ chặt thân thể nàng, khiến nàng không thể tránh né được.

Đôi môi bị chụp lấy dùng sức mút, hô hấp của nàng cùng hơi thở đều bị cướp đoạt.

Tần Du Du trong lúc bối rối, cố gắng mở miệng phát ra tiếng ngăn chặn, kết quả chính là cho đối phương cơ hội bắt đầu càng hung mãnh xâm lược. Đầu lưỡi lửa nóng nhân cơ hội mạnh mẽ công kích đôi môi nàng, ở trong miệng nàng tùy ý lục lọi, quấy nhiễu, thậm chí được voi đòi tiên, trêu chọc, ma sát đầu lưỡi của nàng.

Khinh người quá đáng! Sợ hãi, lúng túng của Tần Du Du tích tụ lại đến giới hạn ngược lại sinh ra cơn tức không rõ lý do, cắn mạnh một cái xuống muốn cho nam nhân dám can đảm xâm phạm nàng phải thử hàm răng sắc bén của nàng, kết quả Nghiêm Di lại giống như đã sớm đoán được, vô cùng nhanh chóng rụt trở về.

Nếu hắn nghĩ đợt tấn công của Tần Du Du chỉ có thế thôi, hắn mười phần sai rồi!

"Ư!" Nghiêm Di kêu một tiếng trong cổ họng, rốt cuộc sắc mặt xanh mét, lui lại mấy bước, bước chân hiếm khi hơi lảo đảo, chênh vênh.

Tiểu nha đầu này thế mà lại vô thanh vô tức đột nhiên nâng gối vào chỗ hiểm của hắn!

https://thuviensach.vn

Với khí lực, tốc độ hiện giờ của nàng vốn dĩ không thể làm bị thương hắn, nhưng trong lúc lòng tràn đầy cảm xúc mãnh liệt lại bị đánh trúng như vậy một chút cũng tuyệt đối không phải chuyện vui sướng gì.

Tần Du Du thừa lúc Nghiêm Di buông tay đã muốn từ bên cạnh hắn trốn nhanh, kết quả bước chân vừa bước ra ngoài đã bị hắn bắt lấy, một luồng nhiệt tê dại từ trên tay hắn tuôn vào trong cơ thể nàng, nàng không còn sức phản kháng liền mềm yếu ngay tại chỗ.

Cảm giác thân mình bị Nghiêm Di bế ngang lên, đi vào trong phòng ngủ trên lầu, Tần Du Du lúc này thật sự sợ hãi, mắt to xoay qua xoay lại liều mạng nghĩ xem còn có cách nào có thể ngăn tên vô lại làm chuyện xấu.

Nhưng nàng hiện giờ ngay cả mở miệng cũng không được, khóc thành tiếng không biết có hiệu quả không đây, nghe nói có mấy nam nhân vô liêm sỉ nhìn nữ nhân khóc sẽ càng kích thích hơn, nàng không dám xác định Nghiêm Di có phải là một trong số đó không.

Đại Chủy với Tiểu Khôi không biết đã chạy đến nơi nào rồi, cho dù chúng nó ở đây, có lẽ cũng không giúp được gì... Làm sao bây giờ?!

Tần Du Du vừa vội vừa hoảng, nhắm chặt mắt không dám nhìn Nghiêm Di, thân mình không có sức phản kháng nhịn không được hơi hơi run rẩy.

Thân thể rốt cuộc bị thả mạnh lên giường mềm mại, thân hình nóng bỏng, nặng nề của Nghiêm Di ngay sau đó đè ép lên, Tần Du Du gần như muốn thét lên chói tai.

Qua một hồi lâu, điều đáng sợ trong dự đoán không có xảy ra, chẳng qua thân thể Nghiêm Di vẫn chưa rời đi.

Tần Du Du đánh bạo mở to mắt, trước mắt một mảng lờ mờ, mơ mơ hồ hồ chỉ thấy một khuôn mặt cách mình rất gần rất gần.

Dịu dàng, nhẹ nhàng chạm vào mặt, nàng gần như nghe thấy tiếng thở dài bất đắc dĩ: "Vừa cắn vừa đá bổn vương, còn có mặt mũi khóc."

Nàng khóc sao? Tần Du Du dùng sức nháy nháy mắt, nháy rơi nước mắt, quả nhiên tầm mắt liền rõ ràng hơn. Nghiêm Di trước mặt vẫn là khuôn mặt than không biểu cảm, nhưng nàng cảm thấy hắn giống như có hơi buồn bực, hử... Xem ra không định tiếp tục làm chuyện xấu gì với nàng nữa.

https://thuviensach.vn

"Ngươi đã nói chuyện ta không bằng lòng, ngươi sẽ không cố ép ta, ngươi nói không giữ lời." Tần Du Du phát hiện mình đã khôi phục khả năng nói chuyện, cử động, lập tức can đảm hơn, trách móc với nhắc nhở.

"Đúng vậy, cho nên ta không cố ép nàng hôn ta." Hơi thở Nghiêm Di dần dần bình ổn lại, hai tay hơi dùng sức nâng thân thể lên, không tiếp tục đè nặng nàng nữa.

Tần Du Du giận vô cùng, nói gì vậy?! Tên vô lại hôm đó hứa hẹn thì ra đã mang theo cạm bẫy rồi.

"Ta không muốn gả cho ngươi! Ngươi buông ta ra." Tần Du Du vừa nói vừa dùng sức muốn đẩy hắn ra.

Nghiêm Di xoay người ngồi dậy, nắm lấy tay nàng kéo tới, Tần Du Du không ngăn được liền trực tiếp bổ nhào vào lòng hắn, bị hắn ôm chặt lấy.

"Nàng tốt nhất đừng lộn xộn, bằng không bổn vương không xác định có nhịn được nữa hay không." Nghiêm Di nhẹ nhàng xoa đập vai lưng của nàng, giọng điệu lạnh nhạt mà cảnh cáo nói.

Cách lớp lớp y phục lẫn nhau, Tần Du Du cũng có thể cảm giác được thân thể Nghiêm Di có hơi căng cứng khác thường, nàng tuy chưa trải qua chuyện nam nữ chân chính, nhưng trực giác nữ nhân nói cho nàng, Nghiêm Di không phải hay nói đùa, chính nàng nếu không nghe lời, tiếp theo xảy ra chuyện gì sẽ rất khó nói.

Nghiêm Di cúi đầu chôn ở cần cổ nàng hài lòng hít lấy hương thơm ngọt ngào của nàng, qua loa trấn an xao động sắp đè nén không được của mình.

Còn chưa phải lúc... Chỉ có thể như thế.

Hai người cứ ngồi ôm nhau như vậy một hồi lâu, Tần Du Du vốn tinh thần cùng thân thể căng thẳng, đề phòng mọi lúc rốt cuộc cũng chống đỡ không được dần dần mềm nhũn.

Xoa vỗ trên vai lưng dịu dàng từng chút từng chút, khiến nàng nhớ tới mới trước đây sư phụ dỗ nàng ngủ, cũng ôm nàng, nhẹ nhàng vuốt ve như vậy...

Trong lòng nàng hiện lên suy nghĩ khiến nàng rất xấu hổ: cái ôm ấp của tên vô lại này thật ra rất thoải mái, trong thời gian mùa đông lạnh giá này dựa vào thật ấm áp vô cùng, dùng tốt hơn cả lò sưởi nữa.

https://thuviensach.vn

Tiểu Khôi lông xù, mềm mại, sờ vào rất tuyệt, đáng tiếc cái đầu có hơi nhỏ.

Nghiêm Di nếu biết nàng đem tác dụng của hắn thành cái lò sưởi so sánh với Tiểu Khôi, thật không biết sẽ có cảm nghĩ gì.

"Tiểu Khôi với Đại Chủy không biết chạy đi đâu rồi..." Tần Du Du cảm thấy cứ im lặng như vậy làm không khí rất không ổn, vì thế quyết định chọn đề tài an toàn dẫn dắt sự chú ý của Nghiêm Di, cho dễ thoát thân.

"Trú Vân Phi dẫn chúng nó đi xem sính lễ rồi." Giọng nói của Nghiêm Di ngay ở bên tai, hơi nóng phả ngay bên tai nàng ngứa ngứa, làm cho nàng cảm thấy rất không được tự nhiên.

Nàng nghiêng đầu, dựa lổ tai lên cổ hắn, tránh đi môi hắn, vô thức hỏi han: "Sính lễ gì cơ?"

"Bổn vương muốn cưới chính phi, đương nhiên phải có sính lễ. Sư phụ nàng không ở đây, để cho con quạ Đại Chủy đại diện đi xem."

"Ngươi muốn mua chuộc chúng nó?!" Tần Du Du tỉnh táo hẳn.

Hiện giờ nàng đã phát hiện, yêu quái ân công gần như chưa bao giờ làm chuyện dư thừa cả, cái gọi là sính lễ này nọ, nhất định có âm mưu!

Nghiêm Di không trả lời, chỉ bình tĩnh nói: "Lại nói, chúng nó giờ cũng nên trở về rồi."

Vừa dứt lời, chợt nghe thấy tiếng Lương Lệnh bên ngoài: "Vương gia, Trú Vân Phi cấp báo, hai linh thú của vương phi ở biệt viện ngoài thành hôn mê bất tỉnh..."

Tần Du Du quá sợ hãi, mở to mắt nhìn Nghiêm Di, giọng run run nói: "Ngươi, ngươi làm gì chúng nó?!"

"Nàng cho là, bổn vương sẽ làm gì chúng nó? Nàng nếu không yên tâm, đi thay y phục, theo bổn vương nhìn là hiểu ngay." Nghiêm Di chậm rãi buông Tần Du Du ra, vẻ mặt bình tĩnh rời khỏi giường.

Chương 59: Linh thú hôn mê

https://thuviensach.vn

Lý trí Tần Du Du cảm thấy Nghiêm Di sẽ không có lý do gì lại làm thương tổn Đại Chủy với Tiểu Khôi, nhưng chúng nó cố tình lại vào ngay thời khác mấu chốt này xảy ra chuyện không may.

Trong lòng nàng, Đại Chủy với Tiểu Khôi chính là người thân yêu còn lại bên cạnh nàng, nếu chúng nó gặp điều bất trắc gì, nàng không biết mình nên làm gì đây nữa.

Nàng nhanh chóng thay y phục khác, đi đến trong viện, chỉ thấy Trú Vân Phi đang đứng bên cạnh Nghiêm Di, nàng bỗng nhớ tới lời nói Lương Lệnh lúc nãy, chạy tới báo chính là ngựa đỏ rực này, vì thế cũng cố không sợ hãi, bước mấy bước tới hỏi: "Đại Chủy với Tiểu Khôi làm sao vậy?"

"Ta sáng nay đưa chúng nó đi xem sính lễ, chúng nó nhìn thấy sính lễ rất vui mừng, Đại Chủy nhịn không được ăn ngay tại chỗ, con thỏ ngốc vốn không muốn ăn, nhưng sau đó thấy một khối gỗ cổ liền nhịn không được, ta cũng không đếm được chúng nó ăn bao nhiêu thứ, ăn no chúng nó liền lăn ra ngủ, mãi đến khi trời tối đen còn chưa tỉnh, hơn nữa hơi thở càng lúc càng yếu ớt... Ta sợ xảy ra chuyện bất trắc gì liền gấp gáp về báo tin." Trú Vân Phi nói.

Tần Du Du không biết nên thả lỏng hay càng lo lắng, nếu chỉ do ăn no thôi thì tốt rồi, nhưng hai đứa chúng nó tới bây giờ đều là càng ăn càng hoạt bát, làm sao hơi thở lại yếu ớt được?

Nàng không dám nhìn Trú Vân Phi quá lâu, vì thế cũng không phát hiện trong mắt ngựa đỏ rực lóe lên tia áy náy.

Nó không có nói sai, chỉ là che giấu chút tin tức thôi. Nó thật ra rõ ràng biết Đại Chủy với Tiểu Khôi đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì.

"Mau dẫn ta đi xem chúng nó, được không?" Tần Du Du nói với Nghiêm Di. Nàng cảm thấy mọi chuyện có hơi không tầm thường.

Đại Chủy là linh thú có năng lực nhận biết các loại kì hoa dị thảo rất mạnh, cái gì có thể ăn, cái gì không thể ăn, nó rõ ràng hơn ai hết, mà Tiểu Khôi lại mặc kệ có độc hay không có độc cũng không sao cả, thiên hạ không có cái gì nó không thể ăn.

Chúng nó ngày thường ăn no nê, ngủ nửa ngày là tỉnh lại sinh khí dồi dào ngay, sao lại có thể không chỉ bất tỉnh mà còn yếu ớt nữa?

https://thuviensach.vn

Trừ khi chúng nó phải thăng cấp.

Mấy ngày trước, Đại Chủy với Tiểu Khôi từng nói qua với Tần Du Du, ngoại trừ trường hợp không lường trước thì trong vòng một năm sẽ chuẩn bị thăng cấp, chúng nó lúc ấy đoán chừng nhanh nhất cũng là phải là hè sang năm cơ, không phải là ngay lúc này.

Nghiêm Di xoay người ngồi lên lưng Trú Vân Phi, cúi đầu nói với nàng: "Lên ngựa. Buổi tối xe ngựa ra khỏi thành rất phiền toái, khó khăn."

Hắn nói đúng tình hình thực tế, khi bốn cổng thành đóng chặt, dùng thủ lệnh của hắn có thể kêu mở cửa thành, nhưng nếu mang theo xe ngựa, không tránh khỏi bị giữ lại kiểm tra theo phép tắc, đây là luật sắt, cho dù hắn thân là Thân Vương cũng không thể tùy ý vi phạm được.

Phải nhanh chút chạy tới biệt viện ngoài thành, ngựa là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng, ngựa...

Tần Du Du cắn chặt răng đưa tay cho Nghiêm Di, sự lo lắng cho hai linh thú rốt cuộc đã thắng sự sợ hãi ngựa của nàng.

Thân mình nhẽ bổng, trong nháy mắt nàng đã ngồi vào trong lòng Nghiêm Di trên lưng ngựa rồi.

"Ôm chặt ta, thả lỏng đi, không có việc gì đâu." Giọng điệu của yêu quái ân công vẫn bình thản, nhạt nhẽo như vậy, nhưng sự điềm tĩnh đó bất trí bất giác trấn an tinh thần đang căng thẳng của Tần Du Du.

Nàng cố gắng để mình tỉnh táo lại, quên đi mình đang cưỡi trên lưng con ngựa đáng sợ.

"Tốt lắm, Trú Vân Phi, đi thôi." Nghiêm Di đưa tay đỡ lấy vòng eo của Tần Du Du, giúp nàng kéo mũ áo choàng lại cho tốt, phân phó Trú Vân Phi bay ra ngoài thành.

Trú Vân Phi bước đều, tay của Tần Du Du dựa vào, ôm lấy người Nghiêm Di căng thẳng không kìm lại được, cho dù Trú Vân Phi đã cố hết sức bước vững vàng, cái loại cảm giác cao thấp lên xuống này vẫn làm cho toàn thân nàng cứng ngắc, da đầu run lên.

"Không cần sợ, có ta ở đây, nàng sẽ không ngã đâu." Giọng nói Nghiêm Di từng chữ từng chữ truyền đến, tràn đầy tác dụng trấn an, giữ bình tĩnh.

https://thuviensach.vn

"Được." Tần Du Du miễn cưỡng gật gật đầu, hiện tại cũng chỉ có thể tin tưởng hắn thôi.

Tốc độ Trú Vân Phi cực nhanh, trong nháy mắt đã chạy một đường từ vương phủ đến dưới cổng thành phía nam.

"Mở cửa!" Dưới ánh trăng, bóng dáng đỏ rực của Trú Vân Phi thấy rõ cực kỳ, binh lính giữ thành liếc mắt một cái nhận ra đó là linh thú của Thánh Bính Thân Vương, lại nhìn rõ người đang ngồi trên ngựa là Thánh Bính Thân Vương, vội vàng cấp báo quan viên trực giữ thành.

Nghiêm Di cũng không muốn kéo dài thời gian, ý bảo Tần Du Du quay đầu lộ gương mặt ra nhìn về phía trên thành lâu, lấy ra lệnh bài màu vàng sáng bóng lớn tiếng nói: "Bổn vương cùng vương phi có việc gấp cần ra khỏi thành một chuyến."

Quan viên trực thủ nhìn thấy rõ bọn họ hai người một ngựa, cũng không dám nói nhiều, lúc này phân phó mở cổng thành để bọn họ ra ngoài.

Ra cổng thành nam, Trú Vân Phi thở phì phì trong mũi nói: "Ngồi yên, ta phải chạy nhanh rồi."

Tần Du Du có hơi không lực nói: "Được rồi." Trời biết vừa rồi một đường từ vuong phủ đến cổng thành, nàng đã sợ tới mức tay chân lạnh lẽo, nhưng nếu đã phải cưỡi “ngựa”, đau dài không bằng đau ngắn, chạy nhanh cũng chạy nhanh thôi.

Yêu quái ân công nói muốn cưới nàng làm vương phi, hắn là không đến mức nhìn thấy nàng ngã ngựa chết đâu...

Nhưng chờ Trú Vân Phi chân chính chạy nhanh, nàng liền hối hận...

Đây mà là ngựa sao?

Đây rõ ràng là con châu chấu to lớn chạy rất nhanh, nàng cảm giác chính mình giống như cưỡi mây đạp gió, một chút cao một chút thấp bay nhanh về phía trước.

Nghiêm Di thấy nàng quả thật rất sợ hãi, cả người gần như lui hẳn vào trong lòng hắn, có chút đau lòng lại có chút buồn cười mà buông tay cầm dây cương, hai tay ôm chặt nàng, an ủi nói: "Du Du ngoan, không cần sợ, thả lỏng, không có chuyện gì đâu."

https://thuviensach.vn

"Ngươi nói thoải mái thật!" Tần Du Du khẽ nói, hai tay ôm Nghiêm Di chặt thêm một chút.

Mùi vị tiểu mỹ nhân nhào vào trong ngực, còn ôm chặt hắn không buông rất **, nếu thân mình tiểu mỹ nhân đừng căng cứng như vậy thì tốt quá rồi.

"Muốn ta giúp nàng thả lỏng một chút không?" Nghiêm Di hỏi.

"Hả?" Tần Du Du vô ý hừ một tiếng, sau đó... Môi của nàng đã bị người gắt gao hôn.

Vô lại! Lúc này thế mà còn chiếm tiện nghi của nàng?!

Tần Du Du tức giận cực kỳ, lại không dám giãy giụa, chỉ sợ nới lỏng tay sẽ ngã từ trên ngựa xuống, chỉ có thể để tùy ý Nghiêm Di hôn thoải mái như vậy.

Không thể không nói, vì bị phân tâm, giống như tạm thời quên sợ hãi, chỉ còn lại xấu hổ và giận dữ đầy mình với chút nhè nhẹ ngọt ngào và kích thích mà nàng kiên quyết không chịu thừa nhận.

"Tới rồi." bước chân Trú Vân Phi không biết khi nào đã dừng lại, hì hục thở dốc nói.

Tần Du Du cả kinh, luống cuống tay chân muốn đẩy Nghiêm Di xuống ngựa.

Đúng là tiểu nha đầu qua cầu rút ván!

Nghiêm Di ôm thắt lưng nàng đạp nhẹ xuống, vững vàng rơi xuống mặt đất.

Tần Du Du rốt cuộc làm đến nơi đến chốn, choáng váng chân mềm nhũng đủ loại bệnh trạng không khỏe còn chưa biến mất, đã nhịn không được hỏi liên hồi: "Tiểu Khôi với Đại Chủy ở đâu? Mau dẫn ta đi."

Bọn họ hiện giờ đang ở đại trang viên hoa lá sum suê, Trú Vân Phi đi rẽ bảy rẽ tám tới phía trước một tòa nhà xây bằng đá, mở cánh cửa chính bằng thép đúc ra, nói: "Chúng nó ở ngay bên trong."

Viên dạ minh châu trong tòa nhà tỏa sáng lờ mờ, có thể thấy rõ Đại Chủy với Tiểu Khôi đang ngồi song song trên bàn bạch ngọc ở giữa phòng, hơi thở mỏng manh đến gần như không.

Chung quanh bàn bạch ngọc một đống bừa bãi, các loại hộp ngọc, hộp gỗ, bình ngọc, bình sứ bốn phía, quả thật giống như gặp cướp vậy.

https://thuviensach.vn

Chương 60: Dùng thử phu quân

Tần Du Du đi tới vài bước nhìn kỹ tình trạng của Đại Chủy với Tiểu Khôi, nàng hiện giờ tu vi mất hết, chỉ có thể dựa vào cảm ứng trong lúc này với Tiểu Khôi để suy đoán tình trạng hai đứa nó thôi.

"Chúng nó chuẩn bị thăng cấp... Sao lại quá sớm như vậy?" Nàng rất nhanh xác định hai linh thú cũng không có gì đáng lo, quả thật chỉ là chuẩn bị thăng cấp mà thôi, thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời cũng rất nghi ngờ.

"Chúng nó có thể ăn như vậy, thăng cấp sớm cũng không lạ gì." Nghiêm Di liếc mắt nhìn quyển đỏ thẫm mạ vàng liệt kê chủng loại, số lượng sính lễ.

Trong bóng đêm một bóng người xuất hiện, sinh lễ tập trên mặt đất đã được một gã thái giám áo tím hai tay nâng lên đưa tới trước mặt Nghiêm Di với Tần Du Du.

Nghiêm Di nhận lấy tùy tay đưa cho Tần Du Du nói: "Nàng nhìn xem là hiểu ngay."

Tần Du Du nhìn thấy chữ "Sính" bắt mắt trên quyển đó liền cảm thấy trên mặt nóng rần lên, đây là sính lễ yêu quái ân công cho nàng...

Nhưng xem ra Đại Chủy, Tiểu Khôi nhất định là ăn sính lễ mới thành ra bộ dáng này, nàng không thể không nhìn xem đến tột cùng cái gì lại có uy lực lớn như vậy, trực tiếp làm cho hai đứa nó thăng cấp sớm hơn nửa năm.

Mở quyển ra trang thứ nhất, thấy rõ ràng nội dung bên trên viết, nàng liền ngây dại...

Chín loại Thiên Tài Địa Bảo trên cấp chín, chín mươi chín loại yêu đan của yêu thú trên cấp bảy, vật liệu xương, sừng, móng, răng, da vẩy cấp trân quý, chín trăm chín mươi chín linh dược trên cấp bảy. O_O

Đây là chuyện đùa thôi đúng không? Sính lễ như vậy dù có lấy đi cưới một tiên nữ về còn đủ ấy chứ, tùy tiện lấy một món tặng nước nào đó, muốn tất cả công chúa hoàng tộc một lần cưới về nhà cũng không thành vấn đề, thậm chí muốn cho hoàng hậu tái giá cũng hoàn toàn có thể.

https://thuviensach.vn

Đại Chủy với Tiểu Khôi nếu bởi vì ăn linh dược trân bảo trên đây mà sớm thăng cấp, đó cũng không phải chuyện kỳ lạ gì.

Tần Du Du hoàn toàn không xác định được chúng nó rốt cuộc ăn bao nhiêu, cũng không biết bọn nàng có đủ đền bù lại được hay không. Giờ đây chúng nó đều đã nuốt sính lễ vào bụng rồi, nàng còn có thể giữ vững lập trường nói không lấy chồng được sao?!

Sính lễ của Nghiêm Di nếu là vàng bạc châu báu thì may rồi, với núi vàng núi bạc sư phụ dự định cho nàng, phải bồi thường bao nhiêu cũng không thành vấn đề.

Nhưng cố tình sính lễ hắn lại chủ yếu là vật, tất cả đều là Thiên Tài Địa Bảo có tiền cũng khó mua đó, có một số vốn dĩ là Thần Vật Kì Trân trong truyền thuyết, nàng cho dù muốn đền cũng đền không được.

Bên tai nghe thấy Nghiêm Di hỏi thái giám áo tím: "Mấy món liệt kê phía trên chúng nó ăn bao nhiêu?"

Thái giám áo tím hít sâu một hơi nói: "Ngoại trừ một trăm hai mươi lăm loại linh dược, bảy loại vật liệu yêu thú ra..."

May quá, may quá, hơn một trăm loại linh dược trên cấp bảy thêm bảy loại vật liệu yêu thú cấp bảy, nàng hẳn là còn có thể thu thập được. Tần Du Du thở dài một hơi, không khỏi âm thầm may mắn hai vị này còn biết khống chế, không đụng đến mấy thứ quý nhất.

Chút may mắn trong lòng nàng ngay sau đó bị lời tiếp theo của thái giám áo tím nghiền nát.

"Ngoại trừ bao nhiêu đó ra, còn lại đều bị chúng nó ăn sạch." Thái giám áo tím kiềm nén không được vẻ mặt khiếp sợ nói.

Còn lại đều bị chúng ăn sạch?!!!

Đại Chủy với Tiểu Khôi qua một buổi sáng, ăn chín loại Thiên Tài Địa Bảo trên cấp chín, chín mươi hai loại vật liệu yêu thú trên cấp bảy, thêm tám trăm bảy mươi hai loại linh dược trên cấp bảy?!

Hai chân Tần Du Du như nhũn ra suýt nữa bị dọa đến miệng sùi bọt mép, bất tỉnh trên mặt đất luôn.

https://thuviensach.vn

Chết chắc rồi! Bán bọn nàng đền cũng không nổi! Hai vị này không nên ăn tới như vậy chứ?

Nghiêm Di tuy rằng cố ý bố trí đối phó hai đứa ham ăn đó, nhưng kết quả này vẫn nằm rất xa ngoài dự kiến của hắn --- Đúng là rất có năng lực ăn uống!

Đây là hắn lấy từ trong kho riêng hoàng gia tích trữ nhiều năm cùng với không ít trân bảo trong cấm địa, hơn nữa một phần sính lễ là hắn những năm gần đây rèn luyện chinh chiến đoạt được mà thành, bàn về giá trị gần như tương đương quốc khố Nguyệt quốc thu vào suốt năm năm, thế mà chỉ chưa đến một ngày đã bị hai đứa tham ăn này ăn mất chín phần rồi.

Vốn dĩ hắn còn lo chuẩn bị quá ít, không đủ sức hấp dẫn, làm rung động hai vị này, cho nên cố ý chuẩn bị nhiều như vậy, không ngờ tới chúng nó thế mà hoàn toàn không kiêng ăn.

Cho dù Nghiêm Di là người quen gặp sóng gió cũng không thể không cảm thấy đau lòng, nhưng quan trọng hơn là, Tần Du Du chạy không thoát!

Hai linh thú của nàng ăn nhiều thứ của hắn như vậy, nàng còn có thể không biết xấu hổ mà chạy trốn sao?

Thái giám áo tím cùng Trú Vân Phi vô thanh vô tức lui ra ngoài lúc Nghiêm Di ra hiệu lui xuống, nhà kho to như vậy chỉ còn lại hai người là hắn với Tần Du Du.

Nghiêm Di đi tới phía trước đỡ Tần Du Du đang thất thần ngồi xuống, nói: "Đêm nay trước tiên nghỉ ngơi trong trang viên, sáng sớm mai lại đưa hai đứa nó về kinh vậy."

"Ngươi cố ý đúng không?" Tần Du Du có hơi không sức nói.

Mấy thứ tốt nhất trong sính lễ đều là mấy món mà Đại Chủy với Tiểu Khôi thèm nhỏ dãi nhưng không thể ăn, không khó tưởng tượng chúng nó sao lại nhịn không được.

Nghe Trú Vân Phi nói, Tiểu Khôi lúc đầu vẫn có chút kháng cự, nhưng có lẽ là nhìn thấy trái của cây thần "Kiến Mộc" trong truyền thuyết, mới có thể cuối cùng phá công.

Nếu đã ăn rồi, ăn nhiều ăn ít cũng không khác nhau lắm, cho nên hai vị này dứt khoát buông bụng, dồn sức ăn.

https://thuviensach.vn

Quy tắc của võ đạo tu luyện giả, linh thú với chủ nhân là nhất thể, Đại Chủy và Tiểu Khôi ăn sính lễ Nghiêm Di cho nàng, vậy cũng xem như sư phụ nàng Tề Thiên Nhạc với chính nàng tiếp nhận sính lễ rồi, nàng không thể lui cũng chỉ có thể đồng ý hôn sự thôi.

Chối cũng chối không được...

"Không sai." Nghiêm Di cũng lười nói xạo.

Tần Du Du từ từ gục đầu xuống, cúi đầu nói: "Ta không thích như vậy... Sư phụ nói, hôn nhân là việc phải ngươi tình ta nguyện, chân thành mà đối đãi."

Nghiêm Di đưa tay ôm nàng vào lòng, hôn hôn mi tâm nàng: "Nàng thật sự không muốn gả cho bổn vương như vậy? Gả cho bổn vương có gì không tốt?" Hắn là thật sự nghĩ không ra, tiểu nha đầu không nên có nhiều tâm sự khó hiểu như vậy.

Hắn chưa bao giờ từng dành nhiều tâm tư cho một nữ tử như vậy, càng cũng chưa từng để một người trong lòng như thế, cố tình tiểu nha đầu hễ nhắc tới hôn sự liền có bộ dáng sợ hãi muốn chạy trốn, giống như hắn là lão hổ sẽ ăn thịt người vậy.

Tuy rằng, hắn quả thật rất muốn ăn nàng...

"Ngươi quá lợi hại, sẽ ức hiếp ta, ta gả cho ngươi sẽ bị ngươi ức hiếp cả đời." Tần Du Du nghĩ tới đoạn thời gian đến nay dưới tay yêu quái ân công liên tiếp kinh ngạc, liền cảm thấy một luồng oán giận nảy lên trong lòng.

"Nàng là thê tử của ta, ta đương nhiên sẽ không ức hiếp nàng." Nghiêm Di chịu không nổi cám dỗ mê hoặc khó chịu mà nâng khuôn mặt của nàng lên hôn hôn mắt nàng.

"Ta không thích ngươi dùng thủ đoạn với ta."

"Sau này có thể không dùng sẽ không dùng." Nghiêm Di không quá thành ý mà hứa hẹn nói.

"Hừ!" Tần Du Du đấm hắn một chút tỏ vẻ không vừa lòng, nhưng cũng không kiên quyết ngăn chặn hắn thân mật như trước nữa.

Thật ra nàng đã muốn nhận mệnh rồi, trong lòng không có cảm giác khổ sở gì, ngược lại có chút thoải mái.

https://thuviensach.vn

Nếu hắn là thật tình đối tốt với nàng, nàng cũng không chán ghét hắn, vậy... thử an tâm dự vào hắn xem sao.

Dù sao tương lai phát hiện không thích hợp, bọn họ chia tay là được, Tần Du Du trong lòng tự có tính toán nho nhỏ cho mình.

Chương 61: Nàng rốt cuộc cấp mấy

Mãi tới sau này, hắn mới phát hiện chính mình lúc đó đắc ý quả thật có chút quá sớm...

Trong trang viên đã sớm an bài chỗ cho Tần Du Du rồi, ngay cả nha hoàn hầu hạ cũng có thể bất cứ lúc nào chờ lệnh.

Tần Du Du vốn có chút sợ hãi Nghiêm Di sẽ giống như Đại Chủy nói, sẽ nhân cơ hội muốn gạo nấu thành cơm, kết quả Nghiêm Di lại chỉ ôm nàng hôn mấy cái liền cố kiềm chế, cho nàng uống thuốc nghỉ ngơi.

Trong lòng nàng không khỏi đối với nam nhân này thêm vài tia thiện cảm, ít nhất hắn rất tôn trọng nàng.

Nhưng sau này nàng cũng phát hiện, sự thật vốn không phải như vậy...

Một đêm không nói chuyện, sáng sớm hôm sau, Tần Du Du là ở trên xe ngựa tỉnh lại, Đại Chủy với Tiểu Khôi thì nằm trong giỏ bên cạnh nàng. Nàng nhẹ dụi mắt, bò dậy, rèm cửa sổ xe nhẹ lay động, gương mặt Nghiêm Di xuất hiện ngoài xe ngựa.

"Sao không ngủ thêm một lát nữa?"

"Ngủ đủ rồi, đang quay về thành Tử Dạ sao?" Tần Du Du hỏi.

"Đúng, đại hội Thánh Thủ Lôi Đài hôm nay giờ tỵ cử hành."

Đúng nha, đêm qua Đại Chủy, Tiểu Khôi xảy ra chuyện, nàng bối rối quên mất cái chuyện phiền lớn này. May là hiện giờ sắc trời không rõ, đoán chừng còn chưa tới giờ thìn, hắn là còn kịp.

Nơi cử hành Thánh Thủ Lôi Đài ngay bên trong võ đài phía tây hoàng cung, từ vương phủ đến cho dù ngồi xe ngựa cũng chỉ hơn một khắc *(khoảng 15 phút)* là có thể đến nơi rồi.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du mới trở lại tú lâu trong vương phủ, phát hiện nhóm nàng Lục Ý đã chuẩn bị xong mấy thứ dùng để rửa mặt, trang điểm rồi, chưa tới một canh giờ đã giúp nàng thay y phục, trang điểm xinh đẹp một lần nữa đưa lên xe ngựa của Nghiêm Di đi võ đài phía tây rồi.

Lần này xe ngựa bọn họ ngồi chính là xe liễn chính thức của Thân Vương, trước trước sau sau đều phô trương thân phận thân vương, Tần Du Du cùng Nghiêm Di ngồi song song bên trong xe, xuyên qua vải thưa nhìn thấy dân chúng hai bên đường trông ngóng, hoan hô, cảm thấy thật là mới lạ.

Khi xe ngựa đến võ đài phía tây, chỉ thấy cờ tinh* bên trường phấp phới bay phía trước một tòa đài cao, sáu vị trọng tài đã ngồi bên trên rồi, dưới đài trên ghế của Tam đại thế gia cũng đã ngồi đầy người. Phía trước bọn họ là chỗ ngồi các cơ quan tượng sư của các nước, hai bên võ đài có ghế khác dành cho khách quý, chiêu đãi tân khách khắp nơi đến xem Thánh Thủ Lôi Đài.

Trong đó có các sứ giả quan viên các nước, danh nhân thân sĩ, võ đạo cao thủ với cơ quan tượng sư về phần dân chúng bình dân cũng chỉ ở xa xa ngoài võ đài xem náo nhiệt.

Xe ngựa của Nghiêm Di chạy thẳng vào cổng lớn võ đài mới dừng lại. Hắn bước xuống xe liễn quay lại đỡ Tần Du Du xuống.

Quan viên ti lễ bên cạnh cao giọng nói: "Thánh Bình Thân vương, vương phi giá lâm!"

Thị vệ, quan binh bên sân đồng thời giơ cao đao thương hò hét: "Cung nghênh thân vương, vương phi." Tiếng như sấm sét trên trời cao.

Tần Du Du một hồi buồn bực, nàng còn chưa gả mà, bọn họ có cần vội vả lớn tiếng rêu rao như vậy không đây.

Bị yêu quái ân công nắm tay hơi hơi căng thẳng, Nghiêm Di nghiêng đầu nhìn nàng một cái, trong mắt hình như có ấm áp mờ mờ.

Được rồi, vương phi thì vương phi, sính lễ cũng ăn chín phần rồi còn có thể đổi ý sao? Tần Du Du chớp chớp mắt, ngoan ngoãn mặc hắn kéo tay mình chầm chậm đi qua võ đài lên trên đài cao.

Trên đài cao ghế chủ trì là ghế dựa lớn bằng ngọc thanh lịch, Nghiêm Di cũng không thèm nhìn tới, trước đưa Tần Du Du đến ghế trọng tai, ngang nhiên

https://thuviensach.vn

tuyên bố với mọi người: "Lần đại hội Thánh Thủ Lôi Đài này do vương phi bổn vương đại biểu Nguyệt quốc đảm nhiệm chức trọng tài." Lời vừa nói ra, trên đài dưới đài một tràng ồ lên.

Ba gã võ đạo cao thủ đảm nhiệm trọng tài đồng thới chuyển ánh mắt qua người Tần Du Du, trong đó một dáng người cao to như cột sắt là Đại Hồ tử *(lão râu ria)* đứng lên lạnh lùng nói: "Đại hội Thánh Thủ Lôi Đài không phải trò đùa, tha thứ Đại Hồ tử ta vụng về, không biết Thánh Bình Thân vương vương phi là võ tôn trên cấp chín, võ thánh hay là cơ quan đại sư trên cấp bốn?"

Hắn tên là Quân Bất Ngộ, chính là võ thánh cấp mười một tiếng tăm lừng lẫy, không môn không phái toàn dựa vào khi tuổi trẻ có đoạn thời gian kỳ ngộ hơn nữa thiên phú bản thân với chịu khó mới có thành tựu hôm nay, địa vị đứng đầu cường giả.

Cũng chỉ có nhân tài như vậy mới không có kiêng dè, thấy chuyện bất bình thì phải lên tiếng, biết thân phận Nghiêm Di là gì cũng vẫn trước mặt mọi người nói ra nghi ngờ.

Hắn hỏi đây là nghi vấn của mọi người mà nhóm cơ quan sư từng tham gia đêm yến tiệc tại Thánh Bình Thân vương phủ năm ngày trước nhịn không được hai mặt nhìn nhau: chẳng lẽ cơ quan đại sư trong lời nói Nghiêm Di hôm đó là chỉ vị tân vương phi này của hắn? Một tiểu nha đầu mới mười mấy tuổi?!

Sắc mặt Phong Quy Vân khẽ biến, hắn không ngờ Nghiêm Di thế mà lại không kiêng nể gì ở trước mặt mọi người công khai thân phận của Tần Du Du, nhưng vừa nghĩ lại, nhất thời giật mình.

Càng như thế, Tần Du Du ngược lại càng an toàn, mọi người đều biết thân phận, địa vị của nàng đối với Nghiêm Di thậm chí tầm quan trọng đối với Nguyệt quốc, ai muốn đụng bọn nàng phải lo lắng mãi thôi.

Hơn nữa, Tần Du Du một khi đi ra chỗ sáng, nàng còn có thể dễ dàng rời khỏi phạm vi thế lực của Nghiêm Di sao? Trừ khi nàng không muốn sống nữa.

Ánh mắt Phong nhị thái gia như đao, lạnh lùng quay đầu nhìn Phong Quy Vân, hiển nhiên là nghi ngờ hắn cảm kích không báo.

Phong Quy Vân trong lòng âm thầm cười khổ một tiếng, hắn hiện tại trước tiên phải lo lắng làm sao qua cửa người trong nhà này.

https://thuviensach.vn

Trên đài Nghiêm Di vẫn không vì Quân Bất Ngộ hỏi thẳng nghi vấn mà tức giận, dù bận vẫn ung dung mà nghiêng đầu hỏi Tần Du Du: "Bổn vương cũng quên hỏi cơ quan thuật của nàng rốt cuộc cấp mấy?"

Tần Du Du cố gắng nghĩ nghĩ nói: "Năm ta mười một tuổi, sư phụ nói ta hẳn là lợi hại ngang với cơ quan sư cấp năm."

Đúng là nói khoác không biết ngượng, nói khoác không chuẩn bị trước mà! Nàng ta nghĩ cơ quan sư cấp năm là gì? Là gã hành khất trong đồng ruộng hoang sao? Mười một tuổi đã dám nói khoác lợi hại ngang với cơ quan sư cấp năm, đến tột cùng không biết sư phụ nàng khen bậy đồ đệ, hay là nàng tự biên tự diễn?

Trên đài, dưới đài có hơn trăm ngàn cơ quan tượng sư nổi tiếng, công nhận chỉ có bảy người trên cấp năm, tùy tiện chọn một người tuổi cũng có thể làm ông nội nàng. Nếu nói nàng mười một tuổi đã lợi hại ngang bọn họ, vậy tuổi của bọn họ là sống trên mình chó cả hay sao?!

Quân Bất Ngộ gần như bị nàng làm nổi giận, nở nụ cười: "Xin hỏi cao tính đại danh sư tôn đó của vương phi nương nương? Là tuyệt đỉnh cao thủ nào của nhà nào, phái nào? Thật là có mắt quan sát a!"

"Sư phụ ta tên là Tề Thiên Nhạc." Giọng nói Tần Du Du không lớn, trong giọng nói tràn ngập loại tình cảm ngưỡng mộ của trẻ nhỏ. Sư phụ đối với nàng mà nói không chỉ là Thiên công Thánh thủ cao cao tại thượng trong mắt người đời, một thế hệ cơ quan tông sư, mà còn là người thân nhất của nàng, là phụ thân thậm chí là mẫu thân, là trưởng bối cũng là người bạn tri âm, là người quan trọng nhất cả đời này của nàng.

Cả đài yên tĩnh, sáu gã trọng tài tính cả Tam đại thế gia ngồi khá gần nàng đều nghe thấy, toàn bộ rơi vào trạng thái giật mình, ngẩn ngơ.

"Khụ khụ, Thiên công Thánh thủ..., Tề Thiên Nhạc Tề đại sư?!" Quân Bất ngộ ho khan hai tiếng hỏi.

Tề Thiên Nhạc có đệ tử cũng không có gì khó hiểu, nhưng vị đệ tử này..., sao lại là tiểu cô nương như hoa như ngọc lại không hề có võ đạo tu vi được?

"Đúng vậy." Tần Du Du gật đầu nói.

Quân Bất Ngộ cứng ngắc quay đầu nói: "Thế thì, ta không có ý kiến, không ngờ ta sống tới chừng tuổi này hôm nay còn có mắt không tròng. Xin vương phi

https://thuviensach.vn

thứ tội."

Nói xong không nói gì nữa, ngồi trở lại chỗ ngồi của mình, cũng không đắng hắng gì.

Chương 62: Tài nghệ hơn người

Đệ tử của Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc không phải tùy tiện một người có thể mạo nhận được, nhưng Tần Du Du hôm nay chính là dùng thân phận Thánh Bình Thân vương vương phi Nguyệt quốc tham dự, nơi đây loại chuyện kế thừa sư môn tuyệt đối không thể ăn nói lung tung, nếu không, chẳng những danh tiếng của Thánh Bình Thân vương mất hết, ngay cả Nguyệt quốc cũng sẽ vì vậy bị các nước khác chê cười.

Càng nghiêm trọng hơn, nếu nàng dám lấy thần tượng cơ quan sư trong thiên hạ Thiên công Thánh thủ ra nói đùa, một khi bị vạch trần sẽ không có cơ quan sư nào nguyện ý dốc sức vì Nguyệt quốc nữa.

Giọng nói nàng không lớn, nhưng một truyền mười, mười truyền trăm, rất nhanh tuyển thủ, tân khách trong ngoài võ đài, thậm chí dân chúng xem náo nhiệt cũng biết tin tức bùng nổ này.

Dân chúng Nguyệt quốc đương nhiên hưng phấn không thôi, bọn họ có lẽ không biết đệ tử chính thống của Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc có thể mang đến cho bọn họ cái gì, nhưng danh tiếng Tề Thiên Nhạc người được công nhận thiên hạ đệ nhất cơ quan mọi người đều biết, một mình ông ấy còn lợi hại hơn nhóm cơ quan sư lỗ mũi nhìn trời bên trong này.

Nhân vật lợi hại như vậy, đệ tử ông ấy gả cho thân vương Nguyệt quốc bọn họ, đây là chuyện đáng tự hào cỡ nào?

So với ngoài sân một mảnh vui mừng, không khí trong võ đài liền có vẻ có chút quỷ dị.

Người Nguyệt quốc đương nhiên mừng rỡ, nhưng Tam đại cơ quan thế gia với người của các nước khác và các thế lực đặc biệt khác cảm thấy rất phức tạp, có hâm mộ, ghen tị, oán hận, có ngạc nhiên nghi ngờ, đơn thuần ngưỡng mộ cũng có.

https://thuviensach.vn

Nhưng mọi người vừa nhìn thấy khuôn mặt Tần Du Du mỏng mỏng manh manh, bộ dáng yểu điệu liền nhịn không được hoài nghi, tiểu nha đầu này thật sự lợi hại như lời sư phụ nàng nói?

Nếu nhà mình có nữ đệ tử xinh đẹp, động lòng người như vậy, đoán chừng khen nàng thổi phòng lên vài câu dỗ dỗ nàng vui vẻ cũng bình thường.

Suy nghĩ như vậy, số người ngưỡng mộ Tần Du Du vơi đi hơn phân nửa.

Trên thực tế, một nữ tử yếu ớt tay trói gà không chặt, người chế tạo cơ quan chịu thiệt hơn so với người có võ đạo tu vi nhiều, nếu Tề Thiên Nhạc thật sự có lòng bồi dưỡng ái đồ của mình, sao lại để nàng yếu đuối đến như vậy?

Vị Thánh Bình Thân vương vương phi này, đoán chừng cùng lắm cũng chỉ về mặt thiết kế bản vẽ xuất sắc hơn chút ít thôi.

Nhưng Tề Thiên Nhạc để đệ tử đến Nguyệt quốc, đó quả thật là tín hiệu rất nguy hiểm, ông ấy mất tích một năm nay, sẽ không phải ở Nguyệt quốc nghiên cứu vũ khí bí mật gì đó chứ?

Suy nghĩ như vậy, các sứ giả quan viên đại biểu các nước khác tham dự đều cảm thấy đứng ngồi không yên hẳn.

Phong nhị thái gia cũng là một trong bảy vị trọng tài, vị trí của ông không có cách nào có động tác gì, nếu không e rằng ông ngay lúc này đã muốn bổ nhào đến chất vấn Phong Quy Vân dưới đài, sao chuyện quan trọng nhất này lại cố tình giấu giếm ông, đến tột cùng có lòng gì đây.

Kim Phù Đồ cũng là một trọng tài thở dài trong lòng, ngàn nghĩ vạn nghĩ cũng không ngờ tới Tề Thiên Nhạc từ trước đến nay không dựa vào bất cứ thế lực nào thế mà sẽ có thủ đoạn như vậy, khó trách Nghiêm Di chướng mắt nữ nhi nhà mình, đối với người của Tam đại cơ quan thế gia cũng thản nhiên, không hề bày tỏ gì, thiên hạ cơ quan đệ nhất cường giả đã bị hắn lôi kéo về tay, trong mắt còn có cái gì giá trị nữa?

Ở vị trí Kim gia dưới đài, Kim Minh Xuân trừng mắt nhìn về phía Tần Du Du trên chỗ trọng tài, trong lòng không biết có tư vị gì.

Trong mắt nàng nữ tử giống như bình hoa đó, vậy mà lại là đệ tử của thần tượng Tề Thiên Nhạc của tất cả cơ quan sư trẻ tuổi... Tình hình sao có thể chịu

https://thuviensach.vn

đựng nổi đây, dẫu gì nàng vẫn có đủ loại xem thường coi nhẹ nàng ta (Tần Du Du).

Mặc kệ những người khác nghĩ thế nào, dù sao Nghiêm Di với người của Nguyệt quốc rất vừa lòng hiệu quả lay động này.

Giờ lành đã đến, quan viên ti lễ mời Nghiêm Di chủ trì nghi thức khai mạc, tế bái trời đất cùng tổ sư công tượng, chính thức tuyên bố giải đấu Lôi Đài bắt đầu.

Giải đấu Lôi Đài ba ngày đầu là đấu vòng loại, hoan nghênh tất cả cơ quan sư mang tác phẩm cơ quan của mình cùng đến nhận bình luận, khảo nghiệm, cuối cùng sẽ từ bảy vị trọng tài thêm người chủ trì là Nghiêm Di công khai chọn ra trong đó bốn mươi cơ quan sư tiến vào trận chung kết.

Bởi vì đấu vòng loại, số người tham gia tương đối nhiều, bảy vị trọng tài với Nghiêm Di sẽ ở giữa sân tách ra bốn chỗ, đều tự quan sát tác phẩm của các cơ quan tượng sư, từ đó chọn ra mười cơ quan sư xuất sắc nhất, thêm mười người của Tam đại cơ quan thế gia cùng với nước đứng ra tổ chức, tuyển thủ có thể tiến vào trận chung kết trên thực tế có năm mươi người.

Bảy vị trọng tài trên nguyên tắc đều là một võ thánh phối hợp một vị đại biểu do Tam đại thế gia phái ra, Nghiêm Di với Tần Du Du lại vừa đùng tạo thành một chỗ.

Sau khi nghi thức khai mạc đơn giản mà long trọng kết thúc, trên võ đài lập tức bày ra bốn bàn lớn, bảy vị trọng tài thêm Nghiêm Di chia ra dự thính, nhóm cơ quan sư dự thi dựa vào bảng số thứ tự đến trước mặt bọn họ bày tác phẩm của mình ra.

Tổ hợp Nghiêm Di với Tần Du Du xuất chúng nhất, một người nghiêm mặt vô cùng hù chết người, một người xinh đẹp linh hoạt mê chết người, người dự thi may mắn đến trước mặt bọn họ không phải bị dọa đến run run nói chuyện không lưu loát, thì là bị mê hoặc đến thất điên bát đảo ngây ra như phỗng.

May mắn Tần Du Du về mặt này trình độ quả thật chuyên nghiệp đặc biệt cao, bình thường chỉ cần đùa nghịch tác phẩm của đối phương mấy cái, hỏi vài vấn đề là có thể biết trình độ của người đó ra sao.

https://thuviensach.vn

Tuy tiêu chuẩn đại đa số người dự thi Tần Du Du nhìn qua sơ cấp đến không thể sơ cấp hơn, nhưng ngẫu nhiên có mấy người cơ quan sư tự do quả thật có chút ý tưởng với sáng kiến không tệ.

Tần Du Du khó có được cơ hội cùng nhiều đồng đạo đàm luận về cơ quan thuật như vậy, tâm tình tốt đến cực điểm, toàn bộ thời gian cười tủm tỉm, vốn quên mất sự tồn tại của Nghiêm Di.

Nghiêm Di mặt không chút thay đổi, trong lòng nhịn không được âm thầm hối hận, hắn lẽ ra không nên đưa Tần Du Du đến nơi này.

Tại đây, trong lòng tiểu nha đầu, vị trí thứ nhất không hề nghi ngờ chính là sư phụ nàng, tiếp theo là cơ quan thuật và hai linh thú chỉ biết ăn đó, sau đó có lẽ mới có thể là hắn.

Tinh thần Tần Du Du phấn khích, chuyên tâm, vui sướng như vậy, thật sự là mê người mà, nếu không phải hoàn cảnh không đúng, hắn thật sự muốn ôm lấy nàng, hôn môi một phen.

Mà đến phiên nhóm cơ quan sư đến bày tác phẩm trước mặt Tần Du Du, mặc kệ lúc trước ôm chặt cái nhìn gì với nàng, sau khi nói chuyện với nhau vài câu, cũng nhìn nàng với cặp mắt khác xưa.

Quả nhiên không hổ là đệ tử của Tề đại sư! Những câu nói trúng trọng điểm, chỉ cần đơn giản nghe bọn họ miêu tả tác dụng, đặc điểm của tác phẩm cho nàng, nhìn vài lần, trên cơ bản có thể nêu lên nhận xét, khuyết điểm trong thiết kế của bọn họ, cùng với những khó khăn trong quá trình thiết kế, chế tác, thậm chí toàn bộ vấn đề bọn họ không thể giải quyết và chỗ thiếu hụt đều nêu ra được.

Quả thật như là theo chân bọn họ từ đầu, cùng nhau chế tác cơ quan vậy, rõ ràng chính xác như lòng bàn tay.

Chút bất tri bất giác, danh tiếng của Tần Du Du và sư phụ nàng Tề Thiên Nhạc qua bọn họ truyền miệng nhau lại lên một bậc cao hơn.

Trời đã ngã về tây, Tần Du Du ngoại trừ lúc dùng cơm nghỉ ngơi bên ngoài, gần như không hề dừng lại, Nghiêm Di thấy nhíu mày ngay, mắt thấy thời gian không còn sớm nữa, lúc này tuyên bố dừng ở đây, ngày mai lại tiếp tục.

Tần Du Du từ vị trí đứng lên mới phát hiện bản thân mệt mỏi quá sức, cổ họng vừa khô vừa ngứa rất khó chịu, Nghiêm Di đưa nàng vào trong xe ngựa, lấy

https://thuviensach.vn

ra mấy viên thuốc không rõ có tác dụng gì đưa cho nàng uống vào, trầm giọng nói: "Ngày mai bổn vương phái hai cơ quan sư khác thay vị trí của nàng, nàng ở trong vương phủ nghỉ ngơi, đừng đến đây."

Chương 63: Lại chậm một bước

Tần Du Du ngoan ngoãn nuốt viên thuốc xuống, mặc hắn ôm mình vào ngực, cọ cọ giống như con mèo nhỏ nói: "Ta muốn đến."

Nàng nhớ lúc trước cũng làm nũng với sư phụ như vậy, chủ yếu đại đa số trường hợp sư phụ đều sẽ cho phép nàng.

Nghiêm Di quả thật bị nàng cọ đến tâm như nhũn ra, nhưng vẫn kiên trì theo ý mình: "Giọng nàng đều khàn cả rồi, hơn nữa nàng là vương phi của bổn vương, cũng không nên cứ xuất đầu lộ diện như vậy được."

Trời biết hắn hôm nay vài lần có xúc động muốn trừng mắt nhìn những cơ quan sư lộ ra vẻ mặt bị nàng hút hồn rồi móc mắt chúng xuống.

Tần Du Du lén trợn trắng hai mắt, rõ ràng là ngươi đưa ta tới mà, giờ lại ghét bỏ ta xuất đầu lộ diện, hừ!

Yêu quái ân công lợi dụng danh tiếng của sư phụ nàng dọa mấy người nước khác thậm chí là Tam đại cơ quan thế gia và một vài võ đạo cao thủ, nàng cũng không phải không có cảm giác, nhưng việc này nàng cho đến giờ lười so đo để ý.

Mục đích hắn hiện giờ đã đạt thành, quyết tâm không cho nàng làm trọng tài nữa, vậy làm sao đây?

Dựa vào kinh nghiệm đối phó sư phụ của nàng, nói đạo lý là vô dụng, nàng bình thường nói hết mức rồi, cách tốt nhất là làm nũng chơi xấu, sư phụ ngại ngùng cũng không so đo với nàng, nàng liền thắng!

"Ta muốn đến, ngươi cho ta đến được không?" Tần Du Du dựa thân mềm vào thậm chí vòng tay chủ động ôm lấy thắt lưng Nghiêm Di khẩn cầu nói.

Tiểu nha đầu này còn có thể dùng mỹ nhân kế với hắn... Nghiêm Di trong lòng khẽ động, cúi đầu hôn lên môi nàng. Trên đôi môi non mịn còn mang chút

https://thuviensach.vn

hương vị ngọt ngào của nước mật ong để thông cổ họng do nhóm Lục Ý đưa tới lúc trước, khiến lòng hắn không tự giác hóa thành một hồ nước xuân.

"Ngày mai không cho nói nhiều như vậy nữa, để các nàng ấy chuẩn bị nhiều nước trà mật ong cho nàng, nếu ngày mai nàng lại mệt đến như vậy nữa, mấy ngày sau nàng không cần đến nữa." Nghiêm Di cuối cùng cũng phải lùi bước.

Để nàng nghĩ tiểu quỷ kế của nàng có tác dụng, sau này dùng nhiều hơn, với hắn cũng có lợi, Nghiêm Di tìm lý do cho hành vi nhượng bộ của mình, an tâm hưởng thụ tư vị dạt dào tuyệt vời được nhuyễn ngọc ôn hương ôm.

Không có hai linh thú ở giữa gây khó dễ, quả nhiên tiểu nha đầu rất nhanh liền dựa vào ôm ấp của hắn, hắn nên xuống tay sớm chút, nhưng hiện giờ cũng chưa muộn.

Chờ khi chúng nó mấy tháng thậm chí mấy năm sau tỉnh lại, Du Du đã hoàn toàn là của hắn rồi.

Tần Du Du trở lại vương phủ dùng cơm tối, đến bảo khố ngầm trong hoa viên nhìn nhìn hai linh thú hoàn toàn tiến vào trạng thái hôn mê, xác định không có tình trạng khác lạ nào, mới thả lỏng tâm tình quay về tú lâu nghỉ ngơi.

Cơ quan của bảo khố ngầm trong hoa viên là do nàng đích thân thiết kế, còn có lão Trác võ tôn cấp chín canh giữ, Đại Chủy với Tiểu Khôi bên trong nàng cũng tương đối yên tâm.

Nhưng buổi tối ngủ bên cạnh thiếu thân mình lông xù, mềm mại của Tiểu Khôi, khiến nàng cảm thấy khó chịu một hồi không quen.

Phía bắc thành Tử Dạ, phân bộ của Tây Hà Phong thị, Phong nhị thái gia phát cáu với Phong Quy Vân.

"Ngươi gia nhập Phụng Thần giáo được coi trọng lớn, vai cánh cứng cáp rồi, không xem người trong nhà chúng ta ra gì có phải không? Thân phận tiểu nha đầu đó ngươi ngược lại thật sự giấu giếm kín kẽ thật đấy, e rằng sau này Giang Như Luyện cùng Húc quang Thánh tử bảo ngươi đối phó Phong thị ta, ngươi cũng chắc chắn giữ kín bí mật, giúp bọn họ làm dẫn đầu xung phong!"

Phong Quy Vân sớm lúc đoán được trở về chắc chắn sẽ bị nghiêm khắc chất vấn, thời gian ban ngày cũng đủ để hắn chuẩn bị tốt lí do thoái thác hoàn mỹ không sứt mẻ.

https://thuviensach.vn

"Nhị gia gia nói quá lời, nếu con sớm biết việc này, liều mạng cùng Húc quang Thánh tử trở mặt cũng sẽ nghĩ cách cho người ngăn chặn, sao lại để nàng ấy rơi vào tay Nghiêm Di, thậm chí còn trở thành vương phi của hắn." Vẻ mặt Phong Quy Vân chua sót, bất đắc dĩ, tuyệt đối thật lòng.

Thật ra hắn không phải không muốn ngăn chặn Tần Du Du, chỉ là nước cờ kém hơn, nhưng điều này cho tới giờ lại là lý do tốt nhất giải vây nghi ngờ cho hắn.

"Húc quang Thánh tử không nói thân phận của nha đầu đó với ngươi?" Phong nhị thái gia nghĩ nghĩ, tình trạng hiện giờ đối với Phong Quy Vân quả thật cũng không có gì tốt, nhưng ông vẫn có chút bán tín bán nghi.

"Húc quang Thánh tử chỉ nói đó là con gái của Dao Cơ cô cô, thái độ mờ ám, con làm sao dám hỏi nhiều? Giờ nghĩ lại, hắn ta cố ý để con nghĩ sai, hắn cũng đề phòng người nhà Phong thị chúng ta a." Phong Quy Vân thở dài một tiếng nói.

Phong nhị thái gia cười lạnh hai tiếng: "Được lắm! Ta coi như ngươi cái gì cũng không biết, ngươi từ Li quốc theo dấu vết nàng ta đến Nguyệt quốc, lại không phát hiện nàng ta có cái gì khác lạ? Nàng ta thật sự là con gái Dao Cơ? Cha ruột của nàng ta là ai? Vì sao nàng ta lại trở thành đệ tử của Tề Thiên Nhạc?"

"Chuyện nàng ấy là con gái Dao Cơ cô cô hắn là chính xác không thể nghi ngờ, còn về cha ruột, nhất định không phải Giang Như Luyện, muốn nói khác lạ..., tu vi trên người nàng vốn dĩ không hề yếu ớt, chỉ là hình như bị người của Phụng Thần giáo dùng thuốc phế đi, nàng ở lại bên cạnh Nghiêm Di, có lẽ cũng có quan hệ với chuyện này. Về những chuyện khác, con sẽ cẩn thận kiểm chứng." Phong Quy Vân cẩn thận từng li nói.

Vẻ mặt Phong nhị thái gia lành lạnh nhìn hắn một lát, chậm rãi gật đầu nói: "Được, ngươi đi đi."

Phong Quy Vân khom người hành lễ rời đi, Phong nhị thái gia nhìn bóng dáng hắn đi xa, hừ nói: "Đồ ranh con, một lần hai lần cũng không bớt lo."

Trong bóng tối một gã hán tử mặc hắc y dáng người nhỏ gầy chậm rãi đi ra, nhỏ giọng nói: "Có cần theo dõi hắn hay không?"

https://thuviensach.vn

Phong nhị thái gia chậm rãi lắc đầu nói: "Không cần, chút bản lĩnh đó của hắn không quan trọng, không gây sóng gió lớn được, ta ngược lại trông cậy vào hắn có thể làm ra đại sự gì đây, Phong thị ta thiếu chính là người thừa kế có năng lực."

"Hắn về cơ quan thuật, thiên phú quá kém, khó có thể phục chúng." Lời nói hán tử áo đen mang sự khinh thường.

Phong nhị thái gia im lặng một lát, lẩm bẩm nói: "Nhìn nhìn đi, nhìn nhìn lại đi."

Phong Quy Vân trở lại chỗ ở, Dạ Như Niên đúng lúc vội vàng từ bên ngoài chạy về.

Phong thị này bố trí, lắp đặt nghe trộm trong bóng tối không biết bao nhiêu, Dạ Như Niên vô cùng cẩn thận đi tới bên tai hắn nói: "Chuyện đêm qua Nghiêm Di dẫn Tần cô nương ra khỏi thành Tử Dạ đã điều tra rõ, nói là đôi linh thú của Tần cô nương đột nhiên thăng cấp sớm, rơi vào hôn mê ở biệt viện vùng ngoại ô của vương phủ."

Phong Quy Vân chậm rãi nắm chặt nắm tay, trong lòng yên lặng nói: Nghiêm Di ơi là Nghiêm Di, quả nhiên lợi hại!

Hắn đã nhiều ngày rốt cuộc tìm được cơ hội thuyết phục Hà Mãn Tử ở tạm trong Trung Dũng Hầu phủ giúp hắn liên lạc với Tần Du Du, không ngờ tới linh thú của Tần Du Du lại đột nhiên hôn mê thăng cấp, đã không có chúng nó ở giữa dật dây, Hà Mãn Tử muốn đích thân tiếp xúc với Tần Du Du e rằng nghìn khó vạn khó, lại càng không thể tìm cơ hội thanh minh chuyện của hắn cho Tần Du Du hiểu được.

Hắn lại muộn một bước.

Bên kia kinh thành, bên trong khách sạn của Quỷ Tam Đài Kim thị đang ở, Kim Minh Trì cùng mấy đệ tử học trò của Kim gia hôm nay tham gia vòng đấu loại đang cùng Văn Phong Thịnh đang giả dạng Sở Vân Thâm nói chuyện sôi nổi hôm nay.

Trong đó đương nhiên không thể thiếu vị đệ tử của Thiên công Thánh thủ kiêm Thánh Bình Thân vương vương phi xinh đẹp như tiên nữ đó.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Văn Phong Thịnh khâm phục nghe bọn họ thổi phồng vẻ đẹp của Tần Du Du cùng với những suy đoán thực lực chân thật của nàng đến tột cùng là cấp mấy, trong lòng không khỏi âm thầm buồn cười.

Thật ra năm đó khi ông thỉnh giáo cơ quan thuật với Tề Thiên Nhạc, chợt nghe Tề Thiên Nhạc từng nói, đệ tử của hắn trong vòng vài năm nữa trình độ cơ quan thuật sẽ vượt qua cả ông ấy (Tề Thiên Nhạc). Mấy năm qua, ông cũng rất tò mò thực lực thật sự của Tần Du Du tột cùng đã đến trình độ nào rồi.

Chương 64: Biết thì thế nào?

Văn Phong Thịnh hoàn toàn không ngờ tới sẽ gặp Tần Du Du ở trận đấu Thánh Thủ Lôi Đài lần này, không biết đây có được xem là một loại vận may không.

Với thực lực của ông lại thêm có Tần Du Du ở đó, khi có kết quả cuối cùng của trận chung kết hắn là sẽ khá công bằng, khoảng cách giữa ông với mục tiêu lại gần thêm một bước.

Kim Minh Trì ngồi đối diện nâng bầu rượu tự mình giúp ông rót một chén rượu, cười nói: "Sở tiên sinh, chúc ngươi hai ngày sau ở trận chung kết thắng ngay trận đầu."

Văn Phong Thịnh ảm đạm cười nói: "Xin nhận lời chúc của ngươi. Lần này Thánh Thủ Lôi Đài cường giả như mây, nhưng Sở mỗ nhất định cố hết sức."

Vì tranh thủ vào thẳng ghế trận chung kết của Kim gia, ông đã dùng rất nhiều tâm tư chiếm được tín nhiệm của Kim gia, tất cả đều vì trận chung kết hai ngày sau.

Hai ngày trong nháy mắt lướt qua, hôm nay đã là ngày cuối cùng đấu vòng loại, lúc trước nếu người dự thi bị trọng tài loại bỏ cảm thấy không phục, có thể tìm một tổ trọng tài khác đánh giá tác phẩm của mình một lần nữa.

Đương nhiên, đưa ra yêu cầu này tương đối phiêu lưu lớn, một khi tổ trọng tài khác cũng ra quyết định loại bỏ tác phẩm của hắn, vậy người dự thi phải bị tước bỏ tư cách tham gia Thánh Thủ Lôi Đài lần sau.

https://thuviensach.vn

Thánh Thủ Lôi Đài mỗi mười năm cử hành một lần, người bình thường ngoại trừ võ đạo tu vi có thể bước vào cảnh giới võ tôn, nếu không mạng sống cũng chỉ đến trăm năm, hậu quả bị cấm thi đấu một lần rất nghiêm trọng, cho nên nếu không phải vô cùng tự tin tác phẩm của mình, không ai dễ dàng đề ra yêu cầu này.

Cơ quan sư các nước tham gia đấu vòng loại ít nhất có hơn một ngàn người, cuối cùng phải loại bỏ hơn chín trăm người, số người yêu cầu đánh giá lại một lần nữa tuy ít, cũng có mười sáu người.

Mười sáu người này có thể tự mình lựa chọn tổ trọng tài tiến hành đánh giá lại một lần nữa tác phẩm của mình, kết quả trong đó thế mà có mười hai người đều chỉ đích danh muốn Tần Du Du nghiệm xem.

Nghiêm Di trưng khuôn mặt than cũng nhịn không được đen một chút.

Mấy ngày nay danh tiếng Tần Du Du lan truyền trong mấy cơ quan sư tham gia vòng loại bên dưới, đã nhanh chóng vượt qua trọng tài đại biểu của Tam đại cơ quan thế gia, những người dự thi được nàng đánh giá mặc kệ có thể tiến vào trận chung kết hay không, gần như đều là muôn miệng một lời càng khen ngợi nàng hơn.

Bản thân nàng chính là đệ tử của Tề Thiên Nhạc, thần tượng của nhóm cơ quan sư, ba ngày này lại dùng thực tế biểu hiện chứng minh trình độ cơ quan thuật của mình, lại không người nào bởi vì nàng tuổi còn nhỏ lại là nữ nhân không có tu vi mà xem thường nàng.

Thậm chí một người dự thi râu tóc bạc phơ nói thẳng: "Lão già không biết còn có mạng tham gia Thánh Thủ Lôi Đài lần sau hay không, một khi đã như vậy, có thể được đệ tử chính thống của Thiên công Thánh thủ tự mình chỉ điểm một ít, cũng không uổng cuộc đời này."

Mắt thấy một tiểu cô nương nổi trội dễ dàng vượt qua mười mấy năm gian khổ cố gắng của mình, trọng tài đại biểu của Tam đại thế gia đầy mình không biết tư vị gì.

Nhưng bọn họ không có lý do gì cũng không dám đi khiêu chiến Tần Du Du, nếu thắng, mình đã nhiều tuổi còn đó là tiền bối thì cũng phải thôi, nếu thua, về sau làm sao có thể gặp người đây?

https://thuviensach.vn

Hiện nay còn lại ba tổ trọng tài trước mặt không có người dự thi cần đánh giá, rốt cuộc có thể vểnh tai nghe Tần Du Du đến tột cùng đánh giá tác phẩm của mười hai người này như thế nào.

Chỉ khi nghe xong, sắc mặt bọn họ liền nhịn không được khẽ biến: tiểu nha đầu này thật sự chỉ có mười mấy tuổi? Tề Thiên Nhạc mạnh hơn chúng ta nhiều như vậy sao? Trình độ cơ quan thuật của tiểu đồ đệ cũng mạnh như vậy sao?!

Tam trưởng lão của Văn gia đảm nhiệm chức trọng tài đại biểu của Hạ Vân Phong Văn thị âm thầm đánh giá Tần Du Du, trong mắt hiện lên tia âm ngoan, khó chịu.

Vị tam trưởng lão Văn gia này chính là bá phụ ruột của Văn gia chủ nhà, đồng thời cũng là một thành viên quan trọng của phe phái thế lực này.

Văn gia chủ nhà lúc trước nhận được hình vẽ chân dung của Tề Thiên Nhạc, ngầm phái cao thủ tìm chung quanh nơi ông mất tích. Mấy tháng trước ở trấn Bát Tắc truyền đến tin tức nói Văn Phong Thịnh tại phân đà đó mấy năm trước từng có một vị khách dẫn theo một tiểu cô nương tới đó ở tạm, vị khách đó khá giống với người trong hình.

Bọn họ phái người đi tìm Văn Phong Thịnh chất vấn việc này, kết quả người phái đi một đi không trở lại, phân đà tại trấn Bát Tắc bị lửa cháy thiêu sạch sẽ. Bọn họ sau đó phái người đến tra xét cũng không phát hiện ra manh mối nào.

Việc này đến tột cùng là Văn Phong Thịnh gây nên, hay là Tề Thiên Nhạc hoặc Thánh Bình Thân vương gây nên không ai biết, thậm chí Văn Phong Thịnh sống hay chết cũng không rõ. Nhưng Văn thị với Tề Thiên Nhạc sớm có thù oán cũ, không thể không đề phòng.

Trước kia Tề Thiên Nhạc lẻ loi một mình, thủ đoạn có hơn người ra sao cũng không có việc gì, hiện giờ đệ tử của hắn đã gả cho Thánh Bình Thân vương Nguyệt quốc làm phi, vậy không thể xem như không quan trọng được.

Khoảng thời gian Tam đại thế gia bọn họ bị một Tề Thiên Nhạc ép tới đầu không nâng dậy nổi, ông một ngày cũng không muốn gặp nữa, chắc chắn hai đại thế gia còn lại cũng không có thiện cảm gì với Tề Thiên Nhạc cả.

Nguyệt quốc được Tề Thiên Nhạc trợ giúp, sớm muộn cũng có một ngày tới đối phó bọn họ. Trong vấn đề này, Tam đại thế gia bọn họ cùng với thế lực khác

https://thuviensach.vn

như Phụng Thần giáo, ngược lại có thể hợp tác...

Tam trưởng lão ngẩng đầu nhìn Kim Phù Đồ cùng Phong nhị thái gia, vẻ mặt hai người đều ảm đạm không rõ, cũng không biết trong lòng có tính toán gì.

Màn đêm buông xuống, bốn tổ trọng tài cũng bàn bạc đi đến xác định cuối cùng danh sách toàn bộ bốn mươi người dự thi vào trận chung kết, từ quan ti lễ sao chép lại dán trên bản thông cáo ngoài võ đài, đồng thời từng họ tên cùng tác phẩm các người dự thi tiến vào trận chung kết cũng được dán trên lan can ngoài võ đài để mọi người đọc.

Có thể tiến vào trận chung kết, đối với nhiều cơ quan sư mà nói đã là thành tựu vô cùng đáng giá kiêu ngạo trong đời rồi.

Tần Du Du hôm nay bỗng dưng được nghiệm xét thêm tác phẩm của mười hai người dự thi, mới lên xe liền mệt đến nghiêng ngã ngồi trên ghế cũng ngồi không thẳng nổi, nhưng tâm tình như trước hưng phấn vô cùng.

"Ta lúc nhìn danh sách bốn mươi người dự thi tiến vào trận chung kết, không thấy tên Văn thúc thúc đâu, hay ông là một trong ba đại biểu của Kim gia được vào thẳng trận chung kết? Không biết mấy nhà còn lại chọn người nào?"

Nghiêm Di kéo nàng ôm vào trong lòng: "Hôn ta một cái ta liền nói cho nàng."

Tần Du Du trừng lớn mắt, vẻ mặt quỷ dị nhìn hắn không nói lời nào.

"Sao nào?"

"Ngươi sao làm được như vậy? Làm sao với vẻ đạo mạo trang nghiêm lại nói ra lời không đứng đắn này được?" Tần Du Du hừ nói.

Nhìn xem yêu quái ân công trưng khuôn mặt than tám gió thổi không đổi đó, tuyệt đối không ai có thể tưởng tượng hắn sẽ mở miệng trêu ghẹo nữ nhân, hơn nữa còn không đứng đắn như vậy trêu ghẹo nữ nhân nha!

Giống như đeo mặt nạ vậy, biểu cảm cùng ngôn ngữ, hành vi hoàn toàn khác nhau.

Nghiêm Di nâng tay nhẹ vuốt tóc nàng, giọng điệu bình thản giống như cất giấu thâm ý vô hạn: "Nàng rất nhanh sẽ biết."

https://thuviensach.vn

Tần Du Du bỗng nhiên nảy sinh một dự cảm không tốt lắm: "Biết rồi thì thế nào?"

Nghiêm Di không trả lời, ôm chặt nàng, hôn thật sâu lên môi nàng, cho đến khi hôn đến nàng không thở nổi mới thoáng buông ra, giống như chưa đủ, nhẹ nhàng mổ hôn môi nàng, mi tâm, mắt, chóp mũi, khuôn mặt, lổ tai,...

Tần Du Du bị hắn hôn đến mặt đỏ tai nóng, cúi đầu chôn mặt vào lòng ngực hắn không cho quấy rầy, Nghiêm Di cũng không tiếp tục đòi thêm, chỉ đưa tay vỗ vỗ vai lưng nàng.

Tần Du Du thoải mái mà lẩm bẩm một tiếng, cơn buồn ngủ dần đến, trong mông lung hình như nghe thấy giọng nói của Nghiêm Di: "Biết rồi nàng liền vĩnh viễn là của ta..."

Chương 65: Giống như chiếm tiện nghi

Trận chung kết Thánh Thủ Lôi Đài tổng cộng chia làm ba vòng, một là dựa vào thi đấu lôi đài, bên phía người đứng ra tổ chức đưa ra nguyên liệu trong thời gian quy định trực tiếp thiết kế, chế tạo một cơ quan, hai là dựa vào yêu cầu thiết kế sẽ vẽ ra một bức cơ quan, ba là từ nước tổ chức ra đề mục, hình thức không giới hạn, qua ba vòng tỷ thí chọn ra mười người tiến vào trận chung kết cuối cùng.

Còn hơn ba ngày sau, bốn mươi người tham dự đấu vòng đều trổ hết tài năng, càng khiến người chú ý chính là mười người đại biểu do Tam đại thế gia phái ra với nước đứng ra tổ chức tiến thẳng vào trận chung kết.

Trong mười người này, mỗi Tam đại thế gia chiếm ba, còn lại là người của nước đứng ra tổ chức.

Dựa theo lệ thường, đại đa số người có thể tiến vào trận chung kết đều là đại biểu của Tam đại thế gia, cuối cùng giành được ba vị trí đầu gần như đều là người của Tam đại thế gia, cho dù ngẫu nhiên có hai ngoại lệ, sau khi thi đấu Lôi Đài kết thúc không lâu, bọn họ cũng sẽ gia nhập phe cánh của Tam đại thế gia.

Còn về đại biểu của nước đứng ra tổ chức, không ngoài hai loại.

https://thuviensach.vn

Hoặc là cơ quan sư còn trẻ, xuất sắc nhất của bổn quốc, hoặc là "ngoại viện" có lẽ vật lớn nhất.

Vì chiếu cố danh dự cho nước tổ chức, đại biểu này chỉ cần biểu hiện không quá kém cỏi, đều có thể tiến vào trận chung kết, nhưng muốn tranh ba giải đầu, đó rất khó khăn.

Năm này đại biểu Nguyệt quốc phái ra vốn chính là đại đệ tử của cơ quan đại sư có tay nghề bậc nhất trong cung, năm nay hơn bốn mươi tuổi đã đứng đầu ba cơ quan sư giỏi nhất, coi như là tương đối xuất sắc.

Nhưng so sánh với đại biểu của Tam đại cơ quan thế gia, chỉ có thể miễn cưỡng nói không quá khó khăn thôi.

Nhưng Nguyệt quốc đã có một đệ tử chính thống của Thiên công Thánh thủ trấn giữ, danh tiếng mơ hồ áp đảo Tam đại thế gia, cũng không cần tuyển thủ đại biểu khoa trương thêm.

Tuyển thủ của Hạ Vân Phong Văn thị, Tây Hà Phong thị đều là những gương mặt quen thuộc, người do Quỷ Tam Đài Kim thị phái ra lại là Kim Minh Xuân là người nổi tiếng lúc trước đã từng gặp, bên cạnh nàng ta còn hai người khác, một người là nam tử mặc nho sam màu lam tro, mang mặt nạ đồng che khuất khuôn mặt từ mũi trở lên, không thật sự nhìn được khuôn mặt hắn, ông già mặc áo đen trái lại lộ toàn khuôn mặt ra, nhưng người của hai đại thế gia còn lại đang ngồi chưa từng gặp qua ông ta.

Phong nhị thái gia không âm không dương cười nói với Kim Phù Đồ: "Kim hiền chất, đại biểu quý phủ phái ra lần này rất lạ mặt a, xem ra Kim thị năm gần đây người tài lớp lớp xuất hiện không phải hư ngôn, ha hả."

Trong lòng Kim Phù Đồ căm hận sâu sắc, Kim thị hắn năm gầm đây không có mấy tinh anh xuất sắc mới, đây là chuyện trong lòng Tam đại thế gia biết rất rõ, Phong nhị thái gia này cố ý nói như vậy rõ ràng cố ý chế giễu mà.

Tam trưởng lão Văn thị cũng cười nói: "Ngoại trừ nha đầu Kim Minh Xuân ra, Kim hiền chất hãy giới thiệu hai vị đó cho hai lão già này một chút đi? Đều là trụ cột tài năng của Tam đại thế gia, hai lão già chúng ta thế mà lại không nhận ra họ, nói ra cũng khiến người chê cười."

https://thuviensach.vn

Kim Phù Đồ bị hai người bọn họ liên thủ ép buộc, mặt lạnh xuống thản nhiên nói: "Vị này chính là đường huynh Kim Tự Kinh của tiểu chất, vị này chính là đệ tử khác họ của Kim gia ta, Sở Vân Thâm."

Ông một chữ cũng không chịu nói nhiều quả nhiên rất phù hợp phong cách thần bí của Quỷ Tam Đài Kim thị, Phong nhị thái gia cùng tam trưởng lão Văn thị nhìn nhau, âm thầm đề phòng.

Kim Tự Kinh thân là đường huynh của Kim Phù Đồ, nói thế nào cũng là dòng chính Kim gia, nhiều năm như vậy lại chưa từng nghe nói chút tin tức nào của ông ta, có lẽ là chân chính cao thủ say mê cơ quan thuật, người như vậy trong nhà bọn họ cũng có mấy người, ngày thường cũng không xuất đầu lộ diện, nhưng nếu bàn về cơ quan thuật, danh tiếng tuyệt đối còn lợi hại hơn mấy trưởng lão này nhiều.

Quỷ Tam Đài Kim thị tuy những năm gần đây nhân tài suy yếu, nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, thật sự muốn hợp lại cũng không dễ đối phó đâu.

Về phần đệ tử khác họ Sở Vân Thâm, chắc chính là người gần đây nghe đồn, khách khanh mới được chào mời của Kim thị, loại cơ quan sư tự do bên ngoài này, bọn họ không cần lo lắng quá.

Dù sao không phải mỗi người đều có thể có loại thiên phú nghịch thiên như Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc, phải có gia tộc với tài nguyên đào tạo tỉ mỉ và khổng lồ, quyết định rất lớn đến trình độ phát triển cùng tiền đồ của một cơ quan sư.

Tần Du Du nghe bọn họ đối đáp xong, nhịn không được nhìn "Sở Vân Thâm" đó mấy lần, quả nhiên trong mắt ông nhìn thấy một tia cười ôn hòa.

Tuy nàng có ấn tượng rất mơ hồ về tướng mạo của Văn Phong Thịnh, nhưng loại ánh mắt cười ôn hòa này nàng nhớ rất rõ ràng.

Trong võ đài đã đặt năm mươi bàn gỗ, mỗi bàn gỗ đều đặt cách nhau một khoảng xa, bảo đảm người dự thi trong lúc đó không thể nhìn trộm nhau được.

Trên bàn gỗ đều có một cái giỏ trúc, bên trong chứa mấy tấm sắt, dây kẽm, đinh sắt, tấm ván gỗ, dây gân bò, số lượng bằng nhau, đẳng cấp giống hệt nhau, tiếng chuông vang lên, năm mươi cơ quan sư sẽ dùng mấy thứ này trong hai canh giờ làm ra một bộ cơ quan bộ phận.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du nhìn thấy dưới đài mỗi cơ quan sư đều bận rộn, nhịn không được thở dài.

Trận chung kết ngay từ đầu, nàng đã bị Nghiêm Di gọi tới ngồi bên cạnh, cách các trọng tài khác rất xa. Nghiêm Di nghe thấy nàng thở dài liền đoán được trong lòng nàng đang nghĩ gì, cầm tay nàng nói: "Trong vòng một tháng bổn vương sẽ khôi phục tu vi cho nàng."

Nàng đã không còn tu vi, hiện giờ chế tạo cơ quan có nhiều bất tiện, tốc độ nghe nói so với lúc trước chậm chạp hơn, độ chính xác cũng không như trước. Lại nhìn người khác động tác lưu loát, tùy tay sờ liền nhào lăn tấm sắt giống như trang giấy, tạo ra các loại hình dạng, đương nhiên càng cảm thấy khổ sở.

"Thật chứ?" Tần Du Du nửa tin nửa ngờ nghiêng đầu nhìn hắn.

Yêu quái ân công lúc trước chưa bao giờ rõ ràng đề cập đến khi nào sẽ giúp nàng khôi phụ tu vi, nàng đang âm thầm lo lắng hắn có thể đợi lúc hai người thành hôn mới bằng lòng ra tay hay không đây nữa.

Trong một tháng... Theo lý thuyết thì bằng cách nào cũng không kịp cử hành hôn lễ chính thức, Tần Du Du đột nhiên cảm thấy chính nàng giống như chiếm được tiện nghi.

"Thật." Nghiêm Di trả lời đơn giản, rõ ràng, nhưng Tần Du Du chẳng những không yên tâm, ngược lại càng cảm thấy lo lắng hơn --- sẽ không phải lại là cạm bẫy gì đó nữa chứ?!

Bỏ đi, dù sao nàng hiện tại đấu không lại yêu quái ân công, cho dù có cạm bẫy thì sao nào? Hai linh thú đều nằm trong tay hắn, hắn muốn tính kế nàng, nàng cũng chỉ có thể thành thành thật thật bị tính kế thôi.

Tần Du Du buồn bực, cố gắng đem lực chú ý vào người dự thi trên võ đài.

Vừa nhìn, nhưng chầm chậm nhìn ra có chút không đúng lắm.

"Người đó, hàng thứ năm gần nhất bên trái đó, rất không bình thường." Tần Du Du nói khẽ với Nghiêm Di.

Nghiêm Di nhìn chăm chú về phía người theo như lời Tần Du Du, mày từ từ nhíu lại.

Hắn nhìn không ra cơ quan chế tác của người này có chỗ nào đặc biệt, nhưng theo nhịp điệu nhất cử nhất động của hắn ta trong lúc đó, người này tuyệt

https://thuviensach.vn

đối là võ đạo cao thủ khó lường, một võ đạo cao thủ hết sức che dấu tu vi.

"Lương Lệnh."

Lương Lệnh không hổ là tâm phúc của Nghiêm Di, vốn dĩ không cần hắn phân phó, đã đưa danh sách vị trí tương xứng của người dự thi dưới đài hôm nay đưa lên.

"Vương Tôn Tín, người nước Đông Tiên, ba mươi tám tuổi, võ giả cấp bốn, là người do tam trưởng lão Văn thị chọn vào. Khó trách ta đối với hắn không có ấn tượng." Tần Du Du tiến đến bên cạnh Nghiêm Di nhìn nhìn thông tin bên trên, lẩm bẩm nói.

"Nàng đối với ai có ấn tượng?" Nghiêm Di rất nghiêm túc hỏi han.

Nữ nhân cùng hắn sớm chiều ở chung gần mấy tháng còn chưa thể nhận thức được chính xác, dám nói có ấn tượng gì với ai?!

Chương 66: Thánh tử giá lâm

Tần Du Du bẹp miệng mếu máo, ỉu xìu nói: "Ta không có ấn tượng với thân người của hắn nhưng trình độ cơ quan thuật trên người hắn rất sâu sắc, cái này ta cuối cùng sẽ nhớ rõ mà."

"Hử? So với nàng thì thế nào?" Nghiêm Di rất ít khi nghe Tần Du Du khen ngợi trình độ cơ quan sâu sắc của ai.

"Đó khẳng định còn kém hơn ta." Tần Du Du ngửa mặt lên chút, đắc ý vênh vang nói, giống như hận không thể sinh ra một cái đuôi vểnh lên.

"Nàng so với sư phụ nàng thì sao?" Nghiêm Di nhịn không được hỏi, hắn cũng không quá quan tâm đáp án, nhưng thấy bộ dáng khuôn mặt Tần Du Du rất thú vị, nhịn không được dụ dỗ nàng.

Tần Du Du bỗng nhiên trầm lặng xuống.

Nghiêm Di có chút khó hiểu, đưa tay vén vén lại mấy sợi tóc mai, an ủi nói: "Làm sao vậy? Cho dù nàng không bằng ông ta cũng không có gì đáng ngại cả." Dù sao hắn đối với Tề Thiên Nhạc quỷ quái không có hứng thú.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du buồn bực, hờn dỗi nói: "Sư phụ nói ta hóa giải được 'Hắc Hạp Tử', ngày đó, trình độ cơ quan thuật liền chính thức siêu việt hơn ông, ông sẽ tự tay làm bánh ngọt đường mạch nha chúc mừng ta. Nhưng lúc ta thật sự làm được, ông lại không nhìn thấy."

Tay Nghiêm Di đặt lên vai nàng ngừng lại, có chút hối hận chính mình không nên vô duyên vô cớ nhắc đến sư phụ nàng, đồng thời lại nhịn không được ghen tị vị trí Tề Thiên Nhạc trong lòng nàng, nhưng hắn cũng hiểu được, hắn quen biết, ở chung với Tần Du Du chỉ mới có mấy tháng, rất khó tùy tiện thay thế được cảm tình của Tần Du Du dành cho Tề Thiên Nhạc mấy năm qua còn thân hơn cả cha ruột.

Không sao cả, hắn còn có rất nhiều năm sau có thể cùng nàng dây dưa!

"Vương Tôn Tín này có lẽ là cao thủ nào đó giả dạng, nhưng không biết ẩn náu vào trận đấu Thánh Thủ Lôi Đài lần này là muốn làm cái gì." Nghiêm Di không muốn Tần Du Du tiếp tục nhớ nhung sư phụ của nàng nữa, vì thế cố ý dẫn dắt, đổi đề tài.

"Đúng, trình độ cơ quan thuật của hắn, có thể không kém Văn thúc thúc..." Tần Du Du có chút vì Văn Phong Thịnh lo lắng hơn.

Vị trí hai người ngồi chỉ hơi cách ghế trọng tài, hơn nữa Nghiêm Di ngầm dùng thủ đoạn, sáu gã trọng tài còn lại cũng không thể nghe bọn họ nói chuyện, càng không biết giữa sân thế mà có "ngựa đen".

Chẳng qua lúc có kết quả vòng tỷ thí thứ nhất, sau khi bọn họ kiểm tra từng tác phẩm một rồi thống kê kết quả chấm điểm mỗi người, sắc mặt mọi người đều khó coi.

Đứng đầu là Vương Tôn Tín, thứ hai là Sở Vân Thâm, thứ ba là Kim Tự Kinh....

Môn nhân đệ tử chính quy của Tam đại cơ quan thế gia bọn họ, thế mà chỉ có thể xếp tới hạng ba!

Vì chứng tỏ công bình công chính, tất cả tác phẩm đưa lên, không có ghi dấu tên họ người chế tạo, cho đến lúc công bố kết quả cuối cùng mới biết được người thật sự chế tạo mỗi bộ tác phẩm cơ quan.

https://thuviensach.vn

Tuy bọn họ có thể nhìn quá trình ngươi dự thi ra tay chế tạo cơ quan, nhưng chỉ là nhìn vài lần liền nhìn ra cửa, hiển nhiên chỉ có một mình Tần Du Du, những người khác càng chú ý đệ tử nhà mình nhiều, vốn dĩ không ngờ tới vị Vương Tôn Tín im hơi lặng tiếng lại phá vây mà ra.

Sở Vân Thâm cũng đành vậy, tốt xấu gì trên danh nghĩa vẫn là đệ tử khác họ của Kim thị, Vương Tôn Tín này là ai đây? Nghe cũng chưa từng nghe qua!

Kết quả như vậy quả thật là ném mặt mũi Tam đại cơ quan thế gia bọn họ xuống đất giẫm lên mà!

Sau khi kết quả được công bố, vô số ánh mắt hứng thú không rõ cùng đồng loạt rơi xuống toàn thân trên người vị Vương Tôn Tín bề ngoài bình thường không có mảy may đặc sắc, âm thầm suy đoán đến tột cùng là cao thủ phương nào, thế lực nào phái tới.

Vương Tôn Tín giống như nhìn không thấy mấy ánh mắt quỷ dị, lẳng lặng ngồi vào vị trí của mình, chờ đợi đợt tỷ thí thứ hai bắt đầu.

Trong Tam đại thế gia, chỉ có Kim Phù Đồ tâm tình không tệ, vòng thứ nhất Kim gia có thể đồng thời có được hạng hai, hạng ba. thành tích quả thật là tốt hơn cả dự đoán của ông.

Ông quả nhiên không có nhìn lầm người, Sở Vân Thâm này trước đó e rằng còn ẩn tàng chút ít thực lực, may mắn hắn hiện giờ đã muốn là người Kim gia ông. Người này, xem ra sau này phải dùng nhiều sức lực hơn lôi kéo hắn lại, khiến hắn chết tâm, vì Kim gia ông cống hiến.

Đại hồ tử Quân Bất Ngộ lúc trước từng nghi ngờ tư cách trọng tài của Tần Du Du, ha hả cười chúc mừng Kim Phù Đồ: "Kim tiên sinh, ba hạng đầu có hai vị đều đi ra từ Kim thị, thật đáng mừng a! Theo Đại hồ tử ta nhìn thì cơ quan do hai vị cao thủ này của quý phủ cùng Vương Tôn Tín kia chế tạo cũng như nhau, xem ra quý phủ lần này có hy vọng nhìn đến vinh quang Lôi Đài rồi."

Hắn nói những lời này là thật lòng, cũng không cố ý hướng Kim Phù Đồ vuốt mông ngựa cho nên Kim Phù Đồ nghe xong đặc biệt vui vẻ, nhưng người của Văn thị cùng Phong thị, trong lòng khó chịu, ý cười trên mặt đều phai nhạt mấy phần.

https://thuviensach.vn

"Không biết vương phi nương nương thấy thế nào?" Quân Bất Ngộ quay đầu hỏi Tần Du Du, thái độ của ông vô cùng chân thành, chỉ vì Tần Du Du đã nhiều lần tự mình hoàn toàn chứng minh lời nói của nàng không phải giả dối.

Tuy nàng không có chút võ đạo tu vi nào, nhưng rõ ràng trình độ còn cao hơn những cơ quan sư cũng đáng cho ông dành phần kính trọng này.

Tần Du Du nghĩ nghĩ nói: "Cơ quan tác phẩm do Vương Tôn Tín chế tác quả thật không tệ, hạng nhất cũng xứng đáng, nhưng tỷ thí vòng thứ nhất có thời gian hạn chế, tu vi của hắn cao hơn người dự thi khác, tốc độ nhanh hơn liền chiếm ưu thế, còn về cơ quan thuật, cũng không thấy cao hơn bao nhiêu so với sáu người dự thi còn lại."

Nàng giải thích như vậy trái lại đánh trúng trọng điểm, những người khác nhớ lại tác phẩm của Vương Tôn Tín, trình độ tinh xảo bên trong cao hơn những người khác, nhưng cao thủ nhà mình phái ra nếu cũng có đủ thời gian, quả thật chưa chắc sẽ bại dưới hắn ta.

Nghĩ như vậy, nhất thời liền cảm thấy mặt mũi giấu trong tay áo cũng dễ chịu hơn nhiều.

Đợt tỷ thí thứ hai là thiết kế bản vẽ, bởi vì không cần ra tay chế tạo, chênh lệch võ đạo tu vi cao thấp bị rút ngắn đi rất nhiều.

Khi hoàng hôn, kết quả đợt tỷ thí thứ hai cũng đã có, Sở Vân Thâm đứng thứ nhất, người của Phong thị đứng thứ hai, người của Văn thị đứng thứ ba, Vương Tôn Tín tới vị trí thứ tư.

Tam đại thế gia rốt cuộc hòa nhau, sắc mặt thoáng rạng rỡ chút ít.

Tỷ thí vòng thứ ba ngày mai tiếp tục tiến hành, người của Kim thị vui mừng hớn hở vây quanh Sở Vân Thâm cùng rời đi, Vương Tôn Tín lại chủ động đi tới trước mặt người của Tây Hà Phong thị, cũng không biết hắn nói gì với Phong Quy Vân, rất nhanh hắn liền cũng người của Phong thị tách ra.

Người của Văn thị hai mắt nhìn nhau, hay là vị Vương Tôn Tín này lại là người của Tây Hà Phong thị?!

Tam trưởng lão Văn thị sắc mặt u ám, giọng căm hận nói: "Được lắm! Người của Kim thị với Phong thị đây là để lại thủ đoạn muốn Văn thị ta bị bẽ

https://thuviensach.vn

mặt. Hắc hắc! Hãy đợi đấy." Nói xong dẫn theo đám đệ tử Văn thị phất tay áo bỏ đi.

Người của Văn thị cùng Kim thị tuyệt đối không ngờ tới, đột nhiên Phong thị có một cao thủ thần bí gia nhập liên kết, thật ra giờ phút này cũng không có bao nhiêu vui mừng.

Lúc bọn họ trở lại phân bộ trong thành Tử Dạ, một thanh niên tuấn tú mặc cẩm bào màu xám bạc đang ngồi trên chủ tọa trong đại sảnh thản nhiên thưởng thức trà, bốn thiếu nữ xinh đẹp áo trắng như tuyết đứng bên hầu hạ, rất phong lưu tộc nỉ.

Vương Tôn Tín cùng Phong Quy Vân đứng song song tiến lên hành lễ, Phong nhị thái gia ho khan hai tiếng miễn cưỡng tiến lên hô: "Không biết Thánh tử giá lâm, không tiếp đón từ xa, xấu hổ xấu hổ!"

Ông trên mặt đang cười trong lòng phát khổ, sát tinh này không chịu ở kinh thành Li quốc đợi, lại chạy đến Nguyệt quốc này muốn làm gì đây?!

Chương 67: Cười khuynh thành

Thanh niên được gọi là "Thánh tử" này chính là thất hoàng tử của Li quốc, đệ tử thân truyền thứ ba của giáo chủ Phụng Thần giáo Giang Như Luyện, Húc quang Thánh tử Hạ Hi Triều.

Hắn ngẩng đầu mỉm cười nói với Phong nhị thái gia: "Là ta mạo muội quấy rầy mới đúng, Phong nhị thái gia không cần khách khí."

Lúc nói chuyện hắn tươi cười ấm áp như gió xuân, âm hàn đầu mùa đông cũng bị nụ cười của hắn xua tan hơn phân nửa. Mọi người thường nói mỹ nhân cười khuynh thành, lại không biết còn có nam tử cười rộ lên cũng có thể điên đảo chúng sinh.

Ngay cả Phong nhị thái gia biết rõ tính tình của hắn cũng bị nụ cười này làm thất thần chút ít, trong lòng âm thầm kinh hãi, nhưng một hai năm không gặp, "Trường Xuân Quyết" của vị Húc quang Thánh tử này rõ ràng đã tinh tiến rất nhiều, không biết thực lực so với Thánh Bình Thân vương kia thì như thế nào.

https://thuviensach.vn

Nhưng nơi này dù sao cũng là nơi kinh thành quan trọng của Nguyệt quốc, Húc quang Thánh tử cho dù lợi hại vô cùng thế nào đi nữa, một khi bị phát hiện cũng rất khó thoát thân. Phong nhị thái gia cũng không quan tâm sự sống chết của hắn, nhưng quan hệ giữa Tây Hà Phong thị với Phụng Thần giáo không phải bình thường, nếu Húc quang Thánh tử gặp chuyện không may tại phân bộ của bọn họ, ông về tình về lí đều khó ăn nói với Phụng Thần giáo.

"Thánh tử đến không biết có chuyện gì?" Phong nhị thái gia cẩn thận hỏi.

Tình hình Li quốc với Nguyệt quốc không giống nhau, trong Nguyệt quốc hoàng thất Nghiêm thị nắm giữ thực quyền chân chính, mà Hoàng tộc Hạ thị của Li quốc thì lại nghe lệnh của Phụng Thần giáo, Phụng Thần giáo thậm chí có quyền quyết định ngôi vị hoàng đế cho ai kế thừa.

Nghe nói vị quốc quân Li quốc hiện nay có thể trong lúc đông đảo huynh đệ bộc lộ tài năng đăng cơ làm vua, không phải vi bản thân hắn ta có bao nhiêu xuất sắc, mà bởi vì tư chất xuất chúng của thất hoàng tử Hạ Hi Triều này, được giáo chủ Phụng Thần giáo lựa chọn thu nhận làm đệ tử thân truyền, hắn ta (quốc quân Li quốc) có liên quan nên cũng được Giang Như Luyện xem trọng liếc mắt một cái, mới vô duyên vô cớ trở thành vua một nước.

Vì vậy có thể thấy được, địa vị Thánh tử của Phụng Thần giáo có thể so ra đáng giá hơn hoàng tử, cho nên Phong nhị thái gia xưng hô với Hạ Hi Triều cũng là "Thánh tử".

Hạ Hi Triều cười như không cười nghiêng người liếc nhìn Phong Quy Vân một cái nói: "Quy Vân hắn không muốn đưa Du Du tiểu biểu muội của hắn về Phụng Thần giáo, nói ta làm sao không tự mình đi một chuyến đây."

Phong Quy Vân sắc mặt khẽ biến nói: "Thuộc hạ vô năng, xin Thánh tử tha tội."

Phong nhị thái gia ngẩn ra, rất nhanh hiểu ra người "Du Du tiểu biểu muội" trong miệng Húc quang Thánh tử chính là nữ nhi của Dao Cơ, là vương phi của Thánh Bình Thân vương hiện tại.

"Ngươi không phải vô năng, chỉ là còn tâm tư thương hương tiếc ngọc thôi." Hạ Hi Triều phất nhẹ ống tay áo nói với Vương Tôn Tín: "Đã nhiều ngày đi tham gia đại hội Thánh Thủ Lôi Đài, cảm giác thế nào?"

https://thuviensach.vn

Vương Tôn Tín hơi hơi khom người trả lời: "Lấy được nhiều thông tin có ích, Tam đại thế gia quả thật bên trong thâm hậu, thuộc hạ sợ là rất khó đoạt giải quán quân."

Phong nhị thái gia cùng đám đệ tử môn nhân Phong gia xem như được khích lệ, nhưng không ai có tâm tình cười.

"Vị vương phi mới của Thánh Bình Thân vương đó thì như thế nào?" Hiển nhiên đây mới là chuyện Hạ Hi Triều quan tâm thật sự.

"Thuộc hạ không thể tự mình tìm hiểu nàng ấy, chỉ nghe các cơ quan sư khác nói... thâm sâu khó lường."

Hạ Hi Triều cười cười đứng lên, nói với Phong nhị thái gia: "Sắc trời đã tối, ta trước cáo từ. Quy Vân theo ta đi thôi."

Nói xong cũng không chờ Phong nhị thái gia nói gì, liền dẫn bốn mỹ nhân áo trắng nghênh ngang mà đi.

Phong Quy Vân yên lặng trao đổi ánh mắt với Phong nhị thái gia, đi theo hắn ta ra cửa rời đi.

Cho đến khi đoàn người bọn họ đi xa, Phong nhị thái gia mới thở dài một hơi, cuối cùng cũng tiễn được vị sát thần này đi, chỉ cần hắn không ở trên địa bàn của Phong gia gây chuyện, gặp chuyện không may là tốt rồi, nơi khác ông cũng không muốn quản đâu.

Phong Quy Vân đi theo Húc quang Thánh tử ngồi lên xe ngựa, trên mặt bình tĩnh mà cung kính, trong lòng lo lắng không thôi, thời gian gấp gáp hắn vốn dĩ không kịp liên lạc với Dạ Như Niên đi báo tin cho Hà Mãn Tử.

"Muốn cho người mật báo với Du Du tiểu biểu muội sao?" Húc quang Thánh tử ngồi đối diện hắn bỗng nhiên nói.

Phong Quy Vân cười khổ nói: "Thuộc hạ không dám."

"Ta rất vất vả bày mưu làm tiểu nha đầu đó trúng độc Hóa Nguyên Đan, vốn tưởng phái nhiều cao thủ trong giáo là có thể bắt giữ nàng ta, kết quả ngươi 'nhiệt tình', nhúng tay vào, ngược lại đưa nàng ta vào trên tay Nghiêm Di, ngươi còn có cái gì không dám?" Giọng nói Húc quang Thánh tử nhu hòa, không giống đang khởi binh vấn tội chút nào, giống như là cùng bạn bè nói chuyện trời đất vậy.

https://thuviensach.vn

"Ngươi đã từng một lòng vì ta ra sức, ta liền cho ngươi một lần cơ hội. Ba tháng sau chính là sinh nhật của sư phụ hắn lão nhân gia, đến lúc đó ta muốn tiểu nha đầu này dâng lên cho sư phụ làm lễ, cơ hội chỉ có một lần, nếu ngươi khiến ta thất vọng, ta sẽ rất ghi hận."

"Dạ, thuộc hạ hiểu." Phong Quy Vân trầm giọng nói.

Lần trước người để Húc quang Thánh tử ghi hận, đã chết vì ngứa trúng kịch độc, ngay tại bên trong hình đường (nơi xử phạt) của Phụng Thần giáo, ngứa đến mức gãi từng mảng da thịt xuống, chết trong tình trạng rất thảm thiết, Phong Quy Vân nhớ tới cũng thấy lạnh cả người hồi lâu.

Hắn ở Phong gia khá được coi trọng, nhưng Phong gia coi trọng lợi ích hiện tại sẽ không đồng ý vì một đệ tử dòng bên là hắn mà đắc tội Phụng Thần giáo, cả Dao Cơ cô cô năm đó... Phong gia cuối cùng không nói lời nào đã bỏ qua chuyện đó mà.

Dòng chính Phong thị số người ít ỏi mà bẩm sinh võ đạo tu vi thiên phú cũng có hạn, nhưng bọn họ nắm giữ tài lực cùng thực quyền trong tộc, có thể dễ dàng mời võ đạo cao thủ vì bọn họ dốc sức, hắn một đệ tử dòng bên dù võ đạo tu vi xuất chúng như vậy, nếu muốn tiếp cận thực quyền cũng hết sức khó khăn.

Vốn dĩ gia nhập Phụng Thần giáo là hy vọng làm tăng thực lực của mình cùng địa vị trong tộc, không ngờ vào Phụng Thần giáo mới biết rất nhiều chuyện so với tự mình đoán còn phức tạp hơn nhiều.

Húc quang Thánh tử hiển nhiên không hề tín nhiệm hắn, hắn tuyệt đối không đồng ý giao Tần Du Du vào tay bọn họ, hắn nên làm sao bây giờ?

"Ta ở thành Tử Dạ cần người chạy việc, Dạ Như Niên đã đến đây mấy ngày rồi, hắn là quen thuộc tình hình, ta muốn sai người đưa hắn tới bên đó mấy ngày, không có chuyện gì nữa, ngươi có thể đi rồi." Húc quang Thánh tử cười một cách ấm áp dịu dàng.

Phong Quy Vân đành phải xuống xe rời đi, Vương Tôn Tín cùng hắn một đường, cũng không biết là muốn theo dõi hay muốn lẫn vào người của Phong gia tiếp tục tham dự đại hội Thánh Thủ Lôi Đài.

Phong Quy Vân trở về phân bộ Phong gia, miễn cưỡng nói xã giao với Phong nhị thái gia mấy câu rồi trở về phòng nghỉ ngơi, trong đầu hỗn loạn gần

https://thuviensach.vn

như thức trắng đến bình minh luôn.

Trong một tòa tiểu lâu hoa lệ, Húc quang Thánh tử tắm rửa xong, cả người lười biếng ngồi bên cửa sổ, ngón tay như bạch ngọc vô ý gõ gõ song cửa.

Thánh Bình Thân vương phủ hẳn là ngay tại hướng này, nữ nhân đó quả nhiên không đơn giản, sư phụ người như vậy vì nàng ấy đến nay không thể quên tình, nữ nhân nàng ấy sinh cũng không bình thường, dễ dàng khiến Phong Quy Vân nam nhân có dã tâm bừng bừng cũng vì nàng tâm địa mềm nhũng.

Không biết tiểu nha đầu nếm ra tư vị sẽ như thế nào?

Thánh Bình Thân vương đó không gần nữ sắc nói vậy còn chưa từng cùng nàng làm phu thê thật sự, nếu không nàng sẽ không còn sống êm đẹp được, là động phàm tâm, không muốn nàng chết, hay là coi trọng cơ quan tuyệt học của nàng, muốn lợi dụng nàng triệt để rồi nói sau?

"Nghiêm Di, năm đó Đại sư huynh của ta thua trên tay ngươi, hy vọng ngươi thực sự mạnh như vậy, đáng giá ta tự mình ra tay." Húc quang Thánh tử mỉm cười lẩm bẩm.

Chương 68: Bổn vương chờ không kịp

Trong Thánh Bình Thân vương phủ, Tần Du Du uống xong Dịch Kinh Đan, sớm ngủ say, cũng không biết nguy cơ đang từng bước tới gần.

Sáng sớm hôm sau, vòng tỷ thí cuối cùng của trận chung kết Thánh Thủ Lôi Đài đúng hạn tiến hành, nhưng địa điểm không ở võ đài phía tây mà đổi thành bên trong nhà kho ngoài thành cố ý chuẩn bị cho trận thi đấu này.

Trong nhà kho đầy các loại cơ quan lớn nhỏ, tất cả cơ quan sư không được phá hư cơ quan, bằng tốc độ thật nhanh lấy được chén rượu bằng ngọc xanh bên trong.

Vị trí trọng tài được đặt ở chỗ cao trong nhà kho, có thể quan sát đủ loại biểu hiện của người dự thi trong lúc đó.

Trận này hiển nhiên là dựa theo gợi ý của Tần Du Du lúc trước, đặc biệt quy định tất cả cơ quan sư không được sử dụng võ công, điều này tăng thêm rất nhiều

https://thuviensach.vn

khó khăn, nhưng cũng giảm chênh lệch võ đạo tu vi cao thấp xuống thấp nhất.

Tần Du Du vui sướng khi người gặp họa, nhìn mấy nhóm người dự thi căng thẳng không thôi đi giữa các cơ quan trùng điệp, gần như nhịn không được ý xấu cười ha hả, cuối cùng cũng có người phải chịu những đau khổ giống nàng!

Nghiêm Di ngồi bên cạnh nàng thấy khóe miệng không ngừng cong lên, hai mắt sáng lấp lánh, nhịn không đợc nhéo nhéo tay nàng, đúng là một tiểu nha đầu.

Hắn sinh ra trong hoàng thất, tuy quan hệ thân thiết với mẫu thân, huynh trưởng, nhưng thấy bên cạnh mình, người luôn có tâm tư phức tạp chiếm phần đông, cho dù là chính hắn cũng thế.

Tần Du Du cứ như nữ hài tử, trong mắt hắn giống như viên ngọc thô hoàn mỹ, đơn thuần thú vị nhưng cũng thông minh giảo hoạt, nơi nơi khác biệt.

Hắn thích nhìn bộ dáng tự tin, vẻ mặt sáng láng của nàng khi bàn luận về cơ quan thuật, cũng thích ngắm nhìn bộ dáng đáng yêu giả bộ cừu con mềm yếu của nàng dù rõ ràng bị tức đến giẫy nảy, nghiến răng nghiến lợi ken két, thích nhìn bộ dáng nàng động tình, đỏ mặt, hai mắt tròn ngập nước trong lòng hắn...

Trước hết làm hắn sinh ra hứng thú không thể giấu giếm chính là vì cơ quan thuật cùng dung mạo xinh đẹp của nàng, nhưng ở chung với nhau, hắn lại càng mê muội nàng, càng ngày càng không muốn buông ra.

Hắn rất thích phần đại lễ mà ông trời đưa đến cho hắn này!

Năm mươi người dự thi, người này nối tiếp người kia đi vào nhà kho, bước đi quan sát né tránh các cơ quan lặp đi lặp lại, không khác nhau lắm, Tần Du Du nhìn sáu bảy người, từ từ cũng cảm thấy chán rồi, cảm thấy Nghiêm Di đang nắm cổ tay nàng hình như lại đang bắt mạch cho nàng, không khỏi khó hiểu hỏi: "Ngươi sao cứ thích bắt mạch cho ta vậy? Cơ thể ta có vấn đề gì sao?"

Câu hỏi này nàng đã hỏi mấy lần rồi, mỗi lần đều nhận được câu trả lời qua loa.

"Kinh mạch vẫn còn hơi yếu, nhưng chờ uống toàn bộ Dịch Kinh Đan xong, hắn là còn kém không nhiều lắm." Nghiêm Di còn thật sự xác nhận lại, mới chậm rãi nói.

"Ngươi thấy kinh mạch thế nào mới là mạnh?" Tần Du Du quyết định đổi góc độ hỏi.

https://thuviensach.vn

"Ít nhất có thể chống đỡ chân khí của võ tôn cấp chín mới được." Giọng nói Nghiêm Di nhẹ nhàng bâng quơ, giống như đạt tới cấp bậc võ tôn cấp chín cũng chỉ là tạm đủ tư cách thôi, mà còn đơn giản giống như ăn cơm uống nước thường ngày.

"Tu vi của ta mới đạt cấp năm thôi, muốn kinh mạch mạnh như vậy làm gì?" Tần Du Du rất rối rắm, cảm thấy bản thân lúc trước tự hào về thiên phú tu luyện với bây giờ rõ ràng bị người xem thường.

Nghiêm Di xụ mặt, không thèm nói tới.

"Ngươi đến tột cùng tu vi cấp mấy?" Tần Du Du nịnh nọt lấy lòng, chủ động nắm lấy cánh tay hắn lắc lắc, câu hỏi này nàng đã tò mò lâu rồi.

"Cấp mười tám." Nghiêm Di trả lời rất rõ ràng.

Nhận được lại là khịt mũi khinh thường của Tần Du Du: "Ngươi nói ngươi là thần tiên sống luôn cho rồi đi!"

Đây rõ ràng là nói cho có lệ với nàng thôi!

Nếu là lúc trước, nàng sẽ bị dọa nhảy dựng lên, khuôn mặt Nghiêm Di biểu hiện đoan chính, nghiêm túc sẽ khiến nàng nhịn không được tin ngay.

Nhưng sau khi phát hiện người này biểu hiện với ngôn ngữ, hành vi không có liên quan gì, lời nói của hắn độ uy tín lập tức bị giảm giá ngay --- nếu người này có thể chính trực nghiêm nghị mà trêu chọc nàng, nghiêm túc nghiêm trang như thế này mà nói dối ba hoa nhất định cũng không khó khăn.

"Vậy ngươi mấy tuổi?" Tần Du Du tiếp tục hỏi, nếu yêu quái ân công nói hắn năm nay thật ra đã gần ba trăm tuổi, nàng sẽ cân nhắc chuyện tin tưởng lời nói dối của hắn.

"Hai mươi bốn."

"Hơn ta bảy tuổi..." Tần Du Du dưới ánh mắt của Nghiêm Di, quyết định không thảo luận vấn đề tuổi tác nữa.

Yêu quái ân công rõ ràng lớn hơn nàng một khoảng lận, còn không chịu cho nàng nói.

Nhưng hắn hắn là sẽ không buồn chán đến mấy năm tuổi cũng nói dối, hai mươi bốn cho dù là võ tôn cấp chín cũng là thiên tài trong thiên tài, yêu quái ân

https://thuviensach.vn

công giống như còn cao hơn, nhưng cấp mười tám lại quá cao rồi, quả thật không thể tưởng tượng nổi.

Nàng nhớ mang máng nghe người ta nói người sớm nhất đạt được cảnh giới võ thánh cấp mười tám được biết đã bảy mươi chín tuổi, hình như người này là tổ tiên của hoàng tộc Nghiêm thị.

À ha, thì ra có tổ tiên biến thái như vậy, độ biến thái của yêu quái ân công cũng là có nguồn gốc từ đây.

"Sau khi trở về viết ngày sinh tháng đẻ ra giao cho Vi Nương." Nghiêm Di bỗng nhiên nói.

Muốn ngày sinh tháng đẻ của nàng... Đó là dùng để đính hôn mà, Tần Du Du nhịn không được trên mặt nóng rần lên, qua một hồi lâu mới cố gắng đè xấu hổ xuống, lúng túng nói: "Cũng không thể chờ Đại Chủy với Tiểu Khôi chúng nó tỉnh lại chúng ta lại... lại..."

"Không thể, trời biết chúng nó khi nào mới hoàn thành thăng cấp." Nghiêm Di vốn dĩ không định chờ mấy tháng thậm chí mấy năm lâu như vậy.

"Nhưng, sư phụ ta không có ở đây." Tần Du Du cứ cố gắng viện cớ.

Nghiêm Di thản nhiên liếc mắt nhìn nàng một cái: "Bổn vương chờ không kịp."

Tần Du Du bị hắn nói thẳng như vậy khiến cho không biết nên xấu hổ, tức giận hay hộc máu nữa.

Bỏ đi, đi bước nào tính bước đó, chờ nàng khôi phục tu vi đã, hừ hừ!

Khi mặt trời lặn, vòng tỷ thí cuối cùng cũng xong, không ngờ là Vương Tôn Tín đoạt quán quân, hạng nhì là người của Văn thị, mà hạng ba còn lại là Sở Vân Thâm, cuối cùng kết quả thống kê được, ngoại trừ Vương Tôn Tín cùng Sở Vân Thâm cùng hai cơ quan sư có tiếng khác, còn lại sáu người tiến và trận chung kết cuối cùng đều là đại biểu của Tam đại thế gia.

Trong đó Kim gia chỉ có một người là Kim Tự Kinh, Phong gia hai người, Văn gia ba người.

Người bên ngoài xem Vương Tôn Tín cũng là người của Phong gia, Kim gia may mắn có Sở Vân Thâm với Kim Tự Kinh dựa vào, mặt mũi cũng không quá khó coi.

https://thuviensach.vn

Nhưng tới trận chung kết cuối cùng, sẽ không tốt như vậy.

Trận chung kết cuối cùng dùng phương thức rút thăm quyết đấu, trong mười người, năm người rút trúng thẻ đỏ, năm người rút trúng thẻ trắng, trên thẻ đỏ có chữ số, người dự thi cứ theo số thứ tự đó mà chọn ra đối thủ của mình bên người rút thẻ trắng, phương thức tỷ thí do người rút thẻ trắng quyết định, chỉ cần hợp lý, cũng không giới hạn hình thức.

Bởi vì người từng rút trúng thẻ trắng chỉ có thể bị khiêu chiến một lần nên người rút trúng thẻ đỏ số một là may mắn nhất, người rút trúng thẻ đỏ số không là người không may mắn nhất.

Sau vòng thứ nhất thắng vào thua loại, năm người ở lại, sau đó tiếp tục rút thẻ đỏ trắng, lần này thẻ đỏ chỉ có hai thẻ, nói cách khác, trong đó một người rút thẻ trắng có thể không cần tỷ thí vào thắng vòng ba.

Còn ba người sẽ tỷ thí ba vòng, cuối cùng quyết định thứ tự.

Có thể cuối cùng thắng được, vừa cần thực lực với vận khí, trên thực tế, đây là trạm kiểm soát cuối cùng do Tam đại thế gia khống chế kết quả thi đấu.

Chỉ cần đưa hai cường giả không thuộc gia tộc của mình đến quyết chiến với nhau, cơ hội người nhà mình thắng cuối cùng sẽ tăng cao hơn.

Chương 69: Ngược một lần không đủ

Văn Phong Thịnh từng là đệ tử trung tâm của Văn gia, đối với thủ đoạn làm việc mờ ám trên đại hội Thánh Thủ Lôi Đài đương nhiên rất rõ ràng, cho nên mới đi cùng đường với người của Kim gia, phòng ngừa bản thân vì biểu hiện xuất chúng mà trở thành vật hy sinh xui xẻo quỷ quái.

Tuy hắn ẩn nhẫn nhiều năm bí mật tu luyện cơ quan thuật, nhưng trong thiên hạ kỳ nhân dị sĩ rất nhiều, hắn còn chưa có kiêu ngạo đến mức cho rằng mình có khả năng đè ép anh tài thiên hạ.

Mục đích của hắn, chính là phải ở trên lôi đài đường đường chính chính còn hơn năm đó phụ thân của Văn Ngũ Lang - đệ đệ ruột của gia chủ Văn gia đương nhiệm dùng thủ đoạn đê tiện.

https://thuviensach.vn

Trận chung kết cuối cùng, vòng rút thăm thứ nhất, Tần Du Du ngóng nhìn khay ngọc và mười hạt châu tròn vo giống nhau như đúc trong khay ngọc, lại nhìn mười người dự thi từ từ tiến lên vây quanh cạnh bàn gỗ, khẩn trương nói: "Không biết Văn thúc thúc lúc này có thể được như mong muốn hay không?"

"Ba đại biểu của Văn gia đều tiến vào, hắn phải đánh một tên cũng hắn là không khó." Nghiêm Di thật ra đối với trận đấu Thánh Thủ Lôi Đài lần này hứng thú đã không còn nhiều nữa.

Lúc trước Nguyệt quốc vì trận đấu này tốn hao nhiều tâm lực, hy vọng có thể nhân cơ hội mượn sức một trong tam đại thế gia, hoặc tìm ra một vài cơ quan sư xuất sắc giữ lại dùng cho mình, nhưng từ khi tìm thấy Tần Du Du, điều này liền trở nên không còn quan trọng nữa.

Có thể lôi kéo Tam đại thế gia đương nhiên là tốt, nhưng đã không còn đáng giá như lúc ban đầu nữa, còn cơ quan sư xuất sắc.

Bọn họ ngược lại còn có chút hứng thú, chẳng qua hiện giờ Nguyệt quốc đã có Tần Du Du là cơ quan sư thiên tài ở lại, cho dù bọn họ không mở miệng, cũng sẽ không ít cơ quan sư chủ động ở lại.

"Ngươi có nhớ người nào là Văn Ngũ Lang không?" Tần Du Du hỏi, dù sao chuyện nàng không nhớ rõ người, yêu quái ân công đã biết rồi.

"Người áo choàng màu nâu buộc đai lưng màu lam." Nghiêm Di không ngại thậm chí rất hài lòng chuyện nàng không nhớ rõ những người khác, chuyên tâm nhớ rõ hắn là được.

Trong lúc bọn họn nói chuyện, tiếng chuông bắt đầu rút thăm vang lên, trước đài mười người đồng thời đưa tay vào trong khay lấy một hạt châu bóp nát, lộ ra thẻ bài trong đó.

Văn Phong Thịnh vận may không tệ, rút trúng thẻ màu đỏ số 2, mà Văn Ngũ Lang cũng rút trúng thẻ trắng.

Rút trúng thẻ đỏ số 1 chính là cơ quan sư có tiếng nhiều năm, hắn do dự một lát, chủ động chọn đối thủ là một người dự thi khác cũng không xuất thân từ Tam đại cơ quan thế gia giống hắn.

Một vòng một trận này định thắng bại, mỗi người đều hy vọng có thể gặp gỡ đối thủ yếu nhất, tên cơ quan sư bị chọn trúng về trình độ xấp xỉ với đại biểu

https://thuviensach.vn

khác do Văn gia phái ra, nhưng hắn không có bối cảnh của Tam đại thế gia, cho dù loại bỏ hắn kết quả cũng không có gì không tốt cả.

Tần Du Du lại lắc lắc đầu: "Hắn ta thua chắc rồi!"

"Vì sao nói như vậy?" Nghiêm Di tại phương diện này rất tin tưởng nhãn lực của nàng.

"Đối thủ hắn chọn ta nhớ rõ, khi vòng loại ta có xem qua tác phẩm của hắn, tốn nhiều tính toán về trục bánh xe truyền lực đến mức tinh xảo, nổi trội, là người lợi hại nhất trong vòng đấu loại mà ta gặp qua, ừm, về điểm này, hắn thậm chí cũng mạnh như Văn thúc thúc, hắn cũng rất đắc ý về điều này, nếu hắn đưa ra tỷ thí, người rút trúng thẻ đỏ này đoán chừng sẽ thua."

"Nàng nhớ rõ hắn?" Giọng điệu Nghiêm Di có chút kì lạ.

"Đúng, trên tay hắn có một cái bớt lớn màu đen." Tần Du Du vì mình nhớ rõ một người mới chỉ gặp mặt một lần cảm thấy rất tự hào.

Nghiêm Di một hồi không nói gì --- quả nhiên nhớ rõ không phải là mặt.

Kết quả trận đầu quả nhiên như Tần Du Du dự đoán, cơ quan sư rút trúng thẻ trắng được chọn đấu trận đầu đưa ra yêu cầu lấy trục bánh xe tổ hợp cơ quan, chế tạo một cơ quan có thể bắn một quả cầu sắt nặng một cân *(1/2 kg)* bắn xa một trượng, cơ quan do cơ quan sư rút trúng thẻ đỏ chế tạo phóng ra mười lần, không quá xa thì quá gần, cuối cùng thất bại.

Tần Du Du đắc ý liếc nhìn Nghiêm Di một cái, lập tức quay đầu nhìn xem Văn Phong Thịnh đến cuối cùng có thể chọn Văn Ngũ Lang làm đối thủ hay không.

Văn Phong Thịnh nắm chặt thẻ đỏ trên tay, từ từ ngẩng đầu nhìn Văn Ngũ Lang đang ung dung đứng đối diện, lớn tiếng nói: "Mời Văn tiên sinh chỉ giáo."

Hắn nói ra lời này, ngoại trừ Tần Du Du với Nghiêm Di sớm đã có chuẩn bị, mọi người còn lại đều giật mình không nhẹ.

Văn Ngũ Lang bàn về thực lực chính là người lợi hại nhất Văn gia phái ra lần nay. Hắn ở Văn gia, được công nhận ngoại trừ các vị đại trưởng lão đang bế quan quanh năm ra thì chính là đệ nhất cơ quan cao thủ. Trước khi trận chung kết vòng loại, ở vòng tỷ thí cuối cùng, tên thậm chí còn xếp ở trước "Sở Vân Thâm" này.

https://thuviensach.vn

Trong mười người tiến vào trận chung kết, thực lực thật sự của Văn Ngũ Lang xếp trên bảng tuyệt đối ở ba hạng đầu.

Thậm chí cơ quan sư của Tam đại thế gia khác tiến vào dự thi, đối với người dự thi tiến vào trận chung kết tuyệt đối nắm chắc, đều đã ở trận chung kết vòng loại che giấu thực lực thỏa đáng, nếu ai nghĩ thành tích trong bảng xếp hạng ở trận chung kết vòng loại đó là thực lực thật sự của cơ quan sư, vậy trong trận chung kết này tuyệt đối tròng mắt sẽ rớt xuống đất.

Trong năm người dự thi rút trúng thẻ trắng, ngoài cơ quan sư đầu tiên đã thắng ra, còn lại bốn người, có ít nhất hai người thực lực rõ ràng không bằng Văn Ngũ Lang, tất cả mọi người không thể giải thích nổi Văn Phong Thịnh vì sao lại làm loại chuyện ngu xuẩn này.

Kim Phù Đồ ngồi ở trên ghế trọng tài gấp đến độ gần như muốn nhảy dựng lên quát dừng lại, tam trưởng lão Văn gia cười lạnh nói: "Kim hiền chất, vị đệ tử khác họ này của quý phủ, đúng là hảo khí phách nha!"

Trong lòng ông đè nén không cho rằng vị Sở Vân Thâm trước mặt này có khả năng thách thức thực lực Văn Ngũ Lang nhà mình, chẳng qua nhịn không được hoài nghi lựa chọn không hợp lẽ thường này có thể giấu âm mưu gì không.

Trong lòng Kim Phù Đồ hận sâu sắc, trên mặt vẫn cười tùy ý nói: "Có thể cùng cơ quan cao thủ đứng đầu Văn thị luận bàn, cơ hội khó có được mà."

Văn Ngũ Lang vốn nghĩ với thực lực của mình, ít nhất ba cơ quan sư rút thẻ đỏ trước sẽ không dám chọn hắn làm đối thủ, không ngờ tới tên Sở Vân Thâm không rõ lai lịch này lại quá to gan, cho rằng danh tiếng hắn hiện nay đều là khoác lác sao?

Hắn giương mắt lạnh lùng đánh giá nam tử đeo mặt nạ trước mặt này, tuy không thấy rõ khuôn mặt lắm, nhưng càng nhìn càng cảm thấy giống như đã từng quen biết. Hắn bước lên nói: "Phụng bồi, Văn mỗ liền cùng Sở tiên sinh một lần hóa giải 'Bách Trân Hạp'."

"Bách Trân Hạp" chính là một loại cơ quan hộp lưu giữ trân bảo do tiền bối Văn gia trăm năm trước phát minh ra, hiện giờ trong thiên hạ phần lớn cơ quan sư kỹ thuật vững vàng đều có thể chế tạo ra, nhưng phẩm chất lại khác một trời một vực.

https://thuviensach.vn

Văn Ngũ Lang tuy rất tự tin, nhưng cũng rất cẩn thận, đây là một cuộc đấu loại định thắng bại, chỉ cần có một chút sai sót, liền có thể bại trận, trực tiếp mất đi cơ hội cạnh tranh ba vòng, cho nên hắn cố không giữ gìn thực lực, chọn một loại mà mình am hiểu nhất ra làm hạng mục tỷ thí.

Tần Du Du than nhẹ một tiếng nói: "Quả nhiên để Văn thúc thúc đoán trúng rồi. Năm đó phụ thân của Văn thúc thúc chính là cùng Văn Ngũ Lang thi hóa giải 'Bách Trân Hạp', sau đó bị ca ca của Văn Ngũ Lang, là chủ nhà Văn gia hiện giờ dùng thủ đoạn tính kế mới chiến thắng. Sư phụ với Văn thúc thúc đều cho rằng, Văn Ngũ Lang từ đó về sau nhất định sẽ đặc biệt nghiên cứu loại cơ quan này, quả nhiên hắn hiện giờ nắm chắc nhất chính là cái này, nhưng hắn lúc này thua chắc rồi!"

Nguyên nhân chính là vì lúc trước thắng được không vinh quang, cho nên Văn Ngũ Lang mới có thể phá lệ chú trọng, hao phí tâm lực rất lớn để nghiên cứu, không ngờ lại là nhược điểm.

Cái gọi là 'Bách Trân Hạp' chính là cái hộp ở mặt ngoài có mười nút xoay hoạt động, trên từng nút xoay có nấc độ tử 1 tới 10, xoay từng nút xoay tới đúng nấc độ, Bách Trân Hạp tự nhiên có thể mở ra.

Cơ quan sư lợi hại có thể dựa vào khi xoay nút, trong Bách Trân Hạp sẽ phát ra tiếng động rất nhỏ cùng với kinh nghiệm bản thân phán đoán ra vị trí chính xác, do đó mở Bách Trân Hạp ra.

Hóa giải Bách Trân Hạp cho tới bây giờ chỉ có cơ quan sư cực kì cao cấp mới có thể làm được, dùng cách hóa giải Bách Trân Hạp làm phương thức kiểm tra đánh giá năng lực cơ quan sư cũng gặp khá nhiều, ai có thể phá giải "mật mã" của Bách Trân Hạp trước thì người đó thắng.

Loại Bách Trân Hạp này, quan viên phụ trách chuẩn bị cho đại hội Thánh Thủ Lôi Đài đương nhiên đã sớm chuẩn bị rồi, ra lệnh một tiếng sẽ đưa hai cái đến.

Tới trên đài.

Sau khi hai bên tự thiết lập "mật mã" mở ra cho Bách Trân Hạp, trao đổi hai cái hộp cho nhau, tiếng chuông trọng tài vang lên liền bắt đầu hóa giải.

https://thuviensach.vn

Hai người không hẹn mà cùng đưa lổ tai dán lên trên hai chân hộp đồng cao ba thước *(khoảng 1 m)*, một bên cẩn thận xoay xoay nút, một bên nhắm mắt yên lặng nghe từng tiếng vang nhỏ truyền từ trong hộp.

Trên dưới đài mọi người nín thở tĩnh khí, không dám phát ra mảy may tiếng động nào làm quấy rầy bọn họ.

Thời gian từ từ trôi qua, tay hai người gần như đồng thời đưa tới trên cái nút thứ mười cuối cùng.

Cạch! Trong tai Văn Phong Thịnh nghe thấy một tiếng vang nhỏ tự nhiên, hắn không chút do dự ngồi thẳng thân mình, đưa tay nhấn vào nút mở hộp ra.

Nắp của Bách Trân Hạp "thình" mở ra một khen hở nhỏ --- Hắn thành công!

Dưới đài một mảng tiếng khâm phục, dĩ nhiên là Sở Vân Thâm thắng!

Trên dưới Văn gia tức giận biến sắc, việc này vượt qua cả chuyện thắng thua giữa Văn Ngũ Lang với Sở Vân Thâm, Văn Ngũ Lang là thua ở Bách Trân Hạp do tổ tiên Văn gia phát minh, điều này đối với danh dự của Văn gia là đả kích cực kì nghiêm trọng.

Trọng tài cùng phần đông khách quý dưới đài ngơ ngác nhìn kết quả ngoài dự đoán của mọi người, rơi vào trầm lặng kì lạ ngắn ngủi.

Cạch! Bách Trân Hạp của Văn Ngũ Lang cũng mở ra, chậm hơn gần nửa khắc đồng hồ so với Sở Vân Thâm.

Văn Ngũ Lang như trút được gánh nặng ngồi thẳng thân mình, bỗng cảm thấy không khí xung quanh có chút không đúng, lúc nãy hắn hết sức chăm chú vào Bách Trân Hạp trước mặt, vốn dĩ không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì.

Hắn quay mạnh đầu nhìn về hướng Sở Vân Thâm cách đó không xa...

Sở Vân Thâm đứng thẳng tắp, lạnh lùng nhìn hắn, mà Bách Trân Hạp phía sau hắn, thế mà đã mở ra rồi.

Ta thua?! Ta thế mà thua?! Văn Ngũ Lang gần như không thể tin tưởng hai mắt của mình, điều này sao có thể?!

Hắn hao phí hơn hai mươi năm tinh lực tâm huyết vào Bách Trân Hạp này, tự nhận cho dù là Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc, ở cái phương diện này

https://thuviensach.vn

cũng không thể mạnh hơn hắn được, hắn sao lại có thể thất bại dưới một cơ quan sư không rõ lai lịch như vậy?

Văn Ngũ Lang gắt gao nhìn chằm chằm Sở Vân Thâm, càng nhìn càng cảm thấy quen mắt.

"Ngươi đến tột cùng là ai?!" Văn Ngũ Lang khàn giọng nói.

Trên đài, tam trưởng lão Văn gia cũng bất ngờ rất nhanh tỉnh táo lại, nghiêng đầu nói với Kim Phù Đồ: "Kim hiền chất, vị đệ tử khác họ này của quý phủ đến tột cùng là có lại lịch gì?"

Ông tuy không nhận ra Văn Phong Thịnh nhiều năm không gặp, nhưng cũng hoài nghi vô cùng đối với thân phận của hắn.

Các loại cơ quan công dụng do Văn thị chế tạo danh tiếng cực vang, nhưng danh tiếng nhất chính là Bách Trân Hạp này, cũng vì vậy mà, kỹ thuật hóa giải Bách Trân Hạp cũng là công nhận cao nhất. Hiện giờ cao thủ số một số hai trong tộc, thế mà ở ngay hạng mục này lại thua một người ngoài, hơn nữa lại là Văn Ngũ Lang, cao thủ Văn gia am hiểu nhất của bọn họ ra xuất chiến.

Bản lĩnh giữ nhà của gia tộc mình bị người dễ dàng vượt qua, thay đổi này người nào cũng khó mà bình tĩnh được.

Kim Phù Đồ cũng bất ngờ không ít hơn họ, nhưng lúc này, đương nhiên không thể sợ hãi, cho nên chỉ rụt rè cười nói: "Việc Kim gia ta thu nhận, sử dụng đệ tử, không cần giải thích với Văn tiền bối chứ? Thắng bại là chuyện thường tình của binh gia, Văn tiền bối chú ý làm gì?"

Ánh mắt của Văn Ngũ Lang trên đài như mũi tên, hận không thể bắn thủng mặt nạ của Sở Vân Thâm, để hắn hoàn toàn nhìn rõ mặt.

"Ngũ Lang!" Tam trưởng lão Văn gia sợ hắn làm ra chuyện gì không thỏa đáng ngược lại càng thêm không ổn, vội vàng cao giọng nhắc nhở.

Văn Ngũ Lang cắn chặt răng, xoay người bước xuống đài.

Văn Phong Thịnh nhìn bóng dáng hắn, trong lòng nói: Đây chỉ mới bắt đầu! Năm đó chuyện ngươi làm với phụ tử chúng ta cùng các sư huynh của ta, ta sẽ từng chuyện từng chuyện thanh toán rõ ràng với ngươi.

Trận chung kết cuối cùng mới vừa bắt đầu, kết quả lại bất ngờ như vậy, người được công nhận lợi hại nhất trong ba người dự thi do Văn thị phái ra lần

https://thuviensach.vn

này đã bị một đệ tử khác họ không chút tiếng tăm của Kim thị loại ngay vòng thứ nhất, tin tức lớn a! Các tân khách đến xem cuộc chiến đều hưng phấn lên.

Đáng tiếc ba trận sau lại không có kinh hỉ như vậy, Vương Tôn Tín, Phong thị với Văn thị mỗi bên có một người thắng.

Người Văn gia tụ lại một chỗ cùng thương nghị, quyết định đưa Văn Ngũ Lang thay thế đệ tử Văn thị vốn vào vòng trong tiếp tục xuất chiến trận chung kết.

Đây cũng là quy định có lợi nhất cho Tam đại thế gia ở Thánh Thủ Lôi Đài, khi cần thiết có thể lâm trận đổi người, nhưng cơ hội chỉ có một lần.

Tần Du Du nghe bọn họ quyết định như vậy, nhịn không được âm thầm cười trộm, đây rõ ràng là ngược một lần không đủ mà, còn muốn đưa đến cửa cho người ta ngược lần thứ hai nha! Nói vậy không ai có thể cao hứng hơn Văn thúc thúc.

Đợt rút thăm thứ hai, Văn Ngũ Lang rút trúng thẻ đỏ số 1, hắn không cam lòng liếc nhìn Văn Phong Thịnh bên đó một cái, nhưng không có chọn đối chiến với hắn hòa nhau một phần, mà lại vô cùng lý trí chọn Vương Tôn Tín.

Trên thực tế trải qua vòng chung kết thứ nhất, tất cả mọi người mơ hồ đã nhìn ra, ở trận chung kết đấu loại Vương Tôn Tín phong quang vô hạn *(nổi tiếng vô cùng)*, không phải bản thân hắn thật sự lợi hại như vậy, mà là mọi người của Tam đại thế gia cố ý giấu giếm thực lực, hiện giờ tới trận chung kết cuối cùng rồi, mọi người lại không giấu nữa, hắn lập tức trở thành yếu kém ngay.

Người rút trúng thẻ đỏ số 2 là cơ quan sư mà Tần Du Du nhớ rõ có cái bớt màu đen trên tay đó, hắn nhìn tuyển thủ Phong thị lại nhìn Văn Phong Thịnh, cuối cùng cắn răng lựa chọn người sau.

Bởi vì trận chung kết phương thức là do người rút thẻ trắng lựa chọn, Văn Phong Thịnh rất nhẹ nhàng loại bỏ vị cơ quan sư này.

Người do Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc chính miệng khen tặng, sao lại có thể bình thường được.

Cuối cùng ba vòng, Văn Ngũ Lang, Văn Phong Thịnh và đại biểu Phong thị xuất hiện ở giữa, người của Tam đại thế gia âm thầm nhẹ nhàng thở ra, tốt xấu gì người trong nhà cũng có thể vào vòng ba.

https://thuviensach.vn

Tâm tình khá phức tạp chính là Kim Phù Đồ, nhà mình vào trận chung kết cuối cùng lại dựa vào một "đệ tử khác họ". Đều do nhà bọn họ mấy năm nay nhân tài suy tàn mà!

Tần Du Du cười tủm tỉm chờ xem Văn Phong Thịnh sẽ ở trận chung kết cuối cùng này ngược thật đẹp Văn Ngũ Lang một lần nữa, Lương Lệnh lại sắc mặt ngưng trọng đưa một mật thư khẩn cấp đến tay Nghiêm Di.

Nghiêm Di đưa ánh mặt từ trên người Tần Du Du thu hồi, mở thư ra, trên thư ghi chép chi chít hướng đi trong ba tháng gần đây của tất cả nhân vật quan trọng của Li quốc cùng Phụng Thần giáo, quan trọng nhất chính là:

Húc quang Thánh tử hư hư thực thực rời khỏi kinh thành, mục tiêu đi đến nơi nào tạm không rõ.

https://thuviensach.vn

Chương 70: Dụng ý bất lương của sư phụ

Vào lúc này, tam đệ tử lợi hại nhất của giáo chủ Phụng Thần giáo Giang Như Luyện bỗng nhiên mất tích, Nghiêm Di hầu như có thể trăm phần trăm xác định hắn là đi tới Nguyệt quốc.

Chỉ là không biết đối tượng hắn muốn nhắm đến là ai, là mình hay là Tần Du Du.

Húc quang Thánh tử biến mất, mật thám bên Li quốc ít nhất phải mấy ngày mới có thể có được tin tức, sẽ đưa tin tức đến đây cho hắn... Vô cùng có khả năng Húc quang Thánh tử đã vào đến thành Tử Dạ rồi.

Nghiêm Di buông mật thư, nhỏ giọng nói với Lương Lệnh vài câu, liền đem lực chú ý về lại trên người Tần Du Du. Người đang mở to mắt, hết sức chăm chú nhìn biểu hiện của mấy người dự thi trên lôi đài.

Ba vòng đấu cuối tổng cộng chia làm ba trận tiến hành, để cho công bằng, đề thi do ba người dự thi thay phiên đưa ra, cuối cùng trọng tài nhìn, so sánh biểu hiện cùng đưa ra quyết định danh sách tên.

Bình thường tới lúc này, nhóm người dự thi sẽ xuất ra tác phẩm mà mình đắc ý nhất so đấu lẫn nhau.

Đại biểu Phong thị tiến vào trận chung kết cuối cùng lại là một lão giả, tên là Phong Nhập Tùng, râu tóc tuyết trắng, ít nhất đã hơn bảy mươi tuổi, nhưng tinh thần vô cùng tốt.

Ông ta đứng ở giữa đài, phất phất tay với người hầu dưới đài, lập tức có người nâng một thùng kim loại một thước vuông tới, bốn phía đầy lổ nhỏ đặt giữa võ đài, sau đó lại nhanh chóng lại dựng tấm chắn ở vị trí trái phải, cách thùng một trượng.

Tất cả mọi người nhìn thùng kim loại này hẳn là một vũ khí lợi hại sẽ phóng ra tên bay, phi tiêu, còn về phần tấm chắn, có lẽ là để triển lãm uy lực của vũ khí này.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du nhìn chằm chằm cái thùng kia một hồi, bỗng nhiên nói: "Bản vẽ của thùng này ta đã thấy..."

"Hửm?" Nghiêm Di có chút bất ngờ, bản vẽ thiết kế cơ quan đối với cơ quan sư mà nói là cơ mật nhất, hơn nữa Phong thị sẽ đưa đến triển lãm ở Thánh Thủ Lôi Đài, tất nhiên là tác phẩm mạnh nhất của bọn họ, bản vẽ bị tiết lộ ra ngoài chỉ có thể gần như bằng không.

Tần Du Du nếu thấy qua bản vẽ này, có lẽ lớn nhất là, cơ quan thùng này vốn do sư phụ nàng thiết kế.

"Ta ở chỗ sư phụ đã từng thấy qua sơ đồ phác thảo thùng này, sư phụ nói... là của mẫu thân ta để lại đó." Sắc mặt Tần Du Du có chút trắng bệch.

Nghiêm Di chỉ biết nàng từ nhỏ được Tề Thiên Nhạc nuôi nấng, chưa bao gờ nghe nàng nói đến cha mẹ ruột của mình, nghe vậy trong lòng không khỏi vừa động: "Nàng xác định trên bản vẽ sơ đồ phác thảo đó chính là cơ quan thùng này?"

"Bề ngoài rất giống... Nếu là thật thì, cơ quan thùng này hẳn là dựa vào hỏa lực dẫn động, phía trên thùng có kíp nổ, lúc châm ngòi, có thể liên tục bắn ra ba vòng phi tiêu độc, mỗi lần bốn trăm tám mươi phát, trong vòng một trượng có thể xuyên thấu ba mươi cân áo giáp..." Tần Du Du nhỏ giọng nói.

Cái gọi là ba mươi cân áo giáp, chính là lấy ba mươi cân gang tiêu chuẩn hộ giáp đúc ra, trên chiến trường ít nhất phải trên cấp Bách Phu Trưởng mới có tư cách trang bị, năng lực phòng ngự có thể so sánh với hộ thân chân khí của võ giả cấp năm.

Đương nhiên, với tốc độ phản ứng của võ giả cấp năm, cơ quan binh khí bình thường vốn không thể bắn trúng bọn họ.

Nhưng binh lính trên chiến trường, cấp năm chiếm rất ít, đại đa số cấp một cũng không tệ rồi, cơ quan thùng với lực sát thương như vậy đối với bọn họ đặc biệt kinh người.

Tần Du Du vừa mới nói xong, trên đài Phong Nhập Tùng đúng lúc bắt đầu miêu tả đặc tính của tác phẩm mình đắc ý, so với lời nói của Tần Du Du cũng không kém mấy.

https://thuviensach.vn

Duy nhất không giống chính là, cơ quan thùng này của hắn, chỉ có thể phóng ra một vòng phi tiêu độc.

Người ngoài nghề như Nghiêm Di cũng biết sự khác biệt giữa phóng ra một vòng tiêu độc so với phóng ra ba vòng tiêu độc, nếu chỉ phóng ra một vòng tiêu độc, thiết kế chế tạo sẽ đơn giản rất nhiều.

Cơ quan thùng cũng chỉ có một thước vuông, mỗi lần muốn phóng ra bốn trăm tám mươi tiêu độc, số tiêu độc này đã chiếm phần lớn không gian bộ phận, duy trì uy lực phóng ra trang bị khó khăn rất nhiều.

Trọng tài, khách quý ở đây nghe Phong Nhập Tùng giới thiệu một phen xong, đều cảm thấy hứng thú, chờ người của Phong gia biểu diễn hiệu quả.

Phong Nhập Tùng từ trên lôi đài nhảy xuống cầm hỏa chiết tử* đi tới giữa sân châm kíp nổ phía trên cơ quan thùng, sau đó liền phi thân lui lại, lập tức lui lại hơn bốn, năm trượng.

(*) Hỏa chiết tử: dụng cụ tạo lửa cổ đại, cây gỗ bên trên có lớp tro, lúc thổi vào sẽ cháy lên.

Đại khái sau hai, ba mươi nhịp thở, cơ quan thùng bỗng nhiên phát ra tiếng "bang" nhỏ, mấy trăm đường sáng đen từ phía thùng bắn nhanh ra, tấm chắn xung quanh một trượng phát ra liên tiếp vang lên tiếng kim loại đập mạnh vào, phía sau khiên sắt dày chừng nửa tấc hoàn toàn bị bắn mấy lỗ lõm rõ ràng.

Người trong võ đài thấy rõ ràng hiệu quả đáng sợ này, cũng không tự chủ hít một hơi thật sâu.

Nếu mai phục vật đáng sự này trên đường hành quân, hoặc tử sĩ chiến mã mang theo xâm nhập vào quân trận, nháy mắt liền lấy đi hàng trăm tính mạng.

Không ít quan viên đến từ nước khác đều nhịn không được hai mắt tỏa sáng, Tây Hà Phong thị quả nhiên giỏi về doanh thương, loại vũ khí sắc bén này đưa ra ngang nhiên triển lãm trong trường hợp này, cho dù không thể giúp bọn họ giành được vòng nguyệt quế của Thánh Thủ Lôi Đài, sau này cũng sẽ mang đến cho bọn họ lượng đơn đặt hàng lớn.

Chỉ có người Nguyệt quốc rất bình tĩnh, bọn họ hiện giờ có Tần Du Du - đệ tử của Thiên công Thánh thủ, sau này muốn cơ quan vũ khí lợi hại gì mà không có chứ?

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di nắm tay Tần Du Du hỏi: "Mẫu thân nàng thân cũng là cơ quan sư? Cùng Tây Hà Phong thị có quan hệ?"

Tần Du Du lắc đầu nói: "Sư phụ cũng không rõ, chỉ là trong mấy đồ vật bà để lại phát hiện ra sơ đồ phát thảo."

Nàng dừng một chút, hay là tự mình nói hết chuyện mình biết đơn giản một lần: "Năm đó sư phụ phát hiện mẹ ta dẫn theo ra bị thương hôn mê trong bụi cỏ ven đường, liền cứu bà. Sau khi bà dưỡng thương khỏi, để lại một gói đồ còn có ta, không nói một lời biến mất."

"Nàng không khó chịu?" Nghiêm Di có chút kì quái nhìn thái độ bình tĩnh của Tần Du Du.

Tần Du Du lắc đầu nói: "Ta chỉ lo lắng cho bà, không biết bà đã xảy ra chuyện gì, có bình an hay không. Sư phụ nói bà rất thương yêu ta, nhất định là có lý do bất đắc dĩ mới bỏ đi. Bà lại để ta lại giao phó cho sư phụ, cũng biết nhân phẩm sư phụ tâm địa thiện lương, có thể tin, sẽ chiếu cố ta thật tốt."

Lời này nghe thế nào cũng giống như Tề Thiên Nhạc tự biên tự diễn? Trong lòng Nghiêm Di không cho là đúng, thuận miệng hỏi: "Sau đó sư phụ nàng phát hiện cơ quan thuật thiên phú của nàng nên nhận nàng làm đệ tử?"

"Không phải, sư phụ nói mẫu thân ta bộ dạng rất đẹp, ta lớn lên nhất định cũng sẽ rất đẹp, ông muốn có một đệ tử xinh đẹp. Kết quả sau đó ông phát hiện ta chẳng những xinh đẹp, còn rất thông minh, bộ sách tập tranh ảnh tư liệu cơ quan của ông, xem vài lần có thể nhớ rõ, so với ông còn lợi hại hơn." Tần Du Du đắc ý dào dạt nói.

Nghiêm Di nhíu mày, hắn bắt đầu nghiêm trọng hoài nghi nhân phẩm dụng ý của Tề Thiên Nhạc. Người này nhận đệ tử không xem tư chất tốt, lại quan tâm lớn lên xinh đẹp hay không xinh đẹp làm gì?!

"Nếu có thể, ngươi giúp ta hỏi thăm một chút tin tức mẹ ta được không?" Tần Du Du nói.

Nghiêm Di gật đầu nói: "Sau khi trở về kể lại hết những gì nàng biết. Phong Quy Vân vẫn dây dưa không ngừng với nàng, có thể cũng không chỉ bởi gì Phụng Thần giáo, có lẽ còn có nguyên do khác."

https://thuviensach.vn

Tần Du Du chịu chủ động mở miệng nhờ hắn làm việc, nghĩa là, trong lòng nàng đã bắt đầu ỷ lại, tín nhiệm hắn, không hề xem hắn là người ngoài đẩy ra xa xa, chút việc nhỏ này, hắn sao lại không bằng lòng chứ?

Chương 71: Chỉ đáng giá mấy miếng bánh ngọt

Trên lôi đài, vũ khí bí mật của Phong Nhập Tùng vừa ra, sắc mặt Văn Ngũ Lang đều đông cứng lại, Văn Phong Thịnh đeo mặt nạ, người bên ngoài cũng nhìn không ra hắn có cảm tưởng gì.

Dựa theo lệ cũ thi đấu lôi đài, hai người bọn họ phải chứng minh cơ quan chế tác của mình có thể vượt qua tác phẩm của Phong Nhập Tùng, mới có thể thắng lợi, cách chứng minh có nhiều loại, trực tiếp nhất chính là mang một tác phẩm cùng loại ra, hơn nữa thết kế và uy lực phải hơn Phong Nhập Tùng, cũng có thể chỉ ra ngay tại chỗ nguyên lý chủ yếu trong tác phẩm của Phong Nhập Tùng, thậm chí vẽ ra bản vẽ thiết kế, vân vân...

Loại vật quá mức chuyên môn này, khách quý cũng không thông thạo, toàn bộ dựa vào phán đoán của bảy vị giám khảo trên đài.

Tần Du Du liếc nhìn lôi đài bên đó một cái, lắc đầu nói: "Vận khí của Phong Nhập Tùng này không tốt lắm."

"Văn Phong Thịnh lúc trước đã thấy qua sơ đồ phác thảo của vật này?" Nghiêm Di vừa nghe liền đoán được mấy phần.

"Đúng vậy, mấy năm trước lúc ta cùng sự phụ ở trấn Bát Tắc, từng vẽ một bản vẽ phác thảo sau khi cải tiến, Văn thúc thúc cũng đã thấy qua."

"Bản vẽ phác thảo cơ quan của nàng có thể tùy tiện để người ta xem?" Nghiêm Di cảm thấy có chút không bình thường, hắn còn tưởng rằng Tần Du Du là tín nhiệm hắn mới có thể để cho hắn tùy tiện xem bản vẽ của nàng, thì ra vốn dĩ không phải đặc quyền của hắn.

Tần Du Du vô tội nói: "Vật này rất đơn giả, hơn nữa Văn thúc thúc mời ta với Tiểu Khôi ăn rất nhiều bánh ngọt ngon lắm... Sau đó sư phụ lại mắng ta một trận."

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di bỗng nhiên rất muốn nhìn xem, nếu đám người Phong Nhập Tùng phía dưới biết suy nghĩ của Tần Du Du, tác phẩm đắc ý của bọn họ chỉ trị giá mấy miếng bánh ngọt, bọn họ sẽ có biểu hiện gì.

"Sư phụ nàng vì cái gì mắng?" Nghiêm Di đoán chừng sư phụ nàng hoàn toàn không phải vì nàng tiết lộ bản vẽ tuyệt học sư môn đó mà mắng nàng.

Hai thầy trò này đều thuộc loại người hoàn toàn không giống với suy nghĩ của người bình thường, không thể dùng lẽ thường suy đoán được.

"Sư phụ nói loại trình độ sát thương mạng người gì đó, cho dù nghĩ đến cũng không được làm, không cẩn thận làm ra cũng tuyệt đối không thể truyền lưu ra ngoài. Cơ quan thuật cần phải tạo phúc cho người chứ không phải dùng để giết người, hại người."

Nghiêm Di ngẩn ra, không cho là đúng nói: "Vậy mấy kim nhỏ, tên nhỏ vô số trên người nàng để làm gì?

"Tự bảo vệ mình nha, người khác không hại ta, ta đương nhiên không dùng."

"Tạo ra những cơ quan vũ khí này cũng là tự bảo vệ mình? Nếu hôm nay có quốc gia có loại vũ khí này, dùng để tấn công quốc gia của ta, chẳng lẽ binh lính tướng sĩ ngoài biên cảnh liền đứng thẳng mặc cho bọn họ giết hại sao?"

Tần Du Du hừ nói: "Ta có thể đảm bảo ta sẽ không vô cớ chủ động đả thương người, nhưng những hoàng đế, đại thần, tướng quân đó bảo đảm giữ được mình sao? Hôm nay nói là tự bảo vệ mình, ngày nào đó cảm thấy thực lực của mình cũng đủ cường đại, sẽ nghĩ đi xâm lược, sư phụ từng nói, người khác giết tới giết lui chúng ta không xem vào, nhưng ít nhất cai quản những công cụ do mình cung cấp đó không đi trợ giúp dã tâm những người này."

Nghiêm Di bình tĩnh nhìn nàng một hồi lâu, lắc đầu không nói nữa.

Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc nổi tiếng về cơ quan thuật, thật ra là từ một sự kiện bất ngờ.

Nghe nói năm đó khi tùy tiện ra ngoài du lịch tá túc ở một sơn thôn, trùng hợp gặp phải "Thất Kiếm Huyết Ma" nổi tiếng độc ác đi ngang qua, bảy tên ma đầu này tu luyện tà công mỗi ngày đều phải hút máu người sống, Tề Thiên Nhạc vì cứu thôn dân mà ra tay, phát động cơ quan trên người lập tức làm bảy người này tàn phế.

https://thuviensach.vn

Bảy ma đầu này tu vi kém nhất cũng là cấp sáu, năm tên còn lại là võ tôn cấp bảy, lão đại thậm chí là võ tôn cấp tám, thế nhưng bị ông dùng cơ quan trong chớp mắt toàn bộ trừng trị, lúc ấy quả thật không thể tưởng tượng nỗi.

Đúng lúc một đám võ giả phía sau đuổi giết Thất Kiếm Huyết Ma tới, nghe thôn dân nói có vị cao nhân như vậy, vội vàng đuổi theo muốn xem đến tột cùng, phát hiện cơ quan cao thủ trong miệng thôn dân lại là một võ giả cấp năm, không khỏi nảy sinh ý nghĩ không tốt, ỷ vào người đông thế mạnh buộc ông giao ra cơ quan ám khí đã sát thương Thất Kiếm Huyết Ma.

Tề Thiên Nhạc bị bọn họ chọc giận, động cơ quan lại phóng ngược lại đám đó, nhưng chưa làm tổn lại đến tính mạng bọn họ.

Trong đám người đó không ít tên xuất thân danh môn, trở về liền nói với sư trưởng, không đến một tháng sau, Tề Thiên Nhạc trở thành đối tượng bị vô số võ giả đuổi bắt.

Đám người đuổi giết Tề Thiên Nhạc đến một đám xong đời một đám. Ông vô cùng am hiểu dịch dung ẩn nấp, hơn nữa mỗi lần bị người phát hiện, cơ quan ám khí trên người tất nhiên thăng cấp cải tiến, uy lực càng phát ra cường đại.

Cuối cùng người của Tam đại thế gia không ngờ cũng tham gia trò chơi, trận phong ba này giằng co suốt năm năm mới dần dần lắng xuống, Tề Thiên Nhạc cũng từ một cơ quan sư vô danh tiểu tốt trở thành nổi tiếng hàng đầu.

Nhưng cũng như lời Tần Du Du nói, ông quả thật chưa bao giờ từng giúp quốc gia nào chế tạo cơ quan quân dụng, cũng không chịu đầu nhập thế lực nào, thậm chí cơ quan ám khí của ông cũng khó thấy, nhưng thật ra một vài bài trí hoạt động tinh diệu trong cơ quan, một số cơ quan kì lạ ngẫu nhiên sử dụng được truyền lưu ra ngoài.

Cũng có một số người từng xin được cơ quan ám khí của ông, nhưng mỗi người đều phải thề trọng không được chủ động đả thương người.

Hiện giờ Nghiêm Di nghe xong lời của Tần Du Du, nhất thời có chút hiểu được nguyên do trong đó. Trong lòng hắn không cho là đúng, nhưng cũng không muốn cãi cọ với nàng.

Trên lôi đài, Văn Ngũ Lang nhảy xuống, đi đến tỉ mỉ quan sát cơ quan thùng giữa sân một lần, cuối cùng trở lại trên đài trầm giọng nói: "Cơ quan thùng của

https://thuviensach.vn

Phong tiên sinh tinh diệu lạ thường, Văn mỗ tự ti. Hôm nay cơ hội khó được, liền mặt dày mời các vị bình luận một chút về loại Đầu Thạch Cơ sơ sài Văn mỗ chế tạo gần đây."

Hắn vung tay lên liền có người dưới đài đẩy ra một Đầu Thạch Cơ dài chừng một trượng, rộng chừng hai trượng. Tuy so ra hơn Đầu Thạch Cơ bình thường, trên võ đài cái này thiết kế quả thật tinh diệu nhiều lắm, nhưng so với cơ quan thùng của Phong thị không khỏi cảm thấy vụng về.

Văn Ngũ Lang sở dĩ triển lãm nó ra, đơn thuần là muốn áp chế Văn Phong Thịnh đang giả dạng Sở Vân Thâm, biểu hiện trong ba đợt tỷ thí đều rất quan trọng, cho dù thua cũng quyết không thể đứng chót được.

Văn Phong Thịnh há có thể không biết tâm tư của hắn ta, ông giương mắt áy náy nhìn về phía Tần Du Du, nhờ người của Kim gia đưa giấy bút lên. Sau đó nói với Phong Nhập Tùng: "Sở mỗ bất tài, liền vẽ một bản vẽ mời các vị bình luận một phen."

Phong Nhập Tùng sắc mặt khẽ biến, cười hắc hắc nói: "Sở tiên sinh khách khí."

Sở Vân Thâm muốn vẽ, vậy chỉ có hai loại, hoặc là ông có thể vẽ ra bản vẽ phác thảo thiết kế chủ yếu của cơ quan thùng, hoặc là ông có cơ quan binh khí khác lợi hại hơn, chẳng qua là bởi vì mỗ ta không mang đến, chỉ có thể vẽ ra.

Kim gia vốn dĩ không cơ quan quân dụng có thể so sánh với cơ quan thùng cùng Đầu Thạch Cơ, Kim Phù Đồ đang gấp đến đầu đổ mồ hôi, không ngờ tới Sở Vân Thâm thế mà lại đưa ra bản vẽ, không khỏi một trận không yên.

Sau mấy canh giờ, bản vẽ phác thảo của Sở Vân Thâm cũng hoàn thành đưa đến vị trí trọng tài, Phong nhị thái gia vừa thấy sắc mặt liền trở nên khó coi lạ thường, ngẩng mạnh đầu trừng mắt nhìn Sở Vân Thâm, một loại biểu cảm như muốn ăn tươi nuốt sống hắn ta, nhưng lại gắng gượng nhịn xuống không phát tác tại chỗ.

Kim Phù Đồ cùng tam thái gia Văn thị nhìn cũng sắc mặt quỷ dị, bản vẽ tới tay Tần Du Du, quả nhiên chính là bản vẽ vẽ lại bản vẽ cải tiến ngày đó của nàng.

Chương 72: Của hồi môn của nàng

https://thuviensach.vn

Ba vị võ thánh được mời đến cũng đều không phải hoàn toàn không biết gì về cơ quan thuật cả, bọn họ hiểu rõ giải thích trên bản vẽ, nhìn nhìn ba vị trọng tài cùng Tần Du Du đều không hề dị nghị, ít nhất biết, nếu dựa vào lời chú thích cơ quan thùng trên bản vẽ, tính năng tuyệt đối siêu việt hơn cái mà Phong gia chế tác hiện đang dưới đài kia.

Sở Vân Thâm thậm chí không hề nhìn kỹ cơ quan thùng của Phong gia, có thể tại đây trực tiếp vẽ ra bản vẽ như vậy, nếu người này là Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc, mọi người có lẽ còn có thể tin tưởng, nhưng đây là Sở Vân Thâm... hắn ta có thể có trình độ thâm sâu không lường được như vậy sao?

Mấy vị trọng tài đồng thời trầm lặng, bọn họ đều nghĩ có thể --- Sở Vân Thâm từng thấy qua bản vẽ vũ khí bí mật của Phong gia, thậm chí còn nghiên cứu cải tiến.

Hắn có thể cải tiến còn tốt hơn của Phong Nhập Tùng, cũng chứng minh trình độ của hắn ít nhất còn cao hơn Phong Nhập Tùng.

Cuối cùng trong không khí quỷ dị, mấy vị trọng tài quyết định, trận đầu Sở Vân Thâm hạng nhất, theo sau là Phong Nhập Tùng, Văn Ngũ Lang cuối cùng.

Nghiêm Di hỏi Tần Du Du: "Văn Phong Thịnh lấy trộm bản vẽ của nàng giành thắng lợi, nàng không tức giận?"

Tần Du Du lắc lắc đầu nói: "Trận đấu quy định, nếu xuất hiện loại tình huống này, tất cả người xem qua bản vẽ phác thảo cơ quan phải giữ bí mật, hơn nữa Văn thúc thúc thắng Phong Nhập Tùng, lại để bọn họ thấy qua bản vẽ của mình, người của Phong gia nếu không thể chế tạo loại cơ quan thùng này, đây là chuyện tốt. Văn thúc thúc năm đó liền lập lời thề, tuyệt sẽ không tạo ra loại cơ quan này."

Nghiêm Di không thể xét lại nhíu nhíu mày, lạnh nhạt nói: "Vậy là tốt rồi."

Hắn thật ra rất muốn hỏi, nếu Nguyệt quốc ta bị cơ quan như vậy uy hiếp, nàng vẫn như trước, không giúp bên nào cả sao? Nhưng vẫn là nhịn xuống.

Hắn biết rõ hiện giờ quan hệ của hai người còn chưa vững chắc, ít nhất trong cảm nhận của Tần Du Du hắn còn chưa có quan trọng coi như ngang hàng với sư phụ nàng, nếu nhất định nàng phải lựa chọn, kết quả duy nhất chính là khiến tâm nàng thật vất vả mới kéo gần được lại lui ra xa xa.

https://thuviensach.vn

Còn phải chờ một chút... Nghiêm Di chậm rãi thở ra một hơi, tạm thời buông chuyện này xuống.

Trên lôi đài Văn Phong Thịnh thắng trận đầu quá mức đẹp mắt, chẳng những người của Văn thị, Phong thị đối với hắn nảy sinh cảnh giác mãnh liệt, ngay cả Kim Phù Đồ cũng nhịn không được bắt đầu hoài nghi thân phận cùng mục đích thật sự của hắn.

Hắn nhờ cậy Kim gia để đối phó Phong thị, Văn thị hay là vốn dĩ có ý đồ gây rối với cả ba nhà bọn họ, một người thâm tàng bất lộ như vậy gia nhập Kim thị bọn họ, e rằng có mưu đồ không nhỏ.

Trước khi chưa làm rõ ý đồ của hắn, cứ đề phòng trước cho tốt, Kim Phù Đồ âm thầm cảnh giác.

Trận tỷ thí thứ hai, ra đề mục chính là Văn Ngũ Lang, hắn tại vòng chung kết đấu loại bị Sở Vân Thâm loại bỏ, trận đầu tại trận chung kết cuối cùng lại bị hắn đè ép xuống, trong lòng quả thật thống hận lại đố kỵ người này tới cực điểm.

Nhưng trận này, hắn chuẩn bị đầy đủ, tuyệt không để Sở Vân Thâm này lại chiếm nửa điểm thuận lợi!

Hạ Vân Phong Văn thị cơ quan nổi tiếng nhất có hai loại --- Bách Trân Hạp và Khổng Tước Khai Bính *(khổng tước xèo đuôi)*, loại trước là thùng chứa trân bảo, loại còn lại là một cơ quan ám khí vô cùng lợi hại.

Cái gọi là Khổng Tước Khai Bính, chính là khi cơ quan dẫn động, hàng vạn hàng nghìn ám khi trong đó bắn mạnh ra, lộng lẫy như khổng tước xèo đuôi, cấp bậc của loại ám khí này nghe nói có thể đạt đến cấp bảy, nói cách khác một người bình thường có thể dùng nó sát thương võ tôn cấp bảy.

Nhưng Văn gia đã nhiều năm không có người có thể làm ra Khổng Tước Khai Bính khác cao cấp như vậy rồi, Văn Ngũ Lang lần này đưa ra cũng chỉ có cấp sáu, hơn nữa là hắn cũng một vị cơ quan đại sư đệ nhất Văn thị là đại trưởng lão hợp sức chế tạo.

Đây là ưu thế của xuất thân thế gia, mỗi đại biểu thế gia cũng không phải một mình chiến đấu, phía sau bọn họ có cao thủ cùng cấp thậm chí cường giả lánh đời ủng hộ cho bọn họ, điều có lợi này chỉ là cơ quan sư bình thường không thể có được.

https://thuviensach.vn

Sau khi Văn Ngũ Lang trên võ đài triển lãm uy lực cường đại của Khổng Tước Khai Bính do mình đưa đến, tất cả khách quý thậm chí trọng tài đều nhịn không được hít một hơi khí lạnh, kết luận Văn Ngũ Lang này rốt cuộc tất thắng.

Trên người Tần Du Du tùy tiện một cơ quan ám khí nào, bàn về cấp bậc đều hơn cấp sáu, cho nên Nghiêm Di rất bình tĩnh, hoàn toàn không hề khiếp sợ, cực kỳ hâm mộ giống những người khác, ngược lại nhớ tới lúc trước vấn đề đã từng hỏi.

"Nàng xem như cơ quan sư cấp mấy?" Nghiêm Di đưa tay ôm eo nhỏ của Tần Du Du, lười biếng hỏi.

Tần Du Du đang chờ xem Văn Phong Thịnh sẽ ngược Văn Ngũ Lang lần nữa ra sao, nghe vậy nghiêng đầu liếc mắt nhìn Nghiêm Di một cái, bắt chước khuôn mặt cứng nhắc, giọng điệu của hắn lúc trước nói: "Cấp mười tám."

Nghiêm Di nhìn biểu hiện đắc ý, giảo hoạt lộ ra khiêu khích của nàng, bỗng nhiên ngón tay ngứa ngáy, nếu không phải nơi này nhiều người, hắn thật sự muốn nhéo nhéo chóp mũi vểnh cao cao kia của nàng.

Tay ôm eo nàng có bàn che đậy, người bên ngoài không nhìn thấy, thế nhưng hắn nếu còn muốn làm cái gì sẽ không tránh quá mức rõ ràng, tiểu nha đầu này là vương phi của hắn, trước mọi người hắn muốn tôn trọng nàng đầy đủ. Nghiêm Di nhịn nhịn, cuối cùng không có ra tay.

"Hử? Vậy sau khi nàng khôi phục tu vi, liền làm cho bổn vương một cơ quan ám khí cấp mười tám, coi như là của hồi môn của nàng." Nghiêm Di theo lời nàng nói.

Da trâu của Tần Du Du bị chọc thủng, còn bị tiện thể trêu chọc một phen, hừ một tiếng hất mặt đi, không để ý tới hắn.

Nàng ngoảnh đầu cãi nhau với Nghiêm Di, lúc quay đầu nhìn lại, không khí trên lôi đài đã căng thẳng tới cực điểm.

Nguyên nhân không khác, chỉ vì Sở Vân Thâm thế mà lại lấy ra một cơ quan ám khí muốn cùng Văn Ngũ Lang quyết định thắng thua, thế cũng được, nghiêm trọng nhất chính là, cơ quan ám khí hắn lấy ra lại là Khổng Tước Khai Bính --- Khổng Tước Khai Bính cấp bảy!

https://thuviensach.vn

Văn Ngũ Lang ngửa đầu cười ha ha, lạnh giọng nói: "Khổng Tước Khai Bính cấp bảy? Ngươi là ai?!"

Khổng Tước Khai Bính cũng là do tổ tiên Văn thị sáng chế, nhiều năm như vậy, cách chế tạo trong thiên hạ rất nhiều cơ quan sư đều hiểu, cũng có người bắt chước theo, nhưng bởi vì kỹ thuật chủ yếu vẫn là cơ mật hàng đầu của Văn thị, cho nên cơ quan sư bên ngoài có thể làm ra Khổng Tước Khai Bính ngay cả cấp ba rất khó thấy, càng đừng nói cấp bảy.

Sở Vân Thâm không để ý tới hắn, chỉ đi đến giữa sân, dùng cùng cách giống Văn Ngũ Lang triển lãm uy lực Khổng Tước Khai Bính trên tay hắn một lần.

Sau ánh sáng rực rỡ như mộng, toàn sân lâm vào yên lặng như tờ, mỗi người trừng lớn mắt nhìn Sở Vân Thâm, giống như đây là yêu thú khủng bố từ dưới khe đất nhảy ra.

Qua một hồi lâu, tam trưởng lão Văn thị trên ghế trọng tài phục hồi tinh thần lại, nhảy dựng lên chỉ vào Văn Phong Thịnh quát to: "Ngươi, ngươi đến tột cùng là ai? Vì sao, vì sao..."

Cách chế tạo Khổng Tước Khai Bính chính là tuyệt mật của Văn thị, chỉ có cá nhân tinh anh cực kỳ nòng cốt biết được, hiện giờ trên dưới Văn thị biết đến tuyệt đối không quá năm người, ngay cả ông cũng không biết.

Cho dù biết, cũng không có người có thể chế tạo ra cấp bảy, vị đại trưởng lão ẩn tu nhiều năm trong gia tộc, gắng sức suốt đời cũng chỉ có thể chế tạo ra Khổng Tước Khai Bính cấp sáu, Sở Vân Thâm này làm sao làm được?

Mà quan trọng nhất là, Khổng Tước Khai Bính do một người ngoài tạo ra thế nhưng lại siêu việt hơn dòng chính Văn thị, điều này khiến người làm sao đây?

Chương 73: Từ hôn khó khăn lớn

Tam trưởng lão Văn thị sắc mặt trắng bệch, trong mắt hiện lên tia tàn khốc, Sở Vân Thâm này phải chết, nhưng trước khi hắn ta chết, bất kể ra sao cũng phải ép hỏi hắn bí quyết chế tạo Khổng Tước Khai Bính!

https://thuviensach.vn

Thật ra từ trận đầu trận chung kết, Phong nhị thái gia cũng có cùng ý tưởng với hắn, nhưng tầm quan trọng của cơ quan thùng của Phong gia trước sau cũng không quan trọng bằng Khổng Tước Khai Bính của Văn thị, cho nên hắn tuy kinh hãi tức giận, cũng nhịn xuống không có biểu lộ ra.

Tam trưởng lão Văn thị và Văn Ngũ Lang tức giận, căm hận không thôi, trên ghế của Văn thị đã có hai lão giả vẻ mặt quỷ dị nhìn nhau, trong mắt kinh ngạc ngoài mặt giấu giếm vui vẻ.

Sở Vân Thâm không phản ứng lại tam trưởng lão Văn thị đang tức giận, cũng không để ý tới chất vấn la lớn của ông ta, vẻ mặt yên lặng, bình tĩnh trở lại lôi đài, chờ Phong Nhập Tùng lên sân khấu.

Phong Nhập Tùng nhìn thấy Sở Vân Thâm thế mà lấy ra ám khí cấp bảy, cũng bất ngờ vô cùng, nhưng ông rất nhanh trấn tĩnh lại, lấy ra cơ quang ám khí kết tinh tâm huyết của mình mấy năm gần đây "Huyền Châm Thiên Võng".

Huyền Châm Thiên Võng phóng ra không thanh thế, hoa lệ như Khổng Tước Khai Bính, nhưng uy lực cũng rất kinh người, trong vòng năm thước ngay cả con ruồi bọ bay qua cũng sẽ bị bắn chết, lực mỗi kim thép đen nhánh đều có thể xuyên thấu hộ thân chân khí võ giả cấp sáu.

Sau khi nhóm trọng tài thảo luận một hồi lâu, trận này vẫn là Sở Vân Thâm đại thắng, Văn Ngũ Lang và Phong Nhập Tùng ngang nhau.

Trận cuối cùng đến phiên Sở Vân Thâm ra đề mục, nhưng người sáng suốt đều hiểu, chỉ cần hắn phát huy bình thường, quán quân gần như đã nắm chắc rồi.

Sở Vân Thâm đứng trên đài lặng im một hồi, bỗng nhiên ngẩng đầu nói với Tần Du Du: "Trận cuối cùng, Sở mỗ muốn mời vương phi ra đề mục."

Tần Du Du chưa từng nghĩ hắn ta sẽ bỗng nhiên lôi nàng xuống, Nghiêm Di nhìn hắn ta một cái, bỗng nhiên nói: "Văn Phong Thành này, ngược lại có chút thú vị."

Nói đến cùng hắn thắng trận đầu cũng không quang vinh, cho nên trận đấu cuối cùng này, hắn tình nguyện vứt bỏ ưu thế chủ động ra đề mục, nguyện ý đấu một trận công bằng với hai người còn lại. Chẳng qua hắn tự thấy mình cao thâm, trọng tài trên đài trong mắt hắn vốn không có tư cách ra đề thi cho hắn, cho nên hắn chỉ đích danh Tần Du Du.

https://thuviensach.vn

Trong lòng hắn cũng rất tò mò, ngày đó Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc nói đệ tử này sẽ siêu việt hơn hắn, hiện giờ nàng đến tột cùng đã đến trình độ nào rồi?

Tần Du Du nghĩ nghĩ cũng hiểu được ý tứ của hắn, không khỏi tươi cười, sư phụ quả nhiên không nhìn nhầm người, nhân phẩm Văn thúc thúc thật không tệ mà.

Những người khác lại không hiểu gì cả, Sở Vân Thâm này đã ăn nhầm thuốc gì rồi, đại hội Thánh Thủ Lôi Đài mười năm một lần quán quân dễ như trở bàn tay, hắn thế mà lại đưa cơ hội tốt nhất đẩy đi.

Phải biết rằng để cho người khác ra đề mục, sẽ rất khó biết trước được điều gì, rất có thể một lần xóa sạch mọi ưu thế rất vất vả mới có được.

Kim Phù Đồ tuy đối với "đệ tử khác họ" giữa đường gia nhập này còn lo lắng, nghi ngờ, mà cũng nhịn không được âm thầm nóng ruột, Kim thị đã bốn lần bỏ lỡ vòng nguyệt quế của Thánh Thủ Lôi Đài rồi, nếu lần này lại thua, e rằng địa vị bọn họ trong tam đại thế gia sẽ bị uy hiếp.

Ngươi không muốn hạng nhất, Kim gia chúng ta rất muốn đó!

Tần Du Du tán thưởng nhân phẩm Văn Phong Thành xong, lập tức lại bắt đầu khó xử, ra đề gì mới tốt đây?

"Để bọn họ thử vào bảo khố trong hoa viên vương phủ đi." Nghiêm Di bớt chút trầm ngâm cho nàng một cái đề nghị.

Đúng nha! Đã có sẵn một cái sân luyện rồi mà!

Tần Du Du nhìn vài vị trọng tài còn lại, Đại hồ tử Quân Bất Ngộ đầu tiên tán thành nói: "Chỉ cần ba người bọn họ không có ý kiến gì, chúng ta cũng muốn có cơ hội tốt mở mang hiểu biết về cơ quan thuật của vương phi nương nương!"

Do Tần Du Du ra đề mục, đối với Văn Ngũ Lang, Phong Nhập Tùng mà nói quả thật chính là chuyện tốt vô cùng, hơn nữa bọn họ cũng quả thật tò mò cơ quan thuật của Tần Du Du đến tột cùng mạnh đến loại trình độ nào, đề do nàng ra, hắn là cũng có thể nhìn ra chút manh mối.

Cho nên hai người không chút nào lo lắng liền gật đầu đồng ý, còn lại mấy vị giám khảo cũng đều lộ ra vẻ chờ mong.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du nhỏ giọng hỏi Nghiêm Di, sau đó nói: "Một khi đã như vậy, mời chư vị di giá tới Thánh Bình Thân vương phủ, trong bảo khố bên dưới hoa viên ta đã thiết kế hoàn thành một bộ cơ quan mới, ba vị lấy cơ quan đó làm đề, xem cơ quan thuật của vị nào càng thêm xuất chúng."

Nàng chỉ là một tiểu cô nương hơn mười tuổi ra đề thi cho mấy cơ quan sư đáng tuổi cha chú thậm chí ông nội nàng, cảnh tượng đó thật sự có chút vớ vẩn, nhưng mọi người ở đây không có chút ý thức về điều này, ngược lại ngập tràn chờ mong trận tỷ thí cuối cùng sắp tới.

Trong võ đài phần đông là tân khách, đương nhiên không thể để toàn bộ bọn họ tiến vào vương phủ, chỉ có thể chọn ra trong đó năm mươi người làm đại biểu, đi cùng bảy vị trọng tài cùng ba người dự thi đồng loạt đi tới Thánh Bình Thân vương phủ.

Nghiêm Di trước đó cho Lương Lệnh chạy về an bài tất cả rồi, đợi khi toàn bộ người đi đến hoa viên ngoài cổng vào bảo khố, cổng lớn vào bảo khố đã được mở ra, tất cả cũng đều đã chuẩn bị sắp xếp rồi.

Tần Du Du nói với ba người Văn Phong Thành, Văn Ngũ Lang cùng Phong Nhập Tùng: "Cơ quan trong bảo khố đều đã được đóng lại, các vị đi vào trong đó lấy đại sảnh hình tròn làm điểm cuối, sau một nén nhang quay lại nơi này, phát hiện ra nhiều cơ quan bố trí nhất mà lại nhìn ra nguyên lý thì người đó thắng."

Ba người gật đầu đồng ý, nối đuôi nhau đi vào bảo khố.

Quân Bất Ngộ nhịn không được ha ha cười nói: "Vương phi nương nương thật hào phóng, sẽ không sợ bí mật trong bảo khố này bị tiết lộ ra ngoài sao?"

Tần Du Du đối với Đại hồ tử này ngược lại cũng không có ác cảm gì, liếc mắt nhìn Nghiêm Di một cái nói: "Vương gia không ngại, cùng lắm ta lại thiết kế lại một lần nữa là được."

"Thánh Bình Thân vương hảo phúc khí." Quân Bất Ngộ thở dài. Đó cũng là tiếng lòng của các vị trọng tài, khách quý tới chứng kiến, người khác muốn mời cơ quan sư trình độ cao thiết kế bảo khố thì nghìn khó vạn khó, người ta cưới cơ quan sư làm vợ, chẳng những tin tưởng được, hơn nữa lúc nào cũng có thể thiết kế lại, đổi tới đổi lui cơ quan trong bảo khố.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di cảm thấy lời này càng dễ nghe, hiếm khi gật đầu nói: "Nếu Quân tiên sinh không chê, sau này ngày bổn vương đại hôn mời đến uống chén rượu nhạt."

"Nhất định, nhất định." Quân Bất Ngộ tuy tính tình không kiềm chế được, nhưng cũng vui vẻ cùng kết giao với nhân vật đứng đầu như Nghiêm Di với Tần Du Du. Ông đối với quyền thế không mấy hứng thú, nhưng tu vi của Nghiêm Di cực cao, ngay cả ông cũng nhìn không ra nông sâu, mà cơ quan thuật của Tần Du Du hiển nhiên cũng lợi hại vô cùng, nói không chừng ngày nào đó ông cũng sẽ có việc muốn nhờ cậy.

Tần Du Du nhớ tới ngày đó Nghiêm Di yên tâm thoải mái cho nàng tùy tiện đi tham quan bảo khố, lại thả tay cho nàng toàn quyền thiết kế tất cả cơ quan trong bảo khố, cho nàng tự do ra vào, nàng còn khờ dại nghĩ hắn tin tưởng nhân phẩm của nàng, thì ra người này vốn dĩ ăn chắc muốn lấy nàng làm phi rồi, khó trách lại hào phóng như vậy.

Vậy ngay lần gặp đầu tiên tên này đã có ý trong lòng rồi, nàng nhất định bị hắn trưng cái mặt than chính nhân bát kinh đó ra. Sư phụ nói tiểu bạch kiểm xinh đẹp quen cười đùa cợt nhã, lời ngon tiếng ngọt không tin được, không ngờ ngay cả nam nhân mặt than không tùy tiện nói cười, cả ngày trưng mặt cứng đờ ra cũng không tin được.

Dây dưa giữa nàng với yêu quái ân công ngày càng sâu, nếu sau này nàng từ hôn chạy trốn, yêu quái ân công không biết sẽ thế nào đây?

Nghĩ đến vấn đề này, Tần Du Du nhất thời cảm thấy một hồi đau đầu.

Chương 74: Không sợ ngươi học, sợ ngươi học không xong

Tần Du Du theo lời nói một nén nhang chính là hai khắc hương, các tân khách mới uống qua hai chén trà, thời gian qua đi, Văn Phong Thành cùng hai người kia nối đuôi nhau mà ra, tách ra ba bàn, viết xuống số lượng cơ quan mình phát hiện được, vị trí cùng nguyên lý phát động cơ bản.

https://thuviensach.vn

Văn Ngũ Lang hoàn thành trước tiên, nhưng hắn ngẩng đầu nhìn hai người còn lại vẫn đang cúi đầu múa bút thành văn, nhất thời chần chờ, hay là hai người bọn họ phát hiện ra nhiều hơn mình?!

Hắn nhíu mày trầm tư suy nghĩ, đáng tiếc vẫn hoàn toàn không nghĩ ra gì thêm, rất nhanh hai người Phong Nhập Tùng, Văn Phong Thành cũng lần lượt hoàn thành, trang giấy trắng ba người viết được trải rộng ra, trong đó số lượng cơ quang Văn Phong Thành cùng Phong Nhập Tùng phát hiện ra cùng là bảy chỗ, còn Văn Ngũ Lang phát hiện ra sáu chỗ.

Lương Lệnh đưa phần bản vẽ thiết kế của Tần Du Du tới, mở rộng ra, sắc mặt của mọi người ở đây đều trở nên vô cùng đặc sắc --- trong phạm vi từ cổng vào khố phòng khi đến đại sảnh hình tròn, cơ quan tổng cộng có mười tám chỗ, trong đó mười lăm chỗ dùng để công kích, còn lại ba chỗ dùng để chiếu sáng, báo hiệu, giám sát.

Ba người tiến vào trận chung kết, lợi hại nhất cũng chưa phát hiện được hai phần trong đó nữa, đây là người ta đóng cơ quan lại rồi, dưới tình huống mặc cho bọn họ nhìn, nếu cơ quan đều mở ra, e rằng bọn họ còn chưa đi đến dưới đại sảnh, mạng nhỏ cũng bị đùa xong rồi.

Trên bản vẽ thiết kế của Tần Du Du cũng có đánh dấu cơ quan thiết kế đơn giản, trong tân khách này hiểu biết càng xem càng mê muội, một đám mở to mắt nhìn bản vẽ hận không thể nuốt nó luôn vào bụng.

Ngay cả người của Tam đại thế gia cũng tạm thời quên thắng thua, ngơ ngác nhìn bản vẽ đến say sưa.

Lương Lệnh cùng lão Trác phụ trách trông coi bảo khố đau lòng nhìn mấy tên rõ ràng đang lén toàn lực ghi nhớ bản vẽ, vừa nhịn vừa chịu đựng rốt cuộc nhịn không được nói: "Vương phi, người không sợ bọn họ học trộm cơ quan thuật của người?"

Tần Du Du không sao cả nói: "Tùy tiện bọn họ học đi, chỉ sợ bọn họ học không được thôi."

"Sư phụ nàng nói?" Nghiêm Di vừa nghe liền biết lời kiên ngạo, tự đại như vậy nhất định không phải phong cách Tần Du Du.

Tần Du Du hì hì cười, ngầm thừa nhận.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di thấy không có người chú ý tới bên này, đưa tay vuốt nhẹ tóc nàng nói nhỏ: "Nàng đã không ngại, dứt khoát cho bọn họ sao một phần trở về từ từ xem, đừng ở chỗ này lãng phí thời gian."

"A. Được nha!" Tần Du Du cảm thấy cách này rất tốt.

Nghiêm Di giương giọng nói: "Các vị hôm nay chính là vì thi đấu chung kết Thánh Thủ Lôi Đài mà đến, trước định ra thắng thua, sau đó bổn vương, vương phi sẽ đem bản vẽ đến võ đài phía tây, người nào có hứng thú đến lúc đó có thể tự sao chép lại."

Công khai bản vẽ thiết kế cơ quan?! Mấy chục người trong hoa viên phục hồi tinh thần lại, trong lòng nhịn không được vừa hâm mộ vừa đố kỵ.

Lời Tần Du Du trong mắt bọn họ không chỉ công khai bản vẽ, mà còn là, món đồ này đối với nàng mà nói không đáng giá gì, nàng lúc nào cũng có thể thiết kế ra cái khác tốt hơn.

Chuyện hôm nay truyền ra ngoài, sau này còn có người nào không có mắt dám có chủ ý tới bảo khố của Thánh Bình Thân vương nữa? Cao thủ đứng đầu của Tam đại thế gia nhìn kỹ cũng chỉ phát hiện chưa đến một nửa số cơ quan, bình thường chỉ cần lướt qua bên ngoài thôi chẳng phải chỉ còn con đường chết sao?!

Những nước khác, nhất là quan viên Li quốc âm thầm nhìn thoáng qua Tần Du Du, chỉ thấy da đầu run lên, cao thủ cơ quan như vậy thế mà lại thành hôn với thân vương Nguyệt quốc, không cần nói đến sư phụ của nàng nổi tiếng thiên hạ, chỉ mỗi nàng ta cũng đã khó đối phó lắm rồi, hắn là phải nhanh chóng nghĩ ra đối sách mới được.

Tần Du Du nhìn sắc mặt mọi người không đúng, mới hậu tri hậu giác phát hiện mình lại bị Nghiêm Di lợi dụng một phen. Bắt đầu có chút nổi giận, nhưng nghĩ lại trở nên bình tĩnh --- cứ để cho hắn lợi dụng đi, đến lúc đó vạn nhất mình phải rời đi, cũng không phải áy náy như vậy.

Nàng đến nay vẫn chưa tin tưởng sẽ giống như những đôi phu thê, cùng Nghiêm Di bên nhau đến già, nhưng cũng chỉ thụ động đi bước nào tính bước đó.

Trận này thắng bại đã quyết định xong, mọi người chỉ cần đưa đáp án của ba người dự thi so với bản vẽ của Tần Du Du liền biết kết quả.

https://thuviensach.vn

Lúc này Văn Phong Thành đã thật thật sự sự vượt qua Phong Nhập Tùng một bậc, mà Văn Ngũ Lang so với hai người bọn họ lại kém cỏi một chút.

Mọi người chờ trở lại võ đài phía tây tuyên bố kết quả, Kim Phù Đồ cùng trên dưới Kim thị mừng rỡ, mà Văn thị được hạng ba lại mỗi người sắc mặt âm trầm, trong đó hai lão giả âm thầm nhìn về phía Sở Vân Thâm mấy lần, cũng không nói nhiều.

Phong thị được hạng hai, xem như không mất, nhưng lúc trước chuẩn bị dựa vào "cơ quan thùng" bắn ra một kế hoạch nhiều tiền của, lại bị Sở Vân Thâm như Trình Giảo Kim này nửa đường nhảy ra khiến cho thai chết trong bụng, nhân lực, vật lực bọn họ bỏ ra trước đó hoàn toàn uổng phí, nhìn trên dưới Kim gia vui mừng hớn hở, càng cảm thấy chói mắt.

"Kim hiền chất, vị đệ tử khác họ của quý phủ thu nhận thật tốt thật tuyệt, thiên tài thông hiểu cơ quan tuyệt học của ba gia đình chúng ta thật không nhiều lắm. Chúc mừng, chúc mừng a!" Tam trưởng lão Văn thị cũng thấy Kim Phù Đồ liền nổi giận.

Lần này lại đắc tội toàn bộ Văn thị bọn họ rồi, hai đại cơ quan tuyệt học nhà mình đưa đến đều bị một người ngoài gắt gao áp chế, quả thật chính là làm trò trước mặt người trong thiên hạ, phá hủy bảng hiệu Văn thị bọn họ.

"Loại nhân tài này Phong thị chúng ta cũng nhìn thấy quen mắt, ha hả, chỉ mong quý phủ giữ được người của hắn, cũng giữ được tâm của hắn." Phong nhị thái gia nói chuyện cũng chen thương mang côn. Phong nhị thái gia làm sao cũng không hiểu được, bản vẽ cơ quan thùng của nhà mình sao lại lộ ra ngoài được.

Ông thừa nhận cơ quan thuật của Sở Vân Thâm quả thật còn hơn Phong Nhập Tùng một bậc, nhưng nếu không có chuyện trước đây có nghiên cứu bản vẽ cấu tạo cơ quan thùng, tuyệt đối không thể tùy tiện vẽ liền bản vẽ ra được.

Kim Phù Đồ người trong nhà biết chuyện trong nhà, ông đối với Sở Vân Thâm cũng có nghi vấn, nhưng khó có được Kim thị đại thắng một trận, ông lại không muốn làm khí thế nhà mình yếu đi, đang muốn đáp lời chợt nghe đứa con Kim Minh Trì bên cạnh cười nói: "Cơ quan thuật của Sở tiên sinh quả thật siêu phàm, nhưng vãn bối cảm thấy Thánh Bình Thân vương vương phi còn lợi hại hơn, đó là xa xa không bằng."

https://thuviensach.vn

Một câu nói chuyển hướng mọi người, quả nhiên Phong nhị thái gia cùng tam trưởng lão Văn thị sắc mặt trầm xuống.

Bề ngoài đại hội Thánh Thủ Lôi Đài lần này Tam đại thế gia có người vui mừng có người buồn rầu, Sở Vân Thâm lực áp quần hùng trổ hết tài năng, nhưng người thật sự làm náo động lại là Tần Du Du cùng người đứng phía sau nàng - Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc.

Một nữ đệ tử mới mười mấy tuổi lại không có võ đạo tu vi lại lợi hại như vậy rồi, sư phụ càng không cần phải nói tới.

Phong nhị thái gia cùng ba người nhìn đám người đông đảo dưới đài đang vây quanh trước bản vẽ thiết kế cổng vào bảo khố trong hoa viên vương phủ, hơn hai mươi năm qua Tam đại thế gia tích lũy oán khí với bóng ma Tề Thiên Nhạc, gần như áp lực không ngừng.

Ba nhà bọn họ tranh đến tranh đi, người ta phái ra một tiểu đệ tử yểu điệu ra dễ dàng so ra xa vời vợi, bọn họ cho dù có được vòng nguyệt quế đại hội Thánh Thủ Lôi Đài thì thế nào?

Cơ quan tông sư được người trong thiên hạ công nhận là Tề Thiên Nhạc, cho dù Tề Thiên Nhạc mất tích, còn có đệ tử của ông ta Tần Du Du.

Tích lũy của tam đại cơ quan thế gia bọn họ trăm ngàn năm qua, so với những nhà khác, ngoại trừ con cháu đông đảo, tiền tài quyền thế kinh người ra, không còn cái gì khác để mà kiêu ngạo cả.

Chương 75: Trong cung có nguy hiểm, vào cung phải cẩn thận

Ánh mắt tam trưởng lão Văn thị hung ác, nham hiểm, nhìn chằm chằm về hướng Tần Du Du, lạnh lùng cười nói: "Thánh Bình Thân vương vương phi lợi hại như thế... ha hả, đương nhiên có người càng sốt ruột hơn chúng ta nữa."

Phong nhị thái gia biết chút thông tin của Tần Du Du, liền nghĩ đến Húc quang Thánh tử đột nhiên xuất hiện ở thành Tử Dạ, nhất thời trong lòng phát lạnh.

https://thuviensach.vn

Tam đại cơ quan thế gia bọn họ ngoài mặt từ trước đến nay đứng ngoài tranh chấp của các nước, chuyện Húc quang Thánh tử muốn làm, bọn họ có thể không dính dáng thì nên cố gắng không dính dán tới mới tốt, nếu không rước lấy cơn giận lôi đình của Nguyệt quốc, dùng toàn lực trong nước đối phó bọn họ, cơ quan thuật bọn họ mạnh đến mấy cũng không có tác dụng, ngàn năm thế gia hủy hoại chỉ trong chốc lát là chuyện hoàn toàn có thể.

Nghĩ đến đây, Phong nhị thái gia không suy nghĩ nhiều nữa, tất cả mọi chuyện chờ trở lại Phong thị thương nghị với các vị trưởng lão cùng gia chủ nói sau.

Còn về món nợ với Kim thị và tên Sở Vân Thâm kia, sau này tính cũng không muộn.

Kim thị với Văn thị tuy không biết tin tức Húc quang Thánh tử chuẩn bị xuống tay với Tần Du Du, nhưng cũng cảm giác được thành Tử Dạ sắp có giông bão, không nên ở lâu, quyết định thi đấu lôi đài chấm dứt hôm sau liền dẫn đệ tử môn nhân rời đi.

Trở lại chỗ ở tạm thời của Kim thị, Kim Phù Đồ tuyên bố kế hoạch ngày mai liền rời đi, Sở Vân Thâm lại muốn ở lại thành Tử Dạ thỉnh giáo cơ quan thuật với Thánh Bình Thân vương vương phi.

Đối với người chân chính say mê cơ quan thuật mà nói, quyết định của Sở Vân Thâm vô cùng bình thường, nhưng Kim Phù Đồ lại đầy mình không vui.

Chuyện ông hiện giờ muốn nhất là lập tức điều tra rõ ràng thông tin về Sở Vân Thâm, nếu không có vấn đề gì, liền dùng hết toàn lực lôi kéo, giữ hắn vĩnh viễn ở lại Kim thị, nếu phát hiện người này có vấn đề, cũng phải mau chóng quyết định nên đối phó hắn ta thế nào.

Mặc kệ ra sao, cũng phải đưa hắn ta về địa bàn Kim thị ông mới có thể yên tâm được, nhưng hắn ta đưa ra yêu cầu lại không dễ dàng từ chối được.

Kim Minh Trì biết tâm tư của phụ thân, cười nói: "Nói đến chuyện này, con cũng muốn ở lại kết giao một vài người đồng ngành."

Kim Phù Đồ nghĩ nghĩ, nói với Kim Minh Xuân: "Một khi đã như vậy, huynh muội hai con đều ở lại đi, cho dù không thể học hỏi vương phi điều gì, cũng có thể học hỏi nhiều ở Sở tiên sinh cũng tốt."

https://thuviensach.vn

Ông để nữ nhi ở lại có hai ý muốn quan trọng, một là giám thị Sở Vân Thâm, tránh cho hắn bị thế lực khác lôi kéo, hoặc là dùng danh nghĩa Kim thị làm ra chuyện gì không thỏa đáng, ngoài ra cũng hy vọng nữ nhi có thể cùng Sở Vân Thâm phát triển một chút gì đó.

Tuy Sở Vân Thâm đáng tuổi cha Kim Minh Xuân, để có thể lôi kéo hắn lại, hy sinh một nữ nhi có là gì? Kim thị hiện giờ rất thiếu người mới.

Sở Vân Thâm cũng không quan tâm tâm tư của Kim Phù Đồ, đối với hai "đứa con ghẻ" ở lại cũng không có ý kiến, sự việc liền quyết định như vậy.

Tần Du Du vì chuyện của Thánh Thủ Lôi Đài bận bịu mấy ngày, hôm nay rốt cuộc kết thúc, nghĩ đến Văn Phong Thành rốt cuộc cũng được toại nguyện, trong lòng vui mừng thay cho hắn ta, hơn nữa Văn Phong Thành đã chính thức đưa bái thiếp *(thiệp chào hỏi)* đến, nói ngày mai sẽ đến vương phủ gặp nàng, có thể cùng cố nhân gặp mặt, lại là một cố nhân có cùng sở thích với mình (cơ quan thuật), Tần Du Du đương nhiên tâm tình vô cùng tốt.

"Ngày mai sau khi gặp Văn Phong Thành, nàng chuẩn bị một chút cùng bổn vương vào cung đi yết kiến mẫu hậu." Nghiêm Di sau khi cùng nàng dùng cơm tối nhắc nhở nói.

"Hả?" Nhanh vậy sao? Tươi cười trên mặt Tần Du Du cứng đờ, trong lòng thấp thỏm.

Bởi vì chuyện lúc trước, nàng quả thật không có ấn tượng tốt nào đối với mấy người trong cung đó. Nàng còn nhớ rõ, chính là thái hậu cố ý điều Đỗ Vi Nương với Lương Lệnh đi khỏi, để cho mấy nữ nhân không hiểu sao cả đó chạy tới đối phó nàng.

"Mẫu hậu chỉ là nóng vội muốn biết vương phi bổn vương chọn là nữ tử như thế nào, cũng không phải cố ý làm khó dễ nàng." Nghiêm Di đoán suy nghĩ trong lòng nàng gần như bách phát bách trúng.

Tần Du Du bẹp miệng mếu máo, nhỏ giọng oán giận nói: "Người trong hoàng cung lễ nghi, tâm mắt đều đặc biệt nhiều, phiền toái lắm."

"Nàng cũng biết? Đừng suy nghĩ miên man." Nghiêm Di xoa tay nàng nói.

"Ta lúc trước theo sư phụ có gặp qua vài vị hoàng đế, còn có phi tử trong cung và vân vân, một đám cười đến giả dối." Tần Du Du cười nói.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ quốc gia mạnh nhất đương nhiên là Nguyệt quốc và Li quốc, ngoài ra, còn có quốc gia lớn nhỏ khác, Tần Du Du đã gặp qua quốc quân của vài nước cũng không tính là chuyện kỳ quái lắm, nhưng...

"Sao chưa từng nghe nói sư phụ nàng có giao tình với quốc quân nước nào cả?" Nghiêm Di rõ ràng nhớ rõ Tề Thiên Nhạc có tiếng không thích có quan hệ với thế lực nào cả.

"Bọn họ không biết sư phụ là Thiên công Thánh thủ mà."

Không biết thân phận của Tề Thiên Nhạc, còn muốn mời thầy trò bọn họ vào cung làm khách quý, thì phải nói là Tề Thiên Nhạc còn có một thân phận khác rất có phân lượng, Nghiêm Di liếc nhìn Lương Lệnh bên cạnh một cái, Lương Lệnh liền ngầm hiểu, biết kế tiếp nên điều tra rõ thân phận khác này của Tề Thiên Nhạc.

Tần Du Du cũng không ý thức được mình trong lúc vô thức lại tiết lộ một chuyện quan trọng, chỉ lại tiếp tục phiền não chuyện phải vào cung gặp thái hậu.

Nàng từ nhỏ đi theo bên cạnh sư phụ, kiến thức nhiều hơn so với đại đa số mọi người, hơn nữa chịu ảnh hưởng sâu sắc của sư phụ, trong lòng vốn dĩ không hề đem hoàng đế, thái hậu đặt trong lòng, nhưng tưởng tượng đến mẫu thân của yêu quái ân công, bà bà của vương phi nương nương nhà hắn, liền không nhịn được có chút không được tự nhiên.

Nghiêm Di đưa tay khẽ vuốt tóc dài của nàng, lạnh nhạt nói: "Người trong cung ngoại trừ thái hậu với hoàng thượng, những người còn lại nàng không cần để ý tới, nếu có ai dám mạo phạm nàng, nàng cũng không cần khách khí. Nàng là vương phi của bổn vương, không cần nhìn sắc mặt bọn họ."

"Được rồi... Ngươi với hoàng huynh ngươi quan hệ tốt lắm?" Tần Du Du nhớ tới hoàng đế nham hiểm lần trước tới kia, Nghiêm Di cũng chỉ bảo nàng làm lễ gặp mặt bình thường thôi, cũng không phải hành đại lễ gì.

"Hai huynh đệ chúng ta thân nhau như nhất thể."

Tần Du Du cảm thấy khi yêu quái ân công nói lời này vô cùng nghiêm túc, trong lòng cảm thấy là lạ.

Được rồi! Là nàng lòng dạ tiểu nhân, nhưng nàng rõ ràng nhớ rõ sư phụ có nói qua, người làm hoàng đế lòng nghi ngờ rất lớn, cả ngày đề phòng, sợ bị

https://thuviensach.vn

huynh đệ đoạt quyền, thần tử cướp ngôi, phát hiện con của huynh đệ có người quá mức xuất sắc sẽ kiêng kị, đề phòng.

Yêu quái ân công cũng không phải người đơn thuần, chính trực gì, hắn liền yên tâm như vậy hoàng đế sẽ không nghi kị hắn?

Nghiêm Di nhéo nhéo cái mũi của nàng nói: "Nàng không cần nghĩ nhiều, quan hệ giữa hoàng huynh với bổn vương không giống những con cháu hoàng gia."

"À..." Tần Du Du kéo dài tiếng đáp lại.

Dù sao nàng vào hoàng cung không cần dập đầu sát đất, không cần nhìn sắc mặt người khác, thế là được rồi.

"Cái quý phi đó lần trước phái người đến làm khó ta lại tới gây phiền cho ta, ta có thể ra tay thu thập nàng ta không?" Nàng lo lắng xác nhận lại.

Nghiêm Di thản nhiên nói: "Nàng ta không có lá gan đó, nàng ta đã bị hạ xuống làm tần rồi, hai nữ quan lần trước ra tay đó cũng bị gậy đánh chết rồi."

Gậy đánh chết?! Tần Du Du biến sắc, nàng tuy căm hận hai nữ nhân đó suýt nữa làm bị thương cánh tay nàng, nhưng tuyệt đối không muốn các bà chết, như vậy là xử phạt quá nặng rồi. Hơn nữa nàng rõ ràng cảm giác các bà ấy sẽ tìm tới cửa, là bởi vì hoàng đế nham hiểm đó.

Nghiêm Di phát hiện lòng bàn tay nàng lạnh lẻo, cúi đầu hôn môi nàng, bên tóc mai nàng nói: "Trước đây các bà ta từng phạm thượng, nàng không cần nghĩ nhiều, sớm đi nghỉ ngơi đi."

***Lời tác giả**: Độc giả có phát hiện bí mật của tên áo rồng không? Cười trộm ing*

Chương 76: Bí mật

"Các ngươi cũng không xem trọng mạng người sao." Tần Du Du có chút thấy trái tím lạnh giá, lui lại hai bước.

https://thuviensach.vn

Từ sau lần mấy người thủ hạ của Nghiêm Di giết chết bốn võ giả đuổi bắt nàng ở bến tàu Tam Đài đó, nàng đã không ngừng biết sự tàn nhẫn, lãnh khốc quá mức của hắn, cũng không chỉ một lần cảm thấy sợ hãi, không yên.

Nàng từ nhỏ đi theo bên cạnh sư phụ, đi qua rất nhiều nơi cũng thấy rất nhiều máu tanh chém giết, nhưng bất kể là sư phụ nàng hay chính nàng, cũng chưa bao giờ từng chân chính làm tổn hại đến mạng người, cho dù gặp phải giặc cướp hung đồ giết người không chớp mắt, sư phụ cũng chỉ đả thương mấy người đó sau đó đưa cho quan phủ địa phương xử trí.

Sư phụ từng nói với nàng: "Chúng ta chỉ là người thường, không có quyền quyết định sinh tử của người khác. Không nên vì mình có năng lực, liền dễ dàng cướp đoạt quyền sống của người khác."

Nghiêm Di nắm lấy tay nàng, kéo nàng vào lòng: "Hai nô tỳ cáo mượn oai hùm thôi mà, mấy bà ấy ở trong cung đã làm nhiều chuyện xấu xa, cũng đủ cho mấy bà ấy chết vài lần rồi, đừng nóng mà, ngoan ngoãn uống thuốc sau đó ngủ đi."

Tần Du Du im lặng một hồi, cuối đầu nói: "Ta muốn đi xem Đại Chủy với Tiểu Khôi." Nếu chúng nó tỉnh lại thì tốt, nàng có thể ôm Tiểu Khôi tâm sự, có thể nghe Đại Chủy lải nhải mấy chuyện không đâu, tuy chúng nó nhiều lúc cũng không thể cho nàng đề nghị có ích gì, nhưng hiểu được suy nghĩ trong lòng nàng.

Trong lòng Nghiêm Di bỗng dâng lên một cơn tức giận, hắn rõ ràng cảm giác được Tần Du Du lại bắt đầu kháng cự hắn, nhưng hắn nhịn xuống không nổi giận, thản nhiên nói một chữ "Được", nắm lấy tay nàng đi tới bảo khố ở hoa viên.

Hắn sẽ không buông tay cho nàng trốn đi đâu, hắn sẽ khiến nàng nhận rõ một sự thật --- hắn mới là chỗ dựa đáng cho nàng tín nhiệm nhất.

Đại Chủy với Tiểu Khôi vẫn ngủ say như cũ ở một khố phòng trong bảo khố hoa viên, Nghiêm Di dựa theo yêu cầu của Tần Du Du, để "sính lễ" còn dư lại với rất nhiều linh dược trân quý, các loại não rắn, sâu bọ quý hiếm trong đó, để khi trong cơ thể chúng nó dự trữ không đủ có thể tỉnh lại ăn một ít bổ sung vào.

Tần Du Du đưa tay nhẹ nhàng vuốt vuốt lông trên người Tiểu Khôi, ngẩng đầu hỏi Nghiêm Di: "Không thể mời Mãn Tử ca ca đến xem cho chúng nó sao? Ta không an tâm."

https://thuviensach.vn

"Hà Mãn Tử không phải thầy thuốc cho thú. Nàng nếu lo lắng, để Trú Vân Phi tới xem cho là được rồi, chúng nó đều là linh thú, có thể cảm giác tình hình lẫn nhau nhất." Nghiêm Di tuyệt đối không thể để "Mãn Tử ca ca" gì đó tới cửa được.

Tần Du Du nghĩ đến Tiểu Khôi với Đại Chủy từng nói qua Trú Vân Phi ngửi được mùi hương của chúng nó, phát hiện chuyện chúng nó phải thăng cấp, vì thế gật gật đầu nói: "Được rồi! Ngươi bảo nó đừng tới gần Tiểu Khôi quá, Tiểu Khôi rất sợ nó..."

"Nàng vì sao lại tốt với con thỏ vô dụng này như vậy?" Nghiêm Di tuyệt không thừa nhận mình ăn giấm chua.

"Tiểu Khôi chỗ nào vô dụng?!" Tần Du Du bất mãn trừng mắt, liếc nhìn hắn một cái.

Nghiêm Di ôm nàng ngồi xuống một bên, cố ý nói: "Nó có chỗ nào hữu dụng? Suốt ngày chỉ biết ăn với ngủ, không khác heo bao nhiêu. Ừ, phải nói so với heo cũng không giống lắm, heo cũng không kiêng ăn giống nó vậy, hơn nữa ăn nhiều như vậy lại không có thêm mấy lượng thịt."

Tần Du Du tức giận, dùng sức đấm hắn mấy cái nói: "Tiểu Khôi sẽ giúp ta làm cơ quan, hơn nữa nó từng cứu mạng ta!"

Nghiêm Di cầm lấy tay nàng đặt lên bả vai mình: "Đấm chỗ này, nhéo cũng được, dùng thêm chút sức nữa."

Tần Du Du giận cực kì, nhưng cũng hiểu được sức mình hiện giờ, cũng không khác gì gãi ngứa cho hắn, đấm bả vai cũng không đủ sức lực.

Nghiêm Di nhẹ nhàng hôn một cái lên khuôn mặt ửng đỏ vì tức giận của nàng: "Nói nghe xem nó làm sao cứu nàng được?"

Tần Du Du nảy sinh một hồi hờn dỗi, rốt cuộc nói: "Lúc ta tám tuổi có một lần giận dỗi với sư phụ, một mình chạy vào rừng rồi lạc đường, đói đến choáng váng hoa mắt, đi cũng không nổi, vừa sợ vừa hối hận, may mắn gặp được Tiểu Khôi. Nó cũng một mình chạy bị lạc đường, nó chia đồ ăn của nó cho ta ăn, ta mới không bị đói chết."

Nghiêm Di âm thầm lắc đầu, tiểu cô nương tám tuổi đã biết cãi nhau với sư phụ, còn bỏ nhà trốn đi, có thể thấy sư phụ nàng bình thường cho nàng kiêu ngạo

https://thuviensach.vn

quá mức, nàng mới có thể tập thành thói quen bướng bỉnh, to gan như vậy.

"Tiểu Khôi với ta sống trong rừng nương tựa nhau qua ba ngày, nó cái gì cũng có thể ăn... Sau đó sư phụ dựa vào Đại Chủy rốt cuộc tìm được ta, Tiểu Khôi không chịu rời ta đi, liền nhận ta làm chủ, theo ta về nhà. Ta đồng ý sẽ bảo vệ nó, sẽ luôn ở bên nó." Tần Du Du nhỏ giọng nói.

Nghiêm Di cảm thấy trong chuyện Tần Du Du kể còn giấu giếm một đoạn quan trọng chủ yếu nữa, nàng dung túng con thỏ đó như vậy tuyệt đối không phải chỉ vì nó với nàng từng làm bạn trong rừng ba ngày thôi, trong ba ngày đó nhất định còn xảy ra chuyện gì đặc biệt nữa.

Chuyện này có thể có quan hệ với bí mật huyết thống trên người con thỏ ngốc đó, nhưng hắn cũng không muốn quá quan tâm Tiểu Khôi, cho nên cũng không định đào bới hỏi kỹ.

"Bổn vương đã cứu nàng không chỉ một lần." Hắn theo lời của nàng nói.

Tần Du Du bẹp miệng mếu máo không nói lời nào, thầm nghĩ: Ngươi cứu ta cũng chỉ là nhấc tay một cái thôi, nói không chừng còn có mục đích khác, Tiểu Khôi cứu ta cũng không kém đem tính mạng của nó ra dùng, đó sao giống nhau được?

Một đêm không nói chuyện, sáng sớm hôm sau, Văn Phong Thành cùng Kim Minh Trì cùng nhau đến thăm.

Kim Minh Xuân một mình ở lại chỗ ở không có cùng đi, dựa theo ý tưởng của Kim Minh Trì, muội ấy cùng Tần Du Du đều là nữ tử, càng thuận tiện lãnh giáo cơ quan thuật, nhưng bởi vị tính toán của phụ thân Kim Phù Đồ trước đó, Kim Minh Xuân từ trước có khúc mắc với Tần Du Du, không muốn đối mặt với nàng ấy (Tần Du Du) cũng là bình thường, cho nên cũng sẽ không miễn cưỡng.

Lúc tiểu thái giám đến thông truyền, Tần Du Du với Nghiêm Di mới vừa dùng bữa sáng xong, Tần Du Du lôi kéo hắn thương lượng: "Ta muốn nói chuyện một mình với Văn thúc thúc, ngươi giúp ta đưa Kim Minh Trì đi chỗ khác được không?"

Kinh nghiệm mấy tháng ở chung, Tần Du Du phát hiện mình chỉ cần dùng lời ngon tiếng ngọt chủ động nêu lên trọng điểm muốn xin, lời nói không quá phận, Nghiêm Di sẽ đồng ý.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên lúc này cũng vậy, Nghiêm Di chỉ cân nhắc một lát liền đồng ý.

Với thân phận, địa vị Thánh Bình Thân vương hiện giờ, muốn gọi Kim Minh Trì đi nói chuyện, người đó vì tình vì lý cũng không thể từ chối được, hơn nữa Kim Minh Trì nghĩ Tần Du Du cũng không thể đặt tôn nghiêm sang một bên, đi lôi kéo Sở Vân Thâm có cơ quan thuật kém hơn nàng nhiều, ngược lại mấy vị tôn trưởng Kim thị cũng rất hy vọng tạo quan hệ tốt với Nguyệt quốc, cho nên nghe tiểu thái giám truyền lời, lập tức thụ sủng nhược kinh liền đi theo qua.

Trong phòng khách đảo mắt liền chỉ còn lại hai người Văn Phong Thành với Tần Du Du, thêm Lương Lệnh ở một bên hầu hạ.

Nói qua loa những chuyện đã xảy ra sau khi chia tay, Tần Du Du hỏi Văn Phong Thành: "Văn thúc thúc, thúc đã thắng tên Văn Ngũ Lang đó rồi, kế tiếp định làm thế nào?"

"Ta trước khi tham gia thi đấu lôi đài, từng nghĩ cách liên lạc với đại trưởng lão của Văn gia, người ông ta phái tới đêm qua ta đã gặp rồi, qua mấy ngày nữa ta sẽ theo bọn họ bí mật đi gặp đại trưởng lão. Ngươi lần này đã lộ mặt ở Thánh Thủ Lôi Đài, sau này làm việc phải cẩn thận một chút. Sư phụ người từng nhờ ta giúp ông ấy hỏi thăm thân phận của mẫu thân ngươi, ta vẫn chưa có đầu mối. Hôm qua Phong Nhập Tùng đưa ra cơ quan thùng đó, ngược lại làm ta nghĩ đó là bí văn của Phong thị, có thể có quan hệ với mẫu thân ngươi." Văn Phong Thành nói xong cố ý vô tình liếc nhìn Lương Lệnh đang lẳng lặng đứng đằng sau Tần Du Du.

Chương 77: Hôn một cái

Từ trước đến nay Lương Lệnh vốn là người ngàn hiểu trăm thông, am hiểu ý giống như lập tức biến thành đầu gỗ, thật sự không thấy sự bối rối, mong muốn mình đi khỏi, ám chỉ muốn một mình nói chuyện với Tần Du Du của Văn Phong Thành.

Tần Du Du nhìn theo ánh mắt của Văn Phong Thành nhìn về phía Lương Lệnh, có chút bất đắc dĩ lắc lắc đầu nói: "Văn thúc thúc cứ nói đi."

https://thuviensach.vn

Lương Lệnh rõ ràng là phụng lệnh Nghiêm Di canh giữ bên cạnh nàng, nàng cho dù có mở miệng mời ông ấy rời đi, ông ấy cũng sẽ có vô số lý do từ chối, một khi đã như vậy, cần gì tự làm mất mặt mình?

Văn Phong Thành là người thông minh, vừa nghĩ liền hiểu thân phận của Tần Du Du đối với Nghiêm Di thậm chí Nguyệt quốc mà nói không hề nhỏ, đoán chừng tuyệt đối sẽ không dễ dàng để nàng ở cùng một chỗ với người khác, Lương Lệnh lúc trước thấy hình như đi theo bên cạnh Nghiêm Di, hẳn là thân tín của hắn ta, vì thế nói thẳng: "Phong thị nhiều năm trước có qua lại thân mật có Phụng Thần giáo, không ít võ giả thiên phú của nhánh bái sư học nghệ, gia nhập phụng thần giáo, năm đó có một nữ tử nổi tên là Phong Dao Cơ bị đưa vào Phụng Thần giáo, hơn nữa nàng ấy tư chất rất cao, được một trưởng lão họ Giang nhìn trúng thu nhận làm thất đệ tử. Vị Giang trưởng lão này chính là phụ thân của giáo chủ Giang Như Luyện hiện tại của Phụng Thần Giáo."

"Vị Dao cơ cô nương này nghe nói dung mạo bẩm sinh đã cực kì xinh đẹp, nhiều đệ tử trong Phụng Thần giáo có ý với nàng ấy, ngay cả Giang Như Luyện cũng xưng thần dưới váy nàng ấy. Sau này nàng ấy không biết vì chuyện gì phản bội lại Phụng Thần giáo, hơn nữa bị sư phụ nàng treo giải thưởng một số tiền lớn muốn bắt sống nàng giao cho Phụng Thần giáo. Nghe nói Giang Như Luyện từng đơn thân độc mã xông tới chỗ của tộc trưởng, nhân vật quan trọng của Phong thị lúc đó, còn đả thương không ít môn nhân, đệ tử Phong thị, chuyện này ầm ĩ rất lớn.

"Sau đó hình như Phong thị từ Phụng Thần giáo hưởng được chút ưu đãi, hai bên đạt thành hiệp nghị, Phong thị không nhúng tay vào việc của Dao Cơ cô nương nữa, xem như hoàn toàn vứt bỏ nàng ấy. Năm đó Phụng Thần giáo vì tìm Dao Cơ cô nương dùng vô số tâm tư, nhưng nàng ấy lại giống như đá chìm đáy biển, không có tin tức gì. Nhiều năm qua đi, việc này không ai nhắc tới nữa, đoán chừng người nhớ rõ cũng không nhiều lắm. Chuyện cũ Giang Như Luyện đại náo Phong thị, là sau khi ta năm đó bị đuổi khỏi Phong gia mấy năm, trong lúc vô ý biết được tin tức này."

Văn Phong Thành vốn cũng không nghĩ Tần Du Du cùng người trong lời đồn - Dao Cơ này có liên hệ gì, vài năm trước lúc hắn mới gặp Tần Du Du, nàng vẫn còn là tiểu hài tử chưa trưởng thành, hiện giờ gặp lại đã trở thành một thiếu nữ xinh đẹp đủ khuynh thành, hơn nữa nghe nói mẫu thân nàng có để lại bãn vẽ

https://thuviensach.vn

phác thảo cơ quan, lập tức khiến hắn nghĩ ngay đến Phong Dao Cơ xinh đẹp như tiên nữ trong miệng vô số đệ tử Phong thị năm đó.

"Ý thúc là, mẫu thân của ta có thể chính là vị Dao Cơ cô nương xuất thân từ Phong thị sao?" Tần Du Du cắn môi nói. Đây là tin tức đầu tiên nàng nghe về mẫu thân mình, tuy rằng không xác thực, nhưng cũng đủ khiến nàng mãi không yên.

"Ta không dám khẳng định, việc này tổn hại thể diện Phong thị, tin tức bị dìm rất chặt, ngoại trừ Tam đại thế gia trong lúc đó có nghe đồn chút ít, bên ngoài gần như không ai biết được. Ta biết cũng có hạn thôi, cũng chỉ có thể đoán chừng vậy thôi." Văn Phong Thành áy náy nói.

"Ta đã biết, cám ơn thúc." Tần Du Du vui mừng hẳn, có thể theo hướng này truy xét tiếp cũng được.

"Không cần khách khí, ta được sư phụ ngươi chỉ điểm nhiều lần, cũng tạm xem như là sư huynh ngươi, không cần khách khí như thế. Ngày sau nếu có gì khó xử, cứ tới tìm ta giúp đỡ, mặc dù có thể không làm được gì, nhưng ta chắc chắn sẽ cố hết sức."

Văn Phong Thành hiện giờ không ít chuyện muốn làm, để lại cách thức liên hệ với hắn sau này, liền đứng dậy cáo từ rời đi.

Bên kia, Kim Minh Trì cũng được tin tức tốt từ Nghiêm Di, hắn đè nén bất ngờ việc Nguyệt quốc có thầy trò Thiên công Thánh thủ đứng đầu cơ quan sư gia nhập rồi, thế mà còn có ý muốn hợp tác với Kim thị, hơn nữa Thiên Kiếm cũng tương đối không tệ.

Nhưng khi hắn kích động truyền tin tức này quay lại Kim thị mấy ngày, Sở Vân Thâm vẫn rất an phận, lại bỗng nhiên thần bí mất tích.

Tần Du Du sau khi tiễn Văn Phong Thành, trạng thái tinh thần liền bắt đầu hoảng hốt, cùng Nghiêm Di dùng cơm trưa cũng không được mấy miếng.

Nghiêm Di nhíu mày, vẫy lui thị nữ, thái giám hầu hạ một bên, tự mình gắp một chén lớn những món nàng thích ăn đưa đến trước mặt nàng nói: "Ăn hết đi."

Tần Du Du có chút mờ mịt ngẩng đầu liếc nhìn hắn một cái nói: "Ta không ăn."

https://thuviensach.vn

"Muốn bổn vương đút nàng?" Vẻ mặt Nghiêm Di nghiêm túc hoàn toàn không chấp nhận từ chối.

"Tâm tình ta không tốt, ngươi còn hung dữ với ta." Tần Du Du bẹp miệng, mất hứng nói.

"Ngoan ngoãn ăn cơm, chuyện mẫu thân nàng, bổn vương sẽ giúp nàng điều tra rõ." Nghiêm Di dứt khoát ôm nàng thả lên đầu gối mình, nâng tay gắp một đũa món ăn đưa đến miệng nàng.

Tần Du Du lúng túng, nàng cũng không còn là tiểu hài tử nữa, hắn đút thật nha!

Sức lực nàng lại không bằng người, bất đắc dĩ đành phải giành lấy chén đũa hoàn thành nhiệm vụ, nhanh chóng ăn hết các món.

Nghiêm Di xem nàng như tiểu hài tử, ôm nàng vào lòng nhẹ nhàng xoa vỗ: "Lần này mới ngoan, buổi chiều tiến cung chắc là phải ở lại dùng bữa tối, nàng ăn không quen cũng chỉ có thể bị đói thôi."

Tần Du Du hừ một tiếng không nói lời nào, trong lòng cũng hiểu được, Nghiêm Di thật sự quan tâm nàng.

"Tin tức của Phụng Thần giáo bổn vương nơi này cũng có không ít, vừa rồi đã sai người đi tìm tài liệu liên quan năm đó, nàng ngoan ngoãn nghe lời, buổi tối trở về không chừng liền thấy được." Tuy khuôn mặt Nghiêm Di biểu cảm cứng ngắc đó, giọng nói cũng không hề lên xuống, nhưng Tần Du Du nghe vào trong tai vẫn cảm thấy trong lòng ngọt ngào, mềm mại.

"Được." Tần Du Du lần đầu tiên cam tâm tình nguyện chủ động ôm hắn, lướt nhẹ trên mặt hắn hôn một cái.

Nàng khi còn nhỏ, vui mừng sẽ ôm sư phụ, hôn một cái như vậy, sư phụ sẽ vui mừng đến cười ha ha, yêu quái ân công tuy không cười ha ha, nhưng nàng cảm thấy tâm tình hắn cũng rất vui.

Sau khi ăn xong Tần Du Du thay đổi y phục cung trang chính thức, để Lục Ý cẩn thận giúp nàng ăn mặc một phen, sau đó đi theo Nghiêm Di tiến cung gặp thái hậu.

Lúc này mới rõ ràng cảm nhận được thân phận Nghiêm Di ở hoàng gia Nguyệt quốc cao bao nhiêu, xe xuất phát từ Thánh Bình Thân vương phủ đến

https://thuviensach.vn

Khách Đông cung của thái hậu, không hề ngừng lại kiểm tra lần nào, quả thật tự tại vô câu *(tự do, không trói buộc)* giống như ở nhà mình vậy.

"Bọn họ sẽ không sợ thích khác đi theo xe của ngươi trà trộn vào cung? Hoặc là ngươi mang theo vật cấm gì đó vào cung sao?" Tần Du Du cảm thấy rất khó tin.

Nghiêm Di thản nhiên nhìn nàng một cái, Tần Du Du lập tức phát hiện mình vừa nói lời ngu ngốc gì.

Yêu quái ân công có tu vi ra sao chứ? Nào có thích khách có thể giấu giếm được tai mắt hắn mà lẫn vào trong đoàn xe hắn chứ? Hắn muốn vào cung làm chuyện xấu gì, còn cần đặc biệt mang dụng cụ sao? Vốn dĩ đó đều là thừa mà.

Thật sự là tên biến thái! Tần Du Du tức giận bất tình, âm thầm oán giận.

Khánh Đông cung, bên ngoài có hoàng liễn, hiển nhiên hoàng đế đã tới trước một bước ở chỗ thái hậu chờ sẵn rồi.

Mấy vị thái giám, nữ quan vừa thấy xe bọn họ tới liền lập tức tiến đến tiếp đón, thông truyền cầu kiến cũng bỏ bớt, vây quanh bọn họ đi thẳng vào trong cung, tư thế đó giống như e sợ bọn họ chạy trốn vậy.

Mới bước vào chính điện, chợt nghe từng đợt oanh thanh yến ngữ bên trong, Nghiêm Di từ từ nhăn mày, vẻ mặt Tần Du Du không hiểu nhìn hắn, thái hậu trong cung này cũng quá náo nhiệt rồi nha.

Chương 78: Cưới một tặng hai

Trong Khánh Đông cung hôm nay quả thật có hơi nhiều người nha, thái hậu cùng hoàng đế ngồi ngay ngắn trên cùng, bên cạnh có ít nhất hai mươi, ba mươi mỹ nhân hoàn phì yến gầy đủ màu sắc hoặc đứng hoặc ngồi, gió thơm từng đợt, ngọc bội leng keng, sắc thái muôn tím ngàn hồng vui mắt, nhóm mỹ nhân trên đầu người nào cũng mang trang sức châu báu quý giá, sáng chói, làm người quáng mắt.

Tần Du Du trước đó còn cảm thấy Lục Ý cho nàng ăn mặt quá long trọng, bây giờ phát hiện một thân này coi như là thanh nhã rồi đó.

https://thuviensach.vn

Trong cung nữ tử trẻ tuổi ăn mặc, trang điểm xinh đẹp, không cần hỏi cũng biết là phi tử rồi. Trong lòng Tần Du Du nói thầm, hay là hôm nay ngoại trừ thái hậu, còn muốn tất cả nữ quyến họ hàng cố ý tới xem sao?

Hoàng đế một mình ứng phó nhiều mỹ nhân như vậy, mỗi ngày nhất định đều rất bận rộn nha.

Nghiêm Di đưa Tần Du Du tiến lên hành lễ, hoàng đế nham hiểm vẫn cười cả người lẫn vật vô hại như cũ, thái hậu nhìn chằm chằm Tần Du Du đánh giá một hồi lâu, ánh mắt đó giống như có hình dáng, giống như hận không thể nhìn nàng cả trong lẫn ngoài rõ ràng một lần cho thấu đáo, rõ ràng.

Tần Du Du không quá thích ánh mắt như vậy, nhưng đối phương cũng là trưởng bối, nàng cũng đành ngoan ngoãn tùy ý bà nhìn thỏa thích, dù sao cũng không mất miếng thịt nào.

Những người khác trên đại điện công khai ngầm quan sát tâm can bảo bối của vị Thánh Bình Thân vương này, cơ quan sư hàng đầu làm náo loạn ở Thánh Thủ Lôi Đài vừa rồi.

Nhìn qua mỏng mỏng manh manh, nũng nịu như gió thổi liền ngã, đoán chừng nói chuyện với nàng lớn tiếng một chút sẽ dọa nàng sợ, thì ra Thánh Bình Thân vương mặt lạnh, tâm lãnh này thích kiểu này sao?!

Đây là đệ tử của cơ quan tông sư nổi tiếng thiên hạ Tề Thiên Nhạc? Ngoại trừ khuôn mặt tuyệt đẹp khiến kẻ khác hâm mộ, ghen tị, oán hận ra, giống như cũng không có gì đặc biệt nữa, không ít tần phi trong lòng bắt bẻ.

Nhưng tất cả mọi người đều hiểu, mặc kệ dung mạo Tần Du Du xinh đẹp, hay cơ quan thuật của nàng khiến thiên hạ khiếp sợ, đều có năng lực khiến nam tử ái mộ.

Một cơ quan sư xuất sắc có thể mang đến cho Nguyệt quốc lợi ích quả thật quá mức mê người, đứng nói bộ dáng Tần Du Du xinh đẹp như thế, cho dù nàng người quái dị, chỉ bằng tuyệt kỹ sư môn cũng thừa xứng với Thánh Bình Thân vương.

"Mau tới đây cho bản cung nhìn kỹ xem nào." Thái hậu ngại cách một khoản xem không đã ghiền, giơ tay muốn Nghiêm Di đưa Tần Du Du đến bên cạnh bà.

https://thuviensach.vn

Thái hậu tính tuổi cũng khoảng bốn mươi, năm mươi rồi, nhưng do bảo dưỡng thích hợp thoạt nhìn cùng lắm trên dưới ba mươi, sắc mặt đoan trang mang một chút dịu dàng nhẹ nhàng nói không nên lời, khiến người ta nhìn thấy liền nhịn không được muốn thân thiết, cao cao ngồi ngay ngắn ở trong đám mỹ nữ thanh xuân xinh đẹp cũng không kém đi chút nào.

Khó trách có thể đánh bại phần đông mỹ nhân trở thành người thắng cuối cùng trong hậu cung! Tần Du Du tuy nhìn nhận người không được tốt lắm, nhưng từ nhỏ nghe sư phụ kể chuyện xưa bên giường, đối với những kiểu người này không khỏi cảnh giác mãnh liệt.

Trong hoàng cung không gì đơn giản cả, các quan điểm kiểu như khả năng giả mạo đến thành tinh, vân vân đã cắm rễ trong lòng nàng.

Hơn nữa nàng cũng chưa quên chuyện thái hậu cùng hoàng đế "cấu kết" phái người đến "thử" nàng, ba mẹ con này đều không dễ chọc đâu, nếu nàng sớm biết thân phận Nghiêm Di, thà rằng nhảy sông một lần nữa cũng sẽ không ngốc nghếch, hồ đồ quay lại thành Tử Dạ chui đầu vô lưới.

May mắn hắn đối với nàng quả thật không tệ.

"A Di nói với bản cung con tên là Du Du, năm nay mười bảy tuổi đúng không?" Thái hậu kéo tay Tần Du Du cười đến dịu dàng, tiểu thái giám một bên vội vàng đưa ghế nhỏ lên cho Tần Du Du ngồi bên cạnh bà.

"Đúng vậy." Tần Du Du cười đến còn dịu dàng hơn bà, giả vờ giả vịt linh tinh, là sở trường của nàng đó.

"A Di thật là, đưa con về lâu như vậy, mới bằng lòng cho tiến cung đến cho bản cung nhìn xem." Thái hậu một tay kéo Nghiêm Di qua, nhìn trái nhìn phải, càng nhìn càng thấy hài lòng.

Thân là mẫu thân, bà đương nhiên hy vọng đứa con có thể có những điều tốt nhất, Tần Du Du ít nhất dung mạo cũng rất đẹp, tương lại sinh ra tôn nhi cũng tất nhiên sẽ ngọc tuyết đáng yêu.

Tần phi hậu cung tuy cũng giúp bà thêm mấy tôn nhi, tôn nữ, nhưng Nghiêm Di là con út, lại bỏ thời gian cho tới bây giờ cũng chưa thành thân, đứa con của hắn trong mắt thái hậu liền yêu thích hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di còn chưa nói chuyện, hoàng đế liền chen vào, cười nói: "Mẫu hậu chính là thiên vị A Di, có con dâu, liền quên trẫm còn có người mỗi ngày hầu hạ người."

Thái hậu cười hừ một tiếng, quét mắt trên điện nhóm tần phi không dám tùy tiện mở miệng nói chuyện: "Ngươi còn nhớ rõ giúp các nàng ta xuất đầu nói chuyện. Cũng được, thừa dịp hôm nay nhiều người, đúng lúc gặp mặt một lần."

Một đám oanh oanh yến yến vội vàng tươi cười, chỉnh chỉnh y phục liền muốn theo cấp bậc tiến lên chào hỏi, Nghiêm Di nhìu mày, nhẹ nắm lấy tay thái hậu đang cầm tay hắn, thái hậu liền hiểu: "Đều là người một nhà, ở nơi của bản cung không cần giữ nhiều lễ tiết."

Thái hậu lên tiếng, hai quý phi dẫn đầu hiểu ý, cười khanh khách ngồi tại chỗ, đã có nữ quan của thái hậu trong cung giới thiệu thân phận, cấp bậc từng người các nàng rồi.

Đối với Tần Du Du mà nói, đây chỉ lãng phí thời gian mà, nàng vốn dĩ không nhớ được ai là ai cả, Nghiêm Di mặt cũng không chút thay đổi nhìn nàng một cái, Tần Du Du gạt bỏ cảm giác mình bị khinh thường, bẹp miệng mếu máo không để ý đến hắn.

Thái hậu nhìn bọn họ "mắt đi mày lại", trong lòng càng cảm thấy vừa lòng.

Hoàng đế cười mỉm chờ tần phi trên điện đều giới thiệu qua, mới nói: "Theo lí mà nói A Di là thân vương, cho tới bây giờ mới thành hôn cũng có chút muộn, chính phi theo lệ nên lập hai sườn phi, mẫu hậu người bên đó đúng lúc đã chọn người thích hợp chưa? Thẳng thắn để các nàng ấy tới ra mắt A Di với đệ muội đi."

Hắn thốt ra lời này, không khí trên điện nhất thời lạnh xuống, ánh mắt thái hậu với Nghiêm Di không hẹn mà cùng dừng trên người Tần Du Du, Tần Du Du chớp chớp mắt, vẻ mặt khờ dại vô tội, giống như cố không hiểu hoàng đế này đang cố ý muốn nàng khó chịu, khổ sở.

Thánh chỉ lập Tần Du Du làm Thánh Bình Thân vương vương phi cũng còn chưa ra, liền đã định an bài hai sườn phi cùng nàng thành hôn, nữ nhân nhà ai cũng đều khổ sở.

https://thuviensach.vn

Huống chi hôm nay Tần Du Du lần đầu tiến cung, hoàng đế đột nhiên trước mặt nhắc tới chuyện này, vốn dĩ là cố ý chèn ép mà.

Thái hậu cũng rất bất ngờ, bà hôm nay triệu kiến Tần Du Du, vốn dĩ không định để những người khác trong cung tới, trong mắt bà, mấy tần phi của hoàng đế bà cũng không mấy để mắt tới.

Kết quả hoàng đế không chỉ tự mình đến, còn cố ý đưa tới rất nhiều phi tần, nói rõ là thỉnh an bà, bà cũng không từ chối được.

Cũng may chuyện Thục quý phi bị giáng xuống làm tần dư âm còn đó, nhóm tần phi này cũng không dám nói nhiều, nhưng không ngờ hoàng đế thế mà bản thân tự mình ra tay.

Thái hậu có chút không rõ đứa con mình muốn ầm ĩ chuyện gì? Hắn biết rõ tầm quan trọng của Tần Du Du đối với đệ đệ hắn, vì cái gì càng muốn chọn gây khó dễ vào lúc này?

Bà đang muốn mở miệng đáp trả đề nghị của hoàng đế, Nghiêm Di đã bên cạnh bà đứng dậy, nói với hoàng đế: "Thần đệ chỉ định cưới một mình Tần Du Du, việc sườn phi, hoàng huynh không cần lo lắng."

Nghiêm Di trưng khuôn mặt than cùng với khí chất lạnh lùng, nghiêm túc trên người, vốn cũng rất dọa người, nói những lời này là lúc tâm tình rõ ràng không tốt, tần phi, nữ quan, thái giám trên điện bị dọa đến câm như hến, ngay cả hít thở cũng rất cẩn thận.

Chương 79: Giải thích cho ai xem?

Chỉ có hoàng đế khá tốt giống người không có việc gì, cà lơ phất phơ cười nói: "Mẫu hậu chờ đệ khai chi tán hiệp diệp đó. Đệ nhìn đệ muội cũng không lên tiếng, hiển nhiên là không ngại rồi."

Trong lòng Tần Du Du bốc lửa lớn: tên chết tiệt nham hiểm này không trêu chọc nàng liền cả người ngứa ngáy có phải không, nàng khi nào đắc tội hắn chứ?

"Thần đệ để y." Nghiêm Di cứng nhắc trực tiếp nói một câu đá trở về.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du thấy mặt hoàng đế trong nháy mắt có chút cười không nổi, thiếu chút nữa muốn vì yêu quái ân công vỗ tay trầm trồ khen ngợi, thật sự là rất đẹp trai nha!

Thái hậu vốn biết chọc giận Nghiêm Di hắn sẽ không lo ngại trường hợp nào cả, cho nên khi phát tác không biết có giữ lại chút thể diện cho hoàng đế hay không. Lập tức một tay kéo Nghiêm Di, cười nói: "Hoàng nhi, người biết rõ A Di thẳng tính mà, sao lại cứ thích trêu đùa hắn như vậy?"

Hoàng đế nhanh chóng quay về bộ dáng cợt nhả nói: "Ai kêu mẫu hậu người thiên vị A Di chứ?"

Hai mẫu tử một xướng một đáp, rất nhanh liền xóa đi xấu hổ lúc nãy, trên điện khôi phục không khí vui vẻ, hòa bình. Thái hậu thấy bình thường lại, liền ý bảo nhóm tần phi của hoàng đế cáo lui rời đi, chỉ giữ lại Tần Du Du với Nghiêm Di nói chuyện.

Thật ra chủ yếu là thái hậu nói thôi, còn Tần Du Du cứ giả bộ bộ dáng nhu thuận như thật sự đang nghe, lâu lâu dạ à hai tiếng là được. Thái hậu hăng hái không ít, toàn kể những chuyện thú vị của Nghiêm Di lúc nhỏ, ngược lại cũng không nhàm chán chút nào.

Nhưng Tần Du Du càng nghe càng cảm thấy kỳ quái, tính cách của yêu quái ân công giống như trẻ nhỏ giờ thì như hoàn toàn thay đổi thành người khác, tam hoàng tử quá mức hoạt bát, cởi mở trong miệng thái hậu đó, thật sự là hắn sao? Thái hậu xác định nửa đường không có bị người tráo đổi con đó chứ?

Tần Du Du trộm đánh giá biểu tình trên khuôn mặt than của Nghiêm Di chút... Hoàn toàn không nhìn thấy một chút dấu vết bướng bỉnh, hiếu động, cởi mở, thích cười nào.

Đối với sự hoài nghi của Tần Du Du, ánh mắt Nghiêm Di phảng phất ý cười thoáng qua như không thấy, chỉ lẳng lặng ngồi bên cạnh thái hậu, cho dù bị hoàng đế cứ xen vào vạch trần những chuyện xấu hổ hồi nhỏ cũng vẫn là bộ dáng đầu gỗ vô tri vô giác như cũ, không có chút xấu hổ, lúng túng nào.

Thái hậu đang nói đến cao hứng, tiểu thái giám báo lại: "Thục tần ở ngoài cung thái hậu xin gặp."

https://thuviensach.vn

Tần Du Du vốn không phản ứng lại Thục tần này là ai, thầm nghĩ hoàng đế cưới nhiều lão bà như vậy, một mình bận rộn thì đành vậy, ngay cả thái hậu cũng đi theo cùng bận rộn luôn, dăm ba hôm lại có người tìm tới cửa, đến tột cùng là tới thỉnh an hay là quấy rầy, giày vò người đây a?

Ánh mắt thái hậu đảo qua hoàng đế bên kia, lần này ngay cả Tần Du Du cũng có thể nhìn ra bà đang không vui.

Hoàng đế cười nói: "Nếu đã đến, đúng lúc để nàng ta nhận lỗi với đệ muội đi, cũng để A Di bớt giận."

Tần Du Du có chút mờ mịt nhìn Nghiêm Di, nhận lỗi? Thục tần? Nàng lúc này mới nghĩ tới là ai, là nữ nhân lúc trước phái hai nữ quan tới Thánh Bình Thân vương phủ quấy rầy nàng, ban đầu là quý phi, kết quả bị giáng xuống làm tần, khó trách nàng không nhớ tới.

Nàng cũng không rõ từ quý phi xuống tần là xuống mấy cấp, nhưng nghĩ đến chuyện này là do quyền cao chức rộng mà ra, cảm giác thoáng cái ngã từ trên cao xuống nhất định vô cùng không tốt.

Hoàng đế lên tiếng, thái hậu cũng không thể mặc kệ thể diện của hắn, đành phải cho thái giám đưa Thục tần vào Khánh Đông cung.

Tần Du Du không biết lúc trước Thục tần khi còn là Thục quý phi là cái bộ dáng gì, hôm nay Thục tần một thân tao nhã, đoan trang, vẻ mặt trầm tĩnh mang theo vài nét u buồn, phong thái chỉnh tề thật là động lòng người, ít nhất ấn tượng của nàng đối với nàng ta thấy thân thiết hơn đoàn oanh oanh yến yến lúc nãy.

Hoàng đế nhìn bộ dáng của Thục phi, trong mắt cũng hiện lên tia sáng rọi.

Sau khi Thục tần hành lễ về phía một người ngồi trên cao liền lẳng lặng đứng một bên, cũng không có như Tần Du Du nghĩ sẽ đi đến nhận lỗi, phát biểu chân tình tha thiết. Cho đến khi hoàng đế lên tiếng nhắc tới, nàng ta mới tiến lên cúi thấp người về phía Tần Du Du: "Lộ hoa ngự hạ bất lực, để hai nữ quan không hiểu chuyện đến vô lễ ở Thánh Bình Thân vương quý phủ, xúc phạm vương phi, xin vương phi thứ tội."

"À." Tần Du Du gật gật đầu không nói nữa, nàng cũng không biết nên nói gì mới tốt.

https://thuviensach.vn

Thục tần này vốn dĩ không phải giải thích với nàng, nàng ở trong phủ cũng không phải quan trọng, chỉ cần ba người bên cạnh có thể nắm giữ chuyện sống chết, cấp cao trong hoàng gia Nghiêm thị tha thứ nàng ta là đủ rồi.

Hoàng đế khoát tay áo nói: "Nếu vương phi không ngại, ngươi cũng có thể an tâm rồi."

Thái giám hai bên hiểu ý, đi qua nâng Thục tần dậy, đưa nàng ra khỏi Khánh Đông cung. Thái hậu liếc mắt nhìn bóng dáng Thục tần một cái, trong lòng thêm vài phần ấn tượng tốt với nàng ta.

"Có vẻ đúng lúc cho nàng ta bài học nhắc nhở cũng tốt, hiện giờ nàng ta làm gì, nói gì liền thông minh hơn."

Hoàng đế nói: "Đó là thái hậu chỉ bảo tốt." Bọn họ đều có thể nhìn thấy, hôm nay Thục tần từ cách ăn mặc đến tiếng nói, cử chỉ đều suy nghĩ cặn kẽ, mọi thứ đều đúng mực, có thể thấy được quả nhiên là người thông minh, chỉ là lúc trước địa vị, quyền thế tới quá nhanh, mới nhất thời có ý nghĩ hồ đồ đó.

Nếu Thục tần hôm nay ăn mặc đường hoàng hoa lệ nhất định sẽ khiến người cảm thấy nàng ta không biết hối cải, ngạo mạn khó dạy, mà nếu nàng ta ăn mặc quá mức nhạt nhẽo, đơn giản, lại khiến người cảm thấy nàng ta còn oán hận trong lòng, tranh thủ đồng tình.

Nàng ta từ thủy tới chung thái độ không kiêu ngạo, không siểm nịnh, khéo léo hào phóng, ngược lại làm cho thái hậu xem trọng nàng ta thêm mấy phần, mà nàng trang điểm rất mới mẻ, cũng thành công gợi lên sự chú ý của hoàng đế, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện.

Tần Du Du không hiểu môn đạo này, rõ ràng thành thành thật thật giả nhu thuận, cũng không có việc gì dù sao ít nói ít sai.

Thái hậu nói với hoàng đế cùng Nghiêm Di: "Bản cung với Tần Du Du nói vài chuyện riêng tư, hai huynh đệ các con tự mình nói chuyện đi, bữa tối trở về là được."

Tần Du Du thầm nghĩ: trọng điểm rốt cuộc đến rồi, không biết bà ấy muốn nói với mình cái gì, là đe dọa hay dụ dỗ đây?

Nghiêm Di nhìn nàng một cái, hình như có ý trấn an, nhưng cuối cũng vẫn nghe theo đứng dậy cáo lui. Thái hậu vì hắn tuyệt đối sẽ không ở phía sau làm

https://thuviensach.vn

khó Tần Du Du, mà hắn cũng quả thật có một số việc cần thiết phải "nói chuyện cho rõ" với hoàng huynh của hắn.

Thái hậu đưa Tần Du Du vào tẩm điện của mình, chọn rất nhiều trâm, vòng, châu bảo cho nàng, lại xem nàng như búng bê để các nữ quan, cung nữ giúp nàng trang điểm một phen, cho đến khi bà nhìn vừa lòng mới vẫy lui cung nữ, thái giám hầu hạ trong tẩm điện, kéo tay Tần Du Du, than nhẹ một tiếng nói: "Bản cung năm đó cũng có một tiểu nữ nhi, đáng tiếc lúc ba tuổi đã chết non, nếu nó còn sống, có lẽ đã phải tuyển phò mã xuất giá rồi."

Tần Du Du không biết nên nói thế nào để an ủi, chỉ có thể thành thành thật thật nghe.

"Bản cung chỉ còn hai đứa con này, trong lòng xem con như nữ nhi thân sinh mà xem trọng. Vĩnh Lạc nó rất thích con, nó đối với con thế nào, con hôm nay cũng thấy rồi, ngày sau có phát sinh chuyện gì, con cũng không được phụ lòng nó đâu đó?"

Yêu cầu này có hơi quá cao rồi! Tần Du Du thầm nghĩ: nếu hắn sau này phụ lòng mình thì làm sao bây giờ?

Nhưng dưới ánh mắt không chút nào thả lỏng của thái hậu, Tần Du Du cũng chỉ có thể yên lặng gật đầu, thái hậu vừa lòng nở nụ cười.

Tần Du Du nghĩ đến Nghiêm Di kia đã nói chỉ muốn cưới một mình nàng, ngược lại với tên hoàng đế có một đoàn nữ nhân, không thể không thừa nhận, yêu quái ân công có giác ngộc hơn hoàng đế nham hiểm đó, sư phụ nếu nhìn thấy hắn hắn là cũng sẽ sơ bộ gật đầu nhỉ?

Chương 80: Hoàng đế ghen ghét

Nghĩ vậy, trong lòng Tần Du Du động một cái, nàng thế mà không hề nghĩ đến chuyện cưới xin, lại thật sự nghĩ đến chuyện ở lại bên cạnh Nghiêm Di?! Thậm chí bắt đầu nghĩ, sư phụ có vừa lòng hắn hay không, linh tinh gì đó.

Sau này Đại Chủy tỉnh lại nhất định sẽ trách nàng, Tiểu Khôi có thể khóc lớn, náo loạn...

https://thuviensach.vn

Cẩn thận ngẫm lại, nàng nguyện ý ở lại bên cạnh Nghiêm Di không phải bởi vì hắn có ơn cứu chữa bệnh cho nàng, cũng không phải vì sính lễ lớn của hắn, lại càng không phải vì lời nói chỉ cưới một mình nàng của hắn làm cảm động.

Gần như là vì, nàng muốn ở lại bên cạnh hắn, nàng thích cái cảm giác an tâm, ỷ lại hắn, tín nhiệm hắn.

Thái hậu để cho Tần Du Du ở trong thiên điện nghỉ ngơi một hồi cho đến khi dùng bữa tối, hoàng đế với Nghiêm Di cũng cùng nhau tới, hai huynh đệ không biết nói gì đó, hoàng đế tuy vẫn là khuôn mặt cười cợt, bộ dáng ngả ngớn khiến người ta muốn đánh hắn một cái, nhưng ít nhất không có cố ý khiêu khích Tần Du Du nữa.

Thái hậu nghĩ Tần Du Du lần đầu tiến cung, sợ nàng không quen, đã sớm sai người hỏi qua món ăn nàng thích, cũng có ý đơn giản hóa một chút tất cả lễ nghi, cả bữa cơm này coi như không tệ, không khó khăn như trong tưởng tượng.

Sau bữa tối, Tần Du Du mang theo một đống lớn châu bảo, trang sức, son phấn còn có vật liệu may mặc, thuốc bổ do thái hậu tặng nàng từ từ thắng lợi trở về.

Một chuyến hành trình tiến cung mặc dù có vài phong ba nho nhỏ, nhưng Tần Du Du nhìn ra được Nghiêm Di cuối cùng đều che chở cho nàng, hoàng đế không rõ vì sao lại chán ghét, cho hai người* đối phó nàng bị hắn cản trở về.

(*) là 2 sườn phi do hoàng đế đưa đó.

Nghiêm Di như vậy nàng có thể lý giải, nhưng thái hậu trình độ yêu ai yêu cả đường đi có chút quả khoa trương rồi, quả thật giống như sợ không cẩn thận dọa nàng chạy mất vậy, hơn nữa bên trong lời nói không ngừng một lần rõ ràng ám chỉ nàng phải thật lòng thật dạ với Nghiêm Di, không nên phụ tình, phụ lòng hắn.

Tuy nàng lúc trước vẫn có ý định lừa hôn, từ hôn, nhưng nàng có biểu hiện rõ ràng như vậy sao? Hay là nàng lộ ra vẻ mặt máu lạnh vô tình? Bộ dáng tâm lạnh, tình lạnh rõ ràng là của yêu quái ân công mới đúng mà!

Bộ dáng nàng nghiêng đầu suy nghĩ có chút đăm chiêu rất thú vị, Nghiêm Di duỗi tay ôm nàng vào trong ngực, giúp nàng lấy xuống hai cây trâm cài khá sâu, hỏi: "Suy nghĩ cái gì đến mê mẩn như vậy?"

https://thuviensach.vn

"Nghĩ đến mẫu thân còn có ca ca của ngươi!" Tần Du Du nhìn thấy Nghiêm Di trước mặt mặc bào phục thân vương hoa lệ màu đen, có chút chộn rộn muốn cọ cọ mặt mình lên đó.

Nàng hiện tại trên mặt đều là son phấn, không biết có thể in lại một dấu mặt phấn lên áo bào hắn hay không?

Nghiêm Di phát hiện ý đồ của nàng, nhéo nhéo chóp mũi nàng cảnh cáo nàng không được gây chuyện, vừa hỏi: "Nghĩ đến bọn họ làm gì?"

Mẫu hậu với ca ca hắn? Rất ít người nói đến hoàng đế cùng thái hậu đương triều.

"Mẫu thân ngươi đối với ta rất tốt, ta cảm thấy bà ấy với ngươi giống như có âm mưu." Tần Du Du bẹp miệng mếu máo nói thẳng.

Sư phụ từng nói, không ai vô duyên vô cớ yêu, cũng không ai vô duyên vô cớ hận, nàng với Nghiêm Di quen biết cùng lắm mới mấy tháng, lúc trước còn có thù oán cũ, nhưng Nghiêm Di đối với nàng lại tốt quá mức, thậm chí hao hết tâm tư muốn cùng nàng thành hôn, đây không thể dùng gặp mặt nảy lòng tham đơn giản để giải thích được nữa rồi.

Tuy nàng cảm thấy mình là mỹ nhân xinh đẹp như vậy, có người thích thậm chí yêu cũng là chuyện rất bình thường, nhưng Nghiêm Di đối với nàng, hình như mới gặp mặt đã quyết định cưới nàng làm vợ rồi, đây cũng quá kỳ quái nha.

Nàng không phải không nghĩ tới Nghiêm Di mưu tính đến cơ quan thuật của nàng, nhưng với cảm giác của nàng, Nghiêm Di trời sinh tính khí cao ngạo, sẽ không vì một cơ quan sư mà lấy chuyện hôn sự chính mình làm lợi thế đâu.

Hắn nếu muốn lợi dụng cơ quan thuật của nàng, còn nhiều cách khác khống chế nàng mà.

Tần Du Du không ngừng một lần nói bóng nói gió, muốn làm rõ ý đồ thật sự của Nghiêm Di, đáng tiếc đều thất bại cả, tới tình trạng như hiện giờ, nàng rõ ràng không sao nói ra nghi ngờ của mình được.

"Ừ, nàng thật sự cũng không có quá ngốc." Nghiêm Di lạnh nhạt khen một câu... Nếu câu này xem như khen ngợi.

Tần Du Du thở phì phì trừng hắn, chờ câu sau của hắn, kết quả Nghiêm Di cái gì cũng không nói, chỉ tiếp tục hỏi: "Ca ca ta thì như thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Ca ca ngươi nhất định là đang ghen ghét, không phải ghen ghét ngươi thì là ghen ghét ta." Tần Du Du có chút thất vọng, nhưng cũng biết hắn không chịu nói, mình cũng không có cách nào cả.

"Hửm?" Nghiêm Di ý bảo nàng tiếp tục phát biểu ý kiến độc đáo.

"Ghen ghét ngươi gặp được ta, một nữ tử xinh đẹp, lợi hại như vậy lại có thể cưới về, hắn lại phải đối phó với một đoàn nữ nhân suy nghĩ phức tạp lại không thú vị trong hậu cung." Tần Du Du vênh váo, tự đắc, tự biên tự diễn.

Nghiêm Di bình tĩnh nhìn nàng, khuôn mặt hắn lúc này sâu hiểm khó dò lại lạnh lùng, nghiêm túc, bộ dáng có thể dễ dàng dọa tiểu hài tử khóc, nhưng Tần Du Du một chút cũng không sợ, ngược lại còn ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn lên, đắc ý dào dạt, mặc hắn nhìn cho đã.

Nghiêm Di bỗng nhiên rất muốn hỏi Tề Thiên Nhạc một chút, đến tột cùng làm cách nào nuôi dạy được một đồ đệ tự kỷ như vậy, nhưng nhớ đến "danh ngôn sư phụ" do Tần Du Du nói lại, hắn liền giật mình, đây vốn dĩ là thầy nào trò nấy mà.

"Được rồi, huynh ấy vì cái gì lại ghen ghét nàng?" Hắn thừa nhận hắn có chút không thể lý giải suy nghĩ ly kỳ của tiểu nha đầu này.

"Ghen ghét ngươi rất tốt với ta a, cảm thấy ta cướp đi huynh đệ của hắn..." Tần Du Du nói tới đây chần chờ một lát, bộ dáng thay đổi có chút thần thần bí bí, lại có chút bát quái nói: "Ngươi xác định cảm tình của ca ca ngươi đối với ngươi chính là tình cảm huynh đệ chứ?"

Nghiêm Di không hiểu nói: "Có ý gì?"

"Sư phụ nói, có vài nam nhân trời sinh thích nam nhân!" Tần Du Du hai mắt lấp lánh nói.

Nghiêm Di không nói, nếu Tề Thiên Nhạc hiện tại xuất hiện trước mặt hắn, hắn nhất định không chút do dự ra sức đánh ông ta một trận, ông ta làm gương kiểu gì vậy, ông ta cũng có thể dạy cho đệ tử lại loạn thất bát tao gì đó!

Cho đến sau này, Nghiêm Di mới phát hiện, Tần Du Du lý luận tưởng tượng không dựa vào khuôn mẫu mà ra, thậm chí cả với những chuyện rất gần với chân tướng.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du bởi vì loại chuyện lạ này, bị Nghiêm Di đè mông đánh hai cái, nàng thẹn quá hóa giận, mãi cho đến khi trở lại tú lâu của mình cũng không chịu để ý tới Nghiêm Di nữa.

Mấy ngày kế tiếp tạm khôi phục yên bình, Nghiêm Di vẫn chỉ cho Tần Du Du ở lại trong phủ sửa chữa bản vẽ bảo khố hoa viên một lần nữa, còn mình thì bận rộn với công việc sau đại hội Thánh Thủ Lôi Đài.

Ngoại trừ bên ngoài hợp tác với Kim thị, Nghiêm Di mệnh lệnh cho quan viên dưới quyền cố ý giữ tổ chức cơ quan sư khác ở lại Nguyệt quốc, để cho Lương Lệnh đi thu thập lại một vài cơ quan bản vẽ nàng nguyện ý công khai, cho cơ quan đại sư của Nguyệt quốc chủ trì nghiên cứu, dựa vào việc này thu nạp càng nhiều nhân tài.

Có Tần Du Du này làm bảng hiệu sống ở đây, không ít cơ quan sư đều nguyện ý ở lại thành Tử Dạ, chỉ cần thường thường có thể mở mang kiến thức tác phẩm chân chính của cơ quan đại sư là tốt rồi.

Cho tới bây giờ trong các cơ quan sư ngoại trừ thầy trò phụ tử, nếu không thì đều là của mình mình quý, rất ít ai giống như Tần Du Du vậy, lại dễ dàng công khai bản vẽ thiết kế.

Nhưng có một ít cơ quan sư vốn có lai lịch sư môn, cũng nhịn không được tâm động không thôi. Thành Tử Dạ trong khoảng thời gian ngắn thành nơi hội tụ cơ quan sư trong thiên hạ.

Dưới cảnh tượng một mảng vui sướng, thịnh vượng, nguy cơ cũng vô thanh vô tức từng bước tới gần.

Chương 81: Tắm ăn

"Săn thú? Săn thú không phải nên chọn mùa thu sao? Hiện tại là đầu đông còn muốn săn cái gì?" Vẻ mặt Tần Du Du không hiểu, kỳ quái nói.

Đỗ Vi Nương cười tủm tỉm nói: "Vương phi người không biết, tuyết lang *(sói tuyết)* đó chỉ có mùa này mới có thể phát triển mạnh xuất hiện ở Khánh Đông Nguyên, hàng năm Nguyệt quốc tất cả thành viên hoàng tộc đều sẽ đến đó săn sói."

https://thuviensach.vn

"Tuyết lang có gì tốt mà muốn săn chúng nó chứ? Nhiều năm như vậy, tuyết lang không bị săn hết rồi sao?" Suy nghĩ của Tần Du Du đại đa số người nghe luôn vô cùng kỳ lạ.

Tiểu Đình Hoa giành nói: "Tuyết lang nhiều lắm, dân chúng với súc vật ở vùng Khánh Đông Nguyên đó đều thấy phiền toái, hơn nữa truyền thống Nguyệt quốc, mỗi lần săn chỉ chín mươi chín con tuyết lang trưởng thành sẽ phát ra tín hiệu dừng săn, săn được tuyết lang đều có thưởng, người săn con tuyết lang đầu tiên sẽ chủ trì nghi thức tế trời sau cùng, năm ngoái, con tuyết lang đầu tiên không phải hoàng thượng săn được mà chính là vương gia săn được đó, bọn họ đều rất lợi hại nha!"

Tần Du Du đối với tuyết lang không có nhận thức nào, nhưng nếu muốn trở thành người đầu tiên trong tất cả mọi người săn được tuyết lang, hoặc là vận dụng quyền thế để người khác không dám giành trước, hoặc là vận may rất tốt, còn có một khả năng chính là thực lực quá mạnh mẽ.

Võ giả tu vi càng cao, cảm ứng đối với cảnh vật xung quanh sẽ càng rõ ràng, nghe nói đến cấp bậc võ thánh, chẳng những tai thính mắt tinh, hơn nữa thần hồn sẽ mạnh mẽ khác thường, thần thức đảo qua trong phạm vi mấy dặm động tĩnh đều nắm rõ hết.

Tới trình độ này, muốn là người thứ nhất săn được tuyết lang cũng hoàn toàn không phải việc gì khó.

Tần Du Du không có hứng thú lắm với việc săn thú, hơn nữa săn thú phải cưỡi ngựa, điều này nàng lại vạn phần chống cự, cho nên nghe Đỗ Vi Nương với tiểu Đình Hoa nói mấy ngày sau bắt đầu hoạt động đông săn *(săn vào mùa đông)* của hoàng tộc Nguyệt quốc cũng chỉ nghe nghe rồi thôi.

Kết quả sau khi các nàng (Đỗ Vi Nương + tiểu Đình Hoa) giới thiệu hết quy mô long trọng hơn nữa rất quan trọng đối với dòng họ, con cháu hoàng tộc, bắt đầu dùng ánh mắt đồng tình nhìn nàng.

Tần Du Du dâng lên dự cảm không ổn mãnh liệt: "Các người sẽ không muốn nói với ta, ta cũng phải tham dự đó chứ?"

Một già một trẻ dùng sức gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Đó không phải chuyện của con cháu hoàng tộc bọn họ sao? Đâu có liên quan gì tới ta?"

"Du Du tỷ tỷ, tỷ là vương phi mà, tỷ cũng là người trong hoàng tộc." tiểu Đình Hoa nhịn không được xem thường nàng.

Du Du tỷ tỷ có một số việc thông minh thật đấy, có một số việc vừa ngốc nghếch vừa chậm chạp, thật sự là người kỳ quái mà.

Như vậy cũng tính?! Tần Du Du nhất thời rối rắm, nhưng rất nhanh dấy lên hy vọng: "Vậy ta đi tới làm dáng có mặt thôi, xem bọn họ săn thú cũng được."

Cho dù yêu cầu từng thành viên hoàng tộc đều phải săn được tuyết lang, nàng cũng có thể nhờ yêu quái ân công hỗ trợ làm bừa, còn nàng thành thành thật thật trốn trong góc làm người xem là được rồi.

Hơn nữa tổng cộng chỉ được săn chín mươi chín con tuyết lang, đoán chừng hoàng tộc Nghiêm thị nhiều người như vậy cũng không đủ chia.

Tần Du Du còn chưa biết rõ đến tột cùng ngoại trừ hoàng đế với nhân yêu Di Thân Vương đó ra, Nghiêm Di còn có bao nhiêu huynh đệ tỷ muội, nhưng nếu ngay cả kiểu được gọi là vương phi chưa chính thức thành hôn được như nàng cũng tính vào trong đó, mấy chục tần phi mấy hôm trước nhìn thấy trong cung đoán chừng cũng chạy không thoát đâu, nơi đó liền có mấy chục miệng người.

Cả hoàng tộc Nghiêm thị tính xuống bình thường đoán chừng ít nhất mấy trăm người rồi, chín mươi chín con sói làm sao chia đủ đây?

Đỗ Vi Nương đồng tình nói: "Người khác có lẽ còn có thể trốn được, vương phi người e rằng không được."

"Vì cái gì?"

"Thành viên hoàng gia mười lăm đến hai mươi tuổi đều phải rời doanh địa đi tham gia săn bắn, hơn nữa vương phi người gần đây rất nổi bật, sẽ có rất nhiều người chú ý tới người đó. Vương gia ngài ấy là huynh đệ ruột thịt với hoàng thượng, từ trước đến nay là gương mẫu trong con cháu hoàng tộc, người là vương phi của ngài ấy, đương nhiên sẽ làm tấm gương cho nhóm nữ quyến hoàng tộc. Nguyệt quốc ta là dân tộc thượng võ, kính trọng nhất là cường giả, trong hoàng tộc đứng đầu là thái hậu, cho tới cấp công chúa, tần phi, vương phi, mỗi người

https://thuviensach.vn

đều tu luyện võ đạo. Nhưng vương phi người không cần lo lắng, có vương gia ở đó, nhất định sẽ chiếu cố đến người thật tốt." Đỗ Vi Nương an ủi nói.

Tần Du Du cười khổ, nếu là lúc trước, với tu vi của nàng, đương nhiên không có gì lo lắng cả, nhưng hiện giờ nàng chỉ là một thiếu nữ bình thường, muốn nàng cưỡi ngựa săn thú, làm tấm gương cho người ta, quả thật là muốn mạng nhỏ của nàng mà.

Nhưng Đỗ Vi Nương nói cũng không sai, có yêu quái ân công ở đó rồi, hắn nhất định có thể giúp nàng giải quyết vấn đề!

Buổi tối Nghiêm Di cứ như thường lệ đến tiểu thạch viện tú lâu dùng bữa chung với nàng, Tần Du Du chủ động nhắc tới việc này, hỏi hắn phải làm sao bây giờ.

Nghiêm Di kéo nàng qua nói: "Hôn một cái liền nói cho nàng."

Từ sau khi hắn đồng ý giúp nàng điều tra tin tức của mẫu thân, được Tần Du Du chủ động hôn môi một cái, hắn bắt đầu ăn xương biết vị, thường yêu cầu nàng chủ động thân mật, nhưng đa số nàng đều không chịu.

Hôm nay Tần Du Du thấy trái phải không có người, lại thật sự chủ động tới gần, sau đó trên cằm hắn dùng sức... a ô cắn một cái.

"Lưu manh! Muốn chiếm tiện nghi của ta, hừ!" Tần Du Du đắc ý nhìn trên cằm Nghiêm Di có một vòng dấu răng rõ ràng, tiếng cười hân hoan như chuông bạc.

Trên khuôn mặt băng sơn không chút biểu cảm có thêm cái dấu, thoạt nhìn rất buồn cười.

Nghiêm Di đưa tay nâng cằm nàng, hôn chặt ý cười của nàng. Nụ hôn mang theo ý vị trừng phạt rất nhanh trở nên triền miên, nhiệt liệt, hắn tận tình cướp đoạt mỗi một điểm, mỗi một giọt ngọt ngào trong miệng tiểu mỹ nhân trong lòng, cố ý trêu chọc, truy đuổi đầu lưỡi e lệ trốn tránh của nàng.

Quả nhiên, rất nhanh cơn giận của tiểu mỹ nhân bị trêu chọc bùng lên, bắt đầu anh dũng phản kích... Trời biết hắn rất thích nàng "phản kích" giảo hoạt, xảo quyệt lại to gan, mạnh mẽ.

Thân mình trong lòng lung linh, duyên dáng, mềm mại như nước, có thể hòa tan ý chí tự kiềm chế của hắn, Nghiêm Di cảm thấy hắn muốn càng ngày càng

https://thuviensach.vn

nhiều, hận không thể một ngụm nuốt tiểu nữ tử mê hoặc chết người này luôn vào bụng, hận không thể lột sạch xiêm y vướng bận trên người nàng, làm hết mọi chuyện thân mật với nàng, đáng tiếc...

Nghiêm Di ảo não không thôi, miễn cưỡng kết thúc nụ hôn suýt nữa khiến hắn hoàn toàn mê loạn, không khống chế được này, lưu luyến không rời thu bàn tay trong vạt áo tán loạn trước ngực nàng về, có chút không cam lòng ôm chặt nàng, cúi đầu cắn nhẹ lên gáy nàng mấy cái mới tiếc nuối dừng tiến công lại.

Tần Du Du bị hắn cắn đến 'di di' rên rỉ vài tiếng, chỉ lo từng ngụm từng ngụm thở, nhất thời không có sức lực trách hắn làm càn quá mức. Từ lúc nàng đồng ý việc thành hôn, yêu quái ân công có hành động thân mật với nàng càng ngày càng nhiều, nếu không phải mờ ám vuốt vuốt tóc, sờ sờ mặt, nắm tay này nọ, thì cũng ôm ấp, hôn môi, âu yếm, vân vân, càng làm càng tự nhiên.

Càng gay go chính là, nàng phải xấu hổ thừa nhận, chính mình dần dần vốn dĩ đã quên phản kháng, có khi thậm chí rất sa đọa, nhịn không được chủ động phối hợp, nếu không phải Nghiêm Di mỗi lần đến mức nào đó đều chủ động dừng lại, thì nàng mơ hồ bị ăn sạch sành sanh cũng không kỳ lạ gì.

Thật sự là rất dọa người! Tần Du Du khôi phục chút sức lực với lý trí, qua loa lôi kéo vạt áo muốn rời đi, cánh tay của Nghiêm Di trên lưng lại giống như đai sắt, ôm chặt nàng, không chịu thả.

"Cứ như vậy ngoan ngoãn để ta ôm một lát." Hơi thở Nghiêm Di nóng rực phun lên gáy nàng, da thịt non mịn, mẫn cảm nhất thời kích thích nổi da gà.

Chương 82: Nàng không chạy thoát được đâu

"Cứ như vậy ngoan ngoãn để ta ôm một lát." Hơi thở Nghiêm Di nóng rực phun lên gáy nàng, da thịt non mịn, mẫn cảm nhất thời kích thích nổi lên chấm nhỏ.

Nàng có thể từ chối sao? May mắn lưu manh này coi như có chừng mực, sẽ không đem chuyện xấu làm hết. Tần Du Du biết hắn sẽ không tiến thêm một bước nữa, bẹp miệng mếu máo mặc hắn ôm thoải mái.

Thân thể hắn ấm áp, rộng lớn, dựa vào cũng rất thoải mái.

https://thuviensach.vn

Lúc trước tu vi vẫn còn, chân khí trong cơ thể tràn đầy, nóng lạnh đều không đến gần được, cũng không cảm thấy mùa đông có bao nhiêu khó chịu, hiện tại hoàn toàn không giống nữa, trong phòng bốn lò sưởi thêm chăn mềm dầy nàng cũng vẫn cảm thấy rét run từ trong xương.

Lúc này mới bắt đầu mùa đông không lâu liền khó chịu như vậy, hai tháng tới không biết sẽ lạnh thành kiểu gì nữa.

"Lúc trước ngươi nói qua trong một tháng giúp ta khôi phục tu vi, đó là khi nào?" Tần Du Du lười biếng hỏi, trong giọng nói mang vài tia hờn dỗi, nén giận.

Bàn tay Nghiêm Di lưu luyến không rời, vuốt nhẹ eo nhỏ: "Dịch Kinh Đan của nàng còn mấy viên?"

"Mười một viên, có phải uống hết là có thể?" Tần Du Du vui vẻ, thân mình dựng thẳng dậy hỏi.

"Ừ, mười một ngày sau, nàng uống xong hết Dịch Kinh Đan liền theo ta vào cấm địa đi." Nghiêm Di nâng tay thay nàng chỉnh lại tóc mai.

"Thật sự? Thật tốt quá, ta cũng chờ không kịp nữa."

"Ta cũng vậy..." Lời nói Nghiêm Di mang thâm ý.

Không biết bắt đầu từ lúc nào, hắn đã không còn ở trước mặt nàng tự xưng bổn vương nữa, chỉ là xưng nàng với ta thôi.

Chậm rãi đứng thẳng thân mình, Nghiêm Di đưa tay muốn giúp Tần Du Du sửa sang lại xiêm y bị kéo loạn trong tình cảm mãnh liệt lúc nãy.

Tần Du Du quá mức vui mừng không chú ý tới khi hắn nói chuyện trong mắt hiện lên ngọn lửa sâu thẳm, một tay đẩy móng vuốt ở sau lưng đi, sẳng giọng: "Ta tự mình làm."

Nghiêm Di đợi nàng sửa sang lại xiêm y ngay ngắn, phân phó Lục Ý mang áo choàng lông hồ thật dày tới, bao kín nàng lại, một tay dắt nàng đi tới thạch viện của mình.

"Đến viện của ta xem đi, sau này nàng sẽ ở đó, phải bố trí như thế nào, có gì phải tăng thêm, giảm bớt, nhìn cho rõ ràng."

Ở đó? Ở chung một chỗ với yêu quái ân công, thậm chí... Ngủ trên cùng một giường? Sức suy nghĩ của Tần Du Du bắt đầu theo hướng trẻ con muốn chạy

https://thuviensach.vn

trốn, nếu không phải bị Nghiêm Di nắm chặt, e rằng lập tức xấu hổ, xoay người chuồn về phòng trốn mất.

Thạch viện Nghiêm Di ở song song với tiểu thạch viện Tần Du Du đang ở, cùng ở trung tâm cả tòa Thánh Bình Thân vương phủ, thạch viện ở giữa, tiểu thạch viện ngay bên cạnh.

Quy mô xây dựng của phủ đệ Thân Vương vô cùng giống nhau, viện ở trung tâm là chủ viện Thân Vương sinh hoạt thường ngày, bên cạnh là sườn viện của Thân Vương chính phi ở, sườn đông vương phủ là tiểu viện tử chỗ ở sau này của các tiểu vương gia, sườn tây chính là nơi ở của tiểu quận chúa cùng các sườn phi khác của vương gia.

Phủ của Nghiêm Di đơn giản đến cực điểm, hiện giờ ngoại trừ thạch viện với tiểu thạch viện ra, nới khác phần lớn đều trống rỗng.

Tần Du Du cũng là sau này mới phát hiện ý nghĩa vị trí tiểu thạch viện, mà hiện tại Nghiêm Di hiển nhiên là muốn sau khi thành hôn với nàng cùng ở chung một viện, nhớ lại lời nói chỉ cưới một mình nàng của hắn lúc trước ở trong cung, không khỏi trong lòng ngọt ngào.

Nàng ở trong vương phủ đã mấy ngày rồi, thạch viện chỉ mới đi vào hai lần thôi, lần đầu tiên là lúc vừa mới bị lừa vào, lần thứ hai là hoàng đế đột nhiên đến thăm một hồi, nhìn thấy cũng chỉ có thư phòng, lần này Nghiêm Di đưa nàng đến nhìn kỹ trước sau viện một lần, ngay cả mật thất bí mật trong đó cũng từng chỗ để nàng nhìn cho rõ.

Phía dưới thư phòng có một mật thất, bên trong có không ít thiên tài đại bảo trân quý, Tần Du Du nhìn một vòng, đắc ý nói: "Ngươi sau này nếu không tốt với ta, ta liền cướp sạch mấy thứ này rồi chạy trốn, cho ngươi bị thâm hụt hộc máu luôn!"

Nghiêm Di cầm tay nàng chặt hơn: "Nàng không chạy thoát được đâu."

Tần Du Du không cho là đúng, làm mặt quỷ với hắn, chờ nàng khôi phục tu vi, xem hắn còn có thể đắc ý nữa không?

Trên đường tiễn nàng về tiểu thạch viện, Nghiêm Di còn nghiêm túc nhắn nhủ: "Từ nay cho tới Khánh Đông Nguyên, nàng phải một khắc cũng không được rời khỏi ta, biết chưa?"

https://thuviensach.vn

"Vì sao? Tuyết lang ở đó rất lợi hại sao? Hay là có người sẽ đối phó ta?" Tần Du Du cảnh giác hẳn.

"Ta hoài nghi Húc quang Thánh tử đã tới thành Tử Dạ, hắn vẫn ẩn núp chưa ra tay, một khi đã ra tay chắc chắn sẽ sắp xếp chu đáo, kín kẽ, người khác khó lòng đề phòng được." Đối thủ mà Nghiêm Di để mắt đến không nhiều, Húc quang Thánh tử đúng lúc cũng là một trong số đó, hai người tuy còn chưa từng trực tiếp giao đấu, nhưng hắn đã xem tài liệu, đệ tử nhỏ nhất này của Giang Như Luyện, so với hai sư huynh hắn ta cũng lợi hại, khó chơi.

Lúc bình thường hắn cũng không đến mức phải cẩn thận như thế, nhưng vào thời điểm quan trọng này, lại là chuyện có liên quan đến Tần Du Du, hắn không thể chấp nhận một chút sơ hở nào.

Mấy ngày nay Tần Du Du ở bên cạnh Nghiêm Di, không có nhân vật lợi hại nào tìm nàng gây phiền toái, nếu không phải vì biết được tin tức của mẫu thân từ miệng của Văn Phong Thành, nàng cũng đã quên Phong Quy Vân, Húc quang Thánh tử với Phụng Thần giáo là ai rồi.

"Nếu chúng ta bắt được Húc quang Thánh tử, có phải có thể biết được tin tức chính xác của nương ta rồi không?" Tần Du Du bỗng nhiên nói.

Nghiêm Di nhíu nhíu mày: "Nàng muốn làm gì?"

"Từ lúc này trở đi quả thật là thời cơ tốt cho bọn họ ra tay, nếu dùng ta làm mồi dụ..."

"Không được." Nghiêm Di không đợi Tần Du Du nói xong, liền một câu từ chối đề nghị của nàng.

"Nhưng mà..."

"Không có nhưng mà, phong cách làm việc của Phụng Thần giáo nàng hiểu rõ, lỡ như có sơ hở gì, nàng rơi vào tay bọn họ, kết cục sẽ như thế nào ta không cần nói nàng cũng biết rồi."

Nàng biết chứ, nếu không hôm đó sẽ không vì tránh né Phong Quy Vân mà trượt chân rơi xuống núi.

Phụng thần giáo đáng sợ nhất chính là các loại yêu tà thủ đoạn công kích, khống chế thần hồn người ta, bọn họ có mấy bí pháp trực tiếp biến người thành con rối sống.

https://thuviensach.vn

Khi còn nhỏ Tần Du Du không nghe lời, Tề Thiên Nhạc ngẫu nhiên sẽ lấy Phụng Thần giáo ra dọa nàng, nghe rất giống thật không khỏi để lại bóng ma thời thơ ấu, nghĩ đến Phụng Thần giáo liền sởn cả tóc gáy.

Nghiêm Di từ miệng nàng biết được nàng có đủ loại nhận thức và thành kiến sai lầm về Phụng Thần giáo, người nào đó không để ai đó biết được mục đích, chẳng những không có ý định sửa lại cho đúng, ngược lại không chút dấu vết làm ấn tượng tiêu cực đó càng sâu sắc hơn trong nàng, làm cho Tần Du Du hễ nói đến Phụng Thần giáo là biến sắc.

Tần Du Du biết Nghiêm Di là sợ nàng gặp chuyện ngoài ý muốn, nhưng vẫn rất khó chịu: "Nhưng ta lo lắng mẫu thân ta."

Nghiêm Di trầm mặc một lát, nói: "Tin tức mấy năm nay của Phụng Thần giáo, nàng cũng đã nhìn rõ trên tài liệu rồi, tuy không biết mẫu thân nàng cuối cùng lạc tới đâu rồi, chỉ là nếu không phải bị bắt được thì là... Mặc kệ cũng thế thôi, bà ấy nếu không có chuyện gì, vậy nàng chậm mấy ngày hay sớm mấy ngày tìm được bà ấy cũng như nhau thôi, nếu có chuyện gì, hiện tại dù làm gì cũng đã muộn."

Loại dự đoán này, lý trí đến gần như tàn khốc, nhưng Tần Du Du biết đạo lý này là chính xác.

Phụng Thần giáo bỗng nhiên ngưng hành động lùng bắt mẫu thân nàng, có lẽ là nửa năm sau khi bà ly khai khỏi sư phụ Tề Thiên Nhạc, với phong cách Phụng Thần giáo không thể nào bỏ qua cho bà, lý do ngưng lùng bắt chỉ có hai cái, bà đã chết hoặc là bà đã bị bắt được.

Chương 83: Một cành hoa

Bởi vì nghĩ có thể đụng mặt người của Phụng Thần giáo, Tần Du Du đặc biệt kiểm kê lại cơ quan ám khí lợi hại, quyết định đến lúc đó mang theo trên người, Nghiêm Di xoa xoa đầu nàng cũng không có ngăn cản.

Khánh Đông Nguyên cách thành Tử Dạ chừng năm mươi dặm, tất cả con cháu hoàng tộc từ mười lăm đến ba mươi tuổi đều phải tham gia, đại đa số mọi

https://thuviensach.vn

người đều hẹn sáng sớm ở kinh đô cưỡi ngựa xuất phát, hoạt động đông săn bắt đầu trước giữa trưa cho đến khi hoàn thành.

Hoạt động đông săn có người chịu trách nhiệm ghi chép lại, nếu không có lý do hợp lý mà không đến trận, ngay cả thân vương tôn sư cũng phải chịu khiển trách, xử phạt.

Tần Du Du vẫn là rất sợ ngựa, chỉ có thể ngồi xe ngựa thôi, nếu muốn đúng giờ đến nơi nàng phải dậy sớm gấp rút lên đường, Nghiêm Di không muốn làm khổ nàng, vì thế trước đông săn một đêm đưa nàng đến trong thôn trang lớn ở Khánh Đông Nguyên ngủ qua đêm.

Tần Du Du tới đó mới phát hiện Nghiêm Di thế mà lại phân phó người ở hoàng trang sắp xếp hai người ở cùng chung một phòng!

"Điều này làm sao được?!" Tần Du Du kháng cự nói, tuy hắn cho tới bây giờ coi như tương đối kiềm chế, nhưng qua đêm chung một phòng, hơn nữa giường chỉ có một cái, vậy, vậy, điều này làm sao được.

"Ngày mai sẽ bắt đầu đông săn, trong hoàng trang hiện nay rất nhiều loại người hỗn tạp, nàng không ở bên cạnh ta, ta lo lắng." Thái độ Nghiêm Di đương nhiên phải thế.

Tần Du Du buồn bực, vốn dĩ nàng nghe xong yêu cầu của Nghiêm Di trước khi xuất phát, rất cảm động vì sự săn sóc của hắn, nhưng bây giờ, nàng nhịn không được rất tiểu nhân hoài nghi dụng tâm của hắn. Nhưng Nghiêm Di muốn làm gì nàng, ở vương phủ là có thể rồi, không cần chạy thật xa tới nơi này đâu.

Nghĩ như vậy, nàng lại an tâm một chút.

Nhưng thật ra đám người Lục Ý lại vô cùng không thuần khiết, lúc nàng thay y phục đi ngủ, thế mà không biết từ chỗ nào tìm ra một cái yếm với áo ngủ nửa trong suốt, nói cái gì mà mặc cái này ngủ mới thoải mái!

Cuối cùng Tần Du Du nghiêm mặt lấy lý do sợ lạnh, chọn áo ngủ dày nhất mặc vào, nàng nếu mặc loại mà Lục Ý đưa cho, cho dù yêu quái ân công không muốn làm gì e rằng cũng nhịn không được muốn ra tay đó.

Nghiêm Di có lẽ cũng hiểu được nàng xấu hổ, ngồi ở gian ngoài điều tức, để nàng uống thuốc đi ngủ trước.

https://thuviensach.vn

Uống xong một viên Dịch Kinh Đan, Tần Du Du trực tiếp ngã xuống ngủ ngay, ngược lại tránh được rất nhiều không được tự nhiên. Nghiêm Di nghe hơi thở của nàng dần dẫn trở nên đều đều chầm chậm, mới vẫy lui đám thái giám, cung nữ trong phòng chậm rãi đi tới bên giường.

Hắn làm vậy thật ra là tự mình chuốc lấy khổ cực, biết rõ hiện tại không thể động vào nàng, lại vẫn không thể buông xa hấp dẫn được, thậm chí vì có thể thân thiết hấp dẫn đáng sợ này cả một đêm âm thầm chờ mong.

Vừa rồi nàng uống chính là một trong chín viên Dịch Kinh Đan cuối cùng, khoảng cách ngày đó, rất gần rất gần.

Nghiêm Di vén chăn lên giường, cúi đầu khẽ hôn mắt, mũi, hai má và môi Tần Du Du, tiểu mỹ nhân ngủ say phát hiện nguồn nhiệt ấm áp bên cạnh, chủ động nhích lại gần.

Áo ngủ có dày cũng chỉ có một lớp, Nghiêm Di rõ ràng cảm giác được dưới lớp áo là đường cong dịu dàng, lả lướt của thiếu nữ trong ngực, trong mũi ngửi đều là hương thơm ngọt ngào của nàng, một luồng nhiệt lưu gần như nháy mắt nổ mạnh chạy đến hội tụ tại một nơi.

Chết tiệt! Nghiêm Di oán hận mắng, xoay người ngồi dậy, có chút thô lỗ dùng áo ngủ bằng gấm bao kín Tần Du Du lại, còn mình xoay người sang chỗ khác, ngồi xuống bên giường, không dám liếc mắt nhìn thêm một cái nào nữa.

Nhịn vài ngày nữa, nhịn vài ngày nữa là được rồi! Nghiêm Di nghiến răng nghiến lợi, tự an ủi mình.

Tần Du Du một đêm ngủ ngon, hôm sau thức dậy tinh thần tươi sáng, Nghiêm Di điều tức ngồi suốt một đêm cũng rất có tinh thần, khi thấy bộ dáng Tần Du Du rời giường, khuôn mặt lười biếng xinh đẹp, nhất thời càng có "tinh thần" hơn.

Khi Tần Du Du thay y phục có chút kỳ quái hỏi Lục Ý: "Vương gia hắn không phải tâm tình không tốt chứ? Đã xảy ra chuyện gì?"

Mặt than của Nghiêm Di vẫn như trước, nhưng trên người phát ra hơi thở mù mờ dữ dằn, người chậm chạp cũng có thể cảm giác được.

Nhóm Lục Ý lén quay mặt xem thường, dục cầu không được như ý tâm tình có thể vui vẻ được sao? Vương gia thật kỳ quái, vương phi với ngài ấy dạnh phận

https://thuviensach.vn

cũng đã định rồi, ngài ấy còn nhịn cái gì nữa chứ? Muốn làm quân tử chờ tiểu vương phi chậm chạp này thông suốt, thật không biết phải chờ tới khi nào nữa, các nàng cũng nóng vội thay cho vương gia.

Hoạt động đông săn giữa trưa mới bắt đầu, doanh địa ngay cách hoàng trang hai dặm, Tần Du Du với Nghiêm Di có thể từ từ dùng bữa sáng, đợi gần tới thời gian mới đi qua.

Vốn dĩ nghĩ khoảng thời gian sau khi ăn sáng có thể nhàn nhã ở trong hoàng trang đi dạo một vòng, kết quả dọc theo đường đi rất nhiều người trong hoàng tộc tiến tới chào hỏi, hỏi han đến mức vượt qua cả tưởng tượng, quả nhiên nhiều loại người hỗn tạp mà.

Nhưng Nghiêm Di trưng khuôn mặt than cũng không thể dọa lui nhiệt tình của các thành viên hoàng tộc này, bọn họ không dám trêu chọc Nghiêm Di, liền đành phải quay sang Tần Du Du nhìn qua có vẻ hiền lành yếu ớt, dễ nói chuyện.

Nhất là mấy người dẫn theo thê nữ bên cạnh, nữ tử này lại toàn tâm toàn ý nói chuyện, giao hảo với Tần Du Du, đáng tiếc các nàng ta cũng không biết, vốn dĩ là lãng phí sức lực thôi, rất nhiều người khi nói chuyện với Tần Du Du, nàng cảm thấy không tệ, xoay người liền quên mất không một mảnh, những người đó tự cho là lăn lộn trước mặt Thánh Bình Thân vương vương phi đã quen mặt, kết quả người ta thật ra không hề có ấn tượng với các nàng.

"Chúng ta trở về được không?" Tần Du Du một đường bị người giữ lại nói chuyện, đủ loại xã giao, đã muốn có chút giả không nổi nữa rồi.

Nghiêm Di "Ừ" một tiếng, dắt nàng đang muốn trở về, bỗng nhiên phía trước truyền đến một hồi tiếng vui cười của trẻ con, sau đó chỉ thấy ba tiểu hài tử chạy tới, phía sau bọn chúng là thái giám, thị nữ, còn có một nam một nữ ăn mặc đẹp đẽ, phú quý.

Tiểu hài tử chạy rất nhanh, trong nháy mắt chạy đến trước mặt Tần Du Du với Nghiêm Di, tiểu thiếu niên chạy dẫn đầu vừa chạy vừa quay đầu về sau né tránh cầu tuyết do hai đứa trẻ đang đuổi theo hắn ném tới, cũng không có nhìn thấy đường rõ ràng, dưới chân không biết giẫm lên cái gì, trọng tâm không vững liền đụng trúng Tần Du Du.

Lương Lệnh nghiêng người vươn tay nhanh như tia chớp đỡ lấy tiểu thiếu niên âm thầm ra lực mang theo cả đám (3 tiểu hài tử) lui lại vài bước cách Tần

https://thuviensach.vn

Du Du hai ba thước, mỉm cười nói: "Thế tử cẩn thận."

Mấy tiểu hài tử ngẩng đầu nhìn khuôn mặt Nghiêm Di, sợ tới mức một đám ánh mắt mở lớn không dám hé răng. Trong đám thái giám, thị nữ phía sau bọn chúng đi ra một lão thái giám khom người hành lễ nói: "Nô tài bái kiến Thánh Bình Thân vương, vương phi."

Một nam một nữ ăn mặc đẹp đẽ, phú quý phía sau kia cũng bước nhanh tiến lên chào.

Người nam trong một nam một nữ đó chính là đường huynh của Nghiêm Di Hòa Thân Vương thế tử, người nữ chính là thế tử phi Lưu thị, ba tiểu hài tử đều là con trai, con gái của bọn họ, chạy tới phía trước bọn chúng là đứa con cả, phía sau chính là thứ nữ cùng con út của họ.

Ba tiểu hài tử chớp chớp mắt nhìn nhìn cái này, nhìn nhìn cái kia, vẻ mặt tò mò vô cùng đáng yêu. Tiểu cô nương có lá gan rất lớn đến bên Tần Du Du, giật nhẹ váy của nàng nói: "Vương phi tỷ tỷ thật đẹp, hoa hoa của ta tặng cho người này."

Tiểu cô nương giơ một đóa hoa sơn trà hồng nhạt trên tay lên, dáng vẻ tươi đẹp, kiều diễm, ướt át trong một mảnh băng tuyết ngập trời này có vẻ càng hấp dẫn người.

Lưu thị có chút ngượng ngùng, tiến lên sờ sờ đầu tiểu cô nương, nhẹ nhàng nói: "Chúng ta vừa mới từ phòng ấm trước mặt tới đây, Anh Nhi bướng bỉnh thấy trong phòng ấm có hoa sơn trà nở xinh đẹp liền hái xuống một cành."

https://thuviensach.vn

Chương 84: Ngang nhiên thể hiện tình cảm?

Tần Du Du nhìn thấy tiểu cô nương mắt to lấp lánh, bộ dáng chờ mong, đưa tay nhận lấy đóa hoa cài lên vạt áo, mỉm cười nói: "Cám ơn muội nhé, đóa hoa này thật là đẹp mắt."

Tiểu cô nương đắc ý ngẩng đầu nhìn mẫu thân, vì người khác biết thưởng thức quà tặng của bé mà vui mừng.

Hòa Thân Vương thế tử trời sinh tính không màng danh lợi, thầm nghĩ làm người phú quý rảnh rỗi, cho nên cũng không có ý kết giao với Nghiêm Di, chào hỏi xong liền mang theo thê tử cáo từ tránh đi, nhưng thật ra tiểu cô nương bị tiểu thái giám ôm lấy vẫn quay đầu nhìn xung quanh, hình như muốn cùng Tần Du Du nói thêm mấy câu.

Thẳng cho đến khi nhìn không thấy bóng dáng của Nghiêm Di với Tần Du Du nữa, thân mình tiểu cô nương mới chậm rãi mềm ra, nằm trên đầu vai tiểu thái giám, ánh mắt của bé cùng với ánh mắt tiểu thiếu niên lúc nãy suýt nữa đụng trúng Tần Du Du, trong mắt hai đứa trẻ không hẹn mà cùng toát lên âm trầm, đắc ý không thuộc về trẻ con, còn có vài phần trống rỗng, mê mang.

Phu thê Hòa Thân Vương thế tử đang bàn luận chuyện sau đông săn, vẫn chưa chú ý tới sự khác thường của hai đứa con trai, con gái.

Xa xa trong phòng ấm, một thanh niên tuấn mỹ mặc cẩm bào trắng mỉm cười bẻ một đóa hoa mẫu đơn tuyết trắng, lẩm bẩm nói: "Nghiêm Di, ngươi lại để ý tiểu nha đầu kia như vậy, quả thật ngoài dự đoán của ta, trong lòng ngươi có cái chủ ý gì? Ta cũng không tin ngươi là vì động thành tâm... Ta nếu quyết định tự mình ra tay, ngươi đề phòng thế nào cũng vô dụng thôi."

Nụ cười của hắn như gió xuân nhẹ nhàng ấm áp, đóa mẫu đơn tuyết trắng lớn cỡ cái chén giữa ngón tay lại trong phút chốc héo rũ, tàn lụi, hóa thành lá khô tàn héo.

Phía sau hắn, hai thái giám không có hơi thở, nằm trên mặt đất, trên lưng là hai lỗ máu khủng bố, dung mạo bọn họ lại giống hệt như hai thái giám bên cạnh Hòa Thân Vương thế tử...

https://thuviensach.vn

Gần trưa, Nghiêm Di mang theo Tần Du Du cùng bốn gã thị vệ cùng Lương Lệnh đi tới doanh địa đông săn cách hoàng trang hai dặm.

Trên vùng Khánh Đông Nguyên dựng lên một vòng chín lều trại thật lớn, lều ở giữa là một tòa đài cao, trên đài bài trí long ỷ cùng dàn tế dùng để hiến tế, một bên còn có một cái trống lớn cao hơn người, dưới đài cờ quạt phấp phới, thị vệ, quân đội chuyên nghiệp do hoàng cung phái ra bố trí xung quanh doanh địa.

Trong doanh địa phần đông là dòng họ hoàng tộc Nghiêm thị tập hợp, có nam có nữ, mỗi người tinh thần phấn chấn trên người mặc trang phục đi săn nhẹ nhàng, dắt ngựa yêu của mình đứng ở gần đài cao chờ đợi lễ lớn bắt đầu.

Liếc mắt một cái nhìn ít nhất cũng đến hơn trăm người, trong đó có võ giả cấp năm, cấp sáu, thậm chí có cả võ tôn cấp bảy, mọi người tụ lại một chỗ lớn tiếng nói cười, rất ồn ào.

Nghiêm Di cùng Tần Du Du sóng đôi đến, khiến cho một trận xôn xao, tất cả mọi người rất kỳ quái, Thánh Bình Thân vương cùng đi với vương phi, phía sau sao lại chỉ có một con ngựa lớn lông đỏ lửa đi theo?

Ở Nguyệt quốc, rất nhiều bình dân nữ tử đều cưỡi ngựa, cho nên vốn dĩ không ai nghĩ đến, Tần Du Du thế mà lại sợ ngựa, sợ đến trình độ không dám cưỡi một mình.

Tùng, tùng, tùng... sau chín tiếng trống liên tục, hoàng đế ở trên đài có một đám quan viên, thị vệ vây quanh, tự mình chủ trì lễ tế bái tuyên đọc tế văn, sau đó liền tuyên bố đông săn chính thức bắt đầu.

Nguyệt quốc võ phong cường thịnh, đoạn nghi thức không có quá nhiều câu nệ, không đến nửa canh giờ lễ khai mạc đông săn đã kết thúc gọn gàng, theo sau liền có quan viên Tôn Tự Viện có trách nhiệm quản lý người trong hoàng thất bắt đầu điểm danh.

Tên hoàng đế đương nhiên không ai có tư cách điểm, dựa theo trình tự dòng chủ - thứ, thân - sơ, người thứ nhất bị điểm danh chính là Nghiêm Di. Sau đó chính là nhân yêu Di Thân Vương, tiếp theo còn có bốn gã thân vương, sau đó mới đến công chúa, sau cùng chính là con cháu trực hệ khác, điểm danh xuống phải tham gia hoạt động đông săn hôm nay có hơn sáu trăm người.

https://thuviensach.vn

Muốn làm rõ quan hệ thân tích phức tạp trong hoàng tộc Nghiêm thị đối với Tần Du Du mà nói là nhiệm vụ không thể làm được, nàng chỉ miễn cưỡng hiểu rõ lão cha của Nghiêm Di hắn sinh ít nhất tám con trai, sáu con gái, Nghiêm Di đứng thứ ba, hoàng đế không biết xếp thứ nhất hay thứ hai, kỳ quái chính là Tôn Tự Viện cũng không nói đến tên người huynh trưởng xếp trước Nghiêm Di, cũng không biết là chết non hay là có chuyện gì.

Tần Du Du trong lòng nháy mắt nhớ lại lúc trước sư phụ có kể chuyện cung đình bí sử này diễn ra vô số phiên bản cẩu huyết, nghĩ đến quá trình hoàng đế nham hiểm ngồi lên ngôi vị hoàng đế cũng không thể nào thuận lợi được.

Tính tới thì hoàng đế nham hiểm năm nay cũng chưa đến ba mươi tuổi, tuổi còn trẻ đã lên làm hoàng đế cho thấy lão cha hắn chết rất sớm.

Tần Du Du ngược lại có nghe nói, tiên đế Nguyệt quốc chính là mấy năm trước một lần giao chiến với Li quốc nhiễm phải bệnh lạ không trị được, phải bỏ mình --- chết kiểu này nghe ra cũng kì lạ.

Tần Du Du miên man bất định, bỗng nhiên nghe tiếng trống tùng tùng, hoàng đế ngồi trên long ỷ đứng lên tuyên bố nói: "Đông săn bắt đầu!"

Nghiêm Di dưới chân nhảy lên lưng Trú Vân Phi, cánh tay dài duỗi ra bế Tần Du Du cùng lên ngựa, Trú Vân Phi xung trận chạy trước liền chạy ra hướng đồng tuyết mênh mông ngoài doanh địa.

Tần Du Du bị dọa sợ hết hồn, ôm chặt lấy thắt lưng Nghiêm Di suýt nữa thét lên chói tai.

Khốn kiếp! Trước khi xuất phát không thể nói trước với nàng một tiếng sao? Biết rõ nàng sợ mà, còn cố ý dọa nàng.

Nghiêm Di lúc tước đã nói sẽ mang nàng đi săn con tuyết lang thứ nhất, thứ hai, chỉ cần săn được tuyết lang là có thể lựa chọn quay về doanh địa nghỉ ngơi, đây là quy định bất thành văn trong hoạt động đông săn.

Trú Vân Phi là yêu thú cấp năm, tốc độ ánh sáng sẽ không có con gọi là tuấn mã nào sánh bằng, gần như vừa ra cổng lớn doanh trại, liền hóa thành một đạo ánh sáng đỏ biến mất trước mặt mọi người, trên lưng chở hai người đối với nó vốn dĩ cũng không có chút xíu ảnh hưởng nào.

https://thuviensach.vn

Họ hàng trong hoàng tộc phi ngựa rời khỏi ở phía sau qua một trận mới phản ứng lại, Thánh Bình Thân vương thế mà lại cùng vương phi cưỡi chung ngựa, còn ngang nhiên thể hiện tình cảm nữa chứ? Cưới vương phi xinh đẹp cũng không cần xem như bảo bối như vậy a!

Mặc kệ như thế nào, vinh dự người thứ nhất săn được tuyết lang, người khác đã không còn muốn nghĩ tới nữa, năm ngoái lúc Thánh Bình Thân vương chưa có ngựa đỏ thẫm đó, bọn họ đã theo không kịp rồi, hiện giờ thật sự như hổ thêm cánh, không biết lúc này Thánh Bình Thân vương định dùng thời gian bao lâu săn về con tuyết lang đầu tiên?

Tần Du Du trước mấy ngày đã hiểu rõ tốc độ đáng sợ muốn chết của Trú Vân Phi, lúc này tuy sợ hãi, nhưng xem như có kinh nghiệm, bám chặt lấy người Nghiêm Di là được, dù sao một người một ngựa này nhất định sẽ không để nàng ngã xuống đâu, ngay cả xóc nảy, có chút khổ sở cũng không.

Hú! Cách đó không xa truyền đến tiếng sói tru thảm thiết, Nghiêm Di chỉ huy Trú Vân Phi chỉ một lát là tới địa bàn hoạt động của tuyết lang cách doanh địa gần nhất.

Mấy con tuyết lang gần đó phát hiện vết chân, đều tru lên gọi đồng loại bao vây, tiêu diệt kẻ xâm lấn.

Tần Du Du mở to mắt nhìn lại, chỉ thấy trên sườn núi nhỏ phía trước, một con to cao cỡ người, đang nhe răng trợn mắt, lộ ra hung quang chuẩn bị tấn công tới.

Sói lớn cả mình tuyết trắng, gần như hợp thành một thể với tuyết trên mặt đất, chỉ có cuối cái đuôi có một vòng lông xám, mắt vàng nâu lóe lên ánh sáng hung ác, thú tính.

Ngay cả lá gan Tần Du Du rất lớn, nhìn đôi mắt sói lớn, cũng có chút lạnh tim.

Trú Vân Phi hí dài một tiếng, bước chân không ngừng chạy như bay đến trên sườn núi, bổ nhào xuống ngay mặt con tuyết lang hung tợn đó.

"A!" Tần Du Du la hoảng lên, Trú Vân Phi chạy như điên đột nhiên nhảy lên, quẳng cả người nàng xuống đất, cái loại cảm giác đáng sợ độc nhất vô nhị

https://thuviensach.vn

giống như khi năm đó nàng đột nhiên bị một con ngựa lỗ mãng, chết tiệt, khốn kiếp đó quăng đi.

Phanh!

Một tiếng nổ cùng tiếng rú thảm thiết tê tâm liệt phế của tuyết lang, Tần Du Du cảm thấy vòng eo được một đôi cánh tay sắt vòng qua giữ chặt, thân thể vững vàng đáp xuống xa xa, Trú Vân Phi thay vì bước đi, bốn chân vững vàng đứng trên mặt đất, lổ mũi phì phì hai tiếng, khinh thường nói: "Nữ nhân vô dụng, kêu la cái gì, tuyết lang đều bị ngươi dọa chạy."

Tần Du Du quả thật cảm thấy tìm được đường sống trong chỗ chết, chôn chặt ở trong lòng Nghiêm Di một hồi, ngay cả nói cũng nói không được.

"Đừng sợ, đừng sợ, không có chuyện gì." Tay Nghiêm Di từng chút từng chút vuốt nhẹ vai lưng Tần Du Du.

Tần Du Du từ từ khôi phục lại tinh thần, giận dữ nói: "Trú Vân Phi chết tiệt, đang yên lành vậy mà vừa nhảy vừa múa làm gì?!"

"Cái gì vừa nhảy vừa múa, ta một cước đạp chết con tuyết lang chết tiệt đó, đang muốn đuổi theo con thứ hai, chúng nó đã bị ngươi như quỷ khóc quỷ kêu dọa chạy mất rồi!" Trú Vân Phi tức giận không thôi.

Tần Du Du quay đầu nhìn, sói lớn lúc nãy đằng đằng sát khí lại đang nằm trên tuyết cách xa mấy trượng, đầu sói bị Trú Vân Phi đá một cái có lỗ máu thật lớn, cả đầu cũng thay đổi hình dáng, đã muốn chết đến không thể chết thêm nữa.

Xương đầu của sói cứng rắn nhất, thế mà lại bị Trú Vân Phi một đá, tuyết lang khác làm sao lại bị tiếng kêu của nàng dọa chạy được, rõ ràng là bị Trú Vân Phi hung ác, dữ dằn dọa chạy mà.

"Được lắm, Trú Vân Phi, chúng ta lại đi săn con sói khác, lúc đó ngươi không nên vội ra tay, chạy tới để Tần Du Du dùng ám khí bắn chết nó là được." Nghiêm Di cắt ngang màn chửi rủa lẫn nhau của một người một ngựa này.

Tiểu nha đầu ngày thường thích giả dạng nhu nhược, một khi bị kích thích quá mức, lập tức lộ ra tướng mạo sẵn có, bộ dáng mạnh mẽ thật là thú vị, nếu không phải trên mặt nàng còn vương nước mắt, nhất định không ai có thể nghĩ thiếu nữ tính khí yếu mềm như con mèo nhỏ hoảng sợ lúc nãy cùng với cọp mẹ hiện tại là cùng một người đâu.

https://thuviensach.vn

"Hừ!" Một người một ngựa đồng thời hừ lạnh một tiếng, hậm hực cùng mồm mép ngừng lại.

Trú Vân Phi chạy vội về hướng Nghiêm Di chỉ định, quả nhiên rất nhanh liền đuổi theo một con tuyết lang khác.

Con tuyết lang này vừa rồi xa xa thấy Trú Vân Phi một đá, đá chết đồng loại của mình, lá gian cũng bị dọa vỡ, hiện giờ vừa thấy ác ma màu đỏ đáng sợ đuổi theo ngăn cản đường đi của nó, cũng biết chính nó hôm nay có lẽ xong đời rồi, bản tính sói tàn nhẫn, liều chết bị kích phát ra, ngược lại dừng lại không chạy nữa, vừa nhỏ giọng gầm gừ, vừa nhìn chằm chằm vào Trú Vân Phi, muốn tìm góc độ công kích tốt nhất.

Cho dù chết, nó cũng không thể để ác ma màu đỏ này sống tốt lành được!

Nghiêm Di xoa xoa đầu Tần Du Du nói: "Để Trú Vân Phi hiểu biết sự lợi hại của nàng đi."

Tần Du Du hừ nhẹ một tiếng, quay người lại về hướng tuyết lang, nâng tay lên...

Tuyết lang đó toàn bộ lực chú ý đều hướng lên Trú Vân Phi, vốn dĩ không chú ý tới hai loài người "nhỏ yếu" trên lưng, cho đến khi nháy mắt Tần Du Du nâng tay lên, mới bỗng nhiên cảm thấy tính mạng bị nguy hiểm, nó dựa vào trực giác đối với nguy hiểm không chút do dự chuồn về hướng sườn núi phía trước.

Tần Du Du nghe lời Nghiêm Di nói xong, ý định ở trước mặt Trú Vân Phi thị uy, cơ quan ám khí của nàng ngay cả võ giả cấp sáu cũng có thể dễ dàng đánh bị thương, huống chi một con tuyết lang bình thường không có cấp bậc.

Gào ô!

Tuyết lang đang ở giữa không trung, bị mấy đường sáng đen bắn trúng, trong cơ thể có ba vệt máu tươi từ cơ thể bắn ra, bịch một tiếng ngã thật mạnh xuống đất, tắt thở ngay tại chỗ.

"Hả? Ngươi làm sao nhắm trúng?" Trú Vân Phi thấy hiểu được, ba đường sáng đen đó phóng ra vô cùng cổ quái, nó nghĩ nghĩ, phát hiện tuyết lang đó dù trốn thế nào cũng tránh không được.

Nó vốn nghĩ Tần Du Du sẽ dùng một lượng phi châm lớn mới bắn trúng đầu tuyết lang đó, không ngờ nàng chỉ dùng ba phi tiêu đen liền thu phục được.

https://thuviensach.vn

"Không cần nhắm, gần như là có thể, cơ quan ám khí ta làm còn cần nhắm phiền toái như vậy sao?" Tần Du Du đắc ý dào dạt nói.

Ba đường phi tiêu đó cũng không phải bắn thẳng ra ngoài, đường đi của chúng nó trải qua thiết kế đặc biệt, sau khi bắn ra, trong phạm vi một trượng phía trước mặc kệ trốn thế nào cũng khó tránh thoát, ngoại trừ võ đạo tu vi đã hơn cấp sáu, mới có thể thoát khỏi phạm vi công kích.

Nghiêm Di cúi đầu hôn lên mi tâm nàng, nói: "Được rồi, chúng ta về thôi!" Hắn từ trong chiếc nhẫn Tu Di trên ngón tay lấy ra một sợi xích sắt giũ ra móc lên yên ngựa, để cho Trú Vân Phi lôi xích sắt kéo theo thi thể tuyết lang, tiện tay một trảo hư không, con sói lớn ít nhất ba, bốn trăm cân *(khoảng 150-200 kg)* giống như bị một bàn tay lớn bắt được vững vàng nhấc lên treo con sói lên sợi xích sau ngựa.

Chiêu thức ấy đã làm Tần Du Du trợn mắt há hốc miệng, nàng đã không có tu vi nhưng hiểu rõ, có thể làm được như vậy, có thể khẳng định yêu quái ân công tuyệt đối là võ thánh hơn cấp mười rồi... Hắn đến tột cùng tu luyện như thế nào? Thật sự là rất đả kích người nha.

Nghiêm Di vốn dĩ không biết cái này có gì đáng ngạc nhiên, chỉ huy Trú Vân Phi chạy như bay về sườn núi lúc nãy, đem thi thể con tuyết lang khác cũng treo lên sợi xích, sau đó liền khởi hành quay về doanh địa.

Trú Vân Phi thương tâm vô hạn, trên đường nói nhỏ trách Tần Du Du la hét, bằng không một mình nó có thể xử lý chín mươi chín con tuyết lang vân vân.

Tần Du Du tức giận trả lời lại một cách mỉa mai: "Ngươi lợi hại, ngươi có bản lĩnh đem chín mươi chín tuyết lang quay về doanh địa sao? Hừ! Con ngựa ngốc nghếch, đầu óc ngu si tứ chi phát triển."

Nghiêm Di lười khuyên can bọn họ, nâng khuôn mặt Tần Du Du lên, cúi đầu hôn mạnh lên, tiểu nha đầu còn không đem lực chú ý đặt lên người hắn sao?

Tần Du Du bị hắn hôn đến thở hồng hộc, không có sức lực cùng Trú Vân Phi đấu võ mồm nữa, Trú Vân Phi không nhìn thấy trên lưng xảy ra chuyện gì, nhưng kỳ lạ nữ nhân vô dụng đó sao bỗng nhiên không nói nữa? Nó oán giận vài câu không ai để ý tới, cũng lười nói thêm gì nữa.

https://thuviensach.vn

Mắt thấy đã nhìn thấy doanh địa phía trước, Nghiêm Di bỗng nhiên ý bảo Trú Vân Phi đi nhanh sang bên trái, dừng trước một gò đất nhỏ.

"Làm sao vậy?" Tần Du Du kỳ quái nói. Nơi này cũng có tuyết lang sao? Không phải nói săn hai con là đủ rồi sao?

Nghiêm Di điểm điểm môi nàng ý bảo nàng chớ có lên tiếng.

Sau một lúc lâu hắn đột nhiên nâng tay một trảo, một bóng trăng từ trong lổ nhỏ trên gò đất bay vào tay hắn.

Nghiêm Di nhét vật đó vào trong lòng Tần Du Du, nói: "Mang về."

Tần Du Du ôm lấy viên tròn màu trăng đó, chăm chú nhìn vào, là một con thỏ trắng trắng mập mạp!

Lông tơ xõa tung mềm mại, thân mình ấm áp, một đôi mắt mở to nổi giận, tràn đầy kinh hoàng nhìn Tần Du Du, hiển nhiên bị dọa không nhẹ.

Tần Du Du có chút đau lòng vuốt vuốt nó, ý của Nghiêm Di nàng hiểu được, mấy ngày nay không có Tiểu Khôi bên cạnh, nàng rất là không quen, có khi vẽ bản vẽ cơ quan mệt mỏi, có thói quen đưa tay sờ nhưng lại sờ vào khoảng không, nhớ đến Tiểu Khôi còn ngủ say không thể ở cạnh nàng cứ thấy trống vắng.

Yêu quái ân công rất quan tâm nàng! Tần Du Du trong lòng cảm động, nhưng mà...

"Vẫn là thả nó về đi, Tiểu Khôi tỉnh lại nhìn thấy nó, sẽ tức giận."

Chương 85: Điệu hổ ly sơn

"Đến lúc đó lại thả nó đi là được." Nghiêm Di có chút không cho là đúng. Con thỏ con này ngoại trừ không nói, không có tính người ra, các mặt khác đều tốt hơn Tiểu Khôi nhiều lắm. Bộ dạng tuyết trắng đáng yêu không nói, ăn uống cũng bình thường, hơn nữa số lượng cũng ít, mà quan trọng nhất là sẽ không gây sự, xung đột với hắn.

"Nó có cha có mẹ, chúng nó phải cách xa nhau sẽ rất khổ sở, ta có Tiểu Khôi, không thể yêu quý, chăm sóc nó cả đời, cần gì mang nó theo chứ?" Tần Du

https://thuviensach.vn

Du khom lưng xuống, thật cẩn thận thả con thỏ trắng con đó đi, nhìn thấy nó nhảy xuống đất, nhanh như chớp chui vào trong hang.

"Tùy nàng." Nghiêm Di có chút mất hứng.

Hắn nhìn ra Tần Du Du rất thích con thỉ trắng đó, nhưng là vì sợ khiến cho Tiểu Khôi không vui nên liền thả nó về, nàng khi nào thì sẽ dụng tâm, để ý hắn như vậy?

Vì chút việc nho nhỏ này, lúc bọn họ trở lại doanh địa hơi chậm chút, nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Trong doanh địa còn có một vài người vừa mới chuẩn bị lên ngựa đi ra ngoài, thấy bọn họ đã mang hai con tuyết lang trở về, ngoại trừ sợ hãi, thán phục cũng không biết nên nói cái gì mới tốt.

Người với người sao lại kém xa như vậy?!

Nghiêm Di bỏ thi thể hai con tuyết lang xuống, đã có thị vệ, thái giám ở đó để ý rồi, hắn đưa Tần Du Du lên đài gặp hoàng đế.

Khi hoàng đế chủ trì nghi thức tám phần nhìn có vẻ trang nghiêm, hiện tại lại khôi phục bộ dáng cợt nhả.

Hắn đi tới đấm lên bả vai Nghiêm Di một cái, ha ha cười nói: "A Di, lại là đệ! Một nén nhang cũng chưa có cháy hết một phần ba đệ đã trở lại, so với năm trước lại nhanh hơn không ít. Xem ra phải chờ năm đệ qua ba mươi, không tham gia đông săn nữa, những người khác mới có cơ hội. Không hổ là tam đệ tốt của trẩm!"

Hắn tròng mắt vừa chuyển rơi xuống trên người Tần Du Du: "Phải là tam đệ muội của trẫm cũng rất xuất chúng."

"Là ngựa của hắn quá nhanh." Tần Du Du đối với vị hoàng huynh này của Nghiêm Di vẫn không có thiện cảm như trước, nhưng nàng vẫn rất xem trọng sự thật.

Nàng dựa vào cơ quan ám khí có thể dễ dàng giết chết tuyết lang, nhưng nếu muốn trong thời gian ngắn như vậy tìm được chúng nó, đem thi thể chúng nó về đây, hoàn toàn không phải chuyện nàng có thể làm được.

"Đệ muội không cần quá khiêm tốn, cơ quan thuật của muội có một không hai thiên hạ, trong Nguyệt quốc ta không biết có bao nhiêu tha thiết chờ đợi được

https://thuviensach.vn

dùng binh khí quân giới do đệ muội thiết kế trên chiến trường giương cao danh tiếng của Nguyệt quốc ta, cho Nguyệt quốc ta mở rộng lãnh thổ."

Tần Du Du nhướng mày, gục đầu xuống không nói gì, nàng vốn dĩ không hề nghĩ đến muốn chế tạo vũ khí quân sự để đánh trận thảo phạt, quy mô lớn, sát thương mạng người này, nếu yêu quái ân công với hoàng huynh hắn, còn có người của Nguyệt quốc có dự định này, nàng e rằng phải khiến họ thất vọng thôi.

Nghiêm Di nắm tay nàng hơi dùng sức, trên mặt không chút biểu cảm nói với hoàng đế: "Du Du nàng có chút mệt mỏi, thần đệ đưa nàng xuống nghỉ ngơi một chút."

Nói xong cũng không chờ hoàng đế cho phép liền kéo Tần Du Du xuống đài, đi tới một tòa lều lớn.

Hoàng đế cười cười, cũng không để ý sự vô lễ của hắn, chỉ ngưng tụ giọng nói thành một tia, ghé vào lỗ tai hắn, hàm ý sâu xa nói: "Lòng của đệ muội chưa ở trên người đệ, đệ nên cố gắng hơn đi."

Nghiêm Di vẫn trưng ra khuôn mặt than, nhưng tay nắm lấy Tần Du Du lại nhịn không được bỗng nhiên dùng sức.

"Đau!" Tần Du Du khẽ kêu một tiếng, đã muốn rút tay mình về, bàn tay Nghiêm Di liền như một cái kìm sắt, mặc cho nàng giãy giụa thế nào cũng vô dụng.

Xa xa bỗng truyền đến một tiếng nổ sắc bén, Tần Du Du ngẩng đầu nhìn về phía đông bắc, nơi tiếng nổ phát ra, chỉ thấy trong không trung không biết khi nào có thêm một cột khói đỏ thẫm, từ chân trời bay thẳng lên không trung, giống như một đường máu, lộ ra ý xấu nồng đậm.

Nơi phát ra loại tín hiệu này, không cần hỏi cũng biết nhất định là gặp phải sự cố bất ngờ gì rồi.

Nghiêm Di quay mạnh đầu với hoàng đế nhìn nhau, bọn họ đều nhận ra đây tín hiệu báo nguy nghiêm trọng nhất, cho thấy nơi phát ra tín hiệu đã gặp thương vong nghiêm trọng!

Hôm nay người tới tham gia đông săn đều là dòng họ hoàng tộc Nghiêm thị, không nói trong đó có bao nhiêu thân tình, nhưng vì thể diện dòng họ quốc gia, cũng tuyệt đối không cho phép chuyện thương vong nghiêm trọng xảy ra.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di gần như trong một lát đã ra quyết định, hắn kéo Tần Du Du nhảy trở về trên đài, kéo nàng đến bên cạnh hoàng đế, nói: "Nàng giao cho huynh, đệ đi nhìn xem."

Hoàng đế vẻ mặt ngưng trọng, trên mặt nửa điểm ý cười cũng không, nhanh chóng gật đầu, nói: "Đệ yên tâm đi, nàng ấy không có việc gì."

"Ngoan ngoãn nghe lời đợi, ta đi sẽ về." Nghiêm Di đưa tay xoa xoa đỉnh đầu nàng, xoay người liền bước nhanh đến cổng lớn doanh địa, trên đường tụ hợp với Trú Vân Phi đang chạy tới, một người một ngựa chỉ trong nháy mắt đã biến mất ở cánh đồng xa xa.

Tần Du Du ngay cả một câu cũng không kịp nói đã bị ném tới, ủy thác vào tay hoàng đế, nàng trong thời gian này gần như đều ở dưới sự bảo vệ của Nghiêm Di, trong lòng đã xem hắn thành đối tượng để ỷ lại và người bảo vệ yên tâm nhất, hiện giờ hắn đột nhiên rời đi, nàng ngẩn ngơ có chút không biết làm sao đây.

Là Phụng Thần giáo ra tay sao? Đưa Nghiêm Di đi khỏi, sau đó đối phó nàng?

Tần Du Du cảm thấy da đầu run lên, hơn nữa vị hoàng đế bệ hạ bên cạnh này cùng nàng thật sự cả hai cùng nhìn cùng ghét, thật sự có nguy hiểm, nàng có chút hoài nghi hắn cho dù không nhân cơ hội đâm dao sau lưng nàng, cũng sẽ thấy chết không cứu, mượn tay kẻ thù thu thập nàng.

Hoàng đế hình như nhìn thấu lòng nàng, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Đệ muội cứ yên tâm đi, cho dù là thể diện Nghiêm thị ta, hôm nay cũng quyết không để muội gặp chuyện không may, bằng không A Di quay về, ta cũng không biết phải ăn nói với đệ ấy như thế nào."

Tần Du Du nghiêng người liếc nhìn hắn một cái không có ý kiến.

Người hầu hạ bên cạnh hoàng đế đều là thị vệ, thái giám, tử trung, thân tín nhất, các đại thần bị ngăn cách ở phạm vi bên ngoài, cuộc đối thoại của hai người cũng không sợ thần tử khác bên dưới nghe thấy.

Trong hoạt động đông săn xảy ra chuyện ngoài ý muốn thậm chí là quốc quân gặp ám sát, vân vân, nhiều năm qua như vậy cũng không đếm được bao nhiêu lần xảy ra, các đại thần tính cả thân vệ hoàng cung bên ngoài bảo hộ đại doanh tuy lo lắng, nhưng không hoảng hốt, rối loạn.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh có đại thần mới tới cung thỉnh hoàng đế tạm thời đến nghỉ ngơi trong lều lớn dưới đài, vào lúc này ở lại trên đài cao sẽ thành bia ngắm, là tên ngốc mới làm chuyện ngu xuẩn này, cho nên Tần Du Du cũng theo mọi người bước xuống đài cao, tiến vào trong cái lều lớn đó.

Lều lớn đó ít nhất có thể chứa hơn trăm người, Tần Du Du là đối tượng bên cạnh hoàng đế làm trung tâm bảo hộ. Một vài đại thần quan trọng cũng ở lại trong lều.

Mọi người vừa mới ngồi xuống chưa bao lâu, bên ngoài liền lờ mờ truyền đến tiếng khóc ầm ĩ của trẻ con.

"Đi xem là con nhà ai." Hoàng đế phất tay nói với tiểu thái giám bên cạnh.

Trong doanh địa, đại đa số mọi người đã ra ngoài săn tuyết lang rồi, còn lại đều là thái giám, thị nữ đi theo hầu hạ hoặc là gia quyến đến xem náo nhiệt.

Rất nhanh thái giám về báo lại: "Là ba người con của Hòa Thân Vương thế tử."

Tần Du Du còn nhớ rõ buổi sáng nhận được đóa hoa sơn trà hồng nhạt kiều diễm, ướt át đó, đương nhiên cũng nhớ rõ tiểu cô nương tặng hoa cho nàng, hôm nay bé cùng đi với anh em trong nhà, ngay cả phu thê Hòa Thân Vương thế tử, nàng cũng có ấn tượng đối với họ, tuy nàng đã không nhớ quá rõ bộ dáng người trong nhà đó rồi.

Chương 86: Giết chóc khủng bố

Hoàng đế nghe vậy nhướng mày nói: "Người hầu hạ bọn chúng đâu?"

"Anh Nhi quận chúa thân thể không khỏe, vẫn kêu đau bụng, mời ngự y đi chuẩn trị lại không phát hiện nguyên nhân bệnh, Anh Nhi quận chúa vẫn khóc nháo, hai vị tiểu tước gia trong lòng sợ hãi, hơn nữa phụ mẫu không có ở đó, cũng ầm ĩ lên theo, nhũ nương (vú nuôi), thái giám, cung nữ đang hầu hạ các vị ấy cũng vô cùng sốt ruột." Tiểu thái giám nói vô cùng mạch lạc.

Nói tới đây, hắn ta bỗng nhiên có chút muốn nói lại thôi.

"Còn có cái gì? Không cần ấp a ấp úng."

https://thuviensach.vn

Hoàng đế nói chuyện nghe rất ôn hòa, nhưng tiểu thái giám đi theo bên cạnh hắn đã một khoảng thời gian khá dài rồi, đương nhiên nghe ra trong giọng nói của hắn có sự không kiên nhẫn, vội vàng nói: "Nhũ nương nói lúc Anh Nhi quận chúa khóc nháo có nói 'Vương phi tỷ tỷ', 'hoa hoa'."

Hắn ta nói lời này, khóe mắt không dấu vết quét qua hướng Tần Du Du một chút.

"Hửm? Có quan hệ tới đệ muội?" Hoàng đế cười nhìn sang Tần Du Du.

Tần Du Du cảm thấy một trận đau đầu, tuy nàng không nhớ rõ bộ dáng của Anh Nhi quận chúa, nhưng nàng quả thật rất thích tiểu cô nương này, nhưng hôm nay không đúng dịp, nếu nàng muốn đi xem Anh Nhi quận chúa, sẽ phải rời khỏi hoàng đế, trong doanh địa không biết có người của Phụng Thần giáo ẩn náu sẽ thừa cơ gây khó dễ cho nàng hay không.

Nếu phớt lờ bỏ mặc, lại giống như nói không biết gì cả. Sau đó phu thê Hòa Thân Vương thế tử trở về, biết chuyện này trong lòng cũng sẽ có vướng mắc.

"Đưa ba đứa nó lại đây, để trẫm nhìn xem." Hoàng đế cười cười, hào phóng giải quyết đề khó này giúp Tần Du Du.

Ba đứa trẻ rất nhanh được thái giám, cung nữ đưa tới, bên cạnh hoàng đế không phải ai cũng có thể tới gần, cho nên chỉ có một nhũ nương, hai tiểu thái giám cùng đi theo vào thôi.

Trước khi nhũ nương này cùng hai tiểu thái giám vào cửa đều bị cẩn thận lục soát toàn thân, hơn nữa cũng có cao thủ tự mình thăm dò võ đạo tu vi của bọn họ đều dưới cấp hai.

Ba đứa trẻ nhìn thấy nơi này rất nhiều người xa lạ, vẻ mặt nghiêm túc, sợ tới mức không dám khóc lớn kêu to, Anh Nhi quận chúa cũng nam hài nhỏ nhất cách nhau* ghé lên đầu vai thái giám, nhũ nương thút tha thút thít.

(*) là thái giám bế 1 đứa, nhũ nương bế một đứa.

Một thái giám khác cẩn thận nắm lấy tay nam hài lớn nhất, một hàng sáu người đi đến trước mặt hoàng đế cúi đầu hành lễ.

Anh Nhi quận chúa thấy Tần Du Du ngồi bên cạnh, cách hoàng đế không xa, lập tức dùng sức xoay xoay thân mình, đưa tay về phía nàng, dịu dàng nói: "Vương phi tỷ tỷ ôm!"

https://thuviensach.vn

Tiểu cô nương hé ra khuôn mặt tươi cười mới khóc đỏ bừng, điều đạm đáng yêu thật khiến người ta khó có thể từ chối.

Tần Du Du gật đầu, tên thái giám đó vội vàng ôm Anh Nhi quận chúa đi qua, nam hài lớn có thể là lo lắng cho muội muội, thái giám dắt tay bên cạnh cũng đi theo tới.

Bốn người mắt thấy cách Tần Du Du càng lúc càng gần, hai gã thái giám bỗng đồng thời làm loạn, ném Anh Nhi quận chúa về phía Tần Du Du, người kia cũng vung cánh tay quăng nam hài lên không trung.

Hai gã thái thái động tác nhanh nhạy quá mức tưởng tượng, đồng thời ném hai đứa trẻ đi, song song đánh về phía hoàng đế gần trong gan tấc, bốn bàn tay như móng sắt nắm về chỗ hiểm của hoàng đế.

Tuy xảy ra thình lình, nhưng Tần Du Du vẫn kịp khởi động cơ quan ám khí trên người, nhưng hai đứa trẻ bay qua chỉ mới mười tuổi, nàng làm sao ra tay được?! Hơn nữa cho dù bắn trúng bọn họ, cũng không làm mất xung lực lao tới trên người bọn chúng.

Do dự một lúc, hai đứa trẻ đã giống như đạn pháo bắn tới. Hai gã thái giám đó không biết làm sao tránh được cao thủ kiểm tra ngoài lều, sức lực này thế mà lại thật lớn, vốn dĩ không phải võ giả dưới cấp hai có thể đạt được, cũng không kém võ tôn cấp chín bao nhiêu!

Nếu để bọn họ gặp Tần Du Du, ba người đó chắc chắn đồng thời gân cốt vỡ nát, chết ngay tại chỗ.

Ngay tại lúc thảm kịch sẽ xảy ra, Tần Du Du chỉ cảm thấy phía sau truyền đến một một lực mạnh mẽ, cứng rắn giữ chặt, kéo nàng lui lại gần trượng, một bóng người vốn đang đứng phía sau nàng biến thành đứng trước nàng, song chưởng mỗi bên xách đai lưng của hai đứa trẻ xoay một vòng, phá tan lực lớn trên người bọn họ, thả bọn họ lên mặt đất.

Người này không cần hỏi chính là Lương Lệnh, Tần Du Du vẫn biết ông cũng là cao thủ, đến tột cùng cao bao nhiêu nàng lại không rõ lắm, nhưng bản lĩnh chiêu thức ấy thoải mái, tự nhiên nhẹ nhàng như không, đoán chừng cũng là võ thánh cấp mười rồi.

Bên cạnh yêu quái ân công đều là những người này? Thật là rất biến thái!

https://thuviensach.vn

Bên đó, hai gã thái giám tấn công hoàng đế cũng bị giải quyết, Lương Lệnh hầu hạ Nghiêm Di cũng ít nhất là võ thánh cấp mười rồi, hầu hạ hoàng đế chắc càng mạnh hơn!

Hai gã thái giám bị hai cao thủ bên cạnh hoàng đế đánh lại một chiêu đã bị đánh bay ra ngoài.

Đồng thời góc tối lóe ra bốn bóng dáng quỷ mị, rất nhanh vây quanh chỗ hai người rơi xuống đất.

Trong đó một người ngồi xổm xuống thân mình cẩn thận kiểm tra, trở lại bẩm báo: "Hai người toàn thân máu huyết khô cạn, đã chết rồi, bọn họ là người khác dịch dung cải trang, hẳn là 'bí quyết khô khốc' của Phụng Thần giáo."

Hoàng đế nghe xong nhất thời giật mình, nhưng mày lại nhăn lại càng nhanh, thản nhiên quét mắt qua hướng Tần Du Du, không lên tiếng.

Lương Lệnh gọi thái giám khác coi chừng hai đứa nhỏ bị dọa choáng váng, đi lên đưa Tần Du Du đỡ trở về ngồi lại chỗ cũ, nhỏ giọng giải thích: "Bí quyết khô khốc nghe nói là một loại ma công tu luyện tử sĩ của giáo tử Phụng Thần giáo, người tu luyện dù tu vi cao đến đâu, nhìn qua cũng là người vô hại không có võ đạo tu vi, một khi toàn lực kích phát, trong nháy mắt có thể đạt tới tu vi của võ tôn cấp chín, nhưng toàn lực sau kích đó, sẽ lập tức máu huyết mất hết, hóa thành xương khô. Dùng người như thế đến ám sát, gần như là trong một kích, nhưng điều kiện tu luyện loại ma công này vô cùng khắc nghiệt, trong một ngàn người chưa chắc có một người luyện thành, tu luyện thất bại thì tu vi bị phế hết, sống lâu cũng không quá một năm, nghe nói trong Phụng Thần giáo tu luyện thành công cũng chưa tới hai mươi người."

Tần Du Du vẻ sợ hãi và kinh sợ, Phụng Thần giáo quả nhiên rất biến thái, loại phương pháp đối phó cao thủ bình thường hoặc chính khách các nước này, đương nhiên bách phát bách trúng, dùng để đối phó hoàng đế Nguyệt quốc, nàng cảm thấy giống như có hơi miễn cưỡng.

Hộ vệ bên cạnh hoàng đế không nói, tu vi của hắn đoán chừng cũng sâu không lường được, hai võ tôn cấp chín đột nhiên tấn công có thể làm bị thương đến hắn, còn chưa tới ba phần.

Đây không phải cố ý chịu chết sao?

https://thuviensach.vn

Tử sĩ của Phụng Thần giáo như vậy chưa tới hai mươi, lập tức liền "lãng phí" hai người, có phải quá ngu ngốc rồi hay không?

Hoàng đế hiển nhiên cũng nghĩ đến điều này, hai tử sĩ này, trước mặt Lương Lệnh đối phó Tần Du Du là ngàn khó vạn khó, quả thật chính là tự tìm đường chết.

Thi thể hai gã thái giám nằm sấp bỗng nhiên truyền đến một tiếng thét lớn: "Cẩn thận! Hai người này là cổ *(trùng độc)*!"

Hoàng đế rùng mình, quát to: "Mở đường cho mọi người lui ra ngoài!"

Bang! Bang! Hai tiếng trầm đục âm u quỷ dị, hai xác khô trên mặt đất bỗng nhiên nổ tung, vô số con sâu nhỏ màu đen từ trong cơ thể bọn họ bay ra bốn phương tám hướng, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp.

Mấy con sâu nhỏ này dính lên người liền nhanh chóng cắn da người bò vào trong cơ thể, tình cảnh đó chính là đại hán bảy thước nhìn thấy cũng phải sởn cả gai ốc.

Hai xác khô trên mặt đất lúc tước vẫn còn nẩy lên, ngay chốc lát sau, bộ phận trong cơ thể không ngờ bị mấy con trùng nhỏ đáng sợ đó ăn trống rỗng, biến thành hai cái túi da nuôi đầy cổ, có thể nghĩ kết cục sau khi bị cổ trùng đó chui vào cơ thể.

Chương 87: Muội chẳng lẽ không phải người một nhà với ta?

May mắn lúc hai gã tử sĩ ngã xuống đất, những người gần gần đó đã tản ra một khoảng rồi, mà cao thủ bên Nguyệt quốc cũng quả thật phản ứng rất nhanh, cùng tay không xuất chưởng đánh về phía cổ trùng bay đầy trời, chưởng gió hoặc lạnh như băng như sương hoặc mãnh liệt như lửa, mấy con trùng nhỏ gần như đều bị một đòn chết ngay.

Thị vệ chính thức hoặc ám vệ quyền chưởng như gió, rất nhanh đã tiêu diệt mấy con trùng nhỏ đáng sợ này chín phần chín.

https://thuviensach.vn

Còn lại một vài con "cá lọt lưới", kết quả cũng vô cùng thê thảm: ba gã quan văn, hơn mười thị vệ tránh né không kịp bị cổ trùng chui vào cơ thể, trong đó mấy người quyết định thật nhanh chặt đứt phần cơ thể bị cổ trùng cắn phá, tránh được một kiếp, còn lại hoặc là mặt, cổ bị cổ trùng cắn phá, hoặc là phản ứng quá chậm, cổ trùng theo tứ chi chui vào những phần quan trọng ở ngực bụng, bị thị vệ trong lều quyết đoán xuống tay giết chết, với lại dùng công pháp bá đạo Liệt Diễm Chưởng nhanh chóng đốt hủy thi thể.

Trong lều thế cục được khống chế, nhưng chết nhiều người như vậy, mùi máu tươi, mùi thi thể bị đốt cháy tanh tưởi khiến người khác buồn nôn.

Tần Du Du nhìn thấy một màn máu tươi, chỉ cảm thấy tay chân lạnh lẽo, người của Phụng Thần giáo rõ ràng toàn là mấy kẻ điên mất trí mà!

Nếu để cho cổ trùng này lan tràn ra ngoài, cả vùng đóng quân sẽ hóa thành địa ngục nhân gian, có thể tránh được cũng chỉ có mấy tu luyện giả có võ đạo tu vi cao thôi.

Bây giờ cũng bởi vì là mùa đông, khí hậu rét lạnh, do đó cổ trùng thoát khỏi thân người không thể tìm được máu thịt tươi lập tức sẽ bị đông chết, nếu ba tháng mùa xuân hoặc giữa hè, đầu thu, kết quả đó Tần Du Du cũng không dám nghĩ tới.

Đây là ám sát, cũng là thị uy. Nếu hai nước Li quốc với Nguyệt quốc đánh nhau thật sự, dùng tới thủ đoạn điên cuồng này, Nguyệt quốc làm sao có lực đánh trả?

Nhưng cẩn thận suy nghĩ, Tần Du Du liền hiểu được chuyện này hơn phân nửa không có khả năng xảy ra.

Muốn khống chế cổ trùng này chỉ tấn công đối tượng riêng biệt đoán chừng rất là khó khăn, một khi thả cổ trùng đáng sợ này ra, cuối cùng có thể khiến quân đội hai nước đồng quy vu tận, bị mấy con cổ trùng không phân biệt được địch ta cắn chết thảm.

Lương Lệnh rất cẩn thận đưa Tần Du Du bảo hộ bên cạnh hoàng đế, một bên nháy mắt ra dấu ý bảo thái giám đưa ba người con của Hòa Thân Vương thế tử cùng nhũ nương đã sợ tới mức mặt không còn chút máu đưa đi xa xa.

Lều lớn này không có cách nào dùng được nữa, vẻ mặt hoàng đế bình tĩnh phân phó hầu hạ gần đó nhanh chóng dọn dẹp một lều lớn khác, sau đó mang

https://thuviensach.vn

theo bộ phận quan viên cùng thái giám, thị vệ còn sống sót sau tai nạn di chuyển sang đó.

Hắn ở bên cạnh Tần Du Du, cười đến thong dong bình tĩnh: "Cảm thấy sợ hãi? Nguyệt quốc ra cùng Li quốc hiện giờ tuy vẫn chưa chính thức khai chiến, nhưng chúng ta đều biết, hai nước đã muốn không chết không ngừng, không phải bọn họ với Phụng Thần giáo bị diệt sạch, thì chính là Nghiêm thị Nguyệt quốc ta xong đời, không có khả năng thứ hai khác."

Tần Du Du không lên tiếng, qua một hồi mới chậm rãi nói: "Hà cớ gì chứ, vốn là ân oán của hoàng tộc các người mà, lại phải hy sinh nhiều dân chúng vô tội, tướng sĩ trên chiến trường như vậy."

Hoàng đế không chút để ý nói: "Từ xưa đến nay nước này với nước khác tranh chấp không phải đều như thế sao? Huynh đệ chúng ta ngược lại đồng ý cùng Giang Như Luyện nhất quyết sống mái, vấn đề là, con rùa đen rút đầu này hắn đồng ý sao?"

Giọng điệu này của hoàng đế, ngược lại đối với thực lực của mình và Nghiêm Di rất có lòng tin, Giang Như Luyện hiện giờ tuổi cũng không lớn, cũng là võ đạo cường giả thiên hạ công nhận, nghe nói tu vi của hắn đã đạt tới cảnh giới tối cao của võ thánh rồi, cách thần tiên sống cũng chỉ còn mấy bước, thật sự không biết tự tin của hoàng đế dựa vào đâu nữa đây.

Tần Du Du nghĩ đến tuổi của Giang Như Luyện, nhất thời đối với tu vi cao kì lạ của Nghiêm Di bình tĩnh hơn chút, Giang Như Luyện cũng chỉ trên dưới năm mươi tuổi, đã muốn được xưng võ thánh thiên hạ đệ nhất, Nghiêm Di năm nay hai mươi bốn, so sánh với Giang Như Luyện, tu vi võ thánh này ngược lại miễn cưỡng có thể chấp nhận được.

Nàng nghe sư phụ từng nói, cảnh giới tối cao của tu luyện võ đạo chính là cấp mười tám, cấp mười đến cấp mười tám đều được gọi là võ thánh, chênh lệch lại rất lớn nha.

Giang Như Luyện năm đó đại náo Tây Hà Phong thị, cũng chỉ mới trên dưới ba mươi tuổi, từ mấy hồ sơ nàng xem, tu vi đã đạt tới cấp mười hai rồi. Đã có người chừng đó tuổi đã đạt tới cấp mười hai, yêu quái ân công có thể đạt đó cũng không xem là kỳ quái.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế thấy bộ dáng nàng có chút đăm chiêu, thản nhiêu nói: "Nói cái gì là ân oán của hoàng tộc chúng ta, muội hiện giờ là thê tử của A Di, không phải cũng là người của Nghiêm thị ta sao?"

Tần Du Du ngẩn ra, nàng tuy chậm hiểu, cũng nghe ra sự bất mãn trong giọng nói của hoàng đế, nàng quả thật bởi vì Nghiêm Di nên mới nảy sinh cảm giác thân thiết với Nguyệt quốc, nhưng cái đó không cho thấy nàng có thể chấp nhận bọn họ, cho nên chỉ có thể cúi đầu không nói.

Nàng bỗng nhiên nghĩ đến khoảng thời gian này, Nghiêm Di với Kim thị thường xuyên tiếp xúc, còn ở trước mặt nàng lại không hề đề cập đến việc muốn nàng thiết kế quân giới, có lẽ hắn không muốn ép buộc nàng, cho nên mới ngược lại tiêu phí công phu đi giao thiệp với người của Kim thị... Trong lòng nàng trong lúc đó nhất thời không biết là ngọt ngào hay là bất đắc dĩ nữa.

Mọi người trong thiên hạ bao gồm cả Kim thị, đoán chừng đều cho rằng Nguyệt quốc có nàng với sư phụ nàng chống đỡ, đã không cần nhờ vả cơ quan thế gia nào, lại không ai biết, nàng ở phương diện này, thật ra căn bản sẽ không mang đến nhiều lợi ích thực tế cho hoàng tộc Nghiêm thị.

Khó trách hoàng đế có bất mãn với mình. Nàng kiên trì nguyên tắc, lại khiến Nghiêm Di khó xử, chẳng qua Nghiêm Di chưa bao giờ ở tước mặt nàng nói nửa câu, thậm chí mọi người trên dưới vương phủ vẫn như trước xem nàng như công chúa mà cẩn thận hầu hạ.

Còn có những việc Nghiêm Di vì nàng làm, nàng giống như có chút quá mức rồi, Tần Du Du có chút hổ thẹn.

Ba người con của Hòa Thân Vương thế tử cùng nhũ nương của chúng, hoàng đế ra hiệu xuống, bị hai gã cao thủ tuyệt đỉnh cấp võ thánh chặt chẽ coi chừng, xa xa đi phía sau đoàn người, cách hoàng đế cùng Tần Du Du một khoảng xa.

Hoàng đế đã nảy sinh nghi ngờ với bọn họ, cố ý không cho bọn họ rời đi cũng là vì ở gần để giám thị, thủ đoạn của Phụng Thần giáo ùn ùn, để bọn họ rời khỏi tầm mắt mọi người, trời biết bọn họ sẽ làm ra chuyện đáng sợ gì?

Đứa con lớn nhất trong ba người con của Hòa Thân Vương thế tử cũng chưa tới mười tuổi, hoàng đế muốn ngự y cùng hai võ thánh phụ trách trông giữ bọn họ cẩn thận quan sát, tạm thời không phát hiện cái gì khác thường.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn vẫn không thể yên tâm được, đang lo lắng phải xử trí bọn họ như thế nào, bỗng nhiên nghe thấy xa xa liên tiếp truyền đến tiếng nổ, xa xa có mấy đường tín hiệu sương khói màu đỏ bay lên trời.

Xa xa truyền đến tiếng thú hoang kêu rất kì lạ, không đếm được số đàn thú hoang chạy như điên về phía doanh địa bên này, trong đó cũng mơ hồ nghe thấy tiếng bước chân cùng tiếng rống thê lương của tuyết lang, báo, hổ, lợn rừng, vân vân, lộn xộn, thanh thế đó hoàn toàn không thua gì vạn ngựa ngàn quân ra trận xung phong.

Thân vệ, quân lính hoàng cung đóng quân xung quanh doanh địa tuy quân số không ít, nhưng trước mặt đám đông động vật liều mạng cũng có vẻ đột ngột yếu đi.

Tần Du Du nhìn thấy tình cảnh đáng sợ mức này, trong lòng lại hiện lên nghi vấn --- Phụng Thần giáo gây nên trận sức ép lớn như vậy, đến tột cùng là muốn làm gì? Vì một mình nàng thôi sao?

Nàng liếc mắt nhìn hoàng đế đang cười đến thong dong, điềm tĩnh bên cạnh... Thêm người này nữa, đoán chừng còn kém không nhiều lắm.

Chương 88: Nhìn vào mắt ta

Đàn thú hoang đảo mắt đã tới bên ngoài doanh địa rồi, hoàng đế dưới sự bảo vệ của phần đông thị vệ, thái giám bỗng nhiên chợt lóe thân, vút đến cổng lớn doanh địa, cũng không chờ những người khác nói gì, giơ tay tay chưởng lực về đàn thú đang chạy như điên tới ngoài doanh địa.

Thình, thình, thình... Những tiếng vang lớn cùng với tiếng rống tuyệt vọng của đàn thú trước khi chết vang thành một mảng, ngoài phạm vi ba trượng trước cổng lớn doanh đại, những con thú không may mắn thoát khỏi toàn bộ gân xương vỡ vụn, bị đánh bay ngược ra ngoài, rơi xuống đám thú phía sau, lại có tiếng gào thét liên tiếp.

Những đại thần với thái giám, thị vệ không kịp khuyên can hành vi hoàng đế điên cuồng, mạo hiểm, gấp đến độ giậm chân, cũng tiến lên theo, hộ giá, thị vệ

https://thuviensach.vn

hoàng cung khác phụ trách bảo hộ doanh địa mắt thấy hành vi võ dũng như thế của hắn (hoàng đế), đều lớn tiếng hô to ủng hộ.

Hoàng đế ha ha cười, cao giọng nói: "Chỉ là mấy con thú hoang thôi cớ gì phải sợ, trẫm cùng các ngươi cùng nhau thủ doanh!"

Vốn bị đàn thú đánh bất ngờ, vây quanh, bọn thị vệ trong lòng lo sợ, nhất thời tinh thần lên cao, hoàng đế cao cao tại thượng dụng ý xung phong đi đầu, bọn họ còn có cái gì sợ hãi, khiếp đảm nữa chứ, võ dũng, huyết khí trong bản tính bị kích phát tới cực điểm, bọn thị vệ trong miệng hô to vạn tuế, mỗi người tinh thần lên cao, cầm đao thương cùng đấu với đám thú trước mặt.

Hoàng đế liền đứng ở trước cổng doanh mở rộng, mỗi lần xuất chưởng đàn thú lập tức chết một đám lớn, đám thú phía sau bị tình cảnh xác chết khắp nơi phía trước làm cho sợ tới mức bốn phía chạy trốn, không còn dám đánh sâu vào bên này nữa.

Hoàng đế lộ ra tu vi cũng chỉ tương đương với võ tôn cấp chín, nhưng đối với thị vệ hoàng cung bình thường tu vi nhiều lắm cấp hai, cấp ba mà nói, đây đã đủ để bọn họ hoàn toàn bái phục, kính nể sát đất.

Nếu không phải Tần Du Du mới biết nhiều người mạnh, đoán chừng cũng sẽ nhịn không được bị tên uy phong bát diện *(oai phong tám mặt)* đứng ở trước cổng doanh này làm cho tâm tình như nước cuộn trào, không kiềm chế được.

Bình thường nhìn hắn cợt nhả, một bộ dáng cà lơ phất phơ, không ngờ tới thời điểm quan trọng, hắn trái lại rất ủng hộ sĩ khí, thu mua lòng người nha.

Dân Nguyệt quốc rất thượng võ, giờ phút này ngay cả văn thần (quan văn) theo sát phía sau hoàng đế này cũng bị kích động, hai mắt đỏ lên, hận không thể xông lên cùng bọn thị vệ cùng nhau chống lại đàn thú, bảo hộ đại doanh.

Lúc trước trong lều bị thích khách ám toán, chết thảm khiến người ủ đột, sợ hãi, đều hóa thành mối thù chung, lửa giận vô cùng với dũng khí, quyết tử với kẻ địch.

Tần Du Du chỉ kích động một lát liền tỉnh táo lại, nghiêng đầu hỏi Lương Lệnh: "Ngươi có biết dùng thủ đoạn gì có thể điều khiển nhiều thú hoang như vậy công kích bên này không?"

https://thuviensach.vn

"Có lẽ là 'Sáo thú' của Phụng Thần giáo, loại sáo này tiếng thổi ra chỉ có thú hoang mới có thể nghe được, ngự thú cao thủ trong Phụng Thần giáo có thể dựa vào sáo thú thổi ra khúc không tiếng động riêng biệt, sử dụng thú hoang công kích." Lương Lệnh không hổ đã từng là thủ lĩnh mật thám hoàng cung, gần như cái gì cũng biết rõ.

Tần Du Du quan sát đàn thú tiến đến công kích doanh địa, rất nhanh cũng nhận thức giống Lương Lệnh, lũ thú hoang này ở xa xa hành động ngay ngắn, có thứ tự, càng gần doanh đại bên này càng có vẻ không có kết cấu, hẳn là có người ở xa xa dùng sáo thú điều khiến chúng nó, nhưng lũ thú chạy đến doanh địa trước, tiếng của sáo thú trở nên càng ngày càng nhỏ, lũ thú dần dần trở nên không biết theo ai, công kích cũng chỉ theo bản năng, thấy loài khác trước mặt, liền tấn công một phen, tự bảo vệ mình.

Tần Du Du lập tức nghĩ đến dùng âm thanh khác thật lớn quấy nhiễu tiếng lệnh từ sáo thú, ít nhất làm cho đám thú ở xa doanh địa cũng không có cách nào nghe rõ âm thanh từ sáo thú, đám thú tiếp tục chạy đến, tấn công doanh địa sẽ giảm bớt đi.

Nàng nhìn trái nhìn phải, nhìn đến trên đài cao có cái trống to cao cỡ người, lập tức mắt sáng ngời, nàng nói với Lương Lệnh: "Có thể tìm cao thủ đi lên đài đánh trống không? Cố gắng truyền âm thanh ra càng xa thêm? Tốt nhất là khiến cho đám thú này không nghe rõ tiếng của sáo thú nữa."

Lương Lệnh còn chưa trả lời, chợt nghe hoàng đế đứng ở cách nàng không xa nói với một thân vệ bên cạnh: "Nghe Thánh Bình Thân vương vương phi nói chưa? Đi đi!"

Hoàng đế nhìn như chuyên tâm vào đám thú bên ngoài doanh, thực chất lực chú ý một mực bên phía Tần Du Du, nghe xong lời đối thoại của nàng với Lương Lệnh, cảm thấy đề nghị này không tệ, liền lập tức phân phó thị vệ làm theo.

Rất nhanh, trên đài cao truyền đến tiếng trống ầm vang, quả nhiên lũ thú hoang lập tức trận cước đại loạn, có một vài con còn cắn xé nhau, thế công doanh địa cũng yếu đi.

Xa xa người thổi sáo thú tránh ở sau đàn thú buộc lòng phải đi tới trước một chút, khiến lũ thú hoang nghe rõ tiếng sáo, tiếp tục công kích.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế lạnh lùng liếc nhìn xa xa mấy bóng dáng, phân phó thái giám bên cạnh nói: "Mang Cung chiến thần của trẫm đến đây!" Hắn muốn tự tay bắn chết tặc tử chết tiệc đó.

Tần Du Du nghĩ nghĩ, gỡ bao đựng tên đen nhánh trên cánh tay xuống, đưa cho hắn nói: "Dùng cái này đi, không quá nổi bật, tu vi của ngươi tăng tốc một chút, khoảng cách này bắn chết võ tôn dưới cấp chín hắn là không thành vấn đề.

Nàng cảm thấy hoàng đế hắn là còn ẩn tàng một chút thực lực, nhưng cho dù hắn dùng thực lực võ tôn cấp chín phối hợp với cơ quan ám khí của nàng, hiệu quả cũng dư dả.

Bao đựng tên kích thước nhỏ bắn ra tốc độ cao, không giống cung tên rõ ràng, nếu hoàng đế động tác rất nhanh, đoán chừng mấy người thổi sáo thú ở xa xa còn chưa phản ứng đã bị bắn chết toàn bộ rồi.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là tu vi của bọn họ dưới cấp chín.

Hoàng đế ha hả cười, nhận lấy bao đựng tên nói: "Đa tạ đệ muội." Đơn giản hỏi rõ ràng cách nhắm bắn, liền lập tức xoay người sang chỗ khác đối phó mấy người xua đuổi, điều khiển thú.

Tần Du Du dõi mắt nhìn về phía xa, trong lòng nhớ đến Nghiêm Di đã đi cứu người, không biết hắn hiện giờ ra sao rồi?

Nàng cảm thấy hắn không có việc gì, nhưng vẫn nhịn không được suy nghĩ.

"Tiểu mỹ nhân, có muốn biết tin tức mẫu thân của nàng không?" Giọng nam dịu dàng mang cười bỗng nhiên ở bên tai vang lên.

Tần Du Du vẻ sợ hãi cả kinh, đưa mắt nhìn xung quanh muốn tìm người vừa nói, nhưng xung quanh không có nửa người nhìn qua đáng nghi cả, bất ngờ lúc đó, nàng nhìn thấy Anh Nhi quận chúa đứng ở xa xa.

Tiểu cô nương cười ngọt ngào về phía nàng, trên mặt không thấy nửa phần vẻ kinh hoàng, ngược lại có vẻ vô cùng âm trầm, đắc ý, bé nói về phía Tần Du Du: "Vương phi tỷ tỷ, ta đưa tỷ hoa hoa, tỷ sao không mang trên người?"

Cách xa như vậy, lại ngay lúc rối loạn, Anh Nhi quận chúa cho dù la to, Tần Du Du cũng không thể nghe thấy được, nhưng là nàng cố tình nghe thấy, rành mạch từng chữ từng chữ giống như là tiểu cô nương đang dựa vào, lặng lẽ nói bên tai nàng.

https://thuviensach.vn

Đóa hoa sơn trà đó?!

Buổi sáng Tần Du Du tùy tay cài hoa sơn trà Anh Nhi quận chúa tặng lên trên vạt áo, sau đó trở về phòng đổi y phục săn bắn đến doanh địa, lúc đó đóa hoa đã bị Lục Ý lấy xuống cắm vào bình hoa, không có mang theo.

Hay là trên đóa hoa đó có cái gì cổ quái sao?

Tần Du Du muốn mở miệng gọi Lương Lệnh, nhưng bỗng nhiên cảm giác tự mình nói cái gì cũng không muốn nói, thầm nghĩ nhìn ánh mắt của Anh Nhi quận chúa, đang nhìn...

Chương 89: Đoạt phách câu hồn

"Hạ Hi Triều, lén lúc đối phó một nữ lưu, ngươi không ngại mất mặt!" Giọng nói của Hoàng đế đột nhiên chen vào, thoáng cái làm người ta tỉnh ngộ , lập tức đánh thức thần trí của Tần Du Du đang dần dần bị ánh mắt của Anh Nhi quận chúa điều khiển.

Nàng lắc lắc đầu, chỉ cảm thấy giống như thức suốt ba đêm rồi vậy, cả người mê man, thầm nghĩ rồi ngã xuống, ngủ ngay.

Lương Lệnh đỡ lấy nàng, sợ hãi toát cả mồ hôi lạnh, Tần Du Du cảm thấy mình đã nhìn ánh mắt của Anh Nhị quận chúa thật lâu thật lâu, nhưng lại chỉ ngắn ngủi một lát, thậm chí ngay cả Lương Lệnh cũng không phát hiện có gì không ổn.

Đội ngũ phía sau, Anh Nhi quận chúa trực tiếp theo tiếng nói rồi ngã xuống, hôn mê bất tỉnh.

Mà ca ca bên cạnh bé nhìn cũng chưa liếc nhìn nàng một cái, trên mặt lộ ra tươi cười dịu dàng, mị hoặc không hợp với tuổi của bé, ngẩng đầu lên nhìn thẳng hoàng đế nói: "Nghiêm, ta xem thường ngươi, ha hả. Nhưng, ngươi phát hiện đã muộn rồi."

Tiểu nam hài nói xong câu đó, vẻ mặt bỗng trở nên trống rỗng mê mang, ngửa đầu ngã xuống đất.

https://thuviensach.vn

Có kinh nghiêm hai tử sĩ trong cơ thể giấu cổ trùng sau đó công kích lúc trước, hai cao thủ cấp võ thánh phụ trách trông giữ bọn chúng sẵn sàng đón quân địch, không dám tùy tiện đụng vào thân thể bọn chúng.

Mới vừa rồi Húc quang Thánh tử thừa dịp lúc hoàng đế bắn chết mấy cao thủ ngự thú, đột nhiên dựa vào Anh Nhi quận chúa ra tay đối phó Tần Du Du, hoàng đế tuy phát hiện, nhưng quả thật đã trễ một chút.

Hắn nhíu mày nhìn Tần Du Du đã lâm vào trạng thái nửa hôn mê đang được Lương Lệnh tạm đỡ lấy, cũng không ngại nam nữ tiếp xúc, đưa tay sờ sau cổ nàng, trực tiếp dùng chân khí dò xét, sau một lúc lâu, mới chậm rãi thu tay lại, nói với Lương Lệnh: "Coi chừng nàng ấy cho tốt, chờ A Di trở về."

"Dạ." Lương Lệnh trong lòng âm thầm xấu hổ, đối phương thế mà không coi ông ra gì làm bị thương Tần Du Du, ông cũng không biết nên ăn nói thế nào với vương gia đây.

Đàn thú ngoài doanh địa không người chỉ huy, vài con ở xa rất nhanh liền giải tán, những con ở gần bị thị vệ bắn tên, rất nhanh cũng sợ tới mức quay đầu chạy nhanh, thị vệ đã chết hơn mười người, phần lớn đều bị thương nhẹ hoặc thương nặng, cánh đồng tuyết bên ngoài càng bị nhiễm đỏ máu tươi hơn. Không đếm được thi thể thú hoang ngổn ngang nằm trên mặt đất, trong không khí đều là mùi vị máu tươi.

Hoàng đế đưa mọi người trở lại trong lều lớn, đng ngồi ở nhuyễn tháp sau bình phong, để Tần Du Du tạm thời nghỉ ngơi.

Sau một lúc lâu, thì có thị vệ thủ doanh báo lại, dòng họ hoàng tộc ra ngoài săn sói lần lượt trở về, Những người này nhìn thấy tình cảnh ngoài doanh địa đều bị dọa kinh sợ, bọn họ mặc dù có người bị thương, nhưng tình huống không nghiêm trọng lắm.

Hoàng đế hỏi bọn họ đến tột cùng xảy ra chuyện gì, phải bắn tín hiệu cấp cao nhất. Những người đó hai mặt nhìn nhau, đều nói không biết gì cả.

Rất nhah Nghiêm Di cũng quay về doanh. Hắn mang về mấy thành viên trong tộc đang hôn mê, tin khói cầu cứu bốn phương tám hướng là do bọn họ bắn lên.

https://thuviensach.vn

Hắn nghe nói Tần Du Du xảy ra chuyện, đang hôn mê, cái gì cũng chưa nói liền đi thẳng đến, ngay cả hoàng đế cũng không để ý.

"Như thế nào?" Hoàng đế vẫy lui mọi người. Để bọn họ tự đi chuẩn bị việc trở về kinh, còn mình đi đến phía sau Nghiêm Di hỏi.

"Không quá đáng lo, xem gia Giang Như Luyện cũng không có nói thân phận thật sự của hắn cho Hạ Hi Triều... Nếu không hắn sẽ không dùng thủ đoạn này đối phó Tần Du Du." Giọng nói Nghiêm Di bình tĩnh, nhưng hoàng đế nghe ra được lửa giận sôi trào trong lòng hắn.

Ngay trước mũi hắn ngầm làm thương tổn nữ nhân của hắn, đây là khiêu khích nghiêm trọng nhất với Nghiêm Di.

"Nơi này sát khí quá nặng, đệ hay là đưa nàng ấy quay về kinh thành trước đi." Vẻ mặt hoàng đế ngưng trọng.

"Được!" Nghiêm Di dứt khoát, lưu loát lấy áo choàng bọc kỹ Tần Du Du lại, ôm nàng ra ngoài lều, cưỡi lên Trú Vân Phi chạy gấp về kinh thành.

Tần Du Du lần nữa tỉnh lại. Đã là ba ngày sau, trong đầu tuy vẫn cảm thấy có chút mê man, nhưng thấy thoải mái hơn trước nhiều lắm.

Nàng hơi vừa động. Liền phát hiện bên cạnh mình thế mà có người nha!

"Tỉnh? Cảm thấy thế nào?" Một bàn tay lớn ấm áp phất qua trán của nàng, giúp nàng vén mấy sợi tóc rối loạn, Nghiêm Di trưng khuôn mặt không biểu cảm gì xuất hiện trước mặt nàng.

Hắn, hắn, hắn thế mà cùng nàng ngủ chung một giường. Còn dựa vào gần như vậy, cả người nàng gần như đều ở trong ngực hắn.

"Nói chuyện, cảm thấy thế nào?" Nghiêm Di có chút không hài lòng sự trầm mặc của nàng.

"Ngươi, ngươi... Ta làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?" Tần Du Du muốn hỏi hắn vì sao lại ngủ cùng giường với mình, nhưng nói đến bên miệng liền cảm thấy hỏi cũng như không.

"Nàng ở Khánh Đông Nguyên bị Húc quang Thánh tử ám toán, trúng 'Đoạt phách câu hồn' của hắn, nàng nhớ lại xem, còn nhớ rõ lúc trước xảy ra chuyện gì không? Từng chuyện từng chuyện nói cho ta biết." Nghiêm Di vừa nói vừa đỡ nàng ngồi dậy, để cho Lục Ý đưa nước ấm đến, tự mình đút nàng uống hết.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du ôm đầu chậm rãi nhớ lại, ngày Khánh Đông Nguyên đó xảy ra chuyện gì nàng thật ra cũng còn nhớ rõ, nhưng đoạn trí nhớ đó lại giống như bị một tầng vải che lại, lờ mờ không nhớ rõ ràng.

Nghiêm Di lúc trước để cho Lương Lệnh kể lại tỉ mỉ chuyện đã xảy ra, lại còn tự mình đến xem tình hình ở doanh địa, nghe Tần Du Du kể lần nữa, chẳng qua là muốn nhìn xem trị liệu có hiệu quả như thế nào, phát hiện nàng còn nhớ rõ không ít, cũng yên lòng.

"Anh Nhi quận chúa với ca ca bé hiện tại như thế nào?" Tần Du Du biết hai đứa trẻ chắc chắn bị Húc quang Thánh tử dùng thủ đoạn đó khống chế, mới có thể giúp đỡ hắn đối phó nàng.

Nghiêm Di trầm mặc một lát, nói: "Hai đứa nó hôm trước đã tỉnh rồi, nhưng... đều trở thành người ngốc nghếch."

Thủ đoạn của Húc quang Thánh tử vô cùng lợi hại, Tần Du Du nếu không phải vì hoàng đế đúng lúc phát hiện, cắt ngang quá trình thi thuật của hắn, e rằng cũng sẽ biến thành như Anh Nhi quận chúa vậy, bên ngoài bình thường, vào lúc quan trọng trở thành con rối, tất cả hành động đều bị người khống chế.

Húc quang Thánh tử đúng là lòng tham quá mức, Nghiêm Di với huynh trưởng sau khi phân tích, hắn đoán chừng là muốn khống chế Tần Du Du đối phó hai huynh đệ bọn họ, hoặc là muốn giữ lại tính mạng của nàng đi lấy lòng sư phụ Giang Như Luyện của hắn, cho nên mới đi đường vòng vèo. dùng 'đoạt phách câu hồn' đối với nàng, nếu dùng thủ đoạn giết người khác, e rằng Tần Du Du giờ phút này ngay cả tính mạng cũng không đảm bảo được.

Điều khiến Nghiêm Di với hoàng đế sinh lòng cảnh giác là, Húc quang Thánh tử từ thủy tới chung đều công khai ngay trước mũi bọn họ ngầm đối phó Tần Du Du, điều này không thể không khiến bọn họ sinh cảnh giác đối với đối thủ mới liều lĩnh này.

Tần Du Du nghe xong tin này, cho dù trong lòng sớm có chuẩn bị, vẫn là nhịn không được một hồi khó chịu, nam hài tử đó với Anh Nhi quận chúa vốn đều là những đứa trẻ thông minh, đáng yêu, hiện giờ lại mất đi thần trí, trở nên ngốc nghếch, phu thê Hòa Thân Vương thế tử buồn biết bao nhiêu.

"Không có cách nào chữa trị sao?" Tần Du Du nhỏ giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Không có, bọn chúng bị Húc quang Thánh tử hoàn toàn khống chế, như vậy đã xem như là kết cục khá tốt rồi." Nghiêm Di vuốt vuốt tóc nàng, không nói nhiều lời.

"Đóa hoa sơn trà đó đến tột cùng là có vấn đề gì?" Tần Du Du nhớ Anh Nhi quận chúa có nhiều lần nhắc đến "hoa hoa", nhờ biết đóa hoa đó có vấn đề, nhưng lúc nàng nhận hoa Nghiêm Di ở ngay bên cạnh, cũng không phát hiện có cái gì không ổn.

"Đóa hoa đó vốn không có vấn đề, nhưng là bị Hạ Hi Triều dùng làm thuốc dẫn, sau đó trong lều lớn cùng với mùi của số lượng lớn cổ trùng, hơn nữa đám thú hoàng đầu tiên công kích doanh địa cũng được dược vật đặc chế nuôi nấng, trong máu chúng nó tỏa ra mùi trộn lẫn với nhau, cho nên Anh Nhi quận chúa mới có thể dễ dàng dùng ánh mắt khống chế nàng."

"Ngươi sao lại biết rõ ràng như vậy?" Tần Du Du kỳ quái nói, nếu biết vì sao lúc đầu lại không hề đề phòng gì cả?

Chương 90: Ngay lúc quan trọng rơi xích

"Ta không nghĩ tới, hắn sẽ dùng thủ đoạn bí truyền của Nghiêm thị ta đối phó nàng." Nghiêm Di lần này quả thật là sơ sót, hơn nữa tất cả thủ đoạn Húc quang Thánh tử có thể dùng hắn đều có suy xét qua, duy nhất một chiêu 'đoạt phách câu hồn' này.

"Thủ đoạn của gia tộc ngươi?!" Giọng nói của Tần Du Du lập tức lên cao.

Nghiêm Di hôn nhẹ mi tâm nàng nói: "Ăn gì đó trước đi, từ từ nói cho nàng."

Hắn nhắc tới, Tần Du Du mới phát hiện tình trạng mình hôn mê, suy yếu, it nhất hơn nửa ngày đã đói lả rồi.

Hiện tại đúng là sắc trời không rõ, đã nhiều ngày Nghiêm Di lo lắng cho tình trạng của Tần Du Du, vẫn cùng nàng cùng giường, ánh mắt Lục Ý, Đỗ Vi Nương nhìn nàng càng mờ ám thêm mấy phần.

Tần Du Du vừa ăn cháo vừa nghe Nghiêm Di nói đáp án cho nàng.

https://thuviensach.vn

"Giang Như Luyện vốn là mang họ Nghiêm, tổ tiên của ông ta vốn là con cháu của Nghiêm thị ta, nhưng năm đó bởi vì tranh đấu vị trí thái tử thất bại, thay vào đó nghiên cứu tà công, sát hại không ít đồng tộc, bị mấy vị trưởng lão trong tộc cùng ra tay nên bị thương nặng, vốn định bắt giữ ông ta xử tử, kết quả người này quỷ kế đa đoan, cuối cùng bỏ chạy mất tích."

"Nhưng kinh mạch ông ta sau trận đó bị thương rất nặng, tu vi bị hao tổn, vì thế mai danh ẩn tích gia nhập Phụng Thần giáo. Ông ta rõ như lòng bàn tay không ít tuyệt học của Nghiêm thị ta, trong con cháu của ông ta cũng không phải loại người đặc biệt xuất chúng, nhưng tới thế hệ này, rốt cục ra một Giang Như Luyện." Nghiêm Di kể lại chuyện từ trước đến nay sơ lược.

Giải thích này, vì sao Giang Như Luyện lại thành giáo chủ Phụng Thần giáo, quan hệ giữa Li quốc với Nguyệt quốc lại trở nên càng căng thẳng, thậm chí đến mức không chết không ngừng.

Tần Du Du nhịn không được khinh bỉ nói: "Gia tộc ngươi còn có loại tà công 'đoạt phách câu hồn' này?"

Nghiêm Di lạnh nhạt nói: "Công pháp chính nó không phân chính tà, phải xem là ai dùng nó."

Tần Du Du xem như hiểu được, Húc quang Thánh tử học công pháp này từ Giang Như Luyện, nhưng không biết nguyên nhân gì, hắn có lẽ không rõ quan hệ giữa sư phụ với Nghiêm thị lắm, mới dùng nó đối phó nàng, cho nên Nghiêm Di mới có thể không ngờ tới, cũng vì vậy hoàng đế mới có thể đúng lúc phát hiện, quát phá, cứu nàng một mạng.

Húc quang Thánh tử nhất định không biết chính hắn đã 'múa rìu trước cửa nhà Lỗ Ban' ngốc nghếch. Nghiêm Di với hoàng đế cũng không dự đoán được một đối thủ lợi hại như vậy sẽ ở thời điểm quan trọng như vậy lại mắc sai lầm đơn giản, cho nên đúng lúc thiếu phòng bị.

Mặc kệ như thế nào, Húc quang Thánh tử lần nay mắc sai lầm duy nhất ngoài ý muốn, là Tần Du Du may mắn.

Mà Nghiêm Di cũng đơn giản giải thích vì sao cứu không được đôi tiểu huynh muội đó, nàng là trong quá trình thi pháp được hoàng đế đúng lúc phát hiện, cứu trị đúng lúc, hơn nữa từ thủy tới chung thần hồn chưa tổn hại, mà hai huynh muội đó lại đã thi pháp xong xuôi, từ thi pháp đã phá hủy thần hồn.

https://thuviensach.vn

Thần hồn của người chính là thứ huyền diệu yếu ớt nhất, một khi bị tổn thương, khả năng có thể chữa trị là cực kỳ nhỏ bé.

Tần Du Du rất thất vọng, hơn nữa cũng không có cùng nhận thức với Nghiêm Di, giết người cùng lắm là đầu ngã xuống đất, nhưng loại công pháp này vốn dĩ là biến người thành con rối, nô lệ, còn tàn nhẫn, đáng sợ hơn trực tiếp giết người nữa.

Nghiêm Di nhìn ra nàng không cho là đúng, chỉ đưa tay xoa xoa đầu nàng, đổi đề tài nói: "Trong cung đưa lễ phục đến, ăn no rồi đi thử một chút đi."

"Lễ phục?" Tần Du Du không rõ vì sao.

"Nàng lần đầu đi vào cấm địa với ta cùng tế bái tổ tiên, đây là chuyện lớn, đương nhiên phải mặc lễ phục."

"À, được thôi."

Ba canh giờ trước khi Tần Du Du tỉnh táo lại, ở trong mật thất của một tòa quan gia biệt viện nào đó ngoài kinh thành, trên tế đàn màu xanh đồng, một hình người cắt bằng giấy nho nhỏ bỗng nhiên tự nhiên bốc cháy, trong chớp mắt liền hóa thành một đống tro tàn.

Húc quang Thánh tử bên cạnh tế đàn mày dài nhăn lại, duỗi ngón tay quệt một chút bụi giấy, thì thào lẩm bẩm: "Hai huynh đệ này thế mà có thể phá bí thuật của sư phụ... Tần Du Du, ngươi mạng lớn thật."

Một thiếu nữ áo trắng đẩy cửa lớn mật thất ra, khom người nói: "Thánh tử, Cầu trưởng lão tới rồi, đang ở phòng khách chờ ngài."

"Ừ." Húc quang Thánh tử mỉm cười, đứng lên đi tới đại sảnh, trước khi ra cửa bỗng nhiên nhớ tới cái gì, quay đầu lại nói với thiếu nữ: "Đốt hết mấy người giấy nhỏ trên tế đàn đi, đã vô ích rồi."

"Dạ!"

"Hoa lan trên sảnh thay hết rồi chứ?" Húc quang Thánh tử hỏi một câu không liên quan gì.

Thiếu nữ áo trắng cả người run lên, nhỏ giọng nói: "Đã xong, là nô tỳ sáng nay tự tay thay rồi."

https://thuviensach.vn

Húc quang Thánh tử đưa tay ôm vòng eo nàng ta, cúi đầu hôn môi nàng ta một cái, cười nói: "Ngươi mới từ trên sảnh tới, Cầu trưởng lão không làm gì ngươi chứ?"

"Ông ta, ông ta nhéo đùi ta một cái." Thiếu nữ nhớ tới cảm giác ghê tởm dấu ngón tay như móng gà khô héo của Cầu trưởng lão trên người mình, trong lòng nhịn không được nảy sinh vào phần tức giận cùng ác hàn, một chút sợ hãi bất an nhất thời vơi đi bảy, tám phần."

Trên đại sảnh, một tên đồng lão râu tóc hoa râm màu xám đang bực bội đi qua đi lại, đúng lúc thấy Húc quang Thánh tử xuất hiện, lập tức nổ pháo: "Ngươi một lần hy sinh hai tên tử sĩ chủ yếu của giáo ta, năm tên thú sử bậc nhất, lại ngay cả sợi tóc gáy của hai tên tiểu tặc Nghiêm Sư, Nghiêm Di cũng chưa đụng tới, ngay cả đệ tử của Tề Thiên Nhạc cũng sống yên lành, ngươi giải thích thế nào đây?"

Húc quang Thánh tử mỉm cười nói: "Chuyện lần này, ta tính có sai sót, Cầu trưởng lão không cần tức giận, ta sẽ giải thích với sư phụ."

"Giải thích với giáo chủ?" Cầu trưởng lão gần như tức nở nụ cười: "Ngươi vốn là thấy giáo chủ đang bế quan, mọi chuyện không để ý tới, nhân cơ hội 'hồ chỉ làm bậy', loại bỏ chống đối, ngươi nghĩ mấy lão già chúng ta là người mù hết sao?! Cường giả chết lần này đều là tâm phúc của Hạo quang Thánh tử tiêu phí gần mười lăm năm trăm cay ngàn đắng ẩn núp ở thành Tử Dạ, ngươi dám nói đây là ngẫu nhiên?"

Húc quang Thánh tử vẫn cười đến vô tội như trước: "Quả thật là ngẫu nhiên, ta cũng rất đáng tiếc."

Cầu trưởng lão gần như tức sùi bọt mép: "Hai người các ngươi đấu nhau thế nào, mấy lão già chúng ta cũng mặc kệ, nhưng những người đó đều là do thần giáo bỏ ra vô số nhân lực, vật lực bồi dưỡng nên, há lại làm trò đùa mặc cho ngươi hy sinh, ngươi 'hồ chỉ làm bậy' như thế, sẽ không sợ lòng trên dưới thần giáo rét lạnh? Sau này ai còn nguyện ý trung thành thần giáo?"

"Vì thần giáo nguyện trung thành chính là bổn phận, đệ tử lòng chứa chí khác, so đo lợi ích, thiệt hơn cá nhân, chết không cần luyến tiếc, thần giáo hao phí nhân lực, vật lực bồi dưỡng bọn chúng không phải là vì để bọn chúng thay thần giáo xuất lực sao?" Húc quang Thánh tử tùy ý nói.

https://thuviensach.vn

Những câu nói của hắn khiến người ta không thể phản bác, nếu không bị chụp mũ là bất trung với thần giáo, Cầu trưởng lão bị hắn làm tức giận đến đầu ngón tay run run, phẫn nộ nói: "Ngươi đừng nghĩ giáo chủ không để ý đến, huynh đệ trong giáo sẽ tùy ngươi sắp xếp, lão phu trở về liền triệu tâm các vị trưởng lão cùng tước bỏ danh vị Thánh tử của ngươi, đợi giáo chủ xuất quan lại trừng trị tội lớn của ngươi!" Dứt lời phẩy tay áo bỏ đi.

Húc quang Thánh tử lười biếng nói: "Cầu trưởng lão cớ gì lại vội như vậy, nghe ta nói một lời."

Cầu trưởng lão vốn cũng không muốn hoàn toàn đắc tội hắn, lập tức chần chờ một chút, quay đầu, đang đối diện đôi con ngươi Húc quang Thánh tử rực rỡ như sao lại sâu thẳm, đen như biển.

"Mùi hương son phấn trên người thị nữ ta, Cầu trưởng lão vừa lòng chứ?" Giọng điệu Húc quang Thánh tử nhẹ nhàng, ôn hòa, mang theo ý mị hoặc đậm đặc.

Cầu trưởng lão chỉ cảm tháy đầu óc giống như bị kim thép đốt đỏ hung hăng đâm vào, trong lòng ông biết không ổn, nhưng lại không có nửa phần sức lực phản kháng, dần dần ngay cả ý thức phản kháng cũng bị xóa bỏ.

Chương 91: Một đêm cuối cùng

Húc quang Thánh tử từ từ đi tới trước mặt ông, cười nói: "Ông không nên háo sắc như vậy, nhiều tuổi rồi còn cợt nhã một thị tì nho nhỏ. Đáng tiếc."

Cầu trưởng lão ngơ ngác gật đầu, qua hồi lâu, vẻ mặt chậm rãi khôi phục như cũ, nhưng sâu trong đáy mắt thêm một tia trống rỗng, ngơ ngẩn.

Húc quang Thánh tử phất tay giống như đuổi thủ hạ nói: "Trở về đi, miệng ngậm cho chặt, không nên nói đừng nói."

"Dạ." Cầu trưởng lão khom người hành lễ, xoay người nhanh chóng rời đi, vẻ mặt, tư thái đó cũng không khác gì lúc ông đến, người bình thường vốn nhìn không ra ông đã trở thành con rối của Húc quang Thánh tử.

https://thuviensach.vn

Húc quang Thánh tử từ trong tay áo lấy ra một tờ giấy trắng, một cây kéo màu bạc nhỏ, rất nhanh cắt ra một hình người giấy nhỏ cho vào hộp ngọc.

Hắn ngẩng đầu nhíu nhíu mày, có chút hoang mang lẩm bẩm: "Đoạt phách câu hồn của ta rõ ràng đã đại thành rồi, hai huynh đệ Nghiêm thị này đến tột cùng làm sao phá giải được? Thật sự là rất nhàm chán..."

Trong lòng hắn biết được, lỡ mất cơ hội này, trong khoảng thời gian ngắn muốn động vào Tần Du Du tuyệt đối là không thể. Hắn thủy chung cảm thấy, giữa Nghiêm Di với Tần Du Du cất giấu bí mật mà hắn không biết.

Thậm chí ngay cả tu vi hai huynh đệ Nghiêm với Nghiêm Di rốt cuộc cảnh giới tới đâu rồi, hắn cũng có chút tìm không chính xác, đáng tiếc năm đó sau khi đại sư huynh gặp chuyện liền lâm vào hôn mê, muốn trên người hắn tìm tin tức hữu ích nào cũng rất khó.

Húc quang Thánh tử bỗng nhiên nghĩ đến Phong Quy Vân, có lẽ từ trên người hắn ta biết được chút gì đó cũng không chừng.

Hắn đang định triệu Phong Quy Vân đến, lại nghe thủ hạ báo lại, Phong Quy Vân đột nhiên mất tích...

Sắc trời sáng rõ, bốn tiểu thái giám trong cung phái tới cùng nâng một cái thùng gỗ đàn hương đến tú lâu của Tần Du Du.

Tần Du Du cũng rất tò mò lễ phục đặc biệt trong cung đưa tới có hình dáng ra sao, vì thế hứng thú ngồi một bên xem nhóm Lục Ý thật cẩn thận lấy từng món trong rương đó ra.

Trước tiên lấy ra chính là mũ long phượng hoàng kim khảm đầy châu ngọc, bảo thạch nhiều màu. Tần Du Du đếm đếm số rồng phượng trên mũ, tới mười hai rồng, chín phượng!

Với hiểu biết có hạn về quan phục hoàng tộc của nàng, mũ phượng rất nhiều hoàng tộc nữ quyến có thể đội, nhưng phượng hoàng ở trên bình thường không thể vượt quá tám con.

Chín phượng là lễ phục phục sức chỉ hoàng hậu mới có thể dùng, cũng có cá nhân đức cao vọng trọng lắm hoặc là hoàng tộc nữ quyến có cống hiến đặc biệt gì mới được đặc biệt cho phép đội mũ phượng chín con.

https://thuviensach.vn

Thân phận, địa vị của Nghiêm Di, thái hậu với hoàng đế cho phép thê tử của hắn đội mũ chín phượng cũng không tính là kỳ lạ.

Nhưng mũ long phượng chỉ có hoàng hậu, thái hậu mới có tư cách đội thôi, bất kể là ai. Trong thiên hạ được đồng thời dùng rồng, phượng trang trí, cũng chỉ có hai người hoàng hậu cùng thái hậu thôi mà.

Tần Du Du nhìn rất cẩn thận, mỗi con rồng vàng đều có năm móng vuốt, không phải trăn, thuồng luồng vân vân.

Không chỉ Tần Du Du, ngay cả Lục Ý, Đỗ Vi Nương vẻ mặt sau khi nhìn trang trí trên mũ tỉ mỉ cũng trở nên cổ quái hẳn.

Nghiêm Di lại hoàn toàn không có bất ngờ gì, bình tĩnh vô cùng, phân phó nhóm Lục Ý tiếp tục.

Sau đó là một hộp lớn toàn là khuyên tai, chuỗi ngọc, vòng tay. Váy đính ngọc bội vân vân, hơn nữa trên đầu có mũ chín phượng mười hai rồng khí phách, chiếu sáng khắp phòng, quả thật có thể sáng lóa mắt người nha.

Lễ phục đặt ở tầng dưới cùng, từ trong ra ngoài cũng là chín lớp. Ngay cả nội y cũng nhất nhất đủ cả, nhóm nàng Lục Ý trong lúc vô tình giũ mở cái yếm thêu tinh tế hoa mỹ, Tần Du Du ngây người, ngẩn ngơ. Suýt chút nữa muốn đào cái lổ chui xuống, vốn không dám nhìn Nghiêm Di có biểu tình gì... Tuy nàng đoán chừng hắn có lẽ vẫn là mặt không chút thay đổi như trước thôi.

"Sao ta nhìn cảm thấy giống hôn phục *(áo cưới)*?" Tần Du Du cố gắng không nhìn mấy món nội y bị Lục Ý thu hồi, nhỏ giọng nói thầm.

Bốn tiểu thái giám đối với điều này thận trọng đến cực điểm, nhắc đi nhắc lại, dặn dò đủ các việc lớn nhỏ phải chú ý khi nhóm nàng Lục Ý giúp Tần Du Du mặc y phục, phải nhớ ghi chép lại rõ những chỗ cần sửa lại vân vân.

Tần Du Du mặc y phục, trang sức trong rương lớn lên người, suýt nữa ngay cả đứng cũng không vững. Cũng may Nghiêm Di nói đây là lần đầu tiên đi vào cấm địa tế bái tổ tiên cần long trọng như vậy, nếu không nàng thật vất cả mềm hóa quyết định gả cho hắn e rằng sẽ vì bộ y phục, trang sức đáng sợ này mà hoàn toàn thay đổi mất thôi.

Nàng mới phát hiện, gả cho phu quân có bối cảnh hoàng tộc lại quyền cao chức trọng. Là chuyện đáng sợ như vậy nha.

https://thuviensach.vn

Cả ngày hôm nay bị dày vò, Tần Du Du mấy ngày trước đây mới bị tổn thương thần hồn, thay một đống y phục, trang sức. Trực tiếp ngã lên giường liền ngủ.

Cứ như vậy cuộc sống ăn ăn ngủ ngủ giống như trư, mấy ngày trong nháy mắt liền trôi qua.

Đêm trước khi uống viên Dịch Kinh Đan cuối cùng, Nghiêm Di rốt cuộc dưới ánh mắt chờ mong của nàng tuyên bố. Theo kế hoạch đã định, ngày mai sẽ đưa nàng đến cấm địa hoàng tộc bái tế tổ tiên, sau đó đưa nàng đến suối thánh giúp nàng khôi phục tu vi.

Kế hoạch đã định từ sớm, nhưng Tần Du Du vẫn vui vẻ không thôi, chủ động ôm hắn, dâng môi thơm lên bày tỏ cám ơn.

Nghiêm Di nhẹ vuốt vuốt tóc dài của nàng, ý tứ sâu xa nói: "Đợi ta giúp nàng khôi phục tu vi, nàng có thể chuẩn bị lễ tạ ơn báo đáp ta phong phú hơn."

Tiểu nha đầu giờ phút này không hề phòng bị, nằm trong lòng ngực hắn, mấy tháng qua, nàng đã dần dần quen thân mật của hắn, đối với hắn có rất nhiều hành động thân mật cũng lúc đầu nhăn nhó, chống cự biến thành làm mãi thành quen, vào trong cấm địa, hắn đoán chừng không cần tốn bao nhiêu công phu có thể khiến nàng cam tâm tình nguyện cùng hắn trở thành phu thê chân chính.

Hắn cúi đầu hôn sâu môi nàng, trằn trọc mút hôn... Qua tối nay, hắn không nhất định phải nhẫn nại, kiềm chế nữa, có thể hoàn hoàn toàn toàn triệt triệt để để có được nàng.

Dịch Kinh Đan tròn tròn trong nụ hôn nồng nhiệt bị đút vào trong miệng Tần Du Du, rất nhanh ánh mắt nàng trở nên sương mù, sau đó cả người mềm nhũn ngủ say.

"Là trên trời đưa àng đến tay ta, Du Du..." Nghiêm Di ngắm khuôn mặt nàng yên tĩnh, bình thản ngủ, cúi đầu hôn lên mi tâm nàng, thả nàng ngã lên giường mềm, cầm cổ tay nàng tinh tế bắt mạch, xác định hiệu quả như mình sở liệu, lúc này mới lộ vẻ hài lòng, đứng dậy rời đi.

Sáng sớm hôm sau, Tần Du Du rời giường dùng bữa sáng xong liền cùng Nghiêm Di cưỡi chung ngựa xuất phát đến cấm địa hoàng tộc Nghiêm thị.

https://thuviensach.vn

Cấm địa ở phía đông ngoài kinh thành cách hơn trăm dặm, Nghiêm Di lần này xuất hành lấy danh nghĩa tới để tế tổ, tới hoàng cung trước bái biệt hoàng đế, sau đó mới mang đủ nghi trượng chỉnh tề rời khỏi kinh thành xuất phát theo hướng đông.

Cả đội ngũ kéo dài hơn mười dặm, thanh thế cực kỳ lớn, không ít dân chúng kinh thành đều chạy ra đường xem náo nhiệt.

Một thanh niên mặc thanh sam đơn giản, vẻ mặt cô đơn ngồi trong một gian phòng trang nhã lầu hai trong quán trà nhỏ, bình tĩnh nhìn xe ngựa mà Nghiêm Di với Tần Du Du ngồi từ đầu cho tới khi dần dần đi mất không thấy, than nhẹ một hơi, không tiếng động nói: "Hà Mãn Tử nói, hắn cho con uống vô số Dịch Kinh Đan, có lẽ hắn cũng giống như không muốn con chịu tổn thương, nếu hắn thật tình đối với con, con cũng nguyện ý ở lại bên cạnh hắn, ta cũng không thể nói gì hơn... Mong con cả đời bình an vui vẻ, đừng bất hạnh giống mẫu thân."

Hắn ngửa đầu uống một ngụm trà trong ly, thả mấy đồng tiền, không xem cảnh tượng náo nhiệt, bắt mắt dưới lầu nữa, xuống lầu nhanh chóng rời đi, rất nhanh biến mất trong biển người mờ mịt.

Chương 92: Sẽ thành thân thuộc

Cả đội người ngựa đi với tốc độ tương đối chậm, buổi chiều mới tới cấm địa hoàng tộc Tư Đế Hương, nơi này tên là "Hương", trên thực tế đây là một ngọn núi nhỏ xung quanh có cấm vệ hoàng gia đồn trú, dưới chân núi là nước sông lượn quanh, muốn đi vào cấm địa chỉ có một đường duy nhất, chỉ có trước cổng là một câu cầu gỗ rộng ba trượng, dài ba mươi trượng.

Bên cạnh cầu gỗ đứng là hai tòa thạch bảo sừng sững, bình thường đoán chừng đều chỉ dùng để làm đài vọng canh gác, hôm nay lại trống hoàn toàn, sửa sang, đổi mới hoàn toàn, còn đặt cái bàn thoải mái, có nhiều món chay phong phú, còn có nước tắm nóng thơm nữa, thuận tiện để hai người tự thay trang phục, nghỉ ngơi.

Tần Du Du di chuyển thân lễ phục vô cùng nhiều đó cùng vào trong thạch bảo, thị nữ hầu hạ đỡ nàng đến dùng mấy món chay, đưa nàng đến phòng trong

https://thuviensach.vn

tắm rửa, thay y phục, mặc trọn bộ chín lớp lễ phục long trọng thêm mũ phượng mười hai rồng chín phượng, còn có toàn bộ các loại ngọc bội, trang sức.

Lục Ý tỉ mỉ kiểm tra trang dung, ăn mặc của nàng hoàn mỹ không tỳ vết, mới vừa lòng nhỏ giọng nói: "Chúng nô tỳ không thể vào cấm địa, sau khi vào đó phải dựa vào vương gia chiếu cố ngài thật tốt thôi."

Tần Du Du bị một thân trang sức mấy chục cân ép tới gần như không thở nổi, trừng mắt liếc nhìn Lục Ý một cái, dựa vào các nàng nâng đỡ mới vững vàng bước ra ngoài được.

Nghiêm Di cũng đã thay lễ phục xong chờ bên ngoài, lễ phục, mũ của hắn cũng phiền phức không thua Tần Du Du, nhưng nam tử ít nhất không cần trang điểm, cũng không bị nhiều trang sức trói buộc như vậy, cho nên vẫn nhanh hơn Tần Du Du rất nhiều.

Thân mình hắn cao lớn rắn rỏi, chín lớp lễ phục mặc trên người cũng không thấy mập mạp, nhưng trái lại Tần Du Du nhìn qua giống như búp bê mập mập bị tầng tầng lớp lớp bao chặt lại, càng làm khuôn mặt nhỏ hơn.

Ngoại bào của hai người đều là thuần túy màu đen tuyền, đây là lễ phục chính thức của hoàng tộc Nguyệt quốc, phần cổ và ống tay áo trang trí bằng vô số sợi tơ màu vàng kim nhạt uốn cong, dưới ánh mặt trời có vẻ chói mặt lạ thường.

Chín tiếng pháo liên tiếp vang lên, Nghiêm Di dắt Tần Du Du đi lên cầu gỗ, đi về phía cổng lớn cấm địa, tất cả mọi người dừng lại hướng mặt về cầu gỗ, chỉ có hai người bọn họ cùng nhau đi phía trước.

Trên tay Nghiêm Di truyền đến một đợt nhiệt lực ấm áp, xuyên thấu qua cánh tay Tần Du Du, chảy khắp toàn thân. Nàng gần như không cần cố sức, chỉ cần thả lỏng dựa vào hắn là được.

Tuyết đọng trên cây được ánh mặt trời chiếu xuống chỉ còn một tầng hơi mỏng, tấm ván gỗ dưới chân truyền đến từng đợt chấn động do dòng nước đánh vào chân cầu, bên tai là tiếng nước chảy róc rách, trời đất giống như chỉ còn hai người bọn họ, vô số cấm quân trên cầu theo sau cũng bị ngăn cách bên ngoài thế giới của bọn họ.

Nếu có thể cả đời dựa vào hắn từ từ trôi qua. Hắn là chuyện không hề sai lầm đâu...

https://thuviensach.vn

Không biết đây có phải là "tình yêu" như trong mấy cuốn sách tiêu khiển của sư phụ không?

Cách hơn mười trượng, nhưng một lát đã đi qua, tâm tình Tần Du Du đối với Nghiêm Di lại xảy ra rất nhiều biến hóa.

Cuối cầu gỗ là một hang đá rất lớn, trước hang đá có cổng lớn đúc bằng đồng thay mở rộng, bên trong cấm địa tối thui, im ắng. Cổng hang động nhìn thế nào cũng giống một con thú dữ cao lớn miệng rộng, khiến người ta nhịn không được trong lòng sợ hãi.

"Không cần sợ, đây là phúc địa của tổ tiên Nghiêm thị ta để lại. Nàng là thê tử của ta, cũng là vãn bối chí thân của bọn họ, ở tỏng này rất an toàn." Nghiêm Di xoa tay nàng an ủi nói.

Trăm cay ngàn đáng rốt cuộc đi vào được, Tần Du Du cũng không có lý do gì lùi bước, hơn nữa mọi chuyện có yêu quái ân công đỡ lấy, nàng sợ cái gì chứ?

Nghiêm Di lấy dạ minh châu trong chiếc nhẫn Tu Di trên tay ra, kéo Tần Du Du đi vào hang động.

Nhờ ánh sáng ngọc lờ mờ, Tần Du Du thấy rõ hai bên vách hang đều là bảng đá hơi đen nhánh. Phía trên khắc rất nhiều văn tự đồ hình, giống như là đủ loại công pháp, tập tranh ảnh, tư liệu, khác nhau, nàng thật cẩn thận quan sát toàn bộ trên đường. Phát hiện nhiều cơ quan quả thật đã đầy đủ, trình độ đã đủ rồi, chỉ là... rõ ràng đã qua nhiều năm thiếu tu sửa, đã hoàn toàn không thể sử dụng.

Dù vậy. Để nàng cẩn thận nghiên cứu một chút, đoán chừng cũng có thể ích đó.

Nhưng nàng hiện giờ trên người rườn rà lắm, toàn bộ dựa vào Nghiêm Di giúp đỡ mới có thể đi thoải mái, vững vàng, hắn không định dừng bước để nàng nhìn kỹ, nàng cũng chỉ có thể thành thành thật thật mặc hắn kéo đi.

Dù sao ra vào đều đi đường này, yêu quái ân công nói qua, chỉ cần tế bái tổ tiên xong, là có thể đổi một thân trang phục nặng chết người này, nàng hoàn toàn có thể chờ sau khi thân mình thoải mái quay lại nhìn cho đã ghiền.

Hiện tại mau chóng hoàn thành tất cả lễ nghi phiền phức, để yêu quái ân công đưa nàng tới chỗ suối thánh gì đó đúng nhất.

https://thuviensach.vn

Cuối đường đi, lại có một cổng bằng đồng thay nữa, Nghiêm Di đưa tay nhẹ phất một cái, cổng lớn liền từ từ mở ra, lộ ra đại điện trống trải bên trong.

Trên trần đại điện được khảm vô số thủy tinh phản chiếu ánh sáng vô cùng tốt, chỉ cần Nghiêm Di châm lửa vào chậu than ở giữa đại điện, cả đại điện nhất thời sáng như ban ngày.

Trước đại điện dựng một bia ngọc bích cao ba, năm trượng, trên ngọc bích khắc không ít tên người, hẳn là một loại gia phả gì đó.

Trước ngọc bia có dựng một đôi tượng người ngọc, là một đôi nam nữ dung mạo vô cùng xinh đẹp đứng cạnh nhau, cùng dắt tay nhau.

Đôi tượng ngọc này điêu khắc nhìn rất sống động, linh động, nhẫn mịn, cũng không thấy cử chỉ hai người này thân mật ra sao, nhưng khiến người ta vừa thấy liền cảm thấy bọn họ tâm ý tương thông, giống như một thể, mỗi một vẻ mặt, động tác đều mang triền miên vô hạn, thân thiết vô cùng.

"Bọn họ chính là tổ tiên của Nghiêm thị ta, Du Du, theo ta dâng hương tế bái." Nghiêm Di dắt nàng đến trước tượng ngọc, đỡ nàng quỳ xuống.

Tần Du Du lớn như vậy còn chưa từng tùy tiện quỳ trước người nào, nhưng nghĩ hai người này đều là trưởng bối đã thành tiên không biết bao nhiêu năm rồi, mình muốn nhờ vào suối thánh của người ta cứu mạng, lại được Nghiêm Di cứu mạng vô số lần, dốc lòng chăm sóc, cũng xứng đáng với đại lễ của mình, cho nên rất thành thật ngoan ngoãn quỳ nghiêm chỉnh.

Nàng bắt chước động tác Nghiêm Di đưa nhang đèn lên giữa mi tâm, thành tâm thành ý hướng về hai tượng ngọc dập đầu ba cái.

Nghiêm Di nhìn tượng ngọc từng chữ từng chữ nói: "Nghiêm thị đại tôn sáu mươi ba Nghiêm Vĩnh Lạc cùng vợ Tần thị Tần Du Du, bái kiến liệt tổ liệt tông. Từ hôm nay trở đi, cùng vợ bên nhau, giúp đỡ lẫn nhau, đến chết không đổi."

Giọng nói của hắn trầm thấp mà kiên định, giống như lời thề tạc trên đá, tiếng vang quanh quẩn ở trong đại điện, dư âm không dứt.

Cùng vợ bên nhau, giúp đỡ lẫn nhau, đến chết không đổi...

Hắn từ từ dời ánh mắt về phía Tần Du Du, lúc nãy hắn mới nói, sau đó lặp lại lời hắn lần nữa, Tần Du Du vốn tưởng rằng có lẽ là từ ngữ dùng để tế bái tổ

https://thuviensach.vn

tiên, không ngờ lại là lời thề như vậy, trong lúc nhất thời trong lòng chột dạ, thế nhưng một chữ cũng không nói ra miệng.

Nghiêm Di cũng không có thúc giục, chỉ nắm tay nàng, lẳng lặng nhìn nàng, trong đầu Tần Du Du hiện lên cảnh tượng lúc nãy hai người cùng nhau đi trên cầu gỗ, nhớ tới từng chuyện hắn làm vì nàng từ lúc quen biết đến nay, do dự, muốn lùi bước trong lòng cuối cùng bị xúc động bỗng nổi lên dập tắt.

"Tần Du Du theo chồng Nghiêm Vĩnh Lạc bái kiến liệt tổ liệt tông. Từ nay trở đi cùng chồng bên nhau, giúp đỡ lẫn nhau, đến chết không đổi."

Nàng không biết tương lại sẽ xảy ra điều gì, nàng chỉ biết, giờ phút này nàng thành tâm thành ý, nguyện cùng nam nhân này suốt đời.

Chương 93: Cởi áo cho ta

Nghiêm Di cảm thấy mỹ mãn, nâng nàng từ trên đất dậy, kéo nàng vượt qua đi tới phía sau tượng ngọc, đi đến trước bia ngọc bích lớn, tên của hắn nằm trong danh sách tên cuối cùng, kỳ lạ là hoàng đế sinh nhiều con trai, con gái như vậy, dưới tên hắn lại không có khắc tên một đứa con nào cả.

"Cũng không phải tất cả con cháu Nghiêm thị đều có tư cách lưu tên trên bia ngọc ở đây." Nghiêm Di vừa nhìn ánh mắt nàng liền đoán được toàn bộ trong lòng nàng.

Tần Du Du tập trung nhìn vào, quả nhiên, huynh đệ cùng cha với Nghiêm Di chỉ có bốn người được khắc tên trên này, ngoại trừ hoàng đế Nghiêm Sư, còn có hai người Nghiêm Đống, Nghiêm Nam, tên Nghiêm Đống thậm chí còn xếp phía trên hoàng đế, chiếu theo xếp tên này thì, Nghiêm Đống mới là con cả, không biết hắn hiện giờ sống hay chết, Tần Du Du lại bắt đầu miên man bất định.

Nghiêm Nam, Tần Du Du có chút ấn tượng, chính là tên nhân yêu Di Thân Vương!

Người như vậy cũng có thể lưu tên lại trên bia ngọc, xem ra tiêu chuẩn cũng không có quá cao nhỉ.

https://thuviensach.vn

"Tên của nàng ở trong này." Nghiêm Di chỉ chỉ chỗ trống phía dưới tên của mình, lấy ngón tay làm bút, dễ dàng khắc ba chữ "Tần Du Du" lên ngay tức khắc.

"Ấy, vậy có thể tùy tiện thêm tên mình vào?" Tần Du Du hoàn toàn cảm thấy bia ngọc này đại khái cũng giống như cây cột, tảng đá ở mấy phong cảnh, thắng cảnh nổi tiếng, chỉ cần có thể đi vào, là có thể tùy tiện lưu tên lại trên mặt.

Yêu quái ân công vừa long trọng vừa thần bí như vậy, hại nàng nghĩ đến nơi này có bao nhiêu thần thánh, trang trọng.

"Đương nhiên không phải." Nghiêm Di bắt lấy tay trái của nàng, lấy kim châm đâm vào đầu ngón giữa của nàng, sau đó ấn lên tên họ của nàng.

Tần Du Du không kịp đề phòng bị hắn nắm tay lấy máu, trơ mắt nhìn một giọt máu trên đầu ngón tay chảy ra ngấm vào ngọc bích, không biết có phải ảo giác hay không, nàng cảm thấy tên mình giống như đột nhiên sống dậy vậy.

Nghiêm Di đưa đầu ngón tay nàng vào miệng mình, liếm đi giọt máu ở trên, trầm giọng nói: "Kết thúc buổi lễ, từ giờ trở đi, nàng chính là vợ của riêng ta."

Tần Du Du cảm thấy lúc hắn nói những lời này, giọng điệu rất cổ quái, giống như ngầm ám chỉ mà nàng không hiểu, đặc biệt nguy hiểm, nhưng nàng cũng không nói được rốt cuộc không đúng chỗ nào cả.

"Chúng ta có thể đổi y phục trói buộc này hay không?" Tần Du Du đề nghị nói, nếu không phải nhờ vào Nghiêm Di giúp đỡ, nàng đi qua cây cầu gỗ đó cũng là vấn đề đó, lại càng đừng nói đến đi sâu vào cấm địa này.

"Đến suối thánh hãy đổi, nơi này không còn quá xa." Nghiêm Di đột nhiên đưa tay ôm ngang nàng.

Tần Du Du hô nhỏ một tiếng vội vàng đưa tay đỡ lấy mũ mười hai rồng chín phượng "quý giá" muốn chết trên đầu.

"Ngươi dẫn ta đi qua là được rồi, rơi hỏng mũ long phượng này làm sao bây giờ?"

"Nàng đi quá chậm." Nghiêm Di đương nhiên nói.

Tần Du Du chỉ cảm thấy bên người tiếng gió khẽ động, một hành lang dài, một tòa đại điện trước mắt lần lượt lướt qua, đảo mắt đi vào một cái hang núi thật lớn.

https://thuviensach.vn

Trên trần khảm rất nhiều bảo thạch không biết tên, ánh sáng trong hang núi lờ mờ, mang máng có thể thấy được phía trước là một hồ nước thật lớn, đường kính ít nhất gần mười trượng, hồ nước màu xanh biếc diễm lệ hoàn toàn không giống thật.

Hồ nước xanh biếc ở giữa có một tảng đá lớn đen thui nhô lên trên mặt, trên tảng đá lớn điêu khắc đầu rồng, nước suối màu xanh biếc vừa vặn từ trong miệng rồng chảy xuống.

"Đây là suối thành?" Tần Du Du nhìn, hai mắt đăm đăm.

Nghiêm Di gật gật đầu, chỉ vào đầu rồng đó nói: "Chỗ đó chính là con suối, đợi lát nữa nàng theo ta đi qua uống nước suối thánh."

"Được." Tần Du Du nghĩ đến mình lập tức có thể khôi phục tu vi, không cần làm thiếu nữ yếu ớt nữa, vui vẻ đến mắt cũng cười cong lên.

Nghiêm Di hai tay giúp nàng tháo mũ mười hai rồng chín phượng trên đầu xuống, thả xuống bãi đã bên cạnh, xỏa tóc trên đỉnh đầu và sau đầu bị sít chặt thành vòng của nàng, Tần Du Du liền nhẹ nhàng thở ra thật to.

Sau đó Nghiêm Di giúp nàng tháo xuống khuyên tai, vòng cổ, vòng tay cùng với hoàn bội trang trí trên váy.

Bình thường hành vi thân thiết hắn làm nhiều lắm, Tần Du Du chỉ nghĩ may mắn rốt cuộc có thể bỏ mấy thứ trói buộc đó xuống, không hề cảm thấy có cái gì không ổn.

Đang lúc tay Nghiêm Di lần mò tới lưng nàng, muốn giúp nàng tháo đai lưng, cởi áo bào, Tần Du Du mới rốt cuộc cảnh giác, một tay đẩy móng vuốt của hắn ra, sẳng giọng: "Ta tự mình làm."

Nghiêm Di nhìn chằm chằm nàng, trong ánh mắt có ngọn lửa tối tăm thiêu đốt vừa quen thuộc vừa xa lạ, nhưng hắn không có kiên trì, tùy ý nàng quay người lại cởi tiếp lớp lớp áo bào.

Tần Du Du nghĩ như thế này muốn đi vào trong suối thành, y phục quá nhiều sẽ không thuận tiện, cho nên cuối cùng chỉ giữ lại hai lớp y phục mặc trên người.

Bộ lễ phục chín lớp này hai lớp bên trong dùng vật liệu tương đối mềm mại, thoải mái, thêu trang trí cũng ít, xem như tương đối thuận tiện hoạt động.

https://thuviensach.vn

Nàng sửa sang lại mái tóc dài rồi mới xoay người lại, mới phát hiện Nghiêm Di một mực sau lưng nhìn nàng.

Tần Du Du nhất thời vừa nghẹn vừa quẫn, người này sao một chút cũng không biết tránh đi? Tuy trên người còn nghiêm túc mặc hai lớp y bào kín, tuyệt không lộ ra *, nhưng bị một nam tử nhìn mình cởi y phục luôn làm người ta xấu hổ đó.

"Ngươi, ngươi, ngươi sao lại có thể nhìn chằm chằm ta?!" Tần Du Du gần như bị tức đến nói lắp luôn.

"Nàng là thê tử của ta, có gì ta không thể nhìn?" Nghiêm Di đưa tay kéo nàng tới trước mặt, bình tĩnh nhìn nàng nói: "Cởi áo cho ta."

"Hả?" Tần Du Du ngạc nhiên nhìn lại hắn.

Yêu quái ân công đang nói gì?! Cởi áo cho, cho hắn?!

Nghiêm Di nắm lấy hai tay nàng, dẫn dắt nàng gở mũ trên đầu mình xuống, gở ngọc bội cùng phụ tùng giắt trên thắt lưng xuống, sau đó cởi đai lưng cho hắn, cởi ngoại bào...

Đôi mắt Nghiêm Di cho tới bây giờ biểu tình cũng không nhiều lắm, giống như mang theo ma lực kỳ quái, Tần Du Du ngây ngốc nhìn hắn, trên tay không tự giác theo hắn dẫn dắt, giúp hắn cởi bỏ lớp lớp bào phục.

Mắt thấy y phục trên người hắn càng lúc càng ít, dưới bàn tay đã cảm giác được nhiệt độ thân thể của hắn, Tần Du Du rốt cuộc nhịn không được rút tay về, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên nói: "Được, được rồi!"

Nếu cởi nữa thì lộ ra hết mất thôi, da mặt hắn dày không thèm để ý, nàng vẫn là một tiểu khuê nữ mà.

Nghiêm Di ôm chặt lấy nàng, cúi đầu rất không đứng đắng liếm lổ tai nàng: "Còn chưa được, giúp ta cởi y phục còn lại nữa."

"Lưu manh, không biết xấu hổ!" Tần Du Du dùng sức giãy giụa trốn tránh lời lẽ công kích của hắn, nhưng trong lòng cũng không quá sợ hãi, yêu quái ân công lúc tước cũng đùa giỡn nàng như vậy, cũng không thật sự làm gì nàng.

Nhưng nàng lúc này hoàn toàn nghĩ sai rồi, lúc trước là lúc trước, hôm nay Nghiêm Di đã không hề định dừng ở đây đâu.

https://thuviensach.vn

"Suối thành này còn gọi là 'Vĩnh Sinh Tuyền', nước suối có chút đặc biệt." Hắn ôm Tần Du Du đi đến bên hồ nước, thả một cây trăm cài vào trong nước.

Phần trâm cài vừa chạm vào nước suối, Tần Du Du không thể tin, trong nháy mắt im hơi lặng tiếng từ từ hòa tan, chưa đến mười lần hít thở liền hoàn toàn hòa tan mất hẳn.

Trâm cài cũng tan hết rồi, người đi xuống còn lại gì nữa?! Tần Du Du sợ tới mức lui mạnh về sau.

Nghiêm Di ôm nàng mỉm cười nói: "Trong Vĩnh Sinh Tuyền không cho phép có vật ngoài thân, nàng mặc y phục đi xuống, cũng chỉ là lãng phí một thân y phục vô ích mà thôi. May mắn hiện giờ nàng với ta là phu thê, không mặc y phục... cũng có thể."

Chương 94: Trong suối thánh

Cái gì gọi là "cũng có thể"? Tần Du Du ngốc tại chỗ, đầu óc từng chút từng chút quay lại, rốt cuộc phát hiện mình bị người từ đầu đến cuối hãm hại, nhưng mình còn chủ động yêu cầu được hãm hại nữa.

Nàng nghẹn khuất đẩy mình, nhưng lại nói không ra câu chỉ trích nào.

Khi ở trấn Bát Quy, nàng muốn rời khỏi, yêu quái ân công để cho nàng rời đi, sau đó nàng đụng phải Phong Quy Vân, rất mất mặt lại chủ động xin người ta giúp đỡ, cứu mạng.

Nàng muốn tìm Y Thánh trị liệu độc Hóa Nguyên Đan trên người, người ta đồng ý, nhưng cuối cùng Y Thánh đến nói cho nàng: ta trị không được, tìm yêu quái ân công của ngươi đi.

Thậm chí nàng đến kinh thành, vương phủ, chui đầu vào lưới, cũng là tự nàng cam tâm tình nguyện.

Lại càng không nói chuyện cầu hôn, thậm chí hiện tại chuyện vào cấm địa uống nước suối thánh, từ thủy tới chung, yêu quái ân công đều không hề miễn cưỡng nàng, đối với nàng gần như muốn gì được đó, nhưng sau này dù nàng giãy giụa, lựa chọn như thế nào, mọi chuyện đều dựa theo hướng trù tính của hắn cả.

https://thuviensach.vn

Nàng tuy chưa từng trải qua chuyện nam nữ, cũng biết lỏa trần sau đó sẽ xảy ra cái gì.

Yêu quái ân công nói, bọn họ đã là phu thê... Đó chẳng phải nói, hắn làm gì nàng cũng đều có thể, Tần Du Du cho dù có khờ dại nữa cũng biết cởi lớp y phục này ra, hắn không thể giống như trước chỉ ăn chút đậu hủ rồi bỏ qua cho nàng.

"Chúng ta còn chưa có chính thức thành hôn..." Tần Du Du suy yếu phản bác nói.

Nghiêm Di ôm nàng nói: "Đi vào cấm địa tế bái tổ tiên, khắc tên lên bia ngọc Thánh Tuyền, chính là hôn lễ long trọng nhất Nghiêm thị ta, dù mẫu hậu ta năm đó cũng chưa từng có cơ hội này."

Vừa rồi thì ra là?! Khó trách yêu quái ân công lại nói cái gì "cùng vợ bên nhau, giúp đỡ lẫn nhau, đến chết không đổi," hay quá! Nàng lại tự động tự giác nhảy vào hố nữa rồi.

"Nhưng, nhưng mà..." Tần Du Du cảm thấy đó không đúng, nhưng trong đầu rúc rỉa hồi lâu, cũng không nghĩ ra lý do gì hợp lý.

Yêu quái ân công chính chính thức thức cầu hôn nàng, nàng cũng chính miệng đồng ý rồi, sinh lễ đã nhận hơn nữa đã bị Đại Chủy với Tiểu Khôi ăn hơn một nửa rồi, hôn lễ này theo lời hắn được tổ chức theo quy cách cao nhất trong gia tộc bọn họ. Hiện tại người ta cho dù rõ ràng nói muốn động phòng, nàng có tư cách gì phản đối.

"Nhưng cái gì? Tần Du Du, nàng thật sự không muốn cùng một chỗ với ta đến vậy? Nàng rõ ràng thích ta." Nghiêm Di cúi đầu hôn sâu nàng.

Nụ hôn này rất nhẹ, rất mềm, thật cẩn thận giống như sợ dọa tới nàng, tràn ngập thương tiếc thậm chí thành kính, sự kháng cự của Tần Du Du rất nhanh hòa tan trong sự dịu dàng vô tận...

Không biết khi nào. Đầu lưỡi nóng rực thăm dò bên trong môi nàng, từng chút từng chút trêu chọc, mút lấy nàng, hấp dẫn nàng nhiệt tình phản ứng, phản khán rất nhỏ của Tần Du Du lùi lại, hấp dẫn ngọt ngào bên trong biến thành chủ động đáp lại, hòa cùng.

Trong đôi con ngươi tối đen của nam nhân trước mắt này rõ rõ rệt rệt phản chiếu hình ảnh của nàng, chuyên tâm như vậy, nghiêm túc như vậy. Giống như

https://thuviensach.vn

nàng là bảo bối duy nhất trong thiên hạ khiến hắn coi trọng, chú ý. Sâu trong ánh mắt có ngọn lửa thiêu đốt dụ dỗ nàng như bươm bướm liều lĩnh lao đầu, sa vào ngọn lửa đó.

Tần Du Du trong lòng nảy sinh một loại gần như run rẩy sợ hãi, nàng không chút do dự nhắm mắt lại, không dám đối diện Nghiêm Di nữa. Nhưng mắt không nhìn thấy, cảm giác trên môi lại càng rõ ràng, mãnh liệt hơn.

Nàng cảm thấy mình được thương tiếc, được quý trọng, được cưng chìu, đồng thời cũng bị cắn nuốt, bị bao phủ, bị thiêu đốt... Đủ loại cảm giác nhiệt liệt khiến nàng không biết làm sao, khiến đầu óc nàng rối loạn, tê dại thành một nùi.

Trong hỗn loạn hình như có một viên thuốc được đút vào miệng nàng, Tần Du Du bị Nghiêm Di đút uống nhiều viên thuốc không rõ lai lịch lắm rồi, đã không quá đề phòng nữa, ngoan ngoãn nuốt thuốc xuống.

Trên người bỗng nhiên truyền đến hai loại xúc cảm hoàn toàn trái ngược, nóng rực cùng lạnh lẽo kỳ lạ, Tần Du Du cả kinh mở choàng mắt, phát hiện mình không biết lúc nào đã cùng Nghiêm Di vào trong nước suối thánh.

Nóng rực chính là thân thể của nàng dính sát vào hắn. Lạnh lẽo chính là do nước suối trong hồ cực kỳ quỷ dị.

Không biết có phải ảo giác hay không, Tần Du Du cảm thấy sâu trong thân thể hình như đang dâng lên một cảm giác suy yếu nồng đậm, loại tư vị này giống như đúc lúc trước ăn Hóa Nguyên Đan, hư không không có sức.

Viên thuốc đó có vấn đề? Hắn là không. Nghiêm Di không thể vào lúc này hại nàng được, Tần Du Du cố gắng xóa hủy nghi ngờ, sau đó giật mình nhìn thấy chút y phục cuối cùng trên người mình và Nghiêm Di hòa tan vào trong nước.

Hai người chính chính thức thức thân thể không vướng bận, không một mảnh vải nào.

Tóc dài trong nước uyển chuyển, đan xen. Thân thể da thịt dưới mái tóc đen trong ánh sáng long lanh của nước suối từng chút hiện ra, Tần Du Du trừng lớn mắt nhìn nam nhân đang tha thiết ôm nàng, cho nàng ấm áp, bỗng nhiên cảm thấy khuôn mặt than không chút biểu cảm đó cũng tràng ngập mị hoặc nồng đậm, mê người không nói nên lời.

https://thuviensach.vn

Nước suối thánh này nhất định có vấn đề! Ít nhất sẽ ảnh hưởng đến thị lực... Tần Du Du ảo não chôn mặt vào trước ngực Nghiêm Di, giống như vậy nàng liền an toàn, ít nhất Nghiêm Di không có cách nào nhìn rõ thân thể của nàng.

Trên đầu truyền đến tiếng cười trầm thấp, đắc ý, Tần Du Du cảm giác bàn tay trên lưng trở nên vô cùng không thành thật, ngông nghênh vén mái tóc của nàng ra, cẩn thận sờ soạng da thịt bóng loáng, non mịn của nàng.

Nước suối lạnh lẽo, giữa bàn tay truyền đến ấm áp mê người khiến người khác không đành lòng cự tuyệt, trên da thịt mẫn cảm hiện lên chút chấm đỏ hưng phấn.

Tần Du Du yếu đuối ngầm đồng ý, kết quả là bàn tay đó vỗ về, chơi đùa càng dùng sức, giống như muốn cọ sát nàng vào trong thân thể của nam nhân đó.

Một bàn tay khác vốn dừng trên lưng nàng cũng càng càn rỡ hơn, sau đó thỏa mãn qua lại trên vòng eo nhỏ của nàng mấy vòng, chậm rãi đi xuống mông đang vểnh lên của nàng, đụng chạm nhiệt liệt nháy mắt biến thành vuốt ve, suồng sã, nắm lấy...

"Dừng, dừng, dừng!" Tần Du Du quá sợ hãi, chút lý trí còn lại nhắc nhở nàng phải lên tiếng phản kháng, ngăn lại.

Nàng rõ ràng cảm giác được, bộ phận quan trọng đó trên bụng của yêu quái ân công đã rục rịch ngóc dậy, nếu không ngăn lại nàng ngay cả nước suối thánh còn chưa đụng tới đã bị ăn sạch sành sanh trước rồi.

Nghiêm Di ôm nàng thở dài một tiếng, đối mặt với tiểu nha đầu này, năng lực tự động kiềm chế bình thường hắn tự hào liền trở nên không đáng giá nữa. Hắn quả thật quá nhanh rồi, suýt nữa đã quên mất chuyện quan trọng.

Hắn đưa tay vốc một ít nước suối nhẹ lau khuôn mặt Tần Du Du: "Rửa sạch son phấn trên mặt, ta đưa nàng đến con suối." Hắn thích da thịt nhẵn nhụi của Tần Du Du với mùi thơm tươi mát của cơ thể nàng, hắn không hứng thú ăn son phấn trên mặt.

Son phấn trên mặt chạm với nước, vẫn là bị loại nước suối cổ quái hòa tan tất cả, e rằng cho dù không phải bôi một lớp dày cũng rất có thể cũng như vậy. Tần Du Du lười biếng dứt khoát ngâm mặt vào trong nước suối, túy ý Nghiêm Di ôm thắt lưng nàng đi về vào giữa con suối.

https://thuviensach.vn

Càng đi qua đó, hơi thở sinh mạng cường đại càng nồng đậm, Tần Du Du thoải mái hít lấy mấy cái thật sâu, giống như cảm giác suy yếu đáng ghét này cũng giảm bớt một chút.

Nàng không phát hiện vẻ mặt Nghiêm Di bên cạnh càng ngưng trọng, thân thể dần dần trở nên khẩn trương hơn.

Chương 95: Lưỡng tình quyến luyến

Trái ngược với Tần Du Du, Nghiêm Di càng tới gần suối thánh, liền càng cảm thấy không khỏe, chân khí mãnh liệt trong cơ thể đã bị hơi thở sinh mệnh ở khắp nơi xung quanh kích thích, trở nên bất an xao động, cuồn cuộn lao nhanh giống như bất cứ lúc nào sẽ đột phá cực hạn huyền diệu mà không lường được.

Nghiêm Di dùng hết toàn lực áp chế chân khí mãnh liệt trong cơ thể, một đường đưa Tần Du Du đến bên con suối, ý bảo nàng trực tiếp uống nước suối trào ra.

Tần Du Du miễn cưỡng đưa tay vịn vào tảng đá lớn dưới suối, muốn dựa thân vào tới gần một chút, kết quả tay chân như nhũn ra, suýt nữa không vịn được, trực tiếp ngã vào trong nước.

Một đường đi tới đều là dựa vào giúp đỡ của Nghiêm Di, giờ phút này rời khỏi bên cạnh hắn mới phát hiện nước suối này hình như không có sức nâng nhiều lắm, phía dưới cũng không biết sâu bao nhiêu, khiến Tần Du Du sợ tới mức khẽ gọi một tiếng.

May mắn tay của Nghiêm Di đúng lúc từ phía sau vươn ra đỡ lấy thắt lưng nàng, mới không để nàng chìm xuống.

Suối thánh này khắp nơi lộ ra cổ quái! Tần Du Du trong lòng phát lạnh, ngẩng đầu há miệng uống một ngụm nước suối.

"Uống nhiều mấy ngụm." Nghiêm Di ở sau nhắc nhở nói.

Tần Du Du rất nghe lời, lại hung hăng uống mấy ngụm, nước suối mang theo mùi mát lạnh, một đường chảy xuống bụng nàng, từ từ thẩm thấu vào toàn thân.

https://thuviensach.vn

Trong đầu một mảnh thanh thản, ngay cả thân thể cũng giống như được nước suối này rửa sạch hoàn toàn, nhưng cảm giác suy yếu trong thân thể lại không có chuyển biến tốt đẹp, ngược lại càng mãnh liệt hơn.

Tần Du Du thậm chí cảm thấy vốn dĩ chân khí bên trong kinh mạch tán loạn không thể ngưng tụ đang từng chút từng nơi nhanh chóng bốc hơi biến mất.

"Ngươi vừa cho ta ăn thuốc gì?" Nàng trực giác thấy vấn đề này là do viên thuốc uống lúc nãy.

Nghiêm Di không nói một lời, ôm nàng nhanh chóng lui về phía sau, một đường lui lại đến bên cạnh hồ mới dừng lại, tư thái khẩn trương, gấp gáp đó gần như có thể dùng chạy trối chết để hình dung.

Hắn xoay người đặt Tần Du Du lên vách đá bên hồ, vẻ mặt căng thẳng cũng trầm tĩnh lại, đưa tay nắm lấy cổ tay Tần Du Du, bắt mạch cho nàng, qua một hồi mới ngẩng đầu chậm rãi nói với nàng: "Ta vừa rồi cho nàng uống chính là Hóa Nguyên Đan."

"Vì sao?" Tần Du Du quá sợ hãi, thì ra chân khí còn lại trong cơ thể nàng biến mất không phải là ảo giác! Một viên Hóa Nguyên Đan phá tan chân khí tích lũy trong mấy năm tu luyện của nàng, viên thứ hai uống vào càng xóa lau toàn bộ chân khí của nàng đi, nàng hiện tại chính chính thức thức trở thành người không hề có chút tu vi, ngay cả cơ hội một lần ngưng tụ chân khí cũng không có!

Yêu quái ân công vẫn rất tốt, vì sao lại đột nhiên hại nàng?!

Nghiêm Di cúi đầu hôn mi tâm nàng, dịu dàng nói: "Đừng sợ, ta xóa bỏ chân khí vốn có của nàng, là vì ta muốn cho nàng nhiều hơn."

"Nhiều hơn?" Tần Du Du cũng không biết mình có nên tiếp tục tin hắn nữa hay không, nhưng tới tình trạng này nàng có lựa chọn khác sao?"

"Ngoan ngoãn nghe lời phối hợp với ta, ta sẽ cho nàng rất nhiều rất nhiều." Lời nói yêu quái ân công tràn ngập mùi vị dụ dỗ.

Rốt cuộc hoàn thành hết mọi chuyện nên hoàn thành, có thể yên tâm có được tiểu thê tử của hắn...

Hôn môi nhiệt tình bắt đầu, không hề dịu dàng thắm thiết tuần tự từng bước, ngược lại giống như lửa cháy đột nhiên bùng nổ, lập tức mạnh mẽ đốt chảy Tần Du Du, mỗi lần mút lấy đều giống như gấp gáp muốn nuốt nàng.

https://thuviensach.vn

Cánh môi non nớt bị thô lỗ đẩy mở, đầu lưỡi Nghiêm Di xâm nhập lãnh địa của nàng, không cho kháng cự, tùy ý tới lui, cướp đoạt từng giọt nước ngọt ngào cùng hơi thở của nàng, bắt buộc môi lưỡi nàng tiếp nhận, đáp trả dã man, xâm lược với điên cuồng ** của hắn."

Tần Du Du dựa vào cánh tay hắn chống đỡ mới không bị trượt vào trong nước, mà Nghiêm Di lại âm hiểm lợi dụng điều này dùng hai tay, dùng thân thể tùy ý đụng chạm vào thân mình lả lướt, uyển chuyển của nàng.

Bàn tay nóng rực nắm hai ** rất tròn của nàng, bàn tay từ nơi trơn mềm, đầy đặn đó men theo lên phía trên nhào nặn, cho đến khi đỉnh nụ hoa đó hồng nhạt, lặp lặp lại như thế mấy lần, liền nhào nặn đôi tuyết trắng no đó từ màu trăng nõn thành màu hoa đào.

Đôi bàn tay đó còn chưa thỏa mãn, hung hăng đặt lên đỉnh, ác ý lấy ngón cái cùng ngón trỏ nhéo nụ hoa nhỏ hồng nhạt, một hồi nhào nhéo.

Đối với Tần Du Du là kích thích quá mức, nàng bắt đầu hoảng hốt, giãy giụa, thậm chí quên mình tùy thời có thể nguy hiểm trượt xuống.

Sự phản kháng của nàng rước lấy sự bất mãn của Nghiêm Di, sâu trong yết hầu phát ra mấy tiếng lẩm bẩm trầm trầm, không có lời giải thích nào, nâng đùi nàng lên đến ****, khiến nàng thành ra khóa ngồi trên đầu gối.

Tần Du Du phát hiện mình giống như tạm thời an toàn, sẽ không bị trượt xuống, vội vàng thu hai tay vịn vào Nghiêm Di về che trước ngực, càng dùng sức xoay khuôn mặt nhỏ nhắn định từ trong nụ hôn nồng nhiệt, cuồng bạo của hắn giãy giụa, ngăn cản hành vi quá mức của hắn lại.

Đáng tiếc Nghiêm Di ổn định thân mình của hắn không phải để cho nàng có cơ hội chống cự, mà là muốn để mình công kích càng thêm thuận lợi.

Hắn gần như không tốn chút sức lực nào đã kéo đôi tay phản kháng, vướng bận của Tần Du Du về phía sau nàng, vì động tác này, ** mê người của tiểu thê tử hắn trở nên càng đầy đặn, nhô ra.

Nghiêm Di vừa lòng vừa truy đuổi môi của nàng cùng môi nàng khẩu chiến, vừa không chút khách khí tận tình cảm thụ xúc cảm tuyệt diệu vừa mềm mại lại tràn đầy co dãn của chúng nó, khi thì mạnh mẽ nắm lấy, khi thì tinh tế nắn đùa,

https://thuviensach.vn

đỉnh nụ hoa nho nhỏ yếu ớt bị liên tiếp công kích lặng yên nở rộ, run rẩy lộ ra phong tình mê người.

Tần Du Du tránh cũng không thể tránh, tùy ý Nghiêm Di nhào nặn, không biết không cảm giác sơ hở, tê ngứa, căng đau ngượng ngùng trước ngực vẫn lan rộng đến sâu trong thân thể, khiến cả người nàng run rẩy, nơi tư mật dưới bụng giống như có cái gì đó chậm rãi chảy ra.

Chân Nghiêm Di đang đặt ở nơi nguy hiểm, trong nụ hôn điên cuồng, nồng nhiệt, hắn giống như cảm giác được cái gì, rốt cuộc đại phát từ bi tạm thời buông lỏng đôi môi của Tần Du Du.

Tần Du Du chuẩn bị một bụng mắng chửi người, quát tháo nói ngưng lại, tới lúc này lại chỉ còn thở dốc thôi, hơn nữa nàng ẩn ẩn hiểu được biến hóa của thân thể mình có ý nghĩ gì, càng sợ bị nam nhân ức hiếp mình trước mặt này phát hiện, tâm hoảng ý loạn, chỉ biết đáng thương, ngẩn người nhìn Nghiêm Di.

Nghiêm Di bỗng nhiên nở nụ cười, trước nghiêng người thân thiết đặt nàng ở trên thạch bích bên cạnh hồ, cúi đầu cắn vành tai nhỏ mềm non nớt của nàng, không có ý tốt bên lỗ tai của nàng thổi khí nói: "Ta cảm thấy được..."

Hắn cảm giác được gì?! Tần Du Du vừa xấu hổ vừa giận, cố gắng muốn khép hai chân lại, để cái đó của mình cách chân hắn xa một chút.

Nghiêm Di cũng không ngăn cản, thậm chí mở miệng, buông tha cho vành tai vỏ sò tuyết trắng của nàng, tùy nàng cố gắng né thân mình xa, sau đó hơi hơi cúi đầu hoàn toàn ngậm nụ hoa nhỏ đang phập phồng không ít nổi lên mặt nước của nàng, hung hăng mút liếm, làm nó ngẩng lên.

Một nụ hoa đáng thương bên kia cũng không tránh được công kích, bị bàn tay Nghiêm Di đặt trên đỉnh thủ đoạn vuốt ve, xoay nhéo.

Trời ạ!

Tần Du Du cảm thấy thân thể giống như không còn là mình nữa, nàng đưa tay muốn đẩy đầu Nghiêm Di đang nằm trên ngực mình ra, nhưng trên đỉnh lại truyền đến cảm giác giống như có ma lực đáng sợ hao mòn xương cốt, làm cho nàng vừa muốn chống cự lại vừa khát vọng, vừa sợ hãi vừa vui sướng.

Khi nàng nghĩ loại cảm giác khiến người điên cuồng này đã đạt tới cực hạn, bàn tay còn lại của Nghiêm Di đột nhiên lướt qua bụng nàng, lần mò đến nơi tư

https://thuviensach.vn

mật nhất của nàng.

Không! Không được! Chỗ đó... Hắn sẽ phát hiện mất! Tần Du Du bối rối, đưa tay muốn ngăn hắn lại, nhưng chút sức lực mỏng manh của nàng với hắn mà nói, còn không mạnh hơn con kiến bao nhiêu.

Đầu ngón tay ấm áp kiên định mà mềm nhẹ mở tầng tầng cánh hoa mềm sợ sệt, rốt cuộc như nguyện đụng trúng, hiện ra hoa tâm thần bí nho nhỏ cứng lại.

"Ngươi, ngươi vô lại!" Tần Du Du giận dữ, cực thẹn thùng, giọng nói cũng mang theo tiếng khóc nức nở.

Nghiêm Di không dừng lại thế công, chỉ thân thiết nhấn giữ nàng lại, nhỏ giọng thì thầm nói: "Du Du ngoan, ta rất thích, của nàng tất cả ta đều thích."

Ngón tay nhẹ nhàng khám phá hoa tâm không ngừng nghỉ chút nào, vội vàng miêu tả hình dáng trong đóa hoa thật cẩn thận, không bỏ qua bất cứ khe hở bí ẩn nào.

Đóa hoa tư mật nhất bị tùy ý lật tới lật lui, cuồn cuộn nổi lên từng trận lửa cháy càng thêm mãnh liệt hơn lúc nãy, đốt cháy gần như hoàn toàn lý trí của Tần Du Du.

Nàng cúi đầu "ưm" một tiếng, cảm giác một luồng nhiệt lưu không thể khống chế từ chỗ tu nhân đó chậm rãi chảy xuống, chủ nhân bàn tay đáng giận đương nhiên cũng cảm giác được, động tác trở nên càng to gan, buông thả, thậm chí thử lần mò, muốn xâm nhập vào hoa tâm, đòi thêm ngọt ngào từ sâu bên trong.

Tần Du Du bản năng khép chặt hai chân, muốn đuổi "tên xâm lấn" vô liêm sỉ đó ra ngoài, nhận được lại là nam nhân trước người thở dài hài lòng, càng xâm nhập sâu hơn.

Không phải nàng vô dụng, nhưng đối thủ quá cường đại... Tần Du Du cúi đầu nức nở, chìm ngập trong sự mãnh liệt tăng vọt trong cơ thể, không tự giác cả người căng cứng, run run, giống như khoái hoạt cực hạn, cũng giống như sợ hãi cực hạn, thân thể hoàn toàn không hề bị ý thức kiểm soát nữa, chỉ còn bừng tỉnh loại khoái cảm vô tận thoát ra khỏi cơ thể bay lên.

Nghiêm Di không bỏ qua phản ứng nào của nàng.

https://thuviensach.vn

Tiểu mỹ nhân trong lòng lộ ra bộ dáng kiều mị thỏa mãn, sóng mắt mông lung, hình dáng xinh đẹp của nàng giờ này khắc này chỉ thuộc về một mình hắn, mà nàng lập tức sẽ hoàn hoàn toàn toàn thuộc về mình hắn!

Tần Du Du còn đắm chìm trong dư vị rực rỡ, chưa lấy lại tinh thần, bỗng nhiên cảm thấy có cái gì rất lớn còn nóng rực húc vào, còn tùy ý trêu chọc chỗ đó nữa, nàng còn chưa chưa phản ứng lại đó là cái gì, một cơn đau đớn xé rách từ bộ vị thân thể yếu ớt, mẫn cảm nhất truyền đến.

"A! Ngươi, ngươi..." Tần Du Du vừa mới suy yếu đến cực điểm lại tiêu hao thêm không ít, suýt nữa bị cơn đau trướng này đánh vỡ.

Nhưng Nghiêm Di dùng rất nhiều tâm tư cho nàng, cố gắng để nàng trong quá trình này chịu ít đau khổ, bản thân đã nhịn suýt nữa muốn nổ tung. Giờ này khắc này chú ý thương hương tiếc ngọc cái quỷ gì nữa, hai tay nắm chặt eo nhỏ của nàng, đung đưa điều khiển thân thể nàng phối hợp động tác của hắn.

Thân thể một lần lại một lần bị lấp đầy, trong tiết tấu điên cuồng, đau đớn dần dần tê dại, nơi tư vị chỉ còn ê ẩm, trướng trướng quỷ dị từng chút từng chút tích lũy, khoái cảm hoàn toàn nổi lên không cách nào hình dung.

Đồng thời, một luồng nhiệt lưu khổng lồ từ nơi thân thể Nghiêm Di với nàng chạm nhau lan tràn đến, khiến mỗi sợi kinh mạch trong cơ thể nàng rót tràn đầy.

Tần Du Du cả người bị vây trong trạng thái nửa mơ hồ, lúc trước thân thể hư thoát vô lực, tinh thần đặc biệt khỏe mạnh, hiện tại dần dần biến thành tinh thần uể oải, hỗn loạn, thân thể lại giống như bóng cao su bị rót đầy tràn vô cùng.

Ánh mắt Tần Du Du hoang mang nhìn Nghiêm Di, hắn ở trước mặt nàng nhanh như chớp, khuôn mặt rốt cuộc có biểu cảm --- biểu cảm phong phú có thể gọi là vui sướng, thỏa mãn, khoan khoái, say mê, yêu mị.

Nàng đang hoa mắt sao? Yêu quái mặt than, núi băng thế mà cũng có biểu cảm, vì nàng?!

Nếu đúng như vậy, nàng rất đắc ý nha.

Nàng cố gắng đưa tay ôm cổ Nghiêm Di muốn nhìn rõ hơn chút, lại bị nam nhân nào gì đó vây lấy, trạng thái ý loạn tình mê, cho là nàng nhiệt tình, hưởng ứng, càng thêm ra sức tùy ý va chạm thân thể hắn.

https://thuviensach.vn

"Chậm, chậm một chút..." Tần Du Du cảm thấy mình không được rồi, tất cả ý thức hình như trong phút chốc cách xa nàng, chỉ còn nơi thân thể hai người hòa vào nhau, khiến người thần hồn rung động, vui mừng khôn xiết.

"Ưm." Tần Du Du ôm chặt Nghiêm Di, nằm trong lòng hắn run lẩy bẩy, rốt cuộc đấu không lại loại khoái cảm tia chớt khiến người run rẩy, tê dại này, hoàn toàn mất đi ý thức ngã vào lòng hắn.

Hắn vừa mới bắt đầu thôi! Nghiêm Di có chút bất đắc dĩ ôm chặt nàng, ** tích lũy nhiều ngày cùng chân khí trong cơ thể như vỡ đê, kêu gào muốn hắn tiếp tục.

Hắn miễn cưỡng phân tâm dò xét mạch tượng của Tần Du Du, xác định nàng còn cách giới hạn rất xa, liền an tâm phóng túng mình, tận tình hưởng thụ con mồi ngon miệng không dễ có được này.

Trong lúc đó Tần Du Du tỉnh lại mấy lần, nhưng rất nhanh lại vì vui sướng quá mức hao hết tinh lực hôn mê lần nữa, chờ nàng chân chính tỉnh lại, phát hiện mình đã ra khỏi suối thánh, trên người bọc thảm lông thật dày, nằm trên đệm giường thật dày trải tạm trên đất.

Thân thể không có triệu chứng gì không khỏe, ngược lại từ trong ra ngoài đều có loại rực rỡ hắn lên, cảm giác hoàn hảo tuyệt vời tràn đầy, ngay cả khi võ đạo tu vi thăng cấp lúc trước tinh thần cũng không nhanh nhẹn như hiện tại vậy.

Đúng rồi! Tu vi của nàng... Tần Du Du tâm niệm vừa động, nhớ tới lúc trước trong suối thánh khi Nghiêm Di với nàng hoan hảo, nhớ tới hiện tượng kỳ quái trong thân thể, lập tức thử điều động chân khí trong cơ thể.

Lần thử này khiến nàng dọa sợ hãi, chân khí của nàng còn cường đại hơn không chỉ gấp trăm lần trước khi uống Hóa Nguyên Đan đâu!

Điều này sao có thể? Tần Du Du nghiêm trọng hoài nghi, có thể là mình mất đi tu vi lâu quá hay không, cho nên cảm giác đều bắt đầu xảy ra lệch lạc?

Nàng ngưng tụ chân khí ở đầu ngón tay, một ngón tay chỉ lên vách hang.

Ha!

Một đường chân khí ngưng tụ thành cột sáng mắt thường có thể thấy phá không mà ra, nơi đi qua mở ra một hồi tiếng gió bén nhọn, trên vách hang gần như theo tiếng đó bị đục một cái lổ nhỏ, hơn nữa còn có nhiều mảnh nhỏ bay ra,

https://thuviensach.vn

thậm chí có thể căn cứ vào cảm giác do cột sáng chân khí mang lại tính ra lỗ nhỏ này ít nhất sâu gần năm thước!

Uy lực chân khí rời khỏi cơ thể có thể trả về như vậy, phải ít nhất là võ tôn cấp chín mới có thể làm được mà!

Tần Du Du kinh ngạc nhìn ngón tay mình. Trong đầu không ngờ lại nhớ tới lời nói của Nghiêm Di ở trong suối thánh --- ta xóa bỏ chân khí vốn có của nàng, là vì ta muốn cho nàng nhiều hơn!

Đó là chân khí yêu quái ân công truyền cho nàng?

Nếu nàng nhớ không lầm, chuyển tu vi trên người mình cho người khác, chẳng những phải đạt được rất nhiều điều kiện ngặt nghèo, hơn nữa đối với người truyền tu vi đi còn bị tổn hại nghiêm trọng.

Trước hôm nay Tần Du Du còn có thể đơn giản nghĩ đây là yêu quái ân công đối tốt với nàng, hiện tại nàng nghiêm trọng hoài nghi đằng sau loại hành vi vô tư dâng tặng này đến tột cùng cất giấu mục đích tà ác gì không thể cho ai biết.

Nhưng dù thế nào, nàng chẳng những lần nữa có lại tu vi, hơn nữa so với lúc trước còn mạnh hơn rất nhiều, đây là việc tốt vô cùng đáng ăn mừng nha.

Tần Du Du đầy ngập vui sướng, tỉnh tâm cảm thụ biến hóa của thân thể, có tu vi cường đại như vậy, hừ hừ! Cho dù yêu quái ân công có âm mưu quỷ kế gì, nàng cũng không sợ!

Trong lúc nàng đang thích thú bừng bừng về kế hoạch sau khi khôi phục tu vi nên làm chuyện lớn gì, bỗng nhiên bị người vòng tay ôm lấy cả người cả thảm, gương mặt xuất hiện trước mặt nàng, mỉm cười nói: "Nàng tỉnh? Cảm giác thế nào?"

Yêu quái ân công... sẽ cười? Hơn nữa không phải loại khuôn mặt tươi cười âm trầm, u ám còn khủng bố, đáng sợ hơn mặt đông cứng nữa.

Chương 96: Phu quân bị đổi người?!

Tần Du Du trừng lớn hai mắt nhìn Nghiêm Di giống như bị người tráo đổi, một hồi lâu cũng không dám khẳng định thân phận của hắn.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di bị nàng dùng ánh mắt xa lạ lại kinh ngạc nhìn mình, vừa thấp thỏm vừa giận dữ, tràn đầy dịu dàng đối mặt ái thê mới cưới nhất thời bị tức, vơi đi bảy tám phần, nhíu mày, sắc mặt lạnh xuống.

"Ừ, như vậy là được rồi... Làm ta sợ muốn chết! Cứ tưởng ngươi xảy ra chuyện gì." Tần Du Du thở dài nhẹ nhõm một hơi, vui vẻ nói.

May quá, may quá, yêu quái ân công vẫn là yêu quái ân công! Không đúng, phải là yêu quái tướng công cơ... Tần Du Du nhớ lại chuyện thân mật của hai người trước khi nàng ngủ, rốt cuộc nổi lên vài phần ngượng ngùng, thiếu tự nhiên.

Nghiêm Di dở khóc dở cười, đây là sau đêm động phòng hoa chúc, lời thê tử nên nói với trượng phu mình sao?!

"Nàng thích ta xụ mặt ra với nàng?" Hắn nhớ rõ rất nhiều người sợ bộ dáng xụ mặt của hắn, vì sao tiểu kiều thê hắn vất vả lừa được lại có khẩu vị cổ quái như vậy?

Tần Du Du bẹp miệng, mếu máo nói: "Chàng hiện tại... Không giống chàng, ta không quen chàng có nhiều biểu cảm như vậy, giống như đổi thành người khác."

Sau khi thành hôn phát hiện "hàng" không giống lúc đầu, hơn nữa đoán chừng đối phương nhất định không chịu "trả hàng", Tần Du Du chậm rãi nhớ tới chuyện xảy ra sau khi vào cấm địa, càng cảm thấy mình đối với Nghiêm Di thật sự một chút cũng không hiểu, lại "nóng đầu" gả cho hắn, quyết định này thật ra không biết là đúng hay sai đây.

"Nơi này chỉ có ta với nàng, nàng có thể từ từ quen dần." Nghiêm Di ôm nàng thả bên bệ đá, đưa tay phủi phủi thảm bọc trên người nàng.

Tần Du Du tóm chặt, không chịu buông: "Chàng muốn làm gì?"

"Hầu hạ ái thê thay y phục, hay nàng muốn cứ như vậy theo ta đi ăn, sau đó xem cơ quan trong cấm địa?" Nghiêm Di buồn cười đưa tay sờ sờ khuôn mặt nàng, sau đó chậm rãi luồng tay đến chiếc cổ mảnh khảnh của nàng.

Lúc trước hai người chưa có quan hệ thân mật, mấy hành vi mờ ám của Nghiêm Di, Tần Du Du cũng chưa nghĩ nhiều, hiện tại trong đầu nàng tràn ngập

https://thuviensach.vn

hình ảnh hai người điên cuồng, phóng túng trong suối thánh, đụng chạm của hắn nhất thời trở nên vô cùng đen tối.

Nàng cố gắng nắm chặt thảm, né tránh quấy rầy của hắn.

Nghiêm Di trong mắt hiện lên ý cười bỡn cợt, cố ý làm bộ không phát hiện sự chống cự của nàng, dùng ngón cái từng chút từng chút vuốt nhẹ lên gáy mẫn cảm của nàng.

"Lưu manh! Không được chạm vào ta! Ta tự mình thay y phục, không cần ngươi giúp."

"Thật sự không cần?!"

"Không cần!"

"Ta cũng nhìn rồi, nàng không cần ngượng ngùng..."

Tần Du Du hung hăng trừng hắn, cho đến khi hắn thức thời dừng lại không tiếp tục nói nữa.

"Được rồi." Nghiêm Di lui từng bước. Đưa tay xoa xoa đầu nàng, xoay người đi ra bên ngoài.

Tần Du Du nhìn theo bóng dáng hắn, lại một lần nữa hoài nghi sâu hơn, tướng công có phải bị tráo đổi rồi không? Làm sao sau khi tỉnh lại cảm giác lại khác như vậy?!

Nàng quyết định thay y phục xong rồi đi theo hắn nói chuyện cho rõ, ít nhất muốn làm rõ hắn sao lại giống như trở thành người khác. Nàng cảm thấy điều này có liên quan với mình, nhưng nàng không tự kỷ cũng không cho rằng sau khi động phòng, phu quân sẽ bị mình mê hoặc đến thất điên bát đảo mà tác phong có biến đổi lớn đâu.

Bên cạnh bệ đá có một rương y phục bằng gỗ đàn hương, Tần Du Du hơi hơi bắn ngón tay, ngón tay đảo qua, cái rương khá nặng liền dễ dàng mở ra, lộ ra các y phục đủ màu đầy trong rương.

Một lần nữa sử dụng tu vi. Hơn nữa cảm giác là tu vi võ tôn cấp chín thật không phải tốt bình thường đâu nha!

Nhưng sau khi Tần Du Du nhìn rõ y phục trong rương, lại thấy cười không ra nữa.

https://thuviensach.vn

Y phục trong rương từ trong ra ngoài đều chuẩn bị đầy đủ hết, vừa nhìn cũng biết nhóm Lục Ý các nàng chú tâm thu xếp rồi. Nhưng các nàng ấy cho nàng chọn lại là y phục gì đây chứ!

Không mỏng thì trong suốt, mặc trên người giống như lớp da thứ hai, ngay cả nữ tử thanh lâu cũng không dám ăn mặc như vậy không che chắn gì ra ngoài gặp người. Càng khoa trương chính là cái yếm này, không có món nào không hết sức lòe loẹt, cám dỗ cả.

Xem ra tất cả mọi người đều rất rõ yêu quái tướng công đưa nàng rẽ vào cấm địa là muốn làm gì, chỉ có một mình nàng lại chẳng hay biết gì thôi.

May mà nhóm Lục ý có lẽ không biết nàng sẽ khôi phục tu vi, vẫn rất có lương tâm chuẩn bị vài bộ áo choàng lông rất dày, để nàng không đến mức vì ăn mặc quá ít mà mắc bệnh phong hàn.

Tần Du Du chọn một hồi lâu. Cuối cùng tìm được hai món y phục không quá lắng lơ mặc vào, thêm áo choàng bao mình thật kín, sau đó đóng rương lại, đi ra ngoài tìm Nghiêm Di.

"Nàng còn cảm thấy lạnh?" Nghiêm Di vừa thấy bộ dáng nàng liền nhịn không được kỳ quái. Tu vi của Tần Du Du hiện tại hắn rõ ràng nhất, vốn đã là nóng lạnh không xâm thân được mới đúng, còn mặc nhiều như vậy làm gì?

Tần Du Du giận sôi: "Ngươi để nhóm Lục Ý cho ta y phục gì thế?! Không có bộ nào mặc được. Ngươi là lưu manh. Thuộc hạ của ngươi cũng vô lại!"

Nghiêm Di bị nàng mắng mà chẳng hiểu sao cả, nhưng hiện tại tâm tình hắn vô cùng tốt, chút nóng nảy nho nhỏ của Tần Du Du hắn cũng không để trong lòng, chỉ cho là nàng khó chịu vì bị mắc mưu, lừa gạt, giận dỗi với mình thôi.

"Ăn no trước rồi nói sau." Nghiêm Di đưa tay kéo nàng qua, thái độ vẫn dịu dàng, dung túng như trước.

Ngược lại Tần Du Du tự mình ngượng ngùng trước, nàng cũng biết việc này chắc không liên quan tới Nghiêm Di, hắn còn chưa có nhàm chán đến mức đi quan tâm y phục nữ tử nên chuẩn bị như thế nào, chắc là chủ ý thúi của Đỗ Vi Nương rồi.

Theo lời nói của Nghiêm Di, trong cấm địa chỉ có hai người bọn họ, đương nhiên không có điểm tâm nóng phong phú rồi, nhưng Nghiêm Di có mang theo

https://thuviensach.vn

lương khô, cháo bột đơn giản, không có đoàn thái giám, thị nữ hầu hạ bên cạnh, hai người tương đối ăn cơm ngược lại còn rất thoải mái.

Nghiêm Di không chút khách khí kéo Tần Du Du vào trong lòng, nàng một miếng ta một miếng đút nhau ăn. Nghiêm Di thả lỏng như vậy, Tần Du Du chưa bao giờ gặp qua, cố gắng so sánh hắn hiện tại và hắn lúc trước, càng cảm thấy quỷ dị nói không nên lời.

"Chàng không phải có một số chuyện cần nói với ta sao?" Tần Du Du hừ nói.

"Nàng muốn ta nói cái gì?" Nghiêm Di mỉm cười nói.

"Chàng vì sao lại biến thành dạng này? Có phải... có liên quan đến việc chàng giúp ta khôi phục tu vi không?" Tần Du Du to gan suy đoán nói.

"Vì sao lại nghĩ như vậy?" Nghiêm Di có chút kinh ngạc vì sự nhạy cảm của nàng.

Tần Du Du không chịu lại bị hắn nắm mũi dắt đi, kiên trì nói: "Là ta hỏi chàng, chàng trả lời câu hỏi của ta trước đã."

"Nàng ăn no đã rồi nói sau."

"Ta no rồi." Tần Du Du phát hiện, sau khi yêu quái tướng công không còn mặt than nữa, giống như chẳng còn đáng sợ, hơn nữa hiện nàng rất lợi hại, vì thế thái độ liền cương quyết hơn rất nhiều, không hề chịu cho hắn tùy tiện đưa đẩy với từ chối nữa.

"Thật sự no rồi?"

"Đúng! Chàng không cần nói sang chuyện khác, mau nói cho ta biết."

"Nàng không biết hiện tại thân thể có chút không thích hợp?" Nghiêm Di cười khẽ thổi khí vào tai nàng, sau đó càng được một tấc muốn tiến một thước, nhẹ nhàng cắn, liếm, hôn, mút vành tai nhỏ mềm mại của nàng.

Tần Du Du nhìn không được kêu khẽ một tiếng, trên lổ tai truyền đến hơi hơi đau ngứa, yêu quái tướng công thế mà cắn nàng, không phải loại gặm cắn hung tợn, mà là dùng răn nanh cẩn thận vô cùng mài mài lên da nàng.

"Chàng, chàng, chàng..." Tần Du Du muốn lớn tiếng phản đối, nhưng giọng phát ra lại mềm mềm mại mại, càng giống làm nũng hơn.

https://thuviensach.vn

Chương 97: Triền miên

Thân thể của nàng quả thật có chút không thích hợp, hình như chỉ cần Nghiêm Di tới gần liền nhịn không được khẩn trương lại phấn chấn, khi hắn cố ý tán tỉnh, khiêu khích nàng, lại tâm tình lay động khó có thể tự giữ.

"Chàng làm gì ta?!" Tần Du Du chất vấn nói, giọng nói nghe như một tiếng thở dài quyến rũ.

"Ta không làm gì nàng cả, nhưng tu vi của nàng chưa ổn định, còn phải hành công mấy lần nữa mới ổn." Nghiêm Di một tay kéo áo choàng thật dày vướng bận ra, rốt cuộc nhìn thấy kinh hỉ tuyệt diệu bọc trong đó.

"Y phục nhóm Lục Ý chọn cho nàng, ta rất hài lòng." Hắn cười nhẹ ôm nàng đi về phía suối thánh.

Tần Du Du trên người mặc một bộ y phục bằng tơ tằm toàn đen, dính sát vào da thịt của nàng, một đai lưng tua màu lửa đỏ quấn chặt dưới bộ ngực sữa của nàng, vẽ ra đường cong trước ngực động lòng người nhất, từng đường nét đều hiện ra.

Ngăn cách bằng vật liệu may mặc mỏng như cánh ve, hắn có thể rõ ràng cảm giác được dưới lớp tơ tằm là phần đẩy đà uyển chuyển, lung linh, da thịt mềm mại còn mềm nhẵn, mê người hơn tơ lụa tốt nhất.

Y phục tơ tằm đen tuyền không có chút màu khác, lại khiến người ta miên man bất định, càng hấp dẫn hơn nhìn thân mình lỏa lồ.

Đối với Nghiêm Di mà nói, thân y phục này quả thật rất được.

"Chàng nói ăn xong điểm tâm sẽ cho ta nhìn cơ quan cấm địa mà..." Tần Du Du phản kháng nói, dùng đầu gối nghĩ cũng biết "hành công thêm vài lần" trong miệng Nghiêm Di là chỉ cái gì.

Tuyệt đối sẽ không phải loại đứng đắn, khoanh chân ngồi tĩnh tâm, điều tức đó đâu.

"Cơ quan sẽ không chạy mất đâu, đợi chút nữa xem cũng không muộn." Nghiêm Di hiện giờ chỉ cảm thấy cùng tiểu thê tử "luyện công" mới là việc quan trọng nhất.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du bị thả tới trên đệm giường thật dày lúc trước ngủ, thân thể Nghiêm Di ngay sau đó áp lên, đôi bàn tay ác ý giống như có mặt khắp nơi, chuyên di chuyển tới những nơi nhạy cảm của nàng.

Nút thắt ở đai lưng bị một tay kéo xuống, cái áo mỏng màu đen lập tức giống như đóa hoa nở rộ mở ra, lộ ra "nội dung" thơm thơm diễm lệ bên trong.

Bên trong Tần Du Du mặc một cái yếm màu đỏ lửa, nàng chọn bộ này vì bởi vì nó là cái yếm duy nhất không trong suốt, không có hoa văn ở những bộ vị quan trọng, cũng không có thêu đông cung đồ vân vân đáng sợ trang trí, lại không ngờ rằng vào tình cảnh này lại phụ trợ gợi người phạm tội như thế.

Nghiêm Di phát hiện cảnh đẹp khiến người ta mạch máu sôi sục này. Không tự chủ được chống thân mình lên muốn nhìn cho hết.

Tần Du Du bị ánh mắt lửa như muốn ăn thịt người của hắn nhìn một trận sợ hãi, hai tay siết chặt muốn che kín trước ngược, muốn thừa cơ hội chuồn đi.

Nghiêm Di nắm đôi tay vướng bận của nàng lên, một tay giữ chặt hai cổ tay mảnh khảnh của nàng, áp chúng lên đỉnh đầu Tần Du Du.

"Không muốn!" Tần Du Du khẽ gọi, làm sao có thể?! Tu vi của nàng hiện tại rõ ràng rất mạnh. Vì sao trên tay yêu quái tướng công vẫn không hề có sức đánh trả, giống một nữ tử không có tu vi mặc hắn sắp đặt?

Hắn có thể làm được điều này, tu vi phải rất cao mới được?!

Tư thế này hiển nhiên cảnh đẹp đỏ đen đan xen càng thêm mê hoặc người, bộ ngực sữa rất tròn no đủ bởi vậy càng xông ra thêm, nổi lên giống như muốn chống phá cái yếm nho nhỏ.

Dưới ánh mắt lửa nóng của hắn, Tần Du Du chỉ cảm thấy thân thể của mình cũng muốn bị thiêu đốt theo, ở sâu bên trong bỗng sinh ra một loại hư không cùng chờ mong khó tả. Với kinh nghiệm trong suối thánh, nàng rất rõ loại cảm giác này cho thấy cái gì.

Nam nhân này nhất định là ma quỷ! Mê hoặc người sa đọa, ma quỷ hoang dâm yêu mị!

Nàng cũng không biết, trong cảm nhận của Nghiêm Di, nàng mới là ma nữ đáng sợ nhất. Nàng thậm chí không cần làm gì cả, có thể dễ dàng dao động lý trí

https://thuviensach.vn

của hắn, khiến hắn gạt mọi kế hoạch quan trọng, dự định ban đầu ra sau đầu, trong mắt, trong lòng chỉ còn một mình nàng.

Dù sao hắn cùng với nàng quả thật cần hành công mấy lần nữa, mới có thể gạt bỏ chân khí tràn đầy trong cơ thể hắn. Giải quyết nỗi lo về sau của hắn, điều này cũng vô cùng quan trọng.

Nghiêm Di vì mình thỏa thích mà tìm được lý do quan mình chính đại, càng thêm không khách khí.

Hắn cúi người nhẹ hôn lên một viên rất tròn bên trong yếm đỏ lửa đẹp mắt. Trong mùi thơm ấm áp mê người của tiểu thê tử rất nhanh tìm được nụ hoa nhỏ đáng yêu trên đỉnh.

Gần như một khắc khi miệng lưỡi hắn ở trên nụ hoa nhỏ đó, nó đã nhịn không được đứng thẳng lên, nhận lấy thương yêu của hắn, mà lúc đó truyền đến tiếng "ưm" của Tần Du Du. Giống như oán trách hắn làm càn, lại giống như oán giận động tác hắn mềm nhẹ quá mức.

Tần Du Du nghĩ mình muốn tan chảy, nàng chỉ nhìn thấy tóc đen dày của yêu quái tướng công, không nhìn rõ động tác của hắn lắm, nhưng trước ngực nhạy cảm truyền đến ấm áp, ẩm ướt khiến nàng không cần nhìn nhiều cũng có thể đoán được hắn đang làm gì.

Hắn liếm nàng, cách một tầng vải mỏng, còn thật sự cẩn thận, không biết thỏa mãn, liếm, hôn, mút nàng, động tác lúc đầu còn mềm nhẹ rất nhanh trở nên vừa nặng vừa mạnh.

Hai tay của nàng đã khôi phục tự do, nhưng khi tay nàng duỗi ra vốn cũng không biết mình muốn đẩy hắn ra hay muốn ôm chặt hắn nữa, trong miệng vô thức phát ra ngâm khẽ ngay cả chính nàng nghe thấy cũng cảm thấy đỏ mặt.

Trước ngực nóng nóng căng căng, luồng nhiệt lưu từ động tác cọ cọ của hắn khiến thân mình nàng đã muốn động tình không thôi.

Hạ thân hai người đụng chạm vô thức dây dưa, ma sát lẫn nhau, váy dài mỏng manh không biết khi nào đã bị vén lên trên đùi, lộ ra hai chân thon dà, thẳng tắp của Tần Du Du.

Nghiêm Di đưa tay sờ soạng một lát, lúc Tần Du Du không kịp phản ứng liền cởi mảnh vải che đậy cuối cùng dưới thân nàng, đóa hoa thần bí xinh đẹp, mê

https://thuviensach.vn

người đang run rẩy, hoa tâm thậm chí đã dính đầy giọt sương động tình, không tự chủ hơi hơi đóng mở theo hít thở dồn dập của chủ nhân, giống như chờ mong Nghiêm Di thăm dò, hái lấy.

Nàng quả thật cho hắn kinh hỉ, Nghiêm Di thậm chí cảm thấy tiểu thê tử của hắn mê người chính là vì hắn.

Nhìn thấy mắt đẹp như tơ mềm của tiểu mỹ nhân nằm dưới thân mặc hắn nhấm nháp, Nghiêm Di một khắc cũng không muốn đợi nữa, ngâm khẽ một tiếng, động thân đem chính mình cùng tiểu ma nữ hợp chung một chỗ, dùng tiết tấu nguyên thủy điên cuồng, kéo hai người cùng nhau vào vực sâu cuồng hỉ.

Mỗi lần xâm nhập đều đâm sâu, có lực, mỗi lần rút ra đều được nhiệt tình giữ lại, triền miên vô hạn, Nghiêm Di cảm thấy mình chưa bao giờ từng sung sướng, khoan khoái như vậy.

Tần Du Du lại cảm giác được loại cảm giác kỳ quái chân khí không ngừng rót vào cơ thể hôm qua, nhưng lúc này đây không mạnh mẽ, đắm chìm giống như lúc tước ở trong suối thánh, ngược lại kịch liệt, đáng sợ lại là nam nhân quá mức nhiệt tình đó cơ.

Tần Du Du cảm thấy mình bị hắn mê hoặc, bị lạc đường, một đôi chân dài không ném nổi lòng quấn chặt lấy thắt lưng hắn, hai tay cũng đầu hàng chủ động ôm hắn, giống như như vậy mới có thể trong cơn sóng lớn cuồng hỉ đánh sâu vào tìm được cảm giác an toàn.

Nàng cảm thấy mình giống như bị một lực không biết tên đẩy lên cao, kích thích cực độ với sợ hãi khiến nàng nhịn không được mở miệng nhỏ, hung hăn cắn cổ hắn một cái.

"Ử..." Cảm giác đau đớn trở thành thuốc kích dục mãnh liệt nhất, động tác của Nghiêm Di trong nháy mắt càng mãnh liệt, càng nhanh hơn, rốt cuộc sau mấy lần tiến công thật sâu rồi dừng lại, nằm trên người Tần Du Du dồn đập thở dốc.

Một luồng nhiệt lưu hung hăng phun ra bắn vào chỗ sâu trong cơ thể Tần Du Du, loại cảm giác thỏa mãn run rẩy khiến nàng giống như bỗng từ trên cao rơi xuống, loại khoái cảm điên cuồng mất trọng lực khiến người ta giống như đi một vòng ranh giới sống chết.

https://thuviensach.vn

"Vĩnh Lạc..." Tần Du Du ôm nam nhân trên người lẩm bẩm nói, nàng cũng không biết mình vì sao lại gọi hắn, vì sao gọi tên tự của hắn khi mới quen Nghiêm Di nói cho nàng.

Nghiêm Di "ừ" một tiếng, ôm cánh tay nàng càng chặt thêm, trong giọng nói lộ ra mệt mỏi cùng khoan khoái nồng đậm: "Gọi lại lần nữa."

"Vĩnh Lạc." Tần Du Du nghe lời lại gọi lần nữa.

Nghiêm Di thỏa mãn rút đầu vào cần cổ nàng, hít một hơi thật sâu, ôm nàng trở thân mình, để nàng nằm trên người mình, nhẹ nhàng vỗ vai lưng nàng.

Động tác thình lình khiến Tần Du Du suýt kêu ra tiếng, chỗ hai người nối liền nhau vẫn còn chưa tách ra, vừa trải qua lễ rửa tình dục, chỗ bí ẩn còn rất mẫn cảm, nàng nhịn không được lập tức thân thể căng cứng, sau đó chợt nghe tiếng thở dài đắc ý lại hài lòng của nam nhân dưới thân đó.

Đồ lưu manh dâm đãng! Tần Du Du vừa xấu hổ vừa tức giận muốn chuyển thân mình tách ra, chấm dứt điều khiến người mặt đỏ lại dễ xảy ra chuyện tiếp xúc thân mật này.

Nghiêm Di cũng không đồng ý, động tác cực nhanh đè vòng eo nàng lại, lẩm bẩm nói: "Đừng nhúc nhích."

"Chàng... Đi ra!" Khuôn mặt Tần Du Du đỏ gần như muốn rỉ máu, nghiến răng nghiến lợi yêu câu.

"Như vậy rất tốt, chút nữa thuận tiên chúng ta tiếp tục, còn có thể đổi tư thế thú vị hơn." Nghiêm Di không đợi Tần Du Du phản bác, liền đè thắt lưng, mông nàng, ngồi dậy.

"Ối, ngươi là tên vô lại sắc dục xông tim rồi! Sắc lang giả đứng đắn!" Thân thể Tần Du Du không kìm được trầm xuống, chỉ cảm thấy cái làm ác đó của Nghiêm Di hung hăng đâm vào chỗ sâu trong cơ thể nàng một chút.

Nàng sợ run cả người, phát hiện mình giãy giụa chẳng qua với nam nhân vô lại trước mặt này, càng giãy giụa ngược lại cảm giác càng rõ ràng mãnh liệt, rốt cuộc nổi giận lớn, hung hăn đấm hắn hai cái.

Nghiêm Di buồn cười nắm lấy nắm tay của nàng, từ từ mở từng ngón tay ngọc nhỏ dài nắm chặt của nàng, đặt vào trong miệng nhẹ cắn, liếm, hôn.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du ngăn không được, mặt đỏ tim đập, cố gắng để chính mình không thấy sự cố ý trêu ghẹo, cợt nhả của tên lưu manh này, hừ nói: "Chàng nói, chàng không phải dùng ta song tu?"

"Không phải." Nghiêm Di không quá chuyên tâm phủ nhận dự đoán của nàng, hai tay lại bắt đầu không thành thật sờ soạng trên người nàng.

Tần Du Du vội vàng ngăn hắn xâm phạm, chỉ có thể dùng chút lý trí suy nghĩ.

Đại yêu quái đáng giận này quả thật chưa từng lừa gạt nàng, hắn cùng lắm là nói một chút giấu hơn một nửa thôi, cuối cùng dẫn dắt nàng hiểu sai. Hắn nếu nói đây không phải song tu, vậy nhất định là không phải rồi.

Cũng đúng! Song tu thì hai người cùng thúc đẩy, nàng một người không hề có tu vi, ngoại trừ chân khí Nghiêm Di hao tổn giúp nàng khôi phục tu vi, vốn dĩ không có khả năng có gì đó có thể khiến tu vi của Nghiêm Di tăng lên được.

"Không phải song tu thì là gì?" Tần Du Du quyết định trực tiếp hỏi hắn, tránh cho tự minh bất tri bất giác hiểu sai hướng.

Nghiêm Di hình như cố ý lảng tránh câu hỏi này, chỉ cười đến mị hoặc: "Là gì nàng thử vài lần nữa không phải rõ sao?" Nói xong dùng nụ hôn niêm phong, không chịu trả lời câu hỏi nào của nàng.

Hắn càng như vậy, Tần Du Du càng nghi hoặc, lo lắng, nhưng... Không phải nàng quá yếu đâu, thật sự là đối thủ quá cường đại, sự ngoan cố chống cự của nàng rất nhanh bị Nghiêm Di tận lực trêu chọc, hóa thành chủ động phối hợp...

https://thuviensach.vn

Chương 98: Ta muốn nhìn rõ chàng

Hắn càng như vậy, Tần Du Du càng nghi hoặc, lo lắng, nhưng... Không phải nàng quá yếu đâu, thật sự là đối thủ quá cường đại, sự ngoan cố chống cự của nàng rất nhanh bị Nghiêm Di tận lực trêu chọc, hóa thành chủ động phối hợp.

Tên vô lại này, quả hấp dẫn người... Tần Du Du trong lòng oán giận, thân thể lại khó kiềm chế, trầm mê trong đó.

Sau một vòng điên loan đảo phượng, Tần Du Du từ từ chậm chạp hít thở lấy khí, nhìn rõ trạng thái của hai người, xấu hổ và giận dữ suýt nữa muốn đào cái hỗ ngay tại đó nhảy vào, tự lấp lại.

Y phục hai người đa số còn đang trên người, của nàng cũng tàm tạm, nhưng y phục không ngay ngắn, * lộ ra ngoài.

Còn Nghiêm Di lại khá là vô cùng thê thảm --- nàng vừa rồi hưng phấn quá mức, hơn nữa còn chưa quen khống chế tu vi cao hơn nhiều so với lúc trước, không cẩn thận dùng sức quá một chút, xé rách vài chỗ trên thân y bào của hắn, sau lưng càng xé mấy mảng lớn... Tình cảnh này thật giống như nàng bạo lực, xâm phạm hắn hơn á.

Mất mặt quá! Tuy nàng thừa nhận mình có chút sắc, nhưng cũng chưa tới trình độ này mà.

Nàng còn có mặt nào chỉ trích yêu quái tướng công là sắc lang, vô lại nữa?

Tần Du Du rối rắm đưa lưng về phía Nghiêm Di không chịu để ý hắn.

Nghiêm Di thể xác và tinh thần đều khoan khoái, đối với tiểu thê tử gây cho hắn vô tận vui thích, lợi ích này thì vô tận nuông chìu, sủng nịch.

"Nàng không thoải mái sao? Muốn đến suối thánh tắm rửa một lần không, suối thánh có ích cho thân thể nàng." Nghiêm Di từ phía sau ôm lấy nàng, dịu dàng hôn lên vết bớt nhỏ nhỏ hình lá phong sau cổ nàng.

Tần Du Du giả chết không để ý tới, thật ra là rất động tâm, trên người dính dính nhầy nhầy khiến nàng rất không quen, suối thánh tuy rất cổ quái, nhưng phải thừa nhận, gần con suối đó phát ra mùi hương khiến nàng rất thoải mái.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di thấy nàng không trả lời cũng không thúc giục, dù sao ôm nàng lẳng lặng nằm như vậy cũng rất thoải mái, hắn cũng không nhớ rõ mình đã bao nhiêu năm rồi không thả lỏng như vậy.

Nhưng thật ra Tần Du Du không chịu nổi trước, đánh móng vuốt của hắn ngồi dậy, không kêu một tiếng đã đi thẳng về phía suối thánh.

Nghiêm Di đưa tay ôm lấy thắt lưng nàng, cười nói: "Làm gì lãng phí thân y phục này? Cởi xuống lần nữa đi."

Hắn không thèm để ý thân y phục ít ỏi này, hắn là muốn nhìn nàng xinh đẹp phong tình ở trước mặt mình cởi y phục cơ.

Tần Du Du hung tợn, ngang tàng liếc nhìn hắn một cái, nói: "Ta không chịu! Dù sao chàng cũng rất giàu có mà."

Nói xong tránh tay của Nghiêm Di, không nói hai lời liền nhảy vào trong hồ.

Nàng có ý định muốn "hủy thi diệt tích" lớp y phục này, trên đó có nhiều dấu vết khiến nàng đỏ mặt lắm, nàng tuyệt đối không muốn cho bất kì ai nhìn thấy, về mặt này suối thánh dùng rất đúng lúc.

Nàng mới nhảy vào hồ nước chưa bao lâu, y phục trên người liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, nàng có thể cảm giác được ánh mắt mãnh liệt của Nghiêm Di cách đó không xa, nhưng nàng trong lòng đối với suối thánh kỳ quái này có chút sợ hãi, yêu quái tướng công ở gần nàng mới cảm thấy an toàn một chút, còn về bị thấy hết... Dù sao nàng đã sớm bị nhìn sạch hết rồi!

Tần Du Du phá bình phá suất, cố gắng xem nhẹ ánh mắt Nghiêm Di, vui sướng bơi vài vòng trong hồ nước.

Suối thánh này quả thật rất cổ quái, lúc trước nàng lần đầu tiên vào trong đây, sức nổi của nước rất nhỏ rất nhỏ, nhưng lần này nàng chỉ dùng chút ít sức lực thôi, đã có thể thoải mái mà nổi trên nước, sức nổi so với sông Trường Giang, Hoàng Hà còn mạnh hơn nhiều.

Nàng lá gan lớn hơn, nhìn nhìn đầu rồng đá đen nguồn suối ở giữa hồ nước, quay đầu lại hỏi Nghiêm Di: "Nước suối ở đó, ta còn có thể uống không?"

Nghiêm Di gật gật đầu: "Có thể, nước suối này có ích cho nàng, nàng muốn uống bao nhiêu cũng không có vấn đề gì."

https://thuviensach.vn

Tần Du Du đúng lúc nhìn thấy mấy món không giống y bào* trên người Nghiêm Di, bỗng nhiêu thầm nghĩ: tốt nhất lừa luôn yêu quái tướng công xuống đây, hoàn toàn tiêu hủy chứng cứ phạm tội trên người hắn luôn!

(*) vì Tần Du Du xé nên y bào không còn nguyên vẹn nữa.

"Chàng sao không xuống tắm rửa một lần luôn?" Tần Du Du "thân mật" đề nghị.

"Ái thê muốn mời ta cùng tắm?" Nghiêm Di tươi cười rất... tà ác.

Tần Du Du vì muốn thủ tiêu chứng cứ phạm tội, cố gắng đè nén xấu hổ, tức giận xuống, giả cười nói: "Đúng vậy, chàng xuống hay không?"

Dựa theo hiểu biết của Tần Du Du đối với yêu quái tướng công, với tình cảnh này, hắn hẳn là rất nhiệt tình bổ nhào xuống mới đúng, nhưng kết quả lại hoàn toàn trái ngược với suy nghĩ của nàng.

Nghiêm Di nhìn nàng có chút tiếc nuối, lắc lắc đầu nói: "Nước suối thánh này vô ích với ta, đành phụ ý tốt ái thê một phen rồi."

Hả? Thế mà không mắc lừa sao?!

Tần Du Du không ngờ tới mình chủ động với mời mọc vậy còn gặp phải cái đinh lớn, khó giải quyết, nhưng yêu quái tướng công nói nước suối thánh này vô ích với hắn... Nàng bỗng nhiên nhớ tới biểu hiện của hắn khi hai người đi vào suối thánh hôm qua.

Hắn quả thật rất không thích con suối đó, lúc ở bên cạnh hồ nước còn có tâm tình cợt nhả, đùa giỡn nàng, càng tới gần con suối, thân thể cùng vẻ mặt hắn liền càng cứng ngắc.

Nhất là sau khi nàng uống nước suối rồi, hành động hắn nhanh chóng đưa nàng quay lại bờ hồ, quả thật chính là như lâm đại địch vậy.

Hay là đúng như lời hắn nói, nước suối thánh này có hại, vô ích đối với hắn? Hôm qua hắn vì nàng mới miễn cưỡng xuống nước, đưa nàng qua đó?

Điều này vô cùng có thể nha, với trạng thái nàng hôm qua không hề có tu vi, không nói có thể trực tiếp chìm xuống chết đuối ở trong suối thánh rồi, cho dù nàng có khả năng bơi qua được, e rằng còn chưa tới tới một nửa đã chịu không nổi nhiệt độ thấp của hồ nước, hao tổn thể lực rồi.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ như vậy, oán giận, lửa nóng trong lòng Tần Du Du nhất thời vơi đi hơn phân nửa, yên lặng bơi tới con suối, ngẩng đầu liên tục uống mấy ngụm nước suối.

Gần con suối tràn đầy hơi thở sinh mệnh nồng đậm khiến thể xác và tinh thần nàng thư thái, gần như muốn ở bên con suối không đi nữa.

Không đúng! Hơi thở sinh mệnh?

Tần Du Du nhớ tới Đại Chủy từng nói qua, pháp môn tu luyện của Nghiêm Di có quan hệ với sát khí, có phải vì nguyên nhân này không, cho nên chân khí trong cơ thể hắn xung đột với hơi thở sinh mệnh gần con suối?

Trong lòng nàng có cái gì đó chợt lóe lên, còn chưa kịp bắt được, chợt nghe giọng nói Nghiêm Di từ trên bờ truyền đến: "Tắm rửa xong rồi thì lên đi, không phải nói muốn đi xem cơ quan sao?"

Tần Du Du vừa nghe hai chữ "cơ quan", nhất thời vứt toàn bộ lung tung rối loạn khác lên chín tầng mây, cao hứng bừng bừng bơi trở lại bờ.

Lúc tay nàng chạm vào đá xanh bên cạnh hồ mới bỗng nhiên tỉnh lại, mình như vậy sao lên đây, lại phải mặc bộ y phục "nhận không ra người" cho Nghiêm Di xem nữa, chẳng những mình mất mặt, hơn nữa cũng quá tiện nghi cho hắn.

"Chàng cũng đi tắm rửa, thay y phục đi." Nàng quyết định qua cầu rút ván, xua Nghiêm Di đi rồi nói sau.

Nghiêm Di buồn cười đưa tay sờ sờ mặt nàng, lừa gạt, dụ dỗ nói: "Ta muốn nhìn rõ nàng, còn bộ dáng y phục nàng nữa."

Tần Du Du trưng khuôn mặt nhỏ nhắn vì hắn mà trong nháy mắt đỏ ửng, nàng nhìn nhìn rương y phục cách đó không xa, rốt cuộc quyết định đau dài không bằng đau ngắn: "Các nàng Lục Ý chọn y phục ta không thể mặc cái khác, chàng đi lấy y phục đến, ta, ta sẽ mặc cho chàng xem."

Nàng xem như đây là "cắt đất đền tiền" tránh phiến toái sau này. Nàng nhìn Nghiêm Di chuẩn bị chu toàn mọi thứ như thế, còn có dự cảm bọn họ có thể sẽ ở cấm địa một thời gian nữa, y phục trong rương y phục của nàng, Nghiêm Di sớm muộn gì cũng biết. Thà rằng hiện tại nói rõ ràng luôn.

Nàng nghĩ Lương Lệnh chung quy sẽ không để mấy tiểu thái giám trong phủ cũng chuẩn bị cho Nghiêm Di một đống y phục màu sắc khoa trương đâu?

https://thuviensach.vn

Nếu thật sự, vì mở mang tầm mắt, nàng hy sinh một chút màu sắc cũng không việc gì.

Chương 99: Ký hiệu thần bí

Không cần nói đến thân phận, địa vị của Nghiêm Di, hắn lúc trước trưng khuôn mặt than giống như xác chết, tuyệt đối không có người bình thường nào dám làm loại chuyện đó với hắn.

Phải nói, là người bình thường cũng không nghĩ tới chuyện này cơ.

Tưởng tượng Nghiêm Di núi băng mặt than lại mặc y phục mỏng lộ hết, hình ảnh đó thật sự là... Rất khủng bố, rất khiến người ta ăn không ngon.

Lúc Tần Du Du đang thiên mã hành không, suy nghĩ miên man, Nghiêm Di cũng hiểu được, không cần lục xem y phục trong rương đó là cái kiểu loại gì nữa, hắn cũng có thể đoán ra sơ sơ rồi.

Tiểu thê tử của mình tuy đôi lúc nhiệt tình, to gan, nhưng nhìn nàng hiện tại thái độ hờn giận, lại tràn ngập nghi ngờ đối với mình, không thể ngay ngày đầu tiên tân hôn sẽ chủ động mặc y phục mê người như vậy đến đối mặt hắn.

Nhớ tới nàng lúc nãy còn chẳng hiểu tại sao nổi giận với mình, có lẽ là do cả rương y phục đều như vậy cả, nàng không có sự lựa chọn.

Nói như vậy, một thân y phục màu đen xinh đẹp, động lòng người đó hắn là bộ bảo thủ nhất trong rương đó rồi... Nghiêm Di không phủ nhận lúc mình nghĩ vậy, trong lòng liền nóng lên, vô cùng chờ mong.

Nhưng chờ tới tối nay lại nhìn cũng có thể, hiện tại càng nhìn càng khiến hắn máu nóng sôi sùng sục mất thôi.

Nghiêm Di đưa tay từ trong nhẫn Tu Di lấy ra một thân y bào của mình đặt bên cạnh hồ, cười nói: "Được rồi, ta chờ xem."

Tần Du Du bẹp miệng, mếu máo, nàng càng xấu hổ yêu quái tướng công càng đắc ý, nàng dứt khoát hào phóng nhanh nhanh chút mặc xong là ổn.

Nàng rất nhanh nhẹn đưa tay dựa vào vách hồ, thân mình liền nhảy ra khỏi nước, đáp xuống trên bờ, nàng cũng không cần tìm vải khăn lau khô, hơi đẩy

https://thuviensach.vn

chân khí trong cơ thể, thân thể trong nháy mắt liền khô ngay.

Bước vài bước đến trước mặt Nghiêm Di, Tần Du Du phô trương thanh thế hung hăng trừng mắt, liếc hắn một cái, cảnh cáo hắn không được làm càng, sau đó liền xoay người đưa tay lấy lớp y bào bên cạnh hắn.

Nghiêm Di cũng không ngăn cản, chỉ càn rỡ nhìn chằm chằm nàng, trong miệng trêu đùa: "Du Du, nàng cũng không mặc tiết y sao?" Hắn lấy ra chỉ là một thân ngoại bào.

Thân thể Tần Du Du hắn đã sớm nhìn cực kỳ rõ ràng, cẩn thận rồi, liền ngay cả chỗ bí ẩn nhất cũng không bỏ qua. Hắn chỉ muốn đùa nghịch nàng, nhìn bộ dáng nàng mềm mại, ngang bướng, tức giận bừng bừng thôi.

Còn nhiều thời gian, hắn có rất nhiều cơ hội từ từ nhìn mỗi bộ mặt của nàng, từ từ hưởng thụ thân mình mê người của nàng gây cho hắn vô tận vui thích.

Tần Du Du biết rõ hắn định đùa giỡ nàng, hừ một tiếng không phản ứng, sau khi phủ lớp y bào lên, chạy đến rương y phục bên kia lấy ra một bộ tiết y có thể miễn cưỡng nhìn được ra, đưa lưng về phía hắn, nhanh chóng mặc vào.

Do bộ y bào ngăn cản tầm mắt, Nghiêm Di không nhìn thấy hình ảnh khiến người ta kích động nữa.

"Y phục của chàng đều ở trong nhẫn Tu Di?" Tần Du Du chất vấn nói, nàng mặc y phục của Nghiêm Di, quả nhiên phát hiện rất lớn lại rất dài, chỉ có thể miễn cưỡng mặc vào thôi.

"Ừ."

"Đều đưa cho ta." Tần Du Du đương nhiên ác thanh ác khí nói.

Nghiêm Di thản nhiên nhìn nàng, không tiếng động từ chối.

Tần Du Du lập tức thay đổi sách lược. Dịu dàng ngọt ngấy nói: "Giúp trượng phu quản lý y phục, không phải trách nhiệm của thê tử sao?" Lời nói buồn nôn như vậy, ngay cả chính nàng còn thấy ghê tởm nữa.

Nghiêm Di cũng không ý kiến. Trong nháy mắt búng ngón tay, một rương y phục rơi trên mặt đất.

Tần Du Du rất nhẹ nhàng thở ra, rốt cuộc xem như giải quyết vấn đề y phục.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di thoải mái cởi y bào trên người, lấy trong nhẫn Tu Di ra một cái khăn vải lau lau người một chút, thay một bộ y phục khác, cả quá trình không hề tránh Tần Du Du, cũng không đi tới gần suối thánh.

Tần Du Du lúc mới đầu còn có chút thẹn thùng, sau đó nghĩ lại hắn cũng nhìn mình rồi. Không nhìn lại rất thiệt thòi, vì thế dùng sức nhìn thêm vài lần.

Quan trọng nhất là, nàng rốt cuộc tìm được cơ hội đem y phục Nghiêm Di mới thay ra ném vào trong suối thánh, hủy thi diệt tích --- sớm biết đơn giản như vậy, nàng vừa rồi không cần trêu chọc vô ích rồi.

Hai người lăn qua lăn lại như vậy, lúc cần thì ăn này nọ, Tần Du Du thoải thoải mái mái làm tổ trong lòng Nghiêm Di, miệng lớn gặm lương khô. Trong đầu nghĩ tới từ để hình dung tình trạng bọn họ bây giờ --- ngoại trừ ngủ thì là ăn!

Trước khi nàng vào cấm địa, đều là hướng tới cơ quan nơi này a, kết quả vào lâu như vậy rồi, đa số thời gian đều là chuyện đó chuyện đó, thật sự là rất sa đọa.

Lần này Nghiêm Di ngược lại không làm chuyện xấu nữa, sau khi hai người ăn xong liền đưa nàng đi tham quan cấm địa.

Cấm địa gần như là khoét rỗng núi nhỏ xây dựng nên, quy mô to lớn bên trong nhìn rất tài nghệ điêu luyện, ngoại trừ đại điện có bia ngọc bích cùng tượng ngọc khi bọn họ vào hành lễ đó ra, còn có ba mươi sáu tòa điện quy mô nhỏ hơn, bên trong chứa các loại sách cổ, đan dược, thiên tài địa bảo gì đó, kho báu dưới hoa viên trong vương phủ so với nơi này, hoàn toàn là khác nhau một trời một vực.

Nguyệt quốc lập nước đã qua ngàn năm, nội tình quả nhiên không bình thường.

Điều khiến thân hữu kinh hỉ nhất, thế mà có một tòa đại điện tất cả đều là tập tranh, tài liệu, bản vẻ các loại cơ quan.

Nhưng ghi chú cùng giải thích bên trong rất hỗn loạn, rất nhiều ký hiệu cổ quái, muốn dựa vào bản vẽ để hiểu rõ chế tạo ra sao, trong thiên hạ không mấy cơ quan sư có thể làm được, cũng có thể bản vẽ kỳ quái này để ở nơi này nhiều năm như vậy chưa hề thấy mặt trời.

Tần Du Du vừa nhìn thấy mấy ký hiệu đó, vẻ mặt liền trở nên rất cổ quái.

https://thuviensach.vn

"Nàng có biết ý nghĩa mấy kí hiệu đó không?" Nghiêm Di vẫn chú ý vẻ mặt của nàng, gần như lập tức phát hiện nàng không ổn.

Tần Du Du chậm rãi gật gật đầu: "Sư phụ đã dạy ta... Sư phụ nói không sai, năm đó xây dựng nơi này quả nhiên là "đồng môn" của ông, trong thiên hạ chỉ có bọn họ dùng ký hiệu tương tự nhau."

"Đồng môn? Bản vẽ này chính là do tổ tiên Nghiêm thị ta lưu giữ, cách nay ít nhất đã hơn một ngàn năm, nếu không phải bởi vì chất liệu giấy của bản vẽ chế tạo đặc biệt, giờ phút này đã sớm hóa thành tro bụi. Sao ta chưa từng nghe nói có một môn phái cơ quan lợi hại như vậy truyền lưu đến nay?"

Nghiêm Di ban đầu vốn không nghĩ tới Tần Du Du thế mà hiểu được ý nghĩa của ký hiệu thần bí trên bản vẽ này, hắn cùng với thái hậu và hoàng đế chỉ nghĩ trình độ của Tần Du Du về cơ quan thuật xuất sắc, có lẽ có khả năng dựa vào bản vẽ cân nhắc ra nguyên lý thiết kế bản vẽ, chế tạo ra cơ quan trên bản vẽ.

Không ngờ nàng thế mà hoàn toàn có năng lực xem hiểu bản vẽ này. Cơ quan được vẽ trên bản vẽ bao gồm tất cả, không ít quân giới có sức mạnh khác thường, dựa vào lời chú thích, năng lực của cơ quan thần kì có thể để cho người thường dùng mấy giây sát thương võ thánh cấp mười.

Nếu chế tạo ra những cơ quan này... Ngay cả Nghiêm Di là người bình tĩnh như thế, trong lòng cũng không khỏi nổi lên sóng to cuồn cuộn.

Tần Du Du đang cầm một bức bản vẽ, có chút mờ mịt nói: "Sư phụ nói ông đến từ thế giới đó, tổ tiên Nghiêm thị các người rất có thể cũng đến từ nơi đó, cho nên ông nói bọn họ là đồng môn."

Thế giới đó? Nghiêm Di nhíu mày, tạm thời bỏ qua vấn đề này, hỏi ngược lại: "Cơ quan trên bản vẽ này nàng có thể chế tạo ra không?"

"Một số có thể." Câu trả lời của Tần Du Du nghe ra có hơi "nghĩ một đằng nói một nẻo".

Nghiêm Di giật lấy bản vẽ trên tay nàng đặt sang một bên, ôm nàng, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lên nói: "Du Du, cho ta biết sự thật."

Chương 100: Thầy trò khó trị

https://thuviensach.vn

"Ta có thể làm, nhưng sẽ không làm." Tần Du Du nhăn nhăn mũi hừ nói.

"Vì sao?"

"Sư phụ nói mấy thứ này không thích hợp xuất hiện lúc này, sẽ mang đến rất nhiều biến hóa lớn không thể biết trước được, binh khí quân giới lại càng không cần nói, tùy tiện một món cũng có thể sát thương vô số mạng người." Nàng là đứa trẻ rất ngoan, rất nghe lời sư phụ, tuy cũng bướng bỉnh, tùy hứng làm sư phụ tức giận bất đắc dĩ, nhưng trên một vài nguyên tắc, vấn đề quan trọng, nàng tuyệt đối cùng lập trường, nhất trí với sư phụ.

Dù mấy câu chuyện xưa sư phụ kể cho nàng, nàng cũng không phải hiểu hết, nhưng trên vấn đề quan trọng sư phụ chưa bao giờ lừa nàng, nàng tin tưởng quyết định của sư phụ.

Nghiêm Di nhíu mày, nói: "Lấy chồng theo chồng, nàng sao chưa từng nghe lời ta như vậy?"

"Ai nói có đạo lý ta nghe theo người đó." Tần Du Du không cho là đúng, hàm ý là lời sư phụ nói khá có đạo lý.

"Hơn nữa tổ tiên chàng có lẽ cũng tán thành quan điểm của sư phụ ta." Tần Du Du chỉ chỉ bản vẽ bị Nghiêm Di ném sang một bên, nói: "Bản vẽ đó cùng với quyển trục cuốn ca ca chàng cho ta đó rõ ràng đều từ một người mà ra. Cơ quan đồ trong quyển trục cuốn là để cơ quan sư bình thường xem hiểu, cho nên không sử dụng mấy ký hiệu đặc biệt này, đánh dấu rõ ràng, dễ hiểu, nhưng tiêu chuẩn lại kém hơn nơi này rất nhiều.

"Sau đó?" Nghiêm Di thản nhiên hỏi.

"Chàng không biết năm đó tổ tiên ngươi vẽ bản đồ này, là cố ý không muốn để người ta xem hiểu bên trong sao? Bằng không ông ấy hoàn toàn có thể dùng ký hiệu, chữ viết giải thích mà cơ quan sư bình thường có thể hiểu. Sư phụ năm đó nhận bản vẽ cơ quan từ trong tay mẫu thân ta, ông dựa vào ấn giám trên mặt biết đây là sản phẩm của thánh tổ thân lập nước Nguyệt quốc, cho nên mới hoài nghi tổ tiên ngươi là đồng môn với ông."

Tần Du Du dừng một chút tiếp tục nói: "Ông tiếp xúc với rất nhiều cơ quan sư, đã thử dò xét Văn thúc thúc thậm chí cả các cơ quan sư nghệ nhân cấp cao trong cung Nguyệt quốc, vô cùng xác định loại ký hiệu đặc biệt này, trong thiên

https://thuviensach.vn

hạ bây giờ ngoại trừ ông, ngay cả tam đại thế gia công nhận có cơ quan sư nhiều nhất, cơ quan thuật cực mạnh, ngay cả hoàng thất Nguyệt quốc cũng không ai hiểu được. Tổ tiên chàng để lại bản vẽ nhưng không nói cho hậu nhân ý nghĩa của ký hiệu này, không phải là không hy vọng những người khác lợi dụng chế tạo ra thứ trên bản vẽ đó sao?"

Nàng gần như có thể khẳng định tổ tiên Nghiêm thị cũng giống như sư phụ, không muốn những thứ có sức phá hoại nghiêm trọng đó từ tay mình truyền ra ngoài quá sớm, nhưng lại nhịn không được "ngứa nghề", cho nên mới vẽ bức này lại để chúng nó không ai có thể hiểu, vĩnh viễn phủ đầy bụi trong cấm địa này.

"Sư phụ nàng nếu cũng có cái nhìn nhất trí với tổ tiên ta, vì sao lại cho nàng xem ký hiệu này?" Nghiêm Di dứt khoát chỉ ra sơ hở lớn này.

Tần Du Du nói: "Vì sư phụ muốn có người cùng thảo luận với ông, mà lại không muốn ta để lộ nội dung thảo luận cùng bản vẽ sơ đồ ra ngoài nha."

Nghiêm Di có chút hiểu được ý đồ "khuynh nang tương thụ" của Tề Thiên Nhạc đối với Tần Du Du.

Vô địch rất cô đơn, trình độ cơ quan thuật của Tề Thiên Nhạc quả thật cao hơn cơ quan sư khác rất nhiều, thậm chí ông tìm cũng không thấy ai có thể cùng ông bàn luận, may mắn ngẫu nhiên nhận được một đệ từ cũng đủ thiên tài, ông mới có thể miễn cưỡng có một đối tượng trao đổi cùng, nhưng chỉ dám lý luận suông thôi.

Theo lời kể của Tần Du Du đủ loại bàn luận về sư phụ nàng, hai thầy trò này có rất nhiều cơ quan tuyệt đỉnh đủ để kinh thế hải tục nhưng đều chỉ dừng lại ở thiết kế bản vẽ, thậm chí vốn dĩ không hề muốn cũng không dám biến chúng thành sự thật.

Hắn đã hơi hiểu loại ý tưởng này, nhưng đứng trên lập trường của hắn cũng khó cùng nhận thức.

Nghiêm Di đến bây giờ cũng chưa quá chắc chắn trình độ cơ quan thuật của hai thầy trò này đến tột cùng là tới mức độ nào rồi.

Nghe nói cơ quan sư trong thiên hạ cao nhất cũng chỉ mới cấp chín, mà hiện giờ nhìn chung trong tam đại thế gia, ngay cả cơ quan sư công nhận cấp tám cũng không có, lại càng không nói cấp chín.

https://thuviensach.vn

Cơ quan sư cấp năm đã đủ hống hách thiên hạ, cấp sáu tuyệt đối là người hạng nhất của tam đại cơ quan gia tộc, mà cấp bảy cũng là cường giả đứng đầu trong tam đại gia tộc, mỗi người đều là lão quái lánh đời, không ra ngoài, ngay cả bọn họ còn khỏe mạnh hay không cũng không ai biết.

Tiểu thê tử của hắn từng nói, nàng mười một tuổi thực lực đã vượt qua cơ quan sư cấp năm, so với cơ quan được xem là xuất sắc của tam đại thế gia, với nàng giống như trò chơi bình thường của trẻ nhỏ, nàng liếc mắt một cái có thể nhìn thấu nó hoàn toàn rồi.

Lương Lệnh từng nói tận mắt thấy nàng cả đêm làm ra một cơ quan ám khí ít nhất cấp sáu, đó là vì nàng khi đó không hề có tu vi, nên khả năng chế tác bị giảm đi nhiều.

Nếu có thể thuyết phục nàng giải mã bản vẽ, để cho thợ chế tạo ra lợi khí thần bí, quân giới khổng lồ này, thì kế hoạch thống nhất thiên hạ của Nguyệt quốc sẽ như hổ thêm cánh, cho dù đại nạn trước mắt của hắn không thể hoàn toàn đạt thành, ít nhất cũng có thể "dọn dẹp" tâm phúc tai họa từ Li quốc do Phụng Thần giáo cầm quyền.

Nhưng mắt thấy bộ dáng Tần Du Du vô cùng kiên trì, sau này muốn nàng thay đổi chủ ý, cũng có thể nàng lập tức trở mặt ngay ấy chứ.

Nghiêm Di rũ mắt xuống, che đi thần sắc biến ảo trong mắt, kéo Tần Du Du nói: "Đi thôi, trong cấm địa còn rất nhiều nơi nàng chưa đi qua."

Nói xong liền kiên quyết xách nàng đến ngoài điện, khép lại cổng đá đại điện dễ như bỡn.

Tần Du Du nghe hiểu là Nghiêm Di cố ý muốn nàng giải mã chế tạo cơ quan trên bản vẽ, hiện tại vì nàng không muốn, liền ngay cả bản vẽ cũng không chịu cho nàng xem sao?

"Quỷ hẹp hòi!" Tần Du Du oán giận nói.

Nghiêm Di đi phía trước bước chân dừng lại, xoay người lại có chút bất đắc dĩ xoa xoa đầu nàng nói: "Ta còn thời gian rất dài ở lại đây, bản vẽ đó sẽ không cất cánh bay mất đâu."

Tần Du Du nhất thời xấu hổ, nàng giống như lấy dạ tiểu nhân đo lòng quân tử.

https://thuviensach.vn

"Rất xin lỗi." Nàng biết sai lập tức sửa, chủ động ôm thắt lưng hắn giải thích, nàng không nên hiểu lầm hắn như vậy.

Nghiêm Di cười cười ôm một cái xem như bỏ qua.

Hắn rộng lượng như vậy, Tần Du Du ngược lại càng ngượng ngùng, nói tóm lại, Nghiêm Di đối với nàng gần như muốn gì được đó, tuy rất hiển nhiên ở phương diện nào đó lợi dụng nàng, nhưng chưa bao giờ có ý đồ tổn thương nàng, trên đời đối với nàng là người tốt nhất trừ sư phụ, chính mình lại vì một vài nguyên tắc lập tức từ chối giúp đỡ, làm khó hắn, giống như có chút quá mức.

"Chàng nói chúng ta ở trong này một thời gian? Vì sao chứ? Qua mấy ngày nữa chúng ta ăn cái gì?" Nàng ôm cánh tay Nghiêm Di quyết định tìm chút đề tài dụ hắn vui vẻ.

Ngày trước nàng làm sư phụ tức giận, cũng làm như vậy.

Nghiêm Di cảm giác nàng đang lấy lòng khoe mẻ, trong lòng vừa bực mình vừa buồn cười, còn có chút lo lắng, tiểu nha đầu này ít nhất vẫn coi trọng cảm nhận của hắn.

Hắn hiện tại cảm giác với Tề Thiên Nhạc rất phức tạp, vừa cảm kích ông giáo dưỡng ra đệ tử Tần Du Du đáng yêu, thú vị như vậy, vừa ghen ghét địa vị của ông trong cảm nhận của Tần Du Du.

Hắn phải hoàn toàn có được lòng của tiểu nha đầu này, để nàng toàn tâm toàn ý hướng về hắn, chỉ có thể đi từng bước một thôi.

Hắn trong lòng thầm than một tiếng: "Ở lại làm gì lát nữa nàng sẽ biết. Trong cấm địa có tổng cộng ba nguồn nước, trong đó có hai chỗ là suối thánh của tộc ta, còn một chỗ là nguồn nước bình thường, trong đó có rất nhiều cá tươi, chúng ta có thể nướng ăn. Ta cũng mang theo gạo và mì cùng với một ít rau quả nén vào... Nàng sẽ nấu cơm sao?"

Chương 101: Lợi dụng rất triệt để

"Cơm ta nấu cũng bình thường thôi, nhưng ta sẽ nướng cá, sư phụ nói cá ta nước ăn ngon lắm!" Tần Du Du hất khuôn mặt nhỏ nhắn, đắc ý nói.

https://thuviensach.vn

Nàng bỗng nhiên nghĩ đến nguồn nước Nghiêm Di vừa nói tới, tò mò nói: "Có tới hai suối thánh? Một suối khác ở đâu?"

"Hai suối thánh ở liền kề nhau, nhưng muốn tới suối thánh đó phải đi đường hoàn toàn khác, nơi đó nàng tuyệt đối không được tới gần, nó không giống với 'Sinh Tuyền' nàng thấy lúc trước đâu, nơi đó tràn đầy tử khí, tên là 'Tử Tuyền'. Sinh Tuyền có thể xóa tan vật chết, mà Tử Tuyền lại làm tan biến vật sống. Hơi thở ở Tử Tuyền làm tổn hại nàng rất lớn, nơi nào trong cấm địa này đều có thể đi, duy nhất chỗ đó, tuyệt đối không được tới gần." Vẻ mặt Nghiêm Di ngưng trọng, giống như lập tức trở lại mặt than núi băng vốn có vậy.

Tần Du Du nhớ tới cây trâm cài của mình vô thanh vô tức tan ra, biến mất trong nước suối thánh, nếu Tử Tuyền đó cũng lợi hại giống vậy, có phải người sống bước xuống đó sẽ trực tiếp bị tan mất, ngay cả mảnh vụn cũng không tìm thấy không?

Nàng nhịn không được rùng mình một cái, gật đầu nói: "Dạ, đã biết."

Nghiêm Di mỉm cười cúi đầu hôm mi tâm nàng nói: "Ngoan."

"Chàng hiện tại muốn đưa ta đi đâu?" Tần Du Du hỏi.

"Nàng không phải đối với cơ quan trên đường ra vào nơi này cảm thấy rất hứng thú sao?" Nghiêm Di xoa xoa đầu nàng nói.

Tần Du Du nhất thời hai mắt tỏa sáng, vui vẻ, dùng sức gật đầu. Mấy cơ quan đó khi đi vào nàng chỉ mới nhìn lướt qua sơ sơ thôi, tuy hình như đều đã lâu năm không tu sửa nên không thể dùng nữa, nhưng đó là do "đồng môn" của sư phụ tự tay làm, so với xem bản vẽ suông, cân nhắc, tưởng tượng tốt hơn nhiều.

Nhưng nàng rất nhanh phát hiện mình giống như lại bị lừa nữa rồi.

"Đây là ý gì?" Tần Du Du giật mình nhìn đủ loại linh kiện, tài liệu cùng công cụ trên mặt đất, trong lòng nảy sinh dự cảm không tốt.

Nghiêm Di buồn cười hôn nhẹ lên môi nhỏ nhếch lên của nàng, đương nhiên nói: "Nàng là vợ của Nghiêm thị ta, đồ vật trong nhà bị phá hủy, đương nhiên cần giúp đỡ sửa chữa một chút."

"Chàng đưa ta vào thật ra là muốn ta làm thợ sửa chữa!" Tên lưu manh này lợi dụng nàng cũng quá triệt để nhỉ?! Nàng nghĩ đi vào là để khôi phục tu vi cho

https://thuviensach.vn

nàng, thì ra đó chỉ là một trong những mục đích thôi, yêu quái tướng công ngay ngày đầu tân hôn liền lộ ra đuôi cáo rồi.

Nghiêm Di ôm nàng, vuốt ve như mèo con, cún con, cười nói: "Nàng không phải rất thích mấy thứ này sao? Chúng ta ở lại đây một khoảng thời gian nữa, chờ nàng sửa chữa chúng nó xong hết. Ta dẫn nàng đi xem thứ thú vị hơn."

"Còn có đồ nào bị phá hủy à?" Tần Du Du không chịu mắc mưu.

"Cái đó hoàn hảo, là một cơ giới khổng lồ do tổ tiên ta tự tay làm ra, dùng 'gỗ đàn Ô Kim Băng Hải' tạo ra." Trong giọng nói Nghiêm Di tràn ngập dụ dỗ, lừa gạt.

Tần Du Du vừa nghe “gỗ đàn Ô Kim Băng Hải” suýt nữa nhịn không được chảy nước miếng tại chỗ, nàng nghe qua loại vật liệu gỗ này rồi, tên của nó cũng nêu rõ đặc sắc của nó --- sinh ra ở Băng Hải, màu như Ô Kim *(vàng đen)*.

Loại gỗ đàn này đặc tính quý nhất là tính dày đặc, cứng chắc. Có thể so sánh với huyền thiết, hơn nữa vạn năm không mục, dùng nó chế tạo đồ vật thậm chí càng thách thức thời gian còn hơn cả đồ đá nữa.

Loại đàn mộc thần bí này sớm đã trở thành truyền thuyết, sư phụ từng nghe nói trong lăng mộ đế hoàng thượng cổ nào đó ngẫu nhiên sẽ tìm được một mảnh, nửa mảnh. Dùng nó làm cơ quan, bản lĩnh xa hoa này đến độ không biết nên hình dung thế nào nữa.

Hay là do "đồng môn" của sư phụ tự tay chế tạo, có thể vị cơ quan tông sư này dùng vật liệu đắt tiền như vậy làm cơ quan, tuyệt đối sẽ không phải là đồ bình thường đâu.

"Hiện tại liền đưa ra đi xem không được à?" Tần Du Du ôm Nghiêm Di, cọ cọ ra sức làm nũng.

"Không được." Nghiêm Di mặc kệ là tình trạng mặt than hay là tình trạng mỉm cười hiện tại. Từ chối người ta cũng gọn gàng, dứt khoát như vậy.

"Lưu manh!" Tần Du Du muốn lại không được, lập tức trở mặt, a ô cắn một cái lên cằm Nghiêm Di.

Nghiêm Di không so đo với nàng, xoa xoa đầu nàng nói:" Mau bắt đầu đi, sữa chữa cho tốt mấy cái này đi liền đưa nàng đi xem."

Nàng biết ngay yêu quái tướng công không phải người tốt mà!

https://thuviensach.vn

Tần Du Du lẩm bẩm lầu bầu cam chịu bắt đầu kiểm tra sửa chữa các cơ quan bị hư hại.

Phải nói, tuy là bị người bắt làm việc quần quật, nhưng mấy cơ quan này quả thật rất thú vị, cho nên Tần Du Du cũng chỉ có ý kiến, oán giận chút thôi. Cũng không thật sự cảm thấy khó xử, tức giận gì lắm.

Bọn họ hiện tại này lúc tới đường đi vào trung tâm cấm địa, hai cổng lớn ra vào bằng đồng thau đã khép chặt lại, trong suốt đường đi đều dựa vào rất nhiều dạ minh châu Nghiêm Di mang theo, ánh sáng các loại đá chiếu sáng.

Tần Du Du từ phía sau cơ quan ở cổng bắt đầu kiểm tra. Dựa vào độ rỉ sét cùng ăn mòn trên cơ quan linh kiện, ít nhất đã trăm năm chưa từng có người tu sửa rồi, tuy nhìn ra dấu vết các loại tỉ mỉ bảo dưỡng. Nhưng mấy cơ quan này cũng không phải dùng thép nguyên chất, thượng đẳng luyện thành, thế mới có thể bị ăn mòn, tổn hại.

Cơ quan nơi này không hổ là từ tay "đồng môn" của sư phụ làm ra, cùng với tác phẩm của người được gọi là cơ quan đại sư bên ngoài không hề cùng nằm trên đường thẳng, Tần Du Du bất tri bất giác trầm mê trong đó, hoàn toàn quên mất thời gian, thậm chí cũng quên luôn một Nghiêm Di của nàng lẳng lặng ở một bên nhìn.

Không biết qua bao lâu, lỗ mũi bỗng nhiên ngửi thấy hương thơm, bụng nhanh chóng phản ứng, phát ra tiếng kêu ùng ục, Tần Du Du ngẩn ngơ, rốt cuộc phục hồi tinh thần, nhìn về phía tỏa ra hương thơm đó.

Nghiêm Di bưng một cái đĩa có mấy con cá nướng, không xa đang đi tới bên cạnh nàng, thấy tầm mắt nàng chuyển lại đó, cười nói: "Lại đây ăn đi."

"Chàng biết nướng cá?!" Tần Du Du nhảy người chạy tới, rất tâng bốc dùng mũi hít hít mấy cái.

Nghiêm Di buông cá nướng, lấy túi nước cho nàng rửa móng vuốt đầy rỉ sắt dính dầu, chọn một con cá béo mập nhất đưa đến bên miệng nàng.

Tần Du Du không khách khí há miệng, ăn từng miếng từng miếng.

Con cá này xương ít lại không tanh, thịt tươi, hương vị cũng rất thơm ngon, hơn nữa năng lực nướng cá của Nghiêm Di quả thật không tệ, bụng lại đói cồn cào, Tần Du Du gần như cảm thấy đây là con cá ngon nhất mình từng ăn.

https://thuviensach.vn

Sau khi ăn no nê rồi, Tần Du Du nhịn không được hỏi: "Ta vừa rồi thấy mấy linh kiện ngươi mang đến đều được đúc rất đúng chuẩn, đầy đủ cả, ngươi không phải là có bản vẽ cơ quan hoàn chỉnh đó chứ? Tuy ta cũng có thể đoán ra cách sửa chữa lại các cơ quan ở đây, nhưng sẽ tốn nhiều thời gian hơn, nếu ngươi đưa bản vẽ cho ta, có lẽ ba bốn ngày là có thể sửa chữa xong toàn bộ rồi.

Nghiêm Di đưa trái cây nhỏ màu đỏ cho nàng ăn, giải thích nói: "Vốn là quả thật có bản vẽ hoàn chỉnh, gồm hai phần, cuốn thứ nhất là bản vẽ khuôn mẫu linh kiện, cuốn thứ hai thuyết minh mỉ tỉ cùng với kế hoạch chi tiết đổi mới trang bị. Năm đó tổ tiên của Giang Như Luyện lén vào cấm địa, lấy cắp không ít bảo vật, sách cổ, trong đó có cả hai cuốn tài liệu bản vẽ."

"May mắn lúc đó công xưởng hoàng gia để lại trọn vẹn toàn bộ thành phẩm lắp ráp được, sau đó mới dựa vào thành phẩm phục hồi nội dung cuốn thứ nhất, nhưng với những linh kiện đó làm sao ráp lại, đổi mới thế nào thì lại rất lờ mờ."

Tần Du Du kỳ quái nói: "Các người tìm nhiều cơ quan sư lợi hại, liền có thể nghiên cứu rõ ràng một hai thứ rồi."

*Chương 102: Nàng luôn nhớ ta**

(Nguyên văn: Du du ngã tâm)*

Nghiêm Di vừa liên tục đút nàng ăn quả đỏ nhỏ kì lạ, vừa nói: "Đó đương nhiên cũng nghĩ tới rồi, nhiều năm qua như vậy cũng có vài cơ quan sư nghệ nhân hoàng thất được đặc biệt cho phép vào cấm địa nghiên cứu, nhưng thủy chung không ai có thể sữa chữa chúng nó."

Tần Du Du nhất thời đắc ý, nếu không phải nàng, những cơ quan này đoán chừng phải đợi lão khốn kiếp Giang Như Luyện đó cùng hậu nhân của hắn mang cuốn bản vẽ thứ hai đến sửa chữa thôi.

Nàng quả nhiên là cơ quan sư thiên tài nổi tiếng à nha!

Nàng đắc ý một lát chợt nghĩ đến một chuyện, trừng mắt dựng mày chất vấn nói: "Nếu cơ quan sư có thể được đặc biệt cho phép vào cấm địa, chàng vì sao muốn ta lấy chàng rồi mới cho ta đi vào chứ?!"

https://thuviensach.vn

"Mấy cơ quan sư đó tuổi đều đã lớn rồi, bọn họ muốn quãng đời còn lại có thể được cho phép đi vào." Nghiêm Di không nhanh không chậm giải thích.

Khó trách nhiều năm như vậy không ai có thể sửa chữa xong mấy cơ quan này cả, thì ra đều cho mấy cơ quan sư lớn tuổi, gần đất xa trời đến, bọn họ tuy kinh nghiệm phong phú, nhưng mắt không tinh, đầu óc chậm chạp, cơ quan ở đây đối với bọn họ mà nói chính là biết rõ cấu tạo cũng không biết phải tốn bao nhiêu năm.

Nghĩ đến cơ quan sư trẻ tuổi khỏe mạnh, thì không muốn làm chuyện hi sinh này. Cơ quan sư cao cấp trẻ tuổi ở các nước được xem như là bảo bối, quốc vương bình thường không chịu dễ dàng lãng phí nhân tài đến mức này.

Tần Du Du không ngừng ăn năm sáu trái cây màu đỏ, làm tổ trong lòng Nghiêm Di ăn no thỏa thêu mới nghĩ đến hỏi: "Chàng cho ta ăn trái cây gì vậy?"

"Quả Giáng Châu, ăn ngon không?"

Tần Du Du cảnh giác hơn: "Trái cây này có phải có tác dụng đặc biệt gì hay không?"

Nghiêm Di hào phóng nói: "Quả thật có chút tác dụng." Hắn đưa tay mò lên bụng Tần Du Du, từ từ xoa nhẹ, vẻ mặt vô cùng dịu dàng.

Tần Du Du bị hành động quỷ dị của hắn khiến trong lòng có chút sợ hãi: "Có tác dụng gì? Chàng lại muốn làm gì ta?"

"Muốn cái gì chứ? Chỉ là giúp nàng điều dưỡng thân mình, cho nàng trễ vài năm mới có thai con nối dòng của ta thôi. Sinh con quá sớm không tốt cho thân thể nàng." Nghiêm Di cười hôn nhẹ nàng.

"Sư phụ cũng nói vậy, nhưng Vi Nương biết nhất định rất thất vọng." Tần Du Du nhớ tới khuôn mặt tha thiết, hăng say của Đỗ Vi Nương hận không thể nhét nàng lên giường Nghiêm Di, lập tức sinh ngay một đứa con, liền cảm thấy da đầu run lên.

Sắc mặt Nghiêm Di có chút khó coi: "Sư phụ nàng sao lại nói với nàng chuyện này?" Ông ta không biết kiêng dè chút ít với nữ đệ tử của mình hay sao?"

Tần Du Du không hiểu hắn vì sao lại mất hứng: "Đây là sự thật vì sao không thể nói?"

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di không nói, cũng may sư phụ của tiểu nha đầu này đã mất tích rồi, tốt nhất vĩnh viễn mất tích luôn đi.

Tần Du Du nhìn thấy mặt lạnh như băng của hắn chẳng những không sợ, ngược lại cảm thấy thân thiết hơn, hì hì cười, đưa tay chọc chọc da mặt căng cứng nói: "Ta lúc trước nghe đại thẩm trong thôn nói, có vài người đặt tên tự là thiếu gì thì gọi đó. Chàng không phải vì mặt luôn căng cứng, nghiêm túc làm mất vui nên mới gọi là "Vĩnh Lạc"** đó chứ?"

(**) Vĩnh: mãi mãi, vĩnh viễn - Lạc: vui mừng, vui cười.

Nàng phát hiện Nghiêm Di ở trước mặt nàng thật ra là một con hổ giấy, không vui cũng cùng lắm ôm nàng, bắt nạt một chút thôi, cũng không thật sự làm tổn thương nàng, cho nên đối với khuôn mặt núi băng, nghiêm túc đó cũng không nổi lên chút ý nghĩ e ngại nào trong đầu cả.

Nghiêm Di vuốt tóc nàng nói: "Có lẽ. Nàng gọi là Du Du là vì sao?"

Có lẽ mẫu thân lúc trước đặt tên tự này cho hắn, quả thật là hy vọng hắn có thể hoàn toàn giải quyết di chứng luyện công mang lại, có thể sống vui vẻ, hạnh phúc.

"Bởi vì sư phụ thích một bài thơ. Đắc tức cao ca thất tức hưu, đa sầu đa hận diệc du du. Kim triêu hữu tửu kim triêu tuý, minh nhật sầu lai minh nhật sầu.***"

(***) Bài thơ Giải sầu - Tác giả: không rõ

Tạm dịch:

Mất thời buồn bã, được thời vui,
Đa cảm đa sầu vẫn ung dung.
Sáng nay có rượu sáng nay say,
Ngày mai sầu đến ngày mai sầu.

(Du Du - 悠悠 là ung dung đó)

Lại là sư phụ nàng! Nghiêm Di không muốn lại nghe từ miệng nàng nhắc tới nam nhân mà trong cảm nhận của nàng rõ ràng địa vị còn cao hơn cả hắn, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lên, dùng sức hôn xuống.

Tần Du Du bị hắn hôn môi liên tục nồng nhiệt, thở hồng hộc, nghe hắn nói nhỏ bên tai: "Ta chỉ nghĩ đến một câu thơ... Du du ngã tâm."

https://thuviensach.vn

(Kinh thi: Thanh thanh tử khâm. Du du ngã tâm nghĩa *Tà áo xanh xanh. Ta luôn nhớ nàng)*

Yêu quái tướng công giống như càng ngày càng nói lời ngon tiếng ngọt, Tần Du Du trên mặt nóng rần, nằm trong lòng hắn, nghe tiếng tim đập của hắn, không nói lời nào.

Tần Du Du nghĩ cho dù không có bản vẽ, nàng nhiều nhất dùng bảy ngày có thể sửa chữa xong toàn bộ cơ quan trong đường đi ra vào, kết quả phát hiện nàng lo nghĩ thiếu mất một nhân tố quan trọng - Nghiêm Di.

Nghiêm Di đa số thời gian đều ở đó "giám sát". Không phải sợ nàng không cố gắng, mà là sợ nàng quá trầm mê, mỗi lần nhìn thấy thời gian không còn sớm nữa, sẽ trực tiếp ôm nàng đi, không cho nàng tiếp tục.

Nói là sợ nàng quá mệt mỏi, thật ra là lừa nàng về, dụ nàng mặc xiêm y khiến người ta mặt đỏ do nhóm Lục Ý chuẩn bị, sau đó đổi mới đủ kiểu làm nàng càng mệt.

Ngẫu nhiên Nghiêm Di cũng sẽ dùng thứ này thứ nọ dẫn dắt sự chú ý của Tần Du Du rời đi, ví dụ kéo nàng đi thăm các đại điện trong cấm địa chẳng hạn.

Cấm địa hoàng tộc Nghiêm thị gần như chính là bao gồm toàn bộ bảo khố to lớn, Tần Du Du cảm thấy dù để nàng ở trong này nghỉ ngơi vài năm, cũng không lo buồn phiền, chỉ một điện cơ quan bản vẽ thôi là có thể khiến nàng tiêu phí hơn nửa năm rồi.

Ngày hôm đó Tần Du Du ăn no được Nghiêm Di kéo đi tản bộ trong cấm địa để tiêu thực, đúng lúc đi qua tòa đại điện có thờ tượng ngọc, bia ngọc, Tần Du Du chỉ chỉ tên "Nghiêm Nam" trên bia ngọc, hừ nói: "Tên gia hỏa đó mà cũng có thể khắc tên lên trên này, xem ra tiêu chuẩn gia tộc chàng cũng không quá cao."

Vừa dứt lời, mông đã bị người vỗ một cái: "Cái gì gia tộc chàng?"

"Gia tộc chúng ta! Tần Du Du biết mình nói sai, lập tức nịnh nọt, nghiêm túc sửa đổi, yêu quái tướng công vô cùng không vừa lòng chuyện nàng không xem mình là người họ Nghiêm, chỉ cần nàng không cẩn thận nói lỡ miệng, lập tức sẽ làm vẻ mặt cho nàng xem.

Nghiêm Di đối với việc nàng nhận sai thái độ khá hài lòng, sắc mặt dịu đi một chút, rốt cuộc giải thích nghi hoặc cho nàng: "Nghiêm Đống với Nghiêm

https://thuviensach.vn

Nam là do hoàng hậu đầu tiên của phụ hoàng sinh ra, Nghiêm Đống lúc năm tuổi nhiễm bệnh, chết yểu, mẫu hậu huynh ấy thương tâm quá độ cũng đi theo. Bà với phụ hoàng là biểu huynh muội xa, là thanh mai trúc mã, hai người cảm tình sâu đậm, sau khi bà mất, phụ hoàng vô cùng thương tâm, từng có một lần muốn lập Nghiêm Nam làm thái tử, sau đó lại từ bỏ. Tên của huynh đệ bọn họ, là do phụ hoàng mạnh mẽ yêu cầu khắc lên, các trưởng lão trong tộc cũng không bằng lòng, sau đó Nghiêm Nam lúc mười sáu tuổi đột phá trở thành võ giả cấp sáu, các trưởng lão mới không phản đối nữa."

Giọng nói Nghiêm Di bình thản giống như nói chuyện của người khác, Tần Du Du lại nhịn không được miên man bất định, tên của Nghiêm Đống này, vừa nghe liền biết hoàng đế cõ lẽ lúc hắn sinh ra đã có ý muốn lập hắn làm thái tử, chỉ có Nghiêm thị này con cháu ngang hàng trong tên đều có chữ "mộc", ngay cả chữ "đông", Nguyệt quốc dùng phía đông để chỉ hoàng đế.

Nghiêm Đống lại là đứa con cả do hoàng hậu sinh, quả thật danh chính ngôn thuận.

Một người gần như nhất định làm hoàng đế như vậy lại sống không quá năm tuổi, đây cũng rất thần bí. Nghiêm thị thoạt nhìn không thiếu cao thủ, trong tộc bọn họ muốn bệnh chết cũng có chút khó khăn.

Nghiêm Nam nhân yêu vương gia đó lại là nhân vật lợi hại mười sáu tuổi liền thăng cấp lên võ giả cấp sáu rồi? So với nàng còn thiên tài hơn! Chân nhân bất lộ tướng mà.

Hắn hiện tại ít nhất cũng hơn hai mươi rồi, sao lại vẫn là cấp sáu? Đức hạnh hắn khiến người ghét chẳng lẽ là giả vờ? Sợ hoàng đế nham hiểm giết hắn, cho nên mới khiến đức hạnh mình thành ra như vậy?

Những người hoàng gia này, thật sự là quá lắm.

Tần Du Du có chút hoài nghi đánh giá Nghiêm Di, hắn cùng hoàng huynh nham hiểm của hắn năm đó so với Nghiêm Đống còn nhỏ hơn, nhưng mẫu hẫu bọn họ, nhìn qua thật không dễ chọc...

Nghiêm Di búng một cái lên tráng nàng: "Miên man suy nghĩ cái gì đó? Mẫu hậu không cần cũng không muốn đối phó mẫu tử bọn họ."

https://thuviensach.vn

Giọng điệu thật lớn! Hay là vị thái hậu nương nương trong cung kia còn có thể biết trước đứa con cả mình sinh sẽ trở thành hoàng đế, cho nên yên tâm, thoải mái chờ đối thủ tự chịu diệt vong?

Nghiêm Di nói tới đây, không nói thêm gì nữa, chuyển đề tài nói chuyện, chỉ chỉ bia ngọc nói: "Nàng đếm xem trên bia ngọc này có bao nhiên nữ tử khác họ Nghiêm thị lấy chồng khắc tên lên đó.

Tần Du Du đã sớm thấy vấn đề này kỳ quái, đếm đi đếm lại, liên quan đến thê tử của tổ tiên bọn họ cùng với nàng mới gia nhập, thế mà chỉ phát hiện được năm tên. Trong đó ba người là hoàng hậu, chỉ có một người cũng là vương phi giống nàng.

"Sao lại chỉ có mấy người như vậy?" Tần Du Du hỏi.

"Điều kiện cho nữ tử lưu tên tại đây, đều đã trải qua đa số trưởng lão Nghiêm thị ta tán thành, ở trong tộc địa vị rất cao, là hoàng hậu hay là chính thê của tộc trưởng." Thái độ Nghiêm Di không chút nào giống như đang nói giỡn.

Tần Du Du nhớ rõ, hắn từng không ngừng một lần nêu rõ ám chỉ qua, ở Nguyệt quốc, nàng ngoại trừ đối với hoàng huynh cùng mẫu thân hắn có tôn trọng đầy đủ, còn họ hàng hoàng tộc khác cũng không nhất định phải khách khí, đa lễ.

Hiện tại nhớ lại, giọng điệu hắn lúc đó hãnh diện, rõ ràng là trong lòng cảm thấy địa vị những người khác cũng không hề ngang bằng với nàng.

"Thế, ta làm chuyện tốt gì địa vị lại cao như vậy chứ?" Tần Du Du không thấy vinh hạnh, ngược lại cảm thấy bất an, vô công bất thụ lộc, người của Nghiêm thị nâng nàng lên cao như vậy, định lợi dụng nàng triệt để.

Nghiêm Di hôn nhẹ lên mặt nàng, cười nói: "Nàng hầu hạ ta cho thật tốt, toàn tâm toàn ý làm thê tử tốt của ta là được."

Nói gì vậy?!

Tần Du Du không phục, đấm hắn mấy cái, sẳng giọng: "Ngạo mạng điên cuồng! Chưa đòi chàng hầu hạ là tốt rồi, còn muốn ta hầu hạ chàng, hừ!"

"Ái thê muốn ta hầu hạ nàng? Đến đây, chúng ta trở về, vi phu nhất định cúc cung tận tụy, hết sức hầu hạ nàng thật tốt." Ánh mắt cùng giọng điệu mờ ám của Nghiêm Di đã cho thấy rõ ràng hắn muốn "hầu hạ" Tần Du Du như thế nào.

https://thuviensach.vn

"Lưu mạnh háo sắc!" Tần Du Du ôm cổ hắn hung hăng cắn một cái, nhưng cũng không hề kiên quyết từ chối đề nghị lưu manh này.

Bởi vì... Nàng hình như cũng là người có chút háo sắc.

Nghiêm Di vừa ôm nàng đi về phía suối thánh, vừa thổi khí bên tai nàng: "Hôm nay nàng mặc sa y**** màu đỏ đi, nhất định cực kỳ xinh đẹp..."

(****) sa y: loại y phục vải siêu mỏng, siêu xuyên thấu)

Trong hang không thấy trời trăng, toàn bộ dựa vào đồng hồ nước thời trước để phán đoán thời gian, bất tri bất giác bọn họ đi vào cấm địa đã là ngày thứ mười, cơ quan trên đường ra vào cũng đã sửa chữa, chạy thử xong toàn bộ rồi.

Tần Du Du lôi kéo Nghiêm Di, muốn hắn đưa mình nhìn cơ quan chế tác bằng gỗ đàn Ô Kim Băng Hải trong truyền thuyết đó, Nghiêm Di lại không chút nóng vội từ trong ngực lấy ra một cái vòng tay vàng đen đeo vào cổ tay nàng, nói: "Tặng cho nàng này, nàng phải ngoan ngoãn, luôn luôn đeo."

Tính chất vòng tay vô cùng kỳ quái, Tần Du Du nâng tay lên nhìn thấy, mặt trong vòng tay khắc bốn chữ nhỏ, chính là "Du du ngã tâm (Ta luôn nhớ nàng)".

Nàng có chút cảm động sờ sờ bốn chữ đó, bỗng nhiên giật mình ngẩng đầu nhìn Nghiêm Di: "Đây là..."

Chương 103: Dã tâm

"Không sai, đây là gỗ đàn Ô Kim Băng Hải, bên trong cấm địa cũng không còn nhiều." Nghiêm Di nắm tay nàng đi vào sâu bên trong cấm địa.

Tần Du Du được đưa đi trên đường duy nhất vào cấm địa đến bên bờ một suối nước, Nghiêm Di gần như mỗi ngày đều ở đây bắt cá, cũng đưa nàng tới mấy lần, nàng rất rõ nơi này ngoại trừ hồ nước có đầy ấp cá tươi ngon ra không còn bất cứ vật gì khác.

"Cơ quan đó ở dưới đáy hồ?!" Tần Du Du nhớ rõ một vài nước sơn gỗ được cất giữ trong cổ mộ, ngàn năm trong nước vẫn không mục nát, nhưng gỗ đàn Ô Kim Băng Hải cần giữ gìn như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di nói: "Lối vào mật thất chứa cơ quan chạy bằng dòng nước dưới hồ này."

Ngoài cấm địa có quân đội hùng hậu, bên trong có vô số cơ quan, thế mà lại dùng mật thất cẩn thận như thế để che dấu, cất giữ cơ quan, có thể hiểu đối với hoàng tộc Nghiêm thị mà nói, cơ quan đó trân quý như thế nào.

Sự tò mò của Tần Du Du đã tăng thêm đến mức tột đỉnh rồi, cho nên đương nhiên lúc Nghiêm Di đề nghị nàng bỏ áo khoác để thuận tiện xuống nước, nàng hoàn toàn không hề do dự liền làm theo.

Nghiêm Di cho hai quả dạ minh châu lớn nhất vào trong túi lưới, mỗi cái buộc trên lưng mình với Tần Du Du, sau đó đưa nàng cùng nhau lặn vào trong hồ.

Có lẽ sau khi lặn xuống hai, ba trượng, Tần Du Du bơi theo Nghiêm Di chui vào trong một đường hầm trên thạch bích, lặn bơi suốt trăm trượng, đường hầm đột nhiên trở nên trống trải hẳn, hai người bơi lên trên một lúc rốt cuộc ngoi lên khỏi mặt nước.

Tần Du Du âm thầm thở dài, nếu nàng không phải đột nhiên trở thành võ tôn cấp chín, e rằng vốn dĩ không có cách nào một hơi lặn tới nơi này.

Trước mắt là một cái hang núi tối đen, chỉ có viên dạ minh châu bên hông hai người phát sáng lờ mờ, Nghiêm Di lấy cây đuốc ra thắp sáng, Tần Du Du rốt cuộc nhìn rõ cảnh tượng trong hang núi.

Một pho tượng hình dáng cực kì giống "đại pháo" trong bản vẽ của sư phụ, vật đó được đặt trên đài cao bằng ngọc bạch, khung pháo có chứa bánh xe, có thể di chuyển được, đi vào đúng lúc phát hiện trong thân pháo, ống pháo rỗng tuếch, tất cả linh kiện được đặt trong cái rương nhỏ, bên trong còn có thuyết minh tỉ mỉ chế tạo đạn pháo. Duy nhất không có chính là bản vẽ thuyết minh cách lắp linh kiện này vào như thế nào.

Tần Du Du nhìn thấy đại pháo khổng lồ này ngơ ngác, xuất thần, đây là vũ khí có tính sát thương cao mà sư phụ rất muốn làm lại không dám làm, không ngờ nàng ở đây lại nhìn thấy vật này.

Nhưng nàng biết đại pháo khổng lồ này thật ra chính là mô hình đắt tiền thôi, đại pháo thật sự phải dùng thép nguyên chất đúc, nhưng nếu nói đại pháo

https://thuviensach.vn

này dùng thép nguyên chất đúc thành, từ nhiều năm trước đã rỉ mòn hư hại rồi.

Trên đài cao bạch ngọc dưới khung pháo có khắc một đoạn chi chít chữ. Nhìn tên trên đó đúng là bút tích của thánh tổ Nghiêm thị rồi.

Tần Du Du liền hơ cây đuốc từ đầu đến cuối một lần, ý nghĩa cơ bản vô cùng giống với suy đoán của nàng.

Pho đại pháo này quả thật là do thánh tổ Nghiêm thị tự tay chế tác, ông ấy cũng cho rằng mình không nên làm ra, nhưng lại nhịn không được "ngứa nghề". Ông ấy cuối cùng cũng chỉ là người chứ không phải thần thánh, lại là vị vua lập quốc. Cho nên không khỏi mang chút tâm tư cùng dã tâm.

Ông khống chế dục vọng bản thân dùng loại đại pháo đi tàn sát khắp nơi, nhất thống thiên hạ, nhưng hậu duệ của mình -- chỉ cần có người có thể trong một ngày phá giải cơ quan của ông ấy ở trên núi Thọ Nam, hậu nhân Nghiêm thị có thể cân nhắc đưa người đó đến nơi này.

Nếu cơ quan thuật của người đó giỏi đến mức có thể lắp ráp hoàn thành mô hình pho đại pháo này. Vậy xem như ý trời cho phép hậu nhân Nghiêm thị ông nhất thống thiên hạ. Bọn họ có thể chế tạo loại đại pháo khổng lồ này hoàn thành việc năm đó ông làm dỡ dang.

Núi Thọ Nam, đúng là nơi Tần Du Du gặp Nghiêm Di lần đầu tiên!

Trong đầu Tần Du Du hỗn loạn, dường như lập tức nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện, lại dường như có rất nhiều, rất nhiều chuyện vẫn chưa hiểu rõ.

Nàng mù mờ nhìn về phía Nghiêm Di, Nghiêm Di ôm nàng, hôn lên mi tâm nàng nói: "Du Du, nàng có thể hoàn thành pho đại pháo này đúng không?"

Dựa theo lời thánh tổ để lại, pho đại pháo này bắn ra ít nhất có thể xa tới mười dặm, đạn pháo rớt xuống lập tức sẽ nổ tung. Ngay cả cường giả cấp võ thánh cũng cản không được, có lợi khí này, trong thiên hạ còn có ai, có nước nào đối địch lại Nguyệt quốc nữa?

Nghiêm Di mỗi khi nhớ tới đây không khỏi cảm xúc tuôn trào. Nguyệt quốc có kế hoạch lớn nhất thống thiên hạ mấy năm rồi, tâm nguyện lớn đó sẽ có thế hệ hoàn thành rồi, Nghiêm thị cũng chân chính trở thành thiên hạ cộng chủ!

Tần Du Du lấy lại bình tĩnh nhìn hắn nói: "Ngươi biết ta sẽ không làm vậy mà."

https://thuviensach.vn

Vị thánh tổ Nghiêm thị đó giao chuyện giết người phóng hỏa khắp thiên hạ cho con cháu mình làm, nói đây là cái thiên ý chó má gì đó. Nàng lại không định phối hợp với ông ấy, thành đồng lõa với ông ấy.

Nghiêm Di quả thật đã sớm đoán trước kết quả này, mấy ngày trong cấm địa này, hắn không ngừng một lần dụ dỗ Tần Du Du nhìn cơ quan bản vẽ thánh tổ để lại, Tần Du Du nhìn lại nhìn nhưng không có chút xíu dục vọng biến chúng nó thành sự thật.

Nữ tử với nam từ không giống nhau, đối với việc nhất thống thiên hạ không có dã tâm, nhất là Tần Du Du từ nhỏ đã chịu ảnh hưởng của sư phụ nàng, xem cơ quan trên bản vẽ giống như thiên tai khiến thiên hạ đại loạn vậy, càng không chịu vì mình mà vi phạm nguyên tắc kì quái của sư phụ.

Nghiêm Di bình tĩnh nhìn nàng một lát, thở dài nói: "Thôi được, nàng đã không muốn, bỏ đi."

Hả?!

Tần Du Du nháy nháy mắt, bất ngờ cực kỳ, nàng đã chuẩn bị cùng tranh chấp thậm chí trở mặt với Nghiêm Di đâu vào đó rồi, kết quả hắn lại thoải mái, bỏ qua việc này như vậy.

Nàng cảnh giác hắn, yêu quái tướng công từ khi nàng quen biết, quả thật chưa từng miễn cưỡng nàng làm chuyện gì, nhưng cuối cùng lại khiến nàng vô tình ngoan ngoãn đi theo đường hắn đặt ra, hắn càng dễ nói chuyện, nàng lại càng cảm thấy sợ hãi hơn!

Nghiêm Di giống như không nhìn thấy sự kinh ngạc của nàng, cười nói: "Nàng muốn tiếp tục ở trong này nhìn sao, hay là muốn theo ta trở về luyện công?"

Luyện công gì chứ?! Rõ ràng là thỏa mãn sắc dục của hắn! Ai sợ ai chứ!

"Chúng ta trở về luyện công đi." Tần Du Du cười đến quyến rũ lại tràn ngập khiêu khích, lưu manh rõ ràng biết nàng sợ ở trong này lâu sẽ nhịn không được ráp hoàn chỉnh mô hình pho đại pháo đó, cho nên cố ý dùng điều này lừa nàng, nàng mới không mắc mưu đâu!

"Thật ra ở trong này cũng có thể..." Tay của Nghiêm Di không biết khi nào đã trượt đến trước ngực nàng, cách cái yếm mỏng nâng viên cầu tuyết non mềm

https://thuviensach.vn

nhào nặn đứng lên, động tác mềm nhẹ thong thả, lại khiến hơi thở nàng lập tức dồn dập lên.

Tần Du Du muốn tách khỏi móng vuốt sói của hắn, lại phát hiện tay kia không biết khi nào đã ôm trọn eo nàng, ôm cả người nàng nhốt vào trong ngực, khiến cơ thể hai người gần như trần rụi dán chặt vào nhau.

"Trở về được không, nơi này... Ta không quen..." Tần Du Du lập tức thay đổi sách lược, mềm giọng cầu khẩn.

"Nơi này không mới mẻ, thú vị sao?" Nghiêm Di không rút lui, cúi đầu tìm kiếm, cạy mở cái miệng nhỏ nhắn khiến hắn mê muội đó, che kín nó lại, sau đó đối với chủ nhân nó muốn làm gì thì làm.

Tần Du Du chôn đầu trong lòng hắn cọ cọ, hai mắt lấp lánh hấp dẫn nói: "Trở về đi mà, ta có một chủ ý rất thú vị... Chàng nhất định sẽ thích."

Là lúc để tên lưu manh này biết sự lợi hại của nàng, bằng không lại nghĩ nàng dễ ức hiếp lắm!

Chương 104: Tần Du Du phản công mạnh mẽ

Tần Du Du chủ động hấp dẫn, bộ dáng Nghiêm Di luôn luôn vô cùng thích ăn, cho nên rất nhanh nàng liền như mong muốn trở về bên suối thánh, Tần Du Du chầm chậm dưới ánh mắt lửa nóng của Nghiêm Di từ từ cởi ngoại bào, lộ ra cái yếm hồng đào nhạt mỏng manh mặc bên trong, dưới ánh lửa làm nổi bật da thịt trơn trắng như tuyết, vô cùng mịn màng của nàng, dáng người càng mềm mại lả lướt biểu lộ không sót chút gì.

Cảnh đẹp cùng bộ dáng đã đủ khiến hắn huyết mạch sôi sục, khó có thể kiềm chế, nhưng hắn lại không vội hành động, chỉ cười đến mị hoặc: "Chủ ý thú vị của nàng đâu? Ta chờ."

"Chàng ngoan ngoãn đừng nhúc nhích, không cần gấp gáp..." Tần Du Du đi tới, cởi từng lớp y phục trên người hắn, chỉ để lại một lớp sau cùng che đậy thân thể thôi.

https://thuviensach.vn

Nàng giống như xà tinh mềm mại dán lên thân thể hắn, thong thả vặn vẹo thân mình quấn quít lấy hắn vũ động. Đùi ngọc thon dài khi thì nâng lên chầm chậm vòng qua hông hắn cọ xát nhẹ lên da thịt hắn, cùng hắn đan vào nhau, khi thì nhanh quấn chặt lấy thắt lưng hắn, chống đỡ thân thể hắn, thay góc độ khác dán sát vào hắn vuốt nhẹ.

Tần Du Du cả người quấn lên người Nghiêm Di, vừa mị hoặc uốn éo vừa ôm cổ hắn, cắn nhẹ lên lổ tai hắn, nhẹ thổi khí nói: "Thấy thích không?"

Lúc này là thời gian Nghiêm Di cùng nàng hoan hảo, tuy cũng biết tiểu thê tử của mình vô cùng nhiệt tình, to gan, nhưng chủ yếu đều là nàng dưới sự trêu chọc, hấp dẫn của mình kìm lòng không được đáp lại, chưa bao giờ từng chủ động như thế, xinh đẹp như thế.

Nàng giống như đã hoàn toàn hóa thành ma nữ, khiến hắn ý loại tình mê, quên hết tất cả, trong mắt, trong lòng chỉ còn lại hương thơm của nàng, ánh mắt quyến rũ, mị hoặc cùng thân thể xinh đẹp khiến hắn trầm luân.

Hắn nhịn không được cả người nóng rực, cánh tay căng cứng, muốn hung hăng nhào nặn, nhập vào thân thể của mình. Tiểu yêu tinh mê người như thế, khiến hắn hận không thể một ngụm nuốt luôn.

"Ta nói không cho chàng động!" Tần Du Du sẳng giọng, ngang ngược làm nũng, dùng sức cắn một cái lên lổ tai hắn.

Hắn còn chưa kịp nổi giận, những nụ hôn nhẹ liên tục dừng trên mặt, trên môi, trên cổ hắn, nhẹ như lông chim, lại khiến hắn ngứa đến tận xương tủy.

Hắn muốn lúc này là đè nàng xuống giường, tận tình phóng túng dục diễm đang cuồn cuộn cháy hoàn toàn của mình, rồi lại nhịn không được chờ mong nàng còn có mánh khóe nhỏ mê người nào nữa.

Nhưng sau đó!

Trong mắt Tần Du Du chợt lóe sáng, ba sợi tóc dài nhất trên đầu ngón tay lập tức biến thành ba kim châm dài. Lập tức đâm vào sau cổ hắn.

Cả người Nghiêm Di cứng đờ, ánh mắt lúc đầu nhìn Tần Du Du đầy lửa nóng nháy mắt biến thành lạnh lẽo, tiểu yêu nữ này thế mà nhân lúc hắn động tình dùng sức ám toàn hắn!

https://thuviensach.vn

Tần Du Du nếu đã ra tay sẽ không định dừng lại, sợi tóc dài ở trong tay nàng biến thành nhiều cây châm nhỏ dài, nhanh chóng đâm vào các vị trí đặc biệt trên người Nghiêm Di.

Động tác của nàng nhanh như gió, gần như trong một cái hít thở đã đâm vào một trăm lẻ tám châm dài do nhánh tóc biến thành lên người hắn.

Ánh mắt Nghiêm Di chầm chậm từ khiếp sợ lạnh lẽo lúc đầu trở lại bình thường.

Tần Du Du cười tủm tỉm trên người hắn nhảy xuống, đưa tay sờ sờ khuôn mặt hắn, đắc ý nói: "Thấy thích chứ? Chàng còn có thể nói chuyện, nhưng tu vi hoàn toàn bị phong bế, hơn nữa thân thể, tứ chi đều không động đậy được đâu! Ha ha!"

Nghiêm Di chỉ thản nhiên nhìn nàng, không nói một lời.

Tần Du Du hung hăng nhéo mũi hắn một chút, hừ nói: "Chàng không thể nào ngờ được chàng cũng có ngày này? Rốt cuộc để chàng nằm trong tay ta!"

Cảm giác có thể tùy tiện ngược đãi yêu quái tướng công như vậy thật sự là quá mức nghiện mà! Tần Du Du mở cờ trong bụng, cảm thấy tức nghẹn lâu như vậy, rốt cuộc để nàng có cơ hội phát tiết một phen.

Từ khi nàng khôi phục tu vi, nàng liền một mực tự hỏi phải làm sao hòa nhau một một, thổi ra một ngụm ác khí, hơn nữa yêu quái tướng công che giấu nàng nhiều chuyện lắm, nàng không hỏi cho rõ ràng, e rằng sau này ngủ cũng ngủ không yên.

Trời biết trong lòng hắn còn có mưu ma chước quỷ gì lợi dụng nàng nữa đây.

Hắn tuy thoạt nhìn đối với nàng không tệ, nhưng không ai thích cảm giác lúc nào, ở đâu cũng bị người dắt mũi cả.

"Chàng không hỏi ta muốn làm gì chàng sao?" Con mồi quá mức bình tĩnh, khiến cảm giác thành tựu của Tần Du Du giảm mạnh, nàng có chút mất hứng, nhéo cánh tay hắn một cái nói.

"Nàng còn có thể làm gì ta?" Nghiêm Di bỗng nhiên cười rộ lên, cười đến rất là mờ ám.

https://thuviensach.vn

Nàng tuyệt đối không hề muốn làm thương tổn tính mạng hắn, nhiều lắm khoa chân múa tay xả giận một chút với hắn thôi, chẳng lẽ còn có thể cường bạo hắn sao?

Nếu nàng thật sự định làm như vậy, hắn rất hoan nghênh đó.

Tần Du Du bị thái độ không xem ra gì của hắn chọc giận, hừ nói: "Ta hỏi chàng cái gì chàng phải thành thành thật thật trả lời, nếu không..."

"Nếu không thế nào?" Nghiêm Di buồn cười nói.

Đánh hắn? Giết hắn? Đâm người hắn vài cái cho hắn chảy máu? Cắt đứt gân tay, cơ chân hắn? Chặt đứt ngón tay, ngón chân hắn?

Tần Du Du rối rắm, nàng quả thật không xuống tay được... Nàng giống như thật sự không có gì có thể uy hiếp hắn cả.

Tròng mắt nàng vòng vo chuyển, bỗng nhiên cười rộ lên: "Chàng thật sự cho là ta trừng trị chàng không được?!"

Tươi cười của nàng quyến rũ, giảo hoạt nói không nên lời. Một đôi tay nhỏ bé từ trên mặt Nghiêm Di chầm chậm đi xuống, lướt quả cổ, bả vai hắn, lướt xuống trước ngực hắn, đầu ngón tay hơi lạnh bướng bỉnh vẽ vòng vòng lên trước ngực hắn.

Hô hấp của Nghiêm Di nhất thời sinh ra hỗn loạn vài phần, Tần Du Du chầm chậm dùng đầu ngón tay vòng vo trên hai điểm nho nhỏ nổi lên trước ngực hắn, đắc ý dào dạt nghe hơi thở của nam nhân trở nên càng dồn dập hơn.

Nàng được một tấc lại muốn tiến một thước dùng đầu ngón tay vân vê đỉnh hai điểm nhỏ đó, bắt chước mấy trò xấu xa trêu chọc nàng của hắn, tận tình làm trò trước ngực hắn.

"Từng chuyện từng chuyện chàng gạt ta nói ra rõ ràng." Tần Du Du cảm giác thấy phản ứng động tình của Nghiêm Di, cố ý tiến tới trước ngực hắn, hà hơi lên điểm nhỏ mẫn cảm của hắn.

Thân thể Nghiêm Di trụ không được hơi hơi run rẩy một chút, hít sâu một hơi nói: "Nàng muốn biết gì?" Tiểu yêu nữ này quả thật rất thông minh, quá thông minh, quả thật hắn đã gặp đệ tử học nhanh nhất, giỏi nhất rồi.

Tần Du Du tạm thời dừng hành động khiêu khích, hấp dẫn lại, ngạo mạn giống như nữ hoàng vừa mới đại thắng trở về: "Núi Thọ Nam lần đó có chuyện gì

https://thuviensach.vn

xảy ra, chàng sao lại nhận ra ta?"

Nàng chỉnh sửa lại ý nghĩ một chút, quyết định bắt đầu hỏi từ khi hai người quen biết ban đầu.

"Núi Thọ Nam đó là nơi thí luyện do thánh tổ thiết lập, nhưng vì liên quan quá nhiều, cho nên cố ý ở lối vào để lại dấu vết, để người ta nghĩ đó là bảo tàng của triều trước để lại, cứ mỗi trăm năm, trưởng lão trong tộc sẽ lấy bản vẽ sai đệ tử trong tộc đưa cơ quan sư đến sửa chữa một lần, bảo đảm cơ quan có thể hoạt động bình thường, việc này rất ít người biết, dù mẫu hậu cùng hoàng huynh của ta lúc đầu cũng không biết." Thái độ Nghiêm Di hợp tác trước mắt coi như không tệ rồi.

Tần Du Du bỗng tỉnh ngộ, nàng lúc trước còn thấy lạ, vì sao trạng thái cơ quan trong cái được gọi là bảo tàng của triều trước đó lại tốt như vậy? Tuyệt đối không giống đã vượt qua ngàn năm lịch sử gì đó, thì ra vị thánh tổ Nghiêm thị đó vẫn phái con cháu đi giữ gìn.

Mà nàng lại trùng hợp không may, ngay trước lúc Nghiêm Di chuẩn bị đến bảo vệ cơ quan, lại phá giải hết cơ quan bên trong, trở thành người đầu tiên thông qua thí luyện.

Chương 105: Để ta hành hạ chàng cho đã

"Nếu đây là bí mật làm việc, chàng mang nhiều người như vậy đi làm gì?" Tần Du Du cảm thấy thật là nói không thông.

"Gần nơi thí luyện ở núi Thọ Nam tụ tập một đám giặc cỏ, đương nhiên phải quét sạch sẽ mới thuận tiện làm việc được. Hơn nữa bọn họ đã biết chuyện hang động đó, lỡ như lan truyền ra ngoài, hoặc là nhân lúc chúng ta còn chưa sửa chữa xong liền xông vào phá hư hết, chẳng phải phiền phức sao?"

Sau khi Tần Du Du chính mắt thấy pho đại pháo đó, đọc qua bút tích trên đài bạch ngọc thánh tổ để lại, sẽ thấy không tính là bí mật, cho nên Nghiêm Di trả lời vô cùng thẳng thắn.

Tần Du Du nghĩ nghĩ, tiếp nhận đáp án này.

https://thuviensach.vn

Muốn sửa chữa giữ gìn cơ quan trong sơn động đó, không phải chuyện một sớm một chiều có thể làm xong, có người trong bang của Kiều thúc thúc ở gần đó tuyệt đối không thể giấu giếm bọn họ, bí mật tiến hành được.

Nghe giọng điệu của Nghiêm Di, hôm đó nếu không phải vì nàng chặn ngang, một mình cứu đám người Kiều Mộc Tra, với phong cách hành sự của hắn, vô cùng có thể sẽ giết hết người của sơn trại, gà chó không tha, hoàn toàn che giấu việc này.

Nghĩ đến đây, Tần Du Du không dám lại suy nghĩ tới nữa, ngược lại truy hỏi vấn đề nàng quan tâm hơn: "Lúc ta ở núi Thọ Nam đã dịch dung, chàng sau đó sao có thể nhận ra ta?"

Đây là chuyện nàng suy nghĩ đủ kiểu vẫn không ra.

"Sau gáy nàng có cái bớt màu đỏ hình lá phong, không ai nói cho nàng sao?" Nghiêm Di nhắm mắt lại, không dấu vết hít một ngụm khí nói.

Tần Du Du giơ móng vuốt ra, nhéo một cái trước ngực hắn, hung tợn cười nói: "Chàng đừng quậy nữa, cho dù chàng thật sự cấp mười tám, cũng không giải được 'Tỏa Cân Ngưng Cơ Thuật' của ta đâu. Ha ha, Hướng bá bá nếu biết ta dùng bí thuật này thu thập chàng, nhất định sẽ rất vui vẻ, nguôi giận ngay."

"Hướng bá bá" trong lời nàng đương nhiên chính là Y Thánh Hướng Thiên Trảm, nàng biết chỉ cần Nghiêm Di hơi suy nghĩ chút sẽ đoán được lai lịch của bí thuật này, cho nên cũng lười giấu giếm.

Trong thiên hạ, có thể hiểu biết cơ thể con người như thế, chỉ dùng châm nhỏ có thể trấn áp cường giả khác cấp võ thánh, ngoại trừ Hướng Thiên Trảm danh xưng Y Thánh ra, còn có mấy người đây.

Tần Du Du đưa tay lên sờ sờ sau gáy mình, nàng biết ở đó có một cái bớt màu đỏ, nhưng vẫn không quá chú ý, vị trí đó có tóc dài che đi, người bình thường cũng không thể nhìn thấy.

Nàng nhớ hôm đó giả dạng ở núi Thọ Nam, nàng hình như dịch dung thành một thiếu niên gầy còm, đầu tóc dài đều buộc hết lên.

Đúng rồi! Lúc nàng đưa những người của Kiều thúc thúc rút lui, bị nhánh cây trên lối ra móc sau cổ, nàng vội vàng trở về khởi động cơ quan chặn phía sau,

https://thuviensach.vn

thuận đường làm khó đội quân do Thánh Bình Thân vương đưa tới, kết quả cứ như vậy làm bại lộ thân phận của mình.

Nàng oán khí đầy mình, lại nhéo một cái lên ngực của tên đầu sỏ gây ra, oán hận lẩm bẩm nói: "Mắt chàng cũng tốt quả nhỉ, xa như vậy cũng thấy được."

Hôm đó nàng giơ ngón giữa lên với Nghiêm Di, lập tức xoay người khởi động cơ quan ngăn bọn họ truy kích, trong lúc đó nàng cách Nghiêm Di ít nhất mấy chục trượng lận, hắn thế mà ngay cả sau gáy nàng có cái bớt nho nhỏ cũng thấy được, quả thật là nhãn lực kinh người.

Giải quyết nghi vấn từ lâu này, Tần Du Du càng tự tin sau này dịch dùng sẽ lừa gạt được hắn. Bắt đầu tiếp tục tra hỏi vấn đề khác.

"Chàng lừa ta vào cấm địa, không phải giúp ta khôi phục tu vi, đơn giản vì muốn lợi dụng cơ quan thuật của ta sao? Nói ra xem, chàng còn có mưu mô gì?"

Nghiêm Di lạnh nhạt nói: "Chỉ có nàng ám toán chồng, ta làm gì có mưu mô gì với nàng?"

"Chàng còn muốn gạt ta? Ta nhìn dễ lừa gạt vậy sao?" Móng vuốt của Tần Du Du không khách khí mò trên người hắn nhéo mấy cái, làn da yêu quái tướng công bóng loáng hơn nữa đầy co dãn, dáng người lại đẹp không thể tả được, nhéo cảm giác đặc biệt tốt.

Nhưng loại ngược đãi này đối với hắn mà nói miễn cưỡng xem là gãi ngứa, hắn vốn chẳng quan tâm, ngay cả hừ cũng lười hừ một tiếng.

Người chịu tội không có phản ứng, Tần Du Du bạo lực người khác lại không hề có khoái cảm nào, nhất thời có chút thẹn quá hóa giận --- nàng cũng không tin nàng không làm gì được hắn!

"Chàng ngoan ngoãn nói, ta sẽ thưởng cho..." Tần Du Du thay đổi sách lược, dịu dàng như nước, dựa qua, ôm lấy hắn, cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên những nơi bị nàng ngược đãi.

Yêu quái tướng công chẳng những làn da không tệ, mùi hương trên người nhẹ nhàng khoan khoái nàng cũng rất thích!

Tần Du Du tâm niệm vừa động, thè lưỡi ra liếm ngực hắn một chút, tiếng hít khí rõ ràng từ trong miệng nam nhân trên đỉnh đầu nàng phát ra.

Lực ảnh hưởng của nàng đối với hắn quả rất lớn!

https://thuviensach.vn

Tần Du Du càng cảm thấy đắc ý, lá gan cũng càng to lên, con mèo nhỏ giống như chôn ở trước ngực hắn, hôn nhẹ, liếm khẽ một hồi. Đang lúc môi của nàng phủ lên điểm nhỏ trên ngực phải hắn, thân thể nam nhân đột nhiên căng cứng lại.

Loại 'Tỏa Cân Ngưng Cơ Thuật' của Y Thánh quả thật huyền diệu vô cùng, nó có khả năng khiến kẻ khác tạm thời không thể cử động tứ chi cùng dùng chân nguyên, nhưng lại không ảnh hưởng cảm giác cùng bản năng phản ứng của người đó.

Nghiêm Di trong lúc Tần Du Du không cố ý ** ngầm * ở dưới, phản ứng thân thể rõ ràng và mãnh liệt, tiểu ma nữ kề sát cái đó của hắn đương nhiên cũng cảm giác được, chẳng những không dừng tay, đáy lòng ngược lại dấy lên một ngọn lửa khoái cảm kích thích.

Nàng cố ý dùng đầu lưỡi kích thích mấy cái lên viên tròn nho nhỏ đã cứng lên như hòn đá nhỏ, sau đó mạnh mẽ hút hôn một cái.

"Ừ! Tần Du Du!" Ngực Nghiêm Di phập phồng kịch liệt, hô hấp ồ ồ cực nóng giống như có thể thiêu đốt người.

Tần Du Du bị tiếng quát khẽ đột ngột của hắn làm hoảng sợ, có chút chột dạ, ngẩng đầu nhìn hắn.

Đôi mắt Nghiêm Di từ trước đến nay bình tĩnh lạnh lùng giờ phút này giống như bốc lên hai ngọn lửa, không tiếng động kêu gào muốn đốt nàng thành tro tàn.

"Chàng ngoan ngoãn khai ra, nói cho ta biết sao lại thế, ta sẽ không chọc ghẹo chàng nữa!" Tần Du Du rất muốn mình hung ác, uy vũ một chút, bất đắc dĩ dưới ánh mắt ăn thịt người của Nghiêm Di không nhịn được thoái chí một hồi, một câu chứa uy hiếp biến thành thương lượng.

"Bây giờ buông ra, ta sẽ không so đo chuyện lúc trước." Vẻ mặt của Nghiêm Di rất kích động, nhưng giọng nói bình tĩnh vô cùng... Bình yên trước cơn bão táp.

Tần Du Du mấy tháng nay ở trước mặt hắn bị quản chế mọi mặt, trong đáy lòng đối với hắn thật ra có chút nhát gan, sợ hãi.

Nhưng nàng vất vả lắm mới bắt được hắn, cứ như vậy thả hắn ư? Như vậy sao được?

https://thuviensach.vn

Quan trọng nhất là, nàng còn chưa "thuần phu" thành công mà, sau khi buông yêu quái tướng công ra, hắn trả đũa nàng thì làm sao đây?

Với kinh nghiệm lần này, lần sau muốn dùng chiêu này với yêu quái tướng công chắc chắn sẽ không thể thành công được.

Dựa vào cái gì hắn muốn làm gì thì làm, lợi dụng nàng hoàn toàn được, nàng lại phải nén giận nghe lời hắn chứ?

Tần Du Du cắn môi, tránh ánh mắt của Nghiêm Di, thật cẩn thận sờ soạng một lát trên người hắn, xác định mình dùng chân nguyên truyền vào sợi tóc cứng lại thành châm nhỏ đều chắc chắn, đâm vào đúng vị trí, không có bị lỏng hoặc có dấu hiệu bị phá giải, lá gan lại to lớn hơn.

"Ta sẽ không buông chàng ra, chàng mau thành thật trả lời câu hỏi của ta, ta vui vẻ sẽ cân nhắc thả cho chàng một con ngựa, một đường thoát." Có lại lòng tin, Tần Du Du ngẩng đầu, ưỡn ngực nói.

Chương 106: Vì sao là ta?

Yêu quái tướng công cho dù là đại lão hổ, hiện tại cũng chỉ là một đại lão hổ bị nàng rút sạch nanh, khóa chặt vuốt rồi, có gì phải sợ chứ?!

Nghiêm Di thở dốc liên tục một hồi, cuối cùng miễn cưỡng ngăn chận ngọn lửa cuồng bạo do Tần Du Du khơi mào.

Hắn dường như cuối cùng tin rằng lúc này Tần Du Du quyết tâm không hỏi mọi chuyện cho rõ ràng, hiểu rõ mới buông hắn ra, nhiều uy hiếp, đe dọa hơn nữa cũng không ngăn được nàng, trầm mặc một lát, cuối cùng bình tĩnh nhìn Tần Du Du, từng chữ từng chữ nói: "Ta mượn thân thể nàng làm ngòi dẫn để tán công (phân tán công lực."

Trong lòng Tần Du Du sớm có dự đoán trước, chẳng qua không quá tin tưởng có người sẽ tự hủy chân nguyên tu vi mà mình trăm phương ngàn kế vất vả tu thành thôi.

"Nói rõ ra sao lại như thế?" Tần Du Du lùi lại vài bước, ngồi lên rương y phục, không tiếp tục chọc ghẹo hắn nữa.

https://thuviensach.vn

"Nàng hẳn đã nghe Đại Chủy nói rồi, pháp môn ta tu luyện có liên quan đến sát khí."

Tần Du Du gật đầu: "Sau đó?"

"Thần công này do tổ tiên truyền lại, một khi tu luyện thành, sẽ giống như ngựa hoang thoát cương, khó mà khống chế, ta ở trong suối thánh khác tu luyện thành công công pháp này, bắt đầu mang binh xuất chinh. Mỗi lần thân thể hấp thu sát khí tích tụ trên chiến trường, tu vi sẽ không tự giác tăng vọt."

"Thế rồi hai năm trôi qua, tu vi của ta chỉ còn kém cấp mười tám một bước nữa thôi." Trong giọng điệu Nghiêm Di không có chút tự đắc kiêu ngạo, ngược lại có chút như là đành chịu, buồn phiền.

Hai năm trước là lúc Nghiêm Di hai mươi hai tuổi. Hai mươi hai tuổi liền đạt tới cảnh giới võ đạo nhân gian, chẳng lẽ không nên hoan hô, nhảy nhót vì không ai bì nổi hay sao?

Trong lòng Tần Du Du chua xót giống như uống hai bình giấm chua, nàng khổ nhọc, vất vả tu luyện hơn mười năm mới chỉ đạt cấp năm, sư phụ đã khen nàng tư chất thông minh, so với nhà chồng, nàng tính là gì đây?

"Công pháp này của gia tộc chàng cũng lợi thế quá chứ? Nếu thật sự lợi hại như vậy? Gia tộc chàng chẳng phải tùy tiện một người cũng là võ thánh sao?" Tần Du Du nghi ngờ nói.

Nghiêm Di trầm mặc liếc nhìn nàng một cái, không tiếp tục nói nữa.

"Được rồi, được rồi, ta nhất thời quên mất, là gia tộc chúng ta." Tần Du Du suýt nữa muốn trợn trắng mắt, nàng liền nhất thời nói sai thôi. Sau đó còn dám để sắc mặt cho nàng xem, hừ!

Nàng hỏi rõ ràng chân tướng trước, lại đến so đo với hắn sau.

Nghiêm Di hơi cảm thấy vừa lòng, tiếp tục nói: "Phương pháp công pháp này tu luyện có yêu cầu tư chất cực kỳ hà khắc, Nghiêm thị ta đến nay trong ba mươi sáu đời, mấy vạn con cháu, có thể nhập môn chỉ có thánh tổ, ta cùng Giang Như Luyện, người khác họ đã bị xóa tên cũng chỉ có năm người."

"Thật sự phải chúc mừng chàng! Xem ra vài ngày tới chàng có thể ban ngày lên trời, trở thành thần tiên sống rồi." Tần Du Du hờn dỗi nói.

https://thuviensach.vn

Khó trách yêu quái tướng công lại như vậy, thì ra người ta trong hoàng tộc Nghiêm thị, so với hoàng đế còn quý hiếm hơn, hơn nữa là vũ khí cực mạnh của gia tộc mà.

"Sư phụ của nàng chưa từng nói đến 'quy định trời đất' (thiên địa cách) với nàng?" Nghiêm Di lại một lần nữa hoài nghi Tề Thiên Nhạc đến tột cùng dạy đồ đệ cái gì? Thưởng thức bình thường không bao nhiêu. Lung tung lộn xộn gì đó này cũng rất nhiều tội lỗi chồng chất.

"Cái gì là 'quy định trời đất?" Hai thầy trò Tần Du Du và Tề Thiên Nhạc nhìn chung mà nói đều thuộc loại không có chí lớn, càng không kiên quyết niềm tin theo đuổi cảnh giới võ đạo cao nhất gì cả, cho nên gặp phải vấn đề trở thành cấp võ thánh cao cấp cũng không hề quan tâm.

"Trở thành thần tiên sống. Theo 'quy định trời đất', trước hết phải trải qua ba kiếp sinh tử liên tiếp. Mà quan trọng nhất là, một khi ta bình yên vượt qua toàn bộ kiếp sinh tử, vào được cảnh giới đó, không thể nhúng tay vào tranh chấp nơi trần thế nữa. Có kẻ địch lớn Giang Như Luyện ở Li quốc như hổ rình mồi, ta sao có thể yên tâm, bỏ mặc mà đi được?" Nghiêm Di không thể không tóm tắt giải thích vấn đề này một lần.

"Cho nên chàng đã nghiên cứu ra loại viên thuốc chết tiệt Hóa Nguyên Đan này?!" Tần Du Du bỗng nhiên nhớ tới việc này, thở phì phì chất vấn.

Nghiêm Di gật gật đầu: "Tác dụng của Hóa Nguyên Đan lúc đầu cũng không tệ lắm, ta dựa vào uống lượng lớn loại thuốc này, thật sự đã giải quyết được tạm thời tai họa ngầm tu vi tăng vọt điên cuồng. Một năm trước. Chân nguyên trong cơ thể lại bùng nổ, Hóa Nguyên Đan cũng không có tác dụng hơn được nữa, ta đành phải tìm cách khác."

Thì ra chính là vì hắn lo lắng mình không còn có thể kiên trì bao lâu nữa. Cho nên mới càng vội vả tìm Tần Du Du, tìm được nàng mới có cơ hội khiến cho pho đại pháo trong cấm địa làm thành vũ khí cho Nguyệt quốc sử dụng, hoàn toàn giải quyết các tai họa ngầm Li quốc, Phụng Thần giáp, Giang Như Luyện, v.v..

Những điều này Tần Du Du cũng đã nghĩ tới rồi. Nhưng nàng càng quan tâm chính là trở ngại của người hơn.

"Chàng vừa rồi dùng ta làm ngòi dẫn tán công... Vì sao lại là ta?"

https://thuviensach.vn

Nữ võ giả cấp năm tuy không thấy nhiều, nhưng với thân phận, địa vị của Nghiêm Di, muốn tìm không chút khó khăn.

Chỉ cần hắn không chê người ta lớn tuổi, nữ võ tôn cấp bảy, nữ võ thánh cấp mười cũng không hắn là tìm không thấy.

Trực tiếp tìm võ tôn, võ thánh hơn cấp chín, còn có thể giảm bớt tiêu phí Dịch Kinh Đan vô giá cùng mấy tháng để cường hóa kinh mạch.

Vô duyên vô cớ võ đạo tu vi tăng vọt, có thể gả cho cường giả tuổi trẻ quyền cao chức trọng như thế, nữ tử tu luyện kiêu ngạo tới đâu cũng sẽ nhịn không được động tâm thôi.

Đã nói ra đến như vậy, Nghiêm Di rõ ràng thẳng thắn một lần luôn: "Bởi vì nàng có thể tiến vào cấm địa, dùng 'sinh tuyền' cải tạo thân thể. Thân thể chưa trải qua cải tạo của sinh tuyền, chỉ cần vừa tiếp xúc lên chân nguyên ẩn chứa sát khí trên người ta, lập tức sẽ hóa thành xương khô."

Hắn cũng có thể tìm mấy nữ tử tu luyện đến trợ giúp hắn tán công, nhưng những nữ nhân này đều sẽ chết vô cùng thê thảm, hơn nữa cách làm này cũng chỉ có thể trị phần ngọn không thể trị tận gốc.

Mỗi lần đều phải dùng vô số nữ nhân làm vật hy sinh giải quyết khó khăn tu vi tăng vọt, không nói đến nữ tử tu luyện thành công trong thiên hạ vốn không nhiều, không thể "tiêu hao" vô hạn, cho dù có thể, bản thân Nghiêm Di cũng cảm thấy quá mức ghê tởm.

Hắn không ngại giết người, cũng không để ý chuyện giết nữ nhân, nhưng dùng cách này sát hại nhiều nữ tử vô tội... Hắn còn chưa phát điên đến như thế.

Sự xuất hiện của Tần Du Du chẳng những ngoài ý muốn, lại là kinh hỉ thật lớn, tất cả vấn đề của hắn gần như đều có thể tìm được cách giải quyết trên người của nàng.

Nghiêm Di thậm chí cảm thấy, nữ tử này chính là sinh ra vì riêng hắn, là lễ vật đẹp nhất, tốt nhất ông trời đưa đến cho hắn.

Tần Du Du ngồi trên rương y phục bàng hoàng, rất nhiều chuyện lúc trước cảm thấy nghi ngờ, khó hiểu gần như từng mảnh từng mảnh hỗn độn, vì đáp án của Nghiêm Di mà đã ráp lại đầy đủ, rõ ràng.

Vì sao yêu quái tướng công mới gặp nàng liền vô cùng để ý, coi trọng nàng?

https://thuviensach.vn

Vì sao lại tiêu phí tâm tư bày cạm bẫy đầy rẫy dẫn nàng chủ động chui vào, thận trọng khống chế nàng chặt chẽ, thậm chí trăm phương ngàn kế khiến nàng trở thành vợ hắn?

Nếu không phải chính nàng hôm nay nảy sinh ác ý, muốn ép hỏi đáp án, việc này Nghiêm Di có lẽ vẫn sẽ gạt nàng.

Muốn nói trong lòng không khó chịu nhất định là gạt người rồi, nam nhân trước mắt này tất cả sủng ái, chiếu cố sau lưng mình đều có mục đích cả, hắn hoàn toàn lợi dụng nàng xong, sau đó sẽ đối với nàng thế nào đây?

Nàng vẫn muốn biết đáp án tất cả thắc mắc, nhưng khi thật sự đã biết, lại phát hiện mình thế nhưng có chút hối hận.

Chương 107: Nghịch với lửa có ngày chết cháy

Còn không bằng chẳng hay biết gì, vui vẻ khoái hoạt...

Tần Du Du suy nghĩ có chút mềm yếu, nhưng rất nhanh lại phủ định suy nghĩ của mình.

Hồ đồ mà còn sống, ngày nào đó bị bán đi còn giúp người đếm tiền, chuyện như vậy xảy ra một lần cũng ngại nhiều.

Yêu quái tướng công đối với nàng không tốt, không cần hắn nữa là được, hư tình giả ý có cái gì tốt mà lưu luyến chứ.

Cầm lên được thì cũng bỏ xuống được, được thì hát vang không thì thôi, chẳng có gì đáng phải lo cả?

Nhưng có một số việc, nàng vẫn muốn làm cho rõ ràng trước.

Tần Du Du nhảy người đi đến trước mặt Nghiêm Di: "Hiện tại mục đích của chàng đã đạt được, kế tiếp có tính toán gì không? Lừa ta giúp chàng lắp ráp pho đại pháo đó, phiên dịch ký hiệu đặc biệt trên bản vẽ cơ quan ra, để huynh đệ hai người thống nhất thiên hạ?"

Nghiêm Di chỉ lẳng lặng nhìn nàng: "Du Du, chúng ta đã là phu thê. Ta lúc trước đã đồng ý với nàng, chuyện nàng không muốn làm, ta sẽ không ép buộc nàng."

https://thuviensach.vn

"Hừ hừ! Chàng nói thật là dễ nghe!" Tần Du Du hai tay ôm ngực, nghiêng người liếc hắn, tỏ vẻ hoài nghi vô cùng với lời nói của hắn.

"Nàng nếu không muốn tìm hiểu mấy thứ này nữa, chúng ta có thể ngày mai liền rời khỏi cấm địa." Nghiêm Di dường như từ sớm đã có dự định này.

"Ta sao lại cứ cảm thấy chàng còn có âm mưu gì nữa nhỉ?" Tần Du Du hiện tại thiếu hụt nghiêm trọng tín nhiệm đối với hắn.

"Du Du, ta không phủ nhận ngay từ đầu quả thật tồn tại tâm tư lợi dụng nàng, nhưng ta rất vui mừng vì người đó là nàng."

Tần Du Du ngẩn ra, từ từ hiểu hàm nghĩ trong lời nói của hắn.

Tên lưu manh này bình thường lời hay không được mấy câu, khi nói lời ngon tiếng ngọt, sao lại êm tai như vậy chứ?!

Hắn đúng là lợi dụng nàng, nhưng hắn cũng quả thật là thật lòng thích nàng.

Có một số chuyện, có một số cảm giác không phải muốn giả là có thể giả bộ được, hơn nữa loại người cường đại, kiêu ngạo mà còn ở trên đỉnh của trần gian như Nghiêm Di, càng khó chịu uất ức đi lấy lòng, lừa gạt ai, trừ khi trong lòng hắn thật sự để ý người đó.

Nàng cũng thật sự chưa thấy Nghiêm Di đối với ai khách khí cả, kể cả đối mặt với hoàng huynh cùng mẫu thân hắn, cho tới bây giờ hắn cũng là có nói nói thẳng, không hề vòng vèo.

Với địa vị, thực lực của hắn, đã không cần giả đò trước mặt ai cả.

Nếu không phải thích nàng. Dùng thủ đoạn khác cũng có thể ép nàng hợp tác, nghĩ đến còn đơn giản, bớt việc hơn nhiều, vốn không cần lừa sủng nàng giống như công chúa.

Nàng giống như nhịn không được hướng về phía yêu quái tướng công, Tần Du Du bỗng tỉnh ngộ, dùng sức lắc đầu.

Tên vô lại lợi dụng nàng như thế, sao có thể quên nhanh như vậy?!

Dễ dàng bỏ qua cho hắn lần này. Lần sau hắn ngày càng quá đáng hơn thì làm sao đây?

Nhưng thu thập hắn thế nào mới được đây? Tần Du Du cảm thấy rất khó xử.

https://thuviensach.vn

Cố tình Nghiêm Di giống như ngại nàng không đủ phiền, nhắc nhở nàng nói: "Du Du, nàng muốn hỏi đều đã hỏi, thả ta ra đã."

Tần Du Du giận từ trong lòng càng to gan thêm: "Không được! Liền phạt chàng đứng ở chỗ này một đêm, hừ! Ta không phạt chàng quỳ bàn tính. Chàng nên hài lòng đi."

"Trừ khi nàng định mưu sát chồng, nếu không sớm muộn gì nàng cũng phải thả ta ra." Nghiêm Di tâm bình khí hòa nói, giọng điệu ung dung làm người ta vô cùng bốc lửa lớn.

Tần Du Du rất hận trừng hắn. tên vô lại này không nói nhiều thêm vài câu lừa nàng vui vẻ được sao? Hiện tại hắn ở trên tay ai, thật sự có thể ăn định nàng.

Ánh mắt của nàng lơ đãng xẹt qua mấy dấu đo đỏ trên ngực Nghiêm Di lúc nãy bị nàng nhéo, bỗng nhiên nhanh trí khẽ động.

"Sớm muộn gì cũng phải thả, nhưng chàng thật sự không thể làm gì ta không phải sao?" Tần Du Du hắc hắc cười gian rộ lên.

Từng bước một đi đến trước mặt hắn, hai chân trần trụi đứng trên bàn chân hắn, kiễng mũi chân hôn lên khóe môi hắn một cái: "Ta có cách thu thập chàng rồi."

Nghiêm Di nhìn bộ dáng của nàng là biết nàng muốn làm gì, tiểu yêu nữ ngang bướng đáng giận, kiêu ngạo tùy hứng, quá mức to gian cũng quá mức mê người này!

Hắn không thể không thừa nhận, tiểu yêu nữ quả thật tìm đúng cách tra tấn hắn rồi. Loại thủ đoạn nóng bỏng mê người này đối với hắn mà nói đáng sợ hơn nghiêm hình tra tấn nhiều lắm, khổ sở hơn nhiều lắm.

Cố tình hắn chẳng những không sợ hãi, ngược lại nhịn không được chờ mong trong lòng... Chết tiệt! Những thủ đoạn nguy hiểm này của tiểu yêu nữ này là ai dạy cho nàng?!

Thân thể uyển chuyển, lung linh, nhấp nhô dính sát vào hắn, dùng tốc độ chầm chậm trêu chọc người. Đôi tay tinh tế trắng nõn của tiểu yêu nữ giống như rắn bò lên thân thể hắn, ngón tay ngọc nhỏ dài bướng bỉnh như có như không vuốt ve da thịt trần trụi của hắn, thăm dò không bỏ sót chỗ nào cả.

https://thuviensach.vn

Trong mắt Tần Du Du, thân thể của yêu quái tướng công hoàn toàn khác với nàng. Hiện tại hoàn toàn không có sức phản kháng, mặc nàng chi phối, giống như một món đồ chơi lớn hiếm lạ, mới mẻ lại mê người.

Nàng vô ý hôn nhẹ một cái hoặc vuốt nhẹ đều sẽ kích thích thân hình hoàn mỹ này phản ứng mạnh mẽ, nàng vì mình ở trước người nam nhân có sức ảnh hưởng rất lớn mà dương dương tự đắc, vốn là cẩn thận dò xét, động tác không lưu loát rất nhanh trở nên càng lúc càng to gan, càng càn rỡ.

Mông bị không chút khách khí nhéo một cái, thân thể Nghiêm Di căng cứng chặt chẽ chợt run rẩy, trong tai nghe thấy tiếng cười đắc ý lại vui sướng của Tần Du Du, tiếp theo lại bị "ba ba ba" vỗ mấy cái liên tiếp.

"Cho chàng ức hiếp ta, hôm nay ăn miếng trả miếng!" Tiểu yêu nữ ghi hận lúc trước bất ngờ bị Nghiêm Di đánh mấy cái vào mông, lập tức nhân cơ hội trả thù.

"Tần Du Du, nàng nghịch lửa có ngày chết cháy." Giọng Nghiêm Di trầm thấp mang nồng đậm áp lực.

Tần Du Du vốn đã xác định hắn hiện tại không có khả năng phản kháng, làm sao còn có thể sợ mấy câu uy hiếp miệng của hắn nữa?

"Ta nghịch lửa đó, nhưng muốn đốt cũng là đốt chàng trước." Nàng cố ý ưỡng ngực sữa vào trước ngực hắn, dùng sức cọ xát mấy cái, cảm giác bộ phận quan trọng nào đó giữa hai chân của yêu quái tướng công hình như trở nên càng cứng càng nóng, quần hơi mỏng bị vểnh lên cao cao vô cùng rõ ràng.

Nàng biết rất rõ cái này là gì...

Đưa tay ôm sát cổ Nghiêm Di, ngọt ngọt ngào ngào hôn lên môi hắn, Tần Du Du cười nhẹ nói: "Hôn nhẹ phu quân, tư vị dục hỏa đốt người có thích không?"

Nàng không đợi Nghiêm Di trả lời, buông tay lui lại hai bước, híp mắt cười nhìn hắn đánh giá từ đầu đến chân một lần: "Ta đi ngủ một giấc đây, chàng phạm nhiều lỗi như vậy, đứng ở đây cho bình tĩnh lại đi, ta sẽ không giúp chàng đâu."

Nói xong nàng nghịch ngợm không để ý, nâng ngón tay búng một cái lên bộ phận quan trọng đang vểnh cao kia, nhìn thấy sắc mặt hắn thay đổi nhanh, xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

"Tần Du Du!" Phía sau truyền đến tiếng hét to, chỉ càng khiến Tần Du Du thêm cười to vui vẻ, ác liệt.

Nàng giống như đứa trẻ bướng bỉnh đùa dai thành công, vốn không biết người bị hại có bao nhiêu khổ sở.

Nhưng tiếng cười của nàng kéo dài chưa bao lâu liền im bặt...

Tần Du Du bỗng phát hiện trên lưng đột nhiên thêm một đôi cánh tay cường tráng quen thuộc, nàng còn chưa kịp giật mình, cả người liền chạy như bay ngược về phía sau, dừng lại ở trên đệm giường thật dày bên suối thánh.

Nhìn hoa mắt, thân thể to lớn của Nghiêm Di ngăn chặn nàng chặt chẽ, gương mặt không chút biểu cảm quen thuộc đó đã dung hòa với hơi thở của nàng.

"Hiện tại, nàng có thể từ từ thử xem dục hỏa đốt người có tư vị gì rồi." Hơi thở Nghiêm Di nóng như lửa, xoay quanh bên tai nàng, khiến nàng nhịn không được trong đáy lòng sợ run, e ngại trào lên.

Chương 108: Mê chết chàng

"Chàng sao lại không sao hết?!" Tần Du Du bị dọa ngây người, nàng rõ ràng dùng Tỏa Cân Ngưng Cơ Thuật trói tu vi hắn lại rồi mà, vừa rồi còn tốt lắm, sao lại bỗng nhiên không bị gì cả thế này?

Hướng bá bá rõ ràng nói Tỏa Cân Ngưng Cơ Thuật ngay cả võ thánh cấp mười tám cũng có thể bắt được mà.

Nghiêm Di lười trả lời nàng, nắm cái yếm của nàng đẩy lên trên, một đôi trắng mềm đẫy đà nhảy ra khỏi lớp lụa mỏng nhẹ, cảnh sắc xinh đẹp lại khiến kẻ khác nhiệt huyết sôi trào dụ dỗ hắn cúi đầu với tay, dùng môi cẩn thận cảm thụ sự mềm mại, co dãn tuyệt diệu của chúng nó.

Lúc nãy tiểu yêu tinh đùa dai cố ý dùng chúng nó dán lên, khiêu khích, cọ xát hắn, hắn đã vô cùng khát vọng muốn làm như vậy.

"Á. Đau... Lưu manh!" Hơi sức của Tần Du Du bị hắn không chút thương tiếc biến thành oa oa kêu to, tay chân cùng sử dụng thử đẩy hắn ra.

https://thuviensach.vn

"Nàng cũng biết đau!" Nghiêm Di vùi đầu trước ngực nàng, bỗng một ngụm cắn xuống.

Nhất định lúc trước hắn dịu dàng với nàng quá, cho nên nàng mới to gan như vậy, chẳng những dám ám toán hắn, còn dùng thủ đoạn như vậy khiêu khích, tra tấn hắn.

"Thế để cho chàng lợi dụng, ức hiếp ta sao? Lưu manh, chàng không tốt với ta, ta không cần chàng!" Tần Du Du vừa uất ức vừa sợ hãi, lúc trước cố gắng làm bộ không thèm để ý, nhưng bị Nghiêm Di dọa như vậy, rốt cuộc nhịn không được lũ bắt đầu dâng lên.

Trong lòng Nghiêm Di một hồi bất đắc dĩ, nàng khóc như vậy, rõ ràng là kẻ ác tố cáo trước mà!

Ngọn lửa tình dục trong cơ thể bị tiểu yêu nữ này khơi mào điên cuồn hò hét muốn mặc sức phát tiết, nhưng bộ dáng tiểu yêu nữ hiện tại uất ức khóc òa... Hắn chết tiệt không xuống tay được, cũng không dám xuống tay.

Đúng vậy, hắn rốt cuộc cũng có chuyện "không dám", hắn thật sự sợ làm tiểu yêu nữ này trở mặt, aiz...

"Là nàng giày vò ta giữa đêm, còn có mặt mũi khóc sao?" Nghiêm Di dừng công kích lại, chôn trước ngực nàng nói. Trong giọng nói mang theo phiền muộn, buồn bực rõ ràng.

"Là chàng bắt nạt, lợi dụng ta trước, xem ta thành tên ngốc để lừa gạt! Ta chán ghét chàng! Hu hu hu!" Tần Du Du kiên trì lên án.

Hắn lợi dụng nàng để tán công, cũng vừa hết lòng thực hiện lời hứa giúp nàng khôi phục tu vi, rõ ràng là hai bên cùng có lợi mà, nhưng hắn cũng biết đạo lý này Tần Du Du tuyệt đối sẽ không chịu thừa nhận đâu.

"Được, ta lúc trước lừa gạt, lợi dụng nàng. Nhưng cũng hết lòng thực hiện lời hứa giúp nàng khôi phục tu vi mà, nàng vừa mới đối với ta như vậy, ta cũng không so đo, chúng ta hòa nhau." Nghiêm Di vừa bàn điều kiện, vừa nhân lúc Tần Du Du phân tâm. Cởi chút y phục còn dư trên hai ngọn núi đi.

Hắn nhịn đến bây giờ đã là cực hạn, mặc kệ tiểu yêu nữ này có đáp án gì, hắn cũng không thể thả nàng chạy trốn được. Nàng dù nổi nóng, không chịu tha

https://thuviensach.vn

thứ hắn hay là ngoan ngoãn ở lại làm tiểu thê tử của hắn. Hắn đều không khách khí.

Tần Du Du vẫn cảm thấy điều kiện yêu quái tướng công đưa ra vẫn còn tiện nghi cho hắn, đang suy nghĩ ra điều kiện gì có lợi cho mình.

"Ưm..." Dưới thân truyền đến cảm giác quen thuộc rõ ràng, là tay của yêu quái tướng công.

Nghiêm Di trước ngực nàng ngẩng đầu lên, cười đến mị hoặc mà thân mật: "Chúng ta sau này bàn lại đi, ta muốn nàng, nàng cũng muốn, đúng không?" Tay hắn phối hợp lời hắn nói, tận tình thăm dò đóa hoa xinh đẹp mê người dưới thân kia.

Đồ lưu manh háo sắc!

Tần Du Du cảm giác sâu trong thân thể sóng tình trào dâng. Ưm một tiếng không ngăn được run rẩy lên, Nghiêm Di không còn do dự nữa, nhanh chóng thu ngón tay lại. Dùng sức hung hăng tiến thẳng vào chỗ sâu nhất trong thân thể nàng, hoàn toàn phong thích ngọn lửa nóng rực tích lũy giữa đêm.

Cây đuốc trong hang núi chầm chậm cháy hết, cuối cùng còn một chút ánh lửa chợt lóe. Cả hang núi chỉ còn ánh sáng mông lung của mấy viên dạ minh châu.

Hậu quả của nghịch lửa hình như có chút nghiêm trọng, Tần Du Du cảm thấy thân thể giống như bị nhào nát lại nhào nặn trở lại, cả người mơ mơ màng màng, hình như rất khó chịu, nhưng lại cứ cảm thấy tràn đầy, lười biếng, thỏa mãn, nhẹ nhàng.

Nàng cũng không biết yêu quái tướng công bị đốt bao lâu nữa, nàng nhiều lần cảm thấy mình bị thiêu thành tro, rồi không lâu sau đó "tro tàn lại cháy" lần nữa.

Nếu hiện tại tu vi của nàng không phải đã đạt tới võ tôn cấp chín, đoán chừng đã sớm bỏ mình không biết bao nhiêu lần rồi. Nàng càng ngày càng cảm thấy yêu quái tướng công dốc hết sức mình giúp nàng khôi phục tu vi thật ra cuối cùng đều có lợi cho hắn cả.

Thân thể của hắn kề sát sau lưng, nàng bị hắn ôm chặt cứng, giống hai cái muỗng xếp chồng lên nhau. Tay hắn còn trên người nàng lưu luyến, quyến luyến

https://thuviensach.vn

không rời trên người nàng.

Tần Du Du có chút khó chịu nắm cánh tay hắn lên cắn một cái.

Sau lưng truyền đến tiếng hừ nhẹ, sau đó một tràn cười trầm thấp đắc ý, lồng ngực hắn phập phồng kịch kiệt xuyên qua lưng ngọc của nàng kề sát bên, truyền khắp cơ thể nàng, niềm khoái hoạt, thỏa mãn trong tiếng cười giống như trong phút chốc mãnh liệt tràn vào nội tâm nàng.

Sau gáy bị hôn nhẹ mấy cái, giọng của Nghiêm Di có chút mơ hồ truyền đến: "Nàng làm ta mê chết rồi!"

Hừ! Tần Du Du không thể phủ nhận, nàng thật ra rất đắc ý.

Nhưng, có một số chuyện vẫn nên nói cho rõ, hỏi cho rõ.

Tần Du Du quay thân mình lại đối mặt với hắn: "Chàng nói đi, chàng vì sao lại có thể cử động?"

Tỏa Cân Ngưng Cơ Thuật cũng không khống chế được hắn, sau này mình không phải bị hắn ăn sạch chắc luôn rồi sao?

Nghiêm Di cảm thấy khoảng cách hai người còn chưa đủ gần, dứt khoát nằm ngửa, ôm thân thể Tần Du Du lên trên người mình.

"Mau trả lời ta!" Tần Du Du há mồm uy hiếp gặm lên ngực hắn một cái.

Nghiêm Di biết nếu mình không chịu trả lời hoặc là nói cho xong, tiểu yêu nữ nhất định sẽ nổi nóng, không chịu để ý đến hắn, vì thế nói thẳng luôn: "Cơ thể của ta cũng đã được một dòng suối thánh khác cải tạo qua, tóc nàng mang theo mùi của Sinh Tuyền, tiếp xúc với sát khí trong cơ thể thể ta sẽ tan rã nhau, nhưng cần chút thời gian thôi."

Thì ra do không chọn đúng công cụ, tròng mắt Tần Du Du xoay vòng: "Lần sau nếu ta dùng kim châm thì sẽ không vấn đề gì rồi?"

Mông lập tức bị vỗ một cái: "Còn có lần sau?"

Tần Du Du lập tức ở trên người hắn cắn lại một cái trả thù, nhưng cũng hiểu một chiêu này yêu quái tướng công đã biết rồi, chủ yếu không có khả năng dùng lại lần nữa.

Nàng đè ngực hắn ngồi dậy, bình tĩnh nhìn chằm chằm vào mắt hắn nói: "Chàng che giấu chuyện gì liên quan đến ta, hiện tại nói rõ một lần đi, ta sẽ

https://thuviensach.vn

không truy cứu nữa. Nếu sau này bị ta phát hiện chàng lại dùng thủ đoạn lừa gạt, lợi dụng ta, ta sẽ không muốn chàng nữa."

Trong lòng Nghiêm Di vừa động, cười nói: "Ta nhớ kỹ. Sau này ái thế có nghi ngờ gì, hoan nghênh nói ra bất cứ lúc nào, chỉ cần vi phu có thể nói ra, nhất định biết thì sẽ nói, nói thì nói hết."

"Hừ!" Tần Du Du đối với câu trả lời của hắn không tính là rất vừa lòng, nhưng cũng miễn cưỡng có thể chấp nhận. Mỗi người đều có bí mật, nàng cũng có một số chuyện không nói với yêu quái tướng công, huống chi hắn xuất thân hoàng gia, có rất nhiều bí mật không thể nói ra.

Chỉ cần hắn không muốn, không cố ý giấu diếm chuyện liên quan đến nàng, cũng đã không tệ rồi.

"Lúc trước chàng nói, chỉ có ta có thể tiến vào cấm địa, có phải vì ta phá giải được cơ quan trên núi Thọ Nam không? Ta thấy tên mẫu thân chàng cũng không được khắc trên bia ngọc, vì sao tên của ta lại có thể khắc lên?" Tần Du Du nắm chặt cơ hội hỏi.

Chương 109: Thấy rất nhiều heo chạy

Nghiêm Di hừ một tiếng kéo dài mặt, không nói lời nào, Tần Du Du nhớ lại những câu hỏi của mình một lần, lập tức thức thời sửa lời lại: "Là mẫu thân của chúng ta."

Nghiêm Di xoa xoa đầu nàng, đối với việc biết sai liền sửa tỏ vẻ tán thưởng, sau đó mới nói: "Nàng được phép có thể đi vào cấm địa, quả thật là vì chuyện ở núi Thọ Nam, đây là nguyện vọng của thánh tổ, trưởng lão trong tộc nhất trí đồng ý. Còn về khắc tên lên bia ngọc, cũng có quan hệ tới việc này."

"Thê tử của thánh tổ, cũng chính là vị nữ tử khác họ đầu tiên khắc tên lên bia ngọc, trước khi xuất giá là một luyện dược sư có một không hai trong thiên hạ, sách cổ và các phương thuốc, v.v.. liên quan đến chế thuốc bên trong cấm địa đều là do bà ấy để lại. Thánh tổ vì bà ấy mà đặt ra tộc quy, con dâu Nghiêm thị có năng lực cực kỳ xuất chúng hoặc cống hiến to lớn cho tộc ta, hoặc cả hai đều được khắc tên lên bia ngọc."

https://thuviensach.vn

"Quy định nhiều quá!" Tần Du Du hừ nói. Vị đồng môn này của sư phụ không phải bắt bẻ, ngạo mạn bình thường đâu, cả chuyện con cháu đời sau lấy vào cửa người vợ có đủ ưu tú không cũng quản nữa...

Nghiêm Di đối với hành vi oán thầm rõ ràng, áp đặt của nàng đánh mông hai cái coi như là trừng phạt.

Tiểu yêu nữ không phục quản giáo, không chịu yếu thế vươn móng vuốt véo hai cái lên mặt hắn phản kích.

Nhưng nhìn mặt hắn, Tần Du Du bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện: "Mấy ngày trước chàng trưng khuôn mặt cương thi cứng ngắc đó, có phải là vì áp lực chân nguyên mang sát khí không?"

"Đúng, không chỉ như thế, ngay cả nơi có sát khí tràn ngập, ta cũng phải cố gắng tránh đi."

Tần Du Du nhớ lại lần đầu tiên thù hận nảy sinh ở núi Thọ Nam đó, hắn chỉ mang binh đốc quân, không có tự mình đánh lên núi, nếu không một mình hắn lên núi cũng đủ tiêu diệt không còn manh giáp đám người Kiều thúc thúc, vốn không cần lãng phí võ mồm cùng bọn họ đàm phán, để bọn họ kéo dài thời gian.

Hắn kiềm chế như vậy, một tất nhiên là chờ đại quân tập kết hoàn toàn xong một lưới bắt hết bọn họ, không để một con cá lọt lưới nào, một nguyên nhân khác là hắn sợ không dám dính vào sát khí nữa.

Thậm chí lần tấn công núi sau đó, hắn cũng chờ đại quân công chiếm cả sơn trại, phát hiện bên trong cái gì cũng không có, mới đuổi lên tới.

Hành vi này của hắn với tên sát thần xung phong đi đầu, hung ác, yêu giết chóc đáng sợ trong truyền thuyết đó như hai người khác nhau.

Lại nói hắn cũng rất đau khổ. Tu vi cao đến dọa người, lại vốn không dám dễ dàng vận dụng, chỉ có thể chịu đựng.

Khó trách nhịn thành mặt than, núi băng luôn.

Nếu không phải nhờ nàng giúp hắn tán công, e rằng hắn sẽ nghẹn như vậy đến khi nghẹn không thể nhịn được nữa, xông vào kiếp sinh tử thăng cấp thành thần tiên sống luôn.

Tần Du Du nhịn không được nở nụ cười vui sướng khi người gặp họa, chọt chọt mặt hắn nói: "Ta nhớ đến sư phụ từng nói một câu --- có vay ắt có trả! Ha ha

https://thuviensach.vn

ha! Thật sự là rất có đạo lý."

Cho chàng luyện công tiến cảnh nhanh như vậy, hai mươi hai tuổi đã tới cấp mười tám, không phải không trả, chưa tới lúc mà thôi!

Miệng sư phụ nàng nhổ ra không có một câu hay ho nào! Miệng chó không mọc được ngà voi, chính là nói về người như vậy.

Nghiêm Di lại một lần nữa thấy may mắn vì kẻ vô liêm sỉ có ảnh hưởng tiêu cực nghiêm trọng đến Tần Du Du đã mất tích rồi. Nên mất tích mãi mãi luôn đi!

"Nàng hỏi xong chuyện của nàng, hiện tại đến phiên ta hỏi nàng." Nghiêm Di nhéo nhéo chóp mũi của nàng nói.

"Hả?" Tần Du Du quái lạ, chuyện mà yêu quái ân công hắn biết được so với chính nàng còn rõ ràng hơn. Còn có cái gì phải hỏi rõ sao?

"Nói ra xem, thủ đoạn hấp dẫn người này của nàng, từ chỗ nào học được?" Nghiêm Di vén tóc mai tán loạn trên trán nàng, giống như lơ đãng hỏi han.

Thủ đoạn đáng sợ của tiểu yêu nữ này cũng không phải của một tiểu hoàng hoa khuê nữ chưa hiểu việc đời nên biết, hắn rất muốn biết tên nào dạy hư nàng, sau đó mới quyết định nên trọng thưởng người đó hay là nên lăng trì sống tên đó đây.

Tần Du Du vốn không biết trong câu hỏi bình thản này giấu giếm nồng đậm sát khí, nhớ lại Nghiêm Di lúc trước bị mình đùa nghịch, bộ dáng tự kiềm chế liền đắc ý hắn lên, ghé vào trên ngực hắn chống cằm giống như hiểu biết rộng rãi, từng trải, không quanh co: "Chưa ăn thịt heo cũng thấy heo chạy rồi chứ!"

"Nàng ở chỗ nào thấy heo chạy rồi?" Nghiêm Di bất động thanh sắc truy hỏi.

"Có một buổi tối ta chạy đến phòng sư phụ tìm ông. Phát hiện ông đang lén lút xem sách, bộ dáng nhìn thật cao hứng, ta đi vào ông cũng không biết. Ông vừa nhìn thấy ta liền giấu sách đi. Chết sống không chịu cho ta xem, ta hỏi mấy câu ông còn giận dữ mắng ta!" Tần Du Du nói tới đây, có chút tức giận, bất bình.

Nghiêm Di đã mờ hồ đoán được chuyện sau đó. Quả nhiên...

Tần Du Du hừ nói: "Cho nên ta liền nhân lúc ông không ở đó, đến phòng ông mò tìm, cơ quan của ông làm sao ngăn ta được?! Ta rất nhanh phát hiện dưới

https://thuviensach.vn

giường một cái rương nhỏ đầy sách cũng tập tranh. Sau đó ta liền biết ông nhìn lén cái gì."

Nghiêm Di dở khóc dở cười, có thể tưởng tượng, Tề Thiên Nhạc đối với đệ tử bướng bỉnh, cứng đầu như thế thì đau đầu, bất đắc dĩ thế nào.

Nhưng người này làm gương mẫu mực, lại đi nhìn lén **, còn bị nữ đệ tử phát hiện cùng tìm thấy, cũng đủ đáng chết.

Tiểu thê tử của mình đã "thấy heo chạy", trở về có thể cho nàng nghiên cứu nhiều chút cách thức "heo chạy", hắn rất có hứng thú cùng nàng chia sẻ hơn nữa vận dụng thực tế luôn.

Gây sức ép cả ngày, Tần Du Du rốt cuộc chống đỡ không nổi cơn buồn ngủ, ghé vào ngực hắn ngủ say.

Nghiêm Di hôn lén, lẳng lặng nhìn gương mặt ngủ say không lo không nghĩ của nàng một lúc, mới ôm nàng nặng nề ngủ.

Ngày mai bọn họ sẽ theo kế hoạch sớm định ra rời đi cấm địa, thời gian chỉ có hai người sớm chiều bên nhau còn lại một đêm ngắn ngủi này...

Hôm sau, Tần Du Du mở to mắt, phát hiện Nghiêm Di đã thu thập xong hết chờ nàng rời giường thay y phục sau đó rời đi.

Tần Du Du ôm thảm ngơ ngác nhìn hắn: "Chúng ta thật sự hôm nay liền rời đi?" Hắn hôm qua lúc bị nàng "tra tấn" hình như có nói như vậy, nàng còn tưởng hắn nói cho có thôi chứ.

"Không muốn rời đi? Hay là không muốn rời khỏi ta?" Nghiêm Di đưa tay sờ sờ khuôn mặt nàng.

Bộ dáng vừa mới tỉnh ngủ, lười biếng, mơ hồ của nàng nhìn qua thật sự ngon miệng, nếu nàng không ngại, hắn rất có hứng thú trước khi rời đi cùng nàng triền miên lần nữa làm lưu niệm.

Hai người mặc dù làm phu thê chỉ mới mười ngày qua, nhưng Tần Du Du đã có thể dựa vào chút động tác, vẻ mặt của hắn liền đoán được ý đồ của hắn.

Ba một cái, vỗ vào móng vuốt của hắn, Tần Du Du hừ nói: "Cái gì mà không muốn, ta đang vui mừng rốt cuộc không cần mỗi ngày mỗi bữa đều ăn cá!"

https://thuviensach.vn

Cá trong suối bình thường trong cấm địa tuy tươi ngon, nhưng hơn mười ngày ăn toàn cá, một ngày ba bữa đều ăn, cũng rất muốn chết.

"Yên tâm, đám người Vi Nương nhất định ở trong phủ chuẩn bị những món nàng thích nhất, hơn nữa nhất định không có cá." Nghiêm Di đứng lên cầm bộ y phục vô cùng bình thường* đưa tới bên cạnh Tần Du Du, cười nói: "Ái thê có cần vi phu hầu hạ rửa mặt thay y phục không?"

"Vô lại!" Tần Du Du kéo tấm thảm duy nhất đang che đậy thân thể xuống, vo lại ném vào đầu hắn, đợi Nghiêm Di tùy tay vung tay đẩy thảm ra, người nàng đã nhảy vào bên trong suối thánh rồi.

Ngẩng đầu uống liên tiếp mấy ngụm nước suối chảy ra, Tần Du Du lén trong lòng thừa nhận, ngoại trừ mỗi ngày chỉ có thể ăn cá, mấy ngày nay quả thật là thật sự rất sung sướng.

Chương 110: Kinh biến

Nghiêm Di và Tần Du Du đều có dự cảm, chuyện thường tình bên ngoài rất nhiều, sẽ không tự do tự tại giống như khi còn trong cấm địa, nhưng tuyệt đối không ngờ, mới ra khỏi cổng đồng cấm địa đó, liền xa xa thấy Lương Lệnh lòng nóng như lửa đốt canh giữ ở bờ đầu cầu bên kia, Trú Vân Phi đứng bên cạnh ông giẫm chân tại chỗ.

Bộ dáng Lương Lệnh nhìn thấy Nghiêm Di với Tần Du Du cùng nhau đi ra khỏi cấm địa hoàn toàn không giống bộ dáng tha thiết, nhiệt tình thường có của thuộc hạ nghênh đón chủ nhân trở về, lại giống như là nhìn thấy cứu tinh, buông lỏng, thở dài một cái.

Nghiêm Di biết rõ tính tình của ông, biết nhất định là có chuyện lớn xảy ra, kéo Tần Du Du bước nhanh qua cầu gỗ, phạm vi xung quanh cấm địa không cho lớn tiếng ồn ào, những người chưa được phép, ngay cả cả cầu gỗ cũng không được đặt chân đến. Có chuyện gì cũng chỉ có thể đợi họ đi ra thôi.

Lương Lệnh tiến đến khom người, cái gì vô nghĩa cũng không nói, nói thẳng luôn: "Hoàng thượng năm ngày trước gặp chuyện, mời vương gia cùng vương phi rời khỏi cấm địa lập tức vào cung!"

https://thuviensach.vn

"Huynh ấy bị thương?!"Nghiêm Di sắc mặt thay đổi.

Việc hoàng đến gặp chuyện, không thể nói thường xuyên xảy ra, nhưng trong một năm luôn luôn như vậy mấy lần, nếu chỉ là chuyện bình thường, Lương Lệnh sẽ không khẩn trương như vậy, hoàng đế cùng thái hậu cũng sẽ không để ông canh giữ trước cấm địa, truyền khẩu dụ như vậy.

"Dạ! Giang Như Luyện đích thân ra tay, giết chết bảy cường giả cấp võ thánh trong cung, Cầu công công... hy sinh vì nhiệm vụ."

Cầu công công là người từ nhỏ đã hầu hạ bên cạnh hoàng đế, đường đường là một võ thánh cấp mười lăm, thế nhưng lại hy sinh vì nhiệm vụ! Nghiêm Di không cần hỏi chi tiết đã biết tình thế nghiêm trọng.

Không giải thích gì kéo Tần Du Du lên lưng Trú Vân Phi, cũng không để ý tới những người khác, giục ngựa chạy gấp theo hướng hoàng cung.

Đây không phải lần đầu tiên Tần Du Du ngồi trên lưng Trú Vân Phi, Trú Vân Phi hiểu tính người, nói được tiếng người, hơn nữa tính tình được xem là trung thành thiện lương, sẽ không thương tổn nữ chủ nhân là nàng.

Hiện giờ nàng đã khôi phục tu vi, cho dù bị ngả ngựa cũng có đủ khả năng tự bảo vệ mình, tâm tính cũng liền tương đối bình thản rất nhiều.

Huống hồ còn yêu quái tướng công ôm chặt nàng, cho nên Tần Du Du không có sợ hãi hô to, chỉ là đưa tay quay lại ôm lấy lưng Nghiêm Di, ngoan ngoãn làm tổ trong ngực hắn không nói lời nào. Không để hắn phân tâm lo lắng.

Nghiêm Di như có chút cảm thấy, cúi đầu hôn lên mi tâm nàng.

Kinh thành cách cấm địa hơn một trăm dặm, Trú Vân Phi toàn lực chạy nhanh, chỉ một lát cũng đã chạy tới trước kinh thành.

Tin tức hoàng đế gặp chuyện đã truyền ra ngoài, kiểm soát người ra vào trước cửa thành nghiêm ngặt hơn rất nhiều, Nghiêm Di xa xa liền truyền thanh báo danh hiệu của mình. Quan binh thủ cửa thành chỉ thấy một đường sáng màu đỏ xẹt qua, còn chưa kịp phản ứng gì thì đường sáng đỏ đó đã đi cực xa rồi.

Vào kinh thành, đường không hề dễ đi như vậy, trên đường người đi, xe ngựa rất nhiều, cho dù Trú Vân Phi có lợi hại như thế nào cũng không có cách chạy nhanh được. Nghiêm Di vỗ vỗ cổ nó nói: "Ngươi từ từ đi qua. Ta với Du Du đi trước một bước."

https://thuviensach.vn

Nói xong kéo Tần Du Du nhảy lên nóc nhà, đi nhanh hướng tới hoàng cung.

Tần Du Du vẫn là lần đầu tiên thấy hắn lo lắng như thế, xem ra cảm tình hai huynh đệ bọn họ quả thật rất tốt.

Nghiêm Di đưa Tần Du Du gần như thông suốt không bị ngăn trở, đi thẳng vào hoàng cung, dọc đường đi chỉ thấy không ít tường cung điện sụp đổ, hủy hoại. Cả hoàng cung đều tràn ngập mùi đìu hiu, chém giết, khủng hoảng.

Không ít cung nhân xa xa thấy Nghiêm Di xuất hiện, liền giống như gặp được cứu tinh, một đám phấn chấn, sôi nổi, vẻ mặt lộ vẻ vui mừng.

Nghiêm Di nắm tay Tần Du Du rất nhanh đi đến trước tẩm cung của hoàng đế, cũng không chờ thái giám thủ vệ thông báo đã đi thẳng vào trong.

Trong tẩm điện thoang thoảng mùi thuốc đông y cùng mùi máu tanh, hoàng đế nằm trên giường dường như đang ngủ say, thái hậu an vị ở bên giường, trên điện ngoại trừ hai người bọn họ, không có người ngoài nào. Cung nữ, thái giám đều ở bên ngoài chờ gọi.

Thái hậu nghe tiếng vấn an của cung nữ, thái giám bên ngoài, vừa ngẩng đầu liền thấy tiểu nhi tử cùng con dâu chạy tới trước mặt, sự bình tĩnh trên mặt lập tức bị quét sạch. Đứng lên ôm cổ Nghiêm Di, run giọng nói: "Vĩnh Lạc, mau nhìn xem hoàng huynh con."

Bà cũng không biết mình trải qua năm này này như thế nào. Tuy biết Nghiêm thương thế có nghiêm trọng cũng không ảnh hưởng tới tính mạng, nhưng mắt thấy đứa con của mình trọng thương không dậy nổi, bà làm sao có thể không thương tâm, lo sợ chứ?

Giờ phút này nhìn thấy Nghiêm Di xuất hiện, bà quả thật giống như lập tức tìm được người tâm phúc, cả người đều tỉnh táo hơn.

Trong lòng Tần Du Du cảm thấy có chút kỳ quái nói không nên lời, nhưng tình cảnh này cũng không hỏi quá nhiều, ngoan ngoãn nghe theo ra dấu của Nghiêm Di tiến lên đỡ thái hậu, để Nghiêm Di nhìn thương thế của hoàng đế.

"Thái... Mẫu hậu, đến tột cùng là có chuyện gì?" Tần Du Du trải qua Nghiêm Di nhiều ngày nhắc nhở, cuối cùng đúng lúc chú ý tới vấn đề xưng hô.

Thái hậu giờ phút này cũng không có lòng so đo này nọ, để Tần Du Du đưa khăn tay lên lau đi nước mắt nơi khóe mắt, để dòng suy nghĩ bắt đầu quay lại một

https://thuviensach.vn

đêm kinh tâm động phách trong cung năm ngày trước đó.

Bà ở trong cung của mình vừa mới dùng bữa tối xong, chợt nghe trong không trung truyền đến tiếng hét to: "Nghiêm đi ra nhận cái chết!"

Từ hướng Ngự Thư Phòng truyền đến giọng nói: "Giang Như Luyện, tên cẩu tặc này thấy hoàng đệ trẫm tiến vào cấm địa liền muốn thừa trống mà vào? Uổng cho ngươi đã lớn tuổi, thế mà lại vô dụng như thế. Ngươi cứ việc đến, đến nhìn loại vô sỉ như ngươi có làm gì được trẫm hay không."

Lúc sau hướng Ngự Thư Phòng là một hồi chiến đấu kịch liệt, cuối cùng vẫn là dựa vào cơ quan lợi hại truyền lại của thánh tổ, thêm tính mạng của bảy cường giả cấp võ thánh, mới đánh lui được Giang Như Luyện.

Hoàng đế trong lúc hỗn chiến bị trọng thương, Cầu công công bên cạnh hắn vì bảo hộ hắn, bị Giang Như Luyện toàn lực một chưởng, bị đánh gục ngay tại chỗ, trong cung bởi vì cấp võ thánh hỗn chiến này, chết vô số, cung điện sập hơn một phần ba.

Tần Du Du nghe xong tự thuật của thái hậu, vô cùng khó hiểu, lúc trước Nghiêm Di nghe nói có gần một năm thời gian đều ở bên ngoài tìm tung tích của mình, Giang Như Luyện cũng chưa từng ra tay đối với hoàng đế, sao lúc này người ở nơi khác phạm vi kinh thành, chỉ đi vào cấm địa một chuyến, hắn liền hò hét chạy tới đối phó hoàng đế rồi?

Trên giường truyền đến tiếng hoàng đế ngâm khẽ, thái hậu vội vàng quay lại giường nhìn, liền thấy trên mặt hoàng đế có huyết sắc hơn, đã mở mắt ra, khôi phục thanh tỉnh.

"Vĩnh Lạc, đệ đã trở lại?" Giọng hoàng đế suy yếu, nhưng trong đó tràn đầy ý cười vui mừng, ngay cả Tần Du Du đứng cách hắn xa nhất cũng nghe hiểu được.

Nếu là hoàng đế khác nhìn thấy huynh đệ sau của mình cường thế xuất hiện, đa số sợ bị người cơ hội soán vị rồi?

Tần Du Du lần này rốt cuộc tin tưởng, lời nói lúc trước của Nghiêm Di "huynh đệ hai người thân như một thể" cũng không phải lời nói suông.

"Vĩnh Khang, con lần này thật sự hù chết mẫu hậu, con cảm thấy như thế nào?" Thái hậu một tiếng nắm lấy tay hoàng đế, nhịn không được lại chảy xuống

https://thuviensach.vn

hai dòng lệ.

"Mẫu hậu yên tâm, người biết rõ Vĩnh Lạc bình an, trẫm liền tuyệt không có chuyện gì. Chỉ tiếc Cầu công công..." Giọng hoàng đế lập tức trầm xuống.

Người không phải cây cỏ, đối với hoàng đế mà nói, Cầu công công làm bạn từ nhỏ bên cạnh hắn, so với hoàng đế lão tử đó cũng còn thân cận hơn vài phần.

Nhưng hoàng đế dù sao vẫn là hoàng đế, rất nhanh liền chuyển đề tài, nói với Nghiêm Di: "Đệ đó... Thuận lợi không? Cười một cái cho vi huynh xem nào."

Chương 111: Quá thông minh

Sau đó còn có tâm tình đùa giỡn, không biết nên kính nể hắn hay là nên khinh bỉ hắn đây.

Vẻ mặt trên mặt Nghiêm Di kinh ngạc không nói gì hiển nhiên lấy được lòng hoàng đế, hoàng đế uể oải cười khụ vài tiếng: "Có biểu cảm là tốt rồi, trẫm rất chán mặt băng sơn đó của đệ."

"Thương thế huynh nghiêm trọng, nói bớt mấy câu đi, có muốn dặn dò gì tốt nhất nói một lần rõ ràng đi." Nghiêm Di nhìn bộ dáng hắn không linh hoạt được, không muốn dung túng hắn tiếp tục lãng phí khí lực nói những lời vô nghĩa.

"Trong lúc trẫm dưỡng thương tất cả mọi chuyện đệ xem rồi làm, còn có thể có chuyện gì?" Thái độ của hoàng đế thản nhiên khiến người ta muốn túm hắn khỏi long sàng đánh một trận tời bời.

Hoàng đế chuyển ánh mắt, nhìn thấy Tần Du Du đứng phía sau thái hậu, cười nói: "Đệ muội đã tới."

Tâm tư thái hậu nhanh nhẹn, cảm giác hắn có lẽ có một số việc muốn cùng Nghiêm Di một mình giao phó, vì thế phân phó tiểu thái giám đi gọi mấy vị đại thần trọng yếu trong triều đến nghe chỉ, sau đó một tay kéo Tần Du Du nói: "Chuyện của nam nhân bọn họ để bọn họ đi phiền não, con theo bản cung quay về Khánh Đông Cung đi."

Tần Du Du đáp lại một tiếng sẽ đi theo bà.

Bỗng thái giám bên ngoài nói: "Hà đại phu đến!"

https://thuviensach.vn

Bước chân thái hậu chậm lại, biết Y Thánh chữa thương cho con mình tới rồi, quyết định ở lại nghe tình hình con mình một chút như thế nào rồi nói sau.

Trong lòng Tần Du Du cảm thấy tên gọi này có chút kỳ quái, sao không gọi ngự y nào đó, hai mươi ngự y đâu?

Nhưng khi nàng thấy rõ người tới, nghi hoặc nhất thời biến thành vui sướng: "Mãn Tử ca ca?"

Nghiêm Di kinh ngạc xoay người lại, quả nhiên nhìn thấy Hà Mãn Tử, cái tên khiến hắn rất không thuận mắt đó từ ngoài cửa cất bước đi vào.

Hà Mãn Tử thấy rõ mọi người trên điện cũng một hồi ngạc nhiên, hơn nữa nhìn thấy nét mặt Tần Du Du tỏa sáng đứng bên cạnh thái hậu, lại nhẹ thở ra: xem ra Phong Quy Vân đoán không tồi, Nghiêm Di quả thật không hại muội ấy, ngược lại chúng ta lo lắng không công rồi.

"Du Du, tu vi của muội khôi phục rồi?" Hà Mãn Tử thân là một đại phu y thuật cao siêu, chỉ nhìn nhịp thở chậm dài của Tần Du Du vài lần, trong mắt thần thái thu lại, đã không còn trạng thái suy yếu như lúc trước nữa.

"Dạ." Tần Du Du nhớ đến cách khôi phục tu vi liền đỏ mặt.

Khuôn mặt xấu hổ, bộ dáng nhát gan của nàng dừng trong mắt Nghiêm Di. Không khỏi khiến hắn nhăn mặt lại: "Đến xem hoàng huynh ta trước rồi nói sau."

Nghiêm Di tuy sở trường về chế thuốc, nhưng đối với nghiên cứu y đạo lại không sâu, ít nhất sẽ không làm gì đệ tử Y Thánh Hà Mãn Tử.

Hà Mãn Tử đáp một tiếng, đi đến bên giường bắt mạch, kiểm tra cho hoàng đế, Nghiêm Di nhíu mày trừng mắt, liếc nhìn Tần Du Du một cái, người sau lén làm cái mặt quỷ trả lại hắn.

Yêu quái tướng công thì ra là một thùng dấm chua lớn!

"Vừa rồi có người giúp người dùng chân khí điều trị kinh mạch?" Hà Mãn Tử quả nhiên không hổ là đệ tử Y Thánh, bắt mạch một lát liền nhìn ra sự khác biệt.

"Đúng vậy. Ta là giúp huynh ấy khơi thông kinh mạch." Đứng trước sự an nguy của huynh đệ, Nghiêm Di cũng tạm thời bỏ ghen tuông xuống.

https://thuviensach.vn

"Tu vi của hai người hắn là cùng nguồn gốc, đối với thương thế của hoàng đế vô cùng có ích, nhưng chăm sóc, tĩnh dưỡng kinh mạch khơi thông còn có chút chuyện cần phải chú ý." Hà Mãn Tử vừa nói, vừa lấy giấy bút tiểu thái giám đưa tới. Rất nhanh viết xuống đầy một tờ.

"Theo trình tự này di chuyển chân khí. Mỗi ngày ba lượt, phối hợp với thuốc trị thương cẩn thận điều dưỡng, hắn là trong vòng nửa tháng sẽ thấy không đáng ngại nữa. Hai tháng sau có thể hoàn toàn hồi phục." Hà Mãn Tử nói.

Thái hậu vừa nghe, nhất thời tâm mở cờ trong bụng, phân phó nội thị chuẩn bị nhiều thứ ban cho, đưa đến quý phủ Trung Dũng Hầu.

Hoàng đế đột nhiên gặp chuyện trọng thương, ngự y trong cung cũng không có cách nào, là Trung Dũng Hầu đưa Hà Mãn Tử tiến cử vào giúp hoàng đế khám và trị bệnh, vốn mọi người thấy hắn tuổi còn trẻ, cũng chỉ ôm tâm tình chữa ngựa chết thành ngựa sống để hắn thử một lần, không ngờ tới khi hắn ra tay. Thương thế của hoàng đế lập tức liền ổn định.

Hà Mãn Tử xem xong vết thương của hoàng đế, cũng cảm giác được ánh mắt không quá hiền lành của Nghiêm Di bên đó, vội vàng đứng dậy cáo lui rời đi. Lúc đi qua Tần Du Du. Rốt cuộc cố lấy dũng khí nói: "Du Du, sư phụ nói có một cái hộp cơ quan không mở được, muốn ta tặng cho muội xem thử. Sau đó muội cho người đến Trung Dũng Hầu phủ lấy đi."

Từ sau khi hai linh thú của nàng lâm vào ngủ say, hắn với Tần Du Du liền hoàn toàn chặt đứt tin tức, gián tiếp đưa vật gì cho nàng toàn bộ như đá chìm đáy biển, hiện giờ thấy nàng tuy không có việc gì, nhưng có một số việc, hắn cảm thấy vẫn nên nói rõ với nàng thì hơn.

Vị Thánh Bình Thân vương đó phòng bị rất nghiêm ngặt, hắn muốn lén lút tiếp xúc với Tần Du Du là chuyện không thể, rõ ràng công khai nói ra, Nghiêm Di ngược lại không thể cản được.

Tần Du Du không rõ xảo diệu trong đó, nghe hắn nói vậy lúc này gật đầu đáp ứng ngay.

Thái hậu là ai chứ, tùy tiện nhìn thấy liền có thể nhìn ra sóng ngầm bắt đầu dâng trào giữa ba người, trong lòng cười thầm đứa con của mình khẩn trương quá mức, người sáng suốt cũng nhìn ra được, Tần Du Du cùng vị Hà Mãn Tử này quan hệ thân cận nhưng vốn không hề mờ ám.

https://thuviensach.vn

Bà hiện giờ tâm tình vô cùng tốt, cũng không định nhúng tay vào chuyện nam nữ này nọ, xác định con trai bình an vô sự hơn nữa rất nhanh có thể hồi phục, liền cảm thấy mỹ mãn dẫn Tần Du Du rời đi.

Thái hậu trở lại Khánh Đông Cung phân phó cung nữ giúp bà lau mặt. Sau đó một lần nữa trang điểm lại. Tần Du Du lúc này mới phát hiện thái hậu lúc nãy ở bên hoàng đế thế mà cũng ăn mặc lộng lẫy, thế này có bao nhiêu thích chưng diện đây?!

Thái hậu thấy tròng mắt Tần Du Du xoay tới xoay lui, giống như một con mèo nhỏ tràn ngập tò mò, nhớ hôm nay gặp lại Nghiêm Di, cảm giác hắn cả người không giống, xem ra đã hoàn toàn giải quyết tai họa ngầm trên người rồi, đối với Tần Du Du có công lớn này nhất thời liền thuận mắt rất nhiều.

Vẫy lui cung nữ, thái giám hầu hạ bên cạnh, liền vẫy tay muốn nàng tới bên cạnh, kéo tay nàng nói: "Tình trạng của Vĩnh Khang càng không ổn, bản cung càng phải ăn mặc càng phải có tinh thần đi ra ngoài gặp người, nếu ngay cả bản cung cũng rối loạn, bi thương, bất lực, người ở dưới sẽ hoàn toàn rối loạn."

Đây xem là giải thích cho Tần Du Du, cũng là dạy nàng.

Tần Du Du gật gật đầu nói: "Con hiểu rồi."

Tâm tình thái hậu vô cùng tốt, xoa xoa đầu nàng cười nói: "Đứa trẻ ngoan, đợi chút nữa ta sẽ triệu các nữ quyến khác trong cung tới đây nói chuyện, để các nàng ta yên tâm. Trong cung hiện ta không có cách nào để cho các nữ quyến ngoại thần tiến vào, con với Vĩnh Lạc sau khi trở về, để Lương Lệnh với Vi Nương sắp xếp, cũng nhìn cả dòng họ cùng gia quyến các đại thần, để cho các nàng ta không nên suy nghĩ bậy bạ."

Còn loại nhiệm vụ này nữa á! Tần Du Du ngoan ngoãn gật đầu đồng ý.

Thái hậu thật không dễ chọc, trước mặt bà mình vẫn nên giả dạng thành thật, khéo léo thì tốt hơn, nhiều một chuyện chi bằng bớt một chuyện.

Cung nữ, thái giám đi đến giúp thái hậu thay lễ phục long trọng mới, thái hậu liếc mắt ngắm Tần Du Du một cái, lại sai tiểu cung nữ xem Tần Du Du thành búp bê, trang điểm thật cẩn thận, sau đó mới kéo nàng đi đến phía trước chính điện.

https://thuviensach.vn

Thái hậu truyền lời, rất nhanh một đoàn oanh oanh yến yến hậu cung đó liền chen chúc vào.

Các nàng ta không phải thái hậu, không tới phiên các nàng ta ăn mặc, trang điểm làm yên lòng người, tần phi trong năm ngày này đều chịu đủ mọi sợ hãi, miễn cưỡng có thể giữ bình tĩnh cũng không nhiều lắm, đa số ngọc dung thảm đạm, ánh mắt sưng đỏ.

Còn về các nàng ta vì hoàng đế mà khóc hay là vì bản thân mà khóc cũng không biết được. Nếu hoàng đế băng hà, dựa theo quy củ đa số các nàng ta sẽ bị đưa đến hành cung gần lăng ngoài kinh thành sống quãng đời còn lại, nơi đó cuộc sống kham khổ, nói trắng ra chính là bị nhốt lại một chỗ chờ chết thôi.

Cũng có mấy tần phi mắt lấp lánh, không biết có dự tính gì, các nàng ta đều đã sinh hoàng tử, hoàng đế băng hà ít nhất cũng có thể thành thái phi, vận khí tốt chính là thái hậu, thậm chí không tệ cũng có thể chờ con trai sau này được phong vương, theo con trai tới đất phong để an hưởng tuổi già.

Tần Du Du ngồi bên cạnh thái hậu nhìn mấy chục tần phi vẻ mặt khác nhau, trong lòng cảm thấy hoàng đế thật ra cũng rất đáng thương, khó trách lại ghen tị Nghiêm Di với nàng.

Ít nhất nếu Nghiêm Di gặp chuyện không may, nàng nhớ thương nhất định không phải địa vị, gia sản của hắn.

Nhưng cũng không trách được những nữ tử này, các nàng cũng chỉ là muốn xin một đường sống, muốn sống nhiều thêm thôi.

Thái hậu ngồi trên cao, ánh mắt như điện lạnh lùng quét xuống, liếc mắt nhìn những nữ nhân này, bà không phải Tần Du Du, đứng ở góc độ của bà, tất cả nữ nhân hai lòng đối với con trai, tính toán nhỏ nhặt cho mình này bà cũng không có nhiều thiện cảm.

Đơn giản sau khi nói tin tốt hoàng đế bình an vô sự, rất nhanh có thể khôi phục, thái hậu lạnh lùng cúi đầu, răn dạy một hồi thông suốt cho đám tần phi ở dưới, sau đó liền phân phó các nàng tự lui xuống.

Một đám tần phi bị răn dạy đến mặt xám mày tro lui xuống nhanh chóng, sạch sẽ, một tần phi đoan trang, tú lệ lại lạc ở cuối cùng, nhìn Tần Du Du muốn nói lại thôi.

https://thuviensach.vn

Thái hậu thản nhiên nhìn nàng ta liếc mắt một cái nói: "Thục tần. Có gì thì nói đi."

Thục tần? Nghe thấy hình như có chút quen tai, Tần Du Du nghi hoặc, chớp chớp mắt, tên hiệu của phi tử trong cung nàng nhớ rõ một người cũng không có, có thể đặc biệt ấn tượng, chắc là cái người lúc trước phái người đến Thánh Bình Thân vương phủ đối phó nàng đây mà.

Thục tần cúi người hành lễ, nhỏ giọng nói: "Nô tì nghĩ, trong cung này giờ đây bề bộn nhiều việc, chúng nô tì thô kệch vô năng, nếu Thánh Bình Thân vương phi có thể ở lại trong cung làm bạn với thái hậu, cũng có thể giúp thái hậu phân ưu giải buồn."

Thái hậu hơi giật mình, hơi quay qua nói: "Ngươi có lòng, đi đi."

"Dạ."Thục tần hành lễ lui ra ngoài.

"Thục tần này... Thông minh có thông minh, đáng tiếc quá thông minh, suy nghĩ quá nhiều, nhưng nói chung xem như vì hoàng thượng suy nghĩ, cũng không dễ dàng." Thái hậu than nhẹ một tiếng nói.

Tần Du Du đầu óc đơn giản suy nghĩ mãi, để nàng ở lại trong cung bồi thái hậu, cùng vì hoàng đế suy nghĩ, suy nghĩ này có phải có chút quá xa rồi không?

Thái hậu thấy bộ dáng nghi hoặc của nàng liền cảm thấy thú vị, vẫy lui hai bên, sờ sờ tay nàng giống như trấn an con mèo nhỏ, thản nhiên nói: "Nàng ta nhắc nhở ta giữ con lại làm con tin."

Tần Du Du rốt cuộc suy nghĩ cẩn thận, hiện giờ hoàng đế ngã bệnh, nhóm hoàng tử lại còn quá nhỏ, phụ trách giám quốc thay hoàng đế xử lý chính sự nhất định là Nghiêm Di, Nghiêm Di nắm hết quyền hành, nếu muốn nhân cơ hội phế hoàng đế, tự mình đăng cơ thật sự là rất thuận tiện. Mọi người đều biết Nghiêm Di rất để ý nàng, cho nên Thục tần mới nhắc nhở thái hậu giữ nàng lại, để Nghiêm Di không thể hành động thiếu suy nghĩ.

"Nàng ta suy nghĩ quá nhiều rồi..." Tần Du Du mặt nhăn nhăn mũi nói.

Thái hậu thấy nàng hiểu được, mỉm cười. Bà có chút hiểu ra tại sao con trai nhỏ lại thích cô nương này, nàng tâm tư thuần khiết, không giống những nữ nhân hậu cung này, quanh co khúc khuỷu đầy mình, mà nàng cũng không ngu ngốc, một chút liền hiểu, không lo giữa phu thê có điều không thể nói rõ.

https://thuviensach.vn

"Con thì sao? Có muốn Vĩnh Lạc làm hoàng đế không?" Thái hậu cười hỏi.

Tần Du Du giống như nghe không ra lời hung hiểm trong lời nói này, chỉ lắc đầu nói: "Đương nhiên không muốn."

https://thuviensach.vn

Chương 112: Bí mật của hai huynh đệ

Nếu vương phi của thân vương khác gặp chuyện này, e rằng các nàng đều sợ tới mức mặt không còn chút máu, quỳ xuống đất kêu oan, tuyệt đối không thể bình tĩnh như Tần Du Du được.

"Vì sao?"

"Vừa rồi nhìn thấy nhiều nữ nhân như vậy, muốn mới là lạ!" Tần Du Du lộ ra vẻ mặt thống khổ không thôi, quả nhiên khiến hoàng hậu cười ha ha.

Nghiêm Di hiện giờ giống như quyền cao chức trọng, chỉ dưới một người huynh trưởng ruột mà thôi, hưởng thụ quyền lợi vô cùng gần giống hoàng đế, lại không cần làm đủ loại nghĩa vụ như hoàng đế, sống còn thoải mái hơn cả thần tiên nữa.

Tên ngốc mới có thể trong lòng thấy không đủ, muốn làm hoàng đế ấy.

Thái hậu đối với sự "an phận thấy đủ" của Tần Du Du vô cùng vừa lòng: "Vĩnh Lạc có nói cho con, chuyện của nó cùng Vĩnh Khang chưa?"

Vĩnh Khang? Hoàng đế? Hắn cùng yêu quái tướng công còn có chuyện gì?!

Sẽ không thật sự giống sư phụ nói, hai huynh đệ này... Tần Du Du nghi hoặc thật sâu, đồng thời cũng nhịn không được một luồng ác lạnh, nếu yêu quái tướng công thật sự cùng hoàng đế có cái gì, vậy mình thì tính sao?

Lỡ như hắn cùng hoàng đế cái đó cái đó, vậy nàng cùng hắn cái đó cái đó, chẳng phải là... Ấy!

Thái hậu cũng không biết, thật ra Tần Du Du cũng muốn nhiều lắm, nhưng mục tiêu nàng muốn không phải bọn họ có thể tưởng tượng ra.

Thái hậu nhìn vẻ mặt nàng hoang mang khó hiểu, nâng tay lên, nói với một cung nữ lớn tuổi hầu hạ bên cạnh: "Bản cung với vương phi có chuyện quan trọng muốn nói, Khánh Đông Cung này ngoại trừ Thánh Bình Thân vương, kẻ nào cũng không được tới gần!"

Lão cung nữ đó cúi đầu đáp, mang theo cung nhân hầu hạ trên điện trong nháy mắt biến mất sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du thấy bà thận trọng như vậy, tim gan nhỏ nhịn không được nhảy lên, giữa yêu quái tướng công với hoàng đế, thật sự có bí mật quan trọng gì sao?!

Thái hậu thấy mọi người đi xa rồi mới nói: "Hoàng tộc Nghiêm thị ta vốn có một lời tiên đoán 'Quang ám song đế'. Trong con cháu đời thứ ba của Nghiêm thị từng có một hoàng tử bẩm sinh có thể hiểu rõ thiên cơ, người đó chỉ sống đến hai mươi tuổi liền qua đời, nghe nói người đó tiết lộ thiên cơ. Nhưng lời tiên đoán của người đó đời đời lưu truyền, đều nhất nhất ứng nghiệm, giúp Nghiêm thị ta vượt qua cửa ải khó khăn rất nhiều lần."

Tần Du Du thấy vẻ mặt thái hậu ngưng trọng, không giống như muốn nói chuyện tai tiếng hai huynh đệ quan hệ bất chính, loạn luân gì đó. Cũng hiểu được mình lúc nãy hiểu sai, vì thế yên lòng, còn thật sự nghe thái hậu kể chuyện xưa.

"Lời tiên đoán cuối cùng của người đó, chính là 'Quang ám song đế', người đó nói chỉ cần Quang ám song đế sinh ra, chính là thời hưng thịnh của Nghiêm thị ta, thời cơ nhất thống thiên hạ đã tới." Thái hậu nói tới đây. Ánh mắt cũng trở nên không giống, mang theo tự hào cùng phấn khởi nồng đậm, giống như lập tức trẻ lại mười tuổi vậy.

Tần Du Du ngay từ đầu đoán được Quang ám song đế trong lời của bà nhất định chính là hai huynh đệ yêu quái tướng công cùng hoàng đế, khó trách bà lại tự hào, sinh ra một đôi vua chúa trong lời tiên đoán sẽ xưng bá thiên hạ, tài trí, mưu lược kiệt xuất như vậy. Bất cứ nữ nhân nào cũng sẽ cảm thấy vô cùng kiêu ngạo.

Trong phút chốc, Tần Du Du cũng hiểu được, trong cấm địa, chút hàm ý của Nghiêm Di.

Thân phận hai huynh đệ bọn họ như vậy. Cho dù phụ hoàng và hoàng hậu trước của bọn họ phu thê tình thâm ra sao, yêu thương con cả Nghiêm Đống và con thứ sáu Nghiêm Nam do ông và hoàng hậu sinh ra như thế nào, cũng nhất định chỉ có thể giao ngôi vị hoàng đế cho thứ tử Nghiêm nham hiểm thôi.

Vị thái hậu nương nương trước mặt này hoàn toàn không cần đi theo hoàng hậu Chu thị tranh gianh cái gì, chỉ cần lo lắng che chở hai đứa con trưởng thành. Là công thần dòng họ Nghiêm thị, là người chiến thắng cuối cùng trong hậu cung.

https://thuviensach.vn

Chuyện cũ này thái hậu nhiều năm qua vẫn giấu ở trong lòng, không thể để lộ ra cho người ngoài, thậm chí hai đứa con ruột trước mặt cũng không nói nhiều lời, hôm nay rốt cuộc tìm được đối tượng vô cùng thích hợp --- Tần Du Du chẳng những là con dâu của bà. Còn là người thông qua thí luyện của thánh tổ tiến vào cấm địa, biết được tất cả bí mật của Nghiêm thị.

Ở trước mặt người trong nhà - Tần Du Du, chuyện bí mật gì của Nghiêm thị cũng có thể nói ra cả, cho nên trong lời nói thái hậu, như mở hộp ra không đóng lại được.

"Năm đó tiên đế có một vị hoàng hậu khác là Chu thị. Là biểu muội bà con xa, thanh mai trúc mã của tiên đế. Bà ta cùng tiên đế tình cảm sâu đậm, thân cũng là một người thông minh, nhưng do thông minh làm hại." Trong giọng nói của thái hậu không chút nào trào phúng cùng khinh thường không sao che giấu được.

"Bà ta xuất thân từ vọng tộc thế gia của Nguyệt quốc ta. Trong tộc tổng cộng có hơn bảy vị hoàng hậu, lại có vô số con gái quan hệ thông gia với Nghiêm thị ta. Có lẽ cũng vì duyên cớ này, bà ta cũng mờ hồ biết được lời tiên đoán 'Quang ám song đế', hơn nữa tốn hết tâm tư nghe được ngày sinh tháng để của Quang chi đế trong lời tiên đoán, dồn sức tính ngày hoài sinh long duệ. Đúng lúc, bản cùng so với bà ta chậm một chút đã hoài thai Vĩnh Khang."

"Từ khi biết được chúng ta lúc hoài thai long duệ không khác nhau lắm, bà ta liền xem bản cung như kẻ địch. Bản cung năm đó vẫn thấy kỳ quái, bản cung khi đó chỉ là một vị tần nho nhỏ, cho dù có sinh ra con trai cũng không thể vượt qua bà ta, bà ta cùng tiên đế cảm tình tốt như vậy, cho dù sinh ra trưởng công chúa, cũng không cần buồn bã không có cơ hội sinh thái tử. Kết quả... Có lẽ bà ta suy nghĩ nhiều quá, tâm tư quá nặng, ngự y xác nhận bà ta sinh non. Bà ta vì bảo đảm con trai bà ta sinh ra sẽ đúng lúc, thế là âm thầm uống thuốc muốn khống chế thời gian sinh con."

Tần Du Du nghe đến đó, không cho là đúng nói: "Bà ta xem đứa con của mình thành cái gì?"

Thái hậu cười cười nói: "Thật ra bà ta cùng là vì tính toán cho con trai của mình, hy vọng hắn có thể trở thành người đứng đầu phục hưng Nghiêm thị. Bà ta là nữ tử hiếu thắng, chẳng những muốn mình được quan vinh sủng một thân, cũng muốn con trai mình trở thành thánh quân muôn đời kính ngưỡng. Chẳng

https://thuviensach.vn

qua có một số chuyện cưỡng cầu không được, nếu có thể chọn lựa, nếu bà ta biết kết quả, có lẽ cũng sẽ giống như những mẫu thân bình thường khác, hy vọng đứa con khỏe mạnh, vui vẻ là được rồi."

Tần Du Du giật mình, tên của hoàng đế với yêu quái tướng công, một người tên Vĩnh Khang, một người tên Vĩnh Lạc, lúc thái hậu đặt tên cho bọn họ, có phải cũng giống như những mẫu thân bình thường khác, chỉ hy vọng bọn họ khỏe mạnh, vui vẻ đã cảm thấy thỏa mãn rồi không?

Thái hậu thật ra là một mẫu thân rất không tệ đâu.

Chỉ nghe thái hậu tiếp tục nói: "Chu thị mưu kế tính hết, kết quả vẫn vô dụng, đứa con cả Nghiêm Đống của bà ta sinh non, hơn nữa lúc sinh ra vốn đã kém cỏi, bệnh tật, từ nhỏ thân thể suy yếu. Vì chuyện hoàng hậu sinh non, trong cung lòng người hoảng sợ, bản cung ở trong hoa viên tản bộ cũng bị bất ngờ, cũng sinh non Vĩnh Khang. May mà Vĩnh Khang thân thể xem như không tệ, tuy so với dự tính ban đầu sớm một tháng, nhưng cũng không phải không ổn. Lúc đó ta cũng không biết nó sinh ra phù hợp với ngày sinh tháng đẻ của người sẽ làm vua trong lời tiên đoán Quang ám song đế."

Đoán chừng đây là chuyện đắc ý nhất trong đời của thái hậu, vô tình lại thắng đối thủ mạnh vừa được hoàng sủng đứng đầu sáu cung, mặc kệ ai cũng không thể không đắc ý.

"Chu thị biết được chuyện này chịu kích thích lớn, việc này liên qua đến cơ mật Nghiêm thị, bà ta cũng không dám nói thẳng với hoàng đế, nếu không một khi bị lộ ra ngoài, cho dù bà ta có là hoàng hậu chí tôn cũng gánh không nổi kết quả đáng sợ đó, trưởng lão trong tộc sẽ khiến bà ta chết không có chỗ chôn!" Thái hậu khi nhắc đến trưởng lão tộc Nghiêm thị cũng có vẻ có chút e ngại.

Chương 113: Lão công không ngoan? Thiến

"Vị trưởng lão đó là ai? Lại đáng sợ như vậy?" Trong lòng Tần Du Du sợ hãi, ngay cả hoàng hậu cũng có thể nói xử lý liền xử lý, cũng quá ác liệt rồi.

Thái hậu liếc mắt nhìn nàng thật sâu một cái, nói: "Bọn họ đều ẩn cư ở Tư Đế Hương gần cấm địa. Nghe nói võ tôn hơn cấp bảy tuổi thọ có thể đạt tới hơn

https://thuviensach.vn

hai trăm tuổi, qua võ thánh cấp mười càng có thể đạt tới năm trăm tuổi... Nghiêm thị trong đó có võ si *(yêu thích võ công)* không phải ít."

Tần Du Du hiểu được, trong Nghiêm thị, số người có tu vi đạt qua võ tôn cấp bảy, thậm chí võ thánh cấp mười sẽ không ít đâu, các lão yêu quái tụ tập lại một nơi, đương nhiên trở thành trưởng lão rồi.

Bên ngoài Nguyệt quốc hoàng đế cao nhất, nhưng trên thực tế cả hoàng tộc Nghiêm thị và hoàng đế đều dưới sự bảo hộ và theo dõi của các trưởng lão.

Bọn họ về vai vế, về thực lực đều cao đến dọa người, liên thủ muốn trừng trị một hoàng hậu, đương nhiên không có bao nhiêu khó khăn, thậm chí muốn phế hoàng đế cũng sẽ không quá khó rồi.

Có mấy lão quái ở đó, cho nên Giang Như Luyện mới có thể không chịu một kích nào đã rút lui, nếu không Tư Đế Hương cách kinh thành chỉ hơn trăm dặm, lão quái chạy tới bao vây tấn công hắn, cùng với cơ quan lợi hại do thánh tổ Nghiêm thị để lại, hắn cho dù cấp mười tám cũng chịu không nổi.

Thái hậu không muốn nói thêm chuyện các trưởng lão, kéo đề tài trở lại bí mật cay đắng của cung đình lúc đó: "Chu thị đối với bản cung nảy sinh kiêng kị nồng đậm, lại cố kỵ mặt nạ mẫu nghi thiên hạ hiền thục, vọng tộc quý nữ của bà ta, không thể công khai nhắm vào bản cung, chỉ có thể nhịn xuống, hơn nữa cố sức đề phòng tiên đế cùng bản cung thân cận."

"Bà ta lại không biết các trưởng lão trong tộc đã sớm chú ý tới ngày sinh của Vĩnh Khang, cũng âm thầm sai thái giám giám thị, chú ý trong cung, hoàng hậu nhúng tay vài lần thì thế nào, cũng bị các trưởng lão theo dõi, bà ta sợ cả gia tộc mình bị liên lụy, chỉ có thể trơ mắt nhìn bản cung lại thụ thai, nhìn thấy Vĩnh Lạc thuận lợi ra đời."

Năm đó thái hậu chỉ là một nữ nhân thế gia thanh quý bình thường, cái gì cũng không hiểu, cũng không biết hai đứa con mình sinh ra thế mà lại liên quan đến nhiều chuyện tranh đấu chém giết như vậy, hiện tại một khi nhớ lại đều cảm thấy sợ hãi một hồi.

Tần Du Du nghe thấy giọng điệu này của thái hậu. Năm đó hoàng hậu hắn là từng muốn ra tay với bà, nhưng bị cao thủ thái giám do tộc trưởng trong tộc phái tới âm thầm ngăn cản, dọa lui.

https://thuviensach.vn

Thật ra hoàng hậu phải oán trách lão hoàng đế chồng mình mới phải, nếu không phải ông ta vừa cùng hoàng hậu tình thâm chân thành, vừa lại quản không được nửa người dưới thân thiết với các tần phi khác, cho dù bụng hoàng hậu không sinh ra được Quang ám song đế, cũng không có chuyện nữ nhân khác có con được. Cùng lắm để Nghiêm gia chờ thêm mấy thế hệ nữa mới cân nhắc đến đại sự thống nhất thiên hạ thôi.

Nếu nàng là Chu thị hoàng hậu đó, thiến hoàng đế, hoặc là bí mật hỏi Y Thánh Hướng bá bá một chút chuẩn bị cho ông ta ít thuốc không nhân đạo lắm, vậy tất cả mọi người hòa bình rồi.

Đương nhiên, ý tưởng này nàng tuyệt đối không dám nói với thái hậu. Nếu không chuyện đầu tiên thái hậu phải làm, nhất định là phải nghĩ cách diệt trừ nhân vật nguy hiểm là nàng đi.

Bằng không ngày nào đó đứa con mình thành công công, bà khóc cũng không có chỗ khóc.

"Chỉ cần ngày sinh tháng đẻ chính xác. Thì là Quang ám song đế?" Tần Du Du nghĩ kỹ lại cảm thấy không đúng, nếu chỉ như vậy, Nghiêm thị nhiều đại hoàng đế như vậy, hơn nữa số người trong hậu cung khổng lồ của bọn họ, muốn tạo ra mấy "Quang ám song đế" cũng không có gì khó khăn cả.

Thái hậy bị nàng chọc cười: "Đương nhiên không phải. Gọi là Quang ám song đế, không chỉ ngày sinh tháng đẻ, còn có xương cốt, tư chất v.v.. phù hợp nữa. Quang chi đế có mệnh cách chân long bẩm sinh, nhất định đăng cơ làm vua, còn Ám chi đế lại phải có thể chất đặc thù có thể tu luyện thần công bí truyền của gia tộc."

Thái hậu nói tới đây. Giống như ra quyết định gì đó, nghiêm mặt nói: "Bí mật lớn nhất của Quang ám song đế là một người hai mạng, chỉ cần Ám đế còn sống mạnh khỏe. Thân thể Quang đế có gặp bước đường cùng cũng có khả năng sống lại."

Khó trách hoàng đế chắc chắn tính mạng của mình không đáng lo, thì ra là thế!

Thực lực của Nghiêm Di hiện giờ, cho dù Giang Như Luyện tự mình ra tay đối phó hắn không được. Phải nói Giang Như Luyện cho dù san bằng hoàng cung

https://thuviensach.vn

thành bình địa, giết sạch hết cao thủ trong cung, hoàng đế vẫn sẽ tránh được một kiếp nguy hiểm, không sao cả.

Tuy đối với thực lực của tướng công nhà mình tràn ngập tin tưởng, Tần Du Du vẫn nhịn không được hỏi: "Thế nếu phu quân có chuyện gì?" Có phải hoàng đế không chết, yêu quái tướng công cũng có thể tránh được một kiếp không?

Thái hậu biến sắc, chậm rãi lắc đầu nói: "Tu vi của Vĩnh Lạc hiện giờ, làm sao có thể có chuyện gì?"

Bà không có nói ngay đáp án, nhưng dựa vào sắc mặt thay đổi của bà, Tần Du Du đã có thể đoán ra đáp án --- Nếu Nghiêm Di có chuyện gì, đoán chừng hai huynh đệ sẽ cùng "hưởng" chung luôn.

Nhưng thái hậu nói đúng, tu vi của yêu quái tướng công như vậy, trong thiên hạ còn có ai làm gì được hắn? Hắn chỉ cần không xông vào kiếp sinh tử, thăng cấp thành thần tiên sống, hoàng đế nham hiểm đó chính là con gián đánh mãi không chết, có thể tùy tiện gây sức ép đến hắn chỉ có ngày hai tay buông lỏng thôi.

Cặp đôi đáng sợ như vậy, nói muốn phục hưng Nghiêm thị, nhất thống thiên hạ, có thể tính là rất rất có thể.

Khó trách yêu quái tướng công trăm phần trăm yên tâm về hoàng đế, hoàng đế trừ khi mạng dài muốn tự sát, nếu không tuyệt đối sẽ không động vào đệ đệ bảo bối này.

Hoàng đế cũng rất yên tâm đệ đệ này, vì tất cả mọi người biết, trừ khi đệ đệ này quyết định lấy cái chết nhận lỗi với thiên hạ, nếu không thì không giết được ca ca. Mà hoàng đế chỉ cần bất tử, dựa theo mệnh cách chân long của hắn nhất định ngồi yên trên long ỷ, Nghiêm Di mặc kệ làm gì cũng chỉ là sức ép nhỏ bé.

Hơn nữa về tu vi, về địa vị, Nghiêm Di đều đứng ở đỉnh thế tục, sống không phải hoàng đế mà còn hơn cả hoàng đế, thì còn soán vị làm gì? Ăn no rưỡng mỡ à?

Muốn làm rõ vận mạng dũng mãnh, đồng sinh cộng tử này của hai huynh đệ, Tần Du Du bỗng nhiên lại nghĩ đến vị hoàng hậu Chu thị không may đó: "Hoàng hậu sau đó thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Sau khi bản cung sinh Vĩnh Lạc không bao lâu, người trong tộc đã tới, âm thầm nghiệm chức gân cốt, tư chất hai huynh đệ tụi nó, phân phó tiên đế đưa bản cung vào trong cấm địa tế bái thánh tổ, tiên đế với bản cung đều đến lúc đó mới biết thân phận đặc thù của hai huynh đệ tụi nó. Việc này tổ chức vô cùng bí mật, các trưởng lão lo tin tức truyền ra ngoài, sẽ có người liều lĩnh mưu hại hai đứa nó. Hoàng hậu lúc đó đang mang thai Nghiêm Nam, tiên đế sợ bà ta khổ sợ, cũng sợ trong tộc truy xét tội ông để lộ bí mật, cũng giấu giếm bà ta."

"Bản cung an tâm trông chừng Vĩnh Khang với Vĩnh Lạc, chuyện gì cũng không lo lắng. Tiên đế biết con cả Nghiêm Đống cũng không thể kế thừa đế vị, cảm thấy thẹn với hoàng hậu, liền có ý vô tình vắng vẻ bản cung, lúc nào cũng bồi bên cạnh mẹ con hoàng hậu. Cũng tốt, tránh cho bổn cung nhiều ghen ghét phiền toái." Thái hậu nhắc tới đoạn chuyện cũ này, giọng điệu bình thản.

Tần Du Du nghĩ, bà hoặc là không yêu hoàng đế, nhưng bị trượng phu của mình lạnh nhạt như thế, nhất là đứa con mình sinh ra đều không được trượng phu yêu thích, nghĩ không oán hận cũng khó. Cưới nhiều lão bà như vậy, lại không có cách để các bà vui vẻ, thoải mái, sư phụ nói đúng, hoàng đế không có một ai là người tốt cả.

Yêu quái tướng công xem như là một nửa hoàng đế, cũng là một nửa vô sỉ!

Chương 114: Phu thê

"Hoàng hậu cũng không biết trong tộc đã xác nhận thân phận của Vĩnh Khang, Vĩnh Lạc, thấy tiên đế lạnh nhạt mẹ con ta, từ từ cũng an tâm hơn, nghĩ là mình sợ bóng sợ gió thôi, Vĩnh Khang, Vĩnh Lạc chỉ là hoàng tử bình thường. Vì thế bà ta sau khi sinh Nghiêm Nam bắt đầu nhắc với tiên đế lập thái tử." Thái hậu nhắc tới chuyện năm đó Chu thị hoàng hậu ngầm gây cho bà không ít mệt mỏi, giọng điệu không khỏi tăng thêm vài phần vui sướng khi người gặp họa.

May mắn Chu thị hoàng hậu chỉ nghe được ngày sinh tháng để của Quang chi đế, cho nên mới có tâm tư gặp may như thế, nếu bà ta biết rõ lời tiên đoán thêm một chút về ngày sinh và điều kiện của Ám chi đế, e rằng bà ta sẽ liều lĩnh xuống tay.

https://thuviensach.vn

Nói vậy, cũng không có thái hậu cùng hai huynh đệ Nghiêm với Nghiêm Di bây giờ.

Không thể không nói, đây có lẽ quả thật là ý trời.

Thái hậu cười lạnh nói tiếp: "Tiên đế đương nhiên không thể đồng ý yêu cầu của Chu thị, lý do thân thể Nghiêm Đống không khỏe, Nghiêm Nam tuổi còn quá nhỏ để tạm kéo thời gian. Kết quả kéo dài đến khi Nghiêm Đống năm tuổi, nó thật sự không giữ nổi. Chu thị đau đơn mất đứa con yêu quý, suốt ngày lấy nước mắt rửa mặt. Người tộc Chu thị lấy lý do an ủi bà ta, lại một lần nữa nhắc tới chuyện lập Nghiêm Nam làm thái tử. Tiên đế bất đắc dĩ đành nói thẳng ra trưởng lão trong tộc đã quyết định chuyện lập Vĩnh Khang làm thái tử. Chu thị vừa nghe liền hiểu ngay, xúc động phẫn nộ lại không để ý đến hoàng hậu chí tôn nữa, chạy đến chỗ bản cung, ra tay với bản cung."

Ánh mắt thái hậu lộ ra tức giận lạnh như băng, bàn tay nắm lấy tay Tần Du Du cũng lập tức nắm chặt hơn, sau một lúc lâu mới bình tĩnh lại nói: "Bà ta đương nhiên không thể thành công, nhưng bà ta buồn bực lỡ buộc miệng, bản cung mới biết được thì ra bà ta đã biết rõ truyền thuyết Quang ám song đế, vẫn ghen ghét bản cung. Thậm chí từng muốn âm thầm phái người giết chết bản cung với hai huynh đệ Vĩnh Khang, Vĩnh Lạc. Tiên đế đuổi theo tới đúng lúc nghe tiếng kêu gào của bà ta, sợ tới mức mặt không còn chút máu, vừa cố gắng khuyên ngăn bà ta, vừa đấm vừa xoa ép ta kín miệng như bưng, đừng cho các trưởng lão trong tộc biết chuyện này."

"Ha ha, bà ta ầm ĩ như vậy, cho dù bản cung không nói, người khác cũng không biết sao? Chu thị sau khi bình tĩnh lại cũng biết tình thế nghiêm trọng, không đợi tộc trưởng tới hỏi tội, Liền lo buồn mà chết. Tiên đế vì việc này, trong lòng có khoảng cách với bản cung. Hừ! Âm mưu quỷ kế đầy mình chẳng lẽ là bản cung ư!" Thái hậu nói tới đây, oán giận, lòng ngực hít vào hai cái thật sâu, trước mặt Tần Du Du bà khó mà nói xấu bị hoàng đế lão công đó của mình, nhưng Tần Du Du nhìn ra bà đối với một đôi đế hậu năm đó đều mang oán hận trong lòng.

Dù là ai cũng không có cách không oán hận được, hoàng hậu Chu thị tính kế hại mình thế nào, ngược lại tiễn luôn mạng của đứa con cả. Muốn trách cũng chỉ có thể trách chính mình, còn có hoàng đế không quản được nửa người dưới đi xung quanh gieo họa đó, cùng thái hậu hiện tại không có quan hệ gì.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du ôm cánh tay của bà lắc lắc nói: "Những chuyện này đều đã là quá khứ, mẫu hậu người hiện tại là thái hậu, nơi này người xem. Còn có hai người con trai, thêm con dâu nữa hiếu kính người, nhớ đến những người đó làm gì?"

Kể lại một hồi chỗ ngứa, khó chịu của thái hậu, năm đó bà ta đứng đầu khiến bà phải chịu rất nhiều oan ức. Bà còn sống rất tốt, địa vị tôn sùng còn có con trai, con dâu cùng rất nhiều cháu trai, cháu gái, tương lai hai người con trai sẽ nhất thống thiên hạ, tên của bà cũng có cơ hội khắc lên trên tấm bia ngọc, chuyện Chu thị lo lắng, hết lòng tính toán nhiều năm, bà trong lúc vô ý lại chiếm được toàn bộ, đời người đến lúc này cần gì thù chồng chứ?

Thái hậu bị Tần Du Du nói mấy câu dỗ đến lông mày, mắt đều cười, đưa tay sờ sờ khuôn mặt nàng nói: "Khó trách Vĩnh Lạc lại thích con như vậy. Cái miệng nhỏ nhắn lời nói ra thật ngọt. Hửm? Đã qua ngọ thiện *(bữa trưa)* rồi, con có đói bụng không? Ở nơi này của mẫu hậu dùng bữa đi, Vĩnh Lạc có lẽ phải muộn chút nữa mới có thể tới đón con."

Tần Du Du dùng sức gật gật đầu nói: "Dạ. Mẫu hậu tốt nhất."

Sự thật chứng minh, thủ đoạn lời ngon tiếng ngọt, giả bộ đáng yêu, làm nũng với sư phụ lúc trước, dùng trên người thái hậu cũng vẫn được. Nhất là khi tâm tình bà khoan khoái.

Trong năm ngày hoàng đế gặp không chuyện may này tích lũy không ít việc, Nghiêm Di quả nhiên vội vàng, bận rộn đến đêm mới đến Khánh Đông Cung đón người, các cung điện trong cung ngã đổ một phần ba, người đều nhét vào những cung còn lại, còn có nhiều người bị thương, cho nên thái hậu cũng không giữ họ lại, để bọn họ trực tiếp quay về vương phủ đi.

Xe ngựa vào vương phủ, Tần Du Du ném vị vương gia phu quân một ngày nay đi, hai chân vừa chạm đất liền chạy ngay theo hướng hoa viên bảo khố, nàng đã suốt nửa tháng rồi chưa gặp Đại Chủy với Tiểu Khôi, hôm nay thật vất cả ra khỏi cấm địa đã bị dẫn tiến cung, hiện tại cuối cùng có thể nhìn thấy chúng nó rồi.

Lão Trác trông coi bảo khố thấy vương phi tới, cảm thấy hơi thở trên người nàng có chút không đúng, đang muốn ngăn nàng lại nhìn cho kỹ, đã thấy vương gia cũng đến, mắt già của ông nhíu lại nhìn ra Nghiêm Di khác trước.

https://thuviensach.vn

Khó trách hơi thở vương phi lại thay đổi, lão Trác như có chút hiểu ra, yên lặng ghi nhớ thay đổi của hai người vào lòng.

Đại Chủy với Tiểu Khôi vẫn bộ dạng nửa tháng trước, Tần Du Du cẩn thận từng li vuốt lông cho Tiểu Khôi, thở dài đứng lên nói: "Ta muốn hỏi Trú Vân Phi một chút, chúng nó khi nào mới có thể tỉnh lại."

Nghiêm Di từ phía sau đi đến, ôm lấy eo nàng, cúi đầu cắn lên cổ nàng, hừ nói: "Chỉ biết nhớ thương hai chúng nó, nàng sẽ không muốn nhớ nhiều đến phu quân nàng?"

Tần Du Du bị hắn cắn vừa đau vừa ngứa, khẽ kêu, né tránh: "Nhớ chàng làm gì? Mỗi ngày đến thấy mà! Không được cắn ta!... Không được, ngứa đó!"

Nghiêm Di dứt khoát xoay người nàng lại, áp lên tường, dùng sức hôn đến cả người nàng như nhũn ra, sau đó ôm lấy nàng bước đi: "Theo ta đi nghỉ ngơi sớm, ngày mai phải dậy sớm."

Trước khi rời khỏi bảo khố, khóe mắt hắn thản nhiên liếc hai linh thú cuộn tròn ngủ, Tần Du Du là của hắn, hai chúng nó liền an tâm, tiếp tục ngủ là tốt rồi, nếu không phải không muốn Tần Du Du khổ sở, hắn hận không thể để hai chúng nó ngủ chết luôn là tốt nhất!

Phu thê mới cưới, Nghiêm Di đương nhiên không chịu buông tha phúc lợi, không chịu cô đơn chiếc bóng rồi.

Cho nên khi Tần Du Du tắm rửa xong trở lại phòng ngủ, liền phát hiện trên giường có thêm một tráng nam quần áo mỏng manh, chẳng những ngông nghênh dựa vào gối đầu của nàng còn có chăn mền của nàng nữa.

Lục Ý cùng các tiểu thái giám hầu hạ Nghiêm Di rất thức thời, không tiếng động biến mất, Tần Du Du đứng ở bên giường trừng mắt nhìn Nghiêm Di, nhất thời cũng không biết nói gì mới tốt đây.

Trên đầu gối Nghiêm Di đang mở một tấm bản đồ địa hình quân sự, hiển nhiên là đang suy tính chuyện dụng binh với Li quốc, nhưng từ khi mùi hương của Tần Du Du xuất hiện trong phòng, tâm tư của hắn đã không tự chủ, từ trên bản vẽ buồn tẻ trước mặt bay đến trên thân thể nàng.

Trên người nàng tỏa ra hương thơm ấm áp sau khi tắm rửa, khiến hắn đứng núi này trông núi nọ, khó có thể tự giữ mình.

https://thuviensach.vn

Hắn dứt khoát cầm lấy bản đồ vứt lên bàn nhỏ bên giường, ngẩng đầu đưa tay, nói với Tần Du Du: "Du Du lại đây, sao nhìn thấy ta liền ngẩn người?"

"Chàng sao lại chạy tới đây?" Tần Du Du nhớ tới mấy ngày nay ở cấm địa đều cùng hắn ngủ chung, chẳng qua trở lại trong phủ liền...

Được rồi! Nàng có chút không quen, nhất là nơi này rất nhiều người, lúc trước bọn họ tuy gọi nàng là vương phi, nhưng nàng cũng Nghiêm Di vẫn chưa từng ở chung một chỗ mà.

Nghiêm Di như mong muốn ôm nàng vào lòng, cúi đầu nhẹ ngửi mùi hương thơm mát mang chút hơi nước trên người nàng, nói: "Bên chỗ ta còn chưa sửa chữa xong, nàng chưa thể qua ở được, ta đành chịu tủi thân một chút đến chỗ này của nàng."

Từ trước lúc bọn họ tham gia Khánh Đông Nguyên, Nghiêm Di cũng đã bắt tay vào sửa chữa thạch viện của mình một lần nữa, để Tần Du Du dọn qua ở cùng hắn, thậm chí để Tần Du Du tự mình qua xem xét.

Bởi vì nàng thích chế tạo cơ quan, cần nhiều không gian, thậm chí đối với cơ quan sử dụng trong phòng cũng muốn đặc biệt bố trí, cho nên cho tới bây giờ sửa chữa thạch viện còn chưa xong.

"Chàng mà tủi thân?!" Tần Du Du đấm hắn một cái, người này được tiện nghi còn khoe mẽ.

"Trời lạnh, ta sưởi ấm cho nàng." Nghiêm Di thuận tiện ép nàng lên giường, tận tình hưởng thụ nhuyễn ngọc ôn hương.

Rốt cuộc có thể không cần kiêng dè gì làm tất cả việc vô cùng thân thiết với nàng, trời biết hắn tưởng tượng bao nhiêu chuyện lúc ở trong tú lâu này, ngay tại trên giường này, "tử hình tại chỗ" tiểu yêu nữ mê người này!

Thoáng thỏa mãn qua đi, Nghiêm Di mới lưu luyến không rời từ trên người Tần Du Du tách ra một chút.

"Chàng định giao chiến với Li quốc?" Tần Du Du nhìn chăm chú tấm bản đồ trên bàn nhỏ bên giường, mơ hồ cũng đoán được.

Giang Như Luyện ngang nhiên đánh tới hoàng cung Nguyệt quốc, nếu Nguyệt quốc còn chưa có phản ứng, đó mới gọi là gặp quỷ ấy.

https://thuviensach.vn

"Ừ." Giọng Nghiêm Di lười biếng, nghiêng đầu hôn lên mi tâm nàng nói: "Sớm muộn gì cũng đánh thôi, nàng đừng quản việc này, an tâm vẽ xong bản vẽ cơ quan đường đi trong cấm địa cho xong đi."

Hắn một câu cũng không hề nói đến muốn Tần Du Du giúp hắn khôi phục lại bản vẽ thiết kế quân giới trong cấm địa do thánh tổ để lại, thậm chí cũng không hề nhắc đến chuyện lắp ráp pho đại pháo, ngược lại để Tần Du Du cảm thấy có chút áy náy.

Hắn đối với mình gần như là muốn gì được đó, nhưng mình vì vấn đề nguyên tắc ngay cả một chút chuyện cũng không chịu làm vì hắn, lại nói thật sự có chút không hay lắm.

"Được, ta ngày mai bắt đầu vẽ, cam đoan mấy ngày nữa liền vẽ xong. Có vài chỗ thật ra có thể cải tiến một chút, đến lúc đó ta sẽ vẽ bản khác, nếu cần chúng ta đến cấm địa, sửa chữa cơ quan lại một lần. Giang Như Luyện đó sau này cho dù mang bản vẽ tới, cũng chỉ có thể bị ngăn ngoài cửa thôi." Tần Du Du cảm thấy mình chỉ có thể báo đáp Nghiêm Di như vậy thôi.

"Du Du rất ngoan!" Nghiêm Di nắm lấy eo nhỏ của nàng, nói: "Từ ngày mai, nàng có lẽ mỗi ngày đều phải cùng ta vào cung. Giang Như Luyện hiện giờ hành tung không rõ, nàng mỗi ngày ở vương phủ, ta lo lắng. Đúng lúc cơ quan bố trí trong cung nàng cũng có thể nhân cơ hội nhìn xem, ngày đó ép được Giang Như Luyện đi, cơ quan tổ tiên truyền lại công lao không nhỏ."

"Được!" Lại có cơ quan để xem, Tần Du Du nhịn không được chờ mong ngày mai tới, ôm cổ Nghiêm Di cọ cọ nói: "Chàng đối với ta thật tốt."

Nghiêm Di cười cười đưa tay không bắn một cái, dập tắt ánh đèn trong phòng, ôm tiểu thê tử trong lòng lừa nàng mau mau đi vào giấc ngủ.

"Nàng là thê tử duy nhất của ta, ta đương nhiên đối tốt với nàng." Nghiêm Di hôn nhẹ lên mắt nàng nói nhỏ.

Hắn đối với nàng càng tốt, nàng mới có thể càng xấu hổ, có lẽ tới thời cơ thích hợp đó, xấu hổ cùng áy náy này sẽ trở thành vũ khí lợi hại, quan trọng đánh vỡ nguyên tắc vô vị của nàng...

Hắn từng nói chuyện nàng không muốn làm, hắn sẽ không ép nàng làm, hắn sẽ khiến nàng cam tâm tình nguyện vì hắn thay đổi mong muốn, chủ động đi làm.

https://thuviensach.vn

Chương 115: Quả thật không tệ

Ngày sau đó, Nghiêm Di mỗi ngày đều bận rộn, Tần Du Du cũng không phải không cùng hắn bận rộn.

Sáng sớm dùng xong bữa sáng, Nghiêm Di sẽ vào cung đại hoàng đế xử lý chính sự, tiện tay xách Tần Du Du theo tiến cung.

Chỗ vốn là Ngự Thư Phòng đã vì trận chiến giữa Giang Như Luyện với đa số cao thủ trong hoàng cung, bị hoàn toàn sập thành đống gạch ngói vụn, hoàn toàn không có cách nào dùng được, đành phải tạm chuyển sang một tòa cung điện gần đó, trở thành nơi Nghiêm Di cùng các đại thần thương nghị chính sự.

Đại điện dùng bình phong ngăn cách thành hai bên trước sau, Nghiêm Di ở phía trước gặp mặt đại thần, phía sau là nơi Tần Du Du vẽ bản vẽ và nghỉ ngơi.

Nghiêm Di có khi sẽ đến phía sau "nghỉ ngơi" một chút, bình thường "nghỉ ngơi" xong lại xuất hiện, đều có bộ dáng khoan khoái trong lòng, tâm tình đặc biệt dễ chịu.

Rất nhiều đại thần, thái giám vốn có lòng sợ hãi hung danh hiển hách của Nghiêm Di, ngạc nhiên phát hiện, vị sát thần, hung thần nổi tiếng của Nguyệt quốc này khi có vương phi giống như thay đổi tình tình, chẳng những tâm tình giống người bình thường, hơn nữa thái độ xử sự với người ngoài cũng ôn hòa hơn nhiều.

"Bên ngoài đều đang nói, vương phi của Thánh Bình Thân vương, thật sự đã chọn đúng rồi, không nói vương phi nương nương là một cơ quan sư có một không hai thiên hạ, chỉ việc bản lĩnh của người khiến cho Thân vương trở nên bình dị, gần gũi như thế đã đủ khiến người khen tặng. Nghe nói trong kinh thành có rất nhiều phu nhân thế gia, đại tộc đều âm thầm hối hận, sớm biết Thánh Bình Thân vương yêu thương thê tử như vậy, lúc trước bất kể cách nào cũng không tin lời đồn, tranh vỡ đầu cũng phải xin thái hậu nạp nữ nhân nhà mình làm vương phi."

Bên trong tẩm cung của hoàng đế, tiểu thái giám Tiểu Lục Tử đang bô lô ba la thổi phồng kể chuyện nghe đồn trong và ngoài cung giải buồn cho hoàng đế.

"Đệ muội này của trẫm quả thật không tệ..." Hoàng đế mỉm cười nói.

https://thuviensach.vn

"Dạ, dạ, ngay cả hoàng thượng cũng nói không tệ, đương nhiên trăm triệu không sai được rồi. Mấy ngày nay Thánh Bình Thân vương mỗi ngày cùng vương phi cùng vào cùng ra, ân ái vô cùng. Vương gia ở trước phụ việc cho hoàng thượng, vương phi ở phía sau vẽ bản vẽ cơ quan. Mọi người đều nói, vương phi định thiết kế cơ quan quân dụng lợi hại cho đại quân Nguyệt quốc chúng ta, chờ đầu xuân là lúc cho Phụng Thần giáo ngang ngược, tiểu nhân bên Li quốc một bài học, cho bọn họ biết hậu quả khi dám tùy tiện mạo phạm quốc uy Nguyệt quốc ta!"

Tiểu Lục Tử càng nói càng hưng phấn, bộ dáng như ngày mai đại quân Nguyệt quốc sẽ đánh vào thủ đô Li quốc vậy. Bộ dáng kích động muốn tiêu diệt Phụng Thần giáo.

Đáy mắt hoàng đế hiện lên tia âm u, thản nhiên, hắn biết rõ Tần Du Du đang làm gì, thậm chí đã thấy qua thành phẩm của nàng -- không hề có quan hệ gì với quân giới lợi hại gì cả, chỉ là bản vẽ mới cải tiến cùng giải thích cơ quan trên đường đi vào cấm địa hoàng tộc thôi.

Bản vẽ đó hôm nay sáng sớm đã được lão tộc trưởng tự mình xem xét, cũng mang về giữ trong cấm địa rồi, nghe nói các trưởng lão đều vô cùng vui mừng, mỗi người đều nhận định Nghiêm thị có cơ quan sư có thể so sánh với thê tử của thánh tổ rồi. Cũng có trong lời tiên đoán Quang ám song đế kiếp này, nhất thống thiên hạ sắp tới rồi.

Nghĩ thế ngược lại quá đơn giản... Hoàng đế mỉm cười, mệt mỏi nhắm hai mắt lại.

Lão thái giám hầu hạ bên cạnh thấy vậy, quay đầu trừng mắt, liếc nhìn Tiểu Lục Tử một cái, Tiểu Lục Tử le lưỡi. Lập tức ngậm miệng ngay, lui ra ngoài.

Sau giờ ngọ tuyết rơi rất nhiều, Nghiêm Di cùng Tần Du Du sau khi dùng bữa trưa xong, kéo nàng đến bên ngoài đi dạo. Tu vi của Nghiêm Di không cần người nào bảo hộ, chỉ để thái giám, cung nữ đi theo xa xa, còn mình nắm tay Tần Du Du thản nhiên bước chậm trong tuyết.

Bông tuyết nắm lớn nắm lớn bay xuống cạnh thân thể hai người, đều bị cương khí hộ thân nhẹ nhàng văng ra, hai người mặc y phục bình thường đi trong trời đầy tuyết, xa xa nhìn thoáng như thần tiên trong loài người.

https://thuviensach.vn

"Sư phụ nói không sai, tu luyện võ đạo quả thật có chỗ rất có ích, ít nhất có thể giúp người tránh rất nhiều bất tiện và khó khăn. Càng thoải mái hưởng thụ cuộc sống." Tần Du Du nhìn những người thợ bên đó mặc áo bông nặng, run run đang vận chuyển gỗ, đá trong trời tuyết, cảm thán mà bộc lộ.

Đây quả thật là cách nói rất mới mẻ nha. Ở trong mắt đa số võ đạo cường giả, mục đích tu luyện không giống nhau, vì báo thù rửa hận, vì vinh hoa phú quý. Vì để người tôn sùng, vì trở thành người thiên hạ đệ nhất, hoặc là đơn giản chính là say mê võ đạo, hy vọng đạt tới cực hạn, rất ít nghe nói tu luyện là vì hưởng thụ cuộc sống.

Tần Du Du nhìn ra Nghiêm Di có chút không cho là đúng, nàng đưa tay đón lấy một nắm bông tuyết nói: "Khi còn bé ta mỗi mùa đông đều lạnh đến phát run, chỉ muốn nằm trong ổ chăn không ra, càng thêm chán ghét sư phụ bắt ta sáng sớm trời lạnh, tuyết rơi thức dậy luyện công. Mùa đông một năm, tuyết cũng rơi nhiều như vậy, sư phụ kiên quyết đào ta từ ổ chăn ôm ra ngoài, ông nắm tay ta, truyền chân khí cho ta, sau đó ta không thấy lạnh nữa, ông để ta tự mình đón lấy nắm bông tuyết trong lòng bàn tay nhìn, nắm bông tuyết đó thế mà ở trong lòng bàn tay ta không có tan ra."

"Sau đó sư phụ nói với ta, chỉ cần vất vả tu luyện vài năm, sau này đều có thể không sợ lạnh như vậy, có thể thấy rõ cảnh đẹp của thế giới này, có thể nhẹ nhàng đi lên đỉnh núi, chân trời góc biển, nhìn thấy phong cảnh tráng lệ mà người thường không nhìn thấy."

Nghiêm Di nhìn vẻ mặt nàng nhớ lại, không thể không thừa nhận, Tề Thiên Nhạc chết tiệt đó quả thật có lý do để nàng nhớ đến, nhưng...

"Tu vị hiện tại của nàng, hình như không phải nàng vất vả tu luyện được đâu." Vẻ mặt Nghiêm Di bình thản nhắc nhở nói.

Khuôn mặt Tần Du Du thoáng chốc đỏ hồng, hung tợn trừng mắt liếc nhìn hắn một cái: "Lưu manh!"

Nghiêm Di nở nụ cười, cười vui vẻ hớn hở, truyền ra xa xa trong hoàng cung.

Hắn thích Tần Du Du như vậy, tuy trong miệng nàng đang mắng hắn, nhưng trong mắt, trong lòng thầm nghĩ đến hắn. Có thời gian, hắn nhất định có thể từng

https://thuviensach.vn

chút từng chút thay thế được vị trí của sư phụ nàng trong lòng nàng, chặt chẽ chiếm trọn lấy lòng của nàng.

Người ở xa xa không biết vương phi nói gì đó, khiến Thánh Bình Thân vương từ trước ít cười, lúc cười lại dọa các đại thần khóc thét có thể vui vẻ như vậy.

Tần Du Du bị hắn cười đến thẹn quá thành giận, vỗ tay, nắm lấy bông tuyết thành viên tròn, bỏ vào trong cổ áo hắn, sau đó xoay người bỏ chạy.

Cho chàng cười! Lưu manh, ta để cho chàng từ từ "bình tĩnh" lại một chút.

Nắm tuyết đó nàng động tay động chân, trượt vào trong áo Nghiêm Di liền hóa thành nước đá ngay, cho dù Nghiêm Di tu vi lợi hại thế nào, cũng có thể tạo cho hắn chút phiền toái nho nhỏ.

Tiếng cười đáng ghét đó của Nghiêm Di quả nhiên dừng hắn lại, nhưng người lại chỉ đứng ngơ ngác nhìn xa xa, không hề nổi giận cũng không đuổi bắt Tần Du Du tính sổ.

Tần Du Du chạy đi một khoảng rồi cảm thấy rất kỳ lạ, nhịn không được vừa cẩn thận từng tí trở lại gần bên hắn, đã thấy hắn lẳng lặng, xuất thần nhìn tuyết trắng dưới đất phía trước mặt.

"Chàng đang nhìn gì thế?" Tần Du Du thấy lạ, nhìn theo ánh mắt hắn, ở đó cái gì cũng không có mà!

Chút bất tri bát giác nàng càng dựa vào càng gần, đi tới bên cạnh Nghiêm Di.

Trên lưng đột nhiên có thêm một cánh tay quen thuộc nào đó kéo nàng, ôm chặt vào, giọng nói của Nghiêm Di không có ý tốt vang lên bên tai: "Ta đang nhìn tiểu ngốc nghếch khi nào thì ngu ngốc chạy lại, tự chui vào lưới."

Chương 116: Sát khí khắp nơi

Tần Du Du biết mình bị lừa, mắc mưu rồi, mạnh miệng ngẩng đầu trả lời một cách mỉa mai: "Chàng mới ngu ngốc!"

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di một tay ôm nàng, một tay nắm lấy một quả cầu tuyết, ở trước mặt nàng quơ quơ, nàng sợ tới mức vội vàng nắm chặt cổ áo nói: "Không được!"

"Một trả một mà, có gì không thể?" Nghiêm Di giả bộ muốn nhét quả cầu tuyết vào trong áo nàng.

"Ta sai rồi, ta sai rồi, chàng tha cho ta đi." Tiểu mỹ nhân trong lòng rất thức thời chịu thua, cầu xin tha thứ. Lúc tuyết tan chảy thấm vào y phục, khó chịu chết mất.

"Ta không thể để nàng không công trêu chọc được." Nghiêm Di cười hừ nói.

"Ta trở về hầu hạ vương gia thay y phục được không?" Tần Du Du chớp mắt đưa tình, vẻ mặt gian xảo lại tràn ngập hấp dẫn. Ám chỉ quá trình thay y phục này có thể rất hương diễm.

Cách thức nhận lỗi này Nghiêm Di khá là vừa lòng, lập tức liền buông quả cầu tuyết ra, tỏ vẻ hào phóng buông tha cho nàng.

Thân vương đại nhân vui mừng quá sớm rồi, còn chưa trở lại đại điện, đã thấy nữ quan bên cạnh thái hậu đi đến đón người đi, nói là thái hậu tuyên triệu vương phi đến bàn chuyện lễ mừng tết.

Nghiêm Di vừa thấy bộ dáng Tần Du Du cười trộm liền hiểu nàng đã sớm biết chuyện này, hầu hạ hắn thay áo vớ vẩn gì đó chỉ là kế hoãn binh thôi.

Tiểu nha đầu này! Cho nàng đắc ý một chút, buổi tối trở về vương phủ sẽ từ từ tính toán với nàng cũng chưa muộn.

Tần Du Du nhỏ bé hòa một đều, tâm tình tốt đi theo nữ quan đi.

"Con đường này không phải tới Khánh Đông Cung!" Tần Du Du theo nữ quan đi được một đoạn, bỗng nhiên phát hiện không đúng.

Khả năng nhìn đường của nàng cũng bình thường, nhưng sáng nay mới xem bản đồ của hoàng cung, đối với phương hướng cơ bản trong cung cũng biết chút chút, con đường trước mắt này rõ ràng là hướng Tây Nam, Khánh Đông Cung của thái hậu ở hướng Đông Nam hoàng cung mà.

Nghiêm Di không chỉ một lần nhắc nhở nàng, người của Phụng Thần giáo lúc nào cũng có thể xuất hiện, thậm chí có lẽ còn có dư đảng ẩn núp trong cung, cho nên Tần Du Du phát hiện không đúng, liền lập tức dừng lại ngay.

https://thuviensach.vn

Nữ quan đó mỉm cười nói: "Thái hậu hiện giờ đang ở Bộ Thiềm Cung quan sát thợ chuẩn bị băng đăng."

Lúc trước Tần Du Du quả thật đề nghị thái hậu dùng băng đăng để trang trí lễ tết, thậm chí làm ngay một cái cho thái hậu xem, thái hậu cực kỳ thích.

Cung điện Bộ Thiềm Cung đó vẫn là nơi hằng năm cử hành lễ mừng trọng đại, lời nói của nữ quan cũng xem như hợp tình hợp lý.

Hơn nữa bà là lão nhân hầu hạ hơn hai mươi năm bên cạnh thái hậu, các mệnh phụ thân thích địa vị cao quý trong cung, ngoài cung đều nhận ra bà, đổi là người khác tuyệt đối sẽ không nghi ngờ lời của bà.

Nhưng Tần Du Du không phải người khác, đối với nàng mà nói, nữ quan này bộ dạng thật sự rất xa lạ, nàng không có ấn tượng, hơn nữa nàng biết rất rõ thái hậu chỉ là một người bình thường, chút tu vi trên người hoàn toàn là nhờ vào ăn một lượng lớn linh đan diệu dược mà có, về khả năng thực chiến so với người thường cũng mạnh không được mấy phần.

Lúc này, nàng vốn là một võ tôn cấp chín còn có một thân cơ quan ám khí lợi hại cũng bị Nghiêm Di cảnh cáo không được chạy loạn, đi lại lung tung, huống chi là thái hậu?!

Nàng nghi ngờ lời nói của nữ quan, lại không thể từ chối ngay được, lỡ như là thật thì không tốt lắm, vì thế vừa âm thầm đề phòng, vừa cười nói: "Ta nhớ ra đã quên mang mấy thứ rồi, ta trở lại lấy đã."

"Vương phi xin dừng bước! Ngài quên thứ gì nô tỳ đi lấy giúp người, vương phi ở bên đó chờ một chút là được." Nữ quan ân cần chỉ chỉ lầu các sưởi ấm bên đó nói.

"Không cần, ta có nhiều bản vẽ bí mật lắm, để bà tìm không tiện lắm." Tần Du Du rất kiên trì, xoay người bước đi.

"Vương phi vẫn nên dừng bước thì hơn...", nữ quan cười nhẹ một tiếng, đột nhiên đưa tay lao tới ngực Tần Du Du.

Tần Du Du sao có thể tùy tiện đưa ngực cho người ta tấn công chứ? Bàn tay nữ quan đến một nửa, liền cảm thấy cơn đau nhức từ lòng bàn tay, ánh sáng kim châm trước mắt chớp động kèm mùi máu tươi không chút tiếng động đã bay tới trước mặt.

https://thuviensach.vn

"A!" Nữ quan quát to một tiếng thê lương, cả người bị vô số phi châm đâm thành cái rây, phịch một tiếng ngã mạnh lên tuyết trên mặt đất.

Bên trong một căn phòng nho nhỏ bên cạnh hoàng cung xa xa, đồng thời phát ra một tiếng "chi" nhỏ.

Trong căn phòng nhỏ, Húc quang Thánh tử mặc y phục thị vệ khoanh chân ngồi bình tĩnh nhìn hình nhân bằng giấy bị cháy đen thui, chảy ra một giọt máu tươi trên tế đàn phía trước, chậm rãi lộ ra một nụ cười lạnh như băng.

"Tần Du Du, xem ra ta là quá xem thường nàng rồi..."

Chẳng những cơ quan thuật có một không hai trong thiên hạ, võ đạo tu vi lại cũng đáng sợ như thế, rõ ràng đã gần tiến vào hàng ngũ võ tôn cấp chín rồi, nếu không cho dù nàng có cơ quan ám khí lợi hại trên tay, cũng không thể dễ dàng giết con rối sống hắn khó khắn lắm mới có được này.

Nữ quan đó quả thật là người bên cạnh thái hậu, hơn nữa thân là một võ thánh cấp mười một, nhưng năm ngày trước bị hắn dùng bí pháp luyện thành con rối sống rồi, không ngờ tới lúc đối mặt đã bị Tần Du Du giết chết.

Tu vi của Tần Du Du không phải đã bị Hóa Nguyên Đan phế bỏ rồi sao? Cho dù tu vi nàng vẫn còn, cũng tuyệt đối không thể đạt tới cấp bậc võ tôn, nàng làm sao làm được? Chỉ ngắn ngủi mấy tháng này chẳng những khôi phục tu vi, thậm chí còn tiến xa, nhanh hơn lúc trước nữa!

Bên này, Tần Du Du nhìn thấy thi thể trên mặt đất, bên tai nghe thấy tiếng hét chói tai của thái giám, cung nữ gần đó, cũng hoảng hốt một lúc.

Nàng tuy trên người có chuẩn bị sẵn nhiều vũ khí có tính sát thương, nhưng rất ít có thể thật sự ra tay tổn thương đến mạng người.

"Du Du." Cơ thể có chút cứng ngắc bị người ôm lấy.

"Vĩnh Lạc..." Tần Du Du phát hiện là Nghiêm Di, cả người lập tức bình tĩnh lại.

"Không có gì, đừng sợ." Nghiêm Di vừa trấn an nàng, vừa chăm chú nhìn nữ quan đó nằm chết trên mặt đất.

Đó là người từ nhỏ đã đi theo bên cạnh mẫu hậu, gần như nhìn huynh đệ bọn họ lớn lên, giờ phút này đã cứng ngắc nằm lên tuyết trên mặt đất, một đóa hoa máu đỏ sẫm thấm ướt y phục xanh nhạt trên người nữ quan, trong đôi mắt mở to

https://thuviensach.vn

còn có thể nhìn thấy sự hoảng sợ cũng bất ngờ trước khi bà chết, làm nổi bật nụ cười quỷ dị trên mặt bà, nhìn qua xa lạ vô cùng.

Lương Lệnh đi tới vài bước cẩn thận mở áo của bà ra, vén mấy sợi tóc ở sau tai, lộ ra ba dấu lớn nhỏ màu tím đỏ, xếp thành có hình tam giác ở sau tai.

"Tầm Mai bà bị người luyện thành con rối sống." Lương Lệnh nhỏ giọng nói, nữ quan này tên là Tầm Mai, cũng là lão nhân với hắn trong cung, quen biết nhiều năm, mắt thấy bà gặp xui xẻo, trong lòng ông cũng cực kỳ khổ sở.

"Kiểm tra kỹ lưỡng rõ ràng từng người trong cung, nhất là người hầu hạ bên cạnh hoàng huynh với mẫu hậu." Giọng điệu Nghiêm Di bình tĩnh, nhưng Tần Du Du nghe ra được, bên trong sự bình tĩnh này ẩn chứa lửa giận bừng bừng.

"Theo ta đi gặp mẫu hậu." Nghiêm Di ôm Tần Du Du, quay đầu đi về phía Khánh Đông Cung.

Nữ quan tên Tầm Mai này là người làm bạn bên thái hậu nhiều năm rồi, giờ đây đã chết trên tay Tần Du Du, hắn phải tự mình giải thích rõ ràng với mẫu hậu, tránh để mẫu hậu có bất cứ bất mãn nào với Tần Du Du.

Tần Du Du nghe hắn với Lương Lệnh nói chuyện với nhau, cũng có thể đoán được sự việc từ đầu đến cuối, nàng nhịn không được hối hận nói: "Nếu vừa rồi ta khống chế một chút, có lẽ bà ấy sẽ không phải chết."

Nàng trong lòng e ngại người của Phụng Thần giáo, hơn nữa nàng vẫn là lần đầu hoàn toàn tiến hành tấn công phối hợp tu vi mới với ám khí, chỉ dám dùng hết sức đối phó, vốn dĩ không nghĩ tới làm sao không chế lực đạo.

"Không, về sau gặp phải chuyện như thế này, nàng phải giống như hiện giờ dốc hết toàn lực, thà giết nhầm chứ không bỏ sót." Nghiêm Di nắm chặt tay nàng nói.

Chương 117: Sư đồ

Nếu Tần Du Du không đủ nhẫn tâm, có nhiều kiêng nể, do dự, giờ phút này thân thể người lạnh băng cứng ngắc ngã trên nền tuyết có thể sẽ là nàng, Nghiêm Di chỉ cần nghĩ đến tình cảnh đó liền cảm thấy ngực phát lạnh.

https://thuviensach.vn

Người bị luyện thành con rối sống, thần trí bị tổn thương, cuộc đời này cũng không có cơ hội khôi phục lại, cho nên đối với Nghiêm Di mà nói, Tầm Mai chết tuy đáng tiếc, cũng là điều tất nhiên.

Tâm tình vốn vui vẻ, lập tức bị bóng ma che kín hết.

Trong cung bắt đầu tiến hành sắp xếp, tra xét nghiêm ngặt, Húc quang Thánh Tử thấy Tầm Mai thất bại, cũng biết trong cung không thể ở lâu, hôm đó không chút do dự hủy diệt tất cả manh mối, lẻn ra khỏi cung, đi tìm sư phụ Giang Như Luyện của hắn.

Nghìn non bóng chim tắt, muôn mẻo bóng người không. (Trích Giang Tuyết - 江雪)

Cả ngày gió tuyết bay tán loạn, trong ngoài kinh thành đều là một màu trắng xoá, khu vực Tư Đế Hương cấm địa của hoàng tộc Nghiêm thị cũng tuyết trắng bao trùm khắp chốn.

Trên đỉnh núi không biết tên nào đó, một người một mình khoanh chân ngồi trên một tảng đá lớn, một thân y bào màu trắng gần như dung nhập trong cảnh tuyết.

Bộ dáng ông ta nhìn qua cũng chỉ ba mươi, bốn mươi tuổi, đầu tóc đen, bên tóc mai lại có một chỏm trắng, tuyết rơi dầy đặc rơi xuống quanh người này cách ba tấc liền hóa thành khói trắng im lặng tan ra, ông ta cứ như vậy ngồi trong tuyết lớn vẫn không nhúc nhích, giống như đã ngồi ngàn vạn năm rồi.

Cho đến khi bóng dáng của Húc quang Thánh Tử Hạ Hi Triều tới gần, vẻ mặt đạm mạc của ông ta mới có một chút thả lỏng.

"Thế nào?" Ông ta bình tĩnh hỏi, không hề quay đầu lại liếc nhìn người phía sau một cái, vẫn nhìn xa xa về phía cấm địa Tư Đế Hương, giống như có thể nhìn xuyên tất cả ngăn trở, nhìn vào sâu bên trong cấm địa vậy.

Húc quang Thánh Tử thu hồi tư thái phóng túng, phong lưu thường ngày đi, cung kính nói: "Nghiêm Di phòng bị cực kỳ cẩn thận, đệ tử không thể ra tay thành công."

Người trung niên ngồi trên tảng đá lớn chính là giáo chủ Phụng Thần giáo danh chấn thiên hạ, Giang Như Luyện!

https://thuviensach.vn

Ngoại trừ cao thủ đệ nhất thiên hạ tên gọi Giang Như Luyện ra, bây giờ không có một ai có thể khiến Húc quang Thánh Tử dùng thái độ cung kính, thành thật như vậy trả lời, ngay cả phụ hàng của hắn cũng còn chưa được.

Chỉ vì Húc quang Thánh Tử hiểu rõ, tất cả của mình hiện nay đều do sư phụ ban tặng, mà hắn cũng chưa tới được cảnh giới cao xa của sư phụ mình.

"Lúc đại sư huynh bị Nghiêm Di hắn đả thương nặng, ít nhất đã là một võ thánh cấp mười lăm rồi." Giang Như Luyện than nhẹ một hơi nói.

Ông bế quan mười năm, không ngờ Nghiêm thị thế mà lại có một nhân vật khó giải quyết như thế. Ngay cả huynh trưởng Nghiêm Sư của Nghiêm Di cũng lợi hại hơn nhiều so với tưởng tượng của ông ta.

Tu vi của Nghiêm Di cùng ông ta gần như đi cùng một đường, nhất định là tu luyện công pháp kì lạ của thánh tổ truyền lại.

Trong thiên hạ bây giờ ngoài trừ ông ta, lại còn có người có thể có điều kiện tu thành công pháp khắc nghiệt như thế, ông là có cơ duyên gặp gỡ, nhưng Nghiêm Di thì thế nào làm được?

Có lẽ mọi bí mật đều ở bên trong cấm địa này.

Cấm địa của Nghiêm thị ngay trước mặt, nơi chứa bí mật của phụ thân, ông nội (tổ phụ), ông cố (tằng tổ phụ), tổ tiên đã khuất của ông ta cách ông ta chưa tới mười dặm, với ông ta mà nói giống như gần trong gang tấc mà lại cách cả biển trời, vĩnh viễn mong muốn không thể đạt thành.

Ông ta quả thật đã vào cảnh giới đứng đầu võ thánh cấp mười tám, nhưng gần Tư Đế Hương chẳng những có trên hàng vạn cấm vệ hoàng gia đóng quân, cũng không đếm được cường giả Nghiêm thị lánh đời bảo vệ xung quanh.

Các trưởng lão của Nghiêm thị có lẽ không ai có tu vi vượt qua nổi ông ta, nhưng liên hợp lại, một nhóm người cũng đủ khiến ông ta đau đầu không thôi. Lại càng không nói cơ quan bên trong cấm địa rất mạnh, ông ta nếu muốn xông vào, gần như tuyệt đối không thể.

Cơ quan của thánh tổ có bao nhiêu lợi hại, lúc trước trong hoàng cung ở thành Tử Dạ đã được chứng kiến qua.

Nếu hơn mười năm trước, Giang Như Luyện có lẽ sẽ cảm thấy khó chịu, thậm chí buông tay. Nhưng hiện giờ, ông ta lại chỉ cười khổ lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Đứng đầu võ thánh cấp mười tám, nghe thấy thật oai phong, nhưng cũng rất nguy hiểm, tu vi trong cơ thể bộc phát quá độ, có thể lập tức đưa tới kiếp sinh tử, bị ép lên thành thần tiên sống, có thể tan thành mây khói, có thể vượt qua giới hạn quy định thiên địa, siêu thoát phàm tục, không được nhúng tay vào chuyện thế tục nữa.

Mặc kệ kết quả thế nào, cũng không phải ông ta mong muốn.

Mấy ngày trước ông ta một mình vào cung là muốn trước loại bỏ họa lớn trong lòng là Nghiêm Sư, thuận đường làm bị thương nặng đa số cao thủ trong cung Nguyệt quốc, kiêu ngạo nghĩ tu vi của ông hiện giờ đã chắc chắn, không ngờ tới lại thất bại trong gang tấc.

Nhớ tới lời nói không hề sợ hãi của Nghiêm Sư trong cung, Giang Như Luyện không thể không thừa nhận tâm tình mình bị ảnh hưởng tương đối lớn.

Có lẽ ông trời đã định một chi bọn họ sẽ đoạn tuyệt ở trên tay ông ta, có lẽ một chi này của bọn họ bị đuổi khỏi Nghiêm thị, liền nhất định vĩnh viễn không thể nhập lại Nghiêm thị lần nào nữa...

Ngay cả để ông ta trở lại Nghiêm thị thì thế nào? Chính ông ta không có con cái, có tất cả truyền lại cho ai?

Giang Như Luyện trầm ngâm một lát nói: "Ngươi cũng không cần mạo hiểm tiến vào hoàng cung nữa, hai huynh đệ Nghiêm Di với Nghiêm Sư bất tử, giết mấy tên râu ria cũng vô ích."

Húc quang Thánh Tử trong mắt vừa chuyển cười nói: "Đồ nhi muốn bắt vương phi mới của Nghiêm Di về làm tiểu nha hoàn cho sư phụ."

"Càn quấy." Giang Như Luyện nhẹ trách một câu, nhưng không có nhiều ý tứ trách cứ trong đó, ông không có nữ nhân, gần như xem ba đệ tử thành con đẻ của mình, nên đối với bọn họ không khỏi có thêm vài phần khoan dung, dung túng.

Nhưng ông bỗng nhớ tới một chuyện, kỳ quái nói: "Nghiêm Di hắn thế mà cưới vợ?! Nữ tử này có lai lịch bối cảnh gì? Cùng Nghiêm Di có thể là phu thê thật sự?"

Húc quang Thánh Tử không hiểu lắm vì sao sư phụ lại quan tâm hôn sự của Nghiêm Di, nhưng Tần Du Du là lễ vật hắn dự định đưa cho sư phụ, hắn vốn

https://thuviensach.vn

cũng muốn nhắc tới nàng, vì thế trả lời: "Quả thật như thế, nàng ấy gọi là Tần Du Du, chính là đệ tử của Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc, thầy trò bọn họ vô cùng có khả năng có thể xem hiểu ký hiệu kỳ quái trên bản vẽ của sư phụ. Mấy tháng trước đồ nhi phái người đuổi bắt nàng ấy, kết quả nàng ấy nhảy xuống sông trốn thoát, được Nghiêm Di cứu lên. Nghiêm Di đưa nàng ấy về Nguyệt quốc chưa lâu, liền truyền ta tin tức muốn lập nàng ấy làm chính phi."

"Hơn nửa tháng trước, nàng ấy cùng Nghiêm Di tiến vào cấm địa phía trước bái tế tổ tiên, mấy ngày trước mới rời khỏi cấm địa trở lại thành Tử Dạ. Còn về nàng ấy với Nghiêm Di có phải là phu thê thật sự không, đồ nhi không dám xác định. Đồ nhi ở đây có một bức vẽ Tần Du Du, sư phụ nhìn một cái liền hiểu. Có lẽ cùng vào cùng ra với mỹ nhân... Rất khó ngồi trong lòng mà vẫn không loạn."

Húc quang Thánh Tử từ trong tay áo lấy ra một trục giấy lụa nhẹ nhàng mở ra, lộ ra bức vẽ trên giấy lụa đó.

Giang Như Luyện vừa xuất quan biết được tin đại đệ tử bị Nghiêm Di làm bị thương nghiêm trọng, hôn mê đã mấy năm rồi, lòng đau xoắn lại, một đường chém giết, xông thẳng vào hoàng cung Nguyệt quốc muốn đại sát một lần, tìm Nghiêm Sư, Nghiêm Di tính sổ.

Ông kiêu ngạo tu vi đã đạt đến đỉnh thế tục, cho nên cũng không cùng đệ tử có thư từ qua lại, cho đến hôm nay mới nhận được tin tức đệ tử gián tiếp truyền đến, hẹn ở chỗ này gặp mặt. Cho nên rất nhiều chuyện, ông cũng là lần đầu nghe nói.

Ông lúc trước cũng nghe từ miệng tổ tiên một ít về lời đồn của cấm địa, tâm tư cân nhắc tin tức của Húc quang Thánh Tử cung cấp, xoay ánh mặt bỗng thấy rõ người tên bức vẽ, nhất thời như bị sét đánh, sắc mặt thay đổi.

"Bức vẽ này..." Giang Như Luyện giật lấy bức vẽ trong tay Húc quang Thánh Tử, trong đầu một đống hỗn loạn.

Người trên bức tranh cực kỳ giống "Nàng". Nhưng lại không phải "Nàng". "Nàng" rất ít khi lộ ra nụ cười vui vẻ, bướng bỉnh như thế, cho dù thật sự hơn hai mươi năm trước, "Nàng" cũng ở tuổi như người trong bức tranh này, cũng chưa từng thật sự vô tư như vậy.

"Nàng ấy là Tần Du Du, Phong Quy Vân đã thừa nhận nàng ấy chính là nữ nhi của cô cô hắn, Phong Dao Cơ." Húc quang Thánh Tử thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

Nữ nhi? Nữ nhi của nàng? Khó trách lại giống... Chẳng qua nhớ đến phụ thân của nữ hài nhi này, Giang Như Luyện chỉ cảm thấy trong lòng hình như có ngọn lửa độc thiêu đốt!

Được! Được lắm! Nàng thế mà thật sự cùng nam nhân đó sinh con dưỡng cái!

Giang Như Luyện bỗng nhiên cười nhẹ, trong tiếng cười tràn ngập bi thương, rốt cuộc đứng lên nói: "Việc này ngươi không cần xen vào, mau chóng về Li quốc trợ giúp phụ hoàng ngươi chuẩn bị chiến tranh đi."

Nói xong liền quay đầu lại không hề nhìn Húc quang Thánh Tử.

"Đồ nhi muốn ở lại chỗ này hầu hạ sư phụ." Húc quang Thánh Tử nói.

"Tùy ngươi." Giang Như Luyện tâm loạn như ma, cũng không rảnh quản đệ tử có dự định gì.

Bức tranh đó giống như một cái chìa khóa, mở ra ký ức nhiều năm trước của ông ta.

Húc quang Thánh Tử đứng ở phía sau ông ta, vẻ mặt cung kính nhưng trong lòng không biết suy nghĩ gì.

Trong hoàng cung thành Tử Dạ, thái hậu, hoàng đế đều đã biết tin cái chết của Tầm Mai, tuy đau buồn, nhưng cũng rất nhanh bình tĩnh tâm trạng. Có Tần Du Du ngược lại không buông xuống được.

Cho đến khi cùng Nghiêm Di trở lại vương phủ, tinh thần vẫn có chút mệt mỏi, không dậy nổi.

Tiểu Đình Hoa mang cái hộp màu đen đến, nói: "Thập Nhị Lang đến chỗ Mãn Tử ca ca mang về, vương phi người xem!"

Tần Du Du nhận hộp màu đen đó, nói cám ơn với tiểu Đình Hoa, chuẩn bị đem hộp về phòng định nhìn xem bên trong có cái gì.

Hộp này là "Bách Trân Hạp" đặc chế của Văn gia. Đối với Tần Du Du mà nói không có gì khó khăn, đùa nghịch vài cái chợt nghe trong hộp phát ra một tiếng vang nhỏ, nắp hộp ở trên mở ra một chút.

Nghiêm Di ngồi yên ở phía sau ôm nàng, nhìn nàng vô cùng dễ dàng mở hộp ra, trong lòng cũng âm thầm vui mừng vì vật này đã dời đi sự chú ý của

https://thuviensach.vn

nàng.

Trong hộp chứa nhiều vật dụng nhỏ của nữ tử dùng, còn có một lá thư.

"Hả? Ta còn nghĩ bên trong là linh dược, bảo bối gì, Hướng bá bá nếu biết trong Bách Trân Hạp chứa mấy thứ này, nhất định rất thất vọng." Tần Du Du cũng rất thất vọng.

Nghiêm Di cắn nhẹ một cái lên tai nàng, hừ nói: "Vị Hướng bá bá đó của nàng không biết chuyện này, có gì thất vọng chứ?"

"Không biết?"

"Thứ trong hộp này, là vị Mãn Tử ca ca đó của nàng đưa cho nàng đó." Nghiêm Di trong giọng nói toàn vị chua cho dù người chậm chạp cũng có thể ngửi thấy.

"Mãn Tử ca ca sao lại muốn lừa ta? Huynh ấy đưa mấy thứ này cho ta làm gì?" Tần Du Du nửa tin nửa ngờ nói.

Trong bách Trân Hạp đó rõ ràng đều là vật cũ, không giống như là lấy để tặng người ta nha.

Hơn nữa Mãn Tử ca ca muốn cho nàng thứ gì cũng hoàn toàn có thể quang minh chính đại nói mà, vì sao phải lấy lý do là sư phụ huynh ấy muốn nàng mở ra giùm?

Nàng nhớ kỹ lại, từ từ hiểu ra một chút, lông mày dựng thẳng, giận dữ nói: "Chàng ở giữa phá rối, ngăn Mãn Tử ca ca không cho ta tin tức của huynh ấy có phải không?!"

Nghiêm Di cười cười không phủ nhận, chỉ chỉ lá thư trong hộp nói: "Nàng đọc xem thư hắn đưa cho nàng nói cái gì?"

Tần Du Du rất tức giận, nhưng vẫn là nhịn không được tò mò, quyết định chờ đọc thư xong sau đó sẽ ép hỏi thật kỹ yêu quái tướng công đã làm chuyện xấu gì sau lưng nàng, sau đó tùy tình huống nặng nhẹ sẽ nghiêm khắc thu thập hắn.

Chương 118: Vấn đề trong sạch của phu quân

https://thuviensach.vn

Tần Du Du mở lá thư, vừa nhìn thấy tờ giấy bên trong không khỏi "di" một tiếng.

Trong phong thư cũng không phải dùng loại giấy viết thư thông thường, mà là mảnh lụa nhỏ mỏng như cánh ve, tuy được xếp phẳng phiêu đặt trong phong thư, nhưng trên mảnh lụa nhỏ loang lổ nếp gấp, có thể tưởng tượng có lẽ vốn là mật thư được giấu trong một viên cầu nhỏ gì đó.

Trên mảnh lụa nhỏ tràn ngập các chữ cực nhỏ, nét chữ xinh đẹp, hình như do nữ tử viết.

Đại ý là cơ quan bản vẽ đã đến tay, nhưng bộ phận bản vẽ ở trên có những ký hiệu đặc biệt, ý nghĩa không biết được, người viết thư ở trong Phụng Thần giáo âm thầm điều tra, hình như sư phụ cùng sư huynh của nàng ấy cũng không biết ý nghĩa của ký hiệu này.

Ngoài ra còn nói sư huynh dùng một phương pháp tu luyện quỷ dị, tính tình trở nên càng ngày càng nóng nảy, dễ giận, lại có vài vị sư tỷ vô cớ mất tích, sư huynh gần đây mỗi ngày đều nhìn chằm chằm nàng ấy ăn dịch kinh đan, nàng ấy cảm thấy những chuyện này có quan hệ nhau, hơn nữa vô cùng nguy hiểm đáng sợ.

Người viết thư cuối cùng nói nàng ấy sẽ mau chóng nghĩ cách rời khỏi Phụng Thần giáo. Xin huynh trưởng cẩn thận, trách cho bị nàng ấy liên lụy.

Cuối thư ghi tên đúng hai chữ "Dao Cơ".

Tần Du Du nhìn thấy ba chữ "Dịch Kinh Đan", tay không tự giác run lên một chút. Xem xong thư, nàng từ từ ngẩng đầu trừng mắt nhìn Nghiêm Di nói: "Nói nghe xem, chàng có ý kiến gì không?"

Nghiêm Di ôm sát nàng, hôn nhẹ lên đôi mắt trừng to tròn tròn của nàng: "Du Du, nàng đồng ý chuyện cũ sẽ bỏ qua mà."

"Hừ!" Tần Du Du né qua một bên, tránh thoát môi hôn của hắn, còn có chút tức giận, bất bình.

Tự mình trải qua quảng thời gian trong cấm địa, lại đối chiếu với phong thư này, nàng gần như lập tức đoán được lai lịch của phong thư.

Mẫu thân nàng Phong Dao Cơ ngoài mặt là đến Phụng Thần giáo bái sư học nghệ, trên thực tế là muốn giúp Phong gia trộm cơ quan bản vẽ trên tay cha con

https://thuviensach.vn

Giang thị.

Bản vẽ cơ quan này không cần hỏi, chính là năm đó tổ tiên của cha con Giang thị trước khi bị đuổi khoi Nghiêm thị đã trộm đi. Cho nên trong đó không ít chỗ dùng loại ký hiệu thần bí đánh dấu, Phong Dao Cơ tuy lấy bản vẽ tới tay, lại phát hiện cơ bản không thể đọc hiểu.

Người sư huynh nói đến trong thư, hẳn chính là Giang Như Luyện, ông ta có thể lúc ba mươi tuổi đại náo chỗ ở cũ của Phong thị cũng đã đạt tu vi võ thánh cấp mười hai, đúng là vì công pháp ông ta tu luyện giống như đúc Nghiêm Di tu luyện.

Điều này ở cấm địa Nghiêm Di đã từng nói rồi.

Công pháp tu luyện giống nhau, nhưng điều kiện lại kém hơn rất nhiều, Nghiêm Di có sự giúp đỡ của suối thánh "Tử Tuyền" trong cấm địa. Lại có vô số trưởng lão cao thủ trong tộc chỉ điểm, bảo vệ, đương nhiên 'làm chơi ăn thật', đỡ đi đường vòng hơn rất nhiều.

Giang Như Luyện tu luyện toàn bộ dựa vào công pháp do tổ tiên trộm được, tự mình mò mẫn, cho nên trong quá trình tu luyện xảy ra sự cố cũng bình thường, ông ta nóng nảy, dễ giận cùng chuyện sư tỷ, sư muội bị mất tích hẳn là không tránh được có quan hệ với nhau.

Ông ta cho Phong Dao Cơ uống Dịch Kinh Đan, hẳn là cũng nghĩ tới cách giống như Nghiêm Di, Tần Du Du hình như đã nghĩ thông suốt một chút rồi. Rồi lại còn có rất nhiều chuyện chưa rõ.

Hơn nữa nghĩ đến chuyện sư tỷ, sư muội bị mất tích trong thư của mẫu thân, lại nhớ khi nàng mới đến Thánh Bình Thân vương phủ, ở đây ngoại trừ Đỗ Vi Nương với tiểu Đình Hoa ra, không có nữ nhân nào cả, lại nhịn không được hoài nghi hơn.

Nghiêm Di thấy ánh mắt nàng nhìn mình đột nhiên trở nên tràn ngập nghi ngờ, sợ hãi. Cũng biết nàng hiểu sai, đưa tay búng một cái lên trán nàng nói: "Lại miên man suy nghĩ, ta chưa từng làm chuyện xấu xa, ghê tởm như vậy. Không cần thiết."

"Nhưng Giang Như Luyện ông ta vì sao..." Tần Du Du lập tức không biết nên diễn tả thế nào.

https://thuviensach.vn

"Ta đoán ông ta cũng có cảm tình thật sự với mẫu thân nàng, nếu không năm đó sẽ không xúc động mà đại náo nhà cũ của Phong gia, nghe nói vì chuyện này, ông ta suýt nữa bị giáo chủ tiền nhiệm tước bỏ quyền thừa kế. Ông ta cho mẹ nàng uống Dịch Kinh Đan cũng là hy vọng bà ấy có thể sống sót." Nghiêm Di vuốt tóc dài của Tần Du Du nói.

"Còn về nữ nhân bị mất tích, Giang Như Luyện ông ta không giống ta lấy sát khí nguyên chất trong suối thành làm cơ sở, ông ta hấp thu sát khí có lẽ pha tạp, không tinh khiết hơn nữa trong đó tràn ngập máu tanh tàn bạo, hơi thở hỗn độn, như thế rất dễ dàng dẫn phát chân khí trong cơ thể không định kỳ, không khống chế được bùng nổ. Nếu ta đoán không sai, ông ta hẳn là dùng máu âm tinh khiết của những nữ tử để làm dịu loại bệnh trạng này." Nghiêm Di nói tới đây. Đặc biệt giải thích: "Ta là dựa vào nguyên lý công pháp mà phán đoán, ta chưa từng làm loại chuyện này."

Tần Du Du hừ nhẹ một tiếng, xem như tạm thời tin hắn đi. Nhớ đến trong thư mẫu thân có nói, phụ thân Giang Như Luyện nhận rất nhiều nữ đệ tử, e rằng đều là chuẩn bị cho đứa con luyện công dùng.

Tác phong của Phụng Thần giáo, thật sự là khiến trái tim người băng giá mà.

"Không đúng! Sau khi Giang Như Luyện vì mẹ ta trốn đi đại náo Phong gia. Lúc đó ông ta chỉ là võ thánh cấp mười hai, còn chưa tới lúc cần tán công mà, sớm như vậy cho mẹ ta uống Dịch Kinh Đan làm gì?"

Nghiêm Di gật đầu nói: "Không sai, nhưng ông ta chắc là cũng cảm giác được tốc độ tu vi tăng nhanh khác thường, cho nên mới chuẩn bị sẵn sàng trước."

"Ông ta lại không có nước suối thánh, cho dù thực sự dưỡng kinh mạch mẹ ta cường kiện vô cùng, mẹ ta cũng đồng ý gả cho ông ta, đụng tới sát khí trong cơ thể ông ta, vẫn sẽ không chết được." Tần Du Du rất nghi ngờ.

Nghiêm Di cười nói: "Trên đời ngoại trừ nước suối ở "Sinh Tuyền" ra, hẳn là còn một loại chất nào đó có thể thay đổi thân thể con người, đạt tới hiệu quả giống vậy. Nàng có nghe qua 'Bất Tử Lân Sương' của Phụng Thần giáo rồi chứ."

Phụng Thần giáo thờ phụng cái gọi là "Thần" thật ra là một loại cổ trùng cổ quái, loại cổ trùng này lúc chết đi sẽ từ trong cơ thể phân tách ra một cái thân thể khác, mà bản thể sẽ nhanh chóng hóa thành một cái xác rỗng, chỉ có vẩy cá bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Sau ba năm, cái xác rỗng đó sẽ hóa thành màu trắng thuần, nhìn qua giống như từng mảnh băng sương nho nhỏ, gọi là "Lân Sương" cũng vì vậy mà có.

Nghe nói loại Lân Sươn này chính là linh dược bất tử, có thể khiến người sức sống tràn trề, dùng một miếng có thể kéo dài trăm năm tuổi thọ.

Vấn đề là loại cổ trùng bất tử Phụng Thần giáo thờ phụng, mỗi ba trăm năm mới sinh ra một miếng lân sương như vậy.

Cái đó Tần Du Du thật ra có nghe qua, lại nói thứ này so với nước thánh có thể tùy tiện uống trong cấm địa hoàng tộc còn quý giá hơn nhiều lắm.

"Nếu chàng không may mắn gặp được ta, chàng định giải quyết vấn đề tán công như thế nào?" Tần Du Du nhịn không được tò mò.

Nghiêm Di lạnh nhạt nói: "Thật sự không có cách, ta sẽ đưa nữ nhân khác vào, nhưng nàng ta cũng chỉ có thể sau khi chết mới có thể rời khỏi cấm địa."

Cách nói của hắn rất thật, nhưng Tần Du Du nghe xong cảm thấy rất không thoải mái.

"Suy nghĩ nhiều như vậy làm gì? Ông trời tặng nàng cho ta rồi." Nghiêm Di hôn nhẹ môi nàng nói.

"Hừ!" Tần Du Du cố gắng quên đề tài khiến người khác không vui này đi, ánh mắt quay về bên trong Bách Trân Hạp đó, nhẹ giọng nói: "Phong thư này là mẫu thân ta viết cho cữu cữu (cậu) Phong gia đó, mấy thứ này hẳn là của mẹ ta từng dùng. Mãn Tử ca ca làm sao có mấy thứ này?"

"Đương nhiên là Phong Quy Vân đưa cho hắn rồi." Giọng điệu Nghiêm Di có chút không thiện cảm lắm.

Tần Du Du đã xem qua hồ sơ của mẫu thân mình, đương nhiên cũng biết người bị nàng xem là đại địch Phong Quy Vân, thật ra là biểu ca của mình.

Hắn vì sao lúc thì giúp Phụng Thần giáo đuổi giết nàng, lúc lại đưa cho nàng mấy thứ này?

Chương 119: Phụ thân thần bí

https://thuviensach.vn

Hay là vị biểu ca này thật ra không có ác ý với nàng, cái gọi là đuổi giết thật ra chính là muốn bảo vệ nàng ngay trước mũi Phụng Thần giáo, tránh cho nàng thật sự rơi vào tay thầy trò Giang Như Luyện, Húc quang Thánh tử?

Tần Du Du nhớ lại các chi tiết lúc trước xem nhẹ, càng nghĩ càng cảm thấy giống. Chuyện nàng bị Hóa Nguyên Đan phế bỏ tu vi, thật ra cũng không thấy có quan hệ với hắn.

Tên vô lại này, hắn không nghĩ cách ám chỉ nàng một chút sao? Hại nàng sợ chết khiếp, còn dọa nàng rơi từ trên núi xuống sông, kết quả bị yêu quái tướng công nhặt về.

Đây có được xem là duyên phận đan xen hay không?!

"Chàng cũng không thể tìm được Phong Quy Vân?" Tần Du Du thưởng thức hoa văn trang trí tinh xảo thêu trên áo Nghiêm Di.

"Hắn mất tích, thám tử nhận được tin tức, bên Phụng Thần giáo cũng đang tìm hắn."

"Hắn có thể gặp nguy hiểm hay không? Ta muốn gặp Mãn Tử ca ca, dù sao huynh ấy mỗi ngày đều vào cung bắt mạch, quan sát thương thế cho ca ca chàng, ta ngày mai gặp huynh ấy ngay trong cung luôn." Tần Du Du nhìn Nghiêm Di nói, trong giọng nói mang theo tinh nghịch, vênh mặt hất hàm, không cho từ chối.

Nghiêm Di nghĩ nghĩ, có chút bất đắc dĩ nói: "Được."

Tần Du Du cảm thấy thắng lợi một bước, đắc ý cười cười, xoay người thật cẩn thận xếp thư mẫu thân tự tay viết lại, đặt lại trong hộp, lại lấy vài món nhỏ lên xem.

Trong hộp có trang sức, trâm, vòng linh tinh, cũng có khăn tay cùng một vài bình nhỏ không rõ tác dụng. Cũng không có vật gì đặc biệt đáng giá, Tần Du Du từ tin tức do Nghiêm Di, Lương Lệnh thu thập được cũng biết, mẫu thân xuất thân từ chi bên của Phong thị, ở trong tộc không tính là được đặc biệt sủng ái gì.

Tần Du Du cầm từng món từng món trang sức nhỏ lên nhìn kỹ, phát hiện thủ công đều vô cùng tinh xảo, hơn nữa có một cây trâm bạc hình cây tử đằng quấn cành hoa, quả thật chỉ có thể dùng vô cùng khóe léo để hình dung.

Kiểu dáng đặc biệt này càng xem càng như là bút tích của cơ quan sư, thậm chí có thể nói, thủ công thiết kế như thế dùng trên một cây trâm bạc, quả thật

https://thuviensach.vn

đúng là lãng phí.

Tần Du Du không khỏi nhìn thêm vài lần, bỗng "di" một tiếng.

"Thế nào?" Nghiêm Di hỏi.

"Ở đây có chữ!" Tần Du Du chỉ chỉ chữ mờ ở mặt sâu trâm cài tóc, nhìn kỹ quả thật ẩn giấu tám chữ: Thắng Thường Dao Cơ. Bạc đầu không rời.

Thắng Thường? Hắn là tên một người, là người ngưỡng mộ? Hay đó là phụ thân của nàng?

Mẫu thân có thể bị phái đi nội ứng, nhất định là người tâm tư kín đáo, không thể không phát hiện chữ trên cây trâm, hơn nữa nữ tử cũng không thể nhận trâm cài tóc do nam tử xa lạ tặng, càng không thể xem nó thành vật tùy thân của mình được.

"Thắng Thường" này. Ít nhất bảy tám phần có thể là phụ thân nàng!

Nghiêm Di nhận lấy cây trâm nhìn nhìn nói: "Ngày mai ta sai người điều tra người này."

"Dạ!" Tần Du Du cảm xúc phập phồng, nhìn nhìn các món đồ này nọ không có gì khác lạ, liền đặt về lại trong hộp, đặt nó lên bàn trang điểm của mình.

"Có tin tức là chuyện tốt, không cần cau mày. Ta giúp nàng lo việc, nàng không định cảm ơn ta thật tốt sao? Hôm nay là ai nói muốn hầu hạ ta thay y phục?" Nghiêm Di xoa mi tâm Tần Du Du đang nhíu chặt, cố ý trêu đùa.

Hắn không quen nhìn bộ dáng Tần Du Du khổ sở.

Tần Du Du mẹp miệng mếu máo. Vênh váo tự đắc nói: "Chờ chàng làm việc xong đi, ta nhìn thấy vừa lòng hay không rồi nói sau."

Sáng sớm hôm sau, hai người như trước cùng nhau tiến cung, vì Nghiêm Di mỗi ngày giúp hoàng đế hành công tam lượt, mà Hà Mãn Tử bình thường mỗi buổi sáng sẽ đến một lần hành công chữa thương sau đó tiến đến bắt mạch xem chẩn cho hoàng đế, cho nên Tần Du Du cũng đi theo Nghiêm Di đến tẩm cung hoàng đế chờ Hà Mãn Tử.

Hà Mãn Tử ở trong tẩm cung nhìn ra thấy Tần Du Du, thần sắc vui vẻ, biết nàng là cố ý chờ mình. Sau khi đi vào xác định thân thể hoàng đế tất cả đều bình thường, liền vội vàng rời khỏi đến nói chuyện với nàng.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du so với hắn ta càng gấp gáp: "Huynh đưa muội mấy món đó, có phải đều là của mẫu thân muội không? Là Phong Quy Vân đưa cho huynh sao? Hắn hiện giờ ở đâu? Có nhắc với huynh cha muội là ai không?"

Nói xong không tự giác giống như trước đây níu lấy tay áo Hà Mãn Tử lắc lắc.

Nghiêm Di từ trong tẩm điện của hoàng đế đi ra đúng lúc nhìn thấy cảnh này. Mặt đen lại, vội ho một tiếng, Tần Du Du theo ánh mắt hắn phát hiện hắn đang lườm tay của mình, có chút ngượng ngùng buông tay ra. Trong lòng không khỏi nói thầm một tiếng: "Quỷ hẹp hòi".

Hà Mãn Tử bị nàng hỏi liên tiếp đến cười khổ, rõ ràng trả lời từ đầu: "Mấy món đó đều là của mẹ muội, vốn luôn ở chỗ cậu muội, muội hắn là đã biết mẹ muội là người của Phong gia, Phong Quy Vân hắn thật ra là biểu huynh của muội đó."

Tần Du Du gật đầu nén giận nói: "Hắn không nói sớm? Mang người đuổi theo muội chạy, khiến muội sợ tới mức nhảy vực rất vui sao?"

"Người của Húc quang Thánh tử bên cạnh hắn ta rất nhiều, hắn ta không có cách nào lén tiếp xúc với muội, vốn định bắt giữ muội sau đó âm thầm nghĩ cách thả ra hoặc giấu muội đi." Hà Mãn Tử giải thích giùm Phong Quy Vân.

"Trước đó vài ngày, cũng ngay lúc Thánh Thủ Lôi Đài, Húc quang Thánh tử đột nhiên lẻn vào thành Tử Dạ, trong lời nói rõ ràng cho thấy lòng nghi ngờ hắn ta, hơn nữa buộc hắn ta trong ba tháng phải bắt được muội, nếu không sẽ đối phó hắn ta, hắn ta không có cách nào đành phải đem những món này gián tiếp giao cho huynh, tự mình dứt khoát thoát ly, ẩn núp khỏi Phụng Thần giáo. Hiện giờ huynh cũng không có cách nào liên lạc được với hắn ta."

Hà Mãn Tử dưới ánh mắt như hổ rình mồi của Nghiêm Di, cân nhắc từ ngữ, cũng không nói ra chuyện hắn nhiều lần cố ý cản trở bọn họ liên lạc với Tần Du Du.

Trên thực tế Đại Chủy với Tiểu Khôi trước lúc bắt đầu Thánh Thủ Lôi Đài liền cùng lúc lâm vào hôn mê, Hà Mãn Tử hoàn toàn không thể liên lạc tin tức gì với Tần Du Du, hắn ta biết tin tức Húc quang Thánh tử sẽ đối phó nàng lại không có cách nào khác nhắc nhở nàng, suýt nữa sốt ruột đến bạc cả tóc.

https://thuviensach.vn

Hắn nhờ người truyền tin nói với Nghiêm Di, Nghiêm Di cũng chỉ trả về một câu "Đã biết", hoặc không chịu để hắn đi gặp Tần Du Du.

May mắn Nghiêm Di quả thật rất có bản lĩnh, cuối cùng bảo vệ Tần Du Du không để nàng rơi vào tay Húc quang Thánh tử.

Thật ra hắn không nói Tần Du Du cũng có đoán được chút ít, yêu quái tướng công lúc đó còn chưa lừa được nàng tới tay, định là không muốn sinh ra nhiều rắc rối, cho nên cố ý ngăn cách nàng liên hệ với bên ngoài.

Nàng vô cùng bất mãn đối với chuyện yêu quái tướng công sử dụng thủ đoạn gia trưởng như cơm bữa, không tôn trọng ý muốn của nàng còn có thái độ đương nhiên nữa, nhưng lại không có cách nào với hắn, chỉ có thể oán hận trừng mắt, liếc hắn một cái, không để ý tới hắn thôi.

"Chuyện cha muội..." Chuyện Hà Mãn Tử nói, nàng phần nào đoán được đáp án, chỉ có một điều này, nàng không biết.

"Phong Quy Vân với cha hắn cũng không biết chuyện này, mẹ nàng giấu rất nhanh, không có một ai trong Phong gia nhắc tới, bọn họ chỉ biết người này chắc mẹ muội đã quen biết trước khi rời khỏi Phong gia, bà ấy không chấp nhận lời cầu hôn của Giang Như Luyện, thậm chí phản bội Phụng Thần giáo cũng có quan hệ với người này." Hà Mãn Tử nói.

"Mẹ muội không phải vì trộm bản vẽ cơ quan của cha con Giang thị cho Phong gia sao?" Tần Du Du nhớ rõ ý tứ này trong thư.

"Chắc là không phải, bản vẽ cơ quan này đa số không ai có thể xem hiểu, hơn nữa trong cảm nhận của Giang Như Luyện, mẹ nàng so với chúng nó quan trọng hơn nhiều lắm, Phong Quy Vân nói, năm đó Giang Như Luyện đại náo nhà cũ của Phong gia, đã từng nói qua, chỉ cần Phong gia giao người ra, ông ta sẽ đem tất cả bản vẽ làm sính lễ tặng cho Phong thị, lại càng không truy cứu chuyện Phong thị bày kế muốn lấy bản vẽ của nhà ông ta. Năm đó người của Phong thị cũng dùng rất nhiều sinh lực để tìm ra tung tích mẹ nàng, đáng tiếc vô ích."

Chương 120: Không giống

https://thuviensach.vn

Trong lời nói của Hà Mãn Tử, khiến Tần Du Du xác định rất nhiều thắc mắc trong lòng, nhưng vẫn không thể biết tin tức của phụ thân, thậm chí này cả tung tích cuối cùng của mẫu thần, Phong Quy Vân ở Phụng Thần giáo mấy năm nay cũng không có tìm được một kết quả chính xác nào.

Phong Quy Vân và Hà Mãn Tử tiếp xúc cũng không nhiều, chuyện gì có thể nói rõ, Hà Mãn Tử nói mấy câu đã nói hết sạch.

Hắn sau khi nói xong ngẩng đầu liếc nhìn Nghiêm Di đang ngồi một bên, đột nhiên nói với Tần Du Du: "Du Du, muội để ta bắt mạch xem dược lực Hóa Nguyên Đan đã loại trừ sạch sẽ chưa."

Tần Du Du ngẩn ra, hiểu được hắn là lo lắng Nghiêm Di, sợ hắn (Nghiêm Di) trong quá trình dùng nàng tán công ở trên người nàng để lại tai họa ngầm.

Hiện giờ Hà Mãn Tử ngay trên địa bàn của Nghiêm Di, hắn (Hà Mãn Tử) tuy cũng là một võ giả cấp sáu, nhưng ở trước mặt Nghiêm Di hoàn toàn không đáng nhắc tới.

Hắn mạo hiểm đắc tội Nghiêm Di có thể vì mình mà rước lấy họa nguy hiểm sát thân, cũng muốn xác định tình trạng của nàng, thật sự xuất phát từ sự quan tâm.

Cho nên Tần Du Du không suy nghĩ nhiều, thoải mái đưa tay qua.

Hà Mãn Tử nắm lấy cổ tay nàng, cẩn thận cảm giác chỗ đầu ngón tay truyền đến mỗi mạch đập, qua một lúc rốt cuộc gật gật đầu, yên tâm cười nói: "Là ta lòng dạ tiểu nhân."

Lời nói này của hắn là dành cho Nghiêm Di, người sau lạnh mặt, nghiêm nghị không để ý hắn.

Hà Mãn Tử cất bước đi, Nghiêm Di đứng lên đi nhanh ra ngoài, không để ý Tần Du Du, lại càng không giống bình thường chủ động dắt tay nàng đưa nàng cùng rời đi.

Tần Du Du biết hắn tức giận, nhưng bọn họ còn chưa có tức giận mà! Nếu không phải hắn dùng thủ đoạn ngăn cản Hà Mãn Tử không cho bọn họ liên lạc với nhau, người ta cũng sẽ không hoài nghi, lo lắng lòng tốt của hắn.

Nghiêm Di đi được vài bước không thấy Tần Du Du đi theo, xoay người thấy nàng đang hỏi một tiểu thái giám hướng đi Ngự Thư Phòng lúc đầu.

https://thuviensach.vn

Hắn vừa tức giận vừa buồn cười, bước trở lại ý bảo tiểu thái giám lui ra, xụ mặt nói: "Bên đó đang đẩy nhanh tốc độ dọn dẹp, nàng đi làm loạn gì? Lỡ như gặp phải người của Phụng Thần giáo thì làm sao đây?"

Tần Du Du không để ý tới hắn, xoay người liền hướng cổng nhỏ lúc nãy tiểu thái giám chỉ đường.

Yêu quái tướng công chỉ biết dùng Phụng Thần giáo dọa nàng thôi, ngày hôm qua xảy ra chuyện, trong cung cẩn thận tra xét một lần, đây là lúc phòng thủ nghiêm mật nhất, nếu người của Phụng Thần giáo còn có thể tiếp tục gây rối như vậy, hắn không khỏi quá mức vô năng rồi.

Nghiêm Di đi tới vài bước có chút bất đắc dĩ kéo tay nàng nói: "Được rồi, nàng lại bộc phát tính đại tiểu thư gì đấy?"

Hắn lớn như vậy rồi, hoàng huynh, mẫu hậu hắn, thậm chí phụ hoàng còn chưa từng để sắc mặt cho hắn xem như vậy, cố tình tiểu thê tử trăm đắng ngàn cay cưới về lại không thèm quay lại nhìn hắn.

"Là ai nổi giận trước?!" Tần Du Du hừ nói.

"Nàng tin Mãn Tử ca ca của nàng, lại không tin phu quân là ta đây, chẳng lẽ ta không nên tức giận sao?" Nghiêm Di dắt nàng đi về phía đại điện nghị sự tạm thời.

Tính tình bướng bỉnh của Tần Du Du bộc phát, đứng yên tại chỗ không chịu bước đi, Nghiêm Di rõ ràng một tay ôm eo nàng, "nhổ" nàng từ trên mặt đất lên mang theo.

"Lưu manh, nếu không phải chàng dùng thủ đoạn, không cho Mãn Tử ca ca gặp ta, huynh ấy cũng sẽ không nghi ngờ chàng." Tần Du Du vùng vẫy mấy cái phát hiện đều vô ích, nhịn không được nhỏ giọng mắng chửi người.

Nghiêm Di ôm nàng đến trước người, nói: "Hắn nghi ngờ hay không nghi ngờ ta không quan tâm, nàng để hắn bắt mạch lại là có ý gì đây?"

"Để cho huynh ấy yên tâm đó, huynh ấy cũng là quan tâm ta thôi. Nếu ta nghi ngờ chàng, sẽ không làm trò ở trước mặt chàng để huynh ấy bắt mạch." Thì ra yêu quái tướng công để ý việc này!

"Ừ, xem như nàng có lý, ta không tức giận." Nghiêm Di thật ra cũng chỉ là nhất thời cảm tính, suy nghĩ lại thấy mình cũng có chút buồn cười, hắn khi nào

https://thuviensach.vn

trở nên so đo như vậy?

"Ta tức giận! Chàng không tôn trọng ta!" Tần Du Du chán nản.

"Buổi tối trở về từ từ nhận lỗi với nàng." Giọng điệu Nghiêm Di bình thản, biểu tình đứng đắn, nhưng Tần Du Du biết trong đầu hắn nhất định xoay quanh ý niệm rất không đứng đắn trong đầu, tên vô lại này!

Bỏ đi, đây là hoàng cung, tai mắt nhiều, buổi tối trở về vương phủ nàng lại thu thập hắn thật tốt là được!

Bên trong tẩm cung hoàng đế, Tiểu Lục Tử kể lại từng chuyện lớn nhỏ xảy ra bên ngoài với hoàng đế, không sót chuyện nào.

Hoàng đế dựa vào trên gối mỉm cười: "Hoàng đệ này của trẫm cưới thê tử quả nhiên không giống..."

"Đúng vậy, đúng vậy!" Tiểu Lục Tử cúi đầu hùa theo, không phát hiện trong mắt hoàng đế xẹt qua hàn quang.

Nghiêm Di trở lại đại điện nghị sự, xử lý xong chính vụ, cuối cùng vẫn dành chút thời gian đưa Tần Du Du đến Ngự Thư Phòng bên đó đi một chuyến, nhìn cơ quan bố trí thánh tổ để lại.

Lúc trước Ngự Thư Phòng sập đều không phải hoàn toàn là do cuộc chiến kịch liệt giữa đa số cao thủ hoàng cung với Giang Như Luyện, nguyên nhân chủ yếu là nơi cơ quan nguy cấp bên trong hoàng đế phát động, khiến cho đường đường võ thánh cấp mười tám cũng chỉ đành nuốt hận mà về, nhưng đồng thời cơ quan với uy lực đáng sợ hủy hoại Ngự Thư Phòng trong nháy mắt.

Nếu nói nơi này để thợ dọn dẹp, không biết còn muốn không công “tiễn” thêm bao nhiêu tính mạng vô tội nữa, hơn nữa cũng có thể khiến thiết kế cơ quan quan trọng trong đó bị tiết lộ ra ngoài, cho nên chỉ có thể đưa cơ quan sư được hoàng tộc cung phụng cùng thê tử, thân vệ trung thành cùng nhau ra tay thôi, cho đến hôm nay mới tình hoàn thành.

Tần Du Du đúng là muốn vội đến tận mắt thấy cảnh xây dựng lại hiện trường "di tích", nàng chỉ nhìn qua bản đồ cơ quan thiết kế, cảm giác không đã nghiện.

Nàng với Nghiêm Di vừa xuất hiện, nhóm cơ quan sư thường ngày lỗ mũi hướng lên trời lập tức hai mắt tỏa sáng, bổ nhào đến hành lễ, ngay cả hoàng đế

https://thuviensach.vn

đích thân tới bọn họ cũng không thấy cung kính như vậy.

Không phải vì Nghiêm Di quyền thế cao ngất, thật sự là vì Tần Du Du là đệ tử của Thiên công Thánh thủ, là thần tượng trong cảm nhận của bọn họ, có thể nghe nàng chỉ điểm vài câu cũng được lợi không ít.

Tần Du Du cũng vui vẻ nói nói với người có cùng tiếng nói chung. Cơ quan sư ở đây cũng tham gia làm việc lắp ráp, xây dựng lại cơ quan Ngự Thư Phòng, cho nên nàng cũng yên tâm, lấy bản vẽ ra giải thích cho bọn họ.

Không thể không nói, cơ quan thuật của vị thánh tổ Nghiêm thị đó đã vô cùng cao minh, những chỗ Tần Du Du có thể cải tiến không nhiều lắm, nhưng thái hậu không ngừng một lần dặn dò nhất định phải làm thật hoàn mỹ, cho nên nàng cũng thiết lập thêm xung quanh Ngự Thư Phòng cơ quan bố trí đồng bộ, khiến uy lực cơ quan bao trùm phạm vi rộng xung quanh ba mươi trượng.

Thiết kế như vậy hoàn thành, Giang Như Luyện lại muốn toàn thân trở ra cũng khó.

Nghiêm Di lẳng lặng ngồi ở một bên, nhìn nàng ở trong đám cơ quan sư dụng tâm giảng giải bản vẽ, vẻ mặt phấn chấn, hai mắt ánh lên, bộ dáng đó khiến hắn cảm thấy có lẽ nhìn như vậy cả đời cũng không chán.

Đêm đông tới đặc biệt nhanh, Tần Du Du đơn giản giải thích bản vẽ một lần, sắc trời đã tối sầm xuống, nàng đứng lên vô ý thức vừa ngẩng đầu, đã thấy Nghiêm Di cách đó không xa đang ngồi trên một tảng đá lớn nhìn mình, khuôn mặt từ trước đến nay luôn nghiêm túc, lạnh như băng dưới ánh đèn cung đình mờ nhạt lại trở nên dịu dàng, tĩnh lặng.

Ánh mắt hai người gặp nhau, tim Tần Du Du đập không tự chủ được thình thịch mấy cái, bên tai hình như lại vang lên lời nói lúc hắn quỳ gối trước bia ngọc thánh tổ --- Từ hôm nay trở đi, cùng vợ bên nhau, giúp đỡ lẫn nhau, đến chết không đổi.

Cái gọi là phu thê, có phải chính là như vậy không, luôn ở bên nhau, khi nàng ngẩng đầu có thể thấy hắn ngay bên cạnh nàng?

Chương 121: Cần võ thánh bảo vệ

https://thuviensach.vn

Bởi vì đối mặt vô ý này, buổi tối trở lại vương phủ, Tần Du Du cũng không nhắc lại chuyện hôm đó nữa, nhẹ nhàng tha thứ cho "tội lỗi" của Nghiêm Di lúc trước.

Vì thế tìm cớ cho mình --- nàng ở cấm địa đã đồng ý chuyện cũ sẽ bỏ qua, chuyện yêu quái tướng công làm lúc trước liền xóa bỏ vậy.

"Chàng sau này nếu dám sau lưng ta tự quyết định hoặc tính kế ta, ta sẽ không muốn chàng nữa!" Tần Du Du ghé vào trên người Nghiêm Di nghiêm chỉnh cảnh cáo một lần nữa.

Nghiêm Di chỉ cười cười nói: "Nàng ngày ngày ở bên cạnh ta, ta có thể ở sau lưng nàng làm chuyện gì? Nàng đã thề với ta phải bên nhau đến chết, muốn nói không giữ lời sao?"

Tần Du Du "hừ" một tiếng không nói gì, sư phụ đã nói, thề thốt v.v.., nghe xong thì thôi, không cần tin là thật.

Nhưng lời này đương nhiên không thể nói với yêu quái tướng công rồi.

Những ngày bận rộn mà phong phú như vậy lại trôi qua, thương thế của hoàng đế không đáng lo nữa, tình trạng khôi phục rất tốt, Nghiêm Di liền giao trả chính sự, thao luyện quân đội chuẩn bị cho trận chiến đầu xuân.

Hoàng đế lười biếng nằm trên long sàng, thấy chỉ có huynh đệ hai người, nói chuyện liền không kiêng nể gì nữa: "Ta thấy Vĩnh Lạc đệ mấy ngày nay làm được không tệ, làm thêm mấy tháng, để vi huynh nghỉ một chút."

"Huynh nghỉ ngơi suốt một tháng rồi."

"Ta còn mấy năm làm hoàng đế mà. Nếu không chúng ta hoán đổi đi, ta đi thao luyện quân đội."

Nghiêm Di lạnh lùng nhìn hắn, thái độ từ chối rõ ràng.

"Chậc chậc, giờ đây đệ cũng chỉ cười với đệ muội thôi, đặc biệt bày sắc mặt cho vi huynh xem có phải không? Dù sao đệ muội muốn thường xuyên vào cung giám sát lắp ráp cơ quan xây dựng cung điện, đệ đi cùng nàng cũng được lắm."

Nghiêm Di lười tiếp tục cùng hắn nói nhảm: "Ngày mai đệ sẽ không đến đây, huynh tùy tiện." Nói xong xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

"Vĩnh Lạc, đầu xuân tuyên chiến với Li quốc, đệ có đủ nắm chắc?" Hoàng đế thấy đệ đệ mình nổi nóng, vội vàng nghiêm mặt nói chính sự.

"Huynh có khi nào thấy ta đánh mà không nắm chắc chưa?" Mặt Nghiêm Di không chút thay đổi nói.

"Vậy, về lừa đệ muội cho tốt, nàng ấy cũng rất quan trọng... Ha ha." Hoàng đế cười đến vui thích, sâu xa.

Nghiêm Di cau mày không nói chuyện.

"Thế nào? Còn chưa lừa được đệ muội? Muốn vi huynh truyền cho mấy chiêu không? Nữ nhân thôi mà, chỉ mạnh miệng mà thôi, khiến các nàng ấy mềm lòng không khó." Trên mặt hoàng đế mang nét cười, trong mắt lại đen tối không rõ.

Nghiêm Di không để ý hắn nữa đứng dậy rời đi.

Trong Khánh Đông Cung, Tần Du Du với thái hậu quan sát việc chuẩn bị đèn lồng ở Bộ Thiềm Cung trở về, đang ngồi bên cạnh thái hậu nghe bà phân phó chuyện mừng ngày lễ tết với nữ quan và tổng quản giám sát trong cung.

Vừa mới xảy ra chuyện Giang Như Luyện đại náo hoàng cung, đâm hoàng đế bị thương, thời gian này trong cung đối với ngày lễ tết đặc biệt xem trọng, thứ nhất muốn cho thần dân thấy hoàng đế đã bình phục, trấn an dân tâm để chấn hưng sĩ khí, thứ hai cũng để tẩy trừ xui xẻo của năm cũ, ý muốn cầu phúc, chúc mừng cho cuộc đại chiến sắp nổ ra.

Cho nên tuy mọi chuyện phức tạp, thái hậu vẫn kiên trì muốn lễ tết lần này làm càng thêm long trọng so với năm ngoái.

Trong cung các tần phi có thân phận khá cao, làm việc tương đối lanh lợi cũng được thái hậu triệu đến giúp việc, ngược lại Tần Du Du bởi vì tham gia xây dựng lại hoàng cung, chỉ cần ngẫu nhiên đến làm bộ tới giúp hoàng hậu là được.

Trong lòng thái hậu, chỉ có hoàng hậu sau này hoàng đế tuyển chọn mới là con dâu bà, cho nên đối với tần phi trong cung cho tới bây giờ đều lãnh đạm, thậm chí nghiêm khắc, cũng không có đặc biệt gần gũi.

Trong cung, vài tần phi nhìn thấy Tần Du Du ngồi bên cạnh thái hậu, bộ dáng thái hậu thân thiết, dịu dàng với nàng đều âm thầm hâm mộ, ghen ghét.

https://thuviensach.vn

Tiểu nhi tử *(con trai út)* được sủng ái, thê tử của tiểu nhi tử cũng đặc biệt quý giá.

Thái hậu phân công công việc xong, cảm thấy có chút mệt mỏi, vẫy lui mọi người, để Tần Du Du xoa bóp cho bà.

"Aiz, hai tay con lợi hại hơn người khác, ấn lên người thật thoải mái, các nữ quan, nữ y trong cung cũng không một ai có thể so với con." Thái hậu thoải mái, thở dài một cái.

"Đó là vì con có tu vi, hơn nữa thủ pháp xoa bóp là phu quân dạy con, mẫu hậu đương nhiên cảm thấy đặc biệt rồi." Tần Du Du nói lời ngon tiếng ngọt khiến người vui thích, cũng là nắm chắc trong tay mà.

Thái hậu ha ha cười, bỗng nhiên lại than nhỏ một tiếng: "Sau lễ tế không lâu, Vĩnh Lạc sẽ xuất chinh, tuy biết nó tu vi rất cao, nhưng bản cung vẫn nhịn không được lo lắng, dọc đường đi hắn ăn có ngon, ngủ có được không, có gì xảy ra bất ngờ không..."

Yêu quái ân công có thể xảy ra bất ngờ gì? Tần Du Du cảm thấy rất khó tưởng tượng, cho hắn ra khỏi cổng, gặp chuyện bất ngờ là người khác ấy chứ.

"Cơ quan ở Ngự Thư Phòng con bố trí thế nào rồi? Trước tết có thể hoàn thành không? Vội vàng như vậy, có thể không chắc chắn không?" Thái hậu hiển nhiên cũng không muốn nói nhiều chuyện chiến tranh, rất nhanh liền chuyển đề tài nói.

"Mẫu hậu yên tâm đi, vật liệu đều là chọn vật liệu tốt nhất trong hoàng trang, ra tay xây dựng lại đều là võ giả ít nhất cấp năm, rất là chắc chắn! Hơn nữa uy lực của cơ quan thánh tổ rất lớn, hiện giờ có thêm cơ quan bố trí mở rộng xung quanh ngự thư phong trong phạm vi ba mươi trượng, ngay cả hai Giang Như Luyện cùng đến, cũng khiến hắn không thể quay về!" Tần Du Du chắc chắn nói.

Nguyệt quốc không hổ là cường quốc đương thời có hơn một ngàn năm tích lũy, trong hoàng tộc lại có một đội "xây dựng" bí mật xa hoa như thế, tùy tiện một thành viên cũng đã là võ giả hơn cấp năm, bình thường hơn trăm mười người thợ mới có thể di chuyển trụ đá lớn, bọn họ một người có thể thoải mái đối phó rồi, tốc độ xây dựng sao có thể chậm được?

https://thuviensach.vn

Thái hậu hình như đối với an toàn ở Ngự Thư Phòng vô cùng để ý, nói liên miên, lằng nhằng rất nhiều, hơn nữa kiên trì muốn trước tết phải đảm bảo hoàn thành, cho đến khi Nghiêm Di đến đón người đi mới dừng lại, không hỏi nữa, để bọn họ ra khỏi cung về nhà.

Tần Du Du càng nghĩ càng cảm thấy không đúng lắm, Ngự Thư Phòng là nơi hoàng đế làm việc, cho dù nhất thời bị hư hại, đổi nơi khác tạm thời vài ngày là được, thái hậu từ trước đến nay rất tự giác không nhúng tay vào việc triều đình, nếu bà quan tâm tẩm cung hoàng đế còn bình thường một chút, quan tâm Ngự Thư Phòng này không khỏi có chút kỳ lạ.

Trở về vương phủ, nàng nói chuyện này cho Nghiêm Di, cười nói: "Hay là Ngự Thư Phòng này có cái gì bí mật?"

"Không sai!" Nghiêm Di chậm rãi gật đầu nói.

"Hả? Là sao?" Tần Du Du nghĩ bí mật của Nghiêm thị mà mình biết đã là nhiều lắm rồi, không ngờ còn nhiều nữa a.

Nghiêm Di xoa xoa đầu nàng nói: "Nàng không nghĩ tới, vì sao trong cả hoàng cung, cơ quan lợi hại nhất bố trí tập trung ở Ngự Thư Phòng, mà không phải tẩm cung hoàng đế?"

"Ai biết ở đó ngoằn ngoằn ngèo ngèo gì?" Tần Du Du nói.

"Tẩm cung hoàng đế ngoại trừ bản thân hoàng đế và hoàng hậu nương nương có thể ngủ lại qua đêm ở đó, còn những người khác dù là ta hay con của hoàng huynh cũng không thể ở lại qua đêm được. Nhưng Ngự Thư Phòng lại không như vậy, nơi đó thật ra là một tòa thành lũy, thánh tổ tạo ra nó, là vì bảo vệ con cháu đời sau và có thể tu luyện thần công tổ truyền của mình." Lúc Nghiêm Di nói chuyện chẳng những vẫy lui tất cả người hậu hạ trong tú lâu, còn dùng chân khí ngăn cách quanh thân hai người trong phạm vi một trượng, thận trọng vô cùng.

"Bảo vệ các người?!" Tần Du Du quả thật cảm thấy không thể tin được.

Võ thánh cấp mười tám cũng cần được bảo vệ? Trò đùa gì thế này!

Chương 122: Ba nhược điểm của yêu quái tướng công

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di nhéo chóp mũi nàng một cái nói: "Không có gì kỳ quái cả, công pháp lợi hại cách mấy cũng sẽ có nhược điểm, hơn nữa có thể không chỉ một."

Tần Du Du chớp chớp mắt, không xác định được mình có nên hỏi tiếp hay không.

Nghiêm Di cúi đầu cắn lổ tai nàng nói: "Ta nói cho nàng nhược điểm của ta, đổi lại nàng phải bảo vệ ta?"

"Được..." Tần Du Du gần như không có lo lắng khi đồng ý như vậy, nếu có thể, nàng cũng muốn bảo vệ hắn, nàng hy vọng hắn bình an vô sự, nàng thích như bây giờ, có yêu quái tướng công làm bạn, ngày tháng ngọt ngào ấm áp.

"Công pháp này của thánh tổ truyền lại có ba nhược điểm, thứ nhất là sợ 'Sinh Tuyền' trong suối thánh ở cấm địa. Hai suối Sinh - Tử tương sinh tương khắc, ta nếu ở gần suối Sinh Tuyền lâu quá, sát khí trong cơ thể sẽ bị xung đột, ngay cả Đại La Thần tiên cũng khó cứu."

"Vậy chàng lần trước đưa ta đến con suối uống nước suối thánh..." Tần Du Du nhớ tới gương mặt Nghiêm Di lúc đó như gặp đại địch vậy, bỗng nhiên có chút nghĩ mà sợ.

Nghiêm Di sờ sờ đầu nàng giống như vỗ về cún con, mèo con, nói: "Lần đó bức bách, bất đắc dĩ, may mắn không lâu lắm."

Khó trách nàng vừa mới uống đủ nước đã bị hắn kép chạy trối chết quay lại bờ --- đó quả thật là chạy trối chết!

"Vậy chàng còn ở trong suối thánh làm chuyện xấu với ta?!" Vô lại háo sắc không muốn sống!

"Nàng chỉ uống có mấy ngụm nước suối thánh, trên người ta sát khí lại tràn đầy, nếu không ở trong suối thánh, ta sợ nàng chịu không nổi." Nghiêm Di nhớ tới bộ dáng Tần Du Du e lệ trong suối thánh lại kìm lòng không đậu, hai tay bắt đầu không thành thật, từ vạt áo ngủ trượt vào nội y, vuốt nhẹ đi lên.

Tần Du Du bắt lấy cánh tay hắn, dùng sức trừng mắt, liếc nhìn hắn một cái, sẳng giọng: "Đang nói chuyện đứng đắn mà! Không được xằng bậy!"

"Không phải đang nói chuyện của chúng ta ở trong suối thánh sao? Nàng cũng hiểu đây là chuyện đứng đắn còn ngăn cản ta làm gì?" Vẻ mặt Nghiêm Di

https://thuviensach.vn

nghiêm túc, lời lẽ chính đáng hỏi lại, một đôi móng vuốt tiếp tục đùa giỡn lưu manh trên người Tần Du Du.

"Mặc kệ, nói còn chưa xong, không được lộn xộn!" Tần Du Du trừng mắt, dựng thẳng mắt cảnh cáo.

Bộ dạng này của nàng, giống như một con mèo nhỏ bị chọc nóng nảy, xù lông, rõ ràng nhỏ yếu lại giương nanh múa vuốt, ý muốn dọa sợ đối thủ trước mặt còn cường đại hơn nàng nhiều.

Nghiêm Di cũng biết một vừa hai phải, nếu không tiểu kiều thê nổi giận. Thật sự sẽ đuổi hắn ra ngủ thư phòng, vậy chơi không vui rồi.

Tần Du Du đối với thái độ thức thời của hắn cảm thấy hài lòng, ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn nói: "Tiếp tục nói, còn hai nhược điểm nữa?"

Sau khi yêu quái tướng công thành thân với nàng, giống như trở nên khá nghe lời nàng. Không thể không nói, có thể khiến một tên cường đại như vậy với mình nói gì nghe nấy, quả thật là chuyện khiến người ta đắc ý nha.

Đối với Nghiêm Di mà nói, ở ngoài mặt nhường nhịn tiểu thê tử của mình một chút, bình thường có thể nhận được nhiều hồi báo nhiệt tình nóng bỏng, cho nên hắn cũng không hề cảm thấy bất mãn.

Dù sao Tần Du Du rất đúng mực. Lúc có người ngoài, hơn nữa ở trước mặt mẫu hậu, hoàng huynh hắn, đều biết giả bộ ngoan ngoãn, khéo léo. Trong khuê phòng mới giương móng vuốt nhỏ của nàng lên, Nghiêm Di cam tâm tình nguyện nhận hết.

"Nhược điểm thứ hai, nàng cũng biết. Loại công pháp này một khi tu luyện, liền như ngựa hoang thoát cương khó có thể khống chế, nếu không muốn nhanh như vậy xúc động đánh sâu vào kiếp sinh tử, đến cảnh giới thần tiên sống, sẽ phải tránh xa sát khí. Như ta hiện tại nếu muốn đối phó Giang Như Luyện, nghĩ cách đưa hắn đến một nơi tràn đầy sát khí, sau đó vây khốn hắn, khi hắn không khống chế được chân khí tăng vọt trong cơ thể. Kiếp sinh tử vừa đến, nàng muốn hắn có kết cục gì?" Nghiêm Di chậm rãi nói.

Kết cục của Giang Như Luyện chính là chết trong kiếp sinh tử, hoặc may mắn thì thăng chức lên cảnh giới thần tiên sống. Không thể nhúng tay vào chuyện trần thế nữa, càng không thể dễ dàng sát thương người phàm.

https://thuviensach.vn

Mặc kệ thế nào, hắn cũng không thể dở trò được.

Tần Du Du ngạc nhiên nói: "Vậy chàng còn muốn khai chiến với Li quốc?!"

Nếu nói sát khí dày đặc. Ngoại trừ suối thánh "Tử Tuyền" nghe nói trong cấm địa ra, lợi hại nhất không nơi nào hơn chiến trường. Sát khí thiên quân vạn mã bốc lên, Nghiêm Di còn muốn mang binh đi, không phải tự tìm phiền toái sao?

Nghiêm Di nở nụ cười, tươi cười mập mờ mà yêu mỵ: "Ta có nàng, đưa nàng theo sẽ không lo nữa."

Tần Du Du phản ứng lại, nhất thời khuôn mặt đỏ bừng, vừa xấu hổ, vừa tức giận.

"Lưu manh! Lưu manh vô sỉ háo sắc! Chàng, chàng xem ta thành gì?!" Nghiêm Di ngực liên tục trúng mấy quyền thật mạnh.

Hắn ha ha cười nắm lấy móng vuốt hung dữ của nàng, dùng sức hôn một cái lên môi anh đào của nàng nói: "Ta xem nàng là thê tử của ta, phu quân gặp nạn, làm thê tử không phải nên hết sức cứu giúp sao?"

"Chàng tự chuốc lấy, mới không cứu chàng!" Tần Du Du tức giận đến muốn cắn hắn hai cái.

"Thê tử vô tình vô nghĩa như vậy nên giáo huấn thật tốt." Nghiêm Di cúi đầu đưa đôi môi ra, cùng nàng "gặm cắn" quấn lấy nhau, cho đến khi thê tử trong lòng chỉ còn thở hổn hển.

Tần Du Du nghỉ lấy hơi, đang muốn chuẩn bị phản kích, Nghiêm Di đã nắm chắt thời cơ trở về đề tài ban đầu: "Nhược điểm thứ ba có quan hệ với sự tồn tại của Ngự Thư Phòng."

Tần Du Du hừ một tiếng, nhướng mày nhìn hắn ý bảo hắn nhanh chóng thành thật khai báo.

"Loại thần công này hình thành nhờ ngưng tụ sát khí, là công pháp chí dương chí cương, hàng năm lúc cuối đông mà mùa xuân chưa đến, âm cực kỳ thịnh dương cực kỳ yếu, sẽ có một khoảng thời gian tu vi mất hết, trở nên giống như người bình thường. Khoảng thời gian đó cực kỳ hung hiểm, ngay cả võ giả cấp một, cấp hai tinh thông võ nghệ cũng có thể giết chết được ta." Vẻ mặt Nghiêm Di ngưng trọng nói.

https://thuviensach.vn

"Chàng nói thật chứ?!" Tần Du Du cả kinh, nếu lúc đó kẻ thù tới cửa... quả thật sẽ rất nguy hiểm.

Nghiêm Di cười khổ nói: "Vô cùng chính xác, cái này có thể nói giỡn sao. Cơ quan ở Ngự Thư Phòng vốn dĩ chính là dùng để đề phòng khi đó lỡ như cường địch đến thì đến đó tị nạn, chốn lại kẻ địch. Tập hợp cao thủ trong cung thêm cơ quan ở Ngự Thư Phòng, cao thủ khác muốn tấn công vào gần như tuyệt đối không thể."

"Nhưng hiện tại cao thủ cấp võ thánh trong cung chỉ còn lại vài người!" Tần Du Du nhịn không được lo lắng. Lúc cuối đông mà xuân chưa đến hẳn là trước sau ngày mừng tết, khó trách thái hậu vẫn lo lắng việc xây dựng lại Ngự Thư Phòng.

"Giang Như Luyện trong lúc đó cũng suy yếu vô cùng, tuyệt đỉnh cao thủ thế gian khiến chúng ta thật sự kiêng kị chỉ có một mình ông ta, hơn nữa nàng chủ trì phục chế cơ quan, hẳn là không có việc gì, nàng không cần lo lắng quá mức." Nghiêm Di ngược lại an ủi Tần Du Du.

"Chuyện nghiêm trọng như vậy chàng sao không nói sớm?" Tần Du Du tức giận đến tranh cãi lại.

Yêu quái tướng công trong cảm nhận của nàng cho tới bây giờ vô cùng cường đại không ai có thể chống lại, nàng vốn dĩ không nghĩ tới hắn cũng sẽ có lúc suy nhược không chịu nổi, sớm biết thế... sớm biết thế nàng có thể tăng cường thêm mấy cơ quan công kích phòng ngự ở Ngự Thư Phòng rồi, tuy có thể phải vận dụng một chút kỹ thuật không nên vận dụng, cũng tốt hơn nhiều.

Chỉ cần nàng tự mình ra tay, cũng chưa chắc sẽ khiến kỹ thuật này bị lộ ra ngoài.

"Sớm nói thì như thế nào? Thiết kế ở Ngự Thư Phòng hiện giờ so với ban đầu uy lực hơn, đã muốn được xem là hết sức hoàn mỹ rồi. Nàng nên tin tưởng vào thiết kế của mình chứ." Nghiêm Di trấn an hôn lên mi tâm nàng, bên tai nàng nói:

"Bí mật đã nói xong, hiện tại ái thê nên 'hết sức' giúp vi phu giải quyết vấn đề chứ."

https://thuviensach.vn

Chương 123: Đêm dài

Tuy Nghiêm Di lần nữa an ủi, Tần Du Du vẫn cảm thấy lo lắng. Nhưng việc xây dựng lại Ngự Thư Phòng đã mau chóng hoàn thành, nàng còn muốn cải biến gì cũng không còn kịp nữa rồi.

Nàng không có cách nào an tâm, nếu nàng là kẻ thù của Nghiêm thị, biết cơ hội ngàn năm có một như vậy, cũng sẽ liều mạng chụp lấy. Hiện tại cao thủ cấp võ thánh trong cung đã bị thương tổn hơn một nửa rồi, mà các trưởng lão ở cấm địa vào ngày tết đều phải chủ trì hiến tế không thể rời khỏi Tư Đế Hương.

Lực lượng của Nghiêm Di và lực lượng phòng vệ đồng thời bị giảm đến mức thấp nhất trước nay chưa hề có, có thể dựa vào cũng chỉ có cơ quan bố trí ở Ngự Thư Phòng này.

Tuy Tần Du Du biết một khi khởi động cơ quan, ngay cả hai, ba võ thánh cấp mười tám cũng không tấn công vào được, nhưng liên quan đến Nghiêm Di, nàng liền hiểu được một câu nói cũng rất có đạo lý, quan tâm sẽ bị loạn, nàng cảm thấy phòng vệ nhiều hơn nữa hình như vẫn chưa đủ.

Trong nỗi lo âu, bất an của nàng, ngày lễ mừng tết rốt cuộc đã đến, mà tu vi của Nghiêm Di theo màn đêm buông xuống cũng bắt đầu rất nhanh giảm xuống.

Trong ánh mắt lo lắng của thái hậu, Nghiêm Di kéo Tần Du Du rời khỏi Bộ Thiềm Cung, im hơi lặng tiếng biến mất ngay lễ mừng.

Đối với thần dân mà nói, lễ mừng lần này diễn viên chính là hoàng đế, Nghiêm Di xuất hiện cũng xem như là đã đủ cấp bậc lễ nghĩa rồi.

Hắn xưa nay không thích xã giao với ai nhiều, cho nên mọi người đối với việc đột nhiên rời khỏi của hắn cũng tập mãi thành quen, ngày lễ mừng tết lúc trước cũng thế, không thể trông cậy vào việc hắn cưới vương phi liền thật sự biến thành người khác.

Đối với một ngày này, Nghiêm Di, hoàng đế và Tần Du Du đã sớm thương lượng qua, Nghiêm Di vừa mới rời khỏi Bộ Thiềm Cung. liền có năm cường giả cấp võ thánh hộ vệ đi về hướng Ngự Thư Phòng.

Hiện giờ trong cung chỉ còn tổng cộng bảy cường giả cấp võ thánh, trong đó hai người bảo hộ bên cạnh hoàng đế và hoàng hậu, đây đã là lực lượng lớn nhất

https://thuviensach.vn

có thể điều động được hiện nay rồi.

Tần Du Du mặt căng cứng không nói lời nào, cho đến khi đoàn người tiến vào đại điện Ngự Thư Phòng, mới thoáng nhẹ thở ra, năm võ thánh chia ra được phái đến các vị trí trấn thủ, khởi động các cơ quan quan trọng, Tần Du Du ở lại trong đại điện bên cạnh Nghiêm Di.

"Du Du, cười một cái nào, mặt nàng căng cứng như vậy. Ta nhìn rất không quen mắt." Nghiêm Di cười, hôn lên mặt nàng một cái.

Tần Du Du hừ nói: "Chàng lúc trước đều đối với ta như vậy! Chỉ cho chàng trưng mặt căng cứng ra thôi à?!"

Nàng với Nghiêm Di dán sát lại rất gần, có thể rõ ràng cảm nhận được hơi thở của hắn yếu dần đi, tốc độ nhanh đến khiến nàng hết hồn, một đường từ Bộ Thiềm Cung đến Ngự Thư Phòng, mỗi bước đi nàng đều cảm giác được hơi thở của hắn yếu dần một phần.

Nàng thậm chí cảm nhận được, tu vi của Nghiêm Di rất nhanh sẽ trở nên không khác nàng lắm. Sau đó trở nên không bằng cả nàng...

Nghiêm Di ôm nàng an ủi nói: "Từ khi ta luyện thành thần công, những năm gần đây hằng năm đều phải trải qua một lần như vậy, sớm đã thành quen, còn không phải vẫn bình an đó sao? Bí mật này Giang Như Luyện cho dù biết, cũng không dám lan truyền xung quanh. Nàng có thể yên tâm."

Giang Như Luyện nếu dám lan truyền ra ngoài, Nghiêm thị nhất định cũng sẽ công bố chuyện ông ta cũng luyện loại công pháp này cho thiên hạ biết, ông ta xem như cũng đặt mình vào hiểm cảnh giống như Nghiêm Di."

Phụng Thần giáo không phải Nguyệt quốc. Không tồn tại chuyện hoàng tộc cầm quyền gì, vị trí giáo chủ cho tới bây giờ là người có khả năng thì làm được, bí mật của Giang Như Luyện bị tiết lộ ra ngoài, số người mưu đồ vị trí giáo chủ của Phụng Thần giáo cũng đủ khiến ông ta đau đầu rồi.

"Lỡ như ông ta tìm được chỗ trốn, chỉ huy thuộc hạ của ông ta đến thì làm sao đây? Cao thủ của Phụng Thần giáo cũng không phải ít." Tần Du Du càng nghĩ càng cảm thấy điều này có thể xảy ra rất lớn.

"Không phải còn có cơ quan ái thê bố trí sao?" Nghiêm Di cố gắng trấn an tiểu thê tử đang khẩn trương.

https://thuviensach.vn

Hắn từ ngày luyện thành thần công, trong mắt mọi người là sát thần bất bại, vô số người khiếp sợ hắn, ỷ lại hắn. Lại rất ít người quan tâm hắn, lo lắng hắn. Tần Du Du mấy ngày nay tuy chưa cho hắn nhìn chút màu sắc hòa nhã nào, nhưng hắn rất hiểu đây là vì nàng quá để ý hắn, ngay cả nàng tránh cứ, mặt đen cũng khiến hắn cảm thấy vô cùng đau lòng, ấm áp.

"Lưu manh. Chuyện gì cũng ấp a ấp úng, không chịu nói sớm cho ta biết, chờ hết đêm nay. Xem ta thu thập chàng như thế nào!" Tần Du Du oán giận nói. Nàng vô cùng bất mãn với Nghiêm Di mấy ngày trước mới nói cho nàng chuyện nguy hiểm như vậy, mấy ngày nay tức giận, dùng hắn cải lý, luyện móng vuốt, Nghiêm Di đều cười tùy ý nàng.

"Giống như ở cấm địa sao? Nàng không cần Tỏa Cân Ngưng Cơ Thuật gì đó, ta cam đoan không động đậy phối hợp với nàng." Nghiêm Di thổi khí vào lổ tai nàng, nhớ tới tiểu thê tử quấn lấy người hắn trong cấm địa, đủ loại tình cảnh hấp dẫn liền nhịn không được cả người nóng lên.

Tần Du Du vừa ngượng vừa tức, một tay đẩy móng vuốt của hắn đang lộn xộn trên người nàng, quát: "Đã lúc nào rồi, còn nghĩ đến cái này! Sắc lang!"

Nghiêm Di kêu một tiếng đau đớn, cười khổ nói: "Nàng nhẹ chút nào."

Tần Du Du lúc này mới nhớ Nghiêm Di hiện giờ không thể so với lúc trước, mới ngắn ngủi một lát, tu vi của hắn đã xuống dưới cấp chỉn rồi, bình thường nàng thi triển quyền cước trên người hắn vốn dĩ không cần để ý sức lực, tu vi Nghiêm Di thâm hậu, chỉ đứng yên cho nàng đánh, nàng cũng không thương tổn hắn chút xíu xiu nào, chỉ như gãi ngứa thôi.

Hiện tại nàng vẫn ra tay hết sức, e rằng kẻ địch còn chưa đến, Nghiêm Di đã bỏ mình dưới chưởng của nàng rồi.

Tần Du Du vừa áy náy vừa buồn cười, giúp hắn xoa xoa chỗ bị đánh: "Còn đau không?"

Nghiêm Di tiện thể cả người dựa vào người nàng, quả nhiên Tần Du Du sợ mình không cẩn thận đả thương hắn, yên lặng dung túng hắn được voi đòi tiên.

Trước mặt tiểu thê tử ngẫu nhiên tỏ ra yếu thế, xem ra cũng không tệ lắm.

Hai người yên lặng dựa vào nhau, yên lặng đợi một đêm dài qua đi.

Bùm!

https://thuviensach.vn

Bầu trời bên ngoài truyền đến tiếng nổ, ánh sáng ngoài cửa sổ chợt lóe rồi trở lại tối om.

Tiếp theo lại liên tục mấy tiếng nổ, ánh sáng xuyên thấu qua rèm thưa, liên tục mấy lần nữa. Tiếp theo là tiếng ầm ĩ của pháo hoa từ Bộ Thiềm Cung truyền đến.

Là pháo hoa, pháo lửa! Trong ngày tết sẽ đốt pháo hoa, pháo lửa.

Tần Du Du rất thích ngắm cảnh pháo hoa rực rỡ trong trời đêm, nhưng giờ phút này, nàng lại tình nguyện ngồi trong Ngự Thư Phòng với Nghiêm Di.

Nghiêm Di hôn nhẹ mi tâm nàng nói: "Nàng có thể đi đến ngoài cửa nhìn, ta ngay tại trong điện, không có chuyện gì."

"Không đi, chút nữa chàng chuẩn bị nhiều một chút, chúng ta ra biệt viện ngoại thành, chàng bắn cho một mình ta xem." Tần Du Du bẹp miệng mếu máo nói.

"Được." Nghiêm Di hôn sâu môi của nàng.

Lúc pháo hoa bắn lên là giờ hợi, lễ mừng tết đã tới lúc kết thúc, đại thần và dân chúng đại biểu tham dự lễ mừng sẽ rời khỏi cung trở về nhà, hoàng đế sau khi đưa thái hậu về Khánh Đông Cung, cũng sẽ chạy tới Ngự Thư Phòng cùng bọn họ yên tĩnh chờ bình minh đến.

Chỉ cần bình an qua một đêm này, tất cả liền khôi phục bình thường.

Tần Du Du lo lắng chờ hoàng đế đến, bỗng nhiên xa xa truyền đến tiếng người ồn ào, hỗn loạn, tiếng la hét lộn xộn "có thích khách", "bảo vệ hoàng thượng, thái hậu", "cháy" v.v.., lập tức kéo căng dây thần kinh của nàng ra.

Quả nhiên đã tới!

Đây là đơn thuần nhắm vào hoàng đế, muốn thừ dịp lễ mừng tết là cơ hội ám sát của đa số nước khác, hay là dương đông kích tây, muốn dụ bọn họ rời khỏi Ngự Thư Phòng để ra tay với Nghiêm Di?!

Chương 124: Một kiếm xuyên tim

https://thuviensach.vn

Tiếng la hét càng lúc càng lớn, trong gió mơ hồ truyền đến tiếng nữ tử khóc la hét chói tai, hình như có người kêu to "thái hậu", Nghiêm Di rốt cuộc ngồi không yên nữa.

Tần Du Du chặn ngang ôm lấy hắn nói: "Đừng đi, chàng hiện tại đi cũng vô dụng, chỉ khiến bọn họ thêm lo lắng thôi, nếu có gì ngoài ý muốn, vậy thật sự tất cả đều kết thúc rồi. Ở lại đây được không?"

Nghiêm Di biết nàng nói đúng, hắn nếu gặp chuyện không may, hoàng đế cùng hắn đồng mệnh, thái hậu chỉ có thể dựa hai đứa con là bọn hắn...

Đêm nay trong phạm vi Ngự Thư Phòng ngoại trừ hai người bọn họ và năm võ thánh mai phục ở góc tối ra, bất cứ ai cũng không được tới gần, bọn họ ngồi trong đại điện nhìn không thấy tình hình bên ngoài, chỉ có nhiều tiếng động hỗn loạn thật lâu vẫn chưa yên lặng.

Sắc mặt Nghiêm Di càng ngày càng trầm trọng, nếu chỉ là việc nhỏ, không lý nào lâu như vậy còn chưa an tĩnh lại.

Hắn không lo cho tính mạng hoàng đế, hắn chỉ lo lắng cho thái hậu, nếu thái hậu lỡ như bị...

Tần Du Du chần chờ một lát nói: "Hay là ta đến ngoài cửa nhìn xem?"

"Cũng được, nhưng nàng phải thật cẩn thận, tuyệt đối không được rời khỏi phạm vi Ngự Thư Phòng này." Nghiêm Di vuốt vuốt tóc dài của nàng nói. Hắn cũng lo lắng có người của Phụng Thần giáo mai phục bên ngoài làm tổn thương đến Tần Du Du.

"Không sợ, ta mang theo rất nhiều cơ quan ám khí, toàn bộ đều có độc, ngay cả võ thánh cấp mười tám đến đây, ta cũng có thể ngăn cản một lát. Chàng ngoan ngoãn đợi ở trong này, mặc kệ xảy ra chuyện gì, không được chạy loạn, cũng không cần lo lắng cho ta."

Nghiêm Di bật cười to nói: "Được."

Bình thường những lời này hình như đều là hắn nhiều lần nói với Tần Du Du.

Tần Du Du dìu hắn quay về ngồi lên ghế xong, đưa tay hắn khoát lên trên chốt khởi động cơ quan, hôn lên môi hắn một cái sau đó xoay người nhẹ nhàng đẩy mở cửa điện rồi đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du đi đến phía trước đại điện hướng về hai tiểu thái giám chờ ở bên ngoài, truyền âm nói: "Bên ngoài xảy ra chuyện gì, hiện tại tình hình như thế nào?"

Nàng cách hai tiểu thái giám ít nhất mười trượng, nhưng với tu vi hiện tại của nàng, rất dễ dàng có thể truyền lệnh ngưng tụ không tan, hai tiểu thái giám nghe câu hỏi của nàng rõ ràng giống như có người nói bên tai bọn họ.

"Xin vương phi quay về, vừa rồi có rất nhiều thích khách đến đây, đã bị đánh lui rồi. Thái hậu nương nương bị chút kinh hách, hoàng thượng nói ngài sẽ dàn xếp ổn thỏa cho thái hậu xong lập tức tới đây." Tiểu thái giám cũng có chút tu vi, một câu rành mạch truyền đến.

Tần Du Du nghe thấy nhất thời yên tâm không ít, đang muốn xoay người quay vào Ngự Thư Phòng, bỗng nhiên một loại cảm giác nguy hiểm nảy lên trong lòng.

Mặt nàng rùng mình, vung tay áo dài lên. Trong bóng đen trên tường cung đột nhiên phát ra mấy tiến hừ nhẹ nặng nề, bảy tám gả thích khách mặc áo trắng ẩn núp trong tuyết dưới mặt đất trở mình ngã xuống, cũng không biết sống chết thế nào.

Cùng lúc đó, một bóng đen lặng yên không tiếng động xuất hiện trong Ngự Thư Phòng, chợt lóe thân mình tới trước mặt Nghiêm Di. Bóng đen cầm một thanh trường kiếm màu bạc, trong ánh lửa lay động sáng sắc bén chuyển động, tỏa ra sát khí lạnh lẻo...

"Hắc hắc hắc. Vương phi nương nương bản lĩnh lớn thật! Nhưng nam nhân Nguyệt quốc đều chết sạch cả sao? Sao lại khiến vương phi nương nương phải tự mình đối phó với chúng ta toàn người lỗ mãng thế này?" Một giọng nói già nua ở giữa không trung vang lên, hơi thở có ít nhất mười cường giả cấp võ thánh từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Lão giả tóc bạc trắng nói chuyện, cũng mặc một thân áo trắng, hình như cũng ẩn nấp trong truyết trắng hòa thành một thể, nếu ông ta không chủ động hiện thân, dựa vào tu vi ít nhất võ thánh cấp mười hai của ông ta, thị vệ bình thường trong cung đối với ông ta mà nói giống như gà đất sét - chó bằng ngói* vậy, vốn dĩ không thể phát hiện ra ông ta càng khỏi nói ngăn ông ta lại.

https://thuviensach.vn

(*) gà đất sẽ - chó bằng ngói: chỉ có hình thức bên ngoài, không thể dùng được.

Tần Du Du hừ lạnh nói: "Giáo chủ các người đâu. Sao không đến chịu chết?!" Vừa nói nàng vừa lui nhanh về sau, muốn quay về Ngự Thư Phòng rồi nói sau.

Võ thánh cấp mười hai hiện giờ trong mắt nàng cũng xem như không hơn gì, nàng tuy chỉ có tu vi võ tôn cấp chín. Nhưng như lời nàng nói, cơ quan ám khí trong tay có thể ngăn cản võ thánh cấp mười tám một lát, võ thánh cấp mười hai lại càng không cần nói. Vốn không cần phải sợ hãi.

Chẳng qua hiện tại không phải lúc thích hợp tranh đấu, đầu tiên phải xác định yêu quái tướng công an toàn không, chuyện khác có thể sau này giải quyết.

Năm võ thánh trong góc tối đã sớm hơn nàng một bước phát hiện có người lẻn vào, đã âm thầm chuẩn bị tốt, chỉ chờ những người này tới gần phạm vi tấn công của cơ quan thì bắt đầu phát động.

Trong lúc Tần Du Du nói chuyện, người đã trở lại trước cửa Ngự Thư Phòng, thích khách hiện thân nàng vốn nên thả lỏng một chút, đối phó kẻ địch ở chỗ sáng ngược lại thoải mái hơn.

Nhưng nàng lại cảm thấy còn có cái gì đó đáng sợ đang bí mật ẩn nấp gần đó.

Ngay lúc cửa đại điện được đẩy mở, một đạo hàn quang xẹt qua, Tần Du Du không chút nghĩ ngợi phát động ám khí đồng thời xuất chưởng.

Choang! Một tiếng dài rõ ràng, cùng vô số kim sắt đập vào gây tiếng vang, một thanh trường kiếm màu bạc dính máu bị chưởng lực của nàng cùng ám khí đánh trúng giữa không trung, lúc đó đã cản lại công kích trong chốc lát, một cái bóng đen chạy như điên đến phía sau điện, đâm xuyên qua cửa sổ lưu ly bay nhanh ra ngoài.

Võ thánh vô danh trấn giữ ngoài điện phát hiện có người đột nhiên từ Ngự Thư Phòng lao ra, cũng cực kỳ sợ hãi, bọn họ phối hợp nhiều năm phản xạ cực nhanh, lúc này phát động cơ quan muốn chặn giết người nọ.

Chuyện kì lạ đã xảy ra... Đêm trước đã kiểm tra tất cả cơ quan đều bình thường, thế mà ngay lúc này bộ phận không thể dùng được, hơn nữa lại đúng

https://thuviensach.vn

ngay trên đường chạy trốn của bóng đen đó.

Bọn họ nhận lệnh tử thủ Ngự Thư Phòng, thấy bóng đen chợt lóe rồi biến mất cũng không dám đuổi theo, chỉ có thể phát ra tín hiệu thông báo các cao thủ thị vệ khác gần đó chặn lại.

Ngoài Ngự Thư Phòng còn có mười võ thánh của Phụng Thần giáo cùng với vô số các cao thủ võ tôn như hổ rình mồi, bộ phận cơ quan đột nhiên không dùng được tuy khiến bọn họ tâm thần chấn động mạnh, nhưng dù như thế nào trước hết phải bảo vệ Ngự Thư Phòng, không cho tên giặc nào bước được nửa bước lên thềm đá trước Ngự Thư Phòng.

Tiếng phát động cơ quan bên ngoài, tiếng chém giết, kêu la thảm thiết từng đợt truyền tới, trong Ngự Thư Phòng, Tần Du Du lại chỉ cảm thấy cả người lạnh lẻo, giống như tất cả trong nháy mắt đều cách nàng rất xa.

Nghiêm Di trước mặt vẫn ngồi trên ghế dựa lúc nãy, một bàn tay vẫn như trước đặt lên chốt khởi động cơ quan, nhưng hắn đã không ngẩng đầu mỉm cười với nàng, cũng sẽ không xụ mặt ra với nàng.

Đầu của hắn buông lỏng xuống, nửa người đẫm máu, máu tươi không ngừng trào ra từ miệng vết thương trước ngực trái.

Một kiếm xuyên tim!

Vừa rồi nàng đánh bay một thanh kiếm trên thân kiếm có dính máu, là của Nghiêm Di...

Tần Du Du xông lên trước, nhanh chóng điểm huyệt lên các kinh mạch quanh vết thương cho máu ngừng phun ra, kéo ống tay áo đè chặt lên miệng vết thương khủng bố trước ngực, phía sau lưng hắn.

Nàng cảm thấy thân thể trong lòng càng ngày càng lạnh, nàng thậm chí không có dũng khí xem xét hơi thở của hắn.

Nàng không ngừng truyền tu vi của mình vào thân thể hắn, ôm chặt hắn, hy vọng nhiệt độ cơ thể mình có thể sưởi ấm cơ thể hắn, hy vọng đây chỉ là ác mộng, chỉ cần mở mắt ra, sẽ nhìn thấy yêu quái tướng công lẳng lặng ngồi bên giường, vẻ mặt dịu dàng nhìn nàng...

Không biết qua bao lâu, cửa lớn Ngự Thư Phòng được người một tay đẩy ra, hoàng đế người chưa tới tiếng đã tới trước: "Vĩnh Lạc, đệ chán chưa, trốn ở đây

https://thuviensach.vn

cùng đệ muội chàng chàng thiếp thiếp..."

Hắn liếc mắt một cái thấy rõ tình cảnh trong điện, nụ cười cà lơ phất phơ nhất thời cứng lại trên mặt.

Chương 125: Mạng không đáng chết

Tần Du Du đối với những chuyện xảy ra sau đó không có ấn tượng, người khác nói nàng ôm chặt yêu quái tướng công không buông, không ngừng truyền chân khí vào cơ thể hắn, cho đến khi kiệt sức hôn mê.

Hà Mãn Tử khi chạy tới vừa cứu trị cho Nghiêm Di bị thương nặng, vừa phải lo lắng cho nàng. Nếu không phải thói quen cứu trị vết thương và y đức ràng buộc cắm rễ trong đầu, rất có thể sẽ trực tiếp ném Nghiêm Di đi, cứu nàng trước rồi nói sau.

Nghe nói giúp nàng bổ sung chân khí là hoàng đế, nếu không nàng rất có thể khiến tu vi mới khôi phụ lại hoàn toàn bị giày vò mà mất đi.

Nàng được đưa đến Khánh Đông Cung của thái hậu để dưỡng thương, mà Nghiêm Di cũng được an bài trong một tòa cung điện khác bên cạnh.

Tin tức hai người gặp chuyện không may được phong tỏa chặt chẽ, ngay cả đại thần quan trọng tin tức được biết cũng chỉ là sau ngày lễ mừng tết, có thích khách Phụng Thần giáo vào cung ý đồ gây rối, vài người bị đánh gục, thái hậu bị kinh hách. Hoàng đế bận việc quốc sự, vì thế để Thánh Bình Thân vương cùng vương phi ở lại trong cung làm bạn với thái hậu.

Rất nhanh trong kinh truyền ra lời đồn, nói phu thê Thánh Bình Thân vương làm bạn với thái hậu là giả, một thì bí mật luyện binh, một thì chuẩn bị vũ khí quân dụng chuẩn bị đối phó Li quốc mới là thật.

Không ai ngờ tới, hai người là cặp đôi cực mạnh trong cảm nhận mọi người, hiện tại đều nằm thẳng ở trong cung.

Tần Du Du tỉnh táo lại đã là ba ngày sau, nàng mờ mịt mở mắt, nhìn thấy phòng ốc có chút xa lạ, qua một lúc mới nhớ ra nơi này hình như là thiên điện của Khánh Đông Cung.

https://thuviensach.vn

Nàng vừa cử động, người canh giữ bên ngoài liền phát hiện, vừa phất tay ý bảo tiểu cung nữ đi báo tin, vừa bước mấy bước tiến lên vén màn vui vẻ nói: "Tốt quá, tốt quá, cuối cùng đã tỉnh rồi, thật sự làm ta lo chết đi được!"

Tần Du Du chần chờ một chút, nhận ra là Đỗ Vi Nương, chuyện xảy ra trước khi nàng hôn mê cũng như sóng triều chảy mạnh vào trong đầu.

"Vĩnh Lạc đâu?" Tần Du Du gần như bật thốt lên.

"Không sao cả! Đứa ngốc, vương gia không sao, nàng không cần sợ!" Đỗ Vi Nương chiếu cố không hề quan tâm tôn ti trên dưới gì, đưa tay ôm nàng vào lòng, nhẹ nhàng an ủi.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tần Du Du trắng bệt như tuyết, trong mắt tất cả đều là sợ hãi kinh hoàng, người nhìn thấy đau lòng.

"Thật sự?" Nàng rõ ràng nhớ rõ yêu quái tướng công bị một kiếm xuyên tim. Sao lại không sao được? Hay là nàng thật sự gặp ác mộng thôi?

"Vương gia phúc lớn mệnh lớn, nếu có chuyện, ta còn có thể ở nơi này sao? Lại càng sẽ không có tâm tình đùa giỡn với nàng." Đỗ Vi Nương vỗ nhẹ từng cái từng cái lên lưng nàng, xem nàng như trẻ con mà an ủi, khuyên nhủ.

Tâm tình Tần Du Du thoáng yên một chút, nhưng vẫn không thể yên tâm: "Ta muốn nhìn thấy hắn."

"Được được, hiện tại đưa nàng đi gặp." Đỗ Vi Nương đồng ý nói.

Bà nhanh chóng mang một cái áo choàng lông thật dày tới gói kỹ Tần Du Du lại, ôm ra bên ngoài. Để tiểu thái giám dùng kiệu mềm đưa nàng đến cung điện Nghiêm Di đang dưỡng thương.

Sắc trời bên ngoài sáng rỡ, tuyết đã ngừng, Tần Du Du ngồi bên trong kiệu chỉ cảm thấy rét lạnh từ trong xương, nàng đang lo lắng muốn gặp Nghiêm Di, lại sợ phát hiện Đỗ Vi Nương đang lừa nàng, Cho đến khi cỗ kiệu dừng lại, Đỗ Vi Nương ôm nàng vào trong một tòa cung điện khác, nàng vẫn cảm thấy tay chân lạnh lẽo, cả người cứng ngắc.

Thái hậu với hoàng đế đều ở đó. Thấy Đỗ Vi Nương dẫn Tần Du Du tới, hoàng đế hiếm khi chủ động đứng lên, lui lại vài bước ngồi bên cạnh thái hậu, nhường lại vị trí của mình.

https://thuviensach.vn

Trong mắt Tần Du Du vốn dĩ không có người khác, chỉ nhìn chằm chằm Nghiêm Di nằm trên giường.

Đỗ Vi Nương thả nàng bên giường, Tần Du Du vươn tay thật cẩn thận sờ sờ mặt Nghiêm Di.

Ấm áp, nàng có thể cảm giác được hơi thở của hắn, hắn quả thật còn sống!

Trong lòng thả lỏng, Tần Du Du suýt nữa ngã vào bên giường. Từng giọt từng giọt nước mắt lớn rơi xuống.

Thái hậu đưa tay xoa xoa đầu nàng, nhẹ nhàng nói: "Đứa trẻ ngoan, đừng khóc. Vĩnh Lạc không sao."

Trên điện không có người ngoài, ngay cả Đỗ Vi Nương cũng đã lui ra ngoài, hoàng đế hừ cười nói: "Vĩnh Lạc nếu có chuyện gì, trẫm cũng phải đi cùng đệ ấy, đệ muội cứ yên tâm."

Lời này sao nghe quái lạ thế?

Nhưng Tần Du Du suy nghĩ một chút, vừa liếc mắt nhìn chăm chú hoàng đế, ngoại trừ sắc mặt có vài phần tái nhợt tiều tụy ra, nhìn qua còn sống tốt mà, rốt cuộc hoàn toàn yên tâm.

Nàng nhận lấy khăn tay từ thái hậu, có chút ngượng ngùng lau khô nước mắt, nhỏ giọng hỏi: "Con, con thấy Vĩnh Lạc bị người đâm một kiếm..."

Nàng nhớ tới cảnh tượng đó, nhịn không được cả người phát run, chẳng lẽ nàng kích động nên nhìn nhầm?

Hoàng đế nhướng mày nói: "Vĩnh Lạc là kẻ trời sinh không công bằng, trái tim sinh ra đã lệch một chút, một kiếm đó thật ra không đâm trúng chỗ hiểm. Nói đến cũng là huynh đệ chúng ta mạng chưa đáng chết."

Tần Du Du nhớ lại một chút, hình như thật sự như thế.

Nàng thường xuyên dựa vào người Nghiêm Di, quen nghe tiếng tim đập của hắn cũng không có để ý, hiện tại hoàng đế nhắc tới... Khó trách nàng cảm thấy có chút không đúng, thì ra tim của yêu quái tướng công sinh ra không giống người khác.

May quá may quá!

https://thuviensach.vn

Tần Du Du rốt cuộc hoàn toàn thả lỏng tâm tình, đầu óc bắt đầu khôi phục hoạt động, ngẩng đầu hỏi hoàng đế: "Tối đó đâm bị thương Vĩnh Lạc là ai?"

Nàng không nghĩ ra người đó làm sao có thể không chút tiếng động lẻn vào Ngự Thư Phòng dưới sự giám thị của năm cường giả cấp võ thánh được, càng không hiểu nổi vì sao tay Nghiêm Di đặt lên chốt khởi động khống chế cơ quan, cũng chưa từng phát động cơ quan trong đại điện.

Nàng cố gắng nhớ lại bản lĩnh của người đó, tuy hắn cũng là cấp võ thánh, nhưng không mạnh đến mức như vậy.

Có lẽ cơ quan trong đại điện, Nghiêm Di vẫn như trước không tránh nhát kiếm đó, nhưng ít ra đối phương không thể nhẹ nhàng đào thoát ra ngoài như vậy.

"Li quốc hoặc nói là Phụng Thần giáo phái thích khách tới. Cấu kết với mấy cơ quan sư và thợ trong nhóm phụ trách sửa chữa, Ngự Thư Phòng có cơ quan bộ phận, trước khi các người đi vào đã bị người phá hư, người đó hắn là lẻn vào Ngự Thư Phòng trước, dùng phương pháp bí truyền Thúc Cốt Công và Quy Tức núp vào chỗ bố trí cơ quan dưới sàn nhà, tùy thời mà hành động." Hoàng đế chỉ giản lược vài câu, có lẽ vẫn có một số việc chưa điều tra rõ, cho nên cũng không nhiều lời nữa.

Cơ quan ở thời điểm quan trọng lại không phát huy tác dụng, hắn ta (hoàng đế) với thái hậu hình như đều không có ý trách cứ Tần Du Du, nhưng Tần Du Du không cách nào không tự trách mình.

Nếu lúc đầu nàng sửa chữa Ngự Thư Phòng không sai sót lớn như vật, nếu đa số bộ phận không tiếp tục sử dụng bản thiết kế gốc của thánh tổ, cơ quan sư làm nội ứng này cho dù muốn động chân động tay, cũng không dễ dàng như vậy.

Vì nghĩ Ngự Thư Phòng là cho hoàng đế dùng, nếu yêu quái tướng công không sao thì hắn ta cũng không sao, cho nên việc này nàng cũng không quá căng thẳng.

Vì nàng không nghĩ tới, nhóm thợ cùng cơ quan sư này nhiều thế hệ đã cống hiến cho Nghiêm thị thế mà cũng sẽ cấu kết với kẻ thù bên ngoài, bọn họ mỗi người đều phụ trách giữ gìn cơ quan trong Ngự Thư Phòng nhiều năm, đối với bộ phận cơ quan mình phụ trách giữ gìn rất quen thuộc, trình độ có thể càng cao hơn nàng.

https://thuviensach.vn

Vì bản thiết kế gốc quả thật đã vô cùng tinh diệu, nàng nếu muốn cải tiến, chỉ có thể vận dụng thiết kế mà theo lời sư phụ là không nên xuất hiện ở thời đại này. Nàng không muốn, cho nên đành phải tiếp tục dùng đa số trong bản gốc, cho nên gian tế mới có thể có cơ hội.

Nếu nàng sớm biết sẽ có kết quả này, nàng sẽ vi phạm lời dạy của sư phụ sao?

Sẽ, hơn nữa nhất định sẽ! Chỉ cần yêu quái tướng công có thể còn sống thật tốt.

https://thuviensach.vn

Chương 126: Kế hoạch của hoàng đế

Yêu quái tướng công tin tưởng nàng như vậy, giao phó an toàn tình mạng của mình vào tay nàng, nàng lại khiến hắn suýt mất mạng... Tần Du Du mỗi lần nghĩ vậy liền tự trách không thôi.

Nghiêm Di chịu một kiếm đó tuy không có đâm trúng chỗ hiểm ở tim, nhưng bị thương cũng không nhẹ, may mắn sau đêm đó, tu vi của hắn dần dần khôi phục, thân thể bởi vì chân khí tràn đầy miệng vết thương khép lại cực nhanh, hoàng đế và Hà Mãn Tử đều nói tình trạng của hắn hôn mê thêm mấy ngày cũng có lợi cho thân thể hắn tự chữa trị.

Tần Du Du kiên trì đợi ở bên cạnh Nghiêm Di, nàng muốn lúc nào cũng nhìn thấy hắn, kiểm tra mạch đập, hơi thở của hắn mới có thể an tâm.

Hà Mãn Tử ngược lại khá lo lắng tình trạng thân thể của nàng, vì lúc trước nàng không muốn sống mà truyền toàn bộ chân khí của mình cho Nghiêm Di, thêm tâm thần bị tổn thương, khiến tu vi của nàng liên tục giảm vài cấp, hiện giờ miễn cưỡng xem như võ tôn cấp bảy.

May mắn thân thể của nàng đã qua suối thánh cải tạo, cũng không bị tổn thương quá nặng.

Nhưng Hà Mãn Tử lại phát hiện, nàng dùng phương pháp tu luyện vốn dĩ tu vi đã không thể tăng lên.

Bản thân Tần Du Du lại không quá để ý. Nàng vốn sẽ không định theo đuổi cảnh giới võ đạo gì đó, cũng không muốn đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, cấp chín, cấp bảy đối với nàng mà nói chỉ là tốc độ động tác, khí lực khác biệt lớn nhỏ mà thôi.

Nàng biết điều này có thể có quan hệ với phương pháp Nghiêm Di khôi phục tu vi cho nàng, hắn có lẽ cảm thấy được, nàng ở cùng hắn, lúc nào cũng truyền chân khí cho nàng, so với tự nàng tu luyện nhanh hơn, đơn giản hơn.

Tuy lại là tự tiện làm chủ cho nàng, nhưng nàng cũng đã không có chút tâm tư nào trách hắn nổi nữa.

https://thuviensach.vn

Vì Nghiêm Di gặp bất trắc, hoàng đế ở đêm tết hôm đó đã gửi thư cầu cứu gấp đến Tư Đế Hương, ngày kế chấm dứt hiến tế, các trưởng lão vừa ra khỏi cấm địa biết được tình thế nghiêm trọng, lập tức phái vài trưởng lão lợi hại nhất đến hoàng cung tiếp viện.

Dưới sự giám sát của các trưởng lão, Tần Du Du lúc đó tỉnh lại, cơ quan trong Ngự Thư Phòng từng bị phát hư đều đã được sửa chữa.

Sau ba ngày tết, hoàng đế lại bắt đầu khôi phục chuỗi ngày bận rộn của hắn ta ở Ngự Thư Phòng, Tần Du Du với Nghiêm Di thì ở trong điện phụ bên cạnh Ngự Thư Phòng dưỡng thương, bảo đảm an toàn.

Nghe nói đêm tết đó, dựa vào cơ quan mới bố trí bên ngoài Ngự Thư Phòng cũng làm bị thương nặng mấy tên cao thủ Phụng Thần giáo. Trong cung tạm thời khôi phục yên bình.

Bọn họ cũng không muốn tiết lộ tin tức Nghiêm Di bị thương nặng, mà Tần Du Du thân là vương phi, vốn cũng không nên xuất hiện ở Ngự Thư Phòng, cho nên Tần Du Du bình thường chân cũng không ra ngoài, chỉ có buổi tối hoặc sáng sớm, Ngự Thư Phòng yên tĩnh không có người ngoài. Nàng mới ra đây đi lại, kiểm tra cơ quan xung quanh một chút có hoạt động bình thường hay không.

Tần Du Du vào ở trong điện phụ ngày đầu tiên chợt nghe thấy tiếng cải nhau kịch liệt truyền đến từ Ngự Thư Phòng bên đó, lúc đầu nàng cũng không muốn để ý, tưởng hoàng đế vì huynh đệ và mình gần đây liên tục bị thương, mọi chuyện không thuận lợi nên tính tình mới nóng nảy. Kết quả hôm sau tiếng tranh cải càng lúc càng lớn, nàng liền nhịn không được có chút tò mò.

Cẩn thận nghe, hình như là hoàng đế cùng mấy đại thần cơ mật tranh cải chưa xong chuyện ngự giá thân chinh.

Hoàng đế muốn tự mình dẫn binh ra chiến trường. Báo thù việc Phụng Thần giáo, Li quốc liên tục phái người ám sát, quấy rối, các đại thần lại cho rằng chuyện đánh giặc, có Thánh Bình Thân vương cùng đa số các tướng quân lo nghĩ rồi, hoàng đế là thân thể ngàn vàng, không thể dễ dàng gặp nguy hiểm được.

Trong lời nói đó, nói rõ bên đó có tuyệt thế cao thủ Giang Như Luyện như vậy, một người đã dám đơn thân độc mã đánh giết tới trọng địa hoàng cung Nguyệt quốc, giết đa số cao thủ, đâm bị thương hoàng đế, lỡ như lúc hai quân đối đầu. Bên đó lại đánh giết tới, hoàng đế làm sao tránh thoát kiếp này?

https://thuviensach.vn

Hoàng đế rất kiên trì, các đại thần cũng cảm thấy có lý. Hai bên lâm vào cục diện bế tắc.

Tần Du Du ngược lại có chút hiểu tâm tư hoàng đế, nhưng vẫn cảm thấy đề nghị này của hắn không khôn ngoan.

Buổi tối nàng như thường lệ cùng Lương Lệnh đi kiểm tra cơ qan ngoài Ngự Thư Phòng.

Sau khi nữ quan Tầm Mai bên cạnh thái hậu mất đi, Lương Lệnh tạm thời thay thế vị trí của bà ấy bảo vệ thái hậu. Mấy ngày trước bởi vì Nghiêm Di bị thương nặng, thái hậu kiên trì lệnh Lương Lệnh đến hầu hạ Nghiêm Di, còn bên cạnh mình thay bằng một hộ vệ cường giả cấp võ thánh.

Tần Du Du đi đến dưới bậc thềm bạch ngọc ngoài Ngự Thư Phòng, đúng lúc gặp hoàng đế đi nhanh từ trong Ngự Thư Phòng ra.

Hoàng đế nhìn thấy Tần Du Du, biểu cảm phiền muộn, buồn bực trên mặt vừa thu lại, cười nói: "Đệ muội à!"

Tần Du Du nghiêng đầu nhìn hắn, nói: "Ngươi muốn ngự giá thân chinh? Lỡ như gặp Giang Như Luyện thì định làm sao bây giờ?"

Hoàng đế lười biếng nói: "Dù sao có Vĩnh Lạc trấn thủ ở kinh thành, trẫm cũng sẽ không chết, đệ muội không biết để trẫm xuất chinh mới hợp lý nhất sao?"

"Ngươi thì không sao, nhưng những người bảo vệ ngươi đó, còn có binh lính ngươi dẫn theo thì làm sao đây?" Vấn đề của Tần Du Du rất trực tiếp.

Tươi cười trên mặt hoàng đế thu lại: "Các người cả đám đều cho rằng trẫm là tướng thua trận, nhất định trước trận bị Giang Như Luyện đuổi giết chật vật mà chạy có phải hay không?! Tình trạng của Giang Như Luyện muội hắn là rất rõ ràng, ông ta cùng Vĩnh Lạc giống nhau, lúc này vốn dĩ không thích hợp ra chiến trường, Giang Như Luyện nếu dám đến, hừ! Ai sống ai chết chỉ có trời mới biết!"

Vì tránh cho người của Phụng Thần giáo lẻn vào, trong phạm vi ba mươi trượng quanh Ngự Thư Phòng, vào giờ tuất sẽ hoàn toàn yên tĩnh, hoàng đế nói chuyện cũng không kiêng nể gì nhiều.

Hắn ta không nói rõ, nhưng Tần Du Du rõ ràng ý tứ của hắn ta, hoàng đế là muốn lấy mình làm mồi, dẫn dụ Giang Như Luyện ra chiến trường, sau đó bố trí

https://thuviensach.vn

một cái "bẫy sát khí" đối phó ông ta, thúc dục chân khí của ông ta bùng nổ dẫn đến thăng cấp vào sinh tử kiếp làm thần tiên sống.

Việc này liên quan đến bí mật của hai huynh đệ Nghiêm, Nghiêm Di, không thể giải thích rõ ràng với quần thần, phải nói, kế hoạch này hoàng đế quả thật là người thực hiện tốt nhất.

Hoàng đế thấy Tần Du Du trầm mặt không nói, lạnh lùng nói: "Việc này muội không cần nhúng tay vào, muội an tâm chiếu cố tốt Nghiêm Di là được. Li quốc một ngày chưa diệt, Phụng Thần giáo một ngày chưa mất, Giang Như Luyện một ngày chưa chết... Hai huynh đệ chúng ta thậm chí Nghiêm thị cũng sẽ không có một ngày bình an. Trẫm chịu đủ tư vị mỗi năm một ngày đều phải lo lắng hốt hoảng, nơm nớp lo sợ rồi."

Tần Du Du cả người chấn động, nhớ tới mấy ngày trước, cảnh Nghiêm Di cả người đẫm máu trên ghế dựa ở Ngự Thư Phòng đó, sâu trong đáy lòng hình như có một ngọn lửa độc thiêu đốt!

Nếu Li quốc, Phụng Thần giáo, Giang Như Luyện tất cả biến mất hết, vậy sẽ không có ai có thể uy hiếp tính mạng Nghiêm Di nữa, nàng cũng không cần mỗi năm một ngày đều lo lắng, sợ hãi ác mộng mấy ngày trước lại tái diễn.

Ý niệm này trong đầu một khi nảy sinh liền rốt cuộc ngăn không được, một câu gần như chưa suy nghĩ đã thốt ra: "Ngươi đưa đại pháo trong cấm địa ra ngoài đi."

"Cái gì?" Hoàng đế rất bất ngờ, nhưng vẻ mặt rất nhanh biến thành mừng như điên: "Thật chứ?!"

"Thật..." Tần Du Du nghe được câu trả lời của mình lạnh như băng mà chắc chắn.

Trong đáy lòng có tiếng nói không ngừng ngăn nàng lại: ngươi có biết pho đại pháo đó một khi xuất hiện, sẽ hại chết nhiều người hơn không?! Đại pháo một khi khai hỏa, ngay cả hơn một trăm ngàn sinh mệnh trong nháy mắt sẽ chết cháy!

Giọng nói đó lại lớn tiếng phản bác: chiến tranh nào không có người chết? Một lần chiến tranh tử vong ngàn vạn người, với trong chiến tranh liên miên không ngừng ngàn vạn người lần lượt chết, có gì khác nhau?! Người muốn làm Vĩnh Lạc bị thương, phải mau chóng tiêu diệt, bọn họ chết rồi, Vĩnh Lạc của

https://thuviensach.vn

mình liền an toàn! Chẳng lẽ chỉ cho phép bọn họ giết hại, làm bị thương chúng ta sao?

Hoàng đế giống như sợ Tần Du Du sẽ đổi ý, lập tức thả chim ưng đưa thư chuyên dụng liên lạc với các vị trưởng lão ở Tư Đế Hương, báo cho bọn họ nhanh chóng chuyển đại pháp dưới đáy nước trong hang đá lên kinh.

Có đại pháo của thánh tổ, hắn ta chặn đánh Li quốc nắm chắc mười phần thắng rồi!

Hoàng đến vốn dĩ có chút hoài nghi uy lực đại pháo có thật sự mạnh mẽ như miêu tả trong di thư của thánh tổ hay không, nhưng mấy ngày nay với một số hiểu biết về uy lực khủng bố của cơ quan ở Ngự Thư Phòng, mà nhìn thái độ của Tần Du Du, rõ ràng cơ quan như vậy xem như không phải mức cao nhất, có thể thấy, đại pháo bí mật thất truyền của thánh tổ cùng với uy lực vũ khí quân dụng nói trên bản vẽ cơ quan kinh người ra sao.

Tần Du Du giống như không cảm thấy kích thích sục sôi của hắn, yên lặng kiểm tra cơ quan xung quanh Ngự Thư Phòng, sau đó trở lại thiên điện.

Nàng ngồi bên cạnh Nghiêm Di, dưới ánh đèn quan sát sắc mặt hắn tái nhợt, chầm chậm nằm xuống bên cạnh hắn, nhỏ tiếng khóc.

Không biết khóc vì Nghiêm Di bị thương nặng, hay là khóc vì mình đã không nghe lời sư phụ, hoặc là khóc vì những người sắp mất mạng dưới uy lực lửa đạn.

Một đêm này Tần Du Du ngủ không yên giấc, trong mơ tất cả đều là máu thịt người bay tứ tung không đếm được do đại pháo bắn phá, hình ảnh hai cô nhi quả phụ nước mắt ròng ròng, lúc sáng tỉnh lại cả người hốt hoảng lơ mơ, giống như chưa từng ngủ vậy.

Thái hậu vẫn như cũ lấy lý do lo lắng hoàng nhi chính vụ bận rộn, ăn uống không đầy đủ, sáng sớm tới Ngự Thư Phòng thăm hỏi.

Bà đi vào điện phụ liền đúng lúc thấy Tần Du Du sắc mặt tái nhợt, bộ dáng tiều tụy vừa mới đứng lên rửa mặt, chải đầu, nhịn không được tiến lên xoa xoa khuôn mặt nàng nói: "Sao lại tự làm khổ mình thành như vậy, Vĩnh Lạc tỉnh lại thấy con như vậy, sẽ đau lòng bao nhiêu?"

https://thuviensach.vn

Tần Du Du mặc cho thái hậu kéo mình ngồi xuống bên cạnh, nhỏ giọng hỏi: "Mẫu hậu người cũng không trách con sao? Con nói sẽ bảo vệ Vĩnh Lạc thật tốt, kết quả chàng lại thành như thế này..."

Thái hậu thở dài nói: "Vốn muốn trách, nhưng thấy con đầy mình toàn vết máu bầm ngã bên cạnh Vĩnh Lạc... Vĩnh Lạc gặp chuyện không may con không thể ít thương tâm hơn bản cung, liền cảm thấy không trách nổi nữa."

Bà cười vỗ vỗ bả vai Tần Du Du nói: "Hơn nữa con là tâm can bảo bối của Vĩnh Lạc, nó tỉnh lại biết con bị bản cung với Vĩnh Khang ức hiếp, không biết sẽ trưng mặt khó chịu với chúng ta bao lâu đây."

Tần Du Du gục đầu xuống, do dự trong lòng lại một lần nữa bị ép xuống.

Yêu quái tướng công đối với nàng tốt như vậy, nàng vì hắn gánh chút áy náy bất an có tính là gì?

Thái hậu nhìn chằm chằm nàng ăn hết bữa sáng và chén thuốc bồi bổ thân thể, mới đứng dậy rời đi.

Lương Lệnh đi lên trước, cẩn thận nói: "Vương phi, những món đồ người phân phó từ cấm địa đưa tới ở ngay bên kia điện phụ, người hiện tại đi qua hay là..."

Không cần hoàng đế phân phó, giải thích, ông cũng biết chuyện rất quan trọng, cho nên không dám quá mức thúc giục.

Tần Du Du liếc mắt nhìn Nghiêm Di nằm trên giường lẳng lặng ngủ say, hít một hơi thật sâu nói: "Hiện tại liền qua đó đi."

Trong điện phụ khác bên cạnh Ngự Thư Phòng, tất cả đồ vật hỗn tạp đều bị dọn đi, hoàng đế cùng ba cơ quan sư trung niên đứng bên cạnh mô hình đại pháp đen bóng, vẻ mặt hưng phấn kích động kiềm nén không được.

Hôm nay bọn họ sẽ cùng chứng kiến phong thái của di vật thánh tổ, tuy đây chỉ là một cái mô hình, nhưng có nó, muốn hiểu rõ cách lắp ráp, cách ngày tận mắt nhìn thấy uy lực đáng sợ của nó cũng không còn xa nữa!

Chương 127: Du Du như thế nào

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt Tần Du Du đưa tay chạm vào đại pháo, cũng vứt bỏ tất cả tạp niệm, đắm chìm trong loại cảm giác hưng phấn và chuyên chú đặc biệt không thể nói hết.

Nàng lần đầu tiên ở cấm địa nhìn thấy pho đại pháo này, đã muốn lắp ráp nó rồi, không hề có quan hệ với dã tâm, thuần túy chỉ là xuất phát từ ham thích cùng thói quen của một cơ quan sư, giống như một mỹ thực gia bỗng nhìn thấy món ăn ngon quý lạ trong truyền thuyết mới có, phải nhịn xuống ham muốn động đũa, quả là quá khó khăn.

Tuy lắp ráp hoàn chỉnh pho đại pháo này, nó cũng chỉ là mô hình, không có khả năng thật sự bắn đạn pháo, không thể phô bày uy lực của nó, nhưng quá trình lắp ráp này cũng khiến Tần Du Du vô cùng chờ mong.

Giống như xuyên qua quá trình này đến ngàn năm trước đối mặt trao đổi với vị cơ quan đại sư đó, chân chính trao đổi với cao thủ tuyệt đỉnh.

Đối phương đưa ra một đề khó, mà sau khi Tần Du Du suy nghĩ cặn kẽ từng chút từng chút tổng hợp ra đáp án hoàn mỹ.

Ngay sau lúc Tần Du Du ráp linh kiện cuối cùng vào hoàn thành, nàng nhìn pho đại pháo ngây người một lúc mới từ trong mộng tỉnh lại.

Ba cơ quan sư bên cạnh đã hợp tác ghi chép lại cả quá trình thật cẩn thận.

Khi bọn họ ngừng tay mới phát hiện trước mặt đã chất một đống chồng bản thảo thật dày, trên mặt tất cả đều là nội dung ghi chép của bọn họ, đôi tay vừa mỏi vừa tê giống như không phải của mình, tinh thần mỏi mệt vẫn nhịn không được mà toàn phân hưng phấn đến phát run.

Rất đáng giá! Thánh tổ cùng vị đệ tử của Thiên công Thánh thủ trước mặt này mới có tư cách xưng là cơ quan tông sư chân chính!

Tề Thiên Nhạc hẳn là cũng vậy, dù sao ông ấy đã dạy ra một đệ tử xuất sắc như thế, đệ tử của ông ấy đã lợi hại như thế, thật sự không biết cơ quan thuật của chính ông ấy sẽ cao siêu đến trình độ nào!

Mọi người ngẩng đầu nhìn thấy ngoài cửa sổ đại điện chiếu ánh sáng màu vỏ quýt vào, phát hiện một ngày thế mà tại đây bất tri bất giác đã trôi qua rồi.

Sự kích động cùng thỏa mãn trong lòng Tần Du Du từ từ rút đi, nhìn thấy mô hình đại pháo đã ráp hoàn thành, trong đầu bỗng hiện lên cảnh tượng đáng sợ

https://thuviensach.vn

thấy trong ác mộng đêm qua, nhịn không được lui lại hai bước, không dám lại liếc mắt nhìn nó nữa, cũng không để ý hoàng đế cùng ba cơ quan sư trên thiên điện, xoay người vội vàng đẩy cửa đi ra ngoài.

Trên trời không biết khi nào lại nổi lên trận tuyết lớn. Tần Du Du thất hồn lạc phách đi về thiên điện ở tạm cùng Nghiêm Di, ngồi ngốc trong góc sáng sủa nhìn tuyết trắng bay ngoài cửa sổ suốt đêm.

Nàng đồng ý lắp ráp đại pháp, chuyện của Nghiêm Di chỉ là một nguyên nhân mà thôi, trong lòng nàng thật ra cũng vẫn rục rịch... Sư phụ nếu biết, với sự yêu thương dung túng của ông đối với mình, có lẽ cũng sẽ không cam lòng trách cứ nàng. Nhưng nàng lại nhịn không được tự trách mình, nàng thậm chí có chút không dám đối mặt với hậu quả đáng sợ do hành động của nàng đưa tới.

Nàng nên làm gì bây giờ? Trong lòng Tần Du Du không ngừng tự hỏi.

Đa sầu đa hận vẫn ung dung... Nàng bây giờ còn ung dung làm sao được?

Vì cả đêm giày vò này, hôm sau khi thái hậu đi vào thiên điện, nhìn thấy bộ dáng Tần Du Du bị dọa sốc nặng, sai người lập tức mời Hà Mãn Tử vào cung xem cho nàng.

Thân thể Tần Du Du không có vấn đề gì lắm. Có chính là tâm bệnh, thái hậu biết Hà Mãn Tử và Tần Du Du quen biết nhiều năm, cũng có được sự tin tưởng của bà. Đúng là người tốt nhất trước mắt có thể khuyên nhủ nàng.

Hà Mãn Tử nghe xong tâm sự của Tần Du Du, thở dài nói: "Huynh cũng không đồng ý muội giúp Nguyệt quốc làm ra vũ khí quân dụng đáng sợ như thế... Nhưng hiện giờ thiên hạ nhiều nước cùng tồn tại, phân tranh không ngừng, mỗi giờ mỗi phút đều có dân chúng chết trong chiến loạn, nếu tương lai bọn họ thật sự có thể nhất thống thiên hạ, đối xử với dân chúng tử tế, cho dân chúng an hưởng thái bình, đây cũng không xem là chuyện xấu."

Hắn thân là thầy thuốc không muốn nhìn thấy nhất là chuyện đánh giặc, chém giết linh tinh, hắn xem Tần Du Du như muội muội ruột thịt. Không đành lòng nhìn nàng khổ sở mới miễn cưỡng nói ra lời như vậy.

Đạo lý là nói thế, nhưng cả hai người đều hiểu, nếu tận mắt nhìn thấy hình ảnh đại pháo trên chiến trường "thu hoạch" vô số sinh mệnh. Bọn họ tuyệt đối không thể yên tâm thoải mái được.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du chua chát cười nói: "Chỉ hy vọng như thế..."

Hà Mãn Tử chần chờ một chút, đưa tay vỗ vỗ bả vai nàng nói: "Muội không càn quá khó chịu, bộ dạng này của muội để Tề thúc thúc nhìn thấy. Ông ấy sẽ đau lòng chết mất."

Hắn trong lòng thầm than một tiếng, Thánh Bình Thân vương Nghiêm Di này, quả nhiên cũng không phải chỗ hiền lành gì, Du Du cho tới bây giờ khoái hoạt không lo, gả cho hắn ta chỉ một thời gian ngắn thôi, đã thành cái dạng này rồi.

Đáng tiếc hắn không có bản lĩnh gì, trơ mắt nhìn nàng càng lún càng sâu, lại một chút biện pháp cũng không có. Chỉ mong sau khi Nghiêm Di bình phục đối xử với nàng thật tốt thôi, nếu không hắn nói gì cũng phải nghĩ cách để Du Du bình an rời khỏi, vĩnh viễn rời xa người nam nhân sẽ chỉ khiến nàng tiếp tục khổ sở, khiến nàng thống khổ này thôi.

Có người chia sẻ, tâm sự, tâm tình Tần Du Du tốt hơn một chút, hơn nữa Đỗ Vi Nương nhận ý chỉ của thái hậu, ngày ngày nhìn chằm chằm nàng ăn ngủ nghỉ, sau mấy ngày trạng thái tương đối trở lại bình thường.

Nàng trốn tránh bắt buộc mình quên chuyện đại pháo đi, mỗi ngày ở bên cạnh Nghiêm Di, chỗ ở trong thiên điện chơi đùa để giết thời gian, ví dụ cho thái hậu cùng hoàng đế vài cơ quan ám khí phòng thân, cho tiểu Đình Hoa một cái hộp âm nhạc tinh xảo, lên dây cót có thể phát ra tiếng nhạc tuyệt vời, cho Đỗ Vi Nương người rối gỗ giúp người đấm lưng bóp chân, cho Lương Lệnh vài "tủ sắt" không ai có thể mở ra.

Nàng cố ý không nghe không thấy chuyện xảy ra bên ngoài, chuyên tâm trong thế giới nho nhỏ của mình, bất tri bất giác đã qua nửa tháng.

Người của Phụng Thần giáo không biết là cho rằng Nghiêm Di đã chết, hay là có âm mưu gì đáng sợ hơn, cũng không có hành động đặc biệt nào.

Hôm đó Hà Mãn Tử đến giúp Nghiêm Di bắt mạch, nói thân thể hắn lập tức sẽ hoàn toàn bình phục như cũ, lúc nào cũng có thể tỉnh lại, Tần Du Du vui mừng cả đêm không ngủ canh giữ bên cạnh hắn, đáng tiếc hắn vẫn không tỉnh.

Khi bình minh tới bị Đỗ Vi Nương phát hiện, mới đưa nàng lên giường nhỏ mềm bên cạnh ngủ một giấc.

https://thuviensach.vn

Nàng quả thật mệt mỏi, nằm trên giường nhỏ không bao lâu liền ngủ mất, tỉnh lại cảm thấy trên người ấm áp dạt dào, nàng híp mắt muốn duỗi lưng, mới vừa cử động liền phát hiện bên cạnh hình như có thêm một người!

Nàng mơ mơ màng màng, đầu óc chưa hoạt động kịp, mở to mắt ngẩng đầu nhìn, xuất hiện gương mặt rất quen thuộc lại có chút xa lạ cách nàng không đến mấy tấc.

Là Nghiêm Di? Vĩnh Lạc? Yêu quái tướng công của nàng?!

"Nàng đừng nói với ta, nàng thế mà lại không nhớ rõ bộ dáng của ta..." Giọng nói quen thuộc có chút bất đắc dĩ truyền đến.

Tần Du Du chớp chớp mắt, trước mắt một mảnh mơ hồ: "Chàng nhắm mắt hơn mười ngày rồi!" Trong lời nói nồng đạm uất ức cùng lên án.

Ý là nhìn quen bộ dáng hắn nhắm mắt rồi, cho nên quên mất bộ dáng hắn mở to mắt sẽ thế nào sao? Nghiêm Di cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên mắt, khuôn mặt nàng, từng chút từng chút hôn lên nước mắt trên mặt nàng, sau đó hôn lên môi nàng.

Như vậy nàng nên nhớ rõ rồi chứ? Có thể cùng nàng thân mật như thế chỉ có hắn mà thôi.

Tần Du Du ôm chặt cổ hắn, nhiệt tình đáp lại hắn.

Đây là yêu quái tướng công của nàng, nàng không phải đang nằm mơ, hắn cuối cùng đã tỉnh lại!

Chương 128: Kiều thê hung mãnh

Sau khi Tần Du Du ngủ không lâu, Nghiêm Di liền tỉnh lại.

Hắn vuốt khuôn mặt của Tần Du Du giận dữ nói: "Sao gầy đi nhiều như vậy, bộ dáng giống hệt hôm đó khi vớt nàng từ dưới sông lên."

Hắn đã đi gặp hoàng đế với thái hậu, cùng từ trong miệng đám người Đỗ Vi Nương và Lương Lệnh biết được những chuyện xảy ra trong mấy ngày sau khi hắn bị thương nặng hôn mê, lại nhìn bộ dáng Tần Du Du hiện tại yếu đối này, càng cảm thấy đau lòng.

https://thuviensach.vn

Trong gần nửa năm nuông chìu mới được chút khí sắc hồng hào lập tức bị "đánh về nguyên hình" rồi.

Tần Du Du nhẹ dụi mắt, hừ nói: "Nếu chàng như vậy, ta còn ăn ngon ngủ ngon, trắng trẻo mập mạp, chàng đã tức giận muốn giết người rồi."

Nghiêm Di bật cười, xoa xoa đầu nàng nói: "Được, giờ ta không sao, nàng từ hôm nay trở đi phải ngoan ngoãn ăn cơm, ngủ ngon, sớm ngày dưỡng thành trắng trẻo mập mạp đó."

"Vết thương của chàng..." Tần Du Du mấy ngày qua đều giúp hắn bôi thuốc, đương nhiên biết tình trạng phục hồi ở miệng vết thương hắn.

Không thể không nói võ thánh cấp mười tám cho dù không phải yêu quái cũng không kém bao nhiêu, vết thương nghiêm trọng như vậy, thế nhưng chỉ ngắn ngủi hơn mười ngày liền hoàn toàn không sao, thậm chí ngay cả vết sẹo cũng không có, năng lực tự chữa lành mạnh đến mức khiến người ta thấy cũng phải cảm thán khen ngợi.

Mà Hà Mãn Tử cũng đã từng nói, hắn hôn mê không phải vì bị thương nặng gây ra, mà là vì loại hôn mê gần như hoàn toàn này là cách tốt nhất khôi phục thân thể và kinh mạch trong cơ thể bị thương.

Hắn khi nào tỉnh lại liền cho thấy hắn đã hoàn toàn bình phục rồi, bình thường đến không thể bình thường hơn.

Nhưng Tần Du Du vẫn như cũ nhịn không được nghi ngờ, hơn mười ngày trước, một màn khủng bố đó khiến nàng ấn tượng quá sâu sắc, nàng không thể tin Nghiêm Di thế mà thật sự nhanh như vậy liền hoàn hảo không tổn hại gì.

"Toàn bộ đều tốt. Nàng ăn cơm tối trước đi, ăn no ta cho nàng cẩn thận kiểm tra một lần." Sau câu nói tốt đẹp lại trở nên vô cùng mờ ám.

Tần Du Du trừng mắt liếc nhìn hắn một cái, bỗng cảm thấy ngứa răng, muốn tranh cãi với hắn, dùng người hắn luyện móng tay, nhưng nàng vẫn muốn xác định tình trạng thân thể hắn rồi nói sau.

Đỗ Vi Nương và Lương Lệnh rất nhanh đưa món ăn lên, Tần Du Du lúc này mới phát hiện bên ngoài trời đã tối đen, nàng vừa ngủ một giấc thế mà ban ngày ngủ thẳng đến trời tối hết cả!

https://thuviensach.vn

Đỗ Vi Nương nhìn thấy bộ dáng thân thiết của nàng cùng Nghiêm Di dựa vào cùng một chỗ cũng vui vẻ không thôi, trêu ghẹo nói: "Quả nhiên có vương gia ở bên, vương phi mới ngủ đặc biệt ngon giấc, mấy ngày nay không ngủ an ổn như vậy."

Khuôn mặt Tần Du Du đỏ ửng. Tay Nghiêm Di vòng qua eo nàng không khỏi ôm chặt một chút.

Trong lòng hắn vẫn cho rằng Tần Du Du đối với hắn không đủ để tâm, nhưng thật sự thấy nàng vì mình mà tiều tụy như vậy, lại nhịn không được trong lòng áy náy, khổ sở.

Chỉ lần này thôi, hắn cả đời sẽ không để nàng bàng hoàng, bất lực, sợ hãi, đau lòng như vậy nữa.

Nghiêm Di bình yên vô sự, Tần Du Du lại nhớ Đại Chủy với Tiểu Khôi trong bảo khố ở hoa viên vương phủ. Mấy ngày nay đều chỉ hỏi thăm Trú Vân Phi về tình hình chúng nó, nàng không thể tận mắt thấy, cảm thấy không an tâm.

Trong cung mọi việc không tiện, Nghiêm Di cũng muốn sớm quay về vương phủ, hai người dùng bữa tối xong liền đến Khánh Đông Cung từ biệt thái hậu, suốt đêm quay về vương phủ.

Xác nhận Đại Chủy với Tiểu Khôi quả thật bình an vô sự như lời Trú Vân Phi nói. Mây đen dầy đặc trong lòng Tần Du Du rốt cuộc tan ra hơn phân nửa.

Trở lại tú lâu, các thái giám đã chuẩn bị nước nóng để Nghiêm Di tắm rửa, Nghiêm Di vẫy lui tiểu thái giám chuẩn bị hầu hạ. Ôm Tần Du Du, bên tai nàng cười nhẹ nói: "Nàng không phải muốn kiểm tra vết thương của ta một chút sao? Chúng ta vừa tắm, vừa cho nàng nhìn kỹ."

"Được!" Thái độ của Tần Du Du đặc biệt hào phóng, tùy ý hắn kéo nàng tới thùng tắm, còn chủ động cởi áo bào cho hắn nữa.

Dưới ngọn đèn dầu sáng rực, da thịt ở ngực Nghiêm Di trơn bóng, nhẵn nhụi, hoàn toàn nhìn không thấy một chút dấu vết đã từng bị kiếm đâm bị thương.

Tần Du Du thử đưa chân khí vào miệng vết thương hắn, cảm giác tình trạng bên trong gần đó, Nghiêm Di cũng phối hợp thu lại cương khí hộ thân, tùy ý nàng đưa chân khí dạo quanh các bộ phận quan trọng của hắn.

https://thuviensach.vn

Phải biết Tần Du Du nếu có lòng muốn hại hắn, giờ phút này chỉ cần thoáng động. Là có thể cắt đứt tâm mạch của hắn, bóp vỡ trái tim hắn. Ngoại trừ thân thiết tin tưởng, tuyệt đối không có võ đạo cao thủ nào bằng lòng để người ta làm như thế.

Tần Du Du rốt cuộc trăm phần trăm xác định hắn không sao cả. Mới chầm chậm thu tay trở về.

"Yên tâm?" Nghiêm Di ôm eo nàng cười hỏi.

Tần Du Du gật gật đầu, tươi cười sáng lạn với hắn nói: "Yên tâm..." Sau đó a ô há miệng hung hăng cắn một cái lên ngực hắn, một đôi móng tay cũng không nhàn rỗi. Lúc này trên bờ vai cùng cánh tay của hắn xuất hiện vài dấu máu dài.

Một cái cắn đó của nàng rất dùng sức, trên ngực hắn để lại dấu hai hàm răng trên dưới.

Nghiêm Di đột nhiên bị công kích, lại chỉ lẳng lặng ôm nàng, không phản kháng cũng không quát to nói ngừng lại, cứ như vậy tùy ý nàng trút giận.

"Nàng nếu cảm thấy chưa hết giận thì cắn thêm mấy cái nữa, cào thêm vài đường đi." Nghiêm Di nhẹ nhàng vuốt tóc dài của nàng, giống như an ủi một đứa bé đang nổi giận làm loạn vậy.

"Chàng vô lại!" Người bị hại chưa khóc, "kẻ ác" cắn người, cào người đã khóc trước rồi.

"Ừ."

"Chàng làm ta sợ muốn chết! Thấy thích khách đến sao chàng lại liều lĩnh không kêu một tiếng?!"

"Ừ."

"Biết rõ tu vi của mình sẽ hoàn toàn mất hết, chuyện nghiêm trọng như vậy sao không nói sớm cho ta biết?"

"Ừ."

"Chàng nói thợ, cơ quan sư có thể tin được, vì sao bên trong lại có gian tế?"

"Ừ."

"Chàng là đồ tồi tệ, bất công cũng không cho ta nói!"

https://thuviensach.vn

"Ừ."

"Ta nói sẽ bảo vệ chàng, kết quả chàng suýt nữa mất mạng, chàng sao lại cũng không nói ta nửa câu?"

"Ừ."

"Ngoại trừ ừ ừ ra, chàng cũng không biết an ủi ta à!" Kẻ ác vừa khóc, vừa hung hăng đánh, cào người bị hại mấy cái.

Nghiêm Di đưa tay nắm lấy tay của nàng, đưa tới bên môi hôn, nói: "Đừng khóc, lại khóc thành mặt mèo mất."

"Hừ!" Tần Du Du không để ý tới hắn, khóc cho đến khi thoải mái mới từ từ dừng lại.

Nàng để Nghiêm Di lau khô sạch nước mắt cho nàng mới nhớ tới màn ầm ĩ của mình, nước ấm vốn định chuẩn bị cho yêu quái tướng công tắm rửa cũng trở thành nước lạnh.

Nàng mếu máo đứng thẳng thân mình nói: "Chàng trước mặc lại y phục đi, chờ ta một chút, ta đi gọi người nấu nước lại lần nữa."

"Không cần phiền toái như vậy, nước lạnh nóng đối với ta mà nói không có gì khác nhau." Tu vi của Nghiêm Di làm cho hắn trong mùa đông lạnh tắm nước đá cũng không vấn đề gì.

"Vậy nhanh tắm đi... Sớm biết chờ chàng tắm xong lại cắn nữa, hừ." Tần Du Du đẩy hắn ra muốn chạy.

Nghiêm Di một tay kéo nàng nói: "Nàng không phải đồng ý theo giúp ta sao? Ta nhớ rõ lúc ở cấm địa nàng còn chủ động muốn ta cùng tắm uyên ương mà, lúc này cũng chưa muộn đâu! Thùng tắm này cũng đủ lớn."

Tần Du Du trừng mắt liếc hắn một cái nói: "Ta mới không muốn cùng chàng tắm nước lạnh đâu!"

Nghiêm Di ôm nàng đến bên thùng tắm, cười nói: "Làm sao dám để ái thê tắm nước lạnh được?" Hắn một tay ôm lấy eo Tần Du Du, một tay nhúng vào trong nước từ từ khuấy, chỉ một lát cả thùng tắm nước nóng liền bốc hơi nóng lên.

https://thuviensach.vn

Hiệu quả như vậy Tần Du Du cũng miễn cưỡng có thể làm, nhưng tuyệt đối không thể giống hắn nhẹ nhàng như vậy, nhanh chóng như vậy.

Lúc nàng trợn mắt há hốc mồm, hâm mộ, ghen ghét, hận hết sức tu vi của yêu quái đầy mình, yêu quái đã muốn biến thân thành sắc ma.

Nhẹ cởi xiêm y mỏng, cùng hòa vào nước ấm, sóng đôi nghịch nước học uyên ương...

Chương 129: Lên xe trước mua vé bổ sung sau

Nguyệt quốc gióng trống khua chiêng chuẩn bị sau mùa xuân sẽ phát động chiến tranh đánh Li quốc, chuyện Giang Như Luyện ngang nhiên xâm nhập hoàng cung, còn sai thủ hạ nhiều lần vào cung ám sát đã truyền khắp thiên hạ, các nước lớn nhỏ gần đó đều nói trận đại chiến này không thể tránh khỏi.

Bọn họ đều dựa vào hai nước lớn này để sinh tồn cũng không sống khá giả, các nhóm đặc phái viên của các nước đều tìm cách hỏi thăm tin tức, suy nghĩ kỹ cách bảo tồn thân mình.

Trước nay nước lớn giao chiến, không may mắn nhất đều là bọn họ, một không cẩn thận bị hai nước lớn hoặc nước láng giềng thừa dịp loạn lạc thâu tóm cũng không có gì lạ.

Hoàng đế Li quốc với Nguyệt quốc cũng đều lo lắng các nước xung quanh thừa dịp bọn họ giao chiến mà dùng sức phá rối.

Hoàng đế cùng các đại thần vội vàng đối phó các đặc phái viên các nước, chuẩn bị quân lương, vũ khí, v.v.., không khí thành Tử Dạ cũng có vẻ có chút khẩn trương.

Thám tử ẩn núp ở Li quốc đưa tới mật báo, Giang Như Luyện và Húc quang Thánh tử vẫn chưa quay về Phụng Thần giáo, trước mắt hành tung không rõ, điều này càng khiến Tần Du Du cảm thấy đứng ngồi không yên.

Lẽ ra cao thủ như Giang Như Luyện không nên làm chuyện vào cung ám sát linh tinh, làm tổn hại thân phận, nhưng ông ta cố tình làm, thậm chí còn sai thuộc hạ đến một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Đường đường một cao thủ đứng đầu lại không giữ mặt mũi như vậy thật sự khiến người ta đau đầu, Nghiêm Di nhất thời cũng không có cách nào có được tin tức của thầy trò bọn họ, đành phải đưa Tần Du Du theo bên cạnh, cẩn thận đề phòng.

"Giang Như Luyện chết tiệt, không có cách dụ ông ta ra sau đó xử lý ông ta sao?" Tần Du Du cảm thấy thật sốt ruột. Tuy nàng thích ở cùng một chỗ với yêu quái tướng công, nhưng không cần từ sáng đến tối đều ở cùng nhau như vậy chứ.

Nàng chuyện gì cũng không làm được, hắn muốn ra ngoài tuần tra đóng quân cũng đưa nàng theo, muốn vào cung gặp hoàng đế thương nghị chính sự cũng đưa nàng theo, thậm chí bị mời tham gia công vụ, yến hội hoặc chiêu đãi đặc phái viên các nước hắn cũng đưa nàng theo.

Trong kinh thành ai ai cũng truyền nhau Thánh Bình Thân vương yêu vợ như mạng, một phút cũng không rời khỏi tân vương phi, cũng có người nói tân vương phi dã tâm thật lớn, chuyện gì của Thánh Bình Thân vương cũng muốn nhúng tay vào.

Lại không biết nói Tần Du Du đã phiền cực kỳ, càng thêm hận thầy trò Giang Như Luyện làm hại nàng hoàn toàn không được tự do đến tận xương tủy.

Nghiêm Di ngoại trừ không thích ánh mắt người nào đó đánh giá Tần Du Du có cái loại ngầm có ý đồ ra, thật ra cảm thấy như vậy cũng không tệ.

"Giang Như Luyện không thể cứ núp trong chỗ tối, ông ta vốn là giáo chủ Phụng Thần giáo. Đa số trưởng lão của Phụng Thần giáo cũng không thể nghe theo ông ta làm bậy, nàng ngoan ngoãn nhịn mấy ngày nữa là được rồi." Nghiêm Di nói lời ngon tiếng ngọt an ủi.

"Bọn họ nên tìm đến cũng là tìm đến chàng với ca ca chàng, tìm đến ta làm gì?" Tần Du Du buồn bực nói, nàng còn muốn tìm bọn họ báo thù, truy hỏi tung tích cha mẹ ở đâu.

Nghiêm Di xoa xoa đầu nàng không nói gì, Giang Như Luyện với Húc quang Thánh tử có nhiều lý do tìm đến nàng lắm. Cơ quan thuật của nàng cách xa cơ quan sư đương thời, dung nhan tuyệt thế của nàng lại quá giống mẹ, tùy tiện bao nhiêu đó cũng đủ để bọn họ ra tay với nàng.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ địa vị của nàng ở Nguyệt quốc và trong lòng của hắn, càng thêm quan trọng, càng khiến những người khác có lòng ham muốn nàng, trước khi hai nước sắp khai chiến. Nếu bắt được nàng, sẽ là lợi thế ép buộc hắn tốt nhất.

"Mẫu hậu nói, trước khi đại chiến diễn ra muốn chúng ta lo liệu đại hôn. Đúng lúc Thạch Viện bên đó đã sửa chữa sắp xong rồi, sau đại hôn nàng liền dọn đến bên đó ở với ta."

Nghiêm Di trong thời gian đó tới nay buổi tối đều ở tại tiểu thạch viện trong tú lâu của Tần Du Du, các sinh hoạt thường ngày khẳng định không bằng ở thạch viện bên đó. Nơi này dù sao cũng là nơi xây dựng do một mình vương phi ở lại, về kết cấu sẽ nghiêng về tinh xảo, lung linh một chút.

Tần Du Du kỳ quái nói: "Chúng ta không phải đại hôn rồi sao?" Nghe nói lần đó là khuôn mẫu hôn lễ cao nhất ở tộc Nghiêm thị rồi mà.

Tuy không có người xem lễ, nhưng nhớ đến Nghiêm Di ở trước bia ngọc tổ tiên cùng nàng lập lời thề, nàng cảm thấy hôn lễ đó so với loại đối mặt lạy tới lạy lui, có thành ý hơn nhiều lắm.

Nghiêm Di nhìn ngắm tóc của nàng, cười nói: "Đó là hôn lễ trong tộc chúng ta, với thân phận Nghiêm phi của ta vốn còn có lễ nghi sắc phong và đại hôn chính thức nữa. Nhưng ta nghĩ nàng nhất định sợ phiền toái, cho nên đã xin mẫu hậu hợp lại cử hành cùng một ngày."

Tần Du Du bừng tỉnh đại ngộ, nàng liền thấy lạ. Làm sao Nghiêm Di vừa cầu hôn với nàng, vừa tuyên bố với cả thiên hạ nàng là vương phi, thậm chí người trong vương phủ từ đầu đã sau một đêm đó toàn bộ sửa lại cách gọi. Lúc tiến cung gặp hoàng đế và thái hậu, mọi người trong cung cũng gọi nàng vương phi.

Nàng chỉ cảm thấy bọn họ lập vương phi thật sự quá thoải mái, tùy ý, không ngờ thì ra tên vô lại này lừa nàng gạo nấu thành cơm rồi mới bổ sung làm đủ thủ tục sau! Thật sự là quá gian xảo rồi!

"Các trưởng lão trong tộc chọn ngày tốt đại hôn là bảy ngày sai, hôn phục chờ tới ngày mai hắn là sẽ đưa tới, trong phủ tất cả đều đã chuẩn bị tốt, nàng cái gì cũng không cần nghĩ nhiều, ngoan ngoãn chờ làm tân nương tử là được." Nghiêm Di giống như không phát hiện nàng khó chịu, tiếp tục kể rõ an bài hôn lễ.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du vừa nghi hoặc, muốn chuẩn bị hôn lễ không phải chuyện đơn giản, hơn nữa yêu quái tướng công còn là thân vương, làm sao có thể trong nháy mắt liền chuẩn bị tốt?

"Khi nào thì bắt đầu chuẩn bị? Ta sao lại không biết?" Tần Du Du cảm thấy mọi chuyện trôi qua thật càng hồ đồ rồi.

Nghiêm Di cười xoay người nàng đè lên giường, cúi đầu cười khẽ nói: "Lúc chúng ta đến trấn Bát Tắc, ta đã gửi thư để người trong phủ bắt đầu chuẩn bị rồi."

Tần Du Du đôi mắt to xinh đẹp trừng lớn, chán nản nói: "Chàng đã chắc chắn ta nhất định sẽ gả cho chàng sao?!" Hơi quá đáng rồi nha! Càng quá đáng là mình thế mà thật ngu ngốc, hồ đồ bị hắn lừa tới tay!

"Tiểu mỹ nhân ta vất vả lắm nhìn trúng, làm sao có thể để nàng chạy mất chứ?" Trong giọng nói của Nghiêm Di giấu không được đắc ý.

Hắn cũng chưa từng ở trên người ai tiêu phí nhiều công phu như vậy, nhưng so với những gì thu hoạch được mà nói, hắn cảm thấy tất cả đều đáng giá.

Thật ra thánh chỉ lập Tần Du Du làm phi, ngày hắn quay về kinh đã tiến cung xin thái hậu rồi, hơn nữa đã báo tên cho các vị trưởng lão ở Tôn Tự Viện và Tư Đế Hương.

Lúc Tần Du Du còn đang khờ dại nghĩ mình bị Nghiêm Di lừa về làm khổ sai kiêm tù nhân, thật ra danh phận của hai người đã do Nghiêm Di đơn phương định ra hết rồi.

"Hừ! Ta nếu không đồng ý, chàng có thể làm gì đây?!" Tần Du Du buồn bực nói.

Trong ánh mắt của Nghiêm Di hình như dấy lên hai ngọn lửa nóng bỏng: "Nàng không đồng ý... Ta đánh phải "dốc sức làm", thuyết phục nàng thật tốt, nàng muốn thử một lần hay không?"

"Vô sỉ! Trời còn chưa tối chàng đã muốn làm chuyện xấu!" Tần Du Du vừa né tránh bàn tay hắn ý đồ trượt vào trong y phục của nàng, vừa khẽ gọi ngăn lại.

"Ta làm chuyện xấu luôn luôn không chọn giờ."

Ngoài tú lâu tuyết rơi bay tán loạn, trong tú lâu xuân ý hòa thuận vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Tên vô sỉ nào đó làm xong chuyện xấu, cảm thấy mỹ mãn, ôm ấp âu yếm tiểu thê tử nói: "Nàng không phải ghét mỗi ngày cứ phải theo ta từ sáng đến tối, không được tự do sao? Ngày mai ta không thể ở cùng nàng, nàng theo ta tiến cung, ngoan ngoãn đợi trong thiên điện, muốn làm gì cũng được, buổi tối ta trở về đón nàng."

Tần Du Du trầm mặc một lát nói: “Được.”

Nàng đã đoán được hắn vì cái gì không đưa nàng theo, ngày mai hắn hẳn là định cùng Nghiêm đi thử nghiệm uy lực của pho đại pháp? Bao nhiêu ngày đã trôi qua, nói vậy bọn họ đã làm ra đại pháo hoàn chỉnh rồi.

Chương 130: Đại pháo xuất hiện

Nghiêm Di từ lúc tỉnh lại đến nay, liền cố tình không ở trước mặt Tần Du Du nhắc tới chuyện gì liên quan đến đại pháp của thánh tổ nữa, thậm chí cũng chưa từng ở trước mặt nàng bàn luận đủ loại chuẩn bị tấn công Li quốc.

Tần Du Du mừng rỡ an tâm trốn tránh, chỉ xem như chuyện đó chưa từng xảy ra.

Hôm sau Nghiêm Di thật sự đưa nàng tiến cung, thu xếp đâu vào đấy ở điện phụ bên Ngự Thư Phòng, để Lương Lệnh cùng Đỗ Vi Nương ở lại với nàng, tự mình đi đến hội hợp với hoàng đế.

Nghiêm Di tặng cho Tần Du Du một nhẫn Tu Di, cất tất cả tài liệu, công cụ bình thường nàng chế tác cơ quan cần dùng đến vào đó, để nàng lúc nào cũng mang theo bên mình, đến đâu cũng có thể tự tiêu khiển, tự vui chơi.

Lúc trước có Tiểu Khôi bên cạnh, đa số gia sản của Tần Du Du đều để trong túi nhỏ trên bụng của nó, hiện tại Tiểu Khôi không thể cùng nàng chạy khắp nơi được, đành phải đổi một công cụ chứa vật khác thôi.

Nhưng Tần Du Du hôm nay không có đùa nghịch cơ quan nữa, mà lấy ra một vài y phục nhỏ bằng vải gấm mỏng đủ kiểu dáng, định cắt may làm ra một bộ khác.

https://thuviensach.vn

Đỗ Vi Nương vừa thấy liền vui mừng: "Vương phi người có thai? Đây là chuẩn bị cho tiểu vương gia, tiểu quận chúa sao?" Nhưng mấy y phục nhỏ đó kiểu dáng nhìn thế nào cũng có chút kỳ lạ còn có chút nhìn quen mắt?

Tần Du Du lúng túng lắm: "Không phải, là làm cho Tiểu Khôi, nó hắn là rất nhanh sẽ thăng cấp, ta may một bộ y phục mới cho nó, nó nhất định sẽ rất vui mừng."

Đỗ Vi Nương cái gì cũng tốt, chỉ là quá yêu thích, mong muốn nàng cùng yêu quái tướng công sinh đứa nhỏ, điều này làm cho người ta rất không biết nói sao.

Quả nhiên bà vừa nghe Tần Du Du trả lời nhất thời thất vọng, lẩm bẩm nói: "Người nhớ rõ làm cho Tiểu Khôi, sao lại không làm cho vương gia?"

"Hắn không thiếu y phục mà..." Tần Du Du nói, y phục của Tiểu Khôi cũng chỉ có một bộ do Thái Ti Phường đưa tới thôi, y phục của Nghiêm Di... Nàng không buồn chán đi đếm đâu, dù sao nhất định không phải ít.

"Người làm cho ngài ấy với tú nương làm làm sao giống nhau được?!" Đỗ Vi Nương cảm thấy mình rất cần đánh thức tiểu vương phi chậm chạm này thật tốt.

Tần Du Du nhớ tới nàng có một lần bắt chước nữ hài tử trong thôn làm cái hà bao đưa cho sư phụ, sư phụ cười đến miệng gần như nứt đến sau tai, hà bao đó ông không bao giờ dùng, mà trân trọng đặt trong hộp gấm ở trên bàn, còn khoe khoang với các thúc thúc, bá bá có giao tình không tệ nữa.

Được... Một cái hà bao có thể dỗ sư phụ mở cờ trong bụng, nếu nàng làm y phục cho yêu quái tướng công. Hắn là có thể khiến hắn vui mừng đến nửa đêm nằm mơ cũng cười tỉnh!

Tần Du Du lúc này gật đầu nói: "Sau khi chúng ta trở về, vào khố phòng chọn vải vóc tốt may đi, nhưng hắn thích màu sắc gì, chất liệu nào?"

Hỏi cái này, nàng bỗng cảm thấy mình hình như thật sự có chút không quá để ý yêu quái tướng công rồi, yêu quái tướng công biết nàng thích ăn cái gì, thích màu sắc gì. thích y phục, trang sức có hình dạng gì, thậm chí hiện tại ở chung một chỗ, đôi khi sẽ đích thân chải đầu vấn tóc cho nàng, ngay cả kiểu tóc cũng là kiểu nàng thường thích.

https://thuviensach.vn

Nàng hiểu biết về yêu quái tướng công lại có hạn, càng không chú ý khẩu vị yêu thích của hắn. Nàng làm thê tử quả thật có chút thất bại.

Đỗ Vi Nương thấy nàng đã nghe lọt được lời nói của mình, vui mừng nói: "Sở thích của vương gia, ta là rõ ràng nhất, nhất định có thể giúp người chọn ra thứ ngài ấy thích nhất. Ha hả! Thật ra vương phải nếu biết người làm y phục cho ngài ấy. Mặc kệ là màu gì, kiểu gì, ngài ấy đều nhất định sẽ thích."

"Trước đừng nói cho hắn biết, làm xong lại khiến hắn vui vẻ một chút." Tần Du Du nói.

"Không thành vấn đề!" Chuyện khác bà sẽ không giúp đỡ giấu giếm vương gia, nhưng loại tình thú nhỏ của phu thê này, bà hiểu được.

Trong điện phụ hòa thuận vui vẻ, ấm áp, trong doanh địa quân hoàng gia nào đó đóng quân ở vùng ngoại ô xa kinh thành hơn mười dặm, tâm tình Nghiêm Di cùng hoàng đế cũng khẩn trương vô cùng.

Bọn họ sáng sớm không tiếng động rời khỏi kinh thành đến đây, bên cạnh không mang theo tùy tùng. Thậm chí cũng không có thông báo cho tướng lĩnh trong doanh địa.

Đây là một trong mười hai chỗ đóng quân ngoài kinh thành, chỉ có Nghiêm Di, Nghiêm, cùng với ba gã cơ quan sư xuất thân từ dòng chính Nghiêm thị biết bọn họ đang ở nơi này chuẩn bị vũ khí lợi hại nhất cũng thần bí nhất của Nguyệt quốc --- đại pháo thánh tổ.

Hai thầy trò Giang Như Luyện vẫn ẩn núp trong thành Tử Dạ, lỡ như bọn họ sớm biết sự tồn tại của đại pháp thánh tổ, nhất định sẽ trăm phương ngàn kế phá hư. Hai người đó tu vi cao thâm, hành tung mơ hồ, khó lòng đề phòng được. Huynh đệ Nghiêm thị không thể không thận trọng.

Kho chứa ngầm của doanh địa sâu trong vùng trống phía Tây Nam, là nơi quan trọng để ba cơ quan sư mất ăn mất ngủ lắp ráp đại pháo.

Tần Du Du nếu nhìn thấy trong khố phòng có mười đại pháo lắp ráp hoàn thành, cùng với linh kiện đại pháo chất đống như núi, nhất định bị dọa sợ sốc.

Nhiều ống pháo, giá pháo và linh kiện đủ tiêu chuẩn hình dáng và cấu tạo, tuyệt đối không thể chỉ ngắn ngủi chưa đến một tháng có thể đúc ra, gia công hoàn thành được.

https://thuviensach.vn

Thực chất, từ khi một năm trước gặp nàng ở núi Thọ Nam phá giải, thông qua được cơ quan thí luyện do thánh tổ để lại, Nghiêm Di đã thông báo Nghiêm triệu tập thợ giỏi nhất bí mật dựa vào mô hình đại pháo và bản vẽ linh kiện, dùng thép tinh chế tạo ra hàng loạt linh kiện giống nhau hoàn toàn, ngay cả đạn pháo cũng dự trữ nhiều không biết bao nhiêu.

Vì trận quyết chiến giữa Nguyệt quốc với Li quốc, Nghiêm thị mấy năm nay đã chuẩn bị đầy đủ, cũng chỉ thiếu gió đông Tần Du Du bất ngờ xuất hiện này thôi.

Nghiêm nhẹ nhàng vuốt ve thân pháo, cố gắng dùng giọng điệu vững vàng đứng trước ba cơ quan sư vẻ mặt kích động nói: "Các ngươi xác định pho đại pháo này đã hoàn toàn lắp ráp xong rồi chứ?"

Một cơ quan sư dẫn đầu tuy vẻ mặt có vài phần khốn đốn, tiều tụy, hai mắt lại sáng ngời lạ thường: "Đúng vậy, thần dựa vào bản ghi chép của ba người trong ngày vương phi nương nương lắp ráp đại pháo, xác nhận không hề lầm, một lần nữa vẽ lại bản vẽ, sau đó mới bắt đầu ra tay. Thần dám lấy tính mạng đảm bảo, tuyệt đối so với thân thủ vương phi nương nương ráp vào là độc nhất vô nhị!"

"Tốt lắm! Sau đó cho trẫm nhìn xem uy lực của đại pháo thành tổ này!" Nghiêm quay đầu nhìn sang Nghiêm Di, lại phát hiện đệ đệ biểu tình khô khan thế mà ở phía sau thất thần.

"A Di suy nghĩ cái gì? Hay là đại pháo này có vấn đề?" Hoàng đế cười hỏi, trong mắt ảm đạm né tránh không rõ.

"Không có gì, đệ đi phân phó phòng thủ nơi này đi chuẩn bị." Nghiêm Di không nói gì thêm, xoay người rời khỏi phân xưởng ngầm, đi tới phân phó tướng lãnh đóng quân nơi này chuẩn bị rút lui, để bọn họ thí nghiệm uy lực đại pháo.

Hoàng đế thấy bóng dáng Nghiêm Di biến mất ở cuối thang lầu, trong lòng cười lạnh.

Đệ đệ tốt của hắn suy nghĩ đến nữ nhân đã phục hồi lại đại pháo thánh tổ đó, trong lòng đệ ấy trống rỗng, do dự, thậm chí sau đó hối hận... Vì hai huynh đệ bọn họ liên thủ lập mưu.

Sức ảnh hưởng của nữ nhân đó với đệ ấy, so với mọi người tưởng tượng đều lớn hơn.

https://thuviensach.vn

Công tác chuẩn bị rất nhanh sắp xếp xong, Nghiêm Di tìm được tướng lãnh đóng quân ra lệnh một tiếng, toàn bộ doanh binh đều rút khỏi doanh địa, lui về phía tây hơn năm dặm. Các thám tử trinh sát khác rất nhanh đưa người tạm vụ ở phía đông hai mươi dặm trong doanh địa rút lui.

Tất cả mọi người không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng Nghiêm Di ở trong quân Nguyệt quốc chính là thần cao nhất, không ai nghi ngờ, truy hỏi quyết định của hắn.

Ba cơ quan sư dùng cơ quan trang bị trong phân xưởng ngầm đưa một pho đại pháo vận chuyển an toàn lên mặt đất, miệng pháo quay về phía tảng đá lớn ở cánh đồng hoang vu ngoài phía đông doanh địa.

Chương 131: Giang sơn mỹ nhân

Ánh lửa chợt lóe, đùng đùng!

Tiếng nổ quanh quẩn trong doanh địa, rất nhanh ngoài phía đông hơn mười dặm truyền đến tiếng ầm ầm như sấm rền.

Thành công?! Hoàng đế với Nghiêm Di nhìn nhau, mừng như điên và kích động không thể che giấu, hai người lệnh hai gã cơ quan sư còn lại canh giữ tại chỗ, đưa cơ quan sư đứng đầu cùng hướng đến nơi truyền đến tiếng vang lớn, gấp gáp chạy băng băng tới đó.

Có lẽ là hơn năm dặm, một cái hố thật lớn đột ngột xuất hiện trên mặt đất, trong hố và xung quanh đều cháy đen một mảnh, nhiều vụn đá vụn đất tạo thành các đường từ tâm phân bố ở xung quanh hố.

Khi Nghiêm Di với Nghiêm cùng cơ quan sư đó tới nơi, đứng phía trên miệng quanh hố có thể cảm giác được nhiệt lực đáng sợ phá tới.

"So được với một kích toàn lực của võ thánh hơn cấp mười! Thánh tổ phù hộ, trời giúp Nguyệt quốc ta!" Hoàng đế nhìn ra ngoài một hồi, bỗng nhiên cười ha hả.

Cơ quan sư đó ngơ ngác nhìn hố đất, có lẽ không thể tin vào hai mắt của mình, ngay cả Nghiêm Di trong một lúc cũng không thể hoàn hồn.

https://thuviensach.vn

Hắn ra tay toàn lực, tạo thành lực phá hoại so với một pháo này còn lớn hơn, nhưng hắn bằng cách nào cũng không thể cách mười dặm phát ra một kích khủng bố như thế, đây là chuyện thần tiên mới có thể làm được.

Vũ khí thần kì như vậy nếu dùng trên chiến trường, ai có thể là kẻ thù được?!

Ngay cả Giang Như Luyện võ thánh cấp mười tám như vậy, nếu không biết vị trí cụ thể của đại pháo, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn Li quốc, Phụng Thần giáo bị bắn phá thành mảnh đất khô cằn.

Hắn mơ hồ hiểu được một chút vì sao thánh tổ không dám dễ dàng chế tạo ra loại vũ khí thần kỳ này, đây quả thật quá mức đáng sợ, để truyền ra ngoài sẽ tạo thành hậu quả không ai có thể đoán trước.

Nhưng ý nghĩ đó trong đầu, trong lòng Nghiêm Di cũng chỉ chợt lóe qua thôi, bí mật đại pháo hiện giờ nằm trong tay Nghiêm thị bọn họ, vậy nhất định Nghiêm thị bọn họ phải nhất thống các nước, trở thành bá chủ thiên hạ!

Nghiêm Di ra tay hủy đi hố to do đại pháo tạo thành, ba người đè nén cảm giác vui mừng chạy về doanh địa, lại liên tiếp thử mấy pháo, hiệu quả xác nhận không hề lầm, lúc này mới lấy pháp bảo Không Gian lớn nhất trong quốc khố bị mật giấu đi, thu hồi toàn bộ đại pháo và linh kiện. Đưa ba cơ quan sư bí mật rời khỏi doanh địa, trở lại kinh thành.

Quân đội hoàng gia đóng quân ở đây quay lại doanh địa, đều đoán không ra đầu mối, bọn họ hình như nghe được mấy tiếng sấm xa xa truyền đến từ phía đông doanh địa, cũng không biết tướng quân vì lý do gì bỗng nhiên lệnh bọn họ rút lui khỏi rồi lệnh bọn họ trở về.

Khi Nghiêm Di cùng hoàng đế đưa ba cơ quan sư bí mật trở lại kinh thành đã là lúc hoàng hôn rồi, mấy người vẫn chưa thể hoàn toàn bình tĩnh, đè nén tâm tình kích động được.

Hoàng đế tự mình đưa ba cơ quan sư sắp xếp ở một nơi bí mật, để bọn họ tiếp tục lắp ráp số đại pháo còn lại. Còn mình thì cùng Nghiêm Di một đường quay về hoàng cung.

Hai người đi lên thành lâu cao nhất phía trước hoàng cung, nhìn về mặt trời ở xa từng chút từng chút lặn về phía tây, trong thành Tử Dạ ngàn vạn nhà bắt đầu

https://thuviensach.vn

lên đèn, hoàng đế bỗng nhiên cười to nói: "Lời tiên đoán của tổ tiên quả nhiên ứng nghiệm lên người hai huynh đệ chúng ta, ha hả! Giang sơn ngàn vạn dặm này rất nhanh sẽ trở thành thiên hạ của Nghiêm thị ta. Mỗi lần nghĩ như vậy. Thật hận không thể chờ mặt trời từ phía đông mọc lên, huynh đệ chúng ta cùng đưa trăm vạn đại quân dẹp yên Li quốc, tiện đà quét ngang thiên hạ! Giang Như Luyện, Phụng Thần giáo, Li quốc tất cả sẽ bị thiêu cháy thành tro dưới thần uy của đại bác thánh tổ!"

Nghiêm Di cũng mang vẻ mặt kích động. Nhưng câu tiếp theo của hoàng đế lại như một chậu nước lạnh, khiến cảm giác kích động của hắn một kiếm tiêu diệt: "Đệ nói nếu để đệ muội ghi chú lại ý nghĩa các ký hiệu thần bí trong cơ quan bản vẽ khác của thánh tổ để lại thì..."

Nghiêm Di trong đầu gần như đồng thời hiện lên khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của Tần Du Du khi hắn tỉnh lại nhìn thấy ngày đó, còn có sự hối hận, áy náy, e ngại, bất lực trong ánh mắt nàng...

"Có đại pháo thánh tổ là quá dư rồi, việc này đừng nhắc lại nữa! Lời nói từ chối gần như không chút do dự bật ra.

Hắn quả thật rất ghen ghét Tần Du Du xem lời nói của sư phụ nàng tôn thờ như thần, nhưng sau khi hắn tận mắt nhìn thấy nàng bởi vì vi phạm nguyên tắc của mình với sư phụ mà bộ dáng khổ sở, tinh thần sa sút, hắn thà để cây đinh đó trong lòng cũng không muốn lại một lần nữa khiến nàng khó xử, thương tâm.

"Có đại pháo thánh tổ đương nhiên không tệ, nhưng đại pháo chỉ thích hợp công kích từ xa, hơn nữa về vận chuyển lại không tiện lợi. Pháp bảo Không Gian cũng có hạn thôi, có thể giấu trong quốc khố và tư khố hoàng tộc cũng chỉ hơn trên dưới mười cái. Nếu có vũ khí quân dụng khác nhẹ hơn, uy lực mạnh hơn trợ giúp, quá trình thống nhất thiên hạ của chúng ta sẽ thuận lợi nhiều lắm." Hoàng đế không để ý tiếp tục làm thuyết khách.

"Việc này thuận theo tự nhiên đi. Đệ không muốn lại cố ép nàng, nàng là thê tử của đệ." Nghiêm Di lắc đầu từ chối.

Hoàng đế không cho là đúng: "Thuận theo tự nhiên? Lời nói thuận theo tự nhiên, ngay cả đại pháo của thánh tổ chúng ta cũng không cần nghĩ tới nữa. Một nữ nhân thôi mà, sao so với cơ nghiệp muôn đời của Nghiêm thị ta được?"

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di lạnh lùng nhìn hắn một cái: "Không có nàng, cơ nghiệp muôn đời này không biết năm nào tháng nào mới có thể đạt được. Hoàng huynh, huynh không cần nói nữa, đệ sẽ không đồng ý."

Hoàng đế thở dài, khôi phục bộ dáng cợt nhả nói: "Được rồi, đệ muội là tâm can bảo bối của đệ, hoàng huynh ta đây không đáng giá, việc này huynh không nhắc tới nữa. Chuyện huynh muốn thân chinh xuất quân đệ cũng đừng ngăn cản huynh."

Nghiêm Di nhíu mày nhìn hắn nói: "Huynh vẫn chưa bỏ ý định? Trên chiến trường hung ác nguy hiểm, huynh là vua một nước, cho dù tính mạng không ngại, lỡ như có tổn thương gì, đối với lòng quân lòng dân đều đả kích nghiêm trọng, huynh cần gì phải mạo hiểm như thế?"

Hoàng đế cười hừ nói: "Lại là lời lẽ cũ rích này, ta thật không hiểu, Quang ám song đế vì sao lại cứ phải là ta bị vây quanh trên long ỷ lạnh như băng không chút thú vị đó?! Ta truyền ngôi cho đệ, vị trí Thánh Bình Thân vương này của đệ để ta làm là được? Như vậy mọi người sẽ không dùng chuyện vua một nước ra để ép ta."

Nghiêm Di lắc lắc đầu: "Huynh biết rõ đây là chuyện không thể. Trở về đi, trời tối quá rồi."

Nói xong không muốn nhiều lời nữa, xoay người đi xuống thành lâu, đi về hướng Ngự Thư Phòng.

Hoàng đế không nhanh không chạm đi ở phía sau hắn, ánh mắt nhìn theo bóng dáng hắn toát ra ý lạnh nhàn nhạt, hắn ta biết Nghiêm Di vội vả đi Ngự Thư Phòng đón nữ nhân đó.

Trong cung có thê tử yêu quý của Nghiêm Di đang chờ hắn, mà hắn ta ở ngôi cửu ngũ chí tôn có gì chứ? Chỉ là một đám nữ nhân mang mặt nạ, tính kế long chủng của hắn, muốn sau này trở thành thái hậu, thái phi thôi.

Trong điện phụ bên Ngự Thư Phòng, dưới ngọn đèn nhè nhẹ, Tần Du Du cười tủm tỉm đùa nghịch áo nhỏ hồng nhạt vừa mới làm xong, tưởng tượng cảnh Tiểu Khôi sau khi mặc vào bộ dáng sẽ tươi cười, đáng yêu thế nào.

Bỗng nhiên eo thân bị người ôm lấy từ phía sau, do y bào mang hơi lạnh mùa xuân từ bên ngoài vào dán lên người nàng, sau gáy bị người hôn một cái:

https://thuviensach.vn

"Hôm nay làm gì?"

Tần Du Du không cần nghe cũng biết trong hoàng cung đại nội, vừa tới đã dám động chân động tay với nàng như vậy, ngoại trừ yêu quái tướng công còn có ai khác.

"Chàng đã trở lại?" Nàng ngoái đầu nhìn lại cười, tươi cười sáng lạng, động lòng người khiến trong lòng Nghiêm Di cứng lại. Hắn muốn mỗi lần trở về đều có nụ cười dịu dàng như vậy chào đón hắn, cho nên... Chuyện bản vẽ hắn tuyệt đối sẽ không nhắc lại, phải nghĩ cách khiến hoàng huynh cũng chết tâm mới được.

Chương 132: Chàng bị chỉnh không hề oan

"Ta làm cho Tiểu Khôi y phục mới, chàng xem có đẹp không?" Tần Du Du giơ y phục nhỏ màu hồng nhạt đó lên cho Nghiêm Di xem, biểu tình đắc ý giống như hoàn thành tác phẩm kinh thế gì, mà không phải chuyện may vá đa số nữ nhân đều có thể làm được.

Sắc mặt Nghiêm Di suy sụp ngay xuống: "Nó cả thân mình đều là lông, còn mặc y phục gì?" Lại là con thỏ mập mạp chết tiệt, con thỏ xấu xí hay quấy phá!

Tác phẩm Tần Du Du vừa lòng không được ca ngợi, mếu máo, bẹp miệng hừ một tiếng, mất hứng.

Nghiêm Di thổi khí bên tai nàng nói: "Nhưng nàng luyện tập cũng tốt, qua một hai năm nữa nàng sinh cho ta mấy đứa con, tay nghề này có thể dùng tới."

Vừa nói vừa đặt tay phải lên bụng nàng nhẹ nhàng vuốt ve.

Hắn bỗng có chút hối hận, nếu nàng không ăn quả Giáng Châu, nói không chừng giờ phút này trong bụng đã có con nối dòng của hắn. Có đứa nhỏ, hắn và nàng có ràng buộc càng chặt, hắn cũng có thể càng an tâm.

Tần Du Du đỏ mặt, tròn mắt trừng hắn: "Chàng cũng bắt chước giống Vi Nương, toàn ám chỉ xem ta thành heo mẹ."

"Nói đến heo, trong thư phòng ta có mấy quyển sách, trở về chúng ta nghiên cứu kỹ lưỡng một chút 'heo qua đường' đi, sau đó nàng giúp ta 'ăn thịt heo'."

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di nghiêng đầu giữ chặt thùy tai nàng, dùng sức hôn một cái, ám chỉ càng lửa nóng hơn hành động.

Mặt Tần Du Du nhịn không được lại đỏ thêm, nàng trước kia sao lại cảm thấy yêu quái tướng công nghiêm túc, đoan chính chứ? Người này vốn dĩ cái gì cũng dám nói dám làm, hơn nữa ý niệm sắc tình đầy mình.

Cũng không biết có phải do lúc trước luyện công đến mức quá lợi hại hay không đây.

Cách hôn lễ của hai người còn vài ngày, theo tục lệ, hai người không tiện ở cùng một chỗ, Nghiêm Di dọn về Thạch Viện trước, nghĩ cho đến khi cử hành hôn lễ, đêm xuống hắn không thể lại 'ăn thịt heo' nữa, càng thêm hung ác hơn bình thường, ăn Tần Du Du đến liên tục cầu xin tha thứ mới miễn cưỡng bỏ qua.

Trong thiên hạ đoán chừng không bao nhiêu tân nương tử có thể quá mức thoải mái như Tần Du Du, mỗi ngày ngoại trừ nhìn Đại Chủy với Tiểu Khôi, thì là làm tổ trong tú lâu ngủ đã rồi ăn, ăn no rồi thêu thùa, may vá, đùa nghịch cơ quan. Đùa đủ rồi tiếp tục ngủ, so với trư còn hạnh phúc hơn.

Nghiêm Di nhân lúc mấy ngày này, đưa Trú Vân Phi cũng vào trong mật thất bảo khố ở hoa viên, dẫn dắt nó bế quan thăng cấp.

Vô số linh dược còn có võ thánh cấp mười tám là Nghiêm Di tự mình toàn lực ra tay dẫn dắt, Trú Vân Phi lần này thăng cấp ít nhất cũng có thể trở thành linh tôn cấp chín, Tần Du Du biết chuyện này. Không khỏi có chút chua hơn nữa cảm thấy hết sức có lỗi với Tiểu Khôi.

Nếu tu vi của nàng lợi hại một chút, với huyết thống cường đại của Tiểu Khôi, đã sớm trở thành linh tôn rồi.

Lòng nàng áy náy bùng lên, nhịn không được lại làm nhiều y phục nho nhỏ xinh đẹp cho Tiểu Khôi làm bồi thường. Y phục của Nghiêm Di nàng thật cũng chưa có quên, mấy ngày nay dù Nghiêm Di phải giúp Trú Vân Phi bế quan, nàng ở trong tú lâu may vá thành thạo.

Vì nàng thông minh, khéo tay, cơ quan ám khí phức tạp cực kỳ cũng có thể thoải mái hoàn thành, muốn may vá gần như học là thành. Mới học có thể thông thạo.

https://thuviensach.vn

Lúc trước nàng nghiên cứu y phục do thợ thêu của Thái Ti phường làm cho nàng, lại để Đỗ Vi Nương mời một chuyên gia nữ công đến tự mình chỉ điểm hai ba ngày, động tác tay đã vượt xa rất nhiều tú nương thêu thùa lâu năm.

Những phương pháp thêu thùa hết lần này đến lần khác này, Tần Du Du nói thể nào cũng là một võ tôn cấp bảy, chút nhanh tay lẹ mắt này không phải tú nương bình thường nào cũng có thể làm được, về năng lực lại khác một trời một.

Chuyên gia nữ công từng chỉ điểm cho nàng đó sau này ngẫu nhiên nhìn thấy nàng thêu hà bao, giật mình suýt nữa trừng hà bao xuyên thủng, từ đó về sau thấy người bên ngoài nói vương phi của Thánh Bình Thân vương chính là Chức Nữ Châm Thần giáng thế.

Nghiêm Di đối với nhất cử nhất động của Tần Du Du gần như rõ như lòng bàn tay. Sao lại không biết bí mật nho nhỏ của nàng? Nhưng khó có được chút phần tâm ý mỏng manh này, hắn rất thích ý, phối hợp giả bộ hồ đồ, chờ đợi kinh hỉ đến.

Mấy ngày ngắn ngủi trôi qua trong hòa bình, yên vui. Tình trạng Trú Vân Phi ổn định, giống Đại Chủy với Tiểu Khôi ngủ say trong bảo khố dưới hoa viên, chưa đến ngày chính thức thăng cấp đó sẽ không tỉnh lại.

Mà hôn lễ của Tần Du Du với Nghiêm Di, Mọi người trong vương phủ chờ mong cũng đã đến.

Trong vương phủ giăng đèn kết hoa, tới ngày đại hôn chính, Nghiêm Di đưa Tần Du Du ăn mặc trang điểm cùng nhau vào cung nhận sắc phong chính thức, tạ ơn thái hậu, lập tức ở trong cung cử hành hôn lễ và đại yến.

Các trọng thần trong triều cùng gia quyến bọn họ cũng được phép tiến cung dự lễ, tình cảnh đó cũng không khác gì ngày lễ mừng tết.

Tần Du Du nghi ngờ cảm giác được trong cung ít nhất có hơi thở của hơn mười cường giả cấp võ thánh, không khỏi có chút kỳ quái, nhân lúc sau tiệc cưới ngồi cùng xe với Nghiêm Di, trên đường trở về vương phủ hỏi: "Sao trong cung bỗng nhiên có nhiều võ thánh như vậy? Không phải chỉ còn bảy người sao?"

Đã có nhiều võ thánh như vậy, vì sao đêm tết đó không đến? Lúc cần bọn họ nhất lại không xuất hiện, hôm nay không có việc gì bỏ chạy ra đây góp vui, những người này là ý gì đây?!

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di sớm biết nàng sẽ nghi ngờ, nhéo nhéo chóp mũi nàng nói: "Bọn họ là hộ pháp Nghiêm thị trấn thủ các nơi quan trọng của Nguyệt quốc, vì còn có hơn một tháng sẽ bắt đầu dụng binh với Li quốc, cho nên bọn họ bí mật từ các nơi tới chờ điều khiển, bình thường bọn họ sẽ không rời đi nơi đó nửa bước."

Tần Du Du đối với việc quân hiểu biết có hạn, không có nghĩ nhiều liền tiếp nhận cách nói này.

Khi bọn họ trở lại vương phủ đã là giờ tuất, nhưng thật ra hôn lễ vẫn chưa chấm dứt, theo tập tục của Nguyệt quốc, sau đó đã không còn việc của tân nương nữa, nàng chỉ cần đến tân phòng tắm rửa, thay y phục, chờ tân lang trở về động phòng là được.

Mà tân lang phải cùng chúng huynh đệ đi tế bái tổ tiên, uống "Thiêm Tự Tửu" *(rượu thêm con cháu)* do các huynh đệ mình đưa tới mới có thể tính là đã xong.

Nhiều huynh đệ đúng là bi kịch, uống đến say mèm không thể động phòng là chuyện hoàn toàn có thể, nhưng đối với Nghiêm Di, uống rượu nhiều nữa cũng vẫn không khác gì nước lắm.

Huynh đệ Nghiêm Di không tính là quá nhiều, chỉ có sáu người, hơn nữa ngoại trừ hoàng đế không sợ hắn, còn lại mỗi người đều đối với kẻ hay trưng mặt than là hắn đều sợ hãi trong lòng, cho dù là nhân yêu Di Thân vương Nghiêm Nam, cũng thức thời không dám ở phía sau Nghiêm Di quấy rối.

Hoàng đế đánh giá khi Di Thân vương tiến lên kính Thiêm Tự Tửu trưng khuôn mặt cười rất miễn cưỡng, cười nói: "Lục đệ lúc trước trong lòng nhất định là trách trẫm thiên vị A Di, không chịu giúp đệ xử trí người đâm đệ bị thương đó..."

Di Thân vương ngoài cười nhưng trong lòng không cười nói: "Thần đệ không dám."

Hoàng đế không để ý tới hắn, tiếp tục nói: "Hiện giờ đệ đã sáng tỏ chưa? Tẩu tẩu giáo huấn tiểu thúc nói năng lỗ mãng chính là tình thân nên có, đây là chuyện nhà. Lục đệ sau này thấy đệ muội nhớ rõ khách khí một chút."

Di Thân vương lầm bầm nói hai tiếng, vẻ mặt khó chịu rụt trở về.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế chờ huynh đệ cuối cùng kính xong Thiêm Tự Tửu, liền phất phất tay nói: "Trời không còn sớm, các vị hoàng đệ trở về nghỉ ngơi đi. A Di đệ đi theo trẫm."

Nhìn thấy năm huynh đệ còn lại như được đại xá cáo từ rời khỏi, Nghiêm Di vì không hiểu thế nào nhíu nhíu đầu mày, hôm nay là ngày đại hôn của hắn, hoàng huynh có chuyện gì quan trọng cũng không nên lôi kéo hắn hôm nay nói chứ?

Hoàng đế giống như nhìn thấy vẻ mặt không đoán được của hắn, đứng lên đi nhanh về phía thư phòng ở Thạch viện.

Chương 133: Tỉnh mộng

Trong phòng ngủ ở Thạch Viện, Tần Du Du tắm rửa xong lười biếng dựa vào trên nhuyễn tháp đợi Nghiêm Di trở về, mơ hồ nghe thấy tiếng vui vười ngoài phòng của Lục ý cùng hơn ba tiểu thị nữ.

Nàng vì quá buồn chán dứt khoát gọi các nàng ta vào hỏi một chút các nàng ta đang nói đùa chuyện gì, ba thị nữ còn lại đều dùng ánh mắt nhìn Lục Ý, Lục Ý che miệng cười nói: "Nô tỳ cùng các nàng nói về phong tục bên nhà của tân nương tử chọc ghẹo tân lang dưới quê của nô tỳ mà thôi. Nô tỳ không dám nói... Lỡ như vương phi dùng đùa giỡn với vương gia, nô tỳ liền thảm."

Tần Du Du hừ nói: "Ngươi hiện tại không nói, lập tức liền thảm!"

Nàng tính tình hiền hòa, bốn thị nữ trước mặt nàng cho tới giờ đều thật sự thoải mái, uy hiếp này nói ra Lục Ý cũng không sợ hãi, chỉ mím môi, nhịn cười không nói.

Tần Du Du trừng mắt dựng thẳng mày làm mặt ác: "Ngươi không nói ta để ba người các nàng ấy chọc ngứa ngươi!"

Ba thị nữ còn lại hi hi ha ha vây quanh đi lên "ra tay", Lục Ý sợ nhột nhất, rốt cuộc cầu xin tha thứ nói: "Nô tỳ nói, nô tỳ nói."

Nàng ta ngược lại chỉ nói vài câu về cách tân nương tử chỉnh sửa tân lang, nhưng Tần Du Du nghe đi nghe lại cảm thấy nhiêu đó trước mặt yêu quái tướng

https://thuviensach.vn

công rõ ràng không đủ trị.

Cái gì mà lừa hắn uống nước tương, sau khi hắn tắm rửa tìm không thấy y phục, giầy vớ, buộc chú rễ trả lời đề tài mới cho vào cửa, v.v.., muốn trêu đùa một võ thánh cấp mười tám, đó quả thật là người thích nói mớ mà.

Lục Ý cũng nhìn thấy Tần Du Du không cho là đúng, cắn răng một cái nói: "Còn có một chiêu vô cùng tàn nhẫn, để tân lang tìm không ra tân nương! Nô tỳ mới trước đây thấy biểu cô cô của nô tỳ xuất giá, bọn tỷ muội hỗ trợ lấy cây thang để cô cô lên xà nhà ngồi xong, sau đó nói với tân lang, nói tân nương tử không thấy. Tân lang chạy đến sân ngoài tân phòng lục tìm, lật ngược bên dưới, lại không nghĩ tới tân nương tử vốn dĩ vẫn còn ở trong phòng. Hắc hắc, biểu cô cô của nô tỳ sau đó nói, càng là nơi mình quen thuộc càng dễ sơ sẩy, mọi người cũng khen cô cô thông minh."

Lục Ý nói tới đây cười cười nói: "Vương phi hay là đừng dùng chủ ý hư hỏng này, nơi này là vương phủ, tu vi vương gia cao như vậy, tùy tiện thần thức đảo qua, chỗ nào tìm không ra chứ."

Tần Du Du vốn dĩ không dám dùng chủ ý hư hỏng gì. Bị Lục Ý vừa nói, bỗng nhiên nhớ ra trong vương phủ có một chỗ, yêu quái tướng công thật đúng là có thể tìm không ra --- mật thất phía dưới thư phòng ở Thạch Viện!

Nơi đó bốn vách tường tính cả mặt đất trên trần toàn bộ đều trải tinh thể ngọc Huyền Vũ ngăn cách thần thức tìm kiếm, nàng nếu trốn được vào đấy, đoán chừng Nghiêm Di nhất thời cũng sẽ không ngờ đến.

Nàng nghĩ đến đây bỗng nhiên trong lòng rùng mình, không đúng! Biểu hiện của Lục Ý. Rõ ràng là cố ý dẫn đường nàng nghĩ đến mật thất, nàng ta vì sao phải làm như vậy?

Chỉ là ham chơi khuyến khích nàng đi đùa giỡn Nghiêm Di, hay là có ý đồ đặc biệt gì khác?

Từ khi chuyện Ngự Thư Phòng vì có cơ quan sư, công tượng cấu kết với kẻ thù bên ngoài, khiến bộ phận cơ quan mất đi hiệu lực xảy ra, Tần Du Du đối với hành vi lạ thường của người bên ngoài đều có thêm vài phần đề phòng.

Nàng âm thầm đề phòng. Sau đó ngẩng đầu mỉm cười nói thẳng: "Ngươi cố ý muốn dẫn ta đến mật thất dưới thư phòng có phải không?"

https://thuviensach.vn

Lục Ý sửng sốt, quỳ gối rạp xuống đất nói: "Vương phi, nô tỳ không dám!"

Tần Du Du đang do dự không quyết. Bỗng nhiên cảm thấy đầu váng mắt hoa, thân thể tê cứng không thể nhúc nhích, thì ra ba cung nữ bên cạnh Lục Ý đồng thời ngã xuống đất hôn mê.

Trong tai nàng nghe thấy tiếng ngoài cửa sổ một gã thái giám nói: "Ta nói phải trực tiếp ra tay, ngươi lại cứ muốn lãng phí dùng võ mồm dụ nàng ta đi."

Giọng nói này... Là ngoại trừ vị Bùi công công hi sinh vì nhiệm vụ đó ra thì là một võ thánh bên cạnh hầu hạ hoàng đế là Kỉ công công! Cũng hiện tại là thân tín được hoàng đế coi trọng nhất.

Là hoàng đế đối phó nàng hay là những người này bị người của Phụng Thần giáo biến thành con rối sống rồi? Trong lòng Tần Du Du bối rối, cố tình một chữ cũng không nói được, càng miễn bàn đến vận dụng cơ quan ám khí trên người.

Nàng sơ suất quá, yêu quái tướng công nói đúng, nàng ngay lúc phát hiện Lục Ý có vấn đề nên ra tay ngay! Nàng không nên mềm lòng, do dự.

Lục Ý đứng lên. Than nhẹ một tiếng nói với Tần Du Du: "Ta vốn không muốn làm vậy đối với người. Người không cần sợ hãi, chúng ta không phải muốn giết người, chỉ đưa người đi làm rõ một chuyện thôi."

Đến lúc này. Lục Ý không cần lừa nàng nữa, Tần Du Du cảm thấy an tâm một chút, nhưng rất nhanh lại cảm thấy có chút sợ hãi --- loại thủ đoạn bọn họ dùng tới này. Phí khí lực lớn như vậy để nàng làm rõ chuyện gì, e rằng sẽ không phải là chuyện tốt.

Có một cái gì đó vuột qua trong đầu Tần Du Du, giống như ý thức được cái gì, rồi lại không muốn tin tưởng.

Lục Ý đi tới ôm lấy nàng, xoay người đi qua thư phòng bên cạnh.

Tần Du Du nhìn thấy nàng ta cùng Kỉ công công thuần thục vô cùng mở cơ quan mật thất dưới thư phòng, một đường đưa nàng vào mật thất, thả xuống bên cạnh ống đồng truyền âm.

Động tác hai người cực nhanh lui ra ngoài, rất nhanh Tần Du Du chợt nghe tiếng bước chân của hai người từ ống đồng truyền âm phát ra.

"Huynh có chuyện gì thì nói đi." Là giọng của Nghiêm Di.

https://thuviensach.vn

Sau đó Tần Du Du chợt nghe tiếng hoàng đế nham hiểm cà lơ phất phơ nói: "Sao nào? Vội vả trở về đêm động phòng hoa chúc của đệ à?"

"Không sai!" Câu trả lời của Nghiêm Di vẫn gọn gàng, dứt khoát như vậy, nhưng Tần Du Du lại cười không nổi, nàng có dự cảm, câu kế tiếp bọn họ nói, là điều nàng không muốn nghe nhất.

"Đề nghị lần trước của ta, đệ thật sự không suy nghĩ?"

"Đệ đã nói rất rõ ràng, Du Du là thê tử của đệ."

"Ta có cách rất tốt, không cần đệ lại chịu một kiếm của ta, đệ cũng không cần lo dọa sợ tâm can bảo bối của đệ."

"Huynh cái gì cũng không cần nói, đệ sẽ không đồng ý."

.....

Sau đó bọn họ nói cái gì, Tần Du Du rốt cuộc nghe không được nữa, tóm lại chỉ là hoàng đế không chán phiền khuyên bảo Nghiêm Di để Tần Du Du dịch ký hiệu thần bí trên cơ quan đồ của thánh tổ.

Thì ra là thế, thì ra sự thật là như thế.

Tần Du Du bi ai phát hiện vốn dĩ mình cũng không phải là quá bất ngờ.

Đêm lễ mừng tết ám sát hôm đó từ thủy tới chung chính là một bàn cờ, một ván cờ khiến nàng cam tâm tình nguyện nói hết tất cả bí mật đại pháo cho bọn họ, buồn cười mình lại bị sự dịu dàng, ngon ngọt của Nghiêm Di cùng vết thương nặng, máu tươi che mắt, ngốc nghếch hồ đồ chủ động chui đầu vào lưới.

Một kiếm trước ngực vốn là do hoàng đế ra tay, huynh đệ bọn họ đồng mệnh, hoàng đế đương nhiên không dám để người khác ra tay, vì thế một kiếm đó kỳ diệu đến hào phóng, "đúng lúc" trượt qua chỗ quan trọng của Nghiêm Di, nhìn như một kiếm xuyên tim, máu chảy khắp nơi trên đất, đối với Nghiêm Di mà nói lại hữu kinh vô hiểm *(có sợ hãi nhưng không nguy hiểm)*.

Mọi thứ thật trùng hợp, ván cờ nhiều sơ hở cố tình thoải mái lại lừa gạt được lòng, mắt của nàng.

Thật ra sớm từ trước, nàng đã bị bọn họ tính kế trong ván cờ rồi, chỉ là nàng quá mức tự cao tự đại, quá tự tin vào tình cảm của Nghiêm Di đối với nàng, vừa

https://thuviensach.vn

bằng lòng nhận định hắn sẽ không thật sự làm tổn thương nàng, sẽ vì xem trọng nàng mà thay đổi.

Hắn là loại người gì, trong lòng nàng đã sớm có cân nhắc, lại vẫn như cũ kiên trì giấc mơ khờ dại, buồn cười như vậy, cho đến giờ phút này, không thể không tỉnh lại...

Nàng nên trách ai đây? Chuyện Nghiêm Di hứa hẹn với nàng, mỗi một chuyện đều thật sự làm được, nhưng hắn từ thủy tới chung cho tới bây giờ chưa từng hứa hẹn sẽ không lừa gạt nàng.

Tự mình vì hắn chảy nước mắt, ban đêm áy náy không yên canh giữ bên cạnh hắn này, hiện tại nghĩ đến đúng là từng chuyện từng chuyện tàn khốc, cười nhạo.

Lời tác giả: *thật ra Nghiêm Di còn giấu giếm một bí mật đối với Du Du mà nói là rất quan trọng, mọi người đoán đi, đoán đi...*

Ta đoán chừng mọi người đoán không ra đâu, giao phiếu phiếu ra đây, ta nói cho mọi người đáp án.

Chương 134: Ta chỉ không tin nàng ta

Không biết qua bao lâu Tần Du Du hoảng hồn nghe thấy bên tai truyền đến tiếng cười của hoàng đế: "Những người Kim gia đó hiện giờ nhất định tìm không ra manh mối, không hiểu Nguyệt quốc ta có đệ muội là cơ quan thánh thủ *(tài giỏi về cơ quan)* như vậy, vì sao đệ còn hứa cho bọn họ điều kiện tốt như vậy cùng bọn họ hợp tác."

Kim gia?! Tần Du Du có chút mờ mịt, sau một lúc lâu mới nhớ tới hắn là một trong tam đại cơ quan thế gia, Quỷ Tam Đài Kim thị.

Nàng chỉ loáng tháng nhớ ra liền hiểu được Lục Ý và Kỉ công công đều là phụng lệnh của hoàng đế mới ra tay với mình.

Hoàng đế đơn giản là muốn phá hoại mối quan hệ giữa nàng với Nghiêm Di, cho nên để cho nàng nghe rõ âm mưu của bọn họ, nhưng làm thế hắn ta có ích lợi

https://thuviensach.vn

gì?

Hắn ta xé bỏ mặt nạ kiên quyết đưa nàng đến trong mật thất này, không thể chỉ nói mấy chuyện râu ria vô nghĩa, hắn ta đột nhiên nhắc đến Kim gia là có ý gì?

Quả nhiên nàng nghe thấy Nghiêm Di trầm giọng nói: "Chuyện của Kim gia, đệ tự có chủ trương, huynh không cần quan tâm."

"Chuyện phụ thân đệ muội, đệ định khi nào nói với nàng ấy? Người của Kim gia nếu biết đệ muội có quan hệ với bọn họ, e rằng sẽ lừa đệ muội từ trên tay đệ đi." Hoàng đế cười nói.

"Đó cũng không phải chuyện của bọn họ." Nghiêm Di đối với chuyện hoàng đế vào đêm tân hôn của hắn kéo hắn nói liên miên cằn nhằn không ngừng đã cảm thấy không kiên nhẫn.

Huynh trưởng mình tuy cho tới bây giờ không bình thường, nhưng cũng không phải là bà cô già nói lê thê.

Trong mật thất, Tần Du Du đã bị tin tức trong lời nói của hoàng đế dọa sợ ngây người, phụ thân của nàng... Kim gia? Vị phụ thân thần bí của nàng là người Kim gia?! Sao lại thành thế này?

Nghe giọng điệu Nghiêm Di đã sớm biết chuyện này, lại cũng vẫn lừa gạt nàng, ngầm tính kế gì?

Trong thư phòng, Nghiêm Di rốt cuộc không thể nhịn được nữa, đứng lên nói: "Sắc trời không còn sớm, có chuyện quan trọng gì, ngày mai nói sau, hoàng huynh trở về đi."

Mục đích của hoàng đế đã đạt được, ha ha cười nói: "Vĩnh Lạc đệ làm gì gấp như vậy. Tân nương của đệ ở ngay tại đây mà."

Nghiêm Di ngạc nhiên, lập tức thần sắc thay đổi ngay, một tay xoay mở cơ quan mật thất, bước nhanh dọc theo cầu thang chạy vọt vào mật thất ngầm.

Tiểu thê tử của hắn đang lẳng lặng dựa vào góc phía trước ống đồng truyền âm, một thân y phục lửa đỏ kiều diễm như lửa, thể hiện rõ tân hôn vui mừng, sáng rõ, tươi đẹp. Nhưng khuôn mặt tuyệt mỹ đó lại tái nhợt như tờ giấy, nước mắt loang lổ, ánh mắt ngước nhìn hắn gần như khiến hắn không dám đối diện.

https://thuviensach.vn

Nàng đã biết tất cả! Trong lòng Nghiêm Di dâng lên nỗi khủng hoảng mãnh kiệt, vài bước đi tới phía trước, một tay ôm nàng vào lòng, giống như chỉ có vậy mới có thể xác nhận nàng còn đang bên cạnh hắn, sẽ không trong phút chốc biến mất ngay.

Cả người Tần Du Du cứng ngắc. Không thể cử động cũng không có cách chuyện, giống như búp bê vải mặc hắn điều khiển.

Nghiêm Di rất nhanh phát hiện nàng không bình thường, sờ sờ mạch đập của nàng. Biết nàng tạm thời bị dược lực khống chế, liền định ôm nàng về phòng rồi nói sau.

"Nàng ta đã biết tất cả, Vĩnh Lạc, đệ hiện tại định làm sao đây?" Giọng nói hoàng đế từ phía sau truyền đến, mang ý cười như trước. Nhưng khiến người ta rét run từ bên trong.

"Vì sao?!" Nghiêm Di bỗng xoay người lạnh giọng nói.

"Giết nàng ta quả thật có chút đáng tiếc, hơn nữa nàng ta là tâm can bảo bối trong lòng Vĩnh Lạc đệ không phải sao? Thuật Đoạt phách câu hồn, thầy trò Giang Như Luyện dùng chỉ là tầm thường bên ngoài, phương pháp đầy đủ do tổ tiên để lại tinh diệu vô cùng. Chỉ cần dùng trên người nàng ta, nàng ta vĩnh viễn là tiểu thê tử của đệ, hơn nữa sẽ đối với đệ nói gì nghe nấy." Hoàng đế giống như không nghe thấy câu hỏi của Nghiêm Di. Thẳng thắng nêu lên cách tốt mình đã sớm nghĩ ra.

"Đủ rồi!" Nghiêm Di lớn tiếng quát: "Mặc kệ là huynh, cũng như những tên thuộc hạ của huynh, chỉ cần dám đụng vào một sợi tóc của nàng. Đừng trách ta trở mặt vô tình."

Tươi cười trên mặt hoàng đế hoàn toàn thu lại, lạnh lùng nói: "Huynh sớm biết nàng ta là mầm tai họa, quả nhiên Vĩnh Lạc đệ chỉ mới quen biết nàng ta có mấy tháng, lại vì nàng ta trở mặt vô tình với hoàng huynh này."

"Đệ không phải muốn biết huynh vì sao cố tình để nàng ta nghe được tất cả sao? Ha ha, ông trời đã định huynh đệ chúng ta là đồng mệnh, nhưng thật ra chân chính quyết định quan trọng sinh tử huynh đệ chúng ta là đệ! Đệ là huynh đệ ruột của ta, gần như từ khi chúng ta hiểu chuyện đã biết chúng ta khác với những huynh đệ khác, chúng ta có thể tuyệt đối tin tưởng lẫn nhau, ỷ lại lẫn nhau, thậm chí yên tâm giao tính mạng vào tay đối phương. Huynh rất tin đệ, nhưng huynh

https://thuviensach.vn

không tin nàng ta. Nếu đệ không thể khống chế hoàn toàn nàng ta, huynh đành nghĩ cách giết nàng ta trước."

Nghiêm Di đối với Tần Du Du đặc biệt khác biệt, hoàng đế vẫn thấy trong mắt, nếu nàng ta chỉ là công cụ để Nghiêm Di lợi dụng, thê tử tương kính như tân *(kính trọng nhau như khách)*, hoặc là nhất thời ý nghĩ nông nỗi đùa vui, hắn ta cũng sẽ không để ý.

Nhưng nhìn thấy Nghiêm Di mỗi một ngày càng trầm luân trong mùi hương dịu dàng dàng của Tần Du Du, hắn ta biết Tần Du Du rất nhanh sẽ trở thành sơ hở duy nhất trên thân và tâm hoàn mỹ của đệ đệ hắn, nữ tử này có ma lực mạnh mẽ ảnh hưởng đến đệ đệ hắn.

Điều này đối với hắn ta mà nói quả mức nguy hiểm, cho nên hắn ta vội vả muốn nhân tố không ổn định này hoàn toàn tiêu diệt.

Hắn ta cố ý lệnh thuộc hạ đưa Tần Du Du đến nơi này, để nàng chính tai nghe thấy rõ tất cả, chính là muốn khiến Nghiêm Di không có thời gian phản ứng và đường quay lại nữa.

Hiện tại trước mắt hắn chỉ có hai lựa chọn, hoặc là giết, hoặc là dùng thuật Đoạt phách câu hồn biến nàng thành còn rối hoàn toàn khống chế trên tay. Nếu không nữ nhân đã muốn cùng hắn hoàn toàn cách tâm cách lòng này nhất định sẽ tìm cách bỏ đi.

Nếu nàng rời đi, mặc kệ bị thầy trò Giang Như Luyện hoặc thế lực khác bắt đi, hoặc quay đầu lại lừa gạt trả thù Nghiêm Di, đối với Nghiêm thị Nguyệt quốc mà nói đều là chuyện đủ để dao động nền tảng lập quốc, cho dù Nghiêm Di vì tình riêng không ra tay với nàng, các trưởng lão ở Tư Đế Hương cũng sẽ không ngồi yên, không quan tâm.

Có thể nói, Tần Du Du chỉ cần bước ra khỏi Thánh Bình Thân vương phủ, chờ đợi nàng chỉ có một đường chết.

Nghiêm Di ôm chặt Tần Du Du trong lòng, không để ý tới hoàng đế, chầm chậm đứng lên đi ra ngoài.

"Không cần thử lại làm gì nàng, nếu không... Nếu không huynh cũng không phải là hoàng huynh cả ta."

https://thuviensach.vn

Sắc mặt hoàng đế thoáng chốc trở nên vô cùng khó xem. Hắn dám hành động quyết liệt như thế, cũng là vì nhận định Nghiêm Di bằng cách nào cũng sẽ không thật sự phản bội huynh đệ là hắn, cho nên mới nhanh chóng buộc hắn (Nghiêm Di) làm kết cục này.

Không ngờ hắn (Nghiêm Di) thế nhưng đã lún quá sâu như vậy...

Ngoài cửa sổ truyền đến tiếng chim hót lanh lảnh, Tần Du Du ngáp một cái, từ từ mở to mắt, trước mắt là màn lưới hồng nhạt quen thuộc, gối đầu cũng là bình thường hay dùng, mọi thứ ngoài màn mỏng đều nhìn quen mắt như vậy, rõ ràng là nàng đang ở trong tú lâu tiểu thạch viện.

Nàng nhớ rõ ràng nàng hình như cử hành hôn lễ với Nghiêm Di, dọn đến ở trong thạch viện của hắn, sao lại vừa tỉnh lại vẫn ở trong tú lâu này?

Nàng từng chút từng chút nhớ lại chuyện xảy ra trước khi hôn mê, càng nhớ sắc mặt càng tái nhợt, chuyện này thật sự chỉ là cơn ác mộng khủng bố của nàng thôi sao?

"Nàng tỉnh?" Giọng nói Nghiêm Di truyền đến, bàn tay ấm áp từ phía tiếng nói nhẹ nhàng xoa khuôn mặt nàng.

Nếu là lúc trước, Tần Du Du sẽ ngoan ngoãn mặc hắn vuốt ve, thậm chí làm nũng cọ cọ hai cái, nhưng lúc này... Nàng khống chế không được co rụt người lại, cả người lập tức lui vào góc giường.

Lời tác giả: *Thật ra hoàng đế vẫn cảm thấy mình bị ngược, nên tâm tình mới muốn trả thù, lo sợ, người như thế cả đời không có lúc nào thật sự vui vẻ cả, cũng lười phản ứng hắn.*

Còn về nam chính... Hắc hắc hắc, ngon ngọt ăn rồi, ngày cực khổ bắt đầu thôi.

Lời editor: tác giả ác dã man.

Chương 135: Ta có thể nói không sao?

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di nhìn thấy ánh mắt xa lạ, kháng cự của nàng, thật sự hiểu được cái gì là tim như dao cắt, ngay cả ngày đó hoàng huynh cầm kiếm trong tay đâm vào ngực hắn, cũng chưa từng đau đớn như thế.

Hắn tốn mấy tháng, dùng vô số tâm tư mới khiến mình giữ được một vị trí quan trọng nhỏ nhoi trong lòng nàng, chỉ vì chuyện đêm qua đã bị gạt bỏ tất cả, hắn không cam lòng!

Hắn không tin Tần Du Du không cảm giác được thật tâm thành ý của hắn đối với nàng, Nghiêm Di càng nghĩ càng khó chịu, cánh tay duỗi dài ra ôm tiểu thê tử trốn giam chặt trong lòng, nhỏ giọng nói: "Du Du, đừng nhìn ta như vậy. Nàng không vui muốn trút giận như thế nào cũng được, đừng trốn tránh ta, chúng ta là phu thê, phải là phu thê bạc đầu làm bạn cả đời."

Tần Du Du giãy giụa mấy cái phát hiện một chút tác dụng cũng không có liền không cử động nữa: "Nếu ta không đồng ý với ngươi, ngươi không phải sẽ dùng thuật Đoạt phách câu hồn luyện ta thành một con rối sống?"

Nghiêm Di cả người cứng đờ: "Đừng nói lời giận dỗi nữa, nàng biết ta sẽ không làm vậy với nàng."

"Ta không biết, ta cái gì cũng không biết. Ta vốn không biết ngươi lúc nào nói thật, lúc nào nói giả. Ta không biết ngươi còn có bao nhiêu chuyện lừa ta, khi nào thì định lợi dụng ta. Ta không biết ngươi thật sự thích ta, hay là càng thích cơ quan thuật của ta, ta không biết ta trong lòng người rốt cuộc là gì..." Tần Du Du nghiêm nghị nói.

Nghiêm Di trầm mặc một lát, cúi đầu hôn lên cái trán trơn bóng của nàng nói: "Ở lại bên cạnh ta, ta từng chuyện từng chuyện từ từ nói cho nàng biết."

Tiểu thê tử của hắn mềm lòng hơn nữa không quá ghi thù, giữ nàng bên cạnh, ngày lâu nàng tự nhiên sẽ mềm lại, trở lại giống như lúc trước, ỷ lại hắn, tín nhiệm hắn.

Tần Du Du rủ mắt xuống: "Ta có thể nói không sao?" Không nói nàng hiện tại đang ở trong địa bàn của hắn, hắn không chịu thả nàng, nàng rất khó chạy trốn được, cho dù có thể chạy trốn, bên ngoài còn có thầy trò Giang Như Luyện và Húc quang Thánh tử đang chờ sẵn.

https://thuviensach.vn

Mà quan trọng nhất là, cả hai "thú chất" quan trọng Đại Chủy với Tiểu Khôi đều ở trong tay hắn, ngay cả nàng có thể nghĩ cách trốn thoát, nhưng Đại Chủy với Tiểu Khôi trước khi thăng cấp không dễ dàng hoạt động được.

Nghiêm Di than nhẹ một tiếng nói: "Du Du. Ta chờ nàng nghĩ thông suốt... Nàng là vương phi duy nhất trong cuộc đời này của ta, là thê tử duy nhất, chúng ta phải cùng một chỗ cả đời, ta sẽ thử học cách không dùng thủ đoạn với nàng, cho ta một cơ hội được không?"

Yêu quái tướng công nhẹ giọng thỉnh cầu như thế khiến người ta rất khó tàn nhẫn, quyết tâm từ chối, nhưng Tần Du Du nghĩ đến những chuyện xảy ra từ khi quen biết đến nay. Thật sự không thể thuyết phục mình không để ý được, chỉ có thể quay mặt đi không nói lời nào.

Nghiêm Di cũng không hy vọng dựa vào dăm ba câu có thể khiến nàng tha thứ, chỉ vuốt vuốt tóc nàng nói: "Hoàng huynh ta e rằng sẽ không dễ dàng buông tha đâu, người có vấn đề trong phủ ta sẽ đổi hết, nàng không có chuyện gì thì đừng tiếp xúc với người lạ. Ngoan ngoãn ở trong phủ đợi."

Tần Du Du vẫn giữ tư thái không tiếng động kháng cự đó, Nghiêm Di giống như nói với nàng, nàng hiện giờ là tù nhân. Ngoại trừ vương phủ, đâu cũng không đi được.

Nghiêm Di biết Tần Du Du hiện giờ không muốn để ý đến hắn, đành phải đứng dậy rời đi. Hắn thà rằng Tần Du Du khóc lóc, náo loạn, nổi giận, tay đấm, chân đá hắn, cũng còn dễ chịu hơn bộ dáng tuyệt vọng, lạnh nhạt hiện giờ như vậy.

Bỏ đi, vẫn là giải quyết vấn đề bên hoàng huynh trước rồi nói sau, Du Du là thê tử hắn cưới hỏi đàng hoàng, hắn có thời gian cả đời để nàng hồi tâm chuyển ý.

Nghiêm Di rời đi chưa lâu, Đỗ Vi Nương đã đưa điểm tâm vào. Mắt thấy tiệc tân hôn như thế, một đôi phu thê lại trở thành bộ dáng này, bà lại buồn bực, bất đắc dĩ. Trong lòng hận hai kẻ Lục Ý và Kỉ công công đến xương tủy.

Bà muốn khuyên Tần Du Du vài câu, nhưng nhớ tới Nghiêm Di dặn dò cố gắng không cần ở trước mặt nàng nói nhiều làm nàng phiền lòng, đành phải miễn cưỡng nhịn xuống.

https://thuviensach.vn

Chuyện không may xảy ra đêm qua trong thạch viện. Lục Ý và Kỉ công công một đường hồi cung, ba thị nữ còn lại cũng bị Nghiêm Di đưa về trong cung, ngay cả thân tín do hoàng đế và thái hậu phái đến vương phủ cũng bị đuổi về.

Người trong vương phủ lập tức mất đi một lượng lớn, có vẻ càng thêm vắng vẻ.

Lương Lệnh dẫn bốn thị nữ khác đến hầu hạ Tần Du Du, bốn nữ tử này nhìn qua tu vi kém nhất cũng là võ giả cấp bốn, mỗi người trầm mặc ít lời, một câu lệnh một động tác, Tần Du Du cũng không có lòng nói nhiều, trong tú lâu thường thường cả ngày nghe không thấy tiếng người.

Tần Du Du mỗi ngày đa số thời gian đều ở trong bảo khố dưới hoa viên ngồi ngẩn người nhìn Đại Chủy với Tiểu Khôi ngủ say, Nghiêm Di tuy có ở trong phủ, lại chỉ xa xa nhìn nàng, hoặc là chờ nàng ngủ say mới có thể đến tú lâu, ở bên cạnh nàng.

Hắn hơi không dám đối mặt với vẻ mặt trống rỗng, hoang mang của nàng, sợ nàng tức giận sẽ nói ra lời đâm vào tim, khiến hắn khổ sở.

Điều hoàng huynh lo lắng có lẽ không phải không có lý, ngay cả chính hắn cũng chưa từng dự đoán đến, cứ như vậy một nữ tử đối với hắn mà nói là nhỏ yếu, yếu ớt, thế mà có thể khiến hắn "không dám", "sợ hãi".

Buổi tối một mình nằm trên giường ở thạch viện, trong đầu đều nghĩ đến lúm đồng tiền, vẻ mặt hờn dỗi của tiểu thê tử, muốn cơ thể thơm ngát, ấm áp, ngọt ngào của nàng, thân mình lung linh, duyên dáng, nghĩ đến trằn trọc không sao ngủ được.

Cuối cùng không thể không đến tú lâu tiểu thạch viện để nhìn thấy người thật, nhân lúc nàng ngủ say ôm nàng vào lòng, mới có thể thoáng bình phục bực dọc, trống rỗng trong lòng.

Hơn hai mươi năm qua, hắn lần đầu tiên biết thì ra tư vị chăn đơn gối chiếc là khó chịu như thế.

Mỗi người trong vương phủ đều biết vương gia, vương phi chiến 'tranh lạnh' không rõ lý do, không ai biết nên khuyên giải thế nào, cũng không ai dám khuyên cả.

https://thuviensach.vn

Về tin tức phụ thân Tần Du Du xuất thân từ Kim thị đã bại lộ, Nghiêm Di cũng không tiếp tục cố ý giấu giếm nữa, phân phó Lương Lệnh mang tất cả hồ sơ đến tìm Tần Du Du, báo tin tức về cha mẹ của nàng toàn bộ không bỏ sót gì một lần.

Quỷ Tam Đài Kim thị tự xưng là thần bí nhất trong tam đại cơ quan thế gia, chính là bởi vì đa số người trong tộc bọn họ đều sống quãng đời còn lại ở tổng đà Quỷ Tam Đài, mà vị trí Quỷ Tam Đài ngay trong vùng Hoành Vân Sơn, nơi đó là nơi yêu thú tụ tập, người bình thường vốn dĩ không dám đến gần, càng đừng nói trong núi Hoành Vân Sơn tìm vị trí cụ thể của Quỷ Tam Đài Kim gia.

Người ngoài đối với thực lực của Kim gia hiểu biết cũng có hạn, đương nhiên liền cảm thấy bọn họ thần bí. Trên thực tế, Kim thị đến nay còn có thể có tên trong tam đại thế gia, cùng tác phong thần bí này có quan hệ rất lớn.

Nhưng mà tỏ vẻ thần bí cũng không thể giải quyết tất cả vấn đề, người của Kim gia cũng có một bộ phận đến hành tẩu các nơi, người bên ngoài từ thực lực đệ tử Kim gia này cũng có thể dần dần phán đoán một vài thứ.

Mà xu hướng suy tàn của Kim gia mấy năm gần đây càng rõ ràng, đã khiến Tây Hà Phong thị và Hạ Vân Phong Văn thị chú ý đến, địa bàn của Quỷ Tam Đài Kim thị khiến người thèm thuồng, mà Kim thị cũng quả thật không hề ít cơ quan trong danh sách bí mật đủ để hai nhà còn lại mê tít, cho nên tình thế của Kim gia hiện giờ có thể nói nguy hiểm rình rập.

Đương nhiên phát hiện đệ tử Kim gia không ai nối nghiệp được trước hết là bản thân Kim gia, bọn họ vì thế bàn bạc rất nhiều biện pháp, phương án xoay chuyển, trong số đó chính là lựa chọn đệ tử trẻ tuổi tư chất không tệ trong tộc, để bọn họ thay tên đổi họ lẻn vào hai đại thế gia còn lại.

Chương 136: Hiện tại quay đầu chưa muộn

Mấy năm nay số lượng đệ tử tương lai có thể trở thành đệ tử chủ yếu trong Phong thị, Văn thị bí mật lừa gạt đối phương đương nhiên cực giỏi, cho dù thế nào, cũng có thể nghe được tin tức của hai nhà này, để Kim gia đề phòng kịp lúc.

https://thuviensach.vn

Mà phụ thân của Tần Du Du Kim Thắng Thường có lẽ chính là lý do này bị phái đến Phong gia.

Phong Dao Cơ hắn đã sớm biết thân phận thật sự của Kim Thắng Thường, nhưng vì hai người có cảm tình, liền giấu giếm chuyện này trong đáy lòng, giữ kín không nói ra.

Tần Du Du nhớ tới Phong Quy Vân nói với Hà Mãn Tử, ngay cả phụ thân hắn ta cũng không biết người trong lòng muội muội là ai.

Với thân phận mật thám Kim gia của phụ thân, khó trách mẫu thân không chịu nói thêm với huynh trưởng và người khác, lỡ như người nhà không thông cảm, chờ đợi Kim Thắng Thường chỉ có con đường chết.

Nghĩ đến hai người bọn họ âm thầm mến nhau cũng vô cùng khó khăn, như thế thật dễ dàng hiểu được vì sao mẫu thân sau khi thoát khỏi Phụng Thần giáo liền mất tích ngay, thậm chí không hề liên lạc với người của Phong gia.

Bà hơn phân nửa hy vọng thoát khỏi Phong gia, cùng phụ thân như chim liền cánh.

Kim Thắng Thường từ thủy tới chung chỉ là một nhân vật không tên tuổi, mật thám hoàng gia Nguyệt quốc vốn không thể điều tra được tin tức chi tiết của ông. Chuyện hồ sơ liên quan đến ông hoàn toàn là vì năm đó ông cùng Phong Dao Cơ chủ động tiếp xúc với hoàng gia Nghiêm thị.

Phong Dao Cơ có thể từ miệng Giang Như Luyện biết được chút liên quan giữa phụ tử bọn họ với hoàng tộc Nguyệt quốc, cho nên từng nghĩ muốn lấy cơ quan bản vẽ bộ phận của thánh tổ Nghiêm thị để lại do tổ tiên Giang Như Luyện đánh cắp, đổi lấy sự che chở của Nghiêm thị.

Đáng tiếc Nghiêm thị đồng ý điều kiện của bọn họ, lại chậm chạp không thấy bọn họ xuất hiện, vì thế cho vẽ hình bọn họ để mật thám ẩn nấp ở Phong gia âm thầm hỏi thăm bối cảnh hai phu thê bọn họ, mới trong lúc vô ý phát hiện bí mật thân phận của Kim Thắng Thường.

Trong bản hồ sơ ghi chép, tin tức cuối cùng của mật thám là hai phu thê này đồng thời rơi vào tay Phụng Thần giáo, lại không có tin tức.

Tần Du Du hiểu nói như thế là ý gì, cha mẹ có lẽ nhiều năm trước đã gặp chuyện bất trắc.

https://thuviensach.vn

Tin tức xấu mấy ngày nay nàng nghe được đã nhiều lắm rồi, mắt cay cay chảy không ra giọt nước mắt, đờ đẫn nhìn mỗi một điều trong bản ghi chép trên hồ sơ về cha mẹ, sau đó liền trả toàn bộ lại cho Lương Lệnh, còn mình lại chạy đến bảo khố dưới hoa viên ngẩn người với Đại Chủy và Tiểu Khôi.

Chỉ có ở đây. Ở bên cạnh những người nàng quen thuộc, tín nhiệm, nàng mới có thể giữ bình tĩnh, tự hỏi mình tiếp theo nên làm cái gì đây.

Nàng cẩn thận suy nghĩ từng chuyện xảy ra từ khi mình quen biết Nghiêm Di một lần, thật ra biến thành cái dạng hôm nay, bản thân nàng cũng phải chịu trách nhiệm phần lớn.

Nàng không phải không biết phẩm chất Nghiêm Di có vấn đề, chẳng qua vì sư phụ không ở bên cạnh. Nàng chịu nhiều khổ sở, đột nhiên xuất hiện một người đối với mình không tệ, hơn nữa lại vô cùng cường đại có thể bảo vệ nàng, vì thế liền nhịn không được dời sự ỷ lại sư phụ chuyển đến trên người hắn.

Chỉ cần theo Nghiêm Di, nàng sẽ không cần lo lắng sự đuổi giết của Phụng Thần giáo nữa. Thậm chí không cần lo lắng khôi phục tu vi, nàng muốn nhàn hạ, vì thế trong cạm bẫy dịu dàng của Nghiêm Di càng lún càng sâu. Trong kế hoạch từng bước xâm chiếm của hắn từng chút từng chút giao thể xác và tinh thần mình cho hắn.

Nàng sao lại không ấp ủ tâm tư lợi dụng Nghiêm Di được? Chỉ là ma cao một trượng, cuối cùng nàng bị người ta lợi dụng hoàn toàn thôi.

Sư phụ nói đúng, nam nhân khác nhân phẩm có vấn đề có dù có tốt cũng không được muốn! Nếu nàng nhớ kỹ lời của sư phụ, hiện tại không thương tâm, khổ sở như thế.

Giang sơn dễ đổi, nàng lúc trước còn hy vọng xa vời Nghiêm Di vì nàng mà thay đổi, hiện giờ lại hoàn toàn hiểu được đây là chuyện không thể.

Nàng tuy bị lừa rất thảm, hiện tại quay đầu lại vẫn còn kịp, nàng không thể cả đời giả câm giả điếc làm một đứa ngốc mặc người sắp đặt. Không ngờ vì giúp đỡ cho dã tâm của huynh đệ Nghiêm gia mà lại vi phạm nguyên tắc của bản thân, không ngờ nhiều lần bị lừa, nhiều lần thương tâm lại nhiều lần mềm lòng tha thứ, không thể sống hoài nghi, nghi ngờ người bên gối cả đời được.

Nàng phải bỏ đi...

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu nàng đi rồi. Vấn đề phải giải quyết trước là Đại Chủy với Tiểu Khôi, chúng nó một ngày chưa thăng cấp, nàng muốn chạy trốn cũng không thoát.

Còn sau này làm sao chạy trốn, ứng phó với sự đuổi giết của hai thầy trò Phụng Thần giáo ra sao. Nàng còn chưa có ý tưởng rõ ràng.

Cùng lắm thì trốn đến Hoành Vân Sơn đi, nàng đối với Kim gia không có cảm giác gì, nhưng hôm nay nhìn đến trong hồ sơ nhắc đến vị trí đại bản doanh của Quỷ Tam Đài Kim gia, lại cho nàng một chút linh cảm.

Hoành Vân Sơn dài mấy ngàn dặm, trong núi rừng yêu thú hoành hành, cho dù là võ thánh cấp mười tám muốn ở trong rừng núi vô tận tìm người, cũng không khác mò kim đáy biển.

Có Đại Chủy với Tiểu Khôi đi cùng nàng, chính nàng cũng miễn cưỡng là võ tôn cấp bảy, hơn nữa cơ quan ám khí trên người, hoàn toàn cũng đủ an thân trong Hoành Vân Sơn rồi.

Hơn nữa nàng nhớ sư phụ từng nói, trong núi Hoành Vân Sơn có thể có "căn cứ" do "đồng môn" của ông để lại, chỉ cần tìm được "căn cứ" đó, nói không chừng ông có thể về nhà.

Nếu không phải ở giữa phát sinh nhiều chuyện như vậy, nàng vốn cũng định đưa Đại Chủy với Tiểu Khôi đi Hoành Vân Sơn tìm sư phụ.

Hiện tại duy nhất không chắc chắn là thời gian Đại Chủy với Tiểu Khôi thăng cấp tỉnh lại, có thể là một tháng, cũng có thể một năm, trong lúc này, nàng phải bảo vệ tâm mình cho thật tốt, không thể bị lời ngon tiếng ngọt, dịu dàng của Nghiêm Di lừa được.

Trong phủ Thánh Bình Thân vương đột nhiên có rất nhiều thái giám thân vệ trong cung phái đến, thái hậu sáng hôm sau tỉnh dậy biết việc này liền hiểu ra vấn đề.

Bà phái nữ quan trông chừng, hoàng đế mới bãi triều liền trực tiếp mời hắn ta đến Khánh Đông Cung ngay, cho lui trái phải, hỏi hắn ta đến cuối cùng đã xảy ra chuyện gì.

Hoàng đế vô cùng lưu manh mà nói thẳng đầu đuôi gốc ngọn chuyện mình làm ra, thái hậu tức giận đến mặt trắng bệch: "Vĩnh Lạc và Tần Du Du đang yên

https://thuviensach.vn

lành, con cần gì phải nhúng tay phá hư? Vĩnh Lạc rất vất vả mới động tâm, con liền thấy như thế không vừa mắt sao?!"

Hoàng đế cười hừ nói: "Yên lành? Thánh Bình Thân vương vương phi của chúng ta không phải ngu ngốc, việc này sớm muộn gì cũng biết. So với sau này lúc nào cũng lo lắng đề phòng, chẳng thà nhân lúc này, trước lúc khai chiến với Li quốc giải quyết việc này đi, tránh cho tương lai Vĩnh Lạc trong lúc quan trọng vì nàng ta phân tâm."

"Con còn nói lý?! Hiện tại làm sao bây giờ? Nếu Du Du nàng quật cường nổi lên, đệ đệ con làm sao bây giờ? Vĩnh Lạc còn phải nhờ nàng tán công, tương lai ngày Vĩnh Lạc không khống chế được tu vi, Du Du lại không ở bên cạnh nó, vậy phải làm sao đây?" Thái hậu chán nản.

Bà quả thật rất thích Tần Du Du, nhưng thích này đa số là yêu ai yêu cả đường đi, Tần Du Du lại khiến bà vui lòng, trong đáy lòng bà vẫn xem trọng hai đứa con ruột hơn.

Cho nên con dâu náo loạn, bà liền như đa số mẫu thân bình thường khác thiên vị con trai mình, đầu tiên nghĩ đến là lợi ích, an nguy của con trai, mà không phải uất ức, thương tâm của Tần Du Du.

Điều này hoàng đế đã sớm nghĩ đến, hắn ta lạnh lùng cười nói: "Vĩnh Lạc có cách không chế thần hồn của nàng ta, khiến nàng ta cả đời phải trung thành, nghe lời, chỉ là xem Vĩnh Lạc có đồng ý hay không mà thôi. Còn về giúp Vĩnh Lạc tán công, ai nói trong thiên hạ chỉ có nàng ta mới có thể làm được?"

Chương 137: Phu thê một thể

Thái hậu mở miệng muốn nói, hoàng đế khoát tay nói: "Con biết mẫu hậu lo lắng điều gì, nữ nhân khác không có tư cách vào cấm địa tắm suối thánh cải tạo thể chất, nhưng trong thiên hạ còn có cách dùng giống vậy là 'Bất Tử Lân Sương' của Phụng Thần giáo. Lần này chúng ta có đại pháo thánh tổ trong tay, đánh chiếm được Li quốc, tiêu diệt Phụng Thần giáo chỉ còn đợi ngày thôi, đến lúc đó chọn một nữ tử trung thành, nghe lời, để nàng ta ăn bất tử lân sương vào, cũng có thể giúp Vĩnh Lạc tán công."

https://thuviensach.vn

"Nhưng mà..." Thái hậu chung quy là hy vọng đứa con mình có thể cùng người mình yêu sống ngày tháng tốt đẹp.

"Vĩnh Lạc đã tập cho đệ muội thói quen đến vô tháp vô thiên, nàng ta là con dâu Nghiêm thị ta, cũng không chịu giúp Nghiêm thị ta xuất lực, tới lúc bản thân Vĩnh Lạc bị trọng thương mới cố giúp chúng ta phục hồi đại pháo thánh tổ, lần sau nếu chúng ta lại có chuyện gì yêu cầu nàng ta, chẳng lẽ phải khiến Vĩnh Lạc lại bị thương một lần nữa?"

Lời này của hoàng đế đúng lúc mơ hồ gợi lên bất mãn trong lòng thái hậu, kế hoạch của hai huynh đệ, bà trước đó cũng không hiểu rõ, lúc ấy cũng bị sợ tới mức hoang mang lo sợ. Hôm nay hoàng đế lấy việc này ra nói, bà đã bị hai huynh đệ cả gan làm loạn cho tức giận, đau lòng, đồng thời với Tần Du Du sinh ra mấy phần oán hận.

Hoàng đế nói có lý, nếu không phải nàng ta làm bộ làm tịch không chịu đồng ý phục hồi đại pháo thánh tổ, đứa con nhỏ cũng không cần mạo hiểm chịu một kiếm này. Nàng ta nói thế nào cũng là con dâu Nghiêm thị, một chút chuyện như vậy cũng một mực từ chối, quả thật tệ quá.

Hoàng đế biết thái hậu bị mình nói động, tiếp tục châm ngòi thổi gió nói: "Nói tới cùng, nàng ta chỉ là ỷ vào Vĩnh Lạc sủng nàng ta yêu nàng ta, xem nàng ta như mạng, mới dám làm bộ làm tịch như thế! Vĩnh Lạc đối xử với nàng ta như thế, nàng ta đối với Vĩnh Lạc không thấy khăng khăng một lòng. Nữ tử như vậy bên cạnh Vĩnh Lạc, mẫu hậu người yên tâm, nhi thần rất khó an tâm được." Hoàng đế chắc chắn nói.

Trong lòng thái hậu rùng minh, nhớ tới chuyện hai đứa con đồng mệnh, rốt cuộc thở dài một tiếng, không nhắc lại nữa.

Hoàng đế cũng không trông cậy vào thái hậu hoàn toàn đứng ở bên đối phó Tần Du Du, nhưng hắn ta cảm thấy mọi chuyện hình như có hơi vượt quá dự định của hắn ta, hắn ta bắt đầu có chút không xác định được Nghiêm Di có thể dễ dàng tha thứ sự khiêu khích của hắn ta giống như lúc trước hay không, cho nên cần kéo thái hậu đến bên, sau này lỡ như Nghiêm Di thật sự trở mặt. Cũng không thể ngay cả thái hậu cũng trách cứ luôn được.

Hắn ta với đệ đệ đồng mệnh, nhiều năm qua đã thành thói quen, thậm chí chắc chắn mình dù làm gì, đệ đệ cũng sẽ không thật sự so đo với mình, nhưng lúc

https://thuviensach.vn

này đây, hắn ta bỗng nhiên cảm thấy không thể chắc chắn được nữa.

Nhưng đệ đệ dù có khả năng phản bội hắn ta thì thế nào? Cùng lắm chỉ là bỏ xuống tất cả, phất tay áo bỏ đi thôi, hắn ta thật sự không tin không có Thánh Binh Thân Vương. Hắn làm hoàng đế không nổi.

Nếu thật sự không nổi nữa cũng không sao, dù sao hắn ta cũng chán ngấy quá rồi, hoàng đến tự giễu cười cười.

Rất nhanh, "hiệu quả" hắn ta đối phó Tần Du Du liền bày ra ngay, Nghiêm Di không hề phản đối quyết định ngự giá thân chinh của hắn nữa. Hơn nữa viện cớ tân hôn đóng cửa không tiếp khách, cũng cho thấy không định tiếp tục nhúng tay việc quân sự nữa, tùy ý hoàng đế.

Đệ đệ đây là chủ động lui từng bước. Hy vọng hắn ta không cần lại đánh chủ ý lên vương phi bảo bối của hắn nữa.

Không thể không nói, đệ đệ quả thật rất hiểu hắn ta, hắn ta vội vả đối phó Tần Du Du như vậy, nguyên nhân trong đó chính là muốn ngăn chặn đệ đệ, khiến hắn (Nghiêm Di) không thể yên tâm xuất chinh.

Hiện giờ mục đích đã đạt được, hoàng đế lại cảm thấy mình lại không vui vẻ, thoải mái như trong tưởng tượng.

Nghiêm Di tạm thời "dẹp" được hoàng đế, bắt đầu thật sự lo lắng làm thế nào dỗ được tiểu thê tử hồi tâm chuyển ý. Mấy ngày qua, tức giận của nàng hắn là tiêu tan gần hết. Mà hắn đối với tình trạng phu thê mới cưới ở riêng nhẫn nại cũng tới giới hạn rồi.

Cho nên hắn quyết định tìm Tần Du Du "nói chuyện".

Hắn vào bảo khố trong mật thất ở hoa viên tìm được tiểu thê tử của hắn ngay, nàng ngồi suy nghĩ xuất thần bên cạnh hai linh thú đang mê man, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Nghiêm Di đi qua đưa tay vuốt nhẹ tóc của nàng nói: "Du Du. Ta có chuyện muốn nói với nàng, nàng muốn ở chỗ này nói hay là quay về thạch viện?"

Tần Du Du ngẩng đầu liếc nhìn hắn một cái, qua một lúc mới nói: "Lên trên hoa viên nói đi. Không sẽ ầm ĩ đến chúng nó."

Nói xong chầm chậm đứng lên, né tránh bàn tay Nghiêm Di duỗi tới muốn dắt tay nàng, đi thẳng dọc theo cầu thang mật thất trở lại hoa viên.

https://thuviensach.vn

Bàn tay Nghiêm Di duỗi ra đó từ từ thu lại, nắm chặt thành quyền, xoay người đi nhanh theo lên.

Tần Du Du tùy ý ngồi trên núi giả chờ hắn, Nghiêm Di đi qua mở cửa thấy nói: "Ta phải làm thế nào nàng mới đồng ý quên chuyện lúc trước?"

"Ta không quên được... Ta nghĩ ngươi sẽ muốn ta tha thứ cho ngươi." Giọng Tần Du Du lộ ra thất vọng nhàn nhạt.

Lúc nói ra những lời này, nàng mới phát hiện quyết tâm mình rời khỏi Nghiêm Di lại không kiên định như thế nào, nàng còn hy vọng xa vời hắn sẽ sửa đổi, sẽ xin nàng tha thứ.

Kết quả người ta chỉ muốn nàng quên đi, vốn không biết là chính hắn làm sai, hoặc có lẽ, hắn vốn không biết nàng vì sao lại thương tâm, thất vọng.

Tần Du Du từng nghĩ, Nghiêm Di biết tất cả về nàng, cho đến giờ phút này nàng mới phát hiện ra, hắn thật ra cũng chưa từng thật sự hiểu được lòng của nàng.

Nghiêm Di trầm mặc một lát, quyết định không so đo mấy chữ vô vị này nữa, chi bằng cùng tiểu thê tử sống thân mật ngọt ngào, ngẫu nhiên thuận theo nàng cũng không vấn đề gì.

"Ta phải làm gì nàng mới có thể tha thứ cho ta." Hắn biết muốn phục thiện phải thay đổi cách nói.

"Ngươi cảm thấy, ngươi cần được tha thứ sao?" Tần Du Du hỏi ngược lại, vẻ mặt nghiêm túc hiếm thấy, nàng muốn cho đại gia này một cơ hội nữa, nếu Nghiêm Di vẫn khiến nàng thất vọng, nàng cũng đành hết hy vọng thôi.

Nghiêm Di cũng phát hiện mình không hiểu nổi ý tưởng của nàng, có chút nghi hoặc nhìn nàng, hy vọng nàng trực tiếp một chút nói rõ ra.

"Nếu tất cả lặp lại lần nữa, ngươi có thể không lừa gạt ta sao?" Tần Du Du cười khổ nói.

"Vẫn sẽ như vậy. Thậm chí sau này, chỉ cần ngươi cảm thấy cần thiết, vẫn sẽ một lần lại một lần gạt ta... Ngươi vốn không biết mình làm sai cái gì, cần gì nói tha thứ hay không tha thứ chứ?"

"Ngươi đã ăn định đứa ngốc ta rồi, chỉ có thể cho ngươi nắm mũi dắt đi, cho dù tức giận nữa, thương tâm nữa, lừa gạt chút là được, đúng hay không?"

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di bị nàng hỏi liên tiếp á khẩu không trả lời được, sau một lúc lâu mới trầm giọng nói: "Du Du, phu thê là một thể. Ta hy vọng nàng thông cảm cho khó xử của ta."

"Phu thê một thể, cho nên ta là của ngươi, của ngươi vẫn là của ngươi, cho nên ta phải thông cảm cho khó xử của ngươi, ngươi có thể không quan tâm ý kiến của ta. Ngươi quả thật xem chúng ta là một thể sao, nhưng ngươi tuyệt đối là chủ đạo, ta chỉ là một trong các vật phụ thuộc ngươi mà thôi." Lời lẽ Tần Du Du bỗng nhiên trở nên sắc bén, lợi hại, nói mấy câu bác bỏ, Nghiêm Di một lần nữa không có gì chống đỡ.

Tần Du Du cảm thấy mình thật khờ, thế nhưng đến bây giờ mới nhìn thấy việc này, mới chịu đối mặt với sự thật như vậy.

Nghiêm Di quả thật đối với nàng vô cùng tốt, nhưng điều kiện tiên quyết là nàng phải nghe theo hắn.

Nàng nếu quả thật không có cùng ý tưởng, hắn không ngại dùng thủ đoạn khiến nàng khuất phục, thay đổi, chỉ là điều đó che giấu trong sự dịu dàng, sủng ái của hắn, khiến nàng sinh ra một loại ảo giác tốt đẹp, để nàng nghĩ hắn đối với nàng muốn gì được đó, tôn trọng, dung túng.

Nàng quả thật là đại ngốc!

Chương 138: Sói đến đấy

Nghiêm Di im lặng nhìn nàng, xuất giá tòng phu, đây chẳng lẽ có gì không đúng sao?

Hắn tự hỏi mình đối với Tần Du Du đã vô cùng tốt rồi, hắn lúc trước cùng hoàng huynh liên thủ lừa gạt nàng, hại nàng lo lắng, thương tâm, hắn sau đó quả thật rất hối hận, nhưng hắn hối hận chính là khiến nàng không công khổ sở, mà không phải vì lừa gạt nàng.

Nếu có cách tốt khác có thể khiến nàng không cần chịu khiếp sợ, không phải thương tâm, tiều tụy, hắn vốn sẽ không cảm thấy áy náy.

https://thuviensach.vn

Hắn muốn tiểu thê tử ở dưới cánh chim bảo vệ của hắn sống vui vẻ, đùa nghịch, cùng hắn bạc đầu đến già, đây không phải tốt lắm sao?

Chỉ cần hắn tiêu diệt Phụng Thần giáo, Li quốc, Giang Như Luyện, đối thủ linh tinh, hai người bọn họ có thể trải qua cuộc sống tự tại, an nhàn, hắn không cần lo lắng có người hại nàng, nàng cũng có thể tự do tự tại làm chuyện mình thích, đây chẳng lẽ không phải chuyện tốt, vẹn cả đôi đường sao?

Tần Du Du cúi đầu nhìn ngón tay mình, buồn bả nói: "Mới trước đây sư phụ kể cho ta một câu chuyện..."

Lại nữa! Lại là sư phụ nàng! Tên vô liêm sỉ đó nói thường không phải chuyện tốt lành gì!

Nghiêm Di muốn ngăn nàng nói tiếp, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, lại nhịn không nói ra.

"Sư phụ nói thật lâu trước kia, có một tiểu hài tử chăn dê, hắn mỗi ngày vội vàng chăn đàn dê ở trên thảo nguyên, ngày trôi qua thật nhàm chán, vì thế có một ngày, hắn suy nghĩ chủ ý phải tìm việc đùa giỡn mọi người. Hắn vội càng lùa đàn dê đến trên sườn núi, bỗng kêu to 'sói đến đấy', dân chăn dê khác bị hắn dọa sợ, lùa đàn dê chạy về nhà, cầm đao, thương, gậy gộc, toàn bộ loạn hết cả lên."

"Mọi người chạy đến trên sườn núi lại phát hiện, vốn không có con sói nào cả. Tiểu hài tử thấy mình đùa giỡn nhiều người như vậy, cảm thấy rất thú vị, dân chăn dê thuần phát, cũng không so đo với trò đùa của hắn. Vì thế lúc hắn nhàm chán lại đến trên sườn núi kêu to 'sói đến đấy', bắt đầu mấy lần có người còn khẩn trương, sau đó mọi người tập mãi thành thói quen, sẽ không để ý tới hắn nữa."

"Cho đến một ngày, sói thật sự đến thật. Tiểu hài tử lớn tiếng thét chói tai, lùa đuổi đàn dê chạy trối chết. Nhưng dân chăn dê xa xa chỉ lo chăn dê, nghĩ hắn lại đùa giỡn, sẽ không để ý đến hắn. Kết quả mọi người phát hiện sói thật sự đến, tất cả đã muộn, tiểu hài tử cùng đàn dê hắn chăn đều bị sói ăn sạch..." Tần Du Du đơn giản kể xong chuyện, ngẩng mặt nhìn Nghiêm Di.

"Nàng rốt cuộc muốn nói gì?" Nghiêm Di có chút hiểu được, lại gần như hoàn toàn không hiểu gì.

Đều nói nữ nhi tâm tư khó hiểu. Hắn hôm nay thật sự hiểu rõ rồi! Ngày thường hắn cảm thấy Du Du của hắn giống như tờ giấy trắng, vừa thấy liền hiểu,

https://thuviensach.vn

hôm nay lại bỗng phát hiện nàng lại giống như biến thành bí ẩn, khiến hắn cảm thấy khó có thể nắm bắt.

Tần Du Du cong cong khóe miệng, lộ ra tươi cười không gọi là cười; "Ngươi chính là tiểu hài tử chăn dê đó. Một lần lại một lần lừa gạt ta, xóa sạch mọi tín nhiệm của ta với ngươi. Đến bây giờ ta không biết ngươi lúc nào nói thật, lúc nào nói dối. Ở bên cạnh ngươi ta cảm thấy rất khó chịu. Ta sẽ nhịn không được hoài nghi mỗi hành động sau lưng của ngươi, đến tột cùng cất giấu bí mật gì, phía trước có phải lại có cạm bẫy gì đang đợi ta hay không. Ngươi đến tột cùng còn muốn trên người ta lấy cái gì nữa? Có phải sau khi ta bị ngươi lợi dùng hoàn toàn rồi, ngươi sẽ lại thay một người khác, vứt bỏ ta như giầy rách hay không."

"Có ngày như vậy, ta không có cách nào thuyết phục mình tiếp tục thêm được nữa, ngươi tuy thích gạt ta, nhưng ta không muốn lừa ngươi... Chờ Đại Chủy với Tiểu Khôi tỉnh lại. Ngươi viết hưu thư, sau đó ta sẽ rời đi."

Cái gì vọi là sấm sét giữa trời quang, chính là đây!

Nghiêm Di tuyệt đối không ngờ Tần Du Du thế mà lại dễ dàng rời khỏi hắn như thế. Nàng là thê tử của hắn không phải sao?

"Nàng nói nhăn nói cuội gì đó? Nàng là thê tử của ta, chúng ta đã thề trước thánh tổ phải cùng giúp đỡ nhau, đến chết không rời, nàng cũng cho là trò đùa sao?!" Nghiêm Di vẻ mặt nghiêm nghị. Lập tức biến trở về vương gia mặt lạnh trước kia, trong giọng nói ẩn chứa tức giận đủ để khiến tất cả người dám cả gan đối nghịch hắn sợ tới mức câm như hến.

Nhưng Tần Du Du là ngoại lệ.

Nàng đứng lên bình tĩnh nói: "Ta cũng từng nói nếu ngươi dùng thủ đoạn lừa gạt, lợi dụng ta, ta sẽ không muốn ngươi nữa. Ngươi cũng cho là lời nói vui đùa sao."

Nghiêm Di duỗi tay ra kéo nàng vào trong lòng, nắm lấy cằm của nàng, ép nàng nhìn thẳng vào hai mắt mình, từng chữ từng chữ nói: "Tần Du Du, nàng thật sự xem ta là thiện nam tín nữ?"

Hắn đương nhiên không phải thiện nam tín nữ gì, chẳng qua Tần Du Du cũng không phải sợ hãi, hối hận, có nhiều lời nói nàng nghẹn ở trong lòng rất khó

https://thuviensach.vn

chịu, chi bằng nói thẳng ra cho thoải mái.

Nghiêm Di nếu gạt xuất thân, lai lịch phụ thân nàng, lại cố ý giao hảo với Kim gia, nghĩ đến còn có chút chuyện định lợi dụng nàng, trước khi mục đích chưa đạt được, sẽ không làm gì nàng.

Đoạt phách câu hồn thuật quả thật có thể biến nàng thành con rối sống khéo léo, nghe lời, nhưng loại thủ đoạn này tất nhiên sẽ tổn hại đến thần trí, cơ quan thuật của nàng cũng sẽ vì thế suy giảm mạnh, nếu Nghiêm Di cảm thấy nàng còn có giá trị lợi dụng, hắn sẽ không chịu làm vậy với nàng.

Ngẫm lại thật là đau xót, lúc trước nàng luôn khờ dại, tin tưởng chắc chắn hắn không lý do sẽ không thật sự thương tổn mình, hiện giờ lại ngay cả chút tin tưởng cũng không có.

Nghiêm Di ôm chặt nàng, thân mình mềm mại, duyên dáng trong lòng cùng lúc trước không thay đổi, thậm chí mùi hương ngọt ngào mê người cũng không hề thay đổi, nhưng hắn lại cảm thấy có chút gì đó, điều quan trọng nào đó không còn nữa.

Thân thể hai người dán chặt không chút khe hở, nhưng rõ ràng hai trái tim cách xa nhau chưa đến nửa thước lại giống như cách ngàn núi vạn sông, rốt cuộc không cùng một chỗ.

Tuyết đông tan, xuân về trên đất nước, Nghiêm Di nhìn thấy cảnh tượng đâm chồi nảy lộc khắp vương phủ, chỉ cảm thấy như rơi xuống vực sâu, tối tăm tận xương.

Tần Du Du bị hắn cưỡng ép chuyển về thạch viện ở chung với hắn, Nghiêm Di muốn mỗi ngày có thể từng chút từng chút chiếm được lòng nàng, hiện giờ lại đến một lần cũng không thể, một tháng không được thì một năm, một năm không được thì mười năm, hắn có đủ nhẫn nại khiến tiểu thê tử hồi tâm chuyển ý.

Hai người ở chung một phòng, cùng ngủ trên một giường, Tần Du Du không cố sức từ chối sự sắp đặt của hắn, dù sao biết rõ sẽ không ích lợi gì.

Nghiêm Di mỗi đêm ôm nàng ngủ, nàng cũng không giãy giụa, thậm chí hắn ý đồ cầu hoan với nàng, nàng cũng chỉ lẳng lặng trừng mắt nhìn hắn.

Cuối cùng Nghiêm Di không tiếp tục nữa, chỉ ôm chặt nàng, bên tai nàng nói nhỏ: "Du Du ngoan, đừng tức giận được không?"

https://thuviensach.vn

Hắn không muốn ép buộc nàng, tuy trước mắt chính là thê tử hắn danh chính ngôn thuận, có thể muốn làm gì thì làm, nhưng hắn biết nếu hắn phóng túng dục vọng chính mình, sẽ chỉ đẩy lòng nàng càng xa hơn thôi.

Tần Du Du rũ mắt xuống, cái gì cũng không nói.

Lòng của nàng cũng không bình tĩnh như biểu hiện của nàng, đối mặt với hành động dịu dàng, che chở đủ kiểu của Nghiêm Di, dựa vào trong vòng ôm ấm áp, dày rộng của hắn, nàng dao động vô số lần, chẳng qua mỗi lần đều báo cho mình nếu mềm lòng, vậy bước tiếp theo sẽ là hố sâu không đáy.

Lòng của nàng không kiên cường đến mức có thể chịu sự là gạt và lợi dụng này, cho nên cứ như vậy đi.

Nàng thành thành thật thật chờ, khi nào Đại Chủy với Tiểu Khôi thành công thăng cấp, nàng có thể nghĩ cách thoát khỏi sự hấp dẫn đáng sợ này rồi.

Chương 139: Lần này đến phiên ta lừa ngươi

Chuyện khai chiến với Li quốc cơ bản đã giải quyết, Nghiêm Di ở lại kinh thành thay hoàng đế xử lý chính sự, hoàng đế chọn ngày hoàng đạo, đưa đại quân xuất chinh, quân đội các nơi điều động tập kết về biên giới hai nước.

Lúc đại quân tiến lên, Nghiêm Di cuối cùng cũng thu được tin tức, thầy trò Giang Như Luyện và Húc quang Thánh tử không thể không rời khỏi Nguyệt quốc, về Phụng Thần giáo chủ trì đại cục.

Cảnh báo giải trừ, Nghiêm Di lại không thấy thoải mái, vì mất đi một lý do giữ chân Tần Du Du lại.

Nhưng lúc này đây, hắn rất biết điều không giấu giếm tin tức này với Tần Du Du. Tần Du Du nghe xong, hiếm khi lộ ra một nụ cười thoải mái, Nghiêm Di trong khoảng thời gian này gần như chưa từng thấy nàng cười tươi như vậy, tâm tình cũng thoải mái theo không ít.

Nếu mỗi ngày có thể nhìn thấy nụ cười như vậy, những thứ khác không còn quan trọng nữa.

https://thuviensach.vn

Hà Mãn Tử ở lại thành Tử Dạ vốn là giúp Trung Dũng hầu điều trị bệnh tật, sau đó chữa thương cho huynh đệ Nghiêm thị, từ đầu đến nay đã ở lại mấy tháng rồi, hắn nhớ mong sư phụ, thấy bên Tần Du Du hình như không có chuyện gì, vì thế đến cáo từ, lập tức lên đường rời đi.

Tần Du Du không muốn hắn lo lắng cho mình, cố gắng nhịn xuống không để lộ chuyện của nàng với Nghiêm Di ra, cố gắng cười đưa tiễn hắn đi.

Điều này đối với Nghiêm Di mà nói chính là tin tức quá tốt, thiếu đi vị thanh mai trúc mã bày mưu tính kế cho nàng, mình muốn dỗ nàng hồi tâm chuyển ý khó khăn cũng giảm đi rất nhiều.

Nhưng mà hắn hiện giờ đối với Tần Du Du, lại có chút không thể nào xuống tay được. Muốn dụ dỗ lại không có "mồi" hấp dẫn được nàng, sắc dụ thì nàng cũng cắn chặt răng không chịu mắc câu, cưỡng bức thì hắn không nỡ, lừa gạt hắn lại không dám.

Có đôi khi ngẫm lại đều cảm thấy mình chịu uất ức, nhưng mỗi lần nghiến răng nghiến lợi quyết định hạ trọng dược với nàng, vừa nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn trầm tĩnh, lạnh lùng của nàng, liền mềm lòng, bất đắc dĩ ngay.

Đang lúc hắn cân nhắc phải nhanh chóng hết sức "chữa trị" quan hệ với tiểu thê tử, hai tin xấu trước sau truyền đến.

Tin xấu thứ nhất là hai đứa Đại Chủy, Tiểu Khôi có dấu hiệu thức tỉnh, bất cứ lúc nào cũng có thể thăng cấp, tin xấu thứ hai là do mật thám bên Phụng Thần giáo liều chết gián tiếp truyền đến.

Phụng Thần giáo đã bàn bạc với hoàng thất Li quốc một kế hoạch tốt, định điều động tinh nhuệ trong giáo, cũng ra lệnh treo thưởng cho các tu luyện giả tự do, dùng quan to lộc hậu, linh đan thánh dược với không ít thiên tài địa bảo làm giải thưởng cho đầu của hoàng đế và rất nhiều quan quân cao cấp của Nguyệt quốc.

Mà hai đệ tử đắc ý nhất của Giang Như Luyện là Húc quang Thánh tử với Hạo quang Thánh tử thậm chí đã muốn trong giáo lập ra quân lệnh trạng, người nào có thể lấy được mạng của Nghiêm Sư, người đó chính là giáo chủ tiếp theo của Phụng Thần giáo.

https://thuviensach.vn

Thủ đoạn của Húc quang Thánh tử âm tà, Nghiêm Di đã hiểu biết rồi, tu vi của Hạo quang Thánh tử tuy lớn hơn hắn ta, nhưng về độ đáng sợ, còn chưa bằng được hắn ta.

Nghiêm Sư quả thật không lo lắng tính mạng mình, nhưng lỡ như bị thương thậm chí bị tàn tật, trúng độc, có tai họa sau này cũng vô cùng phiền toái. Hơn nữa đối với quân tâm, dân tâm là một chấn động lớn.

Nghiêm Di với vài trọng thần trong triều đã bàn bạc rồi, mời mấy vị thân vương lão luyện, thành thục trong tộc cùng chủ chính, còn mình chạy đến tiền tuyến hộ giá.

Thành viên chủ yến của hoàng tộc Nghiêm thị đều biết, bên Tư Đế Hương còn có một nhóm trưởng lão, ai muốn thừa dịp kinh thành không người để phá rối, kết cục cũng sẽ không tốt đẹp gì, cho nên tuy Nghiêm Di rời đi sẽ tạo thành chút phiền toái cho việc xử lý triều chính, cũng không hề dao động nền tảng lập quốc.

Điều khiến Nghiêm Di khá lo lắng chính là Tần Du Du, hai "yêu thú" của nàng lỡ như trong lúc hắn rời đi thăng cấp hoàn toàn, nàng nhất định sẽ đưa chúng nó bỏ đi ngay.

Tiểu nha đầu này khó tìm bao nhiêu một năm trước hắn đã biết qua, nếu không phải tự nàng đưa đến cửa, hắn có thể đến nay vẫn còn chưa tìm được nàng nữa.

"Du Du, có thể đồng ý với ta một chuyện không?" Nghiêm Di quyết định vẫn là nói thẳng ra. Tiểu thê tử không phải hận nhất hắn lừa gạt, giấu giếm sao? Hắn lúc này thành thật như vậy, hắn là nên có thưởng chứ!

"Chuyện gì?" Mắt Tần Du Du mở to hiện lên đề phòng, cảnh giác.

"Ta phải rời khỏi kinh thành một thời gian, nàng ở kinh thành chờ ta trở lại." Nghiêm Di lẳng lặng đến bên tai nàng nhẹ nhàng thổi khí, thành công nhìn thấy tai trắng ngọc của nàng nổi lên ửng đỏ mê người.

Nhưng ngay sau đó Tần Du Du liền lui lại ba bước tránh ra, ánh mắt cảnh cáo ngăn hắn được voi đòi tiên.

Nghiêm Di biết chỉ có thể đừng ở đây, hắn nếu bước tiếp, sau đó ít nhất hai ba ngày Tần Du Du sẽ trưng khuôn mặt căng cứng với hắn, hơn nữa sẽ trốn hắn

https://thuviensach.vn

rất xa.

Hắn còn muốn khuyên giải, thuyết phục nàng ngoan ngoãn ở lại thành Tử Dạ chờ hắn trở về, không thể vào lúc này chọc giận nàng được.

"Cho dù Đại Chủy và Tiểu Khôi trong khoảng thời gian này thăng cấp thành công, nàng cũng chờ ta trở lại, tự mình nói lời từ biệt với ta một tiếng mới rời đi..." Nghiêm Di kéo lời yêu cầu xuống thấp nhất.

Tần Du Du chần chờ một lúc, cuối cùng nói: "Ta có lợi ích gì?"

Trước kia tiểu thê tử của hắn tuyệt đối sẽ không thực tế như vậy, bàn điều kiện với hắn!

Nghiêm Di bất đắc dĩ nói: "Động tĩnh Đại Chủy với Tiểu Khôi thăng cấp sẽ rất lớn, hơn nữa bảo khố dưới hoa viên không phải nơi thích hợp, ta đưa nàng với chúng nó đến biệt viện hoàng gia ở gần Tư Đế Hương, lỡ như có việc gì, nàng có thể dùng thân phận vương phi phát tín hiệu mời trưởng lão trong tộc đến giúp đỡ."

Đây quả thật là điều kiện rất hấp dẫn, nàng cũng đã thấy Đại Chủy với Tiểu Khôi thăng cấp rồi, quả thật tiếng động rất lớn, hơn nữa sẽ dẫn lôi kiếp đến.

Tuy với huyết thống của hai đứa nó, lôi kiếp bình thường rất khó làm bị thương đến tính mạng chúng nó, nhưng lỡ như có người nào nhân cơ hội muốn đến chiếm tiện nghi, nàng một mình chiếu cố hai linh thú cũng sẽ có chút vấn đề.

Có "lão quái vật" ở Tư Đế Hương giúp đỡ, đó là ổn thỏa nhất.

"Được rồi!" Tần Du Du miễn cưỡng gật đầu đồng ý.

Nhận được hứa hẹn của nàng, Nghiêm Di rốt cuộc cũng an tâm.

Hắn tự mình hộ tống đưa Tần Du Du với hai lunh thú ngủ như chết đó thu xếp đến biệt viện hoàng gia ở gần Tư Đế Hương xong xuôi, lại để Lương Lệnh cùng hai cường giả cấp võ thánh khác ở lại hộ vệ, tự mình truyền tin đến các trưởng lão ẩn cư ở Tư Đế Hương, xác định không lộ chút sơ hở nào mới lên đường rời đi.

Tần Du Du biết tin hắn phải đi, lại kìm lòng quyết không đi tiễn. Người suy nghĩ đơn giản có khi cũng rất đáng sợ, một khi quyết định mục tiêu, làm việc thường ngoan cố, dứt khoát lạ thường.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di nhìn biệt viện hoàng gia dần dần nhỏ lại, trong lòng không biết nên oán hận hay là thất vọng, bất đắc dĩ, chính mình sao lại cố tình cứ đối với tiểu thê tử đáng yêu, ngang bướng như vậy lại không bỏ xuống được?

Hắn vẫn cảm thấy Tần Du Du là lễ vật tốt đẹp nhất ông trời đưa cho hắn, hiện giờ xem ra, đây rõ ràng là ma tinh ông trời phái đến tra tấn hắn mà.

Tần Du Du một mình một người yên lặng ngồi trong phòng, ôm đầu gối co lại, bình tĩnh nhìn Đại Chủy với Tiểu Khôi ngủ say bất tỉnh trước mắt, cho đến khi trước mắt một khoảng lờ mờ...

Nàng thật sự vô dụng, biết rõ Nghiêm Di không phải người tốt, ở chung một chỗ với hắn phải chịu lần lượt những thương tổn do bị lừa, cố tình nàng lại không có cách nào không nghĩ đến hắn được.

Nàng không biết có nên hy vọng Đại Chủy với Tiểu Khôi thăng cấp hoàn toàn trước khi hắn quay về không nữa, nếu thật sự là như thế, vậy lúc Nghiêm Di trở về, sẽ không nhìn thấy nàng nữa.

Vì nàng đã quyết định, lúc này đây, đến phiên nàng lừa hắn --- Nàng không định giữ lời hẹn chờ hắn trở về đâu.

https://thuviensach.vn

Chương 140: Người khác khá nguy hiểm

Ngoài ngàn dặm, trong Quần Sơn nơi ranh giới ngoại giao giữ Nguyệt quốc với Li quốc, Húc quang Thánh tử đang ngồi trên một khối đá lớn nhìn doanh trại quân đội Nguyệt quốc xa xa.

Một thiếu nữ áo trắng đưa tay lấy thư mật dưới chân chim ưng ra, cẩn thận nhận rõ ký hiệu trên thư, sau đó đi đến bên cạnh Húc quang Thánh tử khom người nói: "Thánh tử, thám tử ở thành Tử Dạ mật báo, Nghiêm Di có lẽ năm ngày trước đã chuẩn bị rời khỏi kinh thành, hiện giờ hắn đang trên đường."

Húc quang Thánh tử mỉm cười nói: "Hắn cuối cùng cũng chịu rời khỏi thành Tử Dạ rồi, vị vương phi yểu điệu của hắn có đi cùng không?"

"Không thấy, thám tử nói Nghiêm Di âm thầm phái người đến biệt viện hoàng tộc gần Tư Đế Hương chuẩn bị, hình như là định để vương phi của hắn đến đó ở."

Húc quang Thánh tử nghe vậy giương mày, điều này nghe sao giống cạm bẫy?

Thám tử của hắn đương nhiên không thể thám thính được chuyện Tần Du Du với Nghiêm Di cãi nhau, tiệc cưới hai người đều ở chung một chỗ, dù là ai cũng sẽ cảm thấy bọn họ đang trong thời gian hòa bình mật ngọt.

Mà linh thú của Tần Du Du cho tới bây giờ đều giống như vật cưng vậy, ngay cả trong phủ Thánh Binh Thân Vương, cũng chỉ có vài người vô cùng có hạn biết hai linh thú sắp thăng cấp thôi.

Húc quang Thánh tử cố ý tung tin tức ra dẫn dụ Nghiêm Di rời khỏi thành Tử Dạ, vốn nghĩ hắn có lẽ sẽ đưa Tần Du Du cùng đi, dù sao nhóm cao thủ được phái vào trong cung ám sát đêm tết đó đã xác nhận Tần Du Du cũng không phải nữ tử bình thường không có tu vi, ngược lại là một kẻ địch mạnh.

Không ngờ Nghiêm Di chẳng những bất thường để thê tử mới cưới lại, còn để nàng một mình rời khỏi nhà, đây dù nhìn thế nào cũng không hợp lý.

Nếu chuyện dị thường tất có gian kế!

https://thuviensach.vn

Húc quang Thánh tử nhắm hại mắt lại lặng im một hồi, thở nhẹ một tiếng nói: "Cũng được, đây là cơ hội lập công trước mặt sư phụ, trước để cho sư huynh tốt của ta đi đi."

Hắn biết sư huynh Hạo quang Thánh tử vẫn để ý hành động bên này của hắn, lo sợ hắn ở trước mặt sư phụ lập công lớn, lấy được lòng sư phụ, tiến đến được ngai vàng thiếu giáo chủ, nếu hắn ta đã nóng lòng thể hiện, đúng lúc để hắn ta nếm thử tư vị cạm bẫy này đi.

Gần Tư Đế Hương, trong biệt viện hoàng gia, Tần Du Du mỗi ngày chỉ lẳng lặng canh giữ bên cạnh hai linh thú. Cẩn thận quan sát thay đổi của chúng nó, cho đến bảy ngày sau khi Nghiêm Di rời đi, lông tơ trên người Tiểu Khôi bắt đầu tróc ra từng miếng lớn, không đến một ngày liền trở nên trần trụi lạ thường.

Tần Du Du sớm có chuẩn bị, để mọi người rời xa khỏi phòng, dù xảy ra chuyện gì cũng không được đến gần phòng trong vòng mười trượng. Thậm chí đưa Đại Chủy thoạt nhìn còn chưa đến lúc thăng cấp đến một gian phòng khác ở sau biệt viện, mời hai võ thánh bảo hộ giúp.

"Ông cũng không ở lại được, lúc Tiểu Khôi thăng cấp ta không có nguy hiểm gì, nhưng những người khác ở gần nó có thể sẽ bị ngộ thương." Tần Du Du cố ý nói rõ Lương Lệnh vẫn đi theo bên cạnh nàng một bước không rời.

Lương Lệnh rất khó xử: "Nhưng chỉ có một mình vương phi người, lỡ như có người lẻn vào ý đồ phá rối..."

Tần Du Du vẻ mặt cổ quái nói: "Ông hắn là biết. Huyết thống của Tiểu Khôi có chút vấn đề. Các người ở lại, sẽ rất nguy hiểm."

Lương Lệnh nghe nàng nhắc đến, nhớ đế truyền thuyết về mãnh thú. Nhất thời sắc mặt thay đổi ngay: "Ý của vương phi có phải... Tiểu Khôi nó sẽ..."

Tần Du Du gật đầu nói: "Đúng vậy, ta với nó có khế ước nhận chủ, nó dù thế nào cũng sẽ không làm thương tổn ta, nhưng những người khác thì không đâu."

Lương Lệnh hoàn toàn hiểu được, gật đầu, tự đi sắp xếp mọi người lui ra trấn thủ bên ngoài.

Sau khi Tần Du Du xác định dàn xếp cho Đại Chủy xong, liền một mình ở bên cạnh Tiểu Khôi, bảo vệ cho nó.

https://thuviensach.vn

Màn đêm buông xuống, xương cốt của Tiểu Khôi bắt đầu từng chút từng chút vặn vẹo biến hình. Làn da dần trở nên khô héo u ám, sau đó xương cốt biến hình bẻ quặc nứt toạc mở ra.

Từng giọt từng giọt máu tươi nho nhỏ từ trong thân thể biến hình hoàn toàn của Tiểu Khôi chảy ra, nhuộm đỏ một mảng trên nền đá ngọc dưới thân nó.

Tần Du Du đau lòng, hận mình không thể thay nó qua một ải này. Nhưng biết đây là quá trình thăng cấp không thể tránh khỏi, nàng chỉ có thể trơ mắt mà nhìn.

Ngay lúc nàng nhịn không được lo sợ Tiểu Khôi có thể chảy nhiều máu quá mà xảy ra nguy hiểm gì hay không, xa xa loáng thoáng truyền đến tiếng sấm nổ vang rền. Tần Du Du nhớ lại lúc Tiểu Khôi thăng cấp lúc trước đã trải qua, nhất thời thở nhẹ một hơi.

Tiếng sấm vang lên cho thấy lôi kiếp đến, đó chính là nói, thăng cấp của Tiểu Khôi rất nhanh sẽ hoàn thành.

Quả nhuên, thân thể Tiểu Khôi dần dần không chảy máu nữa, xương cốt cũng bắt đầu khôi phục lại như cũ, làn da khô héo văng tung tóe dưới mắt thường có thể thấy đang mọc lên lớn da mới tốc độ rất nhanh, sau đó trên làn da lại mọc lên lớp lông tơ mềm mại xám trắng.

Tiếng sấm ở chân trời càng lúc càng lớn tiếng hơn, điện quang lóe sáng, gần phòng một phút trước sáng như ban ngày, một phút sau lại tối đen như cũ. Không gì sánh bằng uy phong trời đất, ngay cả Tần Du Du có tu vi võ tôn cấp bảy trong người, cũng cảm thấy tâm thần không yên.

Nàng cứ cảm thấy tối nay sẽ có chuyện xảy ra, nhưng nếu có người nào ở bên cạnh nàng lúc này, người đó sẽ vô cùng nguy hiểm.

Giang Như Luyện đã quay về Li quốc rồi, gần biệt viện cũng có vô số thị vệ gác, cũng có ba võ thánh cấp cường giả tọa trấn, nơi này lại gần Tư Đế Hương, lẽ ra hẳn không có người nào dễ dàng chạy đến quấy rối được...

Tần Du Du vừa an ủi mình, vừa bất an cầu nguyện Tiểu Khôi mau chóng hoàn thành thăng cấp.

Ầm ầm!

https://thuviensach.vn

Một đường sét sáng trắng xẹt qua phía chân trời, cùng với một tiếng nổ, giọt mưa lớn như hạt đậu từ trên trời rơi xuống, giữa trời đất thoáng chốc sương mù che phủ.

Tần Du Du trong giây phút sấm sét ầm vang đó hình như thấy ngoài cửa sổ có cái gì đó chợt vụt qua.

"Ai?! Kẻ nào?!" Nàng ngẩng đầu thét to.

Gần như cùng lúc, xa xa truyền đến tiếng đao kiếm giao nhau và tiếng hò hét, nhất định thật sự có kẻ địch đột kích!

Cửa lớn bị người đẩy ra, một công tử áo đen im hơi lặng tiếng đi đến, trong phòng vì sự xuất hiện của hắn, giống như trở nên âm u, khủng bố hắn.

Công tử áo đen thân dài đứng thẳng, dung nhan yêu dã, hung ác, nham hiểm, một thân y bào không ướt một giọt mưa, nhẹ nhàng khoan khoái, sạch sẽ giống như vừa thay bộ y phục mới chuẩn bị ra cửa đón khách, mà không phải nửa đêm dầm mưa đi đến.

Võ thánh cấp mười bốn! Tần Du Du chấn động.

Khó trách Lương Lệnh và ba võ thánh bên ngoài không phát hiện hắn lẻn vào, tu vi người này so với bọn họ cao hơn một khoảng lớn.

"Ta nói yêu thú nào thăng cấp lợi hại, tạo ra tiếng động lớn như vậy..." Công tử áo đen lạnh lùng nhìn "thỏ hoang" Tiểu Khôi béo tốt trên đài ngọc, lộ ra vài phần nghi hoặc, vẻ mặt khó hiểu.

Nhưng chút nghi ngờ ấy rất nhanh bị quẳng ra sau đầu, công tử áo đen duỗi tay phải ra muốn bắt Tần Du Du, tay đến một nửa lại "a" một tiếng lệch hơn ba thước.

Trên chân hắn như có gắn bánh xe, vốn dĩ không thấy hắn mượn lực đã thoải mái tránh thoát một đoàn phi châm không hình không tiếng của Tần Du Du, thân mình nhanh như quỷ mị, quỷ dị lạ thường.

Tần Du Du một kích thất thủ lại vô cùng bình tĩnh, không hề có bộ dáng thất kinh, thậm chí còn có lá gan cảnh cáo đe dọa đối phương: "Nếu ta là ngươi, sẽ lập tức quay đầu chạy trối chết."

---

https://thuviensach.vn

Lời tác giả: *Đoán xem Tiểu Khôi thăng cấp sẽ xảy ra chuyện gì nào? Hắc hắc hắc, rất khủng bố đó...*

Chương 141: Một cái cắn của đại quái thú

Công tử áo đen cười lạnh nói: "Phô trương thanh thế!" Nâng bàn tay không chút lưu tình tấn công về hướng Tần Du Du.

Người này đúng là Hạo quang Thánh tử sư huynh của Húc quang Thánh tử.

Hắn không thích nghiên cứu tu luyện quỷ dị tà thuật, bàng môn tả đạo giống sư đệ, hắn dốc lòng vì võ đạo, hơn nữa nhập môn sớm hơn Húc quang Thánh tử, tu vi cũng cao hơn một khoảng lớn.

Hắn đối với thực lực võ đạo của mình vô cùng tự tin, gọi là kẻ tài cao gan cũng lớn, vốn không hề để ý lời cảnh cáo, đe dọa của Tần Du Du.

Hắn lúc trước đã xác nhận hành tung của đa số cao thủ võ thánh của Nguyệt quốc, cũng tìm hiểu rõ ràng tình hình ở biệt viện hoàng gia này, không tốt chính là lão quỷ ở Tư Đế Hương này nghe thấy tin, hắn muốn toàn thân trở ra không phải việc dễ.

Hơn nữa cho đến giờ phút này, thần thức của hắn cảm giác được trong phạm vi mười trượng quanh phòng này, cũng chỉ có hai người là hắn với Tần Du Du, hơn nữa chỉ có con linh thú hơi thở hỗn loạn trên đài kia, thì ra là đang thăng cấp.

Nhớ đến uy lực sấm sét khủng bố bên ngoài, công tử áo đen trong lòng rùng mình, có thể kéo lôi kiếp đến mức này, không thể là một linh thú yếu ớt như vậy, con thỏ này nhìn ngang nhìn dọc cùng lắm chỉ là cấp bảy thôi.

Tuy linh thú thỏ cấp bảy rất hiếm thấy, nhưng "đức hạnh" như thế này, có thể có lực công kích bao nhiêu?

Chẳng lẽ trong trang viên này còn ẩn nấp một linh thú lợi hại khác, cũng đang thăng cấp? Nếu xích huyết mã Thất Kỳ Lân của Nghiêm Di đó... Chờ nó thăng cấp hoàn thành, tuyệt đối là một kẻ địch lớn!

Nghiêm Di rốt cuộc lợi hại bao nhiêu, Hạo quang Thánh tử hoàn toàn không biết, nhưng từ sư phụ Giang Như Luyện vô cùng kiêng kị hắn ta, thực lực đối

https://thuviensach.vn

phương tuyệt đối trên hắn.

Con linh thú cấp võ thánh cao cấp như vậy, hoàn toàn có thể kéo lôi kiếp đáng sợ như hủy thiên diệt địa bên ngoài đến.

Nhiều suy nghĩ trong đầu Hạo quang Thánh tử xẹt qua, hắn lúc này quyết định đánh nhanh thắng nhanh.

Mục tiêu của hắn là Tần Du Du, mắt thấy con mồi đã lui đến góc phòng, một loại cảm giác quỷ dị cực kỳ nguy hiểm từ phía sau hắn đánh úp tới.

Tu vi của tu luyện giả cấp võ thánh rất khác, đối với cảm giác nguy hiểm cũng sẽ nhạy bén đến cực hạn, Hạo quang Thánh tử gần như không chút do dự liền dùng toàn lực hướng về phía trước, vận chân khí toàn thân, sẵn sàng đón lấy ám khí của Tần Du Du mãnh liệt công kích.

Hắn lần này toàn lực vút nhanh lập tức đánh vỡ vách tường trong phòng. Thân thể xẹt qua từ bên cạnh Tần Du Du, thuận tay mò lên cổ nàng.

Loại môn pháp chân khí hộ thân của hắn chính là tuyệt học hộ mệnh của hắn, tên là "Kim Cương Thánh Thể", chỉ có thể duy trì trong ba hơi thở, lại đủ để cố gắng ngăn cản một kích của võ thánh cấp mười tám.

Ám khí của Tần Du Du có lợi hại mấy, cũng không đạt được võ thánh cấp mười tám. Lập tức bị lực mạnh chế trụ, bay ngược ra ngoài hơn một trượng.

Ngay lúc hắn đánh về phía Tần Du Du, một đường sấm sét khủng bố từ trên trời đánh xuống, một tiếng nổ ầm ầm vang lên, cả căn phòng bị xé tan thành một đống phế tích.

Trời đất trong nháy mắt chỉ còn lại một đường sáng trắng chói mắt.

Hạo quang Thánh tử một kích thành công lập tức dùng ngón tay như gió mạnh mẽ điểm huyệt nàng, khiến nàng tạm thời không thể nhúc nhích, sau đó quay đầu lại nhìn đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Căn phòng nhìn vững chắc lúc trước đã biến mất không thấy. Bụi bay mù mịt, hỗn loạn, mùi cháy khét nồng đậm, tràn ngập khắp nơi.

Là lôi kiếp do con thỏ đó đưa đến?!

Ngay cả Hạo quang Thánh tử cao thủ mức đó cũng không khỏi rùng mình một cái, một đường tia chớp vừa rồi nếu không phải hắn phát hiện sớm, trách kịp

https://thuviensach.vn

lúc, nếu bị ảnh hưởng khó đảm bảo không bị thương nặng.

Sử dụng "Kim Cương Thánh Thể" đã phải trả giá tương đối lớn. Nếu chỉ vì đối phó võ tôn cấp bảy như Tần Du Du vậy hắn vốn khinh thường dùng đến.

Nhưng hiện tại làm vậy cũng không sai, đã tránh được một kiếp lại bắt được người, phải mau chóng rời khỏi nơi quỷ quái này mời tốt! Nếu không lại có vài đường sấm sét như vậy, hắn chưa chắc có thể hoàn toàn không bị ảnh hưởng gì.

Mưa to ngập trời rất nhanh phá tan bụi mù, Hạo quang Thánh tử điều tức sơ sơ, chậm lại một hơi, áp chế khó chịu do vận dụng Kim Cương Thánh Thể đưa đến, đưa Tần Du Du muốn phá vây ra ngoài.

Trong mưa rền gió dữ. Bỗng nhiên nghe thấy trong phế tích của căn phòng truyền đến tiếng lẩm bẩm nũng nịu yếu ớt: "Du Du, ta đói!"

Hạo quang Thánh tử chấn động, toàn thân Tần Du Du cứng ngắc bị hắn chộp trên tay lại vui mừng quá đỗi.

Cám ơn trời đất. Tiểu Khôi không sao cả! Hơn nữa tỉnh lại đúng lúc!

Trong ánh sét lóe lên, Hạo quang Thánh tử tập trung nhìn vào, chỉ thấy thì ra ở trên đài ngọc giữa căn phòng. Con thỏ xám trắng béo tốt đó trở mình, cái bụng hướng lên trời, tứ chi vô thức quẫy đạp vài cái, cái miệng chép chép, hàm hàm hồ hồ lại gọi hai tiếng: "Du Du, ta đói!"

Nếu hắn nhớ không lầm, vừa rồi đường sấm sét khủng bố khiến hắn kinh hồn bạt vía chính là đánh xuống đài ngọc ở giữa căn phòng, đài ngọc hoàn hảo không tổn hại gì có thể giải thích vì là một món bảo vật hiếm có, nhưng con thỏ này thì sao?!

Còn không chờ hắn phản ứng lại, liên tiếp hai đường sấm sét chợt lóe lên, uy lực kinh khủng đó giống như đủ để xé rách bầu trời đêm, Hạo quang Thánh tử đứng cách mấy trượng, cũng bị sức ép đáng sợ đó đẩy lùi hai bước, suýt nữa không đứng thẳng được.

Nhưng con thỏ mập mạp cái bụng hướng lên trời, hắn là bị sấm sét đánh tan xương nát thịt rồi lại hoàn toàn không sao cả, tia chớp qua đi, vẫn hoàn hảo không bị thương tích gì nằm trên đài ngọc như cũ.

Tiểu Khôi bị tiếng sấm chớp liên tiếp không ngừng làm tỉnh lại, lẳng lặng gọi chủ nhân và khát vọng thô bạo cắn nuốt tất cả ở trong đầu xoay chuyển qua

https://thuviensach.vn

lại, nó rốt cuộc nhịn không được xoa xoa mắt xoay người đứng lên.

Nó vừa mở mắt ra đúng lúc dựa vào ánh sét nhìn thấy Hạo quang Thánh tử một tay đang nắm lấy cổ chủ nhân nó, trừng mắt khiếp sợ nhìn nó.

Có tên khốn kiếp! Hơn nữa tên khốn kiếp này ức hiếp chủ nhân nó!

Cuồn bạo hung ác ẩn sâu trong thân thể Tiểu Khôi trong phút chốc bùng nổ, đôi mắt đen bóng đột nhiên trở nên giống như hai cái hang đen u tối, ngẩng đầu lên mở lớn miệng...

Tiếng rít gào khủng bố không cách nào hình dung vang vọng trời đất, át đi tiếng sấm ầm ầm, trong mười dặm biệt viện hoàng gia chao đảo.

Người trong ngoài biệt viện tu vi hơi yếu lúc này bị chấn động ngất xỉu, cao thủ Phụng Thần giáo với cao thủ hoàng thất Nguyệt quốc vốn đang giao chiến cũng nhịn không được dừng đấu lại, che lổ tai ngăn cản âm thanh đáng sợ này xâm nhập.

Hạo quang Thánh tử đứng gần Tiểu Khôi nhất không tốt chút nào, hoàn toàn bị một tiếng rít gào này chấn động đến hộc máu tại chỗ.

Gặp phải quái thú quỷ quái gì?! Hạo quang Thánh tử không dám do dự, đưa Tần Du Du quay đầu bỏ chạy.

Hắn kiêu ngạo nghĩ có Tần Du Du làm con tin trong tay, có thể cứu hắn một mạng, lại không biết mình đã phạm phải sai lầm trí mạng.

Tiểu Khôi trời sinh mắc bệnh quáng gà, chỉ có thể nhìn thấy hắn dựa vào ánh sét lóe lên trong nháy mắt thôi, nếu hắn ném Tần Du Du lại, thu liễm hơi thở lẫn trốn, trong hỗn loạn Tiểu Khôi nói không chừng liền bỏ qua hắn.

Hắn lại cố tình đưa Tần Du Du theo bên mình, Tiểu Khôi dựa vào cảm ứng cùng chủ nhân trong lúc đó, nhắm mắt lại cũng có thể biết hắn đang ở đâu.

Trong mưa rền gió dữ, sấm sét lẫn lộn, không ít người nhìn thấy từ phía căn phòng bỗng nhiên xuất hiện một cái đầu quái vật cao chừng ba bốn trượng, thấy không rõ khuôn mặt nó, chỉ nhìn thấy một cái miệng thật lớn đầy máu, hung tợn cắn xuống nơi nào đó.

Chương 142: Con thỏ ăn thịt người

https://thuviensach.vn

"A!"

Tiếng kêu thê lương, thảm thiết vốn không giống của con người vọng lại, đầy tuyệt vọng, sợ hãi, vang vọng trong cuồng phong sấm chớp.

Răng rắc răng rắc, ừng ực! Cái đầu thật lớn đó làm động tác cắn nuốt, sau đó từ từ tan biến trong màn mưa tầm tã...

Nó ăn cái gì thế?!

Liên quan đến tiếng thét thảm lúc nãy, tất cả mọi người nhịn không được cả người phát lạnh --- quái vật đáng sợ ăn thịt người đó đột nhiên xuất hiện trong biệt viện hoàng tộc, rõ ràng ăn nguyên một người đó!

Chỉ một ngụm, một người cứ như vậy xong đời.

Hai bên giao chiến không rét mà run, sau đó không tự chủ được lui lại mấy bước.

Đám giáo chúng Phụng Thần giáo tiến đến công kích biệt viện, gây hỗn loạn, để Hạo quang Thánh tử rảnh rang bắt con tin bên trong đi, cả đám ngạc nhiên, nghi ngờ, trong đầu hiện lên cùng một ý nghĩ:

Hạo quang Thánh tử ở bên trong... có ổn không?

Tiếng kêu thảm thiết đó, hẳn là sẽ không phải của ngài ấy vọng ra chứ? Đường đường một võ thánh cấp mười bốn, quái thú lợi hại nào có thể một ngụm nuốt chửng ngài ấy như vậy? Điều đó không thể nào?!

Hiện tại tiếp tục đánh hay là rút lui? Thủ lĩnh dẫn quân do dự không quyết.

Lương Lệnh nhớ đến lời nói lúc trước của Tần Du Du, ông khẳng định trong phòng ở biệt viện không có người của bọn họ, vừa rồi tiếng thét rõ ràng là giọng nam, đó có lẽ là có kẻ địch xông vào, sau đó...

Dưới sự bảo hộ của ba võ thánh mà vẫn xông vào được thì không phải kẻ yếu rồi, thậm chí tu vi có thể cao hơn cả ông. Lương Lệnh nghĩ đến nhịn không được run run một chút.

Ông từng cho Tiểu Khôi ăn, cũng cùng nó có quan hệ qua lại, Tiểu Khôi đối với ông ấn tượng không tệ, vẫn gọi ông là "ông nội Lương", ông còn nhớ rõ Tiểu Khôi bị bộ dáng của Trú Vân Phi dọa sợ tới mức oa oa khóc lớn.

https://thuviensach.vn

Một con thỏ nhỏ yếu ớt, nhát gan như vậy, cùng với con quái vật khủng bố vừa nãy... Quá khó liên hệ bọn chúng cùng một chỗ được.

Lúc này đây, đúng là cơ hội tốt đánh vào tâm lý đẩy lui địch!

Lương Lệnh phấn chấn lên quát to: "Tên giặc lẻn vào biệt viện đã bị thánh thú vương phủ thờ phụng cắn chết, những tên còn lại tự tìm cái chết, các vị huynh đệ không cần khách khí!"

Thánh thủ vương phủ thờ phụng? Đó rõ ràng là một mãnh thú khổng lồ mà!

Cao thủ Phụng Thần giáo vốn còn có chút mềm lòng, không chắc, nhất thời càng cảm thấy không yên.

Ngay lúc này, xa xa truyền đến mấy tiếng gào thét liên tiếp.

Động tĩnh bên này quá ồn ào, kinh động đến các trưởng lão ẩn cư ở Tư Đế Hương. Từng hơi thở cường đại gấp gáp đuổi tới.

"Lui!" Mấy tên thủ lĩnh cao thủ của Phụng Thần giáo hét lớn một tiếng, đưa những người khác bay nhanh, trốn sang bốn phía.

Lương Lệnh nhẹ thở ra, chỉ thấy một lão thái giám áo xanh đột nhiên xuất hiện ở phía trước. Lão thái giám cũng không có dùng dù, nhưng mưa dừng ở cách thân thể ông một, hai tấc đã bị nhẹ nhàng văng ra, ông toàn thân trên dưới khoan khoái nhẹ nhàng, cứ như vậy an nhàn đi dạo đến trước mặt Lương Lệnh.

"Các lão tổ tông hỏi. Bên này xảy ra chuyện gì?"

Lương Lệnh nhận ra ông là ngũ tổng quản hầu hạ các vị trưởng lão ở Tư Đế Hương, vì thế cúi người thi lễ nói: "Là linh thú của Thánh Bình Thân vương vương phi thăng cấp bên trong, đúng lúc gặp người của Phụng Thần giáo đến quấy rối, đã không có việc gì nữa."

"Hửm? Linh thú của vương phi là loại cấp bậc gì?" Ngũ tổng quản nhịn không được tò mò.

Ảnh ảo cái đầu to vừa rồi đó biến mất quá nhanh, ngũ tổng quản cùng với những người khác tới vẫn chưa nhìn thấy. Chẳng qua một tiếng rít gào kinh thiên động địa bọn họ ở tận Tư Đế Hương cũng nghe thấy rõ ràng.

Không chỉ ông. Ngay cả các trưởng lão Nghiêm thị ẩn cư ở đó cũng ngạc nhiên cực kỳ.

https://thuviensach.vn

Loại linh thú nào có thể dẫn một trận lôi kiếp đáng sợ như thế, phát ra tiếng kêu rung động như thế.

Lương Lệnh gần như muốn vò đầu, nói với bọn họ đó là tiếng thỏ kêu? Ngũ tổng quản nhất định sẽ nghĩ ông bị điên mất.

Ngũ tổng quản thấy ông muốn nói lại thôi. Liền có chút kiềm chế không được, nói: "Hiện giờ xem ra hẳn là thăng cấp xong rồi, ta vào xem thế nào?"

Trên trời, tiếng sấm nhỏ dần đi, mưa cũng từ từ tạnh, quả thật là tình hình độ kiếp hoàn thành, nhưng Lương Lệnh nhớ một màn khiến người ta sợ hãi lúc nãy, còn có Tần Du Du cảnh cáo bọn họ hừng đông hẳn đi vào, vội vàng ngăn ngũ tổng quản lại.

"Hiện tại tốt nhất đừng vào." Lương Lệnh nói. Sau đó nhỏ giọng nói bên tai ngũ tổng quản: "Linh thú của vương phi trên người có huyết thống ác thú..."

Trong biệt viện, trên người Tần Du Du vừa dính bùn vừa dính nước, chật vật nghiêng đầu té trên mặt đất. Hạo quang Thánh tử lúc nãy bắt giữ nàng đã hoàn toàn biến mất.

Ý thức nàng rất tỉnh táo, nhưng kinh mạch bị Hạo quang Thánh tử dùng chân khí chặn còn chưa thông suốt, không thể cử động, chỉ có thể nằm trên mặt đất hứng mưa thôi.

Tiểu Khôi ngay bên cạnh nàng không xa, ngâm mình trong bùn.

Nó ngược lại không sao cả. Nhưng vừa rồi mới tỉnh lại liền ăn ngay một võ thánh cấp mười bốn quá bổ quá no, cần nghỉ ngơi lập tức mới có thể tỉnh lại.

Tần Du Du nhớ tới cảnh tượng lúc nãy cũng cảm thấy toàn thân rét run, nàng đã thấy Tiểu Khôi khi thăng cấp nhịn không được nuốt lấy một con lũ lớn, thậm chí khiến sư phụ với Đại Chủy cũng sợ tới mức chạy trối chết, nàng lúc ấy không chạy là vì nàng muốn giữ, cản Tiểu Khôi không cho nó vô ý làm tổn thương những người khác.

Sau đó nàng phát hiện Tiểu Khôi dù dưới tình huống gì cũng sẽ không làm nàng bị thương, cho nên mỗi lần đều chủ động cùng nó thăng cấp.

Đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy Tiểu Khôi ăn thịt người, rõ ràng là một con người!

Cho dù đó là tên ác độc muốn đối phó nàng, thì đó cũng là một người.

https://thuviensach.vn

Nàng nghĩ tới đó liền cảm thấy không rét mà run.

Thật ra nàng cũng không có tận mắt thấy, nàng vốn không dám nhìn.

Lúc trên người Tiểu Khôi xuất hiện ảnh ảo con ác thú khủng bố đó, nàng liền cảm thấy sợ tới mức nhắm chặt mắt.

Nàng cảm thấy được ảnh ảo đó mở lớn miệng cũng định cắn nuốt cả nàng, nhưng nàng chỉ cảm thấy có cái gì lướt qua mình, sau đó tên áo đen bên cạnh liền trong cảm giác nàng biến mất dần, ngay cả bàn tay nắm lấy cổ nàng cũng không thấy.

Nàng rõ ràng nghe thấy tiếng kêu thảm thiết, tuyệt vọng trước khi chết của tên áo đen đó, nghe thấy tiếng nhai nuốt hắn của Tiểu Khôi, hiện tại nhớ lại vẫn còn cảm thấy toàn thân lạnh lẻo.

Tần Du Du cố gắng ép mình không được nghĩ nhiều, chuyên tâm đả thông kinh mạch bị chặn trên người rồi nói sau.

Thực lực của võ thánh cấp mười bốn quả thật không phải nhỏ, mắt thấy mưa to dần tạnh, trăng sáng ló ra khỏi mây, nàng vẫn không có dấu hiệu chuyển biến tốt nào.

Chờ trời sáng nhóm người Lương Lệnh tiến vào nhìn thấy mình với Tiểu Khôi chật vật, xấu hổ, thật sự là chết người mà!

Bỗng nhiên, nàng cảm thấy có ai đó đứng gần...

Một đôi giày nam màu trắng thêu hoa văn sợi vàng bạc hoa lệ xuất hiện trước mắt nàng, phía trên giày là cẩm bào sáng đẹp màu xanh trúc.

Tần Du Du nhớ rõ, trong biệt viện không có nam nhân nào mặc y phục đẹp đẽ, quý giá.

Dưới ánh trăng sáng ngời, nàng thấy rõ chủ nhân của cẩm bào, đó là một nam tử trẻ tuổi tùy tiện, bộ dáng vô cùng đẹp mắt, trên mặt mang nụ cười ấm áp, toàn thân giống như tràn ngập hơi nắng xuân.

Nhưng Tần Du Du nhìn thấy hắn, giống như rơi xuống vực.

Nàng nhớ ngay tới một người, một người nàng chưa gặp qua, lại sợ muốn chết rồi.

https://thuviensach.vn

Nam tử mỉm cười, ngón tay dựng thẳng làm động tác đừng lên tiếng, sau đó xoay người ôm Tần Du Du trên mặt đất lên, mỉm cười nói nhỏ: "Chật vật như thế sắc đẹp lại không hề giảm, vương phi nương nương quả nhiên là một tiểu mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành. Nghiêm Di để nàng một mình ở lại kinh thành rời khỏi khuê phòng, thật sự là rất không nên."

Chu: hắn ta chỉ thích hợp 2 chữ - biến thái. MN đoán xem là ai nào

Chương 143: Tù binh

Ánh bình minh vừa ló, trên đường ngoài biệt viện truyền đến một hồi tiếng vó ngựa gấp gáp.

Lương Lệnh đang chuẩn bị vào biệt viện xem tình trạng của Tần Du Du với Tiểu Khôi, nghe thấy tiếng chân vội vàng quay đầu lại, xa xa thấy Nghiêm Di một thân gió bụi cưỡi con huyền long mã chạy tới đây.

Huyền long mã chính là chiến mã nhanh nhất trong quân, tùy tiện một con thực lực, tốc độ có thể so với yêu thú cấp bốn, Nguyệt quốc cũng chỉ có hai mươi con.

Bên này nghe thấy tiếng chân, bên kia ngựa đã chạy nhanh đến trước mặt mọi người.

Nghiêm Di không đợi huyền long mã dừng lại, lập tức nhảy xuống ngựa đứng trước mặt Lương Lệnh nói: "Vương phi đâu? Các ngươi sao lại đứng bên ngoài?"

Lương Lệnh không cúi hành lễ, vội vàng nói: "Đêm qua linh thú của vương phi thăng cấp, nghiêm lệnh chúng thuộc hạ trước bình minh không được tiến vào biệt viện."

Nghiêm Di nghĩ đến tin tức trên đường nghe được, dự cảm xấu trong lòng càng mãnh liệt.

Hắn không nói một lời đi thẳng vào phòng bế quan của Tiểu Khôi với Đại Chủy, nơi đó đã bị sấm sét mãnh liệt đánh thành đống đổ nát rồi, không hề có

https://thuviensach.vn

bóng dáng Tần Du Du, chỉ thấy Tiểu Khôi dính bẩn ngã vào một ao bùn, mê man bất tỉnh.

Trên một khối đá non bộ không xa nó lắm, một cây trâm ngọc bích đè lên một mảnh giấy hoa màu xanh nhạt, trên giấy có hàng chữ nhỏ thanh lệ: mời mỹ nhân tới nhà mình mấy hôm, vương gia đừng nhớ mong.

Ghi tên đúng là Húc quang Thánh tử! Mà trâm ngọc bích đó Lương Lệnh liếc mắt một cái nhận ra đó là trâm cài trên tóc của Tần Du Du.

Nghiêm Di nắm chặt giấy hoa trong tay, chỉ cảm thấy băng lạnh, mỗi chữ trên giấy giống như đao nhọn, từng chữ từng chữ khoét vào lòng hắn.

Lương Lệnh với hai võ thánh khác hoàn toàn không ngờ tới dưới sự bảo hộ của ba người họ, hơn nữa có Tiểu Khôi nghe nói là linh thí vô cùng lợi hại ở bên, vương phi thế mà không chút tiếng động bị người bắt đi như vậy.

Ba người không hẹn mà cùng cúi đầu chịu tội, tầm quan trọng của Thánh Bình Thân vương vương phi đối với Nguyệt quốc có lẽ cũng không hoàn toàn hiểu được, nhưng tầm quan trọng của nàng đối với vương gia, chỉ cần có mắt đều có thể nhìn ra.

"Tìm! Xem hắn ta làm sao ẩn nấp, lại làm sao dẫn người rời đi được!" Nghiêm Di cố gắng ngăn chặn sợ hãi, lo lắng trong lòng, phẫn nộ, luống cuống, đưa giấy hoa trong tay cho Lương Lệnh.

Hiện tại không phải lúc truy cứu trách nhiệm. Trước tìm Tần Du Du về mới là quan trọng nhất, nàng ở trên tay kẻ điên Húc quang Thánh tử đó lâu một phút, cũng có thể đã chịu thương tổn đáng sợ rồi.

Hắn rất sợ tìm thấy Du Du trở về đã biến thành một con rối sống, một pho tượng lệ thuộc, mất đi ý thức, thậm chí là một xác không hồn. Húc quang Thánh tử quả thật đã tìm được cách thức có khả năng kích thích hắn nhất.

Du Du, nàng ngàn vạn lần, ngàn vạn lần phải bình an vô sự!

Tần Du Du giữa trưa mới tỉnh lại, thân thể tay chân đã có thể hoạt động tự nhiên. Nhưng có vài chỗ kinh mạch không thông suốt, chân khí không thể lưu chuyển, một chút tu vi cũng không sử dụng được.

Hiển nhiên có người giúp nàng tắm rửa, thay y phục rồi, cũng tháo gở toàn bộ cơ quan ám khí trên người nàng xuống, lấy đi rồi.

https://thuviensach.vn

Trên người nàng mặc chính là áo ngủ bằng lụa, chế tạo tinh xảo, chất liệu thượng thừa. Nếu không phải trong phòng lộ ra cảm giác xa lạ gì đó, nàng gần như hoài nghi mình có phải nằm mơ, sau đó tỉnh lại trong phòng ngủ ở biệt viện hoàng gia không nữa.

Nàng vừa mới ngồi dậy, hai thị nữ áo trắng ngồi trên ghế hoa nhỏ bên giường liền đứng lên đi đến bên giường giúp nàng vén màng mỏng lên, dịu dàng nói: "Vương phi tỉnh rồi? Bữa trưa đã xong rồi, nô tỳ dọn lên ngay."

Nàng hiện tại là con tin, không bị giam trong địa lao, mật thất đã thấy rất ngạc nhiên rồi, thế mà còn được ăn ngon, ở tốt? Với những chuyện biến thái lúc trước Húc quang Thánh tử đã làm, hắn ta hiện tại không thể là người đối tốt với tù binh được.

Hai thị nữ áo trắng một đi truyền lệnh, một hầu hạ Tần Du Du rửa mặt, thay y phục.

Bữa trưa rất phong phú, so với trong vương phủ cũng không kém mấy, Tần Du Du nghĩ hiện tại người đã trên tay đối phương. Muốn hại nàng lúc nào cũng được, bỏ thuốc trong thức ăn hoàn toàn không cần thiết, cho nên cũng yên tâm ăn.

Nàng không có thừa sức đi hỏi hai thị nữ nơi này là nơi nào, linh tinh gì đó. Hỏi rồi cũng biết không có câu trả lời thật sự nào.

Húc quang Thánh tử không thể chỉ mời nàng ăn cơm đơn giản như vậy, sớm muộn gì sẽ phải chống lại hắn, nàng ăn no mới có sức chạy trốn.

Quả nhiên nàng ăn xong bữa trưa thì có một thị nữ áo trắng đi tới. Mời nàng đi gặp Húc quang Thánh tử.

Húc quang Thánh tử thay một thân y bào xanh lơ nghiêng người dựa vào ghế mềm trong noãn các, hai thị nữ áo trắng một đấm bóp chân một đấm vai cho hắn, còn có một thị nữ ở bên đánh đàn, rất phong lưu thích ý.

Tần Du Du liếc mắt một cái liền nhận ra hắn, bởi vì nơi đó không có nam nhân khác...

"Vương phi nương nương vừa rồi ngủ có ngon giấc không?" Húc quang Thánh tử mỉm cười nói.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du không đáp, nghiêng đầu lẳng lặng đánh giá viện này, nàng cảm thấy thời gian mình mê man không quá dài, sân viện hoa lệ như vậy không thể tùy ý tìm ra được, từ biệt viện hoàng gia đi ra, mang theo mình chạy đi nhanh thế nào cũng có hạn thôi, rất có thể nơi này thật ra là khu nhà cao cấp nào đó trong thành Tử Dạ!

"Không cần nhìn, nơi này quả thật là thành Tử Dạ, nhưng nàng cũng đừng hy vọng xa với phu quân vương gia của nàng có thể tìm tới nơi này." Húc quang Thánh tử lơ đãng nói, tùy tùy sờ soạng khuôn mặt thị nữ bên cạnh bóp chân cho hắn, vừa lòng nhìn thấy thiếu nữ đó mặt đỏ tới mang tai.

Người này là quá mức giảo hoạt, âm hiểm hay kiêu ngạo, tự đại quá sức đây?

Hắn biết rõ đám người Lương Lệnh phát hiện nàng mất tích, đương nhiên sẽ phát động mọi người toàn lực tìm kiếm, thế nhưng cứ như vậy ngông nghênh mang nàng trở lại thành Tử Dạ, cũng không sợ bị người phát hiện, trở thành cá trong chậu ư.

"Nói xem nào, vị sư huynh của ta bị các ngươi đưa tới nơi nào rồi?" Húc quang Thánh tử hỏi ra mấu chốt ngoài dự đoán của hắn.

"Sư huynh ngươi?" Tần Du Du ngạc nhiên, lập tức phản ứng lại, tên võ thánh cấp mười bốn không may bị Tiểu Khôi ăn luôn thì ra là Hạo quang Thánh tử - sư huynh của Húc quang Thánh tử!

Lần này rơi vào tay Húc quang Thánh tử, Tần Du Du cảm thấy an ủi nhất là hắn không phát hiện ra Tiểu Khôi, có phát hiện ra nhưng không xem trọng nó lắm, có lẽ nghĩ đó chỉ là một vật nuôi chó mèo bình thường trong biệt viện thôi.

May quá, may quá!

Húc quang Thánh tử đưa nàng bí mật rời đi, đầu óc Tần Du Du rất nhanh xoay chuyển, rất nhanh liền nghĩ thông suốt nguyên nhân.

Vậy Húc quang Thánh tử với Hạo quang Thánh tử cũng không phải cùng nhau lẻn vào biệt viện hoàng tộc, Húc quang Thánh tử ngấm ngầm đi, còn Hạo quang Thánh tử rất có thể ỷ vào tu vi cao bất ngờ trực tiếp xông tới.

Húc quang Thánh tử đến trễ một bước, đúng lúc bỏ lỡ cảnh Tiểu Khôi thăng cấp và ăn luôn Húc quang Thánh tử mới có câu hỏi như vậy.

https://thuviensach.vn

Nàng không rõ rắc rối của hai huynh đệ này lắm, đương nhiên không dám thẳng thắng đáp trả, chỉ ra vẻ kinh ngạc nói: "Tên áo đen đó?"

"Không sai."

"Ta bị hắn giữ chặt ngã trên mặt đất, sau đó nghe thấy một tiếng kêu lớn khủng bố, sau đó là tiếng thét thảm, ta cũng không thấy chuyện gì đã xảy ra?" Lời nói dối của Tần Du Du rất có thứ tự.

Nàng mấy ngày này đều suy xét mình sao lại bị Nghiêm Di lừa gạt, quyết tâm không bao giờ dễ dàng mắc mưu, bị lừa nữa, có lẽ là suy nghĩ nhiều, có lẽ từ trên người Nghiêm Di học được làm sao nói thật lừa gạt người, lúc nàng nói những lời này phản ứng rất tự nhiên, không có chút sơ hở nào.

Chương 144: Ngoại trừ ăn vẫn là ăn!

Húc quang Thánh tử nhíu mày, hắn với Hạo quang Thánh tử xưa nay bất hòa, lần này Hạo quang Thánh tử đưa người đi công kích biệt viện hoàng gia tất cả đều thuộc hạ trung thành đến chết của hắn ta, trong thời gian ngắn như vậy hắn không thể tìm được tin tức chính xác từ bên đó, chỉ mơ hồ từ dấu vết của đối phương phát hiện Hạo quang Thánh tử dường như đột nhiên mất tích.

Nhưng đối với hắn mà nói, Hạo quang Thánh tử chính là một mãng phu không đầu óc, hắn tuy nghi ngờ, nhưng cũng không để trong lòng nhiều. Một kẻ ngu ngốc bị hắn sắp đặt, xung phong thay hắn, cho hắn ta trở mình cũng không gây sóng gió gì được, nếu đã chết ngoài ý muốn, thì quá tốt rồi, hắn tránh khỏi được rất nhiều phiền toái.

"Nàng không hỏi xem ta mời nàng tới là muốn làm gì?" Húc quang Thánh tử đem lực chú ý trở lại trên người Tần Du Du, càng nhìn càng cảm thấy nàng quả thật đẹp quá mức động lòng người, so với trong bức vẽ hắn nhìn thấy còn xuất sắc hơn nhiều.

"Ngươi muốn làm gì?" Tần Du Du theo lời hắn hỏi lại.

Húc quang Thánh tử cười nói: "Ta muốn nàng thay ta tận hiếu với sư phụ lão nhân gia. Tiện thể khiến cho Thánh Bình Thân vương đại danh lừng lẫy ăn không ngon, ngủ không yên, hoảng sợ suốt ngày."

https://thuviensach.vn

Khiến cho Nghiêm Di ăn không ngon, ngủ không yên, hoảng sợ suốt ngày? Mục tiêu quá lớn, quá xa, nhưng muốn thực hiện e rằng rất khó.

Một kẻ có thể vì lừa nàng phục hồi đại pháo thánh tổ, liền tự đâm một kiếm lên tim mình, trong lòng hắn quan trọng nhất là nghiệp lớn thống nhất thiên hạ của Nghiêm thị hắn, chứ không phải loại tình cảm nhi nữ. Trong lòng Tần Du Du cười khổ, trên mặt cũng không như Húc quang Thánh tử mong muốn, lộ ra vẻ mặt lo lắng, hoảng sợ gì.

"Nàng không sợ hãi?" Húc quang Thánh tử khó hiểu hỏi. Từ lúc mới đầu, biểu hiện của Tần Du Du có chút ngoài dự liệu của hắn, bình tĩnh đến không có chút bộ dáng là con tin, tù binh gì cả.

"Ta cũng muốn gặp sư phụ ngươi, hỏi rõ ràng tung tích của mẹ ta, còn về Nghiêm Di, ngươi muốn làm gì ta cũng không ngăn được, sợ hãi có ích gì sao?" Tần Du Du nói.

Nàng quả thật rất sợ hãi thủ đoạn âm độc, biến thái của Húc quang Thánh tử này, nhưng nàng cũng nhìn ra được, ít nhất hiện tại hắn còn chưa định đối phó nàng, giá trị con tin này của nàng rất cao, chỉ cần không phải thật sự là kẻ điên. Cũng sẽ không dễ dàng xử trí nàng.

Nàng đoán chừng, ít nhất trước khi gặp Giang Như Luyện, Húc quang Thánh tử sẽ không xuống tay với nàng, nếu thật sự Giang Như Luyện có mối tình thấm thiết với mẹ nàng giống như lời Phong Quy Vân nói.

Suy nghĩ như vậy, nàng tự nhiên liền an tâm nhiều. Hơn nữa quả thật như lời nàng nói, nàng hiện tại sợ hãi thế nào cũng không thay đổi được vận mệnh. Cùng lắm chẳng qua cho Húc quang Thánh tử thêm vài phần lạc thú tra tấn người thôi, cần gì chứ?

Húc quang Thánh tử cười đánh giá nàng một lát, cười nói: "Không tệ, khó trách Thánh Bình Thân vương mặt lạnh, tâm lãnh cũng phải quỳ gối dưới váy mỹ nhân, quả nhiên rất thú vị."

Hắn duỗi thắt lưng. Vung tay ý bảo thị nữ bên cạnh đưa Tần Du Du trở về phòng, hắn bây giờ còn rất nhiều việc cần hoàn thành, chuyện đùa giỡn mỹ nhân. Không ngại chờ trở lại Phụng Thần giáo trước rồi nói.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua tiểu mỹ nhân trước mắt này, sao lại không giống như trong tin tức hắn có được?

Trong biệt viện hoàng tộc ngoài thành Tử Dạ, Tiểu Khôi lúc giữa trưa mới tỉnh lại, nhìn trái nhìn phải không thấy bóng dáng Tần Du Du đâu, chỉ có tên vương gia chán ghét muốn cướp Du Du của nó đang nói chuyện với Lương Lệnh cách đó không xa.

Hai người phát hiện nó đã tỉnh, người trước nhíu mày không nói, vẻ mặt không hề tốt, người sau lại lộ ra biểu tình cổ quái mấy phần thậm chí là kinh sợ.

Đã xảy ra chuyện gì? Du Du đâu? Tiểu Khôi cố chỉnh sửa lại lớp lông trên người bị vấy bẩn, dùng sức nhớ lại chuyện xảy ra lúc trước. Nó với Đại Chủy bị con yêu mã đáng giận lại đáng sợ Trú Vân Phi đó dẫn vào một nhà kho lớn ngoài thành nhìn sính lễ gì đó.

Trong nhà kho có rất nhiều rất nhiều đồ ăn vô cùng tốt, nó muốn ăn lắm. Đại Chủy bắt đầu nói phải chống cự sự hấp dẫn. Nếu đụng vào mấy thứ đó, Du Du sẽ bị tên vương gia khốn kiếp bắt mất!

Nó cố nhịn xuống không ăn, nhịn không nổi trước chính là Đại Chủy! Sau đó nó nhìn thấy quả Kiến Mộc Thần Thụ, hơn nữa Đại Chủy đã muốn ăn. Nó rốt cuộc nhịn không được cũng ăn luôn, sau đó thì... Nó ăn đến ngủ luôn.

Vừa cảm thấy tỉnh lại nó liền thăng cấp, còn nhìn thấy một nam nhân mặc y phục đen muốn đả thương Du Du, nó rất tức giận lại rất đói, liền há miệng một ngụm ăn hắn luôn...

Không xong! Du Du rất không thích nó ăn thịt người, nàng hiện tại lại không thấy, có thể vì thế mà tức giận, cảm thấy nó ghê tởm đáng sợ không?

Nó thật sự không phải cố ý, chỉ là nhịn không được! Hơn nữa người đó muốn làm thương tổn Du Du mà.

Tiểu Khôi càng nghĩ càng hoảng, cố tình bên cạnh không có Đại Chủy với Du Du, nó không muốn khí thế yếu đi trước mặt Nghiêm Di, cố ý cứng rắn chất vấn nói: "Du Du đâu? Ngươi giấu nàng ở nơi nào? Ta muốn Du Du, còn có Đại Chủy nữa!"

Nghiêm Di lạnh lùng nói: "Ngươi còn không biết xấu hổ nhắc đến Du Du, nếu không phải vì ngươi thăng cấp, nàng sẽ không đuổi mọi người ra khỏi biệt

https://thuviensach.vn

viện, lại càng sẽ không để Húc quang Thánh tử có cơ hội bắt nàng đi!"

Tiểu Khôi bị hắn mắng sửng sốt, nghe rõ ý tứ trong lời hắn, nhất thời gấp đến độ khóc lớn.

"Húc quang Thánh tử ở đâu? Ta muốn ăn hắn! Oa oa oa, ta muốn Du Du!" Tiếng khóc của Tiểu Khôi vô cùng thê lương.

Lương Lệnh khôi phục tâm lý xong, mới dám đến gần trấn an nói: "Tiểu Khôi đừng khóc, vương gia ngài đang nghĩ cách."

"Ông nội Lương, oa oa oa, ta không phải cố ý ngủ, ta không biết còn có tên khốn tới..." Tiểu Khôi cảm thấy Lương Lệnh xem như là người không tệ, nhịn không được lập tức bổ nhào vào lòng ông, khóc rống thất thanh.

Lương Lệnh run run một chút, do dự một lúc mới đưa tay vuốt vuốt nó an ủi.

Ông nghĩ đến tiếng rít gào đất rung núi chuyện tối qua, còn có đầu quái thú khủng bố đột nhiên xuất hiện đó, nghĩ đến tin tức ban đầu xác nhận đêm qua bị Tiểu Khôi một ngụm ăn luôn lại là nhị đệ tử Hạo quang Thánh tử của giáo chủ Phụng Thần giáo, đường đường một gã võ thánh cấp mười bốn, hiện tại không thể tiếp tục giữ tâm tình bình thương đối với Tiểu Khôi nữa.

Ý trong lời Tiểu Khôi nói rõ ràng là hối hận mình đêm qua sau khi ăn Hạo quang Thánh tử liền ngủ mất, kết quả ngay cả Húc quang Thánh tử mò tới cũng không phát hiện.

Nếu phát hiện, đoán chừng nó lại a ô một ngụm ăn luôn, thật sự là... Đáng tiếc!

"Ngươi hiện giờ thăng cấp, có thể cảm giác được vị trí của Tần Du Du không?" Giọng Nghiêm Di cố nhịn truyền đến, đây là lý dó duy nhất để hắn dễ dàng tha thứ con linh thú chỉ biết làm hỏng chuyện đợi ở trong thư phòng hắn.

Tiểu Khôi không muốn để ý tới hắn, nhưng khát vọng tìm chủ nhân về cao hơn tất cả, rốt cuộc nín khóc, thút thít nói: "Trong vòng một dặm có thể."

Ở kinh thành đình viện dài rộng, lớn nhỏ gì cũng không dưới một dặm.

Nghiêm Di nhắm mắt lại, hắn không nên trông cậy vào con thỏ ngu ngốc, chết tiệt này, trong đầu ngoại trừ ăn chỉ có ăn!

https://thuviensach.vn

Một tiểu thái giám bên ngoài bước nhanh vào, nâng một chồng giấy hoa đủ màu sắc hình dáng, khom người nói: "Vương gia, Lương công công lúc trước phân phó tìm nguồn giấy hoa viết thư và bút mực đã tìm được rồi, quả thật sản phẩm trong kinh thành, giấy hoa là tử "hiệu Thanh Ba", mực dùng là mực Tử Ngọc Lung Yên ở "phường Huyền Mặc".

"Tiếp tục tìm." Nghiêm Di trầm giọng nói.

Có thể mua ở hiệu Thanh Ba với phường Huyền Mặc gì đó, cho dù không phải hoàng thân quốc thích cũng sẽ không phải quan lại phú thương bình thường, phạm vi sẽ nhỏ lại.

Chương 145: Thể chất nguy hiểm

Tần Du Du sau khi gặp qua Húc quang Thánh tử, trở lại phòng chưa bao lâu, đã bị bọn thị nữ mời ra ngoài ngồi lên một chiếc xe ngựa tinh xảo.

Một thị nữ áo trắng cười tủm tỉm ngồi đối diện nàng mỉm cười nói: "Thánh tử phái nô tỳ bên cạnh bảo vệ vương phi nương nương, đường đi có chút xa, nương nương nghỉ ngơi một chút đi."

Nụ cười của nàng ta ngọt ngào mềm mại, nhưng ngay sau đó Tần Du Du ngửi thấy một mùi hương quỷ dị xông vào mũi, sau đó liền mất đi tri giác.

Lúc tỉnh lại bên ngoài sắc trời đã tối khuya, xa xa truyền đến tiếng đàn hát vui đùa ầm ĩ, gian phòng phú quý xa hoa lại diễm lệ, lãng phí, mùi son phấn nồng nặc.

Tần Du Du không vội đứng dậy, âm thầm đoán mình bị đưa tới nơi nào rồi. Mền gối, màn mỏng lọt vào tầm mắt đều là màu đỏ rực đẹp đẽ, khẳng định không phải gia đình bình thường có thể dùng được.

Một ý niệm mạnh mẽ hiện lên trong đầu, là thanh lâu!

Lúc nàng mới mấy tuổi, cùng sư phụ đến một cái thành trấn, đi qua tất cả khách điếm đầy ngập khách, nàng còn bị bệnh vì nghịch nước lạnh ở dòng suối nhỏ trên đường, sư phụ cuối cùng linh quang chợt lóe, bao hẳn một tòa tiểu lâu

https://thuviensach.vn

trong thanh lâu xa hoa nhất ở đó, cấm không cho ai tới gần, cứ như vậy cùng nàng ở trong lâu nghỉ ngơi một đêm.

Sư phụ ghét mền gối trong lâu không sạch sẽ, còn từng bắt tú bà suốt đêm đi mua bộ mới hoàn toàn về thay. Vì sư phụ vung tiền như rác, tú bà đương nhiên không hề dị nghị nhất nhất làm theo, nàng nhớ rõ cách bố trí trong phòng và mày sắc màn trướng cùng nơi này giông giống mấy phần.

Nàng đang cân nhắc, bỗng màn mỏng bị người vén lên, Húc quang Thánh tử xuất hiện bên giường... Cười đến cợt nhã như vậy hắn là Húc quang Thánh tử rồi? Tần Du Du trong lòng đoán, trừng mắt hắn không nói chuyện.

"Ta nói này, tiểu mỹ nhân tỉnh sao lại không lên tiếng?" Húc quang Thánh tử rất tự nhiên xuống bên giường, đưa tay lên sờ soạng mặt Tần Du Du.

Tu vi Tần Du Du bị phế, cho dù có lòng muốn trốn tránh cũng trốn không thoát, chỉ đành vội vàng ngồi dậy lui xa ra chút, trong lòng nàng âm thầm sốt ruột, người này xem ra không phải là người tốt, lỡ như hắn muốn nhân cơ hội làm chuyện ghê tởm gì với mình, thì phải làm sao bây giờ?!

Nàng không ngừng nhắc nhở mình không cần sợ, vừa cố gắng nghĩ cách đánh bay tất cả ý niệm biến thái không nên có trong đầu.

Húc quang Thánh tử tính tình âm độc, điên cuồng, cố kỵ duy nhất hình như cũng chỉ có vị sư phụ đó của hắn...

Mắt thấy tay của Húc quang Thánh tử lại muốn đưa tới, Tần Du Du không thể nhịn được nữa quát: "Dừng tay!"

Húc quang Thánh tử không để ý tới, cánh tay duỗi ra kiên quyết ôm Tần Du Du lại, cúi đầu ở trên mặt nàng hôn một cái, cười nhẹ nói: "Thơm quá! Nghiêm Di thật có phúc khí, nhưng giờ đây..."

Giọng nói hắn mờ ám, động tác lại làm càn, Tần Du Du cảm thấy được hơi thở ấm nóng của hắn phun lên gáy mình, ghê tởm đến toàn thân đều nổi da gà.

"Ngươi hiện tại đụng vào ta, sao không nghĩ lại sau này ăn nói thế nào với sư phụ ngươi?" Tần Du Du cắn chặt răng, lạnh lùng cảnh cáo.

Nàng trên tay chỉ có 1 cọng rơm cứu mạng này, lúc trước Húc quang Thánh tử từng nói muốn đưa nàng cho sư phụ Giang Như Luyện, nàng không biết Giang Như Luyện có tâm tư gì với minh, nhưng nghĩ đến dù là muốn trả thù mẹ nàng

https://thuviensach.vn

lấy người khác, hay xấu xa muốn nàng trở thành thế thân của mẹ nàng, cũng sẽ không muốn nhìn thấy Húc quang Thánh tử tự mình ra tay khinh bạc, làm bẩn nàng.

Động tác của Húc quang Thánh tử từ từ chậm lại, buông nàng ra, đưa tay nhẹ vén tóc mai bị rối loạn của nàng, cười nói: "Nàng thật là không ngu ngốc. Nàng với Nghiêm Di đã là phu thê thật sự thế nhưng còn có thể sống êm đẹp, muốn hầu hạ sư phụ cũng không có vấn đề gì. Cũng được, hôm nay trước hết buông tha cho nàng."

Tần Du Du cả người cứng ngắc, thứ nhất là ghê tởm, thứ hai cũng vì tin tức Húc quang Thánh tử nói ra.

Nàng quên mất một chuyện vô cùng quan trọng, dung mạo của mình chẳng những nghe nói vô cùng giống mẫu thân, thân thể đã trải qua cải tạo của thánh tuyền trong cấm địa, lại từng giúp Nghiêm Di, là người tốt nhất làm ngòi dẫn tán công do tu luyện loại thần công quỷ dị của thánh tổ này.

Nghe giọng của Húc quang Thánh tử, hắn biết cũng không nhiều, ít nhất không biết bí mật thân thể của nàng đã qua cải tạo, nhưng sư phụ Giang Như Luyện của hắn không thể không đoán ra, mình nếu rơi vào tay ông ta, hậu quả thật không tưởng tượng nổi.

Nếu không có điều này, Giang Như Luyện có lẽ sẽ vì mẫu thân không đối với nàng như thế nào.

Nhưng đối với một thân thể trẻ khỏe, địa vị cao, còn vĩnh viễn sống không đủ, cố tình chân khí tràn đầy, võ thánh cấp mười tám lúc nào cũng có thể dận động sinh tử kiếp mà nói, đặc thù thể chất nàng có thể trợ giúp tán công có lực hấp dẫn quá lớn.

Vì một đoạn tình cảm nhiều năm trước, vì một nữ tử không thương mình mà buông tha cho hấp dẫn như vậy, Tần Du Du cảm thấy khả năng rất thấp.

Nàng phải chạy trốn, chạy trốn trước khi rơi vào tay Giang Như Luyện.

Húc quang Thánh tử thấy sắc mặt nàng trắng bệch, nhưng lại không tự chủ được sinh ra vài phần thương tiếc, trong lòng âm thầm ngạc nhiên, chẳng lẽ hai mẹ con này thật sự có ma lực hay sao?

https://thuviensach.vn

Mặc kệ thế nào, hắn quả thật tạm thời không thể đụng vào nàng, hắn còn chưa xác định được sư phụ định đối với nàng như thế nào.

Húc quang Thánh tử có chút mất hứng đứng lên, phân phó thị nữ hầu hạ trong lòng đưa món ăn lên.

Nói thật, Tần Du Du đối với vẻ mặt dịu dàng giả cười của Húc quang Thánh tử, nghĩ đến chuyện hắn vừa muốn làm với mình, thật sự không có chút khẩu vị nào.

Cũng là loại hành động thân mật Nghiêm Di thường xuyên làm với nàng, thậm chí còn có rất nhiều hành vi càng quá phận hơn, nàng mỗi lần bị hắn đùa đến mặt đỏ tim đập. Cho dù là lúc hai người cảm tình chưa rõ ràng, nàng đối với hành vi mạnh mẽ thân cận của Nghiêm Di cũng chỉ cảm thấy sợ hãi khẩn trương, chưa bao giờ từng cảm thấy ghê tởm.

Hiện tại nhớ lại mấy tháng ngắn ngủi này thật giống như một giấc mộng, thì ra trong lòng nàng từ trước khi nàng chưa phát hiện, đã thật sự hướng về Nghiêm Di rồi, khó trách hắn có thể thoải mái khống chế nàng trong lòng bàn tay, lần lượt lợi dụng...

Tần Du Du cố gắng đè ép cảm xúc không biết là nhớ nhung hay thương cảm trong tim lại, vì duy trì thể lực có thể chạy trốn bất cứ lúc nào, nàng vẫn buộc mình cố gắng ăn thật nhiều, đem lực chú ý đặt lên bàn đầy món ngon.

Sau đó nghĩ tới Tiểu Khôi, không biết nó hiện tại thế nào?

Phát hiện không thấy mình, Tiểu Khôi nhất định sẽ sợ hãi lại khổ sở khóc không ngừng rồi? Đại Chủy còn hôn mê, Nghiêm Di trước nay không thích Tiểu Khôi, nhất định sẽ không an ủi, khuyên dỗ nó...

Ăn chút cơm mà tinh thần Tần Du Du hoảng hốt, cũng không chút chú ý vẻ mặt hơi đăm chiêu của Húc quang Thánh tử ở đối diện.

Giờ này phút này, Tiểu Khôi đúng là khóc.

Nghiêm Di ghét bỏ nó vô dụng, đúng lúc Đại Chủy cũng có dấu hiệu sắp thức tỉnh, vì thế đem nó vào biệt viện hoàng gia làm bạn với Đại Chủy, để lại một vài cao thủ chiếu cố bảo vệ chúng nó, mình thì vội vàng quay lại thành Tử Dạ tìm tung tích của Tần Du Du.

https://thuviensach.vn

Tiểu Khôi ngồi chồm hổm trong phòng, vừa khóc vừa lo lắng cho Du Du, thuận tiện hóa đau buồn thành sức ăn, mạnh mẽ ăn hết các món ngon Thập Nhị Lang đưa tới, dành vài giờ kể lại mấy chuyện ác ôn của Nghiêm Di cho Đại Chủy còn đang hôn mê bất tỉnh, thề rằng chờ sau khi Nghiêm Di tìm Du Du về rồi, sẽ ăn cho hắn nghèo trước, sau đó nhân lúc Du Du không chú ý, ăn hắn luôn!

Để xem hắn còn kiêu ngạo! Còn dám khi dễ nó, nói nó vô dụng nữa không!

Chương 146: Trời sinh phun lửa

Thập Nhị Lang nghe thấy ứa mồ hôi lạnh, cùng loại lời nói lúc trước Tiểu Khôi nói qua rất nhiều lần, bọn họ nghe xong đều ha ha cười không để trong lòng. Đêm qua tận mắt thấy một màn kinh sợ nó một ngụm nuốt trọn một gã võ thánh cấp mười bốn, hắn thấy vô cùng may mắn mình lúc trước nịnh bợ nó không tệ, bằng không khiến nó nóng nảy một ngụm với mình như vậy, hắn liền hoàn toàn xong đời.

Còn về an nguy của vương gia, hắn không phải quá lo lắng, trước không nói vương phi hắn là sẽ không đến mức mặc kệ linh thú của mình mưu sát chồng, cho dù thật sự nhẫn tâm như vậy, với thực lực của vương gia, Tiểu Khôi hắn là không đối phó được.

Hắn nhìn thoáng qua Đại Chủy đang ngủ bụng móng hướng lên trời trên đài, con linh thú này là của sư phụ vương phi, Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc. Linh thú của vương phi đáng sợ như vậy, linh thú của sư phụ nàng nhất định càng khó lường hơn!

Đại Chủy có bao nhiêu khó lường, đêm hôm sau người đóng giữ ở biệt viện hoàng gia liền biết ngay...

Lại một cơn mưa bão, gió lớn sấm chớp, biệt viện hoàng gia trực tiếp bị hơn mười sấm lớn đánh liên tục sụp còn một nửa, nửa còn lại bị Đại Chủy tỉnh lại không cẩn thận hủy hoàn toàn.

May mắn mọi người có kinh nghiệm Tiểu Khôi thăng cấp lúc trước, sớm có chuẩn bị đưa những thứ đáng giá trong biệt viện với mọi người rút khỏi đó, ngoại trừ phải xây dựng lại biệt viện, thật ra không còn tổn thất nào khác.

https://thuviensach.vn

Tiểu Khôi đã tính toán trước theo sát mọi người lui ra, cho đến khi trời sáng hẳn mới chạy vào xem tình trạng của Đại Chủy.

Không phải nó không có nghĩa khí, thật sự khi độ kiếp thực lực cường đại của nó chính là hậu quả của huyết mạch ác thú trong cơ thể tạm thời tỉnh lại, sau khi hoàn toàn thăng cấp, nó vẫn như trước là một con thỏ bình thường có chút yếu ớt. Nhiều lắm có thể một ngụm ăn cái gì đó lớn chút thôi, muốn thật sự nuốt một gã võ thánh cấp mười bốn đúng là hy vọng hão huyền.

Nghiêm Di đã từng nghe từ miệng Tần Du Du về điều này, mới có thể bắt nó ở trong biệt viện.

Nếu không, một con thỏ lợi hại như thế, lừa nó đến chiến trận hai quân giao chiến, một trận cuồng nuốt mạnh ăn, hiệu quả chấn động tuyệt đối không thể yếu hơn đại pháo thánh tổ được.

Thực lực của Tiểu Khôi không nên tồn lại trong thế tục này, cho nên vẫn bị phong ấn, chỉ có khi nó thăng cấp hoặc là bị kích thích vô cùng nghiêm trọng, gặp đại nạn sinh tử mới có thể đột nhiên bùng nổ.

Khi Tiểu Khôi thăng cấp sấm sét đầy trời cũng không sao, đến khi Đại Chủy thăng cấp, tùy tiện một đạo sấm chớp cũng đủ nướng nó thành thỏ nướng rồi, nó váng đầu mới đến gần náo nhiệt này.

Đại Chủy thăng cấp lúc trước, cũng loang lổ việc xấu. Tuy không giống Tiểu Khôi thấy vật sống liền nuốt, nhưng có một thói quen vô cùng ác liệt --- phun lửa xung quanh, gặp cái gì đốt cái đó, chẳng những toàn thân Đại Chủy cháy xém, còn có thể nhịn không được vẫn phun lửa.

Tiểu Khôi nghe Tần Du Du nói qua, nhiều năm trước sau khi Đại Chủy nhận thức sư phụ Tề Thiên Nhạc của nàng làm chủ, thăng cấp lần đầu liền đốt sạch nhà sư phụ, cho nên mỗi lần thăng cấp sau đó, sư phụ đều sẽ rất chú ý vì nó lựa chọn nơi thích hợp.

Thói quen xấu phun lửa của Đại Chủy này là dị năng của loại dị thú thượng cổ Hou, Đại Chủy lớn lên ngẫu nhiên có được huyết mạch của Hou*, tự nó không thể khống chế, cho nên Tề Thiên Nhạc tìm rất nhiều cách mới miễn cưỡng giúp nó ngăn chặn cơn tức, nhưng nó với Tiểu Khôi giống nhau, mỗi khi thăng cấp sẽ bùng nổ lớn.

https://thuviensach.vn

(*) Hou: còn gọi là Vọng Thiên Hống, Đăng Long, truyền thuyết là con của Long Vương, có thói quen canh gác.

Đám người Thập Nhị Lang mắt thấy một tòa biệt viện hoàng gia đang yên lành, qua vài hơi thở đã hóa thành một đống phê tích khô cằn, đều là một đầu mồ hôi lạnh.

Tiểu Khôi trong phế tích sôi nổi vừa chạy vừa kêu: "Đại Chủy? Đại Chủy ngươi ở đâu?"

"Khụ khụ, ta ở ngay đây!" Xa xa tiếng Đại Chủy ho hai tiếng nói, giọng nói có chút quái lạ.

Tiểu Khôi vội vàng chạy tới, giọng nói truyền từ sau một tòa núi đá giả bị đốt trụi, nó rất nhanh liền đi qua.

"Á! Ngươi là ai?! Đại Chủy đâu?!" Tiếng thét chói tai vang tận mây xanh dọa sợ đám người Thập Nhị Lang đuổi theo phía sau, hay là có người nào lẻn vào biệt viện quấy rối?!

Bọn họ chạy nhanh hơn tới, chờ bọn họ thấy rõ tình cảnh sau núi giả, toàn bộ mọi người ngây ngẩn cả người.

Đứng sau núi giả lại là một thiếu niên tóc đen áo đen, nhìn qua có lẽ khoảng mười bốn, mười lăm tuổi, làn da trắng, ngũ quan tinh xảo, xinh đẹp như một tiểu cô nương.

Mĩ thiếu niên trừng mắt nhìn Tiểu Khôi và đám người Thập Nhị Lang phía sau, có chút bất đắc dĩ mở miệng nói: "Ta chính là Đại Chủy..."

Thập Nhị Lang khiếp sợ đầu tiên chính là cấp bậc của Đại Chủy, yêu thú có thể hóa thân thành người ít nhất phải cấp mười, thực lực so với tu luyện giả cũng xấp xỉ võ thánh.

Khiếp sợ qua đi, một hồi im lặng, hình tượng Đại Chủy với bộ dáng thiếu niên trước mặt này... Kém quá xa rồi!

Tiếng nói của Đại Chủy với quạ đen không khác biệt lắm, cùng với dung mạo của thiếu niên này mang đậm nữ khí âm nhu, suy nghĩ và cảm thấy không biết nói sao.

Đại Chủy bị Tiểu Khôi và ánh mắt của đám người Thập Nhị Lang làm xấu hổ, hừ nói: "Trí giả cơ trí, trưởng thành không quan hệ tới tuổi tác, bề ngoài, các

https://thuviensach.vn

người bớt nhìn kỳ quái đi!"

Tiểu Khôi nghi hoặc, đi lòng vòng quanh hắn ta vài vòng, ngửi ngửi người hắn ta mấy lần, rốt cuộc xác định đây thật sự là Đại Chủy đồng bạn của mình, nhất thời kích động: "Đại Chủy, ngươi rốt cuộc biến hóa rồi, thật tốt quá! Thật tốt quá! Oa oa oa, mau dẫn ta đi tìm Du Du, Du Du bị Húc quang Thánh tử bắt đi rồi!"

Đây là chuyện Tiểu Khôi để ý nhất, nó rất muốn ra cửa tìm Du Du, mà nó lại hay bị lạc đường, e rằng Du Du chưa tìm được, mình đã bị lạc trước rồi. Đại Chủy rốt cuộc biến hóa thành người, muốn dẫn nó đi đâu cũng tiện hơn nhiều.

Tiểu Khôi gấp gáp nhảy lên vai Đại Chủy, liên tục thúc giục nói: "Mau mau mau, chúng ta đi cứu Du Du, ngươi nướng chín tên Húc quang Thánh tử chết tiệt đó, ta một ngụm nuốt trọn hắn ta!"

Đại Chủy không ngờ mình vừa tỉnh lại đã nghe thấy tin tức này, lập tức hỏi mượn Thập Nhị Lang con ngựa chạy nhanh về thành Tử Dạ.

Hắn hiện ra nguyên hình bay về đương nhiên nhanh hơn, nhưng hắn tuy thăng lên thành yêu thú cấp mười, thân thể nguyên hình vẫn nhỏ như trước, ngay cả cái đầu Tiểu Khôi cũng lớn hơn nó, ở trên lưng nó vốn không thế sống yên, cho nên đành phải cưỡi ngựa vậy.

Tiểu Khôi tuy sợ ngựa, nhưng bám ở trên đầu vai hắn không cần tiếp xúc với ngựa, ngược lại không sao cả.

Thập Nhị Lang đưa thuộc hạ theo chân bọn họ một đường về thành, trên đường kể lại sơ lược tình huống mình biết hết một lần.

Tiểu Khôi với Tần Du Du giống nhau, trong lòng, trong mắt đối với Phụng Thần giáo không có thiện cảm, nghĩ đên Tần Du Du không biết có bị đám biến thái của Phụng Thần giáo làm tổn thương, ức hiếp không, lòng lại nóng như lửa đốt.

Đại Chủy ngược lại như lão thần khắp nơi, còn an ủi Tiểu Khôi nói: "Yên tâm đi, ta thấy Du Du là người phúc hậu, nhất định không có cái gì ngoài ý muốn đâu."

"Thật vậy chăng?" Tiểu Khôi mỗi lần nghĩ đến mình vì ham ngủ, mới để Du Du bị Húc quang Thánh tử gì đó bắt đi, trong lòng đều áy náy không thôi, nó

https://thuviensach.vn

gắng gượng không chịu yếu thế trước mặt Nghiêm Di, nhưng trước mặt Đại Chủy sẽ không cần che giấu gì cả."

"Đương nhiên là thật, mắt trí giả rộng lớn, lời tiên đoán cho tới bây giờ bách phát bách trúng." Đại Chủy tự tin nói.

Hắn không nói cho Tiểu Khôi, lúc hắn thăng cấp thấy một ít hình ảnh vụn vặt có quan hệ với Tiểu Khôi, Du Du, đây là dị năng thiên phú của Thánh Âm Bát Ca hắn, hình ảnh này đều là những đoạn chuyện ngắn tương lai sẽ xảy ra.

Lần này, hắn nhìn thấy nam nhân có nụ cười rất "mùa xuân" cầu hôn Du Du...

Chương 147: Lời tiên đoán của Đại Chủy

Bọn họ một đường rất nhanh trở về Thánh Bình Thân vương phủ ở kinh thành, không khí trong phủ căng thẳng, hiển nhiên hai ngày Tần Du Du mất tích này, trên dưới trong phủ không ai sống dễ chịu.

Đại Chủy với Tiểu Khôi trực tiếp chạy ngay đến thư phòng của Nghiêm Di tìm người. Nghiêm Di nhìn thấy Đại Chủy hóa thân thành người, cho dù sớm có chuẩn bị tâm lý, vẫn rất ngạc nhiên với khuôn mặt của Đại Chủy, nhưng hắn giờ phút này trong lòng tất cả đều là bóng dáng của Tần Du Du, cho nên rất nhanh liền phản ứng lại, lộ ra sắc mặt vui mừng hiếm thấy nói: "Ngươi đến đúng lúc, nhìn xem có thể thám thính được tin tức của Du Du không! Nàng hắn là còn ở trong thành Tử Dạ!"

Lương Lệnh nghĩ đến chuyện Đại Chủy có thể thông qua trăm con chim hỏi thăm tin tức, tinh thần cũng rung lên, lướt nhanh lấy một bức tranh cuộn tròn bên cạnh mở ra cho Đại Chủy xem: "Đây là bức vẽ Húc quang Thánh tử, hắn ta tu luyện 'Trường Xuân Quyết' của Phụng Thần giáo, có khả năng mị hoặc, dung mạo cực kỳ xuất chúng, nhận ra được."

Đại Chủy với Tiểu Khôi từ trước đã nghe qua tên tuổi của Húc quang Thánh tử Hạ Hi Triều, chưa thấy qua người thật, nghe vậy đều cùng tới xem.

Tiểu Khôi đối với mỹ nam tử cười khiến người ta như cây gặp gió xuân trên bức tranh mà nhe răng trợn mắt. Trong cảm nhận của nó, đây là tên khốn kiếp cần

https://thuviensach.vn

"được" nó ăn luôn, bộ dáng đẹp hay xấu đều là tên khốn, vẫn phải ăn luôn.

Đại Chủy thấy rõ người trên bức tranh, vẻ mặt trở nên vô cùng cổ quái.

"Thế nào? Ngươi gặp người này rồi?" Nghiêm Di nhanh hỏi.

Đại Chủy rung đùi đắc ý nói: "Chưa từng gặp."

Nghiêm Di trong lòng sinh hoài nghi, nhưng hai linh thú này như thế nào cũng sẽ không hại Du Du, cho nên hắn tuy thất vọng, thật cũng không có truy hỏi, chỉ để Đại Chủy mau chóng đi ra ngoài tìm tin tức của Tần Du Du, nếu có thu hoạch nào lập tức báo cho bọn họ biết, đến cứu người.

Đại Chủy với Tiểu Khôi mới đi ra thư phòng, Tiểu Khôi đã khẩn cấp thúc giục: "Đại Chủy, nhanh đi nhanh gọi bạn bè chim chóc của người ra đi! Hỏi chúng nó xem ai đã gặp qua Du Du với cái tên Húc quang Thánh tử chết tiệt đó."

Đại Chủy khí định thần nhàn, lộ ra nụ cười quỷ dị, nhỏ giọng nói: "Đừng nóng vội."

"Sao có thể không vội?!" Tiểu Khôi suýt nữa hét ầm lên.

"Húc quang Thánh tử đó hắn sẽ không thương tổn Du Du." Đại Chủy chắc chắn nói.

"Ngươi biết?" Tiểu Khôi rất hoài nghi.

Đại Chủy đưa nó ra khỏi Thánh Bình Thân vương phủ mới nói: "Lúc ta thăng cấp nhìn thấy rất nhiều hình ảnh, tranh vẽ vụn vặt, trong đó có một chút về Du Du, có một nam nhân cầu hôn Du Du, nam nhân đó chính là Húc quang Thánh tử chúng ta vừa nhìn thấy!"

"Cái gì?!" Tiểu Khôi giật mình không thôi, rất nhanh lại lắc đầu nói: "Sư phụ có nói, Phụng Thần giáo này cũng không phải người tốt! Nói không chừng hắn muốn ép Du Du gả cho hắn, nhất định là như vậy! Hắn thấy Du Du xinh đẹp, lại biết cơ quan thuật, liền cùng tên khốn bên trong đó giống nhau, lừa Du Du gả cho hắn ta."

Nó vừa nói, vừa chu chu miệng hướng về Thánh Bình Thân vương phủ, "tên khốn bên trong đó" không hề nghi ngờ là chỉ Nghiêm Di.

Đại Chủy gật đầu nói: "Cái này cũng có thể, nhưng ta thấy tình cảnh trong hình ảnh đó, ít nhất Húc quang Thánh tử không giống sẽ làm hại Du Du."

https://thuviensach.vn

Tiểu Khôi nghĩ nghĩ cũng có đạo lý, khi Nghiêm Di muốn lừa Du Du làm thê tử hắn, ngoài mặt đối với Du Du tốt lắm, Húc quang Thánh tử nếu muốn làm chuyện giống Nghiêm Di, nhất định sẽ không ngược đãi Du Du.

Suy nghĩ như vậy, nó tạm yên lòng. Du Du nhất định phải tìm, nhưng biết nàng hắn là trong thời gian ngắn sẽ không bị thương tổn, có thể từ từ tìm, gạt người của Nghiêm Di đi tìm, rồi cùng Du Du chạy, để hai bên đều tìm không thấy!

"Ngươi còn nhìn thấy cái gì?" Tiểu Khôi không hề sợ hãi, lo lắng, còn có tâm tình tò mò Đại Chủy cũng đoán được cái gì nữa.

Đại Chủy nhìn thất tinh bát lạc, chỉ có một hình ảnh không nối liền, rất nhiều ngay cả tự nó cũng nói không rõ là có ý nghĩa gì, thậm chí người trong hình với địa phương cũng không nhận ra được.

Dựa vào kinh nghiệm lúc trước, những hình ảnh đó không thấy được đều có liên hệ lớn gì đó đến bản thân nó, chính là chuyện sau này đến lúc đặc biệt nó sẽ gặp được.

Nhưng có một hình ảnh làm nó rất phấn chấn. Gấp gáp muốn chia sẻ với Tiểu Khôi: "Ta thấy Thiên Nhạc, chắc là ở trong hang núi rất kỳ quái, trong hang đó ta cho tới giờ chưa thấy qua, có thể là cơ quan hoặc cái khác, nhưng đó xác thực là Thiên Nhạc, hắc hắc! Chúng ta có lẽ không lâu nữa có thể tìm thấy ông ấy rồi!"

"Thật tốt quá! Tìm được sư phụ, chúng ta liền cùng Du Du quay về ở núi Tiểu Xung đi, không còn phải sợ mấy tên khốn bên ngoài này nữa!" Tiểu Khôi hứng phấn nói.

Trong lòng Tiểu Khôi, sư phụ Tề Thiên Nhạc là chỗ dựa vững chắc lớn nhất, tốt nhất, hơn nữa sẽ không cướp Du Du của nó, trên đời không có nam nhân nào tốt hơn sư phụ được. Nó vô số lần nằm mơ trở lại núi Tiểu Sơn, cùng với sư phụ, Du Du, cùng nhau trôi qua những ngày khoái hoạt, không lo lúc trước, ngẫu nhiên sư phụ sẽ dẫn cả đám đi ra cửa chơi.

Sư phụ có vô số chuyện kể thú vị, đối xử nó sủng ái có thêm giống như Du Du, chưa bao giờ ghét bỏ nó.

https://thuviensach.vn

Tâm tình Đại Chủy cũng rất phấn khởi, nó nhìn nhìn lổ tai của Tiểu Khôi vui vẻ đến dựng thẳng lên thật dài, quyết định tạm thời không kể lại hình ảnh tương lai nó nhìn thấy về nó cho Tiểu Khôi nghe, miễn dọa nó sợ.

Nó thế mà nhìn thấy Trú Vân Phi một ngụm ngậm lấy Tiểu Khôi giãy giụa không thôi chạy như điên trong núi!

Tiểu Khôi sợ nhất là Trú Vân Phi, nếu để nó nghe được, nhất định sẽ sợ tới mức oa oa khóc lớn.

Tiểu Khôi khóc giống như tiếng ma thủng não, chỉ có Du Du mới chịu được, nó nghe thấy đã muốn chạy ra xa rồi. Hiện tại nó đang ghé vào trên vai, bên cạnh lổ tai, khóc lớn lên thế còn gì nữa, nó cũng không muốn biến thành một con Thánh Âm Bát Ca điếc đâu.

Cho nên, giữ lấy tương lai của chính mình, nó đừng nói gì thì hơn.

So với tụi nó, tâm tình Nghiêm Di vô cùng trầm trọng, hắn chỉ cần nhắm mắt, liền nhịn không được nghĩ đến tình cảnh của Tần Du Du, Húc quang Thánh tử không biết sẽ tra tấn nàng thế nào...

Lý trí nói cho hắn, Húc quang Thánh tử hiện tại đại khái sẽ không làm gì Tần Du Du, dù sao nàng có giá trị rất lớn, chỉ cần thật sự không phải kẻ điên, cũng sẽ không vào lúc này ra tay với nàng.

Nhưng nếu qua thêm mấy ngày nữa? Tin tức chiến sự đưa tới, nhất là sự xuất hiện của đại pháo thánh tổ, đánh cho nhiều quân Li quốc chết thảm liên tiếp bại lui truyền tới, Húc quang Thánh tử sẽ trả thù Tần Du Du thế nào?

Dù là ai cũng đều có thể nghĩ đến, sự xuất hiện của đại pháo thánh tổ tuyệt đối có quan hệ với Tần Du Du.

Đối với một nữ nhân sắp hại mình nước mất nhà tan, Húc quang Thánh tử còn có thể nương tay sao?

Không được! Hắn phải nhanh lên, nhân lúc tình trạng chưa tệ hại nhất, còn chưa xảy ra chuyện gì, cứu Du Du trở về.

Nghiêm Di không thể không thừa nhận, Húc quang Thánh tử có lẽ tu vi với hắn còn có chênh lệch khá lớn, nhưng về thủ đoạn, quả thật là đối thủ vô cùng đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Hắn thật vất cả dựa vào giấy hoa với mực Húc quang Thánh tử để lại tìm ra tung tích hắn ta, hắn ta lại ở trước một phút bình tĩnh mà đưa Tần Du Du biến mất, hơn nữa xóa sạch manh mối.

Thành Tử Dạ người đông đúc, đủ loại người, hơi thở pha tạp khó phân biệt, muốn ở đây tìm một, hai tên cao thủ cố tình ẩn nấp nói dễ hơn làm?

Hơn nữa Húc quang Thánh tử rõ ràng còn trong kinh có qua lại với một số người, thủ đoạn yêu tà lại nhiều, nhờ vào sự che giấu của bọn họ, khiến hành động tìm kiếm của hắn gặp khó khăn.

Chương 148: Trạm tiếp theo, lãnh cung

Nghiêm Di quả thật quyền cao chức trọng, chỉ ở dưới hoàng đế Nguyệt quốc, nhưng hắn cũng không thể không quan tâm mà điều tra từng phủ đệ trọng thần, hoàng tộc trong kinh được.

Nếu hắn làm vậy, e rằng ngày hôm sau các trưởng lão bên Tư Đế Hương đó sẽ đến hỏi tội, cản trở ngay.

Thành Tử Dạ này quả thật là nơi hoàng quyền mạnh nhất, quản lý nghiêm mật nhất, nhưng đồng thời cũng là nơi Nghiêm Di phải sợ "ném chuột vỡ bình".

Mỗi khi nghĩ như vậy, Nghiêm Di liền buồn phiền không thôi.

Hiện giờ hắn chỉ có thể chờ, chờ giờ phút Húc quang Thánh tử có ý đồ phá vây rời đi.

Một bên khác, kình địch của hắn - Húc quang Thánh tử cũng trải qua những ngày không tốt lắm. Hai ngày ngắn ngủi hắn liên tiếp thay đổi ba nơi, khả năng truy lùng của Nghiêm Di khiến hắn xem thế là đủ rồi.

Mỗi lần hắn nghĩ hắn đã xóa rõ ràng tất cả dấu vết, manh mối, không bao lâu sau liền phát hiện người của Nghiêm Di sờ tới cửa, khiến hắn thật sự đau đầu.

Chơi trốn tìm như vậy thêm nữa, hắn một ngày nào đó cũng bị bắt. Vốn bên cạnh hắn còn có mang theo cả một phái đoàn thị nữ trẻ đẹp, hiện tại không thể không lệnh các nàng ta đều tự ẩn nấp, chỉ để lại hai tùy thị đắc lực lại bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du bị bắt đi theo bên cạnh hắn không ngừng rời đi, đương nhiên cũng có thể cảm thấy được có thay đổi. Húc quang Thánh tử tuy trên mặt luôn tươi cười như cũ, nhưng ngẫu nhiên vẫn sẽ thấy ở đuôi lông mày, khóe mắt lộ ra vài phần buồn bực, lo âu.

Nàng ngoại trừ vui sướng khi người gặp họa ra, cũng nhịn không được có chút đắc ý --- đắc ý vì Nghiêm Di, tên khốn này quả nhiên rất lợi hại nha.

Nhưng đắc ý qua đi sẽ tự kiểm điểm mình, nàng rõ ràng đã quyết định cắt đứt quan hệ với hắn rồi, hắn lợi hại hay không thì có liên quan gì đến nàng? Nàng đắc ý cái gì chứ?

Ngay cả trước đó một lần, nàng lần thứ năm bị hôn mê, tỉnh lại phát hiện lại thay đổi nơi ở.

Khác những phòng xa hoa lộng lẫy lúc trước, nơi dừng chân lần này nhìn qua rất không tốt. Màn gối cũ kỹ, có mùi nấm mốc xưa cũ, trong phòng đơn sơ đến giường gỗ của mình ngủ này cũng bong tróc sơn, rương gỗ ở góc tường bị mục nát, không có các dụng cụ khác, ngay cả một cái giống băng ghế cũng không có.

Xung quanh rất im lặng, trong phòng cũng không có ai, Tần Du Du đứng dậy đẩy cửa ra ngoài, bên ngoài là một cái sân nho nhỏ, tường viện cao gần hai trượng, đường thông ra ngoài duy nhất là một cửa gỗ thấp bé bị khóa trái.

Trong viện trụi lủi, cái gì cũng không có, ngay cả trong ngày xuân này cũng không có chút cảm giác sức sống nào.

Đây là nơi quỷ quái nào?

Tần Du Du trên người không vận nổi một chút chân khí, chỉ có thể giương mắt nhìn tường cao, cửa gỗ, nếu nàng dùng một chút tu vi, cũng đủ để vượt qua tường, hoặc là chưởng nát cửa gổ thoát ra.

Cố tình nàng hiện tại cái gì cũng không làm được.

Nàng lắc đầu cười khổ xoay người trở lại phòng, Húc quang Thánh tử nếu yên tâm để nàng một mình ở chỗ này, nhất định đã xác định nàng gọi cầu cứu thế nào cũng không có ai phản ứng, cho nên nàng cũng không lãng phí khí lực làm gì.

https://thuviensach.vn

Trở lại phòng nhìn kỹ xem có thể có cài gì có thể giúp nàng thoát vây còn tốt hơn.

Kết quả không ngoài dự đoán làm người thất vọng, ngoại trừ xác nhận phòng này hẳn là có hơn mấy năm không ai ở, không có thu hoạch gì thêm. Trong rương gỗ ở góc tường trống rỗng, chỉ có một cái màn cũ mốc meo.

Tần Du Du từ nhỏ đi theo bên cạnh sư phụ du lịch thiên hạ, cũng xem như biết không quá ít, nơi kỳ quái giống như vậy thật đúng là thấy không nhiều lắm.

Căn phòng này rách nát, nhìn qua lại dùng vật liệu vô cùng vững chắc, lại càng không nói tường viện bên ngoài cao khác thường, phòng ốc sân nhỏ như vậy tiêu phí không ít, cố tình bên trong lại đơn sơ như thế.

Nhìn thật như là chuyên dùng để giam giữ người.

Nàng ngồi trên giường ngơ ngẩn cả người, bỗng nhiên nghe thấy có người bên tai cười nói: "Vương phi nương nương ở không quen nơi đơn sơ như vậy?"

Tần Du Du vừa ngẩng đầy, phát hiện một nam nhân mặc y phục thái giám đứng ở trước mặt nàng, nghe giọng nói thêm khuôn mặt cợt nhả đó hẳn là Húc quang Thánh tử rồi, mà Húc quang Thánh tử sao lại mặc y phục thái giám?

"Nàng không nhận ra ta?" Húc quang Thánh tử phát hiện ánh mắt Tần Du Du nhìn hắn chẳng những kinh ngạc, còn lộ ra vài phần xa lạ, không khỏi kỳ quái nói.

Hai, ba ngày này Húc quang Thánh tử đã mơ hồ phát hiện Tần Du Du dường như không nhớ được người, mấy thị nữ bên cạnh hắn nàng không nhận ra, ngay cả với hắn, cũng thường xuyên lộ ra loại biểu hình nghi hoặc, xa lạ.

"Ngươi là Húc quang Thánh tử." Tần Du Du khẳng định nói, dựa vào suy đoán bình thường cũng có thể đúng.

Húc quang Thánh tử không tiếp tục hỏi nữa, hắn với Tần Du Du là kẻ địch không phải bạn bè, cho dù Tần Du Du trả lời hắn cũng không tin tưởng.

"Đoán xem nơi này là đâu?" Húc quang Thánh tử rất tự nhiên ngồi bên cạnh nàng.

Tần Du Du cảm thấy khoảng cách xem như bình thường, không phản ứng nhiều, phản ứng của nàng càng mạnh, sẽ chỉ làm tên biến thái này càng tệ hơn, tăng thêm hành động thôi.

https://thuviensach.vn

"Nơi này là hoàng cung." Tần Du Du đối với đáp án của mình cũng có chút không chính xác.

Nếu không phải vì Húc quang Thánh tử không dùng y phục bình thường, nàng tuyệt đối sẽ không nghĩ như vậy.

Số lần nàng tiến cung rất nhiều, nàng cũng không đếm hết được, nhìn thấy đều là hành lang trạm trổ, xà ngang trang hoàng, đình đài cung điện to lớn, đẹp đẽ, chưa từng thấy viện nào đơn sơ, quạnh quẽ lại nhỏ hẹp như vậy?

"Nàng thật không phải ngu ngốc, nàng nhất định không thể ngờ được, trong hoàng cung còn có nơi như vậy rồi?" Húc quang Thánh tử ngồi như không ngồi, dựa vào thành giường.

Tần Du Du trong lòng vừa động, bỗng nhiên hiểu ra: "Nơi này là lãnh cung?"

Nàng nghe sư phụ kể rất nhiều chuyện xưa, trong đó có một chút nghe đồn về hoàng hậu, phi tử, hoàng tử, công chúa trong hoàng cung, cũng có về một cung nữ sống chết trong lãnh cung ra sao, sau đó một đứa nhỏ thành hoàng đế linh tinh này nọ, không biết là lịch sử của triều đại nào, quốc gia nào.

Húc quang Thánh tử có chút bất ngờ, lẽ ra với sự trải nghiệm của Tần Du Du không có khả năng tiếp xúc với cái gì có liên quan đến lãnh cung, mà nàng lại cố tình lập tức đoán được.

"Không thể tin được, vương phi nương nương hàng vạn hàng nghìn sủng ái một thân thế mà cũng biết lãnh cung." Húc quang Thánh tử hả hả cười, nụ cười có chút không giống bình thường.

Tần Du Du lười phản ứng hắn, trong lòng không thể không thừa nhận người quả thật giỏi!

Giấu người ở nơi ngay dưới mí mắt Nghiêm Di dễ dàng xem nhẹ nhất, mỗi người nghĩ trong hoàng cung cấm vệ nghiêm ngặt, hắn lại có cách đem mình một người sống lẻn vào.

Hơn nữa nơi lãnh cung này, người trong cung tránh còn không kịp, hắn chỉ cần khiến thái giám, ma ma phụ trách trông coi nơi này biến thành con rối sống, sẽ không cần lo lắng có người để lộ bí mật.

https://thuviensach.vn

Thậm chí hắn động tay động chân gì, dù mình ở trong này ầm ĩ kêu to, người bên ngoài có lẽ chỉ nghĩ cung phi bên trong nổi điên hồ ngôn loạn ngữ thôi, không ai tin.

Nàng không nói lời nào, Húc quang Thánh tử cũng rất có hứng thú tìm người nói chuyện trời đất.

"Ta vì ở trong lãnh cung này tìm một cái viện sạch sẽ cho vương phi nương nương ở đã tốn nhiều tâm tư. Ở đây nơi sạch sẽ quá hiếm, không phải trên tường đầy vết máu, thì dây thừng trên xà còn chưa tháo xuống. Thật sự rất phiền toái đó." Trong lời nói của Húc quang Thánh tử lộ ra hàn ý khiến da đầu người run lên.

- Tiểu Khôi có huyết thống ác thú:

Ác thú là mãnh thú nổi tiếng thượng cổ trong truyền thuyết. Thân hình giống dê (cừu), mắt ở dưới nách, răng hổ mình có móng, tiếng kêu giống trẻ con, đầu lớn, còn có miệng rộng bẩm sinh. Vô cùng tham ăn, nhìn thấy cái gì liền ăn cái đó, ngay cả người.

- Đại Chủy có huyết mạch của Hou:

Hou trong truyền thuyết Đông Hải, chính là tổ tiên của kỳ lân, hình dạng giống con ngựa lớn, trên người có vảy, chẳng những có thể bay, còn có thể phun lửa, hung mãnh lạ thường, dùng rồng làm thức ăn, hơn nữa thích ăn não rồng.

Chương 149: Lý do biến thái

Tần Du Du nghe hiểm ám chỉ trong lời nói của hắn, không khỏi sợ hãi.

Lá gan nàng không nhỏ nhưng dù sao vẫn là nữ tử trẻ tuổi, bỗng nghe nơi mình ở lúc trước có thể có người chết oan thậm chí không chỉ một, dù là ai cũng sẽ cảm thấy trong lòng không thoải mái.

Hơn nữa trong mấy chuyện bên giường sư phụ kể cũng không thiếu mấy đoạn khủng bố về ác quỷ, oan hồn đòi mạng linh tinh, sức tưởng tượng một khi bị

https://thuviensach.vn

kích thích mở ra sẽ rất khó dừng, Tần Du Du càng nghĩ càng sợ, cũng rất nhanh hiểu Húc quang Thánh tử là có ý định dọa nàng.

Nàng thua người không thua trận địa, cố gắng giữ bình tĩnh, lạnh lùng nói: "Từng chứng kiến thủ đoạn Thánh tử dùng cổ giết người, mấy tần phi bị chém chết, treo cổ trong cung, lại có gì đáng sợ nữa."

Húc quang Thánh tử ha hả cười nói: "Cũng đúng, sinh tử của nữ nhân trong cung vốn là chuyện rất tầm thường. Mẹ ta cũng chết trong lãnh cung... Nói đến, ta có thể có hôm nay, cũng là nhờ công lao của mẫu thân nàng."

Mẫu thân của Húc quang Thánh tử chết trong lãnh cung? Làm sao có thể? Hơn nữa...

"Ngươi biến thái như vậy là chuyện của ngươi, có quan hệ gì tới mẹ ta?!" Tần Du Du khó chịu phản bác nói, nàng tuy chưa từng gặp mẫu thân của mình, nhưng từ những chuyện xảy ra trên người bà, không khó đoán bà là người có tình có nghĩa, lại cực kỳ có chủ kiến, nếu không sẽ không cự tuyệt tình cảm sâu nặng của nhân vật đứng đầu Giang Như Luyện, kiên trì cùng phụ thân không biết tên của mình, thậm chí vì vậy mà bị đuổi giết cũng đến chết không rời.

Nữ tử như vậy, làm sao có thể có quan hệ với kẻ tư tưởng biến thái, âm độc Húc quang Thánh tử này được?

Húc quang Thánh tử bị Tần Du Du mắng thẳng thừng ngược lại cũng không hề giận dữ, đột nhiên vươn tay khẽ vuốt khuôn mặt nàng nói: "Khuôn mặt này có ma lực gì, mới có thể khiến sư phụ ta cùng Nghiêm Di đó mê muội như vậy."

Tần Du Du không thể nhịn được nữa, một tay vung bàn tay hắn ra, bật dậy lui vài bước, mắt thấy Húc quang Thánh tử còn muốn tới, không thể không quát to: "Nếu biết sư phụ ngươi thích khuôn mặt của ta, ngươi tốt nhất thành thật một chút!"

Động tác của Húc quang Thánh tử dừng lại, cười hừ nói: "Nàng cũng chỉ có một chiêu này? Cũng đúng, ta còn chưa muốn động vào nữ nhân sư phụ cảm thấy hứng thú đâu. Trước khi trời tối, nơi này chỉ có hai người chúng ta. Nàng không cần trốn xa như vậy. Lâu ngày nhàm chán, lại đây trò chuyện góp vui cho ta."

Nụ cười của hắn dịu dàng, trong giọng nói đầy lừa gạt, Tần Du Du không tự chủ được bước lên vài bước, trở lại bên giường, cho đến đầu gối đụng vào cạnh

https://thuviensach.vn

giường, nàng mới đột nhiên bừng tỉnh.

Nguy to! Mị hoặc thuật thật là lợi hại! Lúc nãy nàng vẫn cẩn thận đề phòng. Không ngờ thoáng lơi lỏng liền...

Húc quang Thánh tử này thật sự quá đáng sợ.

Húc quang Thánh tử phát hiện ánh mắt nàng bỗng khôi phục thanh tỉnh, có chút bất ngờ nhìn hai mắt nàng, cười nói: "Nhân lúc tâm tình ta không quá tệ, vương phi nương nương nên nghe lời đi."

Tần Du Du rất bất đắc dĩ, hiện tại nàng quả thật không có khả năng đấu với Húc quang Thánh tử. Hắn mất hứng, Vươn một ngón tay cũng đủ nghiền chết nàng mười tám lần, càng đừng nói thủ đoạn của hắn quỷ dị tầng tầng, cho nên nàng cắn cắn môi. Cuối cùng ngoan ngoãn ngồi ở đầu giường khác, thức thời mới là tuấn kiệt.

Húc quang Thánh tử tuy không ra tay lần nữa, nhưng ánh mắt trên mặt hắn xoay tới xoay lui, nhìn nàng kinh hồn bạt vía, sởn cả gai ốc.

Tần Du Du vắt óc suy nghĩ không ra cách nào khoát khỏi cục diện nguy hiểm nhất này, bỗng nhiên nhớ tới câu nói không đầu không đuôi của hắn lúc nãy, liền hỏi: "Đều nói phụ thân người là vì ngươi cho mới có thể lên làm quốc quân Li quốc, mẹ ngươi sao lại chết ở lãnh cung? Nói láo không có cơ sở."

Nàng cảm thấy Húc quang Thánh tử hôm nay cảm xúc rất không thoải mái, hỏi mẫu thân đối phương chết như thế nào tuy mạo phạm, vô lễ, hơn nữa có thể chọc giận hắn. Nhưng nàng có thể nghĩ mỗi cách này đánh lạc ý niệm không đứng đắn của hắn thôi.

Tuy hắn rất biến thái, nhưng không đến mức bên đó vừa nói xong chuyện mẫu thân chết thảm xong, bên này liền ra tay hạ lưu với nàng đâu nhỉ?

"Bởi vì bà ta rất ngốc." Húc quang Thánh tử thản nhiên nói. Không có chút tình cảm quấn quít như đứa con nhắc đến mẹ ruột gì cả.

Tần Du Du bị hắn làm nghẹn họng.

Nàng không nên chờ mong gì với tên biến thái, người như thế vốn không thể xem hắn là người được!

Trong phòng rơi vào tĩnh mịch, tại nơi như thế này. Loại tĩnh mịch này càng khiến người ta khó chịu hơn, Tần Du Du đối với Húc quang Thánh tử nguy hiểm

https://thuviensach.vn

vô cùng lại quỷ dị khó lường, khó chịu càng không từng tăng thêm gấp đôi.

"Mẹ ta là phi tử của tiên đế, xuất thân từ đại tộc Li quốc, tuổi còn trẻ đã vào cung hầu hạ ông già tiên đế hơn trăm tuổi, đương nhiên không mấy vui thích, hơn nữa phụ hoàng dùng lời ngon tiếng ngọt lừa gạt, liền lúc nào không rõ có tư tình với ông ta." Húc quang Thánh tử bỗng nhiên mở miệng nói.

Tai tiếng hoàng thất! Khó trách chưa từng nghe người ta nhắc đến mẫu phi của Húc quang Thánh tử, lẽ ra có đứa con không thua kém ai như vậy, dựa vào "mẹ quý nhờ con" cho dù không phải hoàng hậu thì ít nhất cũng là quý phi, sao lại một chút tiếng tăm cũng không có?

Tần Du Du giật mình hiểu ra, do con câu dẫn phi tử của phụ hoàng, không bị trực tiếp ban chết, chỉ bị đày vào lãnh cung đã xem như xử nhẹ rồi.

"Buồn cười nhất là, sau khi chuyện xảy ra, vị phụ hoàng đó của ta vội vàng giữ tính mạng của mình, đổ toàn bộ lỗi lầm lên người bà, một mực chắc chắn bà câu dẫn trước. Mẫu phi bà tuy ngốc, thủy chung vẫn là thiên kim vọng tộc, tiên đế cũng không muốn việc này truyền ra ngoài, vì thế giam bà vào lãnh cung, nhắm mắt làm ngơ." Húc quang Thánh tử đối với tai tiếng của cha mẹ mình không chút nào không dám nói, giống như việc đó với mình không có tí quan hệ nào.

"Nam nhân xuất thân từ hoàng tộc đều không phải loại tốt!" Tần Du Du phẫn nộ nói.

Hai phụ tử Li quốc này, một người ỷ vào là hoàng đế trâu già gặm cỏ non, đè ép vợ của mình, lại không muốn vợ mình có nam nhân khác, một người ngay cả vợ của cha mình cũng không buông tha, xảy ra chuyện lập tức xem tình nhân như giày cũ, cực kỳ vô sỉ.

Nàng muốn dùng gậy trúc đánh tiên đế Li quốc, với hoàng đế đương nhiệm rơi xuống nước, Húc quang Thánh tử trước mắt có liên quan cũng xóa sạch luôn.

"Vương phi nương nương oán khí thật lớn, chẳng lẽ ngay cả vị Thánh Bình Thân vương đó của nàng cũng không phải loại tốt sao?" Húc quang Thánh tử cười đến bỡn cợt, tản mạn.

Nghiêm Di quả thật cũng không phải người tốt gì, nhưng dù sao cũng tốt hơn ông nội với lão cha ngươi!

https://thuviensach.vn

Tần Du Du không muốn ở trước mặt Húc quang Thánh tử nói Nghiêm Di không tốt, chuyện của nàng với hắn (Nghiêm Di), không cần người khác nói thêm vào. Hơn nữa Húc quang Thánh tử là kẻ địch, nàng không có hứng thú chuyện tỏ ra yếu thế, tố khổ với hắn.

Húc quang Thánh tử không biết quyết tâm cắt đứt với Nghiêm Di của nàng, thấy nàng không đáp cũng chỉ cười cười, qua một lúc lại tiếp tục nói: "Ta sinh ra ở lãnh cung, lớn lên ở lãnh cung. Mẫu phi có tỷ tỷ tốt, gả cho một vị trưởng lão của Phụng Thần giáo, muốn dùng mọi cách bảo vệ mẹ con chúng ta, mua chuộc thái giám, ma ma quản sự trong lãnh cung, không cho người biết sự tồn tại của ta, cứ như vậy kéo dài mấy năm."

Ánh mắt hắn chầm chậm quay ra ngoài phòng, giống như nhìn xuyên qua bức tường cao đó thấy lại tuổi thơ mình không muốn nhớ lại lúc trước.

Trong lòng Tần Du Du thầm than một tiếng, sư phụ nói không sai, không có vô duyên vô cớ yêu, cũng không có vô duyên vô cớ hận, và cũng không có vô duyên vô cớ biến thái.

Nhưng thận phận không ai biết của Húc quang Thánh tử như vậy, vốn dĩ ngay cả lãnh cung cũng không thể bước ra nửa bước, hắn làm thế nào gặp được Giang Như Luyện, còn được thu nhận thành đệ tử nhập thất?

Chương 150: Cứu tinh đến

"Ta nói rồi, mẫu phi ta có tỷ tỷ tốt." Húc quang Thánh tử bỗng nhiên nói.

Tần Du Du lúc này mới phát hiện mình thế mà bất tri bất giác hỏi ra miệng.

"Sư phụ ta sau khi kế nhiệm giáo chủ chuẩn bị thu nhận đồ đệ, đệ tử của giáo chủ Phụng Thần giáo bình thường ít nhất có một đệ tử chọn từ hoàng tộc Li quốc. Vị a di tốt đó của ta suy nghĩ mãi. Bà ấy nghĩ mẹ ta có vài phần giống với Phong Dao Cơ người trong lòng của sư phụ, vì thế sai người vẽ cho mẹ ta một bức chân dung, gián tiếp đưa đến cho sư phụ, sư phụ quả nhiên nhớ lại, bằng lòng gặp người thật vừa gặp.

"Hoàng cung đại nội Li quốc, người khác không vào được, đối với sư phụ lại vốn không có vấn đề gì, mẹ ta lúc ấy đã bệnh đến gầy trơ sơ xác, cũng không

https://thuviensach.vn

biết sư phụ coi trọng cái gì ở bà, thế nhưng lại đồng ý bà nhận ta làm đồ đệ... Nàng nói, ta có hôm nay có phải cảm ơn vị mẫu thân tốt của nàng lắm không?" Ánh mắt Húc quang Thánh tử một lần nữa rơi xuống trên mặt Tần Du Du, trong mắt có thêm cái gì Tần Du Du nhìn không rõ lắm.

Tần Du Du giật nảy mình, nàng từ Hà Mãn Tử thuật lại cuộc nói chuyện với Phong Quy Vân, biết Giang Như Luyện dường như thật sự có tình cảm sâu đậm với mẹ mình, nhưng tuyệt đối không ngờ thế lại yêu ai yêu cả đường đi tới mức này.

Mặt trái của yêu chính là hận, hy vọng ông ta không giận cá chém thớt, vì cha nàng cướp mất người ông ta yêu thích, ngay cả nữ nhi của bà cũng hận luôn chớ.

Nhưng thoạt nhìn Húc quang Thánh tử vì vào lãnh cung nhớ lại chuyện cũ, rất có hứng trí nói chuyện phiếm, nàng thành người nghe cổ vũ, có lẽ có thể khiến hắn tạm thời quên làm chuyện xấu.

Tần Du Du từ sườn đề tiếp tục hỏi: "Ngươi không hận phụ hoàng ngươi?"

Tuổi thơ Húc quang Thánh tử thảm như vậy, nguyên nhân chủ yếu đều vì tên phụ hoàng vô sỉ của hắn liên lụy, tuy nói không có cha sẽ không có đứa con là hắn, nhưng từ khi hắn sinh ra, một nam nhân không nghe, không thấy, không hỏi, vô tình vô nghĩa, muốn hắn nhận là cha cũng rất khó khăn đó.

"Hận sao? Đương nhiên là hận..." Nụ cười của Húc quang Thánh tử rất ôn hòa, nhưng Tần Du Du rõ ràng nhìn thấy trong đó ẩn giấu âm hàn, cay nghiệt.

Hận, ngươi còn giúp ông ta làm hoàng đế? Tần Du Du nói đến bên miệng lại nuốt vào. Vì Húc quang Thánh tử rất nhanh cho nàng đáp án chính xác.

"Khiến ông ta, kể cả nữ nhân, phi thiếp của ông ta mỗi người mặc ta sắp đặt, dựa vào hơi của ta mà sống, từ từ tra tấn bọn họ, khiến bọn họ mỗi ngày chịu thống khổ dày vò. Mỗi ngày sống không bằng chết, chẳng phải càng thú vị sao?" Húc quang Thánh tử cười tủm tỉm nói, giọng điệu đó thoải mái giống như đang nói "hôm nay thời tiết không tệ".

Xem ra hoàng đế Li quốc này, sống không hạnh phúc chút nào nha... Tần Du Du nhớ tới thủ đoạn của Húc quang Thánh tử liền ầm thầm sợ hãi, người trong

https://thuviensach.vn

hoàng thất mặc hắn bố trí thuộc hạ, bên ngoài náo nhiệt. Mỗi người không biết sống qua ngày thế nào.

Có "thân nhân" biến thái như vậy, xem ra bọn họ thật không may!

Người trong hoàng tộc không có ai đơn giản, lúc trước mình không nên nóng đầu đồng ý hôn sự với Nghiêm Di, chẳng qua cho dù nói một câu, nàng không đồng ý. Tính tình Nghiêm Di thủ đoạn như vậy sẽ có cách khiến nàng đồng ý thôi.

Nghiêm Di xem ra, cái gọi là đối tốt với nàng, chính là dùng thủ đoạn khá dịu dàng khiến nàng ngoan ngoãn dựa vào con đường do hắn đặt ra. Nàng không chịu liền dùng sức mạnh ép buộc khiến nàng sợ hãi, thống khổ, nhưng kết quả đều giống nhau.

Hắn không muốn tôn trọng ý nguyện, nguyên tắc của nàng, không muốn vì nàng lui từng bước hoặc thay đổi mục tiêu của mình. Hắn cùng với Húc quang Thánh tử về mặt này thật ra là cùng loại người, chẳng qua người sau không ngại bộc lộ sự ác độc, tàn nhận của mình, cũng không sợ công khai mục đích hiểm độc của bản thân thôi.

"Nhớ tới phu quân thân vương của nàng?" Húc quang Thánh tử bỗng nhiên cười nói.

Tần Du Du không đáp.

"Nàng tốt nhất mau chóng quên hắn đi, nàng sẽ không có cơ hội gặp lại hắn đâu." Húc quang Thánh tử đứng lên, nhìn sắc trời ngoài cửa sổ, bước chân tao nhã đi ra khỏi phòng. Cũng không thấy hắn có động tác gì đặc biệt, cả người liền nhanh nhẹ lướt qua đầu tường biến mất trong ánh trời chiều lặn dần.

Tần Du Du không biết mình sẽ bị giam ở chỗ này bao lâu, hiếm khi hiện giờ bên mình thoạt nhìn không có tai mắt. Nếu không nhân cơ hội làm chút gì đó, nàng không khỏi quá vô dụng rồi.

Nàng nhớ rõ Đại Chủy thăng cấp hắn là đã qua nhiều ngày rồi, nàng chỉ cần nghĩ cách gây chú ý cho mấy loài chim bay qua. Còn có thể khiến Đại Chủy tìm được tung tích của nàng.

Tần Du Du nhìn thấy trên ba bức tường trắng cao ngất trong viện, nhìn nhìn đất cát trên mặt đất vì mưa xuân mà trở thành bùn ướt mềm, vào trong phòng,

https://thuviensach.vn

trong rương lấy ra một bức màn trướng rách bao lấy tay, lấy bùn nhão trên đất vẽ bẩn lên trên tường.

Nàng muốn viết lên ba ký hiệu thật lớn "SOS", sư phụ từng nói, đây là ký hiệu cầu cứu chuyên dụng của "đồng môn" ông, chỉ mong có chim chóc bay qua nhìn thấy sẽ báo với bên Đại Chủy, chỉ mong Đại Chủy vẫn còn nhớ rõ ý nghĩa của ba ký hiệu này.

Nàng viết chữ cứu mạng linh tinh cũng không phải là không thể, chỉ là thứ nhất Húc quang Thánh tử nhìn thấy nhất định sẽ nảy sinh nghi ngờ nghiêm trọng, thứ hai đại đa số loài chim nhìn không hiểu chữ viết con người, cho dù cảm thấy kỳ lạ, cũng không có cách viết lại câu chữ cho Đại Chủy xem.

Ba ký hiệu đơn giản này không giống vậy, móng vuốt của chim chóc có thể dễ dàng vẽ lại.

Tần Du Du dùng hết sức viết ba ký hiệu lớn nhất, sau đó liền bắt đầu chờ mong trên không có loài chim này bay qua không.

Giữa lúc có người đưa mấy miếng bánh lạnh như băng với một bầu nước trong đến, người tới không có mở cửa gỗ cũng không nói chuyện, chỉ mở cửa gổ dưới giống như cửa chuồng chó, nhét bánh mì với nước trong chén sứ thô vào.

Quả nhiên phong phạm của lãnh cung mà, nàng cái gì cũng không làm, trước hết hưởng thụ sự đãi ngộ ở lãnh cung đã.

Tần Du Du dưới ánh trăng ăn bánh mì, uống nước, âm thầm may mắn người tới không vào, cũng không phát hiện ký hiệu bùn nhão trên tường.

Húc quang Thánh tử hình như đối với nơi nhốt con tin này rất tự tin, hoặc là bận nhiễu loạn tầm mắt của Nghiêm Di, hai ngày tiếp theo không đến "thị sát", Tần Du Du lo lắng chờ đợi, mỗi giờ mỗi phút đều cầu nguyện Đại Chủy phát hiện tin tức của nàng trước khi Húc quang Thánh tử xuất hiện.

Có lẽ lời nàng cầu nguyện rốt cuộc thành sự thật, sáng sớm ngày thứ ba, nàng ở trên giường rốt cuộc nghe giọng nói quen thuộc của Đại Chủy: "Du Du..."

Trong nháy mắt đó, Tần Du Du đứng trên giường, gần như nghĩ mình vì hy vọng quá mức mà nghe nhầm.

"Du Du!" Hình dáng Đại Chủy lén lút xuất hiện trên cửa sổ, đang nhìn xung quanh trong phòng.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du lập tức từ trên giường bật dậy, chạy đến trước cửa sổ, hưng phấn nói: "Đại Chủy, ngươi đã tới! Ta còn tưởng đợi không được ngươi..."

"Không sao, không sao, nơi này, chậc chậc, thật khiến người ta không ngờ được." Đại Chủy lắc đầu, run lông chim trên đầu.

"Trước tiên không nói chuyện này, ngươi có nói tin tức của ta cho những người khác không?" Tần Du Du không thấy Nghiêm Di xuất hiện với Đại Chủy, thật ra trong lòng đã có đáp án rồi.

"Không có, chỉ có Tiểu Khôi biết." Đại Chủy đáp, bất ngờ phát hiện biểu tình như trút được gánh nặng của Tần Du Du.

Nó nhớ rõ trước khi nó hôn mê, Du Du giống như có chút thích Nghiêm Di, sao khi biết hắn không tới anh hùng cứu mỹ nhân, lại có phản ứng này?

Chương 151: Các người đã bị bao vây

Tần Du Du nghe thấy Đại Chủy trả lời, buông tảng đá lớn trong lòng, đồng thời sâu trong nội tâm lại nhịn không được nảy sinh vài phần thất vọng, nàng vội vàng áp chế cảm xúc không nên có lại, hỏi Đại Chủy: "Ngươi thăng cấp rồi? Thuận lợi không? Có thể dùng tu vi giúp ta đả thông kinh mạch bị chặn lại không?"

Đại Chủy đắc ý run run cánh nói: "Không vấn đề gì!"

Thực sự thử qua mới biết được, rất có vấn đề đó.

Đại Chủy được xưng thánh tôn cấp mười, nhưng có thể vì mạch xuyến bí trong cơ thể phong ấn quá lâu, thực lực phát huy vô cùng không bình thường, sau khi hóa thân thành hình người, "chọc chọc" vị trí kinh mạch bị chặn trên người Tần Du Du mười mấy lần, mới miễn cưỡng giúp nàng giải phóng tu vi bị chặn lại.

Nó ra tay khi nhẹ khi nặng, chọc khiến Tần Du Du trên người rất nhiều điểm xanh tím, có một chỗ dùng lực quá mạnh, suýt nữa chọc Tần Du Du bị trọng thương.

https://thuviensach.vn

Chuyện cường giả cùng cấp khác trong một phút có thể làm xong, Đại Chủy giày vò đến đầu đầy mồ hôi, tìm suốt mấy giờ liền.

Tần Du Du vừa lo lắng Húc quang Thánh tử đột nhên xuất hiện, vừa lo lắng kinh động đến cường giả cấp võ thánh trong cung, hơn nữa Đại Chủy không dựa vào bản thủ pháp nào, giây phút đợi được tu vi khôi phục lại, nàng quả thật cảm thấy như tìm được đường sống trong chỗ chết.

May mà lãnh cung nơi này đủ "lãnh", bọn họ cũng cố gắng không tạo ra động tĩnh gì quá lớn, cuối cùng miễn cưỡng đối phó xong.

Cả hai thở ra một hơi, Tần Du Du nói với Đại Chủy: "Ngươi bay đến phía trước xem thử xung quanh có chuyện gì, chúng ta mau chóng rời khỏi đây."

Lúc Đại Chủy đến đã chú ý địa hình xung quanh và bố trí thủ vệ, thậm chí gọi nhiều chim chóc đến giúp mình canh chừng, nó khôi phục nguyên hình bay lên đầu tường, không lâu trở về, hướng về phía Tần Du Du gật gật đầu.

Tần Du Du nhúng chân một cái, thoải mái vô cùng lướt qua tường viện, đi theo Đại Chủy ra khỏi cung.

Nơi này là nơi thủ vệ hoàng cung yếu kém nhất, bọn họ không tốn nhiều công phu đã tới gần cổng nho nhỏ phía tây bắc hoàng cung rồi. Tuy nơi này chỉ là một cổng nhỏ ra vào, phòng vệ cũng vô cùng nghiêm khắc.

Bọn họ ẩn nấp ở gần đó thấy rõ bố trí thủ vệ, sau đó Đại Chủy gọi đàn chim chóc lớn đến trên cửa cung bay lượn kêu gào, thành công đánh lạc hướng chú ý của bọn thị vệ.

Tuy chỉ ngắn ngủi một cái chớp mắt, cũng đủ để Tần Du Du nhân cơ hội nhảy vào một chiếc xe đẩy vừa mới qua kiểm tra để không bị phát hiện.

Sau một lúc, xe đẩy được đẩy ra khỏi cung, dừng ở đầu một con đường nhỏ cách cổng cung hơn mấy chục trượng, Tần Du Du nhân lúc người đẩy xe không để ý lẻn vào trong đường nhỏ, núp trong sân sau một nhà dân.

Tới nơi này rồi. Xem như tạm thời an toàn.

Tần Du Du nhẹ thở ra, để Đại Chủy mau chóng tìm Tiểu Khôi đến tập hợp, gia tài của nàng chủ yếu đều ở trên người Tiểu Khôi, chỉ cần gặp được nó, chuyện sau đó không cần lo nghĩ nữa.

https://thuviensach.vn

"Ngươi đi tìm Tiểu Khôi, phải ngàn vạn lần cẩn thận người của Nghiêm Di. Đừng để hắn phát hiện ngươi đã tìm được ta, biết không?" Tần Du Du còn nghiêm túc dặn dò.

Đại Chủy nghiêng đầu nghi hoặc nói: "Ngươi với hắn không phải đã xảy ra chuyện gì chứ? Hai ngày này ta nghe người ta nói, ngươi cử hành hôn lễ với hắn..."

Tần Du Du cúi đầu nói: "Việc này sau này nói đi, ngươi nhớ kỹ lời ta nói là được."

"Được rồi!" Hiện tại quả thật không phải lúc tốt để tâm sự.

Nhìn theo Đại Chủy rời đi, Tần Du Du múc một thùng nước giếng trong sân nhà dân này rửa người. Lại "mượn" thay một bộ y phục, cả người mới gọi là khôi phục tinh thần.

Nghĩ đến Húc quang Thánh tử yên tâm thoải mái nghĩ nàng bị vây ở lãnh cung không chút sơ hở nào, chờ hắn sau khi trở về phát hiện người đi - nhà trống. Biểu hiện đó nhất định rất thú vị.

Hắn vì đề phòng sự truy lùng của Nghiêm Di, sẽ vận dụng rất nhiều thủ đoạn cố gắng bày bố trận thế, nàng nhân lúc "đục nước béo cò" rời khỏi thành Tử Dạ, rời khỏi những thị thị phi phi, thật thật giả giả này.

Lúc trước nàng quyết định muốn tới núi Hoành Sơn, hiện tại theo kế hoạch tiến hành là được.

Nàng cố gặng tự suy nghĩ những ngày sau này, bắt buộc mình xem nhẹ không muốn và đau xót trong lòng, nàng biết nếu hiện tại nàng không nhẫn tâm cắt đứt, sau này chờ đợi nàng chính là càng nhiều đau khổ lớn hơn nữa thôi.

Nàng không muốn tình cảm của mình với Nghiêm Di bị lừa gạt làm tổn thương, bị phai nhạt gần như không còn. Thậm chí biến thành oán hận, cho nên cứ như vậy đi! Nhưng tình cảm mấy tháng ở chung, theo trí nhớ về người của nàng, e rằng qua mấy tháng sẽ quên mất sạch sẽ "muối di", "đường di" gì đó, quay về nàng không lo không nghĩ vô tư lúc trước.

Nghiêm gia bọn họ phải thống nhất thiên hạ cũng thế, muốn giang sơn muôn đời cũng thế. Không có chút quan hệ nào với nàng.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du ngồi trong sân sau nhà dân ngơ ngác xuất thần, bỗng trong lòng vừa động, tiếp theo chỉ thấy một cái bóng xám trắng bổ nhào vào mình.

"Du Du! Oa oa oa!" Thân mình nho nhỏ, lông xù, mũm mĩm quen thuộc nhào vào lòng, tiếng khóc mềm nhũng, nhõng nhẻo vang lên, là Tiểu Khôi đến rồi!

"Oa oa oa... Hix, Du Du ngươi sao lại khóc?!" Tiểu Khôi khóc mấy tiếng, bỗng nhiên phát hiện không đúng, nghi hoặc ngẩng đầu nhìn Tần Du Du.

Du Du sao lại giống như khóc còn kịch liệt hơn nó thế? Trên mặt tất cả đều là nước mắt, nó cho tới bây giờ chưa từng thấy Du Du khổ sở thành như vậy.

Tiểu Khôi cùng Tần Du Du có khế ước nhận chủ, tâm linh tương thông, nó chỉ cần thoáng tĩnh tâm có thể cảm giác được cảm xúc của nàng.

Du Du khổ sở, rất buồn khổ rất khó chịu, so với lúc nàng bị sư phụ mắng còn buồn khổ hơn rất nhiều lần, Tiểu Khôi chưa từng thấy nàng như vậy, không khỏi khẩn trương hẳn, ngay cả khóc cũng quên.

Tần Du Du lau nước mắt trên mặt, gượng cười nói: "Không có gì, ta lâu lắm không gặp ngươi, rất nhớ ngươi."

Thật không? Lần trước các nàng lúc gặp lại ở trấn Bát Tắc, Du Du cũng không có như vậy mà? Tiểu Khôi nhìn nhìn Tần Du Du, lại nhìn Đại Chủy, hy vọng Đại Chủy có thể nói cho nó biết tột cùng đã xảy ra chuyện gì.

"Có phải Húc quang Thánh tử đó, hắn đối với ngươi không tốt? Ta, ta đi cắn chết hắn!" Tiểu Khôi bỗng nhớ tới Tần Du Du mới trốn từ tay Húc quang Thánh tử ra, hay là tên khốn kiếp đó khi dễ Du Du? Thật là đáng chết!

Tần Du Du lắc đầu nói: "Ta thật sự không sao, nhân cơ hội này, chúng ta mau rời khỏi thành Tử Dạ đi."

"Được, được!" Tiểu Khôi tán thành cả hai tay hai chân. Trong thành Tử Dạ tuy rất nhiều món ngon, đồ chơi, những cũng có tên vô lại cướp Du Du của nó, bọn họ vẫn nên mau chóng rời đi mới tốt.

Tần Du Du từ cái túi nhỏ trên bụng Tiểu Khôi lấy ra một nén bạc nhỏ đặt trên thềm đá nhà dân này, xem như mua y phục của bọn họ, sau đó dùng nước giếng rửa mặt, để Tiểu Khôi lấy dụng cụ dịch dung của nàng ra, rất nhanh tự mình hóa trang.

https://thuviensach.vn

Sau một phút, nàng đã biến thành bộ dạng rất bình thường, trên mặt có mấy nốt tàn nhanh mà thiếu nữ dân gian bình thường nào cũng có.

Nàng ở sân sau lấy cái rổ, để Tiểu Khôi với Đại Chủy trốn vào, sau đó dùng một cuộn vải bông giắt lên cánh tay trèo tường rời đi.

Tần Du Du đang chuẩn bị dọc theo ngỏ tắt nhỏ đi ra ngoài, bỗng phát hiện đầu ngõ chớp lên bóng người, trong lòng nàng rùng mình, trốn ở trong góc tường nhìn ra ngoài.

Không biết khi nào gần đầu ngõ lại tụ tập đầy thân vệ hoàng gia áo giáp sáng bóng!

Tần Du Du cẩn thận lui về, nhỏ giọng nói với Đại Chủy chỉ đường đi ngõ khác. Kết quả vẫn như thế.

Bọn họ đi qua đường tắt, phát hiện vùng gần đó vậy mà đã bị tầng tầng quân binh bao vây xung quanh rồi.

Bọn họ không thể không lui vào một góc bàn bạc đối sách.

Đại Chủy oán hận nói; "Chết tiệt, nhất định là người của Nghiêm Di!"

Đây rõ ràng là câu vô nghĩa mà, trừ Nghiêm Di ra, ai có thể trong khoảng thời gian ngắn điều động nhiều thân vệ hoàng gia đến, bao vây kín hết như vậy được?

Tiểu Khôi rất buồn bực: "Chúng ta mới vừa tìm được Du Du, hắn sao lại biết nhanh như vậy được?" Nói xong câu đó. Liền phát hiện Đại Chủy với Du Du đều đang nhìn nó.

"Ta cái gì cũng không nói! Ta ghét hắn nhất, sao lại vì hắn bán đứng Du Du?" Tiểu Khôi kêu oan nói.

Đại Chủy trở minh xem thường, Tần Du Du lại không hề nói gì.

Bọn họ đều nghĩ tới, Nghiêm Di ngoài mặt rất ghét bỏ Tiểu Khôi, bộ dạng không muốn để ý đến nó. Trong lòng cũng biết nó là bảo bối vướng bận nhất của Tần Du Du, nó có động tĩnh đặc biệt gì, nhất định có quan hệ tới Tần Du Du. Cho nên ngầm phái người theo dõi nó.

Quả nhiên hôm nay nó mới cùng Đại Chủy rời đi, lập tức có người đuổi theo.

https://thuviensach.vn

Đại Chủy bỗng từ trong rổ nhô đầu ra hắt xì lớn, nâng một cánh lên che mỏ, oán hận nói: "Tiểu Khôi trên người ngươi có mùi gì đó, nồng chết người!"

"Trên người ta rất thơm mà, ngươi không cảm thấy sao?" Tiểu Khôi ấm ức.

Trong lòng Tần Du Du vừa động, cúi người ngửi ngửi thân mình Tiểu Khôi, quả thật rất thơm, hơn nữa mùi vô cùng độc đáo.

"Sao lại có mùi này?" Tần Du Du cảnh giác nói.

"Mấy ngày trước ta trở lại vương phủ. Có mấy tỷ tỷ nha hoàn làm cho ta mấy áo nhỏ mới, chính là hương thơm của mấy loại đó đó." Tiểu Khôi cảm thấy mùi thơm này rất không tệ, còn khen ngợi hai nha hoàn đó hai câu.

Đại Chủy che mỏ hít một hơi trên người Tiểu Khôi. Bỗng nhiên hiểu ra nói: "Là Thiên Lý Hương! Mau chóng tìm nước rửa sạch mùi hương trên thân này đi! Du Du ngươi đã ôm Tiểu Khôi, lại đi thay y phục khác, rổ này cũng không thể dùng nữa."

Tên vô lại Nghiêm Di quả nhiên gian trá, xảo quyệt mà. Thế mà ở trên người Tiểu Khôi chuẩn bị Thiên Lý Hương! Loại hương liệu chuyên dùng để theo dõi này, chỉ cần nhỏ một chút lên người mục tiêu, cách xa mấy dặm cũng có thể dùng linh tước đặc biệt đã qua huấn luyện tìm được ngay.

Thân vệ hoàng gia bên ngoài còn chưa hành động, đoán chừng là chưa xác định được Tần Du Du có trên tay Húc quang Thánh tử hay không, cho nên chờ Nghiêm Di đích thân đến mới ra tay.

Tần Du Du không dám chần chờ, vội vàng quay lại nhà dân lúc nãy thay y phục, múc một thùng nước cho Tiểu Khôi, Đại Chủy rửa sạch thân mình, còn mình đi thay một bộ y phục khác sau đó lấy một cái rổ khác mang theo bọn chúng phi thân rời xa khỏi nhà dân này, chạy theo hướng có người qua lại.

Đại Chủy nhắc nhở nói: "Phía trước bên trái ngõ tắt nhỏ có cửa sau một phường may y phục, nữ nhân bên trong nhất định không ít, ngươi trốn vào đó chờ tin tức qua đi rồi nói sau."

Tần Du Du dựa theo chỉ dẫn của Đại Chủy, quả nhiên nhìn thấy một bảng hiệu bắt mắt, trên bảng ghi "Hương Vân Y Phường".

Nàng nghiêng tai lắng nghe, sau cửa tiểu viện cũng không có tiếng người, vì thế vận khí nhảy người đi vào.

https://thuviensach.vn

Nơi này cách đường cái hai tiền viện, dựa vào tu vi của bọn họ đã có thể rõ ràng nghe được tiếng hô quát của thân vệ hoàng gia, nội dung cơ bản là muốn truy bắt tội phạm quan trọng, mọi người đứng chờ điều tra, không được tùy ý đi lại.

Trong Hương Vân Y phường này quả thật có không ít thiếu nữ, bị đám quân binh như sói như hổ ngoài cửa dọa sợ, oanh thanh yến ngữ ồn ào lên.

Đại Chủy vỗ cánh có thể thong dong bay đi, Tiểu Khôi thân mình nhỏ xíu muốn trốn không để người phát hiện cũng không khó, nhưng Tần Du Du lại không dễ qua cửa như vậy, chỉ cần Nghiêm Di với cao thủ thủ hạ của hắn đến. Bằng hơi thở bất đồng đã có thể "đào" nàng từ đám người ra rồi.

Chương 152: Vận may và hiểu lầm

Hiện tại phá vây mà ra, không ai có thể ngăn nàng lại, nhưng đồng nghĩa trực tiếp bại lộ bản thân, đến lúc đó với tu vi của Nghiêm Di muốn đuổi kịp thật sự rất dễ dàng, nàng nhất định chạy không thoát.

Nên làm gì bây giờ? Tần Du Du gấp đến độ xoay lòng vòng.

Đúng lúc này, cửa nhỏ bên hông thông với tiền viện mở ra, đi vào là một mỹ nhân xinh đẹp.

Tần Du Du với Đại Chủy, Tiểu Khôi cố gắng nghe động tĩnh phía trước, thế nhưng nhất thời không chú ý có người đi lại gần.

Mỹ nhân bỗng nhiên xuất hiện đó mặc áo mỏng màu đỏ tươi, càng phụ trợ dáng người với đường cong lả lướt thêm xuất chúng, trên mặt trang điểm tinh xảo, tuy về tướng mạo không bằng Tần Du Du, nhưng lại có loại phong tình trụy lạc, diêm dúa Tần Du Du không có, cả người nhìn qua như một đóa hoa anh túc nở rộ khiến kẻ khác mất hồn.

Tần Du Du mở lớn mắt cùng nàng ta trừng lớn mắt, muốn ra tay giết người diệt khẩu nàng làm không được, đang muốn đi tới ngăn nàng ta la ó lộn xộn, bỗng nghe Tiểu Khôi nói với nàng ta: "Bách cô nương, ngươi xem như chưa nhìn thấy chúng ta được không?"

https://thuviensach.vn

Hả? Nữ tử này Tiểu Khôi nhận ra sao?!

Trên thực tế, Đại Chủy với Tiểu Khôi đều nhận ra nữ tử này. Nàng ta đúng là Bách Nghi Kiều - hoa khôi của Vọng Tiên lâu, hôm đó bị Di Thân vương đưa vào Thái Ti phường gây ồn ào.

Bách Nghi Kiều có chút nghi hoặc nhìn nhìn Tần Du Du, rất nhanh trong mắt hiện lên chút hiểu rõ.

Linh thú có thể nói chuyện nàng ta chỉ thấy qua một lần, đối với tướng mạo của chúng nó hãy còn mới mẻ.

Ngày đó tiểu thái giám tiễn nàng ta về Vọng Tiên lâu từng nhiều lần cảnh cáo, những thứ, những việc nhìn thấy trong ngày hôm đó phải tuyệt đối giữ kín như bưng, nếu không cho dù là mười tòa Vọng Tiên lâu cũng không bảo vệ được nàng ta.

Nàng ta ngay từ đầu vốn không biết tên của Tần Du Du, nhưng sau đó nghe nói Thánh Bình Thân vương cưới vương phi, dung mạo tuyệt đẹp, còn là đệ tử của Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc, liền nghĩ ngay đến chuyện Tần Du Du dùng cơ quan ám khí làm Di Thân vương bị thương, nhất thời liền hiểu được thân phận của nàng.

Hai linh thú này lúc đó ngay bên cạnh Tần Du Du, thậm chí Đại Chủy còn nói lời châm chọc Di Thân vương, Bách Nghi Kiều nhớ rõ rành rành.

Nàng ta giật giật môi đang muốn trả lời, bỗng thấy Đại Chủy kéo Tiểu Khôi chui lại vào rổ trên tay Tần Du Du. Còn nhanh nhẹn kéo vải bố trên rổ che khuất thân thể.

Chúng nó làm gì vậy?! Bách Nghi Kiều ngạc nhiên.

"A Ninh, ngươi không phải ở phía sau sao? Ngươi nói chuyện với ai?" Một giọng nam truyền đến, rất nhanh một gã thanh niên mặc quân phục thân vệ hoàng gia cũng đi vào sân.

"Không, không có gì? Ngươi sao lại ở chỗ này?" Bách Nghi Kiều quay đầu nói, cố ý vô tình chắn giữa Tần Du Du với nam tử đó.

"Thám tử của quý phủ Thánh Bình Thân vương truyền tin nới vùng này có tội phạm quan trọng ẩn núp, Thánh Bình Thân vương đang tới bên này, sau đó có thể rối loạn lắm." Người lính trẻ này dung mạo anh tuấn, ánh mắt nhìn về phía

https://thuviensach.vn

Bách Nghi Kiều ẩn ẩn che dấu luyến mộ. Rõ ràng cũng là tên xưng thần dưới váy nàng ta.

"Tội phạm quan trọng?" Bách Nghi Kiều kinh ngạc nói, nàng ta trực giác những người của Thánh Bình Thân vương này đang nhắm đến Tần Du Du, nàng không phải vương phi sao? Sao trở thành tội phạm nghiêm trọng rồi?

Tên lính trẻ nghĩ nàng ta sợ hãi, an ủi nói: "Không sao đâu, nàng trước theo ra rời khỏi nơi này đã. Ta mang phân đội nhỏ đúng lúc phụ trách canh giữ bên này. Bọn họ đều là thân tín của ta, sẽ không nói lung tung, nhân lúc vương gia bọn họ chưa tới nàng chạy nhanh rời khỏi đây sẽ không sao cả."

Hắn không sợ gì khác. Chỉ e thân phận của Bách Nghi Kiều như vậy, trong lúc hỗn loạn sẽ bị người ta thừa cơ bắt nạt.

Bách Nghi Kiều bước đi theo hắn rời khỏi, xoay người bỗng trong lòng vừa động, trong mắt hiện lên tia gian xảo, ngẩng đầu nói với Tần Du Du: "Tam Nhi, còn không mau đuổi kịp? Sợ ngây người rồi?!"

Tên lính trẻ lúc này mới chú ý thấy Tần Du Du mọi mặt đều rất bình thường phía sau nàng ta, hắn có chút khó xử nhíu nhíu mày. Hắn thả một mình Bách Nghi Kiều đi, đã là trái với lệnh cấm của cấp trên rồi. Lại thêm một người nữa, mục tiêu không khỏi quá lớn rồi.

Bách Nghi Kiều giật nhẹ tay áo hắn nói: "Tam Nhi là biểu muội của Tiểu Lan, hôm nay mới lần đầu cùng đi hầu hạ. Tiểu Lan một mực bên cạnh ta, rất chiếu cố ta, dàn xếp một chút được không..."

Người trong lòng mềm giọng nhờ vả, tên lính trẻ tuổi nói "không" sao được? Lập tức gật gật đầu nói với Tần Du Du: "Ngươi theo sát chút!"

Tần Du Du vội vàng dùng sức gật đầu nói: "Dạ!"

Nàng đến bây giờ vẫn chưa nhớ ra ở đâu gặp được "Bách cô nương" xinh đẹp diêm dúa này. Nhưng người ta có lòng muốn giúp đỡ, nàng còn có thể cảm thấy gì được.

Chỉ cần theo vị "Bách cô nương" này, có thể không chút tiếng động rời khỏi sự ngăn chặn của Nghiêm Di, cơ hội tốt như vậy, nàng là tên ngốc mới có thể bỏ qua.

https://thuviensach.vn

Hai nữ tử có tên lính trẻ này che dấu, theo cửa hông ra ngõ nhỏ, rất nhanh xuyên qua vòng vây của thân vệ hoàng gia ngồi trong xe ngựa bình thường do tên lính trẻ gọi tới trước đó, chạy về hướng Vọng Tiên lâu.

Tần Du Du một đường thật cẩn thận nín nhịn khí tức, tên lính trẻ một lòng đều ở trên người Bách Nghi Kiều, cũng không phát hiện nàng có gì không bình thường.

Xe ngựa đi tới mấy trượng, bỗng phía sau xa xa truyền đến tiếng vấn an "vương gia bình an", "bái kiến vương gia" v.v.. sợ tới mức Tần Du Du vừa mới chuẩn bị lơi lỏng khí tức lại gắt gao kìm nén.

Đại Chủy với Tiểu Khôi rất phối hợp nín thở tĩnh khí, vẫn đợi cho xe ngựa rời khỏi khu vực đó mấy con đường cũng vẫn không động đậy, Tần Du Du mới thở ra một ngụm khí lớn, chỉ cảm thấy ngực đều bị mồ hôi lạnh làm ướt đẫm.

Tiểu Khôi từ trong rổ ngẩng đầu, nũng nịu yếu ớt nói lời cảm tạ: "Đa ta Bách cô nương, ngươi thật là người tốt!"

"Ngày đó ở Thái Ti phường rất may có vương phi nương nương giải vây cho ta, hôm nay các người cũng không cần khách khí." Bách Nghi Kiều nhẹ nhàng cười nói.

Nàng ta nhắc tới Thái Ti phường, Tần Du Du rốt cuộc nhớ tới nàng ta là ai, chân thành tạ ơn nói: "Cám ơn ngươi, đây không phải là khách khí. Nếu không có ngươi, ta liền không xong rồi."

Bách Nghi Kiều khẽ vuốt tóc mai, thản nhiên nói: "Ta cũng chắc chắn vương phi nương nương không thể là tội phạm quan trọng gì, mới dám làm thế."

Nếu Tần Du Du thật là tội phạm quan trọng, nàng ta để tự bảo vệ tính mạng của mình cùng tên lính trẻ đó, ân tình có lớn hơn nữa cũng không dám to gan chứa chấp nàng như thế.

Nàng ta đoán Tần Du Du với Nghiêm Di chỉ là trò lừa gạt, đùa giỡn nhỏ giữa phu thê thôi, người trước tùy hứng rời nhà trốn đi, cho nên ngài ấy (Nghiêm Di) mới có thể hỗ trợ giấu diếm, chủ động đưa nàng rời khỏi, xem như trả lại nhân tình của nàng ngày đó, cũng có thể nhân cơ hội ý tứ cùng nàng giao hảo.

"Vương gia đối với vương phi nương nương tình nghĩa sâu nặng, trong kinh thành ai ai cũng biết, ngài cho dù bị ngài ấy tìm được cũng không có gì đáng lo.

https://thuviensach.vn

Xem như tiểu nữ tử nhiều chuyện một câu, nếu giữa phu thê có hiểu lầm gì, nên nói rõ ràng với nhau, có lẽ vương gia cũng không phải người không hiểu lẽ phải." Giọng Bách Nghi Kiều mềm mại khuyên nhủ.

Nàng ta chính mắt nhìn thấy Thánh Bình Thân vương nổi tiếng mặt lạnh vô tình lại kiên nhẫn cùng Tần Du Du đi chọn y phục, đối với nàng dung túng mọi bề, thậm chí mặc kệ nàng ngang nhiên đả thương Di Thân vương trút giận, trong lòng không biết bao nhiêu hâm mộ vận may của nàng tốt.

Tần Du Du cười khổ một tiếng, bất đắc dĩ nói: "Có một số việc không phải nói hiểu là có thể thay đổi được..."

Nàng không chỉ một lần giải thích với Nghiêm Di mình để ý sự lừa gạt của hắn như thế nào, nhưng Nghiêm Di lại vốn không hề quan tâm, bởi vì hắn sớm nhận định nàng trốn không thoát khỏi lòng bàn tay hắn, cuối cùng chỉ có thể ngoan ngoãn mặc hắn sắp xếp thôi.

Chương 153: Ẩn nấp

Tần Du Du trong lúc vô ý một câu, đánh trúng nỗi khổ trong lòng Bách Nghi Kiều, nàng ta thần sắc ảm đạm nói: "Cũng đúng."

Tần Du Du nghĩ đến thân phận của Bách Nghi Kiều, nói: "Chuyện hôm nay không biết có liên lụy ngươi hay không, hay ta giúp ngươi chuộc thân, rời khỏi Vọng Tiêu Lâu, tìm nơi khác yên ổn đi."

Bách Nghi Kiều cười khổ một tiếng nói: "Ta là tội nô, cho dù rời khỏi Vọng Tiêu Lâu cũng là thân ti tiện, lại có nơi nào có thể đi chứ?"

Nàng ta kéo nhẹ áo lộ ra bả vai tuyết trắng, chữ "NÔ" đỏ sẫm như máu lộ ra rõ ràng, lớn gần bằng chén rượu.

"Ta thấy tên lính trẻ vừa rồi đối với ngươi không tệ, nếu hắn ta đồng ý, chỉ cần đưa ngươi rời khỏi Nguyệt quốc, sẽ không sao nữa." Tần Du Du cái khác không nhiều lắm, chứ tiền lại có rất nhiều, lúc nào cũng có thể lấy vàng bạc ra đủ cho Bách Nghi Kiều chuộc thân và để nàng ta cùng tên lính trẻ đó nửa đời sau không cần lo nữa.

https://thuviensach.vn

"Hắn sẽ không muốn ta đâu, hắn đường đường là một hậu duệ danh môn, có rất nhiều tiền đồ rộng lớn sáng ngời vô hạn, cha mẹ mong đợi, mang trọng tránh gia tộc, cái nào hắn cũng không thể dễ dàng buông tay được, làm sao có thể ném bỏ hết cùng ta bỏ đi được chứ?" Bách Nghi Kiều thẫn thờ nói.

Ngay từ đầu, nàng đã hoàn toàn dứt khoát rồi.

Tên lính trẻ vừa rồi tên là Hồ Sơn Thanh, Hồ gia cùng nhà Bách Nghi Kiều vốn là có qua lại nhiều đời rồi, hai bên cha mẹ của Hồ Sơn Thanh và Bách Nghi Kiều thậm chí còn từng chỉ phúc vi hôn cho bọn họ.

Đáng tiếc sau này Bách Nghi Kiều sớm chịu tang cha mẹ, sống nhờ ở nhà thúc phụ *(chú ruột-em của ba)*, thế mà thúc phụ ăn hối lộ phạm pháp rước lấy đại họa, người bị chém đầu thị chúng không nói, còn liên lụy cả nhà không phải sung quân thì bị phạt làm nô lệ.

Hồ gia là vọng tộc, đương nhiên không chịu cùng nhà Bách Nghi Kiều có quan hệ gì nữa. Bách Nghi Kiều tuổi còn nhỏ đã được tú bà ở Vọng Tiêu Lâu nhìn trúng, mua lại dốc lòng bồi dưỡng, nhiều năm sau gặp lại Hồ Sơn Thanh, đã trở thành hoa khôi xinh đẹp nổi tiếng kinh thành.

Hồ Sơn Thanh tuy thích nàng, nhưng tuyệt đối sẽ không thú nàng làm vợ, nàng không còn thân trong sạch lại không có xuất thân vẻ vang gì như vậy, ngay cả làm thiếp cũng không thể, Hồ gia không thể ngẩng mặt nổi.

Dù vậy Hồ Sơn Thanh không bỏ nàng được. Cho nên nhiều lần ám chỉ hy vọng có thể chuộc thân cho nàng, ngoại ô kinh thành vì nàng sắp đặt sản nghiệp, để nàng làm ngoại thất của hắn.

Với thân phận Bách Nghi Kiều có thể có chốn dung thân như vậy, với nhiều người xem ra đã là vận khí rộng lớn rồi, nhưng Bách Nghi Kiều không đành lòng, cho nên vẫn không rõ ràng đáp ứng.

Hồ Sơn Thanh tuy xuất thân thế gia. Muốn lấy ra một lượng lớn bạc chuộc thân cũng không dễ dàng, cho nên việc này liền dây dưa như vậy.

"Ta chưa từng làm chuyện gì xấu cả, ta không đành lòng cứ như vậy vô danh vô phận uất ức mà qua cả đời, nhưng ta có thể như thế sao?" Bách Nghi Kiều không chảy nửa giọt nước mắt, nhưng vẻ mặt đó so với khóc rống thất thanh còn thống khổ hơn.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du nghe cũng khổ sở cho nàng: "Nam nhân đều là vô lại! Chỉ biết lo lắng cho bản thân. Vốn không nghĩ tới tâm tình, cảm giác của chúng ta!"

Uổng cho nàng lúc trước còn rất có thiện cảm với Hồ Sơn Thanh kia, nghĩ hắn là nam nhân tốt, có tình có nghĩa, thì ra cũng là cặn bã cả!

Bách Nghi Kiều thở dài nói: "Cũng không thể trách hắn. Ta dựa vào cái gì muốn hắn hy sinh cho ta nhiều như vậy chứ?"

"Hắn biết rõ mình không thể cho ngươi danh phận chính thức gì, không thể cùng ngươi bên nhau đến bạc đầu, lại còn dây dưa với ngươi, chính là hắn không đúng!" Tần Du Du không cho là đúng nói.

"Ngươi không thể ở Vọng Tiên Lâu cả đời được, có nghĩ về sau sẽ làm sao không?"

Tần Du Du có thể giúp Bách Nghi Kiều giải quyết thân phận tội nô, nhưng nàng ấy đã lưu lạc phong trần là sự thật, có mấy nam nhân nguyện ý cưới hỏi đàng hoàng một nữ tử từng là hoa khôi kỹ nữ về làm vợ?

"Ta cũng chưa biết, đi bước nào tính bước đó vậy." Bách Nghi Kiều tự biết cho dù Tần Du Du không ngại. Thánh Bình Thân vương cũng sẽ không thích thấy vương phi của mình có qua lại với một nữ tử ti tiện đâu.

Hiện tại đưa ra yêu cầu, khiến Tần Du Du dễ dàng kết thúc tình nghĩa liên quan, chi bằng giữ lại phần tình nghĩa này. Chờ sau này mình thật sự nghĩ ra phải làm sao cho tốt, lại đi xin nàng giúp đỡ, thành toàn cho.

Tần Du Du tuy thông minh, nhưng nàng dù sao vẫn ít trải sự đời. Cũng đoán không ra tâm tư của Bách Nghi Kiều, thấy nàng ta không cần mình giúp đỡ, mặc dù có chút thất vọng, cũng không để trong lòng.

Hai người nói chuyện một chút, bất tri bất giác xe ngựa đã tới trước Vọng Tiêu Lâu, Bách Nghi Kiều xuống xe vào trong lâu, Tần Du Du đưa cho xa phu một ít tiền lẻ, để ông ấy đánh xe đưa bọn họ đến gần một cái chợ.

Tần Du Du xuống xe đi vào một hẻm nhỏ, tìm một nhà dân không người, trèo tường đi vào lại giả thành bộ dạng khác, xuất hiện lại đã trở thành một người bán rong bộ dáng nhỏ gầy, khuôn mặt bình thường.

Hôm nay tuy không quá bị kinh động sợ hãi, nhưng thật ra vừa qua giữa trưa, Tần Du Du với Đại Chủy bàn bạc với nhau, đi ra khỏi một hẻm nhỏ khác

https://thuviensach.vn

tìm một chiếc xe đi về phía thành nam.

Tiểu Khôi đã đói bụng, Đại Chủy nửa ngày nay bôn ba khắp nơi cũng đói bụng, Tần Du Du đưa chúng tới tửu lâu tốt nhất gần đó, bao trọn một nhã thất, gọi một bàn món ăn, để chúng nó tha hồ ăn no bụng, sau khi ăn xong giấu chúng đi, tính tiền rời đi, lại tới một tửu lâu khác tiếp tục ăn.

Như thế một đường tới ăn năm tửu lâu, cuối cùng đã cho hai đứa nó ăn no.

Phiền toái như vậy cũng là bất đắc dĩ, người của Thánh Bình Thân vương phủ ai cũng biết Tiểu Khôi ăn uống rất nhiều, nếu một mình nàng đến một tửu lâu gọi năm bàn tiệc rượu còn một lúc ăn hết sạch sành sanh, nhất định sẽ bị truyền đi thành chuyện lạ, truyền đến tai thám tử của vương phủ, lần theo dấu vết tìm nàng sẽ rất phiền toái.

Tần Du Du cũng muốn trực tiếp rời khỏi thành Tử Dạ, nhưng Đại Chủy nói, hiện tại cổng thành Tử Dạ nơi nào cũng có cao thủ trấn giữ, phàm là người có võ đạo tu vi vừa tới cửa thành phải nghiệm chứng thân phận mới có thể cho đi, phòng thủ nghiêm mật khác thường.

Nếu bọn họ tùy tiện ra khỏi thành, rất khó không bị phát hiện ra.

Hơn nữa Húc quang Thánh tử hiện tại ở đâu, bọn họ vốn không biết rõ.

Thành Tử Dạ là địa bàn hoàng tộc Nghiêm thị, hành động của hắn (Húc quang Thánh tử) kiêng dè nhiều hơn, lỡ như bị phát hiện thân phận, lập tức sẽ bị Nghiêm Di đuổi giết, ngược lại không có cách uy hiếp đến sự an toàn của Tần Du Du.

Nhưng ra khỏi thành Tử Dạ, hắn cũng ít kiêng kị hơn.

Càng phiền toái là, lúc trước rõ ràng nghe thấy ba thầy trò Giang Như Luyện lúc trước tuyên bố sẽ đối phó Nghiêm cùng với quan tướng cấp cao tham chiến của Nguyệt quốc, kết quả chỉ chớp mắt Hạo quang Thánh tử và Húc quang Thánh tử trước sau tìm đến cửa.

Có trời biết Giang Như Luyện có cùng đến đây hay không?

Giang Như Luyện mà biết giá trị bản đồ cơ quan thánh tổ để lại, chỉ cần bắt được Tần Du Du, ép nàng phiên dịch ký hiệu thần bí trên bản vẽ, Li quốc và Phụng Thần giáo cho dù nhất thời chiến bại, sau này cũng còn có hy vọng trở mình lại.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa nàng là con tin vô cùng tốt, chỉ cần cột nàng vào thành trì ở biên giới, thông báo tin này cho Nguyệt quốc, tướng quân nào dám ra lệnh nã pháo bắn phá thành trì.

Hoàng đế nham hiểm cho dù trong lòng hận không thể cho nàng chết sớm siêu sinh sớm, đoán chừng cũng sẽ không ngang nhiên hạ tử lệnh.

Đại Chủy bay ra ngoài tìm chim chóc khác thám thính một lúc, chọn mua một tiểu viện nhà dân trống còn mới, để Tần Du Du tạm thời vào ở.

Tần Du Du sắp xếp tiểu viện qua loa, lại đi mua mấy vật dụng thường ngày, tự mình nấu nước ấm tắm rửa xong, ôm Tiểu Khôi ngủ khò khò ngồi dưới mái hiên chờ Đại Chủy ra ngoài tìm tin tức trở về.

Màn đêm buông xuống, trong thành Tử Dạ khói bếp khắp nơi, một cảm giác cô đơn sâu sắc bỗng nảy lên trong lòng.

Mấy ngày rồi, nàng đã suốt mười ba ngày không gặp Nghiêm Di, trong đầu lại có thể nhớ rõ rành rành bộ dáng của hắn, nhớ rõ mi tâm hắn có bao nhiêu nếp nhăn mờ nhạt, nhớ rõ hắn mỉm cười với nàng lại dịu dàng như thế nào.

Có lẽ đời nàng nàng không bao giờ gặp lại người này nữa, có lẽ một ngày nào đó nàng gặp lại hắn cũng không nhận ra hắn, nhưng giờ phút này, nàng rất nhớ hắn.

Nàng từ từ nâng cổ tay trái lên, ở đó trống không, không có gì cả.

Lúc trước ở đó có đeo một vòng tay gỗ màu đen có khắc bốn chữ "Du Du ngã tâm", Nghiêm Di tự mình dùng gỗ Ô Kim Băng Hải khắc lên cho nàng, tự tay đeo vào tay nàng, nói với nàng "Phải ngoan ngoãn luôn luôn đeo".

Nàng nghĩ nàng thật sự sẽ đeo vòng tay đó một đời một thế, kết quả chỉ ngắn ngủi mấy chục ngày, đã phải thương tâm tháo nó để lại bên trong hộp trang sức ở biệt viện hoàng tộc...

Nàng không biết Nghiêm Di lúc thấy bốn chữ "Du Du ngã tâm" sẽ có tâm trạng gì, có lẽ sẽ trân trọng, có lẽ sẽ vì nàng rơi vào cạm bẫy dịu dàng của mình mà âm thầm đắc ý.

Nếu hắn thật sự xem nàng trở thành lòng của hắn, sao lại tùy tiện lừa gạt, lợi dụng như thế? Có thể hắn chắc chắn nàng cả đời này không có cơ hội phát hiện ra

https://thuviensach.vn

âm mưu của hắn, cũng có thể hắn cảm thấy nàng cho dù phát hiện ra cũng chỉ có thể lựa chọn tha thứ.

Ngay cả sư phụ cũng nói nàng "không tim không phổi", Nghiêm Di cho rằng nàng sẽ không để ý bị lừa gạt như vậy cũng không kỳ lạ.

Nhưng hắn không biết, nàng thật vất cả mới quyết định toàn tâm toàn ý tin tưởng hắn, hắn lại xem phần tín nhiệm này trở thành lợi thế có thể lợi dụng.

Tần Du Du cho tới bây giờ chưa hề hoài nghi tình cảm Nghiêm Di đối với mình là thật hay giả, nàng tin tưởng, Nghiêm Di là thật sự thích nàng. Chẳng qua hắn cũng giống tên Hồ Sơn Thanh đó, có rất nhiều thứ đối với hắn mà nói là quan trọng hơn, luôn xếp đằng trước, cho nên tới lúc phải chọn lựa, hắn đầu tiên lo lắng chính là điều đó mà không phải cảm giác của nàng.

Hồ Sơn Thanh muốn để Bách Nghi Kiều làm ngoại thất, chiếu cố nàng ấy cả đời cho dù là đối xử rất tốt với nàng ấy, cũng đạt được thanh danh và kỳ vọng của gia tộc đối với hắn.

Nghiêm Di cho rằng, một đời một thế chỉ cần một mình nàng, dùng mọi cách sủng ái, che chở nàng, không cứng rắn thủ đoạn ép nàng vào khuôn khổ chính là đối xử tốt với nàng, mọi nguyên tắc nàng giữ vững đều có thể tùy tiện không nhìn, tín nhiệm của nàng cũng có thể tùy ý phụ bạc.

Nàng cũng giống Bách Nghi Kiều, không thể cam tâm, không thể chịu đựng được, cho nên rời đi.

Nghiêm Di có lẽ từ thủy tới chung cũng chưa từng hiểu nàng vì sao lại dứt khoát đoạn tuyệt như vậy, hắn nghĩ nàng chỉ là một tiểu cô nương cáu kỉnh, cứ dỗ dành là được.

Tần Du Du đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve Tiểu Khôi đang nằm trong lòng nàng ngủ say sưa, nếu nàng có thể vô tư vô lo giống Tiểu Khôi như vậy thật tốt?

Có lẽ phải đợi sau khi nàng chân chính buông bỏ được Nghiêm Di mới có thể được.

Trong phủ Thánh Bình Thân vương, Nghiêm Di cũng một mình ngồi trong thư phòng, trong tay đúng là đang nắm vòng tay nhỏ có khắc chữ "Du Du ngã tâm".

https://thuviensach.vn

Biệt viện hoàng tộc ngoài thành vì hai đứa Đại Chủy với Tiểu Khôi thăng cấp mà đã hoàn toàn bị phá hủy, may mắn những vật hữu dụng đáng giá gì đều đã được dọn đi trước đó, hộp trang sức Tần Du Du để lại cũng được mang về phủ Thánh Bình Thân vương, đặt ngay vị trí ban đầu trong phòng ngủ ở thạch viện.

Lúc Nghiêm Di phát hiện trong hộp chứa vòng tay nhỏ này, thật không biết trong lòng là tư vị gì.

https://thuviensach.vn

Chương 154: Tên đó còn khốn kiếp hơn

Du Du là nói thật, nàng thật sự định rời đi, chặt đứt tình cảm phu thê của hai người... Trong lòng Nghiêm Di không khỏi sinh ra một cơn khủng hoảng sâu sắc.

Ngay sáng nay, hắn nhận được báo khẩn nói Tiểu Khôi mất tích, liền vội chạy tới địa điểm mục tiêu, hắn lo lắng Du Du còn trong tay Húc quang Thánh tử, cho nên phân phó lính thuộc hạ nếu phát hiện manh mối gì cũng không được hành động thiếu suy nghĩ.

Nhưng khi hắn tới nơi, linh tước chỉ tìm được nhà dân Tần Du Du từng đổi y phục thôi, người cùng hai linh thú đã không biết tung tích nữa.

Đủ dấu hiệu cho thấy, Tần Du Du đã thoát khỏi tay Húc quang Thánh tử rồi, nếu không nàng sẽ không dễ dàng để Đại Chủy với Tiểu Khôi đi tìm nàng.

Nàng xem hai linh thú đó còn quan trọng hơn tính mạng của mình nữa, tuyệt đối sẽ không để chúng nó mạo hiểm.

Hơn nữa trên thềm đá có để lại nén bạc nhỏ rõ ràng là để bồi thường tổn thất cho chủ nhà, đây không phải chuyện Húc quang Thánh tử sẽ làm ra.

Tần Du Du thoát khỏi khống chế của Húc quang Thánh tử, lại thà mạo hiểm lưu lạc bên ngoài, cũng không muốn gặp lại hắn, thái độ đã rất rõ ràng rồi.

Nàng liền làm theo lời ngày đó nàng đã nói, không cần hắn nữa...

Cho dù không có chuyện Húc quang Thánh tử, hai linh thú thăng cấp thành công, nàng cũng sẽ vẫn rời đi không quay đầu nhìn lại.

Vòng tay gỗ này làm vật đính ước của bọn họ, nàng bỏ nó đi chính là nói hai người bọn họ tình hết duyên cạn.

Nữ nhân này tâm địa thật tàn nhẫn, rất tuyệt tình!

Nghiêm Di không thể không thừa nhận, hắn lúc trước đã nhìn nhầm nàng rồi. Sư phụ của nàng nhất định chưa giải thích rõ ràng cái gì gọi là phu thê với nàng, hơn nữa nuông chìu nàng quá mức, cho nên nàng mới có thể vì một chút không vừa ý liền tùy ý trốn đi.

https://thuviensach.vn

Bỏ đi! Đại trượng phu hà cớ gì lại sợ không vợ chứ? Hắn đối với nữ nhân này dùng nhiều tâm tư như vậy, tận tâm hết sức yêu quý nàng, nuông chìu nàng, nhưng nàng lại thoải mái bỏ hắn đi như giầy cũ như thế.

Nàng xem phu quân hắn trở thành cái gì?!

Nàng phớt lờ hắn như thế, hắn cần gì phải tâm tâm niệm niệm không buông bỏ nàng được? Dây dưa, không buông bỏ được chỉ có đám “oán phụ khoáng nam” thôi, hắn đường đường là một thân vương, tu vi tuyệt thế, muốn nữ nhân nào không có chứ?

Trong lòng Nghiêm Di giống như có hai giọng nói kịch liệt giao chiến.

Một giọng không ngừng cố vũ hắn quên Tần Du Du đi, nữ tử xinh đẹp, dịu dàng, phục tùng thiên hạ còn nhiều mà, chỉ cần lấy được toàn bộ "Bất tử lân sương" trong kho của Phụng Thần giáo, dễ dàng tạo ra mấy người có thể làm "thuốc dẫn" tán công cho hắn chứ. Cũng không phải không là nàng thì không được! Làm gì lại cứ phải tốn nhiều tâm tư, tinh lực trên người nàng như vậy?

Lần thứ nhất sẽ có lần thứ hai, sau này lúc nàng lại có gì không vừa ý hoặc cảm thấy không như ý lại trốn chạy nữa, hắn cứ như vậy lần này tới lần khác đuổi theo nàng, dỗ nàng nữa sao? Hắn thành ai đây?

Giọng khác lại cứ ra vô số lý do, thúc giục hắn mau mau tìm nữ nhân chết tiệt kia về, dạy dỗ thật tốt, để nàng không dám tùy hứng trốn đi nữa.

Bọn họ là phu thê chính thức, từ xưa chỉ nam tử bỏ vợ. Không có nữ tử bỏ chồng, nàng dựa vào cái gì nói đi là đi? Nàng là vợ hắn cưới hỏi đàng hoàng, đời này nên đợi ở bên cạnh hắn.

Nếu nàng bị Giang Như Luyện, Húc quang Thánh tử hay những người khác khống chế được, sẽ mang đến cho Nguyệt quốc vô số hậu hoạn, uy lực của đại pháo thánh tổ như thế nào hắn tận mắc chứng kiến rồi. Tay nghề cơ quan của nữ tử này cùng thánh tổ cũng không cách quá xa, nàng nếu bất đắc dĩ tiết lộ ý nghĩa của ký hiệu thần bí trên bản vẽ cơ quan, hoặc là làm ra vũ khí đủ lực sát thương khác. Kế hoạch, sự nghiệp to lớn nhất thống thiên hạ của Nghiêm thị chẳng những thất bại trong gang tấc, thậm chí mất nước diệt tộc cũng không kỳ lạ gì.

Nữ tử như vậy phải khống chế trong tay hắn mới an toàn nhất!

https://thuviensach.vn

"Bất tử lân sương" trong kho của Phụng Thần giáo đến tột cùng có bao nhiêu, ai cũng không biết rõ được, lỡ như không đủ để hắn làm ra "thuốc dẫn" thì sao? Thế chẳng phải hắn rất phiền toái sao? Hắn vì sao phải bỏ dễ tìm khó, vô duyên vô cớ đi mạo hiểm như vậy?

Những lý do nhìn như khách quan, lý trí đó rất nhanh áp đảo ý niệm buông bỏ Tần Du Du trong đầu ngay.

Đúng! Hắn phải bắt nàng về, dạy dỗ đạo lý nàng thân là thê tử như thế nào. Nàng tuổi còn trẻ, chỉ cần tốn chút tâm tư, không lo nàng không khuất phục nghe lời.

Nàng cũng thích hắn mà... Nữ nhân thôi mà, dỗ dành là được thôi.

Nghiêm Di vì hành động của mình tìm đủ lý do rồi. Chậm rãi cất vòng tay đó vào trong lòng, phấn chấn tinh thần tiếp tục chỉ huy thám tử thủ hạ bày thiên la địa võng, phải mau chóng tìm Tần Du Du trở về.

Hắn không dám cũng không muốn thừa nhận. Những lý do nhìn như phong phú mà còn đầy đủ đó cũng chỉ là lấy cớ thôi, hắn thậm chí không muốn suy nghĩ, nếu Tần Du Du thật sự rốt cuộc tìm không được. Hắn nên làm gì bây giờ?

Sắc trời tối dần, Đại Chủy vỗ cánh từ bên ngoài trở về, đúng lúc dưới ánh trăng thấy rõ ràng nước mắt trên mặt Tần Du Du.

Nàng nằm trên ghế trúc dưới mái hiên, mái tóc đen bóng rối tung ở giữa, lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp, tinh xảo, có vẻ tái nhợt, lại yếu đuối, hai mắt nhắm nghiền lẳng lặng ngủ say.

Cho dù đang ngủ, vẫn thấy rõ nàng thương tâm khổ sở như vậy.

Đại Chủy đi theo Tề Thiên Nhạc, gần như là nhìn Tần Du Du lớn lên, tính cách của nàng trong sáng, hoạt bát, cho dù là trong khoảng thời gian bị người của Phụng Thần giáo đuổi giết, ăn bữa nay lo bữa mai, nàng cũng chưa từng tinh thần sa sút thấp như thế.

Có thể khiến nàng thương tâm thành như vậy, chỉ có do người nàng để ý thôi, Du Du nàng nhất định thích tên khốn kiếp vương gia nào đó rồi.

"Du Du, ta đói!" Tiểu Khôi nằm trên đùi Tần Du Du mau chóng tỉnh lại, lại bắt đầu thói quen mà kêu đói.

https://thuviensach.vn

Nó vừa cử động, Tần Du Du ngủ không quá sâu lập tức tỉnh lại, nàng vừa ngẩng đầu liền thấy Đại Chủy nhìn chằm chằm mặt nàng, có chút kỳ lạ hỏi han: "Làm sao vậy?"

"Ngươi đi rửa mặt về rồi nói sau, bằng không để Tiểu Khôi nhìn thấy, khóc lớn lên, chúng ta lại phải đổi nơi ở..." Đại Chủy vỗ vỗ cánh biến hóa thành người, xoay người nhảy đến bên cạnh Tần Du Du, ôm lấy Tiểu Khôi trên đùi nàng.

"Ui!" Đại Chủy vừa mới ôm Tiểu Khôi từ Tần Du Du, bỗng nhiên kêu thảm thiết một tiếng, buông tay, ném Tiểu Khôi lên mặt đất.

"Tiểu Khôi!" Tần Du Du cứu không kịp, vội vàng nhảy người đến xem Tiểu Khôi có bị thương hay không.

Đại Chủy là thánh tôn cấp mười, hơn nữa đã hóa giải bộ phận phong ấn, tu vì cùng lúc trước không so sánh nổi, lần này lỡ dùng sức không đúng, sẽ làm Tiểu Khôi té bị thương.

Tiểu Khôi trên mặt đất lăn lăn hai cái, quơ quơ gãi đầu tỉnh lại, nhào vào trong lòng Tần Du Du nói: "Đau quá, ta sao lại rơi xuống đất, oa oa oa."

"Ngươi không sao chứ?" Tần Du Du cẩn thận sờ sờ thân mình nhỏ nhắn của nó, sợ nó thật sự bị lực vô ý của Đại Chủy làm bị thương.

"Ta có sao đó! Con thỏ ngốc này, ta ôm ngươi một chút, ngươi sao lại không nhìn rõ người liền cắn bậy!" Đại Chủy tức giận đến hộc máu. Con thỏ ngốc nghếch này cũng không nghĩ xem răng nó lợi hại thế nào, trực tiếp cắn tay hắn một miếng thịt!

Cho dù nó đói bụng cũng không thể cắn người bậy bạ như vậy chứ!

Tiểu Khôi quay lại, quả nhiên nhìn thấy tay phải Đại Chủy máu tươi đầm đìa, nhịn không được có chút sợ hãi co đầu lại, dùng sức nhớ lại một chút lúc nãy xảy ra chuyện gì, ngập ngừng nói: "Ai bảo ngươi đột nhiên đến ôm ta? Ta, ta mơ thấy tên khốn kiếp muốn bắt ta từ bên cạnh Du Du ném đi..."

Đại Chủy sắc mặt xanh mét, hoàn toàn hết chỗ nói rồi, lần sau nó tuyệt đối, tuyệt đối sẽ không chạm vào lúc cái con thỏ ngốc nghếch còn chưa có tỉnh lại.

Tiểu Khôi biết mình chọc Đại Chủy tức giận, chui vào lòng Tần Du Du không dám nói lời nào, chợt ngẩng đầy nhìn thấy nước mắt trên mặt chủ nhân, có

https://thuviensach.vn

chút lo lắng cọ cọ nàng nói: "Ta không sao, không đau, ta cũng không thật sự dùng sức cắn Đại Chủy, hắn cũng không bị đau, Du Du đừng khóc."

Nó hiểu lầm Tần Du Du vì lo lắng cho nó và Đại Chủy mới khóc.

Tần Du Du giật mình hiểu ra Đại Chủy vì sao vừa nhìn thấy nàng tỉnh lại nói nàng đi rửa mặt.

Sau một hồi hỗn loạn, Tần Du Du lấy ra lượng lớn thịt, rau củ, nấm, bánh,... lúc nãy mua ở chợ cho Tiểu Khôi tạm lót bụng, sau đó hỏi Đại Chủy nghe được tin tức gì.

Đại Chủy trừng mắt liếc nhìn Tiểu Khôi đang ăn như hổ một cái, hừ nói: "Tên khốn kiếp đó hắn là chưa phát hiện ra hai người Hồ Sơn Thanh và Bách Nghi Kiều giúp chúng ta trốn đi, tìm tới tiểu viện nhỏ nơi ngươi thay y phục rồi, đoán chừng tên khốn kiếp đã biết ngươi đã "cho rơi" được Húc quang Thánh tử đó rồi."

Đại Chủy nói tới đây thở dài: "Húc quang Thánh tử thật sự đã trốn rồi, hơn nữa ở thành Tử Dạ cũng không phải người nổi tiếng gì, đám chim chóc cũng không nhận ra hắn. Nhưng ta tìm nhiều chim chóc khá thông minh ở gần, để chúng nó chút ý có cái gì bất thường hoặc có người kỳ lạ nào tới gần, liền dùng sức kêu to, ba tiếng dài một tiếng ngắn. Du Du ngươi nếu đột nhiên nghe thấy tiếng kêu kiểu đó, phải cẩn thận đó."

"Được, ta hiểu rồi." Tần Du Du nói, sau đó còn nói tới chuyện mình chuẩn bị đến núi Hoành Vân tìm tung tích sư phụ.

Đại Chủy vừa nghe liền hưng phấn hẳn: "Khi ta thăng cấp có nhìn thấy ảo ảnh tương lai, ta sẽ gặp lại Thiên Nhạc, nhìn cảnh tượng đó là ở trong sơn động, nói không chừng chính là núi Hoành Vân!"

Bọn họ thương lượng kế hoạch kế tiếp một lúc, đều cảm thấy tạm thời trốn ở trong thành Tử Dạ, chờ sau khi phòng hộ cửa thành tương đối lơi lỏng lại rời đi mới là cách ổn thỏa nhất.

Dù sao tronh dục nhân túi của Tiểu Khôi cái gì đều có đầy đủ hết, ngoại trừ giải quyết vấn đề ăn cơm của Tiểu Khôi có chút phiền toái nhỏ, còn lại chuyện gì cũng không có vấn đề quá lớn.

https://thuviensach.vn

Chờ bọn họ thảo luận xong, Tiểu Khôi cũng ăn no, nó tự cẩn thận lau mình sạch sẽ, lại dính lên người Tần Du Du, thật cẩn thận hỏi han: "Du Du, Đại Chủy nói ngươi trong lúc chúng ta hôn mê đó, cùng tên khốn kiếp kết hôn rồi, có phải là thật hay không?"

Đại Chủy cùng Tiểu Khôi đều rõ ràng cảm giác được Tần Du Du không còn giống lúc trước, đoán chừng là vì trong khoảng thời gian chúng hôn mê đã xảy ra chuyện khiến nàng rất không vui vẻ, lúc trước không phải vội vàng trốn tránh thì có người ngoài ở bên cạnh, chúng nó cũng không thể hỏi han tử tế được.

Hiện tại chỉ có ba người bọn họ, Tiểu Khôi liền trực tiếp hỏi ra.

Tần Du Du chần chừ một lát, rốt cuộc nói thẳng toàn bộ đầu đuôi mọi chuyện ra luôn. Nàng còn chưa nói xong, Tiểu Khôi đã nổi trận lôi đình, nhe răng trợn mắt nói: "Ta phải ăn hắn! Khốn kiếp, quá đáng lắm rồi!"

Đại Chủy ngược lại bình tĩnh hơn rất nhiều: "Ngươi thích hắn có phải không?"

"Đúng vậy." Tần Du Du cười khổ nói.

"Không sao cả." Đại Chủy xoa xoa cái mũi nói: "Dù sao ngươi còn trẻ, thay người khác là được. Ta có nói với ngươi, khi ta thăng cấp có nhìn thấy ảnh ảo tương lai của ngươi chưa?"

Tần Du Du lắc đầu: "Chưa nói, ngươi nhìn thấy cái gì?"

"Ta nhìn thấy nam nhân khác cầu hôn với ngươi, quát quát quát!" Đại Chủy đắc ý cười ha hả.

Du Du nhà nó có nhiều nam nhân thích như vậy, Nghiêm Di không nhìn ra được, sớm muộn gì cứ để hắn sống hối hận đi!

"Đó là ai thế?" Tần Du Du hiếu kỳ nói.

"Húc quang Thánh tử!" Đại Chủy thần bí hè hề công bố đáp án.

Sắc mặt Tần Du Du nhất thời suy sụp xuống, rối rắm nói: "Tên đó rõ ràng còn khốn kiếp hơn!"

Chương 155: Một câu thành sấm

https://thuviensach.vn

"Ta thấy hắn cầu hôn, quát quát quát, ngươi có thể không đồng ý thôi..." Đại Chủy cũng hiểu được cảm thấy người này rất khó chọn, vội vàng an ủi nói.

Tần Du Du thở dài: "Bỏ đi, sư phụ từng nói ai hay ai cũng thế cả, những tên khốn kiếp đó vẫn cứ tránh xa thì hơn. Sư phụ từng đó tuổi còn chưa lập gia đình, cùng lắm thì ta không lấy chồng thôi, dù sao ta cũng không cần ai nuôi cả, hừ!"

Muốn tin tưởng một người, cùng hắn làm bạn cả đời, tính mạo hiểm thật rất cao đó, nàng đã gặp một lần, thật sự không muốn gặp lần thứ hai đâu.

"Đúng thế, đúng thế, có ta với ngươi là được rồi! Ta không lừa ngươi, chờ ta thăng cấp giống như Đại Chủy là có thể bảo vệ ngươi, hơn nữa sẽ đối với ngươi vô cùng tốt luôn!" Tiểu Khôi nhân cơ hội nũng nịu, yếu ớt, mèo khen mèo dài đuôi.

"Ừ!" Tần Du Du ôm Tiểu Khôi, vỗ vỗ đầu lông xù của nó một cái: "Vẫn là Tiểu Khôi tốt nhất! Chúng ta không thèm chơi với tên khốn kiếp."

Đêm trăng sáng giống hệt, tâm tình Húc quang Thánh tử lại rất phức tạp.

Hắn nhận được tin tức, buổi sáng Nghiêm Di đột nhiên phái rất đông người ngựa vây quanh một vùng nhà dân gần hoàng cung, ở đó tìm kiếm một lúc, sau đó hình như không tìm được mới lui binh rời khỏi.

Nghiêm Di sẽ không vô duyên vô cớ liều lĩnh hành động, vùng nhà dân đó cùng lãnh cung lại cùng hướng.

Húc quang Thánh tử từ lúc đó liền dự cảm Tần Du Du bên này đã xảy ra chuyện, hắn lo lắng mãi rốt cuộc vẫn quyết định tự mình đi xác nhận, kết quả... không cần nghĩ cũng biết.

Trong lãnh cung trống rỗng chỉ còn một đống tro vôi trên tường, bức tường ở viện đã bị người cạo mất một lớp, trong phòng vắng lặng, yên tĩnh, con tin xinh đẹp đó đã biến mất không thấy bóng dáng, tăm hơi.

Húc quang Thánh tử đứng trong viện lẳng lặng nhìn một mặt tường rách nát nhìn không ra được nữa, bỗng nhiên cười khẽ: "Vương phi nương nương trốn thoát, nhưng không tìm gặp lại vương gia... thú vị, thật thú vị!"

Hắn tuy không rõ ngọn nguồn, nhưng có thể xác định, đưa Tần Du Du rời khỏi tuyệt đối không phải người của Nghiêm Di, nếu không nơi này hắn là đang có đầy cạm bẫy chờ hắn rồi.

https://thuviensach.vn

Đến tột cùng là ai cướp Tần Du Du từ trên tay hắn đi? Nghiêm Di biết được bao nhiêu rồi?

Nghiêm Di và Húc quang Thánh tử đều tự dùng cách thức, thủ đoạn không giống nhau tìm tung tích của Tần Du Du, nữ tử này lại giống như giọt nước lẫn trong biển rộng, lại không một tiếng động nào.

Tin tức Nguyệt quốc liên tiếp đại thắng từ tiền tuyến không ngừng truyền đến, uy lực của đại pháo thánh tổ khiến các nước khác chấn động. Có thể chỉ vì Nghiêm Sư gấp gáp quá mức, các nước chư hầu xung quanh bắt đầu ẩn ẩn bất an --- sau khi Li quốc diệt vong, kế tiếp có phải đến phiên bọn họ hay không?

Nơi đại pháo Nguyệt quốc bắn trúng nháy mắt liền hóa thành mảnh đất khô cằn, loại uy lực đáng sợ như ma thần đó rơi xuống vốn dĩ không phải bọn họ có thể tưởng tượng và ngăn cản được.

Một bên Li quốc liên tiếp bại lui, một bên đặc phái viên Li quốc thường xuyên xuất hiện, vô số tiểu quốc tụ tập cùng nhau tạo thành liên minh, bắt đầu gây rối các nơi xung quanh biên giới Nguyệt quốc.

Đại pháo thánh tổ tuy rằng lợi hại, nhưng khuyết điểm cũng vô cùng rõ ràng. Một là chỉ thích hợp tấn công từ xa, hơn nữa nơi rơi xuống cũng khó xác định được, hai là hao tổn rất lớn, thao tác hơi không đúng, sẽ gây nổ lớn, trực tiếp khiến ống pháo hư hại hoàn toàn.

Đại pháo thánh tổ trước đó đúc, ráp không ít, nhưng vẫn không chịu nỗi hư tổn như thế, bước tiến của đại quân Nguyệt quốc không thể không bị chậm lại.

Nghiêm Di ở lại trấn giữ kinh thành, mỗi ngày đều bận xử lý chính vụ, báo cáo chiến sự các nơi đưa tới gần như bao phủ thư bàn của hắn.

Điều này đối với hắn mà nói cũng không tính là gì, hắn đúng lúc có thể mượn việc này buộc bản thân không nghĩ, không nhớ nhung tiểu nữ tử biến mất không thấy bóng dáng tăm hơi đó nữa.

Không đặt chân vào phòng ngủ ở thạch viện sẽ không phải đối mặt với cảnh quạnh quẽ người đi nhà trống đó, không nằm trên giường lớn xa hoa thoải mái sẽ không bị nỗi nhớ nhung và khao khát tra tấn nhiều lần nữa, không nhìn thấy từng món từng món Tần Du Du để lại, có thể giả bộ nàng chưa bao giờ xuất hiện cũng chưa bao giờ đi mất cả.

https://thuviensach.vn

Ngẫu nhiên nhắm mắt lại, trong đầu hiện lên đều là giọng nói và nụ cười của nữ tử nho nhỏ đó, nàng khi thì tươi cười ngây thơ, khi thì giảo hoạt động lòng người, nàng chớp đôi mắt to ánh nước tuyệt đẹp mênh mông, bộ dáng to gan khiêu khích hắn hay thẹn thùng né tránh đều mê người.

Hắn nhớ giọng nói ngọt ngào, mềm mại, nhớ hương thơm ấm áp của nàng, nhớ thân mình nàng lả lướt, uyển chuyển, da thịt bóng loáng như lụa... Nhớ tất cả, tất cả của nàng...

Sau đó không thể không đối mặt sự thật là tất cả, tất cả đã cách hắn thật xa.

Hắn đã từng muốn bắt nàng trở về, hung hăng trừng phạt nàng đã vô tình bỏ đi, thậm chí không tiếc nặng tay ép nàng phục tùng, nghe lời, không còn dám nảy sinh ý niệm trốn tránh hắn trong đầu nữa.

Nhưng giờ đây, hắn đã muốn buông bỏ những ảo tưởng không thực tế này.

Chỉ cần Tần Du Du có thể xuất hiện, hắn nguyện ý dung túng tất cả thói quen xấu, tính xấu của nàng, chỉ cần nàng có thể xuất hiện, có thể cho hắn cảm giác nàng chân thật tồn tại, khiến hắn xác định được đủ lại ngọt ngào tốt đẹp lúc trước không phải ảo giác của hắn, đều là chân chân thật thật tồn tại, hơn nữa sự thật đó sẽ tiếp tục thêm nữa là tốt rồi.

Lúc trước chí nguyện to lớn lãnh đạo người tộc Nghiêm thị nhất thống thiên hạ tuy thực hiện gặp chướng ngại chồng chất, và trận chiến với Li quốc càng khó khăn, nhưng Nghiêm Di lại chưa từng nghi ngờ, bọn họ nhất định là người chiến thắng.

Nhưng thắng lợi sau đó thì sao? Nghiêm Di không nghĩ ra được.

Thậm chí lúc này, nhận được tin đại thắng cũng không dậy sóng nổi đáy lòng của hắn. Hắn giống như quên mất đây là chuyện đáng chúc mừng đến cỡ nào, giống như quên mất đây là lý tưởng, hy vọng của hắn được thực hiện.

Thậm chí hắn không suy nghĩ được, lúc trước mình là một người thế nào, vì sao mọi ngày đều như nhau, lúc trước cảm thấy thời gian qua mau, giờ đây lại cảm thấy sống một ngày bằng một năm.

Nghiêm Di đờ đẫn lấy vòng tay gỗ chỉ khắc chữ "Du Du ngã tâm" vẫn đặt trong lòng ra, bỗng cảm thấy mình hình như vô tình một câu thành sấm.

https://thuviensach.vn

Nữ tử nho nhỏ đó không biết, không hay lúc nào đã chiếm đầy tâm của hắn, lúc nàng rời đi, tâm hắn cũng đi theo mất rồi...

Tìm suốt hai tháng rồi, sống qua từng đêm từng đêm không ngủ, hắn rốt cuộc tự thừa nhận, hắn muốn tìm tiểu nữ tử đó về, với tôn nghiêm nam nhân gì đó, quốc gia đại sự, an toàn tính mạng chó má gì đó không còn là vấn đề nữa.

Chỉ vì hắn muốn nàng, hắn cần nàng, hắn không muốn không có nàng, không muốn một mình đi hết cuộc đời dài buồn chán này, sau đó xông vào sinh tử kiếp gì đó, thành tiên đắc đạo, không tình không yêu, vĩnh biệt vạn trượng hồng trần.

Hắn thật sự nghĩ thông rất nhiều, rất xa!

Nghiêm Di tự giễu cười khổ, cúi đầu thoáng nhìn qua chồng tấu chương chiến báo cao như núi, đêm nay hắn phải giải quyết toàn bộ, ngày mai giao cho các bộ đại thần phân công nhau chấp hành.

Thật sự không thú vị đến cực điểm, lại nhàm chán đến cực điểm, khó trách hoàng huynh khẩn cấp ném tất cả lại, lãnh binh xuất chinh.

Nghiêm Di hít sâu một hơi, xoa xoa mi tâm, tiếp tục vùi đầu vào chồng công văn.

Cuộc sống ngày qua ngày như vậy, nếu có nàng làm bạn, thật là tốt biết bao nhiêu?

Ít nhất giờ phút này, hắn có thể ôm thân mình mềm mại của nàng, dùng hơi thở, giọng nói của nàng để phấn chấn tinh thần, sau cực nhọc có thể yêu cầu gì đó, dùng nhu tình mật ý của nàng an ủi phiền muộn.

Không biết nàng hiện giờ ở đâu? Có còn trong thành Tử Dạ này nữa không?

Có nghĩ đến hắn không? Có hận hắn không? Có như hắn cảm thấy cô đơn khó nhịn, cảm thấy tất cả đều tẻ nhạt, vô vị không?

Thật ra chỉ cần còn nhớ rõ hắn, còn nhớ rõ khuôn mặt này, hắn đã cảm thấy vô cùng may mắn rồi.

Chương 156: Tin tức của sư phụ

https://thuviensach.vn

Thái hậu mấy lần ở trong cung nhìn thấy đứa con đến thỉnh an, lại trở về bộ dáng cứng ngắc vô tình trước đây, thậm chí so với lúc trước còn thêm mấy phần ủ dột hết sức, liền nhịn không được lòng đau như cắt.

Bà chỉ nghĩ Tần Du Du là bị Húc quang Thánh tử bắt đi, sống chết không biết, nhưng không biết nàng thật ra vẫn như trước sinh hoạt trong thành Tử Dạ, cách nơi bọn họ không xa lắm, chầm chậm gặm nhấm tình cảm và nhớ nhung đối với Nghiêm Di.

Nắng hè chói chang, thành Tử Dạ nóng đến đáng sợ, Tần Du Du ngâm mấy trái dưa hấu lớn trong nước giếng, mắt thấy sau giờ ngọ thì vớt lên định cho hai đứa Đại Chủy và Tiểu Khôi hạ nhiệt.

Tuy với tu vi của cả ba, chút nóng bức đó không tính là gì, nhưng có mấy món lành lạnh vẫn thoải mái hơn.

Tiểu Khôi nằm ngửa trên bàn đá dưới bóng cây ngủ khò khò, Tần Du Du đoán nó rất nhanh sẽ tỉnh lại, Đại Chủy ra ngoài hỏi thăm tin tức cũng rất nhanh sẽ về đến, vì thế vớt dưa hấu đặt bên cạnh nó, vào trong nhà lấy chén đĩa.

Chờ nàng từ trong phòng đi ra, xa xa chợt nghe Đại Chủy lớn giọng: "Du Du, có tin tức của sư phụ!"

"Ta đến ngay đây!" Tinh thần Tần Du Du rung lên, chạy tới.

Đại Chủy đứng trên bàn đá, một bộ dáng vô cùng trầm trọng, vừa thấy Tần Du Du nhân tiện nói: "Tin tức truyền từ tiền tuyến, nói Thiên Nhạc đang ở trên tay Phụng Thần giáo."

"Gì cơ?!" Tần Du Du ngây dại, sau đó liền nghe thấy tiếng khóc hu hu của Tiểu Khôi.

"Làm sao bây giờ?" Tiểu Khôi co lại, khóc thút thít nói.

Tần Du Du xoa xoa đầu nó, cố gắng để mình bình tĩnh một chút, sau đó hỏi Đại Chủy: "Tin tức là thật sao?"

Đại Chủy lắc đầu: "Không biết được, Thiên Nhạc thông minh như thế sao có thể dễ dàng bị người Phụng Thần giáo bắt được?"

"Ta cũng nghĩ thế, Phụng Thần giáo ngay cả ta còn chưa bắt được, huống chi là sư phụ chứ?" Tần Du Du cố gắng an ủi Tiểu Khôi và chính mình: "Nhất

https://thuviensach.vn

định là Phụng Thần giáo thấy Li quốc bị Nguyệt quốc đánh cho thê thảm, cho nên mới tung tin đồn này, phấn chấn sỉ khí."

Đại Chủy đập đập cánh nói: "Có đạo lý, hừ hừ, tin tức này ta nghe từ đám chim chóc ở vương phủ đó, trời mới biết có phải tên khốn kiếp đó muốn dùng sư phụ lừa ngươi ra hay không nữa?"

Vương phủ và tên khốn kiếp không cần phải nói chính là Thánh Bình Thân vương phủ và chủ nhân ở đó.

Tần Du Du gật đầu. Tên khốn đó thích nhất lừa nàng, hơn nữa cũng biết nàng có bao nhiêu để tâm đến sư phụ, chiêu này quả thật rất cao tay.

"Nhưng có một tin tức chắc là thật, hoàng đế gặp chuyện bị thương. đang trên đường bí mật trở về, Nghiêm Di đang chuẩn bị chờ hắn về kinh thành. Sau đó phải chạy tới tiền tuyến tiếp nhận thay hắn ta chủ trì đại cuộc." Đại Chủy có chút vui sướng khi người gặp họa nói.

"Đáng lắm!" Tiểu Khôi oán hận nói, lập tức thu nước mắt cao hứng hơn.

Với kẻ không thích Du Du, người thương tổn Du Du, trong mắt Đại Chủy và Tiểu Khôi, đều là tên khốn kiếp. Càng không may càng tốt.

Tần Du Du không muốn nói thêm gì về hai huynh đệ khốn kiếp này, vì thế nói với Đại Chủy: "Chuyện sư phụ ta có chút lo lắng, ngươi tiếp tục hỏi thăm một chút xem. Chúng ta ăn dưa hấu đã."

"Được, quác quác quác, ta nghĩ đến dưa hấu liền chảy nước miếng!" Đại Chủy chợt lóe thân biến thành người ngồi bên cạnh bàn đá chờ ăn, uốn éo đầu không còn thấy trái dưa hấu lành lành tròn tròn ở đó đâu nữa.

"Dưa hấu đâu?" Tần Du Du ngây người ngẩn ngơ, ánh mắt gần như lập tức quay đầu về phía Tiểu Khôi.

Tiểu Khôi có chút xấu hổ giơ chân sau lên gãi gãi lổ tai, ngập ngừng nói: "Ta, ta vừa rồi quá nóng, nhất thời nhịn không được liền ăn mất rồi..."

Đại Chủy nổi trận lôi đình: "Ta thấy ngươi mới nên gọi là Đại Chủy (miệng rộng), quả dưa hấu lớn như vậy ngươi một ngụm ăn mất. Có ai ăn một mình như vậy sao?!"

Tiểu Khôi bổ nhào vào trong lòng Tần Du Du trốn, để lại một bóng dáng mập mạp cho Đại Chủy, Tần Du Du bất đắc dĩ nói: "Không sao. Dưới giếng vẫn

https://thuviensach.vn

còn, ta lại vớt trái khác lên."

"Lần này không cho Tiểu Khôi ăn! Hừ!" Đại Chủy trừng mắt nói, nó vất vả đội nắng ra ngoài tìm hiểu tin tức. Còn Tiểu Khôi nằm đó, ở nhà tình dậy lại ăn, ăn no rồi ngủ, đáng giận nhất là ngay cả phần của nó cũng cướp ăn luôn!

Viện nho nhỏ của cả ba, tiếng hoan hô, cười nói không ngừng, mặc dù có bóng ma Tề Thiên Nhạc rơi vào tay Phụng Thần giáo, nhưng cũng so với Thánh Bình Thân vương phủ vẫn náo nhiệt, vui vẻ hơn nhiều lắm.

Bọn Tần Du Du và Đại Chủy lần này trách lầm Nghiêm Di, hắn không phải không muốn dùng Tề Thiên Nhạc dẫn dụ Tần Du Du ra, nhưng hắn không dám...

Tần Du Du hận hắn lừa gạt nhất, nếu hắn dùng sư phụ nàng để tâm nhất để lừa gạt nàng, hậu quả thế nào khó có thể đoán trước được, rất có thể hai người cứ chấm dứt, không thể xoay chuyển được nữa.

Cho nên ý niệm này trong đầu, trong lòng hắn vòng vo vô số lần, cuối cùng không thực hiện.

Khi nhận được tin hoàng đế bị thương, đang bí mật quay về kinh và tin Tề Thiên Nhạc rơi vào tay Phụng Thần giáo, không thể phủ nhận, trong lòng Nghiêm Di vui mừng còn nhiều hơn lo lắng.

Hoàng huynh khư khư cố chấp, hơn nữa không tiếc phá hư quan hệ của hắn với Tần Du Du, hắn trong lòng không phải chưa từng oán trách, đúng lúc để cho hắn ta nếm chút khổ sở, dù sao cũng biết rõ tính mạng hắn ta không đáng lo ngại.

Còn về Tề Thiên Nhạc, tuy không biết tin đó là thật hay giả, nhưng liên quan đến ông ta, Du Du nhất định sẽ không ngồi yên, không quan tâm được, sớm muồn gì cũng sẽ xuất hiện, đến lúc đó chính là cơ hội của hắn.

Bọn họ vẫn tuyên bố đánh cho Li quốc không ngốc đầu dậy nổi, khiến nước chư hầu trong thiên hạ sợ đại pháo thánh tổ, là thần binh lợi khí thánh tổ truyền lại, nhưng trong lòng mọi người đều nhận định chuyện này có liên quan đến Tần Du Du, nếu không sẽ không đúng lúc xuất hiện sau khi nàng trở thành vương phi của Nghiêm thị.

Thánh tổ của Nguyệt quốc thật sự lợi hại như vậy, sớm đã nhất thống thiên hạ, cần gì đợi ngàn năm sau để con cháu của mình ra tay chứ?

https://thuviensach.vn

Tề Thiên Nhạc là sư phụ của Tần Du Du, cơ quan thuật đương nhiên càng lợi hại hơn, nếu ông ta thật sự bị Phụng Thần giáo bắt được, giúp bọn họ tạo ra binh khí quân sự lợi hại hơn, Li quốc lúc nào cũng có thể chuyển bại thành thắng.

Mà quan trọng hơn là Tần Du Du đã một khoảng thời gian chưa từng xuất hiện, tuy Nghiêm Di đã phong tỏa tin tức nàng bị Húc quang Thánh tử bắt đi, nhưng nếu nàng không xuất hiện, không khỏi khiến người hoài nghi.

Một khi vương phi mất tích, tin tức sư phụ của vương phi đang trên tay Phụng Thần giáo truyền ra, sẽ có thay đổi ngay, quả thật sẽ tạo thành ảnh hưởng không ít đối với quân tâm, sĩ khí, nhưng hơn nữa còn có cơ hội gặp lại Tần Du Du, thậm chí cùng nàng quay lại như lúc trước, chút phiền toái nho nhỏ Nghiêm Di vui lòng gánh lấy.

Hắn gần như là tinh thần phấn chấn bắt đầu chuẩn bị đủ loại thủ tục chuyển giao chính sự chạy tới tiền tuyến, nếu không phải khuôn mặt hắn vẫn như cũ căng cứng quá mức, e rằng rất nhiều người sẽ hoài nghi, nhận được hai tin xấu như vậy, Thánh Bình Thân vương vui mừng gì chứ?

Tuy hoàng gia Nguyệt quốc vẫn cẩn thận khống chế, nhưng hai tin xấu này vẫn dần dần lan tràn ra, trở thành chủ đề hàng đầu ở thành Tử Dạ.

Đại Chủy mỗi ngày đi sớm về trễ, tìm hiểu đủ loại tin đồn, chậm rãi vui vẻ không nổi nữa, ít nhất bọn họ có thể xác nhận, tin tức Tề Thiên Nhạc không phải do Nghiêm Di bịa đặt lừa gạt Tần Du Du xuất hiện.

Trong lòng Nghiêm Di xem trọng giang sơn xã tắc của Nghiêm thị, sẽ không vì một nữ tử làm ra loại chuyện dao động lòng quân, sĩ khí như vậy.

Chương 157: Mạng con gián

Tần Du Du mỗi ngày để Đại Chủy chú ý hướng đi của quân đội và Thánh Bình Thân vương phủ, Đại Chủy chỉ huy chim chóc trong kinh thành mỗi ngày canh giữ, nghe trộm ở các cửa nha môn lớn, tin tức nhận được cũng không quá lạc quan.

Trận chiến giữa Nguyệt quốc với Li quốc này, mỗi bên đều xác định là chưa chết chưa ngừng.

https://thuviensach.vn

Phụng Thần giáo ở Li quốc tức giận, một lần phái đi mười hai cường giả cấp võ thánh đến đối phó Nghiêm Sư và ra tay trộm lấy đại pháo thánh tổ, kết quả trả giá đắt mất chín võ thánh, cũng chỉ thành công một nửa --- đại pháo thánh tổ bị bọn chúng cướp mất một cái, mà Nghiêm Sư vẫn như con gián lại tránh được một kiếp, cao thủ trong trận doanh vì hộ giá cho hắn ta mà chết hơn phân nửa.

Ba võ thánh còn lại do Li quốc phái tới vốn cũng suýt mất mạng, là Giang Như Luyện ngay giây phút cuối cùng đột nhiên xuất hiện miễn cưỡng bảo vệ được bọn chúng. Mà Giang Như Luyện lại không biết vì cớ gì, thế mà không thừa thế vào doanh trận hoàn thành kết quả, giết chết Nghiêm Sư mạng con gián đó, ngược lại lui lại như chạy trối chết.

Người của Nguyệt quốc ở đó biết tình huống lúc đó nguy hiểm đều không hiểu gì cả, đành nói là thánh tổ phù hộ, cho nên hoàng đế gặp dữ hóa lành.

Tần Du Du đã từng nghe kế hoạch của Nghiêm Sư, biết rõ Giang Như Luyện phải lui thôi, bàn cờ sát khí trong sắp đặt của hắn được hấp thu lượng lớn sát khí, chân khí trong cơ thể tới giới hạn thăng cấp lục địa thần tiên dẫn động sinh tử kiếp, cho nên mới phải xoay người bỏ chạy, không dám ở lại thêm chút nào nữa.

Đại pháo thánh tổ tuy bị cướp đi một cái, nhưng trong thiên hạ ngoại trừ hai thầy trò Tần Du Du cùng mấy cơ quan sư theo nàng học được cách ráp đại pháo, những người khác vốn dĩ không thể hóa giải hoàn toàn, càng khỏi nói lấy được bí mật trong đó.

Thánh tổ Nghiêm thị thật sự không muốn bí mật đại pháo bị dễ dàng tiết lộ ra ngoài, cho nên lúc thiết kế nó đã động chút mưu mô, kết quả duy nhất khi cưỡng chế hóa giải đại pháo chính là bùng nổ, khiến bộ phận bên trong ống pháo hoàn toàn bị hủy hoại.

Đại pháo bị đánh cắp không lâu sau, Li quốc dùng số tiền lớn mượn sức Phong thị, Văn thị trong tam đại cơ quan thế gia, muốn trưng dụng xưởng cơ quan của bọn họ, bộ dáng đó trăm phần trăm là định chế tạo gấp gáp rất nhiều quân giới.

Điều này càng làm cho lời đồn Tề Thiên Nhạc đang ở Phụng Thần giáo càng thêm chứng cứ.

https://thuviensach.vn

Phong thị yêu tiền, hơn nữa vẫn cùng Phụng Thần giáo thông đồng với nhau, rất nhanh liền cùng Li quốc đạt được thống nhất, còn về Văn thị, đúng lúc "bận" nội bộ đấu nhau, không rảnh chú ý chuyện này.

Tần Du Du tính toán thời gian, đoán chừng lúc này Văn Phong Thành cùng nguyên chủ nhà Văn gia càng đấu càng kịch liệt, nhất định không rảnh đáp ứng yêu cầu của Li quốc.

Mà Kim thị sau Thánh Thủ Lôi Đài không lâu, đã bị Nghiêm Di dùng điều kiện hậu đãi mời chào rồi.

Kim thị ở trong núi Hoành Vân, bên ngoài dù trời sập cũng không liên quan đến bọn họ, bọn họ chỉ đề phòng Văn thị và Phong thị chiếm địa bàn của mình thôi, Nghiêm Di ngỏ ý khi cần thiết sẽ điều động quân đội bảo vệ bọn họ, sau đó cũng sẽ không can thiệp chuyện gia tộc bọn họ, bọn họ liền quyết tâm hợp tác với Nguyệt quốc.

Tần Du Du lúc trước nghĩ Nghiêm Di cùng Kim thị chỉ là hợp tác bình thường, cũng không có hỏi nhiều, sau đó phát hiện thì ra nguồn gốc sự hợp tác đó lại ở trên người mình, nghĩ rằng phụ thân mình là người của Kim gia, không khỏi đối với bọn họ có thêm mấy phần cảm giác.

Nhưng cũng chỉ có mấy phần cảm giác thôi, nàng ngay cả cha đẻ của mình còn chưa từng gặp mặt, muốn nói đối với Kim thị có cảm tình lảm nhảm gì đó. Nghĩ đến Nghiêm Di cũng biết điều này, cho nên dù nàng có bỏ đi, cũng không thể nổi giận trên người của Kim thị được.

Càng ngày càng nhiều dấu hiệu cho thấy, Phụng Thần giáo hình như có cách đối phó đại pháo thánh tổ, hơn nữa cũng là cơ quan quân dụng. Tây Hà Phong thị cho tới bây giờ thích mọi chuyện đều thuận lợi, lần này thế nhưng quan điểm đầu tiên lại rõ ràng đứng về bên thế yếu Phụng Thần giáo, bên phía Li quốc, hẳn là nhất định nắm chắc Li quốc có thể sống qua cửa ải này, thậm chí lấy được thắng lợi cuối cùng.

Tin tức Tề Thiên Nhạc rơi vào tay Phụng Thần giáo, càng thấy càng như thật.

Ngày hôm đó Đại Chủy từ bên ngoài bay về, lại mang về hai tin tức mới.

https://thuviensach.vn

Tin thứ nhất là Húc quang Thánh tử xác nhận chắc chắn đã trở lại Li quốc chủ trì quốc chính rồi, hắn ở kinh đô Li quốc thường xuyên xuất hiện trong thành, nghiễm nhiên đã muốn vượt qua vị phụ hoàng đó của hắn, trực tiếp ban phát chính lệnh chỉ huy đại quân.

Mấy tháng này Tần Du Du vừa lo bị Nghiêm Di tìm thấy, vừa lo bị Húc quang Thánh tử phát hiện, giờ thì tốt rồi, cuối cùng một họa lớn đã đi rồi.

Bị Nghiêm Di bắt được thế nào đi nữa thì tính mạng cũng không cần lo lắng, bị Húc quang Thánh tử bắt được, kết cục thế nào bọn họ không dám nghĩ đến, tên khốn kiếp thứ hai này cút đi, thật quá tốt mà!

Tin thứ hai là Trú Vân Phi có lẽ muốn thăng cấp rồi, Nghiêm Di cố ý bỏ chính sự xuống, đưa nó ra khỏi thành tìm chỗ thích hợp để thăng cấp.

Tiểu Khôi hừ nói: "Con yêu mã xấu lạ đó cũng muốn thăng cấp? Nó vốn chỉ là cấp năm, lúc thăng cấp chút xíu sấm sét nhỏ đánh không phá được mấy gốc cây ở vương phủ, cần gì ra khỏi thành phiền toái như vậy làm chi? Ngựa xấu lắm trò thật!"

Trong lòng Tiểu Khôi sợ Trú Vân Phi, lúc không có nó, sợ hãi lại trở thành khinh bỉ. Tiểu Khôi tự nhận tốt xấu gì cũng là linh thú cấp bảy, con yêu mã xấu lạ đó cấp bậc còn thấp hơn nó, nhưng bộ dáng to lớn kinh khủng hơn nó nhiều, thật đáng ghét!

Nếu không phải Du Du sợ ngựa, cũng khiến nó sợ hãi theo, nó há miệng một ngụm có thể ăn luôn con yêu mã xấu lạ đó rồi, xem Trú Vân Phi còn dám hù dọa Tiểu Khôi không?!

Yêu mã và chủ nhân của nó đều là khốn kiếp, chuyên vô lại bắt nạt, hù dọa nó với Du Du, lúc thăng cấp bị sét đánh thành ngựa nướng là tốt nhất.

Đại Chủy biết nó có oán niệm với Trú Vân Phi, cố khích nó nói: "Trú Vân Phi có huyết thống kỳ lân, có chủ nhân là khốn kiếp lợi hại thế, lần này thăng cấp e rằng không phải trở thành linh thú cấp sáu đơn giản vậy đâu, ngay cả trực tiếp trở thành thánh tôn cấp mười có khả năng biến hóa giống như ta cũng không có gì lạ."

Tiểu Khôi biết nó nói có lý, nhưng vẫn vô cùng khó chịu phản bác nói: "Cho dù nó thăng lên cấp mười thì sao chứ, cũng vẫn là yêu mã xấu lạ cấp mười, nó mà

https://thuviensach.vn

biến thành người, nhất định rất xấu, rất xấu!"

Tần Du Du không để ý đến hai đứa nó đấu võ mồm, chỉ đang cau mày suy nghĩ gì đó.

Đại Chủy cũng hiểu mình cứ chấp nhất với con thỏ ngốc nghếch này sẽ làm giảm phẩm cách trí giả của mình, vì thế quay đầu hỏi Tần Du Du: "Ngươi suy nghĩ chuyện của Thiên Nhạc?"

Tần Du Du gật đầu nói: "Đúng vậy, chúng ta ở đây chờ tin cũng không phải cách hay."

"Ngươi muốn đến Li quốc sao? Ở đó có bao nhiêu nguy hiểm ngươi cũng không phải không biết!" Đại Chủy tuy rất muốn mau chóng có tin chính xác của Tề Thiên Nhạc, nhưng nó không muốn Tần Du Du mạo hiểm.

Chủ nhân xem đệ tử này thành nữ nhi ruột, tuyệt đối không muốn nàng vì một tin không chắc chắn phải đi liều mạng đâu.

Tần Du Du cắn cắn môi nói: "Ta có một cách này, cũng không nhất định chúng ta phải đi mạo hiểm, cũng không cần đến Li quốc làm gì."

"Cách gì?" Đại Chủy và Tiểu Khôi đều thấy hứng thú.

"Đại Chủy, ngươi đi đưa cho tên khốn đó một lá thư, để hắn giúp chúng ta đi cứu sư phụ." Tần Du Du đã suy nghĩ rồi, đây là chuyện hai bên đều có lợi, Nghiêm Di chắc chắn cũng không muốn sư phụ ở trên tay Phụng Thần giáo.

Đại Chủy hừ nói: "Tên khốn đó nhất định sẽ nhân cơ hội giở trò chèn ép, ví dụ như muốn gặp ngươi, muốn người trở về làm vương phi linh tinh gì đó."

Chương 158: Điều kiện của Tần Du Du

Tiểu khôi vừa nghe lông liền dựng thẳng, nhảy dựng lên kêu to: "Không được!"

Tần Du Du ôm lấy Tiểu Khôi, vuốt lông của nó an ủi, cười nói: "Không sao đâu, chúng ta có thể trước đồng ý với hắn, sau đó không giữ lời mà!"

Đại Chủy cười gian hùa theo: "Đúng đúng đúng, dùng xong liền ném hắn đi!"

https://thuviensach.vn

Cách nói này sao nghe có chút lạ?

Tiểu Khôi lo lắng cường điệu nói: "Thế Du Du ngươi ngàn vạn lần không cần đi gặp hắn, nếu không tên khốn đó kiên quyết giữ ngươi lại, ta liền không gặp ngươi được rồi, oa oa oa."

Tần Du Du xoa xoa lổ tai dài của nó nói: "Sẽ không, ta không đi gặp hắn, để Đại Chủy đi truyền tin bàn điều kiện với hắn thôi."

"Ừ." Tiểu Khôi đối với sự sắp xếp này khá vừa lòng.

Vì thế cả ba bắt đầu bàn bạc thư phải viết như thế nào mới có thể khiến khốn kiếp không nảy sinh nghi ngờ, nếu tất cả điều kiện đều đồng ý, với sự khôn khéo của khốn kiếp nhất định sẽ phát hiện bọn họ có ý định không giữ lời mất, cho nên có mấy điều kiện Đại Chủy dù thế nào cũng không được đồng ý, ví như để Tần Du Du quay về làm lành với hắn, linh tinh này nọ."

Cuối cùng bọn họ rốt cuộc nghĩ ra một lý do từ chối: hôn nhân nam nữ phải có lệnh cha mẹ, bà mối, cha mẹ Tần Du Du không có, nên do sư phụ làm chủ, nếu Nghiêm Di có thể tìm sư phụ nàng về, mà sư phụ lại đồng ý chuyện hôn nhân này, thế Tần Du Du liền làm lành với hắn.

Sau đó, chờ sư phụ bình an trở về, bọn họ lại bàn bạc làm sao chạy trốn là được.

Vấn đề duy nhất là...

"Nếu tên khốn đó không thèm để ý ta nữa, trả lời hợp lại hay không cũng không quan tâm nữa thì sao? Chúng ta phải nghĩ điều kiện khác có lực hấp dẫn với hắn hơn!" Tần Du Du nói.

"Sao thế được? Du Du ngươi xinh đẹp như vậy, tốt như vậy, hắn bỏ được mới lạ!" Tiểu Khôi không cho là đúng, trong lòng nó, Tần Du Du là nữ tử tốt nhất trong thiên hạ, nam nhân mắt mù cũng muốn lọt vào mắt xanh của nàng nữa là.

Tần Du Du cười khổ nói: "Không hắn, trong đầu hắn chuyện đó quan trọng hơn cả ta, nếu hắn cứu sư phụ về, Phụng Thần giáo ở Li quốc sẽ thấy không có lợi thế có thể uy hiếp nữa, không có ta hắn có thể thống nhất thiên hạ. Sau đó tìm mấy nữ nhân nghe theo hắn, dễ bị hắn lừa ở bên hắn, bớt được nhiều việc lắm a."

"Hắn không phải muốn ngươi làm tán công sao?" Đại Chủy hừ nói.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du lắc đầu nói: "Phụng Thần giáo có Bất tử Lân sương, có thể cải tạo thể chất thay cho suối thánh, chỉ cần có nó, hắn lúc nào cũng có thể tìm nữ nhân khác làm ngòi dẫn tán công cho hắn."

Đại Chủy rung đùi đắc ý nói: "Vẫn không có khả năng, nếu hắn không muốn hợp lại với ngươi. Tìm ngươi khắp nơi làm gì?"

"Hắn không muốn ta rơi vào tay người khác, trở thành lợi khí đối phó hắn thôi." Tần Du Du buồn buồn nói.

Nàng cũng không muốn tự xem nhẹ mình, chẳng qua mấy ngày nay nàng hiểu rõ ràng từng chuyện, càng nghĩ lòng càng lạnh. Nàng đối với Nghiêm Di đã không còn nhiều giá trị lợi dụng, thứ hạng của nàng ở trong lòng hắn chỉ đứng sau thôi. Muốn vứt bỏ nàng cũng không khó khăn mấy.

Nếu tâm ý nàng vẫn còn ảo tưởng giống như lúc trước, cho rằng hắn sẽ không làm tổn thương nàng, kết quả có thể sẽ rất thảm.

Nàng tự mình không may thì thôi. Nàng không muốn liên lụy sư phụ, Đại Chủy và Tiểu Khôi.

Cho nên nàng thà rằng dự định xấu nhất, dùng ý tưởng lãnh khốc, vô tình nhất để đề phòng tâm tư của Nghiêm Di còn hơn.

"Đại Chủy, ta định trước dùng phục hồi một cơ quan bản vẽ của thánh tổ Nghiêm thị để lại làm điều kiện, còn về cơ quan nào, có thể để hắn chọn, chỉ cần sư phụ bình an trở về." Tần Du Du quyết định nói.

Đại Chủy nghiêng đầu suy nghĩ, cuối cùng không tình nguyện gật gật đầu.

Tần Du Du viết thư xong, Đại Chủy nhân lúc Nghiêm Di rời khỏi Thánh Bình Thân vương phủ. Bay thẳng vào đem thư đưa cho Lương Lệnh: "Thư của Du Du, nếu tên... Nếu vương gia các ngươi cảm thấy hứng thú, ta mấy ngày nữa lại đến nói chuyện với hắn."

Đại Chủy nói xong cũng không chờ Lương Lệnh phản ứng. Vỗ cánh xoay thân bay đi ngay.

Lương Lệnh cầm lá thư đó, không dám tin hai mắt mình, cám ơn trời đất. Vương phi nương nương rốt cuộc có tin tức, vương gia biết việc này vui mừng lắm đây.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải ngay cả ông cũng không rõ Trú Vân Phi cuối cùng sẽ thăng cấp thế nào, đoán chừng ông sẽ lập tức mang thư đi tìm Nghiêm Di ngay rồi.

Lúc gần tối, Tần Du Du đang chuẩn bị mấy món Đại Chủy và Tiểu Khôi muốn ăn, bỗng nhiên trên chân trời xa xa truyền đến tiếng sấm sét, sau đó là một chuỗi tiếng sấm liên miên không dứt.

Tiểu Khôi đang mơ màng ngủ bỗng nghe thấy tiếng sấm, sợ tới mức vểnh tai xoay người, nhảy dựng lên, ngẩng đầu nhìn trời nói: "Làm sao thế? Trời muốn mưa sao?!"

Đại Chủy khinh thường nói: "Đó là lôi kiếp! Ngu ngốc!"

"Có người phải độ kiếp ư? Ai thế? Hại ta bị dọa sợ vô ích..." Tiểu Khôi thấy không phải trời muốn mưa, liền lười biếng nằm bò trở lại, an tâm chờ ăn.

Đại Chủy quang quác cười to hai tiếng nói: "Dễ đoán thôi mà, hơn phân nửa chính là kẻ mà ngươi sợ nhất đó."

Tiểu Khôi nhớ tới, hừ nói: "Thì ra là con yêu mã xấu lạ đó! Nó bị đánh chết, còn ầm ĩ ta ngủ."

Tần Du Du buồn cười nói: "Tuy ta cũng rất sợ nó, nhưng Trú Vân Phi xem như không tệ, thật ra rất trung thành, ngay thẳng, hơn nữa không ghi hận." Nhưng tìm trúng chủ nhân đó không tốt lắm.

Tiểu Khôi hầm hừ ôm ủ cà rốt, há miệng nuốt xuống, giống như xem củ đó thành con yêu mã đỏ thẫm đáng giận đó: "Lần sau chờ lúc ta lại thăng cấp, Du Du ngươi bắt nó dẫn tới, để ta ăn nó luôn! Để nó khỏi dọa chúng ta nữa."

Quanh một sơn cốc cách thành Tử Dạ hơn mười dặm, Trú Vân Phi ngẩng đầu đứng thẳng bên hồ, từng đợt sấm sét kèm theo ánh chớp nổ ầm trên người nó, nó lại giống như không hề có cảm giác.

Bộ lông màu lửa đỏ trên người giống như ngọn lửa đang thiêu đốt, trong trận lôi điện trở nên càng sáng lóa hơn.

Cuối cùng, lôi điện đầy trời giống như biết không làm gì được nó, từ từ bớt dần, một trời mây đen bốn phía bay đi.

Trú Vân Phi ngửa đầu hí dài một tiếng, bốn vó đạp lên không bay lên, đang ở giữa không trung, thân thể tỏa ra một vầng sáng đỏ chói mắt, thân ngựa trong

https://thuviensach.vn

vầng sáng đỏ đứng hẳn lên, thân hình nhanh chóng thay đổi, lúc rơi lại xuống đất đã trở thành thanh niên to lớn, tóc đỏ, mắt đỏ, một thân y phục đỏ rực.

Bóng dáng Nghiêm Di chợt lóe xuất hiện bên cạnh thanh niên tóc đỏ, đưa tay vỗ vỗ vai của hắn nói: "Thánh tôn cấp mười một, chúc mừng ngươi, Trú Vân Phi."

Trú Vân Phi thấy khá mới lạ, đánh giá thân thể mình sau khi biến thành người, cuối cùng vui vẻ nhếch mép cười nói: "Đa số đều là nhờ người, bằng không ta không biết khi nào thì mới có thể thăng lên cấp bảy, lại càng không nói lên thẳng cấp mười một."

"Đi thôi, theo ta về kinh rồi nói sau." Nghiêm Di không nói nhiều, vì giúp Trú Vân Phi thăng cấp, hắn đã chậm trễ suốt hai ngày nay, giờ chuyện trong thành chờ hắn xử lý không biết lên tới bao nhiêu rồi.

Trú Vân Phi hưng phấn nắm tay lại, đắc ý cười nói: "Được! Trở về gặp Đại Chủy, sau đó bắt con thỏ ngốc nghếch đó giáo huấn một chút! Người giúp ta dẫn chủ nhân của nó rời khỏi được không?"

Có Tần Du Du ở đó, nhất định sẽ che chở cho Tiểu Khôi, nàng là nữ chủ nhân của nó, nó không muốn đánh nàng, nàng ở đó nó không có cách nào trừng phạt con thỏ ngốc đó hết.

Vui mừng trong mắt Nghiêm Di ngừng lại, chầm chậm nói: "Bọn họ hiện giờ... không ở trong vương phủ."

Chương 159: Đều là người sai

Nghiêm Di rõ ràng không muốn nói nhiều, Trú Vân Phi cũng không dám hỏi nhiều.

Nó nghĩ không ra, nó nhớ rõ trước khi nó hôn mê, Tần Du Du cùng chủ nhân đúng là như trong mật bôi dầu, lòng vui vẻ bắt đầu chuẩn bị chuyện đại hôn chính thức của hai người.

Sao khi nó vừa tỉnh lại, nữ chủ nhân và linh thú của nàng liền không thấy đâu nữa? Xem chừng hình như đã xảy ra chuyện gì không tốt rồi.

https://thuviensach.vn

Trong lòng chủ nhân khó chịu nó có thể cảm giác được, nhưng đến tột cùng chủ nhân vì sao khó chịu, không phải bằng cảm giác là có thể hiểu được.

Trú Vân Phi quyết định sau khi về vương phủ liền hỏi đám người Lương Lệnh cho rõ ràng.

Nếu là nữ nhân đó phụ bạc chủ nhân... Hừ hừ! Nó liền bắt con thỏ ngốc của nàng ấy về mỗi ngày đánh đòn, giúp chủ nhân xả giận!

Trú Vân Phi hiện lại nguyên hình đưa Nghiêm Di trong phút chốc trở lại trong thành Tử Dạ. Người đi trên đường chỉ thấy một đường ảnh đỏ thổi qua bên cạnh, vốn không thấy rõ đó là cái gì.

Thăng lên thành thánh tôn cấp mười một, Trú Vân Phi hoàn toàn thay da đổi thịt, chướng ngại trên đường đối với nó mà nói đều trở nên giống như không có vậy, dưới chân tùy tiện một bước liền thoải mái xẹt qua, ngay cả "vượt nóc băng tường" cũng không hề khó khăn.

Nghiêm Di ngồi trên lưng nó, hưởng thị khoái cảm cực hạn trên đường, trong lòng lại bỗng nhớ đến Tần Du Du.

Nàng lúc trước đã nói Trú Vân Phi chạy nhảy như một con châu chấu to lớn, chạy loạn khắp nơi dọa chết người. Hiện giờ mức độ giậm chân, nhảy vọt của Trú Vân Phi so với lúc trước càng mạnh hơn, e rằng nàng thà chết cũng không chịu cưỡi lên Trú Vân Phi đâu.

Nhớ ngày đó, hắn ôm nàng cưỡi trên lưng Trú Vân Phi suốt đêm ra khỏi thành nhìn tình trạng của Đại Chủy và Tiểu Khôi, hắn trên lưng ngựa lấy lý do giúp nàng thả lỏng tùy ý hôn môi mềm mịn của nàng, quả thật giống như giấc mộng đẹp tỉnh lại quá nhanh, chỉ còn lại trong lòng hắn sự tiếc nuối và hồi ức sâu sắc.

Nếu nàng còn bên cạnh hắn, thật tốt biết bao?

Cả hai từng có những ngày tình ý lưu luyến, triền miên ngọt ngào, hắn càng cảm thấy cuộc sống giờ đây nhàm chán, không thú vị, khó chịu đựng được.

Tin tức sư phụ nàng gặp chuyện không may truyền đến ồn ào huyên náo, nàng chắc là đã biết rồi, khi nào thì hành động đây? Trong lòng Nghiêm Di chờ mong sâu sắc.

https://thuviensach.vn

Có lẽ vì chờ mong quá mức, cho nên khi hắn nhận được thư do Tần Du Du tự tay viết do Lương Lệnh đưa tới, hắn thế mà nhịn không được hoài nghi mình có phải lại đang nằm mơ không nữa.

Vẫy lui mọi người bên cạnh. Nghiêm Di gấp gáp mở phong thư, lấy thư ra, run run mở ra nhìn kỹ, tâm tình không yên còn nghiêm trọng hơn khi nhận được quân báo khẩn cấp lúc trước nữa.

Trên giấy viết thư thật sự là chữ viết của Tần Du Du, thanh tú, gọn gàng, mang theo bút tích nữ tính lại phóng khoáng, linh động hiếm thấy.

Lời ngon tiếng ngọt chắc chắn là không có, lời nói dư thừa cũng không có nửa câu. Chỉ có mấy chữ vô cùng đơn giản thôi:

“Chuyện gia sư bị Phụng Thần giáo bắt giữ, xin Vương gia ra tay cứu giúp. Chỉ cần gia sư bình an quay về, ta đồng ý khôi phụ một cơ quan bản vẽ của thánh tổ để lại làm tạ lễ, vương giả tự mình quyết định. Nếu có ý khiến khác, có thể thương lượng với Đại Chủy.

Tần Du Du xin nhờ.”

Mấy câu ngắn ngủn mang theo sự lạnh lùng, tránh người ngàn dặm. Tất cả đều là lấy lợi ích trao đổi, ngay cả khách khí, chào hỏi thông thường cũng không có nửa câu.

Xem thư này có thể cảm giác được người viết không muốn có liên hệ gì với người nhận rồi.

Trong lòng Nghiêm Di đang vui mừng đọc hết thư xong liền biến thành tức giận.

Được lắm! Giỏi cho Tần Du Du, thật sự hoàn toàn không xem hắn là trượng phu mà đối đãi!

Hắn nhớ nhung, lo lắng cho nàng. Nàng lại xem hắn như giầy rách, thật là đáng giận hết sức!

Nhưng hắn cố tình lại không khống chế được mình cứ lần này tới lần khác nhớ thương nữ nhân đáng giận này, thậm chí cứ như tự ngược, cứ nhìn đi nhìn lại bức thư khiến hắn giận dữ không thôi.

Bỏ đi, bỏ đi! Hắn cũng không phải kẻ sĩ diện, nếu hắn muốn nàng, vậy nhận đi. Trước hết khiến nàng chắc chắn phải xuất hiện, nếu nàng muốn xin hắn điều

https://thuviensach.vn

gì, thì đó là cơ hội.

Hắn hiện tại đối với bản vẽ cơ quan của thánh tổ gì đó đã không còn gấp gáp nữa, thầm nghĩ bắt lấy tiểu ma nữ chọc hắn tâm loạn đó ra. Vĩnh viễn ở lại bên mình, chuyện gì đều có thể thương lượng.

Nghiêm Di đè nén cơn oán giận, tức tối đầy mình lại, tính toán chuyện phải làm tiếp theo thật tốt. Tĩnh tâm chờ Đại Chủy xuất hiện.

Nghĩ đến không bao lâu nữa, là có thể nhìn thấy Tần Du Du, thậm chí ôm nàng vào lòng tận tình hưởng thụ tư vị triền miên nhuyễn ngọc ôn hương rồi. Tấu chương trong thư phòng chất cao như núi đều trở nên không chán ghét nữa.

Tâm tình Nghiêm Di mấy tháng này lần đầu thấy ánh sáng trong màn đêm, trong mắt lộ ra ý cười dịu dàng hiếm có.

Bên kia, Trú Vân Phi hỏi thăm Lương Lệnh, Đỗ Vi Nương và tiểu Đinh Hoa rõ ràng chuyện gì đã xảy ra trong mấy ngày nó hôn mê.

Đỗ Vi Nương và tiểu Đình Hoa thật ra cũng không rõ lắm Tần Du Du đến tột cùng là có chuyện gì đột nhiên hờ hững với Nghiêm Di, hôm nay là lần đầu nghe Lương Lệnh mở miệng vàng nói ra nguyên nhân hậu quả.

Trong đó có nhiều chi tiết liên quan đến cấm địa cùng với bí mật của hai huynh đệ Nghiêm Sư, Nghiêm Di, Lương Lệnh cũng biết không quá rõ ràng, cho dù biết cũng không dám tiết lộ.

Nhưng cho dù là vậy, mọi người cũng hiểu được một chút đầu đuôi câu chuyện --- Hoàng thượng với vương gia muốn vương phi giúp bọn họ làm ra binh khí quân sự lợi hại, nhưng vương phi không muốn làm ra thứ có quy mô sát thương mạng người quá lớn gì đó. Vì thế vương gia đã giả bộ bị Phụng Thần giáo đâm bị thương, buộc vương phi trong cơn buồn giận đã phục hồi đại pháo thánh tổ. Sau đó vương phi phát hiện bị lừa mắc bẫy, vì thế giận dữ, mới trở mặt với vương gia.

Trú Vân Phi lắc đầu nói thẳng: "Chủ nhân là vậy là không đúng. Ngài ấy không nên dối gạt người, khó trách nữ nhân vô dụng đó tức giận."

"Đúng vậy! Vương gia không đúng rồi!" Tiểu Đình Hoa phụ họa theo đuôi.

Đỗ Vi Nương và Lương Lệnh cũng cảm thấy vương gia nhà mình quả thật không đúng, nhưng không dám phụ họa theo.

https://thuviensach.vn

Lương Lệnh cười khổ nói: "Trước mắt không phải lúc truy cứu ai đúng ai sai, nghĩ cách khuyên bọn họ hòa giải mới là quan trọng nhất."

"Đúng vậy! Vương phi giận dữ, bỏ đi không thấy bóng dáng như vậy, vương gia làm sao đây?" Đỗ Vi Nương còn nhớ thương chuyện tiểu vương gia, tiểu quận chúa, vương phi chạy rồi, vậy để vương gia với ai sinh con đây?

Những nữ nhân vớ vẩn nào đó không xứng với vương gia nhà bà đâu.

"Vương gia giải thích với vương phi là được mà." Suy nghĩ của tiểu Đình Hoa rất đơn giản, bé làm sai chuyện gì, chỉ cần thật lòng giải thích với người đó, người đó cũng không trách bé.

Tần Du Du trong mắt bé chính là đại tỷ tỷ dịu dàng lại tốt tính, hơn nữa có chút chút mơ hồ, chỉ cần vương gia giải thích với tỷ ấy, tỷ ấy nhất định sẽ không so đo.

Lương Lệnh và Đỗ Vi Nương đồng thời cười khổ, thật sự đơn giản như vậy thì tốt rồi.

Tiểu Đình Hoa tuổi còn nhỏ, cũng không thể làm ra chuyện gì lớn lao, nói lời xin lỗi thì mọi chuyện êm xuôi, nhưng có một số chuyện không phải đơn giản giải thích là có thể giải quyết được.

Trú Vân Phi tuy tính tình ngay thẳng, đơn giản, nhưng suy bụng ta ra bụng người, nếu chính mình bị người mình tin tưởng nhất lừa như vậy, đoán chừng cũng rất khó vì mấy lời giải thích của đối phương liền tha thứ cho hắn được.

"Có phải mấy ngày nữa Đại Chủy sẽ đến không? Ta đi hỏi hắn một chút, nữ nhân vô dụng đó muốn thế nào mới chịu tha thứ cho chủ nhân." Trú Vân Phi hiếm khi đưa ra được đề nghị mà tất cả mọi người cảm thấy có thể làm được.

Đại Chủy với Tần Du Du có quan hệ rất thân, gần giống trưởng bối của nàng, vấn đề này hỏi Đại Chủy là thích hợp nhất.

Chương 160: Đàm phán thất bại

"Chỉ cần nàng ta có thể giải hòa với chủ nhân, ta... Sau này ta sẽ không tóm lấy lổ tai con thỏ ngu ngốc đó nữa!" Trú Vân Phi do dự hồi lâu, rốt cuộc cắn răng

https://thuviensach.vn

một cái đưa ra điều kiện "ưu đãi" của mình.

Những người khác không biết nói gì, mới cảm thấy nó thăng cấp, đầu óc linh hoạt hơn, kết quả lập tức bại lộ lối suy nghĩ đơn giản khiến người ta đứng hình.

Bọn họ cũng không biết, tóm lấy lổ tai của Tiểu Khôi là mục tiêu hàng đầu sau khi thăng cấp biến hình của Trú Vân Phi, nếu không phải vì hạnh phúc cả đời của chủ nhân, nó thật không muốn bỏ qua đâu.

Nó vốn đã nghĩ xong hết rồi, nó phải tóm lấy lổ tai dài của Tiểu Khôi, xách tai Tiểu Khôi lên không, cho đến khi Tiểu Khôi nhận sai, hứa không được gọi nó là xấu lạ, lại càng không được nói nó là yêu mã.

Vì cảnh uy phong hãnh diện này, nó cũng không biết ở trong mộng đẹp cười tỉnh bao nhiêu lần rồi, giờ đây kế hoạch này chỉ có thể bỏ đi thôi.

Nó phải nghĩ dùng cách khác thu thập con thỏ ngu ngốc đó thôi, thật sự là đáng tiếc.

Đại Chủy có "tai mắt" ở trong phủ Thánh Bình Thân vương rất nhiều, Nghiêm Di và Trú Vân Phi bay về chưa lâu, nó đã nhận được tin tức, nhưng nó quyết định để bọn họ chờ hai ngày, tránh cho bọn họ tự cho là rất giỏi, càng chèn ép hơn.

Tần Du Du và Tiểu Khôi không có ý kiến gì đối với quyết định của nó cả, cứ thế thoáng cái đã qua hai ngày.

Đại Chủy tự mình ra giá, mỗi ngày nghe nhóm "tai mắt" nói trên dưới vương phủ bày trận sẵn sàng đón địch như thế nào, càng cảm thấy đắc ý vô cùng.

Sáng sớm hôm đó, nhân lúc mặt trời chưa quá mãnh liệt, Đại Chủy chia tay Tần Du Du liền bay đến Thánh Bình Thân vương để đàm phán.

Người trong vương phủ vừa mới thức dậy, Nghiêm Di lại là cả đêm thức trắng chưa ngủ để xử lý chính vụ, trước lúc trời sáng mới ngồi xuống điều tức, khôi phục tinh thần.

Dù vậy, ngay giờ phút Đại Chủy bay vào Thánh Bình Thân vương phủ hắn lập tức phát hiện ra ngay.

Thật ra hắn biết Đại Chủy lợi dụng đám chim chóc gần đây để hỏi thăm tin tức, nhưng hắn không hề cố ý ngăn cản gì. Hắn muốn Tần Du Du nhớ kỹ hắn,

https://thuviensach.vn

Đại Chủy có thể thường xuyên nói cho Tần Du Du biết tình hình của hắn bên này, cũng là chuyện không tệ.

Cho nên ngày thường cho dù cảm thấy Đại Chủy ở gần đây, hắn cũng làm như không biết, nhưng hôm nay không giống mọi ngày.

"Ngươi muốn đàm phán ở thư phòng hay là trong hoa viên." Giọng nói của Nghiêm Di thản nhiên, đột nhiên vang lên bên tai Đại Chủy, làm nó hoảng sợ.

Nó đã cẩn thận tự thu liễm hơi thở. Không ngờ người ta dễ dàng phát hiện ra nó như vậy. Nó tuy cảm thấy trong lòng khó chịu, nhưng vì cứu Tề Thiên Nhạc, bản lĩnh của Nghiêm Di đương nhiên càng mạnh càng tốt, Đại Chủy nghĩ thế, liền đè nén buồn bực, hừ nói: "Nói trong hoa viên đi."

Nghiêm Di đẩy cửa thư phòng ra. Bước đi vào trong hoa viên, Đại Chủy đứng trên một tảng đá giả núi nhìn thẳng hắn, ngạo nghễ nói: "Thư đó ngươi xem rồi chứ, một câu có đồng ý hay không."

"Không đồng ý." Nghiêm Di quả nhiên một câu khiến Đại Chủy nghẹn họng.

Tên khốn kiếp này! Còn dám kì kèo như vậy!

"Ngươi không đồng ý cũng không sao, dù sao ta cũng đoán được Húc quang Thánh tử sẽ cầu hôn Du Du. Quát quát quát. Nghĩ hắn cũng không đến mức gây bất lợi cho sư phụ Du Du, cùng lắm thì ta đi Li quốc tìm hắn đàm phán cũng được." Trong lòng Đại Chủy tức giận, cố ý khiêu khích Nghiêm Di.

"Ngươi đoán không nhất định sẽ trở thánh sự thật. Ngươi cho rằng ngươi là Thánh âm Bát ca thì thật sự có thể một câu thành sấm, mở miệng thành chú sao? Nắm tay trong tay áo Nghiêm Di đã nắm chặt, trên mặt vẫn là bộ dáng thản nhiên, không cho là đúng.

"Ta lúc trước đoán được ngươi đổi thành gương mặt cợt nhả đến lừa gạt Du Du, nhưng ta chỉ nhìn thấy lúc đầu, không ngờ ông trời có mắt, Du Du cuối cùng cũng có người khác rồi. Quát quát quát." Đại Chủy thở gấp, nói không lựa lời.

"Đủ rồi! Du Du là vương phi bổn vương cưới hỏi đàng hoàng, ngươi không cần khiêu khích chia rẻ. Các ngươi muốn bổn vương đi cứu Tề Thiên Nhạc có thể, để Du Du tự mình đến đàm phán với bổn vương!" Nghiêm Di lạnh lùng quát.

https://thuviensach.vn

Hắn trong cơn tức giận không đè nén tu vi của mình, khiến cho sát khí như biển cuộn trào trên người hắn phát ra. Đại Chủy cảm thấy cổ giống như bỗng nhiên bị một bàn tay to nắm chặt lấy, nó muốn hít một hơi cũng không làm được, thân thể càng giống như bị nhét vào trong một cái thùng kín nhỏ. Dù nó cố gắng thế nào cũng không cách nào nhúc nhích được.

Quanh thân Nghiêm Di giống như có đám lửa vô hình đang thiêu đốt, có thể thiêu hủy tất cả sinh linh trong nháy mắt, cho dù thân là thánh tôn cấp mười như Đại Chủy cũng không ngoại lệ.

Sự chết chóc khủng bố nhanh chóng bao phủ nó, loại cảm giác đáng sợ này nó sống nhiều năm như vậy cũng chưa từng gặp phải.

May mắn Nghiêm Di cũng không định thật sự thương tổn nó, rất nhanh liền thu liễm luồng sát khí đè nặng kinh khủng đó, buông tha cho Đại Chủy.

Đại Chủy dùng sức hít mạnh mấy hơi, qua một lúc lâu mới cảm thấy mình đã trở về nhân gian, nó gần như không chút do dự giương cánh bay xa khỏi Nghiêm Di, tự thấy đủ xa mới dám hung tợn nói: "Ngươi đắc ý đi, ngươi oai phong lắm, ngươi nếu dám đả thương một cọng lông tơ của ta xem, đời này đừng nghĩ Du Du để ý ngươi nữa! Ngươi muốn lừa Du Du xuất hiện, nằm mơ đi! Ngươi phải cứu Tề Thiên Nhạc bình an, còn có chút hy vọng, Du Du nghe lời Thiên Nhạc nhất, ngươi nếu làm bộ làm tịch mặc kệ, quát quát quát! Chờ nhận thiệp cưới của Du Du đi!"

Nói xong cũng không quay đầu lại liền bay ra ngoài, dồn nén không dám nhìn sắc mặt như Diêm La Vương của Nghiêm Di.

Nó bay trối chết như gió về phía tường quanh vương phủ, bỗng trước mắt ảnh đỏ chợt lóe, một thanh niên y phục đỏ xuất hiện ở phía trước chặn đường đi của nó.

"Đại Chủy, ngươi đừng đi vội." Trú Vân Phi xa xa thấy chủ nhân và Đại Chủy đàm phán đổ vỡ, vội vàng chạy tới "cứu vớt".

Đại Chủy nghe thấy giọng của nó, lại nhìn bộ dáng của nó, quát quát kêu to hai tiếng nói: "Trú Vân Phi? Ngươi... Cấp mười một?!"

Nó đoán trước Trú Vân Phi có thể sẽ trực tiếp nhảy cấp trở thành thánh tôn, lại không ngờ Trú Vân Phi thế mà vượt một cái lại lướt qua nó trở thành thánh

https://thuviensach.vn

tôn cấp mười một luôn, tên khốn kiếp đó rất biết cách nha!

Trong nháy mắt Nghiêm Di thấy Đại Chủy xoay người bay đi, trong đầu liền có ý định muốn giữ nó lại, có Đại Chủy trong tay, không lo Tần Du Du không tự mình đến cửa.

Nhưng ý định này trong đầu chỉ chợt lóe lên liền biến mất... Hắn sợ Tần Du Du thật sự vì việc này càng hận hắn hơn.

Đúng lúc Trú Vân Phi ra mặt đi nói chuyện với Đại Chủy, hai đứa đó đều là linh thú, hắn là có thể bàn bạc tốt hơn.

Hắn vẫn nhắc nhở chính mình phải bình tĩnh, nhưng lời Đại Chủy nói ra toàn những việc trong lòng hắn để ý nhất, nếu cùng nó đàm phán tiếp nữa lỡ như nhất thời không nhịn được, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Cho nên, để Trú Vân Phi đi vậy, nói không chừng có thể từ miệng Đại Chủy có được chút tin tức có ích.

Đại Chủy đối với người bạn Trú Vân Phi sáng sủa, thật thà này vẫn còn có chút cảm tình, thấy Nghiêm Di không mạnh mẽ giữ nó lại, liền theo Trú Vân Phi bay về phía sau vương phủ của Trú Vân Phi ôn chuyện.

Trú Vân Phi đi thẳng vào vấn đề nói: "Chủ nhân ngài ấy có một số việc quả thật làm không đúng, phu nhân muốn thế nào mới có thể tha thứ cho ngài ấy? Ta nhìn ra được, chủ nhân rất để ý phu nhân mà."

Nó có lòng xin Đại Chủy giúp đỡ khuyên Tần Du Du trở về, cho nên không dám gọi nàng là "nữ nhân vô dụng", sửa miệng gọi nàng là phu nhân.

Đại Chủy hừ một tiếng, tức giận nói: "Ngay cả ngươi cũng biết hắn sai rồi, hắn bản thân lại không nghĩ thế. Rất để ý sẽ không lừa Du Du như vậy, trời biết hắn không phải muốn lừa Du Du trở về, tiếp tục lừa nàng dịch ký hiệu trên bản vẽ cơ quan do thánh tổ nhà hắn để lại ư?"

Chương 161: Biểu ca còn ở không?

"Sẽ không đâu, chủ nhân sẽ không đâu." Trú Vân Phi ngoại trừ cố cam đoan mãi, cũng không nói được bất cứ lý do hùng hồn nào thuyết phục Đại Chủy tin

https://thuviensach.vn

nó, gấp đến độ ngay cả mặt cũng nhanh đỏ giống màu tóc luôn rồi.

Bắt nạt tên thô lỗ ruột thẳng này như vậy thật không có ý nghĩa mà!

Đại Chủy hừ nói: "Du Du từ nhỏ tính tình đã rất cứng đầu, quyết định chuyện gì thì chín trâu cũng không kéo lại được, nhưng lại chỉ nghe lời Thiên Nhạc thôi. Chủ nhân nhà ngươi nếu có thể cứu Thiên Nhạc trở về, một câu của Thiên Nhạc còn hơn trăm câu nói của ta, người để tự hắn chọn đi. Chúng ta rất nhanh sẽ xuất phát đến Li quốc, hoặc là hắn giúp đỡ cứu người, hoặc là Du Du tái hôn với Húc quang Thánh tử, dù thế nào cũng phải nghĩ cách cứu Thiên Nhạc ra."

"Không được tái hôn, phu nhân đã gả cho chủ nhân ta rồi!" Trú Vân Phi vội vàng giúp chủ nhân tuyên bố chủ quyền.

"Ta đi đây, sau này có cơ hội gặp lại!" Đại Chủy không hề nhiều lời, vỗ vỗ cánh liền bay đi.

Đại Chủy ngoài mặt tuy bộ dáng oán giận khó tiêu, trong lòng thật ra có chút đắc ý thậm chí hài lòng, thái độ Nghiêm Di nóng nảy hiếm thấy đã chứng minh hắn ta để ý Du Du bao nhiêu.

Nếu hắn ta bình tĩnh cùng nó bàn luận muốn dùng Thiên Nhạc đổi lấy mấy tấm bản vẽ cơ quan, Đại Chủy sẽ càng thêm tức giận, căm hận hắn ta. Bởi vì điều đó cho thấy hắn ta từ trước đến giờ chỉ xem Du Du là một loại công cụ thôi, chỉ có lợi dụng, không có cảm tình.

Bây giờ không giống thế, Nghiêm Di vừa nghe thấy Du Du muốn tái hôn với Húc quang Thánh tử vớ vẩn gì đó, lập tức đằng đằng sát khí, thái độ thô bạo giống như phát hiện vợ lén ngoại tình, thế thì phải thật sự có tình cảm với Du Du, hơn nữa bây giờ còn vô cùng yêu thích Du Du rồi.

Tuy vô duyên vô cớ bị đe dọa, uy hiếp vô cùng khó chịu, nhưng lúc Đại Chủy bay ra khỏi Thánh Bình Thân vương phủ đã quyết định tha thứ cho Nghiêm Di ngay.

Cùng lắm sau này Du Du với hắn ta hòa giải với nhau, mình sẽ xúi Du Du cho hắn ngủ thư phòng, quỳ bàn tính, đội ống nhổ giải tỏa cơn giận này.

Aiz! Khuyết điểm duy nhất của bậc trí giả nó chính là quá mức khoan hồng độ lượng mà.

https://thuviensach.vn

Đại Chủy bay vài vòng ở thành Tử Dạ, xác định không có ai theo dõi, mới thật sự bay về tiểu viện nhỏ nơi bọn họ ở.

Tiểu Khôi vẫn như lúc trước nằm bò lên bàn đá ngủ khò khò, ngay cả tư thế cùng không khác bao nhiêu lúc nó rời đi, Tần Du Du ngồi bên cạnh đang đùa nghịch cơ quan ám khí mới.

Bọn họ đã bàn bạc rồi, vẫn là quyết định đi dò xét tin tức ở Li quốc, cho dù không đụng vào Phụng Thần giáo. Bọn họ cũng có thể đến chỗ khác tìm manh mối, xác nhận sư phụ có thật sự thất thủ bị bắt hay không.

Đại Chủy bay đến trước mặt Tần Du Du, kể lại đầu đuôi những chuyện xảy ra ở trong phủ Thánh Bình Thân vương hết một lần.

Tần Du Du giận dữ nói: "Nói thế là, tên khốn kiếp đó không đồng ý gì hết."

"Yên tâm đi, nhìn mặt hắn khi vừa nghe nói ngươi muốn tái hôn thì như muốn giết người, hắn nhất định sẽ đi mà!" Đại Chủy chắc chắn nói.

Tần Du Du lại không tự tin như nó được: "Trời biết hắn không phải đang diễn trò gạt ngươi ư? Chỉ là giả bộ trưng bộ dáng khẩn trương. Sau đó lừa ta về tay, lại dùng tính mạng sư phụ làm mồi dụ, tiếp tục nghĩ cách gạt ta giúp hắn khôi phục bản vẽ thì có."

Nàng đối với mọi hành vi của Nghiêm Di đều tràn ngập nghi ngờ, đã có thói quen dùng ý nghĩ đen tối đoán mục đích của hắn.

"Vậy ngươi định làm gì đây?" Đại Chủy nói. Chỉ có thể trách Nghiêm Di tạo nghiệt quá mức, đáng đời hắn hiện tại dù moi tim, moi phổi thì Du Du cũng không tin.

"Dù sao ngươi đã nói điều kiện với hắn rồi. Hắn nếu thật sự không muốn, chúng ta cũng không còn cách nào. Hắn là người giảo hoạt nhất, nếu chúng ta tiếp tục cùng hắn cò kè mặc cả. Trời biết hắn còn có thể nghĩ ra quỷ kế âm mưu gì? Dù sao chúng ta vốn cũng định đến Li quốc xem sao... Không biết Phong Quy Vân còn ở thành Tử Dạ không? Nếu còn, thì đến hỏi thăm hắn chuyện của Li quốc còn tốt hơn."

Hai ngày này Tần Du Du thu thập đồ đạt này nọ, nhìn thấy Bách Trân Hạp do Phong Quy Vân nhờ Hà Mãn Tử giao cho nàng, mới nhớ đến vị biểu ca này.

https://thuviensach.vn

Phong Quy Vân ở Phụng Thần giáo thân phận không thấp, từng là thuộc hạ đắc lực của Húc quang Thánh tử, hơn nữa Tây Hà Phong thị hiện giờ đang có quan hệ thân thiết với Phụng Thần giáo, tất cả xưởng chế tạo cơ quan đều dùng để chế tạo gấp gáp vũ khí quân dụng. Phong Quy Vân quen thuộc tình hình bên trong đó, hắn là có thể cho nàng rất nhiều ý kiến có ích.

Nghĩ tới thật là buồn cười. Lúc trước nàng xem Phong Quy Vân như rắn rết, trốn tránh e sợ còn không kịp, lại xem Nghiêm Di trở thành ân nhân. Một lòng tín nhiệm dựa vào, kết quả xoay chuyển, phát hiện Phong Quy Vân thật ra đối với mình không có ác ý, ngược lại vẫn âm thầm bảo hộ nàng. Mà vị phu quân ân nhân nàng toàn tâm tín nhiệm, ngược lại rắp tâm dùng thủ đoạn hại nàng, lợi dụng nàng.

Đại Chủy vốn đối với Phong Quy Vân không có thiện cảm gì, gần đây nghe Tần Du Du nhắc mới mới biết người này thì ra là biểu ca của nàng. Nó nghiêng đầu nói: "Hắn nếu muốn trốn Húc quang Thánh tử, thiên hạ không có nơi nào thích hợp hơn thành Tử Dạ này, nhưng Húc quang Thánh tử đã xác định trở về Li quốc rồi, Phong Quy Vân còn ở đây hay không thật khó mà nói được. Cho dù còn ở, cũng không dễ tìm đâu! Hắn cũng không phải người nổi tiếng trong thành Tử Dạ, đoán chừng cũng không có can đảm tiếp tục mặc một thân trắng chạy loạn khắp nơi, biển người mênh mông tìm thế nào được?"

Trong lòng Tần Du Du vừa động, lật người Tiểu Khôi đang mê man bên cạnh, đưa tay sờ sờ trên cái bụng của nó, rất nhanh liền có thêm một cái hộp nhỏ, chính là Bách Trân Hạp mà Hà Mãn Tử đưa cho nàng lần đó.

Tiểu Khôi giơ chân lên, y ê a xoay xoay lưng béo núc ních, bốn chân đạp đá lung tung vài cái, rất nhanh lại lật người trở lại tư thế nằm úp sấp ngủ bình thường.

"Còn hơn heo nữa! Sớm muộn gì cũng bị người ta trộm sạch cho xem!" Đại Chủy khinh thường hừ nói.

Tất cả gia tài của Tần Du Du đều ở trong dục nhân túi của Tiểu Khôi, nó ngủ say, cho dù người ta thò tay lấy đồ bên trong một chút cũng không có phản ứng gì, đoán chừng đồ vật bị trộm sạch, nó vẫn còn ngủ đó.

Tần Du Du trừng mắt liếc nhìn Đại Chủy một cái, phản bác nói: "Ngươi không cần miệng quạ đen thế, Tiểu Khôi biết là ta mới không có phản ứng, không

https://thuviensach.vn

tin ngươi tự mình thử đi?"

Đại Chủy nhớ tới lần trước bị Tiểu Khôi cắn nó một cái thật hung ác, hừ một tiếng không nói nữa.

Tần Du Du mở Bách Trân Hạp đó ra, lấy di vật và cả phong thư tự tay mẫu thân viết ra, sau đó vươn tay dùng ngón tay khều khều góc ở đáy hộp.

Rất nhanh một lớp ván gỗ mỏng bị mở ra, lộ ra trang giấy nhỏ bên dưới.

"Mãn Tử ca ca vẫn thích giấu đồ này nọ, thật là!" Tần Du Du vui mừng lấy trang giấy mở ra, mặt trên rõ ràng là bản đồ nơi ẩn cư ở khe Hoán Sa của Y Thánh, còn kèm theo ký hiệu ngoằn ngoèo với chỗ trống quái lạ, bên cạnh ghi chú đây là dấu hiệu đặc biệt để liên lạc với Phong Quy Vân, hắn nhìn thấy dấu hiệu sẽ dựa vào chỗ trống chỉ đường tìm tới cửa.

Hà Mãn Tử cũng không hoàn toàn tin tưởng Nghiêm Di, cho nên mới không nói cách thức liên lạc với Phong Quy Vân, lại dùng cách thức giấu đồ quen thuộc từ nhỏ giấu tờ giấy trong Bách Trân Hạp như vậy.

Sư phụ Tần Du Du mất tích mấy ngày, Hà Mãn Tử để bản đồ khe Hoán Sa lại cũng là đề ngừa vạn nhất, để nàng phát hiện có chuyện bất thường thì có nơi an toàn để đi.

Tần Du Du có thể nhớ tới cái hộp này, tất cả là vì đột nhiên nhớ lại trước khi Hà Mãn Tử rời thành Tử Dạ đã nói với nàng một câu không đầu không đuôi: "Có rảnh đến khe Hoán Sa chơi, địa chỉ ngay tại chỗ cũ."

Chương 162: Ta với muội cùng đi

Lúc đó Tần Du Du còn chưa biết chuyện Nghiêm Di lừa nàng mà khổ sở, không nghĩ kỹ xem vốn thầy trò Hà Mãn Tử chưa từng nói với nàng chỗ ẩn cư ở khe Hoán Sa gì hết mà.

"Chỗ cũ" trong lời của Hà Mãn Tử không phải chỗ ẩn cư của bọn họ, mà là "chỗ cũ" nơi hắn hay giấu đồ vật này nọ.

Tần Du Du đưa ký hiệu hình dáng ngoằn ngoèo đó cho Đại Chủy xem nhớ kỹ, sau đó cho nó đợi lúc trời tối sẽ tới các con hẻm, đường phố ở kinh thành vẽ

https://thuviensach.vn

lại.

Bọn họ chờ trong thành Tử Dạ hết năm ngày, nếu sau ngày thứ năm không có tin tức của Phong Quy Vân, vậy đành phải từ bỏ vậy.

Hai ngày sau, Đại Chủy nghe nói hoàng đế đã bí mật trở lại kinh thành, tin này giấu rất nhanh, trong triều cũng chỉ có mấy đại thần được cực kỳ sủng ái, tin tưởng, được trọng dụng mới biết việc này thôi, quân dân Nguyệt quốc đều nghĩ hoàng đế còn ở tiền phương chỉ huy chiến sự.

"Nói vậy là, tên khốn kiếp đó lập tức sẽ phải rời khỏi thành Tử Dạ chạy tới tiền tuyến đánh với Li quốc?" Tần Du Du vui mừng nói.

Nàng không thích đánh giết, nhưng tên khốn đó đến tiền tuyến, vậy mới có thể buộc người của Phụng Thần giáo ở Li quốc ra bài chưa lật, nếu sư phụ thật sự ở đó, nàng muốn cứu người mới có hy vọng được.

Đại Chủy cũng muốn đến đó, dùng sức gật đầu nói: "Hẳn đúng là vậy!"

Cả hai đang vui mừng, bỗng xa xa truyền đến tiếng chim hót, Đại Chủy vừa nghe liền thay đổi sắc mặt: "Có người lạ tới!"

Nói xong thoát biến trở về nguyên hình giương cánh bay về chỗ phát ra tiếng.

Tần Du Du một tay ôm lấy Tiểu Khôi đang mê man, chuẩn bị chạy trốn.

May mắn chỉ là sợ bóng sợ gió một lúc, rất nhanh Tần Du Du chợt nghe ba tiếng kêu quác quác quác lớn ngắn ngủi, đây là báo động giải trừ, người tới không có vấn đề.

Nàng nhẹ nhàng thở ra, đặt Tiểu Khôi lại trên bàn đá, Tiểu Khôi không hề cảm thấy gì, vẫn ngủ say khò khò, bộ dáng say sưa đó khiến Tần Du Du hâm mộ một lúc.

Hay ngươi cứ hạnh phúc như thế, vốn dĩ không biết sầu lo là gì.

Lại một lúc lâu sau, cửa gỗ ở viện truyền đến mấy tiếng gõ lễ phép: "Du Du mở cửa!" Là tiếng của Đại Chủy.

Trong lòng Tần Du Du vừa động: Chẳng lẽ là Phong Quy Vân đến?!

Bọn họ ở thành Tử Dạ không có người quen nào khác tìm tới mà có thể được Đại Chủy hoan nghênh cả, hơn nữa đúng lúc hôm trước Đại Chủy đã vẽ lại

https://thuviensach.vn

dấu hiệu liên lạc với Phong Quy Vân ở trên đường, chỉ hắn đến nơi này.

Tần Du Du mở cửa gỗ, quả nhiên gặp một thanh niên tuấn nhã mặc áo vải màu lam đứng trước cửa. Đại Chủy vỗ cánh từ bên ngoài bay vào, nhắc nhở nói: "Hắn chính là Phong Quy Vân đó."

Tần Du Du cười gượng hai tiếng nói: "Mời vào mời vào." Nàng đoán được hắn là Phong Quy Vân, cũng thấy bộ dáng hắn có chút quen mắt, Đại Chủy nhắc nhở như vậy trước mặt người ta, xấu hổ lắm đó nghen.

Trên mặt Phong Quy Vân có thêm vài phần bất đắc dĩ, cười nói: "Du Du. Muội dạo này khỏe không?"

"Rõ ràng không phải khỏe lắm." Tần Du Du mời hắn ngồi vào đình nghỉ mát, đóng cửa sân lại, vào trong châm trà mời khách.

Khi nàng bưng khay trà ra mới phát hiện Tiểu Khôi đang nằm trên bàn ngủ ngon lành, Đại Chủy đã biến thành thiếu niên xinh đẹp nhưng nó kiên quyết không chịu đụng vào Tiểu Khôi. Phong Quy Vân là khách lại càng sẽ không đụng vào Tiểu Khôi, cho nên nó cứ như vậy công khai ngủ như chết trước mặt khách, hơn nữa còn chiếm một nửa mặt bàn.

Tần Du Du có chút ngại ngùng đưa khay trà cho Đại Chủy. Sau đó ôm lấy Tiểu Khôi, thả nó lên ghế trúc bên đình nghỉ mát.

Thu xếp cho linh thú dọa người xong, nàng trở lại rót trà cho Phong Quy Vân, hai tay dâng lên nói: "Lúc trước là ta hiểu lầm huynh, huynh uống chén trà này, giải quyết rõ ràng được không?"

"Được." Phong Quy Vân tính tình tốt tiếp nhận trà, một ngụm uống xong.

Nợ trước đã trả xong, Tần Du Du nhẹ nhàng thở ra bắt đầu nói chuyện chính: "Chuyện của sư phụ ta, huynh hẳn là cũng nghe thấy rồi, ta đang muốn cùng Đại Chủy với Tiểu Khôi đến Li quốc dò xét đến cùng. Muốn nhờ huynh nói một chút phương hướng của Phụng Thần giáo ở Phong gia, may mắn huynh còn ở đây, không biết huynh có tiện nói cho ta biết hay không?"

"Không có gì không tiện cả. Huynh đã phản bội Phụng Thần giáo rồi, còn về Phong gia, muội thật ra cũng xem như là người của Phong gia. Không có gì phải giấu giếm cả. Chẳng qua huynh ở lại thành Tử Dạ mấy tháng, hiện giờ tình hình ở Phong gia huynh cũng không hoàn toàn biết rõ, muội muốn biết gì?" Phong

https://thuviensach.vn

Quy Vân cũng không nói gì, hắn ở thành Tử Dạ thứ nhất là để tránh sự đuổi giết của Húc quang Thánh tử và những người khác ở Phụng Thần giáo, mà quan trọng hơn là cũng muốn ở đây bảo vệ cho Tần Du Du, hắn đoán Nghiêm Di sẽ che giấu nàng rất nhiều chuyện, có lẽ sau này có một ngày Nghiêm Di thậm chí sẽ gây thương tổn nàng.

Trên thực tế, lúc này Tần Du Du một mình lén lút ở bên ngoài, cũng đã chứng minh phán đoán của hắn lúc trước, chẳng qua không biết Nghiêm Di đến tột cùng đã làm chuyện gì với nàng.

Thời gian Phong Quy Vân thật sự ở chung với Tần Du Du rất ngắn, lúc trước thậm chí còn bị Tần Du Du xem là kẻ địch, mấy chuyện này hắn không hỏi ra miệng, chỉ có thể cố gắng dùng cách của mình giúp đỡ cho nàng thôi.

Thái độ hắn dịu dàng, ngược lại càng kiến Tần Du Du cảm thấy cực kỳ có lỗi.

"Ta muốn biết tất cả xưởng cơ quan cụ thể của Phong gia ở nơi nào, nếu ta muốn biết động tĩnh của Phụng Thần giáo, thì phải làm sao?" Tần Du Du hỏi.

Xem xưởng cơ quan của Phong gia đang chế tác cái gì, từ đó có thể biết sư phụ có phải đang ở trên tay bọn họ thật không, cơ quan thuật của sư phụ không phải những người của Phong gia có thể giả mạo được.

Phong Quy Vân trầm ngâm nói: "Lúc trước những việc trọng yếu ở trong tộc ta có thể tiếp xúc cũng có hạn, chỉ biết xưởng cơ quan bên ngoài trên danh nghĩ Phong gia có năm, trong đó trong lãnh thổ Li quốc có ba, nơi đó hắn là không khó tìm. Có hai xưởng ngầm, quy mô rất nhỏ, thợ cơ quan làm việc trong đó tùy tiện một người cũng ít nhất phải hơn võ giả cấp bốn hoặc cơ quan sư trên cấp hai. Sản phẩm do bọn họ chế tạo mới chính là cơ quan ám khí trân quý nhất thật sự của Phong gia, hai xưởng bí mật này, trong tộc chỉ có thành viên cốt lõi cực kỳ có hạn trong tộc mới biết được.

Hắn nghĩ nghĩ lại nói thêm: "Tất cả thợ trong hai xưởng bí mật nghe nói đều là vào chứ không ra, cả người nhà của bọn họ cũng ở xung quanh xưởng, nữ nhi của bọn họ lúc bảy, tám tuổi sẽ tiến hành kiểm tra nghiêm khắc, nếu không có thiên phú về cơ quan thuật, sẽ bị đưa đến sống ở nơi khác ngoài xưởng. Cho đến khi phụ thân của bọn họ chết đi, xác được đưa ra bên ngoài mới có thể một nhà

https://thuviensach.vn

đoàn tụ. Cho nên nhiều năm qua vẫn không có ai có thể tìm được hai xưởng ngầm này thật sự ở đâu cả."

Tần Du Du nghe xong liền sởn cả gai ốc lên, bọn họ vì giấu giếm mấy bí mật cơ quan trong mắt nàng không đáng giá gì, thế mà có nhiều người bị bắt máu mủ chia lìa như vậy, nghĩ đến Phong gia nhất định sẽ dùng tiền tài hết sức thỏa mãn bọn họ, nhưng cuộc sống như vậy có gì thú vị chứ?

Lại nhớ đến sự bảo vệ, ngăn cấm nghiêm ngặt ở cấm địa Nghiêm thị, ngay cả thành viên hoàng thất cũng chỉ có mấy người đặc biệt mới vào được, khó trách sư phụ nói cơ quan thuật trong thiên hạ này tiến bộ chậm chạp như thế vì tất cả các gia tộc, các phái quá coi trọng bản thân, chủ nghĩa bè phái quá sâu quá nặng.

Phong Quy Vân do dự một lúc nói: "Nếu các người tin ta, ta với các người cùng nhau đi trước, bên phía Phong gia phụ tử chúng ta còn có vài người, hẳn là có thể dò la một chút dấu vết để lại. Bên phía Phụng Thần giáo cũng giống thế."

Tần Du Du với Đại Chủy nhìn nhau, Đại Chủy chầm chậm gật gật đầu, nói: "Cũng được, ngươi không sợ nguy hiểm là được rồi."

Chương 163: Hoàng đế trở về, bị ghét bỏ

Vết thương của hoàng đế thật ra không quá nghiêm trọng, nhưng lần này vì sự tùy hứng, làm xằng bậy của hắn, cường giả cấp võ thánh ở Tư Đế Hương được phái đi bảo vệ hắn thoáng cái đã tổn thất hơn phân nửa, các trưởng lão nỗi giận không dứt, nghiêm lệnh những người khác lập tức đưa hắn trở về kinh thành, không được tiếp tục ở tiền tuyến mạo hiểm nữa.

Ngày hoàng đế hồi cung, Nghiêm Di viện cớ thỉnh an thái hậu để vào cung kiến giá.

Lúc Nghiêm Di và thái hậu cùng nhau đi vào tẩm cung hoàng đế, hắn ta đang dựa lên long sàn để ngự y kiểm tra vết thương.

Một cây trường thương xuyên qua vai trái hắn, may mà trước khi trường thương xuyên qua thân thể hắn đã có ba cao thủ mặc giáp dũng cảm quên mình chắn phía trước hắn ta, giảm bớt bảy bảy tám tám phần lực một thương này của Giang Như Luyện, cho nên mới chỉ xuyên qua thân thể hắn như vậy thôi.

https://thuviensach.vn

Nếu hắn cứ như vậy đứng nhận toàn lực một thương này của Giang Như Luyện, e rằng giờ phút này thân thể hắn bị cây thương mang lửa giận đó làm nổ thành đống thịt nát, sẽ giống như hai cao thủ đứng đầu lấy thân chắn cho hắn rồi.

Cường giả cấp võ thánh không phải rau cải trắng, mỗi người đều có thiên phú xuất chúng, nhờ các loại thiên tài địa bảo, ít nhất tu luyện trăm năm thậm chí còn lâu hơn mới có thể đạt tới cảnh giới tu vi như vậy.

Lúc trước Giang Như Luyện xâm nhập hoàng cung thì hy sinh bảy cường giả võ thánh, đó là tránh cũng không tránh được, nhưng lần này võ thánh hy sinh vì điều gì? Nghiêm khắc mà nói bọn họ là vì sự khư khư cố chấp của hoàng đế mà chết thảm.

Nếu kế hoạch của hoàng đế thành công giải quyết được Giang Như Luyện, thế còn nói qua được, nhưng cố tình kế hoạch lại thất bại để Giang Như Luyện chạy thoát.

Tuy cũng để lại tính mạng của chín cường giả cấp võ thánh của đối phương, nhưng Tư Đế Hương bồi dưỡng cao thủ ra đâu phải để một mạng đổi một mạng với đối thủ chứ!

Ngự y tuy đã hết sức cẩn thận, nhưng miệng vết thương trên vai hoàng đế không nhẹ, lúc kiểm tra thay thuốc không thể không đụng vào, hoàng đế đau đến nhe răng trợn mắt, lại phải bận tâm uy nghiêm hoàng đế cố gắng nhẫn nhịn, vẻ mặt đau đớn đó, khiến thái hậu thấy rất đau lòng, nhưng Nghiêm Di lại không hề có cảm giác quá lớn gì.

Biết rõ người này không chết được, ngự y cũng nói vết thương của hắn ta không đáng ngại. Để hắn ta nhớ kỹ bài học lần này cũng tốt.

Chuyện tốt hắn ta gây ra, Nghiêm Di đã muốn tự mình đi lên cho hắn ta một trận no đòn, có người ra tay giúp hắn, đúng lúc bớt cho hắn chút công sức.

Ngự y lại căng thẳng muốn chết, thật vất cả giúp hoàng đế thay thuốc xong lại băng bó miệng vết thương một lần nữa, một thân quan phục ngự y đã bị mồ hôi lạnh làm ướt sũng. Ướt đẫm giống như vừa từ dưới nước vớt lên vậy.

Hoàng đế đau đến sắc mặt trắng bệch, miễn cưỡng phất tay cho những người khác lui xuống, có khí không sức trừng mắt liếc nhìn Nghiêm Di một cái nói: "Vĩnh Lạc nhìn thấy bộ dáng này hiện giờ của ta, thế đã thấy hết giận chưa?"

https://thuviensach.vn

Hai huynh đệ bọn họ hiểu biết nhau sâu sắc, gần như nhắm mắt cũng có thể đoán được tâm tư của đối phương.

Nghiêm Di hờ hững nói: "Cũng tạm!"

Thái hậu vừa tức vừa lo lắng: "Tới lúc này rồi. Ngươi còn giận Vĩnh Lạc làm cái gì?"

"Mẫu hậu rõ ràng là Vĩnh Lạc giận ta mà!" Hoàng đế kêu oan nói, tươi cười trên mặt vẫn như trước vô cùng đáng đánh đòn: "Vĩnh Lạc đệ không cần tức giận. Ta đây không phải giúp đệ tạo cơ hội lừa đệ muội quay về đó sao?"

Nghiêm Di biến sắc: "Tin tức Tề Thiên Nhạc bị Phụng Thần giáo bắt là giả ư?!"

Nếu để tiểu nha đầu nhẫn tâm đó biết lại bị lừa, hơn nữa còn liên quan tới sư phụ nàng xem trọng nhất, còn không hận hắn tận xương sao?!

Hoàng đế cười cười nói: "Đừng căng thẳng thế, ta cũng không biết thật hay giả, nhưng cố ý không cho người đi thăm dò chứng thực, mặc cho bọn họ tung lời đồn khắp nơi, dù thế nào cũng xem như không phải do chúng ta cố ý lừa đệ muội mà."

Nghiêm Di không biết xả được cơn tức hay càng tức thêm nữa, lạnh giọng nói: "Sau này chuyện ta với Du Du. Huynh bớt lo đi!" Nói xong cũng không quay đầu lại nhanh chân rời đi, lười nhìn kẻ cố tình gây chuyện không đâu này nhiều thêm nửa con mắt.

Đêm đó Nghiêm Di và Trú Vân Phi suốt đêm ra khỏi kinh thành. Chạy tới biên quan, cũng không lo lắng hoàng đế bị thương nặng có sức xử lý chính sự hay không. Dù sao người này bị thương còn có khả năng nhúng tay vào chuyện nhà của hắn, nói vậy một ngày phê duyệt mấy trăm phần tấu chương cũng không có gì khó khăn đâu.

Nhóm người Tần Du Du đã bắt đầu đi còn sớm hơn cả hắn. Nhưng bọn họ không có ngựa có đôi chân tốc độ như Trú Vân Phi vậy, cho nên rất nhanh liền rơi lại phía sau xa xa Nghiêm Di.

Tần Du Du đoán chừng Nghiêm Di có quân vụ trong người, hơn nữa không có thời gian rỗi lại đến quấy rầy nàng, cho nên cùng Phong Quy Vân chỉ cải trang đơn giản, giả thành một đôi huynh muội dân thường liền yên tâm lên đường.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du không dám cưỡi ngựa, Phong Quy Vân mua xe ngựa tốt nhất, tự mình đánh xe đưa nàng chạy đi, Tần Du Du có khi cảm thấy thật xấu hổ, liền từ cửa sổ nhỏ trước xe ngựa hỏi thăm hắn, nói chuyện đỡ buồn.

Mấy ngày nay ở chung, Phong Quy Vân với Tần Du Du dần dần thân quen hơn, ngay cả quan hệ của hắn với Đại Chủy và Tiểu Khôi cũng không tệ.

Dọc đường đi, Phong Quy Vân đều rất chiếu cố Tiểu Khôi, hết sức giúp nó tìm những món ăn gì đó, thái độ đối với nó rất dịu dàng, Tiểu Khôi rất nhanh liền hoàn toàn thay đổi tất cả ấn tượng xấu xa với hắn lúc trước, thân thiết tình cảm bắt chước Tần Du Du gọi hắn "Vân ca ca".

Cứ thế ngày đi đêm nghỉ, đảo mát đã qua ba ngày, ngày hôm đó Đại Chủy xác định gần mấy chục dặm không có người ở, bắt đầu dừng xe ở lại sau đình luyện tập kỹ năng công kích cực mạnh của nó - phun lửa.

Tiểu Khôi và Tần Du Du lúc đầu còn rất hứng thú nhìn nó luyện tập, nhưng mắt thấy nó bày tư thế hơn mười lần, há miệng phun ra ngoại trừ nước miếng thì không phun được cái gì khác, liền hoàn toàn không còn hào hứng nữa.

Hơn nữa khi nó há miệng bật hơi uy thế mười phần lần thứ mười hai, cuối cùng cũng phun phun ra được một ngụm đàm,Tiểu Khôi thấy ghê tởm đến mức lập tức trở về trong xe ngủ, không bao giờ chịu để ý đến nó nữa.

Tần Du Du ngơ ngác nhìn chút đàm trên mặt đất đó, chỉ phun ra ít tro bụi li ti, chịu đựng ghê tởm cố gắng an ủi nói: "Ngươi không phun lửa được cũng không sao, ngươi tinh thông ngôn ngữ loài chim lại bay rất nhanh, đã so với chim chóc bình thường cường đại hơn nhiều rồi."

"Ta không phải chim chóc bình thường, ta là trí giả biết quá khứ, biết tương lai, đã dung hợp với thần thú thượng cổ, Thánh âm Bát ca Xuyết bí mạch, thánh tôn cấp mười!" Đại Chủy phẫn nộ sửa lại cho đúng.

Tần Du Du cười gượng hai tiếng: "Đúng vậy, đúng vậy! Ngươi không phải chim chóc bình thường, ngươi là trí giả, trí giả không cần dựa vào vũ lực thủ thắng đâu."

Nàng mang hai linh thú bên người dễ dàng lắm sao, còn phải mỗi ngày vắt óc tìm cách an ủi, ca ngợi tụi nó, sợ xúc phạm tới tự ái, tâm hồn cao quý, yếu ớt, bé nhỏ của tụi nó.

https://thuviensach.vn

Đại Chủy nghiến răng nghiến lợi chỉ tay lên trời thề nói: "Ngươi không cần ai ủi ta, ta hôm nay không luyện thành dị năng phun hỏa thì không được!"

"À, à, thế... Ta không quấy rầy ngươi nữa, ta đi xem Tiểu Khôi có bị mất ngủ không đây." Tần Du Du lui về trong xe, còn Đại Chủy tiếp tục ở phía sau luyện tập phun đàm. Không đúng! Là luyện tập phun lửa.

Thật ra tất cả mọi người đều biết Tiểu Khôi, có hai loại chuyện không bao giờ xảy ra trên người nó, một là mất ngủ, hai là biếng ăn...

Phong Quy Vân ngồi ở trên vị trí xa phu, nghe phía sau truyền đến tiếng nói chuyện của bọn họ, không khỏi mỉm cười.

Có đôi khi hắn thật hy vọng con đường này cứ như vậy kéo dài mãi, vĩnh viễn không đến nơi.

Lúc trước hắn vẫn luôn khát vọng trở thành người cầm quyền trong gia tộc, có thể giỏi hơn vạn người, có tài phú vô biên và quyền thế cao nhất, nhưng giờ đây, hắn cảm thấy có những ngày bình thản đơn giản như vậy, hình như cũng không tệ.

Chương 164: Xâm nhập Li quốc

Đáng tiếc nguyện vọng của Phong Quy Vân dù thế nào không thể thực hiện được, hắn chọn ngựa kéo xe rất tốt, nhiều nhất là nửa tháng có thể tới biên quan rồi.

Tần Du Du nghe thời gian lộ trình của hắn xong, trầm mặc một lúc lâu.

Lúc trước Nghiêm Di mang nàng từ biên giới Li quốc đến thành Tử Dạ đi suốt hơn một tháng, ngoại trừ thời gian dùng để nghĩ ngơi chỉnh đốn khá lâu, ít nhất cũng khoảng một tháng.

Với thân phận của Nghiêm Di không có khả năng tìm không thấy ngựa kéo xe tốt được, lý do duy nhất chính là, hắn cố ý đi chậm lại, để nàng mỗi ngày phải cùng hắn chung xe, không thể không quen sự tồn tại và ân cần của hắn.

Rất nhiều chuyện lúc ấy vốn không cảm thấy có gì bất thường, giờ nhớ lại không khỏi giật mình. Nàng thật ra bị lừa không hề oan, Nghiêm Di từ thủy tới

https://thuviensach.vn

chung thận trọng, kéo người nàng, lòng nàng từng chút từng chút đến bên cạnh hắn, chờ đến lúc nàng phát hiện ra, tất cả đã thành kết quả đã định rồi.

Bỏ đi! Người này không còn quan trọng nữa, nàng rõ ràng đã quyết định muốn xóa bỏ hắn hoàn toàn rồi! Mấy tháng rồi, thật sự đủ chán ghét mà.

Tần Du Du chuẩn bị tinh thần nói: "Qua mấy ngày nữa, chúng ta sẽ không thể ngồi xe ngựa này nữa, phải cẩn thận che dấu hành tung."

"Đúng vậy, muội không phải từng bàn điều kiện với Nghiêm Di sao, tới gần quân doanh, làm phiền Đại Chủy đi hỏi thăm chút tin tức, nếu chúng ta còn muốn hợp tác với Nghiêm Di, có thể để ta ra mặt gặp hắn. Có lẽ đường đường một Thánh Bình Thân vương hắn là không đến mức gây khó dễ cho ta." Phong Quy Vân biết Tần Du Du không muốn gặp Nghiêm Di, vì thế chủ động đề nghị nói.

Tần Du Du lắc đầu: "Huynh ngàn vạn lần đừng có bất cứ hy vọng nào với nhân phẩm của hắn cả, hắn sẽ làm cái gì, không làm cái gì, vốn không phải người bình thường có thể đoán được đâu. Đến lúc đó chúng ta để Đại Chủy hỏi thăm chút tin tức, sau đó mới suy nghĩ xem nên làm thế nào mới tốt."

"Cũng được." trong lòng Phong Quy Vân nhịn không được có chút đồng cảm với Nghiêm Di.

Tần Du Du một khi đã quyết định phân rõ ranh giới với ai, thật sự hoàn toàn xếp người đó vào "sổ đen", một chút cơ hội giải thích, sửa đổi cũng không chịu cho nữa.

Nhưng như vậy cũng tốt, nàng không muốn ở chung với Nghiêm Di, thì hắn vẫn có thể ở bên cạnh nàng rồi.

"Huynh luôn nhìn muội ngẩn người, muội dễ nhìn như vậy sao?" Tần Du Du bướng bỉnh đưa tay quơ quơ trước mặt hắn.

Phong Quy Vân cười cười nói: "Muội dễ nhìn lắm, đẹp giống hệt Dao Cơ cô cô."

"Huynh từng gặp mẹ muội ư. Muội còn chưa từng gặp đâu... Khi nào thì có thể nhìn thấy bức họa huynh nói thì tốt rồi." Tần Du Du thở dài. Nàng có chút chút hiểu được Phong Quy Vân tại sao lại đối xử tốt với nàng như vậy, nguyên nhân phần lớn đều vì mẫu thân mỹ nhân của nàng.

https://thuviensach.vn

Mẫu thân của Phong Quy Vân mất sớm, hắn gần như là ở bên cô cô, cũng chính là mẫu thân của Tần Du Du chăm sóc mà lớn, Phong Dao Cơ từ Phụng Thần giáo đôi khi về nhà thăm người thân, chuyện đầu tiên làm chính là đi gặp hắn.

Cô cô mỹ nhân này để lại dấu ấn thật sâu trong kí ức thơ ấu của Phong Quy Vân. Trong nhà có duy nhất bức vẽ Phong Dao Cơ treo trong phòng hắn, nhiều năm qua đi, nội tâm không khỏi nảy sinh cảm giác không muốn xa rời nồng đậm đối với cô cô.

Không nói quá, Phong Dao Cơ là kiểu mẫu cô cô, mẫu thân, thậm chí là nữ tử hoàn mỹ trong lòng Phong Quy Vân, cho nên hắn mới có thể nhận ra Tần Du Du ngay từ đầu. Liền vì nàng mà không tiếc gì cả, nảy sinh ý niệm trong đầu phản bội Phụng Thần giáo và Húc quang Thánh tử.

"Bức vẽ đó phụ thân vẫn cất giữ cẩn thận, muội luôn luôn có cơ hội thấy mà, thật ra muội nhìn vào gương sẽ biết. Muội với cô cô ngoại trừ khí chất không giống nhau, hình dáng khuôn mặt gần như giống nhau như đúc." Phong Quy Vân an ủi nói.

"Huynh không phải không định quay lại Phong gia sao?" Tần Du Du nói.

Phong Quy Vân yên lặng một lát, cuối cùng nói: "Đúng vậy."

"Huynh không thấy tiếc sao?"

"Tiếc ư, đương nhiên thấy tiếc rồi, nhưng cho dù huynh trở về, cũng không còn cơ hội nữa, chẳng thà cứ như bây giờ tự do tự tại thật tốt. Sau này nếu thật sự bị Phụng Thần giáo giết, huynh cuối cùng một chút lo lắng cũng không có. Có thể đưa phụ thân đi khắp nơi một chút. Hoặc là đến núi Hoành Vân cùng sống với muội, muội không chê huynh phiền là được rồi." Phong Quy Vân nói.

"Không chê, không chê, Vân ca ca huynh tốt như vậy. Cậu của Du Du cũng nhất định là người tốt, hai người nhất định phải tới đó!" Cướp lời chính là Tiểu Khôi.

Phong Quy Vân xoa xoa đầu nó, cười nói: "Vậy một lời đã định. Sao chỉ có ngươi, không thấy Đại Chủy đâu?"

Tiểu Khôi khinh thường nói: "Đại Chủy một mực luyện phun nước bọt. Phun mệt nên lên xe ngủ rồi."

https://thuviensach.vn

Mấy ngày trước Đại Chủy thề rằng phải trong vòng một ngày luyện thành tuyệt kỹ phun lửa, kết quả đến bây giờ còn chưa thành công, Tiểu Khôi bị Tần Du Du cảnh cáo, không dám chế giễu ở trước mặt Đại Chủy, đành phải oán giận với Phong Quy Vân thôi.

"Ta lúc thăng cấp mới có thể tạm thời phá bỏ phong ấn, phát huy bản lĩnh huyết mạch thiên phú, hắn chắc là cũng không khác lắm đâu, lúc thăng cấp phun được vài ngọn lửa uy phong thôi." Tiểu Khôi hừ nói.

Tần Du Du có chút uổng công thay Đại Chủy giải thích: "Ta nhớ sư phụ từng nói, Đại Chủy đến cấp mười, hắn là phong ấn sẽ mở ra, nó có thể vận dụng sức mạnh Xuyết huyết mạch mới đúng. Nó có thể chỉ là không biết cách nào thôi."

"Lúc nào ta thăng lên cấp mười, ai dám bắt nạt ngươi, ta liền một ngụm ăn hắn luôn! Trước tiên ăn con yêu mã xấu lạ với chủ nhân nó luôn đã! Để bọn họ biết tay!" Tiểu Khôi oán niệm nói.

Phong Quy Vân chỉ thấy buồn cười, xem lời Tiểu Khôi như lời con trẻ mà thôi.

Tuyệt kỹ phun lửa của Đại Chủy không luyện thành, nhưng thật ra bởi vì nước bọt phun quá nhiều, uống nước cũng nhiều hơn, mà bọn họ rốt cuộc cũng tới biên giới Nguyệt quốc với Li quốc rồi.

Bởi vì hai bên đang giao chiến, vốn dân chúng ở vùng gần biên giới toàn bộ đều rời đi, biên giới ngoại trừ quân đội đóng quân, cùng trạm dịch vận chuyên quân lương và vật tư quân dụng, gần như một vùng hoang vu, tìm không thấy chỗ người ở.

Dựa theo tin tức Đại Chủy dọc đường nghe được, quân đội Nguyệt quốc mấy tháng trước dựa vào uy lực của đại pháo thánh tổ, khí thế như chẻ tre đánh tới lãnh thổ Li quốc.

Hiện tại người thống lĩnh ba quân đổi thành Nghiêm Di, sĩ khí quân đội càng thêm tăng vọt, vũ dũng của Thánh Bình Thân vương ở trong quân Nguyệt quốc như là thần sống vậy.

Mọi người đều tin có hắn thống lĩnh quân đội, còn có đại pháo thánh tổ, việc Li quốc mất nước chỉ còn là đợi ngày thôi.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du và Phong Quy Vân đem xe ngựa gửi lại ở một trấn nhỏ cuối cùng Nguyệt quốc, dựa vào tu vi của mình mang theo Đại Chủy, Tiểu Khôi cùng nhau trèo đèo lội suối lách qua quân phòng thủ Nguyệt quốc đi về phía Li quốc.

Dọc đường đi bọn họ đi qua gần như đều chỉ còn đống đổ nát, đất khô cằn, Phong Quy Vân nhìn thấy thành trí kiên cố vốn phồn hoa biến thành một đống sụp đổ cũng không khỏi thấy khiếp sợ, hắn cũng nghe Đại Chủy mờ hồ nói tới việc đại pháo thánh tổ, tận mắt nhìn thấy uy lực đáng sợ như trời phạt này, chỉ cảm thấy lạnh lẽo từ trong xương.

Khó trách thầy trò Tần Du Du thật sự không muốn chế tạo cơ quan lợi hại, chỉ nhìn lực công phá đáng sợ là có thể tưởng tượng lúc đại chiến thảm thiết, đẫm máu ra sao.

Một pháo bắn ra, chết hàng trăm... Hàng chục, hàng trăm đại pháo như vậy cùng lúc bắn phá, tường thành có dày mấy cũng không ngăn được, thành trấn phồn hoa nháy mắt biến thành luyện ngục trần gian.

Chương 165: Bất ngờ gặp lại

Nhóm người Tần Du Du dần xâm nhập vào lãnh thổ Li quốc, tình hình lại biến đổi, tình trạng thành trì quan trọng bị đại pháo bắn phá càng ít gặp hơn, có nơi thậm chí không có.

Đại Chủy nghe được tin tức, vì lúc đầu khi uy lực đại pháo thánh tổ quá mức đáng sợ, cho nên những nơi khác sau đó đều "nghe lời", đại quân Nguyệt quốc chưa tới, quân đội dân chúng đã lui lại trước, để lại tòa thành trống không, hay trực tiếp mở cổng đầu hàng.

Nghiêm khi khai chiến đã đặt ra quy định đầu tiên, chỉ cần đầu hàng thì không cướp không giết, chỉ bắt quan tướng quan trọng thủ thành, tịch thu binh khí, áo giáp của binh sĩ, tách bọn họ đến nơi khác để xem chừng, quân đội và quan quân Nguyệt quốc thay thế vào.

Dân chúng chỉ cần bảo vệ được tính mạng, bát cơm là được rồi, đâu quan tâm là Li quốc quản lý hay Nguyệt quốc quản lý chứ?

https://thuviensach.vn

Cho nên ngoại trừ mấy thành trì đầu tiên, tình hình những thành trì khác sau đó dần tốt hơn, tuy không tránh khỏi tiêu điều, vắng vẻ, nhưng ít ra không có cảnh tượng đáng sợ xác người khắp nơi, máu chảy đầy đất như trong tưởng tượng của Tần Du Du.

Nghe nói cũng có một vài tử sĩ trong quân Li quốc lẻn vào doanh trại Nguyệt quốc phá hư đại pháo thánh tổ.

Lại nói đại pháo thánh tổ tuy có uy lực kinh người, nhưng muốn phá hư cũng không khó, võ đạo cường giả hơi lợi hại chút trực tiếp một chưởng đánh lệch ống pháo, hoặc đổ nước vào ống pháo, đổ dầu đốt cháy từ từ, cũng đủ để phá hư đại pháp được thiết kế tinh vi này.

Hơn nữa đại pháo trong lúc sử dụng hao tổn cũng khá kinh người, làm cho càng về sau, khi hai quân giao chiến số lần sử dụng đại pháo thánh tổ càng ít đi.

Nhưng loại vũ khí uy lực quá mức cường đại này, hơn nữa trong quân Nguyệt quốc phái đi không ít cao thủ bảo hộ pho địa pháo, cho nên tử sỉ do Li quốc phái tới để phá hư đại pháo số lần thành công cùng càng ngày càng ít, thường hy sinh rất nhiều cao thủ, nhưng ngay cả bóng dáng đại pháo cũng chưa từng thấy.

Lúc trước Phụng Thần giáo với Li quốc liên thủ hứa sẽ dùng giá cao mua thủ cấp của chúng tướng quân Nguyệt quốc, cũng từng làm cho trong quân Nguyệt quốc náo loạn một trận, nhưng khi đại pháo thánh tổ thể hiện uy lực, một mặt đánh cho quân đội Li quốc liên tục tan tác, liều chết lẻn vào trong quân ám sát quan tướng cũng ít đi hơn phân nửa.

Người có thể trở thành quan tướng đầu tiên ít nhất phải là cao thủ cấp bốn, cấp năm, bản thân sẽ không dễ đối phó. Với lại bên cạnh bọn họ tập trung nhiều võ giả, muốn tới gần mà không bị phát hiện khó khăn cực kỳ cao.

Trong vạn quân lấy được thủ cấp, nghe thật oai phong, thực tế ít khả năng làm được, mang theo đầu người muốn rời khỏi quân doanh cũng là vấn đề lớn rồi.

Cho dù thật sự thành công mang thủ cấp chạy tới lãnh thưởng, bản thân lập tức sẽ trở thành đối tượng bị treo số tiền lớn săn thưởng của Nguyệt quốc. Lỡ như Li quốc thật sự mất nước, Nguyệt quốc thống nhất thiên hạ, đến lúc đó bọn họ ngay cả chỗ dung thân cũng không có.

https://thuviensach.vn

Tổng thể mà nói, tuy Li quốc quân đội viễn chinh, nhưng hình thức đối với bọn họ khá có lợi. Hơn nữa sau khi Nghiêm Di công khai tiếp quản quân vụ, sĩ khí quân đội Nguyệt quốc càng đạt tới độ cao trước nay chưa từng có.

Đó không phải điều Tần Du Du quan tâm nhất, nàng để ý nhất chính là tin tức của sư phụ Tề Thiên Nhạc.

Phong Quy Vân biết tâm tư của nàng. Cũng dùng rất nhiều cách thu thập phương hướng của Phong gia. Hôm đó bọn họ ở tạm một nhà trong thôn gọi là thôn Đình Nhi, gần nơi này có một tòa thành trì quan trọng, hiện giờ đã bị Nguyệt quốc chiếm giữ.

Dân cư trong thôn ban đầu chạy trốn đến ngọn núi tránh tai họa chiến tranh, mắt thấy Nguyệt quốc không có ý định đến nơi đây cướp bóc, còn phái người đến dán cáo thị an dân, một vài thôn dân liền trở lại thôn.

Bọn họ dùng mấy thỏi bạc vụn thuê một gian nhà rộng rãi, Phong Quy Vân tiễn thôn dân đó đi, trầm ngâm một lúc nói với Tần Du Du: "Cha huynh vẫn nghi một trong các xưởng cơ quan bí mật của Phong gia ngay ở gần đây."

"Hả? Nói thế nào?" Tần Du Du nhất thời tinh thần tỉnh tảo hẳn.

"Cha huynh năm đó lúc giúp gia tộc xử lý tạp vụ. Từng làm hậu sự cho một cơ quan sư trong xưởng bí mật đó. Một người thân thích của cơ quan sư đó tham gia tài của bọn họ, xem thường bọn họ chỉ có hai mẹ con sống với nhau, đã nhanh chóng cướp hết gia sản của bọn họ. Cha huynh không đành lòng. Giúp bọn họ giáo huấn tên thân thích vô lương tâm đó một chút, giành lại tài sản cho bọn họ chuyển đến nơi khác ở, tránh sau này lại gặp phiền toái."

"Kết quả hai mẹ con cảm thấy thái độ đối xử của cha huynh nhân từ, đáng tin cậy. Trong lòng muốn xin ông thu xếp cho bọn họ đến ở trong thành gần đó, nhưng lại đem thi thể cơ quan sư đó nhất định phải an táng nơi này. Lúc cha huynh tiễn bọn họ rời đi, ngẫu nhiên nghe hai mẹ con bọn họ nói cơ quan sư đó cả đời yêu thích cơ quan thuật, thế là bỏ mẹ bỏ con chạy đến nơi không ai biết đó, giờ ông ta ra đi rồi, để cho ông ta mỗi ngày nhìn thấy cũng tốt, linh tinh gì đó." Phong Quy Vân nói.

Đúng lý ra, mẹ con đó không nên biết vị trí xưởng cơ quan, cho nên phụ thân của Phong Quy Vân lúc đó chỉ nghi ngờ thôi, không cố đi tìm hiểu.

https://thuviensach.vn

Loại bí mật gia tộc chưa cho phép đã biết này, nói không chừng chết như thế nào cũng không biết. Thật ra nhiều năm qua, Phong gia nhất định cũng có người khác phát hiện ra dấu vết của hai xưởng bí mật này, nhưng không có ai vô duyên vô cớ mạo hiểm tính mạng đi thăm dò, tìm hiểu, tự tìm đường chết cả.

"Đó quả thật rất có thể! Đại Chủy..." Tần Du Du kêu lên.

Đại Chủy vỗ vỗ cánh nói: "Biết rồi, biết rồi, ta đến hỏi chim chóc gần đó hỏi xem có biết nơi nào quái lạ như vậy không."

Đại Chủy ban ngày ra ngoài, rốt cuộc tới lúc nửa đêm bay về, hưng phấn nói: "Là thật đó! Ở trong một sơn cốc phía tây cách ba mươi dặm, tám chín phần mười là không sai đâu! Sơn cốc đó chỉ có một con đường nhỏ đi vào, gần đó địa hình phức tạp, hơn nữa có khí độc, sâu độc, nhiều năm qua cũng chưa có người dám đến đó, xưởng dưới nền đất ở sơn cốc, cho dù người bình thường dám vào trong sơn cốc cũng không phát hiện được. Đám chim chóc nói, cách một khoảng thời gian có người đưa đồ vào trong sơn cốc, mỗi lần đều rất cẩn thận. Nhưng bọn chúng giấu giếm được người ta, nhưng làm sao nghĩ ra chim chóc bay trên trời lại nhìn thấy hết được, quác quác quác!"

"Quá tốt rồi, Đại Chủy, hai ngày này vất vả nhờ ngươi hết sức hỏi thăm tình hình ở đó thật cẩn thận chút, chúng ta lẻn vào xem." Tần Du Du hưng phấn nói.

"Đại Chủy, ngươi vốn là thánh tôn cấp mười, không dám chắc trong sơn cốc đó không có cao thủ lợi hại phát hiện ra ngươi, ngươi phải cẩn thận một chút, cố gắng đừng tới gần quá, để chim chóc bình thường giúp ngươi tìm hiểu tin tức là tốt nhất!" Phong Quy Vân nhắc nhở nói.

"Ta hiểu mà." Đại Chủy vỗ vỗ cánh, vui mừng giẫm giẫm chân lên cửa sổ.

Lo lắng lâu như vậy, rốt cuộc có chút tiến triển rồi.

Chờ bọn họ thu thập tin tức cần thiết xong đã là hai ngày sau, Tần Du Du để Phong Quy Vân cùng Tiểu Khôi đợi ngoài cốc để trợ giúp, còn mình cùng Đại Chủy âm thầm lẻn vào trong cốc.

Vốn Phong Quy Vân cũng muốn cùng đi, nhưng đa số cơ quan trong cốc, hắn không rành rỏi, tu vi cũng không cao lắm, ngược lại dễ dàng bị người phát hiện, bất đắc dĩ đành phải theo sắp xếp của Tần Du Du chờ ở ngoài cốc thôi.

https://thuviensach.vn

Trong cốc quả thật cơ quan dầy đặc, nhưng với trình độ của Tần Du Du nhìn xem, không khác trò chơi trẻ con là mấy, nàng muốn cảnh cáo Phong gia, dứt khoát thẳng hướng phá hư toàn bộ cơ quan trên đường đi... Để bọn họ trong khoảng thời gian ngắn không thể phát hiện bị phá hư.

Đi vào bằng cổng xưởng ngầm do Đại Chủy chỉ dựa theo lời đám chim chóc.

Phải cảm tạ những người Phong gia này quá mức tự tin, nhiều năm qua không ai phát hiện ra xưởng bí mật này, hơn nữa quá tin tưởng vào cơ quan thuật của gia tộc mình, cho nên không phái người gác cổng vào, mà dùng cơ quan cảnh báo.

Kết quả liền biết ngay... Tần Du Du gần như suông sẻ không hề bị ngăn cản, đi thẳng vào trong.

Cũng không biết có phải vận may của nàng dùng hết rồi không, đang lúc nàng đi thẳng vào, cửa đá phía trước mở ra, một gã trung niên mặt đối mặt với nàng.

Cổng vào nơi này đều dùng vật liệu đặc thù dùng để cách âm chế tạo ra, Tần Du Du với Đại Chủy sợ kinh động người bên trong cố gắng thu liễm hơi thở lại càng không dám tùy tiện phóng thần thức ra cảm ứng tình hình gần đó, sợ làm cao thủ trong đó chú ý.

Kết quả làm cho gặp phải người trước mặt.

Hơn nữa người này thân thủ không kém, gần như trong giây phút phát hiện ra Tần Du Du liền khởi động cơ quan bên cạnh, phát động tất cả ám khí trên đường cũng kêu lên báo động.

Cái thứ nhất Tần Du Du không sợ, vì cơ quan bị nàng thuận tay tháo ra rồi, nhưng cái thứ hai lại rất nguy hiểm, hơn nữa gần như ngay lúc người đó khởi động cảnh báo, cổng đá liền đóng chặt lại.

Tiếp tục xông vào, hay lui ra ngoài rồi nói? Chỉ cần bên trong không có võ thánh hơn cấp mười bốn, theo lý thì Tần Du Du không cần sợ, nhưng nơi này dù sao cũng là địa bàn của Phong gia, lỡ như nàng chạy đến nơi nào nàng không kịp phá hủy cơ quan, rất có thể sẽ bị "lật thuyền trong mương*".

https://thuviensach.vn

(*) lật thuyền trong mương, ý là chuyện không thể xảy ra lại xảy ra, ý chỉ xui xẻo, xúi quẩy.

Trong rất nhiều trường hợp đặc biệt, một vài cơ quan vô cùng sơ cấp đơn giản là nguy hiểm nhất, như là Thiên Cân Trụy, Lưu Sa Khanh Đăng Đăng, nếu chết vì cơ quan như vậy, đi xuống gặp Diêm La vương cũng không dám nói mình chết như thế nào nữa.

Đại Chủy cắn răng nói một câu: "Trước tiên cứ lùi ra ngoài rồi nói." Tính mạng Tần Du Du rất quan trọng, rút dây động rừng không tìm được tin tức chỉ là thứ yếu (không quan trọng), bảo vệ tính mạng mới có ngày sau chứ.

Tần Du Du hiểu được ý nó, xoay người không chút do dự quay lưng chạy khỏi, may mà cơ quan trên đường đều bị nàng phá hủy rồi, cho dù người của Phong gia phát động thế nào cũng không hề phản ứng, càng không thể làm tổn thương đến bọn họ tí xíu nào.

Mắt thấy lối ra ngay phía trước, bỗng nhiên bóng đen chợt lóe, một người thân hình cao lớn vững vàng chặn lối ra, Tần Du Du cảm giác không rõ lắm, hơi thở của hắn cũng không rõ tu vi hắn thế nào, chờ sẵn ở đây chín phần mười là kẻ địch rồi!

Cho nên nàng không chút do dự phát động cơ quan ám khí trên người, tấn công về phía người nọ.

Bùm! Một tiếng nhỏ nặng nề vang lên, kim nhỏ tên nhỏ đủ để xuyên thủng hộ thể cường khí của võ thánh cấp mười bốn thế mà ngay lập tức bị nghiền thành một đóng bột kim loại.

Tần Du Du tuyệt đối không ngờ xưởng bí mật của Phong gia thế mà lại có cao thủ đáng sợ như vậy, Đại Chủy kinh hãi há miệng ho khan hai tiếng, thế mà ho bậy ho hạ lại phun ra được một đám lửa cháy mày vàng vọt thẳng người nọ.

Nó rèn luyện lâu như vậy, không ngờ dưới loại tình hình này lại bất ngờ thành công, nhưng nó với Tần Du Du còn chưa kịp vui mừng, chợt nghe người nọ cúi đầu "vút" một tiếng, dùng tốc độ tên lửa uy lực kinh người khiến người khác không thể nhận rõ, lập tức đã đi tới bên người Tần Du Du, ôm chặt lấy nàng, tốc độ cực nhanh làm người ta ngay cả bộ mặt hắn cũng không thấy rõ.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du sợ tới mức nghẹn ngào hét lớn, nhưng nàng chỉ kêu nửa tiếng, miệng đã bị người chặn lại, mùi vị mạnh mẽ quen thuộc xâm nhập vào mũi, giọng nói cũng quen thuộc từ cái miệng mới vừa ép lên miệng nàng nhẹ nhàng nói ra: "Du Du, là ta. Đừng sợ."

Chương 166: Tên khốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn

Đừng sợ ư?!

Không sợ mới là lạ á!

Tần Du Du vừa dùng sức giãy giụa, vừa nhỏ giọng kêu lên: "Khốn kiếp! Ngươi buông ra ngay!"

Nghiêm Di không hề để ý, ngược lại càng dùng sức ôm chặt nàng, cúi đầu thỏa mãn hít lấy mùi hương quen thuộc của riêng nàng, chỉ cảm thấy như hương rượu làm hắn mê say nói không nên lời.

Không ngờ tới chỗ này lại gặp ngay tiểu ma nữ khiến hắn mong nhớ ngày đêm, thật sự là quá tốt!

Một lần nữa ôm nàng vào lòng, hắn mới phát hiện mình muốn nàng bao nhiêu, thể xác và tinh thần hắn đều mãnh liệt khát vọng nàng.

Nếu không phải Đại Chủy còn ở bên cạnh kêu to gọi nhỏ sát phong cảnh, nếu không phải thời gian, địa điểm không thích hợp, hắn thật muốn cứ như vậy nhét nàng vào trong thân thể của mình.

Thân mình lả lướt, mềm mại trong lòng hắn giãy giụa ngọ ngoạy, gần như nháy mắt liền đánh thức phản ứng sôi trào của hắn, hấp dẫn ngay trong ngực như thế, cũng không thể thật sự làm gì nàng, đối với nam nhân bị "đói" mấy tháng lại tràn đầy tinh lực mà nói, quả thật chính là tra tấn ác độc nhất.

"Nàng ngoan ngoãn không nên cử động!" Hơi thở Nghiêm Di ồ ồ, hô hấp nóng rát phun trên sau gáy tai non mịn của Tần Du Du, lửa cháy như bùng lên, một đường theo da thịt lan tràn toàn thân nàng.

https://thuviensach.vn

Hai người từng thân mật như vậy, Tần Du Du đương nhiên biết hắn muốn làm gì, đang cố gắng kiềm nén cái gì.

Đại Chủy còn bên cạnh nhìn đấy, khốn kiếp sao lại không biết xấu hổ lúc này còn có lòng không đứng đắn với nàng chứ?!

Tần Du Du thẹn quá hóa giận, nhưng thân thể không chịu điều khiển của nàng, bị nhiệt độ cơ thể của tên khốn trước người này ăn mòn, nàng không dám tiếp tục trêu chọc hắn, sợ hắn thật sự liều lĩnh làm càn với nàng, đành phải cắn răng dừng mọi động tác, dùng lời nói phản kháng: "Ngươi buông ra! Bây giờ, ngay, lập tức!"

Được rồi! Nàng còn giận mình, không thể chọc nàng quá mức, lỡ như nàng quyết tâm lại chạy trốn nữa, hắn chưa chắc lại có cơ hội bắt được nàng lần nữa.

Nghiêm Di hít thật sâu mấy hơi, dập bớt lửa nóng bừng bừng trong thân thể, miễn cưỡng buông tay đang ôm chặt Tần Du Du ra.

Tần Du Du lui về sau ba bước lớn cách hắn thật xa, lại bị Nghiêm Di một tay nắm lấy cánh tay, kéo trở lại bên cạnh.

"Ngươi..." Tần Du Du cực kỳ tức giận, há miệng mắng chửi người, Nghiêm Di lại rất nhanh cắt ngang lời nàng.

"Nàng không phải muốn xác nhận tin tức của sư phụ sao?" Nhưng lời này còn có ích hơn những thứ khác. Tần Du Du nuốt những lời mắng chửi người lại, không tiếp tục giãy giụa nữa.

"Nhanh theo ta, bằng không người ở bên trong chạy trốn hết." Nghiêm Di đa phần đều rất rõ làm sao để Tần Du Du theo ý hắn.

"Lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, bỉ ổi!" Đại Chủy oán hận bay đến trên vai Tần Du Du, phỉ nhổ sự vô sỉ của Nghiêm Di.

Nghiêm Di không để ý tới nó, nắm lấy tay Tần Du Du trở lại trong xưởng ngầm. Động tác của hắn nhanh như ma quỷ. Đi vài bước đã tới nơi nhóm Tần Du Du bị phát hiện lúc nãy.

Tần Du Du nhìn nhìn cửa đá, không tình nguyện nói: "Cửa này chỉ có thể bị điều khiển từ bên trong, dùng cơ quan thuật không mở được."

"Để ta!" Đại Chủy nóng lòng biểu hiện, kích động há miệng hướng về cửa đá khụ khụ bật hơi vài cái, cố tình một chút đốm lửa cũng không phun ra được.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du với Đại Chủy đứng hình nhìn đám khói đen, quả nhiên không thể dựa vào được mà.

Nghiêm Di chẳng thèm đợi nó làm lại lần nữa, giơ tay chưởng về phía trước, làm cửa đá bị phá vỡ, văng tung tóe vào bên trong. Một tiếng nổ ầm ầm, kèm thêm vài tiếng kêu thảm thiết từ chỗ khác truyền đến.

Người của Phong thị không ngờ người xâm nhập quay trở lại nhanh như vậy, nhưng lại còn có thêm sự giúp đỡ lợi hại đến khó có thể tưởng tượng.

Nếu để cho cơ quan sư trình độ như Tần Du Du bố trí phòng ngự xưởng ngầm này, Nghiêm Di phải từ bên ngoài tấn công vào tuyệt đối sẽ không dễ dàng như vậy, nhưng với trình độ của Tây Hà Phong thị, đặt trước mặt Nghiêm Di, đúng lúc thể hiện một câu "trước sức mạnh tuyệt đối, tất cả kỹ xảo, động tác đều là phí công".

Nghiêm Di cứ như vậy mang Tần Du Du không hề kiên dè gì thẳng hướng xông vào. Đảo mắt đi tới bộ phận trung tâm của tòa xưởng ngầm, mà nhóm thợ cơ quan trong xưởng thậm chí còn không kịp tiêu hủy bản vẽ cơ quan trên tay.

Tần Du Du xông lên trước hai bước giật lấy bản vẽ của bọn họ nhìn mấy lần, tùy tay vứt bỏ. Loại trình độ cơ quan này tuyệt đối sẽ không phải là bút tích của sư phụ.

Một ông lão có bộ dáng quản lý trong đám người đó đi ra, chắp tay trầm giọng nói: "Không biết các hạ là ai? Vì sao xông thẳng vào tệ xá?"

Ông lão này là một võ thánh cấp mười một, tên là Phong Trung Liễu. Là trưởng lão của Phong thị được phái tới ở nơi này trấn thủ, tại Phong thị thân phận tách biệt, ngay cả tộc trưởng nhìn thấy ông ta cũng phải khách khách khí khí gọi một tiếng thúc tổ.

Ông ta ở trong này đã mấy chục năm, chưa từng xảy ra loại chuyện như thế này, khi ông ta phản ứng lại, kẻ địch đã muốn giết tới trước mặt rồi.

Theo quy tắc, ông ta cần phải khởi động cơ quan, làm cho nơi này cùng mọi người kể cả kẻ địch đồng quy vu tận, nhưng quy tắc này từ khi lập ra đến nay, nhiều năm qua cho tới bây giờ đã vô dụng rồi, mọi người cũng không muốn sẽ thật sự có một ngày như vậy.

https://thuviensach.vn

Ai lại không muốn sống chứ? Phong Trung Liễu tuy tuổi đã cao, cũng không muốn không hiểu gì mà chịu chết, lại càng không muốn khiến cả xưởng bí mật tâm huyết qua nhiều thế hệ của Tây Hà Phong thị và nhiều nhân tài của Phong thị ở nơi này cùng nhau sụp đổ, cho nên ông ta vẫn hy vọng có thể thông qua đàm phán có được một chút chuyển biến.

Hơn nữa ông ta phát hiện Nghiêm Di cũng không thèm nhìn bản vẽ cơ quan lả chả xung quanh, Tần Du Du nhìn thì nhìn, nhưng lại không làm gì cả, tùy tay vứt bỏ... Đối phương nếu không phải vì cơ quan thuật đứng đầu của bọn họ mà đến, thế cái gì cũng đều thương lượng được.

Tần Du Du nói: "Gần đây các người có nhận được bản vẽ cơ quan do người của Phụng Thần giáo hoặc của Phong thị đưa tới hay không? Có nhận được nhiệm vụ chế tạo cơ quan linh kiện đặc biệt gì không?"

Phong Trung Liễu cùng với thợ cơ quan nơi này cho tới bây giờ đoạn tuyệt với thế gian, nếu không, dựa vào dung mạo, tu vi và câu hỏi của Tần Du Du và Nghiêm Di, đã đủ để đoán được thân phận, lai lịch của bọn họ rồi.

Nhưng cho dù không biết gì về hai người bọn họ, câu hỏi của Tần Du Du vẫn khiến cho Phong Trung Liễu cảnh giác hẳn.

Ông ta mấy ngày trước quả thật nhận được một phần bản vẽ từ tổng bộ bí mật đưa tới, nhưng ký hiệu trên bản vẽ tất cả mọi người xem không hiểu, ông ta gần đây đều cùng các cơ quan sư lợi hại nhất trong xưởng suy nghĩ.

Mấy lời giải thích cơ quan trên bản vẽ khiến máu bọn họ sôi trào, đáng tiếc bộ phận quan trọng lại đều là những ký hiệu bọn họ nhìn không hiểu, bọn họ cân nhắc mấy ngày vẫn chưa có chút đầu mối.

Hay là hai người này vì bản vẽ đó mà tới? Phong Trung Liễu cảnh giác hơn.

Tần Du Du từ trong lòng lấy ra một bản vẽ cơ quan đã chuẩn bị trước, nói: "Chỉ cần ông để cho ta liếc mắt nhìn thứ ta vừa nói, bản vẽ này chính là của ông."

Nàng mở bản vẽ ra trước mặt Phong Trung Liễu.

Phong Trung Liễu nói thế nào cũng đã chìm ngập trong cơ quan thuật gần trăm năm, vừa nhìn thấy bản vẽ đó đã biết tuyệt đối không thua bản vẽ do tổng bộ đưa tới, hơn nữa bên trên đánh dấu rõ ràng, không có ký hiệu, dấu vết gì bọn họ xem không hiểu cả.

https://thuviensach.vn

Ông ta càng nhìn càng mê mẩn, gần như quên mất mình đang đàm phán với kẻ địch đột nhiên xông vào.

Tần Du Du không định lãng phí thời gian với ông ta, một tay thu hồi bản vẽ lại.

Phong Trung Liễu hứng thú đưa tay cướp về, lại bị Nghiêm Di một chưởng đẩy ra, hai mắt ông ta tỏa sáng trừng trừng nhìn cuộn giấy trên tay Tần Du Du, rốt cuộc dùng sức gật gật đầu nói: "Được!"

Chương 167: Đánh ngất mang về

Nếu Tần Du Du dùng võ lực uy hiếp ông ta giao ra bản vẽ thần bí đó, Phong Trung Liễu có lẽ sẽ liều mạng, thà mất cả chì lẫn chài còn hơn.

Tại gia tộc bọn họ, trong cảm nhận mỗi người quan niệm nặng nề, lợi ích của gia tộc cao hơn tất cả, liên quan đến cơ quan thuật huyết mạch của gia tộc lại càng nặng hơn.

Nhưng Tần Du Du lấy ra một thứ quá hấp dẫn khiến cơ quan sư không thể kháng cự được, phòng tuyến trong lòng Phong Trung Liễu gần như nháy mắt đã bị đánh tan.

Dù sao đối phương chỉ cần nhìn một bản vẽ đầy kí hiệu thần bí thôi, mà không phải cướp nó đi, ký hiệu trên đó bọn họ xem còn không hiểu, để nàng liếc mắt nhìn một cái cũng không có là gì.

Có thể đổi được bản vẽ trên tay nàng, tất cả đều đáng giá!

Phong Trung Liễu không hề do dự, từ trong lòng cẩn thận lấy bản vẽ mở ra, Tần Du Du cúi đầu vừa nhìn, lập tức nhận ra đó là bút tích của thánh tổ Nghiêm thị, không phải làm ra từ tay của sư phụ mình, trong lòng không biết là nên thất vọng hay nên vui mừng nữa.

Nàng thật vất vả mới có chút tin tức hành tung của sư phụ, giờ đây xem ra, có lẽ là giả rồi, Phụng Thần giáo dùng bản vẽ này trao đổi sự giúp đỡ của Phong gia.

https://thuviensach.vn

Trong lòng nàng còn mấy tia hy vọng, ngẩng đầu hỏi Phong Trung Liễu: "Chỉ có bản vẽ này, không có cái khác?"

Phong Trung Liễu không trả lời, vừa thu hồi bản vẽ, vừa nhìn chằm chằm vào cuộn giấy trên tay nàng.

Nếu không phải chắc chắn tu vi của Nghiêm Di vượt xa mình, ông ta đã sớm nhịn không được nhào tới cướp rồi.

Tần Du Du quơ quơ cuộn giấy: "Trả lời câu hỏi này, nó là của ông."

Phong Trung Liễu lắc đầu nói: "Không có, gần đây cũng không nhận được nhiệm vụ mới gì, không tin ngươi có thể tự nhìn xem, nhanh, nhanh đưa bản vẽ cho ta! Ngươi đã đồng ý rồi!"

Tần Du Du ném bản vẽ qua, chưa từ bỏ ý định cẩn thận tìm kiếm khắp xưởng một lần, quả thật không có gì đặc biệt cả.

Có Nghiêm Di theo sát, hơn nữa Phong Trung Liễu đã ngầm đồng ý, nhóm cơ quan sư này chỉ trừng mắt, không ai ngăn cản hành động làm càn của nàng.

Tần Du Du thất vọng lắc lắc đầu với Đại Chủy, xoay người liền đi ra ngoài, cũng không thèm liếc nhìn Nghiêm Di một cái.

Hành động ‘Qua cầu rút ván’ này làm cũng quá mức trắng trợn rồi.

Nghiêm Di mặt không chút thay đổi cất bước đuổi kịp, từ vẻ mặt của Tần Du Du cũng đủ để hắn đoán được kết quả rồi. Tề Thiên Nhạc ít nhất có tám phần có thể không có trong tay Phụng Thần giáo.

Đối với kết quả này hắn cũng không bất ngờ, tình thế trước mắt, nếu Phụng Thần giáo thực sự có con tin Tề Thiên Nhạc, không thể còn nhịn không xuất chiêu.

Xưởng cơ quan bí mật này của Tây Hà Phong thị là hai, ba ngày trước thám tử điều tra được, hắn cố ý đến để xác nhận một lần, không ngờ lại bất ngờ bắt được tiểu thê tử chạy trốn của mình.

Làm gì mới có thể khiến nàng thay đổi thái độ, lại ngoan ngoãn ở bên cạnh mình đây? Câu hỏi này Nghiêm Di đã suy nghĩ vô số lần. Nhưng không có đáp án nào có thể làm được hết.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần nàng không tức giận, hắn tình nguyện hạ mình xin lỗi, nhưng nữ nhân bướng bỉnh này rõ ràng sẽ không chịu nhận đâu.

"Du Du, nếu ta nói từ nay về sau ta sẽ không lại lừa gạt, lợi dụng nàng, nàng có thể giải hòa với ta không?" Nghiêm Di cuối cùng quyết định gọn gàng dứt khoát bắt lấy nữ nhân này hỏi một lần cho xong.

Tần Du Du nghiêng đầu đánh giá nam tử cao lớn ngăn trước mặt nàng. Bọn họ đi khỏi xưởng ngầm của Phong thị, dựa vào chút ánh sáng lờ mờ, nàng có thể nhìn rõ khuôn mặt, hình dáng của hắn.

Đã qua mấy tháng. Nàng nghĩ mình hắn là đã phải xa lạ với khuôn mặt này mới phải, nhưng nhìn thấy hắn xuất hiện, lại buồn bực phát hiện hình ảnh gần như lờ mờ, tối tăm đó thoáng chốc lại trở nên rõ ràng vô cùng.

Không được nhìn!

Xem ra nàng phải trốn xa hơn, trốn lâu hơn, trốn cho đến khi mình hoàn toàn quên hắn đi mới thôi. Tên khốn kiếp này không biết vì sao cứ ở trong đầu nàng, đuổi mãi không đi, nàng vô số lần nghĩ mình đã thành công đuổi được hắn đi, đêm khuya trong mơ lại quay về, lại phát hiện hắn vẫn còn đó như cũ.

Tần Du Du nổi cơn phẫn nộ, mất bình tĩnh nói: "Sư phụ từng nói một câu..."

Nhất định không phải câu hay ho gì! Nghiêm Di rất rõ ràng nội dung "trích lời sư phụ" rất ít khi có điều gì làm hắn thấy dễ nghe cả. Ngược lại toàn là lời gây bất lợi cho hắn thôi.

Tần Du Du không nói tiếp nữa, bởi vì Đại Chủy đã giành trước ho khan hai tiếng, bắt chước giọng điệu của Tề Thiên Nhạc nói lời thấm thía: "Một lần phản bội. Trăm lần không cần!"

Nghiêm Di nắm tay ngưa ngứa, rất muốn, rất muốn một quyền đập Đại Chủy thành đống thịt vụn, nhưng hắn không thể...

Đại Chủy cũng biết hắn không dám làm gì mình. Vì thế càng đắc ý, kiêu ngạo, ngẩng đầu, ưỡn ngực đứng trên vai Tần Du Du "quác quác quác" ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng.

Nghiêm Di lại khác thường không chút tức giận, chỉ nhìn Tần Du Du nói từng chữ từng chữ: "Nàng dù thế nào cũng không chịu đồng ý?"

"Đúng!" Tần Du Du nói chắc như đinh đóng cột.

https://thuviensach.vn

"Được lắm." Nghiêm Di bỗng nhiên cười, không phải loại tươi cười âm trầm, tối tăm, hù chết người, mà tươi cười dịu dàng như lúc sau khi hai người thành hôn, dụ dỗ nàng.

Tần Du Du sững sốt một chút, bỗng nhiên trước mặt tối sầm, hoàn toàn mất đi ý thức.

"Ngươi! Ngươi muốn làm gì?!" Đại Chủy vỗ vỗ cánh ý đồ phun lửa dọa Nghiêm Di, nhưng ngay cả phun mấy ngụm khí cũng không phun ra được.

Mắt thấy ánh mắt Nghiêm Di dừng trên người nó, lại thấy nguy hiểm tăng lên vùn vụt, giương cánh bay lên không trung tránh thật xa.

Trong lòng nó biết Nghiêm Di không thể làm tổn thương Tần Du Du, nhưng đối với nó không dễ chịu đâu, nhân lúc Tần Du Du hôn mê hoặc không làm, đã làm phải làm đến cùng, bị bắt giết cho hả giận cũng không có gì kỳ quái.

"Ngươi đừng làm bậy! Du Du tỉnh lại không nhìn thấy ta... Ngươi, ngươi liền thàm!" Đại Chủy tỏ ra khí thế, đe dọa nói.

Nghiêm Di vòng tay ôm lấy thân mình Tần Du Du, lạnh nhạt nói: "Cổ trùng do Phụng Thần giáo nuôi dưỡng đó, ngươi có hứng thú không?"

Hả? Hình như là định bàn điều kiện với nó? Đại Chủy nghĩ đến cổ trùng trong truyền thuyết đó được Phụng Thần giáo nuôi dưỡng mấy ngàn năm, nhất thời nhịn không được nuốt nước miếng.

Con trùng đó cho dù chưa hoàn mỹ cũng không kém nhiều lắm, nếu có thể ăn tủy não của nó, chậc chậc! Bổ lắm đó!

Một con cổ trùng sống lâu không biết bao nhiêu năm không phải dễ dàng cho nó ăn như vậy, lại có Phụng Thần giáo dốc toàn lực bảo vệ, thực lực của cổ trùng cũng vô cùng kinh người, không có sự giúp đỡ của Nghiêm Di, Đại Chủy cả đời này đừng hòng.

Nhưng tên khốn đó ra điều kiện ưu đãi như vậy, e rằng là muốn tính kế lớn thật tốt gì...

Đại Chủy chăm chú nhìn Tần Du Du trong lòng hắn, Nghiêm Di muốn đơn giản là Du Du, nhưng cứ như vậy bán đứt Du Du cho hắn, sau này để Tề Thiên Nhạc biết nhất định sẽ tức chết.

https://thuviensach.vn

Đại Chủy tính toán một lúc lâu, rốt cuộc chắc chắn từ chối nói: "Không được, ngươi trả Du Du cho ta."

"Ngươi không hỏi xem ta muốn ngươi làm cái gì?" Nghiêm Di nhướng mày nói.

Đại Chủy giãy giụa một lát: "Ngươi muốn ta làm gì?"

"Trong vòng nửa năm, không được quấy rối, không được xúi giục giúp Du Du rời đi, sau nửa năm, mặc kệ Du Du có tình nguyện ở lại bên cạnh ta hay không, sau khi đánh thắng Phụng Thần giáo ta sẽ giúp ngươi giải quyết cổ trùng đó." Nghiêm Di ra điều kiện.

Thật ra điều kiện mong muốn nhất là muốn Đại Chủy mang Tiểu Khôi cút đi thật xa, để hắn có thể chuyên tâm đối phó tiểu thê tử của hắn. Nhưng hắn biết rõ, tiểu thê tử hiện tại đối với hắn có thành kiến sâu đậm, nếu hai linh thú không biết tung tích, sẽ chỉ khiến nàng càng nghi ngờ, chống lại hắn thôi.

https://thuviensach.vn

Chương 168: Tin tưởng chìu chuộng

Đại Chủy lo lắng mãi, tròng mắt cứ xoay tới xoay lui nói: "Ta với Tiểu Khôi phải ở cùng với Du Du, lúc nào cũng có thể thấy nàng, còn có một người theo cùng chúng ta."

"Ai?" Chân mày Nghiêm Di cau lại.

"Phong Quy Vân, hắn là biểu ca của Du Du, một đường cùng chúng ta tới Li quốc. Ngươi hắn phải cảm ơn hắn, nếu không có hắn, hừ hừ, ngươi đời này đừng hòng nhìn thấy Du Du." Đại Chủy giọng nói mang khiêu khích.

Nghiêm Di nghĩ nghĩ, thế mà không ghen ghét dữ dội như trong tưởng tượng của Đại Chủy, chỉ bình tĩnh gật gật đầu nói: "Cũng được."

Hắn chịu hợp tác lại dễ nói chuyện như vậy, Đại Chủy không khỏi chần chừ, trong đó có thể có âm mưu gì không?

"Còn có! Tần Du Du không thể ở chung với ngươi!" Nếu dễ nói chuyện như thế, không ra thêm nhiều điều kiện có lợi thì chính là kẻ ngốc rồi.

"Không thể được, ta với nàng là phu thê." Nghiêm Di đối với chút kiên trì khác thường, hắn nhất định mang Tần Du Du theo bên cạnh ngày lẫn đêm, chầm chậm mềm hóa nàng, hấp dẫn nàng, nếu không thể ở chung một chỗ, thế còn làm cái gì được?

"Nàng chưa tha thứ cho ngươi, lỡ như ngươi nhân cơ hội dùng sức mạnh ép nàng..."

"Đủ rồi! Chuyện giữa bổn vương với vương phi không tới phiên ngươi nhiều chuyện, nếu ngươi còn nhiều yêu cầu vô lý, vậy mang con thỏ cùng với Phong Quy Vân cút thật xa đi." Nghiêm Di lãnh đạm nói.

Đại Chủy hiểu yêu cầu ở riêng này là giẫm lên giới hạn của Nghiêm Di.

Thật ra Nghiêm Di hoàn toàn có thể ôm Tần Du Du không thèm để ý mà đi, trở lại trong quân doanh, bọn họ ở sâu trong vạn quân, cho dù nó có bay, muốn im hơi lặng tiếng tới gần Du Du cũng không dễ dàng.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di quyết tâm muốn giữ Du Du bên cạnh, bọn họ cũng không có cách nào cả.

Cổ trùng của Phụng Thần giáo cũng không phải điều kiện trao đổi Du Du, chỉ là điều kiện để nó không được quấy rầy thôi, mặc kệ nó có đồng ý hay không, Du Du đều nhất định bị hắn mang đi.

"Hừ, ngươi nếu còn muốn giải hòa với Du Du, tốt nhất đối xử khách khí với ta chút đi." Đại Chủy không phục, nói thêm một câu, không nhắc tới yêu cầu khác nữa.

Rất nhanh bọn họ đã đi tới chỗ tập hợp với Phong Quy Vân và Tiểu Khôi, hai bên đối mặt đều kinh ngạc không thôi.

Tiểu Khôi lập tức bổ nhào lên người Tần Du Du. Hét lớn: "Du Du! Du Du! Tên khốn kiếp, ngươi làm gì Du Du vậy?!"

Nghiêm Di không để ý tới nó, ánh mắt dời về phía Phong Quy Vân, nói: "Ngươi là người thông minh, hẳn là biết nên làm thế nào."

Vẻ mặt Phong Quy Vân khẽ biến, nhưng rất nhanh lại khôi phục bình tĩnh, nói nhỏ với Tiểu Khôi: "Tiểu Khôi đừng sợ. Du Du muội ấy không có chuyện gì đâu, chỉ là hôn mê bất tỉnh thôi, Đại Chủy, ta nói đúng không?"

Đại Chủy hừ một tiếng nói: "Con thỏ ngốc nghếch yên tâm đi, Du Du không sao đâu. Rất nhanh sẽ tỉnh lại."

Tiểu Khôi trừng mắt nhìn Nghiêm Di, oán hận nói: "Có phải ngươi ra tay không?"

Nghiêm Di cho tới bây giờ luôn không vừa mắt con thỏ vô dụng luôn bám lấy Tần Du Du, nghe vậy không thèm quan tâm, ôm lấy thê tử mất đi đã tìm về được, hướng ngoài cốc mà đi.

Bên ngoài không biết từ khi nào đã có rất nhiều đại hán hình thể khôi ngô mặc đồ đen, tùy tiện một người cũng có tu vi cấp năm, cấp sáu. Nhìn thấy trước mắt cũng ít nhất có hơn hai trăm người.

Nghiêm Di quay đầu nhìn vào trong cốc, Phong Quy Vân chỉ cảm thấy hãi hùng, khiếp sợ, cả người rét lạnh, Nghiêm Di thật sự suy nghĩ có nên phá hủy toàn bộ người cùng xưởng cơ quan bí mất của Phong gia hay không!

https://thuviensach.vn

Phong Quy Vân tuy cùng Nghiêm Di không tính là quen biết, nhưng từ trước đến nay dựa vào rất nhiều thông tin có được về thủ đoạn của hắn, Tây Hà Phong thị lúc này đang hợp tác với Phụng Thần giáo, Li quốc, chỉ điều này cũng đủ để hắn có ý muốn hủy diệt rồi.

Phong Quy Vân không biết, Phong Trung Liễu còn chiếm được một phần bản vẽ cơ quan của thánh tổ Nghiêm thị và bản vẽ cơ quan khác mức độ tương tự từ tay Tần Du Du, hai điều này thôi. Nếu là lúc trước hắn tuyệt đối sẽ không chút do dự hạ lệnh giết sạch.

Hắn mang người cũng đủ nhiều, còn có rất nhiều hỏa dược, thậm chí còn có hai đại pháo thánh tổ. Cũng đủ để trăm thợ tính cả người nhà dưới nền đất đó chết một trăm lần rồi.

"Mẫu thân của Du Du xuất thân từ Tây Hà Phong thị." Phong Quy Vân nắm chặt tay, nhỏ giọng nhắc nhở.

Phong Quy Vân tuy quyết định không quay về Tây Hà Phong thị, nhưng hắn thủy chung vẫn là họ Phong, là người của Phong gia. Không thể ngồi nhìn người nhà chết thảm như thế được.

Giảng đạo lý với Nghiêm Di cũng vô ích thôi, những người này trong mắt bọn họ, đạo lý chỉ có một, đó chính là sức mạnh, ai mạnh hơn thì người đó là đạo lý.

Có thể khiến hắn "mở lưới" một lần cũng chỉ có thứ gì đó và người bọn họ để ý trong lòng thôi.

Nghiêm Di không lập tức hạ lệnh ra tay cũng vì lo ngại Tần Du Du, nghe lời này của Phong Quy Vân, ý lạnh trong mắt rốt cuộc từ từ tan đi, xoay người nói với đại hán mặc đồ đen: "Quay về doanh trại."

Lập tức có hai người dắt hai tuấn mã màu đen lại, Nghiêm Di ôm Tần Du Du, Tiểu Khôi nằm trên người Tần Du Du, vừa nhìn thấy hai con ngựa lớn màu đen đến mức có thể một đá dọa nó thành đống thịt vụn liền cả người run run.

Nghiêm Di công khai sai khiến chiếu cố Tần Du Du thật tốt, sẽ không để ý Tiểu Khôi, Phong Quy Vân vươn tay nói với nó: "Tiểu Khôi lại đây, ngươi cùng đi với ta được không?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Khôi nhìn nhìn Tần Du Du, lại trừng mắt liếc nhìn Nghiêm Di, rốt cuộc xoay người nhào vào trong lòng Phong Quy Vân, tủi thân nói: "Vân ca ca."

"Tiểu Khôi ngoan, chúng ta đi cùng Du Du đi, ngươi sợ thì vào trong mũ áo choàng của ta mà ngủ, ta bảo đảm ngươi không sao cả." Phong Quy Vân ôn hòa nói.

"Dạ!" Tiểu Khôi cọ cọ vào tay hắn chủ động chui vào mũ áo choàng trên vai hắn, không hề hé răng.

Nghiêm Di quét mắt liếc nhìn Phong Quy Vân một cái, người này thế mà dụ dỗ con thỏ hai mặt, thô bạo, bướng bỉnh đó nghe theo, nghĩ tiểu thê tử của hắn cũng ở chung vô cùng vui vẻ, nhớ tỉnh cảnh lúc mới gặp, Tần Du Du hận Phong Quy Vân thấu xương, đối với mình có mấy phần ỷ lại, hiện tại thì ngược lại, hắn càng nghĩ càng thấy buồn bực, tức giận.

Lại nói tất cả đều là hắn tự làm tự chịu, nhưng nữ nhân này vì sao có thể nhẫn tâm như vậy? Không thèm để tâm đến tình cảm phu thê của hai người một chút nào? Nói đi là đi, giống như hắn đối với nàng chỉ là khách qua đường, có cũng được không có cũng không sao, lúc nào cũng có thể buông bỏ.

Cho tới bây giờ người Nghiêm Di để ý cũng không nhiều, với thực lực, địa vị của hắn, muốn đạt được cái gì trực tiếp đi làm là có, chưa bao giờ cần trăm phương ngàn kế lừa ai cả, Tần Du Du là người đầu tiên.

Hắn lừa nàng cũng vì không muốn bắt buộc nàng, khiến nàng sợ hắn hận hắn, không ngờ ngược lại vì thế mà chọc nàng hoàn toàn trở mặt, hơn nữa nhẫn tâm rời đi như vậy, bộ dáng phải cắt đứt, phân rõ ranh giới với hắn.

Hắn từ trước vốn không nhận ra sự tin tưởng lại quý giá mà không chịu nổi một chút tổn thương nào như vậy. Người bên cạnh tin tưởng hắn đa số đều vì thực lực tuyệt đối của hắn, thật ra bọn họ tin hay không với hắn cũng không có quan hệ gì, bọn họ chỉ cần biết nghe theo lệnh hắn làm việc là được rồi.

Hoàng huynh, mẫu hậu của hắn, với hắn gần như là một thể, tuy hoàng huynh sau lưng hắn lén đối phó với Tần Du Du, khiến phu thê hắn phản bội nhau, nhưng hắn tức giận rồi thôi, huynh đệ vẫn như trước là huynh đệ.

Hắn hiểu hoàng huynh chỉ là lo lắng Tần Du Du sẽ trở thành nhược điểm của hắn, sẽ trở thành vũ khí để người khác đối phó hai huynh đệ bọn hắn, chứ

https://thuviensach.vn

không phải muốn làm tổn thương hắn, hại hắn.

Tần Du Du vì sao lại không thể tin tưởng hắn giống như hắn tin tưởng hoàng huynh?

Hay là vì hai người bọn họ không có quan hệ huyết thống. Cho nên khó có thể tin tưởng nhau vô điều kiện?

Nghiêm Di cảm thấy rất bất đắc dĩ. Với sự thông minh của hắn, lại có lời Tần Du Du đã nói trong đình nghỉ mát ở hoa viên, hắn không khó đoán được vấn đề quan trọng chính là sự tin tưởng.

Hắn không biết sự tin tưởng quan trọng bao nhiêu, cho đến khi hắn mất đi sự tin tưởng của Tần Du Du, mới phát hiện mình bị tổn thất nặng nề.

Tần Du Du không hề tin tưởng hắn nữa, cho nên không muốn nghe hắn nói. Hoàn toàn trong lòng hắn đẩy đi, cho nên muốn rời khỏi hắn, không muốn sống chung với hắn nữa.

Sau khi hắn phát hiện thiếu sự tin tưởng, mọi cố gắng của hắn muốn bù đắp đều gần như tìm không ra chỗ dùng sức, cả người giống như không có khí lực. Nhưng sau mỗi lần ra tay đều phát hiện nắm tay mình chỉ đánh trúng bóng dáng, đối thủ thật sự ở nơi nào, hắn ngay cả sờ cũng không được.

Loại cảm giác đó khiến hắn buồn phiền cực độ mà còn không biết phải làm sao.

Hắn ép buộc mang Tần Du Du đi. Bàn điều kiện với Đại Chủy cũng chặn Phong Quy Vân, để Phong Quy Vân không thể có ý định không đi theo mình, nhất cử nhất động nhìn như đã tính trước kỹ càng, thực tế hoàn toàn không có gì.

Làm sao khiến Tần Du Du thay đổi thái độ? Làm sao khiến nàng lại tín nhiệm, ỷ lại hắn?

Giờ đây nhớ lại, cảm giác được tiểu thê tử của mình tin tưởng, ỷ lại tốt như vậy. Lúc trước hắn cho rằng có được sự tin tưởng của Tần Du Du là thủ đoạn hắn muốn đạt được, cho đến khi đánh mất mới phát hiện mình thì ra rất thích thú mà không hề biết.

Càng không tốt chính là, sự tin tưởng chết tiệt đó đã đánh mất một lần, hình như không tìm về lại được.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Nghiêm Di đại hận: một lần phản bội, trăm lần không cần sao? Ta liền làm tới lần thứ một trăm linh một.

Phong Quy Vân cưỡi ngựa theo sau. Bình tĩnh nhìn bóng dáng Nghiêm Di với Tần Du Du cùng một chỗ, trong mắt vô cùng phức tạp, vốn tất cả đều thuận lợi. Nhưng hắn không ngờ đến nơi này lại bất ngờ gặp Nghiêm Di...

Mọi người một đường đi nhanh, sáng sớm hôm sau đã trở lại đại doanh của Nguyệt quốc, có Nghiêm Di dẫn đầu đương nhiên dọc đường thông suốt không bị cản trở.

Đến trước lều quân lớn. Nghiêm Di ôm Tần Du Du nhảy xuống ngựa, chỉ thấy mảnh rèm lều tung lên, Trú Vân Phi chạy như bay ra.

Nó bỗng thấy Tần Du Du trong lòng chủ nhân, và Đại Chủy đứng trên đầu vai Phong Quy Vân, nhất thời vui mừng quá mức chạy tới đón.

"Trú Vân Phi ngươi ra ở tạm lều trại bên cạnh đi, cùng ở chung với Phong Quy Vân." Nghiêm Di tâm tình rất tốt nói.

"Không sao cả, không sao cả!" Trú Vân Phi nhiệt tình, một tay kéo Phong Quy Vân nói: "Ngươi là biểu huynh của phu nhân, Đại Chủy cũng là bạn bè của ta, đúng lúc ở chung nói chuyện phiếm."

Tiểu Khôi ở trong mũ áo choàng của Phong Quy Vân ngủ một giấc dài, bụng cảm thấy hơi đói, hơn nữa xung quanh tiếng người ồn ào, rốt cuộc tỉnh lại.

Nó vừa chui ra liền thấy Trú Vân Phi tóc đỏ, mắt đỏ, sợ tới mức hét lên một tiếng nói: "Yêu quái! Đại Chủy, có yêu quái! Người tóc đỏ mắt đỏ quái dị!"

Một câu khiến Trú Vân Phi tức giận sôi máu. hung tợn nói: "Ngươi mới quái dị đó, yêu quái thối tha! Con thỏ ngu ngốc, ngươi kêu nữa đi! Nói nữa ta sẽ kéo đứt lổ tai thỏ của ngươi!"

Tiểu Khôi bị Trú Vân Phi dọa, hai tai dài dựng thẳng cao cao lập tức chụp xuống, nó không nói lời nào nữa, chui vào trong lòng Phong Quy Vân, hừ nói: "Thì ra là ngươi! Đại yêu mã xấu lạ, biến thành người cũng là người quái dị!"

"Được rồi, không được ồn ào nữa, Trú Vân Phi ngươi cũng đừng chấp nhặt với con thỏ đó, nó nếu không chịu ở chung với các ngươi, để nó tự tìm chỗ ở đi." Nghiêm Di thuận miệng nói, ôm Tần Du Du đi vào doanh trướng chủ soái của

https://thuviensach.vn

mình, mọi chuyện, đợi hắn với tiểu thê tử lâu lắm không gặp ngủ một giấc đã nói sau.

Chương 169: Ngươi thảm...

"Ta muốn ở chung với Du Du, oa oa oa! Ta muốn nói với Du Du, ngươi ức hiếp ta!" Tiểu Khôi trong lòng Phong Quy Vân giãy giụa muốn nhào vào dính lên người Tần Du Du, Phong Quy Vân cố gắng dỗ dành nó, nói không ít lời hay, mới miễn cưỡng yên tĩnh lại được.

Thật ra Tiểu Khôi cũng hiểu, Nghiêm Di muốn khăng khăng theo ý mình, ba người bọn họ ở chỗ của hắn không còn cách nào, nếu chọc hắn tức giận, sau này không cho nó gặp Tần Du Du nữa, thế càng không tốt.

Nó muốn thăng cấp đến mức có thể thu thập Nghiêm Di cũng không biết bao lâu nữa, chỉ có thể trơ mắt để hắn kiêu ngạo trước thôi.

Chờ Du Du tỉnh lại, hừ hừ! Nó nhất định đi tố cáo, để Du Du cả đời không thèm để ý hắn nữa.

Phong Quy Vân tận mắt thấy Nghiêm Di ôm Tần Du Du đi, tư vị trong lòng thật khó tả được. Rất nhiều năm trước, cô cô bị người của Phong gia đưa đến Phụng Thần giáo ngay trước mặt hắn, giờ đây Tần Du Du cũng bị Nghiêm Di mang đi.

Nhưng như vậy cũng tốt, ít nhất hắn không cần đấu tranh nữa, có thể dứt khoát đối mặt với kết quả xấu nhất.

Trong lòng Đại Chủy đang tức giận bất bình, cũng không phát hiện tâm tình phức tạp của Phong Quy Vân.

Tiểu Khôi vừa khóc, Trú Vân Phi liền thấy đầu đau muốn nứt ra, nhưng nó không như Phong Quy Vân sẽ dỗ dành an ủi, chỉ có thể vò đầu, trừng mắt tức giận nhìn Tiểu Khôi.

Đại Chủy biến thành người nói với Trú Vân Phi: "Ngươi không đưa chúng ta đi nghỉ ngơi, ăn cơm sao?"

https://thuviensach.vn

"Phải, phải." Trú Vân Phi tỉnh táo lại, rất nhanh chỉ huy thân binh thu xếp một cái lều bên cạnh tòa lều lớn, dẫn bọn họ đi vào, lại nói quân sĩ đưa rất nhiều món ăn tới.

Nó có chút ngượng ngùng nói với Tiểu Khôi đang co lại khóc thút thít: "Ngươi nhất định đói bụng rồi, ăn no rồi khóc tiếp."

Cái gì gọi là ăn no rồi khóc? Phong Quy Vân và Đại Chủy thật lâu không biết nói gì, Tiểu Khôi phẫn nộ trừng mắt nói: "Ta đâu có khóc!"

Nhưng nhất định sẽ không "đâu có ăn". Tiểu Khôi ngấu nghiến mấy món do đám thân binh đưa tới đủ cho mười đại hán ăn no nê, ăn sạch sẽ, trừng mắt khiêu khích Trú Vân Phi.

Trú Vân Phi nghĩ tới chuyện Tiểu Khôi vừa mới nói muốn tố cáo với Tần Du Du, không dám nổi giận với nó nữa, lại để người ta đưa thức ăn tới.

Tiểu Khôi liên tục ăn mấy lượt rốt cuộc ăn no, rầm một tiếng, ngã lên bàn ngủ say khò khò.

Cuối cùng cũng yên tĩnh, Trú Vân Phi, Đại Chủy và Phong Quy Vân đều nhẹ nhàng thở ra, Tiểu Khôi rất dễ nổi giận, ngoại trừ Tần Du Du ra gần như không ai có thể thu phục nó được.

Để nó ăn no liền ngủ xem như là cách không tệ đâu.

Đều nói chủ nào tớ nấy, con thỏ này khó trị như vậy, e rằng chủ nhân của nó cũng không dễ đối phó đâu, trong lòng Trú Vân Phi đồng tình với chủ nhân mình, vì sao lại rước trúng nữ nhân khó đối phó như vậy chứ?

Phong Quy Vân nhìn Đại Chủy nói: "Giờ làm sao đây?" Đại Chủy đã cảnh cáo hắn rất nhiều lần, lúc Tiểu Khôi ngủ không nên đụng vào nó, nó sẽ cắn đó, còn cắn rất ác nữa, Đại Chủy đường đường là một thành tôn cấp mười còn bị cắn đến rách da, chảy máu, mất miếng thịt, số lần nói cũng nhiều, Phong Quy Vân cũng không dám lúc Tiểu Khôi ngủ tùy tiện đụng vào nó.

Trú Vân Phi chưa từng nghe qua cảnh cáo này, đưa tay ra nắm lấy lổ tai của Tiểu Khôi, thả nó vào cái giỏ tre có nệm lót mềm ở bên.

Đại Chủy quát ngăn lại không kịp, nhưng Tiểu Khôi cũng chỉ chép chép miệng ba cái, không hề cắn người.

https://thuviensach.vn

Trú Vân Phi quay đầu lại thấy vẻ mặt Phong Quy Vân và Đại Chủy kinh dị nhìn nó, thấy lạ nói: "Làm sao vậy?"

"Không có gì." Phong Quy Vân nhìn về phía Đại Chủy, ý nói, sao Tiểu Khôi không cắn Trú Vân Phi.

Đại Chủy bừng tỉnh hiểu ra: "Thì ra phải nắm lấy lổ tai nó! Nhưng Tiểu Khôi có nói, lổ tai nó trừ Tần Du Du ra, người khác không cho đụng vào..."

Trú Vân Phi không lo lắng cười nói: "Dù sao Tiểu Khôi cũng không biết. Ta lần đầu tiên nhìn thấy Tiểu Khôi ở ngoài trấn Bát Tắc, cũng cắn lổ tai nó tha trở về mà."

Đại Chủy bỗng nghĩ đến cái gì, ánh mắt chuyển một vòng từ Trú Vân Phi sang Tiểu Khôi, vẻ mặt kỳ lạ, cười gian hai tiếng, không nói gì.

Đại Chủy vừa nghĩ đến truyền thuyết của Mê tung tuyết thố trong yêu giới, yêu thú trong yêu giới có thể biến thành người chỗ nào cũng có, bộ tộc Mê tung tuyết thố biến thành mỹ nhân cũng không ít, nghe nói các nàng ấy sẽ chỉ thân thiết nhất và nguyện làm phu thê với ai đụng vào lổ tai bọn họ thôi...

Trú Vân Phi à, hắc hắc hắc! Lổ tai của Tiểu Khôi không dễ đụng vào vậy đâu.

Trong quân lều lớn bên cạnh, Nghiêm Di ôm Tần Du Du đặt lên trên giường của mình, giúp nàng cởi giày, vớ, áo khoác, để nàng ngủ càng thêm thoải mái, chuyện hầu hạ người khác hắn chỉ làm cho tiểu nữ nhân này thôi, hơn nữa làm vô cùng tự nhiên, vui vẻ như ăn mật.

Trên đường hành quân, tất cả đều phải đơn giản, ngay cả giường ngủ của Nghiêm Di cũng không phải vô cùng rộng rãi, hai người ngủ chung có vẻ hơi chật chội, nhưng Nghiêm Di thích chật chội như vậy.

Thân mình tiểu thê tử mềm mại, chỉ cách vải dệt mỏng manh dán bên người hắn, mùi hương ngọt ngào, ấm áp tỏa ra quanh mũi, cảm giác hơi thở của hai người quấn lấy nhau quả thật rất tốt.

Tuy hắn không thể có hành động nồng nhiệt hơn, thân mật hơn đối với tiểu thê tử đang ngủ say, nhưng cứ nằm gần và dựa vào như vậy, đã khiến hắn cảm thấy giống như mình đang ở thiên đường vậy.

https://thuviensach.vn

Hắn đã bao lâu chưa ôm nàng ngủ như vậy? Mấy ngày chăn đơn gối chiếc đó thật khiến người ta căm thù, may mắn hắn đã tìm được nàng về, lúc này hắn dù thế nào cũng sẽ không để nàng có cơ hội trốn khỏi mình nữa.

Nghiêm Di ôm chặt lấy Tần Du Du, đầu ngón tay với môi nhẹ nhàng miêu tả hình dáng nàng làm hắn say mê lưu luyến, thích ý nhắm mắt lại.

Hắn có cảm giác, đây là giấc ngủ ngon nhất mấy tháng qua của hắn.

Tần Du Du hôn mê tỉnh lại, đã là buổi chiều, nàng mở to hai mắt liền nhìn thấy khuôn mặt Nghiêm Di đang chỉ cách mấy tấc trước mặt nàng, da thịt của nàng thậm chí cũng có thể cảm giác được hơi thở vững vàng của hắn.

Vẻ mặt nghiêm túc, cứng ngắc ngày thường đang ngủ trở nên dịu dàng, yên lặng, ngay cả mấy ngày tân hôn của hai người, nàng cũng rất hiếm khi thấy khuôn mặt hắn khi ngủ.

Nghiêm Di bình thường còn dậy sớm hơn nàng, hơn nữa thích nhân lúc nàng vừa mới tỉnh ngủ, đang mơ mơ màng màng, dụ dỗ nàng cùng hắn "luyện tập buổi sáng", những ngày ngọt ngào, đẹp đẽ đó như mộng đẹp, tỉnh lại mới phát hiện phía sau mộng đẹp tràn ngập mưu tính, lừa gạt và lợi dụng.

Nàng từng nghĩ mình có thuật thuần phu *(thuần phục chồng)*, khiến phu quân lợi hại, người gặp người sợ trị đến ngoan ngoãn, đối với nàng dịu dàng đủ kiểu, bao dung muôn vàn.

Tỉnh mộng mới biết người ta lừa nàng, đùa giỡn nàng thôi, thật ra chủ đạo từ trước tới giờ là hắn, nàng bị người lợi dụng một lần lại một lần còn ngốc nghếch, hồ đồ nghĩ mình lợi hại bao nhiêu, nghĩ mình trong cảm nhận của hắn là quan trọng nhất.

Nàng trong cảm nhận của hắn thật ra là công cụ quan trọng nhất, một vật phụ thuộc quan trọng.

"Đang nghĩ cái gì?" Nghiêm Di từ từ mở to mắt, tiến tới hôn lên môi nàng một cái, không đợi nàng phản ứng liền xoay người đè lên người nàng, nâng khuôn mặt nàng lên, hôn nhẹ lên mặt mũi, môi anh đào của nàng, một đường hôn xuống.

Tần Du Du lẳng lặng mặc hắn làm gì thì làm, nhưng thật ra Nghiêm Di rất nhanh phát hiện không đúng, lưu luyến từ trong vạt áo lỏng lẻo của nàng ngẩng

https://thuviensach.vn

đầu lên, có chút nghi hoặc nhìn nàng.

Bình thường thì, Tần Du Du giờ phút này cho dù không trách cứ, tức giận mắng, cũng nhất định sẽ chống cự, giãy giụa.

Tần Du Du nhìn hắn nhẹ nhàng cười cười: "Sao không tiếp tục nữa? Ngươi đưa ta về đây không phải là muốn ta giúp ngươi tán công sao?"

Một câu ngắn ngủi giống như một chậu nước đá, lập tức dập tắt sự nhiệt tình tràn đầy của Nghiêm Di, hất nước lạnh vào cơ thể hắn.

Chương 170: Ưu điểm của Nghiêm Di

Ta không có!

Nghiêm Di rất muốn phủ nhận, từ khi gặp lại ở xưởng cơ quan Phong thị đến lúc này, hắn không hề có nửa ý nghĩ liên đến tán công nào, trong đầu hắn nghĩ đều là làm sao để nàng bớt hận, ngoan ngoãn ở lại bên cạnh hắn.

Nhưng hắn "vui vẻ" với nàng thì có thể giúp hắn đánh tan sự ảnh hưởng của sát khí hấp thu trong chiến trận, có thể tan đi chân khí đang dần bắt đầu trạng thái tràn đầy trong cơ thể hắn, đó cũng là sự thật.

Hắn đúng là lợi dụng nàng, mặc kệ đây có phải hắn mong muốn hay tiện thể hiệu quả luôn, cũng không thể thay đổi được điều này.

Chết tiệt! Nàng sao lại có thể hiểu lầm hắn như thế?!

Hơi thở Nghiêm Di ồ ồ, hai mắt hung hăng nhìn chằm chằm Tần Du Du, sắc mặc khó coi đến mức có thể khiến tướng sĩ thô bạo, dũng mãnh, có thể giết người mà khóe mắt cũng không giật một chút, thuộc hạ của hắn bị dọa đến khóc thét, nhưng lại không thể dọa nổi tiểu ma nữ thân mình nhìn có vẻ mãnh mai, mềm mại, yếu ớt này.

Hai người cứ như vậy mắt to trừng mắt nhỏ một lúc lâu, Nghiêm Di bỗng nhiên cười, đưa tay vuốt vẻ khuôn mặt nàng nói: "Nàng sao lại xem thường mị lực của mình như vậy?"

Tần Du Du nghiêng đầu tránh tay hắn, lạnh lùng nói: "Lúc trước ta đúng là đánh giá mình quá cao, trong đầu ngươi chỉ có giang sơn xã tắc của Nghiêm thị

https://thuviensach.vn

ngươi với ngươi là quan trọng nhất, ta đứng ở đâu?"

"Sao nghe ra có chút chua nha?" Nghiêm Di cũng không phản bác, đè sức nặng toàn thân giao cho Tần Du Du, cúi đầu liếm hôn lổ tai, khuôn mặt tới sau gáy nàng.

Có lẽ hai người lúc trước thân mật quá nhiều lần, tuy Tần Du Du cố gắng chống cự, thân mình vẫn không tự chủ được dưới sự cố ý khiêu khích của Nghiêm Di lại nổi lên phản ứng, đám mây đỏ ửng mê người bắt đầu lan tràn trên da thịt trắng hồng của nàng, ngọn lửa sâu trong thân thể không ngừng bừng cháy, chuẩn bị lúc nào cũng có thể cháy lan đồng cỏ, khiến toàn thân nàng bốc cháy.

Tần Du Du rốt cuộc nhịn không được bắt đầu giãy giụa: "Ngươi cút ngay! Ta không muốn ngươi!"

"Nàng không phải không ngại ta dùng nàng tán công sao?" Nghiêm Di không để ý tới sự chống cự của nàng, khư khư cố chấp tiếp tục tùy ý làm xằng bậy trên người nàng.

"Khốn kiếp!" Tần Du Du nảy sinh ý ác, há miệng nhỏ cắn mạnh xuống cánh tay hắn, cắn thật sâu, thật mạnh, giống như muốn cắn đứt miếng thịt của hắn vậy.

Nghiêm Di không ngăn cản, cứ để nàng cắn, giống như nàng cắn không phải là thân thể của hắn.

"Tức giận liền cắn thêm mấy cái cho hết giận." Nghiêm Di lẳng lặng nói. Không tiếp tục làm hành động cợt nhả nữa.

Tần Du Du nhả ra, nhìn cũng không thèm nhìn miệng vết thương đầm đìa máu đó của hắn, hừ một tiếng, quay mặt đi: "Không cắn nữa, toàn thịt hôi thôi!"

Nghiêm Di bất đắc dĩ ôm nàng ngồi dậy, hôn nhẹ lên mi tâm nàng nói: "Tiểu nha đầu xấu tính lại khó hầu hạ, nàng không muốn thì thôi vậy, chúng ta là phu thê, phải ở bên nhau cả đời, đừng nói những lời tổn thương người như vậy. Được không?"

"Không được! Chỉ cho người làm chuyện tổn thương người thôi sao?!" Tần Du Du hất tay hắn ra, chợt lóe thân trốn sang bên cạnh giường.

Nghiêm Di biết nhất thời, nửa phút rất khó khiến nàng thay đổi thái độ, lắc lắc đầu tùy ý nàng.

Chỉ cần người nàng ở bên cạnh hắn, tất cả đều được hết.

https://thuviensach.vn

"Đại Chủy, Tiểu Khôi còn có Vân ca ca ở đâu?" Tần Du Du không muốn nói chuyện với hắn, nhưng câu hỏi này rất quan trọng.

Hai đứa Đại Chủy với Tiểu Khôi này đã đủ chán ghét rồi. Nghiêm Di thật sự không thích nàng dùng giọng điệu thân thiết như vậy gọi cái gì "ca ca" của nàng.

"Nàng cứ như vậy tin tưởng Phong Quy Vân ư? Nàng không cảm thấy lúc hắn ta xuất hiện quá khéo sao?" Nghiêm Di lãnh đạm nói.

Tần Du Du trả lời một cách mỉa mai: "Không cần ngươi xem người khác cũng phức tạp giống ngươi vậy. Toàn âm mưu, tính kế đầy mình thôi."

Nghiêm Di không nói, tiểu nha đầy này hiện tại từ đầu đến cuối xem hắn là kẻ ác, hắn nói gì bọn nàng cũng sẽ không nghe đâu.

Phong Quy Vân là người thế nào hắn thấy rõ hơn, xuất thân là đệ tử thế gia không được xem trọng, chỉ cần có cơ hội để bọn họ lên địa vị cao, bọn họ cái gì cũng có thể buông bỏ, cái gì cũng có thể hy sinh. Hắn không cảm thấy Phong Quy Vân sẽ là ngoại lệ.

Tuy hắn ta (Phong Quy Vân) ngay từ đầu vì Tần Du Du phản bội Phụng Thần giáo. Nhưng bởi vì hắn ta ở Phụng Thần giáo mấy năm cũng chưa từng gặp may, chưa có ưu đãi gì, nếu có người đưa vị trí chủ nhân Phong thị đến trước mặt hắn ta, đừng nói một Tần Du Du, mười người hắn ta cũng có thể bán đứng toàn bộ.

Nhưng hắn hiện tại nói với Tần Du Du những lời này, sẽ chỉ khiến nàng cảm thấy mình bụng dạ hẹp hỏi, ý nghĩ xấu xa. Bỏ đi! Dù sao có hắn ở bên, Phong Quy Vân đó cho dù có muốn làm gì cũng không thành công được.

Nghiêm Di đứng dậy phân phó Lương Lệnh đưa thức ăn đến, cùng ăn với Tần Du Du liền để nàng tự đi tìm hai linh thú. Còn mình thì xử lý quân vụ.

Tần Du Du vào lều trại bên cạnh nhìn thấy Phong Quy Vân và hai linh thú bình an vô sự, thấy hình người của Trú Vân Phi. Tâm tình thoáng tốt lên một chút.

Đại Chủy nhớ lời hứa với Nghiêm Di, thật giữ lời không mở miệng khuyên Tần Du Du rời đi, những lời đó để Tiểu Khôi nói với Tần Du Du là được rồi, Đại Chủy không hé răng là được mà.

https://thuviensach.vn

Phong Quy Vân tự biết mình còn cả Phong thị cũng không phải là đối thủ của Nghiêm Di, cũng không dám tùy tiện mở miệng cho Tần Du Du chủ ý gì, hiện tại bọn họ toàn bộ bị Nghiêm Di đều không xem ra gì, hắn (Nghiêm Di) không thả người, bọn họ ở đây cũng chỉ có thể thành thành thật thật đợi thôi.

Trú Vân Phi toàn tâm toàn ý muốn giúp chủ nhân lấy lòng Tần Du Du, thái độ thật sự rất nhiệt tình, tuy không biết nói những lời hay ho gì nhưng cũng cố gắng nói để tạo không khí.

Ấn tượng của Tần Du Du đối với Trú Vân Phi cũng không tệ lắm, điều duy nhất không tốt chính là chọn sai chủ nhân, khi nó không dùng hình ngựa xuất hiện trước mặt nàng, nàng sẽ không cảm thấy sợ hãi.

"Trú Vân Phi, ngươi sao có thể lập tức thăng cấp thành thánh tôn cấp mười một thế? Còn lợi hại hơn cả Đại Chủy nữa, nói cho ta biết cách nào được không?" Tần Du Du hỏi, thật ra câu hỏi này, hỏi Nghiêm Di đoán chừng rõ ràng hơn, nhưng nàng cố không gặp mặt cũng không muốn cho Nghiêm Di cơ hội lấy lòng.

Theo lẻ thường, loại cách thức khiến linh thú nhanh chóng thăng cấp hẳn là bí mật bí truyền, nhưng Tần Du Du cảm thấy điều này có quan hệ lớn với huyết thống trong người Trú Vân Phi, người khác cho dù biết cũng không có cách sử dụng.

Dù sao yêu thú có huyết thống thần thú thượng cổ đặc biệt vô cùng hiếm lạ, cho dù thật sự để người ta gặp được, nhưng bản lĩnh không đủ cũng không cách nào thu phục nó, bắt nó nhận chủ được.

Trú Vân Phi vò đầu nói: "Phải dựa vào thể chất tìm rất nhiều, rất nhiều linh dược tăng tu vi, còn phải có chủ nhân tu vi đủ cao, lúc linh thú sắp thăng cấp ăn linh dược. đan dược tinh luyện này, sau đó được chủ nhân dùng chính tu vi dung hợp với tu vi của linh thú, trong thời gian ngắn trợ giúp linh thú thúc giục hấp thu dược lực. Đương nhiên huyết thống trong người linh thú rất quan trọng, linh thú bình thường nếu làm như vậy, kinh mạnh sẽ nổ tung chết ngay tại chỗ."

So với dự đoán ban đầu của Tần Du Du vô cùng giống nhau, nàng không khỏi có chút đau đầu: "Tu vi của ta chỉ ở cấp bảy, bằng với Tiểu Khôi, hiển nhiên không thể giúp nó được, hơn nữa nó lần trước ăn nhiều thuốc bổ như vậy cũng chỉ từ cấp năm thăng lên cấp bảy thôi, muốn nó thăng lên cấp mười biến thành người, vậy bảo bối nào mới được đây?!"

https://thuviensach.vn

"Ngươi với chủ nhân ở cùng nhau, tu vi rất nhanh là có thể đột phá lên cấp mười mà." Trú Vân Phi vui mừng nói, nó sao không nghĩ tới điểm quá tốt này của chủ nhân chứ?

Chương 171: Sống chung

Trú Vân Phi vừa nói mấy "lời hay" chưa qua đại não ra, trong lều trại thoáng chốc yên tĩnh.

Phong Quy Vân cố gắng nhìn trái nhìn phải giả bộ không nghe thấy gì, Đại Chủy đưa tay dùng sức xoa mặt, thầm than Nghiêm Di cáo già này, sao lại nhận linh thú ngu ngốc Trú Vân Phi này chứ, lời này mà cũng nói ra được sao!

"Trú Vân Phi, ngươi với chủ nhân ngươi giống hệt nhau! Đều là khốn kiếp!" Mặt Tần Du Du như hoa đào, một nửa là tức giận, một nửa là xấu hổ.

Đại Chủy cuối cùng có chút không nỡ để tên ngốc lại thành thật Trú Vân Phi đang ngớ ra, nói lời hòa giải: "Ngươi nhìn xem tu vi Tiểu Khôi hiện giờ thế nào, còn cần bồi bổ thiên tài, địa bảo gì?"

Vấn đề này thật ra Tiểu Khôi tự mình rõ ràng nhất, Đại Chủy hỏi Trú Vân Phi chẳng qua là nói sang chuyện khác thôi, Trú Vân Phi lại vô cùng nghiêm túc muốn lấy công chuộc tội.

"Được, được." Trú Vân Phi cầm cái rổ đựng Tiểu Khôi lên trước mặt, chủ nhân ngầm căn dặn Trú Vân Phi phải luôn để mắt đến Tiểu Khôi, nó liền vô cùng làm tròn bổn phận, đặt Tiểu Khôi bên cạnh nhìn suốt.

Thân mình nhỏ nhắn của Tiểu Khôi mập mạp, nằm phịch trong giỏ trúc ngủ vô cùng say sưa, Trú Vân Phi tới gần hít hít cái mũi ngửi ngửi trên người Tiểu Khôi, nói: "Lần trước nó ăn thiên tài, địa bảo, dược lực có rất nhiều còn tồn tại trong thân thể nó, chưa phát huy ra, hơn nữa chân khí tràn đầy, chắc là đã hấp thu tu vi của người hoặc yêu thú công lực rất sâu, nếu lại có cái gì đặc biệt thúc giục một chút, chắc rất nhanh có thể lại thăng cấp."

Tần Du Du nghe xong với Đại Chủy hai mặt nhìn nhau, nháy mắt hiểu ra --- là Hạo quang Thánh tử! Cả võ thánh cấp mười bốn bị Tiểu Khôi một ngụm ăn hết, đương nhiên là đại bổ rồi!

https://thuviensach.vn

Nhưng phải thúc giục Tiểu Khôi thăng cấp nữa, cái này khó à nha, không cần nghĩ cũng biết thứ này nhất định không dễ tìm đâu.

Trong lều quân lớn dùng bình phong ngăn cách thành hai phần trước sau, phía trước là nơi Nghiêm Di xử lý quân vụ, cùng các quan tướng thương nghị chiến lược, phía sau là nơi hắn nghỉ ngơi, sinh hoạt thường ngày. Buổi sáng không ít người đều nghe nói Nghiêm Di dẫn theo một nữ tử trở về, nghe nói chính là vương phi nương nương mấy tháng qua vẫn chưa lộ diện.

Trong quân không được mang gia quyến là lệ thường, cho dù là thân phận của Nghiêm Di, Nghiêm Sư cũng không thể có ngoại lệ, nhưng nếu nữ tử đó còn có thân phận khác, vậy chưa chắc à.

Thiên hạ đều biết vương phi của Thánh Bình Thân vương chính là đệ nhất cơ quan sư, nàng mai danh ẩn tích mấy ngày liền, bỗng nhiên xuất hiện trong quân doanh, chẳng lẽ là lại nghiên cứu ra vũ khí quân dụng lợi hại gì có thể so với đại pháo thánh tổ sao?!

Mọi người nghĩ vậy liền cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, đại pháo thánh tổ đã bắn phá khiến quân đội Li quốc sợ hãi rồi. Lại có thứ còn lợi hại hơn, e rằng mùa đông năm nay bọn họ có thể ở trong thành Thôi Tuyết, kinh thành Li quốc, uống rượu mừng công rồi.

Nghiêm Di đối với ánh mắt xám ngắt, kích động của đám quan tướng đó lại không nói gì, một đại pháo thánh tổ đã khiến hắn phản bội thê tử, thêm cái nữa e rằng đời này đừng nghĩ đụng tới một cọng tóc của Tần Du Du.

Chẳng qua loại tình trạng này cũng không tệ, lòng quân có thể dùng. Nếu sĩ khí binh tướng có thể vì sự xuất hiện của Tần Du Du lại tăng thêm một chút, hắn cũng có thể mau chóng đánh xong trận này, giải quyết hai họa lớn Li quốc với Phụng Thần giáo.

Còn về các tiểu quốc xung quanh khác, sẽ không cần hắn đích thân ra trận đâu.

Nghiêm Di vẫy lui đám quan tướng chờ nghe tin tốt này đi, một mình ngồi dưới đèn trầm tư, nghĩ nghĩ, tâm tư lại quấn lên người tiểu thê tử khiến hắn vừa giận vừa yêu đó. Nàng hiện tại chắc đang tắm rửa chuẩn bị ngủ...

https://thuviensach.vn

Hắn nhớ rõ sau khi đám quan tướng rời đi, Lương Lệnh tự mình đưa nước đến sau trướng.

Nhớ lại khung cảnh hương diễm, tiểu thê tử lỏa thân ngâm trong thùng nước, Nghiêm Di chỉ cảm thấy một luồng nhiệt từ dưới bụng nháy mắt bùng nổ, đè nén không được, cả người nóng lên.

Nghe tiếng nước mơ hồ từ sau trướng truyền đến. Chỉ cần hắn đi qua bình phong, là có thể nhìn thấy cảnh đẹp ước mong tha thiết rồi, nhưng nghĩ đến hậu quả sau khi xúc động, thỏa mãn chính mình, Nghiêm Di chỉ có thể cười khổ.

Tiểu thê tử ngay cảm chạm vào cũng không chịu cho hắn chạm vào một chút. Hắn nhìn thấy cũng chỉ càng khiến mình thêm khó chịu thôi, còn không bằng nhắm mắt làm ngơ.

Xác định Tần Du Du nhất định đã tắm rửa xong. Mình trở lại sau trướng cũng sẽ không nhìn thấy hình ảnh gì khiến hắn khống chế không được, Nghiêm Di mới dám đứng dậy quay đi.

Dưới ngọn đèn lay động, Tần Du Du đang ngồi ở trên giường nhỏ mới trải, chậm rãi tự chải tóc ẩm ướt, ngẩng đầu phát hiện Nghiêm Di đang nhìn nàng, liền ngừng tay.

Nghiêm Di bước vài bước tới trước mặt nàng, Tần Du Du ôm chầm lấy Tiểu Khôi đang ngủ mê man bên cạnh nàng, cảnh giác nói: "Ngươi muốn làm gì?"

Nghiêm Di đột nhiên đưa tay ôm cả người nàng cùng con thỏ, thả lên giường lớn, Tần Du Du nghĩ hắn lại định làm chuyện xấu gì với nàng, đang chuẩn bị mắng chửi người, lại nghe Nghiêm Di nói: "Nàng muốn ngủ chung với con thỏ này, thì ngủ trên giường lớn tốt hơn."

Giọng nói hắn trầm thấp, giống như mang theo chút bất đắc dĩ, cô đơn.

Giường nhỏ bên cạnh đó vốn là cho Trú Vân Phi ngủ, Tần Du Du để Lương Lệnh giúp nàng thay đệm chăn mới, rõ ràng là không chịu cùng giường chung gối với hắn.

Nhìn thấy con thỏ ngủ giống hệt trư trong lòng nàng, Nghiêm Di thấy rất khó chịu, đầy một bụng hâm mộ, ghen ghét, căm hận.

Tần Du Du biết mình hiểu lầm hắn, lại nhìn bộ dáng hắn trầm mặc, không nói, thế mà lại cảm thấy có chút áy náy.

https://thuviensach.vn

Không đúng! Đây không biết có phải kế hoạch của tên khốn kiếp hay không, mình không thể lại mềm lòng, bằng không lại sẽ mắc mưu, bị lừa nữa! Tần Du Du cứng lòng lại, thả Tiểu Khôi lên bên gối, kéo chăn mềm lên người, đưa lưng về phía Nghiêm Di, nằm xuống liền ngủ.

Ngươi nếu không phải giả bộ làm người tốt để ta ngủ giường lớn, ta liền ngủ, nhưng đừng nghĩ ta mềm lòng, mắc mưu cho ngươi ngủ chung.

Lương Lệnh dẫn theo hai tiểu thái giám vội tới thay một thùng nước mới để Nghiêm Di tắm rửa, Nghiêm Di vẫy lui tiểu thái giám hầu hạ, tự mình cởi y bào, nhảy vào trong thùng nước, hắn biết Tần Du Du chưa ngủ, có chút không có ý tốt gây tiếng nước để đùa nàng.

Tần Du Du tuy phập phồng khí nóng, cố gắng nhìn không phản ứng lại khiêu khích của hắn.

Nghiêm Di không thể không thừa nhận, mình lúc trước xem nhẹ khả năng bướng bỉnh, ngoan cố của Tần Du Du.

Hai người lần đầu gặp là lúc nàng một tiểu cô nương tự do, giảo hoạt lại khờ dại, yếu ớt, hắn không tốn nhiều công phu đã có được sự tin tưởng của nàng, có lẽ đạt được quá dễ dàng, cho nên hắn hoàn toàn không ngờ tới sau này lại đánh mất, dĩ nhiên khó có thể bù đắp như thế.

Nàng hung hăng đẩy hắn ra khỏi cửa lòng, hoàn toàn dùng thái độ đối xử với người xa lạ thậm chí là kẻ địch, từ chối mọi thứ của hắn.

Hắn có thể cảm giác được Tần Du Du đối với hắn vẫn chưa cạn tình, nàng chẳng qua là từ chối quyết tâm của hắn, cũng chỉ là vấn đề thời gian thôi.

Hắn tự hỏi mình vô số lần, vì sao lại cố tình không thể dứt tình với nàng, đáng tiếc đều không có câu trả lời, hắn cũng từng thử quên nàng, nhưng mỗi lần khi hắn một mình ngồi nhắm mắt lại, sẽ phát hiện bóng dáng nàng vẫn rõ ràng như cũ.

Hắn không giống Tần Du Du, nếu quên không được, nếu biết đó là mình thành tâm yêu thích, hắn sẽ nghĩ mọi cách giữ nàng bên cạnh.

Nghiêm Di từ trong thùng nước đứng lên, thay tẩm y ngã người lên giường nhỏ nghỉ ngơi, trong lều lớn vì có thêm một nữ tử thơm thơm mềm mềm, cảm giác hình như trở nên không còn giống trước. Tuy vẫn là chăn đơn gối chiếc,

https://thuviensach.vn

nhưng nghĩ đến nữ tử yêu dấu ngay bên cạnh, cũng xem như có chút an ủi nho nhỏ rồi.

Chương 172: Mời phu nhân duyệt binh

Một đêm không nói chuyện, sáng hôm sau tỉnh lại, hai người tương đối không nói gì dùng bữa sáng, Nghiêm Di giữ chặt lấy Tần Du Du đang đứng lên muốn đi ra ngoài, nói: "Có chuyện muốn bàn bạc với nàng."

Hửm? Tần Du Du gần như muốn ngoáy ngoáy lổ tai xem mình có nghe nhầm hay không, khốn kiếp thế lại có chuyện muốn bàn bạc với nàng sao? Hắn không phải thích nhất tự quyết định sau đó vừa đấm vừa xoa khiến nàng nghe theo sao?

Bộ dáng nàng nghi ngờ giống như mèo con tò mò, vô cùng thú vị, Nghiêm Di nhìn thấy nhịn không được đưa tay nhéo chóp mũi nàng một cái nói: "Ta muốn nàng theo ta đi duyệt binh."

Tần Du Du ngẩn ra, bỗng nhiên phụt một tiếng cười rộ lên.

Nghiêm Di không biết trong lời nói của mình có gì buồn cười, nhưng hắn đã lâu chưa nhìn thấy nụ cười tươi đẹp, vui vẻ như thế của Tần Du Du, nhất thời nhịn không được ôm nàng vào lòng, muốn nhìn rõ lúng đồng tiền xinh đẹp của nàng.

Tần Du Du vừa giãy giụa vừa nhịn cười không được: "Ngươi buông tay!"

"Nói xem nàng cười cái gì, ta sẽ nghĩ xem có buông tay hay không." Nghiêm Di rõ ràng dùng sức ôm nàng chặt thêm chút.

Tần Du Du ngừng lấy hơi mới ngừng cười được, trừng mắt nói: "Không có gì hay cả, ta muốn cười thì cười, không được sao?"

"Đi thôi, vậy nàng cứ cả ngày ở bên cạnh ta cũng tốt lắm." Nghiêm Di bày ra bộ dáng chắc chắn, dù thế nào cũng phải có được đáp án mới thôi.

Tần Du Du giằng co với hắn một lúc, rốt cuộc bất đắc dĩ nói: "Ta nhớ đến truyện cười sư phụ kể."

https://thuviensach.vn

"Chuyện cười gì." Mặc dù có tên Tề Thiên Nhạc khiến người chán ghét đó, nhưng Tần Du Du gần như bởi vì nhớ tới chuyện cười này mà tâm tình không tệ, cho nên Nghiêm Di quyết định nghe xem một chút.

Trên mặt Tần Du Du lơ lửng hai đám mây đỏ khả nghi, cố gắng đứng đắn nói: "Kể rằng lúc trước có một tướng quân đánh giặc rất lợi hại lại rất sợ vợ, có lần quan quân thủ hạ của hắn nhìn thấy không vừa mắt, nói chỉ là một nữ tử thôi, làm chồng có gì phải sợ, ngài gọi nàng vào quân doanh, chúng huynh đệ đeo binh khí. Dọa nàng một trận nàng liền hiền lành ngay thôi."

"Vị tướng quân đó nhìn thấy nhiều người như vậy khiến hắn có thêm can đảm, thịnh tình không thể từ chối cũng muốn "Chấn chấn phu cương", vì thế làm theo. Rất nhanh phu nhân của hắn "bị" mời đến quân doanh, vị phu nhân đó nhìn thấy tướng quân, mở to mắt trừng trừng quát hỏi, gấp gáp hét ầm lên Gọi ta đến có chuyện gì?! Thủ hạ dưới tay chàng cầm đao thương, gậy gộc là muốn tạo phản sao?! Tướng quân đó bị phu nhân trừng mắt, bị dọa sợ, sợ đến không dám tiếp tục kế hoạch, run cầm cập nói, ta, ta muốn mời phu nhân đến duyệt binh."

Tần Du Du tuy cố gắng muốn mình nghiêm chỉnh một chút, để chứng tỏ mình không có ý gì khác. Càng không có đem chuyện này liên hệ gì tới nàng và Nghiêm Di cả, nhưng vẫn nhịn không được ý cười đuôi lông mày, khóe mắt.

Đây là chuyện kể thối tha, quái đản gì?! Trong lòng Nghiêm Di lại vừa tức giận vừa buồn cười, thầm mắng Tề Thiên Nhạc già mà không kính, toàn dạy Tần Du Du mấy chuyện lung tung gì đó, nhưng lại không khỏi cảm kích ông trong lúc vô ý cho mình cơ hội tốt này.

"Ta cũng sợ nàng." Nghiêm Di như thật như giả nói.

Tần Du Du không bị lừa: "Ta nói. Ngươi buông tay ra."

"Ta muốn mời phu nhân đi duyệt binh, không biết ý phu nhân thế nào?" Nghiêm Di giả bộ không nghe thấy lời nàng.

"Ngươi muốn làm gì?" Vô duyên vô cớ mời nàng đi duyệt binh, không biết có lòng dạ gì đây.

"Muốn mượn danh tiếng cơ quan sư đệ nhất của phu nhân để chấn hưng lòng quân." Nghiêm Di không gì không dám nói.

https://thuviensach.vn

"Sau đó thì sao? Để ta thay các ngươi tạo ra vũ khí quân dụng lợi hại không kém đại pháo thánh tổ sao?" Tần Du Du lạnh lùng nói.

Nghiêm Di từ từ chíu mày nói: "Nàng nói ta xem giang sơn xã tắc, bản thân quan trọng hơn nàng, còn nàng thì sao? Sư phụ nàng, Đại Chủy thậm chí con thỏ vô dụng này nữa, không phải đều xếp trên ta sao?"

Mới sáng sớm đã muốn tìm nàng cãi nhau sao?

Tần Du Du cười cười nói: "Đúng đó, nhưng ta sẽ không vì bọn họ mà lừa gạt, lợi dụng người thật tâm yêu quý ta, cho dù người này không phải người ta thích."

Nghiêm Di ngẩn ngơ. Tần Du Du rốt cuộc tránh khỏi sự giam cầm của hắn, ôm Tiểu Khôi nghênh ngang mà đi.

Suy bụng ta ra bụng người, luôn luôn là những người có địa vị cao không hiểu chuyện, bọn họ có được rất nhiều. Cảm thấy tất cả mọi thứ là của mình là điều đương nhiên, cho nên không biết quý trọng thành ý thật lòng của người khác.

Một người không biết yêu người khác, lại muốn người khác thương yêu hắn, trong lòng xem hắn là quan trọng nhất. Thật là rất tham lam, rất không nói đạo lý, cố tình những người này còn có thể cảm thấy đương nhiên phải thế.

Nếu Nghiêm Di hiểu được. Hắn sẽ không xem thường sự kiên trì của nàng, xem nhẹ sự đau đớn của nàng, làm chuyện như vậy với nàng.

Nghiêm Di không nhắc lại chuyện muốn Tần Du Du cùng hắn đi duyệt binh nữa, sau đó ngược lại là Tần Du Du chủ động nhắc tới, nhưng có kèm điều kiện: "Nói cho ta biết cách trợ giúp Tiểu Khôi thăng cấp, làm trao đổi."

"Được." Điều kiện như vậy thật ra rất đơn giản, Nghiêm Di lúc này đồng ý, lấy sách quý để Lương Lệnh sao chép một phần đưa cho Tần Du Du.

Lương Lệnh rất biết cách làm, thế mà tại nơi này có cách giúp Tần Du Du chuẩn bị đầy đủ mọi trang phục, đồ dùng cho vương phi, tuy lễ phục vương phi chính thức tìm không có, nhưng dù sao trong quân doanh cũng không mấy quan quân biết lễ phục vương phi chính thức ra làm sao, chỉ cần đủ long trọng, hoa lệ, có thể thể hiện thân phận là được rồi.

https://thuviensach.vn

Trong quân chỉ có mấy ma ma tay thô chân thô thôi, Tần Du Du chỉ có thể tự mình hầu hạ mình, thay y phục, trang điểm đều dễ làm, kiểu tóc lại phiền phức, yêu cầu chút công phu.

Nàng bình thường đều là búi tóc đơn giản, cuộn lại là được, đến lúc này không khỏi cảm thấy đau đầu, nàng thông minh, khéo tay không tệ, nhưng tự búi tóc lại không thuận tay, mà lại nhìn không thấy sau gáy, thật sự khiến nàng có chút luống cuống tay chân.

Tiểu Khôi không giúp được gì, Đại Chủy sẽ không làm, lại không có cách nào gọi Phong Quy Vân giúp đỡ được, Tần Du Du chỉ dựa và mình từ từ làm thôi.

"Ta đến." Đang lúc Tần Du Du một tay vén tóc sau đầu, buộc tóc cố định kiểu, một tay ở trong hộp trang sức cố tìm lược chải, Nghiêm Di bỗng nhiên xuất hiện phía sau nàng, vững vàng đón lấy đuôi tóc dài của nàng, linh hoạt uốn quanh vài cái, lại dùng một cái lược bạc nhỏ cài cố định tóc nàng lại xong.

"Cám ơn." Tần Du Du nói.

Nghiêm Di không nói gì, mười ngón tay phất qua vén tóc nàng, rất nhanh liền giúp nàng búi tóc và cài nhiều loại trang sức xong, động tác thành thạo thế mà không hề kém các cung nữ, nữ quan đã qua huấn luyện trong cung.

Tần Du Du trước gương nhìn trái nhìn phải, nhịn không được khen: "Không ngờ đường đường Thánh Bình Thân vương lại giúp nữ tử làm loại chuyện búi tóc này cũng lợi hại như vậy."

Nàng là thật lòng, thành ý khen ngợi, nhưng lời nói ra miệng mới phát hiện có chút giống cố ý châm chọc, không khỏi ngượng ngùng, hơi xấu hổ.

Không biết lời của nàng ám chỉ Nghiêm Di lúc trước phong lưu hoa tâm, luyện tập qua nhiều lần trên người nữ nhân rồi.

Trời đất chứng giám, Tần Du Du tuyệt đối sẽ không nghi ngờ vấn đề trong sạch của Nghiêm Di, tình trạng thân thể hắn, muốn cùng nữ nhân bình thường nào thân cận chính là muốn mạng của nàng ta, trừ khi hắn có sở thích kỳ quái cùng thi thể thôi.

Ngoại trừ vị mẫu hậu đó của hắn. Trước nàng, hắn tuyệt đối chưa từng hầu hạ nữ nhân nào.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Tần Du Du dâng lên chút ngọt ngào, nhưng lập tức đã bị lý trí đè ép xuống.

Hắn sợ mình tóc tai bù xù đi ra ngoài làm mất mặt hắn thôi, nếu không hắn đường đường một vương gia, sao chịu hạ mình hầu hạ nàng chứ?

Thật ra trong mấy ngày tân hôn của hai người, Nghiêm Di cũng thường thường giúp nàng chải đầu, búi tóc, nhưng lúc trước hắn đều chỉ giúp nàng búi mất kiểu tóc đơn giản nàng thích thôi, không có kỹ thuật gì quá khó cả.

Lần này lại là búi tóc chính thức vô cùng phiền phức, nàng lúc trước cũng rất ít khi búi phức tạp như vậy. Nghiêm Di chỉ nhìn qua vài lần là có thể làm được chuyện nghiệp như vậy, quả thật thông minh quá đáng rồi.

"Có món nghề có thể tạo niềm vui cho phu nhân cũng không tệ." Nghiêm Di mặt cứng ngắc cười vui, khiến người ta nghe xong cũng không biết nên phản ứng thế nào nữa.

Tần Du Du đương nhiên không có nghe thấy, trước gương nhanh chóng trang điểm xong, sau đó đứng dậy nói: "Xong rồi."

Bên ngoài tiếng trống ầm vang. Tiếng giậm chân tại chỗ chỉnh tề từ xa đến gần, ngay cả ở trong lều lớn cũng có thể cảm giác hơi hơi chấn động do chân giậm xuống đất của vô số người ngựa.

Uy thế của thiên quân vạn mã tập hợp lại, còn chưa tận mắt thấy, đã khiến trong lòng người ta rung động.

"Đi ra ngoài thôi." Nghiêm Di đưa tay kéo cánh tay Tần Du Du, đi nhanh ra ngoài trướng.

Trước quân doanh cách đó không xa chính là một tòa đài cao, trên đài một đại hán cường tráng trần thân trên đang khua dùi trống, tiếng trống xa xa lan truyền đi. Mỗi một lần đánh đều giống như đập lên chỗ sâu trong lòng người, khiến người ta cảm xúc trào dâng, tinh thần phấn chấn.

Dưới đài, trên bãi đất trống đứng đầy quân sĩ mặc giáp sáng bóng, đao thương bóng loáng, trường thương *(giáo dài)* sáng chói, chi chít hướng lên trời. Liếc mắt một cái hoàn toàn nhìn không thấy cuối, cũng không biết đến tột cùng có bao nhiêu.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di kéo Tần Du Du từng bước một lên đài cao. Đứng ở chỗ cao, Tần Du Du càng thấy xa hơn, dõi mắt nhìn về xa cũng không thể thấy rõ phía cuối đội ngũ.

"Ngươi đến tột cùng dẫn theo bao nhiêu binh mã?" Tần Du Du có chút giật mình hỏi.

"Nơi này đóng quân chỉ có hai mươi vạn thôi." Nghiêm Di bình tĩnh nói.

Chỉ có hai mươi vạn?! Còn chỉ là nơi đóng quân?! Trận này là đại chiến với Li quốc rồi. Nguyệt quốc đến tột cùng tổng cộng xuất ra bao nhiêu người đây!

Nghĩ đến hai nước dùng trăm vạn binh sĩ dấn thân vào trận đại chiến này, chỉ vì hoàng thất hai nước, thậm chí càng sâu một chút là tranh đấu bên trong hoàng tộc Nghiêm thị. Tần Du Du chỉ cảm thấy trái tim băng giá.

Nghiêm Di cùng nàng đi đến đài cao bên cạnh, để cho những binh sĩ dưới đài đều nhìn thấy hình bóng của bọn họ, tay trống kích động dừng động tác, hai mươi vạn tướng sĩ phía dưới bỗng nhiên lớn tiếng hoan hô: "Thánh Bình Thân vương thiên tuế!"

Sau đó kỵ binh ngồi trên lưng ngựa động tác đều nhịp xoay người xuống ngựa, hai mươi vạn tướng sĩ nháy mắt cúi nửa thân người, tất cả quỳ rạp trên đất cùng hô to: "Thánh Bình Thân vương thiên tuế! Thiên thiên tuế!"

"Chúng tướng sĩ miễn lễ!" Nghiêm Di cứ như thường thường thản nhiên một câu, tiếng truyền đi mười dặm, ngay cả tiểu binh đứng phía cuối đội ngũ cũng nghe rõ rành mạch,

Hoàn toàn là một khẩu lệnh một động tác, động tác mọi người chỉnh tề từ trên mặt đất đứng thẳng lưng lên.

Đây là cảnh tượng uy nghi đứng trên vạn người sao? Tần Du Du không thể không thừa nhận, loại tư vị này quả thật dễ khiến người ta mê muội, khó trách nhiều người liều lĩnh leo lên trên như vậy.

"Đây là vương phi của bổn vương! Trong quân có lệnh cấm, không được mang gia quyến theo, nhưng bổn vương định để nàng thay thế cha mẹ, vợ con, huynh đệ tỷ muội của mọi người, chứng kiến nhiệt huyết nam nhi của chúng ta và Nguyệt quốc mở mang bờ cõi, kiến công lập nghiệp, vì những thân hữu bao nhiêu

https://thuviensach.vn

năm qua chết nơi chiến loạn báo thù rửa hận, các ngươi có bằng lòng cho bổn vương ngoại lệ không?"

Nghiêm Di chỉ không tự nhắc tới sự thật Tần Du Du là cơ quan sư, chỉ nói nàng là "gia quyến", nhưng dưới đài này nhóm binh sĩ nào chưa từng nghe đến danh tiếng của nàng, chứng kiến uy lực của đại pháo thánh tổ lại càng sùng bái nàng không thôi.

Có một người đưa vương phi bản lĩnh thần kỳ như vậy theo quân, bọn họ nào dám có ý không chịu chứ.

Chương 173: Là lợi hay hại?

"Đồng ý! Đồng ý! Đồng ý!"

"Vương phi nương nương thiên tuế! Thiên thiên tuế!"

Khí thế của hai mươi vạn người cao giọng hò hét, tuyệt đối chỉ có động đất, lở núi mới có thể hình dung.

Tần Du Du có thể tận mắt nhìn rõ khi các tướng sĩ nhìn về phía nàng, trong mắt nhiệt tình, kính yêu và hưng phấn lấp lánh trào dâng, mặc dù nàng không biết một ai trong bọn họ, cũng nhịn không được bị loại cảm xúc nhiệt liệt này lây nhiễm.

Lúc trước nàng với sư phụ ngao du bốn phương, chưa từng cảm thấy mình xem như người nước nào, thậm chí sau khi nàng gả cho Nghiêm Di, cũng chỉ cảm thấy Nguyệt quốc khiến nàng thấy thân thiết hơn chút so với các nước khác thôi, cho đến giờ phút này, nàng mới lần đầu cảm thấy, trở thành một phần của Nguyệt quốc, hình như cũng không tệ.

Được nhiều người hoan nghênh, ủng hộ, là chuyện khó có được cỡ nào?

Chẳng qua nàng cảm động chưa duy trì được bao lâu, chợt nghe Nghiêm Di lớn tiếng tuyên bố: "Giờ mẹo ngày mai nhổ trại tiến về phía đông, trong hai tháng phá được Hồ Châu, thẳng hướng thành Thôi Tuyết!"

"Phá được Hồ Châu, thẳng hướng thành Thôi Tuyết!"

"Phá được Hồ Châu, thẳng hướng thành Thôi Tuyết!"

https://thuviensach.vn

.....

Hò hét một tiếng so với một tiếng càng thêm vang dội, vang vọng nơi hoang dã, tiếng hô rung trời, nổ vang bên tai Tần Du Du.

Hồ Châu nàng trước đây có cùng sư phụ đi qua rồi, là nơi vô cùng phồn hoa, nghe nói có trăm vạn dân chúng sinh sống tại Hồ Châu, cuộc sống yên ổn, nam cày nữ dệt, nơi đó đất đai phì nhiêu, là châu quận cung cấp lương thực nhiều nhất Li quốc, nếu bị đánh bại, có thể sẽ tạo thành chấn động lớn đối với vua và dân chúng Li quốc.

Gần như chẳng khác nào tuyên bố Li quốc thất bại hoàn toàn, không thể thay đổi được.

Chỉ cần một trận đánh, sẽ chết bao nhiêu người?

Ở trong các tướng sĩ đang hoan hô gào thét này có bao nhiêu người có thể bình an trở về đoàn tụ với người nhà?

Dân chúng Hồ Châu còn bao nhiêu gia đình có thể bảo vệ chính mình, tiếp tục sống những ngày đơn giản, sung túc như lúc trước nữa?

Tần Du Du trước mặt một mảnh mông lung, cảm giác kích động lúc trước đã không cánh mà bay, trong lòng chỉ còn thấy lạnh giá.

Cánh tay Nghiêm Di nắm tay nàng bỗng nhiên run lên, Tần Du Du có chút không hiểu nghiêng đầu nhìn sang hắn, đã thấy vẻ mặt hắn cứng ngắc, giống như đang cố gắng nhịn cái gì.

Đúng rồi! Là sát khí! Dưới tinh thần của hai mươi vạn đại quân ở đây trào dâng lại ngưng tụ sát khí? Chân nguyên trong cơ thể Nghiêm Di bị sát khí làm kích động. Nháy mắt liền kịch liệt cuồn cuộn dâng trào.

Hắn không muốn hấp thu sát khí đó, nhưng không theo ý hắn được.

Thật sự là tự tìm khổ mà! Biết rõ tình cảnh gì, còn ở đây kích động lòng quân.

Hay là Nghiêm Di chắc chắn nàng sẽ không thấy chết không cứu, cho nên cố ý làm thế? Tần Du Du nhịn không được bắt đầu nghĩ đến tình huống xấu nhất.

Nghiêm Di bên cạnh hít sâu một hơi, phất phất tay về phía dưới đài, nói: "Chúng tướng sĩ quay về doanh chuẩn bị."

https://thuviensach.vn

Quan quân phía dưới cùng hô "Rõ", đều tự đưa đội ngũ của mình lui về trong doanh.

Nghiêm Di kéo Tần Du Du đi xuống đài cao, một mạch đưa nàng về trong đại doanh chủ soái, giọng cứng ngắc nói: "Nàng có thể tự đi nghỉ ngơi, ta buổi tối sẽ quay về."

Nói xong không đợi Tần Du Du phản ứng liền xoay người rời đi. Trong nháy mắt lại nhìn không thấy bóng dáng.

Tần Du Du đứng tại chỗ kinh ngạc một lúc, lúc này, hắn không phải nghĩ cách để lừa nàng giúp hắn tán công sao? Sao không nói tiếng nào lại chạy mất? Hay là còn có chuyện gì nguy cấp hơn nữa?

Nhưng người cũng chạy mất rồi, nàng cũng không có bản lĩnh đuổi theo hỏi rõ ràng. Đành phải trở lại trong trướng thay y phục, cởi trang sức, thay y phục bình thường, sau đó bế Tiểu Khôi đang buồn chán đi tìm bọn Đại Chủy.

Trú Vân Phi đang kích động nói muốn dẫn Đại Chủy với Phong Quy Vân đi tham quan quân doanh, một màn vừa rồi bọn họ cũng thấy nhiệt huyết sôi trào. Động vật giống đực trong thiên tính hiếu chiến, Tần Du Du còn bị tình cảnh vạn quân hoan hô cuốn hút. Huống chi là bọn hắn?

Trú Vân Phi một lòng muốn lôi kéo người bên cạnh Tần Du Du, đương nhiên nắm chắt cơ hội để bọn họ nhìn thêm uy phong và ưu điểm của chủ nhân.

Tiểu Khôi cười nhạt nói: "Cả đám vũ phu chỉ biết đánh đánh giết giết! Hừ!"

Hai ngày nay nó chỉ cần tỉnh sẽ không ngừng tố cáo với Tần Du Du, Nghiêm Di trong miệng nó đã gần như thành tên khốn kiếp, tội ác tày trời, đáng chết vạn lần, người như vậy trên người tuyệt đối không có ưu điểm nào, cho dù có cũng là giả.

Trú Vân Phi cố gắng xem nhẹ chửi bới của Tiểu Khôi. Nó phát hiện Tần Du Du chưa từng ở cùng chủ nhân, e rằng khi mình đưa Đại Chủy với Phong Quy Vân đi ra ngoài, Tần Du Du lại biến mất, vì thế mạnh mẽ mời: "Phu nhân cho Tiểu Khôi đi cùng chúng ta được không? Trong quân doanh có rất nhiều thứ hay đó."

Tần Du Du nghĩ nghĩ nói: "Ta đi thay y phục đã. Ta như vậy không thể đi loạn trong doanh được."

https://thuviensach.vn

Giờ đây ai cũng biết vương phi ở trong quân doanh, nàng một nữ tử trẻ tuổi lại có dung mạo, thân phận như vậy, nếu theo Trú Vân Phi đi loạn trong quân doanh, e rằng sẽ kéo tới không ít phiền toái và hỗn loạn không cần thiết.

"Ha! Đúng đúng! Sao ta không nghĩ ra?" Trú Vân Phi gãi đầu, hiểu được ý tứ của Tần Du Du.

Tiểu Khôi trừng mắt liếc nhìn nó một cái. Hừ nói: "Vừa xấu vừa ngốc!"

Linh thú của khốn kiếp cũng khốn kiếp, phải nắm chắc cơ hội khinh bỉ, mắng đau.

"Tiểu Khôi!" Tần Du Du có chút bất đắc dĩ vỗ vỗ đầu nó. Tiểu Khôi bài xích Nghiêm Di và Trú Vân Phi đã nghiêm trọng đến chưa bao giờ cao như thế.

Tiểu Khôi không chịu nhận sai, cái đầu chôn trong lòng nàng không để ý ai hết.

Tần Du Du đành phải cười áy náy với Trú Vân Phi, nói với Phong Quy Vân và Đại Chủy: "Các người từ từ đi, ta rất nhanh sẽ đến."

Động tác của nàng quả thật rất nhanh, chỉ một lát đã biến thành bộ dáng một tiểu thái giám, cầm rỗ đựng Tiểu Khôi xuất hiện trước mặt mọi người.

Trú Vân Phi đưa bọn họ đến phía nam đại doanh: "Bên đó là doanh của kỵ binh, người bên trong ta khá quen thuộc, ngựa ở nơi riêng biệt sau doanh, sẽ không tùy tiện chạy ra, các người không cần sợ."

Câu sau đương nhiên là đặc biệt nói với Tần Du Du và Tiểu Khôi, Trú Vân Phi tuy đối với hai sinh vật "giống cái" đáng yêu sợ ngựa tỏ vẻ buồn bã không giải thích được, nhưng biết hiện tại không phải lúc nhận định loại hành vi này là nhát gan, vô dụng hay không có mắt.

"Ai sợ chứ? Là chán ghét! Chán ghét! Ngươi có hiểu không?!" Tiểu Khôi oán hận nói.

Nó muốn giúp chủ nhân dỗ phu nhân trở về! Phải nhẫn nhịn! Trú Vân Phi ở trong lòng tự nhắc nhở mình cả trăm lần, không được vì sự khiêu khích của Tiểu Khôi mà nổi giận làm hỏng chuyện.

Tần Du Du cảnh cáo trừng mắt liếc nhìn Tiểu Khôi một cái, bọn họ nhìn thấy Trú Vân Phi thẳng hướng đi tới, cố gắng giữ thái độ nhường nhịn, Tiểu Khôi còn bắt nạt nó có chút hơi quá đáng.

https://thuviensach.vn

Tiểu Khôi tỏ ra oan ức, cúi đầu co thành một cuộn không nói gì, quả nhiên Tần Du Du lập tức áy náy xoa xoa đầu nó trấn an.

"Trú đại nhân? Cơn gió nào đưa ngài đến nơi này?" Trước mặt là mấy kỵ binh cười ha hả đi về phía Trú Vân Phi chào hỏi.

"A, vị này là Phong tiên sinh, là biểu huynh của vương phi, ngài ấy hộ tống vương phi đến nơi này, ta dẫn ngài ấy đi xung quanh nhìn xem một chút." Đây là lý do viện cớ lúc trước Đại Chủy đã chỉ cho Trú Vân Phi.

Mấy đại hán nhìn lỗ mãng đó biến sắc, đánh giá vẻ mặt của Phong Quy Vân nhất thời trở nên nhiệt huyết vô cùng. Một đám thu hồi thái độ vui cười, khách khách khí khí khom người hành lễ nói: "Bái kiến Phong tiên sinh."

Đây không phải người bình thường lấy lòng nịnh bợ người trên cao, mà là tôn trọng và cảm kích thật sự.

Phong Quy Vân bị thái độ của bọn họ khiến không biết làm sao, ngay cả Tần Du Du và Trú Vân Phi cũng không hiểu bọn họ khách khí như vậy làm gì.

Phong Quy Vân vội vàng cười đáp: "Tại hạ chỉ là dân thường, không nhận nổi đại lễ của các vị quân gia."

"Đương nhiên được! Vương phi nương nương chính là đại ân nhân cứu mạng của chúng tôi!" Một kỵ binh trong đó một tay đỡ lấy Phong Quy Vân nói.

"Đại ân nhân?" Tần Du Du chắc chắn không biết mấy người này, đương nhiên, cho dù từng gặp qua nàng cũng sẽ không nhận ra, nhưng nàng quả thật không nhớ rõ mình từng có qua lại gì với kỵ binh của Nguyệt quốc nha.

Mấy đại binh lính thấy trên người nàng mặc trang phục thái giám, cũng không so đo chuyện nàng nói ẻo lả, ha ha cười nói: "Lúc trước khai chiến với Li quốc. Trong doanh kỵ binh mười người có thể có sáu, bảy người còn sống trở về đã không tệ rồi, trở về không lành lặn, thiếu cái tay, thiếu cái chân, còn lần này... Ha ha. Có vương phi nương nương khôi phục đại pháo thánh tổ, huynh đệ chúng ta tất cả đều còn nguyên vẹn, cái chân đó của lão Triệu vẫn tự đi được, không bị cụt. Vương phi nương nương không phải là đại ân nhân của chúng tôi sao?!"

"Đúng vậy đó! Vương phi nương nương nếu tới, chúng tôi phải dập đầu tạ ơn nàng mới được!" Người kỵ binh phụ họa nói.

https://thuviensach.vn

Mấy người còn lại đều đồng ý. Tần Du Du bị bọn họ nói có chút ngượng ngùng, gục đầu xuống không nói chuyện, Tiểu Khôi trong rổ lại kích động, nếu không phải Tần Du Du lúc trước nói nó không được tùy tiện mở miệng nói chuyện, nó gần như nhịn không được nhảy ra tuyên bố: người các ngươi cảm kích xa tận chân trời gần ngay trước mắt đó!

Tần Du Du nghe mấy kỵ binh nhiệt tình, khích lệ thật lòng, trong lòng nhưng lại không có vui mừng lắm, bọn họ tránh được ra trận thương vong. Những binh sĩ Li quốc e rằng sẽ không có vận may này.

Nàng còn nhớ rõ thành lũy, tường thành trên đường cháy đen, đổ sụp, phế tích ngói vỡ vúi lấp bao nhiêu mạng người.

"Cũng phải cám ơn Trú đại nhân!" Người kỵ binh nói chuyện chuyển sang khen ngợi Trú Vân Phi.

Phong Quy Vân cười hỏi: "Sao nói vậy?"

Một kỵ binh giơ ngón tay cái lên sinh động như thật nói: "Trú đại nhân rất uy phong. Đứng trước trận hét lớn một tiếng, ngựa của đối phương sợ chết khiếp, không quỳ xuống, bất động ngay tại chỗ thì quay đầu chạy như điên, vốn không dám tới xung phong, liều chết với chúng ta, ha hả."

Ánh mắt của Tần Du Du, Phong Quy Vân, Đại Chủy đều chuyển lên người Trú Vân Phi, Trú Vân Phi có chút ngượng ngùng gãi đầu nói: "Là ngựa của bọn họ gan nhỏ thôi. Không xem là công lao của ta."

Sao không tính là công lao của nó? Trú Vân Phi thân có huyết thống Thánh thú kỳ lân thượng cổ, dã thú bình thường xa xa thấy nó cũng sẽ bị dọa bay nhanh tránh né. Đó là vì sức ép cường đại của huyết mạch.

Nó không giống Đại Chủy và Tiểu Khôi bị người khác phong ấn huyết mạch cường hãn trong cơ thể, động vật khác khó có thể cảm thấy hơi thở thần thú, mãnh thủ trên người bọn nó (Đại Chủy với Tiểu Khôi).

Huyết mạch kỳ lân của Trú Vân Phi cho tới bây giờ chưa bị phong ấn che giấu, cho dù yêu thú tu vi cao hơn nó, thấy nó cũng không dám làm bậy, huống chi là mấy chiến mã kỵ binh bình thường?

Tiểu Khôi đặc biệt không muốn nhìn thấy Trú Vân Phi và tên chủ nhân khốn kiếp của nó khoe mẽ, chép chép miệng, muốn mở miệng giội nước lạnh, Tần Du

https://thuviensach.vn

Du kịp thời, không dấu vết một tay che miệng nó, không cho nó hé răng.

Động tác như vậy chỉ có Tần Du Du dám làm thôi, nếu là người khác, ngón tay liền cứ vậy đi đời.

Trú Vân Phi ngượng ngùng nghe đại binh lính này tiếp tục mở miệng khen ngợi mình, vội vàng đưa Phong Quy Vân và nhóm Tần Du Du tiếp tục đi vào quân doanh.

Chương 174: Phát hiện món ăn

Cho dù Tần Du Du là người hoàn toàn không hiểu hành quân đánh giặc là gì, cũng có thể cảm giác được cả tòa quân doanh này ở đâu cũng tràn đầy hơi thở kích động, nhiệt liệt.

Có mấy binh lính muốn dựa vào đánh giặc lập công, phong hầu cấp tướng, có mấy lão binh muốn trận chiến này có thể không cần quá lâu, có thể thắng lợi chấm dứt, có thể về nhà gặp lại người thân.

Tất cả mọi người cảm thấy trận đại chiến này người thắng cuối cùng nhất định là Nguyệt quốc bọn họ, sau đó không lâu Nguyệt quốc có lẽ sẽ nhất thống thiên hạ.

Bọn họ vì quốc gia của mình mà tự hào, làm tướng không cần chiến loạn giữa các quốc gia nữa mà vui mừng.

Trong quân doanh tất cả đối với Đại Chủy và Phong Quy Vân đều có chút mới mẻ, ngay cả Tiểu Khôi dần dần cũng quên tranh đua với Trú Vân Phi, tò mò ngồi xổm trong rổ nhìn trái nhìn phải.

Nơi đóng quân rất lớn, bọn họ đi nửa ngày cũng chỉ nhìn được một phần rất nhỏ, Tiểu Khôi bỗng nhiên hít hít mũi nói: "Mùi vị gì thế này? Thơm quá!"

"À, phía trước là doanh trại đầu bếp đóng quân, hẳn là tới lúc ăn cơm rồi, bọn họ chuẩn bị cơm trưa cho các tướng sĩ." Trú Vân Phi lúc này mới phát hiện nó thế mà quên chuyện ăn trưa của bọn họ rồi.

"Chúng ta trở về ăn cơm đi." Tần Du Du sợ Tiểu Khôi bị đói, đề nghị đầu tiên.

https://thuviensach.vn

"Ở đây ăn có được không? Thơm quá à! Ta đói!" Quả nhiên Tiểu Khôi ngay cả trở về cũng chờ không kịp, bắt đầu than đói rồi.

"Ngươi với Đại Chủy ăn ở đây, rất nhiều người sẽ đói bụng đó." Tần Du Du bất đắc dĩ nói.

Sức ăn của Đại Chủy và Tiểu Khôi một bữa bình thường có thể hơn một ngày của mười đến hai mươi tráng hán, đó là tụi nó đã kiềm ăn lại rồi đó, nếu tha hồ ăn no bụng... Tần Du Du cũng không dám tưởng tượng.

Vừa rồi nàng chợt nghe Trú Vân Phi nói qua, bình thường mỗi nơi đóng quân của một trăm binh lính sẽ có một đầu bếp doanh trại, chuyên giúp bọn họ chuẩn bị bữa ăn. Để Đại Chủy với Tiểu Khôi ở đây ăn một bữa, chẳng khác nào mấy chục binh linh đóng quân ở đây phải nhịn đói, chờ đầu bếp lại nấu bữa khác sao.

Hơn nữa lương thực ở nơi đóng quân đều có giới hạn, bọn họ ăn phần của người ta, người ta làm sao bây giờ?

"Nhưng ta muốn ăn ở đây cơ..." Tiểu Khôi chớp chớp mắt, nó ngửi thấy mùi hương rất hấp dẫn nó. Tuy không biết đó là gì, nhưng nó cảm thấy mình ăn sẽ có ích.

Tần Du Du nhìn về phía Đại Chủy, Đại Chủy hừ nói: "Đều tại con thỏ nhiều chuyện nhà ngươi, được rồi, được rồi! Ta bay về để người ta đưa bữa ăn của chúng ta đến bên này đổi lại cho bọn họ là được thôi."

Tiểu Khôi thấy hài lòng, dùng sức gật đầu ngồi chồm hổm dậy, cắn cổ tay áo Tần Du Du kéo kéo. Tần Du Du cũng chỉ có thể gật gật đầu thôi.

Trú Vân Phi rất khinh bỉ sự tùy ý của Tiểu Khôi, nhưng cũng hiểu được đôi chút, sức ảnh hưởng của Tiểu Khôi đối với Tần Du Du rất lớn, chỉ cần lôi kéo nó về phía mình. Tần Du Du nhất định có thể làm hòa với chủ nhân rồi.

Tuy con thỏ đó rất khó trị, Trú Vân Phi cũng quyết định nhịn!

Lập tức nó tìm đến một khu quan quân, để nó chuẩn bị một doanh trại trống cho Phong Quy Vân, Tần Du Du với Tiểu Khôi vào nghỉ ngơi, cho lính bên này đưa bữa ăn của hai mươi người đến đó.

Tiểu Khôi rốt cuộc phát hiện mùi hương mình ngửi thấy khiến nó chú ý là gì.

https://thuviensach.vn

Đó là một loại cây rễ củ giống khoai lang gì đó. Tên là Ngó sen đất (Thổ ngẫu), ở Nguyệt quốc cũng có rất nhiều, là món ăn của người dân nghèo miền núi.

Trong quân ngoại trừ lương thực. Cũng sẽ lấy nguyên liệu tại chỗ. Tìm mấy loại cây thậm chí đi săn thú hoang cho binh lính thêm món ăn. Ngó sen đất này là do nhóm đầu bếp lấy trong sơn cốc gần đó.

Ngó sen đất bình thường Tiểu Khôi cũng đã ăn qua, nhưng nó cảm thấy ngó sen đất này có một mùi hương đặc biệt, có lẽ có liên quan đến khí hậu trong sơn cốc đó, Tiểu Khôi cảm thấy mình ăn sẽ có ích, vì thế không chút khách khí càn quét sạch sẽ tất cả ngó sen đất đó.

Đó không phải món gì đáng giá, bữa ăn Trú Vân Phi chuẩn bị đi trao đổi cho Tiểu Khôi, đầu bếp cùng binh lính đó ngược lại rất vui mừng. Bữa ăn của Tiểu Khôi trước giờ đều là món ngon, xem ra là bọn họ được lợi rồi, đặc biệt buôn bán có lời.

Tần Du Du suy nghĩ, thật vất cả từ miệng Tiểu Khôi cướp được một miếng ngó sen đất cho Đại Chủy xem xét.

Đại Chủy chán ghét cầm miếng ngó sen đất có dính nước miếng của Tiểu Khôi lên mũi ngửi ngửi, mắt liền sáng ngời.

"Nhanh đi hỏi đầu bếp tìm được trong sơn cốc nào, bên dưới sơn cốc đó chắc chắn có bảo bối vô cùng đặc biệt! Ngó sen đất này đã hấp thu chút mùi của bảo bối đó, mới có thể có mùi hương này. Nếu ta nhớ không lầm, chắc là 'Huyền Mặc Hoạt Linh Chi’ đó!" Đại Chủy bỏ ngó sen đất đó xuống, phấn khởi vỗ vỗ cánh.

Tiểu Khôi xông đến trước há miệng ăn luôn ngó sen đất còn lại đó, dùng sức cọ cọ Tần Du Du nói: "Chúng ta đi tìm đi, linh chi đó ta ăn nhất định có thể mau chóng thăng cấp!"

Tiểu Khôi không giống Đại Chủy có bản lĩnh có thể phân biệt được thiên tài, địa bảo gì, nó chỉ có thể dùng cảm giác bản năng của mình cần cái gì, cái gì sẽ có ích thôi.

Trú Vân Phi không nói hai lời nhảy dựng lên tìm đầu bếp hỏi thăm, Tần Du Du chỉ chỉ vào bóng dáng Trú Vân Phi nói: "Trú Vân Phi đối với ngươi rất không

https://thuviensach.vn

tệ, ngươi không nên bắt nạt nó được không?"

"Không được! Nó là ngựa! Ngựa đáng ghét nhất! Hơn nữa nó còn có chủ nhân khốn kiếp đó!" Tiểu Khôi làm nũng nói.

Tần Du Du rất bất đắc dĩ, lại nói Tiểu Khôi bài xích Trú Vân Phi như vậy, cũng là vì nàng.

Nếu nàng không sợ ngựa như vậy sẽ không liên lụy Tiểu Khôi cũng sợ theo, nếu không phải vì nàng có quan hệ với Nghiêm Di như vậy, Tiểu Khôi cũng sẽ không căm thù Nghiêm Di, căm ghét mọi thứ liên quan.

Tiểu Khôi ăn một bữa no nê, ợ lên một cái, lung lay đong đưa rồi ngã xuống ngủ ngay.

Trú Vân Phi rất nhanh liền hỏi rõ ràng, chạy về nói: "Sơn cốc đó rất gần, ngay ngoài nơi đóng quân hai ba dặm thôi, chờ chủ nhân trở về, chúng ta cùng đi xem đi."

Đại Chủy liếc mắt nhìn nó: "Giờ này đi không được sao? Có ngươi ở đây, Du Du cũng trốn không thoát được."

Trú Vân Phi tuy nhận lệnh xem chừng Tần Du Du với Tiểu Khôi, nhưng bị Đại Chủy vạch mặt như vậy, vẫn có chút xấu hổ, không biết nên giải thích thế nào.

Tần Du Du cảm thấy nó có chút đáng thương, vì thế nói: "Không sao, dù sao Tiểu Khôi cũng đang ngủ, chờ chủ nhân ngươi về rồi nói sau."

"Trú Vân Phi, việc này ngươi nên giữ bí mật! Nếu để người ta nhanh chân đến trước, hắc hắc, đến lúc đó Tiểu Khôi không ăn được linh chi đó, coi chừng sẽ tính sổ với ngươi đó, nó thích nhất tố cáo trước mặt Tần Du Du... Ngươi hiểu mà." Đại Chủy nhìn ra ý muốn lấy lòng Tần Du Du và Tiểu Khôi của Trú Vân Phi, cố ý nói lời đe dọa.

Lòng dạ Phong Quy Vân xem như không tệ, đề nghị: "Nếu không thì Trú Vân Phi ngươi cho quan binh đóng quân ở đây đi bảo vệ sơn cốc đó đi, đừng để ai tới gần?"

"Được, được, được!" Trú Vân Phi luôn miệng đồng ý, lập tức làm theo.

Đoàn người trở lại trong lều quân lớn gần đó, Đại Chủy kéo Trú Vân Phi với Phong Quy Vân nói về những chuyện thú vị lúc hành quân đánh giặc, nói đến

https://thuviensach.vn

mức bừng bừng phấn chấn, nước miếng bay tứ tung, Tần Du Du ôm Tiểu Khôi ở một bên lẳng lặng nghe, không nói gì cả.

Trú Vân Phi cố sức ca ngợi đại pháo thánh tổ, nói vì có đại pháo đó, Nguyệt quốc lần này xuất binh mấy tháng, liền chiếm được hơn mười tòa thành trì, binh sĩ thương vong còn chưa tới mười ngàn, xem như là thương vong ít nhất, kết quả chiến đấu huy hoàng nhất qua mấy năm giao chiến.

Tần Du Du nghĩ nghĩ, rốt cuộc nhịn không được hỏi: "Li quốc thì sao? Có bao nhiêu người chết dưới đại pháo rồi?"

Chương 175: Xúc động nhất thời

Trú Vân Phi nghe Lương Lệnh nói qua, Tần Du Du với chủ nhân trở mặt, nguyên nhân quan trọng nhất trong đó chính là nàng không muốn phục hồi loại vũ khí chiến trường lợi hại - đại pháo thánh tổ, mà chủ nhân dùng 'khổ nhục kế' bắt nàng nghe theo.

Cho nên nó mới vừa rồi được sự gợi ý của mấy binh lính, mới có thể cố sức thổi phồng ưu điểm của đại pháo. Không ngờ Tần Du Du vẫn như cũ không bỏ qua vấn đề này, nó vốn không biết nên trả lời thế nào.

"Đại pháo thánh tổ từ lúc khai chiến đến nay tổng cộng khai hỏa 227 pháo, số người thương vong của quân địch không thể nào đếm được, không ít đạn pháo vì rơi vào chỗ trống, cho dù mỗi pháo gây thương vong một trăm lính địch, tính ra trên dưới 25000 người." Giọng nói của Lương Lệnh bỗng nhiên từ ngoài trướng truyền đến, rõ ràng ông đã đứng ở đó nghe được một lúc rồi.

Ông vén rèm đi vào, nhìn Tần Du Du nói: "Dựa theo bản ghi chép chiến tranh công thành trước kia, một trận chiến chết hơn mười ngàn chỗ nào cũng có. Giờ đây quân ta đánh chiếm mười tám tòa thành trì, số người thương vong hai bên chưa tới 40000, đã là trước nay chưa từng có rồi."

Lương Lệnh ở bên cạnh Nghiêm Di phụ trách công văn, thư tín, việc này rõ ràng hơn bất cứ ai.

Tần Du Du trầm mặc không nói.

https://thuviensach.vn

Lương Lệnh tuy không hiểu hết suy nghĩ của nàng, nhưng biết giải thích rõ ràng việc này với nàng sẽ có lợi cho Nghiêm Di, vì thế tiếp tục nói: "Thật ra đại pháo thánh tổ thật sự sử dụng tập trung bắn phá trong mấy trận đại chiến đầu tiên thôi, sau này đa số thành trì đều gần như không đánh mà thắng, giành được thôi. Người dân Li quốc bị dọa sợ. Hoàng thượng từ khi công phá thành trì thứ nhất, không vô ý giam giữ tàn binh và dân chúng, chỉ cần giao binh khí, áo giáp ra có thể tự mình rời đi, thật ra lợi dụng bọn họ tung tin về uy lực của đại pháo thánh tổ, dao động quyết tâm chống đối của dân chúng Li quốc."

"Nếu không phải sau đó bị Phụng Thần giáo một lần điều tới rất nhiều võ thánh đánh lén, thậm chí ngay cả Giang Như Luyện cũng đích thân ra tay ám sát hoàng thượng, e rằng giờ phút này Hồ Châu cũng đã chịu sự không chế của quân ta. Có thể không đánh mà thắng như thế, thật ra phải đa tạ vương phi nương nương, người đã phục hồi đại pháo thánh tổ."

Tần Du Du cười khổ nói: "Các ngươi muốn nói ta phục hồi đại pháo thánh tổ là đúng, chẳng những không tạo sát nghiệt lớn. Ngược lại đã cứu hàng ngàn gia đình, vô số người đúng không? Các ngươi sau khi tiêu diệt Li quốc, Phụng Thần giáo thì sao? Kế tiếp muốn dùng nó nhất thống thiên hạ à? Nước nhỏ nào xung quanh dám có gan không theo, thì sẽ bị bắn phá..."

Nghiêm thị bọn họ phải nhất thống thiên hạ, bất cứ ai muốn chống đối đều là kẻ địch của bọn họ, còn về người nước đó có cam tâm tình nguyện chịu sự thống trị của bọn họ hay không, không hề quan trọng. Dù sao trên tay bọn họ đã có vũ khí cực mạnh, người khác cũng chỉ có thể chọn một trong hai con đường, chịu sự thống trị của bọn họ hoặc là bị tiêu diệt thôi.

Đây là quy tắc của đám cường giả, dã tam, bá chủ này.

Tần Du Du không thích, nhưng biết có lẽ bọn họ đúng, biết rằng muốn làm chuyện lớn không thể mềm lòng được.

Hôm nay nếu nước khác có vũ khí giết chóc mạnh như vậy trong tay. Cũng tuyệt đối sẽ không nương tay với các nước xung quanh đâu. Nàng hắn là còn may mắn, ít nhất nàng không phải người bị mất nước.

Lương Lệnh cũng biết nên nói tới đâu thì dừng, nói hơn nữa ngược lại sẽ phản tác dụng, cho nên biết điều không nhiều lời nữa.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du ôm Tiểu Khôi đứng lên nói: "Ta nghĩ đến một cơ quan mới, các người cứ tiếp tục nói chuyện đi. Ta về trước."

Nàng muốn một mình suy nghĩ một chút.

Nghiêm Di mãi đến khi nàng đi ngủ vẫn chưa về, Tần Du Du ôm Tiểu Khôi đang ngủ say sưa nằm trên giường lăn qua lăn lại, ngủ không yên.

Nàng không muốn thừa nhận nàng đang lo lắng cho Nghiêm Di, vừa sợ hắn đè nén không được chân khí trong cơ thể, gặp chuyện không may, vừa sợ tất cả lại là âm mưu 'khổ nhục kế' tỉ mỉ sắp đặt.

"Tiểu Khôi, ta nên làm gì bây giờ?" Tần Du Du thả Tiểu Khôi xuống bên gối, nhẹ nhàng khều khều lổ tai dài của nó, thở dài nói.

Tiểu Khôi nếu tỉnh lại, nhất định sẽ nói nàng mau mau chạy trốn. Cách Nghiêm Di khốn kiếp thật xa, sau đó cùng hắn không còn quan hệ gì nữa, không bao giờ buồn phiền vì hắn nữa.

Nếu thật sự đơn giản như vậy thì tốt biết bao...

"Đã trễ thế này sao còn chưa ngủ?" Có phải đang đợi ta hay không? Câu sau Nghiêm Di nhịn xuống, không hỏi ra lời.

Hắn đột nhiên nói chuyện, Tần Du Du đang nằm trên giường bị dọa giật bắn. Xoay người ngồi dậy mới phát hiện Nghiêm Di không biết từ khi nào đã trờ về, đang đứng bên giường cúi đầu nhìn nàng.

Đôi mắt hắn trong bóng đêm sáng rực khác thường, giống như có thể thiêu đốt, dịu dàng hòa tan nàng.

"Ngươi dọa người, hù chết người rồi!" Tần Du Du nói quá chỉ trích. Vừa quay mặt đi không dám đối diện ánh mắt của hắn.

Trên người Nghiêm Di mang mùi sương đêm với mùi đất, chắc là vừa mới từ nơi đất hoang nào đó gấp gáp trở về. Hình như còn có mùi hương không biết là gì nữa.

"Trên người ngươi có cái gì thế? Đây là mùi gì?" Tần Du Du cảm thấy trong lều trại rất im lặng, khiến nàng khó chịu cả người, cho nên cố gắng tìm đề tài, phá vỡ sự im lặng khiến nàng không được tự nhiên.

https://thuviensach.vn

Mùi hương bỗng càng nồng hơn một chút, trong bóng đêm, Nghiêm Di lấy ra một vật hình dáng giống nấm lớn màu đen bóng đưa tới trước mặt nàng: "Huyền Mặc Hoạt Linh Chi, Trú Vân Phi nói con thỏ ngốc đó rất muốn ăn cái này thăng cấp, ta liền thuận tiện tìm nó về."

Tần Du Du nhận lấy linh chi khổng lồ đó, bỗng nhiên thấy mũi cay cay.

Buổi chiều khi Đại Chủy nói quá về sự lợi hại của linh dược này --- sinh trưởng dưới trăm thước đất, hơn nữa nếu bị kinh động còn có thể chạy trốn, tuy tốc độ không tính là nhanh nhưng bất cứ ai xuống mấy trăm thước cũng không phải chuyện dễ dàng, cũng không thể đào bới phạm vi lớn như vậy, chỉ cần để nó chạy một trượng, mấy thước, liền đủ để không ai thành công được.

Cũng chỉ có Nghiêm Di, người có loại thần thức nhạy bén vô cực, thực lực lại cường đại đến vô cực mới có thể đào nó từ dưới đất lên.

Hắn đêm khuya không về, là vì mình đi tìm thứ này sao, mà cho đến bây giờ, nàng còn có thể cảm giác được hơi thở trên người hắn tăng vọt không yên.

Cho dù hắn lừa gạt mình, cũng đã trả đủ vốn rồi... Trong lòng Tần Du Du thở dài.

Dù sao mình thân mật với hắn, mình cũng có lợi mà, Tiểu Khôi ăn linh chi này, hắn là thăng cấp tiến thêm một bước, mình nếu tu vi có thể đạt tới cấp võ thánh, ít nhất lúc nó thăng cấp thì có thể giúp nó, chăm sóc nó. Trong lòng Tần Du Du tìm lý do cho mình, kiên quyết không chịu nhận mình thật ra là lo lắng chuyện xảy ra nếu Nghiêm Di không tán công.

Nghiêm Di thấy Tần Du Du cầm linh chi cúi đầu không nói, đưa tay xoa xoa đầu nàng thầm nói: "Nghĩ ngơi sớm đi." Nói xong liền định đi đến giường nhỏ bên đó đi ngủ.

Giờ mẹo (5-7 giờ sáng) sẽ nhổ trại tiến quân, giờ cách giờ mẹo chưa đến ba canh giờ.

Hắn vừa xoay người, liền cảm thấy lưng áo bị kéo chặt, bị người phía sau ôm lấy, sau đó thân mình mềm mại, duyên dáng dán lên lưng hắn.

"Nàng..." Nghiêm Di nháy mắt toàn thân cứng đờ, đưa tay nắm lấy cánh tay nàng.

Nàng là có ý gì?

https://thuviensach.vn

Lổ tai bị người nhẹ nhàng cắn một cái, giọng nói của Tần Du Du mang theo mị hoặc vô hạn: "Ngươi không muốn?"

Sao lại không muốn?! Hắn muốn đến điên rồi!

Nghiêm Di kéo lấy đôi cánh tay quấn trên người hắn, xoay người ôm chặt tiểu ma nữ ở phía sau, cúi đầu dùng sức hôn sâu nàng, thật mạnh ép nàng lên giường, quyết định dùng hành động thực tế nói cho nàng biết, hắn muốn bao nhiêu!

Chương 176: Xấu hổ

Nghiêm Di giống như hóa thành ngọn lửa cháy bừng bừng, hơi thở hắn, tay hắn, thân thể hắn mang nhiệt độ khiến người khác run rẩy, dần dần đốt cháy thể xác và tinh thần của Tần Du Du, giống như muốn để lại dấu ấn nóng cháy thuộc về hắn.

Trí nhớ từng thân mật giúp hắn biết rõ tất cả bí mật trên người nàng, mỗi nơi mẫn cảm cùng với loại thủ đạo nào có thể gây phản ứng nhiệt liệt nhất.

Trong bóng tối, Tần Du Du nghe tiếng rẹt rẹt của vải vóc bị xé rách, nam nhân này thế mà ngay cả cởi y phục cũng ngại quá chậm, trực tiếp xé luôn.

Thân thể hơi lạnh sau đó là lửa nóng, thân thể hắn dán lên nàng, da thịt bóng loáng ép sát không chút kẻ hở.

Nam với nữ dính lấy nhau như thế, thân thể nam tính, khí lực kiên cường, bền chắc, cường thế vô cùng đè ép, nghiền nát thân nữ tử dịu dàng, mềm mại bên dưới, giống như muốn nghiền nàng thành tro, ép thành nước, dung hợp với thân thể mình, vĩnh viễn không tách ra được.

Đôi mượt mà, đẫy đà bị đôi bàn tay nóng rực của nam nhân xoa nắn, mạnh mẽ vuốt ve, đè ép, dùng môi lưỡi hôn, mút, gặm, cắn, dùng ngón tay xoa bóp, ve vuốt nụ hoa non mịn nhất.

Tần Du Du nhịn không được ngẩng đầu lên, phát ra tiếng "ưm..." quyến rũ như mèo con, đầu ngón tay bấu chặt lấy đầu vai hắn, để lại mấy đường đo đỏ trên bắp tay, vai hắn.

https://thuviensach.vn

Nàng gần như có thể cảm giác được từng đường vân tỉ mỉ trên môi lưỡi hắn, cảm giác được ngón tay thô ráp của hắn vuốt ve đỉnh nhọn non mịn của nàng, mỗi một hành động nhẹ của hắn, nàng cảm thấy mình như nụ hoa nở rộ, chỉ có thể bất lực tùy người hái xuống, sắp đặt.

Từng đợt rên rĩ cùng ngoan ngoãn của nàng không gợi được chút thương tiếc của nam nhân trên người, ngược lại giống như cổ vũ hắn dùng tốc độ xâm lược nhanh hơn.

Đầu gối phải của hắn không cho nàng từ chối hắn, giữ tư thế giữ hai đầu gối nàng, tách hai chân thon dài của nàng ta, hai tay lần mò thẳng xuống đóa hoa bí ẩn, yêu dã mê người.

Động tác của hắn không chút nào dịu dàng, thậm chí thô lỗ, vội vàng.

Rất khó yêu cầu một nam nhân bình thường mấy tháng chưa nếm được "quan hệ thân mật" lúc đối mặt với tiểu thê tử xinh đẹp, mê người của mình, còn dịu dàng, thắm thiết, mà còn tuần tự từng bước được.

Hắn gần như ngay lúc phát hiện giữa nụ hoa nhỏ nước đã muốn vọt vào trong thân mình xinh đẹp, tha thiết ước mơ mà tàn sát bừa bãi một phen.

Nhưng ngay lúc hắn sắp đạt được, tay Tần Du Du không ý thức duỗi ra, đụng ngay vào "vật gì đó" nằm trong đám lông xù...

Nàng bỗng nhớ tới còn có Tiểu Khôi, gần như xấu hổ muốn đâm vào tường luôn, vội vàng vặn vẹo vòng eo, chân bắt chép đẩy thân thể Nghiêm Di lên, nhỏ giọng nói: "Chờ... ngươi chờ đã!"

Chờ gì nữa?! Tiểu yêu nữ này lại có ý muốn quỷ quái gì tra tấn hắn sao?!

"Ta chờ không được!" Nghiêm Di "tên đã lên dây", suýt nữa gấp đến hộc máu, đưa tay muốn đẩy chân nàng ra, tiếp tục chuyện tốt.

"Tiểu, Tiểu Khôi ở đó... Ta không!" Tần Du Du chống cự, không hợp tác.

Lại là con thỏ chết tiệt đó! Nghiêm Di tức giận đến thầm muốn giơ tay, đánh nó thành đống thịt vụn luôn, nhưng lại không được.

Trong bóng đêm, thị lực đối với hắn không khó khăn, hắn miễn cưỡng duỗi tay ra lấy cái giỏ bên cạnh ngăn tủ đến, vút một cái đặt Tiểu Khôi vào trong rổ ném xuống chân giường.

https://thuviensach.vn

"Giờ nó không có nữa..." Nghiêm Di vốn không chịu cho Tần Du Du có cơ hội chống cự, kéo dài nữa, cúi đầu, giữ chặt lấy đôi môi nàng, hai tay nắm chặt lấy vòng eo nhỏ của nàng, rướn người thẳng hướng, bắt đầu tiết tấu càng mạnh mẽ, điên cuồng, nhiệt liệt.

Nếu đây là mơ, hắn tuyệt đối không muốn tỉnh lại, nhiều ngày nhung nhớ hành hạ với dục vọng lửa nóng ngay giờ phút này được an ủi và cởi bỏ, loại cảm giác này giống như một người đường xá xa xôi, liên tục, sắp chết, khát khô, mệt mỏi, bỗng rơi vào trong dòng suối ngọt, thể xác và tinh thần chịu đủ loại đau đớn, khó chịu được gội rửa sạch, chỉ còn thấy vui sướng, sảng khoái không nói nên lời.

Chân khí tràn đầy tìm được đường phát tiết ra, cuộn trào truyền vào trong cơ thể Tần Du Du.

Tiết tấu của hắn quá nhanh, quá mạnh, Tần Du Du phù phù nhẹ thở gấp, tiếng rên thư thớt trong miệng vô ý nỉ non, không biết là khó chịu hay vui sướng, đòi hỏi nữa.

Trong lều trại yên tĩnh, tối đen, chỉ có âm thanh thân thể hai người va chạm, tiếng thở dốc ồ ồ, tiếng rên khẽ mềm mại hòa lẫn, dây dưa nói không nên lời nhất.

Tất cả kiên trì, lừa gạt, lợi dụng với oán giận, buồn bực đều tạm thời bỏ qua, thế giới bọn họ trong giờ phút này chỉ có đối phương...

Tần Du Du cảm thấy mình sẽ tan ra mất, nam nhân trên người yêu cầu không biết thỏa mãn, khiến nàng toàn thân đều vừa chua vừa đau.

Cái này sao gọi là "vui vẻ" được? Quả thật là làm khổ sai mà. Khi bắt đầu quả thật cảm giác rất không tệ, nhưng sau đó, nàng dần dần cảm thấy chịu không nổi nữa.

"Khốn kiếp! Không được... Ta không được." Tần Du Du có khí nhưng không sức đẩy đẩy tên háo sắc trên người lại "rục rịch" nữa, nàng hiện tại ngay cả sức cắn người, cào người cũng không có.

Cho dù tán công cũng không thể một đêm nhiều lần như thế, đây quả thật muốn chết mà!

https://thuviensach.vn

Nàng cảm thấy chân khí toàn thân tràn đầy, cảm giác mệt mỏi cũng giảm hơn phân nửa, vấn đề là nàng lập tức phải nhận nhiều chân khí truyền tới, thân thể cũng có chút không chịu nổi, hơn nữa sau tình triều dân trào, bào mòn mấy lần, suy nghĩ không khỏi có chút hỗn loạn, tinh thần không phấn chấn nổi.

"Gọi ta Vĩnh Lạc." Nghiêm Di cúi đầu khẽ hôn lên mắt nàng, vẻ mặt mấy tháng qua chưa từng thả lỏng và thỏa mãn như vậy.

"Vĩnh Lạc..." Tần Du Du vào lúc này luôn rất thức thời.

Nghiêm Di cuối cùng cũng vừa lòng, ôm nàng ngồi dậy.

Du Du nũng nịu trong lòng thật đẹp, hơn nữa nghĩ đến vẻ đẹp của nàng chỉ dành cho mình hắn, chỉ có hắn mới có thể nhìn thấy vẻ mặt mê người này của nàng, liền càng khiến hắn cảm thấy thỏa mãn, đắc ý.

Nghiêm Di lúc này rất hối hận, hắn không nên ra lệnh hôm nay nhổ trại tiến quân, bằng không hắn cũng có đủ thời gian cùng nàng triền miên thêm nữa, bù đắp lại mấy tháng qua.

Hiện tại cách giờ mẹo không còn xa nữa, Lương Lệnh rất nhanh sẽ đến hầu hạ hắn thay y phục, đồng thời thu thập doanh trướng, chuẩn bị xuất phát.

Du Du lúc đối mặt với mình hắn thì to gan, nhiệt tình, nhưng khi đối mặt với những người khác lại vô cùng thẹn thùng, bảo thủ. Lúc trước ngay cả thị nữ hầu hạ bên cạnh, nàng cũng tuyệt đối không chịu cho các nàng ta nhìn thấy hình ảnh nàng cùng mình thân thiết.

Nếu để Lương Lệnh đến thấy bộ dáng này của nàng, có lẽ sẽ nổi cáu với hắn, sau đó lại mấy ngày không chịu cho hắn tới gần.

Nghiêm Di có chút lưu luyến, ôm Tần Du Du cọ sát, vỗ về một lúc, rốt cuộc phủ y phục lên, dặn dò tiểu thái giám ngoài trướng đưa thùng nước nóng tới, sau đó tự mình bế Tần Du Du cùng nhảy vào tắm rửa.

Tần Du Du ngã vào lòng hắn, mặc hắn sắp xếp, hầu hạ, lười biếng đến một ngón tay cũng không muốn động, cho đến sau khi lau khô thân mình, ôm đến trên giường, mặc y phục trong ngoài, tất cả đều là Nghiêm Di một tay làm.

Nàng thoải mái, dễ chịu dựa vào đầu giường, nhìn thấy Nghiêm Di trước mặt nàng đích thân giúp nàng mặc y bào.

https://thuviensach.vn

Bình thường việc này đều là tiểu thái giám làm cho hắn, hôm nay hắn để thái giám đưa nước đến rồi không để bọn họ vào lều lớn nữa, hắn là sợ nàng thẹn thùng.

Nàng với Nghiêm Di cuối cùng lại về với nhau, hắn đối với nàng vẫn nhiệt tình, say đắm như vậy, nuông chìu, mê mẩn nàng, giống như thật sự xem nàng thành tâm can bảo bối, quan tâm cẩn thận, chu đáo. Chỉ là nàng đối với hắn, không giống với lúc trước...

Chương 177: Ta cũng lợi dụng ngươi

Tiểu Khôi bị người từ trên giường ném vào trong rổ dưới giường, vẫn ngủ vô cùng ngọt ngào như cũ, một chút phản ứng cũng không có.

Tần Du Du nhìn thấy nó khe khẽ thở dài, lấy Huyền Mặc Hoạt Linh Chi lúc trước bị tiện tay đặt ở bên gối lên trên tay thưởng thức.

Tiểu Khôi nhìn thấy nó nhất định sẽ a ô há miệng nuốt sạch, Đại Chủy đối với linh chi này cũng rất thèm nhỏ dãi, nàng liền giúp Đại Chủy để lại một chút cũng tốt.

"Suy nghĩ cái gì?" Nghiêm Di mặc y bào xong đi tới khẽ vuốt mặt nàng hỏi.

Giọng nói của hắn trầm thấp mà chậm rãi, thậm chí mang chút ý cười, không có căng cứng, lạnh lùng như thường ngày, xem ra hiệu quả tán công rất không tệ...

"Ta suy nghĩ... Cám ơn ngươi." Tần Du Du nói.

"Chúng ta là vợ chồng, nói cảm ơn với không cảm ơn gì chứ?" Nghiêm Di ngồi bên cạnh nàng, ôm lấy eo nhỏ của nàng, thích ý, thản nhiên hôn lên dấu đo đỏ trên cổ nàng một cái.

Đó là dấu lúc nãy hắn để lại, hắn mút hôn rất mạnh, cho dù hiện giờ tu vi Tần Du Du không kém, tạm thời cũng không xóa tan nó được.

Tần Du Du lẳng lặng chịu đựng động tác của hắn, không nói gì.

"Làm sao vậy?" Tần Du Du rất kỳ lạ, rõ ràng người đang ở ngay trước mặt, lại giống như cách thật ra, xa đến hắn hoàn toàn không cảm thấy được lòng của

https://thuviensach.vn

nàng đang ở đâu.

"Không có gì, ta nghĩ tăng tu vi giúp Tiểu Khôi thăng cấp, dù sao ngươi đang ở chiến trường, cũng cần ta giúp ngươi tán công, chúng ta tạm thời hợp tác như vậy cũng không tệ. Giống như ngươi nói lúc trước, hợp tác cùng có lợi." Tần Du Du khẽ cười nói.

“Lời này là có ý gì?!” Chân mày Nghiêm Di chầm chậm nhíu lại.

Nàng có phải đang nói cho hắn biết, nàng vẫn không định tiếp tục làm vợ chồng với hắn, chỉ là tạm thời lợi dụng nhau đúng không? Sau này lợi dụng xong rồi còn muốn rời đi sao?

Trong lòng hắn bỗng sinh ra luồng lửa giận. lòng của tiểu yêu nữ này làm bằng gì, hắn đối xử với nàng như thế, vì sao nàng còn có thể vô tình như vậy?

Đây là chắc chắn hắn yêu nàng, chìu nàng, không xa nàng được, cho nên liền không thèm hiểu, không thèm đáp trả lại tình cảm của hắn có phải không?

"Đau..." Cánh tay đang ôm quanh eo nàng giống như đột nhiên biến thành cái vòng thép nung đỏ, siết nàng đến đau.

Nghiêm Di cuối cùng cũng không muốn làm nàng bị thương, nghe nàng la đau liền buông lỏng cánh tay. Tần Du Du vội vàng đỡ eo đứng lên, lui lại hai bước.

Nàng biết Nghiêm Di vì sao tức giận, nhưng nàng không biết hắn dùng lý do gì nổi giận với nàng, hợp tác cùng có lợi, ngay từ đầu hắn chính là nói với nàng như vậy, hắn dùng nàng tán công, nàng có thể khôi phục, tăng tu vi mà.

Chẳng lẽ cũng chỉ có hắn mới được chủ động tính kế, lợi dụng nàng sao. Nàng thì không được gần gũi hắn, lợi dụng hắn có mục đích sao?

Nghiêm Di bình tĩnh nhìn nàng một lúc lâu, bỗng tia giận dữ, lạnh lùng trong mắt giấu đi, mỉm cười nói: "Được rồi, chúng ta cứ hợp tác tốt như vậy cũng không tệ. Con thỏ ngốc đó nếu biết linh chi này khiến nàng quay về lại bên ta, có lẽ sẽ tức chết."

"Tiểu Khôi không hề ngu ngốc!" Hơn nữa ai quay về bên cạnh ngươi chứ. Với lại đã nói là lợi dụng nhau, chờ tu vi của ta đạt tới võ thánh rồi, ngươi xem ta còn đi theo ngươi nữa không?! Tần Du Du ở trong lòng nói lời bắt bẻ.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di không có hứng thú bàn bạc vấn đề về sự thông minh của Tiểu Khôi. Một tay kéo Tần Du Du trở về, cúi đầu cắn lổ tai nàng xả giận nói: "Giúp ta tán công một lần không đủ đâu, nàng không phải muốn mau chóng tăng tu vi sao? Như thế này đi, đại quân xuất phát, nàng cứ ở trên xe nghỉ ngơi thật tốt đi, buổi tối chúng ta lại nghiên cứu chi tiết một chút hợp tác thế nào."

Tiểu thê tử của hắn muốn lợi dụng hắn? Được lắm, được lắm! Hắn không để nàng tự cảm nhận chút khó khăn trước, chịu thua giao cho hắn, hắn sẽ không họ Nghiêm!

Mùa hè trời sáng rất nhanh, bầu trời trên không đã dần dần sáng rõ, quân mã đóng quân các nơi đã chuẩn bị xuất phát đâu vào đấy, đợi Nghiêm Di đưa nhóm người Tần Du Du cùng khởi hành. Giờ thìn (7-9 giờ sáng) đã qua nửa, hai mươi vạn quân đội điều động, cho dù nhanh chóng, trình tự thế nào cũng là chuyện tốn khá nhiều thời gian.

Tần Du Du ngồi trong xe ngựa. Liên tục dỗ dành, khuyên nhủ "rộng lượng cho nhau" để thuyết phục Tiểu Khôi vừa mới tỉnh lại bắt đầu la đói, cầm Huyền Mặc Hoạt Linh Chi bẻ một nhánh nhỏ cho Đại Chủy nếm thử.

Tiểu Khôi vui mừng phấn khởi há miệng ăn luôn phần còn lại, thân mình nghiêng ngã lại nằm úp sấp ngã lên đầu gối Tần Du Du ngủ mất.

Đại Chủy rung đùi đắc ý mang nhánh linh chi nho nhỏ ngon miệng trở về chỗ cũ. Trừng mắt liếc nhìn Tiểu Khôi một cái nói: "Linh dược cấp tám tốt như thế lại có ích thế mà ngay cả hương vị cũng không biết thưởng thức, thật là lãng phí."

"Tiểu Khôi lúc này không biết ngủ bao lâu nữa, nếu ăn cái này có thể thăng cấp thì tốt rồi." Tần Du Du vuốt vuốt lông Tiểu Khôi, thả nó vào lại trong rổ.

"Tuổi của Huyền Mặc Hoạt Linh Chi này chắc đủ rồi, dược lực cũng rất mạnh, lại là nó cần, đoán chừng nó ít nhất ngủ hai, ba ngày. Nhưng mà..." Đại Chủy liếc mắt đánh giá Tần Du Du.

"Nhưng mà sao?" Tần Du Du bị nó nhìn, cả người không thoải mái.

"Linh chi này tuy trân quý, cũng không đáng giá ngươi để tên khốn đó chiếm lợi đâu!" Đại Chủy hừ hừ nói.

https://thuviensach.vn

Nó không giống Tiểu Khôi cái gì cũng không biết, ngu ngốc còn chỉ biết ăn thôi, tu vi của Tần Du Du so với hôm qua tăng lên không ít, bộ dáng tên khốn bên ngoài kia hôm nay y phục, lông mày dãn ra, mắt thư thái, rõ ràng là tối hơm qua đã làm chuyện tốt không đứng đắn gì rồi.

"Đại Chủy ngươi nói bậy bạ gì đó!" Tần Du Du xấu hổ và giận dữ, cách nó nói này, giống như nàng bán mình đổi lấy linh chi đó vậy.

Đó là khốn kiếp tặng không cho nàng mà?! Nàng cùng lắm thay đổi chút tu vi... Đều do tên khốn đo, nếu không phải hắn hại nàng chân khí tu luyện ban đầu toàn bộ tan mất hết, dùng cách này giúp nàng khôi phục tu vi, nàng cũng không làm vậy đâu.

Hiện tại vấn đề là cho dù nàng muốn tự mình tu luyện, cũng tu luyện không được.

Nàng không ngại tu vi mình cao hay thấp, nhưng Tiểu Khôi thì làm sao đây? Nó một ngày chưa vượt tới cấp mười, thì ngày đó vẫn ở bộ dáng yếu ớt không tốt giống lúc này vậy, lỡ như nàng ngày nào đó bảo vệ không được nó, nó sẽ rất nguy hiểm.

"Trong lòng người biết ta không hề nói bậy. Tên khốn đó là loại người gì ta với ngươi đều biết rõ, đừng để hắn lừa." Đại Chủy không cho là đúng nói.

"Lần này không có gì đáng lừa cả, ta đã nói rõ với hắn rồi, ta giúp hắn tán công, hắn giúp ta tăng tu vi." Giọng nói của Tần Du Du có chút vị chua.

Thật ra nàng hiểu rõ, tăng tu vì gì đó chủ là cái cớ của nàng mà thôi, cho dù không có điều này, nàng cũng không nhẫn tâm nhìn Nghiêm Di bởi vì hấp thu nhiều sát khí, chân khí không khống chế được gặp phải sinh tử kiếp.

Tuy hắn lần này tới lần khác lừa nàng, lợi dụng nàng, nhưng nàng thật ra rất thích hắn, hơn nữa ít nhất trong một khoảng thời gian không thể cạn tình được, nàng không thể trơ mắt nhìn hắn gặp phải nguy hiểm mà ngồi yên không để ý tới được.

Có lẽ đây là "Một đêm vợ chồng trăm đêm tình nghĩa" mà mấy đại thẩm, đại nương trong thôn nói bên miệng chăng.

Đại Chủy nghiêng đầu, bộ dáng rất buồn phiền.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du nói: "Ta không sao, ngươi không cần bộ dáng này. Kết quả xấu nhất cũng không quá xấu đâu, ta tiếp tục đưa các ngươi lưu lạc chân trời tìm sư phụ, cũng chẳng có gì ghê gớm lắm. Sư phụ không phải đã nói sao, đau lòng không có gì đáng sợ cả, một ngày nào đó sẽ nghĩ thông suốt thôi, nghĩ thông suốt rồi đau lòng liền tan đi."

"Ta không phải lo lắng cho ngươi, ta chỉ không nghĩ ra một chuyện." Đại Chủy ngẩng đầu lên nhìn chân trời xa xa suy nghĩ sâu xa.

"Không nghĩ ra chuyện gì?" Tần Du Du tò mò hỏi.

"Tên khốn kiếp đó có lẽ ở lại bên ngươi, thế Húc Quang Thánh tử đó cầu hôn người là chuyện gì xảy ra đây?"

Chương 178: Cả hai đều phải chết

Hướng đi đội quân Nguyệt quốc rất nhanh truyền tới kinh thành Li quốc, trên dưới vua và dân chúng đều kinh hoàng.

Lúc trước hoàng đế Nguyệt quốc ngự giá thân chinh, mang theo đại pháo thánh tổ trực tiếp bắn phá phòng tuyến của bọn họ khiến quân lính tan rã đã khiến bọn họ khiếp sợ không nói nổi rồi.

Bọn họ xin Phụng Thần giáo phái vô số cao thủ đi, thậm chí cuối cùng ngay cả giáo chủ Giang Như Luyện cũng ra tay, kết quả lại chỉ khiến tốc độ tiến công của bọn họ chậm lại thôi. Hiện giờ bọn họ lại tiến quân, chẳng những đổi thành Thánh Bình Thân vương Nghiêm Di càng đáng sợ hơn thống lĩnh quân, còn truyền tới tin vương phi theo quân viễn chinh.

Còn có lời đồn đại pháo thánh tổ Nguyệt quốc thật ra là tác phẩm của vương phi Thánh Bình Thân vương, nàng đột nhiên xuất hiện, hơn nữa sau khi xuất hiện chưa tới vài ngày Nghiêm Di liền nhổ trại tiến quân, chẳng lẽ lại có vũ khí sát thương khác đáng sợ hơn đối phó bọn họ sao?!

Phụng Thần giáo ở trận trước đã tổn thất chín võ thánh, thêm giáo chủ Giang Như Luyện ra tay cũng không thể giết chết được Nghiêm Sư, việc này cả thiên hạ đều biết.

https://thuviensach.vn

Có lời đồn nói Nguyệt quốc là thuận theo ý trời, dưới thời Nghiêm thị nhất định thống nhất các nước truyền ra xôn xao.

Trong triều Li quốc không ít đại thần đã âm thầm tìm cách đầu quân Nguyệt quốc để giữ bình an phú quý, các nước xung quanh cũng chờ đợi xem thế nào.

Nếu Li quốc có thể có thể chống đỡ được là tốt nhất, nếu không được, bọn họ liền lo liệu chạy nhanh đầu hàng, quy thuận, không làm vua được thì làm hầu gia an nhàn vậy.

Bởi vì loại suy tính này, rất nhiều tiểu quốc vốn tích cực trợ giúp Li quốc bắt đầu lùi bước, lung lay.

Vị hoàng đế bệ hạ của Li quốc gấp đến độ giống như kiến bồ trên chảo nóng, ngay cả mỹ nữ như mây ở hậu cung cũng không làm dịu được sự hoảng hốt lo sợ trong lòng ông ta.

"Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ? Người Phong gia nghiên cứu ra pho đại pháo thánh tổ chết tiệt đó chưa?" Hoàng đế nôn nóng không thôi, một ngày mấy lần thúc giục hỏi thái giám hầu hạ bên cạnh.

Đáng tiếc nhận được đáp án đều là chưa có.

"Tây Hà Phong thị không phải xưng là một trong Tam đại cơ quan thế gia sao? Chút việc cỏn con đó cũng làm không xong! Ngay cả món đồ người ta một tiểu nha đầu chưa tới hai mươi tuổi làm ra cũng không biết, những người này còn dùng làm gì?!" Hoàng đế lại một lần nhịn không được chửi ầm những lời lúc trước còn kiên kị với Tây Hà Phong thị ra.

Lúc trước cái giá cho Tam đại thế gia đều rất cao, thậm chí ngay cả với vua một nước như ông ta cũng phải ra mặt khách khí, kết quả thì sao?

Thỉ ra lúc xảy ra chuyện một chút tác dụng cũng không có, Phụng Thần giáo dùng tính mạng của chín võ thánh mới đổi lấy được đại pháo mà bọn họ lại không phục chế được, Giang Như Luyện cho bọn họ cơ quan bản vẽ, bọn họ lại xem không hiểu.

Đám phế vật như vậy còn dám tự xưng là Tam đại cơ quan thế gia!

Người hầu trái phải mắt thấy hoàng đế nổi giận lôi đình. Cũng không dám tiến lên khuyên can.

Một tiểu thái giám nơm nớp lo sợ báo lại: "Thái, thái thử điện hạ cầu kiến."

https://thuviensach.vn

"Cho hắn vào đi." Hoàng đế đang muốn tìm ai đó chia sẻ chút sợ hãi trong lòng, thái tử không nghi ngờ là người tốt nhất, mấy năm nay quốc sự gần như đều do thái tử thay ông ta để ý, nói không chừng hắn ta có kế sách hay nào có thể giải quyết nguy cơ trước mắt của bọn họ.

Bình thường ông ta còn có chút đề phòng thái tử sẽ đến cướp quyền của ông ta, hiện tại thái tử cùng ông ta đã ngồi trên cùng một thuyền, Li quốc mất nước, hoàng đế này đương nhiên phải chết, thái tử cũng nhất định phải chôn cùng ông ta thôi.

Thái tử rất nhanh đi vào điện, đang muốn hành lễ. Hoàng đế đã khẩn cấp kéo hắn ta nói: "Lúc này còn so đo cấp bậc lễ nghĩa làm gì nữa? Ngươi nói xem, có diệu kế đối phó Nguyệt quốc chưa?"

Thái tử nhìn lướt qua thái giám thị vệ trái phải, ánh mắt lóe lên.

Hoàng đế hiểu ý, lớn tiếng nói: "Mọi người lui ra cách mười trượng, ai tự tiện tới gần giết!"

Thái tử điện hạ cho đến khi xác định tất cả mọi người lui ra xa xa rồi. Mới ngưng tụ giọng nói thành một đường, tới bên cạnh hoàng đế nói: "Phụ hoàng, trong cung quá nhiều tai mắt, không dám chắc không có gián điệp của thất đệ, nhi thần muốn nói chuyện rất quan trọng, xin phụ hoàng cẩn thận một chút, nếu không hai cha con chúng ta e rằng đợi không được người Nguyệt quốc đến. Đã bị phá hủy trên tay thất đệ trước rồi."

Thất đệ trong miệng hắn ta, chính là Húc Quang Thánh tử Hạ Hi Triều.

Đối với Húc Quang Thánh tử, trong lòng hoàng đế và thái tử đều vừa hận, vừa sợ, lại không dám làm bậy.

Bọn họ có thể trở thành hoàng đế, thái tử đều là nhờ phúc của Húc Quang Thánh tử. Vì địa vị của Húc Quang Thánh tử ở Phụng Thần giáo, được giáo chủ Giang Như Luyện xem trọng, bọn họ mới có thể gà chó lên trời, trở thành người trên vạn người.

Trong thế hệ huynh đệ của hoàng đế, có người có tài cán, năng lực cao hơn ông ta, nhưng cuối cùng ngôi vị hoàng đế lại rơi vào tay ông ta. Nghe nói năm đó tiên hoàng đối với việc này đến chết cũng khó có thể bỏ qua được.

https://thuviensach.vn

Ông (tiên hoàng) xem trọng ngôi vị người thừa kế hoàng đế như thế nào cũng không tới phiên phế vật vô dụng ngày, nhưng tên phế vật này lại cùng phi tử của ông yêu đương vụng trộm sinh ra đứa con khó lường.

Thế lực của Phụng Thần giáo ở Li quốc cho tới bây giờ còn cao hơn cả hoàng thất. Tiên hoàng cho dù không muốn như thế nào, cũng chỉ có thể theo lời giáo chủ, để cho đứa con ông (tiên hoàng) tới bấy giờ vẫn chướng mắt đăng cơ làm vua.

Nhưng hiện giờ vị thái tử điện hạ này, trên thực tế cũng là do Hạ Hi Triều chỉ định.

Hai cha con cũng không hiểu lý do "tốt đẹp" của Hạ Hi Triều đối với bọn họ, bọn họ đâu có làm chuyện tốt gì với hai mẹ con đó đâu.

Mẫu hậu của thái tử năm đó còn từng âm thầm tìm người muốn đến lãnh cung dùng thuốc độc giết chết mẹ con Hạ Hi Triều, hoàn toàn giải quyết mầm tai họa này, mà người chị em tốt, yêu quý của mẫu thân Hạ Hi Triều đó phát hiện có điều không thích hợp mới nghĩ cách cứu bọn họ ra.

Hoàng đế càng không tốt hơn, ngoại trừ thông dâm với mẫu thân Hạ Hi Triều sinh ra hắn, lại chưa từng làm chuyện tốt gì, để mặt hai mẹ con bọn họ trong lãnh cung chịu tra tấn, mẫu thân Hạ Hi Triều lại chịu hết khổ sở chết bệnh trong lãnh cung, cuối cùng ngay cả nơi chôn xác đàng hoàng cũng không có.

Nếu Húc Quang Thánh tử đây là nhớ tình cảm cha con, anh em, đó quả thật là chuyện cười trong trời đất.

Sau lại có chuyện xảy ra, càng xác thực ý nghĩ của bọn họ --- Húc Quang Thánh tử là muốn đổi cách tra tấn bọn họ mà thôi.

Đầu tiên là mẫu thân thái tử bị phát hiện thông dâm với đứa con thứ ba mà hoàng đế sủng ái nhất, việc này quả thật không thể tưởng tượng nổi, nhưng chứng cứ vô cùng chính xác hơn nữa bắt kẻ thông dâm ngay trên giường.

Tai tiếng đáng sợ như thế, hoàng đế và thái tử đành phải nhẫn tâm, phóng hỏa đốt cung điện hoàng hậu, để hoàng hậu và tam hoàng tử cùng chết cháy bên trong. Nói với bên ngoài là gặp thích khách phóng hỏa.

Sau đó hai cha con cùng về suy nghĩ lại, càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, đầu óc hoàng hậu cho dù bị cháy hư muốn cùng người thông dâm, cũng

https://thuviensach.vn

không thể đi thông đồng với tam hoàng tử, người rất có cơ hội trở thành đối thủ cạnh tranh của con trai mình được.

Mẫu phi của tam hoàng tử cũng xuất thân từ gia tộc lớn, bản thân tài đức xuất chúng, trong phủ hoàng tử thê thiếp xinh đẹp đầy cả, cho dù đầu óc bị sắc mê hoặc, cũng không thể đi thông đồng với mẫu hậu trên danh nghĩa của hắn, một phu nhân thâm cung, bà lão có một nửa là mẹ mình được.

Sau đó chuyện càng quỷ dị hơn xảy ra, hoàng đế sau một lần ẩm yến, thế mà lại cường bạo chính phi của tiểu nhi tử của mình.

Con dâu hoàng gia xui xẻo này xuất thân cùng gia tộc với Ngọc tần trong cung, hiếm khi tiến cung một chuyến thăm thân thích, kết quả không hiểu tại sao lại đến chỗ Ngọc tần, đụng phải hoàng đế cường bạo.

Sau khi chuyện xảy ra, hoàng đế cũng thấy mình thật hồ đồ, vợ của nhi tử rõ ràng bộ dáng không hề giống ngọc tần, mình sao lại say đến ngay cả người cũng nhận không ra?

Việc này liên lụy không ít người mất đầu, ngay cả tiểu hoàng tử xui xẻo không biết chuyện gì cũng bị hoàng đế đày đi nơi xa xôi, trở thành lưu đày.

Trong kinh thành mỗi ngày đều có lời đồn mới truyền đi khắp nơi nói chuyện hoang dâm của hoàng đế với các hoàng tử, công chúa của ông ta, chuyện kể bài bản hẳn hoi.

Hoàng đế đang ngồi trên long ỷ, lúc nào cũng có thể cảm giác được ánh mắt các đại thần từ âm thầm tới khinh thường, sau đó dứt khoát ở lại hậu cung, mượn cớ ốm bệnh không vào triều.

Thái tử vất vả, cực nhọc cùng các triều thần đối phó, Húc Quang Thánh tử lại hôm nay đến phủ hoàng tử này ẩm yến, ngày mai cùng thân vương thế tử nọ ra thành dạo chơi, săn bắn, không ngừng khiêu khích thần kinh yếu ớt của ông ta.

Húc Quang Thánh tử đã nắm quyền thật ra mọi người đều biết, hoàng đế, thái tử Li quốc là gì chứ, chỉ là một câu nói của hắn thôi. Không ít người đoán hắn khi nào nhìn không ưa thái tử nữa, từ trong hoàng tộc Hạ thị chọn ra người mới.

Những ngày "ăn bữa nay lo bữa mai" quả thật khiến kẻ khác điên cuồng, thái tử lại không có cách nào.

https://thuviensach.vn

Hai cha con đều cảm thấy được, đây là sự trả thù của Húc Quang Thánh tử.

Nhưng bọn họ không bỏ được cảnh tượng, địa vị đã tới tay, chỉ có thể nghiến răng nghiến lợi lấy lòng Húc Quang Thánh tử, nhẫn nhịn thủ đoạn ác liệt vô số của hắn giống như mèo vờn chuột.

Hiện giờ hoàng đế vừa nghe giọng điệu của thái tử, biết hắn ta có thể sẽ đối phó đứa con thứ bảy đáng sợ của ông ta, nhất thời cả người run run, cũng bắt chước thái tử ngưng tụ tiếng nói thành một đường, hỏi: "Ngươi có dự định gì không, mau nói đi."

"Nhi thần đã liên lạc với mấy vị trưởng lão Phụng Thần giáo, bọn cũng đã vô cùng không vừa lòng Giang Như Luyện và thất đệ. Lần này Nguyệt quốc ồn ạt xâm lược, nói đến cùng là đại họa do thầy trò bọn họ rước lấy, lại bắt Phụng Thần giáo và Li quốc ta gánh lấy hậu quả đáng sợ như thế, đừng nói trên dưới vua và dân Li quốc ta, ngay cả Phụng Thần giáo cũng có nhiều trưởng lão cũng căm tức không thôi."

Chỗ dựa vững chắc của Húc Quang Thánh tử là giáo chủ Phụng Thần giáo Giang Như Luyện, Giang Như Luyện là thiên hạ đệ nhất cao thủ, tiếng tăm lừng lẫy, nghe nói tu vi đã đạt tới cấp mười tám, đỉnh điểm đời người rồi, cho nên hoàng đế và thái tử lúc trước cho dù hận chết Húc Quang Thánh tử, cũng không dám hy vọng xa vời sẽ hất ngã được hắn.

Hoàng đế nghe giọng điệu của thái tử, rõ ràng là người trong Phụng Thần giáo định đối phó Giang Như Luyện, lập tức tinh thần run lên, nhất là dựa vào đối phó bọn họ đồng thời còn có thể giải quyết nguy cơ của Li quốc, thật là đại diệu kế.

Còn về chuyện Húc Quang Thánh tử không có chỗ dựa, cha con bọn họ còn có thể ngồi yên ngôi vị hoàng đế, thái tử hay không, việc này có thể để sau lại bàn.

Không có Húc Quang Thánh tử phá rối, bọn họ chỉ cần tìm chỗ dựa vững chắc mới trong Phụng Thần giáo, không lo khó giữ được địa vị.

"Nếu không phải nghịch tử đó với Giang Như Luyện chạy vào thành Tử Dạ đại náo một phen, thì cũng sẽ không rước lấy sự trả thù điên cuồng của Nguyệt quốc, đáng giận nhất chính là Nguyệt quốc đánh giết đến đây, Giang Như Luyện

https://thuviensach.vn

đó lại còn hồ đồ không chịu toàn lực ra tay giết tiểu tử Nghiêm Sư đó, quả thật đáng giận mà!" Hoàng đế giọng căm hận nói.

Thái tử lạnh lẽo cười nói: "Ông ta không phải hồ đồ đâu, là không thể làm khác được. Con nghe mấy vị trưởng lão của Phụng Thần giáo nói lộ ra, tu vi của Giang Như Luyện lúc nào cũng có thể vượt qua cấp mười tám, dẫn động sinh tử kiếp, ông ta lần trước là vì chân khí trong cơ thể bị kích động, thấp thoáng có dấu hiệu dẫn đến sinh tử kiếp, mới buộc phải vội vàng rút lui."

"Tu vi của Giang Như Luyện mà thật sự lợi hại thế sao?!" Hoàng đế nghẹn họng, trố mắt nhìn, ông ta nhớ rõ tuổi của Giang Như Luyện còn nhỏ hơn ông ta nhiều mà.

"Mấy vị trưởng lão của Phụng Thần giáo muốn dùng kế "một mũi tên trúng hai con chim", chỉ cần kế này thành công, Giang Như Luyện, Nghiêm Di là gì, tất cả đều phải chết!" Thái tử hung tợn nói.

Chương 179: Thầy trò cha con

Trong tổng đàn Phụng Thần giáo, Giang Như Luyện cũng đang chia sẻ tâm tư với Húc Quang Thánh tử.

Hai thầy trò tuy không có quan hệ huyết thống, nhưng về cảm tình với nhau, so với rất nhiều cha con ruột thịt còn gần gũi hơn mấy phần.

"Thân phận, lai lịch của vi sư ngươi đã biết rồi, ngươi nếu trách vi sư khiến Li quốc, Hạ thị ngươi rước lấy đại họa nước mất nhà tan, vi sư cũng không trách ngươi." Giang Như Luyện bình thản nói.

Húc Quang Thánh tử nghe nói sư phụ thế mà có cùng nguồn gốc với hoàng tộc Nguyệt quốc, tuy cũng hơi giật mình, nhưng cũng không quá bất ngờ.

Từ lúc hắn phát hiện Đoạt Phách Khiên Hồn thuật do sư phụ truyền thụ cho hắn thế mà bị huynh đệ Nghiêm thị thoải mái phá giải, hắn liền cảm thấy vô cùng nghi ngờ.

Sau đó lại phát hiện rất nhiều bí kỹ tuyệt học của sư phụ với thủ đoạn của Nghiêm thị giông giống nhau, nhất là thần công khiến chân khí thần kỳ trên

https://thuviensach.vn

người sư phụ hấp thu sát khí cô đọng, cũng giống với sự khác thường của Nghiêm Di, thậm chí ngay cả khuyết điểm cũng giống hệt nhau.

Húc Quang Thánh tử vẫn mơ hồ đoán sư phụ hắn với tộc Nghiêm thị có nguồn gốc sâu xa, nhưng không ngờ sư phụ thì ra vốn là mang họ Nghiêm.

"Dù không có chuyện sư phụ, Nguyệt quốc có vũ khí đại pháo thánh tổ lợi hại như vậy, cũng sẽ không buông tha Li quốc đâu. Nước mất nhà tan chẳng qua chỉ là chuyện sớm muộn thôi, huống chi đó cũng không phải nhà của con."

Thái độ của Húc Quang Thánh tử như hời hợt, qua loa, hắn đối với Li quốc thậm chí đối với hoàng tộc Hạ thị cũng không có cảm tình sâu sắc gì, người của Hạ gia có chết sạch trước mặt hắn, hắn cũng không quá để ý nữa là.

Thật ra sâu trong lòng hắn càng hy vọng mình là con trai của sư phụ Giang Như Luyện, mà không phải là đứa con gian trá, không muốn nhìn nhận, không bằng heo chó của hoàng đế Li quốc.

Mỗi lần nghĩ đến một nửa dòng máu trong người là của Hạ thị, hắn liền cảm thấy ghê tởm.

Hắn tuy vẫn cho rằng mẫu thân ngu ngốc không ai bằng, nhưng ít ra bà từng cùng hắn sống nương tựa vào nhau, dùng hết sức mình cố gắng yêu quý hắn, bảo vệ hắn, cùng vì nhờ bà, hắn mới có cơ hội trở thành đệ tử môn hạ của Giang Như Luyện. Hoàn toàn vĩnh biệt cuộc sống người không ra người, quỷ không ra quỷ.

Giang Như Luyện tuy không hiểu rõ tâm tư của hắn, nhưng đệ tử này đối với hoàng tộc Hạ thị không có thiện cảm, thậm chí hận sâu nặng ông cũng biết.

Trong lòng ông sao không hy vọng trước mắt này là đứa con của ông và nữ tử mình yêu sinh ra chứ? Húc Quang Thánh tử và người dì thông minh của hắn đó đều nghĩ ông thu hắn làm đệ tử là vì mẹ ruột của hắn có mấy phần giống Phong Dao Cơ.

Sự thật không phải như thế, lúc ông nhìn thấy mẫu thân của Húc Quang Thánh tử, bà sớm gầy yếu trơ xương, tiều tụy giống như bà già tang thương, làm sao có chút bóng dáng đẹp tuyệt trần của Phong Dao Cơ chứ?

Thật sự khiến ông xúc động chính là đôi mắt đó của Húc Quang Thánh tử, đôi mắt bướng bỉnh, phòng bị, lại xinh đẹp lạ thường.

https://thuviensach.vn

Ông nhớ rõ khi lần đầu tiên ở tổng đàn Phụng Thần giáo nhìn thấy Phong Dao Cơ. Bà cũng nhìn ông như thế...

Ông không đành lòng để đứa nhỏ có ánh mắt giống như vậy chết non trong lãnh cung, cho nên mang hắn đi, thu nhận làm đệ tử.

Tư chất bẩm sinh của Húc Quang Thánh tử đương nhiên khiến ông bất ngờ, vui sướng, đứa nhỏ này lại gần gũi, không muốn rời xa ông cũng khiến ông đối với hắn sinh thêm mấy phần cảm giác khác biệt.

Ông thu nhận ba đệ tử, đại đệ tử, nhị đệ tử trước mặt ông cho tới bây giờ luôn theo quy tắc, khuôn phép, không dám có chút làm càn nào. Chỉ có tam đệ tử này, đối xử với ông giống như người thân thiết nhất của hắn.

Dần dần không hề hay biết, ông cũng xem hắn giống như con trai mình, thậm chí các loại bí kỹ gia tộc, không truyền ra ngoài cũng truyền thụ cho hắn.

"Ngươi sau này có dự định gì?" Trong ánh mắt lạnh nhạt của Giang Như Luyện từ từ thêm chút yêu quý.

Từ sau khi nữ tử yêu mến chết đi, ông dần dần nhìn mọi thứ lạnh nhạt. Phụng Thần giáo trong mắt ông và người phụ thân đã chết của ông cho tới bây giờ chỉ là công cụ giúp cho bọn họ quay về Nguyệt quốc, cướp lại quyền lực gia tộc Nghiêm thị thôi.

Nếu có thể, ông sẽ ra chút sức để Phụng Thần giáo kéo dài thêm chút nữa, xem như báo đáp mấy năm nay bọn họ đã giúp đỡ cho cha con bọn họ.

So ra mà nói. Ông càng để ý sự an toàn, số phận của Húc Quang Thánh tử.

"Sư phụ có dự định gì không? Con muốn đi theo sư phụ." Húc Quang Thánh tử gần như không chút lo lắng nói.

"Đứa trẻ ngoan..." Giang Như Luyện vỗ vỗ vai của hắn, nhắc nhở: "Trong giáo gần đây không quá yên bình, đoán chừng có người sẽ hành động, ngươi phải cẩn thận chút."

Lòng người Phụng Thần giáo hoang mang. Mắt thấy khí thế Nguyệt quốc lớn mạnh, bọn họ cũng cảm thấy khủng hoảng lạ thường, không ít người âm thầm chỉa mũi nhọn về phía hai thầy trò Giang Như Luyện, Húc Quang Thánh tử, cho rằng là đại họa bọn hắn rước lấy.

https://thuviensach.vn

Chút tin tức đó trong lòng Giang Như Luyện đều biết. Nhưng mà cũng không để trong lòng quá, với thực lực của ông. Mấy trò lén lút của những người này chỉ là trò đùa thôi.

"Đồ nhi biết. Sư phụ, người cứ cam tâm nhìn hai huynh đệ Nghiêm thị đó thống nhất thiên hạ, oai phong như thế sao?" Trong ánh mắt Húc Quang Thánh tử nhấp nháy ánh sáng.

Trên dưới Phụng Thần giáo, ngoại trừ sư phụ hắn, những người còn lại trong mắt hắn cũng chỉ là một đám ngu ngốc tầm thường thôi, hắn vốn không xem chút lén lút đó vào mắt đâu.

"Chịu hay không có gì quan trọng, có một số việc do trời đã định, không phải sức người có thể thay đổi được." Giang Như Luyện khẽ thở dài.

Đạo lý này, ông rất nhiều năm trước đã hiểu rõ, như ông với Phong Dao Cơ, cho dù ông cường đại thế nào, cố gắng thế nào, bà đến cuối cùng vẫn không thuộc về ông. Ngay cả tấm lòng của một nữ tử nho nhỏ cũng không thay đổi được, huống chi là cả thiên hạ chứ?

Trong lòng Húc Quang Thánh tử không cho là đúng, nhưng lại không nói gì.

Hắn sẽ không để Nghiêm Di đắc ý lâu đâu. Hắn thừa nhận bản lĩnh Nghiêm Di cường đại, xa tới mức mình không thể chạm vào, nhưng người cường đại thế nào cũng có điểm yếu.

Điểm yếu của Nghiêm Di vô cùng rõ ràng, chỉ cần vị vương phi tài giỏi, xinh đẹp của hắn tới tay...

Lần trước hắn nhất hời sơ sót để tiểu mỹ nhân đó chạy mất, lần này hắn sẽ thật chú ý.

Sư phụ nhìn thấy tiểu mỹ nhân đó cũng sẽ vui mừng lắm.

Biên giới Hồ Châu, Li quốc binh bại như núi lở, các nơi quân phòng thủ quan trọng gần như do quá sợ hãi đại quân Nguyệt quốc, chỉ ngẫu nhiên gặp chút chống cự linh tinh thôi.

Đối mặt với đại quân hơn mười vạn của Nguyệt quốc khắp nơi tràn tới, chút chống cự linh tinh này giống như nắm tuyết nhỏ trong ngọn lửa lớn, trong nháy mắt hoàn toàn tan chảy hết.

https://thuviensach.vn

Tất cả thuận lợi vượt quá mức tưởng tượng, Nghiêm Di lại mơ hồ cảm thấy đây chỉ là giả mà thôi, bên trong Li quốc không hề kém Nguyệt quốc, cho dù hắn có đại pháo thánh tổ trong tay, đối phương cũng không thể không chịu nổi một đòn như thế, bọn họ lui binh rất nhanh, vô cùng có thể là bảo tồn lực lượng đợi thời cơ tốt nhất toàn bộ phản đòn.

Đại pháo thánh tổ lúc chiến tranh công thành là vũ khí sát thương tuyệt đối, nhưng nếu bọn họ hành quân trên đường gặp mai phục gần, tác dụng của đại pháo vô cùng có hạn.

Nghiêm Di mở bản đồ địa hình ra trước mặt, rơi vào trầm tư, phía trước chính là vùng núi liên tiếp, trên núi rừng rậm trải rộng, quân địch muốn mai phục, vùng núi rừng trăm dặm kéo dài này chính là nơi tốt nhất.

Nhưng nếu tránh đi, tốc độ đại quân tiến lên sẽ chậm lại ít nhất nửa tháng.

"Quác quác quác, ngươi có phải đang suy nghĩ, người của Li quốc định đối phó ngươi thế nào không?" Tiếng cười của Đại Chủy giống như quạ đen đột ngột truyền đến.

"Ngươi muốn điều kiện gì trao đổi." Nghiêm Di nói, năng lực thám thính tin tức của Đại Chủy hắn tuyệt đối tin tưởng, núi rừng phía trước có rất nhiều loài chim chóc, hắn muốn biết tin tức của quân địch trong rừng, thật quá mức đơn giản.

Chương 180: Thì quỵt nợ đó, thế nào?!

"Phụng Thần giáo ngoại trừ cổ trùng đó, còn rất nhiều thứ tốt..." Nước miếng Đại Chủy nhỏ giọt, không chút che giấu tham muốn của mình đối với thứ trong kho của Phụng Thần giáo.

"Ngươi giúp ta đánh bại Li quốc, diệt Phụng Thần giáo, trân phẩm cất trong kho Phụng Thần giáo ngươi có thể tùy ý chọn, ngươi cho ta bao nhiêu tình báo có ích liền chọn bấy nhiêu món." Nghiêm Di lười lần này tới lần khác tranh luận với Đại Chủy, trực tiếp nói ra điều kiện hấp dẫn khiến nó không thể từ chối.

Đại Chủy nghiêng đầu liếc hắn một cái, bỗng "chậc chậc" nói: "Ngay cả Bất Tử Lân Sương?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy." Nghiêm Di trả lời rất sảng khoái.

"Hừ, ngươi chắc chắn Du Du sẽ không chạy trốn?" Trong lòng Đại Chủy đối với thái độ của hắn khá vừa lòng, nhưng ngoài miệng vẫn muốn phản kháng vài câu.

Nghiêm Di có Bất Tử Lân Sương trong tay, lúc nào cũng có thể tạo ra một thậm chí một đám nữ nhân có thể giúp hắn tán công, hắn thật sự có thể buông bỏ bảo vật này, thì phải nhận định cả đời chỉ có một mình Tần Du Du.

Tuy điều này quả thật có ý nhận định Tần Du Du trốn không thoát lòng bàn tay hắn, nhưng loại thái độ rõ ràng, dứt khoát này, Đại Chủy vẫn khá tán thưởng.

"Vùng núi rừng phía trước, phía tây hơn hai mươi dặm, có đặt hàng loạt cơ quan thùng do Phong thị chế tạo, còn có không ít tử sĩ chờ các ngươi tiến quân vào liền tùy thời phát động đánh bất ngờ, bọn họ chuẩn bị rất nhiều dầu hỏa, than củi, hắn là định tấn công bằng lửa." Đại Chủy run run lông chim nói.

Nếu chờ đại quân vào núi sau đó dùng lửa tấn công, lực sát thương quả thật sẽ vô cùng đáng sợ, e rằng Nghiêm Di đích thân dẫn đầu hai mươi vạn đại quân, ít nhất có gần một nửa chết thảm trong vùng núi rừng liền kề này.

Tin tức này cùng phán đoán trong lòng Nghiêm Di vô cùng giống nhau, nhưng tin tức Đại Chủy chi tiết hơn một chút, thậm chí ngay cả nơi quân địch mai phục cũng rõ ràng rành mạch.

Trú Vân Phi đi theo Đại Chủy tới nhịn không được khen ngợi: "Đại Chủy, ngươi thật quá lợi hại!"

"Đó là đương nhiên! Quác quác quác!" Đại Chủy "phồng mũi" ngay.

Nghiêm Di ám chỉ Trú Vân Phi ra sức khen ngợi Đại Chủy một lần, sau đó cho bọn nó một nhiệm vụ, cho bọn nó đi tìm hiểu rõ ràng hướng đi của quân địch, dấu hiệu trên bản đồ hành quân.

Đại Chủy được khích lệ đang lâng lâng, sốt sắng cùng Trú Vân Phi bay đi.

Nghiêm Di triệu tập chúng tướng thảo luận kế hoạch tiếp theo, cho đến khi màn đêm buông xuống mới trở lại lều lớn của mình.

Bởi vì đưa gia quyến theo. Nghiêm Di không ở lại lều lớn trong quân nữa, mà đặc biệt sai người dựng lều trại khác bên cạnh, để mình với Tần Du Du sinh hoạt thường ngày.

https://thuviensach.vn

Vội vàng cả một ngày, Nghiêm Di giờ phút này tâm tình lại rất thoải mái.

Phong Quy Vân sáng sớm hôm nay đã tách khỏi, nghe nói là lo lắng cho phụ thân, sợ ông bị chiến tranh lan đến dọa. Cho nên muốn đưa ông đến chỗ an toàn tạm tránh trước.

Hiện tại bên cạnh Tần Du Du chỉ có một con thỏ ngủ mê man, ngay cả Đại Chủy và Trú Vân Phi cũng cùng nhau đi tìm hiểu tin tức rồi.

Nghiêm Di cố ý im hơi lặng tiếng lẻn vào trong trướng, ôm chầm lấy Tần Du Du đang vẽ bản vẽ.

"A!" Tần Du Du đang hết sức chăm chú bị hắn hù dọa nẩy người lên.

Trò đùa dai xấu xa này đổi lại đón nhận phản ứng hung dữ một chút của mỹ nhân, Nghiêm Di không chút để ý ôm nàng tới trên giường, muốn làm chuyện xấu.

Vất vả cả một ngày, có thể ôm mỹ nhân trắng mềm thơm ngát, tự thưởng mình thật tốt. Những ngày tốt đẹp hắn đã nghĩ suốt mấy tháng, rốt cuộc có thể biến nó thành sự thật rồi.

"Không, không được!" Tiểu thê tử bị hắn hôn đến thở hồng hộc, mắt to ngập nước chớp chớp quyến rũ, xấu hổ, buồn bực. Nghiêm Di càng nhìn càng yêu, quyết định không nhìn thấy chống cự của nàng, làm hết chuyện xấu đã.

"Ta, ta đến tháng, ngươi đừng..." Tần Du Du bị đôi tay dịu dàng của hắn khiến cả người nóng lên, nhưng vẫn rất kiên trì từ chối.

Nghiêm Di nghe hiểu lời nói của nàng, buồn rầu không thôi, dừng công kích nhiệt tình lại, nhưng vẫn chưa hết hy vọng, không chịu rời khỏi người nàng.

"Ngươi đừng lên đi, nặng quá." Tần Du Du đẩy đẩy hắn nói.

Nghiêm Di không tình nguyện ngồi dậy, kéo nàng vào lòng. Đưa tay xoa xoa bụng nàng, dịu dàng vỗ về hỏi: "Có không thoải mái chỗ nào không?"

Hắn cảm thấy rất buồn bực, nhưng lại chỉ có thể chịu đựng thôi.

"Khá tốt." Tần Du Du có chút xấu hổ, bắt lấy bàn tay hắn. Không cho hắn tiếp tục lộn xộn nữa.

"Trong quân không tiện lắm, tạm thời cũng không tìm được người hầu hạ, nàng cần gì cứ nói với Lương Lệnh. Quá xấu hổ, nói với ta cũng được." Nghiêm

https://thuviensach.vn

Di hôn lên gáy nàng một cái, nhẹ nhàng nói.

Vương phi theo quân mang theo thần binh, vũ khí lợi hại gì mọi người không ai biết, nhưng đại tướng dưới tay Nghiêm Di ai cũng có thể cảm giác được, vương gia khác với lúc trước.

Ít nhất khuôn mặt không căng cứng đến dọa người như vậy, ánh mắt cũng không sắc bén như sát thần giáng thế nữa, lúc mọi người thảo luận quân vụ với nhau, áp lực giảm đi nhiều lắm.

Tần Du Du lại cảm thấy Nghiêm Di trở nên càng nhẹ nhàng, càng chăm sóc, càng đáng sợ hơn, khiến nàng không chỉ một lần tự lung lay quyết định chính mình, gần như nhịn không được quá vô dụng buông vũ khí đầu hàng.

Cho dù nàng không ngừng nhắc nhở mình những việc xấu Nghiêm Di từng gây ra, hiệu quả cũng không còn quá rõ rệt nữa.

Nàng bắt đầu nghi ngờ, sau này mục đích nàng đạt được rồi, có thật sự bỏ được, rời khỏi Nghiêm Di được không nữa.

"Cũng năm ngày rồi, Tiểu Khôi vẫn chưa tỉnh, nó thật sự không sao chứ?" Tần Du Du quyết định nói sang chuyện khác, không cho loại không khí quá thân mật này tiếp tục nữa.

Tiểu Khôi không hề nghi ngờ là đề tài khiến Nghiêm Di mất hứng nhất.

"Nó có thể bị gì chứ? Đói bụng tự nhiên tỉnh thôi, thật không biết nàng giữ nó lại làm gì, một chút tác dụng cũng không có, chỉ biết ăn với ngủ thôi." Nghiêm Di khinh bỉ Tiểu Khôi lần thứ 101.

Tuy huyết thống mãnh thú thượng cổ rất quý hiếm, nhưng giống Tiểu Khôi như vậy, ngoại trừ lúc thăng cấp có vài giây phút uy vũ ra, bình thường ngay cả sủng vật bình thường cũng không bằng, lại có tác dụng gì chứ?

Cho dù sau này nó thăng cấp trở thành thánh tôn cấp mười, có lẽ cũng giống Đại Chủy thôi, ngoại trừ biến thành người ra, sức mạnh tăng lên không được mấy phần.

Đại Chủy còn biết tiếng chim chóc, có thể tìm hiểu tin tức, cho dù không phun lửa được cũng có chút tác dụng, Tiểu Khôi thì sao? Quả thật đúng là không biết tí gì! Thích khóc thích cãi, sức ăn kinh người, còn muốn người dỗ dành, cưng chìu.

https://thuviensach.vn

Điều đáng giận nhất, nó còn thích nắm lấy hết cơ hội, tranh giành sự thu hút lực chú ý của Tần Du Du với hắn, chỉ cần nó tỉnh lại, hắn muốn thân thiết với Tần Du Du một chút cũng ngàn khó vạn khổ.

Hắn là phu quân của Du Du, thế mà suy bại đến tình cảnh phải tranh giành tình cảm với một linh thú phế vật, càng khiến người giận sôi là hắn thế mà gần như toàn thua con thỏ đó.

Con thỏ chết tiệt đó vừa khóc lên, Tần Du Du lập tức sẽ ném hắn đi, qua dỗ dành nó.

Giống như lúc này, hắn mới nói con thỏ ngu ngốc đó hai câu mà thôi, Tần Du Du lập tức lạnh khuôn mặt nhỏ nhắn xuống: "Ta đã hứa sẽ vẫn săn sóc nó, Tiểu Khôi ngoan lắm, nó có ích hay vô dụng ta đều thích nó. Không phải ai cũng giống ngươi chỉ biết lợi dụng người, vật có ích thôi."

Đây là muốn cãi nhau với hắn.

Nghiêm Di ham muốn không được thỏa mãn, cơn giận tăng vọt, một lúc không nhịn được đưa tay nắm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn nói: "Nàng cũng hứa với ta rồi, sẽ ở bên cạnh ta, giúp đỡ lẫn nhau, đến chết không đổi, kết quả thì sao?"

"Ta cứ quỵt nợ, không giữ lời đó thì thế nào? Chỉ cho phép ngươi gạt ta thôi ư?!" Tính tình được chìu chuộng, ngang ngược phát tác, cũng lười phân biệt đúng sai với Nghiêm Di.

Chương 181: Thật thật giả giả

Nghiêm Di trừng mắt nhìn Tần Du Du, không biết nên tức giận hay buồn cười đây, hai người quả thật giống như hai đứa trẻ đang cãi nhau.

Tần Du Du tuổi còn nhỏ, nuông chìu, tùy hứng cũng đành vậy, hắn sao lại ngây thơ, so đo với nàng làm gì?

Hơn nữa...

"Nàng cố ý chọc ta tức giận, muốn cãi nhau với ta có phải không?" Nghiêm Di bình tĩnh trở lại, rất nhanh phát hiện ra điều không đúng.

"Hừ!" Tần Du Du quay mặt đi, không để ý tới hắn.

https://thuviensach.vn

"Nàng đang sợ." Nghiêm Di mỉm cười ôm chặt nàng vào lòng, vuốt vuốt nhẹ mấy cái.

"Nói xằng nói bậy gì đó! Ta có gì phải sợ chứ?" Tần Du Du ngoài mạnh trong yếu, mạnh miệng phản bác.

Nghiêm Di cúi đầu hôn lên mi tâm nàng một cái, nâng cằm của nàng lên, nhìn ánh mắt nàng nói: "Nàng sợ ta đối xử tốt với nàng, sợ chính nàng mềm lòng."

"Ngươi, ngươi cứ tự đại tiếp đi, ta không thèm để ý ngươi." Tần Du Du nói xong một tràn, đẩy Nghiêm Di ra, mặc hắn khiêu khích thế nào cũng không chịu nói chuyện với hắn.

Thật là trẻ con! Nghiêm Di lắc lắc đầu, có chút cam chịu tự đi tắm, thay y phục, mấy buổi tối nay chỉ có thể nhịn thôi.

Đại Chủy với Trú Vân Phi suốt đêm tìm hiểu sắp đặt quân Li quốc không sai biệt lắm, Nghiêm Di xác nhận không có sai sót, giữ trưa hôm sau triệu tập chúng quan tướng chuẩn bị ngày mai khởi hành.

Đêm đó Nghiêm Di phái đa số cao thủ tập hợp thành đội tiên phong vào núi "dọn dẹp" tai họa ngầm, phòng ngừa đối phương dùng lửa đốt núi.

Tiểu Khôi lúc chiều có tỉnh lại, phát hiện mấy ngày mình mê man tu vi tăng nhanh còn chưa kịp vui mừng, liền phát hiện chủ nhận lại bị Nghiêm Di dụ dỗ cùng ăn, cùng ngủ với hắn.

Tiểu Khôi òa lên khóc lớn, kể lại cơ ác mộng của nó, trong mơ lúc tỉnh lại không thấy Tần Du Du, nó bị Nghiêm Di ném tới xa thật xa, rốt cuộc tìm không thấy Du Du của nó.

Cảnh tượng trong mơ nó tả rất đáng sợ, khiến bản thân sợ tới mức khóc rống, chảy nước mắt.

Tần Du Du đau lòng ôm nó vỗ về, cả một ngày, cuối cùng vẫn là Trú Vân Phi chịu không nổi tiếng khóc khủng bố của Tiểu Khôi, vào núi hái mấy chục kí nấm về. Mới khiến Tiểu Khôi vội vàng ăn, tạm thời ngừng khóc thét.

Tiểu Khôi hóa đau buồn thành sức ăn, ăn sạch sành sanh mấy chục kí nấm đó, rốt cuộc ợ lên đã ăn no, nằm bò vào lòng Tần Du Du ngủ say.

https://thuviensach.vn

Trước khi ngủ còn không quên tỏ ra đáng thương, yêu cầu Tần Du Du phải ôm nó, nó tỉnh lại người đầu tiên nhìn thấy phải là nàng.

Trú Vân Phi lau một lớp mồ hôi lạnh, trở về cùng Đại Chủy tiếp tục chấp hành nhiệm vụ.

Trên đường nó nhịn không được buồn bực, kể khổ với Đại Chủy: "Chủ nhân chưa từng làm chuyện xấu gì với Tiểu Khôi, vì sao Tiểu Khôi cứ chán ghét chủ nhân chứ?"

Nghiêm Di quả thật chưa từng không tốt với Tiểu Khôi, tuy chưa từng nói mấy câu khen ngợi gì với nó, nhưng nó muốn ăn gì gần như là muốn gì có đó. Nghĩ lại hai đứa Tiểu Khôi và Đại Chủy, nói tụi nó ăn hơn phân nửa là của Nghiêm Di cũng không nói quá đâu.

Mấy ngày trước Tiểu Khôi nói muốn ăn Huyền Mặc Hoạt Linh Chi, Nghiêm Di trong trạng thái chân khí không ổn định suốt đêm đi tìm cho nó, tuy rằng nguyên nhân chủ yếu trong đó là vì Tần Du Du, nhưng cuối cùng được lợi là Tiểu Khôi mà. Nó sao lại không thể thay đổi một chút với chủ nhân chứ?

Đại Chủy miễn cưỡng vuốt lông chim trên người, hừ nói: "Tiểu Khôi là nó thích nghe người ta khen ngợi, trước kia Tề Thiên Nhạc cả ngày khen nó đáng yêu, là con thỏ thông minh nhất, ngoan ngoãn nhất thiên hạ, dỗ dành nó đến tâm cũng nở hoa, xem Tề Thiên Nhạc giống như cha. Còn Phong Quy Vân, cũng thường khen Tiểu Khôi đáng yêu. Thói quen chìu theo nó. Ngươi xem nó đối với Phong Quy Vân thân thiết đó, mở miệng là 'Vân ca ca'."

"Chủ nhân ngươi thì sao? Luôn có thái độ khinh thường nó, không nói nó béo, nói nó ngu ngốc thì ghét nó vô dụng, nó đương nhiên không vui rồi. Hơn nữa chủ nhân ngươi không phải muốn ở chung với Du Du sao? Hắc hắc. Hắn chán ghét, khinh bỉ Tiểu Khôi như vậy, Tiểu Khôi đương nhiên sẽ cảm thấy Du Du nếu ở chung với hắn, sớm muộn gì cũng sẽ chịu ảnh hưởng, cũng không thích nó, cho nên nhân lúc lực ảnh hưởng của hắn lên Du Du còn chưa có gì. Trước diệt trừ sạch sẽ nhân tố nguy hiểm này đã."

Đại Chủy hiếm khi có lòng tốt, hơn nữa Đại Chủy đối với Nghiêm Di cũng không chống cự như Tiểu Khôi vậy. Nếu Du Du thích hắn, vậy không ngại nhờ Trú Vân Phi nhắc nhở hắn chút chuyện.

https://thuviensach.vn

Đại Chủy thực tế hơn Tiểu Khôi, Nghiêm Di tuy miệng lưỡi xấu xa, sẽ không nói lời hay ho gì, nhưng cho nó lợi ích cũng rất tốt, nó đương nhiên sẽ không giống Tiểu Khôi, bài xích Nghiêm Di liên tục như vậy.

"Con thỏ cái với nữ hài tử đều như nhau, đều thích nghe lời hay, phải dỗ dành!" Đại Chủy tổng kết nói.

Nghiêm Di cũng rất dỗ dành Du Du, cố tình lại không chịu nói lời khen Tiểu Khôi.

Trú Vân Phi hiểu rõ, quyết định trở về bắt đầu cố gắng khen ngợi, lấy lòng Tiểu Khôi, giúp chủ nhân dụ dỗ con thỏ cái khó trị này.

Lại một đêm nữa vội vàng qua đi, chỉ có một vài người biết vùng núi rừng nhìn như yên bình đó đã mai táng mấy trăm tính mạng, tất cả binh lính Li quốc có trách nhiệm ở trong núi rừng đốt lửa đều bị tiêu diệt, toàn bộ than củi, dầu hỏa đều bị thu về, nhóm tử sĩ ẩn núp trên đường nhằm khởi động cơ quan sát thương lớn cũng bị cao thủ đột nhiên xuất hiện vây giết từng người.

Sáng sớm hôm sau, đội ngũ công binh bắt đầu đốn cây mở đường, sau ba ngày, đại quân Nghiêm Di không chút thương tổn nào xuyên qua vùng núi rừng vốn sát khí tràn đầy, trực tiếp đánh giết tới thành trấn phía tây của Hồ Châu.

Tầng tầng lớp lớp quân bố trí của Li quốc tuyên bố thất bại, không chờ được tin đốt cháy đại quân Nguyệt quốc thành công, lại nhận được tin dữ bị vây bốn phía.

Quân trấn giữ thành trấn đối mặt với mấy chục đại pháo bao vây thành, đưa tối hậu thư, một ngày chưa đầu hàng sẽ nã pháo bắn phá, vốn còn đang do dự.

Khi Nghiêm Di sai người bắn một phát pháo hướng về phía cửa thành, trên thành cách cổng thành không xa trực tiếp nổ ra một cái lổ cháy đen thật lớn, phòng thủ bên trong thành trong một canh giờ liền mở cửa thành đầu hàng.

Nghiêm Di dẫn đầu quân đội tinh nhuệ và thành, theo quy định lúc lên đường tới nay, giam giữ tướng lãnh, quan viên cao cấp, tịch thu vũ khí, áo giáp của quân phòng thủ, đổi quân đội thủ thành bằng quân đội Nguyệt quốc, còn lại tất cả như cũ, hai mươi vạn đại quân cùng đa số đóng quân ngoài thành, nghiêm lệnh trên dưới toàn quân không được quấy nhiễu dân chúng, không được đánh

https://thuviensach.vn

cướp, từ trong kho thành trấn lấy ra hơn nửa số gạo, lương thực, tiền bạc, đồ vật bổ sung cho quân, làm phần thưởng cho tướng sĩ.

Tần Du Du cũng ở trong phủ thành chủ thành trấn, Nghiêm Di lo lắng người hầu ban đầu ở thành chủ phủ, vẫn chỉ để Lương Lệnh cùng mấy thái giám hầu hạ trong phủ thôi.

Trú Vân Phi chuyên tâm muốn lấy lòng Tiểu Khôi, mỗi ngày trên đường phố mua về các loại thức ăn mới mẻ, ngon miệng, đẹp mắt về cho nó ăn, vắt óc tìm kế muốn khen ngợi, tán dương nó, Tiểu Khôi tuy vẫn tràn ngập ác cảm đối với ngựa như trước, nhưng nó ăn rất nhiều món ngon, nghe rất nhiều lời khen, rốt cuộc cố gắng không châm chọc, khiêu khích Trú Vân Phi nữa.

Tần Du Du ở lại trong trấn ba ngày, Đại Chủy rãnh rỗi không có việc gì, nên ra ngoài dạo chơi, hỏi thăm tin tức lớn nhỏ về kể với Tần Du Du, Tiểu Khôi nghe.

Ngày hôm đó nó ra cửa sớm, giữa trưa liền bay trở về, nó mang về tin tức, Phong Quy Vân nói người của Phong gia có thể đã nhận được tung tích thật sự của Thiên công Thánh thủ Tề Thiên Nhạc, đang đưa đám người Húc Quang Thánh tử của Phụng Thần giáo đi về phía một nước nhỏ ở phương nam.

Đại Chủy sáng sớm ra cửa trong lúc vô ý phát hiện ký hiệu đặc biệt của Phong Quy Vân ở chợ, trong lòng nó tò mò vì thế bay qua nhìn, kết quả liền gặp được Phong Quy Vân, hắn hiện giờ đang ở tạm trong viện một nhà dân ở phía nam thành trấn.

Hắn không trực tiếp tới cửa tìm mà dùng cách thức phức tạp này liên lạc với bọn họ, là sợ bị Nghiêm Di phát hiện.

Tần Du Du và Đại Chủy nghĩ sơ sơ liền hiểu được lo ngại của Phong Quy Vân.

Nghiêm Di vẫn kín đáp theo dõi hướng đi những người quan trọng của Phụng Thần giáo và Tây Hà Phong thị, tin tức này hắn không thể không biết. Nhưng lúc này, hắn về công về tư cũng sẽ không dùng nhiều tinh lực lắm cho việc này, càng không thể để Tần Du Du đi tìm sư phụ, cho nên để tránh phiền toái, hắn có lẽ sẽ nghĩ muốn dùng mọi cách giấu diếm, không cho Tần Du Du biết chuyện.

https://thuviensach.vn

Phong Quy Vân rời đi chỉ mới mấy ngày, bỗng nhiên quay về, Nghiêm Di nhất định có thể đoán được hắn đến để bí mật báo tin, hắn nếu trực tiếp đến cửa phủ thành chủ cầu kiến, chẳng những không thể nhìn thấy Tần Du Du, còn có thể bị người của Nghiêm Di theo dõi chặt chẽ hơn, đề phòng hắn nói tin tức đó cho Tần Du Du.

"Tin tức này không biết có bao nhiêu là thật, sợ nhất đó là tin đồn của Phụng Thần giáo tung ra, muốn dụ ngươi ra ngoài bắt lại." Đại Chủy có chút phiền não, vỗ vỗ cánh mấy cái.

Điều đó cũng rất có thể!

Nếu là lúc trước, Tần Du Du sẽ nhờ Nghiêm Di giúp nàng xác nhận tin tức sau đó mới quyết định phải làm gì, nhưng hiện tại... Nàng còn có thể tin tưởng Nghiêm Di không?

"Nghiêm Di nói sau hôm nay sẽ khởi hành rời khỏi thành trấn, ta ngày mai nghĩ cách đi gặp Vân ca ca một lần, cùng hắn ta bàn bạc một chút nên làm gì bây giờ." Tần Du Du quyết định nói.

Đại Chủy cũng hiểu được chỉ có thể như vậy trước, vì thế bay đi báo tin cho Phong Quy Vân, hẹn nơi gặp mặt.

Sáng sớm hôm sau, Tần Du Du lấy cớ trong quân nhiều ngày rồi, muốn ra vửa đi dạo phố, Nghiêm Di có chút lo lắng để Trú Vân Phi cùng đi với bọn họ mới cho nàng đi.

Tần Du Du và Phong Quy Vân hẹn ở trong một hiệu y phục nổi tiếng trong thành, nàng muốn thử y phục, Trú Vân Phi không thể theo sau, Tiểu Khôi lôi kéo nó, tỏ vẻ muốn nó giúp mình chọn vải vóc.

Ngoại hiệu y phục này có không biết bao nhiêu ám vệ ẩn nấp, Tần Du Du muốn lẻn đi cũng không phải chuyện dễ dàng.

Hơn nữa Trú Vân Phi luôn nhớ nhìn chằm chằm vào Tiểu Khôi cũng thế, dù sao Tần Du Du không thể bỏ lại Tiểu Khôi mà đi được, cho nên Tần Du Du chỉ đi vào thôi.

Tần Du Du đi theo tiểu nha hoàn trong y phường đến tiểu sương phòng phía sau, Phong Quy Vân quả nhiên đã chờ ở đó rồi.

https://thuviensach.vn

Hắn ta thấy Tần Du Du liền đứng lên nói: "Du Du, tin tức của Phong gia là do cha ta lén truyền ra, tính chân thật có hơn bảy phần, người của Phong gia xuất phát đã năm ngày rồi, với tốc độ đó, đoán chừng nhiều nhất bảy, tám ngày sẽ tới Nam Phổ quốc. Nghe nói sư phụ muội hình như bị thương quá nặng, không nhớ rõ chuyện trước đây, được một phú thương Nam Phổ quốc cứu. Ông ấy giúp vị phú thương đó làm vài món đồ mới lạ, được trình diện quốc quân Nam Phổ quốc ở đó, trùng hợp bị người của Hạ Vân Phong Văn thị phát hiện, mới truyền ra lời đồn."

Người của Văn thị có bức vẽ Tề Thiên Nhạc trong tay, với lại từng truyền lệnh các phân bộ tìm tung tích của Tề Thiên Nhạc, chuyện nhận ra Tề Thiên Nhạc cũng rất bình thường.

Nam Phổ quốc từ nơi này đi, Tần Du Du cho dù hiện tại xuất phát, chạy hết tốc lực cũng phải mười ngày sau mới có thể đuổi tới.

"Nếu không ta đưa Đại Chủy đi trước đuổi theo, nghe ngóng tin tức rõ ràng rồi từ từ tính kế tiếp theo?" Phong Quy Vân đề nghị nói.

Điều này đúng là cách không tệ... Tần Du Du đang định đồng ý, bỗng nghe tiếng Nghiêm Di nói: "Không được. Chẳng thà ngươi ở lại đây, nói cho bổn vương, người của Phụng Thần giáo rốt cuộc định làm gì?"

Theo tiếng nói, Nghiêm Di đẩy cửa vào, đi mấy bước đến bên cạnh Tần Du Du, lạnh lùng nhìn Phong Quy Vân.

https://thuviensach.vn

Chương 182: Nguy hiểm do tức giận nhất thời

"Ngươi, ngươi sao lại ở đây?" Tần Du Du kinh ngạc.

Vẻ mặt Phong Quy Vân phức tạp nhìn Nghiêm Di, sau đó nhìn thoáng qua Tần Du Du, làm như muốn nói lại thôi.

"Theo ta trở về." Nghiêm Di nắm lấy tay Tần Du Du muốn đưa nàng rời đi.

Mọi hành vi cử chỉ của Tần Du Du đều có người phụ trách báo lại, nàng chưa bao giờ thích đi dạo phố như thế, càng không có bao nhiêu tính nhẫn nại chọn lựa y phục, Nghiêm Di nghe nói nàng đưa ba linh thú muốn đi hiệu y phục liền phát hiện không đúng.

Tu vi Húc Quang Thánh tử không tệ, hành tung của hắn ta rất khó xác định chính xác được, nhưng những người Tây Hà Phong thị gần nhất cũng không có hành động khác thường gì quá lớn, tin tức của Phong Quy Vân có thể đã lừa được Tần Du Du, nhưng không lừa được hắn đâu.

"Không về." Tần Du Du tuy không xác định được tin tức của Phong Quy Vân là thật hay giả, nhưng nàng nếu cứ như vậy bị Nghiêm Di đưa đi, Phong Quy Vân nhất định lành ít dữ nhiều.

Nếu phải chọn, nàng tình nguyện tin tưởng Phong Quy Vân, ít nhất hắn ta chưa từng lừa gạt nàng, mà Nghiêm Di vốn không từ thủ đoạn, chuyện gì cũng có thể làm.

"Lời hắn ta nói đều là giả, gần đây Tây Hà Phong thị không có hành động khác lạ nào cả." Nghiêm Di trầm giọng nói.

Tần Du Du không để ý tới hắn, chỉ quay đầu nhìn về phía Phong Quy Vân.

Phong Quy Vân cười khổ một tiếng: "Ta quả thật không có chứng cứ chứng minh lời ta nói, ta vốn cũng không định đưa Tần Du Du đi mạo hiểm, Thánh Bình Thân vương nếu không tin lời của ta, cũng không còn cách nào, ta tự đi thám thính với Đại Chủy hiểu rõ rồi tính tiếp vậy."

Hắn ta đã đề nghị như vậy trước khi Nghiêm Di xuất hiện, Tần Du Du thấy hắn như thế, càng tin tưởng lời hắn ta nói là thật, nàng dùng sức bỏ tay Nghiêm

https://thuviensach.vn

Di ra nói: "Ngươi không muốn ta tìm thấy sư phụ thì thôi, người khác giúp ta ngươi cũng không cho sao?"

Thế rõ ràng là tin Phong Quy Vân mà không tin hắn, Nghiêm Di tức giận đến xanh mặt, lạnh giọng nói: "Đại Chủy theo hắn đi, bị rơi vào tay người của Phụng Thần giáo, tiếp theo chính là nàng. ngươi khác tùy tiện lừa gạt, nàng cũng tin. Nhắc đến sư phụ nàng nên cái gì cũng không quan tâm, đầu óc nàng đã bỏ ở đâu rồi!" Tần Du Du tức giận: "Đúng vậy, ta chính là dễ lừa vậy đó! Ta tình nguyện để người khác lừa, cũng không muốn lại bị ngươi lừa!" Nói xong kéo Phong Quy Vân qua, xoay người bước đi.

Mắt thấy Tần Du Du bước qua bên người, tay Nghiêm Di hơi hơi động, cuối cùng vẫn không chịu vươn tay ra.

Nữ nhân đúng là không biết sống chết! Hắn đối với nàng tốt thế nào cũng vô ích, nàng nếu không tin hắn, thà đi tin tên Phong Quy Vân rõ ràng có vấn đề đó, cũng không chịu tin phu quân kết tóc là hắn.

Nàng một khi đã vô tình như vậy, hắn cần gì mặt dày mày dạn giữ nàng lại? Nàng chẳng những sẽ không cảm kích hắn. Hơn nữa lại càng căm ghét hắn hơn, khinh thường hắn hơn, càng tùy ý chà đạp lên tình ý của hắn thôi.

Hai tay Nghiêm Di nắm chặt thành quyền, xoay người... Bước đi, không thèm nhìn bóng dáng tuyệt tình của Tần Du Du đi xa nữa.

"Chủ nhân, phu nhân mang theo Đại Chủy, Tiểu Khôi đi rồi. Ta, ta đi tìm bọn họ về." Giọng nói Trú Vân Phi lo lắng vang lên bên tai.

"Không cần, cứ để bọn họ đi đi." Nghiêm Di giống như nói với Trú Vân Phi cứ như nói với chính mình.

"Nhưng mà..."

"Trở về quân doanh ngoài thành đi." Nghiêm Di đờ đẫn xoay người, mang Trú Vân Phi đi khỏi hiệu y phục, nhanh chóng đi theo hướng ngược lại với Tần Du Du.

Trấn tây thành là trấn quan trọng của Hồ Châu, thành trì lớn thêm dân cư đông đúc, tâm tình Nghiêm Di buồn bực cũng không biết đi bao lâu, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn. Lại phát hiện mình không biết sao lại chạy tới trước cổng thành.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du cùng hắn cãi nhau như thế, nhất định cùng Phong Quy Vân dứt khoát rời đi, giờ phút này cho dù còn chưa ra khỏi thành, e rằng cũng nhanh. Nàng chỉ cần rời khỏi trấn tây thành. Hắn muốn gặp nàng liền muôn vàn khó khăn, không nói nàng có thật sự rơi vào tay Phụng Thần giáo hay không, cho dù nàng may mắn trốn thoát được, e rằng cũng sẽ không lại xuất hiện trước mặt hắn nữa.

Nếu hắn buông tay. Tình cảm vợ chồng giữa hắn với Tần Du Du liền thật sự cắt đứt rồi, mặc kệ nàng sống hay chết. Cuộc đời này có thể không có ngày gặp lại...

Trong lòng Nghiêm Di bỗng nhiên nảy sinh một cảm giác khủng hoảng mãnh liệt.

"Truyền lệnh của ta, mọi cửa thành lớn nhỏ ở trấn tây thành lập tức đóng lại, không được làm trái!" Tiếng hét lớn vang vọng toàn thành, không suy xét kỹ đã bật thốt ra.

Quan quân trấn giữ cổng thành đều là thân tín của Nghiêm Di, chợt nghe tiếng thét lớn như sấm sét, tưởng trong thành xảy ra chuyện lớn gì, vội vàng phân phó linh dưới quyền đóng chặt cổng thành lại.

Đáng tiếc vẫn muộn một chút, Nghiêm Di rất nhanh nhận được báo, ngay trước lúc hắn truyền lệnh đóng cổng thành, Tần Du Du và Phong Quy Vân đã ra khỏi trấn tây thành rồi.

Hình dáng, mặt mũi của Tần Du Du và Phong Quy Vân xuất chúng, rất nhiều lính thủ thành đều nhớ sâu sắc.

Biết được tin tức này, tim của Nghiêm Di trong nháy mắt giống như bị đào một lổ lớn, ngốc người đứng trong phủ thành thủ ngơ ngẩn, không nói gì.

Tần Du Du theo Phong Quy Vân ra ngoài thành, mơ hồ còn có thể nghe thấy tiếng thét lớn của Nghiêm Di, bước chân không khỏi dừng lại, Đại Chủy bay đậu trên vai nàng, lẩm bẩm nói: "Thật ra hắn rất quan tâm ngươi."

Tiểu Khôi hừ một tiếng nói: "Du Du có ích cho hắn như vậy, hắn đương nhiên phải quan tâm rồi."

"Đừng nói nữa, chúng ta đi thôi." Tần Du Du lắc đầu tiếp tục đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

Phong Quy Vân một đường nhìn thấy mi mắt Tần Du Du rũ xuống, bộ dáng tinh thần sa sút, không nói gì, vẻ mặt thay đổi mấy lần, rốt cuộc một tay giữ chặt nàng đi trở về.

"Vân ca ca, huynh làm gì vậy?" Tần Du Du ngạc nhiên nhìn theo hắn.

"Du Du, thật có lỗi, là huynh lừa muội, cha huynh bị bọn họ bắt giữ, cho nên... Muội chạy nhanh về bên cạnh Nghiêm Di đi." Phong Quy Vân làm như đã ra quyết định rất lớn, nói một hơi.

Tần Du Du cùng Tiểu Khôi, Đại Chủy đang không biết phản ứng như thế nào, bỗng nghe thấy tiếng cười khẽ: "Phong Quy Vân, ta biết ngươi là người dễ lung lay, không chắc chắn mà. Nhưng trễ rồi, ha hả."

Tiếng cười dịu nhẹ như gió xuân, nghe vào tai Tần Du Du và Phong Quy Vân lại chỉ cảm thấy như rơi xuống vực sâu.

Là Húc Quang Thánh tử!

Tần Du Du phản ứng cực nhanh, một tay ném Tiểu Khôi đi, nói với nó và Đại Chủy: "Chạy mau!" Lập tức phát động cơ quan ám khí trên người, hướng về phía Húc Quang Thánh tử bắn tới.

Húc Quang Thánh tử nhiều lần thất bại trên người Tần Du Du rồi, đã không dám có chút khinh thường nào với nàng nữa, tung ra rất nhiều bột phấn mày xanh biếc óng ánh như sương, người cũng vội vàng lách người lui lại.

Cũng may hắn ta tránh nhanh, nếu không cho dù hắn đường đường một võ thánh cấp mười một, cũng bị đâm thành tổ ong rồi.

Cơ quan ám khí của Tần Du Du tuy lợi hại, gần nhất cũng vì giúp Nghiêm Di tán công, tu vi tăng lên cấp tám gần cấp chín, nhưng sức mạnh bản thân cách rất xa Húc Quang Thánh tử, có cơ quan ám khí tuy có thể gây bị thương đối phương, nhưng với công kích của đối phương, nàng lại ngăn cản không được, hơn nữa Húc Quang Thánh tử đã ra tay trước, dùng không chỉ là võ công chân khí, còn có khói độc!

Nàng và Phong Quy Vân vội vàng nín thở, có thể khói độc này quá lợi hại, chỉ dính trên da một chút liền bắt đầu phát tác, hai người đứng thẳng không được nữa, cả hai cùng ngã xuống đất.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, Đại Chủy giương cánh bay cao, Tiểu Khôi càng dùng chân chạy như điên, chạy trốn về phía trấn tây thành, tốc độ chạy trốn của hai linh thú cực nhanh, với lại không có chút do dự nào.

Theo lời Tề Thiên Nhạc dạy chúng nó, đã được dạy chính là --- gặp kẻ địch cường đại, chạy trốn thật xa trước, tìm người báo tin tìm sự giúp đỡ, hay tự bảo vệ tính mạng sau này muốn báo thù cũng được, dù sao cũng không được ở lại chịu chết, còn liên lụy thầy trò bọn họ phải phân tâm bảo vệ chúng nó.

Húc Quang Thánh tử tuy không dự đoán được chúng nó sẽ chạy trốn nhanh như vậy, nhưng lúc trước hắn từ miệng Phong Quy Vân biết được khả năng thám thính tin tức của Đại Chủy, Nghiêm Di lần này mang binh không chịu chút thương vong nào đã chiếm được trấn tây thành, còn có ngày đó Tần Du Du đột nhiên biến mất trong lãnh cung, nghĩ cũng biết là vì con chim chết này làm rồi.

Cho nên hắn ta đã sớm mai phục cao thủ ở gần đó đối phó với Đại Chủy, Tiểu Khôi ngoại trừ ăn không có khả năng nào khác, cho nên có thể không để ý tới, nhưng Đại Chủy phải ngăn chặn lại!

"Chạy đi đâu!" Một cái lưới lớn đen sì đột nhiên xuất hiện phía trước Đại Chủy, chụp lên đầu nó.

Lưới lớn này chính là dùng hỗn hợp tơ vàng đen và tơ tằm thần kéo thành dây thừng đan thành, là vật quan trọng trong bảo khố của Phụng Thần giáo, một khi bị mắc vào nó, ngay cả võ thánh cấp mười lăm cũng không có cách nào thoát ra.

Hai người cầm lưới đều là võ thánh cấp mười, động tác cũng không chậm hơn Đại Chủy bao nhiêu, Đại Chủy bối rối tránh né không kịp, đỉnh đầu sắp rơi vào lưới.

Hai gã võ thánh còn chưa kịp vui mừng, bỗng thấy Đại Chủy mở miệng, phun ra một cuộn lửa cháy, toàn bộ tấm lưới lớn bị cháy xém một chút, lưới vững chắc vô cùng thế nhưng lập tức bị đốt hơn một nửa.

"A!" Hai võ thánh phục kích Đại Chủy cũng kêu thảm thiết, hai tay cầm lưới lớn bị sức nóng từ lưới truyền thẳng đến bị cháy xém, không tự chủ bỏ lưới xuống lui lại mấy bước.

https://thuviensach.vn

Đại Chủy xuyên qua vết rách nát của lưới, xoay người muốn tiếp tục phun lửa, nhưng liên tục phun mấy hơi, chỉ phun được vài giọt nước bọt, không có nửa đốm lửa nữa.

Mắt thấy Húc Quang Thánh tử với hai võ thánh đó như hổ rình mồi chuẩn bị đối phó nó, Đại Chủy rốt cuộc bất đắc dĩ cắn răng một cái, xoay người, dùng tốc độ nhanh nhất bay vào trong trấn tây thành.

Với sức nó với Tiểu Khôi vốn không cứu được Tần Du Du, chỉ có thể đi tìm Nghiêm Di vậy.

Húc Quang Thánh tử đối với ngọn lửa lợi hại như thế do Đại Chủy đột nhiên phun ra cũng cảm thấy bất ngờ, nhưng nó cực kỳ nhanh, muốn bắt lấy hai linh thú đó đã không thể nào rồi, chúng nó nhất định lập tức đi tìm Nghiêm Di báo tin, việc cấp bách là lập tức đưa Tần Du Du và Phong Quy Vân rời xa khỏi đây.

Trấn tây thành tuy bị Nguyệt quốc đánh chiếm, nhưng phần lớn Hồ Châu vẫn là địa bàn của Li quốc, chỉ cần rời khỏi vùng trấn tây thành, Nghiêm Di lợi hại thế nào cũng không làm gì được.

Đại Chủy dùng toàn lực bay trở lại phủ thành chủ, nhào vào phòng lớn, mới nhìn thấy bóng dáng Nghiêm Di bắt đầu kêu to: "Cứu mạng, quác quác quác! Cứu mạng! Du Du, Du Du bị Húc Quang Thánh tử bắt đi rồi!"

Nghiêm Di bỗng ngẩng đầu lên: "Ngươi nói gì?!"

"Thành, thành tây... Chúng ta mới ra thành có lẽ hơn hai mươi dặm, Húc Quang Thánh tử liền xuất hiện ngay..." Đại Chủy thở hổn hển nói.

"Đưa ta đi!" Nghiêm Di nhảy dựng lên, liền từ cổng thành phía tây chạy nhanh đi, chờ hắn với Đại Chủy ra ngoài thành tới nơi lúc nãy gặp Húc Quang Thánh tử, Tần Du Du đã sớm không thấy bóng dáng.

Sắc mặt Nghiêm Di âm trầm như nước, Đại Chủy bay đến gần đó tìm chim chóc khác tìm hiểu tin tức, có lẽ chỉ biết Húc Quang Thánh tử mang theo Tần Du Du đi về phía nam, nơi đó có thể hơn trăm dặm chính là tòa thành trấn khác của Hồ Châu, đám người Húc Quang Thánh tử ở đó thay đổi khuôn mặt, có bao nhiêu tầng lớp quân đội, quan phủ Li quốc che dấu, muốn tìm bọn họ, không khác nào mò kim đáy biển.

https://thuviensach.vn

"Làm sao bây giờ?" Đại Chủy lo lắng bay vòng quanh Nghiêm Di mấy vòng.

Nghiêm Di dùng sức nhắm chặt mắt lại, bắt buộc mình phải tỉnh táo.

Húc Quang Thánh tử bắt Tần Du Du đi, đơn giản là muốn nàng làm con tin, còn có chính là ép hỏi bí mật của đại pháo thánh tổ, hoặc là bắt chế tạo vũ khí quân đội lợi lại cho bọn họ, bất cứ vì lý do gì cũng sẽ không dễ dàng làm thương tổn tính mạng của nàng.

Hắn nhất định có thể cứu nàng trở về!

Chương 183: Ngươi còn sống sẽ không dễ dàng

Tần Du Du không thể cử động bị Húc Quang Thánh tử mang theo chạy thẳng một đường, liền thấy phía trước một tòa thành thị, một xe ngựa ngừng bên đường tiếp ứng.

Nàng với Phong Quy Vân bị nhét vào trong xe, xe ngựa rất nhanh chạy vào trong thành, rẽ bảy quẹo tám vào một toàn đại trạch. Tiếp theo có người đến chia ra giúp hai người bọn họ dịch dung, đưa đến tòa phủ đệ khác.

Cơ quan ám khí trên người Tần Du Du bị thị nữ thay y phục cho nàng thu đi toàn bộ, Húc Quang Thánh tử cấm chế tu vi của nàng và Phong Quy Vân, nhìn nàng mỉm cười nói: "Sau này Thánh Bình Thân vương nhất định muốn tấn công thành trì này, ngươi nói ta nếu buộc ngươi vào đầu tường, hắn có gan lại dùng đại pháo thánh tổ bắn phá điên cuồng nữa không?"

"Không có gì không dám cả, nếu ngươi là hắn, có thể vì một nữ tử liền cam chịu bị quản chế khắp nơi không?" Tần Du Du lạnh lùng nói.

Nàng trên đường đã hoàn toàn tỉnh táo lại, mình rơi vào tình cảnh này, đúng lúc chứng minh lời Nghiêm Di nói là đúng, nàng quả thật tùy hứng khờ dại, vừa ngu ngốc lại dễ lừa.

Nàng thậm chí hy vọng Nghiêm Di tuyệt tình một chút, đừng tới cứu nàng, cũng đừng bị uy hiếp, nàng căm giận chính mình làm chuyện ngu xuẩn để người khác phải trả giá đắc.

https://thuviensach.vn

Húc Quang Thánh tử thú vị đánh giá vẻ mặt lạnh như băng của nàng: "Nữ tử khác đương nhiên là không, nhưng nếu nữ tử quan hệ đến tính mạng của ta, ha hả, vậy cần phải lo lắng rồi."

Tần Du Du tự biết ở trong tay hắn ta không có "món nào ăn ngon" cả, cũng lười khách khí với hắn ta, liếc mắt nhìn hắn ta nói: "Nên nói ngươi rất xem trọng ta, hay là đầu óc còn ngốc hơn cả ta đây?"

Húc Quang Thánh tử không bị nàng chọc giận, ngược lại cười tủm tỉm nói: "Đầu óc của ta sao lại ngu ngốc? Nghiêm Di dùng ngươi tán công, ngươi nghĩ rằng ta và ngươi không biết sao?"

"Cách thức tán công không nhất thiết chỉ có một, người lại không nhất định phải là ta, sư phụ ngươi không nói với ngươi sao?" Tần Du Du mạnh miệng nói.

Nàng không biết Giang Như Luyện đối với suối thánh trong cấm địa với quy định phiền toái biết bao nhiêu, nhưng ông ta nếu cũng luyện công pháp giống Nghiêm Di, có thể bình an đến bây giờ. Nghĩ đến ngoại trừ không phải dùng Bất Tử Lân Sương cải tạo một nữ tử thích hợp tán công cho ông ta, thì không nghĩ ra cách tán công nào khác.

Húc Quang Thánh tử cười cười, bỗng đưa tay sờ sờ mặt nàng một chút: "Giai nhân tuyệt sắc như thế, có thể giúp hắn tán công, giải quyết nỗi lo về sau, lại còn có khả năng cơ quan thuật giúp hắn đoạt thiên hạ, ta cá là hắn không buông bỏ được đâu."

Tần Du Du hiện đang trên tay hắn ta, lười nói thêm gì nữa, dù sao nếu Húc Quang Thánh tử thật sự để nàng trở thành con tin, nàng cũng không có cách nào ngăn cản cả.

Hơn nữa nàng cảm giác Húc Quang Thánh tử hình như có kế hoạch khác.

Ít nhất hiện tại Li quốc bị vây trong hoàn cảnh xấu như thế. Nếu đổi thành người khác bắt được đầu sỏ gây nên là nàng, nhất định nổi giận lôi đình, nghĩ cách xả giận trên người nàng rồi nói sau.

Bình tĩnh, lý trí một chút, cũng nên mau chóng ép hỏi nàng về bí mật đại pháo thánh tổ, thậm chí ép nàng mau chóng vẽ ra cơ quan quân dụng lợi hại. Chứ không phải ở trong này dù bận vẫn ung dung dùng lời nói trêu chọc đâu.

https://thuviensach.vn

Húc Quang Thánh tử nhìn lướt qua Phong Quy Vân bên cạnh đang trầm mặc, không nói gì, cười đến không có ý tốt: "Lần này có thể gặp lại vương phi nương nương. Còn phải cảm tạ vị Vân ca ca này của ngươi. Hiện giờ hắn với ta đã không có tác dụng gì nữa, coi như ta cho vương phi nương nương một ân huệ, vương phi nương nương muốn xử trí hắn thế nào cứ mở miệng."

"Ta muốn hắn thế nào cũng đều được chứ?" Tần Du Du thản nhiên liếc mắt về phía Phong Quy Vân.

Vẻ mặt Phong Quy Vân ảm đạm, nhưng không có mở miệng cầu xin tha thứ hoặc xin có ý định xin tha, việc đã đến nước này, hắn làm gì cũng không có ý nghĩ nữa.

"Đương nhiên, ngươi cho dù muốn ngàn đao róc xương hắn. Ta cũng nhất định cho ngươi toại nguyện." Húc Quang Thánh tử hào phóng nói.

"Thả cha con bọn họ bình an rời đi đi." Tần Du Du bình tĩnh nói.

Phong Quy Vân ngẩn ra, vẻ xấu hổ trên mặt càng đậm.

"Vương phi nương nương thật là tâm địa bồ tát, ngươi còn tin lời hắn nói? Ha hả, nếu ta nói phụ thân hắn vốn không có trên tay ta. Hắn là vì vị trí gia chủ Phong gia mới giúp ta lừa ngươi tới thì sao?" Húc Quang Thánh tử nhìn Tần Du Du, giống như đang nhìn một đứa ngu ngốc.

Tần Du Du thản nhiên cười nói: "Cũng thế cả thôi, dù sao bị lừa nhiều lần hay ít lần kết quả cũng giống nhau mà."

"Du Du, ta không..." Phong Quy Vân không biết trò lừa gạt của mình làm Tần Du Du thương tâm. Nhưng chuyện phụ thân bị giam giữ hắn quả thật không lừa nàng.

Tần Du Du nhìn hắn: "Thật ra huynh so với ta còn ngốc hơn, luôn đắn đo quá nhiều. Khiến chuyện đơn giản thành phức tạp. Ngày đó Nghiêm Di cứu ta đưa về thành Tử Dạ, huynh thật ra chỉ cần ở trên đường tìm một người không liên quan nào đó, quát to một tiếng với ta 'Đó là Thánh Bình Thân vương', ta cái gì đều biết được. Ở thành Tử Dạ, huynh biết rõ Nghiêm Di có ý với ta, huynh chỉ cần nói ra tìm sự che chở của hắn, sẽ không cần trốn đông trốn tây, e sợ bị người của Phụng Thần giáo bắt được. Huynh thấy hắn tận tâm kết giao với Kim gia, nên biết, hắn thật ra rất thích có thêm chút liên quan có thể kiềm chế lợi thế của ta."

https://thuviensach.vn

"Như lần này chẳng hạn, huynh cũng có thể nói thẳng cho ta biết cậu bị bọn họ bắt mất, khống chế huynh dẫn ta rời đi, Nghiêm Di biết tin này, nói vậy sẽ bày ra cạm bẫy bắt người lại, có hắn ở đó, muốn đưa cậu về gần như chính là nắm chắc rồi."

Tần Du Du giống như lập tức thay đổi thành người khác, lời nói dạy dỗ Phong Quy Vân có tình có lý, nói đến hắn á khẩu không trả lời được.

"Huynh nhìn thật thông minh, nhưng luôn do dự, suy nghĩ về mọi thứ, hơn nữa rất dễ khuất phục cường quyền, thật ra cùng lắm thì chính là một mạng thôi, đừng nói chỉ là một Húc Quang Thánh tử, ngay cả Giang Như Luyện cao thủ cấp mười tám thì thế nào? Hay là vì hắn ta tu vi cao, quyền thế lớn, có thể giết huynh mấy lần sao?"

Trong lòng nàng tuy lý giải khổ tâm của Phong Quy Vân, cũng tin hắn cuối cùng đổi ý muốn thả nàng là xuất phát từ thật lòng, nhưng đối với sự do dự, không chắc của hắn, hại mình rơi vào tay Húc Quang Thánh tử, cũng không thể không oán được.

Bốp bốp bốp!

Húc Quang Thánh tử vỗ tay vào nhau, cười nói: "Vương phi nương nương lời nói thật sắc bén, soi sáng ngàn dặm. Nếu ta nói, tất cả điều này từ thủy tới chung đều có một kết cục, Vân ca ca của ngươi hắn chưa từng phản bội ta, ngươi còn muốn thả cha con hắn đi nữa không?"

"Làm phiền các ngươi dùng trăm phương ngàn kế lừa gạt ta như thế, ta nếu không mắc mưu, chẳng phải là phụ lòng các ngươi vất cả một phen sao? Ngươi không cần dong dài, nếu ngươi muốn đổi ý không chịu thả người, cũng tùy ý ngươi." Tần Du Du tự giễu cười, quay mặt đi không mở miệng nói chuyện nữa.

Húc Quang Thánh tử có chút mất mặt, phất tay về phía Phong Quy Vân, trong nháy mắt tháo bỏ cấm chế trên người hắn, nói: "Ngươi đi đi, cha ngươi ở Phong gia, bọn họ muốn chơi trò gì, ta không xen vào."

Ý là, phụ thân của Phong Quy Vân bị người của Tây Hà Phong thị giam giữ, Húc Quang Thánh tử đồng ý buông tha bọn họ, nhưng người của Tây Hà Phong thị sẽ định làm gì khó mà nói lắm.

https://thuviensach.vn

Phong Quy Vân đứng lên, liếc mắt nhìn kỹ Tần Du Du một cái, xoay người rời khỏi nhanh chóng.

Húc Quang Thánh tử nghiêng đầu đánh giá Tần Du Du một lát, bỗng cười nói: "Ngươi so với trong tưởng tượng của ta còn thú vị hơn, sư phụ thấy hắn là càng thêm thích thú."

Trong lòng Tần Du Du vừa động, hay là tên tư tưởng biến thái này từ đầu thật sự xem trọng khuôn mặt cùng thân phận là nữ nhi của Phong Dao Cơ của nàng, thầm nghĩ hiến tặng nàng cho sư phụ của hắn?

Mặc kệ thế nào, chỉ cần không liên lụy Nghiêm Di, cũng xem là tin tốt, còn về chuyện sau khi gặp Giang Như Luyện vận mệnh của nàng sẽ thế nào, chỉ có thể đi bước nào tính bước đó vậy.

Nàng hiện tại chỉ sợ Nghiêm Di còn có Đại Chủy, Tiểu Khôi sẽ chưa từ bỏ ý định tới cứu nàng.

Nghe giọng điệu của Húc Quang Thánh tử, có lẽ cũng rõ ràng biết chỗ thiếu sót trong công pháp của Nghiêm Di, muốn dùng nàng làm mồi dụ, lại bày cạm bẫy nhắm vào hắn, gần như là chuyện tất nhiên.

Đại Chủy với Tiểu Khôi càng không cần nói, hai đứa tụi nó tự bảo vệ mình còn là một vấn đề, mù quáng chạy tới cứu màng chẳng khác nào chịu chết.

Trong lòng Tần Du Du gấp đến độ giống như bị chiên nướng vậy, trên mặt cố gắng tỏ ra bộ dáng điềm tĩnh, tự nhiên.

Nàng càng sợ hãi, Húc Quang Thánh tử càng vui mừng, nàng phải tỉnh táo lại, nghĩ xem chạy trốn bằng cách nào.

Trong trấn tây thành, tin tức vương phi bị Húc Quang Thánh tử bắt đi không ai biết cả, Nghiêm Di vừa xử lý chuyện trong quân nhanh nhanh, vừa truyền lệnh tất cả mật thám ẩn nấp ở Li quốc truy hỏi hành tung của Húc Quang Thánh tử.

Đại Chủy vốn định xuất phát đến thành Thôi Tuyết hỏi thăm tin tức, kết quả lại chậm chạp, không có tin tức của Tiểu Khôi bỏ chạy với mình.

Từ nơi gặp chuyện không may tới trấn tây thành chỉ có một đường thẳng, Tiểu Khôi cho dù mù đường thế nào cũng không thể lạc được, nhưng trong trấn tây thành phố xá ngang dọc, nó muốn tìm đến phủ thành chủ chỗ Nghiêm Di, làm được quá thấp.

https://thuviensach.vn

Nó cực ít lộ diện trong quân, mọi người cũng không biết vương phi có một con linh thú như vậy, trên đường nhìn thấy nó, chỉ biết là thỏ hoang trong bếp nhà ai chạy mất, sẽ không đặc biệt chú ý.

Nếu nó mở miệng hỏi đường, liền biết dân chúng bình thường chưa thấy qua linh thú sẽ bị dọa sợ rồi.

Đại Chủy nghĩ tới đó, gấp đến độ đình đầu bốc khói, kéo Trú Vân Phi tìm kiếm trong thành, rốt cuộc từ tin tức trong miệng một vài chim chóc, trong mớ hỗn tạp ở ngỏ tắt nhỏ phía đông thành tìm được nó.

Da lông trên người Tiểu Khôi dính đầy bùn đất, vừa nghe tiếng kêu của Trú Vân Phi và Đại Chủy liền từ trong đống hỗn độn đó nhảy ra, cũng quên sự chán ghét, e ngại chân thân ngựa của Trú Vân Phi, một đầu nhào vào lòng Trú Vân Phi lớn tiếng khóc lóc.

Tiểu Khôi nhìn thấy Du Du bị Húc Quang Thánh tử bắt đi, vội vã muốn trở về tìm Nghiêm Di cứu mạng, nó từ khe hở dưới cổng thành vào thành, kết quả lại lạc đường.

Dân chúng trên đường nhìn nó như nhìn một con thỏ mập mạp, nhiều người thét to muốn bắt nó về thêm món ăn.

Tiểu Khôi ngoại trừ hàm răng nanh khá sắc bén, miệng có thể nuốt vào vật lớn hơn mấy lần ra, không còn kỹ năng phòng thân khác, một đường chạy như điên trốn đông trốn tay mới né qua mấy người đuổi theo muốn ăn nó.

Nó chạy loạn một lúc, càng tìm không ra vị trí phủ thành chủ, nếu không phải Trú Vân Phi với Đại Chủy tìm ra nó, nó thật không biết nên làm gì bây giờ.

Tiểu Khôi vừa lo lắng, đau lòng, vừa sợ hãi, bất lực, ngay cả Đại Chủy bình thường có thể cho nó chút chủ ý cũng không có bên cạnh, ngắn ngủn nửa ngày, nó cảm thấy còn khổ sở, dài hơn cả mười năm.

Ngay lúc nhìn thấy Trú Vân Phi và Đại Chủy, Tiểu Khôi quả thật cảm thấy như tìm được đường sống trong chỗ chết, gặp được cứu binh, nhất thời như lũ quét, suốt đoạn đường ngắn chạy về phủ thành chủ, khóc ướt thân hồng y của Trú Vân Phi đến ướt đẫm.

Trú Vân Phi tuy cũng lòng nóng như lửa đốt, vẫn nhớ lời khuyên của Đại Chủy, cố gắng tìm hai câu an ủi, ca ngợi nói: "Ngươi có thể sống đến bây giờ rất

https://thuviensach.vn

không dễ dàng rồi. Bốn chân ngươi ngắn như vậy lại chạy trong thời gian ngắn từ đó hơn hai mươi dặm trở lại trong thành, thật sự là lợi hại!"

Chương 184: Ngựa được ủy thác lâm trận

Nếu không phải tình thế nguy hiểm, Đại Chủy thật sự sẽ nhịn không được cười phun.

Tiểu Khôi lờ mờ nghe Trú Vân Phi hình như đang khen ngợi nó, nhưng lời này càng nghĩ càng thấy không đúng nhỉ?

Cái gì nói nó còn sống không dễ dàng? Còn chân ngắn nữa chứ!

Tiểu Khôi vừa gấp vừa tức, ô ô nói: "Ngươi châm chọc ta! Đồ ngựa thúi, ngựa xấu xa, ngựa khốn kiếp! Oa hu hu hu!"

Miệng Tiểu Khôi tuy mắng Trú Vân Phi, nhưng không thu bốn chân ngắn ngủn bám trên y phục đo đỏ của Trú Vân Phi, nó còn muốn nhờ Trú Vân Phi đưa nó tìm chủ nhân, đợi khi tìm được chủ nhân, lại lén cắn Trú Vân Phi hai cái xả giận vậy.

Trú Vân Phi cũng biết mình có thể nịnh nọt con thỏ, trong lúc vô ý nói lời không nên nói, đành phải giống Tần Du Du bình thường an ủi Tiểu Khôi vậy, sờ sờ da lông bẩn trên người Tiểu Khôi, nói: "Chúng ta mau nhanh đi phủ thành chủ, tìm chủ nhân bàn bạc chuyện cứu phu nhân."

Đây là việc quan trọng nhất trước mắt của Tiểu Khôi, quả nhiên nó lập tức không cáu kỉnh nữa.

Nghiêm Di nhìn thấy bộ dáng Tiểu Khôi chán nản, chỉ nhíu nhíu đầu mày không nói gì, Tiểu Khôi nghĩ đến trước mắt còn phải xin tên khốn kiếp này cứu Du Du, cũng nhịn không giống lúc trước nói lời ác độc đối với Nghiêm Di.

Cuối cùng Nghiêm Di quyết định báo kế hoạch sớm hơn, để Đại Chủy tới thành Thôi Tuyết tìm hiểu tin tức trước, Trú Vân Phi cùng Tiểu Khôi, Nghiêm Di cùng nhau theo phía sau.

Đại Chủy trước khi đi lén tới bên cạnh Nghiêm Di nhỏ giọng nói: "Trên đường chiếu cố Tiểu Khôi một chút, đến lúc đó ngươi cứu Du Du về, nó cho dù

https://thuviensach.vn

không nói lời hay về ngươi, cũng sẽ không gây sự, tố cáo gì."

Nghiêm Di nhướng nhướng mày, không nói gì.

Đại Chủy biết hắn nghe lọt được, vỗ cánh bay về phía thành Thôi Tuyết.

Húc Quang Thánh tử từ sau khi bắt cóc Du Du, mục tiêu cuối cùng đương nhiên là đưa nàng đến tổng đàn của Phụng Thần giáo ở ngoài thành Thôi Tuyết, nơi đó có Giang Như Luyện tọa trấn, lại có đa số cao thủ của Phụng Thần giáo ở, mới có thể đảm bảo giữ được con tin quan trọng không bị cướp đi.

Nghiêm Di hận không thể lập tức cưỡi trên Trú Vân Phi đuổi tới thành Thôi Tuyết cứu Tần Du Du ra, nhưng lúc trước đã chuẩn bị ổn thỏa ngày mai sẽ tiến quân tiếp tục tấn công các thành trấn khác của Hồ Châu, nếu lúc này thay đổi quân lệnh, án binh bất động, chẳng những ảnh hưởng tới lòng quân, sĩ khí, lại chẳng khác nào nói với quân đội Li quốc là chủ tướng kẻ địch đã rời doanh. Chạy nhanh đến tấn công đi.

Để người của Li quốc bắt lấy cơ hội tốt ngàn năm có một này, dùng toàn lực đến đối phó nhánh quân chủ lực này của Nghiêm Di, cho dù bọn họ có đại pháo thánh tổ trong tay, cũng thế thôi, sẽ bị thương vong nghiêm trọng, tình thế vốn tốt sẽ hoàn toàn xoay chuyển.

Cho nên đánh hay là bị gác lại kế hoạch đánh đã sớm lập ra, hơn nữa phải tăng tốc độ tiến quân. Một lần phá được Hồ Châu, đánh dẹp toàn bộ lòng can đảm của Li quốc.

Nghiêm Di thế lực càng mạnh, bọn họ mới càng phải nhanh chóng đưa Tần Du Du ra để áp chế hắn, an toàn của Tần Du Du ngược lại càng bảo đảm.

Việc này, Trú Vân Phi phải nói mãi mới giải thích được với Tiểu Khôi. Tiểu Khôi thật ra biết Nghiêm Di rất để ý Tần Du Du, cho nên tuy trong lòng nóng như lửa đốt, cũng chỉ nhịn xuống, không có lòng dạ cáu kỉnh nữa.

Vì Nghiêm Di định tăng tốc phá được cả Hồ Châu. Cho nên vừa tới đại doanh đã vào trong chủ trướng cùng tướng sĩ và quan tướng quan trọng bàn bạc, điều chỉnh kế hoạch tác chiến, Trú Vân Phi thay hắn tuần tra cả đại doanh, Tiểu Khôi là đối tượng quan trọng cần bảo vệ, cho nên Trú Vân Phi để nó ngủ trong túi đeo trên thắt lưng mình, mang nó ra cửa luôn.

https://thuviensach.vn

Một khoảng thời gian ở chung lúc trước, Trú Vân Phi rất rõ việc làm và nghỉ ngơi của Tiểu Khôi, thời gian nó tỉnh táo trong ngày có lẽ chỉ có buổi sáng đến giữa trưa thôi, còn lúc chạng vạng. Thời gian còn lại nó không có chuyện gì đa số đều đang ngủ.

Theo cách nói của Tần Du Du, Tiểu Khôi ăn cái gì và ngủ chính là cách tu luyện của nó, lúc trước Trú Vân Phi ngầm cười nhạt. Cảm thấy nó lười thì cứ lười đi, còn lấy cớ làm gì.

Hôm nay mang Tiểu Khôi theo bên cạnh cả ngày, mới phát hiện Tần Du Du cũng không phải bao che cho tính lười biếng của Tiểu Khôi. Mà là thật sự như thế.

Bằng cảm ứng đặc biệt của linh thú, nó có thể cảm giác được rõ ràng, lúc Tiểu Khôi mê man, chân khí trong cơ thể lưu chuyển tốc độ trở nên nhanh hơn. Thậm chí so với thánh tôn cấp mười một là nó còn muốn mạnh hơn rất nhiều.

Nhưng khi tỉnh lại, tu vi của Tiểu Khôi quả thật cũng chỉ là cấp bảy, nhưng lại là yếu ớt của cấp bảy. Đại Chủy từng nói Tiểu Khôi ngoại trừ cắn người, ăn bất cứ cái gì, không có khả năng khác, hắn là nên tặng tên mình cho Tiểu Khôi mới đúng.

(Đại Chủy = miệng rộng)

Trên người Tiểu Khôi có phong ấn vô cùng mạnh ư? Chứ không phải nói xạo sao? Theo vài câu nói Trú Vân Phi nghe được, bên trong hai tụi nó, Đại Chủy là ngày đó nhờ cơ hội và duyên phận có được huyết mạch, tu vi của bản thân quá kém không thể khống chế, cho nên xin cao nhân giúp Đại Chủy phong ấn. Nó dầm thăng cấp, phong ấn cũng sẽ dần dần tháo bỏ.

Còn về Tiểu Khôi, huyết thống bẩm sinh của nó có một nửa là từ mãnh thú tham ăn thượng cổ, huyết mạch cường đại mà tinh khiết, loại huyết mạch mãnh thú này vốn không nên xuất hiện ở trần gian, nếu thực lực của nó toàn bộ phát huy, e rằng cả trần gian cũng chịu không nổi.

Nhưng nó lại cố tình xuất hiện, may mà trên người cũng có phong ấn cường đại khác thường? Nhưng trả giá chính là thực lực còn yếu hơn yêu thú, linh thú bình thường.

https://thuviensach.vn

Tu vi của nó đa số đều bị phong ấn cường đại trên người đó hấp thu, khiến nó chỉ khi thăng cấp hoặc là dưới tình huống nguy hiểm nào đó, mới có thể đột nhiên phát huy một chút thực lực bản thân.

Tiểu Khôi lần trước cắn nuốt Hạo Quang Thánh tử còn chưa phải thể hiện toàn bộ sức mạnh của nó đâu, mãnh thú tham ăn thượng cổ, nghe đồn cường đại nhất là lúc có thể cắn nuốt cả trời đất.

Trú Vân Phi nhân lúc Tiểu Khôi ngủ khò khò, cẩn thận bắt lấy nó, nhìn từ đầu đến chân một lần, lại không nhìn ra chút dấu vết khác thường, cường đại nào.

Vẫn là một con thỏ béo ụt ịt thôi, ngay cả đuôi cũng không có, lổ tai còn rất dài, rất lớn nữa.

Trú Vân Phi có chút tò mò xách tai Tiểu Khôi lên nhìn nhìn, Đại Chủy mỗi lần nhìn thấy nó nắm lổ tai Tiểu Khôi, liền lộ ra bộ dáng vô cùng quỷ dị, thậm chí vui sướng khi người gặp họa, khiến trong lòng nó sợ hãi, không dám lúc Tiểu Khôi tỉnh lại lộ ra chút xíu cử chỉ, e sợ nó lại khóc lớn, ầm ĩ.

"Du Du, ta đói..." Tiểu Khôi xoay xoay người, theo thói quen cọ cọ "người" bên cạnh, sau đó rung đùi, xoa mắt, bò lên người.

Trú Vân Phi vừa nghe nó mở miệng liền nhanh chóng thu tay về, cười gượng nói: "Ta đã gọi người đưa món ăn tới, rất nhanh sẽ có thôi."

Tần Du Du không có ở đây, nó nên chiếu cố tốt Tiểu Khôi, đến lúc phu nhân trở về, nhìn thấy Tiểu Khôi ăn ngon, ngủ kỹ nhất định sẽ vui mừng.

Tiểu Khôi nghe thấy giọng nam khác hoàn toàn với chủ nhân nó, mắt trừng lớn nhìn Trú Vân Phi, sau đó từng giọt từng giọt nước mắt lớn liền chảy xuống.

Trú Vân Phi vừa nhìn thấy nó khóc, nhất thời luống cuống tay chân, vừa quay xung quanh tìm khăn tay cho nó lau nước mắt, vừa vỗ về nói: "Ngươi không sao chứ? Đừng khóc, đừng khóc, thức ăn lập tức tới ngay!"

Con ngựa ngốc này thế mà nghĩ nó đói khóc hử, Tiểu Khôi tức giận, đau khổ nói: "Ta muốn Du Du, nàng đã hứa sẽ cả đời ở với ta, chiếu cố ta... hu hu hu."

Tiểu Khôi yếu ớt như vậy, thật đúng là vô cùng cần phải có người làm bạn, chiếu cố cho. Nhìn nó xem, mới rời khỏi bên cạnh Tần Du Du một lát liền lạc đường, còn bị quần chúng không rõ chân tướng đuổi giết, hoàn toàn là bộ dáng con thỏ thê thảm, hoảng sợ, như nhà có tang.

https://thuviensach.vn

Chương 185: Tình cảm không giống nhau

Linh thú bình thường cho dù là linh thú cấp một yếu nhất, cũng không vừa rời khỏi chủ nhân liền hỗn loạn đến như vậy, cũng khó trách nó không muốn xa rời Tần Du Du như vậy, sợ sự chú ý của chủ nhân đối với nó sẽ bị cướp đi, sợ sẽ bị vứt bỏ.

"Phu nhân nàng tạm thời không ở đây, ta chiếu cố ngươi cũng vậy thôi, lúc phu nhân không có ở đây, ta cũng sẽ vẫn bảo vệ ngươi." Trú Vân Phi thể hiện khí khái nam nhi, vỗ ngực cam đoan nói.

Tiểu Khôi chớp chớp mắt nhìn nó, rất rối rắm nói: "Nhưng ngươi là ngựa..." Bởi vì Tần Du Du sợ ngựa, khiến nó trong lòng sợ ngựa theo, nó cũng muốn vượt qua, cố tình lại không vượt qua được.

Trú Vân Phi bị một con thỏ ghét bỏ, cũng rất buồn bực: "Ngựa thì sao, ta lại chưa từng ăn thịt thỏ." Duy nhất một lần suýt nữa ăn thôi mà, cuối cùng lại không thành.

"Hừ! Ngươi còn không biết xấu hổ!" Tiểu Khôi tuy biết hiện giờ Trú Vân Phi dù thế nào cũng sẽ không ăn nó, nhưng nhớ đến lần đầu tiên gặp mặt đó, đầu ngựa đỏ như máu đột nhiên xuất hiện trước mắt, còn lộ ra hàm răng lớn, trắng... Thật sự là rất đáng sợ.

"Được rồi, ta hiện tại đa số thời gian là người, ngươi cứ tạm thời quên ta là ngựa là được rồi." Trú Vân Phi không muốn dọa nó sợ, rất oan ức chủ động lui từng bước.

Đúng lúc thân binh phía sau đưa thức ăn của Tiểu Khôi tới, Tiểu Khôi vội vàng ăn sẽ không tiếp tục rối rắm chuyện này nữa.

Du Du không ở đây, con yêu mã xấu lạ này nhìn sơ qua đối với mình cũng không tệ, mình trước cứ chập nhận nó ở bên cũng tốt.

Nó tuy không thơm thơm mềm mềm, đối với mình dịu dàng, yêu thương giống Du Du vậy, nhưng ít ra cũng không thối, cũng xem như chiếu cố mình.

Một con ngựa, một con thỏ tạm thời đạt thành nhận thức chung sống hòa bình với nhau, ngày tiếp theo liền như hình với bóng ở cùng một chỗ.

https://thuviensach.vn

Trú Vân Phi lúc nào cũng mang theo hầu bao lớn, Tiểu Khôi bình thường ở trong đó ngủ, đói bụng liền tỉnh, đi tìm đồ ăn, lúc nhớ Tần Du Du, có Trú Vân Phi phụ trách vỗ về. Ngày còn lại cứ thế trôi qua.

Duy nhất khiến Tiểu Khôi lo âu chính là, sau khi Tần Du Du bị Húc quang Thánh tử bắt đi, lại không có chút xíu tin tức nào, giống như hoàn toàn biến mất rồi vậy.

Tuy Đại Chủy trước khi xuất phát đã lén an ủi nó, nhắc tới ảo giác tiên đoán Húc quang Thánh tử sẽ cầu hôn Tần Du Du, nói Húc quang Thánh tử hẳn sẽ không thật sự làm tổn thương vị hôn thê của mình, nhưng ai biết Đại Chủy có hoa mắt hay không chứ?

Tiểu Khôi không thấy Tần Du Du, khổ sở suýt nữa ăn không ngon, ngủ không yên, cũng may nhờ Trú Vân Phi cũng đủ trung thành lại kiên nhẫn. Không hề thấy phiền hà, khuyên bảo, vỗ về, Tiểu Khôi mới cảm thấy tốt hơn một chút.

Trú Vân Phi cảm thấy tính tình nóng nảy của mình cũng nhanh bị Tiểu Khôi "mài hết", khi nhìn thấy nó ghé lên người khóc hu hu, Trú Vân Phi lại cảm thấy không đành lòng, đành phải cố gắng nhịn tính nóng của mình xuống. Tiếp tục làm ngựa "bảo mẫu" dịu dàng, kiên nhẫn.

Nghiêm Di tuy không tỏ vẻ nhiệt tình quan tâm Tiểu Khôi lắm, nhưng không tỏ vẻ ghét bỏ, khinh thường Tiểu Khôi rõ ràng nữa, thậm chí ngay cả lúc trên đường hành quân cũng để Trú Vân Phi ưu tiên chiếu cố Tiểu Khôi.

Trú Vân Phi nhân cơ hội dùng mình làm ví dụ khuyên giải Tiểu Khôi, nói: "Trước kia ta cũng từng thấy lực chú ý của chủ nhân bị phu nhân cướp đi mất, hơn nữa phu nhân còn rất không muốn nhìn thấy ta, không muốn ở chung với ta, nhưng sau đó ta đã nghĩ thông rồi."

Trú Vân Phi vừa nói như vậy, Tiểu Khôi nhất thời nảy sinh vài phần cảm giác "cùng chung cảnh ngộ", giọng điệu cũng nhẹ nhàng lại không ít: "Chủ nhân ngươi với Du Du ở chung một chỗ. Không rảnh ở cùng ngươi, ngươi sao không khó chịu?"

"Tình cảm của chủ nhân đối với ta và đối với phu nhân không giống nhau. Chủ nhân nói, ta với ngài là thân tình giống như huynh đệ, như tay chân, ngài còn sống một ngày sẽ không thay đổi. Phu nhân là thê tử của ngài. Cũng là người ở cùng ngài cả đời. Chúng ta ở chung lâu, phu nhân cũng sẽ thích ta thôi, xem ta trở

https://thuviensach.vn

thành người thân. Phu nhân sau đó không phải đối với ta dần tốt lên sao?" Trú Vân Phi cười nói.

Mấy ngày nay Tần Du Du với Nghiêm Di gặp lại, Tiểu Khôi tìm Trú Vân Phi gây phiền toái. Nàng luôn chủ động mở miệng ngăn cản, không cho Tiểu Khôi quá đáng.

Trú Vân Phi tin tưởng chờ Tần Du Du ngày nào đó không sợ ngựa nữa. Nàng nhất định cũng sẽ giống chủ nhân thân thiết với Trú Vân Phi, thích nó như vậy.

"Ngươi thật phóng khoáng." Tiểu Khôi chua xót nói.

Trú Vân Phi nhức đầu nói: "Thật ra không phải ta phóng khoáng gì, chỉ là lúc phu nhân không có ở đây, chủ nhân rất khổ sở, rất khổ sở... Ta không muốn ngài khổ sở."

Nó với Nghiêm Di có khế ước nhận chủ, có thể cảm giác được tâm tình của nhau, nhưng Trú Vân Phi không biết nên hình dùng tâm tình sau khi Nghiêm Di mất đi Tần Du Du như thế nào, lặp đi lặp lại chỉ có ba chữ "rất khổ sở".

Tiểu Khôi a ô há miệng nuốt cả một trái bí đao lớn, cúi đầu không nói.

Lúc tên khốn Nghiêm Di không ở bên, Du Du cũng rất khổ sở, còn khóc nữa. Đại Chủy nói, bắt đầu những ngày đó, Du Du trong lúc ngủ mơ sẽ chảy nước mắt, chỉ là lúc tỉnh lại cố gắng không nhắc tới, bộ dáng đau lòng.

Tiểu Khôi ban đầu nhận định là vì Nghiêm Di làm thương tổn Du Du, nên nàng mới có thể khóc, vì thế càng chán ghét hắn gấp đôi.

Nhưng lần này ở Li quốc bất ngờ gặp lại Nghiêm Di, nó có thể cảm giác được, tâm tình của Du Du so với trước tốt hơn.

Nó không thể miêu tả được loại cảm giác này, trên người Du Du giống như bỗng nhiên có thêm rất nhiều sức sống.

Nó biết Du Du rất thích Nghiêm Di, chỉ là nàng cũng chưa từng bác bỏ điều này, nhưng nó sợ, sợ sau khi Du Du đối tốt với Nghiêm Di sẽ không để ý tới nó, không bên cạnh nó nữa.

Bỏ đi, tất cả chờ cứu Du Du về rồi nói. Nếu Nghiêm Di cũng đối xử với nó giống yêu mã xấu lạ Trú Vân Phi này, nó liền cố nhìn nhận hắn là trượng phu của Du Du là được thôi mà.

https://thuviensach.vn

Tiểu Khôi ăn đến no căng, chui vào trong hầu bao của Trú Vân Phi, rốt cuộc quyết định thử nhìn nhận Nghiêm Di thành trượng phu của chủ nhân.

Du Du ở chung với Nghiêm Di, chẳng khác nào có thêm một con yêu mã xấu lạ nhưng dễ bắt nạt bên cạnh nó, hình như cũng không tệ đâu.

Nghiêm Di trút hết oán hận do Tần Du Du bị bắt đi lên quân đội Li quốc, thành thật đầu hàng thì thôi, hễ gặp phản kháng, chính là giết chóc ác liệt vô cùng.

Hồ Châu cũng có một thành trấn là chỗ đóng quân, tử thủ không hàng, bởi vì đại pháo thánh tổ đã rất lâu chưa thật sự bắn phá toàn lực, cho nên một vài quân nhân chủ chiến của Li quốc bắt đầu nghi ngờ uy lực của nó có đáng sợ như trong truyền thuyết không, tướng lĩnh ở chỗ đóng quân này chính là một trong số đó.

Hắn ta chẳng những không hàng, còn phái quân đội tinh nhuệ đánh lén doanh trại bên ngoài của Nguyệt quốc, chặn giết lính trinh sát ra ngoài thám thính tin tức, thậm chí còn thành công thiêu đốt đội tiếp tế, tiếp viện lương thảo cho quân đội Nguyệt quốc.

Đối với loại trường hợp tự đưa tới cửa để bọn họ lập uy, Nghiêm Di không nói hai lời, hạ lệnh phái ra hai mươi pho đại pháo thánh tổ, vây quanh thành trì đóng quân đó cùng bắn phá, biến cả tòa thành sụp đổ thành đóng hoang tàn, khiến 30.000 binh lính chết hơn một nửa ngay tại chỗ.

Còn lại bị bao vây, trở thành tù binh của Nguyệt quốc, binh lính bình thường sau khi tịch thu vũ khí, áo giáp thì thả đi, các quan tướng từ đội trưởng trở lên toàn bộ bị đưa ra chém đầu, tế cờ trước quân.

Tàn binh may mắn thoát chết của Li quốc đem tình cảnh thảm thiết bị đại pháo bắn phá thổi phồng giống như tận thế tới, rất nhanh liền truyền khắp toàn Hồ Châu.

Nhưng Li quốc có được con tin tốt nhất Tần Du Du, lại trước sau không hề truyền ra tin tức lợi dụng ép Nghiêm Di dừng tiến quân.

Chương 186: Hoan nghênh hạ cố đến Phụng Thần giáo

https://thuviensach.vn

Càng lúc càng ít ai dám chống lại Nguyệt quốc, Nghiêm Di chưa tới một tháng, rốt cuộc tiếp thu toàn bộ trấn quan trọng ở Hồ Châu.

Hồ Châu giàu có và đông đúc, phòng thủ thành trì này ngày trôi qua thường ăn không ngồi rồi, đang cảm thấy nhân sinh vô hạn tốt đẹp, làm sao chịu biết rõ không đánh lại còn lấy mạng đi liều chứ?

Nghiêm Di thật ra cũng không xem như đánh chiếm được Hồ Châu, hơn nửa tháng đa số đều là đưa binh đi tiếp nhận thành trị bị vứt bỏ thôi.

Vốn dân chúng rất khủng hoảng một lúc, không ít người mang theo đồ dùng, châu báu, dìu già dắt trẻ chạy trốn, sau đó mọi người phát hiện quân đội Nguyệt quốc cũng không đối phó dân thường, chỉ cần không chống cự, mỗi ngày vẫn như cũ, ngược lại rất nhiều dân chúng lưu vong bên ngoài trốn tránh chiến tranh, chết dưới tay trộm cướp và lưu dân khác.

Mắt thấy Hồ Châu là kho lúa của Li quốc trở thành lãnh địa của Nguyệt quốc, không khí trong kinh thành Li quốc căng thẳng tới cực điểm, bọn quan viên sợ hãi tính từng ngày, chỉ sợ này nào đó vừa tỉnh lại đã thấy mình trở thành tù nhân của Nguyệt quốc cũng không chừng.

Li quốc lập nước hơn ngàn năm rồi, đương nhiên có chiến sĩ trung quân ái quốc, nhưng đối mặt với đại pháo thánh tổ gần như vô địch của Nguyệt quốc, bọn họ cũng không còn cách nào cả.

Bọn họ không phải không nghĩ tới lợi dụng địa hình và chiến đấu trên đường phố trong thành để đối phó Nguyệt quốc, tiếc rằng tổn thất của Nguyệt quốc không nhiều, hơn nữa sự trả thù của Nghiêm Di khá đáng sợ, bọn họ liều chết phản kháng, thực lực tuyệt đối của Nguyệt quốc, chẳng khác nào châu chấu đá xe, người đã chết không ít, nhưng không dậy nổi chút sóng gió nào.

So với sự sợ hãi, tuyệt vọng của quần thần, hoàng đế và thái tử Li quốc lại lộ ra thái độ điềm tĩnh khá thường, trong lòng đã có dự tính, giống như mỗi ngày nhận được một phong thư chiến báo thành trì biên giới bị chiếm đóng là ảo ảnh trong mơ, không đáng quan tâm.

Riêng phía hoàng đế cũng thường lôi kéo thái tử nói: "Phương pháp của các vị trưởng lão Phụng Thần giáo có phải thật sự làm được không? Lỡ như Nghiêm Di đó còn có Giang Như Luyện không mắc mưu thì sao? Giết Nghiêm Di rồi bọn chúng có đại pháo thánh tổ, đổi người khác dẫn binh, ai tới ngăn cản?"

https://thuviensach.vn

Thái tử cắn răng nói: "Chuyện tới lúc này, cũng chỉ có thể tin tưởng bọn họ, chúng ta cung phụng Phụng Thần giáo nhiều năm nay. Thậm chí cả quốc chính cũng bị bọn họ nắm giữ, lúc này bọn họ không ra tay toàn lực, chúng ta mất nước, bọn họ cũng bi diệt giáo!"

"Nghiêm Di mà chết, ít nhất đủ khiến Nguyệt quốc loạn một trận, không có hắn ta, hơn trăm vạn đại quân Nguyệt quốc lại ở trong lãnh thổ Li quốc chúng ta, đến lúc đó nghĩ cách cướp đại pháo của bọn chúng, sau đó giết hết mấy chục vạn binh lính của bọn chúng, xem bọn chúng còn dùng cái gì tấn công chúng ta nữa!"

Những lời thái tử nói này là trưởng lão Phụng Thần giáo dạy hắn, tuy suy nghĩ có chút đơn giản quá mức. Nhưng nếu Nghiêm Di thật sự gặp chuyện không may, dựa vào tích lũy của Li quốc, cùng với sự liên thủ của các nước xung quanh. Không khó biến nó thành sự thật.

Hoàng đế nghe xong cảm thấy bình tĩnh hơn nhiều, nhịn không được nói: "Nghe nói vương phi của Nghiêm Di đó là một tiểu mỹ nhân?"

Thái tử rất rõ tâm tư của phụ hoàng này, nói thật hắn cũng nghe nói Tần Du Du nổi tiếng về cơ quan thuật có vẻ đẹp tuyệt đỉnh, cũng thấy lòng ngứa ngáy.

"Tiểu mỹ nhân đó ở chỗ thất đệ, chỉ cần chờ Nghiêm Di và Giang Như Luyện vừa chết. Hắc hắc hắc! Muốn đưa nàng đến hầu hạ phụ hoàng cũng không khó, chờ nàng thành tần phi của phụ hoàng rồi, đừng nói đại pháo thánh tổ gì, phụ hoàng bắt nàng tạo thêm trăm mấy loại thần binh lợi khí đối phó Nguyệt quốc, lại có gì khó chứ?"

Hoàng đế nghe xong mừng rỡ, nghi ngờ gì đều ném tới chân trời rồi. Bọn họ còn có con tin quan trọng có thể làm ra đại pháo thần tộc trong tay. Chỉ cần vượt qua cửa ải khó khăn trước mắt này, đại pháo thánh tổ còn gì phải sợ nữa?

Thái tử nhìn thấy nét mặt mê đắm của hoàng đế, trong lòng cười lạnh: cứ để lão già ngươi thêm mấy ngày mộng đẹp đi. Đến lúc đó giang sơn, mỹ nhân đều là của ta, ngươi nên đến hoàng lăng nghỉ ngơi cho tốt đi.

Thật ra thái tử vô cùng khó hiểu hành vi của vị thất đệ đó của hắn, nếu có Tần Du Du đó, vì sao không ép hỏi nàng bí mật của đại pháo thánh tổ, cũng không dùng nàng uy hiếp Nghiêm Di dừng tiến quân. Nhiễu loạn lòng quân Nguyệt quốc?

https://thuviensach.vn

Hay là hắn ta không chút lo lắng Li quốc mất nước, Phụng Thần giáo tan biến. Hắn cũng theo trở thành chó không chủ?

Hay là vị mỹ nhân đó thật sự ** như thế, ngay cả tên thất đệ hung ác, nham hiểm, điên cuồng, biến thái cũng phải xưng thần dưới váy nàng?

Tần Du Du mười ngày trước bị Húc quang Thánh tử bí mật đưa tới tổng đàn Phụng Thần giáo, liền thu xếp ở chỗ của hắn.

Tổng đàn của Phụng Thần giáo ở trên núi Thốc Thủy ngoài kinh thành Thôi Tuyết của Li quốc, núi lớn hình nón bốn phía bị nước bao quanh, từ sườn núi đến đỉnh núi, là tầng tầng lớp lớp cùng điện, phòng ốc, khí thế rộng lớn hơn mấy phần so với hoàng cung còn có mấy phần khí phách kiêu ngạo thiên hạ.

Tần Du Du lần đầu đi tới dưới chân núi, cũng không khỏi âm thầm sợ hãi, Phụng Thần giáo đời đời tương truyền đã có ngàn năm lịch sử, còn dài hơn lịch sử của cả một hoàng triều, trong đó tuy nhiều lần thăng trầm, nhưng vẫn sừng sững đến nay.

Nàng nhìn lên mấy cung điện xây dựng trên núi tản ra hơi thở cổ kính, vĩ đại, bỗng nhiên cảm thấy có chút nghi ngờ, Nghiêm Di hắn có thể thôn tính, tiêu diệt Li quốc, nhưng thật sự có thể làm thế với giáo phái kéo dài mấy ngàn năm này không?

"Như thế nào? Mẫu thân của ngươi ngày đó cũng từ nơi này đi vào thần giáo, cùng sư phụ ta gặp nhau." Húc quang Thánh tử lười biếng nói.

Tần Du Du đội mũ màn, mặc y phục trắng tinh giống thị nữ bên cạnh hắn, các giáo chúng khác ở Phụng Thần giáo nhìn thấy, cho là một trong các tùy tùng của Húc quang Thánh tử thôi.

Húc quang Thánh tử nhìn không thấy vẻ mặt của nàng, thấy nàng nhìn cung điện trên núi thất thần, liền nghĩ nàng đang nhớ tới mẫu thân.

Tần Du Du cũng may, hắn nếu biết mình nghĩ đến là làm sao hủy diệt Phụng Thần giáo này của bọn họ, e rằng lập tức bóp nát tim nàng cho xem.

Nhưng Húc quang Thánh tử nhắc tới mẫu thân, Tần Du Du không khỏi có chút khổ sở.

Mẫu thân năm đó đi vào Phụng Thần giáo rõ ràng là không cam lòng, không muốn, còn nơm nớp lo sợ, bị gia tộc xem như lễ vật đưa đi làm mật thám, còn có

https://thuviensach.vn

nhiệm vụ gian khổ, khủng bố lạ thường, cũng rất khó vui vẻ được, hơn nữa mẫu thân vốn đã có người trong lòng rồi.

"Đi thôi." Húc quang Thánh tử không muốn người khác chút ý, thản nhiên nói một câu liền dẫn đầu đi tới cổng núi.

Đệ tử thủ vệ vừa nhìn thấy hắn, đồng loạt nghiêm trang khom người hành lễ nói: "Thuộc hạ bái kiến thánh tử."

Húc quang Thánh tử khóe mắt cũng không nâng một chút, mang theo Tần Du Du cùng ba thị nữ áo trắng còn lại, rất tự nhiên ngồi lên kiệu lớn tráng lệ dừng ở bên cạnh, hai võ tôn cấp bảy đi tới, nâng cỗ kiệu năm người ngồi này lên, chạy băng băng lên núi.

Đường đường là võ tôn cấp bảy, ở bên ngoài là nhân vật tiếng tăm vang đội, thế nhưng ở trong này lại nâng kiệu cho người sao?!

Tần Du Du nhìn thấy bóng dáng võ tôn phía trước, nhất thời không biết nên nói gì cho tốt đây.

Húc quang Thánh tử ha hả cười nói: "Thấy bọn họ không đáng sao? Bọn họ là cam tâm tình nguyện đó."

Tần Du Du không tin, người bình thường tu luyện thành võ tôn cấp bảy không biết đã phải bỏ ra bao nhiêu công sức mấy năm trời, đa số đơn giản hy vọng sức mạnh của mình càng mạnh lên, có thể trở thành kẻ hơn người, nào có đến mức cam nguyện nâng kiệu cho người chứ?

"Bọn họ ở võ đạo phía trên gặp trở ngại tâm ma, xin sư phụ chỉ dẫn cho bọn họ, sư phụ để bọn họ xuống núi nâng kiệu, mài tạp niệm trần tục, danh lợi, quyền lực, dục vọng trong lòng đi, hiện giờ xem ra, có lẽ còn mấy năm nữa, bọn họ có cơ hội đột phá." Húc quang Thánh tử không chút để ý nói.

Hắn không nhỏ giọng lại, hai võ tôn nâng kiệu đều nghe lọt từng câu từng chữ hắn nói vào tai, trên mặt lại không có chút vẻ ngạc nhiên vui mừng, đắc ý nào, giống như mắt thấy có thể đột phá cũng không phải chuyện gì đáng vui mừng cả.

Tần Du Du nghe lời Húc quang Thánh tử nói xong lại trầm mặc, nói: "Phải buông bỏ những tạp niệm đó, vậy tu luyện hay không có gì khác nhau đâu?"

https://thuviensach.vn

"Bọn họ tư chất bình thường, nếu muốn đạt được cảnh giới võ đạo cao hơn, chỉ có thể buông bỏ tất cả tạp niệm, chỉ giữ một niệm, hết sức chuyên chú nghiên cứu võ đạo, không nghĩ đến quyền thế, danh lợi sau khi đạt võ đạo nữa." Húc quang Thánh tử tùy ý dựa vào trong lòng thị nữ áo trắng phía sau, thoải mái thở dài.

Tần Du Du không nói, nàng từ lời nói của Húc quang Thánh tử nghĩ ra được một chút, rồi lại giống như vẫn chưa nghĩ ra.

Trên núi Thốc Thủy, cây tùng xanh, cây bách xanh mọc che trời.

Hai võ tôn cấp bảy nâng cỗ kiệu cùng với năm người ngồi trên, vốn không hề tạo gánh nặng gì cho họ, hai người bước chân đồng nhất, cũng không đi đường lớn lên núi, gần như nâng bọn họ thẳng đứng một đường chạy đến gần tòa cung điện trên ngọn núi, chỉ cần thời gian một chén trà nhỏ.

Đứng ở đây nhìn xuống lại, cung điện, đình đài không đếm được thu hết vào tầm mắt, khiến người ta thản nhiên mà sinh ra cảm giác cao cao tại thượng, quan sát, lánh xa trần tục.

Không thể không nói, Phụng Thần giáo chọn nơi này thậm chí cả thiết kế tổng đàn đều rất sáng tạo, quyền thế càng lớn, đứng càng cao.

Nơi tòa cung điện của Húc quang Thánh tử vô cùng gần chỗ của giáo chủ trên đỉnh núi, các cung điện ngang vị trí của hắn, ngoại trừ là chỗ ở của hai thánh tử còn lại, đó là chỗ ở của đa số trưởng lão trong giáo, bởi vậy có thể thấy được, hắn ở trong Phụng Thần giáo quả thật đã là dưới một người trên vạn người.

Đại đệ tử của Giang Như Luyện, Minh Quang Thánh tử nghe nói mấy năm trước đã chết dưới tay Nghiêm Di rồi, Hạo quang Thánh tử thì bị Tiểu Khôi ăn, hiện giờ Giang Như Luyện chỉ còn một người là Húc quang Thánh tử thôi, mà tư chất bẩm sinh của hắn tại thế hệ trẻ trong giáo cũng đứng đầu, không có gì bất trắc, hắn sẽ trở thành giáo chủ Phụng Thần giáo tiếp theo.

Nhưng Tần Du Du có loại cảm giác kỳ lạ, Húc quang Thánh tử giống như cũng không quá để ý vị trí giáo chủ. Nàng nghĩ lời hắn nói vừa rồi... Buông bỏ tất cả tạp niệm, chỉ giữ lại một niệm.

Trong lòng Húc quang Thánh tử giữ lại một niệm đó là gì?

https://thuviensach.vn

Nếu là là lúc trước, Tần Du Du cũng lười suy nghĩ Húc quang Thánh tử trong lòng nhớ cái gì, nhưng hiện tại không giống, nàng lẻ loi một mình bị nhốt trong Phụng Thần giáo, nếu muốn tự cứu mình, tự bảo vệ mình, thì phải làm rõ suy nghĩ trong lòng Giang Như Luyện và Húc quang Thánh tử.

Giang Như Luyện nếu thật sự còn chưa hết tình với mẫu thân nàng, có lẽ nàng có thể tìm ra một đường sống.

Chỉ sợ ông ta toàn tâm toàn ý xem mình trở thành “vật thay thế” cho mẫu thân, dứt khoát dùng nàng để tán công, vậy thật sự là nguy hiểm hơn nữa!

Nàng không ngại tán công cho Nghiêm Di, là vì trong lòng nàng thích hắn, có tình cảm với hắn, nếu muốn ép nàng cùng ông ta làm chuyện như vậy, nàng sẽ thấy ghê tởm lắm.

Tuy nàng từ nhỏ chịu sư phụ "mưa dầm thấm đất", cũng không cảm thấy nên vì ai liều chết thủ tiết, nhưng tuyệt đối không đồng ý giao thân cho một nam tử mà mình không thích.

Nhưng việc đã đến nước này, chỉ có thể đi bước nào tính bước đó, rơi vào tay Phụng Thần giáo hoặc những người Li quốc khác, kết cục cũng không tốt hơn, có lẽ còn tệ hơn ấy chứ.

Tần Du Du hít một hơi thật sâu, đi theo Húc quang Thánh tử đi vào địa bàn của hắn.

Chương 187: Rất giống

Chỗ ở của Húc quang Thánh tử cực kỳ thanh nhã, gọn gàng, nếu không phải Tần Du Du nhiều lần thể nghiệm qua hành vi biến thái, nham hiểm, hung ác của hắn, thật sự sẽ vì bố trí tòa cung điện rất hợp với sở thích của nàng mà đối với hắn thay đổi cũng không chừng.

Bên trong cung điện có bốn thị nữ áo trắng khác khom người hành lễ với bọn họ: "Cung nghênh thánh tử."

"Ừ, sư phụ hôm nay có rãnh không?" Húc quang Thánh tử hỏi.

https://thuviensach.vn

"Có, giáo chủ căn dặn, thánh tử trở về phải đi gặp ngài." Một nữ tử mặt tròn đứng đầu, ánh mặt lén nhìn khuôn mặt bị che sau lớp mũ màn của Tần Du Du.

Một thị nữ mắt to khác tiến lên nói: "Hôm nay truyền tin tới nói ba vị trưởng lão còn lại bí mật tiếp kiến thái tử, bí mật bàn bạc gần một canh giờ, nhưng ba vị trưởng lão đối với hắn còn chưa hoàn toàn tin tưởng hắn, không biết bọn họ trao đổi nội dung cụ thể gì, nhưng thấy bộ dáng thái tử vô cùng đắc ý."

"Trong cung truyền đến tin tức, hoàng đế làm việc và nghỉ ngơi như bình thường, vẫn suốt ngày lưu luyến hậu cung, chỉ khoảng hai, ba ngày sẽ triệu kiến thái tử một lần. Tin tức mật thám trong cung truyền đến, bọn họ hình như cùng ba vị trưởng lão hợp mưu, muốn đối phó giáo chủ và Nghiêm Di."

Thị nữ mắt to này nói chuyện đơn giản, rõ ràng, ngắn gọn nói mấy câu đã nói hết những tình báo quan trọng, giọng nói đối với hoàng đế Li quốc cùng thái tử không hề tôn kính, hơn nữa hoàn toàn không kiêng kị người ngoài xa lạ là Tần Du Du ở đây.

Nàng ta dám như thế chỉ có một nguyên nhân, nàng ta có thể là tuyệt đối tin tưởng Húc quang Thánh tử, ngay cả hoàng đế, thái tử cũng không đặt trong mắt, ít nhất không quan trọng, tôn quý bằng thánh tử nhà nàng ta, đồng thời cũng nhật định cho dù Tần Du Du không phải người hắn tin tưởng, cũng không có cách tiết lộ chuyện của Húc quang Thánh tử ra ngoài.

Húc quang Thánh tử mỉm cười liếc nhìn Tần Du Du bên cạnh một cái: "Vương phi nương nương lo lắng cho Nghiêm Di đó sao?"

"Thánh tử ngươi lo lắng cho sư phụ đó sao?" Tần Du Du hỏi ngược lại, trong lòng âm thầm thấy lạ, trong Phụng Thần giáo thế mà có người trong lúc này liên hợp với hoàng đế, thái tử cùng đối phó Giang Như Luyện?

Bọn họ sẽ đối phó Nghiêm Di nàng hoàn toàn có thể hiểu được, nhưng đối phó Giang Như Luyện... Đầu óc bọn họ bị hỏng rồi?

Húc quang Thánh tử khinh thường cười cười: "Dựa vào bọn họ, quả thật không có gì đáng lo cả, thế nào cũng chỉ là dùng sát khí kích thích. Muốn dùng sinh tử kiếp đối phó sư phụ ta còn có vị phu quân vương gia đó thôi. Ha hả, thế cũng phải xem bọn họ có bản lĩnh vây khốn hai võ thánh cấp mười tám hay không. Nếu bọn họ có mạng chờ hơn nửa năm, đợi đến ngày đó, nói không chừng còn có chút cơ hội."

https://thuviensach.vn

Chờ hơn nửa năm? Tần Du Du ngẩn ra, nửa năm sau... Chẳng phải là chỉ ngày Nghiêm Di và Giang Như Luyện mất hết tu vi đó sao? Nhớ ngày đó nửa năm trước, cảnh tượng đáng sợ khi Nghiêm Di với Nghiêm Sư kết bè lừa nàng sợ hết hồn, trong lòng Tần Du Du không biết là tư vị gì.

"Xem ra Nghiêm Di rất tin tưởng vương phi nương nương, thế mà ngay cả chuyện lớn như vậy cũng cho biết hết." Giọng nói của Húc quang Thánh tử truyền đến, đúng lúc nhắc nhở Tần Du Du tình cảnh bản thân hiện tại. Muốn xuân thương thu buồn*, giờ không phải lúc thích hợp.

(*) Muốn xuân thương thu buồn: ý là nhắc lại chuyện cũ thấy buồn

Nàng từng nghi ngờ lý lẻ của Nghiêm Di về hằng năm khi đông hết xuân chưa tới, âm cực thịnh, dương cực suy, sẽ có một khoảng thời gian tu vi mất hết, trở nên giống như người bình thường. Nhưng nghe trong lời của Húc quang Thánh tử, là chuyện lạ có thật, nhưng Nghiêm Di rất khéo lợi dùng lúc này lừa gạt nàng.

Húc quang Thánh tử thấy Tần Du Du trầm mặt không nói, phất phất tay nói: "Mấy người các ngươi hầu hạ vương phi nương nương tắm rửa, thay y phục đi, sau đó theo ta đi gặp giáo chủ."

Thiếu nữ mặt tròn cùng thiếu nữ mắt to đi lên mời Tần Du Du đến phía sau tắm rửa, thay y phục.

Tần Du Du tâm tình không yên, nhưng giờ phút này nàng phản kháng cũng chỉ uổng phí sức lực, đành phải theo các nàng ta đi.

Đám thị nữ đưa tới một bộ y phục không hoa lệ. Ngược lại có vẻ đơn giản lạ thường, trắng trong thuần khiết, ngay cả giúp nàng đeo trang sức cũng rất bình thường, so sánh với những thứ Tần Du Du thường tiếp xúc, có thể nói là keo kiệt.

Nàng từ nhỏ được sư phụ yêu chìu. Tuy đối với y phục, cách ăn mặc cũng không chú ý lắm, nhưng Tề Thiên Nhạc cũng không bạc đãi người và linh thú quan trọng bên cạnh mình. Tất cả những thứ nàng ăn mặc bình thường đều là thứ tốt nhất, ngay cả Đại Chủy, Tiểu Khôi cũng muốn gì có đó.

Tần Du Du đứng trước kính thạch anh nhìn nhìn mình, cách ăn mặc này rõ ràng là cách ăn mặc của nữ đệ tử của Phụng Thần giáo lúc nãy ngẫu nhiên nhìn thấy trên đường mà.

https://thuviensach.vn

"Vương phi nương nương mặc y phục, trang sức của nữ đệ tử Phụng Thần giáo ta. Lúc trước ta cảm thấy khuôn mặt Mỹ Dung phu nhân có một không hai trong thiên hạ, xinh đẹp xuất chúng. Hôm nay thấy vương phi nương nương mới biết thế nào gọi là nghiêng nước nghiêng thành." Thiếu nữ mặt tròn nhẹ giọng ca ngợi nói.

Tần Du Du giờ phút này nghe lời ca ngợi cũng cười không ra tiếng, nàng đã đoán được Húc quang Thánh tử vì sao lại để thị nữ cho nàng mặc thành bộ dáng này --- đây chẳng phải là giống hệt cách ăn mặc lúc trước của mẫu thân khi ở Phụng Thần giáo sao?

Mấy thị nữ giúp nàng mặc xong, thậm chí cũng không cho nàng tô son điểm phấn gì, cứ để mặt mộc như vậy đưa nàng đến trước mặt Húc quang Thánh tử.

Húc quang Thánh tử vừa lòng đánh giá trên dưới nàng một phen, cười nói: "Không tệ, quả nhiên nếu như người động tâm, nữ nhân họ Ngọc đó thúc ngựa cũng cản không nổi, sư phụ thấy, nhất định càng thêm thích. Đội mũ màn vào đi theo ta."

Việc đã đến nước này, Tần Du Du chỉ có thể bị động theo sát hắn đi.

Chỗ ở của Giang Như Luyện ngay tại nơi cao nhất núi Thốc Thủy, dọc đường đi không có bất cứ ai cả, ngay cả đi đến trước đại điện giống như cung vàng điện ngọc, cũng không gặp nô bộc nào.

Húc quang Thánh tử chỉ dẫn theo một mình Tần Du Du, đang muốn đi vào đại điện, bỗng nhiên cửa điện từ bên trong mở ra, một thiếu phụ xinh đẹp mặc y phục xanh lục khoảng hai mươi hay ba mươi tuổi bước nhẹ nhàng đi ra.

Bà ta liếc mắt một cái nhìn thấy Húc quang Thánh tử cùng Tần Du Du đã che dung mạo đi theo phía sau hắn, bước chân dừng một chút, mỉm cười nói: "Thì ra là Húc quang Thánh tử, giáo chủ đang nhớ ngươi đó."

Thái độ của bà ta tuy điềm đạm, nhưng ánh mắt lạnh như băng mang theo sự sợ hãi thản nhiên, hiển nhiên cũng không có thiện cảm với Húc quang Thánh tử.

Tần Du Du nhìn thấy nữ tử này, cảm thấy vô cùng quen mắt, nhưng nàng chắc chắn mình chưa từng gặp bà ta, nữ tử này tỏa ra hơi thở ít nhất phải là võ tôn cấp chín, nữ võ tôn trẻ tuổi như thế, nếu lúc trước từng gặp qua, nhất định sẽ có ấn tượng.

https://thuviensach.vn

Húc quang Thánh tử đối với thái độ của phụ nhân xinh đẹp này cũng không thể nói là tốt được, thậm chí Tần Du Du cảm thấy trong lòng hắn không xem bà ta ra gì, nghe thấy bà ta chủ động tiếp đón, cũng chỉ miễn cưỡng cười nói: "Ngọc phu nhân ở đây làm gì? Sư phụ có căn dặn, nơi này không phải ai cũng có thể tùy tiện tới đâu."

Nụ cười giả dối trên mặt phụ nhân xinh đẹp có chút không nhịn được: "Thánh tử nếu biết giáo chủ không thích người lạ quấy rầy, vì sao lại đưa nữ đệ tử đến?"

Tần Du Du lúc trước cảm thấy ánh mắt bà ta đảo qua mình hơi nghi ngờ, hiện giờ càng phát hiện địch ý dày đặc của bà ta.

Trong đầu nàng chợt lóe lên, nhất thời bừng tỉnh hiểu ra --- nữ nhân này chính là người giúp Giang Như Luyện tán công!

Khó trách nữ nhân này tuổi còn trẻ lại đạt tới võ tôn cấp chín, khó trách nàng cảm thấy nữ nhân này nhìn quen mắt, mặt mày hai người các nàng ít nhất bộ dáng có sáu, bảy phần giống nhau!

Càng chắc chắn rằng, nữ nhân này với mẫu thân Phong Dao Cơ của nàng hắn là có chút giống nhau.

Chương 188: Phong Dao Cơ ở đâu?

Sự tồn tại của "Ngọc phu nhân" này đối với Tần Du Du mà nói quả thực chính là tin tốt vô cùng.

Nếu Giang Như Luyện đã có chọn người sẵn rồi, khả năng nàng bị bắt làm ngòi dẫn tán công giảm đi rất nhiều. Tần Du Du gần như muốn ôm lấy nữ nhân này hung hăng "chụt" một cái, thật sự là quá tốt!

Húc quang Thánh tử cười quét mắt nhìn phụ nhân xinh đẹp một cái: "Nàng ấy là người sư phụ muốn gặp nhất, không phiền Ngọc phu nhân quan tâm." Nói xong ý bảo Tần Du Du cùng hắn đi vào đại điện, không hề để ý vị "Ngọc phu nhân" đó nữa.

https://thuviensach.vn

Ngọc phu nhân nhìn chằm chằm bóng dáng của Tần Du Du, hai tay không tự giác nắm chặt thành đấm. Bà không biết Tần Du Du đến tột cùng là thân phận gì, nhưng bà có dự cảm, nữ tử này sẽ uy hiếp địa vị của bà.

Tất cả hôm nay bà có đều là vì bà được lọt vào mắt xanh của giáo chủ, có cơ hội trở thành nữ nhân bên cạnh giáo chủ, nếu vị trí này bị nữ nhân khác cướp đi, bà cũng chỉ có thể quay lại làm một hộ pháp bình thường, hơn nữa một thân tu vi của bà cũng dừng lại không tăng nữa.

Tuy bà có thể trở thành võ tôn cấp chín đã là may mắn lắm rồi, nhưng bà không cam lòng, hơn nữa bà biết, chỉ cần có thể tiếp tục hầu hạ giáo chủ, tu vi của bà còn có thể không ngừng tăng lên, bà sao lại có thể đè nén dã tâm trong lòng được?

Ở bên này, Tần Du Du bị Húc quang Thánh tử dẫn vào sâu trong đại điện.

Cả tòa điện trống trải chỉ có tiếng bước chân vang vọng của hai người, không có bao nhiêu khí người, ngược lại càng làm nổi lên hơi thở cô đơn, hiu quạnh.

Đi xuyên qua ba đại điện quan trọng, một dáng người trung niên gầy yếu ngồi khoanh chân trên đệm hương bồ ở đại điện, ông ta an vị ở đó, Tần Du Du lại cảm thấy ông ta như làn khói nhẹ không có thật, giống như lúc nào cũng có thể tan đi trước mặt.

Người trung niên này hẳn là Giang Như Luyện, khuôn mặt ông ta cũng khá đẹp, nhưng lại là vẻ đẹp tang thương, chán nản như vậy, lại phối hợp với mái đầu bạc trắng, có vẻ còn già hơn tuổi thật của ông ta nhiều lắm.

Nếu không phải trên da ông ta bóng loáng, tinh tế. Kích thước lưng áo thẳng, Tần Du Du gần như hoài nghi đây có phải là một cụ ông đã tới "buổi xế chiều" rồi không.

Húc quang Thánh tử đi lên trước nói: "Sư phụ, nhìn xem con dẫn ai tới gặp người?"

Nói xong cũng không quay đầu lại, búng ngón tay về phía Tần Du Du, làm mũ màn của nàng rơi xuống đất, người ở sau ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có.

https://thuviensach.vn

Giang Như Luyện mở nửa đôi mắt nhìn về phía Tần Du Du, cho dù trong lòng có chuẩn bị chút rồi, chợt nhìn người đứng cách đó không xa, gần như giống hệt người nữ tử trẻ tuổi đang nghĩ đến trong lòng, cũng nhịn không được vẻ mặt thay đổi. Lập tức đứng dậy.

Là nàng! Dao cơ của mình đã trở lại! Giang Như Luyện rung động trong lòng, gần như nháy mắt không khống chế được. Cảm giác mờ ảo như khói trên người ông ta biến mất, cả người giống như lập tức về lại trần tục, trở nên thật sự sống động.

Húc quang Thánh tử từ lúc có thể ghi nhớ tới nay rất hiếm khi thấy sư phụ kích động như thế.

Cũng không thấy Giang Như Luyện bước đi như thế nào, người đã tới trước mặt Tần Du Du. Hai tay thật cẩn thận đưa về phía nàng.

Đầu ngón tay đụng vào ống tay áo của nàng, xác định nàng là thật, mới bỗng lập tức cầm lấy cánh tay nàng, mở lớn mắt nhìn nàng, giống như sợ nàng ngay sau đó sẽ biến mất không thấy vậy.

Tần Du Du bị vẻ mặt kích động của ông ta giống như muốn nuốt chửng nàng dọa sợ, nàng lúc trước nghĩ đủ loại kế hoạch, lý do ứng đối Giang Như Luyện, toàn bộ bị dọa lên chín tầng mây.

Lực hai bàn tay truyền đến vô cùng kinh người, Tần Du Du đau đến mồ hôi lạnh chảy ra. Nhỏ giọng kêu lên: "Buông tay... Đau! Ta không phải Phong Dao Cơ, ta là Tần Du Du!"

Giọng nói của nàng như trống chiều chuông sớm, đập vào đầu óc Giang Như Luyện, giống như một thùng nước đá đổ ập xuống đầu, làm cơ thể lạnh lẻo.

Đúng vậy. Đó không phải Phong Dao Cơ, Dao Cơ của mình đã chết rồi... Trước mắt là đứa con của Phong Dao Cơ cùng nam nhân nàng ấy yêu sinh ra.

Vẻ mặt kích động của Giang Như Luyện từng chút từng chút thu lại, từ từ buông lỏng Tần Du Du ra, nhưng ánh mắt cũng không rời được gương mặt của nàng một lát.

"Ngươi đưa nàng đến làm gì?" Trọng giọng nói bình tĩnh của Giang Như Luyện cất giấu bí thương, đau khổ ngay cả Tần Du Du cũng có thể nghe ra được.

https://thuviensach.vn

Húc quang Thánh tử thu lại nụ cười. Nhỏ giọng nói: "Nữ nhân đó là tâm ma của sư phụ, đồ nhi muốn sư phụ dùng nàng loại bỏ tâm ma. Cho dù loại bỏ không được. Có nàng thay mẫu thân ở bên cạnh sư phụ, sư phụ cũng có thể vui vẻ một chút."

Giang Như Luyện nhìn Tần Du Du thật lâu, thật lâu sau, rốt cuộc nói: "Cũng được, để nàng ở lại đi."

Húc quang Thánh tử cười tủm tỉm nói: "Vậy đồ nhi xin cáo lui trước." Nói xong thành thành thật thật thi lễ, rồi xoay người rời đi."

Tần Du Du vẫn hận không thể để Húc quang Thánh tử cách mình càng xa càng tốt, nhưng trong tình cảnh này, nàng lại khá hy vọng hắn ta ở lại. Tên biến thái này mà đi, trời biết Giang Như Luyện tiếp theo sẽ làm gì nàng?

Tần Du Du mở lớn mắt, vẻ mặt đề phòng trừng mắt nhìn Giang Như Luyện, trong lòng cũng hiểu đối phương dù muốn làm gì, mình cũng không thể ngăn cản được.

May mà Giang Như Luyện chỉ nhìn nàng, giống như nhìn thế nào cũng nhìn không đủ.

Tần Du Du lúc đầu còn cùng trừng mắt với ông ta, nhưng áp lực đè người của võ thánh cấp mười tám quá lớn, hơn nữa ông ta không phải Nghiêm Di, trong đáy lòng Tần Du Du nảy sinh không ra cảm giác gần gũi, chỉ có e ngại và cảnh giác, nàng rất nhanh bại trận, cố gắng khiến mình bình tĩnh một chút, thực hiện kế hoạch "đánh lạt hướng" ý niệm lệch lạc, không nên có trong đầu ông ta.

"Mẹ ta có phải bị ông giết không?" Tần Du Du cố lấy can đẩm đưa ra vấn đề đầu tiên cũng đủ sát phong cảnh mà nàng thấy rất tò mò.

Cha mẹ của nàng mấy năm gần đây không có chút tin tức nào, có lẽ đã gặp chuyện không may gì, Tần Du Du sớm có chuẩn bị tâm lý, lý do không hỏi luôn tung tích của phụ thân, là vì sợ lập tức kích thích quá mức, trực tiếp khiến Giang Như Luyện nhớ lại hận cũ bị cướp người yêu, tiêu diệt chứng cứ “nợ tình” là nàng luôn.

Sắc mặt Giang Như Luyện trở nên vô cùng đáng sợ, trong mắt lộ ra cáu giận, hậm hực nồng đậm, lớn tiếng nói: "Ta thà tự giết mình cũng sẽ không

https://thuviensach.vn

thương tổn nàng ấy. Vì sao nàng không tin ta? Vì sao nàng vẫn chỉ hận ta, sợ ta? Ta hận không moi tim ra cho nàng, nàng lại xem ta trở thành kẻ ác, yêu ma!"

Tần Du Du quả thật giẫm lên chỗ đau của ông ta, cơn giận dữ, không cam lòng tích tụ trong lòng nhiều năm của Giang Như Luyện toàn bộ bùm nổ, thiếu nữ trước mắt này giống như lập tức hòa chung với Dao Cơ sư muội trong trí nhớ, ông ta sau khi rống to lên lại xem người đang nói chuyện với mình trở thành Phong Dao Cơ, nữ tử xinh đẹp khiến ông ta đau tận trong lòng.

Tần Du Du bị sự bùng nổ bất ngờ của ông ta làm sợ đến mức liên tục lui lại, nhưng rất nhanh phát hiện mình không thể cử động.

Loại tình trạng này, lúc Nghiêm Di nổi giận cũng từng xảy ra rồi, võ thánh cấp mười tám không cần ra tay có thể thoải mái không chế tất cả người bên cạnh trong phạm vi mấy trượng.

Chẳng qua Nghiêm Di dù tức giận thế nào cùng lắm dọa nàng thôi, sẽ không thật sự làm nàng bị thương, nhưng Giang Như Luyện thì không nhất định thế.

"Ông nói ông không giết mẹ ta, thế bà hiện tại ở đâu? Ông nói cho ta biết đi!" Tần Du Du dốc toàn lực mới miễn cưỡng nói xong câu đó.

Giang Như Luyện ngẩn ngơ, dường như rốt cuộc nhớ ra người trước mặt này không phải Phong Dao Cơ, nhớ tới Phong Dao Cơ thật sự đã mất rồi, rốt cuộc cười khổ hai tiếng, buông cầm chế đối với Tần Du Du ra.

Chương 189: Cầu còn không được

Giang Như Luyện nhìn Tần Du Du thẩn thờ một lát, rốt cuộc nói: "Ngươi muốn biết mẹ ngươi ở đâu, đi theo ta." Nói xong xoay người đi ra ngoài đại điện.

Tần Du Du không ngờ ông ta lại hợp tác như vậy, vội vàng đi theo sau.

Giang Như Luyện lại bỗng nhiên ở trước cửa đại điện dừng bước, quay đầu lại nói: "Đội mũ màn lên."

Tần Du Du mơ hồ cảm thấy Giang Như Luyện nhắc nhở như thế là xuất phát từ ý tốt, nàng cũng không muốn ở trong Phụng Thần giáo mà nghênh ngang đâu, làm theo ngay lập tức.

https://thuviensach.vn

Nàng theo cách hành sự, nói chuyện của Húc quang Thánh tử tới nay đoán, hắn bắt mình là "hành động cá nhân", không có quan hệ quá lớn gì với Li quốc thậm chí cả Phụng Thần giáo.

Nàng hiện tại trong tình cảnh này, chỉ cần ứng phó hai thầy trò thôi, nếu thân phận tù binh công khai, vận mệnh của nàng sẽ khó nói trước lắm, Li quốc và Phụng Thần giáo hiện giờ đều sắp sụp đổ rồi, vì bảo vệ bản thân, chuyện gì cũng làm được.

Cột nàng vào đầu tường uy hiếp Nghiêm Di này nọ cũng xem như thủ đoạn dịu dàng rồi đó, nếu thầy trò Giang Như Luyện không định giao nàng ra, nàng liền thành thật phối hợp bọn họ cũng tốt.

Giang Như Luyện đưa nàng bước xuống núi, giáo chúng trên đường xa xa nhìn thấy ông ta liền cúi đầu hành lễ, đối với Tần Du Du đi theo ông ta cũng không dám nhìn nhiều thêm nửa con mắt.

Tần Du Du không tốn chút khí lực, gần như theo ông ta thẳng hướng "nhẹ nhàng" xuống dưới.

Theo vị trí, nơi này cấp bậc không khác Húc quang Thánh tử lắm, vẫn ở núi Thốc Thủy chỉ là theo hướng khác, chắc là nơi các cấp nhân sĩ trưởng lão rồi.

Chẳng qua cung điện này trống rỗng, chỉ có mấy nô bộc già quét tước, dọn dẹp thôi.

Giang Như Luyện nhìn thấy cung điện này, giống như đang lẩm bẩm: "Ngày đó ta với Dao Cơ chính là lần đầu tiên gặp mặt trong này. Nàng lúc đó ăn mặt giống như ngươi hiện tại, ta vừa từ bên ngoài gấp gáp trở về, mặc y phục bình thường, nàng không biết ta là ai. Một sư đệ của ta thèm muốn dung mạo của nàng, dây dưa không dứt với nàng. Nàng muốn vùng thoát khỏi hắn ta, kết quả không chú ý tới ta ở phía sau, bỗng đánh tới."

Trên mặt ông ta mang nụ cười dịu dàng, đoạn ký ức đó trong lòng ông ta chắc là vô cùng tốt đẹp. Tần Du Du lúc trước từng nghe Phong Quy Vân nói qua, Giang Như Luyện vô cùng thâm tình với mẫu thân, nhìn bộ dáng này của ông ta, nhịn không được có chút đau buồn.

Nàng biết rõ Giang Như Luyện đối với nàng là kẻ địch chứ không phải bạn bè, nhưng rất khó chán ghét một người thâm tình như vậy. Nếu mẫu thân nàng

https://thuviensach.vn

thật sự không phải do ông ta làm hại, nàng cũng không có cách nào chán ghét, oán hận ông ta được.

"Đó là ngày 3 tháng 8. Lúc đó nàng quay đầu nhìn ta, ánh mặt trời đúng lúc chiếu vào trên mặt nàng, nàng giống như một khối ngọc đẹp đẽ gọt dũa thành hình người, ta chưa bao giờ biết nữ tử có thể xinh đẹp như thế... Ánh mắt nàng mở lớn nhìn ta, bướng bỉnh lại vừa cẩn thận. Tràn ngập đề phòng. Ta rất muốn nói với nàng, ta sẽ không làm thương tổn nàng, nàng không cần sợ ta, đề phòng ta."

"Ta giáo huấn sư đệ một chút, để hắn ta sau này không dám tới quấy rầy Dao Cơ nữa. Dao Cơ rất cảm kích ta, nhưng ta biết nàng không tin ta, nàng không thích Phụng Thần giáo, cẩn thận, đề phòng mọi người ở đây. Nàng cho dù lúc đang cười, ta cũng thấy nàng không thật sự vui vẻ. Ta nghĩ mọi cách muốn lấy lòng nàng, nhưng nàng thủy chung không chịu tới gần ta."

Giang Như Luyện vừa nói, vừa chậm rãi đi vào trong điện. Đây là chỗ của phụ thân, năm đó phụ thân nhận các đệ tử đều tại sau điện.

Hiện tại cả tòa điện trống không, tất cả đều còn giữ nguyên dạng, phòng của Phong Dao Cơ có người chuyên trách cẩn thận trông coi. Bên trong, đến cả một cây bút, một bộ gối thêu hoa cũng được cẩn thận đặt ở chỗ cũ.

Tần Du Du nghĩ đến đây là nơi mẫu thân còn sống ở, không khỏi sinh ra vài phần cảm giác thân thiết. Nàng liếc mắt một cái thấy một cây trâm bạc nằm ngang trên bàn trang điểm. Có mấy phần giống cây trâm di vật của mẫu thân có khắc tên của phụ thân do Phong Quy Vân nhờ Hà Mãn Tử giao cho nàng, nhịn không được đưa tay cầm lên xem.

Đáng tiếc trên cây trâm này ngoại trừ hoa văn không có gì khác, nhưng cũng đúng thôi, mẫu thân ở trong này làm nội ứng, sao có thể đem đồ vật quan trọng có chứa dấu hiện này nọ đặt ở đây được? Tần Du Du có chút thất vọng mà thả cây trâm trở lại chỗ cũ.

Đúng lúc này, Giang Như Luyện bỗng vươn tay ra, đầu cây trâm bị thay đổi hướng, hoàn toàn trở về vị trí trước khi Tần Du Du cầm lấy nó, không khác chút nào.

Trong lòng Tần Du Du dâng lên cảm giác chua chát không biết nên diễn tả thế nào, phải có tình cảm sâu bao nhiêu mới có thể sinh ra loại cố chấp như vậy.

https://thuviensach.vn

Húc quang Thánh tử có nói một câu rất có đạo lý, mẫu thân nàng quả thật là tâm ma của Giang Như Luyện.

Giang Như Luyện giống như quên mất sự tồn tại của Tần Du Du, đứng ở trong phòng lặng im không nói.

Tần Du Du đè nén đủ loại cảm xúc trong lòng, bình tĩnh hỏi han: "Ông nói đưa ta đi gặp mẹ..."

Giang Như Luyện không nói gì, chầm chậm ra khỏi phòng, trở lại trước cung điện, đi vào một căn phòng giống phòng để luyện công, vỗ nhẹ lên một cột trụ trong đó, một bên tường đá trong đại điện treo đầy binh khí từ từ di chuyển qua một bên, lộ ra một đường đi tối đen dưới nền đất.

Tần Du Du đi theo Giang Như Luyện đi vào, đi xuống cầu thang xoay vòng kéo dài, vừa sâu vừa dài, theo vị trí đoán chừng hẳn là đi thẳng xuống dưới núi.

Nàng nhớ rõ lúc trước xem qua thông tin về cha con Giang thị, bọn họ gia nhập Phụng Thần giáo đã nhiều năm, nhưng thật sự cầm quyền ở Phụng Thần giáo cũng chỉ mấy năm gần đây.

Phụng Thần giáo truyền thừa mấy ngàn năm, phe phái bên trong nhiều và thâm sâu, người bên ngoài muốn trà trộn vào, không phải dễ như vậy.

Nhìn kiểu dáng, kết cấu cung điện, đình đài trên núi này, đều có một đoạn lịch sử rất dài, với loại mật thất ngầm như vậy đoán chừng là xây dựng ngay từ đầu, chứ không phải do cha con Giang thị sắp xếp.

Hơn nữa trên đường Tần Du Du đi xuống, thấy không ít đường đi vào khác, như thế xem ra, đây là bí mật dưới lòng đất xây dựng ban đầu của Phụng Thần giáo.

Tu vi Tần Du Du bị quản chế, hoàn toàn dựa vào sự chỉ dẫn của Giang Như Luyện, nhanh như gió thẳng hướng đi xuống, đoán chừng đều đã xuyên qua sơn cốc, đi xuống lòng đất rồi, còn chưa thấy ông ta dừng lại.

Mẫu thân nàng sao lại ở nơi cổ quái như vậy? Trong lòng Tần Du Du thấy lạ, hơn nữa càng đi xuống dưới đất, nàng càng xuống càng thấy nóng hơn, trong không khí tràn ngập mùi lưu huỳnh khó ngửi trộn lẫn khiến người ta nghẹt thở.

Lúc nàng cảm thấy mình sắp bị nhiệt làm tan luôn, thì Giang Như Luyện rốt cuộc dừng bước.

https://thuviensach.vn

Phía trước là một cái hang thật lớn, lộ ra bóng sáng màu vàng cam và làn khói nồng đậm mờ mờ.

Giang Như Luyện toàn thân cứng ngắc đứng trước hang, lại không dám tiếp tục đi tới, trong bóng đêm, Tần Du Du lờ mờ nhìn thấy ông ta thế mà đang run rẩy...

Nàng nuốt nước miếng một cái, thật cẩn thận hỏi: "Mẹ ta... ở bên trong?"

Loại nơi như thế này không phải người thường có thể ở được, thái độ của Giang Như Luyện thật ra ngay từ đầu cũng đã hiểu được, Tần Du Du đối với chuyện mẫu thân mình đã qua đời, đã sớm chuẩn bị tâm lý đầy đủ rồi.

Từ lúc nàng có trí nhớ tới nay đều chưa gặp mẫu thân, trong cảm nhận của nàng, cha mẹ là một bóng dáng mờ ảo, tuy nghĩ mình cả đời có thể cũng không thấy được bọn họ thật đáng tiếc, đau buồn, nhưng chưa đến mức giống nhi nữ bình thường vì tin tức cha mẹ của đã mất mà cực kỳ bi thường.

Giang Như Luyện so với nàng, ngược lại khá kích động, đau đớn.

Tần Du Du thấy ông ta không cử động, tâm niệm vừa động, tháo mũ màn xuống, đi vào hang, cho dù mẫu thân đã chết, nàng cũng muốn nhìn xem nơi chôn cất bà.

Khi nàng vượt qua bên cạnh Giang Như Luyện, Giang Như Luyện bỗng thấy nàng cùng bóng hình người trong lòng gần như giống nhau nhập làm một, nhịn không được một tay nắm lấy cánh tay nàng: "Đừng!"

Tần Du Du không hiểu nên quay đầu nhìn ông ta, Giang Như Luyện phản ứng lại đây là Tần Du Du không phải Phong Dao Cơ, nhưng vẫn cầm tay nàng không buông ra.

"Trong động dung nham khắp nơi, vô cùng nguy hiểm, ngươi đừng đi lung tung. Ngươi nếu có chuyện gì, Dao Cơ sẽ càng hận ta..." Giang Như Luyện nói lời này giọng bình tĩnh, nhưng trong lời nói che dấu bất đắc dĩ và buồn bả, so với gào khóc càng khiến người chua xót hơn.

Giang Như Luyện cứ như vậy nắm tay nàng đi vào trong hang, Tần Du Du không hề từ chối, cũng không nhẫn tâm từ chối.

Trong hang trống trơn, hồ dung nham lớn nhỏ kéo dài đến sâu trong hang, hơi nóng bốc lên tất cả đều từ đó.

https://thuviensach.vn

Giang Như Luyện mù mờ nhìn trái phải nói: "Không giống... nhiều năm như vậy, nơi này lại không giống."

Dung nham ở đây có chỗ hóa thành nham thạch, cũng có chỗ nham thạch hóa thành dung nham, gần như mỗi ngày, mỗi phút đều có thay đổi, nhiều năm qua như vậy, sao lại không có thay đổi chứ?

Giang Như Luyện đưa tay chỉ chỉ phía trước, nói: "Chính là ở đó, cha ta lừa Dao Cơ nói phu quân nàng chết ở đó, không còn xác, muốn nàng hết hy vọng, từ nay về sau ở lại cùng với ta. Dao Cơ nàng cứ chảy nước mắt mãi, nàng hỏi ta có phải sự thật hay không, ta không dám nhìn nàng, sợ sẽ không đành lòng nói cho nàng sự thật... Nàng nói muốn bái tế phu quân đã mất, đi đến phía trước đó, không kêu một tiếng liền nhảy xuống... Ngươi nói ta hại chết nàng, cũng không hề sai."

Tần Du Du nhìn về phía ngón tay ông ta chỉ, nơi đó dung nham phun ra, một hồ lớn dung nham đoán chừng ngay cả võ thánh nhảy xuống cũng không còn xác nữa.

Trong lòng Tần Du Du dâng lên cảm xúc bi thương, nàng quả nhiên với mẫu thân vô duyên, ngay cả gặp mặt cũng không thể.

Thì ra mẹ nàng là tự tử, chẳng qua nghe giọng điệu của Giang Như Luyện, hình như phụ thân nàng lại không thật sự gặp chuyện gì, sao lại thế này?

"Cha ta ở đâu?" Tần Du Du qua một lúc lâu mới nhịn xuống đau buồn hỏi.

"Hắn ở Kim gia, ta cũng không biết hắn hiện tại thế nào. Ta đồng ý với Dao Cơ sẽ không thương tổn hắn, lúc Dao Cơ còn sống như thế, nàng đi rồi... Nếu ta giết hắn, chẳng phải là tiện nghi cho hắn gặp Dao Cơ sao?" Giang Như Luyện cả đời hiếm khi ghen ghét ai, với thực lực của ông ta cũng không ai đáng để ông ta ghen tỵ cả, phụ thân của Tần Du Du, Kim Thắng Thường tuyệt đối là người duy nhất.

Có một số chuyện không phải có sức mạnh tuyệt đỉnh là có thể làm được...

Nói như thế, cha nàng rất có cơ hội còn đang sống! Chẳng qua vì sao ông không tìm mẫu thân hay nàng? Tần Du Du không biết nên vui hay buồn, nhưng cuối cùng có thêm hy vọng.

https://thuviensach.vn

Giang Như Luyện nói cha nàng ở Kim gia, nếu nàng có thể thoát khỏi đây, có thể đến núi Hoành Vân từ từ hỏi thăm tin tức.

Tần Du Du quay đầu, đúng lúc thấy vẻ mặt Giang Như Luyện đau đớn, bỗng nhớ tới lúc trước sư phụ có kể cho nàng nghe chuyện, thiếu nữ xinh đẹp, tài cao thích một thiếu niên khác tộc, nhưng cố tình thiếu niên này lại thích nữ tử khác.

Nếu con yêu sâu đậm một người, người đó lại yêu rất sâu đậm người khác, con phải làm sao đây?

Chương 190: Cổ trùng thần cũng muốn thăng cấp

Về thực lực, về địa vị, Giang Như Luyện không thể xoi mói gì, hơn nữa ông ta đối với Phong Dao Cơ tình sâu thắm thiết, là mối lương phối rất khó có được, nhưng người Phong Dao Cơ yêu lại không phải ông ta.

Giang Như Luyện nếu muốn, không hề khó khăn tìm được một nữ tử còn tốt hơn Phong Dao Cơ, nhưng cố tình không phải người ông ta thích.

Đó là người tốt lắm, cực kỳ tốt, nhưng ta cố tình không thích... Tần Du Du mới trước đây nghe sư phụ kể chuyện bi thương đó, còn chưa cảm thấy được những lời này vừa bướng bỉnh như thế vừa tiếc nuối như thế.

Lúc nàng hỏi sư phụ phải làm sao, sư phụ vuốt tóc nàng nói: "Tên ta đặt cho con chính là đáp án."

Mất thời buồn bã, được thời vui, đa sầu đa hận vẫn ung dung.

Không chiếm được thì buông bỏ, nói thì đơn giản, nhưng trước mặt một ví dụ, hơn hai mươi năm qua vẫn không buông bỏ được.

Tu vi Tần Du Du bị cầm chế, năng lực chịu đựng nhiệt độ cao giảm mạnh, ở trong hang chỉ một lát liền nhịn không được đầu óc choáng váng, hoa mắt, bị khói làm ho khan.

Tiếng ho khan của nàng đánh thức Giang Như Luyện, lập tức đưa nàng rời khỏi hang dưới lòng đất.

Hai người vừa mới đi đến ngoài hang, bỗng nghe một hồi tiếng kêu, tiếng kêu đó giống như truyền từ hang động bên cạnh, nghe vào tai khiến người ta cảm

https://thuviensach.vn

thấy giống như con trùng ghê tởm nào đó ở sau gáy, Tần Du Du run run một chút, phát hiện Giang Như Luyện cầm cánh tay nàng hơi hơi chặt.

Nàng ngẩng đầu phát hiện vẻ mặt Giang Như Luyện trở vê chăm chú khác thường, sau đó chợt nghe ông ta nói: "Đội mũ màn lên."

Có người tới đây sao? Tiếng kêu vừa rồi không giống do người phát ra.

Nhưng nàng vẫn rất thành thật lập tức làm theo, Giang Như Luyện ít nhất cho tới bây giờ nhìn qua cũng không có ác ý gì với nàng, tuy ông ta là hung thủ gián tiếp hại mẫu thân nàng chết thảm, nhưng Tần Du Du nhìn thấy bộ dáng này của ông ta, thật sự hận không nổi.

Mười mấy năm qua ông ta cứ sống trong đau khổ, áy náy như vậy, nếu để trừng phạt. E rằng bị một đao giết chết ông ta vẫn còn đau buồn.

Nàng vừa mới đội mũ màn che khuôn mặt lên xong, chợt nghe hướng tiếng bước chân kỳ quái dần dần đi tới bên này.

Hang mờ tối, cách lớp lụa trắng mũ màn, nàng mờ mờ nhìn thấy ba lão giả trước sau đi tới, hành lễ với Giang Như Luyện nói: "Ra mắt giáo chủ."

"Ba vị trưởng lão mấy ngày gần đây liên tục đến yết kiến cổ trùng thần, vì sao thế??" Giọng nói của Giang Như Luyện không hề để lộ chút cảm xúc nào, trong nháy mắt liền trở lại là cường giả tuyệt thế mờ ảo như khói, xa rời nhân thế như lúc mới gặp.

Ba trưởng lão vốn không ngờ ở đây lại gặp được Giang Như Luyện, cho dù lòng dạ thâm sâu tới đâu cũng có chút luống cuống tay chân, hai mặt nhìn nhau một lúc. Một người tài cán trong đó cười nói: "Phụng dưỡng cổ trùng thần vốn là vinh hạnh của ta, giáo chủ bận rộn công việc không tiện thường xuyên đến nghe giáo huấn của cổ trùng thần, chúng ta ngẫu nhiên đến xem tình trạng cổ trung thần. Cổ trùng thần mấy ngày gần đây có thể sẽ thăng cấp lần nữa, đây chính là chuyện lớn của trên dưới Phụng Thần giáo ta."

Ông ta càng nói càng có thứ tự, Giang Như Luyện chỉ lạnh nhạt quét mắt ông ta một cái nói: "Làm phiền ba vị."

Nghe vào trong tai ba vị trưởng lão trong lòng có quỷ, bình thản đứng đó. Liền có vẻ đủ thâm ý, vẻ mặt ba người xấu hổ ha hả cười làm lành, nhìn thấy Giang Như Luyện dẫn theo Tần Du Du nghênh ngang mà đi.

https://thuviensach.vn

Cho đến khi xác định bọn họ đã đi xa, ba người mới dám thoáng buông lỏng, đường đường ba cao thủ cấp võ thánh, trước mặt Giang Như Luyện lại bị dọa một thân mồ hôi lạnh.

Một trưởng lão trong đó nhịn không được nói: "Ông ta không phát hiện ra gì chứ?"

"Việc này chỉ có cổ trùng thần cùng ba chúng ta biết, ông ta sao có thể phát hiện được?" Một trưởng lão khác không cho là đúng nói.

"Vẫn nên cẩn thận thì hơn. Gặp quỷ mà. Ông ta cho tới bây giờ rất ít khi tiến vào cung điện cấm địa dưới lòng đất này, hôm nay sao lại cố tình chạy đến đây?" Trưởng lão thứ ba rất buồn bực.

Trên thực tế vì nơi này là nơi Phong Dao Cơ tự sát, cho nên nhiều năm qua, ông ta trừ khi thật sự cần thiết. Nếu không tuyệt không bước vào cung điện cấm địa dưới lòng đất này nửa bước.

"Nữ đệ tử đi bên cạnh ông ta..."

"E rằng là "là sưởi" mới của ông ta đó. Phụng Thần giáo chúng ta thế mà lại để cho một tên dựa vào tà công của Nghiêm thị thăng cấp lên võ thánh cấp mười tám làm giáo chủ, quả thật mất hết thể diện trên dưới Phụng Thần giáo ta."

Bởi vì sự xuất hiện của Nghiêm Di, nhiều người cấp cao ở Phụng Thần giáo đều nói giáo chủ tu luyện không phải tuyệt học của Phụng Thần giáo, lúc trước chỉ là nghi ngờ. Hiện tại cũng có chứng cứ vô cùng xác thực.

Nhưng vì khiếp sợ thực lực tuyệt đỉnh của Giang Như Luyện, mọi người đều chỉ có thể thầm nói trong lòng một phen. Không ai dám ngang nhiên đưa ra nghi ngờ.

"Ngươi hẳn là nên vui mừng, nếu ông ta không phải võ thánh cấp mười tám, cổ trùng thần cũng sẽ không xem trọng ông ta, ha hả." Giọng điệu trưởng lão âm trầm nói lời này, tràn ngập vui mừng khi người gặp họa.

"Chớ có lên tiếng!" Một trưởng lão khác nhỏ giọng quát ngưng lại, bọn họ vừa rồi không phát hiện Giang Như Luyện ở trong này, thậm chí ngay cả nữ đệ tử bên cạnh ông ta đó cũng không phát hiện, nếu ông ta lại bí mật quay lại nghe thấy lời bọn họ, vậy còn gì nữa?!

https://thuviensach.vn

Trưởng lão lúc nãy nhất thời vui mừng quá biết mình lỡ lời, ngượng ngùng không nói nữa.

Chúng ta sau này không có việc gì thì không cần thường xuyên đến đây, tránh cho Giang Như Luyện đó bất ngờ tới đây, đã tới lúc này rồi, nếu cổ trùng thần không thể thuận lợi thăng cấp, Phụng Thần giáo chúng ta thật sự xong đời!"

Hai người còn lại gật gật đầu, không cần nhiều lời nữa, theo đường đi trở lại chỗ của mình.

Bên đó, Giang Như Luyện cùng Tần Du Du trở lại cung điện trên đỉnh núi của ông ta, Tần Du Du nhìn thấy bóng dáng ông ta gầy yếu, cô đơn, nhịn không được thốt ra nói: "Có phải bọn họ muốn hại ông không?"

Lúc trước nàng có nghe thị nữ là thuộc hạ của Húc quang Thánh tử nhắc tới chuyện có trưởng lão muốn đối phó thầy trò bọn họ, nhìn thấy "đức hạnh" của ba tên lén lút vừa rồi, lập tức liền nhận ra ngay.

Nhưng nói ra nàng lại hối hận, Húc quang Thánh tử cũng biết nói mà, không thể không nói cho sư phụ của mình, nàng nhiều chuyện làm gì chứ?

Bước chân Giang Như Luyện dừng một chút, quay đầu lại nhìn nàng than nhẹ một tiếng nói: "Ngươi với nàng đều mềm lòng giống nhau."

"Ta không ngờ đứa trẻ Hi Triều này thật sự đưa ngươi về đây, cũng được, mấy ngày này ngươi cứ ở lại chỗ này đi." Giang Như Luyện nói những lời này, xoay người rời đi.

Tần Du Du cười khổ một tiếng, trước mắt như vậy, xem như tình huống tốt nhất, nàng cũng không trông cậy vào Giang Như Luyện sẽ thả nàng đi, trên thực tế trừ khi Giang Như Luyện tự mình đuổi nàng về tay Nghiêm Di, nếu không ông ta hiện tại thả nàng đi, chính là muốn đưa nàng đến cho những người Li quốc, Phụng Thần giáo khác.

Vì thế nàng liền thành thành thật thật ở lại chỗ ở cao cấp trên đỉnh núi này vậy.

Đại điện này không thể không có những người khác, chẳng qua những người khác không nhiều đều là những con rối, một mệnh lệnh một động tác, ngoại trừ hít thở, nói chuyện, không khác xác chết là bao.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du lúc mới đầu cảm thấy không quen, mấy ngày sau cũng không thể không bình tĩnh được.

Chỉ có hai người được phép tùy ý ra vào đại điện ở đỉnh núi này thôi, một là Húc quang Thánh tử, với vị Ngọc phu nhân Ngọc Mỹ Dung lúc trước đã gặp.

Vốn còn có hai thánh tử khác, nhưng bọn họ một bị trọng thương đang hôn mê, tỷ lệ tỉnh lại cực kỳ nhỏ bé, một người bị Tiểu Khôi nuốt mất --- may mắn chuyện này chỉ có rất ít người biết, nếu không Giang Như Luyện có lẽ sẽ không đối với nàng nhẹ nhàng như vậy.

Chương 191: Chứng cứ lạc lối của giáo chủ

Húc quang Thánh tử từ hôm sau phái hai thị nữ áo trắng đến hầu hạ Tần Du Du sinh hoạt thường ngày, thật ra mục đích chân chính là đúng giờ "áp giải" nàng đến trước mặt Giang Như Luyện, đoán chừng là muốn dùng nàng giúp Giang Như Luyện bài trừ tâm ma hoặc dụ dỗ cho ông ta phấn chấn lên.

Trong lòng Giang Như Luyện hiểu rõ tâm ý của đệ tử, cũng không hề từ chối.

Tần Du Du rất rối rắm, rất sợ hãi, nếu có thể nàng hận không thể ẩn mình, hoặc là dịch dung giả dạng lập tức để an toàn, nhưng có hai cai ngục do Húc quang Thánh tử phái tới nhìn chằm chằm, nàng cái gì cũng không làm được.

Giang Như Luyện nhìn thấy khuôn mặt nàng có thể nhìn cả ngày không biết chán, nhưng Tần Du Du lại thấy hết hồn, hận không thể nhảy dựng lên xoay người chạy trốn.

"À, ông có thể nói cho ta biết, ông sao lại thích mẹ ta không?" Tần Du Du cố gắng tìm đề tài, hơn nữa thật cẩn thận nhắc nhở ông ta, nàng là Tần Du Du, là nữ nhi của Phong Dao Cơ, ngàn vạn lần không cần xem nàng thành mẹ nàng muốn "lăn lộn" gì đó.

Giang Như Luyện lắc lắc đầu nói: "Ta cũng không biết."

Thật là đáp án tốt, Tần Du Du rối rắm một lát tiếp tục cố gắng: "Mẹ ta thích màu sắc gì, thích ăn cái gì? Tu vi thế nào? Cơ quan thuật ra sao?"

https://thuviensach.vn

"Nàng thích màu xanh nhạt, không có đặc biệt thích ăn món gì, nhưng hình dáng khó coi, xấu xí nàng tuyệt đối không ăn. Thiên phú của nàng không tệ, lúc lớn bằng ngươi, đã là võ giả cấp năm. Cơ quan thuật của nàng rất bình thường, nhưng nàng rất thích thay đổi một số thứ." Giang Như Luyện có lẽ quả thật từ câu hỏi của Tần Du Du nhớ lại lúc trước những chuyện khi ở chung với Phong Dao Cơ, cũng chậm chậm mở "hộp" kí ức ra.

Theo lời ông ta nói Tần Du Du phát hiện, lúc đầu mẫu thân thật sự có ấn tượng rất tốt với Giang Như Luyện, ít nhất cũng xem ông ta là bằng hữu. Có lẽ sau khi biết công pháp tu luyện của ông ta khiến rất nhiều sư tỷ, sư muội của bà mất tích, mới có thể bắt đầu sợ ông ta, tránh ông ta như rắn rết.

Mắt thấy không khí nói chuyện bắt đầu tốt đẹp hơn, ngay cả Tần Du Du cũng quên mất mục đích nói chuyện với Giang Như Luyện, còn thật sự nghe ông ta kể lại chuyện của mẫu thân mình. Ngay sau đó, bỗng nghe ngoài điện truyền đến tiếng kêu to của nữ tử: "Ta muốn gặp giáo chủ, các ngươi dám cản ta?!"

Giang Như Luyện vốn đang vẻ mặt nhu tình đột nhiên nghe tiếng thét chói tai thế, thần sắc trên mặt nhanh chóng lạnh như băng thậm chí hình như có chút xấu hổ.

Trong lòng nàng biết rõ quan hệ giữa Ngọc phu nhân với Giang Như Luyện là gì, cũng nhìn ra Giang Như Luyện hình như cũng không phải rất cần bà ta, hoàn toàn là vì sống còn không thể không chấp nhận.

Nhưng Giang Như Luyện lại cảm thấy rất xấu hổ, thậm chí chột dạ, hơn nữa trước mặt nữ nhi duy nhất của người trong lòng lại gặp phải "lạc lối". Càng khiến trong lòng ông ta sinh ra cơn giận không tên.

Tuy tự bản thân ông ta hiểu rõ, này hoàn toàn không cần thiết,

"Đi ra ngoài, ta nói không chỉ một lần, không có lệnh của ta, ngươi không cần tới đây." Giang Như Luyện hờ hững nói.

Ngọc phu nhân liếc mắt một cái thấy người ngồi ở một bên. Tần Du Du so với bà ta trẻ tuổi hơn nhiều cũng xinh đẹp hơn nhiều lắm, nhất thời cảm giác mất mát từ lòng bàn chân nhắm thẳng lên mặt.

Bà ta nghĩ giáo chủ có người trong lòng, cũng không thích tiếp xúc với nữ tử bên cạnh, bản thân bà ta tuy không thể tới được lòng của ông ta, ít nhất cũng sẽ là

https://thuviensach.vn

nữ nhân duy nhất gần gũi ông ta, không ngờ nhanh như vậy đã có một nữ tử xuất hiện tranh giành với bà ta.

Đúng rồi! Nhất định là Húc quang Thánh tử, sau khi bà ta trở thành người bên gối của giáo chủ liền đối với hắn bất kính quá nhiều. Cho nên hắn mới tìm một người lợi hại như vậy đến giành sủng của bà ta!

Ngọc phu nhân bước vài bước xông lên trước, quỳ rạp xuống dưới chân Giang Như Luyện, khóc nhỏ nói: "Là Mỹ Dung rất muốn gặp giáo chủ nên mới thất lễ như thế, xin giáo chủ thứ lỗi."

Ngọc phu nhân vốn không biết, bà ta càng dây dưa, Giang Như Luyện càng phiền chán. Nhất là trước mặt Tần Du Du.

"Đi ra ngoài!" Trong mắt Giang Như Luyện tản ra hàn ý nhè nhẹ, ông ta ở trước mặt Phong Dao Cơ nói gì nghe đó, trước mặt Tần Du Du hòa nhã tử tế, không có nghĩa là ông ta tính tình tốt, là người tốt đâu.

Ông ta là Giang Như Luyện. Đạp lên vô số thi thể, máu thịt, đi lên cường giả tuyệt thế, ngôi vị giáo chủ Phụng Thần giáo, nếu không phải Ngọc phu nhân có tác dụng đối với ông ta. Vừa rồi bà ta ở ngoài cửa ầm ĩ lớn thế đã đủ để ông ta ra tay giết bà ta rồi.

Ngọc phu nhân vội vàng khóc tranh thủ đồng tình, vốn không chú ý tới Giang Như Luyện đã muốn giết người, Tần Du Du lại thấy rõ ràng, vội vàng đứng lên giật nhẹ tay áo Giang Như Luyện, ngắt lời nói: "Giang... Giang thúc thúc, ta muốn xem chữ tự tay mẫu thân viết hoặc vật tùy thân làm lưu niệm, không biết có thể không?"

Nàng không thèm để ý sự sống chết của Ngọc phu nhân này, nhưng nếu bà ta chết, lần sau lúc chân khí Giang Như Luyện bùng nổ, mình liền gặp nguy rồi, cho nên bằng cách nào nàng cũng phải nghĩ cách bảo vệ nữ nhân không có mắt này.

Nàng cố ý không gọi Giang Như Luyện là giáo chủ, chỉ gọi ông ta là thúc thúc, theo lẻ thường đoán chừng ông ta cũng không biết xấu hổ tới mức ra tay với "chắt nữ" ông ta nhỉ.

Nhiều năm qua như vậy, cho tới bây giờ chưa ai dám kéo tay áo Giang Như Luyện yêu cầu ông ta làm cái gì, lúc Tần Du Du muốn nắm tay áo ông ta đương

https://thuviensach.vn

nhiên ông ta có thể khiến nàng nắm hụt, nhưng lúc gương mặt giống hệt Phong Dao Cơ đó đi tới bên cạnh ông ta, ông ta không hiểu sao lại buông bỏ tất cả đề phòng, mặc tay nàng duỗi tới.

Ông ta không phải ngu ngốc, tâm niệm vừa chuyển liền hiểu tâm tư nhỏ của nữ hài tử này, nàng cùng mẫu thân nàng giống nhau, đều âm thầm đề phòng ông ta, ông ta có chút bất đắc dĩ rồi lại không đành lòng trách cứ nàng.

Dù sao hai mẹ con nàng cũng không phải cam tâm tình nguyện đến Phụng Thần giáo này.

"Có thể, ngươi theo ta đi." Giang Như Luyện xoay người đi đến thư phòng sau đại điện, hai con rối sống chợt xuất hiện, một trái một phải chế trụ cánh tay Ngọc phu nhân kéo bà ta ra ngoài.

Ngọc phu nhân đang định kêu khóc cầu tình, bỗng nghe giọng một nữ tử nhẹ nói: "Ta là bà thì cái gì cũng sẽ không nói."

Ngọc phu nhân quay đầu phát hiện người nói chuyện chính là thị nữ tâm phúc bên cạnh Húc quang Thánh tử, càng cảm thấy buồn bực, khủng hoàng, nhưng nghĩ đến sự lợi hại của Húc quang Thánh tử, vừa rồi lại tận mắt thấy sự dung túng của giáo chủ đối với nữ tử đó, bà ta không dám đắc tội Húc quang Thánh tử, để hai con rối sống kéo bà ta tới ngoài đại điện.

Ngọc phu nhân một đường tâm thần hoảng hốt trở lại chỗ của mình, có thị nữ tiến lên bên cạnh bà ta, nhỏ giọng nói: "Phu nhân, ba vị trưởng lão muốn người tối nay bàn chút chuyện nhỏ."

"Ba vị trưởng lão? Ba vị nào?" Trong lòng Ngọc phu nhân vừa động, ngẩng đầu hỏi.

Trong Phụng Thần giáo chủ cần có thể thăng lên võ thánh cấp mười chính là trưởng lão, nhưng trưởng lão cũng có ba bảy loại. Nếu là ba vị thái thượng trưởng lão, tìm bà ta bàn bạc tuyệt đối không phải chuyện nhỏ.

Thị nữ cười thần bí: "Đương nhiên là ba vị đó, các trưởng lão bên cạnh, phu nhân người cần để ý tới sao?"

Ngọc Mỹ Dung từ khi trở thành người bên gối của Giang Như Luyện, chẳng những tu vi tiến triển cực nhanh, địa vị cũng kinh người theo, bà ta hiện tu vi tuy

https://thuviensach.vn

chỉ là cấp chín, giỏi lắm là hộ pháp thôi, nhưng trưởng lão bình thường thấy bà ta cũng phải khách khách khí khí gọi bà ta một tiếng "Ngọc phu nhân".

Bà ta vừa mới ở chỗ Giang Như Luyện đụng một "cái đinh" lớn, đúng lúc vội vả bảo vệ địa vị của mình, nghe nói ba vị thái thượng trưởng lão tìm bà ta, nhất thời sinh ra vài phần tâm tư khác.

Chương 192: Bà cho rằng ta là đứa ngốc?

Buổi chiều khi Húc quang Thánh tử tới gặp Giang Như Luyện, một thị nữ áo trắng trong đó báo cáo với hắn: "Giáo chủ hôm nay lời nói với vương phi, nhiều hơn mấy năm qua."

Húc quang Thánh tử cười như không cười liếc mắt nhìn Tần Du Du một cái nói: "Xem như có chút tác dụng."

Hắn vốn là dung nhan như tranh vẽ, phối hợp với vẻ phong lưu vô hạn trên mặt chọc người tương tư, hai thị nữ nhìn thấy xuất thần một lúc lâu, nhưng ngay cả người cũng không nhận ra, mà Tần Du Du còn đang đứng cảnh giác dè chừng và sợ hãi lại không cảm thấy gì nhiều lắm, hận tên khốn kiếp này không nhanh chóng biến mất, đừng lại muốn dùng chủ ý quái đảng nào bức ép người nữa.

"Theo ta đi gặp sư phụ." Húc quang Thánh tử hình như định tự mình nghiệm chứng tác dụng của Tần Du Du.

Tần Du Du biết phản kháng cũng không được, hơn nữa hiện tại xem ra, Giang Như Luyện đối với nàng xem như gần gũi, có ông ta có lẽ khá an toàn, dễ chịu hơn ở cùng với Húc quang Thánh tử, cho nên liền đi theo hắn ta.

Húc quang Thánh tử từ lúc tới trước mặt Giang Như Luyện, hoàn toàn thay đổi thành người khác, lúc đầu còn giữ bộ dáng đệ tử ngoan cung kính, gặp Giang Như Luyện hôm nay tâm tình rất tốt, thái độ của hắn ta liền cũng dần dần thả lỏng thậm chí làm càn hơn.

"Sư phụ, chúng ta đã lâu chưa chơi cờ với nhau, đồ nhi muốn cùng người chơi một ván được không?" Húc quang Thánh tử cười tủm tỉm nói.

https://thuviensach.vn

Giang Như Luyện vốn hôm nay đưa Tần Du Du đến cung điện cấm địa dưới lòng đất, nhớ tới tình cảnh Phong Dao Cơ tự sát, đúng là trong lòng khổ sở, sau đó thấy Tần Du Du hình như cũng không phải vì việc này mà hận ông ta quá, cũng thấy trong lòng bình thản một chút.

Sau đó Tần Du Du không nói gì lại tìm ông ta nói chuyện phiếm, càng khiến ông ta cảm thấy nỗi buồn tích tụ nhiều năm hình như tan đi nhiều lắm.

Trước mắt này là huyết mạnh duy nhất của nữ tử ông ta yêu mến, nàng không oán hận, không căm ghét ông, đó không phải cho thấy Dao Cơ trên trời có linh thiêng cũng không trách cứ ông ta nữa sao?

Vì trong lòng có hy vọng, cho nên Giang Như Luyện khác thường chẳng những không giống lúc trước đi ra cung điện dưới lòng đất mấy lần, không nói lời nào, cũng không thấy người nữa, ngược lại đáp ứng yêu cầu của Húc quang Thánh tử, hai thầy trò ngồi bên bàn cờ trong thư phòng đánh cờ.

Húc quang Thánh tử đương nhiên cảm giác được sự thay đổi của sư phụ, trong lòng càng cảm thấy mình trăm đắng ngàn cay đưa Tần Du Du đến thật sự là sáng suốt.

Tần Du Du không thích chơi cờ. Nhưng nhìn thấy bàn cờ lại nhớ tới Nghiêm Di, khi hai người quen biết chưa lâu, dùng điều kiện cứu Đại Chủy, vừa đấm vừa xoa dạy nàng chơi cờ còn thường xuyên lúc nhàm chán kéo nàng cùng kể chuyện xưa.

Tên đó thích chơi cờ liền ép nàng cũng phải chơi, phong cách làm việc kiểu đó của hắn rất nhiều chuyện đều có thể làm được, ngay cả biết rõ nàng sợ ngựa, nhưng nắm chặt hết mọi cơ hội ép nàng cưỡi ngựa, dưới thủ đoạn mềm mại thật ra độc tài vô cùng.

So ra, sư phụ cũng muốn nàng học những thứ nàng cảm thấy không có hứng thú, về vấn đề nguyên tắc cũng muốn nàng theo yêu cầu của ông. Nhưng sẽ nói cho nàng biết vì sao ông làm như vậy, nếu nàng nghe theo có lợi gì, nếu nàng không nghe theo sẽ có hại gì, sau đó để tự nàng lựa chọn.

Như lúc sư phụ dụ dỗ nàng tu luyện võ đạo, nếu nàng kiên quyết không muốn. Sư phụ cũng sẽ không làm gì cả, cùng lắm cười nhạo nàng sợ lạnh, sợ nóng, động tác chậm chạp, phản ứng chậm, không có khả năng tự bảo vệ mình chút thôi.

https://thuviensach.vn

Giang Như Luyện mặc dù đang đánh cờ với Húc quang Thánh tử, nhưng vẫn chú ý tới tình trạng ngẩn người của Tần Du Du: "Làm sao vậy?"

"Ta nhớ đến sư phụ ta..." Tần Du Du không yên lòng nói.

Húc quang Thánh tử cười nói: "Sư phụ ngươi có tốt bằng sư phụ ta không?"

"Tu vi sư phụ ta không cao như Giang thúc thúc, nhưng ông đối với ta rất tốt, còn tốt hơn nữ nhi thân sinh của ông nữa." Tần Du Du nghiêm túc tuyên bố, sư phụ nàng là người quan trọng nhất trong cuộc đời nàng.

Hai thầy trò Giang Như Luyện nhìn nhau. Theo tính tình của Tần Du Du có thể nhìn ra nàng là nữ hài tử được người yêu chìu, che chở lớn lên, cho nên mới mềm lòng, dễ dàng tin người đối tốt với mình, tính tình thoải mái, hoạt bát. Không quá che giấu bản tính. Giảo hoạt, thông minh nhưng không hiểu lắm nhân tình thế thái, lòng người hiểm ác.

Húc quang Thánh tử chú ý tới nàng gọi sư phụ là Giang thúc thúc, mà sư phụ hình như bộ dáng cũng rất dễ chịu, trong lòng liền có chút hiểu ra.

"Ngươi cũng thường xuyên đánh cờ với sư phụ?" Húc quang Thánh tử giờ phút này giống như thay đổi thành người khác, thái độ nhẹ nhàng, thoải mái. Giống như mình là một thế gia công tử tính tình hiền hòa, hoàn toàn không hề biểu lộ diêm dúa, lẳng lơ, hung ác, nham hiểu thường ngày.

"Ta không thích đánh cờ, sư phụ đều tự đánh cờ một mình..." Tần Du Du bỗng nhiên có chút hối hận, nếu lặp lại lần nữa, nàng cho dù không thích, cũng sẽ cố gắng đánh cùng sư phụ.

Giang Như Luyện chỉ chỉ giá sách bên cạnh: "Trên đó có thư cũng có cơ quan đồ, ngươi thích thì xem đỡ buồn đi."

Tần Du Du nghe có cơ quan đồ, trong lòng hơi hơi chấn động, sẽ không phải cuối cùng nhịn không được ép nàng tạo cơ quan gì đó chứ?

Trong lòng nàng đề phòng, chầm chậm đến bên giá sách, khóe mắt nhìn lén hai thầy trò đánh cờ, phát hiện bọn họ không có ý tứ phản ứng gì mình cả.

Chẳng lẽ nàng suy nghĩ nhiều rồi? Tần Du Du có chút không yên, cố ý lấy sách bình thường ra xem.

Trong thư phòng của Giang Như Luyện, sách đa số là các loại bí tịch linh tinh, hơn nữa theo nhận định của nàng, đều là tuyệt học đứng đầu, nếu thay đổi

https://thuviensach.vn

người tu luyện quả thật giống như vào trong núi bảo khố, nhưng rơi vào tay Tần Du Du, tò mò một lúc liền cảm thấy không có gì thú vị.

Mắt thấy thầy trò Giang Như Luyện đánh cờ đúng là mê mẩn, nàng rốt cuộc nhịn không được lấy hộp gỗ lớn trên giá sách xuống, lật xem từng thứ bên trong.

Trong hộp gỗ có các loại sách, thư tín tự tay mẹ nàng viết, còn có ngay cả cơ quan đồ do tổ tiên Giang Như Luyện cướp từ cấm địa Nghiêm thị cùng với các loại bí tịch.

Mẫu thân viết đều là những chuyện bình thường, đơn giản là công văn của Phụng Thần giáo cùng với một chút bí tịch tu luyện bình thường, hơn nữa số lượng cực ít, lật xem vài cái là hết.

Nàng cẩn thận đặt di vật của mẫu thân trở lại nguyên dạng trả lại trên giá sách, vật này như bảo bối của Giang Như Luyện, dùng hộp ngọc rực rỡ, không biết còn tưởng là tuyệt học khí công gì đó.

Cơ quan đồ ở cấm địa Nghiêm thị này ngay bên cạnh hộp, Tần Du Du mở ra vừa thấy liền nhìn không chớp mắt.

Nàng ngày đó ở trong cấm địa thành hôn với Nghiêm Di, liền xem cơ quan đồ cất bên trong, cơ quan đồ Giang Như Luyện có ở đây hoàn toàn cùng một loại với cấm địa, dấu hiệu, ký hiệu đánh dấu bên trong đều đặc biệt.

Cơ quan sư khác nhìn không hiểu, nàng lại xem rất thỏa thích, quên hết tất cả.

Cơ quan đồ trên tay thoáng cái bị người lấy đi, Tần Du Du khẽ kêu một tiếng ngẩng đầu đưa tay muốn giành trở lại, chỉ thấy Giang Như Luyện đứng trước mặt nàng, nói: "Trời tối rồi, đi dùng cơm tối đi. Ngươi thích thì mang về từ từ xem đi."

Tần Du Du lúc này mới phát hiện ngoài cửa sổ tối mờ mờ, đã là lúc mặt trời lặn, Húc quang Thánh tử không biết đã rời đi lúc nào rồi.

Nàng có chút xấu hổ, thu tay vừa vươn ra một nửa, nửa tin nửa ngờ nói: "Thế, ta thật sự có thể mang về xem?"

"Có thể, tặng cho ngươi luôn cũng không sao, ta lúc đầu không biết mẹ ngươi cần thứ này, nếu không cũng đã tặng cho nàng ấy rồi." Giang Như Luyện có chút bất đắc dĩ lại có chút chán ngán nói.

https://thuviensach.vn

Húc quang Thánh tử đã rời đi rất lâu rồi, mới vừa rồi ông ta vẫn lẳng lặng nhìn Tần Du Du, nhìn nàng vô ý, bộ dáng chuyên chú khi thì nhíu mày, khi thì vui mừng, nhớ lại nữ tử trong lòng đã mất từ lâu, tâm tình đúng là bình thản, yên định trước nay chưa từng có.

Tần Du Du nghe ông ta nói như vậy, ngược lại có chút xấu hổ: "Mẹ ta đến Phụng Thần giáo có ý định lấy đồ của ông, ông cũng không giận bà sao?"

"Nàng ấy cũng bị bắt ép, nếu không như thế, ta cũng sẽ không gặp nàng ấy. Bản vẽ này nhiều năm qua chưa từng ai có thể xem hiểu cả, nói rốt cuộc chẳng qua là một đống giấy lộn thôi."

Sao lại là đống giấy lộn được?

Trong lòng Tần Du Du thay những bản vẽ này kêu oan, nhưng ngẫm lại cũng hiểu được, thật ra đồ vật này nọ cũng giống người vậy, ngươi nếu thích, thì muôn vàn khiếm khuyết tất cả cũng không là gì, hay là kì trân quý báu, ngươi nếu không thích, cho dù có ngàn vạn ưu điểm, được vạn người truy tìm, nâng niu, cũng không đáng giá một đồng, không hề có giá trị gì.

Nhưng như vậy cũng tốt, nếu Giang Như Luyện không thèm để ý, nàng có thể yên tâm thoải mái thu đống giấy lộn này vậy.

Giang Như Luyện thấy Tần Du Du đang cầm hộp bản vẽ, ngướng mày, mắt cười, bộ dáng vui sướng, không khỏi cười ảm đạm.

Bởi vì Giang Như Luyện đặc biệt dịu dàng, rộng lượng, cũng không có chút biểu hiện khuynh hướng muốn đem nàng thành ngòi dẫn tán công hoặc con tin áp chế Nghiêm Di thậm chí Nguyệt quốc, Tần Du Du mấy ngày ở Phụng Thần giáo sống dễ chịu không ngờ, ngoại trừ lo lắng tình trạng của hai linh thú và Nghiêm Di ra, cũng xem như không buồn không lo.

Nàng ở chỗ của Giang Như Luyện không tiếp xúc với những người khác, chỉ có thể ngẫu nhiên nghe Giang Như Luyện và Húc quang Thánh tử nói chuyện với nhau mà biết chuyện bên ngoài, hình như Nghiêm Di đã muốn đánh cho Li quốc không ngóc đầu nổi, nhưng hai thầy trò cũng một bộ dáng không quá để ý, khiến Tần Du Du nghĩ mãi cũng không hiểu nổi.

Ngày hôm đó Tần Du Du nhìn cơ quan đồ cả ngày trời, ra ngoài điện đi lại giãn gân cốt, bỗng gặp thân ảnh Ngọc phu nhân từ xa đi đến, nàng không muốn

https://thuviensach.vn

dây dưa với nữ nhân này, đang định xoay người tránh đi, chợt nghe Ngọc phu nhân kêu lên: "Vương phi nương nương xin dừng bước."

Tần Du Du dừng bước lại, nàng đã nhiều ngày không nghe ai gọi nàng là vương phi nương nương, Giang Như Luyện gọi nàng là Du Du, Húc quang Thánh tử cũng gọi theo, gọi nàng là Du Du, ngay cả hai thị nữ Húc quang Thánh tử phái tới không biết khi nào cũng sửa lại gọi nàng là "tiểu thư".

Nàng chần chừ như vậy, Ngọc phu nhân liền chạy tới, cười khanh khách nói: "Ta thật là có mắt không tròng, thế mà không biết thân phận của người, vương phi nương nương chớ trách."

Tần Du Du vừa không thừa nhận cũng không phủ nhận, đang nghi hoặc nhìn bà ta, nếu có thể, nàng hận không thể cho trên dưới Phụng Thần giáo biết thân phận, lai lịch của nàng. Nữ nhân này cười đến mười phần niềm nở giống chồn chúc tết gà, không biết có chủ ý gì.

Ngọc phu nhân thấy Tần Du Du không trả lời cũng không tức giận, nhìn trái nhìn phải, xác định gần đó không có ai, liền yên tâm nói: "Ta với giáo chủ có quan hệ gì, nghĩ vương phi nương nương trong lòng đã biết. Lời nói thật, vương phi nương nương ở một ngày trên núi này, ta đều thấy trong lòng bất an."

Bà ta lúc nãy đã xác định rồi, Giang Như Luyện và Húc quang Thánh tử đang nghị sự cùng mấy vị trưởng lão, không thể phân thân chú ý tới bên này, cơ hội như vậy không dễ có, bà ta muốn nhanh đạt được mục đích của mình.

Tần Du Du nghe bà ta nói vậy, nhất thời cảnh giác hơn, nữ nhân này sẽ không vì lòng ghen ghét nổi lên, muốn nhân cơ hội giết nàng đó chứ?

"Ta nghĩ vương phi nương nương cũng nhất định không muốn bị nhốt đúng không, không bằng nương nương tự tay viết một phong thư, ta nghĩ cách giao tận tay Thánh bình Thân vương, nếu hắn có thể đến cứu người, chúng ta đúng lúc ở đâu quay về đấy." Ngọc phu nhân nói.

Tần Du Du bình tĩnh nhìn bà một cái, bỗng nhiên cười nói: "Bà muốn dùng thư tự tay ta viết đưa Nghiêm Di rơi vào bẫy giết chết, bà cho ta là đứa ngốc sao?"

Chương 193: Con muốn nàng

https://thuviensach.vn

Tần Du Du tin tưởng trong lòng Ngọc phu nhân muốn nàng biến mất nhất định là thật, nhưng cách để nàng biến mất rất nhiều, và cấu kết với Nghiêm Di thả nàng đi là loại ngu ngốc nhất trong đó.

Chẳng khác nào đắc tội thầy trò Giang Như Luyện, Phụng Thần giáo, thậm chí trên dưới Li quốc, bất kể người đầu óc có bị úng nước cũng sẽ không chọn cách này, ngoại trừ Ngọc phu nhân là mẹ ruột của nàng, thế mới có thể vì nàng hy sinh như thế.

Nàng rất dễ tin tưởng người khác là thật, nhưng điều kiện đầu tiên người đó phải có lý do khiến nàng tin tưởng, Nghiêm Di với Phong Quy Vân, một là trượng phu của nàng, một là một trong số ít người thân của nàng, sự đề phòng trong lòng của nàng với bọn họ gần như bằng không, cho nên mới dễ dàng mắc mưu.

Ngọc phu nhân trước mắt này, trong mắt nàng là một trong những kẻ địch, bà ta nói cái gì Tần Du Du cũng sẽ cố gắng nghi ngờ tám, mười lần đã rồi nói sau.

Huống hồ, nàng cũng không hy vọng Nghiêm Di mạo hiểm tới cứu nàng.

Ngọc phu nhân vốn nghĩ Tần Du Du còn nhỏ tuổi lại thân ở nơi nguy hiểm, không thể tự cứu, cho dù không tin lời bà ta, ít nhất cũng trong lòng sẽ có hy vọng hỏi thêm vài câu, không ngờ tới nàng mở miệng liền kiên quyết từ chối, sắc mặt nhất thời trở nên vô cùng khó coi.

"Có lẽ vương phi có sở thích đến Phụng Thần giáo hầu hạ giáo chủ, không bỏ được rồi." Bà ta trong lòng khó chịu, nói chuyện cũng cay nghiệt hơn.

Tần Du Du có chút đồng tình nhìn bà ta nói: "Bảo vệ khuôn mặt của bà cho thật tốt, bà không có giá trị khác đâu." Ngụ ý là, Ngọc phu nhân ngoại trừ trưng ra bộ dáng khá giống mẹ nàng, không hề có ưu điểm khác.

"Ngươi!" Ngọc phu nhân tức giận đến sắc mặt trắng bệch, lời châm chọc của nàng hiển nhiên còn nghe hiểu được.

"Ta khuyên bà tốt nhất không nên ra tay, nếu không, khuôn mặt này của bà cũng không thể cứu bà được đâu." Tần Du Du cười tủm tỉm nói.

Ngọc phu nhân thật đúng là không dám ra tay với nàng, mặc kệ là Giang Như Luyện hay các trưởng lão âm thầm hợp tác với bà, cũng tuyệt không hề

https://thuviensach.vn

muốn Tần Du Du gặp chuyện không may vào lúc này, bà ta nếu ra tay với nàng, Giang Như Luyện e rằng sẽ lập tức nổi giận, nghĩ đến con rối sống trong đại điện... Bà không muốn mình trở thành một trong số đó.

"Tiểu hồ ly tinh. Ngươi cứ kiêu ngạo đi! Ngươi đắc ý không được mấy ngày đâu!" Ngọc phu nhân ném một câu uy hiếp vô lực lại, căm giận xoay người rời đi.

Tần Du Du nhìn thấy bóng dáng của bà ta lại có chút lo lắng, người của Phụng Thần giáo kiềm nén không được nữa, định vượt qua Giang Như Luyện, dùng nàng uy hiếp Nghiêm Di.

Trước kia nàng chưa gặp Giang Như Luyện, e sợ ông ta muốn chết, thật sự gặp mặt lại phát hiện ông ta không đáng sợ giống như truyền thuyết, ít nhất đối với nàng khá không tệ, chỉ cần tình huống cho phép, ông ta hẳn là cũng sẽ không khiến nàng quá thảm. Như thế nàng lại càng không muốn Nghiêm Di vì nàng mạo hiểm.

"Ngươi sao lại một mình chạy đến nơi này?" Giọng nói của Húc quang Thánh tử bỗng nhiên từ phía sau truyền đến.

Tần Du Du quay đầu lại chỉ thấy hắn không biết khi nào đã đứng phía sau mình, gió từ đỉnh núi thổi tay áo tung bay, càng tôn thêm khuôn mặt tuấn mỹ, xuất trần của hắn, thoáng như thần tiên.

Chỉ nhìn nụ cười ấm áp như gió xuân của hắn, tuyệt đối nghĩ không ra đó là một kẻ giết người như ma, thủ đoạn âm hiểm, độc ác, đáng sợ.

"Đi ra hít thở không khí." So ra mà nói. Tần Du Du hiện tại e ngại hắn còn mãnh liệt hơn với Giang Như Luyện nữa.

Húc quang Thánh tử đột nhiên đưa tay nâng cằm nàng lên, kéo nàng sát lại, nheo mắt cẩn thận đánh giá mặt của nàng, động tác nhìn dịu dàng, nhưng đương sự kiêm đối tượng bị khinh bạc lại cảm thấy một áp lực cực lớn đang khống chế chặt chẽ mình, đừng nói hét lên bảo ngưng lại, giãy dụa, trên dưới toàn thân ngay cả đầu ngón tay cũng không thể động đậy được.

Tên điên này lại muốn làm gì?! Tần Du Du cảm thấy hoảng hốt.

Húc quang Thánh tử giống như đánh giá một món đồ chơi mới thú vị, thậm chí vươn ngón cái chầm chậm vuốt ve khuôn mặt nàng. Hình như dùng "xúc giác" cảm giác nàng cho rõ.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du âm thầm kêu khổ, đây là phát hiện Giang Như Luyện không có ý gì đó với nàng, đã muốn xuống tay với nàng sao?

"Quả nhiên rất xinh đẹp, nhưng chỉ với khuôn mặt này. Đáng để hai người sư phụ với Nghiêm Di nhớ mãi không quên sao?" Húc quang Thánh tử có chút nghi ngờ, còn thật sự nghiên cứu một lúc.

Hắn thừa nhận Tần Du Du quả thật rất đẹp, thậm chí được xem là nữ tử đẹp nhất hắn từng gặp, nhưng cẩn thận trang điểm có thể so sánh với nàng cũng không phải tuyệt đối không có.

Chờ hắn nghiên cứu đủ rồi buông tay, Tần Du Du sợ tới mức quay đầu bỏ chạy. Tên điên này không biết muốn làm gì, nàng phải chạy nhanh đi tìm Giang Như Luyện. Nơi này ngoại trừ Giang Như Luyện, e rằng không ai chế ngự được hắn cả.

Húc quang Thánh tử tùy tay duỗi ra, xách nàng về trước mặt giống như bắt con gà con, cười nói: "Chạy gì chứ? Ta dọa người như vậy sao?"

"Ngươi còn chưa đủ dọa người?! Buông ra!" Tần Du Du khẽ nói.

"Bộ dạng của ta còn đẹp hơn vị vương gia phu quân của ngươi đó, hơn nữa ngươi không phải không muốn ở chung với hắn ta nữa sao?" Húc quang Thánh tử thoải mái vô cùng vây Tần Du Du ở giữa khối đá và chính mình.

"Liên quan gì ngươi? Ta cho dù không ở chung với hắn cũng không nhất thiết phải có liên quan gì tới ngươi." Tần Du Du tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể cố gắng nép mình lên tảng đá, cố gắng hết sức cách một khoảng với Húc quang Thánh tử.

"Ta không giống Nghiêm Di không hiểu phong tình, ngươi theo ta cũng không có hại." Húc quang Thánh tử tự nhận thủ đoạn phong lưu, trong son phấn đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, nữ nhân theo hắn ai nấy đều khăng khăng hết lòng, nữ nhân thôi mà, không phải đều muốn nam nhân dịu dàng che chở, cẩn thận thương yêu sao?

Tần Du Du không sao hiểu hắn vì cái gì bỗng nhiên muốn ra tay với nàng: "Ta không thích ngươi, ngươi cũng không thích ta, cớ gì hai người cùng ghét phải hợp lại chung một chỗ làm gì?"

https://thuviensach.vn

Nàng vẫn có loại cảm giác, trong lòng Húc quang Thánh tử ngoại trừ sư phụ hắn, vốn cho tới bây giờ không để bất cứ ai ở trong lòng, lại càng không nói đến thích nữ tử nào.

"Tiểu mỹ nhân ta đều thích, về phần ngươi ư... Theo ta cũng sẽ thích ta thôi." Húc quang Thánh tử dùng một tay ôm lấy vòng eo của Tần Du Du, một tay nâng mặt nàng, muốn hôn nàng.

Nhìn thấy gương mặt tuấn mỹ gần như thánh khiết đó chầm chậm tới gần mình, Tần Du Du sợ đến suýt nữa thét lên thất thanh.

"Dừng tay! Hi Triều, ngươi tới đây." Cách đó không xa, một tiếng nói truyền ra từ trong đại điện Giang Như Luyện.

Húc quang Thánh tử đối với người khác không quá để ý, nhưng đối với vị sư phụ này vẫn không dám làm trái, có chút tiếc nuối sờ soạng khuôn mặt Tần Du Du một chút rồi lui ra, xoay người đi vào đại điện.

Suýt nữa bị khiếm nhã, Tần Du Du quyết định, sau này không có việc gì liền theo Giang Như Luyện, tuyệt đối không thể đi một mình để Húc quang Thánh tử bắt được.

Trong đại điện, Giang Như Luyện nhíu mày nói: "Ngươi không có chuyện gì đi hù dọa Du Du làm gì? Nàng không phải cơ thiếp, thị nữ của ngươi."

Húc quang Thánh tử cười đến có vài phần vô lại: "Đồ nhi cảm thấy nàng rất thú vị, càng nhìn càng thích, muốn cưới nàng làm thê tử."

"Càn quấy, nàng đã có phu quân rồi." Giang Như Luyện lắc đầu nói.

"Có phu quan cũng có thể gả cho người khác, đồ nhi không ngại." Húc quang Thánh tử hừ nhẹ nói.

Giang Như Luyện nhìn thấy hắn có chút đau đầu, than nhẹ một tiếng nói: "Hi Triều, có một số việc không cưỡng ép được đâu."

"Sao lại cưỡng ép, đồ nhi chắc chắn có cách khiến nàng cam tâm tình nguyện gả cho con." Húc quang Thánh tử vô cùng chắc chắn.

Giang Như Luyện không biết nên nói thế nào với hắn, lắc đầu không nói. Ông ta mơ hồ có chút hiểu được tâm tư của đệ tử, cho nên lại càng không nỡ nói thêm cái gì.

https://thuviensach.vn

"Sư phụ, mới vừa rồi Ngọc phu nhân tới tìm Du Du, sau lại thờ phì phì bỏ đi, bà ta gần đây âm thầm qua lại với ba lão già đó, không biết có ý đồ gì đây." Húc quang Thánh tử tuy không có cách nghe được dự định thật sự của ba vị thái thượng trưởng lão đó, nhưng một ít tin tức bên ngoài hắn vẫn rất rõ ràng.

Giang Như Luyện đã hơi mất hứng: "Hơn phân nửa có quan hệ tới cổ trùng thần."

"Cổ trùng trong cung điện dưới lòng đất ư?" Húc quang Thánh tử có chút bất ngờ, hắn biết ba vị thái thượng trưởng lão trước đây thường xuyên vào cung điện dưới lòng đất, nhưng hắn vẫn nghĩ bọn họ là muốn tránh Giang Như Luyện và hắn biết được kế hoạch của bọn họ, không ngờ lại có quan hệ tới cái thứ Phụng Thần giáo gọi là "cổ trùng thần".

Phụng thần giáo cung phụng cổ trùng thần đã gần ngàn năm, nó vẫn lẳng lặng ở dưới mặt đất, không có động tĩnh gì như vậy, dần dà lâu ngày tất cả mọi người liền lấy biểu tượng của thần giáo cùng cổ trùng thần kỳ sinh sản Bất tử lân sương, không nhớ nó cũng là một loại yêu thú, hơn nữa cấp bậc nhất định không thấp.

Giang Như Luyện tuy đoán được một chút, nhưng ông ta rất ít tiếp xúc với linh thú, yêu thú, càng đừng nói yêu thú cao cấp, cho nên cũng không biết chỗ uy hiếp của cổ trùng đó, càng không ngờ nó suýt nữa làm ông ta thậm chí Nghiêm Di ngập đầu tai ương!

Bên đó, hai linh thú khác cũng đi theo Nghiêm Di bí mật đi đến Phụng Thần giáo.

Sau khi đánh chiếm Hồ Châu, Nghiêm Di triệu tập binh mã, đóng quân tại Hồ Châu, dọn dẹp thế lực còn sót lại trong Li quốc, tạm thời không tiếp tục tiến quân nữa, mà hắn cũng rốt cuộc có thể buông quân vụ ra, đi tới Phụng Thần giáo trước cứu người.

Trú Vân Phi một thân lông đỏ chói mắt cũng nhiễm đen, ngụy trang thành bộ dáng tuấn mã bình thường, cùng Nghiêm Di ngày đêm không ngừng, chỉ tốn hơn một ngày đã phi nhanh đến ngoài thành Thôi Tuyết.

Trước khi đi, Trú Vân Phi đã đặc biệt chuẩn bị cho Tiểu Khôi bữa tiệc lớn phong phú, để Tiểu Khôi ăn đến no nê, nằm yên trong túi của Trú Vân Phi, ngủ

https://thuviensach.vn

một giấc dài, tránh cho Tiểu Khôi nửa đường chịu không nổi xóc nảy, sợ hãi khóc ầm lên.

Hơn mười ngày sớm chiều ở chung, quan hệ giữa một ngựa, một thỏ hòa hợp hơn, Tiểu Khôi cũng cố gắng không cáu kỉnh với Nghiêm Di, tuy vẫn không thân thiện nổi, nhưng so với lúc trước gặp mặt liền khinh thường, trợn mắt nhìn nhau vẫn tốt hơn.

Bọn họ ở trong thôn trấn nhỏ cách thành Thôi Tuyết không xa, lợi dụng ký hiệu để lại trên tường thành, quả nhiên sáng sớm hôm sau Đại Chủy tìm tới bọn họ.

"Hoàng cung bên đó, ta cho mấy con chim én để ý động tĩnh của cẩu hoàng đế và thái tử rồi, bọn chúng rất cẩn thận, nhưng có một lần cẩu hoàng đế uống rượu, nói lộ ra, Du Du đúng là ở Phụng Thần giáo. Rất có thể ở đỉnh núi Thốc Thủy của Giang Như Luyện, ta thật vất vả thuyết phục mấy con chim diều hâu, cho chúng nó nhìn bức vẽ Du Du, trên núi Thốc Thủy xa xa xem chừng mấy ngày mới nhìn thấy nàng. Giang Như Luyện quá lợi hại, cao thủ trên núi cũng nhiều, diều hâu này cũng không dám bay gần nhìn kỹ, cho nên cũng không dám xác định trăm phần trăm." Đại Chủy đầu tiên báo cáo tin tức mấy ngày gần nhất.

Nó là thánh tôn cấp mười, tới gần núi Thốc Thủy sẽ bị phát hiện, bình thường loại chim tuy có thể liên lạc với nó, nhưng linh trí có hạn, nếu có người ý định giả dạng Tần Du Du, muốn gạt chúng nó cũng không quá khó.

Rất có thể nhìn một nữ nhân bình thường thậm chí nam nhân nhìn thành Tần Du Du cũng không có gì kỳ lạ.

Đôi mắt Tiểu Khôi trông mong nhìn Nghiêm Di, Giang Như Luyện là võ thánh cấp mười tám, nơi này chỉ có Nghiêm Di đối phó được thôi.

Vấn đề là núi Thốc Thủy giống cấm địa hoàng tộc Nghiêm thị, ngoại trừ Giang Như Luyện võ thánh cấp mười tám này, còn có không ít cao thủ khác, cho dù gần đây đã làm tổn hại rất nhiều, cũng ít nhất còn hơn mười cường giả cấp võ thánh ở trên, ba thái thượng trưởng lão, tùy tiện một người cũng là võ thánh hơn cấp mười lăm, không phải dễ xông vào như vậy.

Chương 194: Huyết mạch thiên long

https://thuviensach.vn

Nếu bình thường võ thánh cấp mười lăm, mười tám Nghiêm Di cũng không để trong lòng, nhưng nếu bọn họ nhân lúc hắn với Giang Như Luyện đối chiến đến lúc nguy cấp ra tay, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Tiểu Khôi tuy tùy hứng, cũng biết tùy tiện cậy mạnh xông vào liều chết một chút ích lợi cũng không có, đến lúc đó người ta dùng Tần Du Du làm con tin, bọn họ ngược lại sẽ rất bị động.

"Ngươi để ý động tĩnh những kẻ địa vị cao đi ra, một khi phát hiện liền mau chóng cho ta biết." Nghiêm Di trầm ngâm một lát nói.

"Không thành vấn đề, ta gần đây đều để đám chim chóc ở gần núi Thốc Thủy để ý động tĩnh của bọn họ. Ngươi muốn như thế nào?" Đại Chủy hỏi.

"Tìm nhân vật quan trọng đưa chúng ta công khai lên núi." Nghiêm Di quyết định nguy hiểm lẻn vào trong Phụng Thần giáo. Thời gian của hắn không nhiều lắm, không chấp nhận Đại Chủy chầm chậm hỏi thăm tính huống rõ ràng mới suy tính được.

Nghĩ đến Du Du hiện tại đang trên tay thầy trò Giang Như Luyện, không biết bọn họ sẽ đối xử với nàng thế nào, hắn liền cảm thấy tim như bị chiên trên dầu, không thể bình tĩnh được.

Trong Phụng Thần giáo, Ngọc phu nhân không có cách nào lấy được thư tự tay Tần Du Du viết, thậm chí cả việc lẻn vào trong cung điện của Giang Như Luyện muốn trộm vật tùy thân của Tần Du Du hoặc tự tay viết cũng tuyên bố thất bại, tin tức rơi vào tay ba vị thái thượng trưởng lão, ba người cũng đau đầu một hồi, bất đắc dĩ đến cung điện dưới lòng đất tìm cổ trùng thần bàn bạc cách đối phó.

"Ta chỉ sai các người lúc ta thăng cấp đưa Giang Như Luyện cùng tên võ thánh cấp mười tám trong miệng các ngươi tới, chút việc nhỏ như vậy các ngươi cũng làm không được?" Trong hang động trống trãi, quanh quẩn tiếng la, cả ba vị thái thượng trưởng lão võ thánh hơn cấp mười lăm như vậy nghe vào tai cũng cảm thấy da đầu run lên.

Bọn họ vốn không nhìn thấy bóng dáng của cổ trùng thần, thậm chí cũng không cảm giác được vị trí cụ thể của nó, thật sự là cổ trùng thần quá nhỏ, trong hang động lớn âm u này, muốn nhìn bóng dáng nó khó khăn rất lớn.

https://thuviensach.vn

Ba vị thái thượng trưởng lão trong lòng lúc đầu còn hoài nghi với cổ trùng thần mà Phụng Thần giáo cung phụng nhiều năm nhưng chưa từng phô bày một chút sức mạnh thâm sâu nào này, nếu không phải nó ngày đó đột nhiên phóng ra một loại uy lực đặc biệt vô cùng cường đại lạ thường phù hợp với truyền thuyết xa xưa truyền lưu trong các đời thái thượng trưởng lão. Bọn họ vốn sẽ không tin lời nó nói có thể đối phó Giang Như Luyện và Nghiêm Di.

Một thái thượng trưởng lão trong đó nói: "Muốn đưa Giang Như Luyện tới cũng không quá khó khăn, nhưng lúc này đưa Nghiêm Di tới nơi này... Muôn vàn khó khăn, đó dù sao cũng là võ thánh cấp mười tám, cho dù chúng ta có thê tử của hắn trong tay, muốn bày mưu hắn cũng không dễ dàng, huống chi hiện giờ thê tử của hắn đang ở trên tay Giang Như Luyện."

"Được rồi! Không cần giải thích nữa! Cách ngày ta thăng cấp chỉ còn hai ngày, thời gian gấp rút, bổn tọa đành phải nguy hiểm ra bên ngoài vậy. Các ngươi không thể đưa hắn tới trong cung điện dưới lòng đất này, vậy chỉ cần dẫn tới trên ngọn núi này có thể đi. Bổn tọa vốn không muốn làm tổn thương đến giáo chúng của ta, hiện giờ cũng không lo được nhiều như vậy." Cổ trùng giống như do dự một lúc cuối cùng mới quyết định như vậy.

Ý của cổ trùng thần là muốn rời khỏi cung điện dưới lòng đất, lên núi quyết một trận sống mãi với Giang Như Luyện và Nghiêm Di?

Không nói thực lực của cổ trùng thần như thế nào, về hai người Giang Như Luyện và Nghiêm Di, võ thánh cấp mười tám đánh nhau kịch liệt cũng đủ khiến tổng đàn ở núi Thốc Thủy này bị đập nát bét rồi.

Ba thái thượng trưởng lão quay mặt nhìn nhau, đau đầu nói: "Cổ trùng thần không thể đổi nơi khác sao?"

"Tổng đàn thần giáo bị hủy có thể xây dựng lại, lỡ như bị người ngoài tới phá. Sẽ không chỉ bị phá hủy tổng đàn đơn giản như vậy, ngay cả bản giáo cũng bị hủy hại trong chốc lát. Chuyện tới nước này, các ngươi còn lưu luyến mấy cái phòng ở ư?" Cổ trùng thần bất mãn hừ lạnh.

"Được! Chỉ cần có thể giết hai người này, tổng đàn thần giáo bị hủy chúng ta cùng lắm thì xây dựng lại cái khác thôi!" Một thái thượng trưởng lão trong đó nghiến răng nghiến lợi nói.

https://thuviensach.vn

Hạo quang Thánh tử là chắt trai dòng chính của ông ta, vốn ông ta toàn tâm toàn ý hy vọng đứa vãn bối nổi tiếng trong tộc này có thể tương lai tiếp quản Phụng Thần giáo, không ngờ tới lại bị Húc quang Thánh tử tính kế đến Nguyệt quốc, bị chết không hiểu nổi.

Càng đáng giận chính là. Giang Như Luyện làm sư phụ lại thiên vị Húc quang Thánh tử, thế nhưng lại đẩy việc này lên người Nghiêm Di, không có truy cứu trách nhiệm của Húc quang Thánh tử.

Gia tộc hắn không còn hy vọng, đương nhiên không dễ dàng tha thứ kẻ thù Húc quang Thánh tử ngày sau an an ổn ổn ngồi trên ngôi vị giáo chủ. Sẽ đối phó sư phụ Giang Như Luyện của hắn trước, cho nên Đồng trưởng lão là kiên quyết nhất, không màn đến tất cả, một lần muốn diệt trừ Giang Như Luyện và Nghiêm Di.

Hai trưởng lão còn lại trong lòng tính toán một phen, đến lúc đó chính mình chỉ cần trước đó đưa thuộc hạ tâm phúc rút lui khỏi tổng đàn là được, đệ tử bình thường với đệ tử của phe đối nghịch chết sạch cũng không có gì ghê gớm. Nếu truyền thuyết xa xưa trong tộc là thật, có cổ trùng thần thì sau này Phụng Thần giáo bọn họ khôi phục lại sẽ càng lớn mạnh hơn.

Nghĩ đến đây. Hai người cũng chầm chậm gật đầu.

Đợi bọn họ bàn bạc kỹ lưỡng xong đi xa, trong một khe đá ngầm trong hang đột nhiên hiện lên hai luồng ánh sáng âm u, một con trùng nhỏ màu trắng bạc chỉ dài bằng ngón trỏ chầm chậm vặn vẹo thân một chút, ở giữ thân thể nó tụ thành một cục lớn, khiến vẩy màu trắng bạc hơi mỏng căng phồng lên da, giống như lúc nào cũng muốn vỡ ra.

Dưới một mảng vẩy màu trắng bạc gần như trong suốt, mơ hồ lộ ra ánh sáng vàng, biểu hiệu lúc này đang lột xác khác biệt hoàn toàn với lúc trước.

Trong cung điện dưới lòng đất không một bóng người, cổ trùng nho nhỏ đó bỗng nhiên phát ra một tràn tiếng cười khè khè quái dị: "Một đám ngu dốt! Bổn tọa nhẫn nhịn nhiều năm như vậy, rốt cuộc được được huyết mạch tộc rồng nuôi dưỡng trong cơ thể sắp thức tỉnh hoàn toàn, ăn hai võ thánh cấp mười tám đó, hơn nữa có thêm ba đứa ngu dốt các ngươi, hắn là đủ đề chống lại sinh tử kiếp, bổn tọa ở trong hầm ngầm chết tiệt này đợi mấy ngàn năm, rốt cuộc đợi được ngày này! Cách ngày bổn tọa thăng lên làm yêu tiên trở về yêu giới xưng vương

https://thuviensach.vn

xưng bá chỉ còn hai ngày, khè khè, bọn phàm nhân ngu xuẩn này may mắn trở thành tế phẩm thăng cấp cho bổn tọa, bổn tọa sẽ nhớ kỹ các ngươi!"

Giờ phút này ba thái thượng trưởng lão lại không hề biết mình đã nằm trên "thực đơn" của cổ trùng thần, đang tính toán làm sao thần không biết quỷ không hay đưa dòng chính gia tộc mình bí mật sắp xếp hai ngày sau trước thời gian hứa hẹn với cổ trùng thần, đưa bọn họ rời khỏi Phụng Thần giáo trước.

Ba thái thượng trưởng lão còn có một họ Đặng, một họ Vương, ba người sau khi rời khỏi cung điện dưới lòng đất nháy mắt với nhau, tìm một đại điện bí mật đóng cửa bàn bạc.

Vương trưởng lão đối với cổ trùng thần chỉ nghe tiếng rất ít hiện thân đó vẫn có chút nghi ngờ: "Ta cảm thấy thực lực của cổ trùng đó hình như còn không bằng ba chúng ta, nó thật sự có thể giải quyết được Giang Như Luyện với Nghiêm Di sao?"

Đặng trưởng lão nhíu mày nói: "Lão phu vốn cũng không tin, nhưng các ông cũng nhìn thấy mật lệnh truyền lưu của giáo tổ sư từ trong tay thái thượng trưởng lão tiền nhiệm rồi, trước mắt tình huống của cổ trùng thần không phải hoàn toàn giống trong mật lệnh sao?"

Vấn đề này bọn họ đem ra thảo luận vô số lần, dù sao liên quan đến tính mạng bản thân bọn họ và đa số người trong tộc và học trò bọn họ, lỡ như có nhầm lẫn, chẳng những Phụng Thần giáo gặp nguy hiểm, bọn họ cũng nhất định kết thúc luôn.

"Tình huống hiện giờ, khí thế Nguyệt quốc ào ạt, chúng ta cũng chỉ có thể hợp lại một phen. Nếu cổ trùng thần thật sự là thiên long giáng thế, chớ nói hai võ thánh cấp mười tám, ngay cả hai thần tiên sống cũng có thể thu thập." Đồng tưởng lão từ lúc nhận được tin Hạo quang Thánh tử chết, liền rơi vào trạng thái nửa điên cuồng.

Nhiều năm qua Đồng gia ông ta thật vất vả mới nhìn thấy hy vọng, kết quả cứ như vậy xong đời, ông ta giờ phút này chỉ cảm thấy cho dù Phụng Thần giáo bị diệt cũng không hề gì, dù sao bọn họ đã không còn hy vọng cướp được ngôi vị giáo chủ rồi.

Vương trưởng lão, Đặng trưởng lão mơ hồ có chút hiểu được tâm tình của ông ta, trong lòng có chút không cho là đúng, nhưng nghĩ đến mật lệnh truyền lưu

https://thuviensach.vn

chỉ có thái thượng trưởng lão mới có tư cách biết, lại nhịn không được tâm động.

Phụng Thần giáo có một mật lệnh chỉ truyền cho thái thượng trưởng lão, nội dung là về lai lịch của cổ trùng thần.

Nghe nói cổ trùng thần vốn chính là thiên long yêu giới, vì gặp phải yêu tiên khác ở yêu giới ghen ghét, đuổi giết, bản thân bị trọng thương, tu vi giảm thấp, bất đắc dĩ chạy trốn tới phàm giới tránh né, cơ duyên xảo hợp cứu Sang giáo tổ một mạng, hơn nữa dùng Bất tử lân sương ra trao đổi, trở thành thần được Phụng Thần giáo cung phụng.

Vết thương của cổ trùng thần quá nặng, linh khí phàm giới túng thiếu, thiên tài địa bảo khan hiếm, cho nên nó dù có toàn bộ Phụng Thần giáo cung phục thì tốc độ khôi phục cũng vô cùng chậm chạp.

Lúc trước nó cùng Sang giáo tổ sư từng có ước định, trong thiên hạ nếu xuất hiện võ thánh cấp mười tám, trên dưới Phụng Thần giáo phải nghĩ cách đưa người đó tới núi Thốc Thủy làm tế phẩm hiến tế cho nó.

Hiến tế một võ thánh cấp mười tám, còn công hiệu lớn mạnh hơn mười gốc linh dược cấp chín, có thể trợ giúp nó rút ngắn thời gian tu hành.

Võ thánh cấp mười tám cho tới bây giờ hiếm thấy, muốn lúc thích hợp đưa bọn họ đến núi Thốc Thủy lại khó càng thêm khó, cho nên ước định này Phụng Thần giáo mấy ngàn năm nay đến số lần thành công cũng chưa tới ba lần, chỉ để lại truyền thuyết mờ ảo về việc cổ trùng thần với thiên long hiện thân cắn nuốt cường địch, ngay cả người của Phụng Thần giáo cũng không mấy người cho là thật, nghĩ chỉ là truyền thuyết thôi.

Cho nên ba vị thái thượng trưởng lão có duyên thăm viếng cổ trùng thần đột nhiên nghe nó nhắc tới, cũng hoài nghi thật lâu thật lâu, cho đến khi cổ trùng phóng ra uy lực cường đại thuộc loại tộc rồng, bọn họ mới bán tín bán nghi đều tự trở về mở mật lệnh của Sang giáo tổ cùng đối chiếu với sách cổ của giáo.

Bọn họ tuy tùy tiện một người cũng đã hơn hai trăm tuổi, nhưng cũng chưa từng nhìn thấy "đức hạnh" thiên long thần thú trong truyền thuyết là gì, càng đừng nói uy lực tộc rồng đến tột cùng có bộ dáng gì. Nhưng cổ trùng thần phóng ra uy lực quả thật khác với tu luyện giả hoặc yêu thú bình thường, mang đến cảm giác đáng sợ khiến bọn họ muốn nằm rạp xuống, quỳ lạy, dập đầu, loại cảm giác

https://thuviensach.vn

này bọn họ lúc Giang Như Luyện dùng toàn lực ra tay cũng chưa từng thấy được, cho nên không khỏi dần dần tin.

Cũng vì gần đây Nguyệt quốc từng bước áp sát, mắt thấy nguy cơ mất nước, diệt giáo sắp tới, ba thái thượng trưởng lão mới quyết định khẽ cắn môi liều mạng.

"Việc đã đến nước này, chúng ta không thể do dự nữa!" Đặng trưởng lão, Vương trưởng lão sau khi suy nghĩ xong, rốt cuộc đau đớn hạ quyết tâm.

Nếu không cần đưa Nghiêm Di đi vào cung điện dưới lòng đất, thế tất cả liền đơn giản nhiều lắm, trực tiếp dùng danh nghĩa của Giang Như Luyện đưa thư khiêu chiến cho hắn là được.

Đến lúc này, ba thái thượng trưởng lão cũng không cần kiên kỵ Giang Như Luyện phản ứng thế nào, âm mưu ngay lập tức tin tức truyền ra bốn phía: Hai ngày sau, giáo chủ Phụng Thần giáo ở núi Thốc Thủy xin đợi Thánh bình Thân vương Nguyệt quốc Nghiêm Di đến quyết một trận tử chiến.

Vì sợ Nghiêm Di không nhận được chiến thư hoặc lấy lý do trốn tránh không ra chiến, bọn họ thậm chí viết chiến thư thật to dán ở trên tường thành Thôi Tuyết, đồng thời cũng phái chim ưng đưa thư chính thức đến Hồ Châu và đại doanh Nguyệt quốc.

Hai đương sự Giang Như Luyện và Nghiêm Di rất nhanh nhận được tin tức, không hẹn mà cùng kinh ngạc một lúc.

Chương 195: Thánh tử cầu hôn

Nghiêm Di cảm thấy rất kỳ lạ, Giang Như Luyện sao lại khiến cả hai cùng thua thiệt như vậy.

Đòi hắn quyết chiến, chẳng khác nào chỉ có thể đơn đả độc đấu, hai bọn họ ai cũng không thể nắm chắc phần thắng, ngược lại rất có thể vì kích động chân khí dẫn đến sinh tử kiếp, cả hai cùng nhau xui xẻo.

Hiện tại Giang Như Luyện đã có Tần Du Du trong tay, lại có đa số cao thủ Phụng Thần giáo bảo vệ xung quanh, hoàn toàn không cần nhảy ra mạo hiểm như

https://thuviensach.vn

vậy, chỉ cần bày cạm bẫy trên núi Thốc Thủy, chờ hắn mắc câu là được.

"Chủ nhân, người định làm sao bây giờ?" Trú Vân Phi tuy không hiểu hết khúc mắc trong đó, nhưng biết Nghiêm Di ngang nhiên xuất hiện tới Phụng Thần giáo quyết chiến với Giang Như Luyện, là chuyện vô cùng nguy hiểm.

Đầu ngón tay của Nghiêm Di nhẹ nhàng gõ mặt bàn, nói: "Nếu ông ta muốn ngang nhiên ứng chiến, vậy cứ xem trong hồ lô của ông ta đựng gì."

"Ta cũng muốn đi!" Tiểu Khôi bỗng nhiên nói.

Trú Vân Phi với Nghiêm Di có khế ước nhận chủ, chẳng khác nào là một thể với Nghiêm Di, như vậy chuyện nó đi theo là nhất định rồi. Đại Chủy có thể bay, chỉ cần bay đủ cao, trước đó có đề phòng, võ thánh bình thường cũng không làm gì được nó (Đại Chủy), nó (Đại Chủy) nhất định cũng sẽ đi theo, chỉ có Tiểu Khôi là yếu nhất, có lẽ sẽ phải ở lại thôi.

Trú Vân Phi vò đầu nói: "Ngươi đi theo làm gì? Rất nguy hiểm."

"Du Du ở đó, ta muốn đi tìm Du Du, vóc dáng ta nhỏ, bọn họ không dễ dàng phát hiện ra ta, cho dù phát hiện ra, ta cũng có thể chạy trốn, ta sẽ không làm phiền các ngươi đâu." Tiểu Khôi rất kiên trì.

Tròng mắt Đại Chủy xoay vòng: "Ta cũng cảm thấy để Tiểu Khôi đi cùng tốt hơn."

Nghiêm Di và Trú Vân Phi đều có vẻ không đồng ý, Tiểu Khôi trong mắt bọn họ không khác gì thú cưng của Tần Du Du, cần người quan tâm, cần người dỗ dành, bọn họ cũng không phải ra ngoại thành dạo chơi, mang nó (Tiểu Khôi) theo còn phải phân tâm chú ý nó (Tiểu Khôi).

Đại Chủy rung đùi đắc ý nói: "Ta có dự cảm, hơn nữa rất mãnh liệt. Tiểu Khôi theo chúng ta đi sẽ gặp được cơ duyên lớn."

Tuy cái tên Đại Chủy này rất không theo bài bản gì, nhưng mà... dự cảm của nó (Đại Chủy) gần như ngoại trừ "lạc đề" ra thì không thể bỏ qua được.

Nghiêm Di vốn không muốn mang "gánh nặng" Tiểu Khôi này theo, nhưng nghĩ đến Phụng Thần giáo lỡ như giấu Tần Du Du đi, Tiểu Khôi có thể dùng khế ước giữa nàng để cảm ứng tìm được nàng, liền cũng không cản lại.

Tiểu Khôi tuy vô dụng, nhưng ở những nơi như núi Thốc Thủy này, cây rừng san sát, ban ngày nó cho dù có lạc đường cũng không đến mức đụng cây.

https://thuviensach.vn

Đến lúc đó thả nó ở gần đỉnh núi, để nó với Đại Chủy đi tìm Tần Du Du cũng không tệ.

Cho dù tìm không thấy, bằng bản lĩnh chạy trốn của chúng nó, người của Phụng Thần giáo dồn chú ý lên người hắn với Giang Như Luyện, chúng nó hắn cũng không đến mức có nguy hiểm gì.

Tiểu Khôi được cho phép đi theo. Vui mừng không thôi, hạ quyết tâm phải là người đầu tiên tìm ra Tần Du Du, xem bọn hắn còn dám ghét bỏ nó (Tiểu Khôi) vô dụng nữa không.

Trên đỉnh núi Thốc Thủy của Phụng Thần giáo, Tần Du Du từ cuộc nói chuyện giữa Húc quang Thánh tử với Giang Như Luyện biết được có người thay Giang Như Luyện thách đấu với Nghiêm Di, ánh mắt trừng lớn một lúc lâu.

Húc quang Thánh tử nghiêng người liếc nhìn nàng cười nói: "Ngươi đoán Nghiêm Di có gan đến hay không?"

Tần Du Du không để ý tới khiêu khích của hắn ta, nhìn về phía Giang Như Luyện nói: "Các người không thể không quyết chiến được sao?"

Giang Như Luyện thản nhiên giướng mi, không nói gì, Tần Du Du tiếp tục to gan khuyên giải: "Người khác muốn các người quyết chiến các người liền quyết chiến. Dựa vào đâu chứ? Các người là võ thánh cấp mười tám chứ không phải gà đá."

"So sánh" sinh động của nàng làm Húc quang Thánh tử tại đó nhịn không được cười ha hả, ngay cả Giang Như Luyện bình thường không biểu lộ gì nhiều cũng có vài phần dở khóc dở cười.

Tần Du Du không ngừng cố gắng khuyên can: "Hơn nữa tình trạng của các người, vốn không thích hợp đánh nhau to, người thay các người thách đấu vốn là muốn các người hai bên cùng bị hại. Vì sao phải trúng kế bọn họ chứ?"

Húc quang Thánh tử ngừng cười, nghiêm mặt nói: "Du Du nói có đạo lý, ba lão già đó chưa từng hỏi sư phụ liền gửi chiến thư đi, rõ ràng không có ý tốt."

Tròng mắt hắn ta vừa chuyển, rơi xuống trên người Tần Du Du: "Với lại chúng ta có Du Du rồi. Thừa dịp này ép hắn tự sát không chừng còn được, cần gì đánh với hắn?"

https://thuviensach.vn

Tần Du Du trợn mắt nhìn. Nói đi nói lại tên khốn kiếp này vẫn có chủ ý muốn dùng nàng uy hiếp Nghiêm Di.

Giang Như Luyện bỗng nhiên nhớ tới cái gì, nói với Tần Du Du: "Nếu hai người chúng ta chỉ một người có thể sống tiếp, ngươi hy vọng là ai?"

Với thân phận, lập trường bọn họ, vấn đề này vốn không cần hỏi.

Nhưng Tần Du Du lại do dự một lúc lâu mới nói: "Ta không muốn bất cứ ai trong các người có chuyện gì..."

Giang Như Luyện trầm mặc một lúc lâu không nói chuyện, sau đó nói với Húc quang Thánh tử: "Nghiêm Di đến đây cũng tốt, đến lúc đó ngươi đưa Du Du giao cho hắn, để hắn đưa đi đi."

"Sư phụ..." Trong giọng nói của Húc quang Thánh tử mang theo khó chịu, hắn ta tốn rất nhiều sức lực mới bắt Tần Du Du đến được, cứ như vậy trả nàng lại cho Nghiêm Di, người khác có thể nói thầy trò bọn họ sợ Nghiêm Di mà thả người hay không, hắn ta nuốt không được cục tức này.

"Ngươi đưa nàng đến cho sư phụ gặp cũng rất tốt, có lẽ không cần bao lâu, sư phụ có thể buông bỏ tất cả, an tâm theo đuổi cảnh giới cao hơn rồi." Thái độ của Giang Như Luyện bình thản.

"Sư phụ tuổi đã cao, trên đời này có nhiều thứ thú vị như vậy, sư phụ cho dù buông bỏ được khúc mắc, cũng có thể thêm một khoảng thời gian dài nữa mới xông vào sinh tử kiếp mà." Húc quang Thánh tử rốt cuộc khẩn trương hơn.

"Trên đời này thứ khiến ta lưu luyến đã không còn nhiều nữa, đợi ngươi thăng lên đến cấp mười lăm, ta liền không còn gì trông mong nữa." Thế gian bao la, chúng sinh trăm dạng, cũng đã không có gì có thể khiến Giang Như Luyện thấy hứng thú nữa, như thế thà quay về với ý muốn ban đầu, tiếp tục theo đuổi cảnh giới võ đạo cao hơn.

Đây vốn là ý muốn ban đầu của Húc quang Thánh tử, nhưng tới trước mắt rồi, hắn ta lại không buông bỏ được.

Giang Như Luyện không nói thêm gì nữa, cũng không nói cho Tần Du Du biết ông ta quyết định trận quyết chiến hai ngày sau sẽ làm gì, phất tay để hai người bọn họ rời đi.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du với Húc quang Thánh tử một trước một sau đi khỏi đại điện, người sau bỗng nhiên đưa tay kéo người trước tới một bên, cười nói: "Ngươi ngược lại rất nịnh hót sư phụ ta."

Tần Du Du biết hắn chỉ lời nói không hy vọng bất cứ ai trong Giang Như Luyện và Nghiêm Di có chuyện gì lúc nãy của nàng, vừa bỏ tay hắn ta ra, vừa nói: "Ta không phải nịnh hót Giang thúc thúc, ta quả thật không muốn ông ta có chuyện gì, ý của ngươi là muốn ta vỗ tay trầm trồ khen ngợi!"

Húc quang Thánh tử không hề tức giận, chỉ quái lạ nhìn nàng đánh giá từ đầu tới chân một lần, bỗng nói: "Gả cho ta, làm thê tử của ta được không?"

Tần Du Du ngốc tại chỗ, nàng không phải bị lời cầu hôn của Húc quang Thánh tử dọa, mà là nhớ tới lời kể về ảnh ảo tiên đoán của Đại Chủy --- Húc quang Thánh tử sẽ cầu hôn nàng!

Đại Chủy mở miệng thật là linh nghiệm, đúng quá!

"Trả lời! Được không?" Húc quang Thánh tử đối với phản ứng đứng ngốc của nàng rất không hài lòng, nữ tử bị người cầu hôn ngay trước mặt, không phải vừa thẹn lại vừa sợ sao? Sao ánh măt Tần Du Du nhìn hắn giống như nhìn quái vật vậy?

"Đương nhiên không được!" Tần Du Du phục hồi tinh thần lại, lập tức quyết đoán từ chối.

"Sao lại không được? Ngươi không phải ghét bỏ Nghiêm Di lợi dụng ngươi, lừa gạt ngươi sao? Ngươi đã không muốn ở chung với hắn, sao lại không chịu theo ta?" Húc quang Thánh tử không cho là đúng nói. Không phải hắn ta khoe khoang, nữ tử muốn gả cho hắn có thể nhét đầy cả tòa thành Thôi Tuyết đó.

https://thuviensach.vn

Chương 196: Phân công nhau hành động

"Nghiêm Di hắn lợi dụng ta, lừa gạt ta, ít nhất hắn cũng thật lòng thích ta. So với ngươi thầm muốn lợi dụng ta còn tốt hơn!" Tần Du Du biết Giang Như Luyện ngay ở gần đó, Húc quang Thánh tử không thể làm gì nàng, lá gan cũng lớn hơn.

Húc quang Thánh tử không cho là đúng nói: "Ngươi có cái gì có thể cho ta lợi dụng sao, cơ quan thuật của ngươi ta không yêu thích, khuôn mặt này nhìn qua cũng không tệ lắm."

"Ngươi vốn không thích ta, ngươi muốn dùng ta lấy lòng sư phụ ngươi thôi." Tần Du Du cố gắng kéo dài khoảng cách giữa hai người.

Nàng có cảm giác mãnh liệt, Húc quang Thánh tử vốn xem Giang Như Luyện trở thành phụ thân thậm chí là thần tượng cao nhất, chỉ cần Giang Như Luyện thích, hắn ta cũng sẽ cảm thấy hứng thú, hắn ta đối với tính mạng của người khác thậm chí là chính bản thân hắn ta cũng thấy không quá quan trọng, chỉ cần cảm thấy cần thiết có thể tùy ý chà đạp, hy sinh, nhưng tất cả của Giang Như Luyện hắn ta đều để trong lòng, trở thành chuyện quan trọng nhất."

Từ thái độ và cách giải quyết với nàng là có thể nhìn ra.

Li quốc có mất nước hay không, phụ thân, họ hàng của hắn có thể chết hay không, Phụng Thần giáo có thể bị diệt hay không, tất cả Húc quang Thánh tử đều không quan tâm, hắn ta chỉ quan tâm sư phụ có thể buông bỏ đau thương, khúc mắc, có thể thư thái, thoải mái hay không.

Cho nên rõ ràng có con tin là nàng trong tay, lại chỉ giữ nàng ở đây, để nàng làm bạn với Giang Như Luyện, dụ dỗ làm Giang Như Luyện vui vẻ.

Hắn ta muốn kết hôn với nàng, nói đến là cảm thấy làm vậy có thể giải quyết tâm nguyện của sư phụ hắn ta, sư phụ không thể có được Phong Dao Cơ, hắn ta làm đồ đệ liền cưới nữ nhi của Phong Dao Cơ.

Nếu nàng thật sự thành thân với Húc quang Thánh tử, Giang Như Luyện ngoài miệng không nói gì, trong lòng tất nhiên sẽ vui mừng, thoải mái.

https://thuviensach.vn

Hắn ta tình nguyện "Hy sinh bản thân" hoàn thành đền bù chuyện ăn năn suốt đời của sư phụ, Tần Du Du không muốn đâu.

Húc quang Thánh tử mỉm cười, giọng điệu dịu nhẹ như gió xuân: "Nữ nhân chính là nghĩ một đằng nói một nẻo, ta có thời gian, thủ đoạn khiến ngươi tâm phục khẩu phục."

Tần Du Du không bị lời uy hiếp của hắn dọa, chỉ cần Giang Như Luyện một ngày còn xem nàng là cháu gái mà đối xử, Húc quang Thánh tử sẽ không mạo hiểm khiến sư phụ buồn bực, ra tay với nàng. Chỉ giỏi hù dọa, dọa dẫm nàng thôi.

Hai ngày trong sự bất an không yên của Tần Du Du thoáng cái đã qua, mà tin tức quyết chiến giữa hai cao thủ đứng đầu Giang Như Luyện, Nghiêm Di đã lan truyền khắp thành Thôi Tuyết, vô số tu luyện giả biết tin chen chúc đến gần núi Thốc Thủy.

Giang Như Luyện được xưng là cao thủ đệ nhất thiên hạ, rất nhiều người đều đoán tu vi của ông ta đã đạt tới cấp mười tám, danh tiếng Nghiêm Di thần công vô địch mấy năm gần đây cũng làm tám hướng kinh sợ, nhưng đại đa số người đều không biết tu vi của hắn đến tột cùng tới cảnh giới nào rồi.

Đối với đa số tu luyện giả mà nói, võ tôn cấp bảy đã khiến ánh mắt bọn họ đầy ngưỡng mộ rồi, võ thánh cấp mười cùng thần tiên cũng không khác nhau lắm, cấp mười tám bọn họ hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi.

Mặc kệ hai người Giang, Nghiêm có phải thật sự đạt tới cấp mười tám chưa. Trận chiến này của bọn họ đủ kinh thiên động địa, nếu bỏ lỡ, đời này có lẽ cũng sẽ không có cơ hội thấy lại.

Bởi vì Phụng Thần giáo quyết chiến đột ngột, hơn nữa ngày quyết chiến cũng rất gần, tu luyện giả xa một chút cho dù biết tin cũng không tới kịp. Cho nên người tới núi Thốc Thủy tuy không ít, nhưng còn chưa tới mức kín người hết chỗ.

Bởi vì tâm tư của ba vị thái thượng trưởng lão, Phụng Thần giáo trong hai ngày này thường xuyên có người dùng đủ loại lý do rời khỏi núi Thốc Thủy.

Đại Chủy lúc trước vốn dựa vào yêu cầu của Nghiêm Di vẫn chú ý cao thủ của Phụng Thần giáo ra vào núi Thốc Thủy, rốt cuộc chọn được một trưởng lão một mình ra ngoài để xuống tay.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di thi triển thuật "Khiên hồn đoạt phách" với ông ta, sau đó lệnh ông ta cẩn thận che giấu Tiểu Khôi lên núi, cố gắng đến gần đỉnh núi nơi ở của Giang Như Luyện xác định tung tích của Tần Du Du, cũng nghe theo lệnh của Tiểu Khôi với Đại Chủy mà làm việc.

Trú Vân Phi có chút không muốn giao hầu bao của mình cho tên trưởng lão đã bị Nghiêm Di khống chế. Nói với Tiểu Khôi trong hầu bao: "Ngươi phải lên đường cẩn thận đấy."

Hơn mười ngày qua làm ngựa bảo mẫu, nó (Trú Vân Phi) có chút quen có Tiểu Khôi bên cạnh, thậm chí ngay cả tính khí làm việc và nghi ngơi của nó (Tiểu Khôi) đều nhớ rõ rành mạch, lúc này giao nó (Tiểu Khôi) cho người khác. Cái loại cảm giác này là lạ.

"Ừ!" Tiểu Khôi nghĩ rất nhanh có thể nhìn thấy chủ nhân, bên cạnh còn thuộc hạ cấp võ thánh mặc nó chỉ huy, trong lòng vui mừng liên tục gật đầu, hận không thể lập tức xuất phát.

Đại Chủy hóa thành người phủ thêm một thân áo choàng đen che khuất diện mạo. Hộ tống tên trưởng lão đó cùng lên núi.

Trước khi đi, Tiểu Khôi trong hầu bao chui đầu ra nhìn Nghiêm Di. Nói với Trú Vân Phi: "Các người cũng cẩn thận, thấy tình thế không tốt thì quay đầu bỏ chạy, Giang Như Luyện chắc là không đuổi kịp các người đâu. Mặt mũi quan trọng, nhưng tính mạng quan trọng hơn. Các người gặp chuyện không may gì Du Du sẽ đau buồn lắm."

Đây xem như câu nói tốt đầu tiên với Nghiêm Di và Trú Vân Phi, Nghiêm Di không có phản ứng gì, nhưng thật ra Trú Vân Phi được yêu thích mà lo lắng, vội vã không ngừng gật đầu đồng ý.

Đại Chủy với Tiểu Khôi đi theo tên trưởng lão đó đi lên núi Thốc Thủy, rất nhanh biến mất trong bóng cây, bọn họ xuất phát buổi chiều, chính là lúc Nghiêm Di và Giang Như Luyện quyết chiến.

Tên trưởng lão không may bị Nghiêm Di khống chế đó họ Thôi, chính là dòng chính của một trong ba Thái thượng trưởng lão của Phụng Thần giáo, Đồng trưởng lão, địa vị bản thân ở Phụng Thần giáo cũng tương đối cao, ông ta nói Đại Chủy là ông tà mời đến giúp đỡ, đệ tử giữ cổng núi ngay cả tra xét cũng không dám, để bọn họ đi qua.

https://thuviensach.vn

Thôi trưởng lão đưa Đại Chủy và Tiểu Khôi đến chỗ ở của mình trước, chỗ ở của ông ta thấp hơn một tầng so với Húc quang Thánh tử, nhưng cũng vô cùng gần đỉnh núi.

Cấp bậc ở Phụng Thần giáo rõ ràng, cho dù là ông ta, nếu không được đặc biệt cho phép cũng không đi lên thêm được nữa.

Thôi trưởng lão ở Phụng Thần giáo nhiều năm, cũng biết ít cách thức, ông ta định ở chỗ ở của mình chờ, đến khi Giang Như Luyện quyết đấu với Nghiêm Di, lại nhân lúc loạn đưa Đại Chủy với Tiểu Khôi tới gần chỗ ở trên đỉnh núi của Giang Như Luyện.

Ông ta mới đi đến phía trước đại điện của mình, cuối đường bỗng nhiên xuất hiện hai gã giáo đồ Phụng Thần giáo, nhìn cách ăn mặc cùng tu vi, đều là cấp bậc hộ pháp.

Hai người vừa nhìn thấy Thôi trưởng lão liền đi tới chào, một người trong đó nói: "Thôi trưởng lão, Đồng trưởng lão không phải lệnh cho ngài xuống núi chấp hành nhiệm vụ sao? Sao ngài nhanh như vậy đã trở lại rồi?"

Hai hộ pháp này cũng là một nhánh của Đồng trưởng lão, cũng quen biết Thôi trưởng lão.

"Lão phu ở trên đường gặp cố nhân Đồng trưởng lão đã tìm kiếm lâu nay, cố ý đưa hắn lên núi. Các ngươi từ bên Đồng trưởng lão tới, ngài ấy hiện tại có rãnh không?" Thôi trưởng lão bình tĩnh nói.

Những lời này là Đại Chủy dạy ông ta.

Đại Chủy đã sớm hỏi thăm rõ ràng Phụng Thần giáo ngoại trừ giáo chủ Giang Như Luyện ra, còn có ba thánh tử cùng ba thái thượng trưởng lão, Húc quang Thánh tử thì bọn họ tránh càng xa càng tốt, còn ba thái thượng trưởng lão cũng không gặp là tốt nhất, cho nên để Thôi trưởng lão gặp người quen liền hỏi thăm một chút các nhân vật nguy hiểm đó ở đâu, tránh được thì nên tránh.

Hai hộ pháp chăm chú nhìn Đại Chủy, vóc dáng thấp bé mặc áo choàng che từ đầu đến chân, cảm giác hơi thở trên người người này ít nhất là võ thánh cấp mười, cũng không dám hỏi thêm cái gì.

Một hộ pháp trong đó cười đáp: "Đồng trưởng lão vừa mới căn dặn chúng ta mau chóng xuống núi giúp ngài làm việc, còn ngài cùng hai vị thái thượng trưởng

https://thuviensach.vn

lão đi đến cung điện dưới mặt đất rồi, ngài muốn gặp ngài ấy có lẽ phải đợi thôi."

Người nắm cổ tay nói: "Hôm nay tới thời hạn quyết chiến giữa giáo chủ với Nghiêm Di, chúng ta định muốn ở lại giúp giáo chủ hò hét cổ vũ, cố tình Đồng trưởng lão muốn chúng ta chạy nhanh xuống núi."

Chương 197: Chính là mùi vị này

Hai hộ pháp nói chuyện một người họ Chương, một người họ Hà, lúc nãy nói chuyện chính là Chương hộ pháp, vẻ mặt hắn ta muốn nói lại thôi, nhìn thoáng qua Đại Chủy bên cạnh Thôi trưởng lão, cuối cùng nhịn xuống.

Đại Chủy cảm giác ra sự kiên kỵ của hắn ta, âm thầm kéo kéo ống tay áo của Thôi trưởng lão.

Thôi trưởng lão hiểu ý, trầm giọng nói: "Chương hộ pháp, có chuyện gì cứ nói ra đừng ngại, nơi này đều là người một nhà, tuyệt đối sẽ không có người nói chuyện của ngươi ra ngoài đâu."

Chương hộ pháp thấy ông ta nói như vậy, hạ giọng nói: "Thuộc hạ đoán, Đồng trưởng lão hắn là có ý tốt, hại vị không phát hiện người của Đặng trưởng lão, Vương trưởng lão hai ngày nay cũng lục đục xuống núi 'làm việc' sao?"

"Chương hộ pháp, ý ngươi là trên núi này sẽ có chuyện lớn xảy ra, cho nên ba vị thái thượng trưởng lão cố ý đưa chúng ta đi?" Hà hộ pháp giật mình nói.

Vẻ mặt Chương hộ pháp ngưng trọng, gật đầu, Đại Chủy nghe ra không đúng, vội vàng ngưng đọng tiếng nói thành một đường dẫn tiếng cho Thôi trưởng lão hỏi thêm bọn họ vài câu, cố gắng thám thính thêm chút tin tức.

"Có quan hệ gì với trận quyết chiến giữa giáo chủ với Nghiêm Di ư?" Thôi trưởng lão nghe theo ý Đại Chủy hỏi.

Chương hộ pháp thấy Thôi trưởng lão thấy hứng thú, có lòng biểu hiện trước mặt ông ta, hai mắt lóe lóe nói: "Thôi trưởng lão anh minh, thuộc hạ nghĩ chắc hẳn là thế rồi. Ba vị thái thượng trưởng lão này cử đi cứ như vì bảo tồn phe phái thực lực của mình, lần này quyết chiến tới đột ngột, e rằng mọi người ở lại tổng đàn trên núi Thốc Thủy sẽ..."

https://thuviensach.vn

Hà hộ pháp líu lưỡi nói: "Giáo chủ cùng Nghiêm Di đó giao đấu lại sức tàn phá kinh người đến thế sao?"

Chương hộ pháp hạ giọng nói: "Ta đoán có lẽ không có quan hệ tới hai người đó..., nếu không giáo chủ sẽ không chọn quyết chiến với Nghiêm Di ở đây, cho dù thật sự muốn chọn tổng đàn, cũng sẽ để các đệ tử rút lui khỏi chứ không phải chỉ để học trò, người thân của ba vị thái thượng trưởng lão rút lui thôi đâu."

Chương hộ pháp nói tới đây ngừng lại.

Thôi trưởng lão theo chỉ thị của Đại Chủy hạ sắc mặt, trầm giọng nói: "Nói chuyện không cân ấp a ấp úng."

Chương hộ pháp nhắc tới vấn đề này, vốn là nghĩ muốn biểu hiện trước mặt Thôi trưởng lão thôi, thuận tiện tạo một cái nhân tình giữa hai người.

Bọn họ tuy là một hệ tử trung của Đồng trưởng lão nhưng ở Phụng Thần giáo nhiều năm luôn luôn người quen với người thân không thuộc chi nào của ba vị thái thượng trưởng lão, nếu có thể làm ông ta chú ý đến, giúp người thân của hai người Thôi, Hà tránh được một kiếp, sau này bọn họ đương nhiên sẽ cảm kích hắn, có một nhân tình lớn như vậy trong tay, ngày của hắn sẽ sống tốt hơn nhiều lắm.

Nghĩ đến đây Chương hộ pháp không chần chờ, hạ giọng nói: "Ba vị thái thượng trưởng lão lên tới nay nhiều lúc không hài lòng với giáo chủ, hai vị đều biết, lần này quyết chiến vừa đột xuất vừa kỳ lạ, thuộc hạ cảm thấy có chút không đúng. Không dám dối gạt Thôi trưởng lão, thuộc hạ có một vãn bối bà con xa ở phía sau hầu hạ Đồng trưởng lão, hắn nói Đồng trưởng lão trước trận quyết chiến thường xuyên ra vào cấm địa cung điện dưới lòng đất, có lẽ là thuộc hạ nghĩ nhiều, nhưng nếu trong cung điện dưới lòng đất đã xảy ra chuyện gì, tổng đàn này... Nguy rồi!"

Chương hộ pháp từ tin tức của thân thích ở đó biết được một ít chuyện khác, nhưng hắn ta không dám nói hết ra, dễ khiến hai người trước mặt nhận định mình xếp thân tín bên cạnh Đồng trưởng lão, ngược lại không tốt.

Lời hắn vừa nói ngay cả Hà hộ pháp cũng nghe ra không bình thường, ba vị trưởng lão rõ ràng bày ra chuyện gì sau lưng giáo chủ, một khi sự việc bại lộ, giáo chủ không truy cứu sao? Bọn họ to gan như vậy, thì phải chắc chắn sau đó giáo chủ không thể truy cứu được.

https://thuviensach.vn

Giáo chủ hôm nay quyết chiến với Nghiêm Di, trong lúc hai người đều là cao thủ tuyệt thế quyết chiến nếu xảy ra chuyện gì bất ngờ, rất có thể sẽ tạo ra kết quả hoàn toàn khác biệt.

Việc này càng nghĩ càng đáng sợ, Hà hộ pháp và Chương hộ pháp thậm chí âm thầm nghi ngờ, có phải ba vị thái thượng trưởng lão thấy thực lực Nguyệt quốc lớn mạnh, định cùng Nghiêm Di liên hợp sát hại giáo chủ nhà mình ra làm điều kiện quy hàng hay không?

Nhưng chuyện như vậy bọn họ tuyệt đối không dám nói ra miệng, chỉ có thể ngầm nghi ngờ thôi.

Đại Chủy để Thôi trưởng lão theo chân bọn họ nói thêm vài câu, thấy không có tin tức gì quan trọng hơn, lợi dụng lý do muốn nhanh một chút thông báo tin tức cho bạn bè, người thân biết, chia tay với bọn họ.

Xác định hai hộ pháp đều đã đi xa, Đại Chủy với Thôi trưởng lão cùng nhau đi vào đại điện thứ hai, cho lui tất cả người hầu, thuộc hạ.

"Cửa vào cung điện dưới lòng đất ở đâu?" Đại Chủy hỏi trực tiếp.

Thôi trưởng lão chịu khống chế của thuật Khiên hồn đoạt phách của Nghiêm Di, đối với Đại Chủy và Tiểu Khôi đã hoàn toàn không có ý thức phản kháng nào, nghe vậy lập tức nói hết những gì mình biết ra: "Ở trong cung điện của mấy vị thái thượng trưởng lão."

"Ba thái thượng trưởng lão không hòa hợp với Giang Như Luyện?" Đại Chủy tiếp tục hỏi.

"Đúng vậy."

Đại Chủy với Tiểu Khôi ló đầu ra từ trong hầu bao của Thôi trưởng lão nhìn nhau, không khỏi nghi ngờ mãnh liệt lần quyết chiến này, vốn là do ba thái thượng trưởng lão đưa ra.

Bọn họ không giống hai hộ pháp Chương, Hà, Nghiêm Di với ba thái thượng trưởng lão của Phụng Thần giáo có cấu kết với nhau hay không bọn nó rất rõ ràng, nếu tất cả đều là do ba người đó bày ra, bọn họ muốn hại không chỉ là giáo chủ của chúng, nhất định còn có cả Nghiêm Di nữa.

Nếu không Giang Như Luyện vừa chết, Phụng Thần giáo ngay cả chỗ dựa vào cuối cùng cũng không có, còn đánh nhau với Nghiêm Di thế nào được?

https://thuviensach.vn

Đại Chủy lúc này quyết định: "Tiểu Khôi, ngươi cùng ông ta cứ theo kế hoạch cũ đi tìm Tần Du Du, ta muốn lẻn vào cung điện dưới lòng đất xem bọn họ làm cái quỷ gì!"

"Ngươi sẽ bị phát hiện mất." Tiểu Khôi lắc đầu nói.

Đại Chủy quác quác cười hai tiếng, lấy ra một bộ giáp bạc mềm màu đen nói: "Ta có thứ này, tuy mặc vào hành động có chút không tiện, nhưng có thể hoàn toàn ngăn cách hơi thở của ta lộ ra ngoài."

Bộ giáp bạc mềm màu đen này là Nghiêm Di trước khi đi đưa cho nó (Đại Chủy), nếu nó không phải nguyên dạng là một chim bát ca, không có cách nào mặc bộ giáp bạc mềm này vào, nó cũng không cần lo lắng vì phải bay đến gần Phụng Thần giáo thám thính tin tức.

Giáp mềm này chính là bảo vật thánh tổ Nghiêm thị truyền lại, Nghiêm Di vốn chuẩn bị cho mình hoặc Trú Vân Phi mặc khi lẻn vào Phụng Thần giáo, vì Phụng Thần giáo đột nhiên đòi quyết chiến, ngược lại không dùng được, thế là Đại Chủy được lợi.

Tiểu Khôi tuy cảm thấy có chút sợ hãi với việc mình phải đi tìm chủ nhân, nhưng cũng biết phân biệt nặng nhẹ, lập tức không dị nghị gì, làm theo lời Đại Chủy.

Đại Chủy tính toán một lúc, nếu ba thái thượng trưởng lão của Phụng Thần giáo nhận định sau khi Giang Như Luyện đại chiến với Nghiêm Di là lúc trên núi Thốc Thủy sẽ xảy ra chuyện lớn, thậm chí cao thủ cấp mười tám là Giang Như Luyện với Nghiêm Di cũng sẽ tiêu tùng, thế nên bọn họ nhất định sẽ vội vàng rời khỏi trước khi quyết chiến xảy ra.

Bọn họ rời khỏi cung điện dưới lòng đất nó (Đại Chủy) lập tức lẻn đi vào xem bố trí của bọn họ, nếu có thể vào lúc đó phá hỏng toàn bộ là tốt nhất.

Vì thế nó (Đại Chủy) lập tức cùng Thôi trưởng lão lẻn thẳng tới gần chỗ ở của Đồng trưởng lão, tìm mấy con chim chóc bình thường, để chúng nó bay vào đại điện tìm kiếm, phát hiện Đồng trưởng lão đã rời đi lập tức báo cho bọn họ.

Mắt thấy thời gian từng giây từng phút trôi qua, đám chim chóc đưa đến tin tức đều giống nhau, đại điện không có động tĩnh gì, không thấy đám Đồng trưởng lão đi ra.

https://thuviensach.vn

Đây là vì sao? Hay là bọn họ nghĩ sai rồi? Bố trí sát chiêu lợi hại của ba thái thượng trưởng lão không phải phát động ở cung điện dưới lòng đất, hoặc là sẽ không làm hư hại cung điện dưới lòng đất, chỉ làm người trên núi gặp xui xẻo thôi?

Đại Chủy với Tiểu Khôi lo lắng bất an lại đợi thêm một lúc lâu nữa, dưới chân núi bỗng truyền đến tiếng động hô gào, một luồng hơi thở cường đại vô cùng từ nơi nào đó dưới chân núi bốc thẳng lên tận trời, tiếng của Nghiêm Di như sấm vang vọng bốn phía: "Nghiêm Di đến ứng chiến, Giang Như Luyện ở đâu?!"

Nghiêm Di đến đây?! Đại Chủy cắn răng một cái, nói với Tiểu Khôi: "Không lo được nhiều như vậy, ta giờ liền đi vào cung điện dưới lòng đất, Tiểu Khôi ngươi chuẩn bị cùng ông ta ta lên đỉnh núi tìm Du Du."

"Được!" Tiểu Khôi tuy sợ hãi, nhưng vẫn dũng cảm lên tiếng.

Thôi trưởng lão lúc này đưa Đại Chủy đến cung điện của Đồng trưởng lão, nói rằng Đại Chủy là do Đồng trưởng lão chỉ đích danh mời đến làm khách quý, để người hầu bảo vệ cung điện để nó (Đại Chủy) vào gặp Đồng trưởng lão.

Mấy người hầu đó nửa tin nửa ngờ, nhưng dưới sự đe dọa phô trương thanh thế của Thôi trưởng lão, rất nhanh liền khuất phục, để Đại Chủy đi vào điện.

Đồng trưởng lão thân là võ thánh cấp mười sáu, mọi người nghĩ cho dù Đại Chủy có quái lạ, với sức của nó cũng không gây ra chuyện lớn gì được.

Hơn nữa Thôi trưởng lão là người thân cận bên cạnh Đồng trưởng lão, có ông ta bảo đảm, bọn họ sợ cái gì?

Thuộc hạ đắc lực dưới tay Đồng trưởng lão đã xuống núi rời đi hết rồi, trong đại điện còn lại đều là một vài người hầu bình thường, Đại Chủy vào đại điện lập tức vẫy lui bọn họ, dựa theo lời nói của Thôi trưởng lão đi đến gần cửa vào cung điện cấm dưới lòng đất.

Nó ở bên cạnh Tề Thiên Nhạc nhiều năm, bình thường cơ quan làm ra tinh xảo, bí ẩn thế nào cũng không qua khỏi pháp nhãn của nó. Rất nhanh Đại Chủy tìm được cơ quan đi vào cung điện cấm dưới lòng đất, nhanh chóng mặc bộ giáp mềm lên sờ soạng đi vào cửa tối om.

Nó thật cẩn thận từ cầu thang đi dần xuống dưới, đi xuống mấy chục trượng, bỗng nghe thấy tiếng người kêu thảm thiết, thê lương!

https://thuviensach.vn

Tiếng kêu thảm thiết cách nó khá xa, nó nghe được chính là tiếng vang mỏng manh từ sâu trong cung điện dưới lòng đất.

Rất nhanh có tiếng kêu thảm thiết thứ hai, tiếng thứ ba truyền đến, sau đó trong cung điện dưới lòng đất khôi phục sự yên tĩnh.

Phía dưới đã xảy ra chuyện gì?

Đại Chủy có chút hứng thú lại có chút e ngại, nhưng nghĩ nghĩ vẫn là tiếp tục đi xuống.

Nó tuyệt đối không ngờ tới, ba tiếng kêu thảm thiết đó thật ra đúng là của ba thái thượng trưởng lão của Phụng Thần giáo.

Cổ trùng thần ở sâu trong cung điện dưới lòng đất cảm giác được Nghiêm Di đã đến, lập tức trở mặt xem ba thái thượng trưởng lão thành món điểm tâm khai vị, sau đó chuẩn bị lao lên trên đi ăn "bữa tiệc lớn" thật sự!

Trong cung điện dưới lòng đất tối như mực, lúc đầu cổ trùng thần chỉ lớn hơn ngón trỏ đã lột bỏ lớp da vảy màu trắng bạc, trên thân thể màu vàng dài nhỏ dính chút máu đen, máu đó không phải của cổ trùng, mà là máu của ba thái thượng trưởng lão của Phụng Thần giáo.

Mà ba cường giả cấp võ thánh không lâu trước còn oai phong lẫm liệt, giờ đang nằm cong queo trên mặt đất, hai mắt trợn ngược, trong đồng tử còn có thể nhìn thấy sự tuyệt vọng, sợ hãi cùng oán hận, không tin của bọn họ trước khi chết.

Trên cơ thể ba người không nhiều vết thương lắm, chỗ hiểm đều có một lỗ máu bằng cỡ ngón tay thôi.

Bọn họ đến chết cũng không dám tin, cổ trùng nho nhỏ đó thế mà sẽ đáng sợ như thế, bọn họ đều là võ thánh cấp mười lăm, trước mặt cổ trùng ngay cả sức phản kháng cũng không có, chỉ thấy tia sáng chợt lóe, chỗ hiểm sinh mệnh trên thân thể đã bị xuyên thủng, cái bọn họ gọi là hộ thân cường khí lúc đó so với tia sáng trước mặt giống như đậu hủ vậy.

Cổ trùng màu vàng nho nhỏ nằm rạp trên tảng đá tối đen, dùng sức vặn vẹo thân thể, thân thể nho nhỏ liền bắt đầu phồng lên, dài ra rất nhanh, chỉ một lúc liền hóa thành một con trăn lớn màu vàng dài chừng mười trượng.

https://thuviensach.vn

Trăn lớn khè khè phun ra nuốt vào cái lưỡi dài đỏ lòm, con mắt đen sẫm u ám chuyển vòng, mở to mồm đầy máu, há miệng cắn lấy thi thể Đặng trưởng lão gần nó nhất, cố gắng nuốt xuống.

Đại Chủy ở xa xa bỗng nhiên dùng sức hít hít mũi, nuốt nước miếng một cái nói: "Mùi hương này... Chẳng lẽ là rồng? Thơm quá!"

Chương 198: Chỉ một bọ ngựa, hai chim hoàng tước

Loại rồng này là sinh vật gần như chỉ tồn tại trong truyền thuyết, trần gian nhiều lắm chỉ ngẫu nhiên nhìn thấy yêu thú nào đó có pha lẫn huyết thống tộc rồng thôi.

Lúc trước Đại Chủy bị Nghiêm Di dùng tủy rồng xanh ngàn năm "thu mua" thật ra cũng không phải loại yêu thú cấp cao có chứa chút ít huyết thống tộc rồng trên người.

Đại Chủy hiện tại ngửi thấy "mùi hương" này, còn hơn nhiều tủy não xà trùng đã nếm qua lúc trước không biết bao nhiêu lần, cũng chứng minh trên người yêu thú dưới nền đất này có huyết mạch tộc rồng tất nhiên thuần khiết, nồng đậm hơn hẳn những thứ nó đã nếm qua nhiều lắm.

Biết rõ yêu thú như vậy nhất định vô cùng khó đối phó, nhưng Đại Chủy lại giống như quỷ rượu khát cả trăm năm đột nhiên ngửi thấy mùi rượu tuyệt thế vậy, nhịn không được đi theo mùi hương mò tới.

Nó đoán mười mươi vật phát ra "mùi thơm" này chính là cổ trùng thần được Phụng Thần giáo cung phụng, một yêu thú có huyết mạch tộc rồng đậm đặc như thế không thể vô duyên, vô cớ xuất hiện ở nhân gian được.

Huyết mạch Hou trong cơ thể lúc này dưới sự dụ dỗ của mùi hương rục rịch dậy, Đại Chủy cảm thấy trong cơ thể hình như có cái gì muốn phá kén mà ra.

Nó dùng sức tự nhéo mình một cái, nó vào trong cung điện dưới lòng đất là muốn giải quyết sát chiêu cạm bẫy Phụng Thần giáo bày ra cơ mà, không phải đến tìm ăn đâu.

Nhưng, thật sự thơm quá!

https://thuviensach.vn

Ừ, nó có thể vừa quan sát cung điện dưới lòng đất có gì không ổn, vừa tìm nơi phát ra mùi này... Đại Chủy tự tìm cớ, vừa nhanh chân lần mò tới nguồn ngọn mùi hương.

Sâu trong cung điện dưới lòng đất, ba thái thượng trưởng lão đã bị cổ trùng thần nuốt gọn hết, thân thể cổ trùng thân lại dài ra một chút, thậm chí nhanh chóng bắt đầu xuất hiện đặc điểm của rồng, trên thân thể màu vàng dài ra hai móng vuốt, đỉnh đầu cũng mọc thêm đôi sừng thịt chưa thành hình, bên miệng có thêm hai chòm râu vừa ngắn vừa nhỏ.

Cổ trùng thần như ăn chưa đã phun lưỡi dài ra liếm liếm miệng, ngửa đầu nhìn đỉnh cung điện dưới lòng đất, giống như xuyên thấu tầng tầng lớp lớp núi đá có thể nhìn thấy đỉnh núi Thốc Thủy. Hai "món ngon bổ dưỡng" đang ở đó chờ nó.

Chỉ cần ăn xong hai võ thánh cấp mười tám, nó hoàn toàn có thể đúng lúc hóa rồng, dựa vào huyết mạch tộc rồng kích phát trên người, ngay cả sinh tử kiếp nó cũng không cần lo, chờ nó trở về yêu giới, tất cả những yêu thú từng đối phó nó, nó muốn từng bước từng bước nghiền xương chúng nó thành tro!

Trong chỗ rừng rậm cách đó mấy trăm dặm, một thanh niên mặc áo đen nhíu mày, mở hai mắt nhìn về phía núi Thốc Thủy bên đó. Lẩm bẩm: "Không ngờ ở trần gian thế mà cũng có rồng... Đáng tiếc lại có huyết thống thấp kém pha tạp, huyết mạch rồng chưa hoàn toàn kích phát, mùi vị cũng tàm tạm, có nên bắt nó cho Tiểu Khôi bồi bổ thân thể không đây?"

Hắn ta lúc nhắc tới Tiểu Khôi, ánh mắt hiện lên chút dịu dàng. Gương mặt tuấn mỹ vốn mang vài phần trong trẻo nhưng lạnh lùng nháy mắt thắp sáng, cả người tản mát ra khí chất độc đáo mê người, thoáng như ánh trăng chiếu qua mây đêm, sáng tỏ trong sáng.

Dưới nền đất u ám, lúc này cổ trùng thần đang đắc ý khát khao về tương lai tốt đẹp, uy phong vô hạn sau khi về yêu giới, bỗng nhiên cảm thấy hình như có có cái gì nguy hiểm chí mạng đang ở ngay cạnh bên, cả người nó chấn động, cố gắng cảm nhận động tĩnh trong phạm vi trăm dặm. Lại không cảm nhận ra bất cứ gì.

Nhưng trực giác quỷ dị, kỳ lạ như đứng ngồi không yên đó lại đang không ngừng thúc giục nó mau thoát khỏi đây, ăn hai võ thánh cấp mười tám đó, để

https://thuviensach.vn

tránh đêm dài lắm mộng.

Với tu vị hiện tại của nó, trần gian còn có vật gì có thể uy hiếp đến nó? Cổ trùng thần cảm thấy rất khó hiểu. Nhưng vẫn quyết định tin tưởng trực giác của mình.

Nó cố thủ ở trong cái hang tối đen dưới đất này đã mấy ngàn năm, nó một phút cũng không muốn đợi thêm nữa.

Cổ trùng thần cúi đầu gầm lên một tiếng, đong đưa thân thể phóng về phía trên nham thạch.

Tảng đá lớn bị nó đâm sâu vào giống như thủy tinh mỏng manh, vụn đá bay tán loạn bên trong. Thân thể nó đã phóng về phía trước thêm mấy trượng, tốc độ xông lên không hề giảm bớt...

Đại Chủy cảm thấy mình đã đến rất gần nguồn ngọn mùi hương đó. Nó cũng không đếm được suốt đường đi mình đã nuốt nước miếng bao nhiêu lần, đột nhiên ngọn núi run chuyển, cả cung điện dưới lòng đất chấn động kịch liệt, đá vụn to to nhỏ nhỏ từ đỉnh hang rớt xuống, vài cục đá rơi lên người Đại Chủy, đánh thức nó từ trong mùi hương mê hoặc ngay lập tức.

Sao lại thế này? Động đất?!

Đại Chủy chẳng những không lùi bước, ngược lại tăng tốc chạy về phía nơi tỏa ra mùi hương. Cho dù núi lở đất rung, tốt xấu gì để nó tận mắt nhìn thấy vật thơm như vậy đã chứ! Nếu có thể há miệng ăn luôn một lần, vậy càng tuyệt hơn.

Nó cũng không quên chuyện ngăn cản ba thái thượng trưởng lão của Phụng Thần giáo phá rối, núi lở đất rung bất thình lình rất có thể là do hiệu quả phát động của đối phương, nhưng tất cả trung tâm dẫn động này, rõ ràng cùng từ một chỗ với mùi hương đó.

Hay là bố trí của ba lão bất tử đó, có quan hệ với cổ trùng thần do bọn họ cung phụng? Không phải nói cổ trùng đó mấy ngàn năm đều rất hiền lành sao?

Quay lại lúc Nghiêm Di đến chân núi Thốc Thủy, giây phút cao giọng báo danh tính của mình.

Giang Như Luyện ngồi khoanh chân ngồi trong đại điện trên đỉnh núi chậm rãi mở mắt nói: "Khách quý từ xa tới, mời đến đỉnh núi hội họp."

https://thuviensach.vn

Giọng nói của ông ta cũng không lớn, Tần Du Du ngồi bên cạnh ông ta cảm thấy như ông ta đang nói chuyện bình thường với mình thôi, nhưng cả tòa núi Thốc Thủy thậm chí trong phạm vi mười dặm, ai ai cũng đều nghe thấy rõ ràng, giống như là Giang Như Luyện đang nói chuyện ngay bên tai họ vậy.

Tu luyện giả đến xem náo nhiệt thì vẻ mặt mỗi người đều cực kỳ hâm mộ, hận mình không phải là một trong hai cường giả tuyệt thế này.

Trú Vân Phi đã khôi phục tướng mạo vốn có, không cần Nghiêm Di ra lệnh, liền đưa hắn hóa thành một đường sáng đỏ bay nhanh lên đỉnh núi.

Còn các giáo chúng Phụng Thần giáo đang trên núi Thốc Thủy chỉ cảm thấy nơi đường sáng đỏ đó đi qua giống như đều hóa thành đường bằng, không có chướng ngại gì, thẳng hướng lên đỉnh núi, chỗ của giáo chủ.

Ngựa Nghiêm Di cưỡi quả thật thần tuấn kinh người, ít nhất là một linh thú cấp thánh tôn ấy chứ!

Ở trần gian linh thú rất hiếm, có thể đạt cấp ba, cấp năm đã rất không tệ rồi, con người ta cưỡi ít nhất phải hơn cấp mười, quả thật khiến người ta hâm mộ đến nghiến răng.

Tần Du Du nắm chặt lấy tay áo chính mình, không biết là vì hai đại cường giả sắp đấu nhau mà lo lắng, hay là hồi hộp vì sắp gặp lại Nghiêm Di nữa.

Húc quang Thánh tử hứng thú không rõ đánh giá nàng, bỗng một tay nắm lấy cánh tay nàng, kéo nàng đi về một phía của thiên điện.

"Ngươi..." Tần Du Du đang muốn giãy giụa, bỗng cảm thấy cả người cứng ngắc, một chữ cũng không nói được.

Giang Như Luyện nhíu mày, nhưng rất nhanh lại giãn ra: "Không được làm nàng bị thương." Tần Du Du ở trong này, Nghiêm Di với ông ta sẽ phân tâm, tuy ông ta đối với chuyện này có dự tính khác, nhưng trong lòng cũng không muốn bỏ qua đối thủ này.

"Dạ!" Húc quang Thánh tử vừa ôm lấy Tần Du Du vừa lui ra ngoài.

Lúc này Nghiêm Di một người một ngựa đã tới trước cửa đại điện, nhưng trong giây lát, đã xuyên qua tầng tầng điện, đi tới trước mặt Giang Như Luyện.

Cả người hắn đang ở trên ngựa, giống như đức vua nhìn xuống thiên hạ, khí thế vô cùng, nhưng không hề chèn ép lớn gì lên người đang ngồi khoanh chân

https://thuviensach.vn

trên đệm bồ đoàn, Giang Như Luyện.

"Giang giáo chủ, ngưỡng mộ đã lâu." Nghiêm Di xoay người xuống ngựa, Trú Vân Phi cũng biến thành người đứng bên cạnh hắn.

"Cũng vậy." Giang Như Luyện đứng lên, đối mặt với hắn.

"Thư quyết chiến không phải ông đưa tới." Nghiêm Di không muốn lãng phí thời gian, trực tiếp chứng thức nghi ngờ trong lòng.

"Không phải, ngươi với ta đều biết, kết quả chúng ta hiện giờ động thủ chỉ có một. Nhưng... cơ hội khó có được." Thái độ Giang Như Luyện vẫn thản nhiên.

Nghiêm Di chậm rãi gật gật đầu: "Đúng thế. Vợ ta giờ ở đâu."

"Con bé bình an vô sự, ở thiên điện nghỉ ngơi, sau đó ngươi có thể đưa con bé rời đi."

Lúc trước Nghiêm Di không phải không nghĩ tới chuyện thầy trò Giang Như Luyện có thể đối xử không tốt với Tần Du Du, nhưng thật sự nhìn thấy Giang Như Luyện, nghe xong câu trả lời của ông ta, hắn ngược lại rất yên lòng."

Nếu bọn họ thật sự từng đối phó Tần Du Du, Giang Như Luyện không thể có thái độ bình thản, không có gì như thế. Cao thủ với nhau, từng cử chỉ, cảm xúc thay đổi nhỏ của đối phương cũng không thể gạt người còn lại được.

Với thân phận Giang Như Luyện, đã làm hay không cũng không cần nói đối lừa gạt người khác.

Giang Như Luyện làm tư thế mời, muốn Nghiêm Di với Trú Vân Phi ngồi xuống hai bồ đoán khác trước mặt.

"Sau trận chiến hôm nay, bất kể kết quả thế nào, ta cũng sẽ cùng đệ tử bỏ đi thật xa, nhưng có một chuyện."

"Mời nói." Nghiêm Di rất bất ngờ, hắn không ngờ Giang Như Luyện thế mà sẽ thẳng thắng buông tay rời đi như thế, nếu có thể không đánh mà thắng, giải quyết được kẻ địch đáng sợ này, đối với Nghiêm thị bọn họ thậm chí là Nguyệt quốc là một chuyện rất tốt.

"Phụng Thần giáo thu nhận cha con chúng ta nhiều năm, ta không hy vọng hàng vạn hàng nghìn giáo đồ chết do họa chiến tranh." Giang Như Luyện thản nhiên nói. Ông biết rõ ba đại trưởng lão cùng môn nhân, người thân của bọn họ

https://thuviensach.vn

có tâm sẽ đối phó thầy trò bọn họ, nhưng Phụng Thần giáo những năm gần đây giúp đỡ cha con bọn họ rất nhiều, cho dù cuối cùng không thể khiến bọn họ hoàn thành tâm nguyện, đạt thành nghiệp lớn, ông ta cũng không muốn bọn họ phải ngập trong tai ương.

Tuy tất cả mọi người đều biết, Nguyệt quốc có đại pháo thánh tổ sẽ không buông tha cơ hội nhất thống thiên hạ, Phụng Thần giáo, Ly quốc thậm chí đa số quốc gia lớn nhỏ trong thiên hạ bị diệt chỉ là chuyện sớm muộn thôi, nguy hiểm Phụng Thần giáo gặp phải đều không phải do thầy trò Giang Như Luyện một tay tạo nên, nhưng nếu không có đủ loại hành vi châm chích của bọn họ đối với hoàng tộc Nghiêm thị Nguyệt quốc mấy năm gần đây, hiềm khích giữa hai nước sẽ không sâu như vậy, hoàng tộc Nghiêm thị cũng sẽ không căm thù Phụng Thần giáo tận xương tủy như thế, phải diệt trừ nhanh chóng.

Giang Như Luyện biết Nghiêm Di dù thế nào cũng không thể để Phụng Thần giáo tiếp tục tồn tại, yêu cầu của ông ta chỉ là muốn Nghiêm Di tìm cách khoan dung, độ lượng, buông tha cũng không dự định tử chiến với Nguyệt quốc tới giáo đồ cuối cùng.

Nghiêm Di hiểu được ý tứ của ông ta, xúc động nói: "Sau khi Phụng Thần giáo giải tán, chỉ cần không phải hồ đồ ngu xuẩn, Nguyệt quốc và ta sẽ không khó xử giáo chúng, tất cả chuyện cũ sẽ bỏ qua, cũng sẽ tự rút khỏi núi Thốc Thủy."

Phụng Thần giáo chính là quốc giáo của Ly quốc, ngoại trừ những người ở tổng đài trên núi Thốc Thủy, các nơi khác ở Ly quốc không biết còn bao nhiêu giáo chúng, nếu đều phải nhất nhất diệt trừ, giết không hết được.

"Được." Trên mặt Giang Như Luyện không có chút ý cảm kích, đây vốn chính là chuyện có lợi cả hai bên, ông ta đưa ra yêu cầu, chứ không phải thỉnh cầu.

Lời nên nói đã nói, Giang Như Luyện chậm rãi vươn một chưởng về phía Nghiêm Di, một chưởng này nhẹ nhàng không có lực, thật giống như thư sinh yếu ớt lơ đãng tùy tay duỗi ra thôi.

Nghiêm Di hai mắt sáng ngời, nâng tay phải lên nhẹ nhàng ngăn lại.

Bàn tay hai người chưa chạm vào nhau liền tự thu về, giống như chỉ là động tác vô ý bình thường.

https://thuviensach.vn

Chương 199: Ác sát hiện thế

Trú Vân Phi và Húc quang Thánh tử an trí Tần Du Du xong trở lại thiên điện nhìn thấy hai người diễn ra "đấu nhau" lại thấy hai mắt tỏa sáng.

Nhìn như tùy ý, có qua có lại, bọn họ cũng chưa từng nghĩ tới cảnh tượng như vậy, tuy không hề có lực, nhưng cẩn thận nhìn nhận, lại có biến hóa hàng vạn, hàng ngàn, chân khí, ý niệm, chiêu thức, tâm chí dung hợp làm một, đẹp đến tột đỉnh.

Hai võ thánh cấp mười tám tỷ thí hoàn toàn không hề phát ra âm thanh rung trời, động đất lở núi giống như người ngoài tưởng tượng, lại im lặng hơn các thiếu nữ may vá thành thạo, còn thêm mấy phần thảnh thơi, lịch sự, tao nhã.

Trên đại điện, trong lúc bốn người say mê trong trận tỷ thí im hơi lặng tiếng này, hoàn toàn quên tất cả.

Bỗng Giang Như Luyện với Nghiêm Di đồng thời trong lòng cảm thấy điều gì, cùng nhau dừng động tác, sau đó đại điện một trận rung chuyển kịch liệt, giống như có cái gì muốn chui từ dưới nền đất lên, giống như muốn khiến núi Thốc Thủy sụp đổ.

Nghiêm Di cảm thấy kinh hoàng, nhưng hắn liếc mắt một cái thấy Giang Như Luyện đối diện cũng lộ vẻ mặt bất ngờ... Hay là trên núi này có bí mật mà ngay cả giáo chủ là ông ta cũng không biết.

Hai người bọn họ mỗi người đã muốn tiếp cận cảnh giới vô hạn lục địa thần tiên rồi, mơ hồ có thể cảm giác được một chút và bí mật sâu xa liên quan đến bản thân, giờ phút này nhưng lại không hẹn mà cùng nảy sinh một dự cảm nguy hiểm khiến bọn họ sởn gai ốc.

Giang Như Luyện liếc mắt một cái nhìn Húc quang Thánh tử vừa mới phản ứng lại, bỗng nhớ ra trong đại điện trên đỉnh núi này còn một người thực lực tuyệt đối không đủ để tự bảo vệ mình, Tần Du Du.

Ông ta nhanh như quỷ mị lắc mình bay nhanh về phía thiên điện phía sau Húc quang Thánh tử, lướt qua bên cạnh Húc quang Thánh tử cũng không quên đưa tay ra dẫn hắn ta theo, chân bước không ngừng lướt vào thiên điện.

Tần Du Du đang lẳng lặng ngồi trên nhuyễn tháp.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di và Trú Vân Phi tâm ý tương thông, gần như là trong giây phút hắn phát hiện có gì không ổn đó, Trú Vân Phi đã phản ứng cực nhanh theo sát hắn cùng tránh đi.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ rung trời, cả tòa đại điện gần như bị ném thẳng lên, vách tường mọi nơi sập đổ, đỉnh đại điện bị đánh bay ra ngoài. Một bóng dáng màu vàng thật lớn chợt xuất hiện trên đỉnh núi Thốc Thủy.

Ngọn núi bị chấn động nghiêm trọng trên núi đánh phá kịch liệt khiến cho các phòng ốc ầm ầm đổ sập, giáo chúng Phụng Thần giáo tránh né không kịp, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang vọng.

Tu luyện giả đến xem cuộc chiến gần đó chưa được cho phép, không thể đi vào phạm vi núi Thốc Thủy, ngược lại tránh được một kiếp.

"Đó là cái gì?!" Bọn họ vốn nghĩ động tĩnh kinh người này là vì hai võ thánh cấp mười tám chiến đấu kịch liệt gây ra, tập trung nhìn lại phát hiện hình như không phải như vậy, trên đỉnh núi Thốc Thủy đột nhiên xuất hiện thêm bóng dáng thật lớn màu vàng dài hơn mười trượng.

Bóng dáng đó ở trên đỉnh núi xoay quanh, nhìn thấy hình như là một con trăn lớn!

Giang Như Luyện và Nghiêm Di, Trú Vân Phi vì phản ứng đúng lúc vẫn chưa bị đánh trúng, Giang Như Luyện thậm chí thuận tay cứu đồ đệ mình và Tần Du Du, nhưng trong lòng bọn họ kinh hãi trầm trọng, gần như không thể dùng ngôn ngữ để diễn tả.

Giang Như Luyện một tay phá bỏ tất cả cấm chế trên người Tần Du Du. Nói nhanh với nàng và Húc quang Thánh tử: "Lập tức rời khỏi đây, nơi này vô cùng nguy hiểm!"

Lúc này đột nhiên xuất hiện một con trăn lớn cổ quái vô cùng khó đối phó, thậm chí Giang Như Luyện cảm thấy ông ta cùng với Nghiêm Di liên thủ cũng không có hy vọng thủ thắng.

Tần Du Du và Húc quang Thánh tử tuy không biết lai lịch của yêu thú thật lớn trước mắt này ra sao, nhưng cũng hiểu mình ở lại chỗ này một chút tác dụng

https://thuviensach.vn

cũng không có, ngược lại sẽ trở thành trói buộc của Giang Như Luyện và Nghiêm Di.

Cho nên hai người một câu vô nghĩa cũng không nói. Xoay người ra dùng hết sức chạy như điên xuống chân núi.

Tu vi Tần Du Du bị cấm giữ nhiều ngày mới khôi phục, động tác phản ứng chậm hơn mấy lần so với bình thường, mắt thấy Húc quang Thánh tử chợt lóe thân đã đi hơn mười trượng rồi, Tần Du Du lại ngay cả nửa khoảng cách cũng chưa có.

Tần Du Du vốn không dám quay đầu lại nhìn, chỉ liều mạng chạy vội về phía trước, bỗng cánh tay bị giữ lấy, tốc độ cả người trở nên nhanh hơn rất nhiều. Nàng nghiêng đầu vừa thấy, Húc quang Thánh tử đã chạy ra ngoài không biết khi nào lại trở lại, kéo nàng, đưa nàng chạy trốn.

Giây phút sống chết này, người đó thế nhưng không để ý nguy hiểm quay lại mang theo gánh nặng là nàng... Tần Du Du nhất thời cũng không biết nên phản ứng gì nữa.

Cổ trùng thần đột nhiên chui từ cung điện dưới lòng đất lên. Ánh sáng mặt trời sáng chói khiến nó một lúc không thể thích ứng kịp, nó lắc lắc đầu dùng sức chớp chớp mắt, không có ý tốt nhìn về phía Giang Như Luyện và Nghiêm Di.

"Khè khè, không tệ, không tệ. Quả nhiên là hai võ thánh cấp mười tám." Cổ trùng thần cười âm trầm, tối tăm, quái dị, hai người đó nếu tới trước mặt nó rồi. Thì tuyệt đối đừng hòng chạy thoát!

Chỉ cần ăn bọn họ rồi, nó có thể hút hết chân khí, máu huyết của bọn họ, hoàn toàn kích phát huyết mạch tộc rồng trong cơ thể nó, khiến nó thay da đổi thịt, hóa thành thiên long!

"Ngươi là cổ trùng thần?!" Giang Như Luyện gần nhất thứ nhất là trong lòng nghi ngờ, thứ hai cũng là muốn kéo dài thời gian hết mức để hai người (Húc quang Thánh tử + Tần Du Du) chạy ra đi.

"Ánh mắt ngươi không tệ, nếu biết là ta, các ngươi nên ngoan ngoãn tuân theo đi, ta cho các ngươi được chết một cách thoải mái một chút! Khè khè! Ta chỉ cần hiến tế huyết nhục võ thánh cấp mười tám thôi!" Cổ trùng thần đắc ý dào dạt

https://thuviensach.vn

vung đuôi dài, cơn gió mạnh cuồn cuộn nổi lên sắc bén như dao, thẳng tắp bổ về phía hai người Tần Du Du và Húc quang Thánh tử.

Nó cũng không cố ý nhắm vào bọn họ, trong mắt nó, Tần Du Du và Húc quang Thánh tử ngay cả tư cách "được" ăn cũng không có, nó làm như vậy chỉ là muốn tùy tiện phát tiết một chút tính khí tàn độc tích lũy nhiều năm dưới lòng đất thôi.

Nhưng đối với Húc quang Thánh tử và Tần Du Du, cũng tai họa ngập đầu rồi.

Giang Như Luyện và Nghiêm Di cảm giác được phương hướng của cơn gió mạnh, không hẹn mà cùng xuất toàn lực chưởng đánh về phía đuôi dài của cổ trùng thần, hy vọng đánh lệch lực mạnh của nó, cứu hai người bọn họ.

Bùm! Bùm!

Lực chưởng của hai người đủ để dời núi lấp biển đánh lên phía trên đuôi của con trăn lớn đó, phát ra hai tiếng trầm đục, chẳng những không gây chút thương tổn gì cho con trăn lớn, ngược lại hai người bọn họ bị một lực mạnh mẽ thoáng cái bị văng ngược ra ngoài.

Công kích của bọn họ cuối cùng bị phản ngược trở lại hết!

Đây là yêu thuật đáng sợ, quỷ quái gì?!

Mắt thấy cơn gió lớn đáng sợ đó chỉ hơi hơi tạm lệch hướng đi, vẫn hướng về phái Tần Du Du bên đó, Nghiêm Di trong phút chốc chỉ cảm thấy tim gan như nứt ra.

Bị cơn gió lớn quét trúng, với tu vi của Tần Du Du e rằng thần tiên cũng không cứu được.

Nói thì chậm xảy ra thì nhanh, Húc quang Thánh tử vốn kéo Tần Du Du đột nhiên vung tay ném Tần Du Du lên cao, còn mình thì tự quay người tránh đi, kịp thời tránh khỏi cơn gió lớn tập kích ngay trước mặt.

Nhưng dù vậy, hai người bị gió lớn quét qua bên cạnh, vẫn không thể tránh khỏi bị thương.

Cổ trùng thần tuyệt đối không ngờ tới một đòn của mình thế mà còn chưa giết chết được hai con người tu luyện giả như con kiến này, mà hai "món ăn" Nghiêm Di và Giang Như Luyện lại to gan lớn mật đối phó, đánh bất ngờ nó.

https://thuviensach.vn

Nó nhất thời nổi giận lôi đình, đuôi dài lại không lưu tình chút nào quét về phía Tần Du Du và Húc quang Thánh tử.

Giang Như Luyện và Nghiêm Di còn chưa kịp vui mừng vì bọn họ vừa rồi tránh được một kíp mạo hiểm, lập tức thấy lại lần hai, mặt không còn chút máu.

Bọn họ vừa rồi bị đánh văng thật xa, lần này muốn cứu cũng không kịp rồi...

Trong lúc chỉ mành treo chuông, bầu trời truyền đến tiếng hô quát của Đại Chủy: "Dừng tay!"

Chương 200: Cuộc chiến thần thú

Đại Chủy theo mùi hương bay tới, từ cung điện dưới lòng đất bay theo cổ trùng thần lên đỉnh núi Thốc Thủy, đúng lúc nhìn thấy cổ trùng thần muốn đối phó Tần Du Du và Húc quang Thánh tử.

Đại Chủy hoảng sợ lo lắng trong lòng, không tự chủ được mở miệng, phun ra một ngọn lửa, với tốc độ nhanh như chớp, bắn nhanh lên đuôi dài của cổ trùng thần.

"Khè!" Cổ trùng thần bị ngọn lửa làm cháy, lớn tiếng kêu vang, vẫy cái đuôi sang hướng khác, Húc quang Thánh tử và Tần Du Du lo sợ một hồi, lại tránh được một kiếp, nhưng tình trạng của bọn họ cũng không thể chạy đi đâu được.

Tần Du Du muốn đứng dậy tìm nơi an toàn trốn đi, để không thành phiền toái cho những người khác, nhưng lúc trước ngực bị luồng gió thổi qua bên cạnh làm đau rát, nàng vừa cố gắng nâng nửa người lên, liền nhịn không được cổ họng thấy ngọt, phun ra một ngụm máu.

"Du Du!" Bên tai giống như nghe thấy tiếng thét chói tai của Tiểu Khôi, sau đó một bóng dáng màu xám nhanh như chớp từ trong bụi cỏ, đá vụn bên núi nhảy nhào tới trước mặt nàng.

Tần Du Du trước mặt mờ mờ, nhưng bằng cảm giác cũng biết là Tiểu Khôi tới đây, trong lòng sợ nó bị con trăn lớn khủng bố đó làm bị thương, suy yếu nói: "Tiểu Khôi ngoan... ở đây rất nguy hiểm, ngươi chạy mau..."

Một câu chưa nói xong lại một ngụm máu tươi phun ra.

https://thuviensach.vn

Tiểu Khôi và nàng có khế ước nhận chủ, gần như lập tức nhận ra thân thể của nàng đã bị thương nặng rồi, màu máu đỏ tươi ánh lên đôi mắt đen của Tiểu Khôi, đôi mắt đó giống như trong nháy mắt bị máu tươi nhuộm thành đỏ rực, cảm xúc cực đoan, phẫn nộ, bạo lực như lũ cuốn, bất ngờ bùng nổ phá tan cầm chế nào đó trong cơ thể nó...

Nó vừa rồi ở xa xa đã thấy, là con trăn vàng đáng giận đó hết lần này tới lần khác tấn công Du Du của nó, đáng giận! Quá đáng giận!

Nó phải nuốt chửng con trăn vàng chết tiệt đó! Phải ăn nó! Ăn nó!

Đại Chủy bất ngờ phun lửa làm bỏng cổ trùng thần, cổ trùng thần lúc này mới phát hiện trong đống đá vụn đột nhiên nhảy ra một người vóc dáng nho nhỏ mặc giáp bạc mềm màu đen.

Nó không thể tin được mình lại bị thương dưới tay một kẻ có bộ dáng như vậy.

Giáp bạc mềm màu đen mà Đại Chủy đang mặc quả thật là một món dị bảo, hoàn toàn ngăn cản hơi thở phát ra trên người nó, ngay cả tu vi của cổ trùng thần đạt tới yêu thú cường đại cấp mười tám cũng không nhận ra nó thật ra cũng là yêu thú, nhưng là biến thành người thôi.

Cảm thấy bị sinh vật cấp thấp mạo phạm, cổ trùng thần nổi giận không thôi. Ngửa mạt lên trời khè dài một tiếng, oán hận nói: "Phàm nhân thấp kém, kỹ xảo nho nhỏ của ngươi nghĩ là ta không làm gì được các ngươi sao?! Cái gì võ thánh cấp mười tám, dưới thần uy huyết thống thiên long của ta, cái gọi là tu vi của các ngươi vốn vô dụng thôi."

"Thiên địa tá pháp, cấp ngã định!"

cổ trùng thần ngoài miệng nói hung ác, trong lòng lại có chút kiêng kị Đại Chủy phun ra ngọn lửa kỳ quái, cái ngọn lửa này chẳng những có thể tổn thương vảy giáp của nó, còn đang hơi thở khiến trong lòng nó cảm thấy sợ hãi.

Làm nó nhớ tới rất nhiều năm trước, huyết mạch thiên long mỏng manh trong cơ thể nó chưa thức tỉnh. Khi ở yêu giới bị cầm yêu *(yêu quái chim chóc)* bao vây tấn công, loại cảm giác khủng bố, bất lực, tuyệt vọng đó.

Cho nên nó muốn đánh nhanh thắng nhanh, chỉ cần nó trở nên mạnh hơn, cái gì cũng không cần sợ nữa.

https://thuviensach.vn

Nó vốn định dùng phép Định Thân giữ hai võ thánh cấp mười tám lại, thuận tiện để nó xơi tái. Hiện tại chẳng qua là tiêu hao nhiều thêm chút chân khí, mở rộng phạm vi phép Định Thân thêm một chút.

Nó đối với thuật Định Thân của mình vô cùng tự tin, đây là phép thuật đến từ yêu giới, người phàm dù tu vi ngươi cao tới đâu cũng chỉ có thể ngoan ngoãn bị giữ chặt, mặc nó làm thịt thôi.

Thực tế, bốn người Nghiêm Di, Giang Như Luyện, Tần Du Du, Húc quang Thánh tử quả thật là nháy mắt bị giữ chặt.

Cổ trùng thần mở cái mồm đỏ máu, táp tới Nghiêm Di ở khá gần nó. Một giây phút thiêng liêng đó, cổ trùng thần gần như đã nhìn thấy mình biến thành rồng...

Khè!

Đau nhức tê tâm đột nhiên từ dưới hàm truyền tới. Một lực mạnh mẽ từ dưới mãnh liệt va chạm lên trên, khiến đầu cổ trùng thần ngã ngửa ra sau. Nó chưa kịp xoay sở, đề phòng, hàm dưới va vào hàm trên, đau đến nó hừ thảm một tiếng, một lúc lâu chưa định thần lại được.

Nó còn chưa làm rõ ràng cái gì đụng vào nó. Một cảm giác bỏng rát, đau đớn từ giữa cổ lan tràn ra --- lại là loài người thấp hèn nhỏ bé phóng lửa đốt nó!

Nhưng lửa này đến tột cùng là loại gì?!

Giữa bầu trời truyền đến tiếng kêu quái lạ quác quác cùng với không biết là tiếng bật hơi hay là tiếng phun đờm nữa.

Vì sao trong phạm vi phép thuật Định Thân của nó lại có thứ gì có thể hoạt động trên trời còn phát ra tiếng, có thể đột nhiên đụng vào nó nữa?

Cổ trùng thần không hiểu gì mà còn kinh ngạc vô cùng, cổ trùng thần chịu đựng cơn choáng váng, tập trung nhìn, loài người nhỏ gầy, mặc giáp bạc mềm màu đen đã không thấy đâu. Trên mặt đấu chỉ còn lại một bộ đồ trống rỗng cuộn thành đống giáp mềm. Trên bầu trời có thêm một con chim màu đen, đang bay quanh trên đầu nó, phun nước về phía nó.

Thân thể tên võ thánh trẻ tuổi cấp mười tám đó cũng không thấy. Một bóng dáng đo đỏ mang người đó chạy ra, thả xuống ở xa xa, rồi với tốc độ mau lẹ chạy như điên về phía nó.

https://thuviensach.vn

Đó là một con ngựa, một con ngựa toàn thân màu đỏ!

Thấy rõ cùng lúc một con chim, một con ngựa, cổ trùng thần hiểu vì sao phép thuật của mình lại mất đi hiệu lực.

Bởi vì trên người hai linh thú này cũng có huyết mạch thần thú thượng cổ, thậm chí còn nồng đậm hơn nó nhiều lắm!

Cổ trùng thần về cấp bậc thật ra vẫn là yêu thú cấp mười tám, nó vốn dĩ không xem hai loài ngươi Nghiêm Di và Giang Như Luyện cũng là võ giả cấp mười tám để trong lòng, là vì nó có huyết mạch thiên long.

Tuy bây giờ nó còn xem như là yêu thú phàm giới, nhưng có thể dựa vào chút huyết mạch thần thú để thi triển phép thuật ở nhân gian, thân thể càng có thể kiên cố, lực lưỡng hơn thánh vật phàm giới nhiều.

Phép thuật của nó và năng lực siêu mạnh, hoàn toàn ỷ lại vào huyết mạch thiên long trong cơ thể nó, tất cả võ công chân khí ở nhân gian dùng trên người nó đều sẽ bị bắn ngược trở về, mà nó lại không tổn hao một cọng lông nào.

Đó là nguyên nhân nó không kiêng dè gì mà dám đồng thời tính kế hai loài người võ thánh cấp mười tám.

Nhưng nó ngàn tính vạn tính, không tính đến nhân gian thế mà sẽ có yêu thú có huyết mạch thần thú còn đậm đặc, tinh thuần hơn cả nó, năng lực của huyết mạch chúng nó còn cường đại hơn nó nhiều, cho nên hoàn toàn không sợ phép thuật của nó.

Hơn nữa con chim đen chết tiệt trong đó có huyết mạch của "Hou".

Thần thú Hou thượng cổ thật sự chẳng những có thể bay, còn có thể phun lửa, hung dữ, mạnh mẽ lạ thường, lấy rồng làm món ăn, hơn nửa thích ăn não rồng!

Cổ trùng thần cuối cùng hiểu ngọn lửa đáng sợ làm tổn thương nó vừa rồi là từ đâu ra --- nó thể mà lại gặp khắc tinh trời sinh của tộc rồng ở nhân gian!

Cổ trùng thần căng thẳng dựng người dậy, cũng không nghĩ đến võ thánh cấp mười tám gì nữa, run run chuẩn bị tìm cơ hội quay đầu về trốn trong cung điện dưới lòng đất.

Nhưng... không đúng!

https://thuviensach.vn

Cổ trùng thần đột nhiên nghĩ ra, nếu chỉ có yêu cầm huyết mạch Hou này thật sự lợi hại như vậy, liên tục phun tám, mười ngọn lửa ra, nó dù bất tử cũng bị thương nặng.

Nhìn thấy Đại Chủy bay trên trời, bộ dạng quái lạ không ngừng ý đồ phun ra cái gì, lại không phun được cái gì cả, cổ trùng thần bỗng nhiên bừng tỉnh hiểu ra.

Xì! Một con yêu cầm tu vi vừa mới tới cấp mười, vốn không có khả năng khống chế huyết mạch thuộc loại Hou cường đại, Đại Chủy vừa rồi phun hai ngọn lửa chỉ là đánh bậy đánh bạ thôi.

Ông trời thật là rất không công bằng!

Một con yêu cầm chết tiệt ở phàm giới trên người thế mà cũng có huyết mạch thần thú dày đặc như vậy, cổ trùng thần lại chỉ có chút mỏng manh, mất mấy ngàn năm mới nuôi dưỡng, kích phát được năng lực huyết mạch thiên long ra.

Chương 201: Tiểu Khôi đột phá lớn

Cổ trùng thần bị huyết thống của Đại Chủy làm hoảng sợ, thế nhưng đã quên mất Trú Vân Phi đang chạy về phía nó, đợi khi nó nhớ ra, Trú Vân Phi đã chạy đến trước mặt, vừa mạnh mẽ vừa ngoan độc lấy thân thể làm vũ khí, đâm vào người nó.

Khả năng của Trú Vân Phi lớn đến nỗi không hề giống yêu thú cấp mười một, cuối cùng khiến thân mình cổ trùng thần bị đâm cho ngã trái ngã phải.

Là kỳ lân! Con ngựa đỏ chết tiệt này trên người chảy huyết mạch kỳ lân thần thú thượng cổ!

Cổ trùng thần vừa ghen ghét vừa oán hận, nhất thời giận như phát điên, há to mồm đỏ lòm, táp về phía Trú Vân Phi.

Trú Vân Phi thật ra cũng không chịu nổi, thực lực của Trú Vân Phi kém xa cổ trùng thần, nếu không phải huyết mạch kỳ lân trong cơ thể giúp nó có được thực lực và khí lực cường đại hơn yêu thú cùng cấp nhiều lắm, nó chủ động đâm vào cổ trùng thần vốn là tự tìm đường chết.

https://thuviensach.vn

Huyết thống của nó tinh khiết hơn cổ trùng thần, trong đó có năng lực thần thú, rất có ảnh hưởng đến cổ trùng thần, cổ trùng thần có thể dựa vào năng lực thần thú bắn ngược tất cả công kích bằng sức mạnh và tu vi, nhưng lúc gặp phải yêu thú có huyết thống tinh khiết hơn cổ trùng thần, chút ưu thế đó không còn sót lại chút gì.

Trú Vân Phi nhìn thấy cái mồm to đỏ máu há ra cắn về phía mình, bốn vó một bước nhanh chóng tránh ra, còn chưa dừng lại, đã bị đuôi dài của cổ trùng thần quất qua một cái, đánh cho bay thẳng ra ngoài, đụng thật mạnh vào đống đá vụng ở xa xa.

Cổ trùng thần đang định thừa thắng xông lên, Đại Chủy bay trên trời gấp gáp, ma xui quỷ khiến lại phun ra một cuộn lửa cháy, hành động này quá bất ngờ, nhưng cổ trùng thần bị cháy xém phản ứng cũng không chậm, co rụt đầu lại, lách mình tránh đi, chỉ là một cái thịt sừng ở đỉnh đầu vừa mới mọc lên còn chưa thành hình đã bị đốt một chút, đau đến cổ trùng thần hét "khè" một tiếng thảm thiết.

Cổ trùng thần kiêu ngạo nghĩ hôm nay nắm chắc có thể ăn hai võ thánh cấp mười tám để thăng cấp, tuyệt đối không ngờ lại có hai Trình Giảo Kim nhảy ra chặn giết.

Hiện tại "thuốc bổ" còn chưa ăn được, đã bị Đại Chủy làm bỏng ba chỗ, mấy ngàn năm qua cổ trùng thần ở trong cung điện dưới lòng đất của Phụng Thần giáo yên lặng tu luyện, cũng nhanh quên mất cảm giác bị thương là gì.

Nó trước hết phải giải quyết hai yêu thú đáng chết này đã!

Chất lượng huyết mạch thần thú trên người Đại Chủy và Trú Vân Phi tốt hơn cổ trùng thần nhiều lắm, cố tình tu vi bọn nó lại quá thấp. Một con cấp mười, một con cấp mười một, chỉ vừa bước tới cảnh giới thánh tôn, nếu cao thêm mấy cấp, thì đối phó cổ trùng thần chưa chắc không được, hiện tại cũng rất là gắng gượng rồi.

Phong ấn trên người Đại Chủy chưa tháo bỏ hoàn toàn, chân hỏa khi có khi không, không thể khống chế được. Nhưng đối với cổ trùng thần mà nói, thế này cũng đủ buồn rầu rồi, cổ trùng thần không biết miệng Đại Chủy tiếp theo phun ra là nước miếng hay là chân hỏa, đều phải đề phòng cả. Một trận này cũng rất khó đánh.

https://thuviensach.vn

Trú Vân Phi giãy giụa từ trong đống đá vụn nhảy người lên, nó đã trúng đòn của cổ trùng thần, vết thương nặng hơn cổ trùng thần, nhưng nó vẫn nhịn không kêu tiếng nào, chuẩn bị tiếp tục công kích cổ trùng thần.

Nó biết dựa vào nó và Đại Chủy cho dù liều mạng thế nào cũng đấu không lại cổ trùng thần. Nhưng chủ nhân đang ở gần đây, Tần Du Du và Tiểu Khôi cũng ở đây, một mình nó không có cách gì cùng đưa tất cả bọn họ chạy trốn, vậy chỉ còn cách liều mạng thôi!

Trong đầu truyền đến ý niệm của Nghiêm Di: "Đưa Du Du với Tiểu Khôi chạy đi."

"Không!" Trú Vân Phi dùng sức lắc đầu, lần đầu tiên kiên quyết chống lại mệnh lệnh của chủ nhân. Nó đi rồi, chủ nhân sẽ bị con rắn vàng lớn xấu lạ này ăn mất.

"Mục tiêu của cổ trùng thần là ta, tu vi của cổ trùng thần cao hơn ngươi nhiều lắm. Tốc độ nhất định nhanh hơn ngươi. Ngươi đưa ta theo cũng không được đâu." Nghiêm Di thấy được tình hình chiến đấu của Đại Chủy và Trú Vân Phi với cổ trùng thần, với kết quả của trận chiến này trong lòng đã hiểu rõ.

Nhìn thấy Tần Du Du bị đánh ngã trên mặt đất, trong giây phút đó hắn rõ ràng cảm giác được cái gì gọi là tim gan như vỡ nát, hắn biết Tần Du Du bị thương nặng. Nếu không cứu chữa có thể còn mạng hay không cũng chưa chắc được.

Nếu hai người chỉ có thể sống sót một người, hắn hy vọng người sống sót là Tần Du Du.

Nhưng Trú Vân Phi chống cự không hợp tác: "Ta không đi!" Tính tình của nó cho tới bây giờ đều bướng bỉnh, cố chấp, trong lòng nó Tần Du Du tuy cũng rất quan trọng, nhưng muốn nó bỏ mặc chủ nhân chạy trốn. Nó không làm được!

Huyết mạch kỳ lân trong cơ thể cho nó thực lực thiên phú không ngót, còn có kiêu ngạo và dũng mãnh, gan dạ của thần thú. Nó có thể chết trận, nhưng tuyệt đối sẽ không chạy trốn.

Trong lòng Nghiêm Di nóng như lửa đốt, nhưng Trú Vân Phi đã không quan tâm lại đâm vào cổ trùng thần.

https://thuviensach.vn

Cổ trùng thần giận dữ, cố ý không tránh, không né, chờ Trú Vân Phi đâm tới thân thể nó liền cuốn người lại, ý định quấn đứt gân cốt của Trú Vân Phi, siết chết nó luôn.

Tốc độ của cổ trùng thần quả thật nhanh hơn Trú Vân Phi, vừa rồi hai lần bị Trú Vân Phi đâm vào, toàn vì cổ trùng thần không đề phòng và bị phân tâm thôi, một khi dùng toàn lực, Trú Vân Phi muốn tránh cũng tránh không được.

Cổ trùng thần cuốn lấy Trú Vân Phi liền hết sức vui mừng, dùng sức siết chặt thân mình, muốn "thu dọn" Trú Vân Phi trước rồi nói sau.

Đại Chủy liên tục ói ra mấy ngụm nước miếng, không phun ra được đốm lửa nào, lại thấy Trú Vân Phi bị cổ trùng thần cuốn lấy, rốt cuộc nhịn không được vỗ vỗ cánh bay đến muốn mổ mắt cổ trùng thần.

Thân thể của cổ trùng thần cuốn lấy Trú Vân Phi, hoạt động không tiện, chỉ có thể đung đưa đầu trong phạm vi nhỏ, nhưng cũng bị Đại Chủy làm cho rối ren một trận.

Xương cốt trên người Trú Vân Phi bị cổ trùng thần quấn lấy phát ra từng đợt tiếng vang răng rắc, giống như ngay sau đó sẽ bị bẻ gãy vỡ vụn, đau nhức từ nơi bị quấn lấy cuồn cuộn truyền tới không ngớt, nó cảm thấy hít thở càng ngày càng khó khăn.

Trong cơn tuyệt vọng, đau đớn, Trú Vân Phi nảy sinh ác ý, cắn một cái lên thân rắn màu vàng trước mặt, một cái cắn này của nó dùng lực lớn nhất, cắn đến mức cổ trùng thần rách da chảy máu.

Ngay lúc máu tanh ngọt chảy vào trong miệng nó, trong đầu Trú Vân Phi bỗng bừng tỉnh ra: ngươi muốn ăn chủ nhân của ta có phải không? Ta liền hút khô máu của ngươi!

Với thân mình của cổ trùng thần, muốn hút khô máu của cổ trùng thần đoán phải có sức ăn cỡ Tiểu Khôi mới được, nhưng Trú Vân Phi đã không quan tâm được nhiều như vậy, toàn thân Trú Vân Phi không thể cử động, cũng chỉ còn khả năng há miệng tấn công thôi, lập tức liền hung hăng hút vào, từng ngụm, từng ngụm nuốt máu cổ trùng thần.

Cổ trùng thần vừa đối phó Đại Chủy, vừa đối phó Trú Vân Phi, đúng là mất kiên nhẫn.

https://thuviensach.vn

Thay bằng yêu thú cấp mười một khác, đã bị thân thể của cổ trùng thần quấn thành đống thịt vụn rồi, nhưng con ngựa đỏ chết tiệt này, ỷ vào huyết thống cường hãn, chẳng những không chết còn cắn nó bị thương, quả thật buồn cười.

Càng đáng chết hơn chính là, con ngựa đỏ này còn hút máu của nó!

Cổ trùng thần giận đến nghiến răng nghiến lợi, nhắm hai mắt, há miệng về phía đầu của Trú Vân Phi, có da mắt ngăn cản, nó cũng không sợ bị Đại Chủy mổ hai cái.

Đại Chủy phát hiện ý đồ của nó, sợ tới mức tim gan suýt phun ra luôn, chân hỏa khi linh khi không vào lúc quan trọng linh một cái.

"Khè!" Cổ trùng thần không ngờ mình lại đen đủi như vậy, vừa rồi Đại Chủy ít nhất ói ra mấy chục ngụm nước miếng cũng không thấy Đại Chủy phun lửa được, lần này cố tình phun ra ngay.

Ngọn lửa phun ra nhắm ngay mắt phải của cổ trùng thần , cho dù trước đó nó đã ngưng tụ chân khí ở hai mí mắt đề phòng bị Đại Chủy mổ cắn, cũng không ngăn được chân hỏa của thiên địch "Hou", đó chính là khắc tinh của huyết mạch thiên long trong cơ thể nó!

Mắt phải của nó ngay sau khi bị đốt trở thành một cái hốc đen. Tuy cổ trùng thần đã hạ quyết tâm dù thế nào cũng muốn cắn chết Trú Vân Phi, nhưng lúc này loại đau đớn trước mắt đủ làm nó điên cuồng, nó vẫn nhịn không được ngẩng đầu lên lớn tiếng kêu thảm thiết.

Máu tươi của cổ trùng thần cuồn cuộn chảy mạnh vào trong bụng Trú Vân Phi, giống như có ngọn lửa cháy bừng bừng trong cơ thể Trú Vân Phi, thân thể nó vẫn rất đau như cũ, nhưng thần trí lại càng trấn tĩnh hơn.

Huyết mạch thiên long trong cơ thể cổ trùng thần kích phát huyết mạch kỳ lân trong cơ thể Trú Vân Phi, hút càng nhiều nó càng thêm sức sống, cái loại cảm giác hưng phấn che lấp hơn phân nửa cảm giác đau đớn.

Cổ trùng thần cuộn lấy Trú Vân Phi, đau đớn lăn lộn trên mặt đất, thật vất cả kiềm chế cơn đau. Lại cảm giác thân thể càng ngày càng yếu đi, máu toàn thân thế mà giống như bị miệng vết thương do Trú Vân Phi cắn hấp dẫn bắt đầu chảy ào ào.

https://thuviensach.vn

Càng đáng sợ chính là, huyết mạch thiên long trong cơ thể nó bị giảm sút, trôi mất với tốc độ kinh người.

Cổ trùng thần quá sợ hãi --- huyết mạch thiên long của nó! Huyết mạch thiên long nó mất mấy ngàn năm mới kích phát được!

Huyết mạch thần thú rất dễ dung hợp lẫn nhau, hơn nữa nếu một bên có huyết mạch càng tinh khiết, đậm đặc, tốc độ hấp thu, dung hợp càng nhanh hơn!

Về huyết thống. Cổ trùng thần kém hơn Trú Vân Phi một khoảng lớn!

Cổ trùng thần thật sự rất sợ, nó thà rằng bị Đại Chủy mổ hai mắt, cũng không muốn huyết mạch thiên long nó vất vả có được, vất cả mới có chút thành quả bị hủy hoại trong chốc lát.

Nó sợ hãi, thân thể thật dài buông Trú Vân Phi ra, ra sức muốn bỏ con ngựa hút máu đáng sợ này đi.

Trú Vân Phi cho dù hút nó rất nhiều máu, tu vi cũng vẫn cách cổ trùng thần khá xa, lúc này đã bị nó hất bay ra. Té thật mạnh trên mặt đất.

Khéo làm sao, rơi ngay gần Tần Du Du và Tiểu Khôi...

Cổ trùng thần đã bị bất ngờ và bị thương kích thích đến hoàn toàn điên cuồng, cái gì võ thánh cấp mười tám đã không quan trọng nữa, nó phải ăn Trú Vân Phi. Nếu không nó cho dù ăn Giang Như Luyện và Nghiêm Di, huyết mạch thiên long còn thừa lại trong cơ thể không còn bao nhiêu, không đủ giúp nó chống lại sinh tử kiếp.

Đại Chủy một kích thành công muốn tiếp tục cố gắng, bất đắc dĩ chân hỏa lần thứ hai lại không nhạy, mắt thấy cổ trùng thần sẽ cắn lên đầu Trú Vân Phi. Bên phía Tần Du Du bỗng nhiên truyền đến tiếng rống to, trời long đất lở.

Cả núi Thốc Thủy, cả đất đai, núi sông gần đó trong phạm vi mười dặm bị tiếng rống to chấn động kịch liệt.

Cổ trùng thần đột nhiên cảm thấy một hơi thở cường đại không biết miêu tả ra sao truyền đến, trong hơi thở đó ẩn chứa sự tàn nhẫn, ác độc, khiến nó không tự chủ được muốn quay đầu bỏ chạy.

Đây là cái gì vậy?!

https://thuviensach.vn

Dưới chân núi Thốc Thủy. Tu luyện giả đến xem cuộc chiến đã loạn hết cả lên, từ giữa đám người không biết khi nào xuất hiện một thanh niên mặc áo đen cười khẽ nhìn về phía đỉnh núi: "Thì ra Tiểu Khôi đã ở đây rồi, đúng lúc, cần phải bồi bổ món tươi rồi."

Ngón tay hắn hơi bắn ra, Tiểu Khôi trên đỉnh núi run run một chút, tất cả phong ấn trong cơ thể giống như trong khoảnh khắc biến mất toàn bộ, cảm giác giống hệt lúc nó thăng cấp vậy.

Về huyết mạch tinh khiết, Tiểu Khôi không hề nghi ngờ là cao nhất trong bốn yêu thú, huyết thống của nó vốn là từ cha mẹ, phụ thân của nó là ác thú mãnh thú thượng cổ chân chính ở yêu giới đó!

Ngay cả tộc rồng chân chính thấy con ác thủ này cũng bình tĩnh không nổi, huống chi là cổ trùng thần chỉ có huyết mạch thiên long mỏng manh, còn bị hút hơn phân nửa.

Nó thật sự cảm thấy tính mạng bị nguy hiểm, lại do dự thì chỉ có con đường chết thôi!

Cổ trùng thần đang đánh về phía Trú Vân Phi bỗng uốn éo thân mình, thậm chí không dám nhìn về nơi có hơi thở và tiếng rống to đáng sợ xem đến tột cùng là con gì, quay ngược về sau, tốc độ chạy trốn còn nhanh hơn cả lúc xuất hiện nữa.

Thanh niên mặc áo đen dưới chân núi giống như nhận ra ý đồ của nó, thản nhiên nói: "Thiên địa tá pháp, định!"

Cổ trùng thần đã chạy được nửa đường, đang ở giữa không trung đột nhiên không thể cử động, mà phía sau nó, một bóng dáng đầu quái thú thật lớn đột nhiên xuất hiện, miệng to như cái hang từng chút từng chút cắn lấy thân mình nó, cắn nuốt hoàn toàn nửa thân mình...

Chương 202: Một trùng ba ăn

Thân thể cổ trùng thần dài gần mười trượng, đầu quái thú đột nhiên xuất hiện một cái cắn nuốt đã ăn mất một mảng lớn từ đuôi dài tới bảy, tám trượng.

https://thuviensach.vn

Mắt thấy cái mồm to tối om đó lại mở ra, giống như muốn nuốt luôn phần thân thể còn lại của cổ trùng thần, Đại Chủy gấp đến độ mắt cũng đỏ cả lên, quác quác kêu lên: "Tiểu Khôi! Ngươi không thể ăn mảnh một mình được nha!"

Đại Chủy với Tiểu Khôi ở chung nhiều năm, từng không chỉ một lần tận mắt thấy Tiểu Khôi thăng cấp, đương nhiên biết đầu quái thú này là một trong những hóa thân của Tiểu Khôi.

Đó chính là ác thú đó! Dưới phát động toàn lực, nuốt một con rồng chân chính cũng không phải chuyện không thể, huống chi là một con sâu lớn màu vàng chưa thành rồng chứ?

Cho dù là sâu cũng là con sâu có huyết mạch thiên long, Đại Chủy đoán chừng ở nhân gian Đại Chủy cả đời cũng sẽ không gặp món ngon bổ như vậy nữa.

Nó vừa vội vừa tức, biết rõ mình đang đối mặt với một con ác thú ham ăn, một móng vuốt bắt lấy một bên sừng thịt trên đỉnh đầu cổ trùng thần, muốn bắt cổ trùng thần tha đi.

Đại Chủy đương nhiên không phải muốn cứu cổ trùng thần một mạng, nó thầm nghĩ giữ lại đầu của cổ trùng thần, hút hết tủy não bên trong đó cơ.

Cổ trùng thần đột ngột bị cắn tới hơn nửa thân mình, đau đến mức không biết phải diễn tả thế nào, nhưng vẫn không nghe theo, cựa quậy như cũ một lát, thậm chí không có cách nào quay đầu nhìn con thú lấy đi tính mạng của nó đến tột cùng là thần thánh phương nào.

Đối mặt với tuyệt vọng tử vong bao phủ cổ trùng thần hoàn toàn, trong đầu cổ trùng thần hiện lên từng chuyện xảy ra mấy ngàn năm qua, nó không cam lòng! Nó thật sự rất không cam lòng!

Lúc nó ở gần mục tiêu cuối cùng như thế rồi, thế mà cứ không hiểu tại sao lại chết như vậy, ông trời sao lại không công bằng như thế?

Nhưng nó không cam lòng cũng không thay đổi được vận mạng của nó...

Thanh niên mặc áo đen dưới chân núi nghe được tiếng kêu to đó của Đại Chủy, lại thấy Đại Chủy không sợ chết, bay tới giành ăn với hóa thân ác thú của Tiểu Khôi, không khỏi giật nẩy người: "Quả nhiên là chim chết vì ăn mà. Đại

https://thuviensach.vn

Chủy, tiểu tử này thật sự không muốn sống nữa ư? Cũng được, liền giúp ngươi một phen vậy."

Thanh niên mặc áo đen rất rõ ràng quan hệ của Đại Chủy và Tiểu Khôi, cũng biết nếu dưới loại tình huống này, Tiểu Khôi rất có thể sẽ nuốt chửng luôn Đại Chủy. Sau khi Tiểu Khôi tỉnh lại sẽ rất đau buồn cả đời.

Ngay giây phút mồm to của Tiểu Khôi lại cắn xuống, hai tay thanh niên mặc áo đen rất nhanh kết ấn, hét lớn một tiếng: "Định!"

Trời đất đột nhiên một khoảng yên tĩnh, lọt vào tầm mắt là tất cả mọi người đều như đông cứng, đứng yên lặng tại chỗ.

Nhóm tu luyện giả dưới chân núi đang xem cuộc chiến ngã trái ngã phải, trên mặt vẫn giữ nguyên vẻ sợ hãi, hoảng hốt, một đám giống như rối gỗ sinh động, cảnh tượng quỷ dị đến tột cùng.

Đại Chủy bắt lấy cái đầu cổ trùng thần dang hai cánh lơ lửng giữa không trung, mà cái miệng thật to của Tiểu Khôi mở lớn, một ngụm đó cuối cùng cũng không có cắn xuống.

Thanh niên mặc áo đen chợt lóe thân liền xuất hiện trên núi Thốc Thủy, gần đầu của cổ trùng thần.

Hắn ta tùy ý đưa tay vạch một đường trên cổ của cổ trùng thần. Đầu ngón tay lộ ra một đường sáng, giống như lưỡi đao sắc bén dễ dàng đục một lổ thật to đầy máu.

Đại Chủy cũng đồng thời khôi phục khả năng hoạt động, uốn éo đầu đúng lúc nhìn thấy thanh niên mặc áo đen đang mỉm cười, còn có Tiểu Khôi ở phía sau bọn họ đang mở rộng mồm to tối đen.

"Là ngài?!" Đại Chủy ngạc nhiên mừng rỡ nói.

Thanh niên mặc áo đen sờ sờ lông chim hỗn loạn trên người Đại Chủy, ôn hòa lại mang theo vài phần bất đắc dĩ trách cứ nói: "Ngươi thật sự không sợ chết. Trước hết cái gì nên ăn thì ăn đi."

Đại Chủy nhìn đầu cổ trùng thần bị đục một lổ to, lập tức vui mừng: "Cám ơn, cám ơn, ta sẽ không khách khí!"

Nếu không phải có sự giúp đỡ của thanh niên mặc áo đen này, Đại Chủy cho dù cướp được đầu của cổ trùng thần, cũng không biết làm cách nào phá vỡ lớp

https://thuviensach.vn

xương sợ để hút tủy não.

Trong cơ thể của cổ trùng thần có huyết mạch thiên long, mức độ cứng cáp của xương ngay cả võ thánh cấp mười tám ở nhân gian cũng phải đành chịu. Nhưng tới tay thanh niên mặc áp đen này, lại giống như miếng đậu hủ tùy tay liền thoải mái chọc thủng.

Đại Chủy có lẽ biết lai lịch của thanh niên mặc áo đen này. Ngược lại không chút kỳ quái hắn ta vì sao có thực lực mạnh đến như vậy.

Vài hành động, Đại Chủy nuốt ngấu nghiến sạch sẽ tủy não của cổ trùng thần. Đại Chủy chép chép miệng, bắt đầu cảm thấy có chút buồn ngủ.

Ngay lúc nó lắc lư, lảo đảo, bỗng nghĩ đến một chuyện. Chỉ chỉ Trú Vân Phi nằm trên mặt đất nói: "Trong óc con sâu này còn dư nhiều máu tươi thiên long, có thể cho Trú Vân Phi ăn không? Trú Vân Phi mấy ngày này rất chăm sóc Tiểu Khôi."

Thanh niên mặc áo đen từ ngón tay chỉ của Đại Chủy thản nhiên nhìn thoáng qua, gật đầu nói: "Con ngựa đỏ nhỏ đó không tệ, không ngờ ở nhân gian thế mà có huyết mạch kỳ lân."

Nghĩ đến Tiểu Khôi. Trong lòng thanh niên mặc áo đen mềm mại hẳn, đối với con ngựa đỏ trong miệng Đại Chủy rất chiếu cố Tiểu Khôi cũng thêm mấy phần cảm tình. Chút huyết mạch thiên long của cổ trùng thần đối với Tiểu Khôi không có tác dụng gì, đối với con ngựa đỏ nhỏ này không giống vậy, việc thuận nước đẩy thuyền này thanh niên mặc áo đen cũng nguyện ý đi làm.

"Không cần nói lộ ra với người khác là ta đã tới, biết chưa?" Thanh niên mặc áo đen nói với Đại Chủy.

"Được..." Đại Chủy ngáp một cái, thân mình nghiêng một cái ngã xuống.

Một tay đón lấy Đại Chủy chống đỡ không nổi, ngủ mê mệt, một ngón tay đặt lên đầu cổ trùng thần, lấy ra một giọt máu đỏ bên trong có ánh sáng màu vàng óng từ trong miệng vết thương trên đầu cổ trùng thần chảy ra, ngưng tụ thành một viên tròn phía trên nó, chỉ một lát liền biến thành một viên máu đỏ ánh vàng lớn cỡ một nắm tay.

Thanh niên mặc áo đen nghe nói Trú Vân Phi chăm sóc cho Tiểu Khôi, cũng có lòng muốn ưu đãi Trú Vân Phi, đưa tay nâng viên máu trong lòng bàn tay,

https://thuviensach.vn

cũng không biết hắn ta dùng phép thuật gì, từng đợt từng đợt khói đen từ trên viên máu đó bay đi, viên máu càng lúc càng nhỏ, màu sắc lại càng sáng trong hơn.

Sau đó, cả viên máu chỉ còn bằng một nửa lúc đầu, nhìn qua trong suốt, xuyên thấu giống như bảo thạch màu đỏ, bên trong bảo thạch mơ hồ có tiếng thở của rồng truyền đến, giống như có thể thấy được bóng dáng rồng vàng trong bảo thạch lượn vòng xoay quanh.

Thanh niên mặc áo đen mỉm cười, đi đến bên cạnh Trú Vân Phi, nhét tinh thể huyết mạch thiên long được hắn ta luyện chế vào miệng Trú Vân Phi, lại đưa Đại Chủy thả xuống bên cạnh nó.

Nhìn nhìn nhận ra Tần Du Du bị trọng thương, thanh niên mặc áo đen nhíu mày bấm ngón tay tính toán, rốt cuộc than nhẹ một cái, xoay người rời đi.

Tần Du Du là một phàm nhân chân chân thật thật, không giống Đại Chủy và Trú Vân Phi, bọn nó chẳng những là yêu thú còn có huyết mạch thần thú, hắn ta thân là cường giả yêu giới, nếu liều lĩnh nhúng tay xoay chuyển kiếp số sinh tử của nàng, chỉ biết đối với nàng không hề tốt.

Hắn năm đó giao Tiểu Khôi cho nàng, chính vì biết được nàng là người có duyên phúc sâu xa, lần này nàng bị thương tuy nặng, nhưng cũng sẽ không có chuyện gì lớn, đành chờ người bên ngoài tới cứu nàng thì tốt hơn.

Chẳng qua tu vi của nàng tiến triển thật có chút chậm, hơn nữa Tiểu Khôi hôm nay sau khi ăn con sâu này, tất nhiên rất nhanh sẽ lại thăng cấp, hắn ta nên nghĩ cách giúp nàng tăng thêm chút tu vi mới phải...

Trong lòng thanh niên mặc áo đen tính toán, dưới chân bước không ngừng. Chớp mắt đã ở cách xa mấy trăm dặm.

Bóng dáng hắn ta sau khi biến mất không lâu, vùng núi Thốc Thủy có ánh sáng chớp lên, tất cả trở lại bình thường như cũ.

Phía trên đỉnh núi, mồm to của Tiểu Khôi khép lại, ăn luôn nửa thân mình còn lại của cổ trùng thần luôn, ừng ực một tiếng làm động tác nuốt, sau đó đầu quái thú thật lớn khủng bố đó dưới ánh mắt kinh hãi muốn chết của mọi người biến mất không bóng dáng.

https://thuviensach.vn

Khả năng sống sót của cổ trùng thần hoàn toàn chấm hết, định thân pháp do nó sử dụng cũng không còn tác dụng nữa.

Nghiêm Di và Giang Như Luyện không hẹn mà cùng nhảy dựng lên, phóng về phía Tần Du Du và Húc quang Thánh tử.

Tu vi của Húc quang Thánh tử cao hơn Tần Du Du một khoảng. Hơn nữa chịu cú đánh của cổ trùng thần cũng nhẹ hơn rất nhiều, cho nên bị thương không nghiêm trọng lắm, chú pháp được giải hắn ta liền tự mình xoay người ngồi dậy, ăn đan dược chữa thương vào.

Nghiêm Di không có lòng dạ nào suy nghĩ xem trên núi xảy ra chuyện gì, hắn thật cẩn thận phóng tới bên cạnh Tần Du Du. Dò xét mạch đập của nàng.

Tần Du Du còn thở, nhưng đã tới mức thở ra thì nhiều, hít vào lại ít...

"Cho nàng ăn cái này, hắn là có thể bảo vệ tính mạng của nàng." Giọng nói của Giang Như Luyện truyền đến.

Trước mắt Nghiêm Di xuất hiên một bình ngọc nhỏ trắng noãn.

"Là bất tử lân sương." Giang Như Luyện nói.

"Cám ơn." Nghiêm Di ngẩng đầu liếc mắt nhìn ông ta một cái, nhận lấy bình ngọc nhỏ cũng không kiểm tra, mở ra đổ toàn bộ vào miệng Tần Du Du.

Hắn có thể cảm giác được Giang Như Luyện cũng không có địch ý, hơn nữa với thân phận của ông ta cũng không cần dùng thuốc giả để hại Tần Du Du.

Sắc mặt Tần Du Du sau khi uống thuốc nhanh chóng trở nên hồng hào lại, hô hấp, mạch đập cũng càng ổn định, có lực hơn. Nghiêm Di ôm lấy tiểu thê tử tưởng mất mà có lại được, tâm tình treo cao rốt cuộc đã yên bình lại.

"Bất tử lân sương của Phụng Thần giáo chỉ còn lại một bình nhỏ này thôi, sau này đối đãi nàng thật tốt." Giang Như Luyện than nhẹ một tiếng nói.

Nghiêm Di trong lòng vừa động, hiểu ra ý trong lời nói của Giang Như Luyện là muốn nói cho hắn biết. Hắn nếu còn muốn tìm người tán công, chỉ còn một lựa chọn duy nhất là Tần Du Du thôi.

Giang Như Luyện này thật sự là yêu ai yêu cả đường đi mà.

Thật ra cho dù Phụng Thần giáo có nhiều bất tử lân sương hơn nữa, Nghiêm Di cũng không định tìm nữ nhân khác tán công. Tuy Tần Du Du chưa từng thể

https://thuviensach.vn

hiện quá rõ ràng, nhưng hắn biết. Nếu hắn chạm vào nữ nhân khác, tiểu thê tử nhà hắn nhất định sẽ hoàn toàn trở mặt với hắn ngay.

Nhưng chuyện giữa hắn và Tần Du Du. Cũng không cần nhiều lời với Giang Như Luyện làm gì.

Mọi người ổn định lại tâm tình, nhìn thấy núi Thốc Thủy đã bị phá hư không ra hình dáng, chỉ cảm thấy vừa rồi tất cả giống như một giấc mộng dài, đột nhiên tỉnh lại tất cả đã thay đổi hình dáng rồi.

Nhìn thấy ba con linh thú ngã trên mặt đất, mê man bất tỉnh, bọn họ không khỏi cười khổ, hôm nay nếu không phải có đám linh thú này phản kháng mệnh lệnh, bảo vệ chủ nhân, bọn họ e rằng đã chôn thân trong bụng cổ trùng thần rồi.

Tâm tình Giang Như Luyện phức tạp, ông ta một lòng muốn vì Phụng Thần giáo giữ lại một đường sống, cũng không ngờ suýt nữa bị tính kế giết chết.

Hôm nay cổ trùng thần đột nhiên xuất hiện cũng không phải ngẫu nhiên, ba thái thượng trưởng lão hẹn Nghiêm Di đến quyết chiến với ông ta, mục đích đã hiểu rõ rồi --- chính là muốn mượn tay cổ trùng thần lần lượt diệt trừ hai võ thánh cấp mười tám là bọn họ.

Không ngờ bọn họ kết quả mưu kế tính toán kỹ lưỡng lại là như thế... Giang Như Luyện than nhẹ một tiếng, nâng một bên Húc quang Thánh tử lên, trên tay đưa một cái nhẫn không gian cho Nghiêm Di nói: "Hôm nay từ biệt có lẽ không hẹn gặp lại, đây là những vật của thánh tổ Nghiêm thị truyền lại, ngươi mang về đi."

Nghiêm Di nhận lấy hỏi: "Ông có dự định gì không?"

Giang Như Luyện quay đầu hướng mắt về phía chân trời, thản nhiên nói: "Ngươi không tò mò phía trên cấp mười tám chính là cảnh giới như thế nào sao?"

Nghiêm Di hiểu ra, cười nói: "Ông nói sai rồi, tương lai chúng ta hắn là còn có lúc lại quay về."

Hắn tương lai cũng có một ngày sẽ đánh sâu vào cảnh giới đó, nhưng trước mắt hắn có nhiều việc chưa làm xong, còn có nhiều người để lưu luyến lắm.

Hơn nữa hắn hy vọng Tần Du Du có thể đi chung đường với hắn...

Giang Như Luyện nghe xong lời nói của hắn cũng cười: "Không tệ." Dứt lời cũng không dừng lại, mang theo Húc quang Thánh tử lướt qua mà đi.

https://thuviensach.vn

Chương 203: Thử thay đổi

Tuy Phụng Thần giáo hiện tại nát bét rồi, nhưng có chuyện cổ trùng thần trước đây, Tần Du Du lại vừa mới bị thương nặng, Nghiêm Di không dám ở lâu.

Đang do dự phải đưa tiểu thê tử còn có thêm ba con linh thú bị thương nặng hoặc đang hôn mê xuống núi đây, Trú Vân Phi nằm trên mặt đất bỗng giật mình tỉnh lại, sau đó xoay người một cái nhảy đứng lên.

"Ngươi không sao cả?" Nghiêm Di nhịn không được cảm thấy kinh ngạc.

Trú Vân Phi lắc lắc đầu, chính nó cũng không hiểu, rất kỳ diệu: "Ta cảm thấy tốt lắm, sâu bên trong toàn là sức mạnh."

Sau khi nó bị cổ trùng thần xoắn chặt lấy còn bị ném đi, trên người gảy không ít xương cốt, nhưng chỉ nằm trên mặt đất một lúc lâu, thế mà toàn bộ đều không sao cả, nó cũng không hiểu đến tột cùng đã có gì xảy ra.

Bọn họ cũng không biết ở đây từng xuất hiện một thanh niên mặc áo đen thần bí, càng không biết hắn ta sau khi luyện hóa tất cả huyết mạch thiên long còn lại đã cho Trú Vân Phi ăn vào.

Huyết mạch thiên long trải qua luyện hóa của hắn ta, gần như chỉ vào trong cơ thể Trú Vân Phi một lát đã bắt đầu sinh ra tác dụng, có tác dụng hơn cả linh đan diệu dược.

Thanh niên mặc áo đen đối với người hoặc yêu thú đối xử tốt với Tiểu Khôi cho tới bây giờ luôn vô cùng hào phóng.

Trú Vân Phi không hiểu ra sao, không biết ưu điểm rất lớn đó, chỉ đoán là lúc tước nó uống máu của cổ trùng thần có tác dụng chữa thương thôi.

Chính nó tuy có huyết thống kỳ lân, nhưng ký ức tới nay đều là sống ở nhân gian, cũng không biết máu huyết thần thú khác loài dùng làm gì.

Nghiêm Di đơn giản giúp Trú Vân Phi kiểm tra một lát, phát hiện nó chẳng những không hề có dấu vết bị thương, hơn nữa tình trạng còn tốt hơn lúc trước, mơ hồ có dấu hiệu gần thăng cấp.

"Ngươi đã không sao rồi, chúng ta rời đây trước đã, sau này lại suy nghĩ xem chuyện gì xảy ra." Nghiêm Di cảm thấy Tần Du Du đã không còn đáng lo

https://thuviensach.vn

nữa, tâm tình vô cùng tốt, ôm lấy Tần Du Du đi xuống núi.

Trú Vân Phi hóa thành người, phủ áo choàng mũ màu đen lên che lấp hết tóc đỏ, mắt đỏ, đặt Đại Chủy và Tiểu Khôi đang hôn mê vào trong hầu bao. Đi theo Nghiêm Di im hơi lặng tiếng rời khỏi núi Thốc Thủy.

Ngay sau khi bọn họ đi không lâu, núi Thốc Thủy bỗng bốc lên cuồn cuộn khói đặc, dung nham ngàn vạn năm ngủ yên dưới chân núi đột nhiên bùng nổ. Nham thạch lửa đỏ nóng chảy cùng với khói đen và tro bụi bắn thẳng lên trời, ngay cả thành Thôi Tuyết - thủ đô Li quốc gần đó, cũng bị khói đen bao trùm không thấy trời đất.

Vụ phun trào đó giống như bị trời phạt kéo dài gần nửa tháng, Li quốc nhiều lời đồn nổi lên bốn phía, ngay cả một vài văn thần, võ tướng tử trung với hoàng thất cũng cảm thấy vô cùng tuyệt vọng.

Hoàng đế Li quốc vốn đang ở trong cung chờ đợi tin tức Nghiêm Di và Giang Như Luyện cùng lúc bỏ mạng, đợi dài cả cổ cũng không đợi được tin tức tốt như dự định, ngược lại đợi được tin tức núi lửa phun trào không hề báo trước. Sợ hãi, yếu ớt ngồi trên long ỷ.

Mà thái tử đi theo hầu hạ cũng không biết thế nào, tin từ bên núi Thốc thủy truyền đến vô cùng huyền ảo, cái gì trong lòng núi đột nhiên nhảy ra một con trăn lớn màu vàng có một sừng dài, sau đó lại xuất hiện một con chim đỏ biết phun lửa và một con ngựa đỏ thẫm đấu với trăn lớn, cuối cùng đột nhiên ở đâu nhảy ra một cái đầu to không biết là người hay yêu quái. Há miệng cắn hai cái, nuốt luôn trăn lớn.

Nghiêm Di và Giang Như Luyện, Húc quang Thánh tử đến tột cùng tính mạng thế nào lại không có bất cứ tin tức chính xác nào.

Hai phụ tử tuyệt vọng nhìn lẫn nhau, hoàn toàn không biết nên làm sao cho phải.

Bên này, sau khi Nghiêm Di và Trú Vân Phi xuống núi không lâu liền đổi một chiếc xe ngựa, đi thẳng về đại bản doanh Nguyệt quốc ở Hồ Châu.

Tần Du Du tỉnh lại lần nữa thì đã tới trong thủ phủ thành Hồ Châu chín ngày rồi.

https://thuviensach.vn

Ánh mặt trời xuyên qua song cửa sổ trải dài trên đất, tiếng ve kêu liên tiếp, trong phòng rất yên lặng, rất yên tĩnh, Tần Du Du nhìn thấy tất cả đều hoàn toàn xa lạ, trong đầu có chút hốt hoảng.

Nàng ngồi dậy nhìn trái nhìn phải. Phát hiện Tiểu Khôi co người thành một cụm đang ngủ bên gối nàng, trong lòng nhất thời bình tĩnh lại. Nàng cảm thấy tình trạng của Tiểu Khôi rất không tệ, bây giờ ngủ say hình như là chuẩn bị thăng cấp rồi.

Trí nhớ của nàng chỉ nhìn tới lúc Tiểu Khôi xuất hiện không bao lâu, nhưng nếu nàng và Tiểu Khôi bình an ngủ ở đây. Những người khác hẳn là cũng không có chuyện gì.

Cửa phòng bị người ngoài đẩy vào, vào là Lương Lệnh đầu đầy bạc, không có râu, ông vừa thấy Tần Du Du tự mình ngồi dậy, trên mặt lập tức lộ tươi cười vui sướng nói: "Vương phi, người tỉnh rồi!"

Ông vừa phất tay để tiểu thái giám đi theo sau đi báo cho Nghiêm Di. Vừa tiến vào châm trà hầu hạ Tần Du Du uống xong.

Tần Du Du cũng không biết mình ngủ bao lâu, đang cảm thấy cổ họng khô khốc khó chịu. Một ly trà uống xuống, người cũng lên tinh thần không ít.

"Đây là đâu? Vương gia hắn không sao chứ? Trú Vân Phi và Đại Chủy đâu? Giang... Giang Như Luyện và Húc quang Thánh tử bọn họ thế nào?" Tần Du Du hỏi.

Nghĩ đến cảnh tượng Húc quang Thánh tử cuối cùng rõ ràng đã chạy xa rồi lại còn quay đầu lại cứu mình, mặc kệ hắn ta là thật lòng tốt, hay là vì hoàn thành giao phó của sư phụ, nàng cũng cảm thấy không có cách nào lại tức giận với hắn ta nữa.

Hắn ta tuy rõ ràng từ đầu đến chân không phải người tốt, nhưng hắn ta cuối cùng chưa có làm gì thật sự làm thương tổn nàng cả.

Lương Lệnh tươi cười đầy mặt nói: "Ở đây là phủ thành chủ thành Cửu Nhật ở Hồ Châu, tất cả mọi người đều bình an vô sự, chuyện khác vương phi đợi lát nữa tự mình hỏi vương gia là được. Vương phi nhiều ngày chưa ăn cái gì, có đặc biệt muốn ăn món gì không?"

https://thuviensach.vn

Nói xong cũng không chờ Tần Du Du trả lời, liền quay ra ngoài gọi tiểu thái giám đến, dặn dò hắn ta gọi phòng bếp mang cháo đến đây.

Tần Du Du nghĩ ông ngày đó cũng không có mặt tại nơi đó, liền kiên nhẫn chờ Nghiêm Di tới.

Lương Lệnh từ chân giường xách lên một cái rổ, Đại Chủy đang ung dung, thong thả nằm ngủ bên trong, tình trạng này hình như cũng chuẩn bị thăng cấp.

Nghiêm Di rất nhanh chạy tới, hai tiểu thái giám đi theo phía sau cầm theo cặp lồng cơm, hắn ba bước thành hai bước đi đến trước giường, ôm chặt Tần Du Du vào lòng.

Trong phòng còn có Lương Lệnh và hai tiểu thái giám khác, Tần Du Du cảm thấy có chút xấu hổ, nhưng không bỏ được cái ôm ấm áp của Nghiêm Di, đành phải làm đà điểu, vùi đầu vào lòng hắn, giả bộ tất cả mọi người đều không nhìn thấy nàng.

"Vùi cả người vào, nàng không cảm thấy ngộp à?" Tiếng nói mang ý cười của Nghiêm Di từ đỉnh đầu truyền đến, Tần Du Du có thể cảm thấy lồng ngực của hắn phập phồng theo lời nói, tiếng tim đập đều đều quen thuộc giống như mang theo vui sướng vô tận.

Nàng ngẩng đầu, hai mắt long lanh nhìn hắn, Nghiêm Di than nhẹ một tiếng, nâng cằm nàng lên, hôn sâu lên môi nàng.

Nụ hôn nhẹ, ngắn, ve vuốt rất nhanh trở nên nóng bỏng, tha thiết, hai người chia cách rồi gặp lại còn sống sót sau cơn nguy hiểm giống như muốn cảm giác rõ ràng hơn sự tồn tại của đối phương, môi lưỡi kịch liệt qua lại, quấn quít, mút vào, thậm chí nhẹ nhàng gặm cắn nhau, mãi cho đến khi cả hai đều cảm thấy có chút khó hít thở mới thoáng buông ra.

Nghiêm Di khẽ thở gấp hai cái, còn muốn tiếp tục, bụng Tần Du Du lại đúng lúc vào lúc này phát ra một tiếng vang nhỏ, nàng vừa xấu hổ vừa lúng túng muốn lui khỏi người nam nhân, bàn tay đụng vào một mảng da thịt bóng loáng --- vừa rồi trong nàng tình cảm mãnh liệt, nhất thời không nhịn xuống, giật vạt áo trên người Nghiêm Di ra.

Tần Du Du càng lúng túng hơn, hơn nữa nàng phát hiện nửa người trên của mình không biết khi nào đã gần như trần trụi, càng hận không thể bắt lấy người

https://thuviensach.vn

nam nhân, cắn hai cái.

Nghiêm Di lưu luyến, cọ vành tai tóc mai với nàng vài cái, một lần nữa ôm nàng ngồi dậy, giúp nàng kéo chỉnh xiêm y, sau đó đưa nàng đến bàn, ngồi xuống.

"Là ta sơ sót, nàng ăn mấy món này trước đi, ăn no chúng ta lại tiếp tục." Nghiêm Di có chút không thành thật, thổi khí trên cổ nàng nói.

Tần Du Du ngồi yên trên đùi hắn, mơ hồ cảm thấy dưới mông có "cái gì đó" đã có chút rục rịch, không khỏi thẹn quá hóa giận nói: "Ta tự mình ngồi ăn."

Nghiêm Di nghĩ đến nàng bị thương nặng mới khỏi, thân thể còn có chút suy yếu, liền không chọc nàng nữa, thả nàng ngồi lên ghế bên cạnh, để nàng từ từ ăn.

Tần Du Du ăn mấy muỗng, bắt đầu hỏi chuyện xảy ra trên núi Thốc Thủy hôm đó.

Nghiêm Di không chút giấu giếm, nói hết đầu đuôi mọi chuyện.

Đợi hắn kể lại hết chuyện xảy ra xong, Tần Du Du cũng ăn kha khá, nàng liếc mắt nhìn Tiểu Khôi trên giường một cái, đắc ý nói: "Hừ, ai nói Tiểu Khôi vô dụng?"

"Ừ, bất ngờ rất hữu dụng." Nghiêm Di có chút buồn cười điểm điểm chóp mũi của nàng.

Tuy nghe nói chuyện Tiểu Khôi một ngụm nuốt luôn Hạo quang Thánh tử, nhưng tận mắt nhìn thấy nó đột nhiên bùng nổ uy lực khủng bố, ngay cả Nghiêm Di cũng cảm thấy còn sợ hãi.

Hắn đưa nhẫn không gian trên tay ra nói: "Đây là Giang Như Luyện đưa, ta xem qua bên trong ngoại trừ một số thứ là thánh tổ truyền lại, còn lại là di vật của mẫu thân nàng."

Tần Du Du nhớ tới mẫu thân đã chôn thân sâu trong núi Thốc Thủy, vẫn cảm thấy có chút đau buồn.

"Giang thúc thúc nói, cha ta có thể còn sống." Tần Du Du nhìn về phía Nghiêm Di.

Nghiêm Di vội ho một tiếng nói: "Ta cũng đoán như vậy, nhưng chỉ là đoán thôi, trạch cũ của Quỷ tam đài Kim thị quả thật thần bí vô cùng, người của ta đến

https://thuviensach.vn

nay chưa ai có thể đánh vào đó thám thính để xác thực tin tức."

"Cho nên ngươi mới cố ý mượn sức người của Kim thị có phải không?" Tần Du Du nhỏ giọng nói.

Nghiêm Di nâng mặt của nàng lên, nhìn vào mắt nàng nói: "Ta hy vọng đã điều tra xong, cho nàng bất ngờ, không muốn nàng đầy hy vọng sau đó thất vọng. Ta không phủ nhận có lẽ trong lòng ta muốn nắm trong tay lợi thế giữ lấy nàng nhiều thêm, đảm bảo nàng sẽ một mực ở bên cạnh ta. Thật xin lỗi, ta cũng không muốn như thế, nhưng mà... ta quen rồi. Cho ta chút thời gian, ta sẽ cố học cách thẳng thắng với nàng, cố gắng quen tôn trọng ý muốn của nàng, không tùy tiện làm chủ cho nàng nữa."

"Ta, ta muốn suy nghĩ thêm." Tần Du Du rũ mắt xuống nói.

Nghiêm Di ôm nàng, hôn nhẹ lên mi tâm nàng nói: "Được, nàng từ từ suy nghĩ đi, nhưng không được im hơi lặng tiếng nổi giận chạy trốn."

Ít nhất lần này nàng không phải trực tiếp từ chối, cũng không bày ra tư thế đề phòng, chống cự, đã tính là không tệ rồi, Nghiêm Di tự an ủi mình.

"Nguy rồi!" Tần Du Du đột nhiên nhớ tới cái gì đó, lo lắng bật dậy.

Nghiêm Di ôm nàng hỏi: "Làm sao vậy?"

"Tiểu Khôi ăn cổ trùng thần hắn là rất nhanh sẽ thăng cấp, nhưng tu vi của ta..." Tần Du Du vừa mới nhận ra lần này mặc dù có Bất tử lân sương cứu mạng, nhưng thân thể và tu vi khôi phục cần một khoảng thời gian nữa.

Cho dù qua mấy ngày qua hoàn toàn khỏe lại, nàng cũng chỉ là võ tôn cấp tám. Tiểu Khôi thăng cấp rất có thể thăng cấp trong mấy tháng tới, bỏ lỡ lúc này, lần thăng cấp sau không biết phải đợi bao lâu.

Có cổ trùng thần làm món ăn bổ như vậy, nhân gian đoán chừng không có "món" thứ hai, nàng lúc trước có kế hoạch định giúp Tiểu Khôi tiến mấy cấp đã muốn "ngâm giấm" rồi.

Nghiêm Di không để tâm: "Nó một năm không thăng cấp hai lần đã rất khó rồi, cho dù lần thăng cấp sau nếu chờ chút thời gian thì có gì quan trọng, chỉ cần nó không chạy loạn, tu vi có thấp cũng không ai có thể làm nó bị thương được."

Tần Du Du là thê tử của hắn, cho dù hắn không thể nào yêu thích Tiểu Khôi, trước mặt thê tử cũng sẽ bảo vệ, chăm sóc nó thật tốt, sinh mạng của linh thú dài

https://thuviensach.vn

đẳng đẵng, nhất là loại linh thú có huyết thống mãnh thú thượng cổ giống Tiểu Khôi, vài năm, thậm chí mấy chục năm đối với chúng nó mà nói chỉ là loáng một cái, trong nháy mắt mà thôi.

Chương 204: Trở ngại thăng cấp của Tiểu Khôi

Tần Du Du muốn nói lại thôi, Nghiêm Di gọi tiểu thái giám vào dọn bàn ăn đi, lại bàn giao với Lương Lệnh chuyện buổi chiều một lúc, sau khi đuổi mọi người đi, quay đầu lại ôm nàng hỏi: "Làm sao vậy?"

"Ta muốn Tiểu Khôi mau chóng thăng cấp..." Trong giọng nói của Tần Du Du mang vài phần mùi vị làm nũng.

Nghiêm Di là người lợi hại nhất nàng gặp qua, từ lúc quen biết đến nay, ngoại trừ loại hiểu biết về cơ quan thuật trình độ chuyên nghiệp vô cùng cao ra, hắn gần như vấn đề nào cũng có thể giải quyết.

Nghiêm Di nghĩ đến thê tử vừa tỉnh lại, toàn bộ suy nghĩ đều nhớ chuyện của Tiểu Khôi, trong lòng không khỏi thấy chua chua, nhưng giọng điệu nàng quả thật khiến hắn không thể từ chối được, lúc này đưa tay ra bắt mạch ở cổ tay nàng, sau một lúc lắc đầu cười khổ nói: "Nàng thật biết làm khó ta, vết thương này của nàng muốn hoàn toàn phục hồi như cũ cần khoảng một tháng, nếu ở trong cấm địa, có suối thánh trợ giúp, có thể giảm bớt rất nhiều thời gian, nhưng kinh mạch của nàng phải điều dưỡng đến cảnh giới võ thánh cấp mười... Ít nhất phải hai, ba năm."

Nguyên nhân là do khả năng chịu đựng của kinh mạch Tần Du Du có hạn, cho nên hắn mỗi lần cùng nàng thân mật, tán công cũng không dám quá mức. Lúc trước hắn hao phí gần trăm viên Dịch kinh đan mới làm kinh mạch nàng tăng lên đến cảnh giới võ tôn cấp chín, đây đã là dược lực cực hạn của Dịch kinh đan rồi, sau này ăn có nhiều thêm cũng không có tác dụng gì.

Vấn đề của Tần Du Du ở chỗ khả năng chịu đựng của thân thể không đủ, chỉ cần kinh mạch của nàng có thể chịu đựng được, Nghiêm Di ngược lại lúc nào cũng có thể giúp đỡ nàng tăng tu vi tới cấp mười, thậm chí cao hơn.

https://thuviensach.vn

"Không có cách khác sao? Ta còn ăn Bất tử lân sương nữa." Tần Du Du mếu máo nói.

"Ái thê là nói, ta có thể càng "dùng sức" thêm chút?" Nghiêm Di cười đến rất không đứng đắn, thuận thế đè tiểu mỹ nhân trong lòng lên giường.

"Ta nói nghiêm túc mà!" Tần Du Du đẩy đẩy hắn nói.

"Bất tử lân sương có thể cứu mạng, có thể xóa tan sát khí làm thương tổn thân thể, nhưng không có cách cải tạo kinh mạch. Ta thử trên người nàng là biết..." Tay Nghiêm Di không biết khi nào đã không thành thật từ trong vạt áo nàng trượt vào, dính lấy, mân mê nơi mẫn cảm, đẩy đà nhất nửa người trên của nàng.

"Không được, rõ ràng trời còn sáng mà." Trong lòng Tần Du Du thất vọng, liếc mắt thoáng nhìn ánh nắng sáng rực chiếu qua cửa sổ mở. Nhất thời không được tự nhiên hắn.

Hất bàn tay Nghiêm Di ra, Tần Du Du vừa chỉnh lại y phục, vừa cách hắn một khoảng.

Nghiêm Di chẳng qua là đùa nàng chút thôi, vết thương của nàng còn chưa hoàn toàn hồi phục, hắn cũng không dám làm càn quá. Nhưng tiểu nha đầu này có phải quá trẻ con rồi không, không thể tăng thêm tu vi thì không chịu cho hắn chạm vào?

Nghiêm Di vừa bực mình vừa buồn cười kéo nàng vào trong lòng, hung hăng xoa nắn vài cái, nói: "Núi Thốc Thủy đột nhiên xảy ra chuyện ngoài ý muốn như vậy, linh dược trân phẩm của Phụng Thần giáo cất giữ trong kho hơn phân nửa không bảo đảm, cũng may bên phía hoàng thất Li quốc, ông ta cũng có kho bên trong. Đợi chiếm thành Thôi Tuyết xong, ta xem xem có linh dược thích hợp nào giúp nàng tăng cường kinh mạch không."

"Đánh chiếm thành Thôi Tuyết? Không nhanh như vậy chứ?" Tần Du Du có chút nghi ngờ, nhưng thấy Nghiêm Di đem chuyện của hắn để trong lòng, nàng vẫn cảm thấy rất uất ức.

Trận chiến của Nguyệt quốc này từ cuối xuân đầu hè đánh tới bây giờ, chỉ là mấy tháng thôi. Tuy thế như chẻ tre, chiếm xong Hồ Châu, nhưng quân lực Li

https://thuviensach.vn

quốc thật ra không tổn thất bao nhiêu, lãnh thổ bị chiếm cũng chỉ là ba, bố phần mười, cách bước cuối cùng còn rất xa đó.

Nghiêm Di cười ngạo nghễ nói: "Sẽ không lâu lắm đâu, sức sống của Phụng Thần giáo bị tổn thương nghiêm trọng, không có thầy trò Giang Như Luyện, ba Thái thượng trưởng lão cũng không biết tung tích. Núi Thốc Thủy lần này nổ tung ngay cả tổng đàn cũng bị hủy rồi, đệ tử trên núi chết quá nửa, đối với Phụng Thần giáo thậm chí vua dân Li quốc mà nói thì ảnh hưởng rất lớn, quân tâm, dân tâm đã mất. Đã không cần lo lắng nữa rồi."

Lúc trước dùng thuật Khiên hồn đoạt phách khống chế Thôi trưởng lão, giờ đây ông ta đang ở gần núi Thốc Thủy ngăn chặn giáo chúng bốn phía chạy trốn, tin tức mới nhất của Phụng Thần giáo đều là ông ta dùng chim ưng đưa tới.

"Ngươi vẫn nên cẩn thận chút đi. Ngươi nhìn xem lần này ngươi đi quyết chiến với Giang Như Luyện, còn suýt nữa bị người tính kế." Tần Du Du nhớ tới cổ trùng thần đột nhiên xuất hiện trước kia liền cảm thấy sợ hãi một lúc, nếu không phải có Đại Chủy, Trú Vân Phi liều mạng. Hơn nữa Tiểu Khôi không biết vì sao đột nhiên phát tan phong ấn, hóa thân thành ác thú, e rằng bọn họ toàn bộ đều phải chôn thân trong bụng cổ trùng thần rồi. Trở thành "bàn đạp" cho nó thăng cấp.

"Được." Nghiêm Di nhân cơ hội kéo Tần Du Du lại hôn môi, đùa giỡn một lúc, vì tiểu thê tử của hắn, hắn thật cẩn thận không cho chuyện ngoài ý muốn nào xảy ra.

Tần Du Du bị hắn đùa đến cả người như nhũn ra, còn lại chút lý trí cố gắng cự tuyệt hấp dẫn: "Lúc này ngươi không phải bề bộn nhiều việc sao? Không cần xử lý quân vụ à?"

Nghiêm Di có chút buồn bực, dùng sức hôn mút trên cổ nàng mấy cái, hàm hồ nói: "Đợi chút nữa thôi."

Nếu không phải Tần Du Du giờ phút này thương thế chưa lành, hắn càng muốn dùng cả buổi chiều để xử lý nàng, đáng tiếc.

Hai người triền miên một lát, Nghiêm Di không dám quá mức, rốt cuộc lưu luyến không rời, đứng dậy rời đi, trước khi đi còn không quên dặn dò nàng không được chạy loạn, nghỉ ngơi cho tốt đi.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di đi không lâu, Tần Du Du lại thấy thân ảnh đỏ rực của Trú Vân Phi ở ngoài phòng nàng ló đầu vào nhìn.

Tần Du Du mở cửa phòng để nó đi vào, hỏi: "Ngươi tìm ta sao?"

Hai mắt Trú Vân Phi nhìn về phía giường nàng, có chút ngượng ngùng nói: "Ta muốn nhìn xem Tiểu Khôi, còn có Đại Chủy thế nào rồi."

Tần Du Du nhớ tới lời Nghiêm Di nói, mấy ngày nàng không ở đây, đều là Trú Vân Phi chăm sóc Tiểu Khôi, vội vàng chủ động đưa nó đến bên giường, chỉ chỉ Tiểu Khôi đang ngủ cuộn người lại giống hệt cục lông nói: "Đúng lúc, các ngươi đều là linh thú, ngươi xem xem Tiểu Khôi khoảng bao lâu nữa sẽ tỉnh lại, thăng cấp? Mấy ngày này thật là làm phiền ngươi."

Trú Vân Phi lắc đầu nói: "Không phiền, Tiểu Khôi ngoại trừ ăn thì là ngủ, mang theo dễ lắm."

Đây là khen ngợi sao? Sao nghe kỳ quái thế nào ấy? Tần Du Du hết chỗ nói rồi.

Từ khi trở lại đại doanh ở Hồ Châu, Nghiêm Di liền đưa Đại Chủy, Tiểu Khôi đặt bên cạnh Tần Du Du, hắn biết thê tử xem trọng hai linh thú này thế nào, tỉnh lại không thấy chúng nó nhất định sẽ lo lắng.

Trú Vân Phi đã suốt hai ngày không gặp Tiểu Khôi, trong lòng nóng ruột nóng gan, nghe nói Tần Du Du tỉnh lại, nhịn không được cứ tới đây muốn gặp con thỏ lúc nguy hiểm đã cứu mạng bọn họ.

Nó vừa đưa tay khẽ vuốt lông tơ mềm mại, mịn màng trên người Tiểu Khôi, vừa cúi đầu ngửi ngửi mùi hương trên người Tiểu Khôi.

Tuy biết trên người Tiểu Khôi có mùi hương nồng đậm khác thường của huyết thống ác thú, nhưng vuốt ve thân hình nhỏ nhắn, mềm nhũn, lông xù của Tiểu Khôi, Trú Vân Phi vẫn không kìm được nghi ngờ, ngày đó trên núi Thốc Thủy linh thú đột nhiên trở nên lợi hại, dữ tợn vô cùng, thật sự là Tiểu Khôi sao?

Rõ ràng nhìn qua vẫn là bộ dáng yếu ớt thôi mà...

"Nó đoán chừng nhanh nhất phải tới bốn tháng sau mới có thể tỉnh lại, đến lúc đó nó hẳn là có thể thăng cấp tới cấp chín rồi." Trú Vân Phi cuối cùng xác nhận nói.

https://thuviensach.vn

Nó cũng biết Tần Du Du rất khó trong mấy tháng trở thành võ thánh cấp mười, cho nên dựa vào sự giúp đỡ của nàng, Tiểu Khôi cùng lắm có thể thăng đến cấp chín thôi, vẫn là hình dáng thỏ, chưa thể biến hóa thành người.

"Nếu ta lợi hại thêm chút là tốt rồi." Có Trú Vân Phi này từ linh thú cấp năm trực tiếp nhảy cấp thành thánh tôn cấp mười một là ví dụ, Tần Du Du càng cảm thấy mình thật xin lỗi Tiểu Khôi.

Trú Vân Phi không biết nên an ủi nàng thế nào, gãi gãi đầu nói: "Không nên gấp gáp, dù sao Tiểu Khôi còn nhỏ, chờ thêm mấy năm cũng không sao cả. Không biết sau khi nó biến thân có bộ dáng gì?"

Điều đó Tần Du Du cũng rất tò mò, Đại Chủy biến thành người là thanh niên mười tuổi, kiếp nam dáng nữ, Đại Chủy cảm thấy sâu sắc bộ dáng này không phù hợp hình tượng trí giả thành thục của nó, cho nên bình thường không chịu biếm thân, đa số thời gian vẫn duy trì hình dạng Bát ca vốn có.

Trú Vân Phi biến thành người nhưng lại là thanh niên oai hùng, dũng mãnh, với tính cách vốn có của nó lại vô cùng cân xứng. Tiểu Khôi... Có thể biến thành một tiểu cô nương mũm mĩm, đáng yêu không?

Tần Du Du không khỏi lòng tràn đầy chờ mong, bỗng nhiên lại nghĩ tới lời Đại Chủy đã nói: "Nghe nói ở yêu giới, bộ tộc Mê tung tuyết thố sau khi biến thành người đều là mỹ nhân cả đấy!"

Trú Vân Phi nhìn nhìn thân mình béo ụt ịt, tròn xoe của Tiểu Khôi, rất không cho là đúng, nhưng cũng không mở miệng phản bác.

Sau đó, mỗi ngày Trú Vân Phi đều sẽ tới đó nhìn tình trạng của Đại Chủy và Tiểu Khôi, nó cũng không rõ lắm mình đến tột cùng là vì lấy lòng nữ chủ nhân hay vì quan hệ bạn bè nữa, hay là còn một nguyên nhân khác, chỉ biết nó một ngày không thấy chúng nó, thì cả người thấy khó chịu.

Sau khi Nghiêm Di quay về doanh mấy ngày, đều ở lại bộ phận quân đội ổn định thế cục Hồ Châu, dẫn dắt đại quân tiếp tục tiến về phía thành Thôi Tuyết.

Tuy mọi thứ đều tốt, nhưng Nghiêm Di vẫn vô cùng cẩn thận, cố gắng không để một chỗ hỏng nào cho Li quốc có thể thừa cơ, tốc độ hành quân cũng không tính là quá nhanh.

https://thuviensach.vn

Một tháng sau, quân đội tiên phong đã đến ngoài thành Thôi Tuyết, lúc đó tai họa núi Thốc Thủy đột nhiên phun trào còn chưa lặng yên, bị dọa vỡ mật lại mất đi chỗ dựa to lớn, vững chắc là Phụng Thần giáo, hoàng đế Li quốc không đợi đại quân nguyệt quốc tập kết vây thành, liền phái đặc phái viên đến cho thấy ông ta nguyện ý chỉ huy thần dân mở thành đầu hàng, dâng ngọc tỷ truyền quốc, điều kiện là Nghiêm Di phải bảo vệ tính mạng bộ tộc Hạ thị của ông ta, cũng để bọn họ được hưởng bình an, phú quý.

Nghiêm Di không hề từ chối, để mưu sĩ thủ hạ và quan văn đi theo quân ra mặt cùng đặc phái viên đó bàn bạc cụ thể việc quy hàng, còn mình thì cùng quan võ chuẩn bị chuyện tiếp thu châu huyện, quân đội, quyền lực.

Tuy hoàng đế Li quốc chủ động đầu hàng, nhưng dân lưu lạc, bọn trộm cướp xuất hiện do loạn lạc hiện nay ở các châu huyện không biết có bao nhiêu, còn có một số muốn thừa dịp loạn lạc hôi của, ngang ngược, nếu không giải quyết triệt để vấn đề này, cục diện sau đó càng rối rắm, khó tiếp nhận.

Ngoài Li quốc còn có đa số nước trung bình, nhỏ rục rịch, một ngày chưa chân chính thống nhất các nước, bình định giang sơn, thì ngày đó còn chưa thể có chút thả lỏng được.

Vết thương của Tần Du Du hoàn toàn khôi phục, dưới sự "không ngừng cố gắng" của Nghiêm Di, tu vi cũng khôi phục đến cấp chín, nhưng muốn nhanh như vậy thăng cấp, lại không thể nào.

Nàng mỗi ngày cố gắng dùng chân khí trong cơ thể hành công ân cần, chăm sóc, rèn luyện kinh mạch, tuy hiệu quả không tệ, nhưng như lời Nghiêm Di nói, nàng muốn kinh mạch tăng lên cảnh giới võ thánh cấp mười, ít nhất phải hai ba năm nữa.

Cuộc sống Nghiêm Di bây giờ “Tay nắm quyền thiên hạ, say nằm gối mỹ nhân”, rất vừa lòng, hơn nữa hai linh thú vướng bận đều đã hôn mê, giống như nhớ tới những ngày tháng sống trong mật ngọt khi hai người mới thành hôn, nếu không phải không muốn kiều thê sầu lo, sốt ruột, hắn hận không thể vẫn duy trì tình trạng này.

Ngày mai chính là ngày vua dân Li quốc mở thành đầu hàng, Nghiêm Di nói để Tần Du Du sớm nghỉ ngơi, còn mình thì đến lều lớn cùng các hạ thần chuẩn bị đại sự ngày mai.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du nửa đêm tỉnh lại, bỗng phát hiện bên giường có thêm một cái bóng đen...

Chương 205: Ông vua mất nước

Chỉ dựa vào mùi và cảm giác, Tần Du Du biết bóng đen này không phải Nghiêm Di, nàng nhất thời có chút do dự, có nên la lớn kêu cứu hay không.

Nàng với Nghiêm Di sinh hoạt thường ngày đều ở trong lều trong trung tâm này, ngay cạnh lều lớn, nàng chỉ cần phát ra tiếng vang, với tu vi của Nghiêm Di tuyệt đối có thể cảm giác được.

Nhưng bóng đen này nếu có thể im hơi lặng tiếng tới đây, e rằng tu vi không yếu hơn Nghiêm Di đâu.

Tất cả ý nghĩ trong đầu nàng chợt lóe qua, ánh mắt của nàng cũng thích ứng với bóng tối, thấy rõ tướng mạo của bóng đen trước mặt.

Đó là một thanh niên mặc áo đen, bộ dáng vô cùng đẹp, bên môi mang nụ cười mỉm có vài phần dịu dàng, nhìn qua đúng là người vô cùng dễ nói chuyện.

Hai người trong bóng tối trừng nhau một lúc, thanh niên mặc đồ đen nhíu nhíu mày, nói: "Ngươi không nhớ ra ta?"

"Ấy, chúng ta đã gặp nhau?" Tần Du Du không cảm thấy ác ý trên người hắn ta, đồng thời cũng rất kỳ lạ, thanh niên mặc áo đen không hề cố ý nhỏ tiếng, hắn ta thật sự không sợ bị người phát hiện sao?

Không nói tới Nghiêm Di trong đại trướng trung tâm, bên ngoài lều trại của nàng còn có mấy tiểu thái giám trực đêm, ngày thường nàng đứng dậy uống nước, bên ngoài liền có người hỏi vào, hôm nay sao lại chút phản ứng cũng không có?

Vẻ mặt thanh niên mặc áo đen bất đắc dĩ, phất tay một cái, một cái hộp ngọc vuông xuất hiện trên tay hắn ta --- hộp đó vốn đang đặt bên giường của Tần Du Du, hộp ngọc Định Hồn chứa Đại Chủy và Tiểu Khôi.

"Ngươi muốn làm gì?! Đưa bọn nó cho ta!" Tần Du Du sợ hãi, đưa tay muốn giành hộp ngọc về.

https://thuviensach.vn

"Trí nhớ ngươi sao kém như vậy? Mười năm trước ta giao Tiểu Khôi cho ngươi, ngươi cũng không nhớ rõ?" Thanh niên mặc áo đen vừa bực mình vừa buồn cười.

Hắn ta lúc trước không nhìn lầm người, tiểu cô nương này quả nhiên đối với Tiểu Khôi rất tốt. Định Hồn ngọc này cho dù ở yêu giới cũng hiếm thấy thứ tốt thế này, tác dụng duy nhất của nó là ngăn cách ảnh hưởng của bên ngoài, để linh thú ở bên trong duy trì tình trạng tốt nhất.

Nhớ đến Tần Du Du sợ mang theo hai linh thú chuẩn bị thăng cấp này theo quân sẽ ảnh hưởng đến sự thăng cấp của chúng nó, cho nên đặc biệt tìm bảo vật.

Nàng không nhớ rõ hắn ta, nhưng vừa rồi hắn ta đột nhiên xuất hiện, nàng vẫn duy trì trấn tĩnh. Hắn ta vừa chạm vào hộp ngọc này, nàng liền căng thẳng thành như vậy, có thể thấy trong cảm nhận của nàng, sự an nguy của hai linh thú này còn quan trọng hơn chính nàng.

Được lắm, được lắm...

Tần Du Du bị hắn ta nhắc tới cũng ráng nhớ lại, tuy nàng vẫn không nhớ nổi mặt thanh niên mặc áo đen, nhưng nàng biết hắn ta là ai rồi!

"Ngài, ngài là... của Tiểu Khôi." Mười năm trước, những việc nàng và Tiểu Khôi quen biết, chỉ có nàng và sư phụ còn có Đại Chủy và Tiểu Khôi biết mà thôi, ngoại trừ những người này cũng chỉ có "người" giao phó Tiểu Khôi cho nàng biết.

"Không sai." Thanh niên mặc áo đen đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve Tiểu Khôi mê man trong hộp ngọc, sự dịu dàng trong mắt không thể nhầm lẫn.

"Ngài... Ngài không phải muốn dẫn Tiểu Khôi đi đó chứ?" Tần Du Du gần như xác nhận thân phận của thanh niên mặc đồ đen. Trong lòng ngược lại càng bất an, nàng không buông bỏ Tiểu Khôi được, nhưng không có lý do ngăn cản gia đình người ta gặp nhau.

Thanh niên mặc đồ đen nhìn bộ dáng muốn khóc của nàng, than nhẹ một tiếng nói: "Tiểu Khôi có vận mạng của con bé, cần phải ở cùng ngươi. Ngươi không cần lo lắng."

"Thật chứ?" Hai mắt Tần Du Du sáng rực lên, gần như nhịn không được mỉm cười ngay.

https://thuviensach.vn

"Ừ, nhưng ngươi phải theo ta đi một chuyến."

Thanh niên mặc đồ đen thấy vẻ mặt khó hiểu của Tiểu Khôi, tiếp tục nói: "Tu vi của ngươi quá kém, Tiểu Khôi nhiều nhất còn mấy tháng sẽ thăng cấp, nếu tu vi của ngươi không có đột phá, con bé nhiều nhất chỉ có thể thăng lên cấp chín thôi."

Tần Du Du nhất thời xấu hổ. Thật ra nhìn nàng mới trên dưới mười tám tuổi đã trở thành võ tôn cấp chín, tuyệt đối không thể nói tệ, nhưng trước mặt thanh niên mặc áo đen này... Dùng tiêu chuẩn người khác nhìn, nàng quả thật khá tệ.

"Tu vi của ngươi là vị phu quân đó của ngươi truyền cho ngươi đúng chứ?" Thanh niên mặc áo đen cười nói. Ở trên núi Thốc Thủy. Hắn ta cơ bản đã đoán được những chuyện mấy năm rồi Tần Du Du đã trải qua, cho nên cũng không khó biết việc này.

Tần Du Du càng xấu hổ hơn.

"Ngươi theo ta đến núi Hoành Vân ba tháng, ta có thể khiến kinh mạch thân thể ngươi cường hóa hơn cấp mười, đến lúc đó lại nhờ phu quân của ngươi giúp đỡ. Chuyện Tiểu Khôi thăng cấp có thể giải quyết rồi." Thanh niên mặc áo đen nói ra mục đích thật sự của mình.

"Thật chứ?! Thế quá tốt rồi!" Lòng Tần Du Du tràn đầy vui mừng nói.

"Ta ra ngoài chờ ngươi, ngươi thay y phục đơn giản, thu xếp một chút theo ta đi." Thanh niên mặc áo đen nói.

"Ngay bây giờ?!" Tần Du Du tỉnh táo lại. Bắt đầu đau đầu, nàng nếu muốn đi, Nghiêm Di chắc chắn sẽ không cho đâu.

"Ừ, việc này không nên chậm trễ, ta không tiện gặp nhiều người phàm, ngươi để thư lại, nói hắn ba tháng sau đến núi Hoành Vân đón ngươi. Thời gian ta có thể ở lại nhân gian không nhiều lắm, chỉ có thể giúp Tiểu Khôi lúc này thôi." Vẻ mặt thanh niên mặc áo đen ảm đạm nói.

Tần Du Du do dự một lúc rốt cuộc nói: "Được."

Sư phụ cũng có thể đang ở núi Hoành Vân, đến lúc đó có thể nhờ hắn ta giúp tìm một chút, chỗ ở của Quỷ tam đài Kim thị ở trên núi Hoành Vân, nàng đúng lúc có thể đi nghe ngóng chút tin tức của phụ thân.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di trong khoảng thời gian này dùng nàng tán đi không ít chân khí, hắn là trong một khoảng thời gian không sao đâu nhỉ, hắn đang vội vàng đối phó Li quốc, nếu mình không ở đây, hắn có lẽ có thể càng chuyên tâm thêm chút.

Thanh niên mặc áo đen thấy nàng đồng ý rồi, cười tươi cầm hộp Định Hồn ngọc chứa Đại Chủy, Tiểu Khôi lui ra ngoài lều.

Tần Du Du nhanh chóng đổi y phục, nhờ ánh đèn viết thư lại cho Nghiêm Di đặt trên gối, sau đó liền đi ra khỏi lều.

Đồ vật của nàng phần lớn đều trong Dục Nhân túi của Tiểu Khôi, nàng cũng không cần thu xếp gì.

Đi ra ngoài lều, cảnh tượng quỷ dị trước mắt khiến nàng hoảng sợ, nàng rốt cuộc hiểu vì sao thanh niên mặc đồ đen nói trong chốc lát thế mà người bên ngoài không hề có phản ứng.

Tiểu thái giám còn có quân sĩ thủ vệ, tuần tra ngoài lều trại toàn bộ "đông cứng" tại chỗ, không nhúc nhích tí nào, tất cả còn duy trì hành động vốn có, giống như thời gian trên người bọn họ đột nhiên dừng lại.

Đây là phép thuật yêu giới?! Tần Du Du cảm thấy quả thật so với chuyện thần tiên, ma quỷ mà sư phụ kể còn thần kỳ hơn.

Thanh niên mặc áo đen thấy nàng đi ra, vẫy tay với nàng nói: "Đi thôi."

Tần Du Du gật gật đầu đi qua, thanh niên mặc áo đen một tay nắm lấy khuỷu tay nàng, thân hình loáng một cái đã đưa nàng biến mất trong gió lạnh đêm thu.

Ngay sau lúc bọn họ đi một lát, cả quân doanh khôi phục bình thường, tất cả mọi ngươi không hề thấy có gì bất thường, ngoại trừ Nghiêm Di.

Hắn ngồi trong lều lớn, chẳng hiểu sao lại cảm thấy có chút không ổn, hắn không rõ đến tột cùng là có chuyện gì, nhưng lại cảm thấy mình đã bỏ lỡ chuyện gì.

Trong lòng hắn vừa động, phất tay ý bảo mưu sĩ, quan tướng phía dưới dừng lại nghỉ ngơi một lát trước, còn mình đứng lên trở lại lều nhỏ bên cạnh lều lớn, nơi hắn và Tần Du Du ở chung.

Bên trong không khí còn thoang thoảng mùi hương ngọt ngào, ấm áp của tiểu thê tử... Trong màn lại không có ai cả!

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di giật nẩy người bước nhanh đến trước giường, chăn mỏng trên giường còn hơi ấm, người vốn đang ngủ ở đây lại không thấy bóng dáng.

Lều nhỏ này nằm ngay cạnh lều lớn trung tâm trong quân, ngay cả trong quân doanh phòng thủ nghiêm mật nhất, vốn không thể có người có thể im hơi lặng tiếng tới gần hoặc rời đi.

Nghiêm Di nhìn thấy lá thư trên gối, lúc này mở ra nhìn thấy, phía trên là chữ chính tay Tần Du Du viết:

Phụ thân của Tiểu Khôi đến đây, ta và ông ta đến núi Hoành Vân một chuyến, ông ta nói có cách có thể giúp ta giải quyết vấn đề kinh mạch, ngươi ba tháng sau đến núi Hoành Vân tìm ta được không?

Nghiêm Di nhìn thấy không biết nên thả lỏng ra hay nên tức giận nữa, tiểu thê tử của hắn thế mà ngay cả gặp mặt nói lời tạm biệt một tiếng với hắn cũng không, cứ như vậy bỏ chồng đi mất! Thật là giận muốn chết mà!

Nếu là phụ thân của Tiểu Khôi... Hắn hiểu vì sao cả quân doanh, ngay cả hắn cũng không phát hiện ra, đường đường ác thú mãnh thú thượng cổ, sao có thể để lộ bộ dáng trước mặt người phàm?

Tiểu thê tử và phụ thân của Tiểu Khôi đi cùng nhau, chắc là tuyệt đối an toàn, nhưng nàng không ở bên cạnh, hắn sao có thể thật sự an tâm đây.

Khiến Nghiêm Di tức giận chính là, thê tử cứ như vậy tự quyết định, thậm chí cũng không bàn bạc với hắn chút nào.

Chờ hắn xách nàng về nhà, xem hắn xử lý nàng thế nào!

Nghiêm Di nhắm mắt lại, trong lòng tất cả đều là bóng dáng của Tần Du Du, hắn nên cột nàng bên người, để nàng lúc nào cũng ở trước mặt mình, như vậy nàng sẽ không đột nhiên biến mất nữa.

Mặc kệ trong lòng hắn buồn phiền, mất mát thế nào, ánh mặt trời vẫn đúng giờ mọc lên, tỏa sáng.

Giờ hẹn vừa đến, tất cả cửa thành Thôi Tuyết đều mở ra, quan tướng thủ thành ra lệnh một tiếng, quan binh Li quốc cởi giáp trụ xuống, đao thương, binh khí trên tay từ trên đầu tường bỏ xuống.

Cảm xúc khuất phục, đau buồn bên phía Li quốc rõ ràng khác biệt, Bên phía Nguyệt quốc ngoài trừ Nghiêm Di đứng trên chỗ cao nhất vì thê tử mất tích mà

https://thuviensach.vn

mặt băng sơn cứng ngắc, còn lại hơn mười vạn quan tướng, quân sĩ trên dưới mỗi người đều nhuộm màu vui mừng.

Tuy tất cả mọi người từng nghĩ tới trước tết năm nay có lẽ có thể đánh chiếm thành Thôi Tuyết, nhưng bọn họ tuyệt đối không ngờ lại quá sớm như vậy.

Tất cả quân sĩ đợi ở thành Thôi Tuyết buông bỏ giáp, vũ khí xong, cờ đại diện hoàng thất và quân đội khác trên thành cũng bị thu hồi toàn bộ. Vua Li quốc đưa thái tử và thành viên quan trọng trong hoàng tộc với các quan viên văn võ trên tứ phẩm, nâng tay dâng ngọc tỷ truyền quốc đi bộ ra khỏi thành, đi đến phía trước đại quân Nguyệt quốc.

Nghiêm Di dưới sự vậy quanh của đa số quan viên Nguyệt quốc nhận lấy ngọc tỷ, nhận lấy thư đầu hàng, sau đó tuyên đọc thánh chỉ.

Thánh chỉ này mang danh nghĩa Nghiêm Sư ban ra, trên thực tế chút thời gian này không kịp trở về xin chỉ thị và thánh chỉ của Nghiêm Sư đưa tới, là sau khi nhận được tin tức bên phía Li quốc đầu hàng, Nghiêm Di và thuộc hạ mưu sĩ thân tín và Lương Lệnh suốt đêm soạn ra.

Thánh chỉ cùng ngự ấn cũng có sẵn, trước lúc Nghiêm Di rời khỏi thành Tử Dạ đến tiếp nhận đại quân, đã từ chỗ Nghiêm Sư chuẩn bị vài thánh chỉ trắng có ngự ấn sẵn, để khi hắn lâm trận ứng biến không cần phải ngươi đi tới đi lui về thành Tử Dạ xin thánh chỉ.

Giải thích với bên ngoài là hoàng đế bệ hạ Nguyệt quốc mưu kế như thần, đã sớm dự đoán được Li quốc sẽ đầu hàng, nên ngay cả thánh chỉ cũng chuẩn bị trước xong cả.

Mặc kệ bên dưới những người đó có tin tưởng hay không, tất cả mọi ngươi sẽ không ở sau lưng có lòng nghi ngờ thánh chỉ Nghiêm Di đưa ra là giả, truy cứu vấn đề nghiêm trọng.

Hoàng đế Li quốc đưa thành viên hoàng gia Hạ thị và văn võ đại thần quỳ tiếp thánh chỉ, trong đám người không ít người vẻ mặt rối rắm, khuất phục, cũng có mấy người run rẩy, yên lặng rơi lệ, nhưng ngược lại hoàng đế Li quốc mặc long bào hắn phải cảm thấy xấu hổ vô cùng nhất lại vô cùng bình tĩnh, thậm chí vẻ mặt nịnh nọt lấy lòng, quỳ còn chỉnh tề hơn.

https://thuviensach.vn

Chương 206: Con thỏ rất xinh đẹp, rất hung bạo

Bên phía Nguyệt quốc trong lòng rất nhiều người thấy khinh thường vô liêm sĩ, gặp tên hoàng đế không da, không mặt mũi, hoang dâm vô đạo như vậy, chưa mất nước quả thật không có thiên lý mà.

Trong lòng hoàng đế Li quốc lại không hề nghĩ vậy, dù sao hoàng thất Hạ thị chưa từng thật sự nắm giữ hoàng quyền, đầu hàng hay không với ông ta mà nói là về sau có ngồi long ỷ hay không, mặc hay không mặc long bào có gì khác nhau, an tâm bình yên làm tước gia có cái gì không tốt, còn không cần lên triều nữa chứ.

Nhiều lắm là quỳ dập đầu với họ Nghiêm thôi, còn hơn những năm gần đây chịu tra tấn dưới tay đứa con thứ bảy Hạ Hi Triều, thế này không đáng kể chút nào.

Nội dung thánh chỉ do Nghiêm Di và mưu sĩ thuộc hạ lập ra rất đơn giản, ngoại trừ một đống từ ngữ trau chuốt, hoa lệ ra, ý tứ đơn giản là tiếp nhận sự đầu hàng của hoàng thất Hạ thị, toàn Li quốc nhập vào Nguyệt quốc, trở thành lãnh thổ của Nguyệt quốc, chịu sự quản lý của hoàng tộc Nghiêm thị. Phong cho hoàng đế Li quốc làm "An Thuận Bá" của Nguyệt quốc, thành viên dòng chính hoàng tộc Hạ thị lập tức khởi hành đến thành Tử Dạ để khấu tạ thánh ân.

Thánh chỉ tuyên đọc xong, lập tức có thái giám bưng khây chứa phục sức của quý tộc chức vị Bá của Nguyệt quốc lên, đổi phục sức trên người của hoàng đế cho tới hoàng tử, hoàng tôn Li quốc ngay tại chỗ.

Mọi người Li quốc vì vậy mà vô cùng đau đớn.

Quan viên hôm nay ra trình diện đều muốn quy phục Nguyệt quốc, một số ít quan viên khác tính tình trung thành, khí khái đã từ quan thoái ẩn, hoặc dứt khoát tự tử hy sinh cho tổ quốc cũng không chịu đến, cho nên không khí mặc dù có chút xuống thấp, nhưng quá trình vẫn khá thuận lợi.

Bên phía Nguyệt quốc phát hiện trong thành viên hoàng tộc Hạ thị thiếu cửu hoàng tử, qua tra hỏi phát hiện người này thế nhưng đã thần bí mất tích hơn một tháng rồi!

https://thuviensach.vn

Nói cách khác sau khi Phụng Thần giáo gặp chuyện không hay ở núi Thốc Thủy hắn ta liền mất tích, mà thám tử Nguyệt quốc phái ra trú ẩn ở thành Thôi Tuyết và quan viên Li quốc làm cơ sở ngầm cho Nguyệt quốc thế nhưng cũng không phát hiện!

Cửu hoàng tử này không thường để lộ bản thân, không ngờ vừa thấy tình thế không tốt, chạy trốn lại nhanh, dứt khoát, gọn gàng như vậy.

Với thanh danh của hắn ta trong hoàng thất Hạ thị lại là hoàng tử chưa từng được người coi trọng, sau khi đầu hàng Nguyệt quốc vốn dĩ không có người cố ý đối phó hắn ta, hoàn toàn có thể làm người phú quý, rảnh rỗi. Ngược lại hắn ta một mình lẩn trốn sẽ chuốc lấy sự nghi ngờ, đuổi bắt của Nguyệt quốc.

Nếu nói vị cửu hoàng tử này không có âm mưu gì, ngay cả người Li quốc cũng không tin.

Nghiêm Di biết tin này, chỉ thản nhiên gật gật đầu, cũng không đặc biệt để ý tới. Nếu cửu hoàng tử này không muốn chịu nhục, bị nhốt, tình nguyện làm người bình thường, thế đương nhiên không có gì phải lo.

Nếu hắn ta thật sự có âm mưu, thế sẽ lộ diện thôi, đến lúc đó đối phó hắn ta cũng chưa muộn.

Thành viên hoàng tộc Li quốc quy hàng có người chuyên trách trông giữ, Nghiêm Di tự mình dẫn quân tiên phong về phía thành Thôi Tuyết.

Đi dần tới gần thành lâu cao nhất. Nhớ tới nghiệp lớn thống nhất thiên hạ của Nghiêm thị nhiều năm qua như vậy, rốt cuộc hôm nay mở ra chương mới, trong lòng Nghiêm Di hào hùng, cao ngất.

Thiên hạ này còn có mười một nước lớn nhỏ khác, nhưng kẻ địch mạnh nhất, lớn nhất đã qua, hắn tin rằng khoảng cách cuối cùng thật sự thống nhất thiên hạ cũng sẽ không quá xa.

Trong thành Thôi Tuyết, trong một tòa tiểu lâu không dễ phát hiện, đứng hai nam tử một già một trẻ. Nam tử trẻ tuổi đó khuôn mặt như ngọc, một thân áo trắng, rõ ràng chính là Phong Quy Vân.

Nam tử lớn tuổi đó thật ra cũng không thật sự già lắm, chẳng qua là trong lòng tích tụ nhiều năm, khiến nhìn qua lớn hơn mười tuổi so với người cùng lứa,

https://thuviensach.vn

ông ta tóc hoa râm, Phong Quy Vân có khuôn mặt, hình dáng rất giống ông ta, chỉ là đuôi lông mày, khóe mắt có rất nhiều nếp nhăn hơn.

Bọn họ đang ở tiểu lâu có vị trí tốt nhất. Tử cửa sổ nhìn ra ngoài đúng lúc có thể nhìn thấy đại lộ ở cửa thành, Nghiêm Di dẫn người ngựa vừa mới đi qua đường lớn, đang đi về phía hoàng cung trong thành Thôi Tuyết.

"Con nói Du Du, con bé bình an vô sự, con bé đâu?"

Ông lão nhìn rõ ràng đau khổ. Đội ngũ phía trước chỉ có một mình Nghiêm Di, cũng không có Tần Du Du vương phi của hắn.

Bình thường mà nói, trường hợp này cho dù là vương phi, quý phi cũng không có tư cách xuất hiện, nhưng Tần Du Du không giống thế. Ai ai cũng biết nàng làm ra đại pháo thánh tổ là vũ khí quan trọng khiến Li quốc diệt vong, nói là công thần bậc nhất cũng không sai. Nàng hoàn toàn có tư cách cùng Nghiêm Di vào thành.

Trên thực tế nếu không phải đêm qua Tần Du Du bỗng nhiên mất tích, Nghiêm Di thật sự có dự định đưa nàng cùng vào thành, tiếp nhận hoàng cung.

"Có lẽ nàng không thích tình cảnh này cho nên không tới, nàng đúng là ở bên cạnh Nghiêm Di, một tháng trước thủ hạ của con xa xa thấy nàng và Nghiêm Di xuất hiện ở thành Cửu Nhật. Một đường mà đi đến đây, không ít người đều nhìn thấy nàng ở trong quân doanh với Nghiêm Di cùng vào cùng ra, tuyệt đối không thể giả. Cha, hay hiện tại ngay cả cha cũng không tin con?" Phong Quy Vân cười khổ nói.

Ông lão đúng là phụ thân của Phong Quy Vân, Phong Xáo Trúc, ông ta nghiêng đầu hơi tức giận trừng mắt nhìn Phong Quy Vân một cái, sau đó ngẫm lại chuyện cũ, ảm đạm nói: "Là kẻ làm cha là ta vô dụng, ông nội, bà nội con trước khi chết vẫn dặn dò ta phải bảo vệ Dao Cơ thật tốt, kết quả muội ấy che chở ta còn nhiều hơn, muội ấy thật sự đã xảy ra chuyện, ta một chút biện pháp cũng không có, ngay cả muội ấy sống hay chết cũng không biết. Hiện giờ lại mệt cho ngươi, vì người cha không nên thân là ta bán đứng Du Du, nếu con bé có chuyện gì, ta sau này xuống suối vàng còn có mặt mũi nào gặp cha mẹ và Dao Cơ đây?"

Những năm gần đây Phong Xáo Trúc bị áy náy, hối hận, oán hận lặp lại tra tấn, người còn chưa tới năm mươi, nhìn qua dáng vẻ lại già nua, mệt mỏi, còn già

https://thuviensach.vn

nua hơn cả ông lão sáu mươi, nếu không phải trên người ông ta có chút tu vi, e rằng đã sớm chống đỡ không nổi nữa.

"Con đi dò hỏi rõ ràng tung tích của Du Du, ta muốn gặp con bé." Phong Xáo Trúc chỉ còn một tâm nguyện, là nhìn thấy nữ nhi của muội muội Phong Dao Cơ bình an vô sự.

Phong Quy Vân cười khổ một tiếng nói: "Dạ."

Lúc này đây, Tần Du Du đang ngơ ngác nhìn rừng cây cổ xưa nối liền trước núi che cả bầu trời, có chút giống như không tin vào tai mình: "Núi Hoành Vân?! Nơi này chính là núi Hoành Vân?! Chúng ta chỉ mới đi hơn nửa ngày thôi mà."

Từ nửa đêm hơm qua nàng với thanh niên mặc áo đen rời khỏi quân doanh ngoài thành Thôi Tuyết, đến bây giờ mặt trời vừa mới bắt đầu ngã về tây, thật ra vừa qua nửa ngày thôi.

Thành Thôi Tuyết cách núi Hoành Vân, dựa theo lộ trình xe ngựa bình thường tính toán, ít nhất phải hơn một tháng, mà phụ thân Tiểu Khôi mang theo nàng thế nhưng nửa ngày là tới?!

Thanh niên mặc đồ đen cười cười nói: "Nếu không phải mang theo ngươi, ta cùng lắm một canh giờ đã đến. Lộ trình ngắn thế này tính là gì?"

Hắn ta không hề nói quá sự thật, nếu không phải lo ngại thân thể người phàm của Tần Du Du, khả năng chịu đựng có hạn, hắn ta không cần bay chậm như vậy.

Đây là thực lực của mãnh thú thượng cổ sao? Quả nhiên không phải sinh vật ở nhân gian có thể bằng được.

"Đi thôi, 'Hoa Thiên phạn cửu thiều' chắc sắp nở rồi." Thanh niên mặc đồ đen mang Tần Du Du đi sau vào trong núi Hoành Vân.

"Hoa Thiên phạn cửu thiều" Tần Du Du cho tới bây giờ chưa từng nghe qua loại linh hoa này.

"Ừ, thật không ngờ ở nhân gian thế nhưng có loại linh hoa này, vốn ta nghĩ phải ở yêu giới, tiên giới, nơi linh khí tràn đầy mới có. Ta đang muốn tìm loại nào có thể trong khoảng thời gian ngắn tăng tu vi cho ngươi, kết quả khiến ta phát hiện ra nơi này." Thanh niên mặc áo đen nghĩ đến vấn đề của Tiểu Khôi rất nhanh có thể giải quyết, tâm tình vô cùng tốt.

https://thuviensach.vn

"Hắc thúc thúc, người lúc trước nói người chỉ có thể giúp Tiểu Khôi lúc này thôi... Ngươi không định ở lại cùng nó sao?" Tần Du Du hỏi.

"Ngươi gọi ta là gì?" Tươi cười trên mặt thanh niên mặc áo đen cứng đờ.

"Hắc thúc thúc, ấy... Ta nên gọi người là gì?" Tần Du Du nói.

Nàng không biết bộ tộc ác thú họ gì, thấy hắn ta mặc một thân đồ đen nên gọi hắn ta là "Hắc thúc thúc", có vấn đề gì sao?

Thanh niên mặc áo đen tuy nhìn tuổi không hơn Nghiêm Di là bao, nhưng hắn ta là phụ thân của Tiểu Khôi, vậy xem như là trưởng bối của mình. Chân thân của hắn ta là ác thú mãnh thú thượng cổ, nói không chừng tuổi thật đáng làm tổ tông của nàng luôn ấy chứ, hay là hắn ta cảm thấy mình gọi hắn ta là thúc thúc chưa đủ tôn trọng?

Thanh niên mặc áo đen rối rắm một lát nói: "Ngươi vẫn nên gọi tên ta đi, ta gọi là Yếm Huyền."

"À." Tần Du Du bừng tỉnh hiểu ra, thì ra người ta tuy rằng đen, nhưng thích biểu đạt văn nhã, cho nên tên là Huyền, hơn nữa thật ra là để ý nàng xem hắn ta già.

Nói vậy tính cách vị "Hắc thúc thúc" một chút cũng không hung ác, thật nghĩ không ra hắn ta chính là mãnh thú thượng cổ, nhưng với huyết thống mãnh thú Tiểu Khôi cũng có, nhưng tính cách chỉ có chút điêu ngoa, cũng không hề hung ác.

Yểm Huyền nhớ tới vấn đề của Tần Du Du, than nhẹ một tiếng nói: "Thật ra ta với Tiểu Khôi đều không nên xuất hiện ở nhân gian, đây là chuyện trái với thiên địa, tuy ta đã phong ấn đa số năng lực của mình, nhưng thời gian phong ấn này không lâu lắm, một khi ta khống chế không được nữa, hậu quả sẽ vô cùng đáng sợ, cho nên giải quyết chuyện của Tiểu Khôi xong, ta phải mau chóng quay trở về. Mẫu thân của Tiểu Khôi còn đang chờ ta."

Hắn ta nói đến thê tử của mình, vẻ mặt lại dịu dàng, Tần Du Du nghĩ, có thể khiến hắn ta yêu say đắm, bận lòng như thế nhất định là một mỹ nhân thỏ siêu cấp.

"Mẫu thân của Tiểu Khôi có phải rất đẹp hay không?" Tần Du Du nhịn không được hỏi, trong lòng thầm nghĩ sau khi Tiểu Khôi biến thành người, không

https://thuviensach.vn

biết có bộ dáng gì nữa? Mặc kệ là giống phụ thân hay giống mẫu thân, đều là một đại mỹ nữ.

"Ừ, rất đẹp." Yểm Huyền không biết nhớ tới cái gì, bổ sung một câu: "Hơn nữa rất hung bạo."

Hung bạo?! Mê tung tuyết thố, lại là một con thỏ... Hung bạo?!

Hơn nữa là ngay cả mãnh thú thượng cổ, trượng phu của nàng ấy cũng cảm thấy nàng ấy hung bạo?!

Tần Du Du có chút phản ứng không được.

Yểm Huyền than nhẹ một tiếng nói: "Máu huyết Hou mà Đại Chủy ăn, con Hou chết tiệt là bị nàng ấy xử lý."

Hou thích ăn rồng, nổi tiếng hung dữ, mạnh mẽ, là thần thú hung mãnh hơn cả rồng, lại bị một con Mê tung tuyết thố xử lý... Vậy quả thật rất bất ngờ! Chỉ con thỏ hung bạo mới có thể làm được.

"Nàng ấy chính là rất khoe tài." Giọng nói của Yểm Huyền trầm xuống, giống như nhớ tới chuyện không hay nào đó, không muốn tiếp tục đề tài này nữa.

Trong lòng Tần Du Du còn có rất nhiều chuyện về Tiểu Khôi muốn hỏi thêm, nhưng nhìn thấy bộ dáng này của Yểm Huyền, thì có chút không hỏi nổi nữa.

Dù sao bọn họ phải nghỉ ngơi trên núi Hoành Vân ba tháng, nàng sẽ từ từ hỏi cho rõ được thôi.

Nghĩ đến ý của Yểm Huyền là hắn ta rất nhanh phải rời đi, Tần Du Du không khỏi thờ dài.

"Làm sao vậy?" Yểm Huyền vừa từ trong ký ức phục hồi tinh thần lại, chợt nghe một tiếng thở dài của Tần Du Du, không khỏi thấy có chút kỳ quái, hắn ta nhớ rõ tiểu cô nương này tính tình vui mừng, sáng sủa, sao lại thở dài không lý do?

"Ta nghĩ đến cha của ta, ta cũng chưa gặp ông lần nào, không biết ông là người thế nào, có còn sống không." Tần Du Du nhìn về sâu trong núi Hoành Vân, tin tức sống chết của phụ thân có lẽ rất nhanh có thể biết, nàng đột nhiên có chút sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Chương 207: Kỳ hoa trong núi*

(*) Kỳ hoa: loài hoa đặc biệt, hiếm thấy

Núi Hoành Vân đối với những người khác, thậm chí yêu thú đều là nơi nguy hiểm, không tốt lành, nhưng đối với Yểm Huyền mà nói giống như vườn hoa sau nhà mình vậy, không hề có tí uy hiếp, thậm chí đi lại rất tự nhiên.

Hắn ta chỉ thoáng phóng ra một chút uy lực đè nén, yêu thú, dã thú trong phạm vi mười dặm đều không dám xuất hiện, mặc kệ là yêu thú cấp bao nhiêu cũng đều quá ư sợ hãi, không dám vượt qua Lôi Trì nửa bước. *(ý là không vượt qua giới hạn)*

Chúng nó trước mặt mãnh thú thượng cổ chỉ là một đàn kiến thôi, tuy chúng nó không biết vị "Đại vương" này không biết đột nhiên xuất hiện ở núi Hoành Vân là vì cái gì, nhưng chút uy lực đè nén khủng bố đã đủ khiến chúng nó biết vị "đại vương" này chúng nó không thể trêu vào, đụng phải chỉ có một con đường chết.

Tần Du Du đi theo bên cạnh hắn ta, rất nhanh đi lên một dãy núi, đất trước mặt đột nhiên thay đổi, lờ mờ có thể nhìn thấy một hố sâu đen ngòm không biết thông tới đâu.

Yểm Huyền cũng không chờ nàng nhìn rõ ràng, liền kéo nàng nhảy xuống.

Tuy cánh tay bị nắm chặt lấy, Tần Du Du cũng biết Yểm Huyền ở bên cạnh, nàng sẽ không sao cả, nhưng cứ như vậy đột nhiên nhảy từ chỗ cao xuống cái hố đen không đáy, loại cảm giác này vẫn khiến người ta sởn cả gai ốc.

Gió lớn thổi từ dưới lên, lướt qua làn da nàng, dây leo, cành cây trên vách núi rủ xuống đều bị Yểm Huyền đẩy ra trước, dần dần Tần Du Du không hề cảm thấy sợ hãi nữa, ngược lại sinh ra cảm giác kích thích, vui thú.

Đáng tiếc hố đen này không phải là thật sự không có đáy, rất nhanh bọn họ đã tới đáy vực.

Dưới chân là trầm tích cành khô lá héo không biết bao nhiêu năm rồi, hỗn hợp tích tụ trong vực thành bùn nhão, cảm giác dẫm đạp lên có chút thấy ghê tởm.

https://thuviensach.vn

Nhưng không khí trong hố lại tốt thần kỳ, thậm chí có mùi hương mê say khác tràn ngập.

Mùi hương đó mờ ảo, nhẹ nhàng, có chút giống như không có, nhưng hít vào mũi lại cảm thấy cả thân thể thư sướng. Không cần phải nói cũng biết mùi hương này nhất định không phải loại tiên thảo linh hoa bình thường.

"Mùi hương của Hoa Thiên phạn cửu thiều hít vào một chút có tác dụng rất lớn làm cường kiện kinh mạch, nhưng hít vào quá nhiều sẽ tổn hại căn cơ." Yểm Huyền giải thích nói.

"A?!" Tần Du Du sợ tới mức lập tức nín thở.

Lại nghe Yểm Huyền cười nói: "Đừng sợ, với tu vi hiện giờ của ngươi, liên tục ngửi ba ngày mới có thể có vấn đề."

Trong hang tối đen, Yểm Huyền đưa Tần Du Du vòng vèo mấy vòng. Trước mắt liền hiện ra một khoảng sáng rõ. Ánh sáng vốn từ hàng trăm viên dạ minh châu trên đỉnh, cả hang núi dài rộng gần mười trượng, ở giữa có vô số tinh thể xanh đậm kỳ lạ bảo vệ xung quanh, một đóa linh hoa duyên dáng yêu kiều nằm bên trong đó, cành lá của nó ngay cả đóa hoa cũng đều sáng ngời sắc hoàng kim, hình dạng trên đóa hoa giống hoa sơn trà, dưới ánh sáng của tinh thể nhìn qua giống như do ánh sáng hoàng kim tạo thành.

Ngay bên ngoài tinh thể màu xanh biếc, một con bạch hổ thật lớn bộ dáng trang nghiêm đang ngồi chồm hổm canh giữ bên cạnh, giống như đang hấp thu mùi hương của đóa hoa để tu luyện.

Bạch hổ nghe thấy tiếng động, nghiêng đầu nhìn thấy Yểm Huyền và Tần Du Du. Lập tức khôn ngoan phục tùng, cúi người hành lễ nói: "Bái kiến chủ nhân". "Ừ". Yểm Huyền tùy ý gật gật đầu, sau đó liền nói với Tần Du Du: "Đây là Hoa Thiên phạn cửu thiều, ngươi ở lại trong ngày 3 ngày. Ta sẽ đưa ngươi rời đi một lần, tổng cộng ở trong ngày nghỉ ngơi sáu mươi ngày, kinh mạch của ngươi hẳn là có thể đạt tiêu chuẩn võ thánh cấp mười tám."

"Đóa hoa này hóa ra lợi hại như vậy?!" Tần Du Du vô cùng bất ngờ, nàng đã phải ăn gần trăm viên Dịch Kinh Đan mới khiến kinh mạch từ cấp năm lên đến cấp chín. Mà đóa hoa này thế nhưng nghe nói có mấy chục ngày có thể khiến kinh mạch của nàng cứng cáp liên tục lên tới cấp mười tám?!

https://thuviensach.vn

Trình tự tu luyện càng cao, sự khác biệt về độ cứng cáp của kinh mạch càng lớn, từ cấp chín đến cấp mười tám, còn khó hơn lúc trước từ cấp năm lên cấp chín, khó khăn hơn trăm lần luôn đó.

"Đóa hoa này vốn không nên xuất hiện ở nhân gian, xem như có cơ duyên rồi. Ngươi cứ an tâm ở trong này đi, thức ăn ta sẽ đúng giờ đưa tới. Nơi này cái gì cũng tốt, chỉ là có hơi buồn thôi." Yểm Huyền có chút áy náy cười khổ nói. Tần Du Du ở chỗ ngày không khác gì ngồi tù cả.

"Không sao, dù sao cũng không phải quá lâu." Trên tay nàng có nhẫn do Giang Như Luyện đưa cho Nghiêm Di, bên trong không hề ít bản vẽ cơ quan, cũng đủ để nàng giải buồn.

Trong núi không trời không trăng, Tần Du Du ngoại trừ ăn ngủ, nghiên cứu bản vẽ cơ quan, đôi khi cùng nói chuyện với bạch hổ và Yểm Huyền.

Đóa hoa Thiên Phạn Cửu Thiều này thật ra là do bạch hổ phát hiện ra trước. Nó và yêu thú gần đó tranh cướp địa bàn, kết quả lọt vào mưu kế, từ cái hố trên đỉnh núi kia rớt thẳng xuống, vận may tốt được dây leo trong hang cuốn lấy nên không ngã chết, sau này lại phát hiện thấy đóa hoa Thiên Phạn Cửu Thiều này.

Nó vốn muốn ăn đóa hoa này luôn, kết quả mới đụng tới tinh thể màu xanh đậm xung quanh linh hoa, liền toàn thân đau nhức giống như bị kim đâm, thử vài lần đều như thế, chỉ có thể hết hy vọng.

Theo cách nói của Yểm Huyền, tinh thể này cấp bậc rất cao, chưa bỏ xác phàm mà đụng vào sẽ chịu không nổi, hoa Thiên Phạn Cửu Thiều vốn là loài hoa chỉ sinh trưởng ở yêu giới, thiên giới, hắn cũng không hiểu vì sao nhân gian thế mà cũng có.

Bạch hổ không ăn được hoa Thiên Phạn Cửu Thiều, lại vì hít vào mùi hoa mà rất nhanh khôi phục vết thương, dựa vào dây leo trên vách vực rốt cuộc ra ngoài được.

Mùi hoa và mùi tinh thể lây dính trên người nó bị Yểm Huyền phát hiện, thế mới biết trong lòng ngọn núi có động tiên này.

Bạch hổ được Yểm Huyền chỉ điểm, tu luyện tiến triển cực nhanh, cam tâm tình nguyện ở trong này giúp hắn ta bảo vệ linh hoa, nghe hắn ta ra lệnh.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du cũng nói chuyện cha mẹ mình cho Yểm Huyền biết, Yểm Huyền sờ sờ đầu nàng nói: "Tới hết ngày mai, ngươi đã ở đây ba ngày rồi, cần rời đi một ngày, ta đưa ngươi đi tới gần tổng bộ Quỷ tam đài Kim thị gì đó xem sao."

"Tốt quá!" Tần Du Du rất vui mừng, vốn nàng còn lo tìm kiếm chỗ của Kim thị trong vùng núi non của núi Hoành Vân sẽ rất khó khăn, rất tốn sức, có Yểm Huyền là nhân vật lợi hại như vậy, liền biến thành giống như ăn cơm, uống nước thôi.

Yểm Huyền cười khổ nói: "Giúp ngươi tìm nơi đó không khó, nhưng ta không tiện xuất hiện trước mặt người khác, cũng không thể nhúng tay vào chuyện ở nhân gian, muốn tìm tin tức của phụ thân ngươi, còn phải dựa vào chính ngươi thôi."

"Không sao, Kim thị sẽ không có mấy người quá lợi hại, cơ quan ám khí trong tay ta hẳn là đủ đối phó rồi." Nàng hiện giờ nói thế nào cũng là võ tôn cấp chín, mang theo cơ quan ám khí thì đối phó võ thánh cấp mười lăm cũng không vấn đề gì.

Hơn nữa nàng chỉ đi tìm tung tích của phụ thân, cũng không phải muốn đánh nhau với người Kim thị, nếu bị phát hiện thân phận, thì thẳng thắng nói hết cũng được, người của Kim thị không đến mức xuống tay đối phó nàng đâu.

Nàng nói thế nào cũng là thê tử của Nghiêm Di, là vương phi Thánh bình Thân vương, người Kim thị có điên mới có thể gây bất lợi cho nàng.

Nàng không có chọn trực tiếp đến cửa thăm hỏi, cũng không muốn người Kim thị vì thân phận của nàng mà nảy sinh tâm tư khác gì, cảm giác của nàng với Kim thị rất xa lạ, cũng không có cảm giác thân thiết nhiều lắm, cũng không biết nên đối mặt với những người thân này thế nào.

Hôm sau, Yểm Huyền quả nhiên đưa Tần Du Du ra hỏi vực, tùy tay bắt lấy mấy con yêu cầm , không cần tốn nhiều công sức tìm ra vị trí chính xác của Quỷ tam đài Kim thị.

Chương 208: Tuyệt cốc tìm cha

(Tuyệt cốc: Khe/hang cách biệt với bên ngoài)

https://thuviensach.vn

Nếu không phải có sự giúp đỡ của Yểm Huyền, chỉ dựa vào tự mình tìm, Tần Du Du đoán chừng phải tốn mấy năm mới có thể tìm thấy vị trí cụ thể của Quỷ tam đài Kim thị, điều kiện tiên quyết là trong mấy năm đó nàng phúc lớn mạng lớn, không gặp phải yêu thú lợi hại nào.

Lão trạch của Quỹ tam đài Kim thị ở bên trong một tuyệt cốc, xung quanh gần đó trong phạm vi hơn mười dặm là rừng rậm, bên trong rừng đầy trùng độc, khí độc hoành hành, hơn nữa phía trên cốc vì có địa thế ba đỉnh nhọn đặc biệt, khiến hàng năm gió lớn thổi mạnh, âm thanh như có trăm quỷ đang kêu khóc, trong gió lớn cuốn theo cát bụi, đá vụn, gió thổi rất cao, ngay cả yêu cầm bay gần đó cũng phải lo lắng giữ mạng.

Tên Quỷ tam đài đúng là từ ba đỉnh nhọn kỳ lạ này.

Tiến vào tuyệt cốc chỉ có một con đường đá nhỏ hẹp, người của Kim thị lợi dụng địa thế thêm xây rất vô số cơ quan, ngay cả thiên quân vạn mã đánh giết, đối mặt với địa hình hiểm yếu như thế cũng chỉ có thể không làm gì được.

Yểm Huyền và Tần Du Du dạo quanh tuyệt cốc một vòng, trên mặt chầm chậm lộ ra vẻ nghi ngờ: "Bên trong Quỷ tam đài này có chút kỳ lạ."

"Như thế nào?" Tần Du Du ngạc nhiên nói.

"Nơi này vô cùng tốt, lại ở trong núi Hoành Vân, lẽ ra một vài yêu thú cấp bậc cao rất muốn cướp làm sào huyệt, động phủ, nhưng ngươi nói người Kim thị đang ẩn cư ở đây ít nhất mấy trăm năm rồi, ngươi không thấy kỳ quái bọn họ làm thế nào bảo vệ địa bàn sao?" Yểm Huyền chỉ chỉ về phía sơn cốc nói.

Kim thị dựa vào gì có thể bình yên ẩn cư trong nơi cực kỳ hung ác núi Hoành Vân như vậy, đối với người bên ngoài mà nói đây vẫn là bí mật, Tần Du Du đương nhiên cũng tò mò.

Yểm Huyền cũng không thừa nước đục thả câu, trực tiếp nói ra đáp án: "Dưới ngọn núi này chôn xác một thần thú thượng cổ, có thể sơn cốc này chính là sào huyệt của nó khi còn sống. Nó tuy đã chết nhiều năm nhưng uy thế vẫn còn đó, yêu thú, dã thú về mặt linh giác trời sinh mạnh mẽ hơn loài người nhiều, cho nên để cho người Kim thị chiếm tiện nghi rồi."

"Núi Hoành Vân sơn thật thú vị, có mấy thứ nhân gian không nên xuất hiện." Yểm Huyền tấm tắc một tiếng nói.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du đang muốn nói gì đó, Yểm Huyền bên cạnh bỗng búng đầu ngón tay. Nàng cảm giác được cả người giống như chỉ một thoáng bị cái chụp vô hình bao lại.

Yểm Huyền nghiêng đầu nghe xong một lát, bỗng nhiên nói: "Có người ngoài có ý định đánh vào địa bàn của Kim gia."

Tay hắn ta tùy tiện làm dấu phép, Tần Du Du chợt nghe thấy tiếng vài nam tử nói chuyện, gần bên giống như người nói chuyện đang ở ngay trước mặt mình vậy.

"Trở về đi, người của Kim gia đã ở đây nhiều năm, còn không biết có thủ đoạn kỳ quái nào, chúng ta vẫn nên cẩn thận là hơn."

"Cửu hoàng tử thật bản lĩnh cao cường, thế mà ngay cả đường đi, bản vẽ cơ quan vào Quỷ tam đài cũng có thể tới tay, hắc hắc. Địa bàn Kim gia này quả thật làm người ta trông thấy mà thèm."

"Nói làm chi, nếu không phải chủ nhân tin lầm Phụng Thần giáo, cũng không hoàn toàn đắc tội với Nguyệt quốc, rơi vào tình cảnh này."

"Ai biết Phụng Thần giáo nói diệt liền diệt? Ngay cả tung tích đám người Giang Như Luyện cũng không rõ, thật giận mà!"

"Lúc này nói thế còn có ích gì? Chỉ cần cướp được địa bàn của Kim gia vào tay. Nơi này núi cao hoàng đế xa, Nghiêm Di bận biệu với cục diện rối rắm ở Li quốc, đúng lúc sẽ không tới đây, chờ chúng ta có được địa bàn của Kim gia, hắn muốn đối phó chúng ta cũng khó."

Mấy người đó vốn không biết có người không cần tới gần cũng có thể nghe rõ lời bọn họ nói, không dè chừng gì mà bàn bạc một lúc mới dần đi xa.

Theo lời bọn họ nói, không khó đoán những người này đều là đứng về phía Li quốc, Phụng Thần giáo. Cửu hoàng tử đó rất có thể là hoàng tử Hạ gia của Li quốc, kết quả vì Li quốc và Phụng Thần giáo liên tiếp bại vong, bọn họ sợ bị Nguyệt quốc trả thù, vì thế muốn cướp địa bàn Kim thị để tránh tai họa.

Những năm gần đây Kim thị nhân tài suy bại. Bảo vệ cho tuyệt cốc Quỷ tam đài này hoàn toàn dựa vào cơ quan ám khí sắc bén, nếu gặp phải cao thủ chân chính liều lĩnh gây khó dễ cho bọn họ, thế bọn họ phiền toái lớn rồi.

https://thuviensach.vn

Bảo vật trấn giữ "Thiên cương tinh vực" của Kim thị nổi tiếng mấy trăm năm, không ngừng một lần diệt trừ ý đồ xâm lấn Quỷ tam đài của cao thủ ở ngay trong cốc. Nhưng bây giờ còn có thể phát huy tất cả uy lực hay không cũng khó mà nói được.

Cơ quan dù cho có chế tạo từ kim thiết, năm tháng qua đi cho dù có bảo dưỡng như thế nào cũng sẽ bị ăn mòn, hư tổn. Cao thủ cơ quan của Kim thị có thể đủ sức tu sửa, giữ gìn vũ khí lợi hại này thật tốt hay không. Chỉ có trời mới biết.

"Ngươi muốn đi giải quyết bọn họ hay là tiến vào trong cốc nhìn xem?" Yểm Huyền hỏi. Người khác nếu không làm kinh động đến người Kim thị mà lẻn vào được trong cốc hoàn toàn không thể nào, nhưng hắn ta không khó làm được.

Tần Du Du nghĩ nghĩ nói: "Ta đi vào nhìn xem trước, nghe giọng điệu của những người đó, hình như không định lập tức ra tay đâu. Ta vào xem, nếu cần liền để thư lại nhắc nhở bọn họ (Kim thị) một chút."

Yểm Huyền không có ý kiến, chỉ chỉ cửa cốc nhỏ hẹp duy nhất, mỉm cười nói: "Ngươi trực tiếp đi vào là được, trong ba mươi lần hít thở, bọn họ sẽ không động đậy được. Sau khi vào cốc, tự mình tất cả phải cẩn thận, nếu thật sự gặp nguy hiểm thì bóp nát viên tinh thạch ta đưa cho ngươi. Ngày mai ta tới đón ngươi."

"Đã biết, cám ơn người." Tần Du Du không dám kéo dài, xoay người đi về phía cổng đá.

Một đường đi vào quả nhiên im lặng lạ thường, thậm chí nàng đi vào trong cốc nhìn thấy mấy đệ tử phụ trách bảo vệ đường đi, bọn họ vẫn duy trì động tác vốn có không hề có phản ứng.

Tình cảnh giống vậy Tần Du Du đã sớm gặp qua, biết những người này đều là bị phép định thân của Yểm Huyền khống chế, nàng nhớ kỹ thời hạn ba mươi lần hít thở, nhìn đúng vị trí nhanh như chớp chạy đến một góc khuất gần đó núp vào.

Rất nhanh sự yên lặng gần đó bị một tiếng động phá vỡ, Tần Du Du biết thời hạn phép định thân đã qua. Sơn cốc này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, nàng phải đổi thân phận khác mới ở trong cốc chầm chậm tìm người được.

https://thuviensach.vn

Nàng thật cẩn thận hướng đến trung tâm đại trạch Kim thị trong sơn cốc mà đi.

Đi được một đoạn, phía trước truyền đến tiếng người, một nam một nữ đang đứng nói chuyện ở phía trước, phía sau bọn họ là một tiểu nha hoàn đang đứng.

Một nam một nữ này đang bàn bạc chuyện chế tác cơ quan, nữ tử đột nhiên liếc nhìn nha hoàn đằng sau một cái nói: "Ở đây không có chuyện của ngươi, ngươi về trước đi."

"Dạ!" Tiểu nha hoàn hành lễ xoay người rời đi. Trong lòng Tần Du Du vừa động, không chút tiếng động đi theo, thân hình tiểu nha hoàn không khác nàng lắm, đúng lúc có thể mượn thân phận của nàng ta một chút, thuận tiện hỏi chút tình hình trong sơn cốc.

Nàng đi theo nha hoàn đó đến chỗ tối, đột nhiên ra tay giữ nàng ta lại, sau đó cởi áo khoác của nàng ta thay cho mình, nhìn miêu tả khuôn mặt một chút, rất nhanh liền biến thành bộ dáng giống hệt tiểu nha hoàn đó.

Nàng lúc theo Nghiêm Di có học một chút sơ sơ về thuật Khiêu hồn đoạt phách, tuy nàng không thể khiến người sống biến thành con rối của mình, nhưng muốn khiến nha hoàn này trong vô thức nói ra hết cũng không vấn đề gì.

Theo trả lời của nha hoàn này, nàng biết sơ sơ tình trạng trong sơn cốc. Truyền nhân dòng chính của Kim thị và nhân vật quan trọng ở trong lão trạch ở trung tâm sơn cốc, xung quanh lão trạch chính là nơi ở của những người khác trong Kim thị, thân phận càng cao càng ở gần lão trạch, một vài đệ tử không quan trọng trong tộc đều ở bên ngoài.

Kim Thắng Thường nàng ta chưa nghe qua bao giờ, nhưng chữ đệm là "Thắng" chắc chính là truyền nhân bảy mươi ba phòng thứ tám.

Chương 209: Cha con gặp nhau

Tần Du Du không ngờ vừa hỏi liền hỏi ra manh mối ngay.

Theo lời Phương Thảo (nha hoàn bị Du Du bắt được) thì phòng thứ tám này sớm đã suy thoái nhiều năm rồi, con nối dõi ít ỏi, ở góc tây bắc xa xa chủ trạch,

https://thuviensach.vn

hiện giờ truyền cho hai bé trai đời thứ bảy mươi bốn chỉ mới vài tuổi, phụ thân bọn họ tên là Kim Thắng Dị, từng là đệ tử tinh anh rất có tiếng nói trong tộc, vốn được người trong tộc kỳ vọng rất lớn, kết quả năm năm trước vì thí nghiệm ám khí ngoài ý muốn bị trọng thương không trị khỏi phải bỏ mình.

Tiểu nha hoàn này sở dĩ biết truyền nhân đời thứ bảy mươi ba phòng thứ tám của Kim thị tên đệm là chữ "Thắng" là vì Kim Thắng Dị từng nổi danh rất lớn ở Quỷ tam đài, tộc trưởng mấy lần đích thân nói muốn cho hắn ta làm chủ trạch, đều bị hắn ta lấy lý do thích thanh tĩnh, tiện chăm sóc già trẻ trong nhà mà từ chối.

Phương Thảo là nha hoàn của đại tiểu thư phòng thứ năm của Kim gia, phòng thứ năm trong tộc địa vị bình thường, toàn bộ dựa vào đại tiểu thư Kim gia có quan hệ thân thiết với nữ đệ tử thiên tài Kim Minh Xuân của Kim gia, mà bác ruột của Kim Minh Xuân đúng lúc chính là thê tử của Kim Thắng Dị, cho nên nha hoàn này mới nghe nói chuyện này.

Kim Thắng Thường, Kim Thắng Dị, nghe tên giống như huynh đệ, đáng tiếc Kim Thắng Dị đã chết. Tần Du Du lúc này hỏi rõ vị trí nơi ở của Kim Thắng Dị, sau đó định đi tìm hiểu.

Còn về Phương Thảo, Tần Du Du đưa nàng ta trở vè phòng của nàng ta ngủ một giấc, sau đó nàng ta tỉnh lại sẽ hoàn toàn quên mất chuyện trước đó đã xảy ra.

Dựa theo chỉ dẫn của Phương Thảo, Tần Du Du rất nhanh đi tới góc tây bắc sơn cốc, càng đi ra rìa sơn cốc, phòng ốc càng thấp bé, nhỏ hẹp, nàng hỏi thăm vài người, rốt cuộc tìm được chỗ ở của Kim Thắng Dị.

Kiến trúc trong sân gần đó đơn sơ, nhìn khá không tệ, hàng rào cao nửa người, ở giữa là phòng ở nhỏ tường trắng ngói xám, tuy không hoa lệ, khí thế, nhưng nhìn qua cũng xem như sạch sẽ, nhẹ nhàng, ngăn nắp.

Tần Du Du đang lo lắng hiện tại có nên lén vào, hoặc là chờ trời tối rồi tính, phía sau bỗng truyền đến tiếng cười đùa của trẻ nhỏ: "Mẹ, mẹ, chúng con đã trở lại!"

Quay lại. Hai bé trai chưa tới mười tuổi, đang sôi nổi chạy về phía này. Trong phòng nhỏ truyền đến tiếng trả lời của một phụ nhân ba mươi, vẫy tay với hai bé trai nói: "Nhanh đi rửa tay rửa mặt đi, toàn thân các con toàn mồ hôi này."

https://thuviensach.vn

Phụ nhân này tuy y phục đơn sơ, nhưng khí chất trên người vừa nhìn thấy sẽ không cho là xuất thân nhà nghèo hèn, cử chỉ đều ý vị tao nhã, khuôn mặt thanh tú đoan trang, càng nhìn càng cảm thấy bà ấy không nên xuất hiện tại nơi nghèo khó, thô kệch này.

Phụ nhân đó vừa ngẩng đầu nhìn thấy Tần Du Du đứng ở ngoài sân, có chút bất ngờ hỏi: "Ngươi là?"

Tần Du Du trên đường đã suy nghĩ một lý do giải thích: "Ta là nha hoàn Phương Thảo bên cạnh đại tiểu thư phòng thứ năm. Đại ca của ta lúc trước nhận ân huệ của thiếu gia Thắng Thường, trước đây lúc huynh ấy theo nhóm lão gia ra ngoài làm việc gặp phải chuyện không may, lúc đó đã nhờ người nhắn lại, muốn ta giúp huynh ấy tự mình đến cám ơn thiếu gia Thắng Thường."

Nô bộc trong Quỷ tam đài đều là mấy đời hầu hạ Kim thị, có thể đi theo người Kim thị ra ngoài đều là thân tín tin dùng. Quỷ tam đài gần như ngăn cách tin tức với bên ngoài, Tần Du Du bịa đặt chuyện xảy ra, trong sơn cốc không ai biết cả, cho nên nàng chỉ cần bịa không quá mức, những người bên ngòai cũng không xác định được lời nói dối của nàng.

Phụ nhân nghe nàng nhắc tới "thiếu gia Thắng Thường", sắc mặt hơi hơi thay đổi, cuối cùng bình tĩnh nói: "Huynh ấy bị thương nặng, những năm gần đây không dễ chịu lắm. Không tiện gặp khách, ngươi có lòng. Tâm ý của ca ca ngươi ta sẽ giúp ngươi truyền lời lại cho huynh ấy, ca ca ngươi tên là gì?"

Cha nàng thật sự còn sống! Tần Du Du gần như khống chế không được biểu cảm trên mặt, trời biết vừa rồi nàng chờ phụ nhân này trả lời có bao nhiêu căng thẳng. Rất sợ đối phương trả lời một câu: "Không có người này."

Nếu cha nàng thật sự bị thương nặng vẫn chưa khỏi, ngược lại có thể giải thích vì sao ông chưa bao giờ có ý định đi tìm mẹ con nàng.

Nhưng rốt cuộc ông bị thương nặng bao nhiêu? Tần Du Du cố gắng ngăn tâm trạng kích động, run giọng nói: "Ta, ta chỉ muốn giúp ca ca dập đầu trước thiếu gia Thắng Thường, giúp hoàn thành tâm nguyện của huynh ấy. Xin phu nhân thành toàn."

Phụ nhân vốn cảm thấy biểu hiện của nàng có chút kỳ quái, nhưng nghĩ nàng có thể là nhớ tới huynh trưởng mất sớm. Liền cũng trở lại bình thường.

https://thuviensach.vn

Bà ấy lo lắng một lát, rốt cuộc gật đầu nói: "Cũng được, ngươi theo ta vào, huynh ấy không chịu được quấy nhiễu, kích thích, ngươi gặp huynh ấy hoàn thành tâm nguyện xong liền về đi."

"Dạ!" Tần Du Du dùng sức gật đầu.

Phụ nhân vẫy tay cho nàng vào sân, nhưng không đưa nàng đi vào trong phòng, ngược lại đi vòng qua phòng đi ra nhà sau.

Nhà sau cũng là kiểu viện nhỏ, một nam tử mặc vải bố sam màu lam có lẽ khoảng ba mươi, bốn mươi tuổi đang ngồi ở một góc cầm dao nhỏ sáng như tuyết trong tay, đang khắc một khối gỗ chỉ lớn bằng bàn tay, hình như là điêu khắc hình người.

Ông ngồi ngay ngắn, hai tay ổn định có lực, nhìn sao cũng không giống bộ dáng bị thương nặng, Tần Du Du tâm loạn như ma, hay là cha nàng không phải ở trong viện này?

Phụ nhân đưa nàng tới trước mặt nam tử đó, nhỏ giọng nói: "Huynh ấy chính là người ngươi muốn gặp, huynh ấy nhiều năm trước bị thương nặng, đã nhìn không thấy, nghe không được nữa, đã quên tất cả chuyện trước đây rồi."

Giọng nói của bà ấy mang theo sự buồn bả, đau đớn nồng đậm, chẳng qua Tần Du Du cái gì cũng không nghe rõ nữa, nàng hoàn toàn ngây dại, qua một lúc lâu mới chầm chậm đi tới vài bước, thẫn thờ từ từ quỳ xuống trước mặt nam tử.

Nam tử đó hình như cảm giác được có người tới gần, động tác trên tay nừng lại, vội vàng giấu khối gỗ đang điêu khắc vào trong lòng, không tự giác ngẩng đầu lên.

Tần Du Du rốt cuộc thấy rõ khuôn mặt ông ấy, nếu không phải có mấy vết sẹo đan xen đó, ông ấy hẳn là nam tử rất đẹp, cho dù hiện tại khuôn mặt đã bị hủy, đôi ánh mắt thu thủy đó vẫn làm người khác động tâm, đáng tiếc ánh mắt xinh đẹp như thế lại không hề có tiêu cự, chỉ còn mờ mịt.

Nhìn không thấy, nghe không được, cũng quên tất cả chuyện trước đây?

Cho nên cũng quên mẫu thân nàng và nàng sao? Ông ấy có biết mẫu thân nàng đã vì ông ấy mà tự tử, thi thể không còn nữa không?

Trong lòng Tần Du Du đau đớn, tủi thân, bất tri bất giác nước mắt rơi như mưa, quỳ gối trước mặt Kim Thắng Thường khóc không thành tiếng.

https://thuviensach.vn

Một cái khăn tay trắng noãn đột nhiên xuất hiện trước mặt nàng, Tần Du Du hai mắt đẫm nước mơ hồ ngẩng đầu nhìn, phụ nhân đó đưa khăn cho nàng mang vẻ mặt đồng tình nhìn nàng.

"Có phải nhớ tới ca ca ngươi?"

Tần Du Du dùng sức gật đầu, nhận lấu khăn tay lau nước mắt trên mặt, nhìn thấy son phấn bị nước mắt rửa trôi trên khăn tay trắng noãn, mới nhớ tới trên mặt mình đang dịch dung giả dạng, lúc nãy khóc sợ bộ dáng không còn nguyên nữa.

Nàng nếu hiện tại lộ ra dấu vết, sẽ rất phiền toái. Chút lý trí còn lại nhắc nhở nàng phải nhân lúc phụ nhân này chưa phát hiện không ổn phải rời đi trước.

"Ta, ta thất thố. Phu nhân, khăn tay ta trở về giặt sạch trả lại người, cáo từ!" Tần Du Du vội vàng đáp trả mấy câu, xoay người dùng khăn tay ôm mặt bước nhanh rời đi.

Mơ hồ nghe thấy phía sau truyền đến tiếng phụ nhân thở dài.

Tần Du Du tìm một nơi yên lặng lau sạch mặt, Phương Thảo không có ở bên cạnh, nàng cũng không nhớ rõ bộ dáng của nàng ấy, dứt khoát không dịch dung nữa, chậm rãi chờ đêm lại trở lại trong viện nhìn xem.

https://thuviensach.vn

Chương 210: Bạc đầu bên nhau

Tần Du Du ngồi bên dòng suối trong sơn cốc một lúc lâu mới chầm chậm khôi phục bình tĩnh.

Nhớ tới vết thương trên mặt phụ thân, hình như là bị nhánh cây gì đó quẹt, nàng nhớ rõ trên núi Thốc Thủy, Giang Như Luyện từng kể lại cho nàng, ngày đó người của Phụng Thần giáo đang ở trên núi hoang tìm được cha mẹ nàng, lúc đó còn có một người trẻ tuổi đi theo bọn họ nữa.

Hai bên đánh nhau kịch liệt, mẹ nàng bị đánh ngất bắt đi, mà cha nàng cùng người trẻ tuổi đó lại trượt chân rơi xuống vách núi. Người của Phụng Thần giáo vốn định xuống núi xác nhận sống chết của bọn họ, Giang Như Luyện đuổi tới ngăn lại.

Giang Như Luyện âm thầm phái người xuống núi tìm, phát hiện hai người đều đại nạn không chết, chẳng qua Kim Thắng Thường bị thương, được người trẻ tuổi chỉ bị thương nhẹ đó đưa về Quỷ tam đài trên núi Hoành Vân.

Giang Như Luyện chỉ đồng ý với Phong Dao Cơ không làm bị thương Kim Thắng Thường, nhưng cũng không muốn cứu ông, giúp ông, cho nên chỉ buộc thuộc hạ của cha ông ấy không cần đuổi giết, không cần để ý tới việc này.

Tần Du Du thở dài, hôm nay gặp mặt, vết thương của cha e rằng không nhẹ, hơn nửa đa số chấn thương phần đầu, cho nên mới thành bộ dáng này.

Nàng cứ ngơ ngác ngồi đó như vậy, không biết lúc nào trời tối dần.

Dựa vào tu vi của Tần Du Du chỉ cần cẩn thận che giấu dấu vết, rất ít người trong Quỷ tam đài có thể phát hiện ra nàng, hơn nữa nơi nàng tới rất xa chủ trạch, gần đó đều là người Kim thị có chút tu vi bình thường thậm chí không hề có tu vi, chỉ cần cẩn thận, khả năng có thể bị phát hiện gần như không có.

Mắt thấy thời gian không còn nhiều, Tần Du Du theo đường cũ trở lại viện nhỏ đó, vòng qua phòng đi dạo một vòng, vểnh tai nghe động tĩnh bên trong, rất nhanh xác nhận tổng cộng có năm người --- ba mẹ con ban ngày gặp thêm phụ thân của mình và một cụ bà.

https://thuviensach.vn

Trong phòng chỉ có tiếng nói chuyện của hai người con trai, ngẫu nhiên nghe tiếng trả lời của phụ nhân đó một hai câu, Kim Thắng Thường vẫn ngồi ở gốc như trước, chuyên tâm điêu khắc khúc gỗ trên tay, trong phòng bên có tiếng hít thở mỏng manh.

Tần Du Du đang dựa vào tiếng hít thở đoán người trong phòng là một cụ bà, hơn nữa thân thể không khỏe lắm.

Nàng ngồi xổm xuống dưới cửa sổ lén nhìn tình cảnh trong phòng, hai bé trai ngồi dưới đèn luyện chữ. Mẫu thân của hai bé đang ngồi phía sau may y phục.

Nhìn màu sắc, độ lớn của y phục, chắc là một y phục nam tử trưởng thành. Phụ nhân may vô cùng nhập tâm, bên môi thậm chí ẩn ẩn mang vài tia ý cười.

Tần Du Du càng nhìn càng cảm thấy quỷ dị, bộ dáng này thật như là đang may y phục cho trượng phu, người yêu của mình, nhưng vị phụ nhân này chắc chắn là Kim Phù Sương, thê tử của nhị thúc Kim Thắng Dị của nàng mà?!

Nếu không phải biết điều này, Tần Du Du sẽ cảm thấy, bốn người trong phòng là một gia đình, hai vợ chồng cùng hai đứa con trai.

Kim Phù Sương rất nhanh ráp cổ áo vào thân, đứng lên nói với hai bé trai: "Không còn sớm nữa, các con nhanh đi ra sau tắm rửa sau đó đi ngủ đi."

Hai người con trai nghe lời đáp một tiếng. Sắp xếp lại giấy bút, nắm tay nhau ra phía sau viện.

Kim Phù Sương nhìn thấy hai bé rời đi xoay người nhìn về phía Kim Thắng Thường, chậm rãi đi tới.

Kim Thắng Thường cảm giác được có người phía trước, dừng động tác trên tay lại, Kim Phù Sương lúc này mới đưa tay vỗ vỗ vai của ông, sau đó gở dao nhỏ trên tay phải ông, đặt sang một bên. Giơ tay viết chữ lên tay ông.

Kim Thắng Thường nhìn không thấy cũng nghe không được, có lẽ chỉ có cách ra hiệu này thôi.

Không biết Kim Phù Sương viết gì lên tay ông, Kim Thắng Thường rốt cuộc gật đầu nói: "Được, ta đã biết."

Giọng nói của ông rất êm tai, chẳng qua có lẽ là do không thường nói chuyện, nghe có vẻ có chút cứng ngắc, không lưu loát.

https://thuviensach.vn

Ông nói xong, tự mình đưa tay sờ soạng một lát. Thật cẩn thận đặt khúc gỗ đang điêu khắc vào cái giỏ trúc bên cạnh.

Kim Phù Sương nghiêng mặt, Tần Du Du đúng lúc nhìn thấy dưới ngọn đèn, trong mắt bà ấy tràn đầy đau thương, bất đắc dĩ, trong lòng không khỏi sinh ra ý niệm kỳ quái trong đầu: trong lòng Kim Phù Sương này thích cha mình sao?! Không biết cha khắc hình ai, có phải là mẹ nàng không?

Nàng từ từ nhớ lại thân phận ban đầu của Kim Phù Sương --- muội muội ruột thịt của tộc trưởng kế nhiệm của Kim gia! Như vậy nữ tử có thân phận như vậy, cho dù còn trẻ đã thủ tiết cũng hoàn toàn có thể mang đứa nhỏ về nhà mẹ đẻ. Cuộc sống dù thế nào cũng tốt hơn ở trong này.

Nàng ta lại cố tình ở lại đây, chăm sóc một phòng già yếu, thế này cũng quá kỳ quái.

Cho dù tâm địa có tốt, không bỏ được thân thuộc bên nhà chồng, sai mấy nha hoàn, gia đinh cẩn thận hầu hạ cũng được, cần gì phải thế này?

Thật vất vả đợi mọi người trong phòng ngủ say. Tần Du Du đốt một cây nhang an thần để người trong phòng ngủ càng sâu, sau đó lén vào phòng của phụ thân. Muốn bắt mạch cho ông, xem tình trạng thân thể của ông rốt cuộc như thế nào.

Nàng không hiểu y thuật, chỉ có thể cảm giác qua loa, thân thể phụ thân xem như tốt, còn về vết thương nặng năm đó để lại di chứng, có thể cứu chữa hay không, nàng lại không biết được.

Nếu có Nghiêm Di ở đây thì tốt rồi, bằng không có Mãn Tử ca ca cũng được.

Tần Du Du có chút chán nản thu tay lại, Yểm Huyền đoán chừng cũng sẽ có cách chữa khỏi cho cha nàng, nhưng nàng mấy ngày nay nói chuyện với hắn ta đã biết rất nhiều về đủ loại cấm kỵ, giới hạn hoạt động ở nhân gian của hắn ta, một trong đó chính là không được nhúng tay vào chuyện sinh tử của người phàm, nếu không chẳng những chính hắn bị thương ngược lại, ngay cả người hắn cứu sau này cũng sẽ chịu tai họa.

Dù sao ba tháng sau Nghiêm Di chắc chắn sẽ đến, đến lúc đó để hắn giúp nghĩ cách cũng tốt.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du trong bóng đêm nhìn Kim Thắng Thường ngủ say, trong lòng không biết là cảm giác gì, đây là người thân thuộc nhất của nàng trên đời, nhưng ông lại không nhớ nàng, cũng không nhìn thấy nàng, không nghe được nàng...

Mẫu thân dưới suối vàng mà biết, nhìn thấy bộ dáng này của phụ thân, có lẽ sẽ vô cùng, vô cùng đau khổ.

Tần Du Du ngồi một lúc, đứng lên đánh giá khắp nơi trong phòng phụ thân.

Ánh trăng sáng tỏ từ bên ngoài cửa sổ rọi vào, trong phòng sáng lên một chút, Tần Du Du thậm chí có thể nhìn thấy từng chi tiết trên mỗi đồ dùng trong nhà.

Trong phòng gần như không có vật lặt vặt nào, ngoại trừ cái giường, hai cái thùng, một cái bàn ra không có gì khác, đoán chừng là sợ phụ thân nhìn không thấy sẽ không cẩn thận làm bị thương. Ngay cả góc bàn cũng được cố ý bào tròn.

Tần Du Du có chút tò mò mở hai cái thùng, thùng thứ nhất là quần áo, tuy chỉ là vải đay bình thường chiếm đa số, nhưng sạch sẽ, ngăn nắp, có thể thấy Kim Phù Sương chăm sóc cha nàng vô cùng để tâm.

Thùng thứ hai lại đều là tượng gỗ điêu khắc, đầy cả một thùng lớn toàn tượng gỗ điêu khắc!

Các tượng gỗ điêu khắc này đều là hình ảnh nữ tử, không có hình dáng khuôn mặt, Tần Du Du lấy một tượng lên nhìn kỹ, phát hiện dưới tượng người hình như có mấy vết nhỏ gồ ghề.

Nàng lật một tượng gỗ điêu khắc lại nhìn, hàng chữ rất nhỏ, rất nhỏ: "Thắng Thường - Dao Cơ, bạc đầu bên nhau."

Trong lòng Tần Du Du giống như bị tắc nghẽn, rất khó chịu, hung hăng cắn môi mới không bật lên tiếng khóc. Cha chưa bao giờ quên mẫu thân, cho dù ông đã không nhớ rõ khuôn mặt của bà, lại vẫn nhớ rõ có một nữ tử tên là Dao Cơ, cùng ông ước hẹn Bạc đầu bên nhau.

Nàng đưa tay cầm lấy tượng gỗ điêu khắc khác, bên dưới cũng có hai hàng chữ nhỏ như vậy, một thùng hàng ngàn tượng gỗ điêu khắc hình người, mỗi một tượng đều có tám chữ này.

Đây là ước hẹn Bạc đầu bên nhau của hai người, cũng đã vĩnh viễn trời đất tách biệt.

https://thuviensach.vn

Chương 211: Ai nói mãnh thú nhất định rất hung ác?

Tần Du Du ở trong phòng Kim Thắng Thường đợi tới nửa đêm, xoay người đi đến phòng của cụ bà bên cạnh.

Cụ bà trên giường trên đầu tóc bạc rối tung, khuôn mặt che kín nếp nhăn, mơ hồ còn có thể nhìn ra chút hình dáng khi tuổi trẻ xinh đẹp tuyệt trần, nhưng càng thêm ủ dột, tang thương.

Đây rất có thể là bà nội của mình, hai đứa con, một mất sớm, một bị thương nặng thành phế nhân, khó trách lại già đi, tinh thần sa sút như thế.

Tần Du Du tìm kiếm trên người một lúc lâu, cũng không tìm được đan dược bổ thân thích hợp cho cụ bà, không khỏi có chút thất bại.

Ngày mai Yểm Huyền đến đón nàng, trên người nàng không có gì nhiều, tiền lại có rất nhiều, đến lúc đó nhờ Yểm Huyền giúp đến trấn thành ngoài núi mua chút đan dược bổ thân, dưỡng thân trở về là được rồi.

Nếu Đại Chủy tỉnh lại, đoán chừng có thể tìm được rất nhiều linh dược trong núi Hoành Vân này cho nàng.

Tần Du Du nghĩ qua vài ngày mới trở lại, vì thế len lén đến phòng của nha hoàn tên Phương Thảo đó, vẽ lại khuôn mặt của nàng ta, tiện cho mình về sau dịch dung.

Giữa trưa hôm sau, Tần Du Du đúng giờ lẻn ra gần cổng đá sơn cốc, chờ Yểm Huyền tới đón nàng.

Đợi một lúc lâu vẫn chưa thấy tinh thạch do Yểm Huyền đưa nàng có phản ứng gì, nàng cảm thấy kỳ lạ, bỗng bả vai bị người vỗ nhẹ một cái.

Tần Du Du sợ hãi, suýt nữa thét ầm lên, đợi thấy rõ người tới dĩ nhiên là Yểm Huyền, nhất thời nhẹ nhàng thở ra.

Tu vi của nàng không tệ, người có thể không chút tiếng động tới gần nàng không nhiều lắm, ít nhất phải là võ thánh cấp mười lăm. Nếu thật để nàng đụng phải cao thủ như vậy, còn bị đối phương ra tay trước, nàng nhất định sẽ khó toàn vẹn.

https://thuviensach.vn

"Người sao vào đây được? Không sợ gặp những người khác sao?" Tần Du Du vỗ vỗ ngực tự an ủi mình, nàng vốn tưởng Yểm Huyền sẽ dùng phép định thân để nàng theo đường đá đi ra chứ.

Yểm Huyền cười nói: "Ta mở một con đường khác, đi theo ta."

Kim thị ở trong sơn cốc nhiều năm như vậy chưa từng có cao thủ có thể không kinh động bất cứ ai mà đánh vào trong, Yểm Huyền chỉ tốn thời gian một ngày đã mở ra một con đường đi vào, quả thật là thần kỳ.

Con đường hắn ta chuẩn bị chính là đả thông mấy hang động trong núi, đường có chút quanh co, nhưng lại vô cùng bí ẩn, hơn nữa cũng không sợ gặp phải người bên ngoài.

Hai người bước chân không ngừng trở lại sơn động nơi có hoa Thiên phạn cửu thiều.

"Tìm thấy cha ngươi chưa?" Yểm Huyền cười hỏi.

"Đã tìm thấy, nhưng tình trạng của ông ấy không tốt lắm..." Tần Du Du kể hết chuyện đã thấy trong sơn cốc ra, hơn nữa nhờ Yểm Huyền đi ra ngoài núi mua thuốc cũng nói ra luôn.

Yểm Huyền gật đầu nói: "Đây là việc nhỏ, không thành vấn đề."

Tần Du Du và hắn ta ở chung mấy ngày, chậm rãi quen thuộc tính tình của hắn ta, nhịn không được kỳ quái nói: "Ta vẫn nghĩ mãnh thú chắc là rất đáng sợ, nhưng ngài và Tiểu Khôi, lại không giống thế. Vốn ta còn nghĩ Tiểu Khôi là vì có huyết thống Mê tung tuyết thố cho nên mới đáng yêu như vậy, nhưng khi nhìn thấy người... Người cũng có bộ dáng dễ nói chuyện. Người không phải là ác thú sao?"

"Ai nói ngươi ác thú mãnh thú nhất định rất hung ác? Nếu không thể khống chế khí thế hung ác bẩm sinh, chỉ biết giết chóc, đó là điên thú." Yểm Huyền xoay người xem thường nói.

Hắn ta bị người hiểu lầm rất nhiều năm, ngay cả mẹ của Tiểu Khôi năm đó cũng hiểu lầm, hắn ta nói hắn ta là ác thú, còn bị nàng ấy khinh thường.

Những ngày trong sơn động hấp thu mùi hương của hoa Thiên phạn cửu thiều của Tần Du Du không hề uổng phí. Nàng từ trong túi dục nhân của Tiểu Khôi lấy ra rất nhiều dụng cụ, tư liệu kỳ quái, lại nhờ Yểm Huyền đi tìm một vài

https://thuviensach.vn

vật liệu gỗ thích hợp, làm nhiều đồ chơi cơ quan di động. Định đưa cho hai đường đệ của mình.

Yểm Huyền giúp nàng ra ngoài núi mua ít linh đan bổ thân cho cụ bà, Tần Du Du có rất nhiều tiền, hắn ta cũng chỉ cần dựa theo yêu cầu của nàng mua đan hoàn quý nhất, tốt nhất.

Những đan dược này không lọt nổi vào mắt hắn ta, nhưng hắn ta lại không thể tự mình ra tay, đành phải chấp nhận thôi.

Ba ngày trong hang nháy mắt trôi qua, Tần Du Du chuẩn bị quà tặng lần nữa, đi theo y đến gần Quỷ tam đài, có kinh nghiệm lần trước. Tần Du Du quen thuộc đi theo mật đạo vào sơn cốc.

Nàng lấy cớ trả khăn tay, lại đi thăm hỏi Kim Phù Sương, dùng những món đồ chơi nho nhỏ dỗ hai đường đệ vui mừng đùa giỡn. Mở miệng gọi "tỷ tỷ" đến vô cùng thân thiết.

Nơi ở của Kim Phù Sương ngày thường khách tới không nhiều lắm, Tần Du Du lại miệng ngọt, đối xử với hai đứa con vô cùng tốt. Nhưng tình cảnh ngày này có chút quen thuộc với bà ấy.

Nhân lúc Kim Phù Sương đi làm cơm trưa, Tần Du Du chủ động đưa ra ý muốn giúp cụ bà uống thuốc, đổi đan dược Yểm Huyền mua về với chén thuốc, cho bà cụ uống.

Nàng rất muốn tới gần phụ thân mình, nhưng nàng mơ hồ phát hiện phụ thân không thích người ngoài tới gần, mà Kim Phù Sương hình như cũng không vui khi người "quấy rầy" đại bá của mình, Tần Du Du không muốn khiến bà ấy có ác cảm, đành phải nhịn xuống không tới gần cha nữa.

Buổi chiều khi nàng ra khỏi sơn cốc, Yểm Huyền báo cho nàng biết tin tức xấu --- người muốn cướp Quỷ tam đài của Kim gia định ra tay rồi, nghe nói phải đợi cao thủ khác họ Phong, nhanh nhất nửa tháng sau sẽ bắt đầu ra tay.

Cao thủ họ Phong? Chín, mười phần chính là Tây hà Phong thị rồi! Nhớ lại đoạn đối thoại mấy ngày trước nghe được, Tần Du Du bừng tỉnh hiểu ra.

Tây hà Phong thị lúc trước liên hợp với Phụng Thần giáo, Li quốc truyền tin giả, nói sư phụ Tề Thiên Nhạc của nàng bị bắt, lại làm ra thái độ ra sức vì Li quốc, giống như đoạn tuyệt với Nguyệt quốc rồi.

https://thuviensach.vn

Hôm sau khi nàng và Yểm Huyền rời khỏi đại doanh Nguyệt quốc ngoài thành Thôi Tuyết chính là ngày Li quốc chính thức đầu hàng, Phụng Thần giáo vì núi Thốc Thủy đột nhiên phun trào, thầy trò giáo chủ Giang Như Luyện mất tích, giáo chúng chết vô số, đã không còn khả năng đối kháng Nguyệt quốc nữa, khiến Tây hà Phong thị, liên minh của bọn họ đương nhiên sợ hãi Nguyệt quốc sau này sẽ tính sổ.

Đối với bọn họ mà nói cách tốt nhất chính là tìm nơi an toàn tạm tránh đi, sau đó lại từng bước nói chuyện với Nguyệt quốc, cho dù đàm phán có thế nào, cũng có thể bảo vệ được tính mạng gia tộc.

Với thân phận và thực lực của Nghiêm Di, người Phong gia trong mắt hắn giống như con kiến thôi, hắn vội vàng nhất thống thiên hạ, trong vòng vài năm sẽ không dùng nhiều chú ý đối phó người Phong gia, bọn họ cướp địa bàn của Kim thị, ít nhất có thể ở trong núi Hoành Vân bình an qua mấy năm, sau đó từ từ tính tiếp.

Nếu là lúc trước, Tần Du Du đương nhiên không quá để ý sự tồn vong, sống chết của Kim thị, nhưng hiện tại biết rõ phụ thân đang ở trong cốc, nếu địa bàn của Kim thị bị người Phong thị chiếm lấy, e rằng lập tức chính là một trận giết hại đẫm máu, “trứng trong tổ” sẽ còn sao?

Nàng có thể đưa một nhà của phụ thân ra ngoài, nhưng bọn họ có thể ngồi nhìn người trong tộc chết thảm mà chẳng quan tâm sao?

"Bọn họ nhanh nhất nửa tháng sau mới ra tay, ta lần sau vào cốc tìm cách báo cho bọn họ chuẩn bị một chút là được." Tần Du Du quyết định nói.

Không ngờ nàng còn chưa quyết định phải thông báo người Kim thị như thế nào, bọn họ trước đó đã nhận được tin, mà tin này, là do Phong Quy Vân đưa tới.

Tần Du Du sau ba ngày lại đi tìm Kim Phù Sương, còn chưa tới trước cửa nhà nàng ta, xa xa đã thấy một nam tử y phục chỉnh tề bước vào viện nhỏ của bọn họ.

Trong lòng Tần Du Du vừa động thật cẩn thận lén ngồi xuống cửa sổ nghe lén, chợt nghe nam tử trong phòng nói: "Muội muội, hôm qua ta nhận được tin, người của Tây hà Phong thị chuẩn bị gây bất lợi cho chúng ta, muội nhanh thu thập chút đi, ta đưa muội cùng hai con trai bí mật rời khỏi cốc tạm lánh."

https://thuviensach.vn

Nghe xong lời này, Tần Du Du tuy nhận không ra khuôn mặt của nam tử này, nhưng đã biết thân phận của ông ta --- ở thành Tử Dạ từng gặp qua, người dẫn đầu đội ngũ và kiêm trọng tài thánh thủ lôi đài bên phía Kim thị, Kim Phù Đồ!

Ông ta và Kim Phù Sương là huynh muội ruột thịt, hơn nữa thoạt nhìn tình cảm không tệ. Tai họa đến, nghĩ đến đầu tiên chính là đưa muội muội cùng cháu ngoại rời đi.

Giọng nói của Kim Phù Sương vô cùng khiếp sợ: "Cái gì? Người Tây hà Phong thị điên rồi sao? Tin này từ đâu tới? Bọn họ không sợ Thiên cương tinh vực của gia tộc chúng ta sao?"

Kim Phù Đồ cười khổ nói: "Là người của Tây hà Phong thị truyền tin tới, đến truyền tin chính là linh thú của Thánh bình Thân vương với con cháu của Phong thị, Phong Quy Vân, tin này e rằng không sai đâu. Phong gia và Li quốc cấu kết nhau, hiện giờ Li quốc bại vong, bọn họ đương nhiên muốn tìm nơi an toàn tị nạn, đặt chân rồi. Còn về Thiên cương tinh vực... Muội cho là cơ quan nào hôm đó làm muội phu bị thương nặng bỏ mình?

Phương Thảo có nói qua, thúc phụ Kim Thắng Dị của Tần Du Du là do thí nghiệm ám khí ngoài ý muốn bị thương nặng, không chữa trị kịp mà mất. Nàng lúc đó liền cảm thấy kỳ quái.

Chuyện cơ quan sư thử cơ quan ám khí khi bị thương không phải không có, chỉ là hiếm thấy chuyện nào nghiêm trọng đến mức nào.

Không phải Tần Du Du khinh thường kỹ thuật, trình độ của thúc phụ mình, mà với tiêu chuẩn của Kim gia, thúc phụ có thể làm ra cơ quan ám khí lợi hại mấy cũng có hạn, sao lại khiến chính mình ngay cả mạng cũng mất được?

Theo ý của Kim Phù Đồ, hay là thúc phụ có ý định động vào bảo vật chấn sơn của Kim thị Thiên cương tinh vực mới xảy ra chuyện ngoài ý muốn này?

Kim Phù Sương trong phòng sắc mặt cũng thay đổi: "Huynh, ý của huynh là, Thắng Dị, chàng đi sửa cơ quan, là Thiên cương tinh vực sao?!"

Kim Phù Đồ sắc mặt trầm trọng, gật đầu, việc này là cơ mật nhất của Kim thị, ngay cả nữ nhi ruột của ông ta cũng chưa từng biết, nhưng đến lúc này, rốt cuộc không giấu được nữa.

https://thuviensach.vn

Kim Phù Sương trầm mặc một lúc lâu nói: "Muội muốn đưa mẹ và đại bá cùng đi."

"Đến lúc nào rồi, muội còn lo cho bọn họ?! Muốn không muốn kinh động đến người Phong gia canh giữ bên ngoài đưa bọn muội ra ngoài được, muội cho là chuyện rất đơn giản sao?!" Kim Phù Đồ giận dữ nói.

"Phu quân trước khi chết đã nhắc nhở, muốn muội chiếu cố thật tốt già trẻ trong nhà, nếu muội bỏ bọn họ đi, sau này muội chết còn mặt mũi nào đi gặp phu quân đây?" Kim Phù Sương bình tĩnh nhưng thái độ kiên quyết lạ thường.

"Phu quân? Muội cho rằng ta và muội không biết muội đối với Kim Thắng Thường..." Kim Phù Đồ nói đến đây không nói được nữa, tuy bà cụ trong phòng ngủ say chưa tỉnh, Kim Thắng Thường nghe không thấy, hai bé trai đều ra ngoài chơi, nhưng việc này liên quan đến thanh danh, việc riêng của muội muội, ông ta vẫn có chút nói không nên lời.

Thái độ của Kim Phù Sương ngược lại vô cùng thản nhiên: "Trong lòng muội thích trước giờ đều là Thắng Thường. Ca ca, nếu không phải huynh ấy mang bản vẽ này về, huynh cũng không dễ dàng ngồi lên vị trí tộc trưởng kế nhiệm, lại càng không nói Thắng Dị thật ra là vì huynh muội chúng ta mới bí quá hóa liều, kết quả bất hạnh bỏ mình, về tình về lý chúng ta cũng nên bảo vệ một nhà bọn họ."

Kim Phù Đồ nhíu mày, cắn chặt răng nói: "Muội để ta nghĩ lại xem."

"Đại ca, Thánh bình Thân vương nếu phái người đến thông báo... Có thể xin hắn giúp chúng ta một lần không?" Kim Phù Sương nói.

"Bọn họ từ xa ngàn dặm đến thông báo, đã rất không tệ rồi, Thánh bình Thân vương đang mang binh bình định Li quốc, sao lại có nhiều công sức, người ngựa như vậy đến lo cho chúng ta? Hơn nữa về thời gian, e rằng cũng không kịp rồi." Kim Phù Đồ bất đắc dĩ nói.

Chương 212: Yêu sâu đậm

Nghiêm Di và đa số cao thủ Nguyệt quốc bây giờ đều ở kinh đô thành Thôi Tuyết của Li quốc, muốn chạy tới đây cũng không phải không thể, nhưng người

https://thuviensach.vn

ta đường đường là một thân vương một nước đồng thời là võ thánh cấp mười tám, thống soái của trăm vạn đại quân, dựa vào cái gì có thể hợp tác không mục đích với bọn họ, bỏ lại chuyện lớn quốc gia, đến cứu giúp chứ?

Kim Phù Sương mấy năm nay vẫn ở trong viện nhỏ cách xa chủ trạch, nếu không phải cháu gái Kim Minh Xuân ngẫu nhiên tới chơi, nàng ta ngay cả tin Kim thị và Nguyệt quốc hợp tác với nhau cũng không biết, lại càng không hiểu hai bên hợp tác mức độ thế nào.

Kim Phù Đồ trầm giọng nói: "Trong tộc đã quyết định, lỡ như ngăn cản không được đành cố gắng đưa đệ tử tinh anh trẻ tuổi hộ tống rời khỏi, bảo vệ huyết mạnh Kim thị ta, sau này còn có cơ hội vựt lại như xưa."

Giọng điệu của ông ta thật ra đã nhận định Phong thị lần này dốc toàn bộ lực lượng đối phó bọn họ, bọn họ rất khó cản lại được.

Kim Phù Sương cúi đầu nói: "Muội hiểu rồi."

Kim Phù Đồ đứng lên nói: "Hai mẫu tử Thắng Thường, ta sẽ cố gắng nghĩ cách, nếu thật sự không được, muội cũng không được tùy hứng, vì hai con trai suy nghĩ, muội bảo vệ huyết mạch phòng thứ tám, muội phu cũng sẽ không trách muội đâu."

Kim Phù Sương không nói, Kim Phù Đồ lắc đầu rời đi.

Góc sáng sủa trong phòng sau viện nhỏ, Kim Thắng Thường vẫn như trước, vẻ mặt chuyên chú điêu khắc tượng người trên tay.

Vẻ mặt Kim Phù Sương hoảng hốt từng bước đi đến trước mặt ông, lẳng lặng ngồi xổm xuống.

Kim Thắng Thường cảm giác được có người ở trước, động tác trên tay dừng một chút, vội vàng giấu tượng điêu khắc đang khắc được một nửa vào trong lòng.

Phản ứng này giống hệt mấy ngày trước khi Tần Du Du tới gần ông.

Kim Phù Sương mấy năm nay, ngày ngày đêm đêm chăm sóc ông, Kim Thắng Thường rất nhanh liền cảm nhận dựa vào được mùi quen thuộc, nhận ra thân phận của bà ấy, thoáng thả lỏng, nhỏ giọng hỏi: "Là đệ muội?"

Kim Phù Sương không giống bình thường kéo tay ông tới "nói chuyện", chỉ ngốc nghếch nhìn tượng gỗ trên tay ông ngẩn người, từng giọt từng gọt nước mắt

https://thuviensach.vn

trong suốt theo khóe mắt bà ấy chảy xuống mặt đất trước người, để lại dấu vết ẩm ướt nho nhỏ.

"Muội biết người huynh thích không phải muội, nhưng muội từ nhỏ đã thích huynh. Vẫn thích huynh. Muội không hối hận gả cho Thắng Dị, đó là cách duy nhất muội có thể quang minh chính đại ở bên cạnh huynh. Nhưng, muội mỗi ngày nhìn thấy huynh điêu khắc tượng người gỗ đó, muội đau đớn bao nhiêu huynh có biết không? Thắng Dị nói Dao Cơ là thê tử kết tóc của huynh, đáng tiếc đã rơi vào tay Phụng Thần giáo rồi. Đã là dữ nhiều lành ít, huynh quên chuyện trước kia cũng tốt, ít nhất sẽ không đau lòng, khổ sở?"

"Muội rất nhiều lần khống chế không được muốn nói cho huỳnh, nàng ấy đã chết rồi. Huynh cho dù nhớ tới nàng ấy cũng không thể tìm thấy nàng ấy đâu, huynh vì sao lại không nghĩ đến muội? Muội vẫn là người ở bên cạnh huynh mà, sau này huynh già rồi vẫn không rời là muội... Nhưng muội không dám, muội sợ muội nói ra sự thật đó, huynh chẳng những sẽ không thu tim về. Còn có thể đi theo nàng ấy, muội thật sự cái gì cũng không có."

"Bọn họ cảm thấy muội bỏ những ngày tháng tốt đẹp, ở trong này ngày đêm làm lụng vất vả, chăm sóc huynh và mẫu thân là chịu uất ức. Bọn họ nào biết muội sống rất vui. Muội có thể ở cùng một chỗ với huynh, có thể kéo tay huynh, nói chuyện với huynh, cho dù trong lòng huynh muội chỉ là đệ muội của huynh." Kim Phù Sương hai mắt đẫm lệ mông lung, trên mặt bỗng lộ ra nụ cười dịu dàng, nhẹ nhàng nắm lấy tay phải của Kim Thắng Thường bất an đưa ra, viết gì đó lên trên.

Tần Du Du không biết bà ấy viết gì lên lòng bàn tay phụ thân, có lẽ là xác nhận thân phận gì đó. Vẻ bất an trên mặt phụ thân rất nhanh tan đi. Thu tay lại cầm lấy dao nhỏ, tiếp tục điêu khắc tượng người.

Trong lòng Kim Thắng Thường chỉ nhớ tên Dao Cơ, chỉ nhớ rõ lời thề Bạc đầu bên nhau, nhưng đệ đệ đã qua đời nói không còn người tên Dao Cơ này nữa rồi.

Ông cảm thấy người đồng ý hứa hẹn này nhất định là thê tử của ông, ông dựa vào việc điêu khắc tượng người gỗ để không ngừng cố gắng thử nhớ lại bóng dáng, thân phận của Dao Cơ, đáng tiếc lại giống như cách một lớp lụa mỏng, không nhìn thấy rõ được.

https://thuviensach.vn

Ông muốn mình càng kiên trì, luôn luôn cố gắng một ngày sẽ nhớ lại chuyện giữa hai người, ông sợ nàng ấy một mình chờ quá lâu sẽ đau lòng, khổ sở, cho nên chỉ cần ông tỉnh dậy, liền cố gắng điêu khắc để nhớ lại.

Kim Phù Sương yên lặng lau khô nước mắt, đứng lên đi về phía phòng của hai bé trai, giúp tụi nó thu dọn đồ đạt.

Nếu thật sự không thể đưa mẹ con Thắng Thường rời đi cùng, bà ấy sẽ để hai bé trai đi, bà ấy ở lại cùng mẹ con bọn họ, cho dù chết cũng ở chung một chỗ.

Trong lòng Kim Thắng Thường không có bà ấy, nhưng bà ấy không bỏ ông được, bà ấy cả đời này chỉ có một hy vọng duy nhất xa vời là được ở bên ông, mặc kệ sống hay chết.

Tần Du Du ở một nơi bí mật gần đó nghe lời nói của Kim Phù Sương với cha nàng một lúc cũng không cảm thấy quá bất ngờ, hơi cẩn thận một chút cũng có thể phát hiện Kim Phù Sương có bao nhiêu để ý cha nàng, vượt qua cả sự quan tâm, tôn trọng của em dâu đối với đại bá.

Nàng cũng không có cách nào chán ghét, khinh bỉ Kim Phù Sương, chỉ cảm thấy bà ấy rất đáng thương, với lại so với Giang Như Luyện, bà ất lại hạnh phúc hơn, ít nhất bà ất có thể ở bên cạnh người trong lòng, mỗi ngày nhìn thấy ông, chiếu cố ông.

Tần Du Du vốn muốn đưa gia đình phụ thân đi, nhưng đối mặt với cảm xúc phức tạp như vậy, vừa bối rối lại do dự.

Bỏ đi, nàng nghĩ cách giúp Kim gia vượt qua cửa ải khó khăn này rồi nói sau.

Cha mấy năm nay ở Quỷ tam đài tuy không phải ăn sung mặc sướng gì, nhưng có Kim Phù Sương chăm sóc ông cẩn thận, mặc kệ xuất phát từ lý do gì, nàng tình nguyện dốc hết sức vì phần ân tình này.

Vừa rồi Kim Phù Đồ có nói Phong Quy Vân và Trú Vân Phi đích thân tới báo tin, nàng trước tiên tìm bọn họ bàn bạc một chút lại quyết định giúp đỡ những người Kim gia này thế nào, có nên nói rõ quan hệ của mình với bọn họ (Kim gia) hay không.

Tần Du Du không hề do dự, dứt khoát đi vào đường bí mật do Yểm Huyền mở.

https://thuviensach.vn

Kim thị có lòng đề phòng người ngoài rất cao, đoán chừng sẽ không cho người đưa Trú Vân Phi và Phong Quy Vân tới Quỷ tam đài đâu, làm như vậy cũng rất dễ dàng kinh động tới người của Phong gia, ép bên đó phát động công kích trước.

Cho nên Tần Du Du đoán chừng hắn là Trú Vân Phi tìm người Kim thị bên ngoài núi Hoành Vân liên lạc, sau đó báo cho bọn họ biết tin tức này.

Ngoài núi Hoành Vân có không ít thành trấn, hơn nữa các thành trấn phân rõ không cùng quốc gia, cũng không thuộc quản lý của Nguyệt quốc, Tần Du Du muốn vận dụng lực lượng chính phủ đều không thể nào, muốn trong biển người mờ mịt tìm tung tích Trú Vân Phi và Phong Quy Vân giống như mò kim đáy biển.

May mắn nàng có mãnh thú đại nhân tốt tính giúp đỡ.

Yểm Huyền còn ở nhân gian, chủ yếu là vì chuyện thăng cấp của Tiểu Khôi, Tần Du Du hết lòng chăm sóc Tiểu Khôi bao nhiêu năm nay, sau này còn có thể ở cùng một chỗ với Tiểu Khôi, hắn ta đương nhiên vui vẻ giúp nàng giải quyết một số vấn đề.

Trên người Tần Du Du mang theo tinh thạch do Yểm Huyền đưa cho nàng, chỉ cần dùng sức nắm chặt, trong lòng không ngừng nghĩ đến tên của hắn ta, hắn ta rất nhanh sẽ có cảm ứng thấy nàng.

Nàng vừa mới vào sơn cốc chưa bao lâu liền chạy ra, sắc trời còn sớm, Yểm Huyền dứt khoát làm người tốt, đưa nàng ra ngoài núi hỏi thăm tung tích của Phong Quy Vân và Trú Vân Phi. Thuận đường giải sầu.

Theo hướng từ thành Thôi Tuyết đến núi Hoành Vân, có thể đi qua không nhiều thành trấn lắm. Yểm Huyền tốc độ nhanh, hơn nữa Trú Vân Phi là thánh tôn cấp mười một, mùi hương đó hắn ta cảm nhân vô cùng dễ, cho nên trời còn chưa tối hoàn toàn. Ngay trong tòa thành trấn nào đó tìm được nó và Phong Quy Vân.

Nhớ tới lần trước vì trò lừa gạt của mình, khiến Tần Du Du rơi vào nguy hiểm, Phong Quy Vân lúc gặp mặt nàng không khỏi vô cùng áy náy, xấu hổ.

Vẫn là Trú Vân Phi khá hiền lành, chủ động kể lại những chuyện xảy ra.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du theo Yểm Huyền rời đi không bao lâu. Phong Quy Vân liền từ nhà cũ nhận được tin tức, Phong gia định dốc toàn lực buông bỏ cơ nghiệp lão trạch Tây Hà ban đầu đi đối phó với Kim thị, cướp lấy địa bàn Quỷ tam đài.

Hắn ta nhớ tới Tần Du Du từng nói phụ thân chắc là xuất thân từ Kim thị, hơn nữa cha hắn ta rất muốn gặp mặt Tần Du Du một lần. Vì thế liền kiến trì tới cầu kiến Nghiêm Di.

Gặp Nghiêm Di mới biết Tần Du Du và hai linh thú của nàng bị người đưa đi núi Hoành Vân.

Tần Du Du nếu đang ở núi Hoành Vân, lại có cha của Tiểu Khôi là mãnh thú lợi hại làm chỗ dựa, chắc mười mươi sẽ tới Quỷ tam đài thăm dò tung tích của cha nàng. Lỡ như gặp phải Phong gia và Kim gia gây khó dễ. Nàng ít nhất không tránh được bị kéo vào cuộc tranh giành này.

Tuy biết rõ có cha của Tiểu Khôi ở đó, nàng chắc là không có gì ngoài ý muốn đâu, nhưng Nghiêm Di làm sao thật sự yên tâm được?

Hắn vừa lệnh mật thám thuộc hạ kiểm chứng tin tức của Phong Quy Vân, vừa cho Trú Vân Phi cùng Phong Quy Vân dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới núi Hoành Vân báo tin cho Kim thị.

"Chủ nhân nói ngài ấy sau mấy ngày nữa sẽ đến, nên phu nhân không được hành động thiếu suy nghĩ." Trú Vân Phi cuối cùng tổng kết câu cuối.

"Chàng ấy không phải bề bộn nhiều việc sao? Cứ như vậy rồi bên Li quốc làm sao đây?" Tần Du Du cảm thấy bất an.

Nghiêm Di dù lợi hại cũng không phải thần tiên, không thể giống như Yểm Huyền ngay lập tức vượt ngàn dặm được, hắn phải trong mấy ngày dàn xếp cho xong chuyện của quân đội Nguyệt quốc lại từ thành Thôi Tuyết chạy tới núi Hoành Vân. Không phải chuyện đơn giản, dễ dàng gì.

"Chủ nhân sắp xếp xong chút chuyện sẽ đến, ngài ấy lo lắng cho phu nhân." Tính cách chất phác của Trú Vân Phi như vậy không phải không tốt, ít nhất lời ngon tiếng ngọt từ miệng nó nói ra đều cực kỳ tha thiết, chân thật.

Tần Du Du nghe vào tai cũng nhịn không được mặt đỏ, tâm ngọt.

Nàng liếc mắt một cái nhìn về phía Phong Quy Vân đang cúi đầu không nói gì, rốt cuộc nói: "Cám ơn huynh đặc biệt chạy tới đây một chuyến, chuyện trước

https://thuviensach.vn

kia cho qua đi, ta không giữ trong lòng, huynh cũng đừng có bộ dáng muốn chết, không sống nổi đó."

Lời này nói ra cũng thật không chút khách sáo, nhưng trong lòng Phong Quy Vân lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra.

Tần Du Du đã sớm không hề oán trạch Phong Quy Vân, hắn ta với Nghiêm Di giống nhau đều lừa nàng, tuy hắn ta vào giờ phút cuối cùng có lương tâm, có ý định thả nàng đi, nhưng cũng không phải lý do nàng dễ dàng tha thứ cho hắn ta.

Nàng có thể dễ dàng bỏ qua cho Phong Quy Vân như vậy, lại đối với chuyện Nghiêm Di lừa gạt mình lại canh cánh trong lòng, chẳng qua là vì trong lòng nàng, địa vị của Phong Quy Vân không quan trọng bằng Nghiêm Di.

Nàng dành tình cảm sâu nặng cho Nghiêm Di, đối với hắn lại càng để ý hơn, đối mặt với sự lừa gạt của hắn, bị thương cũng sâu hơn, càng khó tiêu tan hơn.

Thật sự có thể khiến người đau đớn đến muốn chết vĩnh viễn chỉ có người thân nhất bên cạnh mình thôi.

Tần Du Du cho tới lúc này cũng chưa từng thật sự xóa bỏ được vết thương trong lòng, thậm chí cũng không dám lại quá tin tưởng Nghiêm Di, sau khi nàng và Nghiêm Di gặp lại nhau rất ngọt ngào, hòa hợp, nhưng là vì hai người trong lúc đó tạm thời không có xung đột về nguyên tắc và ý kiến, một khi Nghiêm Di phải đối mặt lựa chọn giữa lợi ích của quốc gia, gia tộc với nguyên tắc, cảm nhận của nàng, Tần Du Du nghĩ Nghiêm Di chắc có lẽ vẫn sẽ giẫm lên vết xe đổ.

Giang sơn dễ đổi, nàng không tự đại cho rằng Nghiêm Di thích nàng sẽ thật sự vì nàng thay đổi tính cách và thói quen sử dụng thủ đoạn của mình.

Cho dù hắn hứa hẹn như vậy, nàng cũng không dám lại tin tưởng nữa.

Lời tác giả: *Có bạn đưa ra vấn đề người Kim gia lấy nhau, thật ra phải suy xét về bối cảnh, người của Kim gia ở trong sơn cốc đã mấy trăm năm, huyết thống các chi trong đó cách biệt nhau hơn năm thế hệ, mà bọn họ muốn kết hôn với bên ngoài sơn cốc gặp khó khăn rất lớn, cho nên chuyện kết hôn của đời sau có quan hệ huyết thống vô cùng cách xa nhau cũng không hoàn toàn trách được.*

https://thuviensach.vn

Chương 213: Tối đa có thể của hai linh thú

"Người của Phong gia giống như định mấy ngày nữa sẽ ra tay..." Tần Du Du có chút không yên tâm, hơn nữa nghĩ đến phụ thân mình còn ở trong Quỷ tam đài, cha chỉ có một, nàng không muốn ông xảy ra chuyện gì.

Phong Quy Vân hiểu được sự lo lắng của nàng, liền hỏi: "Muội định tính làm thế nào?"

Tần Du Du nói: "Rất đơn giản, giúp bọn họ sửa chữa Thiên cương tinh vực, sẽ sửa chữa cơ quan trong đường vào sơn cốc, để người của Phong gia không thể ngang nhiên đi vào, cho dù vào được cũng không nhận được gì tốt đẹp."

Thực lực của Kim gia không đủ, mà ỷ lại sự bảo vệ của người khác cũng không phải kế lâu dài. May mắn nội bộ bên trong cũng không tính là tệ, lại chiếm được lợi thế về địa hình, chỉ cần vượt qua cửa ải khó khắn này, sửa chữa Thiên cương tinh vực, tiếp tục hợp tác với Nguyệt quốc, ít nhất vài năm tới không ai có thể gây khó dễ cho bọn họ.

Tần Du Du cũng không có bao nhiêu cảm giác là người Kim gia, nàng thầm nghĩ bảo vệ gia đình cha sống được an toàn thôi.

Phong Quy Vân lắc đầu nói: "Muội lúc trước nói muội không định công khai quan hệ với Kim gia, Thiên cương tinh vực là chí bảo tổ truyền của bọn họ, e rằng bọn họ không đồng ý cho muội đụng vào đâu."

"Bọn họ sẽ không ngốc như vậy đâu? Chết đến nơi, còn cố chấp môn phái này nọ sao?"

"Thế gia đại tộc luôn luôn cứng nhắc, cổ hủ như vậy... Có lẽ do huynh làm phức tạp thêm, huynh là người của Phong gia, lại đến đây thông báo tin đã có chút kỳ quái rồi, sau đó muội lại xuất hiện nói muốn giúp bọn họ sửa chữa Thiên cương tinh vực, cải tiến cơ quan trên đường ra vào, bọn họ rất có thể ngược lại nghi ngờ, thật sự âm mưu cướp địa bàn của bọn họ lại là Nguyệt quốc." Phong Quy Vân cười khổ nói.

Hắn ta nói như vậy quả thật có đạo lý, ở Kim gia, Tần Du Du chẳng những là cơ quan sư nổi tiếng thiên hạ, còn là vương phi của Thánh bình Thân vương, lúc trước dưới tình trạng không có nhiều lợi ích, Nguyệt quốc lại hạ mình hợp tác

https://thuviensach.vn

với bọn họ, đã khiến bọn họ rất bất ngờ, hiện giờ lại phái người không ngại xa ngàn dặm thông báo tin cho bọn họ, thậm chí vương phi của Thánh bình Thân vương thế mà lại đích thân đến giúp bọn họ bảo vệ địa bàn.

Không có chuyện gì lại săn đón! Không gian trá thì là trộm cướp! Không có âm mưu, tính toán bọn họ thì là gì?

Phong Quy Vân vừa nói như vậy. Tần Du Du cũng rối rắm hơn.

"Thật ra muội nói mình có quan hệ với người Kim gia cũng không sao, cha muội có thể được chăm sóc tốt hơn. Bọn họ có gan lớn đến mấy, cũng không dám dễ dàng lợi dụng cha muội uy hiếp muội đâu, muội là vương phi của Thánh bình Thân vương, đắc tội muội hậu quả không phải bọn họ có thể gánh vác được." Phong Quy Vân có chút không rõ Tần Du Du vì sao ngay từ đầu đã biểu biện không muốn tỏ thái độ nhìn nhận Kim gia.

Dựa vào tính tình của nàng, không phải là vì nàng xem thường Kim gia. Rất có thể chỉ là cảm thấy phiền toái thôi.

Phong Quy Vân đoán đúng ít nhất một nửa, Tần Du Du từ nhỏ đã cùng sư phụ sống nương tựa vào nhau, tuy cũng hâm mộ người khác có cha mẹ, con cái, huynh đệ, tỷ muội, ông nội, bà nội, nhưng tự do đã quen. Lập tức kéo cho nàng một nhà thân thích, nàng sẽ cảm thấy phiền toái, hơn nữa người của Kim gia này không có nhiều ác cảm cũng không có bao nhiêu thiện cảm. Nghe vừa rồi nàng kể lại, chỗ ở phòng thứ tám của phụ thân nàng cùng người Kim thị quan hệ không thể nói là thân thiết, nàng càng khó nảy sinh ra cảm giác thân thiết được.

Mà hơn nửa nguyên nhân còn lại cũng là vì Kim Thắng Thường.

"Muội vốn muốn đưa cả nhà của cha muội tính cả bà nội, hai đứa cháu thậm chí thẩm thẩm của muội ra ngoài cốc để thu xếp, muội có thể cho bọn họ điều kiện sống rất tốt, nhưng tình trạng của bọn họ... Có lẽ vẫn nên giữ nguyên như bây giờ còn tốt hơn." Tần Du Du nghĩ đến trong đó còn có phần cảm tình của Kim Phù Sương đới với cha nàng, nàng không ngại, nhưng trong mắt người ngoài đây là tai tiếng loạn luân, thất đức, nàng không nên nhắc đến thì hơn.

"Phu nhân. Phu nhân vẫn nên chờ chủ nhân tới rồi nói sau." Trú Vân Phi rất kiên trì khuyên nhỉ, Phong Quy Vân cũng tỏ vẻ đồng ý, tuy Tần Du Du hiện tại thực lực cũng không yếu. Còn có "cao thủ" âm thầm bảo vệ, nhưng bọn hắn vẫn khá tin tưởng cách xử sự, thủ đoạn của Nghiêm Di.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du nghĩ nghĩ liền gật đầu đồng ý, Nghiêm Di nếu nói tới. Cũng không nên để hắn đi một chuyến không công.

Yểm Huyền không muốn gặp người, cho nên Tần Du Du cũng không nhắc tới hắn ta với Trú Vân Phi và Phong Quy Vân, nhìn thời gian không còn sớm, giao hẹn cách thức sau này liên lạc xong, liền cáo từ rời khỏi.

Nàng một mình đi ra chỗ không người ngoài trấn, Yểm Huyền quả nhiên đã chờ ở đó, vẻ mặt của hắn ta có chút đăm chiêu, đưa Tần Du Du về chỗ sơn động hoa Thiên Phạn Cửu Thiều, sau đó bắt đầu hỏi chuyện của Trú Vân Phi.

Tần Du Du có chút kỳ quái, nhưng vẫn nói hết những gì mình biết cho hắn ta.

Yểm Huyền nhíu mày suy nghĩ một lúc lâu không nói chuyện, Tần Du Du tuy sợ ngựa, nhưng trong lòng vẫn rất thích Trú Vân Phi, không khỏi giúp nó hỏi: "Trú Vân Phi làm sao vậy? Sau này sẽ có phiền toái gì sao?"

Yểm Huyền đưa tay vuốt nhẹ Tiểu Khôi đang ngủ say trong hộp định hồn ngọc, hừ nhẹ một tiếng nói: "Nó đối với Tiểu Khôi thế nào? Tiểu Khôi có thích nó hay không?"

"Nó đối với Tiểu Khôi rất tốt, lúc ta không có ở đó đều là nó chăm sóc Tiểu Khôi ăn ngủ, đưa Tiểu Khôi theo bên cạnh. Nhưng Tiểu Khôi... À, ta có hơi sợ ngựa, cho nên Tiểu Khôi có thể chịu ảnh hưởng của ta, cũng có chút xíu sợ Trú Vân Phi, nhưng Trú Vân Phi tuyệt đối không dám bắt nạt Tiểu Khôi đâu, đều là Tiểu Khôi bắt nạt nó thôi." Tần Du Du nói xong mới phát hiện, cách nói chuyện của bọn họ sao lại có chút giống nhạc phụ đang hỏi con rể thế này?

Trú Vân Phi và Tiểu Khôi? Cặp đôi quỷ dị thật.

Yểm Huyền có chút bất mãn lẩm bẩm: "Một con ngựa nhỏ đo đỏ thôi có gì phải sợ? Nhưng nó xem như biết điều đó, biết nhường nhịn Tiểu Khôi, chỉ là quá yếu, chậc!"

"Hả, ý của người là, Trú Vân Phi và Tiểu Khôi, sau này sẽ..." Tần Du Du cẩn thận hỏi thăm.

"Có thể lắm, nhưng chỉ có thể thôi, thiên cơ biến ảo, ai cũng không nói chính xác được sau đó sẽ có biến hóa gì, ta chỉ có thể suy đoán khả năng lớn nhất

https://thuviensach.vn

thôi, còn về sau này có thật sự xảy ra hay không, ta cũng không thể xác định." Yểm Huyền buồn bã nói.

Giống như năm đó hắn tính sót một chuyện xảy ra ngoài ý muốn của thê tử, quá mức tin tưởng khả năng suy tính của mình, hậu quả có thể so với tương lai hoàn toàn không biết còn đáng sợ hơn.

"Trú Vân Phi rất chất phác, Tiểu Khôi nếu ở cùng nó, ta cũng có thể lúc nào cũng nhìn thấy nó." Tần Du Du cảm thấy suy tính lớn nhất này không sai đâu, như Tiểu Khôi lo lắng sau khi nàng và Nghiêm Di lấy nhau rồi sẽ lơ là nó, không thân thiết với nó nữa, nàng cũng không muốn sau này Tiểu Khôi tìm được người bầu bạn rồi liền rời khỏi nàng, tuy nàng rất sớm đã hứa, chỉ cần Tiểu Khôi cần, nàng lúc nào cũng có thể xóa bỏ khế ước nhận chủ giữa cả hai, nhưng nàng sẽ không nỡ.

Tiểu Khôi và Trú Vân Phi ở cùng nhau, bọn họ có thể sống chung một chỗ, không cần lo lắng chia xa. Hơn nữa Trú Vân Phi vừa nhìn chính là dạng trượng phu thành thật, tốt tính, dễ bắt nạt, so với chủ nhân Nghiêm Di của nó đáng tin cậy hơn nhiều, Tiểu Khôi cùng nó ở chung nàng cũng yên tâm.

Trú Vân Phi chỉ có thể bị Tiểu Khôi bắt nạt thôi.

Tần Du Du ở trong sơn động ba ngày, lại ra ngoài hóng gió, nàng ban ngày lẻn vào Quỷ tam đài đi gặp phu thân của mình, buổi tối đi vào trấn nhỏ ngoài núi gặp bọn Trú Vân Phi.

Tình trạng của phụ thân không có gì thay đổi, hai đứa cháu không thấy bóng dáng, đoán chừng là bị Kim Phù Đồ đưa đi rồi, vẻ mặt Kim Phù Sương hoảng hốt, nhưng có lẽ là bất cứ giá nào, cho dù biết rõ đại họa đang rơi xuống, cũng không hề lo âu, sợ hãi lắm.

Tần Du Du đưa mấy món đồ chơi cho hai đứa cháu để lại, giúp bà ấy chăm sóc bà cụ cả ngày, âm thầm đút bà nội uống đan dược bổ thân, vẫn ở lại cho đến bữa cơm tối mới rời đi.

Cơm tối chỉ có nàng và Kim Phù Sương cùng dùng bữa thôi, Kim Thắng Thường bởi vì thân thể không tiện, có món ăn riêng Kim Phù Sương đã chuẩn bị, để ông một mình trong phòng ăn, tránh lại xấu hổ.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du có chút tiếc nuối, nhưng nghĩ đến mình ít nhất còn có thể tận mắt nhìn thấy phụ thân, liền lại thoải mái.

Yểm Huyền đưa nàng đến gần khu dân cư ở trấn nhỏ đã hẹn trước với đám Trú Vân Phi liền xoay người rời đi, trước khi đi còn tươi cười rất kỳ quái: "Ta ngày mai sẽ tới sớm tìm ngươi."

Tần Du Du không rõ ra sao, Yểm Huyền cảm thấy hoàn cảnh ở sơn động không tốt, cho nên để nàng ở trong trấn một đêm rồi về sao? Nhưng không đợi nàng hỏi, Yểm Huyền đã đi mất dạng rồi.

Nàng cảm thấy loại "cao nhân" làm việc đa số đều có nguyên nhân đặc biệt, Yểm Huyền sẽ không vô cớ trêu chọc nàng, vì thế liền không nghĩ nhiều nữa, dưới chân nhúng một cái trực tiếp nhảy vào trong viện.

"Biểu ca, Trú Vân Phi?" Tần Du Du đi vào phòng trong, trên bàn có ánh đèn, nhưng một người cũng không có.

Nàng đang cảm thấy kỳ quái, bỗng vòng eo bị người ôm từ phía sau.

Người có thể im hơi lặng tiếng tới gần nàng rất ít, rất hiếm, Yểm Huyền mặc dù có khi cũng sẽ trêu chọc nàng, nhưng tuyệt đối sẽ không làm hành động thân mật như vậy với nàng, có thể "đánh lén" như thế chỉ có một người thôi.

"Nghiêm Di!" Tần Du Du gọi nhỏ, vừa xoay người lại.

Trước mắt đúng là Nghiêm Di, hắn nhìn qua gió bụi mỏi mệt, hiển nhiên vừa mới chạy tới không lâu, tin thần lại không tệ lắm.

Hắn thấy rõ mặt Tần Du Du, không khỏi nhíu mày nói: "Nàng sao lại tự biến mình thành bộ dạng này?"

Tần Du Du nhìn thấy hắn, trong lòng vui mừng, nghe vậy nổi hứng đùa nghịch, ôm lưng áo hắn, cọ loạn khuôn mặt vào lòng hắn: "Chàng không thích thì giúp ta lau sạch đi."

Nghiêm Di một thân y bào màu tím đậm nhất thời bị nàng chà đạp không biết thành màu gì nữa.

Nhưng hắn không hề tức giận, chỉ nâng "mặt mèo" đang nghịch trong lòng lên, hôn lên môi nàng.

Dưới ngọn đèn mờ nhạt, bóng dáng hai người hợp thành một.

https://thuviensach.vn

Không biết qua bao lâu, hai bóng dáng dây dưa cùng một chỗ mới thoáng tách ra, Tần Du Du nhìn thấy đôi môi trên mặt Nghiêm Di lây dính son phấn còn sót lại, ý xấu cười khanh khách.

Nghiêm Di kéo nàng tới bên giếng nước trong viện, lấy khăn tay lau sạch mớ lộn xộn trên mặt hai người, sau đó nhéo chóp mũi Tần Du Du nói: "Giờ chúng ta nên tính nợ nần đi nhỉ."

"Nợ nần gì chứ?" Tần Du Du cố gắng tránh thoát bàn tay hắn, cố ý giả ngu.

"Nàng không nói tiếng nào đã theo người chạy mất." Nghiêm Di ôm lấy nàng, xách trở về phòng chuẩn bị cho tiểu yêu nữ dám chối không nhận tội này, đại hình phạt hầu hạ.

"Ta viết thư cho chàng rồi mà! Cha của Tiểu Khôi ngay bên ngoài chờ ta, chàng đừng làm bậy..." Tần Du Du giải thích nói.

"Nàng đêm nay còn muốn đi?" Trong phòng không đốt đèn, ánh trăng mông lung làm hình dáng khuôn mặt Nghiêm Di sâu xa, càng thêm mấy phần yêu mị, mê người, trong đôi mắt đen nhánh có ngọn lửa mãnh liệt thiêu đốt.

Tần Du Du bỗng nhớ tới lời Yểm Huyền trước khi đi đã nói, hắn ta rõ ràng biết Nghiêm Di đến đây.

"Ta, ta sáng mai lại đi." Khuôn mặt Tần Du Du đỏ bừng nói.

Đêm nay trăng rất sáng, lung linh khiến trong lòng nàng như nhũn ra, chống cự không được Nghiêm Di hấp dẫn bại hoại.

Chương 214: Phu quân chính là dùng để sai bảo

Ánh trăng ngoài cửa sổ chiếu sáng đến trước giường, gió thu hơi lạnh khiến mùi nhiệt tình trong phòng tan đi vài phần, tiếng thở trên giường cũng dần dần bình ổn xuống.

Thể xác và tinh thần Nghiêm Di rất thoải mái, ôm tiểu thê tử bắt đầu hỏi nàng chuyện xảy ra mấy ngày nay, đa số chuyện hắn đã nghe Trú Vân Phi kể lại, nhưng hắn muốn nghe chính miệng Tần Du Du nói.

https://thuviensach.vn

Tình trạng của phụ thân ngay cả chuyện của Kim Phù Sương, nàng không kể với Trú Vân Phi và Phong Quy Vân, nhưng lại không muốn lừa gạt Nghiêm Di.

"Nàng không để phụ thân nàng nhận ra?" Nghiêm Di nghe ý tứ trong lời nói của Tần Du Du, không khỏi có chút bất ngờ.

Nàng thật vất cả có được tin tức của phụ thân, mà phụ thân nàng tuy bị thương nặng, tàn tật, nhưng cuối cùng người vẫn còn sống, thị lực và thính lực cũng có cơ hội khôi phục, mà nàng thế nhưng cứ vậy bỏ qua?

"Sau khi nhận ra thì sao? Nếu ông hỏi mẫu thân ta ở đâu, ta phải trả lời thế nào?" Giọng Tần Du Du rầu rĩ.

Chuyện này nàng suy nghĩ mấy ngày rồi, thật vất vả mới ra quyết định để mọi chuyện giữ nguyên như cũ.

"Hy vọng sống sót duy nhất của cha chính là muốn tìm mẫu thân, cùng bà bên nhau đến già, nếu ông biết mẫu thân hơn mười năm trước đã vì ông tự tử, thậm chí ngay cả thi cốt cũng không còn, chàng nghĩ ông làm sao bây giờ?"

"Ta đã không còn mẫu thân, ta không muốn ngay cả cha cũng không còn. Ta không để ông nhận ra mình, không phá hủy hy vọng của ông, ông còn có thể sống tốt, lúc ta nhớ ông, có thể lén nhìn thấy ông." Tần Du Du chớp chớp mắt, muốn nén nước mắt, nhưng nước mắt không nghe lời cứ chảy xuống.

Lúc này tới phiên Nghiêm Di hối hận, hắn cúi đầu hôn từng chút từng chút lên nước mắt nàng, ôm nàng vào trong lòng giống như đứa bé, nhẹ nhàng vỗ về an ủi, sau đó nói: "Thật ra nàng chỉ cần nói dối là được. Xem như Giang Như Luyện cho tới bây giờ chưa hề nói gì về chuyện của mẹ nàng, xem như nàng còn sống trên đời, chẳng qua nàng tìm khắp nơi không thấy bà thôi."

"Chàng lại muốn lừa gạt người!" Tần Du Du hít hít cái mũi, mắt đo đỏ chỉ trích.

Đây không phải vì không muốn nàng đau lòng cũng không muốn cha nàng đau lòng sao? Trong lòng Nghiêm Di cảm thấy mình rất oan, nhưng tiếp tục đề tài lừa gạt người này nữa, hắn lúc này không muốn nói quá nhiều, tránh không cẩn thận lại lôi chuyện cũ ra. Khiến sự hòa hợp của hai người bị phá vỡ.

"Kim Phù Sương bà ấy cũng rất đáng thương, bọn họ bây giờ, thật ra cũng không có gì không tốt." Cha nàng sau này xuống suối vàng, chắc chắn muốn đi

https://thuviensach.vn

tìm gặp mẹ nàng, Kim Phù Sương toàn tâm toàn ý chỉ là muốn ở bên cha sống hết quảng đời còn lại thôi, xem như là giúp bà ấy hoàn thành tâm nguyện đi.

Nghiêm Di đối với việc nàng có nhận cha hay không cũng không quá để ý. Nàng chỉ có phu quân thân thiết là hắn cũng rất tốt, cho nên nghe vậy, xoa xoa đầu nàng nói: "Được! Nàng muốn thế nào cũng được, nhưng không được khóc."

Hắn có thể với đa số người là lạnh lùng vô tình, nhưng đối với tiểu nữ tử này, lại luôn dụng tâm cẩn thận. Nhìn thấy hàng nước mắt của nàng liền cảm thấy trong lòng giống như bị người đào vài đường, rất đau đớn.

"Chuyện bên Phong gia phải giải quyết thế nào?" Tiểu thê tử không rơi nước mắt nữa bắt đầu chuẩn bị sai bảo hắn làm việc, tính ngang ngược và vênh mặt hất hàm sai bảo trong giọng nói không có chút nào che giấu.

Nhưng Nghiêm Di lại không hề tức giận. Ngược lại rất vừa lòng, Tần Du Du nếu chuyện này cái gì cũng không bàn bạc với hắn mà tự hành động, thế mới đáng sợ nhất, còn có thể sai bảo hắn làm việc thì còn xem hắn là phu quân.

"Phong thị, Kim thị, Văn thị gốc rễ sâu, lập tức nhổ tận gốc bọn họ có chút đáng tiếc, chỉ cần bọn họ nguyện ý hợp tác với Nguyệt quốc, thế cứ để bọn họ tiếp tục sinh sống cũng không sao, chẳng qua phải để bọn họ nhận lời sau này chỉ vì Nghiêm thị ta chế tạo vũ khí quân dụng. Văn Phong Thành là người thông minh. Bên phía Văn thị không cần ta nhiều lời, bọn họ sẽ tự lựa chọn. Còn về Phong thị, ngày mai ta để Phong Quy Vân đi một chuyến khuyên giải bọn họ một phen. Nghĩ chắc bọn họ cũng sẽ không dị nghị gì đâu."

Nghiêm Di nói ra thật thoải mái, Tần Du Du đoán chừng lần đi khuyên giải này là dùng uy hiếp, đe dọa để hình dung cũng còn khá chính xác.

Nhóm tiên phong của Phong thị lần này, kế hoạch đối phó Kim thị nhất định chết trong trứng nước. Chỉ cần không muốn bị diệt tộc, có lẽ sẽ đồng ý điều kiện của hắn.

Mẫu thân Tần Du Du đúng là xuất thân từ Phong thị, nhưng Phong thị lại chưa từng đối xử với mẹ nàng như người thân, thậm chí bắt cậu nàng, ép Phong Quy Vân đối phó nàng, cho nên Tần Du Du thật ra không quá để ý vận mệnh sau này của Phong thị, đối với cách xử lý của Nghiêm Di cũng không có ý kiến gì.

https://thuviensach.vn

Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết, cho tới bây giờ đây chính là nguyên tắc hành sự của nhóm quyền quý, Phong gia nếu lúc trước lựa chọn sai, khó trách khỏi phải gánh vác hậu quả.

"Còn về bên phía Kim thị, nàng không phải rất muốn xem bảo vật trấn sơn Thiên cương tinh vực của bọn họ sao?" Nghiêm Di vuốt nhẹ khuôn mặt Tần Du Du, cười hỏi.

Tiểu thê tử của hắn có niềm thích thú cơ quan lớn hơn tất cả, nhất định tò mò Thiên cương tinh vực lâu rồi, lần này may mắn đúng dịp, nàng tuyệt đối không muốn bỏ qua đâu.

Tần Du Du dùng sức gật đầu, chuyện này nếu không có Nghiêm Di nhúng tay vào, người của Phong thị một khi ra tay, nàng chắc cũng có thể thuyết phục Kim Phù Đồ bí mật để nàng thử một lần sửa chữa Thiên cương tinh vực, nhưng hiện tại nếu Nghiêm Di đến đây, nàng đúng lúc có thể khỏi phải tìm Kim Phù Đồ dài dòng, an tâm chờ Nghiêm Di thu xếp tất cả mọi chuyện xong xuôi.

Nàng muốn nhìn xem Thiên cương tinh vực đến tột cùng có gì hay đây.

"Trú Vân Phi nói, nàng mỗi lần cách ba ngày mới có thể đi ra một lần?" Nghiêm Di được voi đòi tiên, đè nàng xuống thân, hai tay không khách khí xoa nắn đỉnh nhọn trên bộ ngực sữa trắng nõn của nàng, dẫn đến nàng ưm thở gấp.

"Phải, chàng ba ngày sau định cùng ta đi Quỷ tam đài?" Tần Du Du cố gắng duy trì chút lý trí còn sót lại hỏi.

"Đúng. Phải đền bù chứ, nàng giao lợi lộc ba ngày cho ta trước đã." Nghiêm Di hôn sâu nàng, quyết định nhân lúc trời còn chưa sáng, đòi đền bù món nợ mười mấy ngày gần đây bị tiểu yêu nữ làm nóng ruột nóng gan trước.

Buổi sáng thức dậy, Tần Du Du rửa mặt chải đầu, thay y phục, dùng bữa sáng xong, tới ngoài trấn hội họp với Yểm Huyền, nhìn thấy đối phương rõ ràng trong lòng hiểu rõ lại lộ vẻ "giả đứng đắng", khuôn mặt đỏ suốt cả ngày.

"Người thật sự không thể gặp Nghiêm Di?" Tần Du Du cố gắng tìm đề tài.

Yểm Huyền nói hắn ta ở nhân gian tiếp xúc người phàm càng ít càng tốt, nhưng lúc hắn ta giúp nàng đến trấn trên mua thuốc lại không có kiêng kị gì.

Yểm Huyền ha ha cười nói: "Thật ra gặp cũng không sao, e rằng hắn vừa thấy ta anh tuấn, phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong như vậy, lại nghĩ đến ta mấy

https://thuviensach.vn

ngày này sớm chiều ở gần ngươi, sẽ chua đến ngủ không yên mất."

Tần Du Du vừa giận vừa thẹn, mãnh thú thì ra không phải hung bạo, nhưng cũng không phải tốt tính gì.

Nhưng nàng để tâm suy nghĩ, không thể không thừa nhận Yểm Huyền "lo lắng" rất có đạo lý.

Sáng nay thức dậy, nàng chợt nghe Trú Vân Phi nói Nghiêm Di đuổi Phong Quy Vân đi tìm người chủ quản Phong gia, ngay cả gặp cũng không cho nàng gặp.

Ba ngày sau, Tần Du Du ở trong sơn động quả thật rất thoải mái, Quỷ tam đài Kim thị và người Phong gia ẩn nấp ngoài núi chuẩn bị đại chiến với Kim thị lại rất lo âu.

Nghiêm Di để Phong Quy Vân đưa tin cho Phong thị, từ ngữ khách khí nhưng ý tứ vô cùng rõ ràng, nêu ra mấy điều kiện gọi là hợp tác, trên thực tế là muốn bọn họ cúi đầu xưng thần, từ nay về sau ngoan ngoãn nghe theo hiệu lệnh của hoàng tộc Nghiêm thị Nguyệt quốc.

Cấp cao Phong gia tại nơi này nhận được thư của Nghiêm Di, đương nhiên cũng hiểu tin bọn họ muốn cướp Quỷ tam đài chẳng những bị lộ, còn rướt lấy đại sát tinh bọn họ tránh còn không kịp.

Người Phong gia vừa chiêu đãi thật tốt Phong Quy Vân, vừa bắt đầu bàn bạc cách trả lời.

Nghiêm Di đã cho bọn họ bậc thang cuối cùng rồi, bọn họ chỉ có hai con đường, một là đối mặt với lửa giận của Nghiêm Di, chấp nhận hậu quả thảm thiết cao thủ trong tộc bị tàn sát sạch sẽ, người trong tộc bỏ mạng nơi xa, hai là từ nay trở thành lệ thuộc vào Nguyệt quốc.

Lựa chọn như vậy cũng không khó, khó là sau khi quy thuận Nguyệt quốc, bọn họ làm sao tránh bị Nguyệt quốc quang minh, lén lút làm suy yếu thực lực của bọn họ, sợ là bị Nguyệt quốc hoàn toàn làm tổn hại, chiếm lấy toàn bộ rồi.

Kim thị cũng vô cùng khổ sở, Nghiêm Di đến đây sẽ không để người Phong thị làm ầm ĩ, nhưng đường đường một Thánh bình Thân vương đột nhiên từ tiền tuyến chạy tới đây, vì để cứu vớt bọn họ?

Trò đùa này thật sự rất lạnh.

https://thuviensach.vn

Trên dưới Kim thị nằm mơ cũng không dám nghĩ muốn Thánh bình Thân vương thu xếp công việc, bớt chút thời gian đến "rút đao tương trợ", nhưng việc lạ như vậy thật sự đã xảy ra, bọn họ không thể không nghi ngờ, đối phương rút đao tương trợ có thể thuận tiện "cắn" bọn họ mấy cái không.

Hơn nữa Nghiêm Di thế mà bàn bạc với người phụ trách đối ngoại của Kim thị ở ngoài núi, hắn định cùng vương phi đến Quỷ tam đài thăm hỏi.

Đây điển hình "Chồn đến nhà gà chúc tết" đó!

Biết rõ vợ chồng Nghiêm Di vào Quỷ tam đài, xem như chút "vốn liếng" cuối cùng của bọn họ cũng một đường đi ra luôn, nhưng lời từ chối bọn họ không có cách nào nói ra miệng được.

Người ta có thái độ này, chính là lúc nào cũng có thể lật tung "ổ" bọn họ, nhưng còn chừa chút mặt mũi cho bọn họ thôi.

Nguyệt quốc vừa chiếm được Li quốc, thanh thế như mặt trời ban trưa, Nghiêm Di là võ thánh cấp mười tám như vậy, ngay cả Thiên cương tinh vực hoàn hảo không hư hại gì cũng không thể ngăn hắn được, huống chi bên cạnh còn có Tần Du Du, cơ quan thuật mạnh đến khó lường?

Cho đến nay, Kim thị bọn họ như cá nằm trên thớt, toàn bộ xem người ta muốn "chặt" như thế nào thôi.

Nếu thức thời, lấy được lời hứa còn có thể ỷ vào giao tình lúc trước chừa chút thể diện được lợi hơn, nếu muốn ngang ngạnh chống đối, Phụng Thần giáo chính là hình mẫu.

Tộc trưởng Kim thị thở dài một tiếng, cuối cùng quyết định cho Kim Phù Đồ ra mặt, đích thân nghênh đón vợ chồng Thánh bình Thân vương đến Quỷ tam đài làm khách.

Vì thế ba ngày sau, Nghiêm Di đưa Tần Du Du, dưới sự đón tiếp của Kim Phù Đồ, nghênh ngang đi vào "hang ổ" của Kim thị.

Tần Du Du đã tới đây rất nhiều lần, đối với tất cả trong cốc đã sớm không cảm thấy mới mẻ gì nữa, đoàn người được trực tiếp nghênh đón tới chủ trạch ngay trung tâm sơn cốc.

Hai bên chủ-khách ngồi vào chỗ của mình chào hỏi nhau mấy câu, Nghiêm Di liền đi thẳng vào vấn đề nói: "Ái phi của bổn vương say mê cơ quan thuật,

https://thuviensach.vn

nghe nói quý phủ có 'Thiên cương tinh vực' nổi tiếng thiên hạ, đáng tiếc đã bị hư hỏng nhiều năm, cho nên muốn thử ra tay sửa chữa xem sao, không biết trưởng tộc Kim thị ý muốn thế nào?"

Một câu hắn nói, quả thật giống như tiếng sấm sét, đánh xuống trên dưới Kim gia trời đất quay cuồng.

Thiên cương tinh vực lâu năm thiếu tu sửa, không thể dùng nữa là cơ mật cao nhất của Kim thị, tuy mấy năm này bên ngoài có nhiều phán đoán, nhưng thủy chung chưa hề chứng thực, ngay cả những người Kim thị ở sảnh tham gia chiêu đãi khách, cũng có rất nhiều người hoàn toàn không biết gì về việc này.

Hiện tại thế mà bị Nghiêm Di hỏi thẳng ngay trước mặt, ngay cả mấy lão hồ ly đa mưu túc trí đang ngồi trên chỗ chủ tọa đó cũng nghẹn họng nhìn trân trối không biết nên đối đáp thế nào.

Tộc trưởng Kim thị đầu tiên phản ứng lại, lắc đầu nói: "Thánh bình Thân vương nói đùa, Thiên cương tinh vực những năm gần đây vẫn chưa từng dùng tới, không có nghĩa là nó đã bị hủy hoại, không biết vương gia từ đâu nghe được tin này?"

Chương 215: Điều kiện của Kim thị

Mặt Nghiêm Di không chút thay đổi, nhìn lướt qua từng nét mặt khác nhau của từng người kim thị ngồi trên chủ tọa, bị ánh mắt của hắn quét qua, chỉ cảm thất như một luồng áp lực vô hình quét ngang, nhịn không được chân nhũn ra, thậm chí nhiều người tâm chí không kiên định, tu vi kém, không tự chủ được lui lại mấy bước.

"Rất nhiều anh tài trẻ tuổi của quý phủ không ở trong Quỷ tam đài?" Đây là một câu với giọng điệu khẳng định.

Tộc trưởng Kim thị và Kim Phù Đồ cùng các trưởng lão biết rõ tình hình sắc mặt đều thay đổi nhanh chóng.

Kim Phù Đồ trầm giọng nói: "Ý của Thánh bình Thân vương là?"

https://thuviensach.vn

"Đệ tử anh tài bồi dưỡng không dễ dàng, các vị biết người của Phong thị ở ngoài núi như hổ rình mồi, còn để bọn họ rời khỏi Quỷ tam đài, thật có chút kỳ lạ." Nghiêm Di khi đối xử với người ngoài, đa số đều trưng ra bộ mặt không chút thay đổi kèm theo giọng điệu không hề lên xuống, khiến người ta rất khó từ vẻ mặt của hắn đoán ra tâm ý thật sự của hắn.

Người của Kim thị nhìn nhau, không biết hắn là vì phát hiện Kim thị bí mật đưa các đệ tử quan trọng đi mà đoán Thiên cương tinh vực của bọn họ đã không thể sử dụng được, hay là dùng điều này uy hiếp, nếu bọn họ không đồng ý yêu cầu của hắn, để Tần Du Du nhìn Thiên cương tinh vực, sẽ gây bất lợi cho nhóm đệ tử bọn họ đưa ra ngoài núi.

Bọn họ đều biết, Thánh bình Thân vương không phải thiện nam tín nữa gì, hôm nay hắn nói ra yêu cầu, bọn họ không đồng ý hắn cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

Mặc kệ lời nói của hắn có ý định uy hiếp hay không, chọc giận hắn, những người trong Quỷ tam đài dĩ nhiên ai cũng không có "trái ngọt", đệ tử ngoài núi e rằng cũng đừng nghĩ có ngày lành.

Rượu mời cũng thế, rượu phạt cũng thế, rượu này bọn họ nhất định phải uống.

Tần Du Du nhìn thấy sắc mặt nhăn lại có thể vắt ra nước của mấy người Kim gia trên chủ tọa, không khỏi có chút thông cảm bọn họ, đối nghịch với yêu quái là không có đường thoát đâu.

Nàng rõ ràng là định giúp bọn họ, kết quả Nghiêm Di vừa ra tay, ngược lại giống như nàng ức hiếp bọn họ ấy. Nhưng đối với những người tâm tư quá phức tạp, có lẻ thủ đoạn như vậy là ngắn ngọn nhất.

Nếu không phải nghớ nàng và người Kim thị có quan hệ thân thích, sau này có định để cha nàng tiếp tục an hưởng tuổi già ở Kim thị. Đoán chừng Nghiêm Di ngay cả nói chuyện cũng bỏ qua, trực tiếp bắt lấy mấy thủ lĩnh Kim thị, để bọn họ dâng Thiên cương tinh vực lên, mặc nàng muốn làm gì thì làm, càng dễ dàng hơn.

Mấy trưởng lão Kim thị xem như cũng hiểu rõ, cắn chặt răng gật gật đầu với tộc trưởng Kim thị. Chuyện tới lúc này bọn họ không đồng ý cũng phải đồng ý thôi.

https://thuviensach.vn

Tộc trưởng Kim thị phất tay để những người khác lui ra ngoài, sau đó nói: "Thiên cương tinh vực của tộc ta quả thật đã bị hư hỏng nhiều năm, nhưng việc này liên quan đến sự sinh tử tồn vong của tộc Kim thị ta, cho nên không thể không cố gắng giấu kín. Thật khiến vương gia, vương phi chê cười. Vương phi nương nương cơ quan thuật nổi tiếng thiên hạ, nguyện ý giúp đỡ tộc ta sửa chữa Thiên cương tinh vực là chuyện tốt ta cầu còn không được, nhưng tộc của ta có mấy yêu cầu, hy vọng vương gia và vương phi có thể đồng ý."

Tần Du Du liếc mắt nhìn Nghiêm Di một cái. Quay đầu nói với tộc trưởng: "Mời nói."

Tộc trưởng Kim thị biết hôm nay tất cả bí mật của Thiên cương tinh vực đều không giữ được, thậm chí tuy Kim thị tránh thoát một kiếp Phong thị này, tiền đồ sau này vẫn không biết được. Cho nên cũng hoàn toàn không màn đến nữa.

"Nói ra thật xấu hổ. Những năm gần đây tộc của ta không ít thầy trò cơ quan sư sửa chữa Thiên cương tinh vực, nhưng đều thất bại, thậm chí có người trong quá trình sửa chữa vì nhất thời vô ý bị cơ quan gây bị thương, tính mạng khó giữ. Vương phi muốn sửa chữa nó giúp tộc của ta, chúng ta vô cùng cảm kích, nhưng nếu trong quá trình sửa chữ, vương phi xảy ra chuyện ngoài ý muốn. Trên dưới tộc của ta đáng chết vạn lần."

Khi tộc trưởng Kim thị nói ra lời này, ánh mắt hướng về phía Nghiêm Di chứ không phải Tần Du Du, ý lời này là, vương phi của ngài muốn làm thế nào cũng được, nhưng lỡ như xảy ra chuyện, ngài đừng tới tìm chúng ta tính sổ.

"Vương phi của bổn vương, tự có bổn vương chiếu cố, sẽ không để nàng xảy ra chuyện ngoài ý muốn, không cần người khác quan tâm." Nghiêm Di lạnh lùng nói.

Hắn cũng không hứa không truy cứu trách nhiệm chuyện này, nếu người của Kim thị dám làm trò mờ ám gì với Du Du của hắn, thế quả thật là đáng chết vạn lần, hắn sẽ khiến bọn họ chết thật thảm thiết.

Tộc trưởng Kim thị bất đắc dĩ, nói tiếp: "Thiên cương tinh vực đối với tộc của ta rất quan trọng, bất kể vương phi nương nương có sửa chữa nó được hay không, tất cả về nó, xin vương gia và vương phi đừng nói ra ngoài."

"Không thành vấn đề." Tần Du Du gật đầu nói, nàng thầm nghĩ mau nhìn xem Thiên cương tinh vực đến tột cùng là thứ gì, mặc kệ thế nào, chắc phải mạnh

https://thuviensach.vn

hơn không ít mấy tác phẩm của tam đại cơ quan thế gia lúc trước nàng thấy mới đúng.

"Cuối cùng còn một thỉnh cầu... Lúc vương phi nương nương sửa chữa Thiên cương tinh vực, sẽ có ba vị cơ quan sư trong tộc của ta đứng xem." Tộc trưởng Kim thị chần chờ nói, thái độ sợ Tần Du Du sẽ từ chối.

Ông bình tĩnh lại mơ hồ nhận ra Nghiêm Di và Tần Du Du đường xa mà đến, rất có thể thật sự chính là muốn nhìn Thiên cương tinh vực, thử xem có thể sửa chữa nó hay không thôi.

Nghiêm Di bây giờ muốn tiêu diệt bọn họ cũng không phải chuyện khó khăn gì, không cần nói dối bọn họ.

Tuy thái độ bọn họ cứng rắn đưa ra yêu cầu như vậy, biểu hiện như Kim gia chịu thiệt, nhưng nếu Tần Du Du thật sự có thể sửa chữa Thiên cương tinh vực, thế cũng không xem như chuyện xấu được.

Nếu có thể nhân cơ hội để mấy kiệt xuất già trẻ si mê cơ quan thuật của tộc mình tranh thủ một phen, lại càng tuyệt vời.

"Được." Tần Du Du đồng ý rất kiên quyết, nàng cũng không rõ yêu cầu đơn giản như vậy, tộc trưởng Kim tộc cần gì phải ấp a ấp úng chứ.

Tộc trưởng Kim thị thấy nàng đồng ý rất thoải mái, nhất thời vui mừng quá đỗi.

Lần này tuy Tần Du Du sửa chữa là cơ quan tổ truyền của Kim thị, nhưng cơ quan sư đều có một vài các thủ pháp, kỹ xảo bí truyền, bình thường chỉ có thầy trò, đồng môn vô cùng thân thiết, mới có thể được phép xem cả quá trình đối phương chế tạo, tu chỉnh cơ quan tinh xảo, mà Tần Du Du lại giống như chưa từng băn khoăn điều đó.

Có vài người Kim thị nhớ tới năm trước trong trận chung kết thành thủ lôi đài, Tần Du Du tùy tay đưa bản vẽ thiết kế cơ quan của hoa viên ngầm ở Thánh bình Thân vương phủ ra cho mọi người xem thỏa thích, trong lòng nhất thời thấy chua chua.

Tộc mình xem như bảo bối, người ta không thèm xem ra gì, bọn họ thật sự kém xa Thiên công Thánh thủ như vậy ư?

https://thuviensach.vn

Tộc trưởng Kim thị nhìn về phía mấy vị trưởng lão, xem bọn họ có cần thêm điều kiện gì hay không, các trưởng lão và Kim Phù Đồ trầm ngâm một chút, rốt cuộc lắc lắc đầu.

Trong lòng bọn họ không phải không nghĩ ra điều kiện gì, mà là không dám nói thêm, lỡ như khiến sát tinh Nghiêm Di này nóng nảy, bọn họ liền xong đời.

Tần Du Du nhìn thấy bọn họ liếc mắt ngang dọc, Nghiêm Di như cũ mặt không thay đổi, lạnh lùng dọa người. Ông tay áo buông lỏng nắm lấy tay nàng rất không đứng đắn vuốt ve ngón tay nàng, gãi nhè nhẹ vào lòng bàn tay nàng, trong lòng cảm thấy không biết nên nói gì, cái kẻ trên mặt một đằng, bên trong một nẻo này.

Phu quân cũng đủ dọa người cũng có rất nhiều lợi ích, như hiện tại Kim thị cũng không dám giở trò gì, sau khi đồng ý xong lập tức đưa hai người (Tần Du Du và Nghiêm Di) đến cơ quan xưởng ở phía sau, không bao lâu thấy ba cơ quan sư vẻ mặt trang nghiêm hộ tống một cái thùng gỗ lớn tới, đặt lên khối nham thạch đã được mài thành cái bàn lớn.

Ba cơ quan sư này có hai người râu tóc tuyết trắng. Một người mặt như thiếu niên trẻ tuổi, da trơn nhẵn, không chút nếp nhăn, người kia da lại giống như quả quýt phơi khô mấy năm rồi, nhiều nếp nhăn đến gần như không rõ khuôn mặt, tu vi hai người đều đã là võ thánh.

Còn một người khác nhìn còn trẻ tuổi, cũng đã xuất hiện ở thánh thủ lôi đài, Kim Tự Kinh, nhưng Tần Du Du vẫn như thường không hề nhận ra, chỉ có Nghiêm Di có ấn tượng với hắn ta thôi.

Tộc trưởng Kim thị cúi người áy náy tiến lên hành lễ với hai cơ quan sư lớn tuổi, có lẽ là cảm thấy ngay cả bảo vật tổ tông truyền xuống cũng không giữ được.

Ông lão mặt trẻ trung phất phất tay, ánh mắt thẳng tắp nhìn về phía Tần Du Du: "Ngươi chính là đệ tử của Thiên công Thánh thủ, Tần Du Du?"

Bọn người tộc trưởng Kim thị gọi Tần Du Du là vương phi, nhưng trong cảm nhận của ông, đệ tử của tiên nhân Thiên công Thánh thủ còn có giá trị hơn so với vương phi gì đó nhiều.

Tần Du Du gật đầu nói: "Đúng vậy."

https://thuviensach.vn

Tộc trưởng Kim thị sợ miệng của các đại nhân tộc mình ngăn cản không được lại đắc tội Nghiêm Di, vội vàng tiến lên chen vào giới thiệu nói: "Vị này chính là tiền bối của tộc ta..."

Ông ta một câu còn chưa nói xong, đã bị ông lão cắt ngang: "Lão phu thứ ba, ông ta thứ sáu, Tần cô nương gọi chúng ta là Kim lão tam, Kim lão lục là được, đây là cháu trai của chúng ta Kim Tự Kinh. Tần cô nương có phải muốn giúp chúng ta sửa chữa Thiên cương tinh vực hay không? Vậy bắt đầu thôi."

Thái độ Kim lão tam này trực tiếp lại gấp gáp khiến Tần Du Du sinh ra vài phần cảm thấy thân thiết, nghe vậy lúc này đi tới bên cạnh bàn đá.

Nghiêm Di nghe người khác gọi Tần Du Du là cô nương chứ không phải vương phi, trong lòng cũng có chút không vui, nhưng nhìn thấy Tần Du Du nóng lòng muốn thử, bộ dáng vui mừng, liền thoải mái lại.

Kim Tự Kinh mở thùng ra, trân trọng nâng bảy hộp kim loại màu đen thô đặt lên bàn đá, xếp theo vị trí của bắc đẩu thất tinh mở ra.

"Bộ Thiên cương tinh vực này là do bá phụ ta chế tạo ra, bá phụ vì nó tốn hết tâm huyết, sau khi hoàn thành không bao lâu đã qua đời, không kịp làm thêm một bộ nào nữa. Thật giận ta quá mức ngu dốt, tận mắt nhìn thấy bá phụ hoàn thành bộ Thiên cương tinh vực này, nhưng không cách nào học được thân thủ của ông. Thậm chí ngay cả bản vẽ cũng không thể bảo vệ, ta thật tình nguyện ngày đó chết cháy là mình, chứ không phải bản vẽ." Vẻ mặt Kim lão tam uể oải.

"Quá khứ không cần nói ra, vương phi nương nương vẫn trước nhìn xem bộ Thiên cương tinh vực đi." Tộc trưởng Kim thị rất rối rắm, âm thầm nén giận Kim lão tam sao nói chuyện không chú ý gì hết, nói hết nội tình ra thế này.

Kim lão tam trừng mắt liếc ông ta một ái, nhưng ngược lại không phản đối đề nghị của ông ta.

Thiên cương tinh vực là do tổ tiên Kim thị để lại, vốn đệ tử ưu tú trong tộc đều có thể nắm giữ kỹ thuật chế tạo, bản vẽ không chỉ có một bộ, nhưng vì sau khi xuất hiện, một vài đệ tử ưu tú suýt nữa đem bản vẽ kỹ thuật tiết lộ ra ngoài, cho nên quản lý liền nghiêm khắc hơn. Bản vẽ đến cuối cùng chỉ còn lại một bộ, hơn nữa cũng chỉ cho phép đệ tử cực kỳ đặc biệt mới được tiếp xúc.

https://thuviensach.vn

Dần dần, người Kim thị có thể chế tạo Thiên cương tinh vực càng lúc càng ít, thường thường mấy thế hệ mới có một truyền nhân tinh anh có thể dựa vào bản vẽ chế tạo ra một, hai bộ.

Tới đời thế hệ của bá phụ Kim lão tam, Kim thị đang trải qua thời kỳ nhân tài suy bại, cuối cùng có khả năng dựa theo bản vẽ chế tạo Thiên cương tinh vực chỉ còn lại một mình bá phụ của ông.

Thiên cương tinh vực có lợi hại tới đâu cũng là dùng kim loại làm ra, nhiều năm qua đi sẽ bị ăn mòn, rỉ sét, mà Kim lão tam phụ chế tạo bộ Thiên cương tinh vực đó, tới nay hơn trăm năm duy nhất chỉ có một bộ còn hoàn hảo có thể dùng thôi.

Càng không may chính là, vị cao thủ cuối cùng qua đời tại Quỷ tam đài không bao lâu, bởi vì sấm sét gây cháy lớn, chẳng những cháy luôn bản vẽ Thiên cương tinh vực, trong quá trình dập lửa, làm bộ Thiên cương tinh vực hoàn bảo cuối cùng cũng không cẩn thận bị hư hỏng luôn.

Chương 216: Dễ như trở bàn tay

Cấp cao Kim thị cố gắng đè ép tin tức này, e sợ người của Văn thị, Phong thị biết sẽ càng không kiêng nể gì tới đánh cướp bọn họ.

Không ngờ tới hôm nay trước có Nghiêm Di nói huỵt toẹt ra, lại có người trong tộc kể hết nội tình ra luôn.

Tộc trưởng Kim thị và mấy vị trưởng lão cản không kịp, Kim lão tam về vai vế, về tu vi đều ở trên bọn họ, bọn họ gặp phải trưởng bối đầu óc chỉ nghĩ đến cơ quan thuật như vậy, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ.

Tần Du Du không để ý tới bọn họ, đưa tay cầm lấy hộp cơ quan ám khí gần mình nhất, mặt ngoài hộp kim loại đen nhánh chỉ có hai chữ cổ tao nhã "Diêu Quang", đây là tên một ngôi sao cuối cùng trong chòm Bắc đẩu thất tinh.

Kim lão lục vẫn chưa hề mở miệng, nhắc nhở nói: "Diêu Quang có thể dùng sai, Tần cô nương cẩn thận."

https://thuviensach.vn

Tần Du Du gật gật đầu với ông ấy, nói: "Có thể tránh ra một chút để ta thử hiệu quả xem sao không?"

Người Kim thị vừa nghe, liền nhanh chóng tự giác trốn qua một bên, phía trước Tần Du Du lộ ra khoảng đất trống. Nơi này là xưởng của Kim thị, lúc thiết kế đã lo lắng người sẽ dùng cơ quan ám khí thí nghiệm hiệu quả, cho nên có thiết các loại bia cỏ, bia gỗ, bia sắt, bia đá từ các chất liệu cứng mềm không giống nhau làm thành bia ngắm.

Tần Du Du thạo nghề như vậy, không cần người khác chỉ nàng cách dùng cơ quan ám khí, mấy món này cầm lên liền biết chốt khởi động ngầm cơ quan ở đâu ngay.

Nhưng Kim lão lục vẫn nhịn không được cằn nhằn nói liên miên: "Diêu Quang phóng ra kim nhỏ như lông bò, một hộp này bên trong có thể chứa một trăm lẻ tám kim châm, nếu lão phu ra tay, ít nhất có thể xuyên thủng hộ thân cương khí cuả võ thánh cấp mười lăm. Đáng tiếc hiện giờ không biết bộ phận nào bị chấn động, xảy ra vấn đề, tác dụng không bằng lúc trước nữa."

Ông ấy nói đến đây, trên mặt có vài phần đắc ý, tu vi của ông ấy đã đạt tới cấp mười bốn, nhưng võ thánh cho dù kém một cấp, thực lực cũng là cách xa trời với đất, có thể dựa vào ám khí loại trừ hộ thân cương khí của võ thánh hơn mình một, hai cấp. Quả thật đáng kiêu ngạo.

Nghiêm Di nghe xong giật mình, ngày đó hắn cứu Tần Du Du, nàng đã từng muốn dùng một cơ quan ám khí tên là Lung Linh Khấu để báo đáp ơn cứu mạng của hắn, sau đó rời đi, Lung Linh Khấu đó cũng là bên trong giấu một trăm lẻ tám kim châm, về kích thương còn nhỏ hơn một nửa so với "Diêu Quang" này.

Một trăm lẻ tám kim châm đó chia làm ba lượt bắn ra, có thể xuyên thủng hộ thân cương khí của võ tôn cấp bảy --- lúc đó Tần Du Du không hề nhắc tới người khởi động Lung Linh Khấu có yêu cầu tu vi gì, sau đó Nghiêm Di thử, dĩ nhiên là người bình thường sử dụng có thể đạt tới uy lực khủng bố của võ tôn cấp bảy.

Nếu là do Kim lão lục võ thánh trước mặt này khởi động, muốn xuyên thủng hộ thân cương khí của võ thánh cấp mười lăm đoán chừng không khó.

Mà cái đó Tần Du Du lại tiện tay mang ra tặng người...

https://thuviensach.vn

Tuy một lần bắn ra một trăm lẻ tám kim châm, với mỗi lần bắn ra ba mươi sáu kim châm. Đối với độ căng của lo xò nhất định không giống nhau, nhưng có chung hình dạng, kích thước Lung Linh Khấu cũng nhỏ hơn Diêu Quang này rất nhiều.

Nghiêm Di gần như nhịn không được muốn đưa tay xoa xoa đầu Tần Du Du. Kéo nàng ôm vào lòng, hôn môi thật sâu, quả nhiên là bảo bối ông trời cho hắn mà, nếu không thì sao lại xuất sắc như thế?

Tần Du Du ngược lại không vì đối phương kém hơn mà khinh thường, xem nhẹ, nàng cầm lấy Diêu quang quay về vòng bia bên góc xưởng mở chốt, trăm kim nhỏ như lông bò bắn nhanh ra. Hóa thành vô số đường sáng nhỏ xíu, vút qua một cái, bắn vào bia ngắm.

Leng! Keng! Vút! Các tiếng kim loại va chạm vang lên, tốc độ bắn kim rất nhanh, cho dù Tần Du Du không hề dùng tu vi trợ giúp, nhiều người trong sảnh ngay cả bóng dáng kim châm cũng không nhìn rõ được.

Với hiệu quả này, kim châm có thể xuyên thủng hộ thân cương khí của võ giả cấp năm.

Tần Du Du ấn chốt mở vài cái. Xác định kim châm bên trong đã bắn ra hết rồi, sau đó mới nâng Diêu Quang lên tay nhìn kỹ, vừa dùng ngón tay nhẹ búng vào mặt ngoài hộp kim loại.

Ba người Kim lão tam biết nàng đang dựa vào tiếng vang đoán kết cấu bên trong hộp. Đều nín thở, yên lặng sợ gây ra chút tiếng động quấy nhiễu nàng.

Tần Du Du cứ như vậy tỉ mỉ gõ hết mặt ngoài hộp kim loại một lần, rất nhanh vẻ mặt đã tính toán kỹ càng.

Nàng lấy ra dụng cụ mang theo sẵn, bắt đầu ở trên bàn đá hóa giải hộp cơ quan.

Kim lão tam, Kim lão lục cả Kim Tự Kinh vây quanh nàng mở to ba cặp mắt, sợ bỏ lở chi tiết nào.

Sau khi bản vẽ bị thiêu hủy, bọn họ không dám tùy tiện động vào bảy hộp cơ quan trong bộ Thiên cương tinh vực này. May là nhiều năm qua, những hộp bị hủy hoại của Thiên cương tinh vực không hề ít. Bọn họ chỉ có thể dùng để nghiên

https://thuviensach.vn

cứu, Tần Du Du đầu tiên đã đụng tới hộp quan trọng, được xem như hoàn hảo. Bọn họ lại không hề có ý định ngăn cản trong đầu.

Hai tay Tần Du Du ổn định mà linh hoạt, giống như đang làm phép, chỉ vài động tác đã tháo lớp kim loại bên ngoài của Diêu Quang ra, sau đó là đến hộp chứa kim châm, tiếp theo là cơ quan lò xo quan trọng bắn kim châm ra.

Trung tâm cơ quan hộp khiến vô số cơ quan đại sư đau đầu không thôi dưới tay Tần Du Du lại giống như trẻ con chơi xếp gỗ, tất cả linh kiện được tháo ra vô cùng thoải mái.

Cơ quan ám khí tên là Diêu Quang kết cấu quả thật lộn xộn vô cùng, dưới tay Tần Du Du trực tiếp tháo ra hơn ba trăm linh kiện lớn nhỏ, rất nhiều linh kiện nhìn qua không lớn hơn hạt gạo là bao.

Trong xưởng yên lặng đến ngay cả tiếng hít thở cũng gần như không có, mọi người không tự chủ được nín hơi, trợn to mắt sợ bỏ qua bất cứ hành động nào.

Cho đến khi Tần Du Du tháo linh kiện cuối cùng đặt xuống một bên, thu tay lại thở dài một hơi, những người khác mới theo đó thở nhẹ một tiếng, hít thở trở lại.

Ngay cả Kim lão tam là cơ quan cao thủ tận mắt nhìn thấy bá phụ chế tạo Thiên cương tinh vực, dưới tình hình bản vẽ bị mất cũng chưa từng hoàn toàn hóa giải được một hộp trong đó, mà Tần Du Du lại hành động lưu loát như vậy, nàng chỉ dùng đầu ngón tay nhẹ gõ vài cái bên ngoài Diêu Quang, cũng đã biết cấu tạo bên trong đến bảy, tám phần, quả thật bản lĩnh thần kỳ.

Trên dưới Kim thị cho dù trong lòng chua xót, không muốn thừa nhận cũng không được, trình độ nhà mình thua kém người ta quá xa, quá xa.

Tần Du Du dùng cái nhíp gắp ba cái lò xo nho nhỏ trong đó, thêm cả một mảnh kim loại mỏng để qua một bên nói: "Chắc là bốn bộ phận này va chạm mạnh khiến uy lực cơ quan ám khí bị giảm đi. Chẳng qua cấu tạo của nó quá phức tạp, rất nhiều thiết kế như là cố tình gắn để ngụy trang, thật ra không phải là thật cần thiết."

Nhóm cơ quan sư Kim lão tam kích động suýt nữa rơi lệ tại chỗ, Kim lão tam đi đầu vái chào thật sâu trước Tần Du Du nói: "Xin Tần đại sư chỉ giáo."

https://thuviensach.vn

Ông ấy với Kim lão lục lúc trước có xem qua bản vẽ cơ quan bảo khố dưới hoa viên của Thánh bình Thân vương do Kim Tự Kinh mang về, tuy phần bản vẽ đó không kỹ càng, chi tiết, rất nhiều thiết kế tinh xảo cũng không có trong bản vẽ, nhưng đã đủ khiến bọn họ cảm thấy được mở rộng tầm mắt.

Hôm nay chính mắt nhìn thấy Tần Du Du, lúc đầu còn có chút bị ảnh hưởng bởi vẻ ngoài quá trẻ tuổi của nàng, âm thầm hoài nghi trình độ thật sự của nàng có cao như vậy không, cho đến giờ phút này, tất cả nghi ngờ đều bị hủy, thiếu nữ trước mắt này quả thật là cơ quan sư hàng đầu mà bọn họ trước đây chưa từng gặp.

Tần Du Du không nói gì, đưa tay dùng công cụ mình mang theo lấy bốn linh kiện này ra điều chỉnh cho khớp, sau đó lắp ráp mấy trăm linh kiện trên bàn.

Vẻ mặt của nàng chuyên tâm, động tác không tính là nhanh, cũng đủ cho Kim lão tam nhìn thấy rõ ràng, Nghiêm Di nhìn thấy tóc mai của nàng có vài sợi rủ xuống, rất thuận tay giúp nàng vén ra sau tai.

Tần Du Du sớm đã quen có hắn bên cạnh, cùng các động tác nho nhỏ, khoảng thời gian lúc mới cưới hắn cũng thường làm, cho nên vốn không cảm thấy bị quấy nhiễu.

Đa số người Kim thị toàn bộ đều nhìn chằm chằm hai tay Tần Du Du, chỉ có Kim Phù Đồ trong đó lúc Nghiêm Di hành động, trong lòng không khỏi âm thầm kinh ngạc.

Xem ra vị đệ tử của Thiên công Thánh thủ này chẳng những cơ quan thuật nổi tiếng, "dạy chồng" cũng rất tài giỏi, Thánh bình Thân vương có tiếng là máu lạnh, tâm lạnh, trên tay nàng thế mà lại trở thành cuộn chỉ mềm.

Nhớ lại chuyện hôm nay, Thánh bình Thân vương bỏ đại sự tiền tuyến qua một bên, thật sự là vì cùng Tần Du Du đi tới xem thử Thiên cương tinh vực của tộc ông ta sao?

Tần Du Du vì sao sớm không đến, muộn không đến lại xuất hiện ngay lúc này?

Mặc kệ thế nào, chỉ cần hai người bọn họ không có ác ý với Kim thị là tốt rồi, còn về chuyện hôm nay để tính sau, chỉ có thể đi bước nào tính bước đó, nếu

https://thuviensach.vn

Thiên cương tinh vực được sửa chữa, ít nhất người Phong thị, Văn thị cũng không dám dễ dàng tìm tới cửa.

Kim Phù Đồ cũng không lo lắng Tần Du Du sẽ cướp lấy Thiên cương tinh vực, không phải ông ta tự xem nhẹ tộc mình, thật sự là nhìn thái độ của người ta, Thiên cương tinh vực trong mắt người ta đoán chừng cũng không phải loại hiếm lạ gì.

Diêu Quang rất nhanh được lắp ráp lại xong, Tần Du Du đem nó cho Kim lão lục: "Ông thử xem hiệu quả thế nào."

Kim lão lục tuổi đáng làm ông Tần Du Du, hiện tại lại giống như vãn bối, hai tay tiếp nhận Diêu Quang Tần Du Du đưa, lấy kim châm từ trong rương gỗ đàn bên cạnh lắp vào, đi đến phía trước hướng về phía loạt bia ngắm, dùng toàn lực khởi động chốt mở.

Lần này Kim lão lục là dùng toàn bộ tu vi phụ trợ Diêu Quang bắn châm, kim châm bay tốc độ nhanh ngay cả võ tôn cấp chín như Tần Du Du cũng không thấy rõ, kim châm bắn ra lại không gây chút tiếng động.

Kim lão tam và Kim Tự Kinh chạy đến xem, bia ngắm bằng thép nguyên chất dày nhất bị đâm lổ chổ. Dưới ánh mặt trời sáng sủa, với nhãn lực tu vi cao, tốt nhất đều có thể nhìn thấy bia ngắm thép nguyên chất dày nửa thước bị kim châm đâm xuyên thành mười mấy cái lổ cực kỳ nhỏ.

Kim châm nhỏ như lông bò do Diêu Quang bắn ra, sức lực thế mà đủ để xuyên qua nửa thước bia ngắm thép nguyên chất, muốn xuyên thủng hộ thân cường khí của võ thánh cấp mười lăm thì có gì khó?

Người Kim thị trong xưởng ngơ ngốc nhìn bia ngắm thép nguyên chất đó và Diêu Quang trên tay Kim lão lục, nói không nên lời trong lòng có tư vị gì.

Sửa chữa Thiên cương tinh vực là hy vọng lớn nhất của bọn họ mấy năm nay, hôm nay hy vọng rốt cuộc bất ngờ đạt được, đáng tiếc ra tay không phải người Kim thị bọn họ, hơn nữa chuyện bọn họ cảm thấy khó như lên trời, người ta gần như ra tay là được, thoải mái vô cùng đã hoàn thành.

Đám đông bọn họ không biết nên cảm thấy vui mừng hay xấu hổ nữa.

Ngay lúc Tần Du Du cầm hộp cơ quan tên là "Khai Dương" trong bảy hộp của bộ Thiên cương tinh vực lên, xa xa bỗng truyền đến tiếng nữ tử khóc la, nghe

https://thuviensach.vn

giọng đó hình như là từ trước cửa Kim thị chủ trạch.

Kim lão tam đang chờ xem Tần Du Du hóa giải, sửa chữa "Khai Dương", bỗng nhiên nghe thấy có người ở ngoài cửa chủ trạch làm ầm ĩ, không khỏi giận dữ, trừng mắt liếc nhìn tộc trưởng Kim thị một cái, không chút khách khí nói: "Ngươi đi xem xem sao lại thế này?"

https://thuviensach.vn

Chương 217: Mờ mịt giữa sống chết (Đại kết cục - thượng)

Kim lão tam đang chờ xem Tần Du Du hóa giải, sửa chữa "Khai Dương" bỗng nghe thấy có người gây rối ngoài cổng lớn, không khỏi giận dữ, trừng mắt liếc nhìn Kim tộc trưởng một cái, không chút khách khí nói: "Ngươi đi xem sao lại thế này?"

Kim Phù Đồ cũng nghe thấy, biến sắc, đưa mắt ra hiệu về phía tộc trưởng, xoay người muốn đi ra ngoài giải quyết vấn đề.

Tần Du Du nghe thấy đó là tiếng của Kim Phù Sương, trong lòng sợ hãi, chẳng lẽ cha đã xảy ra chuyện?! Lòng hoang mang, vừa buông hộp cơ quan ra, quay đầu về phía Nghiêm Di.

Nghiêm Di cũng thuộc loại nhạy bén, trong lòng vừa chuyển liền đoán được thân phận của nữ tử đang khóc ầm ĩ kia, đưa tay nhẹ xoa đầu vai Tần Du Du, nói với tộc trưởng Kim thị: "Ái phi của bổn vương mệt mỏi, trước hết nghĩ ngơi chút rồi nói sau, nữ tử đang khóc lóc bên ngoài là ai?"

Kim Phù Đồ cười gượng hai tiếng nói: "Nữ tử không hiểu chuyện trong tộc thôi, để Thánh bình Thân vương chê cười rồi."

"Bà ấy khóc đáng thương như vậy, ta muốn nhìn xem bà ấy được không?" Tần Du Du ra vẻ khờ dại nói.

Kim Phù Đồ dưới ánh mắt trách cứ của Kim lão tam, mồ hôi lạnh chảy xuống.

Đối với đám người Kim lão tam, sửa chữa Thiên cương tinh vực là chuyện lớn hàng đầu, bất cứ kẻ nào ở phía sau muốn phá hư đều đáng chết, ông nếu nói thẳng người đang khóc lóc ầm ĩ bên ngoài là Kim Phù Sương, e rằng bà ấy sẽ bị các trưởng lão trong tộc trách phạt thật nặng.

Ông chỉ có một muội muội ruột này thôi, mắt thấy bà ấy cả đời bất hạnh, sao lại bỏ mặt để bà ấy lại bị thương tổn được.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Tần Du Du lo sợ là phụ thân nàng gặp chuyện, không nhìn ai, giật nhẹ ống tay áo Nghiêm Di, cũng không quản cái gì không lễ pháp liền chạy ra chủ trạch.

Trên dưới Kim gia không ai dám ngăn cản hai người, trơ mắt nhìn hai người nhanh chóng đi về phía cửa lớn chủ trạch, sửng sốt một chút mới nhớ tới phải đuổi theo.

Ngoài cửa khóc ầm ĩ đúng là Kim Phù Sương, Tần Du Du ba bước thành hai bước tới trước mặt bà ấy, hỏi: "Làm sao vậy? Có phải nhà của bà xảy ra chuyện gì không?"

Kim Phù Sương bỗng nhìn thấy một nữ tử trẻ tuổi dung nhan như tranh vẽ đi tới trước mặt mình, phía sau nàng còn có một nam tử cao lớn ăn mặc đẹp đẽ, quý giá, nét mặt không chút thay đổi. Không khỏi ngừng khóc.

Ở Kim thị cực hiếm khi nhìn thấy người ngoài, một nam một nữ này dung mạo, khí chất xuất chúng, nam tử đó vừa nhìn thấy chính là cao hơn người, nếu đã gặp qua bà tuyệt đối sẽ không quên.

"Hai người..." Kim Phù Sương vội vả tìm kiếm đại ca giúp đỡ, bị ngăn ở ngoài chủ trạch mới nhịn không được khóc la, bà không chắc chắn khi nói thẳng ra với hai người xa lạ này.

Kim Phù Đồ đi theo Kim lão tam và nhóm trưởng lão chạy ra, chỉ thấy vẻ mặt Tần Du Du lo lắng, truy hỏi Kim Phù Sương vì sao khóc, trong lòng cảm thấy cực kỳ quái dị.

Thánh bình Thân vương vương phi này cũng quá thích xen vào chuyện người khác? Cơ quan sư đứng đầu có rất nhiều tính tình kỳ lạ, nhưng đa số đều quái gở là chính. Ông chưa từng thấy ai quá thích xen vào chuyện người khác, vừa nghe có người khóc liền dẹp hết mọi chuyện, chạy đến hỏi nguyên do.

Nhưng thân phận Tần Du Du quý giá, nếu giúp nàng một phen, ít nhất hôm nay Kim Phù Sương cũng sẽ không phải chịu phạt.

"Phù Sương, đến tột cùng xảy ra chuyện gì. Muội mau nói đi." Kim Phù Đồ xông ra phía trước hai bước, nháy mắt ra dấu với muội muội.

Kim Phù Sương nhìn thấy ngay cả Kim lão tam cấp bậc tôn trưởng cực kỳ ít xuất hiện trước mặt người khác cũng đi ra, biết mình tới không đúng lúc, có thể

https://thuviensach.vn

đúng lúc trong tộc đang bàn bạc chuyện quan trọng, nhưng nghĩ đến chuyện trong nhà, bà cái gì cũng không nhìn thấy.

Chỉ cần người đó bình an, bà cho dù bị trách phạt như thế nào cũng không sao.

"Đại bá, đại bá huynh ấy đã đau đầu mấy ngày rồi, sáng hôm nay lúc ta đi gặp huynh ấy. Phát hiện huynh ấy đã hôn mê, ta gọi như thế nào cũng không tỉnh, hơn nữa hơi thở cũng càng lúc càng mỏng manh. Hàn đại phu không ở trong cốc, đại ca. Van xin huynh mau tìm người đến xem hắn rốt cuộc làm sao vậy..." Kim Phù Sương rung giọng nói.

Quả nhiên là cha xảy ra chuyện, Tần Du Du giống như bị người tạt nước đá, cả người lạnh lẻo.

"Ông ấy ở đâu? Đưa ta đi." Giọng nói Nghiêm Di vững vàng, trầm thấp ở bên tai vang lên, hai tay ấm áp cầm chặt lấy tay nàng. Sức nóng xuyên qua da thịt rót vào trong cơ thể nàng, cho nàng an ủi không tiếng động.

Tần Du Du gật gật đầu. Dưới chân đạp một cái liền lao đi về phía chỗ ở của Kim Phù Sương.

Trên dưới Kim gia biết Kim Phù Sương, nhìn thấy hai người Nghiêm Di và Tần Du Du nhảy đi không thấy bóng dáng, hai mặt nhìn nhau rất là khó hiểu.

Kim Phù Sương mơ hồ đoán được bọn họ đi về phía nhà của bà, tuy không rõ hai người xa lạ này vì sao lại quan tâm chuyện nhà bà như thế, thậm chí ngay cả vị trí nhà của bà cũng biết đường, nhưng bọn họ vừa nhìn biết không phải người thường, có lẽ thật sự có thể cứu Kim Thắng Thường một mạng.

Trong lòng bà có hy vọng, cũng vội vàng nhanh chân chạy về phía nhà của mình.

Kim lão tam trừng mắt hỏi Kim Phù Đồ: "Sao lại thế này?!"

Kim Phù Đồ cũng vừa theo ra, không biết gì cả.

Kim lão tam giận dữ: "Không biết còn không mau đi theo xem, Tự Kinh, con cũng đi đi!"

Kim Phù Đồ và Kim Tự Kinh đuổi theo tới viện nhỏ của Kim Phù Sương, đúng lúc nhìn thấy Tần Du Du dưới sự hướng dẫn của Nghiêm Di dùng chân khí giúp Kim Thắng Thường vận khí điều tức.

https://thuviensach.vn

Hai người không dám hé răng, đành phải ở ngoài cửa phòng lặng lẽ không lên tiếng nhìn nhìn.

"Được rồi. Nàng nghỉ ngơi một chút, ta để Trú Vân Phi tìm Hướng bá bá của nàng đến giúp ông ấy nhìn xem." Nghiêm Di nhẹ ôm đầu vai Tần Du Du an ủi nói.

Tuy vẻ mặt vẫn lạnh băng, cứng ngắc trước sau như một, nhưng dịu dàng, thương tiếc trong mắt cho dù là kẻ trong đầu chỉ có cơ quan thuật như Kim Tự Kinh cũng có thể nhìn ra được.

"Được." Tần Du Du đưa tay đắp chăn giúp Kim Thắng Thường trên giường.

Kim Phù Sương nhìn thấy tình trạng của Kim Thắng Thường ổn định hơn, cũng chầm chậm lấy lại tinh thần, bà bình tĩnh nhìn Tần Du Du, bỗng nhiên nói: "Ngươi... Ngươi là nữ nhi của đại bá và Dao Cơ?"

Bà không biết quan hệ của Tần Du Du, nhưng nhìn hành động của bọn họ cho dù không phải vợ chồng cũng là tình nhân, Kim Thắng Thường nếu không phải người thân của Tần Du Du, Nghiêm Di sao lại mắt thấy nàng có cử chỉ thân mật với nam tử khác mà không hề phản ứng gì được?

Chuyện tới lúc này, Tần Du Du cũng không cần phải giấu diếm nữa, gật đầu thừa nhận: "Đúng vậy."

Kim Phù Sương nhìn nàng dung nhan xinh đẹp tuyệt trần giống như bức tranh tiên tử, trong miệng lẩm bẩm nói: "Khó trách, khó trách..."

Khó trách Kim Thắng Thường đối với thê tử Dao Cơ của huynh ấy lại không thể quên tình, nhìn thấy dung mạo nữ nhi như vậy, có thể tưởng tượng mẫu thân nàng phong thái hào hoa như thế nào.

Kim Phù Sương ngồi yên trên chiếc ghế duy nhất trong phòng, vẫn không nhúc nhích.

Ngoài cửa, Kim Phù Đồ nghe xong mấy câu đối thoại này, trong lòng có ánh sáng chợt lóe, hoàn toàn hiểu ra --- Tần Du Du vậy mà lại là nữ nhi do Kim Thắng Thường ở ngoài cốc cùng một nữ tử tên là Dao Cơ sinh ra!

Nếu không phải sợ kinh động người bên trong, Kim Phù Đồ gần như muốn ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng, khó trách nàng cùng Nghiêm Di đối với chuyện của Kim thị lại quan tâm như vậy, thì ra là thế!

https://thuviensach.vn

Cứ tính như vậy, đường đường Thánh bình Thân vương vậy mà lại là con rể của Kim thị ông!

Tây Hà Phong thị, Hạ Vân Phong Văn thị gì đó, còn dựa vào cái gì đến gây khó dễ cho Kim thị ông đây?!

Thân phận, quyền thế của Thánh bình Thân vương này cũng đã đủ to lớn rồi. Sự xem trọng, sủng ái đối với Tần Du Du thì người mù cũng có thể nhận ra được, quan trọng là cơ quan thuật của chính Tần Du Du đứng đầu thiên hạ, ngoại trừ Tề Thiên Nhạc đã mất tích hai năm kia, tuyệt đối không ai có thể sánh bằng.

Thiên cương tinh vực do Tần Du Du sửa chữa, không phải xem như là người trong gia tộc Kim thị sửa chữa sao?

Đương nhiên, điều kiện trước tiên là, phải bảo vệ tính mạng của Kim Thắng Thường, để hắn ta còn sống thật khỏe mạnh, như vậy Tần Du Du và Nghiêm Di mặc dù đối với Kim thị không có nhiều cảm tình, cũng tuyệt đối sẽ không trơ mắt nhìn Kim thị suy tàn.

Ông xoay người sang chỗ khác ngoắc một người hầu đi theo mình đến mang tin tức quan trọng này về. Cũng mời tứ trưởng lão có y thuật tốt nhất trong cốc chạy đến một chuyến.

Vì thân phận Tần Du Du đã lộ ra, không khí cả Quỷ Tam đài thay đổi hết, tâm tình vốn ủ dột tuyệt vọng lập tức tiêu tan, Kim Phù Đồ vội trong vội ngoài sắp xếp người mau chóng đưa tất cả đệ tử trẻ tuổi ngoài cốc về, nhất là hai người con của Kim Phù Sương. Đó chính là đường đệ ruột thịt của Tần Du Du.

Kim Phù Sương và Kim Thắng Thường, một không muốn nói chuyện, một bệnh nặng không thể nói chuyện, có hai tiểu hài tử nói cười linh hoạt bên cạnh cũng tốt.

Chỗ ở một nhà Kim Thắng Thường và Kim Phù Sương rất nhỏ không thể tiếp đãi khách, Kim Phù Sương tâm thần hoảng hốt, vốn cũng không muốn tiếp đãi con rể, vẫn là Kim Phù Đồ phản ứng nhanh, tạm thời trưng dụng viện bên cạnh, thu xếp tốt để Tần Du Du và Nghiêm Di ở tạm.

Nghiêm Di xác định Tần Du Du ở trong cốc cũng sẽ không có ai gây bất lợi cho nàng. Liền tạm thời rời khỏi, đi gọi Trú Vân Phi tới khe Hoán Sa, nơi Y thánh Hướng Thiên Trản ẩn cư mời người.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di tinh thông dùng dược liệu, nhưng với y thuật, nhất là trị liệu cho thương thế trên đầu của Kim Thắng Thường lại không bằng sở trường của Hướng Thiên Trản.

Thực lực của Trú Vân Phi sau khi trải qua trận chiến trên núi Thốc Thủy đã có bước tiến lớn, huyết mạch kỳ lân trong cơ thể không biết sao lại nồng đậm rất nhiều, tuy nói nó đã hút máu của cổ trùng thần. Nhưng hiệu quả không khỏi mạnh đến khiến người bất ngờ, hiện giờ tốc độ của nó nhanh hơn gấp đôi so với lúc trước.

Nơi Y thánh ẩn cư cách núi Hoành Vân không tính quá xa, lại có Hà Mãn Tử sớm để lại bản đồ, với sức đôi bàn chân của Trú Vân Phi. Một ngày một đêm đủ để đi tới đi về.

Kim Phù Sương bị Kim Phù Đồ đưa ra ngoài phòng nói chuyện, Tần Du Du một mình bên cạnh phụ thân. Bỗng nhiên chớp sáng --- ánh sáng từ ngọn nến chiếu ra một bóng đen xa lạ, nàng nhìn lại, là Yểm Huyền tới.

Yểm Huyền vương tay làm dấu chớ có lên tiếng, đi tới bên giường đưa tay ẩn lên trán Kim Thắng Thường, qua một lúc, hắn ta cau mày, thu hồi tay mình, có chút áy náy liếc nhìn Tần Du Du một cái, nhỏ giọng nói: "Mấy ngày nay, ngươi cứ ở lại chỗ này bên cạnh ông ta đi."

Nước mắt Tần Du Du lập tức rơi xuống, ý của hắn ta có phải là phụ thân chỉ có thể sống qua mấy ngày thôi không?"

"Ông ấy lúc trước rõ ràng thân thể còn có thể..." Tần Du Du chưa từ bỏ ý định, nàng tuy không hiểu y thuật, nhưng mạch của một người bình thường nàng cũng có thể phán đoán chút, lúc trước mấy lần đến nhìn phụ thân, mạch tượng của ông tuy không phải vững vàng, có lực, nhưng ít ra cũng không hề có tình trạng suy yếu, vì sao lại không được chứ?

"Thân thể của hắn ta không sao cả, hắn ta hắn là muốn cố nhớ lại chuyện lúc trước, đau khổ không chịu nổi, không có ý chí sinh tồn. Ta đây có một viên "Linh Khiếu đan", tới thời điểm cuối cùng ngươi để hắn ta ăn vào, hắn sẽ khôi phục giác quan, linh thức trong thời gian ngắn, có thể để cha con các người gặp mặt nói mấy câu thật tốt. Ta có thể làm, chỉ có điều này thôi." Yểm Huyền bất đắc dĩ nói.

https://thuviensach.vn

Hắn ta có thể cải tử hoàn sinh, nhưng thi triển ở phàm giới hậu quả không phải hắn ta có thể gánh vác nổi. Hơn nữa tình trạng Kim Thắng Thường như vậy, hắn ta không xác định được giúp ông nghịch thiên có tính là chuyện tốt không.

Tần Du Du nhận lấy đan dược, nhỏ giọng nói: "Cám ơn người."

Yểm Huyền than nhẹ một tiếng, thoáng một cái thân hình biến mất trước mặt Tần Du Du.

Cách thời điểm Tiểu Khôi thăng cấp còn chút thời gian, Tần Du Du ít ngửi mùi hương của hoa Thiên phạn cửu thiều ảnh hưởng cũng không quá lớn, để nàng yên tâm bên cạnh phụ thân trong quảng thời gian còn lại này.

Sau khi Yểm Huyền biến mất một lát, Nghiêm Di đẩy cửa mà vào, thấy trên tay Tần Du Du cầm một hộp ngọc nhỏ, ngồi bên giường, nước mắt rơi như mưa, vội vàng đi qua ôm nàng an ủi nói: "Du Du ngoan, đừng khóc. Trú Vân Phi đêm mai chắc là có thể đưa Y thánh về đến, nhạc phụ sẽ không có việc gì đâu."

Tần Du Du ở trong lòng ngực hắn lắc lắc đầu không nói chuyện, nàng rất may mắn phía sau có Nghiêm Di ở bên cạnh nàng, để nàng không cần một người một mình chịu đau khổ.

Nàng có thể không thể quên việc bị Nghiêm Di lừa gạt, lợi dụng lúc trước, nhưng nàng phải thừa nhận, đa số thời điểm, cái ôm ấp của Nghiêm Di khiến nàng cảm thấy ấm áp, yên tâm.

Kim Phù Sương không yên lòng kể lại chuyện mình biết về Kim Thắng Thường và Phong Dao Cơ cho ca ca, giống như du hồn đi đến bên ngoài phòng của Kim Thắng Thường.

Dưới ngọn đèn mờ nhạt, bà nhìn thấy Tần Du Du và Nghiêm Di lẳng lặng ôm nhau ngồi bên giường Kim Thắng Thường. Nỗi thương tâm, đau đớn trong lòng bỗng nhiên giống như lũ vỡ đê, lập tức làm bà suy sụp.

Bà giống như nhìn thấy hình ảnh Phong Dao Cơ vô cùng mơ hồ trong tưởng tượng của bà trở nên chân thật, rõ ràng hắn, đang cùng Thắng Thường ca ca bà yêu nhất gắn bó và ôm chặt nhau một chỗ.

Thắng Thường Dao Cơ, bạc đầu bên nhau... Bọn họ mới thật sự là một đôi, bà thì xem là gì chứ? Liền ngay cả hơn mười năm sớm chiều làm bạn cũng là bà

https://thuviensach.vn

tự lừa mình dối người mà thôi, nam nhân trên giường trong phòng chưa bao giờ thuộc về bà.

Ở trong lòng ông, bà vĩnh viễn chỉ là đệ muội thôi.

Kim Thắng Thường vẫn chưa tỉnh lại, có Nghiêm Di và Kim thị cung cấp đủ loại linh dược, tình trạng của ông xem như ổn định.

Buổi chiều hôm sau, Trú Vân Phi quả nhiên không phụ sự nhờ vã đưa Y thánh Hướng Thiên Trản tới.

Hướng Thiên Trản cẩn thận kiểm tra một lần. Cho kết luận giống hệt Yểm Huyền, hơn nữa nói chuyện vô cùng thẳng thắn: "Thân thể ông ấy không sao cả, là ông ấy tự bản thân không muốn tỉnh lại, thậm chí không muốn sống, các người có hai lựa chọn, một là để ông ấy cứ ngủ như vậy. Cho đến khi thân thể của ông ấy chịu không nổi nữa, sức sống cạn kiệt, tự ra đi. Một là ta dùng kim châm huyệt, mạnh mẽ cứu tỉnh ông ấy, tình trạng của ông ấy chống đỡ không được bao lâu nữa, các người có cái gì nói cho hết đi, để ông ấy thoải mái mà ra đi."

Tần Du Du đêm qua đã biết tình trạng của phụ thân, đã chuẩn bị tốt tình trạng xấu nhất, nghe lời Y thánh ngược lại trấn tỉnh hơn.

Kim Phù Sương lại giống như lập tức đánh mất hồn phách, một chữ cũng nói không ra lời.

Kim Phù Đồ ở một bên âm thầm bóp cổ tay, sao lại không sớm không muộn. Cố tình lúc này lại không chống đỡ nổi chứ?

"Thẩm thẩm, người thấy thế nào?" Tần Du Du nhìn sắc mặt như tro tàn của Kim Phù Sương, trong lòng không khỏi vì bà mà đau lòng. Nàng tuy có huyết thống thân thích với phụ thân, nhưng thời gian bên nhau ngắn ngủi. Về cảm tình thật ra không sâu đậm bằng Kim Phù Sương.

Nữ tử này thật sự vì phụ thân từ bỏ hạnh phúc cả đời của mình, cuối cùng kết cục lại như vậy.

Kim Phù Sương cả người run lên, nghiêng đầu nhìn thấy nàng, nhẹ giọng hỏi: "Ngươi là Phương Thảo?"

Tần Du Du có chút ngạc nhiên. Không thể không thừa nhận thẩm thẩm này của nàng thật ra là một nữ tử sức quan sát khá sắc sảo.

https://thuviensach.vn

Kim Phù Sương vốn cũng không cần đáp án của Tần Du Du, ánh mắt của bà chầm chậm dừng trên mặt Kim Thắng Thường. Lộ ra tươi cười còn đau đớn hơn khóc: "Để ông ấy giải thoát đi, cũng để ta được giải thoát."

Bà lừa ông hơn mười năm, lừa chính mình hơn mười năm, cần gì lại để hai người tiếp tục đau khổ nữa chứ?

Lời Hướng Thiên Trản mới vừa rồi đã rất rõ ràng, Thắng Thường ca ca nếu không phải nhớ lại chuyện trước đây, sẽ không đánh mất ý chí sinh tồn, ép buộc ông tiếp tục sống như cái xác không hồn, để thỏa mãn tâm ý xằng bậy của bà thì có ý nghĩa gì chứ?

Hướng Thiên Trản thấy người trong phòng không có ý kiến, lấy kim châm vào mấy vị trí đặc biệt trên đỉnh đầu.

Hiệu quả kim châm cực nhanh, cổ họng Kim Thắng Thường phát ra tiếng vang yếu ớt, mí mắt rung động vài cái liền tỉnh lại.

Ông cảm giác được bên cạnh hình như có không ít người, nhưng lại không lộ ra vẻ mặt bối rối, chỉ đưa tay giống như đang mò mẫn tìm kiếm cái gì.

Kim Phù Sương ở cùng ông hơn mười năm, gần như lập tức biết ông muốn tìm gì, rất nhanh lấy pho tượng còn đang điêu khắc trước khi hôn mề và con dao khắc trên cái giá bên giường đưa tới trên tay ông.

Kim Thắng Thường tay cầm dao khắc, thật cẩn thận, rất nhanh khắc phần đầu pho tượng, động tác tỉnh chuẩn, lưu loát, hoàn toàn không nhận ra hai mắt ông không nhìn thấy gì.

Kim Thắng Thường tuy thân thể tàn tật, nhưng tu vi vẫn chưa mất hết, ngũ quan của pho tượng rất nhanh liền khắc xong, ông mỉm cười buông dao khắc, dùng đầu ngón tay vuốt ve khuôn mặt pho tượng, nhỏ giọng nói: "Đây là Dao Cơ của ta, ta rốt cuộc đã nhớ ra nàng..."

Mấy người trong phòng thị lực không tệ, liếc mắt một cái liền thấy rõ dung mạo của pho tượng đó và Tần Du Du ít nhất có mấy phần giống nhau.

"Đáng tiếc nàng đã mất rồi, hy vọng nàng sẽ không trách ta để nàng chờ quá lâu." Giọng điệu của Kim Thắng Thường bình tĩnh, nhưng càng như thế, người khác càng rõ ông quả thật không định tiếp tục sống nữa.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du nghĩ nghĩ, lấy Linh khiếu đan do Yểm Huyền đưa ra, để Nghiêm Di giúp đút Kim Thắng Thường nuốt xuống.

Kim Thắng Thường không chút phản kháng, một người nếu đã kiên quyết muốn chết, tuyệt thế linh dược gì cũng khó có thể cứu vãn.

Tần Du Du nhanh chóng ngồi trước mặt ông, nhìn thấy ánh mắt mờ mịt không có tiêu cự của ông dần dần có thần thái, thật cẩn thận hỏi: "Cha... Người có thể nghe thấy, nhìn thấy con không?"

Kim Thắng Thường mất đi thị lực, thính lực đã hơn mười năm, lập tức thấy lại ánh sáng, một lần nữa nghe được âm thanh nhưng lại quên mất phản ứng.

Đợi ông thấy rõ dung mạo của Tần Du Du, cả người như bị sét đánh tại chỗ, một lúc lâu mới vươn tay khẽ vuốt khuôn mặt nàng, động tác của ông rất cẩn thận. Giống như sợ thoáng dùng lực, khuôn mặt quen thuộc trước mặt sẽ giống như bọt biển đột nhiên tan biến mất.

"Ngươi, ngươi..." Nữ tử trước mặt có vài phần rất giống thê tử trong trí nhớ, nhưng Kim Thắng Thường cảm giác nàng không phải cùng một người.

Tần Du Du đưa tay cầm tay ông áp lên mặt mình, cố gắng cười nói: "Con là Du Du, là nữ nhi của cha với mẫu thân."

"Du Du... Nữ nhi?" Vẻ mặt Kim Thắng Thường kích động hẳn lên, nữ nhi của ông và thê tử? Đứa con đáng thương sinh ra chưa được mấy tháng đã bị ép phải đưa người khác nuôi dưỡng đó ư? Con, con lớn như vậy rồi sao?!

Chẳng qua kích động của ông không duy trì bao lâu liền lại trở nên lưỡng lự: "Mẹ con đâu? Dao Cơ, nàng, nàng ấy..."

Tần Du Du không nói gì, nàng có thẻ lừa gạt phụ thân nói mẫu thân còn đang ở nhân thế, nhưng sau này thì sao?

Kim Thắng Thường lắc lắc đầu, khẽ thở dài: "Ta hiểu rồi. Dao Cơ nàng ấy... Đã sớm mất rồi, nếu nàng ấy còn, nàng ấy nhất định sẽ đến tìm ta. Chúng ta đã từng ước hẹn dù như thế nào cũng phải ở chung một chỗ. Ta là nam nhân vô dụng, không thể bảo vệ con và mẹ con, cũng không thể dưỡng dục con, chăm sóc con thật tốt."

Tần Du Du lắc đầu nói: "Con mấy năm qua sống rất tốt. Sư phụ rất thương yêu con, ngược lại cha và mẫu thân phải chịu khổ rồi."

https://thuviensach.vn

Nàng nói chính là sự thật, mẫu thân nàng năm đó mắt nhìn không tệ, chọn cho nàng sư phụ rất tốt, nàng từ nhỏ đã được yêu thương, quan tâm không thua gì các đứa bé cùng tuổi cả.

Nàng biết mẫu thân lúc đó để nàng lại cho sư phụ, là sợ nàng rơi vào tay Phụng Thần giáo, gặp nguy hiểm, bà đưa tay vứt bỏ nữ nhi. Nghĩ đến trong lòng so với cắt thịt còn đau đớn hơn.

Lúc nhỏ sư phụ đã nói với nàng, cha mẹ của nàng chắc là rất yêu, rất yêu nàng, chỉ là có lý do bất đắc dĩ, mới ngàn chọn, vạn lựa, chọn trúng ông, con người tốt, tài hoa, có trách nhiệm, có tình yêu thương tuyệt thế để gửi gắm.

Kim Thắng Thường thấy nữ nhi quả thật không hề có ý oán giận, trách cứ mình. Trong lòng buông lỏng, ánh mắt chuyển tới trên người đang thân mật nằm đầu vai nữ nhi, Nghiêm Di.

Nghiêm Di bình tĩnh nói: "Nhạc phụ đại nhân, con là phu quân của Du Du, con sẽ cả đời chăm sóc, bảo vệ nàng thật tốt. Người có thể yên tâm."

Kim Thắng Thường nhìn hắn cười cười nói: "Tốt." Nam nhân này tuy rằng vẻ mặt lạnh lùng, nhưng động tác hắn ôm nữ nhi lộ ra dịu dàng, cẩn thận. Hắn là một con rể không tệ.

Nữ nhi đã lớn, cũng lập gia đình rồi, từ nay về sau có phu quân yêu thương, quý trọng, ông cũng có thể an tâm một chút.

Ông muốn bồi thường cho nữ nhi mười mấy năm thiếu vắng yêu thương, che chở, nhưng ông sợ thê tử ở dưới đó một mình, đau khổ chờ đợi ông, phần tình cảm cha con này chỉ đành nợ lại thôi.

Thật ra người ông nợ trong kiếp này đâu chỉ một mình nữ nhi đâu.

Kim Thắng Thường nghiêng đầu, thấy Kim Phù Sương đang ngồi bên giường si ngốc nhìn ông, nhỏ giọng nói: "Phù Sương, thật xin lỗi..."

Ông chưa nói xin lỗi chuyện gì, nhưng Kim Phù Sương từ ánh mắt của ông đã hiểu rõ, cũng biết tâm ý của mình ông đều hiểu, nhưng ông có thể cho bà cũng chỉ có một câu thật xin lỗi này mà thôi.

Kim Thắng Thường chỉ nói mấy câu, liền cảm thấy một cơn mệt mỏi ập lên trong lòng, ông quả thật mệt mỏi, trong lòng không còn vướng bận gì nữa, ông chầm chậm nhắm mắt lại.

https://thuviensach.vn

Trong mông lung giống như nhìn thấy thê tử mỉm cười, rơi lệ nhìn ông, vươn tay về phía ông, giống như đêm hôm đó, bọn họ ở trong hậu viện Phong gia đính ước, nàng cũng vươn tay về phía ông như vậy, ông nắm lấy thật chặt, không bao giờ buông ra nữa...

Thắng Thường Dao Cơ, bạc đầu bên nhau, bọn họ rốt cuộc có thể ở chung một chỗ.

Hậu sự của Kim Thắng Thường làm rất đơn giản, sau khi hỏa táng thi thể, Tần Du Du nhận lấy, cùng với Nghiêm Di tới núi Thốc Thủy hòa vào dung nham, hợp tán với thê tử.

Sau khi hoàn thành mọi việc, Nghiêm Di tiếp tục ở lại Li quốc bình định cục diện, Tần Du Du theo Yểm Huyền về núi Hoành Vân.

Vợ chồng nhất thời chia xa, hẹn ước hai tháng sau gặp lại ở núi Hoành Vân. Nghiêm Di không quá yên tâm giao thê tử cho một mãnh thú thần bí ngay cả người cũng không cho gặp, kiên trì để Trú Vân Phi cùng đi.

Yểm Huyền đối với Trú Vân Phi rất có hứng thú, ngược lại không từ chối đề nghị này.

Trong lúc đó, bên phía Phong thị truyền đến tin tức, tỏ vẻ chuẩn bị thay đổi, lập Phong Quy Vân làm gia chủ tân nhiệm, đây là cho thấy sự thần phục hoàn toàn đối với Nghiêm Di và Nguyệt quốc.

Phong Quy Vân là biểu huynh của Tần Du Du, có quan hệ thân thích với Nghiêm Di, để hắn ta làm gia chủ vừa có thể bày tỏ sự trung thành với Nghiêm Di, vừa có thể bảo vệ địa vị Phong gia.

Trên dưới Phong thị đã biết phụ thân Tần Du Du chính là người Kim thị, phong thủy thay đổi, bọn họ nếu không muốn bị Kim thị trả thù, phải nhanh chóng ổn định một nhánh của Phong Dao Cơ này.

Nghiêm Di đối với sự thức thời của Tây Hà Phong thị rất vừa lòng, hào phóng tỏ vẻ chỉ cần bọn họ thành tâm "hợp tác" thì không hề truy cứu chuyện cũ nữa.

Người của Kim thị tuy đối với chuyện Kim Thắng Thường đột nhiên qua đời cảm thấy không an tâm, nhưng được sự hứa hẹn của Tần Du Du, tỏ vẻ sau khi

https://thuviensach.vn

đưa cha mẹ đi hợp tán, sẽ quay về Quỷ Tam đài giúp bọn họ sửa chữa Thiên Cương Tinh Vực, cũng hơi cảm thấy an ủi.

Chỉ cần Tần Du Du còn nhớ đến chút tình cảm hương khói đó, Kim thị liền không có gì phiền toái.

Chương 218: Tình khó bỏ, nghĩ khó yên (đại kết cục - trung)

Vì chuyện phụ thân làm chậm trễ hai ngày, Tần Du Du trở lại núi Hoành Vân liền bắt đầu ở trong hang núi, cách ba ngày lại ra ngoài "thông khí" một ngày.

Trú Vân Phi được Yểm Huyền cho phép cũng cùng ở trong hang núi, mùi hương của hoa Thiên phạn cửu thiều đối với tu luyện của nó cũng có lợi rất lớn, đến khi Yểm Huyền hưng trí cũng sẽ chỉ điểm nó một chút.

Trú Vân Phi dù sao cũng là xuất thân linh thú, tuy cảm thấy Yểm Huyền trẻ tuổi, tuấn mỹ quá mức, đối với Tần Du Du cũng thân thiết, hiền hòa quá mức, nhưng nghĩ hắn ta với mình đều là động vật, nên không rối rắm vấn đề nam nữ khác biệt gì đó.

Tới ngày "thông khí", Yểm Huyền liền đưa cả hai cùng nhau ra khỏi hang núi, sau đó để Trú Vân Phi hộ tống Tần Du Du đến Quỷ Tam đài.

Hiện giờ bọn họ không cần đi con đường bí mật đó nữa, người Kim gia theo bọn họ giao ước xong, cách mỗi ba ngày liền phái người chờ ở ngoài cốc, tiếp đón bọn họ vào cốc.

Tần Du Du đi vào vài lần, rốt cuộc sửa chữa xong Thiên Cương Tinh Vực, đồng thời vẽ lại một bản đơn giản hóa cải tạo cho Kim thị.

Tổ tiên Kim thị ban đầu tạo ra Thiên Cương Tinh Vực quả thật là thiên tài, cho dù tới hôm nay, uy lực của Thiên Cương Tinh Vực trong cơ quan ám khi hiện nay vẫn được xưng là đứng đầu như cũ (không tính tác phẩm của thầy trò Tần Du Du), một bộ bảy món cơ quan ám khi công kích, phạm vi, độ mạnh yếu và đặc tính, quỹ đạo, món nào cũng có đặc điểm riêng, cũng có cách dùng và loại trận

https://thuviensach.vn

pháp phối hợp đặc biệt, nếu có bảy cao thủ cùng nhau sử dụng, quả thật uy lực vô cùng.

Ngoại trừ Nghiêm Di, võ thánh đứng đầu cấp mười tám như vậy, muốn dùng bộ cơ quan ám khí thu thập mấy võ thánh bình thường cũng là chuyện nhỏ. Khó trách lúc trước Phong thị, và Văn thị đều chần chần chờ chờ, không dám dễ dàng đánh chủ ý vào Kim thị.

Nhưng vị tổ tiên Kim thị thiết kế Thiên Cương Tinh Vực này vì sợ kỹ thuật chủ yếu bị tiết lộ ra ngoài, tăng thêm rất nhiều thiết kế dư thừa, lừa người, mười phần mê hoặc, để con cháu của ông ta bắt chước chế tạo bộ cơ quan ám khí này chịu đủ gian khổ.

Linh kiện trong bộ có cả trăm món, ít nhất có một nửa là không cần thiết, sự tồn tại của chúng làm tăng lên rất nhiều khó khăn khi chế tác cơ quan.

Tần Du Du một lần nữa dựa vào hiệu quả uy lực vốn có của bộ kiện, đối với bảy cơ quan ám khí đều tiến hành đơn giản hóa thiết kế. Bảo đảm cơ quan sư như Kim lão tam đều có thể tự mình chế tạo, hơn nữa uy lực không giảm.

Tần Du Du đưa bản vẽ bảy món cơ quan cho đám người Kim lão tam thử nghiệm chế tạo thành công, lại xem nàng như tổ tông mà cung phụng, nhóm cơ quan sư của tộc Kim thị hận không thể toàn bộ ngày đi theo bên cạnh nàng, học hỏi cơ quan học vấn.

Tần Du Du tuy thích cơ quan thuật, nhưng nàng đến địa bàn của Kim thị không phải vì làm thầy hướng dẫn cho bọn họ, cho nên sau đó nàng lại bắt đầu dịch dung đi đường bí mật, nhân lúc Kim Phù Sương bên cạnh không có người lén nhìn hai tiểu đường đệ, nói với Kim Phù Đồ là mình có việc không thể thường đến.

Kim Phù Sương vẫn như cũ kiên trì ở lại chỗ cũ, nói ở đó có kỉ niệm đẹp nhất trong lòng bà.

Con của Kim Thắng Thường đối với bà là đả kích quá lớn. Nếu không phải nhìn thấy trong nhà có già có trẻ, bà có lẽ hận không thể đi theo cùng.

Tần Du Du biết bà nhìn mình sẽ nghĩ đến cha mẹ, cho nên cũng cố gắng không xuất hiện trước mặt bà, mỗi lần tự mình đi thăm bà nội, chơi đùa với hai đường đệ. Chưa bao giờ chủ động đi quấy rầy bà.

https://thuviensach.vn

Bà nội của nàng lớn tuổi lại liên tiếp chịu nổi đau mất con trai, thần trí đã có chút mơ hồ, thường xuyên không nhớ ra ai, cho dù thuốc bổ trân quý thật nhiều, cũng không cách nào khôi phục bao nhiêu, chỉ là thân thể khỏe mạnh lên chút, cũng có thể tự mình ngồi dậy bước đi.

Tần Du Du cảm thấy như vậy cũng không tệ. Không nhớ ra sẽ không có nhiều đau khổ.

Mỗi lần bà nội đột nhiên hỏi về hai đứa con, Tần Du Du luôn nói bọn họ ra ngoài làm việc, ngày mai sẽ trở lại.

Bà nội nhiều lắm nghi ngờ một lát liền tin, lại vui vẻ ăn cơm, ngủ nghỉ. Nghĩ hôm sau hai đứa con về nhà đoàn tụ, sau đó hôm sau tỉnh lại, lại quên tất cả ngày hôm qua.

Nghiêm Di ba ngày hai nơi sẽ để chim ưng đưa tin tới tin tức, đồng thời để Trú Vân Phi giám sát Tần Du Du đúng giờ hồi âm.

Ngày cứ như vậy trôi qua thoáng một cái đã hai tháng. Cách ngày Nghiêm Di tới đón Tần Du Du ngày càng gần, kinh mạch của nàng cũng đã hoàn toàn đạt tới tiêu chuẩn võ thánh cấp mười lăm. Chỉ chờ Nghiêm Di đến giúp nàng "bù thêm" tu vi, đối với việc giúp Tiểu Khôi thăng cấp cơ bản đã đủ dùng.

Nếu không phải lúc trước vì chuyện của phụ thân Tần Du Du mà trì hoãn nhiều thời gian, hẳn là còn có thể càng mạnh hơn chút nữa.

Nhưng hoa Thiên phạn cửu thiều ngay ở nơi này, sau khi Tiểu Khôi thăng cấp Tần Du Du lúc nào cũng có thể vào trong hang núi này để hấp thu mùi hương linh hoa, cũng không cần gấp gáp.

Duy nhất khiến Tần Du Du cảm thấy thất vọng là Yểm Huyền thủy chung không tìm được tung tích của sư phụ Tề Thiên Nhạc của nàng.

Hơn nửa năm nay nàng gần như có thể xem như danh chấn thiên hạ, nếu sư phụ ở nơi có người ở nhất định sẽ nghe được tin tức của nàng, không lý nào không tìm đến nàng.

Hy vọng duy nhất còn lại của nàng chính là núi non trùng điệp của núi Hoành Vân, nàng nhớ rõ sư phụ có nhắc tới, nơi này có thể còn giữ "nền tảng" của "đồng môn" của ông, chỉ cần tìm được "nền tảng" đó có lẽ ông có thể về nhà.

https://thuviensach.vn

Nàng cảm thấy sư phụ ở ngay trong núi, nhưng dưới tình trạng không có đầu mới muốn ở nơi này tìm một người, ngay cả võ thánh cấp mười tám như Nghiêm Di cũng không cách nào làm được.

Tu vi phép thuật của Yểm Huyền thật ra có thể làm được, nhưng hắn ta hiện giờ đang ở nhân gian, đã bị giới hạn rất nhiều, muốn trong phạm vi lớn tìm người, lập tức sẽ rước lấy thiên phạt.

Nếu hắn ta đang ở yêu giới, thiên phạt đối với hắn ta mà nói uy lực có hạn, nhưng đang ở phàm giới, thực lực của hắn ta đã giảm rất nhiều, thật sự không thể mạo hiểm như vậy.

Yểm Huyền ngày thường nhàn rỗi không có việc gì, đi ra bắt yêu thú trong núi ép hỏi bọn chúng có gặp, biết tung tích của Tề Thiên Nhạc không, đáng tiếc sau ba tháng, vẫn không thu hoạch được gì.

Tần Du Du có đôi khi nhịn không được nghĩ, có phải sư phụ đã tìm được "nền tảng" đó, trở về nhà rất xa rất xa đó của ông rồi?

Nếu thật sự là như vậy, thì sư phụ rất khốn kiếp, sao lại không nói một tiếng ném đồ đệ đáng yêu như nàng một mình chạy trốn như vậy chứ?!

Yểm Huyền an ủi nàng nói: "Rất nhanh Đại Chủy cũng sẽ thăng cấp, nó là Thánh âm bát ca, có thể đoán được tương lai, hơn nữa lại có khế ước nhận chủ với sư phụ ngươi, sau khi thăng cấp hắn là có thể cảm ứng được nơi ở của sư phụ ngươi. Cho dù không được, nó tốt xấu gì cũng biết ngôn ngữ chim chóc, núi Hoành Vân này tuy không tính nhỏ, chầm chậm tìm cũng có thể tìm được."

Tần Du Du bất đắc dĩ gật đầu, cũng chỉ có thể hy vọng như vậy. Nhưng nói đến thăng cấp, nàng bỗng nhớ tới một chuyện: "Ngươi nói lần đó trên núi Thốc Thủy, người từng xuất hiện, để Đại Chủy ăn tủy não cổ trùng thần, để Tiểu Khôi ăn thân thể của nó, còn đem huyết mạch thiên long trên người cổ trùng thần tinh luyện dung nhập vào trong huyết mạch của Trú Vân Phi. Nhưng vì sao Đại Chủy và Tiểu Khôi đều thăng cấp, Trú Vân Phi lại không có chút động tĩnh gì?"

Yểm Huyền liếc mắt một cài nhìn Trú Vân Phi đang ngồi một bên, khoanh chân điều tức chuyên tâm tu luyện. Thản nhiên nói: "Huyết mạch kỳ lân của nó rất loãng, không như Đại Chủy, huyết mạch thiên long trên người cổ trùng thần sau khi tinh luyện cũng chỉ có một chút như thế, dung hợp với huyết mạch kỳ lân

https://thuviensach.vn

trong cơ thể nó cũng chỉ khiến huyết mạch nó tốt thêm chút, muốn thăng cấp còn phải dựa vào chính nó."

"Nhưng mà, nó xem như đối với Tiểu Khôi không tệ, sau này ngươi cường hóa kinh mạch đến cấp mười tám, liền đem Thiên phạn cửu thiều này cho nó và Tiểu Khôi chia nhau ăn, Tiểu Khôi ăn đóa hoa và tinh thạch xanh biếc xung quanh. Còn lại đều cho con ngựa đỏ nhỏ này đi, hơn nữa có chủ nhân của nó trợ giúp, hẳn là không kém nhiều lắm."

Tinh thạch xanh biếc xung quanh hoa Thiên phạn cửu thiều cấp bậc rất cao, người chưa thoát xác phàm hoặc yêu thú mặc kệ cấp bậc cao thế nào, đụng phải cũng phải chịu đau đớn không chịu nổi. Chỉ có Tiểu Khôi vì có huyết thống ác thú nguyên chất nồng đậm, cho nên có thể trực tiếp ăn luôn tinh thạch đó.

"Cái đó... Huyết thống Hou giống Đại Chủy ăn, nếu có thể cho máu huyết kỳ lân để Trú Vân Phi ăn, đó không phải nó cũng có thể thăng cấp trở thành thánh thú thật sự sao?" Tần Du Du hỏi dò.

Đại Chủy có máu huyết của Hou đúng là do Yểm Huyền ban tặng, cũng là Yểm Huyền đưa tay phong ấn huyết mạch Hou mà nó không thể thừa nhận, cái phong ấn đó sẽ được cởi bỏ theo từng cấp thăng cấp của Đại Chủy.

Trong lòng Tần Du Du đối với việc sợ ngựa tạm thời không thể hoàn toàn xóa bỏ, nhưng Trú Vân Phi hiện giờ đa số thời gian đều xuất hiện trong hình người. Hơn nữa mọi người quen biết một khoảng thời gian, Tần Du Du cảm thấy tính tình Trú Vân Phi không tệ, cũng hy vọng nó có tiền đồ sáng lạn.

Nhất là, nó tương lai có thể là một đôi với Tiểu Khôi...

"Ngươi xem kỳ lân giống như mèo hoang, cún hoang bên ngoài sao? Cả yêu giới chỉ có một con mà thôi. Hơn nữa tên Hou đó cũng không giống. Hou ở yêu giới tuy rất ít, nhưng có hơn mười con, hơn nữa chúng nó tính cách rất hung ác, ta cho dù giết một hai con cũng không có vấn đề. Kỳ lân là thánh thú. Tuân theo ý chí trời đất, ta muốn tiêu diệt nó đoán chừng rất khó. Tên đó vốn trời sinh với ta không hợp nhau. Muốn hỏi hắn xin chút máu hắn nhất định không chịu đâu." Yểm Huyền hừ nói, hiển nhiên đối với kỳ lân không có thiện cảm gì.

Tần Du Du đề nghị nói: "Nếu máu huyết thiên long cũng được, thì máu huyết thánh thú thần thú lợi hại khác chắc cũng có thể chứ?"

https://thuviensach.vn

Yểm Huyền suy nghĩ nói: "Chờ nó sau này thăng thiên đến yêu giới, xem tạo hóa của nó đi. Ta lần này trở về, muốn lại đến đây đoán chừng rất khó."

Hắn ta có chút không muốn, vuốt vuốt bộ lông xù, mập mạp của Tiểu Khôi, ánh mắt dịu dàng mà tràn ngập yêu thương, giống như xuyên qua nó nghĩ tới chuyện thú vị gì, trên mặt lộ ra vẻ ngẩn ngơ như sa vào trí nhớ.

Hắn ta không phải nhớ tới mẫu thân của Tiểu Khôi đó chứ? Trong lòng Tần Du Du đoán thế.

Yểm Huyền rất ít nói chuyện của mình với mẫu thân Tiểu Khôi, nhưng Tần Du Du có thể cảm giác được hai bọn họ vô cùng đằm thắm, hắn ta cũng rất yêu thương Tiểu Khôi, nhưng vì có chút nguyên nhân bất đắc dĩ, năm đó mới có thể giao Tiểu Khôi cho nàng chăm sóc.

Nhưng nghe giọng điệu của hắn ta, hắn ta hình như phải rời khỏi rồi.

"Người phải đi ư? Khi nào thì đi?" Tần Du Du hỏi.

"Ba ngày sau ta sẽ rời đi, e rằng không kịp chờ Tiểu Khôi tỉnh lại, thăng cấp." Yểm Huyền bất đắc dĩ nói.

Hắn ta cũng muốn tận mắt thấy nữ nhi thăng cấp, nhưng năng lực chịu đựng của hắn ta đã sắp đến cực hạn, tiếp tục gắng gượng ở lại, chẳng những khiến chính mình gặp chuyện còn gây họa cho người khác.

Hắn ta dù sao cũng không phải sinh vật ở nhân gian, thực lực quá mức cường đại, hắn ta đối với phong ấn của chính hắn cũng có thời hạn thời gian, hơn nữa hắn ta đã quen điều kiện linh khí dư thừa ở yêu giới, loại linh khí loãng ở nhân gian này hắn ta có thể đợi mấy tháng đã vô cùng không dễ dàng rồi.

Tần Du Du thay Tiểu Khôi thấy đáng tiếc, nhưng thật ra Yểm Huyền rất thông suốt: "Mười năm, trăm năm đối với chúng ta mà nói chỉ là trong nháy mắt mà thôi, chỉ cần Tiểu Khôi khỏe mạnh, sau này ở yêu giới nhất định gặp lại."

"Được, ta sẽ chăm sóc nó thật tốt, cho đến khi nó thăng lên cấp mười tám thăng thiên tới yêu giới gặp các người." Tần Du Du hứa hẹn nói.

Yểm Huyền đưa tay xoa xoa đầu nàng, cười nói: "Ta biết, ngươi là đứa trẻ tốt."

Hắn từ trong người lấy ra một miếng tinh thạch đen nhánh cùng một cái túi chứa đồ, cẩn thận dặn dò nói: "Trong miếng tinh thạch này phong ấn hình ảnh,

https://thuviensach.vn

giọng nói của ta, Tiểu Khôi tỉnh lại ngươi đưa cho nó xem, trong túi này có linh dược ta thu gom ở yêu giới, cũng đủ cho ba tên tiểu tử đó dùng khi thăng cấp.

Hắn ta vốn chỉ định chuẩn bị cho nữ nhi tiện thể chăm sóc Đại Chủy chút, nhưng nghĩ nữ nhi một mình ở nhân gian, liền chuẩn bị rất nhiều, tính toán đủ dùng cho cả Đại Chủy và Trú Vân Phi luôn.

Tần Du Du thay Đại Chủy và Trú Vân Phi cảm ơn, giữ kỹ tinh thạch và túi chứa vật.

Ban đêm ba ngày sau, Yểm Huyền đi ra ngoài động vạch qua hư không, trở về yêu giới, vì sợ động tĩnh quá lớn làm bị thương Tần Du Du và Trú Vân Phi, cho nên hắn ta không cho bọn họ đưa tiễn. Một mình rời đi.

Đêm hôm đó đám Tần Du Du cho dù ở sâu dưới lòng đất cũng mơ hồ có thể cảm giác được tiếng sấm vang, núi rung đất chuyển. Tiếng sấm truyền xuống nền đất, tiếng đã trở nên vô cùng loáng thoáng, vang lên suốt đêm mới dần dần bình ổn lại.

Sáng sớm khi Tần Du Du leo theo dây leo từ trong hang ra ngoài, phát hiện đỉnh núi gần đó lại có một vùng lớn giống như bị lột ra vậy, đất cháy đen, nứt toạc ra, thật xa cũng có thể ngửi thấy mùi cháy khét.

Khó trách Yểm Huyền không cho bọn họ đi tiễn, hôm nay thấy uy lực thật đáng sợ, nhưng đây chỉ là Yểm Huyền mở không gian thông đạo trở về yêu giới dẫn đến động tĩnh thôi, nếu hắn ta trái với trời đất, phải chịu thiên phạt. E rằng ngay cả núi Hoành Vân này trở thành đất bằng cũng không kỳ lạ.

Trong hang núi lập tức chỉ còn lại Trú Vân Phi, Tần Du Du và Đại Chủy với Tiểu Khôi đang hôn mê, bạch hổ vốn giữ chỗ này cũng được Yểm Huyền đưa đến nơi khác tu luyện.

"Tiểu Khôi còn bao lâu nữa có thể sẽ tỉnh lại?" Tần Du Du có chút lo lắng, Nghiêm Di còn chưa tới, lỡ như Tiểu Khôi tỉnh lại trước thì làm sao đây?

Trú Vân Phi tiến đến bên cạnh Tiểu Khôi ngửi ngửi nói: "Ít nhất còn hơn hai tháng nữa."

"Chủ nhân ngươi khi nào thì đến?" Tần Du Du không tự giác bẹp miệng nén giận.

https://thuviensach.vn

"Trên thư ngài nói mười một tháng mười hai, còn năm ngày nữa. Người hôm trước khi xem thư đã nói vậy với ta mà. Người nhanh như vậy đã quên rồi ư?" Trong lòng Trú Vân Phi khinh bỉ Tần Du Du dễ quên.

Tần Du Du trừng mắt liếc nó một cái, nói thầm: "Thật là tên đầu gỗ, sau này để Tiểu Khôi thu thập ngươi!"

Nàng sao lại không nhớ rõ ngày hẹn trong thư của Nghiêm Di chứ, chỉ là trong lòng sốt ruột, nhịn không được oán giận một câu thôi, Trú Vân Phi ngu ngốc ngay cả cái này cũng không hiểu, có đủ chậm chạp mà.

Trú Vân Phi nghe không rõ lắm nàng lầm bầm lầu bầu gì, chỉ chầm chậm nghĩ lại chuyện lúc nãy. Giọng điệu nàng vừa rồi rõ ràng rất nhớ mong chủ nhân, vì thế thật cẩn thận hỏi: "Chờ Đại Chủy, Tiểu Khôi thăng cấp, người liền theo chúng ta về nhà đúng không?"

Nó không quên lúc trước Tần Du Du một mực nổi nóng với Nghiêm Di, sau này dù ở cùng một chỗ cũng không từ bỏ ý định rời khỏi.

Tần Du Du cúi đầu không nói.

Nàng thừa nhận mình lưu luyến cảm giác ấm áp, an toàn Nghiêm Di cho nàng. Hưởng thụ sự quan tâm, yêu chiều của hắn, nhưng chuyện xảy ra lúc trước lại giống như một mũi nhọn, thường thường hung hăng đâm nàng vài cái, khiến nàng do dự.

Nàng cảm thấy mình rất vô dụng. Rõ ràng quyết định phải rời khỏi, nhưng bất tri bất giác lại dây dưa với Nghiêm Di cùng một chỗ. Nhận vô số tình cảm của hắn, đến bây giờ nếu trở mặt đòi chia cắt, ngay cả nàng cũng xem thường chính mình, đó rõ ràng là lợi dụng xong liền ném bỏ người ta mà!

Hơn nữa nàng cũng không thể buông bỏ, cứ rời đi như vậy được.

Nhưng nghĩ đến hòa hợp với Nghiêm Di, nàng không biết mình sẽ khó chịu thành bộ dạng gì nữa, cũng không biết mình có thể chịu đựng được một lần nữa hay không.

Khi nàng đối mặt Đại Chủy, Tiểu Khôi, thậm chí Nghiêm Di, đều cố gắng giả bộ bộ dáng thoải mái, nhưng chỉ mình nàng biết, có rất nhiều lúc trong mơ tỉnh lại, cả mặt nàng đều là nước mắt.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di đối với nàng, giống như cây thuốc phiện trong lời sư phụ nói, lý trí biết nguy hiểm, nhưng một khi đã thử qua tư vị liền nhịn không được bị sự hấp dẫn của hắn khó có thể tự giữ.

Trú Vân Phi hỏi một câu khiến nàng không trả lời được, vì nàng cũng không biết mình nên làm gì bây giờ.

Tách nhau nhớ nhung đau đớn, chung nhau lại tình cảm khó yên bình.

Muốn giúp Tiểu Khôi thăng cấp, nàng tránh không được thân thiết với Nghiêm Di, vừa nói muốn tách ra lại vừa cùng người thân mật, thế xem như là gì đây?

Nàng không biết đây là có phải cái bẫy Nghiêm Di bày ra cho nàng không, thân thể được suối thánh cải tạp qua muốn tăng tu vi chỉ có thể dựa vào hắn thôi.

Nàng cũng không quá để ý tu vi mình cao hay thấp, nhưng Tiểu Khôi với nàng có khế ước nhận chủ, tu vi sẽ chịu ảnh hưởng của nàng, tu vi của nàng giậm chân tại chỗ, Tiểu Khôi cho dù có thể thăng cấp, tộc độ cũng sẽ vô cùng chậm chạp.

Lỡ như không may gặp kẻ địch mạnh, nàng làm sao bảo vệ được Tiểu Khôi?

Nàng không nói lời nào, Trú Vân Phi cũng không dám quá kích thích nàng, chỉ có thể âm thầm oán giận trong lòng, nữ nhân đều là động vật lòng dạ hẹp hòi, lại thích mang thù, quá phiền toái! Thật không biết chủ nhân vì sao lại thích như vậy.

Vốn mấy ngày trôi qua nhanh, không biết vì sao lúc này bỗng nhiên trở nên chậm chạp vô cùng, Tần Du Du thấy gần như sống một ngày bằng cả năm trời vậy.

Cho dù ba ngày một lần có thể ra ngoài sơn động thông khí, nàng cũng thấy hứng thú rã rời, tinh thần không dậy nổi, chỉ tùy tiện ra ngoài sơn động, chán muốn chết, dùng tuyết đọng đêm qua làm người tuyết đỡ buồn.

Yểm Huyền và bạch hổ đã đi rồi, nàng một mình đi đến Kim thị làm Trú Vân Phi lo lắng, hai người cùng đi thì Đại Chủy và Tiểu Khôi không có ai trông chừng, sơn động này tuy bí ẩn, nhưng chưa chắc không bị dã thú, yêu thú bất ngờ phát hiện, giống như bạch hổ lúc trước vậy.

https://thuviensach.vn

Đại Chủy, Tiểu Khôi bây giờ ngủ say bất tỉnh. Lỡ như có chuyện phiền toái gì bất ngờ xảy ra.

Trú Vân Phi nghĩ như vậy, cho nên cố gắng thuyết phục Tần Du Du không nên đi xa.

Nhưng như vậy thật sự rất buồn chán! Tần Du Du liên tục đắp ba người tuyết, thậm chí ở gần khe suối còn điêu khắc một khối băng thành bộ dáng Tiểu Khôi, nhưng bận rộn vậy xong lại cảm thấy bực tức. Vì sao Nghiêm Di ngày mai mới tới?

Nếu hắn xuất hiện ngay lúc này, nàng liền tha thứ hắn, Tần Du Du có chút tức giận thầm nghĩ.

"Du Du!"

Làm sao bây giờ? Nàng thế mà nhớ thương Nghiêm Di đến nghe nhầm sao...

"Du Du..." Chẳng những nghe nhầm, ngay cả ảo giác cũng thấy ư!

Trong gió lạnh, bóng dáng cao lớn quen thuộc chầm chậm đi tới, vẫn trưng ra khuôn mặt căng cứng không chút biểu cảm. Trong mắt vốn mang theo ý cười dịu dàng, nhưng ý cười càng lúc càng mờ đi, khi người đi tới trước mặt nàng, hoàn toàn biến thành tức giận.

Lông mày nam nhân vốn đang dãn ra chợt nhíu chặt lại, trầm giọng chất vấn nói: "Nàng đang có vẻ mặt gì? Lại không nhận ra bộ dáng của ta?"

Nàng sao lại không nhớ ra chứ? Tần Du Du vui vẻ ngây ngô cười: "Chàng là Nghiêm Di. Nghiêm Vĩnh Lạc."

"Nữ nhân hư hỏng không có lương tâm, không nhớ lâu!"

Nghiêm Di nâng mặt nàng lên, hôn lên nụ cười của nàng, hung hăng mút liếm cắn môi cánh hoa non mịn của nàng, sau đó dùng đầu lưỡi thô lỗ mở môi nàng tiến quân thần tốc, tận tình cướp đoạt từng giọt từng giọt mật hương vị ngọt ngào thuộc về hắn, nhấm nháp lưỡi đinh hương tinh tế của tiểu yêu nữ mềm mại, hoạt bát, bướng bỉnh, mê người quân quít trong lòng.

Hắn nhớ hương vị ngọt ngào của nàng, nhớ thân mình lả lướt, mềm mại của nàng giờ phút này đang dán trong ngực hắn, nhớ phản ứng nhiệt tình của nàng, bộ dáng nũng nịu, mê hoặc khi động tình và tiếng ưm thở gấp êm tai.

https://thuviensach.vn

Mỗi lần tách nhau, hoặc dài hoặc ngắn, đều khiến hắn rõ ràng hơn nỗi nhớ nhung, say đắm hết thuốc chữa của mình với nàng. Nếu có thể nuốt nàng luôn vào bụng thì tốt biết bao? Hắn rất muốn, rất muốn hoàn toàn có được nàng, làm cho thân thể và tâm của nàng hoàn toàn đều bị một mình hắn chiếm trọn.

Giống như có chút lạnh, nhưng Tần Du Du lại cảm thấy nóng...

Nàng bị gió núi mùa đông giá rét thổi trúng run run, phát hiện mình không biết lúc nào đã bị đẩy dựa vào trên thân cây đại thụ. Cả người bị hơi thở nóng hổi của Nghiêm Di vây quanh, mà đôi tay hắn không chút khách khí men theo khe áo vào bên trong, một tay vuốt nhẹ eo nhỏ của nàng, vừa nâng nàng lên, vừa một tay nhào nặn mạnh mẽ, khiêu khích bộ ngực sữa đẫy đà.

Gió lạnh lùa vào lớp áo bên cạnh. Nhưng đôi tay đó lại giống như bàn ủi nóng hôi hổi đốt cháy người.

Này, nơi này là bên ngoài mà!

"Đừng, ưm... Đừng ở chỗ này." Tần Du Du luống cuống tay chân muốn nắm lấy bàn tay to lớn đang làm càn trên người nàng, nhưng lời từ miệng bật ra lại mềm nhũn giống như đang làm nũng.

"Nơi này không có ai. Ta sẽ không để nàng bị lạnh đâu." Nghiêm Di yêu nhất bộ dáng động lòng người, khuôn mặt đỏ bừng, đôi mắt ngập nước này của nàng.

Hắn quả thật không để nàng bị lạnh, hắn suýt nữa đốt cháy nàng luôn rồi.

Tuy trong lòng Tần Du Du đối với "dã hợp" này tràn ngập kháng cự, xấu hổ, nhưng Nghiêm Di lại cảm thấy đôi khi thử một lần cũng rất kích thích, hơn nữa hắn cũng không đợi được nữa.

Hắn mờ hồ cảm giác được Trú Vân Phi đang ở trong hang động dưới nền đất gần đó, trở lại trong hang muốn thân thiết với tiểu thê tử, nàng nhất định càng không chịu.

Trú Vân Phi tuy là linh thú của hắn, hắn cũng không thích để nó nhìn thấy thân mình của tiểu thê tử, cho dù là một chút.

Cho nên nơi này là thích hợp nhất rồi.

Căng thẳng, không quen làm thân thể Tần Du Du càng trở nên mẫn cảm, hiệu quả khiêu khích, âu yếm của Nghiêm Di giống như càng lớn hơn mấy lần,

https://thuviensach.vn

chỉ một lát nàng liền bị cảm xúc mạnh mẽ đánh cho tan tác, mềm mại dựa vào lòng nam nhân, mặc hắn làm, tiếng ư thì thầm, hơi thở uyển chuyển, mềm mại, đáng yêu ngay cả nàng nghe thấy cũng cảm thấy đỏ mặt.

Nàng bị tên hoang dâm, háo sắc, khốn kiếp này làm hư rồi!

Tần Du Du ôm cổ Nghiêm Di, cảm thấy mình giống như chiếc thuyền lá trong cơn sóng to gió lớn, bị con sóng cuốn lên lên lại bỗng rơi xuống, nàng khống chế không được phản ứng và hơi thở của mình, chỉ có thể ở trong tình triều lên xuống điên cuồng run rẩy, ngâm khẽ, khẩn cầu nam nhân đang ôm chặt, thiêu đốt mình cho chút thương tiếc dịu dàng.

Sắc trời dần dần tối đi, đêm mùa đông đặc biệt tới sớm.

Nghiêm Di ôm Tần Du Du nằm lên áo choàng da hồ mở rộng, áo choàng trắng như tuyết, trên trời không biết khi nào đã bắt đầu rơi xuống những bông tuyết lớn.

Hai người gắn bó cùng tựa vào nhau chia sẻ dự vị triền miên, Nghiêm Di lấy trong nhẫn tu di khác lấy ra một cái áo choàng dày phủ lên người bọn họ, hai người cái gì cũng không nói, chỉ nghe tiếng bông tuyết lả chả rơi xuống.

Trong trời đất một mảnh yên tĩnh, an bình, chỉ có hai người bọn họ dính sát vào nhau, ngay cả tiếng tim đập và hơi thở cũng cùng hòa chung một nhịp.

Nghiêm Di nhẹ nhàng hôn Tần Du Du một cái, trong lúc vô ý nhớ tới cái gì, bỗng cười khẽ.

"Chàng cười cái gì?" Tần Du Du lười biếng hỏi, giọng nói mềm nhũn, nũng nịu làm cho vẻ mặt Nghiêm Di càng thêm dịu dàng mấy phần.

"Nhớ tới lời của sư phụ nàng, quả thật có mấy phần đạo lý."

"Hửm?" Tần Du Du dù chậm chạp cũng có thể cảm giác được Nghiêm Di đối với sư phụ nàng không quá thích, hiện tại chẳng những chủ động nhắc tới, còn tỏ vẻ đồng ý với lời của ông? Hôm nay mặt trời lặn đằng đông hay sao?

"Ông ấy nói tu luyện võ đạo có thể càng thoải mái mà hưởng thụ đời người, quả thật có đạo lý, ít nhất chúng ta ở trên đất tuyết.. Ta không cần sợ nàng bị lạnh." Trong giọng nói Nghiêm Di lộ ra sự thỏa mãn, đắc ý nồng đậm.

Tần Du Du ngẩn ngơ mới hiểu rõ ý tứ trong lời hắn nói, rặng mây đỏ trên mặt đã biến mất không lâu lại nổi lên lần nữa, lúc này thẹn quá hóa giận hung

https://thuviensach.vn

hăng đấm lên ngực Nghiêm Di một cái: "Khốn kiếp! Chàng là tên khốn kiếp háo sắc, cái miệng hư hỏng, được tiện nghi còn khoe mẽ!"

Nghiêm Di ôm chặt nàng, không nén được phá lên cười, tiếng cười sáng tỏ, vui tươi, âm vang thật lâu trong núi hoang.

Tần Du Du bỗng nhiên nhớ tới khoảng thời gian này năm ngoái, bọn họ ở trong hoàng cung đi dạo, cũng nói đến đề tài này, Nghiêm Di cũng nói lời chọc nàng như vậy, thấy nàng tức giận liền cười ha ha.

Lúc ấy tiếng cười của hắn cũng giống như hôm nay nhỉ? Ngay cả nàng cũng thấy hắn cười vui sướng như thế.

Đáng tiếc ngày vui không kéo dài, sau đó đã xảy ra chuyện đêm tết ở ngự thư phòng đó...

"Nếu lặp lại lần nữa, chàng còn có thể sẽ lại gạt ta, làm để phục hồi thánh tổ đại pháo cho nàng không?" Câu hỏi của Tần Du Du vừa thốt ra đã cảm thấy hối hận.

Tiếng cười Nghiêm Di ngừng lại, bình tĩnh nhìn nàng một lúc, có chút bất đắc dĩ cười khổ nói: "Du Du, ta hiện tại không dám lừa nàng..."

Hắn có thể chỉ lên trời thề rằng mình hối hận không thôi, tuyệt đối không tái phạm, nhưng hắn không dám lừa nàng nữa.

Lặp lại lần nữa, hắn vẫn sẽ lừa nàng, vì đến nay hắn cũng không dám chắc thuyết phục được Tần Du Du cam tâm tình nguyện vi phạm nguyên tắc, giúp hắn sửa chữa đại pháo.

Nhưng cách hắn lừa sẽ sửa lại, cố gắng không khiến nàng lo lắng, sợ hãi, đau đớn, áy náy như vậy, cũng sẽ không để nàng có cơ hội biết được sự thật.

Khốn kiếp! Lúc nên gạt người nhất hắn lại cố tình thành thật!

Tần Du Du xoay người đi, không nói gì, Nghiêm Di ôm eo nàng, dịu dàng nói: "Nàng không thích ta lừa nàng, ta nói thật rồi, có phải nên thưởng hay không?"

"Thưởng chàng cái đầu quỷ ấy!" Tần Du Du tức giận nắm lấy bàn tay hắn, ngồi dậy sửa sang lại y phục tán loạn.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di áp sát vào lưng nàng, giúp nàng chải vuốt lại đầu tóc dà, cố ý thổi khí bên tai nàng: "Lần trước ở thành Cửu Nhật nàng đồng ý với ta sẽ suy nghĩ lại, ta chờ nàng bốn tháng..."

Tần Du Du dứt khoát che tai, nhảy người lên, chạy trốn.

Lòng nàng càng ngày càng mềm hơn, Nghiêm Di nhìn theo bóng dáng của nàng mỉm cười đứng lên.

Có lẽ hắn nên cảm ơn con thỏ ngốc nghếch đó, vì nó phải thăng cấp, tiểu thê tử sẽ vẫn cần hắn, chỉ cần nàng ở bên cạnh hắn, hắn chắc chắn nàng sẽ càng ngày càng mềm lòng, sẽ dần dần quên chuyện không vui lúc trước, lần nữa tín nhiệm hắn, ỷ lại hắn.

Qua vài năm nữa, tiểu thê tử và hắn sinh con dưỡng cái, sẽ càng thêm không thể tách khỏi hắn.

Nghiêm Di càng nghĩ tâm tình càng tốt, lại không biết còn có một "kinh hỉ" bất ngờ ở tương lai không xa đang chờ hắn.

Chương 219: Chỉ muốn lòng quân như lòng ta (đại kết cục - hạ)

Nghiêm Di định ở ngoài hang núi dựng lều trại cho Tần Du Du ở tạm, Tần Du Du lại nhớ tới sư phụ lúc trước có nói qua chuyện dân chúng ở nơi lạnh vô cùng dùng băng xây thành phòng, nơi này đất bằng phẳng cũng hơi lạnh chút, hiện tại là lúc rét lạnh nhất trong năm, vì thế đề nghị cũng xây dựng một tòa nhà băng như vậy.

Nàng dựa theo sự miêu tả của sư phụ, khoa tay múa chân một lúc, Nghiêm Di và Trú Vân Phi đều đã hiểu sơ lược. Dùng băng xây thành phòng thật là mới mẻ, Nghiêm Di có ý lấy lòng thê tử, chút việc nhỏ này đương nhiên vui vẻ đồng ý.

Võ thánh cấp mười tám thêm thánh tôn cấp mười một, ở trong trời tuyết muốn xây dựng một tòa nhà băng vô cùng đơn giản, sáng hôm sau bọn họ bắt tay vào làm, tới giờ ngọ (12h) cơ bản đã hoàn thành.

https://thuviensach.vn

Tới buổi chiều, trong phòng băng đã làm xong giường gỗ, cái bàn và cái tủ đơn giản.

Tần Du Du tới khe suối bắt mấy con cá lớn thêm chút muối nướng để bọn họ cùng nhau ăn, một ngày cứ như vậy hòa thuận, vui vẻ trôi qua.

Buổi tối Trú Vân Phi rất thức thời trở về trong hang núi cùng đợi với Đại Chủy và Tiểu Khôi, để Nghiêm Di và Tần Du Du ở lại trong nhà băng qua đêm.

Tần Du Du nghĩ đến chuyện để Nghiêm Di truyền công, cố tình Nghiêm Di tới đêm bỗng trở nên thành thật hẳn, cho đến khi ngủ cũng là tư thế trong sáng, muốn ôm chăn bông ngủ ngon lành.

Nếu là lúc trước, hắn cho dù không đói bụng như sói thấy cừu cũng sẽ hành động vô cùng thân thiết với nàng, đêm nay hắn sao lại thành quân tử rồi?

Tần Du Du khó hiểu đầy mình, nằm trên giường, qua một lúc lâu vẫn chưa ngủ được.

"Sao còn chưa ngủ?" Nghiêm Di mang giọng nói buồn ngủ và nghi hoặc bên tai truyền đến, cánh tay thuận thế choàng qua lưng nàng.

Tần Du Du đợi một lúc lâu không thấy hắn có hành động tiếp theo, trong lòng lại càng rối rắm, càng buồn bực, bản thân nhanh như vậy đã mất lực hấp dẫn với Nghiêm Di rồi sao? Hay là do ban ngày hắn sắp xếp phòng mà mệt mỏi?

Sao có thể chứ? Chút việc nhỏ đó đối với võ thánh cấp mười tám mà nói, không thể thành việc nặng gì được.

Nhưng hắn sao lại có bộ dáng không quá hứng thú với nàng thế này?

Trong lòng Tần Du Du uất ức khó hiểu, nghiêng đầu trừng mắt nhìn người nam nhân hít thở đều đều giống như bất cứ lúc nào sẽ ngủ bên cạnh, nhất thời cơn giận trong lòng bộc phát ra, không thèm quan tâm, nắm lấy cánh tay hắn trên lưng mình há miệng cắn một cái, sau đó hất ra, quấn chăn quanh mình, xoay người đi ngủ.

Khốn kiếp!

Nghiêm Di trong lúc ngủ mơ bị ác thê tập kích chẳng những không tức giận bất ngờ, ngược lại một tay ôm lấy Tần Du Du cả người lẫn chăn. Kề bên tai nàng hỏi: "Sao lại bỗng nhiên tức giận?"

https://thuviensach.vn

Trong giọng nói kiềm nén ý cười khó có thể phát hiện.

"Ta muốn đi ngủ!" Giọng Tần Du Du buồn buồn, hờn dỗi, nhắm chặt mắt lại nói.

"Buồn ngủ cũng đừng cướp chăn của ta..."

"Ta thích!"

"Nóng giận như vậy không phải là không thỏa mãn dục vọng chứ?" Nghiêm Di rốt cuộc nhịn không được cười nhẹ.

Tần Du Du ngẩn ra, nhất thời biết được mình hung dữ với hắn, hắn là cố ý chọc ghẹo mình. Nàng thẹn quá thành giận càng thêm không thèm để ý người, dứt khoát kéo chăn che lên đầu, hoàn toàn không nghe Nghiêm Di nói gì.

Hình như đùa hơi quá rồi. Nghiêm Di nhìn chằm chằm "nhộng khổng lồ" trước mắt vẫn không nhúc nhích. Đưa tay ôm "nhộng", nhẹ nhàng lay động nói: "Nàng không nói lời nào, ta xem như nàng thừa nhận rồi đó."

Tần Du Du kiên quyết thực hiện chính sách 4 không, không nghe, không thấy, không để ý, không đáp lại, Nghiêm Di đùa vài câu, nàng vẫn không hề phản ứng như trước. Bất đắc dĩ đành phải mạnh mẽ mở "nhộng khổng lồ" ra, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận đến đỏ bừng kia lên hôn môi.

"Được rồi, được rồi, đừng tức giận. Nàng muốn thân thiết với vi phu, vi phu nhất định cúc cung tận tụy dùng hết toàn lực."

"Chàng rất đắc ý?" Tần Du Du bị hắn không ngừng quấy rầy khiến không còn cách nào khác. Oán giận trừng mắt nhìn hắn nói.

"Nàng cần ta, ta đương nhiên là đắc ý rồi, cho dù nàng chỉ xem trọng tu vi của vi phu, vì giúp con thỏ ngốc đó thăng cấp." Trong giọng nói của Nghiêm Di còn thật sự cố ý thêm nhiều phần bất đắc dĩ, buồn bã.

"Ta đâu có... Chàng, chàng nếu không phải là phu quân của ta, cho dù là cấp tám mươi ta cũng sẽ không để ý chàng." Tần Du Du thật sự tức giận, không sai, nàng muốn dùng chân khí trên người Nghiêm Di để tăng tu vi, nhưng nàng tuyệt đối sẽ không vì chuyện này mà thân thiết như thế với người đâu, cho dù là vì Tiểu Khôi cũng không được.

"Là vì ta là phu quân của nàng? Du Du. Ta nghĩ nàng cũng thích ta." Nghiêm Di được đằng chân lên đằng đầu, vuốt ve eo nhỏ của Tần Du Du, nhẹ

https://thuviensach.vn

cắn tai của nàng, từ bên gáy mẫn cảm của nàng một đường liếm hôn xuống.

"Lưu manh. Ai, ai thích chàng chứ?!" Tần Du Du mạnh miệng phủ nhận, nhưng đỏ ửng trên mặt và phản ứng nhiệt tình của thân thể lại hoàn toàn bại lộ nàng nói một đằng nghĩ một nẻo.

"Thật sự không thích?" Nghiêm Di ném chăn trên người nàng đi, dùng thân thể mình thay vào phủ lên nàng. Dùng môi lưỡi linh hoạt, hai tay ở trên thân thể nàng dùng "ma pháp" dây dưa, cho đến khi nàng rốt cuộc ngoan ngoãn thừa nhận thật sự thích hắn.

Đêm đông dài đằng đẵng, nhưng trong phòng băng một đôi uyên ương quân quít lại không chút cảm giác thời gian trôi qua.

Rất lâu sau đó, trong chăn truyền đến tiếng Tần Du Du thì thầm khe khẽ: "Đừng mà, chàng dừng lại..."

"Ta cảm thấy ta còn có thể càng dùng lực thêm chút, nàng không cần khách khí với ta."

"Nhanh nhất còn, còn hai tháng nữa. Chàng, chàng chậm một chút, nhẹ một chút... Ta không được, a!”

Sau tiếng kêu sợ hãi là một trận thở dốc dồn dập, động tĩnh trong ổ chăn rốt cuộc dần dần ngừng lại.

Qua một lúc lâu, Tần Du Du mới lấy lại được chút sức lực, đẩy nam nhân vẻ mặt thỏa mãn trên người nói: "Chàng nặng quá!"

Nghiêm Di híp nửa mắt "ừ" một tiếng, từ trên người nàng di chuyển một chút, nhưng một nửa vẫn đè lên nàng, đặt đầu đến bên cổ nàng, giống như chưa đủ, cắn nhẹ mút hôn.

Bộ dáng hắn lười nhác, thả lỏng như thế, cũng chỉ có Tần Du Du có thể nhìn thấy.

"Chàng lần này đến, có thể ở lại bao lâu?" Tần Du Du cảm thấy cả người như nhũn ra, ngay cả đầu ngón tay cũng không muốn cử động chút nào.

"Đợi cho chuyện của nàng đều làm xong, theo ta cùng về đi." Giọng nói của Nghiêm Di hiếm khi mang theo chút không chắc chắn, đôi mắt đen nhánh bình tĩnh nhìn Tần Du Du, sự dịu dàng, chờ mong trong mắt hóa thành ma lực vô cùng, dụ dỗ nàng đồng ý tất cả yêu cầu hắn đưa ra.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du chớp chớp mắt, dời tầm mắt đi, không dám nhìn nhiều, cố ý làm bộ không hiểu ý của hắn, hỏi ngược lại: "Bên phía Li quốc không cần lo nữa sao?"

Nghiêm Di cũng không ép nàng, dịu dàng nói: "Không lo, hai tháng này Nguyệt quốc đã phái đại tướng tiếp nhận chuyện của ta, hơn nữa hiện tại cũng không thích hợp hành quân tác chiến, đại quân hiện giờ đóng quân ở thành Thôi Tuyết và vùng xung quanh, chờ năm sau đầu xuân tuyết tan, lại tiếp tục bình định, tiếp nhận các châu quận còn lại của Li quốc. Quốc quân Li quốc nếu đã đầu hàng, Phụng Thần giáo cũng không đủ sức làm loạn, ta có lĩnh quân hay không cũng không quan trọng."

Tần Du Du bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, chần chờ một lát nói: "Đêm tết... Chàng làm sao đây?"

Hiện tại sắp đến giữa tháng mười một, nếu Nghiêm Di ở lại đây cùng nàng chờ Đại Chủy, Tiểu Khôi thăng cấp. Như thế nhất định phải đợi đến sau tết, đêm tết Nghiêm Di sẽ bị mất hoàn toàn tu vi, nơi này không có cơ quan trùng điệp như ngự thư phòng, lỡ như gặp chuyện ngoài ý muốn thì phải làm thế nào?

Tần Du Du vốn không tin lời nói dối đêm tết tu vi hoàn toàn mất hết gì đó, nhưng sau đó lúc nói chuyện với Giang Như Luyện đã chứng minh chuyện đó là thật, chỉ có thể nói Nghiêm Di lúc đó chọn thời cơ tạo ra một màn chấn động đó lừa gạt nàng.

"Nơi này là núi Hoành Vân. Cho dù là ta, nếu không chuẩn bị chắc chắn cũng sẽ không dám tùy ý xâm nhập, hơn nữa có nàng và Trú Vân Phi ở cùng ta mà." Nghiêm Di không muốn nói thêm về chuyện này, sợ lại chạm tới khúc mắc của Tần Du Du, khiến nàng lại bất hòa với mình.

Tần Du Du nhớ lại lúc trước. Nghiêm Di nhiều năm rồi đều bình an, duy nhất một lần gặp chuyện không may chính là vì cố tình lừa gạt nàng, nơi này ở sâu trong núi Hoành Vân. Cũng có hơi thở uy lực của Yểm Huyền để lại, yêu thú bình thường không dám tới gần, cho dù là cao thủ võ đạo cũng khó bình an vô sự đến gần. Về độ an toàn có lẽ so với ngự thư phòng ở thành Tử Dạ còn tăng thêm mấy phần.

Nhưng mà một đêm, lại cứ có chuyện ngoài ý muốn xảy ra như vậy?

https://thuviensach.vn

Những ngày hôm sau, ban ngày Tần Du Du ở lại trong hang núi vẽ bản vẽ cơ quan, đôi khi theo Nghiêm Di đến đỉnh núi gần đó ngắm cảnh tuyết, thưởng thức hoa mai mọc hoang nở rộ giữa núi một lúc, cũng âm thầm đến Quỷ tam đài thăm bà nội và hai tiểu đường đệ. Cả ngày thật sự rất nhàn nhã.

Lần này thăng cấp trước chính là Đại Chủy.

Nghiêm Di đến núi Hoành Vân được hơn nửa tháng, Trú Vân Phi xác định thời gian Đại Chủy có thể thăng cấp, nhờ Nghiêm Di ra tay thật cẩn thận đưa Đại Chủy qua sơn cốc gần đó.

Sơn cốc này là do Tần Du Du và Nghiêm Di cùng chọn. Cây rừng trong cốc này vốn không nhiều lắm, lại đã được bọn họ dọn sạch, chỉ còn lại tảng đá và tuyết đọng.

Đại Chủy thăng cấp sẽ nhịn không được phun lửa. Nếu không chuẩn bị trước đó, khiến núi rừng cháy lớn thì rất phiền toái. Trong cốc này vật có thể cháy đều đã bị dọn sạch gần hết, nó có phun lửa thế nào cũng không sao cả.

Trú Vân Phi đối với bạn bè rất đủ nghĩa khí, chủ động tình nguyện không ngủ không nghỉ ở bên cạnh Đại Chủy suốt hai ngày, trên bầu trời rốt cuộc vang lên tiếng sấm rền vang.

Trời giá rét vốn không thể có sét đánh, dã thú, yêu thú hoạt động gần đó không hẹn mà cùng cảm thấy sợ hãi mãnh liệt, chạy như điên khắp nơi, hận không thể cách xa nơi này càng xa càng tốt.

Trú Vân Phi lập tức nhìn thấy trên trời mây phủ dày đặc, sắc trời giữa trưa ngoài cốc thế mà lại đen như mực, cũng biết nơi này không nên ở lâu, vội vàng đứng dậy chạy ra ngoài cốc.

Nghiêm Di và Tần Du Du cảm nhận được tiếng động bên này cũng không nhịn được thở phào nhẹ nhõm, huyết thống của Đại Chủy vốn không sợ lôi kiếp, chỉ cần chờ nó bình an thăng cấp là được.

Ầm ầm! Một đường sét xé đôi bầu trời tối tăm, đánh thẳng đến sơn cốc chỗ của Đại Chủy.

Trú Vân Phi thấy hết hồn, nhịn không được hỏi Tần Du Du: "Thế... Thật sự không sao ư? Muốn ta qua đó nhìn xem không?"

https://thuviensach.vn

Tần Du Du cười nói: "Không sao đâu, Đại Chủy mỗi lần thăng cấp đều như vậy, khi nó thăng cấp, phong ấn trên người sẽ tự động mở ra, huyết mạch Hou tạm thời tỉnh giấc, lôi kiếp nhân gian đối với nó mà nói giống như gãi ngứa thôi. Trú Vân Phi, Yểm Huyền nói sau khi ngươi dung hợp máu huyết thiên long của cổ trùng thần vào cơ thể, lực huyết mạch tuy còn kém Đại Chủy, nhưng cũng dư sức ngăn cản lôi kiếp nhân gian, lúc ngươi thăng cấp ngươi liền hiểu thôi."

Lời này Yểm Huyền từng nói với Trú Vân Phi, bản lĩnh của Yểm Huyền là hiểu biết, đối với lời hắn ta nói rất tin tưởng, không chút nghi ngờ, nghĩ đến mình sau này thăng cấp không bị trở ngại, Trú Vân Phi cũng nhịn không được vui vẻ.

Lôi kiếp kéo dài suốt một canh giờ, mới cuối cùng không cam lòng, không muốn đành chậm rãi tan đi, hướng sơn cốc còn tiếng sấm quanh quẩn, bỗng nhiên lửa cháy bùng lên tận trời.

"Quác quác quác!" tiếng quạ kêu to của Đại Chủy truyền tới, rõ ràng tràn đầy. Từ tiếng kêu có vài đường lửa thẳng hướng lên trời.

Tần Du Du thấy Đại Chủy thăng cấp mấy lần, nhìn quen không thấy lạ, nói với Nghiêm Di và Trú Vân Phi: "Chờ nó phun lửa đã đời rồi chúng tay hãy đi qua, sư phụ ta không ở đây không ai chế ngự được nó đâu, bị nó đốt chết đó."

Trú Vân Phi nhìn thấy bầu trời trên sơn cốc xa xa đều bị ánh lửa nhiễm đỏ, không cần Tần Du Du nói cũng không muốn đi qua chịu chết.

Lửa cháy điên cuồng thiêu đốt tới tận sáng, Tần Du Du dựa vào trong ngực Nghiêm Di mơ mơ màng màng suýt ngủ mất, bỗng nhiên cảm thấy Nghiêm Di giật mình, nàng mờ mịt ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

Nghiêm Di có chút kinh ngạc đưa tay chỉ vào bóng đen đang bay trên sơn cốc, nói: "Nó đang bay! Còn phun lửa nữa."

"Hả?!" Tần Du Du cũng bất ngờ, Đại Chủy thăng cấp chưa từng có thói quen vừa phun lửa vừa bay loạn xạ, lần này bị cái gì kích thích thế?

Cả ba tu vi không kém, cho dù là Tần Du Du, mấy ngày qua dưới sự "không ngừng cố gắng" của Nghiêm Di, tu vi cũng đạt tới cảnh giới võ thánh cấp mười một, thị lực của bọn họ rất mạnh, cách thật xa cũng có thể nhìn thấy rõ ràng Đại Chủy bay ra khỏi sơn cốc, bay về phía tây, một đường vừa bay vừa phun lửa.

https://thuviensach.vn

Tuy hiện giờ trời giá rét, núi bị đóng băng, lửa không thể lan ra, nhưng Đại Chủy phun lửa chính là chân hỏa của loài thần thú thượng cổ Hou. Đây cũng không phải nói giỡn, một khi đốt cháy có thể theo gió lan qua bên này hay không cũng khó nói trước.

Nghiêm Di quyết định thật nhanh, kéo Tần Du Du, nói với Trú Vân Phi: "Ngươi đi xem Tiểu Khôi đi, ta với Du Du đi nhìn xem."

Trú Vân Phi đáp một tiếng, tự động tự giác canh giữ ở cửa sơn động, Nghiêm Di và Tần Du Du đi theo Đại Chủy đang bay như điên về phía tây bắc.

May mà tốc độ của Đại Chủy không nhanh, bay một đoạn liền dừng lại bay một vòng, giống như đang cảm nhận cái gì. Tần Du Du và Nghiêm Di chạy theo sau, vừa dập lửa vừa chạy theo cũng miễn cưỡng có thể đuổi kịp.

Đại Chủy càng bay càng xa, rốt cuộc dừng ở trên một đỉnh núi, lượn vòng quanh không rời đi, cũng không phun lửa nữa.

Tần Du Du tính toán thời gian, Đại Chủy thăng cấp chắc đã xong rồi, vì thế kéo Nghiêm Di vượt lên hỏi: "Đại Chủy, ngươi sao lại bay đến đây?"

Đại Chủy vừa thu cánh lại đáp lên vai Tần Du Du. Hưng phấn nói: "Ta cảm nhận được, vừa rồi lúc thăng cấp đột nhiên cảm nhận được hơi thở của Thiên Nhạc, ông ấy nhất định ở ngay gần đây!"

Nếu không phải vì khi nó thăng cấp, phong ấn được cởi bỏ, sức mạnh tăng cao. Nó cũng khó có thể cảm nhận được sự tồn tại của Tề Thiên Nhạc, cho nên nó chờ không kịp thăng cấp xong đã vội vã bay ra khỏi sơn cốc, nhân lúc phong ấn chưa có tác dụng, bay nhanh theo cảm giác tìm qua.

Tần Du Du mừng rỡ: "Ngươi mau cẩn thận tìm xem! Thật tốt quá!"

Nghiêm Di nhướng mày, không nói gì.

Đại Chủy bay vài vòng quanh đỉnh núi, Tần Du Du và Nghiêm Di ở cùng nhau cẩn thận tìm mỗi tấc đất trên núi, rốt cuộc phát hiện chỗ sườn núi có một sơn động bị dây leo dày che kín, lộ ra hơi thở cổ quái không bình thường.

Nghiêm Di, Tần Du Du và Đại Chủy đứng trước sơn động, đều nảy sinh cảm giác quỷ dị.

Bọn họ giống như đang đứng trước hang cổ mộ có ngàn vạn năm lịch sử, trong bóng đêm chôn giấu vô số di tích tang thương xa xưa, thần bí khó lường.

https://thuviensach.vn

Đại Chủy kích động đã muốn bay vào trong: "Là nơi này! Ta cảm thấy Thiên Nhạc nhất định ở ngay trong hang!"

Nghiêm Di cũng không ngăn nó lại. Nhưng một tay nắm chặt lấy Tần Du Du, từ trong nhẫn tu di lấy ra Dạ quang châu để chiếu sáng, sau đó lại chầm chậm đi vào sơn động.

Lúc hắn gần như sắp khiến Tần Du Du hồi tâm chuyển ý cùng hắn về nhà. Tề Thiên Nhạc lại cố tình có tin tức, đối với nhân tố không ổn định quá lớn này, Nghiêm Di rất khó không nảy sinh đề phòng trong lòng.

Từ trong sơn động vào chưa tới ba trượng. Đại Chủy bỗng "a" một tiếng dừng lại: "Ở đây có cơ quan! Còn mới, nhất định là Thiên Nhạc làm!"

Đại Chủy theo bên cạnh Tề Thiên Nhạc nhiều năm, tuy không thể tự mình thiết kế cơ quan, nhưng mắt nhìn cực tốt, cơ quan bố trí ở đâu nó liếc mắt một cái có thể nhìn ra.

Tần Du Du đi lên hai bước vừa nhìn, quả đúng thế!

Thiết kế cơ quan này đơn giản, nhưng uy lực lại rất lớn, đoán chừng chỉ dùng để đề phòng yêu thú, dã thú xâm nhập, nàng thật cẩn thận một đường hóa giải, trong lòng càng khẳng định đây là bút tích của sư phụ.

Loại cơ quan uy lực thế này vào thời này, cơ quan sư khác vốn không biết nguyên lý.

May mà cơ quan đó chủ yếu dùng để đề phòng yêu thú, dã thú, cho nên cũng không cố ý che giấu, Tần Du Du không tốn nhiều thời gian đã giải quyết xong.

Nếu sư phụ tỉ mỉ bố trí, đoán chừng nàng không tốn mười ngày nửa tháng đừng mong sờ vào.

Đại Chủy biết sự lợi hại cơ quan của Tề Thiên Nhạc, cũng không dám thúc giục, quấy rầy nàng, sơn động này quá sâu, Đại Chủy la to vào bên trong cũng không có phản ứng, đành phải chầm chậm đi tới như vậy.

Sau khi Tần Du Du hóa giải cơ quan thứ chín, phía trước cuối cùng không còn chướng ngại nữa, nàng thở phào một hơi, kéo kéo ống tay áo Nghiêm Di nói: "Đêm tết chúng ta đến đây đi, vừa rồi ta chỉ hóa giải một vài phần khiến chúng tạm thời mất hiệu lực thôi, cũng không có phá hư chúng, tối nay làm lại cái mới là có thể dùng, ở đây so với ngự thư phòng tuyệt đối không kém bao nhiêu đâu."

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di không ngờ nàng còn nhớ rõ sự nguy hiểm trong đêm lễ năm nào, trong lòng vừa động, trên mặt không tự chủ được lộ ra mỉm cười, nắm chặt tay nàng nói: "Được."

Ngoại trừ lúc chỉ có hai người, Nghiêm Di cực ít lộ ra vẻ tươi cười, vui sướng, dịu dàng thật sự, Tần Du Du cảm thấy tươi cười của hắn hình như còn thêm mấy phần chân thật, nhưng không đợi nàng nhìn rõ, chợt nghe tiếng quạ của Đại Chủy kêu to: "Thiên Nhạc, mở cửa! Thiên Nhạc, ta và Du Du tới đây, mở cửa nhanh!"

Vừa nói vừa dùng mỏ mổ mạnh lên tường đá, vang lên tiếng vang bong bong.

Tường đá phát ra một trận tiếng vang di chuyển trầm đục, một bóng dáng mập mạp xuất hiện sau cửa đá...

"Sư phụ!" Tần Du Du thấy rõ người nọ, thoát khỏi tay Nghiêm Di, bổ nhào qua. Giống như bạch tuộc ôm lấy bóng dáng mập mạp đó, vui vẻ hét lớn.

"Du Du, Đại Chủy, hai đứa sao lại tìm tới đây? Ha ha ha!"

Bóng dáng mập mạp đó đúng là Tề Thiên Nhạc đã mất tích hơn hai năm.

Nghiêm Di lúc trước đã nhìn thấy bức vẽ của ông, lúc ấy chỉ cảm thấy bộ dáng người này cũng bình thường, nhưng Tần Du Du, Đại Chủy, Tiểu Khôi ba miệng một lời tỏ vẻ ông ấy "đẹp mắt nhất." Cho nên hắn cũng từng hoài nghi bức vẽ đó có phải có chút sai lệch hay không.

Hôm nay cuối cùng nhìn thấy bản chính. Nghiêm Di phát hiện bức vẽ đó giống một cách thần kỳ! Có vấn đề chính là tiểu thê tử và hai đứa linh thú không có mắt kia.

Tề Thiên Nhạc chính là hình tượng nhà giàu mới nổi não đầy bụng phệ, nét mặt bình thường, như vậy mà gọi là "đẹp mắt nhất"?! Độ lệch lạc tới mức nào? Có mắt nhìn hay không thế!

Lại thấy tiểu thê tử vui mừng mà cả người bám trên người kẻ mập mạp như vậy, hình ảnh đó thật càng nhìn càng chướng mắt, lòng bàn tay Nghiêm Di rất ngứa, không tự chủ được đi lên một tay xách Tần Du Du trở về bên cạnh. Lạnh ngắt nói: "Du Du, không giới thiệu một chút sao?"

Lúc nàng thấy hắn, sao không thấy nàng nhiệt tình như vậy?!

https://thuviensach.vn

Tề Thiên Nhạc trong lòng ôm tiểu đồ đệ đáng yêu. Trên vai có linh thú thân thiết cọ cọ, trong lòng tràn đầy kinh ngạc, vui mừng, bỗng trong ngực trống rỗng, giương mắt nhìn chỉ thấy một nam tử nét mặt lạnh lùng, tuấn mỹ, cao lớn, cánh tay ôm chặt lấy vòng eo của tiểu đồ nhi thân thương của ông, hoàn toàn là tư thế bá vương biểu thị công khai chủ quyền.

Nam nhân này là kẻ nào? Tề Thiên Nhạc cũng cảnh giác lên.

"Sư phụ, hắn, hắn là phu quân của con, tên là Nghiêm Di." Tần Du Du có chút ngượng ngùng giới thiệu.

Nghiêm Di đối với lời giới thiệu như vậy tương đối hài lòng. Khó khi lộ vài phần tươi cười nói: "Tề lão tiền bối, ngưỡng mộ đã lâu, ngưỡng mộ đã lâu!"

Tề Thiên Nhạc ngạc nhiên ngoáy ngoáy tai, xác định mình không hề nghe nhầm. Nhất thời lửa giận bùng lên: "Lão gì mà lão? Cả nhà ngươi đều là lão! Du Du, con mới mấy tuổi đầu, sao lại đã, đã lập gia đình?!"

Trong lòng ông. Tần Du Du vẫn là tiểu cô nương ngày đó mới mười lăm, mười sáu tuổi, vẫn là bảo bối, tiểu tâm can nhà mình, sao mới nháy mắt ngay cả phu quân cũng có rồi, thành người nhà khác rồi?!

Loại tâm tình kinh ngạc, tức giận khi bảo bối yêu thương hơn mười năm bị tên khác bỗng cướp đi mất, dùng từ ngữ cũng không thể miêu tả được.

Thân thể Tần Du Du được suối thánh cải tạo qua, hơn nữa tu vi tăng vọt, bộ dáng cũng không khác lắm so với lúc tách biệt với sư phụ, vẫn là xinh đẹp, tươi sáng, mềm mại như cũ, giống như nụ hoa nhỏ, ngoại trừ ánh mắt có thêm vài phần nũng nịu ra, vốn vẫn là bộ dáng thiếu nữ ngây thơ.

Tề Thiên Nhạc càng nhìn càng rối rắm, hung dữ trên mặt cũng lạnh lùng hơn.

"Có phải tên tiểu tử thúi này lừa con không?" Tề Thiên Nhạc nổi giận đùng đùng chỉ vào Nghiêm Di nói.

Tiểu tử thúi khá lắm, nhân lúc ông không ở nhà liền lừa gạt đồ đệ nhà ông, mụ nội nó, đồ đệ của ông có thể tùy tiện lừa gạt sao?!

"Cái này, cũng, cũng không hoàn toàn thế..." Tần Du Du cảm thấy mình quả thật là bị mắc lừa, nhưng cũng không thể xem là chịu thiệt được.

https://thuviensach.vn

Đại Chủy cuối cùng cũng phát huy chút tác dụng, đúng lúc nói chen vào: "Thiên Nhạc, ngươi bình tĩnh một chút, có chuyện gì từ từ nói. Nghiêm Di này mặc dù có chút xảo quyệt, nhưng xem ra cũng lợi hại đó."

Ánh mắt Tề Thiên Nhạc nhìn giữa Nghiêm Di và Tần Du Du vài lần, mắt thấy Tần Du Du rụt rè cẩn thận nhìn mình, nhưng không kháng cự hành động thân mật của Nghiêm Di, bộ dáng hai người bên nhau giống như tình chàng ý thiếp, trong lòng biết thôi xong rồi, đồ đệ bảo bối xem ra thật sự đã bị tên nam nhân ngang tàng này lừa đi rồi.

"Du Du con lại đây, nói rõ ràng với sư phụ sao lại thế này, tiểu tử thúi ngươi ở lại đây! Lão tử không cho phép, hôn sự của ngươi và Du Du sẽ không thể tính được!" Tề Thiên Nhạc xụ mặt ra, vẫy tay với Tần Du Du.

Người dám nói chuyện không khách khí với hắn như vậy, thật sự không nhiều lắm! Trong lòng Nghiêm Di tức giận, nhưng vẫn dưới ánh mắt khẩn cầu của Tần Du Du, buông lỏng tay đang ôm vòng eo của nàng.

Hắn nếu chống lại Tề Thiên Nhạc, chẳng khác nào ép Tần Du Du trở mặt với hắn.

Du Du rất thích hắn là thật sự, nhưng hắn có tự tin thế nào, cũng cảm thấy đoạn cảm tình bị đứt đoạn còn chưa lành lại này, không thể so với loại tình cảm dưỡng dục, bảo vệ hơn mười năm qua của Tề Thiên Nhạc.

Tề Thiên Nhạc hầm hừ đưa Tần Du Du đi vào sơn động, ngay cả Đại Chủy cũng đòi đi cùng định hỏi rõ ràng chuyện đã xảy ra lúc tách biệt.

Nghiêm Di một mình đứng ở ngoài cửa hang, cũng là lúc khắc sâu loại cảm giác: sức mạnh dù lớn mấy nhưng đối mặt với một số chuyện, cũng chỉ có thể đứng nhìn mà thôi.

Sau cửa hang, Tề Thiên Nhạc còn chưa mở miệng đặt câu hỏi, Tần Du Du đã "ra đòn" trước, ôm cánh tay ông oán trách nói: "Sư phụ người thật xấu, mất tích không để lại dấu vết gì gần ba năm, cũng không nói với con một tiếng, chúng con rất lo lắng cho người, còn ra ngoài tìm người khắp nơi. Người có biết hay không, rất nhiều nhiều kẻ muốn nhân lúc người không ở đó ức hiếp chúng con!"

"Cái gì?! Ba năm?! Sao lại thế được? Ta cùng lắm chỉ mới đi có mấy tháng thôi mà!" Vẻ mặt Tề Thiên Nhạc thay đổi vô cùng. Cũng không chú ý truy hỏi

https://thuviensach.vn

chuyện của Nghiêm Di nữa.

Đại Chủy và Tần Du Du hai mặt nhìn nhau nói: "Thiên Nhạc, người ngày càng hồ đồ rồi ư? Quả thật là gần ba năm rồi, sao lại chỉ mới mấy tháng được?"

Tề Thiên Nhạc quay mạnh đầu, nhìn quả cầu thủy tinh rất tròn đường kính gần hai thước ở giữa sơn động. Trên mặt lộ ra vẻ sâu xa.

"Sư phụ, sao vậy?" Tần Du Du nhìn Tề Thiên Nhạc. Lại nhìn quả cầu thủy tinh ở giữa sơn động.

Nói cho đúng, đó là một quả cầu thủy tinh rỗng ruột thật lớn, mặt quả cầu thủy tinh cực mỏng, bóng loáng mượt mà, nếu không phải dưới sự phản xạ ánh sáng đèn dầu. Vốn không thể phát hiện ra sự tồn tại của nó.

Trong quả cầu thủy tinh có một ghế dựa cao hình dạng cổ quái, trên tay vịnh có rất nhiều nút không biết để làm gì, trên đỉnh lưng ghế dựa có một quả bóng da màu xanh tinh thạch.

Tần Du Du và Đại Chủy từ khi vào sơn động tới gần quả cầu thủy tinh này. Liền có một loại cảm giác vô cùng kỳ lạ, giống như tinh thạch màu xanh đang tỏa ra ngoài một ít năng lượng đặc biệt không thể miêu tả được.

"Các con có mang theo đồng hồ cát gì đó không?" Vẻ mặt Tề Thiên Nhạc ngưng trọng hỏi.

Tần Du Du nghe lời lấy một cái đồng hồ cát trong nhẫn tu di ra.

"Ngươi mang ra bên ngoài, để cát chảy hết hoàn toàn rồi vào tìm ta." Tề Thiên Nhạc đem đồng hồ cát giao cho Đại Chủy.

Đại Chủy nghe lời cắp lấy đồng hồ cát bay ra ngoài hang, lật ngược đồng hồ cát đặt trên mặt đất, sau đó bay đến trước mặt Nghiêm Di quác quác cười gian nhỏ giọng nói: "Muốn ta giúp ngươi nói vài câu hay ho hay không?"

"Ra giá đi." Nghiêm Di bình tĩnh nói.

"Sảng khoái, kho chứa của Phụng Thần giáo ngươi kiểm kê thế nào rồi?" Hai mắt Đại Chủy ánh lên sắc xanh nói.

Nó ăn tủy não của cổ trùng thần không lâu liền lâm vào hôn mê, chuyện xảy ra sau đó nó một chút cũng không biết gì, lúc thăng cấp tỉnh lại hoàn toàn, chuyện đầu tiên là đi thăm dò điều kiện Nghiêm Di đã hứa hẹn lúc trước.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Di từng đồng ý. Nó giúp hắn hỏi thăm tin tức hướng đi của quân đội Li quốc, bảo vật trong kho chứa của Phụng Thần giáo mặc nó chọn.

"Sau khi cổ trùng thần bị các ngươi chia nhau ăn, dung nham dưới chân núi Thốc Thủy liền phun trào. Tổng đàn Phụng Thần giáo bị hủy, kho chứa cũng ở trong đó, ngươi muốn chọn chỉ có thể chọn quốc khố Li quốc và nội khố hoàng tộc thôi." Nghiêm Di nói.

"Dát?" Đại Chủy nghe đáp án thế. Vừa bất ngờ, vừa buồn bực, nhưng cuối cùng cũng đành đập đập cánh nói: "Quên đi, xem như ta xui xẻo, quốc khố, nội khố này nọ đành lấy tạm vậy. Nơi này là núi Hoành Vân mà? Ta không tham đâu, ngươi giúp tìm thêm ba xà trùng loại yêu thú trên cấp mười lăm, ta liền nói giúp ngươi."

"Quả nhiên không tham a! Chỉ cần ngươi có thể tìm được, tất cả dễ bàn." Nghiêm Di đáp ứng thật sảng khoái, núi Hoành Vân này tuy nổi tiếng đầy ngập yêu thú, nhưng yêu thú trên cấp mười lăm tuyệt đối hiếm lạ khó tìm, còn muốn phải là xà trùng nữa, tìm khắp núi Hoành Vân có đủ ba con không cũng khó nói được.

Đại Chủy này thật sự không tham lam lắm!

Đại Chủy thấy hắn đồng ý giúp mình ra tay, quác quác cười gian hai tiếng nói: "Không thành vấn đề, với bản lĩnh của ta muốn tìm mấy con yêu thú còn không đơn giản sao?"

Nó và Nghiêm Di bàn bạc điều kiện sau đó một lúc lâu, cát trong đồng hồ cát trên mặt đất cũng chảy hết toàn bộ xuống rồi, nó dùng móng vuốt cắp đồng hồ cát bay vào trong sơn động: "Ngươi chờ nghe tin tốt của ta đi!"

Đại Chủy bay vào trong sơn động, chỉ thấy vẻ mặt của Tề Thiên Nhạc và Tần Du Du vô cùng ngạc nhiên nhìn nó: "Làm sao thế? Thiên Nhạc ngươi không phải nói để đồng hồ cát chảy xong rồi trở lại sao?"

"Đồng hồ cát này một lần chảy mất bao lâu?" Vẻ mặt Tề Thiên Nhạc ngưng trọng, Tần Du Du nhìn ông lại nhìn sang Đại Chủy, mơ hồ có chút hiểu ra, nhưng lại cảm thấy điều mình đoán ra quá ly kỳ.

"Có lẽ là một khắc." Đại Chủy tính sơ qua một chút.

https://thuviensach.vn

Đồng hồ cát này do Tần Du Du tự tay làm, chảy vừa đúng một khắc thời gian, nàng nhíu mày nói: "Ngươi thật sự nhìn thấy nó chảy hết một lần sao? Ta ở trong này với sư phụ mới nói được hai câu thôi mà..."

"Cái gì?" Đại Chủy nghẹn họng nhìn trân trối, đây là tình huống gì?

Tề Thiên Nhạc nhìn chằm chằm tinh thạch màu xanh trên ghế dựa trong quả cầu thủy tinh kia như đã hiểu ra, qua một lúc lâu mới nói: "Nếu ta đoán không sai, hẳn là do khối tinh thạch này, nó khiến mọi vật xung quanh nó và bên ngoài thời gian bị sai lệch! Đại Chủy, Du Du, các con có nhớ chuyện xưa ta kể cho các con nghe --- trong núi một ngày trên đời đã ngàn năm!"

Tần Du Du giật mình nói: "Sư phụ ý của người là, người ở trong này cảm giác chỉ có mấy tháng, sau đó chúng con ở bên ngoài lại qua gần ba năm?!"

Đây cũng quá thần kỳ!

Tề Thiên Nhạc gật đầu, mặt mang vẻ vui mừng nói: "Đúng vậy, trên thực tế ta đã tìm ba tháng mới tới đây, sau đó mới thật sự ở lại trong này, theo cảm giác của ta, chỉ mới hơn một tháng thôi. Ta cảm thấy ta ra cửa chưa lâu, cho nên mới không thông báo cho các con. Nói cách khác. Thời gian nơi này lệch bên ngoài ít nhất hai mươi, ba mươi lần. Vừa rồi ta và con nói chuyện chỉ một lát, Đại Chủy ngay bên ngoài đã hết một khắc đã bay về, hẳn là vì lý do này!"

Tề Thiên Nhạc nói tới đây rốt cuộc không nhịn được mừng như điên cười ha hả: "Đúng rồi, đúng rồi, đây nhất định chính là máy mở xuyên thời không, chỉ cần ta đưa ta về lại tọa độ thời điểm lúc trước ta tính toán, ta có thể trở về rồi! Ha ha ha! Thật sự là quá tốt!"

Tần Du Du nghĩ đến cái gì. Xoay mạnh người chạy ra ngoài hang.

Nghiêm Di còn ở đó, thấy nàng chạy ra, trên mặt lộ vẻ kinh hỉ, một tay ôm lấy nàng, nhỏ giọng hỏi: "Nàng với sư phụ nàng đã nói rõ ràng? Ông ấy đồng ý hôn sự của chúng ta?"

Hắn ở đây chờ hơn một ngày, cũng không thấy trong hang có động tĩnh gì. Loại cảm giác lo âu, bất an này đúng như trăm móng vuốt cào tim gan, khiến hắn khổ sở đến cực độ, nhưng hắn lại không dám tùy tiện xông vào rước lấy tức giận của Tề Thiên Nhạc.

https://thuviensach.vn

"Chàng, chàng không phải đợi rất lâu chứ?" Tần Du Du ôm chặt hắn, nhỏ giọng hỏi.

"Không sao. Đợi được là tốt rồi." Nghiêm Di nhẹ vuốt tóc dài của nàng, cảm thấy chỉ cần nàng có thể ở chung với mình, đợi thêm mấy canh giờ, thậm chí mấy tháng, mấy năm cũng không sao.

"Khụ khụ!" Tiếng ho khan của Đại Chủy đột nhiên vang lên, Tần Du Du quay đầu lại, chỉ thấy sư phụ và Đại Chủy đang đứng ở cửa hang nhìn nàng và Nghiêm Di, vẻ mặt sư phụ càng thêm rối rắm, nàng ngượng ngùng, le lưỡi, buông lỏng vòng tay ôm Nghiêm Di ra.

Hối lộ lúc trước của Nghiêm Di hiển nhiên đã có tác dụng. Đại Chủy giành trước hỏi Nghiêm Di: "Ngươi ở ngoài này có phải đợi rất lâu không? Khoảng bao lâu?"

Nghiêm Di nghĩ đến lúc nãy Tần Du Du cũng hỏi câu này, hiểu ra đây không phải xuất phát từ khách khí hoặc xin lỗi, vì thế thật sự đáp: "Cũng được. Có lẽ hơn một ngày rồi."

Tề Thiên Nhạc tìm được hy vọng về nhà, tâm tình vô cùng tốt, tạm thời không tính toán chuyện của Nghiêm Di. Hơn nữa ông cũng có thể nhìn ra được, lòng của tiểu đồ đệ của mình sớm đã bị tên nam nhân từ đâu tới này này lừa đi rồi, hiện tại có tính toán gì cũng vô dụng thôi, vì thế hừ nói: "Lâu rồi không gặp Tiểu Khôi, nơi này có chút cổ quái, đợi lâu e sẽ hỏng việc, trước hết chúng ta qua đó gặp Tiểu Khôi rồi nói sau."

Trú Vân Phi ở trong hang chờ đến vò đầu bứt tai, thực lực của chủ nhân nó hoàn toàn tin tưởng, hơn nữa với cảm ứng của nó, chủ nhân cũng không phải có chuyện gì, có lẽ là Đại Chủy phát hiện ra thứ gì tốt, bọn họ đang nghĩ cách lấy về đi.

Nó trăm triệu lần không ngờ Đại Chủy phát hiện không phải bảo vật gì, mà là sư phụ của Tần Du Du!

Tề Thiên Nhạc thấy Tiểu Khôi bình an vô sự, đã chuẩn bị thăng cấp, mà Đại Chủy đã có thể biến thành người, trong lòng vừa được an ủi, vừa cảm thấy đau xót một hồi.

https://thuviensach.vn

Ông nghĩ đến mình chỉ rời đi có mấy tháng, không ngờ Du Du và Đại Chủy tìm tới, mới phát hiện chính mình đã bỏ lỡ rất nhiều chuyện, dù là hôn lễ của đệ tử bảo bối hay là chuyện lớn Đại Chủy thăng cấp biến hóa, ông cũng không tham dự được.

Tâm can bảo bối nhà mình chớp mắt một cái đã trưởng thành rồi, hiểu được tư vị tình yêu, còn trở thành thê tử của người ta, sư phụ là ông có phải hay không nên công thành lui thân? Ông vất vả, khổ cực dẫn dắt tâm can bảo bối lớn khôn đó!

Tề Thiên Nhạc nhớ đến những lúc đó liền cảm thấy lòng đang nhỏ máu, chua đến hàm răng của ông như mềm ra.

Sớm biết như thế, lúc trước ông nên mang Du Du ra ngoài luôn, hiện tại hối hận đều đã muộn.

Ông cố gắng khôi phục một chút tâm tình, bắt đầu nói đến những chuyện đã trải qua.

Ông tìm thấy hang động thần bí đó ở núi Hoành Vân, lại nói có quan hệ tới Tần Du Du.

Ngày đó lúc mẫu thân Phong Dao Cơ của Tần Du Du giao phó nàng cho ông, mang theo còn có cơ quan bản vẽ ở chỗ Giang Như Luyện, Tề Thiên Nhạc chính là nhìn thấy kí hiệu thần bí trên bản vẽ này mới biết tổ tiên Nghiêm Di có thể tới cùng thời không với mình.

Trong bản vẽ đó còn có kèm theo bút ký bằng văn tự, ký hiệu thần bí viết thành. Phong Dao Cơ nghĩ đó là giải thích của cơ quan, liền kẹp vào chung đưa cho Tề Thiên Nhạc.

Nội dung trên tờ giấy đó thật ra không quan hệ gì tới cơ quan thuật cả, chỉ là bản ghi chép bằng một loại ngoại ngữ ở thời không đó của Tề Thiên Nhạc, nội dung đại khái nói vị thánh tổ đó của Nghiêm Di làm sao dựa vào máy móc bất ngờ xuyên thời không đi tới thế giới này.

Máy móc mở xuyên không đó chính là quả cầu thủy tinh đó trong sơn động mà Tần Du Du và Đại Chủy lúc nãy đã thấy.

Theo bút tích của thánh tổ Nghiêm Di để lại thì ông ta đi du lịch vô ý rơi xuống một sơn động sâu trong núi nào đó, phát hiện ra máy mở xuyên thời

https://thuviensach.vn

không, ông ta trong lúc vô ý khởi động máy, sau đó liền không biết làm sao đã đi tới thế giới hoàn toàn xa lạ này, đúng lúc ngay bên trong sơn động tại núi Hoành Vân.

Thánh tổ Nghiêm Di ở đây tạo dựng sự nghiệp còn tìm được tình cảm chân chính cả đời mình, cho nên quyết định không trở về thời không của mình mà vĩnh viễn ở lại đây, cũng sẽ không đụng tới máy mở xuyên thời không thần bí trong sơn động đó nữa.

Tề Thiên Nhạc có thể xem hiểu ký hiệu thần bí, đồng thời cũng hiểu được chữ viết ngoại quốc này, nhưng bên trong nói không tỉ mỉ. Cũng không nói rõ đến tột cùng máy mở xuyên thời không ở nơi nào, thậm chí không nói đến tên của núi Hoành Vân, Tề Thiên Nhạc tìm mất rất nhiều công sức cuối cùng mới căn cứ manh mối trên bút tích đoán vị trí đại khái.

Núi Hoành Vân có tiếng là nguy hiểm, cho nên ông không dám đưa Tần Du Du lúc đó tu vi chỉ mới cấp năm ra cửa, để hai linh thú ở lại với nàng, còn mình một mình đi tới núi Hoành Vân thám hiểm.

Sau đó thế nào. Không cần nói nhiều nữa.

Phải nói, Tề Thiên Nhạc chỉ tốn ba tháng đã tìm tới sơn động đó, phát hiện ra máy mở xuyên thời không trong truyền thuyết đó, vận may tốt đến xé trời.

Tần Du Du, Đại Chủy, Trú Vân Phi nghe Tề Thiên Nhạc kể lại, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, cuối cùng ánh mắt đều dừng trên người Nghiêm Di.

"Làm sao vậy?" Tề Thiên Nhạc phát hiện bộ dáng kỳ lạ của bọn họ. Thuận miệng hỏi.

"Ta là con cháu của vị thánh tổ Nghiêm thị đó." Nghiêm Di nói.

Tề Thiên Nhạc trợn mắt há hốc mồm nhìn hắn, nhìn lại Tần Du Du, đây chẳng lẽ là chuyện u tối đằng sau đã định trước sao?

Ông vì tin tức thánh tổ Nghiêm thị để lại mà tìm được cỗ máy mở xuyên thời không. Đạt được hy vọng về nhà, mà giá phải trả là phải để tiểu đồ nhi bảo bối thân thiết nhà mình cho Nghiêm gia làm con dâu nhỏ?!

Sơn động đó quá mức kỳ quái, Tần Du Du sợ bỏ lỡ Tiểu Khôi thăng cấp, cho nên lựa chọn ở lại bên này, Tề Thiên Nhạc nghĩ nếu ông rời đi, có lẽ khó mà gặp lại đồ đệ còn có Đại Chủy, nên cũng quyết định ở lại gần đó.

https://thuviensach.vn

Nhân lúc sai Nghiêm Di và Trú Vân Phi giúp ông xây dựng nhà băng mới, Tề Thiên Nhạc đem Tần Du Du và Đại Chủy kéo sang một bên. Kể lại chuyện bọn họ đã trải qua gần ba năm qua.

Tần Du Du kể đơn giản, chỉ khi nhắc tới chuyện liên quan đến Nghiêm Di, tự ý né tránh rất nhiều chi tiết bất lợi cho hắn. Đại Chủy nhận hối lộ cũng "rất có đạo đức nghề nghiệp", ngậm chặt miệng không nhắc tới đủ lại hành vi gian trá, âm hiểm của Nghiêm Di.

Nhưng Tề Thiên Nhạc là ai? Ông hiểu Tần Du Du còn hơn cả chính nàng, cẩn thận nghe một chút đã nghe ra mấy chỗ không rõ ràng và do dự trong lời nàng.

Ông cũng không gặng hỏi cho ra, chỉ lẳng lặng nhìn Tần Du Du.

Tần Du Du cắn cắn môi. Rốt cuộc kể chuyện Nghiêm Di lừa nàng khôi phục đại pháo thánh tổ ra luôn.

"Sư phụ thật xin lỗi, con không nghe lời dặn của sư phụ." Tần Du Du nói xong, nước mắt lưng tròng, trong lòng nàng để ý nhất chính là điều này, sư phụ vẫn kiên trì điều này, vì nàng nhất thời xúc động mà vi phạm.

Tề Thiên Nhạc xoa xoa đầu nàng, thờ dài một tiếng nói: "Tiểu tử thúi này quá mức gian xảo, đáng giận, Du Du đừng đau buồn. Đại pháo đã làm thì thôi, không có gì ghê gớm! Tên họ Nghiêm đó lúc trước để lại thứ này chính là không có ý tốt, hừ hừ! Thứ đó làm ra là phúc hay họa, cũng do con cháu của ông ta gánh vác, con không cần quá buồn bực. Sự thật chứng minh, có thứ đó cũng không cần phải đánh, không phải rất nhiều người không cần phải phí mạng sao?

Nguyên tắc rất quan trọng, nhưng không ai có thể dưới mọi tình huống đều đảm bảo mình tuyệt đối không vi phạm.

Đối với Tề Thiên Nhạc mà nói, mọi chuyện đã xảy ra rồi, tâm tình, cảm giác của đồ đệ quan trọng hơn nguyên tắc của ông nhiều.

"Nếu không phải Tam đại cơ quan thế gia còn có đám cơ quan sư ngu ngốc, cổ hủ lại có tiếng tâm đó, quan điểm bè phái quá sâu, tình nguyện tuyệt học thất truyền cũng không muốn truyền ra ngoài, cơ quan thuật của thế giới này cũng không lạc hậu như thế, đại pháo thánh tổ gì đó có thể đã sớm có người tạo ra rồi.

https://thuviensach.vn

Con không thể thay đổi sự thật, nếu con cảm thấy áy náy, sau này làm nhiều chuyện tạo phúc cho dân chúng là được." Tề Thiên Nhạc an ủi nói.

"Dạ!" Tần Du Du dùng sức gật đầu, chỉ cần sư phụ không trách nàng, nàng liền an tâm.

"Nhưng tiểu tử thúi này đáng giận như thế, vẫn không thể dễ dàng tha thứ cho hắn, nếu không sau này hắn sẽ ức hiếp con chết mất?!" Tề Thiên Nhạc tức giận khó nguôi nói.

Tiểu tử thúi có tâm can bảo bối nhà ông rồi thế mà không biết cưng chiều dỗ dành, còn lợi dụng nàng, làm tổn thương nàng, rõ ràng là muốn ăn đòn mà!

Tần Du Du trầm mặc xuống.

"Thế nào? Con không nỡ ư?" Tề Thiên Nhạc nước chua cuồn cuộn đầy mình.

Tần Du Du lắc đầu, ôm thân mình béo núc của sư phụ, giống như trước đây không vui cũng chôn đầu trong lòng ông, giọng buồn buồn: "Con, con sợ. Con sợ hắn sau này lại gạt con, nhưng con rất vô dụng, cố tình thích ở chung với hắn, con không biết nên làm sao bây giờ..."

Tề Thiên Nhạc xoa xoa đầu nàng nói: "Việc này phải do chính con quyết định, mạo hiểm là khẳng định sự tồn tại, còn về phần mạo hiểm này có đáng hay không. Muốn biết con nên nắm lấy hay buông bỏ, rốt cuộc cũng chỉ có thể do chính con gánh vác thôi."

"Con từ từ suy nghĩ, dù quyết định thế nào, sư phụ cũng đều đứng về phía con. Con muốn quăng tiểu tử thúi này, về nhà với sư phụ, sư phụ sẽ rất vui mừng, con muốn ở lại với tiểu tử thúi. Sư phụ cũng sẽ chúc phúc cho con."

Tần Du Du chu miệng, ở trong lòng ông cọ cọ nói: "Vẫn là sư phụ tốt nhất!"

"Đó là đương nhiên!" Tề Thiên Nhạc cười tủm tỉm nói. Nhưng trong lòng ông hiểu rõ, đồ đệ sẽ không chọn ông, sư phụ tốt nhất này đâu.

Thôi được, nếu Nghiêm Di biết phải quý trọng Du Du, ông rời đi cũng an tâm một chút...

Thấm thoắt đã hơn nửa tháng trôi qua. Cách ngày tết càng ngày càng gần, Tề Thiên Nhạc nói để Tần Du Du và Nghiêm Di cùng đến qua đêm trong sơn động có cỗ máy mở xuyên thời không, lỡ như có gì ngoài ý muốn. Chỉ cần đi vào

https://thuviensach.vn

trong phạm vi sơn động máy mở xuyên thời không, có thể dựa vào chênh lệch thời gian, nhanh chóng khôi phục tu vi.

Tần Du Du cảm thấy rất kỳ lạ: "Vì sao không dứt khoát ở luôn bên cạnh máy xuyên thời không? Như vậy ngày tết trong nháy mắt đã trôi qua, tất cả chúng ta không cần lo lắng nữa."

Tề Thiên Nhạc lắc đầu nói: "Tinh thạch màu xanh trên máy mở xuyên thời không không biết là làm bằng gì, các con vốn dĩ không phải người của thế giới đó của ta, ở bên trong quá lâu không biết có bị di chứng gì không, dù sao chỉ là một đêm, các con ở ngoài hang có cơ quan bảo vệ cũng khá an toàn. Trừ khi bất đắc dĩ, khối tinh thạch đó các con càng ít tới gần càng tốt."

Vẻ mặt của ông quá mức nghiêm túc, mà cỗ máy mở xuyên thời không đó hoàn toàn vượt qua hiểu biết của Tần Du Du và Nghiêm Di. Cho nên hai người đều không dị nghị gì.

"Có nàng ở cùng ta, lại ở trong núi Hoành Vân, tuyệt đối không sao đâu. Nàng không cần lo lắng quá." Nghiêm Di nhéo chóp mũi của Tần Du Du an ủi nói.

"Lần trước chàng cũng nói không sao đó thôi." Tần Du Du nói tới đây, không tiếp tục nói tiếp nữa.

Đây là chuyện cả hai người bọn cũng không muốn nói thêm.

Giữa trưa tết hôm đó, hai thầy trò và Nghiêm Di cùng nhau vào sơn động, mà Đại Chủy và Trú Vân Phi thì ở lại làm bạn, bảo vệ Tiểu Khôi.

Màn đêm buông xuống, hơi thở cường đại của võ thánh cấp mười tám trên người Nghiêm Di rõ ràng yếu dần đi, tình hình này Tần Du Du đã trải qua một lần, tuy lo lắng nhưng không đến mức lo lắng, đề phòng như lần trước nữa.

Mắt thấy phu quân ngày thường cường đại chầm chậm trở nên giống hệt nam tử bình thường, Tần Du Du có chút buồn cười đưa tay nhéo mũi hắn, bướng bỉnh nói: "Hàng năm đều có một đêm chàng sẽ biến thành người thường, hì hì, nếu chàng bình thường đối xử với ta không tốt, ta có thể nhân cơ hội trả thù rồi."

"Nếu mỗi năm nàng đều cùng trải qua bên cạnh ta, cho nàng chọc ghẹo một chút ta cũng đành chịu thiệt thôi." Nghiêm Di nhìn vào ánh mắt nàng nghiêm túc nói.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du cúi đầu không nói, nàng suy nghĩ hơn nửa tháng, vẫn chưa hạ quyết tâm được.

"Không có mỗi năm đâu, năm nay là cuối cùng rồi." Tề Thiên Nhạc ngồi bên cạnh nhắm mắt dưỡng thần bỗng nhiên mở miệng nói.

Nói xong cũng không chờ Tần Du Du phản ứng liền đưa tay điểm huyệt cả hai người nàng và Nghiêm Di, khiến cả hai không thể nhúc nhích.

Ông là người Tần Du Du hoàn toàn không hề đề phòng, ba người dựa vào quá gần, ông muốn đối phó bọn họ quả thật dễ như trở bàn tay.

Tần Du Du kinh ngạc không thôi: "Sư phụ, người làm gì vậy?!"

Nàng còn có thể mở miệng nói chuyện, Nghiêm Di ngay cả há miệng cũng không làm được.

Tề Thiên Nhạc thở dài nói: "Du Du con mềm lòng quá, con đã không thể quyết định, vậy sư phụ giúp con quyết định vậy. Sư phụ mười ngày trước đã tính được tọa độ thời không quê nhà, chỉ lo tiểu tử này ngăn cản con rời đi mới đợi cơ hội hôm nay."

"Có nhớ những thứ thú vị sư phụ kể với con không? Chỉ cần con buông bỏ hết đi với sư phụ, phi cơ, máy tính, nhà cao trăm tầng... Tất cả toàn bộ con đều có thể tự mình tiếp xúc, nơi đó có những máy móc, kỹ thuật con tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi, con nhất định sẽ thích. Nói thật, khi mấy thứ đó xuất hiện, bất kể là tài nghệ của thánh tổ Nghiêm thị hay của sư phụ cũng chỉ là bình thường thôi."

Tề Thiên Nhạc càng nói càng hứng thú, trong giọng nói tràn ngập hấp dẫn. Những lời ông kể này Tần Du Du từ nhỏ đã nghe qua không ít, vẫn mơ có thể tận mắt nhìn, tự mình học hỏi, giờ phút này cơ hội ngay trước mắt, nàng quả thật nhịn không được động tâm.

Nhưng... Tần Du Du nhìn thấy sự bối rối, lo lắng trong mắt Nghiêm Di, nàng cho tới giờ chưa từng nhìn thấy nam nhân này có vẻ mặt như thế.

Hắn luôn tính toán kỹ càng, giống như thiên hạ không có gì có thể đả kích hắn, đánh bại hắn, càng không có chuyện gì có thể khiến hắn hoảng hốt lo sợ.

"Nghiêm Di hắn ở thế gian này có rất nhiều quyền thế, địa vị, cho dù không có con hắn cũng không chết được. Ngược lại con muốn ở bên hắn lúc nào cũng lo

https://thuviensach.vn

lắng hắn có thể lừa gạt con hay không sao, buông tay đi! Tiêu tốn mấy năm quên hắn đi, con xinh đẹp, đáng yêu như vậy không lo không ai thích, sau này muốn tìm người nào mà chẳng có, cần gì ấm ức chính mình?" Tề Thiên Nhạc mỗi câu nói càng có tính kích động hơn.

Không! Không được! Du Du, đừng đồng ý! Ở lại đi!

Nghiêm Di miệng không thể nói, gấp đến độ mắt như muốn nứt ra. Hắn biết Tần Du Du nếu thật sự theo Tề Thiên Nhạc rời khỏi, hắn cho dù lên trời xuống biển cũng không thể tìm được nàng.

Tề Thiên Nhạc giống như sợ đêm dài lắm mộng, đẩy cửa đá ra, ôm lấy Tần Du Du đi vào trong.

"Sư phụ, con muốn ở lại."

Giọng Tần Du Du rất nhỏ, nhưng nói ra lời này, nàng lại cảm thấy giống như mình lập tức dỡ xuống gánh nặng ngàn cân.

Đúng vậy. Nàng muốn ở lại! Muốn cho mình và Nghiêm Di một cơ hội có thể tiếp tục bên nhau, giúp đỡ lẫn nhau, đến chết không đổi.

Có lẽ nàng sẽ lại bị lừa, bị tổn thương, có lẽ nàng sẽ từ nay về sau hạnh phúc, sung sướng, cho đến một ngày sinh mệnh kết thúc.

Nếu nàng không thử một lần. Cả đời này nàng sẽ hối hận, sẽ hối tiếc mình đánh mất nam nhân này, người mà nàng yêu. Cũng là nam nhân yêu nàng.

Cả đời người có thể gặp gỡ một người như vậy, có thể có cơ hội ở cùng người yêu gần gũi bên nhau, là chuyện khó cỡ nào.

Cha mẹ nàng yêu nhau sâu đậm vô cùng lại chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, mối tình thấm thiết của Giang Như Luyện, Kim Phù Sương vẫn không chiếm được chút đáp lại của người yêu, cả đời đau khổ, nàng may mắn như vậy, lại vì sợ bị tổn thương đã đẩy hạnh phúc ra ngoài cửa, quá đáng tiếc!

Nàng không muốn khiến mình về sau đều sống trong hối hận!

"Sư phụ. Con muốn ở cùng một chỗ với Nghiêm Di." Trong lòng Tần Du Du rộng mở, trong sáng.

Nàng sợ bị thương, nhưng không muốn vì có thể bị thương tổn mà từ chối ngay hạnh phúc dễ như trở bàn tay.

https://thuviensach.vn

Cho dù tương lai thật sự đã xảy ra tình huống tệ hại nhất, nàng cũng sẽ không hối hận.

Tề Thiên Nhạc thật ra đã sớm đoán được kết quả này.

Ông cười khổ một tiếng. Ôm Tần Du Du thả về bên cạnh Nghiêm Di, giải cầm chế trên người nàng, trầm giọng nói với Nghiêm Di: "Tiểu tử thúi. Du Du nhà ta muốn ở cùng một chỗ với ngươi, ta ngăn không được, sau này nếu ngươi lại thương tổn con bé, ta cũng không ngốc tìm ngươi tính sổ đâu, cùng lắm chỉ có thể đưa con bé đến một nơi ngươi vĩnh viễn không thể tìm ra, không cho ngươi cơ hội gặp được con bé nữa. Chỉ mong ngươi tự biết phải làm thế nào!"

Tề Thiên Nhạc nói xong rũ áo đứng lên, vỗ vỗ bả vai Tần Du Du nói: "Sư phụ đi rồi, con phải bảo trọng đấy."

"Sư phụ!" Tần Du Du một tay nắm lấy tay Tề Thiên Nhạc, vẻ mặt tủi thân, không buông. Nàng biết sư phụ vẫn muốn về nhà, nhưng không ngờ lại đột ngột chia lìa nhanh như vậy.

"Khế ước nhận chủ của Đại Chủy và ta đã được giải trừ, về sau con chăm sóc nó và Tiểu Khôi cho tốt, sư phụ sẽ tìm cơ hội trở về thăm con." Nói tới đây, Tề Thiên Nhạc quét mắt, liếc nhìn Nghiêm Di một cái, trong mắt ý uy hiếp nồng đậm.

Bóng dáng Tề Thiên Nhạc rốt cuộc biến mất sau cửa đá...

Tần Du Du nhìn cửa đá khép kín buồn bả, mất mác, trong lòng nàng mơ hồ hiểu được, lần từ biệt này có thể gặp lại hay không rất khó nói.

Ầm ầm! Tiếng gầm rú thấp thoáng từ sau cửa đá truyền tới, một luồng cảm giác xuyên thủng đặc biệt từ phía cửa đá mãnh liệt hướng về phía hai người.

Là khối tinh thạch màu xanh đó! Chắc là sư phụ đã thành công khởi động máy mở xuyên thời không, tiếng đó là do khối tinh thạch màu xanh tạo thành.

Một đôi cánh tay đột nhiên ôm chặt lấy nàng --- dưới ảnh hưởng của thời gian tăng nhanh, tu vi của Nghiêm Di nhanh chóng khôi phục, dễ dàng phá tan cầm chế của Tề Thiên Nhạc, cũng khôi phục khả năng hoạt động.

Tần Du Du không nói gì, lẳng lặng nhìn hắn, cũng vươn hai tay ôm chặt hắn.

https://thuviensach.vn

Cảm giác đặc biệt của tinh thạch màu xanh mang đến rất nhanh biến mất sạch sẽ, Tần Du Du đứng lên đẩy cửa đá ra, trong sơn động, quả cầu thủy tinh khổng lồ và cả sư phụ đều đã không còn bóng dáng.

"Sư phụ đi rồi!" Tần Du Du nhìn sơn động trống rỗng nhỏ giọng nói.

"Ừ!" Tốt nhất vĩnh viễn không cần trở lại! Nghiêm Di thầm lẩm bẩm trong lòng.

.....

Một năm trôi qua, mười năm trôi qua, trăm năm trôi qua... Tề Thiên Nhạc quả nhiên không trở lại.

Rất nhiều, rất nhiều năm sau, Nghiêm Di dưới sự yêu cầu mãnh liệt của Tần Du Du rốt cuộc gắng gượng cùng nàng tới thăm lại chốn cũ.

Tần Du Du nhìn thấy cửa đá bám đầy rêu xanh trong sơn động đó, bỗng nhiên nghiêng đầu hỏi Nghiêm Di: "Nếu lúc đó thiếp đi với sư phụ rồi, chàng sẽ làm sao?"

Nghiêm Di lơ đễnh nói: "Cưới một vương phi khác là được."

"Khốn nạn!" Tần Du Du giận dữ, ngay tại chỗ thực hành gia bạo, đem Thánh bình Thân vương hung hăng chỉnh đốn một chút.

May mắn Thân vương đại nhân không phải dễ dàng bị ăn hiếp như vậy, sau một vòng "vật lộn" kịch liệt đã thuận lợi chế ngự hãn thê.

Bình tĩnh nhìn thê tử đang tức giận không nguôi trong lòng, Nghiêm Di rốt cuộc thu hồi tươi cười, nghiêm túc nói: "Ta sẽ chờ nàng về. Chờ nàng xem hết những thứ sư phụ nàng nói, nàng sẽ nhớ tới ta, nhất định sẽ trở về tìm ta."

Hai người bọn họ trong lòng ngoại trừ đôi bên còn có rất nhiều thứ khác, nhưng chỉ khi hai bọn họ ở chung một chỗ, mới có thể được trọn vẹn chân chính.

Phiên ngoại 1: Thịt mỡ trên người ngươi đâu?

Nửa tháng sau khi Tề Thiên Nhạc rời khỏi núi Hoành Vân, cuối cùng nghênh đón ngày Tiểu Khôi thăng cấp.

https://thuviensach.vn

Tần Du Du rất cẩn thận ôm hộp ngọc Định hồn, dưới sự hộ tống của Nghiêm Di đi đến trong sơn cốc lúc trước Đại Chủy thăng cấp.

Trong sơn cốc ngoại trừ có tuyết đọng, chỉ còn lại mấy tảng đá bị Đại Chủy đốt cho cháy đen thui. Nghiêm Di và Trú Vân Phi rất tự giác giúp Tần Du Du xây một nhà bằng băng, để nàng ở bên trong chờ lúc Tiểu Khôi thăng cấp.

Tần Du Du nhét cho Tiểu Khôi ăn một viên đan dược màu hồng, sau đó dưới sự chỉ dẫn của Nghiêm Di bắt đầu dùng tu vi của mình dung hợp với chân nguyên của Tiểu Khôi, nhanh chóng giúp nó hấp thu dược lực.

Viên đan dược đó là Yểm Huyền đặc biệt để lại, sau khi ăn vào Tiểu Khôi bên ngoài không có thay đổi gì, nhưng Tần Du Du lại cảm thấy trong bụng nó có một luồng nhiệt lực cường đại giống như nháy mắt sẽ bùm nổ, chạy qua kinh mạch khắp cơ thể nó.

Trên bầu trời truyền tới tiếng sấm nổ vang, một đoàn mây đen từ chân trời tụ tập về phía trên sơn cốc.

"Xong!" Nghiêm Di không giải thích gì ôm lấy Tần Du Du bay nhanh lui ra ngoài cốc.

Tần Du Du phản ứng lại, giãy dụa nói: "Chàng buông ra, ta muốn ở bên cạnh lúc Tiểu Khôi thăng cấp."

"Chờ nó vượt qua lôi kiếp nàng tới cũng không muộn." Nghiêm Di không định để Tần Du Du ở bên trong sơn cốc đối mặt với lôi kiếp đáng sợ như thế.

"Nó tỉnh lại không nhìn thấy ta sẽ sợ hãi."

"Ta không nhìn thấy nàng cũng sẽ sợ hãi."

Tần Du Du hết biết nói gì rồi, Nghiêm Di trưng khuôn mặt băng sơn nói mình sẽ sợ hãi linh tinh, thật sự là một chút sức thuyết phục cũng không có.

"Lôi kiếp dừng lại rồi ta với nàng cùng đi vào." Nghiêm Di hoàn toàn không biết lời mình nói có vấn đề gì, tiếp tục được voi đòi tiên nói ra yêu cầu.

Tần Du Du dùng sức lắc đầu: "Không được! Mắt của Tiểu Khôi không tốt, lúc thăng cấp nhìn thấy cái gì cũng sẽ cắn nuốt, nó vẫn đối với chàng không có thiện cảm, nếu nổi giận nhân cơ hội nuốt luôn chàng thì làm sao?"

https://thuviensach.vn

Điều này vô cùng dễ xảy ra, ai cũng biết rõ, động lực thăng cấp của Tiểu Khôi chính là nâng cao sức mạnh, nuốt luôn tên Nghiêm Di dám can đảm cướp Du Du của nó.

Nghiêm Di chủ động đến cửa khi nó thăng cấp, không khác gì muốn chết.

"Nàng sẽ bảo vệ ta." Nghiêm Di quyết tâm không chịu để Tần Du Du một mình đi.

"Ta sẽ không đi đâu, cũng sẽ không bỗng nhiên mất tích. Sơn cốc này chàng đã kiểm tra rất nhiều lần, không ai có thể im hơi lặng tiếng lén lút đi vào." Tần Du Du ôm thắt lưng hắn, giảng đạo lý với hắn.

Sư phụ trước khi đi đã khéo léo biến Nghiêm Di thành có chút thần hồn nhát thần tính.

Sau khi Tần Du Du quay về suy nghĩ lại, cũng biết sư phụ thật ra cũng không thật sự muốn đưa nàng đi, chẳng qua giúp nàng nhận rõ tâm ý, đồng thời dọa Nghiêm Di thôi.

Với tính tình sư phụ sao lại sẽ không hỏi ý nguyện của nàng liền mạnh mẽ ép nàng dẫn đi chứ?

Chẳng qua vở diễn của sư phụ đưa tới kết quả Nghiêm Di mấy ngày nay không chịu tùy tiện rời khỏi nàng, đôi khi phải rời đi cũng nhất định để Trú Vân Phi nhìn chằm chằm nàng, e sợ sư phụ nàng không cam lòng, bất ngờ quay lại đưa nàng đến nơi hắn không tìm được.

Dưới sự cam đoan gần như thề thốt của Tần Du Du. Nghiêm Di vẫn như trước, nửa bước không rời.

Bình thường có Tiểu Khôi trong tay, hắn còn có chút nắm chắc thê tử sẽ không bỏ lại con thỏ béo tròn còn chưa thăng cấp này bỏ trốn đâu, hiện tại để nàng và Tiểu Khôi đã thăng cấp hoàn toàn ở một mình trong sơn cốc. Chuyện gì cũng có thể xảy ra. Hắn không muốn mạo hiểm như vậy.

Sự thật chứng minh, ít nhất lão cha của Tiểu Khôi còn có sư phụ của thê tử, đều có khả năng trong phạm vi thần thức của hắn im hơi lặng tiếng xuất hiện hoặc biến mất.

Tần Du Du không còn cách nào, đành phải bĩu môi không để ý tới hắn.

https://thuviensach.vn

Trú Vân Phi nhìn về phía sơn cốc rất tò mò: "Tiểu Khôi lần này chắc là có thể biến thành người rồi chứ? Không biết bộ dáng sau khi nó biến hình là gì? Nó béo như vậy, sẽ không biến thành nha đầu béo đó chứ?"

Đại Chủy tưởng tượng một chút Tiểu Khôi biến thành bộ dáng tiểu nha đầu hung dữ tròn tròn mập mạp. Nhịn không được ý xấu cười khà khà quái dị: "Nó nếu biến thành nha đầu béo, ngươi liền xong đời."

"Nó béo, ta vì sao lại xong đời?" Trú Vân Phi vẻ mặt không hiểu.

Sẽ bị người chế giễu ngươi cưới phải bà vợ xấu xí vừa hung dữ vừa mập mạp chứ sao! Đại Chủy ở trong lòng âm thầm cười nhạo, nhưng lời này nó sẽ không nói với Trú Vân Phi, để cho tên này chẳng hay biết gì, sau này khóc cũng không có chỗ khóc.

Quan trọng là, bà vợ xấu xí vừa hung dữ vừa mập mạp này còn có một người cha vô cùng lợi hại. Trú Vân Phi nhất định đời này không thể xoay người nổi! Đại Chủy tổng tính đánh giá tên xui xẻo này.

Tần Du Du nghe hai đứa nó giễu cợt Tiểu Khôi, nhất thời mất hứng: "Các ngươi đừng nói lung tung, mê tung tuyết thố sau khi biến thành người đa số đều là mỹ nữ cả!"

Đại Chủy khà khà cười nói: "Béo cũng có thể đẹp mà! Chúng ta ai cũng chưa từng thấy mê tung tuyết thố biến thành người có bộ dáng gì. Nói không chừng kẻ gặp qua nói các nàng đẹp lại ánh mắt có vấn đề thì sao? Quác quác quác! Thiên Nhạc không phải nói, trong lịch sử quê hương ông có một mỹ nữ béo nổi tiếng, tên là Dương gì đó Hoàn đó thôi."

Tần Du Du bị nó nói, cũng suy nghĩ tới điều này. Nhìn bộ dáng Tiểu Khôi lông xù tròn tròn mập mạp, nàng cũng không thể tưởng tượng nổi nó sẽ biến thành mỹ nữ. Nhưng mà...

"Phụ thân của Tiểu Khôi thật sự anh tuấn, tiêu sái, đẹp mắt mà, mẫu thân nó nghe nói cũng là đại mỹ nữ rất đẹp. Tiểu Khôi nhất định sẽ không khó nhìn đâu." Tần Du Du phản bác nói.

"Phụ thân của Tiểu Khôi đẹp mắt lắm sao?" Sắc mặt Nghiêm Di có chút khó coi, hắn là lần đầu tiên nghe Tần Du Du khen ngợi dung mạo nam nhân khác

https://thuviensach.vn

ngoài sư phụ nàng, nàng đối với hắn sao lại không có chút đánh giá vẻ ngoài giống vậy chứ?

Tần Du Du vội vàng phản bác Đại Chủy, không chú ý tới vẻ mặt khó coi của Nghiêm Di, thuận miệng đáp: "Đúng vậy, phụ thân của Tiểu Khôi để lại khối tinh thạch, nói bên trong có hình ảnh, dáng điệu, giọng nói của ngài ấy, chờ Tiểu Khôi thăng cấp hoàn thành chàng có thể nhìn thấy, thật sự rất đẹp mắt."

Đại Chủy nghiêng người liếc nhìn biểu cảm rối rắm, chua chát đặc sắc của Nghiêm Di, suýt nữa cười đến lăn lộn trên đất rồi.

Tiếng sấm ánh chớp trong sơn cốc đoán chừng giằng co hơn nửa đêm mới chậm rãi yên tĩnh, Tần Du Du chạy vào trong cốc trước tiên, Nghiêm Di đương nhiên không chịu "thả" nàng một mình đi vào, một tay nắm lấy tay nàng, cùng nàng sóng vai mà đi.

Đại Chủy và Trú Vân Phi nhìn nhau, cũng theo đi vào.

Đại Chủy ý xấu nghĩ, có Du Du ở đó, còn có Nghiêm Di đi đầu làm mục tiêu công kích, nghĩ đến Tiểu Khôi cho dù có nổi tính điên cuồng cắn nuốt này nọ, cũng không thể đầu tiên hướng về phía nó được, nó có đủ thời gian bay đi.

Trải qua thời gian dài lôi điện oanh kích, khi Tần Du Du chạy vào trong sơn cốc, trong sơn cốc khói mù tràn ngập còn chưa kịp tan đi.

Trong khói mù dày đặc truyền đến tiếng gọi quen thuộc của Tiểu Khôi: "Du Du, ta đói, hu hu hu! Du Du, ngươi ở đâu?!"

"Ta ở đây, Tiểu Khôi đừng sợ! Ta chuẩn bị cho ngươi rất nhiều món ăn ngon. Ấy, nhưng đều ở ngoài cốc, trong cốc có gì ngươi ngàn vạn lần đừng ăn bậy đó." Tần Du Du theo giọng nói cẩn thận đi qua.

Nàng đương nhiên không sợ Tiểu Khôi, nhưng nàng sợ Tiểu Khôi bị kích động, há miệng nuốt Nghiêm Di bên cạnh nàng luôn.

Nàng còn chưa đi được hai bước, một bóng dáng màu xám đột nhiên từ trong khói mù phóng ra, ôm lấy nàng, hu hu nức nở, nũng nịu kêu lên: "Du Du, ta tỉnh lại không nhìn thấy ngươi!"

Bóng dáng màu xám phóng ra tinh tế, thướt tha, rõ ràng là một nữ hài tử nhỏ xinh, nghe giọng nói đúng là Tiểu Khôi rồi.

https://thuviensach.vn

Vừa rồi lôi điện đánh xuống làm nó ngủ không ngon, tỉnh lại phát hiện chủ nhân không có bên cạnh. Trí nhớ của nó dừng lại lúc trên núi Thốc Thủy, cảnh Tần Du Du bị cổ trùng thần hất ngã xuống đất, trọng thương hộc máu, nó nhớ mang máng sau đó mình nuốt mất con cổ trùng thần đáng giận đó, nhưng sau đó xảy ra chuyện gì, nó không có chút ấn tượng nào.

Du Du là được người cứu, hay là... Tiểu Khôi tưởng tượng đến chuyện đó, vốn không kịp cảm nhận vui sướng thăng cấp biến hóa, đã bị dọa đến khóc lớn trước rồi.

May quá, may quá! Du Du của nó không sao, đang tới đón nó.

Tần Du Du mát lòng mát dạ nhìn chăm chú thấy rõ bộ dáng sau biến hóa của Tiểu Khôi, nhất thời giật mình, Nghiêm Di đứng bên cạnh nàng cũng kinh ngạc không thôi.

Thiếu nữ trước mắt nhìn qua chỉ mới mười hai, mười ba tuổi, trên mặt còn vẻ trẻ con, nhưng mặt mũi như tranh vẽ, dung mạo tuyệt không kém Tần Du Du chút nào, tuyệt đối là tiểu mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành.

Sau khi biến hóa, Tiểu Khôi mặc một thân váy dài trắng phối với màu xám bạc, đứng trong tuyết trắng khói mờ như tranh thủy mặc phác họa tôn lên mỹ nhân uyển chuyển, hàm xúc, thanh lệ, mờ ảo, khiến người quên tất cả.

Nhưng trong miệng mỹ nhân phun ra lời rất tục: "Du Du, ta đói!"

Tần Du Du phản ứng nhanh chóng từ trong nhẫn tu di lấy ra thật nhiều mỹ thực và linh dược đã chuẩn bị xong trước đó, Tiểu Khôi một chút cũng không khách khí, ngồi xuống đất, đưa tay cầm một miếng thịt kho tàu so với khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt sắc của nó còn lớn gấp đôi, há to miệng a ô nuốt trọn.

Sau đó là hai quả dưa xanh còn lớn hơn đầu nó, sau đó nữa là ăn hết một cái chân cừu...

Cho đến khi Tiểu Khôi "tiêu diệt gọn" mấy cái lót dạ, ngẩng đầu phát hiện tất cả mọi người dùng ánh mắt quỷ dị nhìn nó, không khỏi vô tội nói: "Các ngươi làm sao vậy?"

Tần Du Du cười gượng hai tiếng nói: "Không, không có gì, ngươi ăn tiếp đi."

Nghiêm Di nhíu mày không nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Đại Chủy nâng cánh che đầu, nhắm mắt làm ngơ.

Trú Vân Phi chần chờ một lúc, rốt cuộc nói: "Ngươi sao lại gầy như vậy? Thịt mỡ trên người ngươi đâu?"

Cái con thỏ mềm mềm, lổ tai dài thật dài, béo ụt ịt, màu xám, ngốc ngốc, hung dữ còn không có đuôi đâu rồi, sau khi biến thành người sao lại thành bộ dạng này?!

"Trú Vân Phi! Ngươi là con ngựa thối, yêu mã, ngựa khốn kiếp! Trên người ngươi mới có thịt mỡ đó!" Tiểu Khôi nổi trận lôi đình, nhảy dựng lên bổ nhào vào Trú Vân Phi há miệng cắn.

Nếu không phải Tần Du Du phản ứng nhanh kịp thời ngăn lại, trên người Trú Vân Phi nhất định sẽ bị cắn rớt một miếng thịt mỡ.

Tần Du Du ôm Tiểu Khôi vừa bực mình vừa buồn cười nói: "Người ta chăm sóc ngươi mấy tháng, ngươi sao lại có thể hung ác không nói đạo lý như vậy, vừa tỉnh lại liền cắn người chứ?"

"Ai bảo nó nói trên người ta có thịt mỡ? Ta mà béo sao chứ!" Tiểu Khôi oán hận nói.

Tần Du Du rất bất đắc dĩ, Tiểu Khôi biến thành người đương nhiên không béo, lúc nó là con thỏ, vốn một thân đều là thịt béo đó nha.

Trú Vân Phi bị bộ dáng Tiểu Khôi hung ác cắn người làm hoảng sợ, phục hồi tinh thần lại cũng tức giận, nhưng nó không dám đắc tội Tần Du Du, đành phải nhỏ giọng lẩm bẩm nói: "Ngươi hung dữ như vậy, về sau ai cưới ngươi kẻ đó đúng là xui xẻo!"

Đại Chủy ở bên cạnh nó quác quác buồn cười, nhỏ giọng phụ họa nói: "Đúng vậy, đúng vậy! Ai cưới nó kẻ đó đúng là xui xẻo mà."

Rất nhiều, rất nhiều năm sau, Trú Vân Phi phát hiện mình trở thành kẻ xui xẻo đó, nhưng muốn hối hận cũng đã muộn rồi...

Phiên ngoại 2: Thỏ trắng hung tàn

https://thuviensach.vn

Yểm Huyền thề, con thỏ trước mặt này là hung ác, tàn bạo nhất hắn gặp qua từ lúc chào đời tới nay.

"Đấm này đánh vì bà nội ngươi, đấm này vì bà ngoại ngươi, đấm này vì mẫu thân ngươi, đấm này vì thẩm thẩm ngươi, đấm này vì bác ngươi, đấm này vì bá mẫu ngươi, đấm này vì dì ngươi, đấm này vì mợ ngươi, đấm này vì tỷ tỷ ngươi..." Theo mỗi tiếng hô nhỏ của thiếu nữ hung tợn, liên tiếp truyền tới tiếng binh binh đấm vào da thịt.

Nghe thấy đều cảm thấy đau rát.

"Ngao, nữ đại vương tha mạng... Ta, ta không có tỷ tỷ a..." “Kẻ bị hại” bị thiếu nữ áo trắng cưỡi dưới thân đánh tơi bời, không! Là hổ bị hại, gào gào kêu thảm thiết, có khí vô lực cầu xin.

"Hử! Không có tỷ tỷ à? Vậy càng nên đánh!"

Thiếu nữ áo trắng nổi giận đùng đùng, giơ nắm tay không biết cho muội muội, đường tỷ, đường muội, biểu tỷ, biểu muội không biết có không của lão hổ, tính cả đám mười mấy nữ nhân thân thuộc đều đánh, rồi mới từ trên người con hổ xui xẻo đó nhảy lên, một cước đá bay hắn đến một bên, ác thanh ác khí chống nạnh nói: "Hừ! Xem ngươi còn dám đùa giỡn nữ hài tử nữa không! Lần này xem như ngươi còn có mắt, trước hết tha cho ngươi đó. Lại để ta bắt gặp ngươi làm "chuyện tốt" nào nữa, ta liền thiến ngươi!"

Yểm Huyền xa xa nhìn thấy cảnh này, vẻ mặt không thể tin nổi, hắn bế quan trăm năm, bên ngoài thay đổi quá nhanh đi, yêu giới ngay cả một con thỏ cái cũng hung bạo như vậy sao?!

Thỏ cái đánh lão hổ, thật là chuyện lạ trong thiên hạ! Hơn nữa lão hổ này cũng không phải hổ yêu bình thường, mà là cọp răng kiếm nổi danh sức lực hung mãnh.

Dật Nhu Nhu giáo huấn con cọp răng kiếm to gan hơn trời dám đùa giỡn nàng đó, vừa ngẩng đầu đã thấy Yểm Huyền đứng ở ven đường, vẻ mặt kinh dị nhìn nàng.

Nàng lần đầu phát hiện, nam nhân nhã nhặn văn vẻ thế mà lại không hề ẻo lả, bộ dáng cũng nhìn đẹp mắt, không chút vẻ nữ tính nào.

Nhưng...

https://thuviensach.vn

"Nhìn gì đó?! Chưa thấy qua mỹ nữ sao?!" Dật Nhu Nhu vẫn không chút dịu dàng quát hỏi.

Nàng nếu quá ôn hòa, người ta nhất định liền cảm thấy nàng dễ ức hiếp.

Yểm Huyền buồn cười nói: "Ừ. Chưa thấy qua mỹ nữ hung tàn như vậy."

Hắn cười rộ lên, trên mặt còn có hai má lúng đồng tiền mờ mờ, Dật Nhu Nhu bị đôi mắt đen nhánh, trong trẻo như bảo thạch của hắn nhìn, không hiểu tại sao lại cảm thấy trên mặt nóng rần, tim đập nhanh hơn.

Yểm Huyền nhìn thấy bộ dáng giật mình của nàng, trong lòng thầm than: bộ tộc mê tung tuyết thố, quả nhiên thừa mỹ nữ, khó trách con cọp răng kiếm đó lại nhịn không được chạy tới đùa giỡn, ngay cả hắn cũng nhịn không được muốn sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, hôn một cái lên môi anh đào căng mọng, non mềm kia.

Nhưng nhớ đến dáng vẻ hung ác đánh lão hổ vừa rồi, khụ khụ! Vẫn là quên đi thôi.

"Nè. Ngươi không phải muốn vào thành đó chứ?" Dật Nhu Nhu thấy Yểm Huyền xoay người muốn đi, bỗng nhiên tỉnh lại, vội vàng mở miệng gọi hắn lại.

"Không sai." Yểm Huyền gật đầu nói, một mình ở trong động phủ ngủ lâu quá rồi, hắn quyết định đến nơi nào náo nhiệt một chút.

"Ta đúng lúc cũng đi tới đó. Thuận đường bảo vệ ngươi cũng được." Dật Nhu Nhu hếch mũi nói.

"Bảo vệ?" Yểm Huyền lớn như vậy đây là lần đầu nghe thấy mình cần được bảo vệ, mà muốn bảo vệ hắn thế mà lại là một con thỏ!

"Ừ, ngươi yếu ớt như vậy, đi trên được không sợ gặp cướp sao? Ta hôm nay tâm tình tốt, lại đúng lúc cùng đường với ngươi, thôi thì cố mà thuận đường bảo vệ ngươi một chút cũng được." Dật Nhu Nhu hừ nói, trong đôi mắt to sáng lấp lánh.

Nếu hắn từ chối. Thỏ mỹ nhân hung bạo này có phải liền định thu thập mình giống như hành hung con cọp răng kiếm đó luôn không? Yểm Huyền trong lòng buồn cười.

Nhưng có một tiểu mỹ nhân xinh đẹp cùng đi cũng không tệ, hắn lúc này gật đầu đồng ý.

https://thuviensach.vn

Dật Nhu Nhu mày mắt đều cười, sôi nổi chạy tới nói: "Chúng ta xuất phát thôi."

.....

"Thành trấn gần nhất hình như ở bên đó." Yểm Huyền chỉ chỉ về phía tây nhắc nhở.

Dật Nhu Nhu "ha hả" cười gượng hai tiếng nói: "À, ta vốn định đi đến thành trấn nhỏ xa chút. Nhưng không sao, dù sao thành nào cũng được, đi đến thành gần đó đi."

Yểm Huyền lười vạch trần nàng, cứ theo hướng đi của nàng. Lại đi tới nữa vốn là rừng rậm nguyên thủy trải dài, xuyên qua rừng rậm chính là biển rộng. Nàng có lẽ cả đời cũng sẽ không thấy bóng dáng thành trấn nào ấy chứ.

"Ta tên là Dật Nhu Nhu, ngươi tên gì?" Thỏ mỹ nữ hào phóng tự giới thiệu.

"Ta tên là Yểm Huyền."

"Hả? Ngươi có mọc cánh dài à?" Vẻ mặt Dật Nhu Nhu cực kỳ hâm mộ nói.

"Không có." Xem ra thỏ mỹ nữ này xem chữ "Yếm" trở thành "Yến" hoặc "Nhạn" rồi.

"Thật đáng thương... Nhưng ngươi không cần lo lắng, ta sẽ không vì ngươi không bay được liền khinh thường ngươi. Chỉ cần cố gắng tu luyện, ngươi sẽ có ngày mọc cánh dài thôi." Dật Nhu Nhu đồng tình nói.

Yểm Huyền không nói gì, hắn thoạt nhìn yếu ớt như vậy sao?

Còn có hắn mọc cánh làm gì? Hắn muốn bay vốn không cần cánh đâu.

Yêu gới thật ra không khác nhân gian lắm, yêu thú sinh tại yêu giới khi sinh ra là có thể biến thành người, bọn họ cũng có thành trấn, thậm chí cũng có buôn bán, các tộc đàn khác nhau có lãnh địa khác nhau.

Yêu thú bay trên trời khi sinh ra đã có hình người, khi bọn hắn tu luyện đến cảnh giới, là có thể tùy lúc dùng hình người triệu hồi hai cánh bay lượn xung quanh, trong chiến đấu cũng có thể chiếm ưu thế lớn.

Những tên yếu hơn chỉ khi biến trở về nguyên hình yêu thú mới có thể có khả năng bay lượn. Cho nên Dật Nhu Nhu mới nói như vậy.

Nói mấy câu, nàng liền kết luận Yểm Huyền là yêu thú bay lượn yếu ớt.

https://thuviensach.vn

Bộ dạng nhã nhặn quả nhiên không có sức mạnh mấy nha! Dật Nhu Nhu thở dài, yêu thú giống nàng vừa xinh đẹp vừa mạnh mẽ ngang nhau quá ít mà.

Thành trấn ở yêu giới cũng náo nhiệt phồn hoa, Dật Nhu Nhu nhìn trái nhìn phải, cảm thấy cái gì cũng thấy mới lạ, thú vị.

Yểm Huyền lâu lắm đã không ra bên ngoài, tâm tình khoan khoái, vô cùng hứng thú cùng Dật Nhu Nhu đi dạo xung quanh.

Cả hai đi đến trước tửu lâu cao ba tầng, Dật Nhu Nhu bỗng nghiêng đầu đánh giá Yểm Huyền, ánh mắt giống như đang nhìn một khối linh thạch biết đi vậy.

"Sao thế? Chưa từng thấy mỹ nam tử à?" Yểm Huyền bị nàng nhìn đến cả người khó chịu, thấy hắn đẹp trai cũng không nên dùng ánh mắt đó chứ?

Lông mi Dật Nhu Nhu dừng thẳng lên, nhưng không nổi cáu, hừ nói: "Trên người ngươi có mang linh thạch không?"

Linh thạch là tiền lưu hành tại yêu giới, có thể dùng để chứa pháp lực, rất nhanh bổ sung linh khí, là đồ phải có của nhà lữ hành, tu luyện đấu pháp.

"Có." Yểm Huyền nghĩ hắn có thể giải thích ánh mắt của nàng rồi.

"Cho ngươi cơ hội mời mỹ nữ ăn cơm đó!" Dật Nhu Nhu một tay nắm lấy hắn kéo vào tửu lâu.

Người nọ tuy rất yếu, nhưng nhìn cách ăn mặc là kẻ có tiền, nàng rời nhà trốn đi, đã lâu không được nếm món ngon ngon rồi.

Yểm Huyền nhíu mày để nàng kéo hắn vào tửu lâu, lại gọi một đống lớn các món ăn. Sau đó mới cười cười hỏi han: "Chẳng lẽ trên người nàng không mang linh thạch?"

Khuôn mặt Dật Nhu Nhu đỏ lên, có chút ngượng ngùng nói: "Ta ra cửa rất vội, quên mất."

Ra cửa vội đến quên mang linh thạch chỉ có 3 loại yêu thú, một là rất ngốc, hai là vốn là nghèo có tiếng nhưng lại không chịu thừa nhận, ba là từ bé được trưởng bối bảo vệ rất kín, không hiểu tầm quan trọng của việc mang linh thạch tùy thân.

https://thuviensach.vn

Xem ra bộ dáng thỏ mỹ nữ này không quen chịu khổ, cũng không giống ngu ngốc, không có đầu óc, cho nên chắc hẳn là loại thứ ba rồi.

"Nàng sao không ngoan ngoãn ở nhà đi. Một mình chạy đến đây làm gì?" Yểm Huyền có chút bất đắc dĩ nói.

Nếu không phải thỏ mỹ nữ này đủ hung tàn, nàng liều lĩnh, lỗ mãng một mình ra cửa như vậy, nhất định sớm bị yêu thú khác háo sắc, thích giết chóc lừa đi làm "lò sưởi" hoặc làm thành món điểm tâm ăn luôn rồi.

Nàng may mắn, gặp mãnh thú có thể khống chế khẩu vị bản thân lại phẩm hạnh đoan chính là hắn như vậy, nếu là yêu thú lợi hại khác. Nhất định sẽ không bỏ qua nàng.

"Loài Hou rất đáng giận, ỷ vào thực lực cường đại đi ức hiếp các tộc thú khác, ông nội còn có phụ thân, mẫu thân, bá bá, thúc thúc, tất cả đều chỉ biết nhường nhịn, mặc cho bọn chúng ta cần ta cứ lấy. Ta phải cố gắng tu luyện, đánh cho bọn chúng răng rơi đầy đất! Xem bọn chúng còn dám ức hiếp chúng ta không?!" Dật Nhu Nhu xiết chặt nắm tay lại, lòng đầy căm phẫn nói.

Được lắm! Một con thỏ cái thề muốn đánh bại thần thú thượng cổ Hou.

Hắn muốn trừng trị Hou cũng phải dùng chút công phu, con thỏ cái nhỏ này... Nguyện vọng nghe rất hay, nhưng sự thật có chút tàn khốc.

"Ngươi cũng cho rằng ta làm không được có phải không?" Dật Nhu Nhu trừng lớn mắt nhìn Yểm Huyền nói.

Trong đôi mắt to tròn ngập nước đầy tủi thân và kiên cường. Khiến Yểm Huyền có chút không nỡ đả kích nàng: "Quả thật có chút khó khăn, nàng định làm sao làm được?"

Ít nhất hắn không lớn tiếng nhạo báng nàng, cũng không dùng ánh mắt nhìn kẻ điên nhìn nàng. Dật Nhu Nhu chép chép miệng, cẩn thận đánh giá xung quanh một chút, xác định không có yêu thú khác chú ý tới bọn họ. Sau đó nhỏ giọng nói: "Nghe nói Thất Tuyệt Phong có không ít động phủ yêu thần, bên trong chẳng những có thiên tài địa bảo của yêu thần để lại, còn có công pháp bí tịch khi còn sống họ đã tu luyện, nếu ta có thể tìm được bí tịch này. Luyện chăm chỉ là có thể đánh bại mấy con Hou chết tiệt đó."

https://thuviensach.vn

"Ngươi có biết Thất Tuyệt Phong ở đâu không?" Yểm Huyền hỏi, chuyện Thất Tuyệt Phong có động phủ yêu thần hắn cũng biết... Mấy trăm trước đã có rồi. Nếu mấy động phủ đó đến nay vẫn còn không hư hại gì, chưa bị yêu thú tìm bảo vật dọn sạch sẽ, vậy chứng minh một chuyện, mấy động phủ đó nếu không phải vô cùng đặc biệt khó tìm, thì nhất định là vô cùng đặc biệt hung hiểm, hắn cũng không cho rằng Dật Nhu Nhu có vận may, khả năng có thể tìm được động phủ, còn bình an đi vào trong đó lấy mang ra.

Dật Nhu Nhu có chút chột dạ lắc lắc đầu, nhưng rất nhanh lại nói: "Chỉ cần đi mua bản đồ chẳng phải sẽ biết sao?"

Yểm Huyền buồn cười nói: "Nàng có linh thạch sao? Bản đồ cũng không rẻ đâu, còn phải có rất nhiều lộ phí, nàng định giải quyết thế nào?"

Dật Nhu Nhu rối rắm một lúc, rốt cuộc cắn cắn môi nói: "Sẽ có cách thôi mà."

"Nàng vẫn nên ngoan ngoãn về nhà đi, trưởng bối nhà nàng sẽ lo lắng cho nàng đó." Yểm Huyền có lòng tốt khuyên nhủ, thỏ mỹ nữ quả thật có chút ngốc, nhưng tính tình khờ dại, đơn thuần như vậy, lại có dung mạo mê người mức này, không thích hợp một mình ra cửa tìm bảo vật này nọ yêu cầu độ khó cao.

"Không! Ta chưa tìm thấy động phủ yêu thần sẽ không về đâu!" Thái độ Dật Nhu Nhu rất kiên quyết.

"Được rồi." Yểm Huyền không khuyên nữa, chờ nàng nếm qua gian khổ, tự nhiên sẽ tự bỏ ý niệm không thực tế đó trong đầu.

Sự thật chứng minh, hắn đã xem nhẹ tính kiên trì của thỏ mỹ nữ rồi.

"Nàng rõ ràng thích ăn món rau, sao lại tự ép mình ăn thịt?" Yểm Huyền nhìn thấy Dật Nhu Nhu nghiến răng nghiến lợi vô cùng đau khổ cắn nuốt một cái ức gà lớn, vẻ mặt bi tráng đó hắn nhìn cũng cảm thấy có chút đau khổ.

Nếu đầu bếp nhìn thấy bộ dáng này của nàng đoán chừng sẽ càng khó chịu, đây sao là ăn thịt được, rõ ràng là uống thuốc độc mà.

"Ai cũng nói kẻ yếu toàn ăn rau, hơn nữa ăn thịt mới có khí lực nhiều." Mắt Dật Nhu Nhu đỏ ngầu ép chính mình tiếp tục ăn chân gà.

"Được rồi, nàng vẫn ăn món rau đi, tu luyện pháp lực không liên quan đến ăn thịt ăn rau, nàng ăn như vậy nếu ăn hư bụng càng tệ hơn." Yểm Huyền nhìn

https://thuviensach.vn

thấy tư thái “oanh liệt” đó của nàng cũng cảm thấy sắp ăn không trôi rồi.

Dật Nhu Nhu chần chừ nói: "Nhưng mà, yêu thú ăn rau thật sự không ăn thịt mà."

"Yêu thú thật sự lợi hại, khống chế bản thân còn hút lấy linh khí trong trời đất như vậy là đủ rồi." Yểm Huyền lạnh nhạt nói.

Dật Nhu Nhu hình như có nghe nói yêu thú luyện đến cảnh giới nhất định, quả thật sẽ không cần ăn cơm nữa. Nàng thật sự rất ghét ăn thịt, ngửi thấy mùi cũng đã muốn phun rồi, hiện tại đã có lý do thuyết phục bản thân không cần gắng gượng ăn thịt nữa. Nàng lúc này liền đẩy hết món mặn ra, híp mắt cười ăn rau dưa và trái cây nàng thích.

Ăn xong bữa tiệc lớn, Dật Nhu Nhu nhìn Yểm Huyền lấy ra linh thạch ra trả, cắn cắn môi nói: "Ngươi cũng không thể cho ta mượn chút linh thạch sao? Ta nhất định sẽ trả lại cho ngươi, ta viết một bức thư, ngươi đến nhà của ta là có thể lấy lại linh thạch. Được không?"

"Nàng vẫn muốn đi Thất Tuyệt Phong?" Yểm Huyền gần như muốn trợn mắt nhìn trời.

Thỏ mỹ nữ này sao lại chưa hết hy vọng? Hắn cảm thấy nàng tốt nhất nên tìm một phu quân tính tình tốt, dịu dàng, chịu đựng được tính hung tàn của nàng, sau đó thu lại tính tình, thành thành thật thật sinh thỏ con, mà không phải ở bên ngoài chạy khắp nơi muốn tìm động phủ yêu thần, đòi làm một con thỏ có thể đánh bại Hou.

Nếu hắn không nhầm. Thỏ mỹ nữ rất có thể bị "mù đường", nàng như vậy đừng nói tìm Thất Tuyệt Phong, nàng ngay cả đường về nhà cũng không thể tìm được ấy chứ.

"Đúng vậy." Dật Nhu Nhu còn thật sự nói.

Yểm Huyền bị sự nghiêm túc của nàng đánh bại: "Nàng tìm được cửa hàng bán bản đồ không?"

"Ta nhớ vừa rồi có nhìn thấy, chắc là có thể tìm được." Dật Nhu Nhu không xác định nói.

"Vậy nàng không cần tìm yêu thú khác dẫn đường cho nàng, tự mình tìm xem. Tìm được ta liền cho nàng mượn linh thạch mua bản đồ." Yểm Huyền thản

https://thuviensach.vn

nhiên nói.

Dật Nhu Nhu vui vẻ nói: "Được, nói phải giữ lời đó!"

Kết quả, nàng đi tới lúc trời toàn bộ tối đen mà vẫn còn ở gần tửu lâu đó đi tới đi lui, hỏi ít nhất hai mươi, ba mươi yêu thú qua đường, mà cái gì cũng chưa tìm ra.

Dật Nhu Nhu tuân thủ giao hẹn không nhờ yêu thú dẫn đường, tuy rất uể oải, nhưng cũng không chịu bỏ cuộc. Nàng biết Yểm Huyền cố ý không hé răng, chỉ ở lại bên cạnh nhìn là muốn nàng biết khó mà lui.

Nếu nàng ngay cả chút khó khăn đó cũng không vượt qua được, thì đừng nói đến đi Thất Tuyệt Phong nữa.

Mắt thấy yêu thú trên đường càng ngày càng ít, cửa hàng cũng đều đã đóng cửa, Dật Nhu Nhu vẫn rất kiên trì muốn tiếp tục tìm. Nàng cũng không cảm thấy mệt, nhưng trong lòng rất khó chịu, nàng sao lại cố tình cứ không biết đường thế này?

"Nàng còn muốn tiếp tục tìm?" Yểm Huyền cảm thấy mình được mở rộng tầm mắt, lần đầu tiên được nhìn thấy yêu thú mù đường đến mức này. Hơn nữa tính tình còn bướng hơn trâu nữa.

Mê tung tuyết thố thế mà còn mù đường, thật sự không còn gì để nói. Kẻ dở hơi đều sinh ra thế mà.

"Ừ, chúng ta giao hẹn là không được nhờ vả mà! Chỉ là ngươi phải đợi thôi." Hai mắt Dật Nhu Nhu lấp lánh, hoàn toàn là bộ dáng chưa đạt mục đích tuyệt đối không từ bỏ mà.

Thật sự là càng nhìn càng đáng yêu! Thỏ mỹ nữ lúc không hung ác, thô bạo, càng nhìn càng khiến ngón trỏ hắn ngứa ngáy.

Yểm Huyền bắt buộc bản thân thu hồi tầm mắt, cầm hai cây củ cải cỡ cẳng tay nhét vào tay Dật Nhu Nhu.

"Ăn no, sáng mai lại tìm."

Dật Nhu Nhu nhận lấy cây củ cải, không hề cảnh giác liền cắn một cái.

Nếu trong lòng hắn có ý xấu, chỉ cần thêm chút gì đó lên cây củ cải, thỏ mỹ nữ sau đó phải mặc cho hắn an bài rồi. Yểm Huyền càng cảm thấy con thỏ khờ

https://thuviensach.vn

dại, ngây thơ như vậy quả thật không nên ra cửa một mình.

Yểm Huyền mang nàng đến qua đêm ở khách điếm tốt nhất trấn trên, lúc chọn phòng, Dật Nhu Nhu giật nhẹ tay áo hắn nói: "Ngươi mang có đủ linh thạch không? Không bằng chọn một phòng là được rồi."

Hả? Thỏ mỹ nữ vậy mà "cởi mở" như thế?! Nhìn không ra đó nha! Trong lòng Yểm Huyền không biết vì sao dâng lên cơn tức giận.

Hắn cũng không biết mình vì sao lại tức giận, có mỹ nữ chủ động yêu cầu chung phòng, theo đạo lý hắn chắc hẳn phải vui mừng mới đúng.

Dật Nhu Nhu bị ánh mắt sáng quắc nhìn có chút đỏ mặt, lông mi dựng thẳng, dậm chân nói: "Nhìn cái gì?! Buổi tối ta phải tu luyện, không cần ngủ, chọn thêm một phòng chỉ thêm lãng phí linh thạch thôi!"

Yểm Huyền nghe theo lời nàng chọn một phòng, trong ánh mắt hâm mộ và ghen tị của tiểu nhị đưa nàng lên lầu nghỉ ngơi.

Cho đến khi hai người thật sự ở chung một phòng, Dật Nhu Nhu mới có chút hối hận, hình như có chút mờ ám...

Nhưng trong lòng nàng Yểm Huyền chỉ là một yêu thú bay lượn rất yếu, chẳng lẽ còn có lá gan gây rối nàng?!

Dật Nhu Nhu chỉ chỉ giường nói: "Ngươi ngủ trên giường, thành thật mà ngủ, cái gì cũng không được nghĩ tới, ta đi tu luyện. Ngươi nếu dám quấy rối, ta sẽ không khách khí đâu đó!"

Nói xong còn múa may nắm tay nhỏ trắng tuyết của nàng một chút trước mặt Yểm Huyền, sau đó xoay người nhảy lên ghế trúc dưới cửa sổ, khoanh chân ngồi nhắm mắt tu luyện.

Ánh trăng sáng bạc chiếu lên thân ảnh thướt tha, tinh tế của Dật Nhu Nhu tạo nên một tầng sáng nhàn nhạt, Yểm Huyền bỗng nhiên nhớ tới từng nghe một truyền thuyết, nghe nói trong nguyệt cung có một tiên nữ cực kỳ xinh đẹp và nàng ta có nuôi dưỡng thỏ ngọc.

Tiên nữ đó với thỏ ngọc, có đáng yêu bằng thỏ mỹ nữ trước mặt không?

Yểm Huyền nằm trên giường, nhắm mắt cũng cảm giác được tình trạng của Dật Nhu Nhu, khiến hắn có chút bất ngờ chính là. Thực lực của thỏ mỹ nữ này

https://thuviensach.vn

quả thật không tệ, ít nhất trong đám yêu thú ăn rau hắn từng gặp, được xem là số một.

Tuổi nàng không lớn, lại có thể đạt được thành tựu như vậy nhất định tốn không ít công sức. Nhớ đến bộ dáng giữa trưa khi nàng cố gắng ăn thịt, Yểm Huyền lắc lắc đầu, không biết nên thương tiếc nàng hay kính nể nàng nữa.

Thỏ mỹ nữ trên người mang mùi thơm tươi mát của cây cỏ, giống như trái cây chín mùi, tươi ngon mê người, Yểm Huyền bỗng cảm thấy có tiểu mỹ nhân như vậy bên cạnh hình như cũng không tệ lắm.

Một đêm không nói chuyện. Sáng sớm hôm sau, Dật Nhu Nhu đã tinh thần sáng láng rửa mặt xong đang đợi hắn.

Yểm Huyền đưa nàng đến dưới lầu đi ăn điểm tâm rồi tùy nàng tiếp tục tìm cửa hàng bán bản đồ. Hôm nay cảm giác phương hướng của Dật Nhu Nhu vẫn như cũ không có gì tiến bộ, nhưng cuối cùng may mắn không tệ, để nàng đánh bậy đánh bạ mò tới được trước cửa gia điếm nọ.

Yểm Huyền tuân thủ lời hứa lấy linh thạch mua đồ cho nàng, Dật Nhu Nhu đang cầm bản đồ, bộ dáng vui mừng giống như có được kì trân hiếm có gì. Nụ cười xinh đẹp sáng sủa trực tiếp khiến Yểm Huyền nói ra một quyết định hoàn toàn không trải qua đại não suy nghĩ: "Ta đi cùng nàng đến Thất Tuyệt Phong."

"Thật ư?!" Dật Nhu Nhu mở lớn mắt kinh hỉ nói. Nàng thật ra đã sớm muốn rủ Yểm Huyền cùng nàng đi, nhưng Thất Tuyệt Phong đó thoạt nhìn có chút xa, nàng và Yểm Huyền không thân lại chẳng quen, không có lý do gì kéo người ta đi với nàng tới một nơi xa như vậy.

"Thật." Ánh mắt thỏ mỹ nữ sáng ngời còn có trong giọng nói mơ hồ mang ý quyến luyến, lấy lòng hắn, Yểm Huyền không chút do dự gật gật đầu.

Dù sao hắn cũng không có việc gì cần phải làm, liền cùng thỏ mỹ nữ xinh đẹp thú vị này đi một chuyến cũng tốt lắm, tới Thất Tuyệt Phong. Để nàng tận mắt nhìn xem nơi đó hung hiểm như thế nào, nàng sẽ ngoan ngoãn từ bỏ ý định mà về nhà thôi.

"Thật tốt quá! Ngươi dẫn đường cho ta, ta sẽ bảo vệ ngươi thật tốt, nếu tìm được nơi đó. Thứ tốt ta và ngươi chia đều." Dật Nhu Nhu cũng không biết ý tưởng của Yểm Huyền, cảm thấy vận may của mình thật sự là quá tốt.

https://thuviensach.vn

Có khởi đầu tốt này, nàng tin tưởng mình nhất định có thể thu hoạch được gì đó ở Thất Tuyệt Phong.

Bọn họ đi đường xem như thuận lợi, chỉ tốn nửa tháng là đi tới gần Thất Tuyệt Phong.

Vùng Thất Tuyệt Phong tại thời thượng cổ đã từng là nơi ẩn cư của không ít yêu giới cường giả. Còn bùng nổ rất nhiều trận đại chiến cấp yêu thần, lưu giữ động phủ huyền bí và vô số trân bảo.

Nhưng ngọn núi này quanh năm khói độc, chướng khí tràn ngập. Đồng thời là nơi nguy hiểm nổi tiếng yêu giới. Khói độc này đã đành, chướng khí cũng sẽ biến yêu thú thậm chí yêu thần đã chết ở đây thành những xác sống chỉ biết giết chóc.

Tuy xác sống này về tu vi, phản ứng cùng lắm chỉ bằng một nửa khi bọn họ còn sống, nhưng số lượng tích lũy theo năm tháng hiện tại nhiều lắm, hơn nữa trên người bọn họ không có chút sinh khí nào, nấp trong khói độc chướng khí, rừng rậm, huyệt động, đột niên tập kích yêu thú nào vào núi, ngay cả có tu vi rất cao cũng khó mà đề phòng được.

Mỗi ngày có không biết bao nhiêu yêu thú muốn đến Thất Tuyệt Phong tìm kiếm cơ hội phát tài, nhưng đa số đều có đi không về, một số thậm chí còn chưa vào được Thất Tuyệt Phong, đã bị yêu thú khác gần đó mai phục cướp bóc, giết hại, phơi thây nơi hoang dã.

Yểm Huyền và Dật Nhu Nhu đến một tòa trấn nhỏ bên ngoài Thất Tuyệt Phong, người sau chuẩn bị nghỉ ngơi một đêm, mua thức ăn chuẩn bị thuốc, công cụ,... để đi vào núi.

Yểm Huyền cố ý lôi kéo Dật Nhu Nhu ở tửu lâu trên trấn hỏi thăm tin tức, kết quả không chút bất ngời nghe được một số lời đồn đáng sợ về Thất Tuyệt Phong.

Tiểu nhị nghe nói Dật Nhu Nhu cũng định đến Thất Tuyệt Phong, lại dùng ánh mắt nhìn kẻ điên đánh giá nàng, rung đùi đắc ý nói: "Tiểu cô nương, ngươi có biết nơi này mỗi tháng có bao nhiêu tiểu tử lỗ mãng giống như ngươi đòi đến Thất Tuyệt Phong tìm kho báu không? Ít nhất cũng cả trăm đấy! Có thể còn sống đi ra còn chưa tới mười người, trong đó chín người thiếu mất cánh tay, cẳng chân,

https://thuviensach.vn

còn một người là lăn ra đó. Cho dù có thể may mắn phát hiện bảo bối trong núi, cũng sẽ bị giặc cướp ở dưới chân núi cướp sạch không còn."

"Ngươi thật sự muốn đi tiếp? Không bằng về nhà đi." Yểm Huyền nhìn vẻ mặt Dật Nhu Nhu bên cạnh đông cứng lại, thậm chí sắc mặt có chút tái nhợt.

Thể chất trời sinh con thỏ vốn không thích hợp chiến đấu với yêu thú khác, cho dù có cố gắng tu luyện thế nào cũng không thể thay đổi bao nhiêu, được như Dật Nhu Nhu đã là vô cùng không dễ rồi, Yểm Huyền không cho rằng nàng tìm được bí tịch ở động phủ yêu thần có thể tu luyện cường đại hơn cả Hou.

Con thỏ bản lĩnh lớn nhất chính là nhảy đi và chạy trốn, cho dù biến thành người cũng không có cách nào thay đổi thân thể yếu ớt, thật sự không đủ sức lực, mà Hou trời sinh thần lực và chân hỏa hung ác, vốn là không chịu nổi một kích.

Dật Nhu Nhu chầm chậm lắc lắc đầu, ra vẻ thoải mái nói: "Ta muốn đi, ngươi đi đi. Lên núi rồi ta không bảo vệ được ngươi. Đợi ta viết một lá thứ, ngươi tới nhà của ta đưa cho phụ thân, mẫu thân ta, bọn họ sẽ trả lại linh thạch ta thiếu cho ngươi."

"Nàng đây là đi chịu chết." Yểm Huyền nhíu mày, thật sự tức giận. Tùy hứng, cố chấp cũng có giới hạn thôi. Vạn vật trên thế gian sẽ không vì nàng đủ cố chấp mà thay đổi theo ý chí ảnh hưởng của nàng.

Thỏ mỹ nữ lần này ra cửa vận may tốt mới gặp hắn, mới có thể bình an đến giờ, nếu vận may nàng kém một chút, hiện tại sợ là đã thành xác không hồn rồi. Yểm Huyền không muốn lại vì nhất thời mềm lòng, cổ vũ sự tùy hứng, làm bậy không biết sống chết của nàng.

Dật Nhu Nhu trừng mắt tức giận nói: "Ta đã chuẩn bị rất rất nhiều, hơn nữa bản lĩnh của ta cũng không yếu, ngươi cũng từng thấy rồi, dọc đường đi sẽ không có mấy yêu thú có thể đánh bại được ta. Lên Thất Tuyệt Phong đối với ta rất quan trọng, cho dù là chịu chết, ta cũng muốn thử một lần."

Nàng không hề nói quá. Nàng quả thật đã chuẩn bị rất nhiều, vào núi phải mang theo cái gì, ghi lại những việc cần chú ý viết cả một cuốn lớn dày. Nghe nói đây là nàng dùng đủ loại cách tìm kiếm suốt ba năm mới thu thập đầu đủ.

"Đánh bại Hou quan trọng như vậy? Cho dù muốn đánh, cũng là thúc bá, huynh đệ của nàng đi, nàng một nữ hài tử cần gì cậy mạnh chứ?" Tuy biết hành

https://thuviensach.vn

động của Dật Nhu Nhu không phải do xúc động nhất thời. Yểm Huyền vẫn cảm thấy khó giải thích được.

"Bọn họ chỉ biết nghĩ cách đưa chúng ta chuyển đi khắp nơi, tốn rất nhiều linh thạch đi lấy lòng yêu thú cường đại, cầu xin họn họ bảo vệ chúng ta. Ta có một đường tỷ ba năm trước tự nguyện làm tiểu thiếp của lão long vương, kết quả khi yêu thú khác đến ức hiếp chúng ta, lão long vương chỉ phái mấy tên thủ hạ đến, còn thong dong đến chậm nữa. Trong tộc chúng ta đã chết rất nhiều, nhưng trong tộc không ai dám tỏ vẻ bất mãn với bọn chúng. Còn phải cung kính tặng bọn chúng thật nhiều linh dược, linh thạch để cảm tạ bọn chúng đến làm chỗ dựa cho chúng ta."

"Sau đó lão long vương có tân sủng, vứt bỏ đường tỷ ta cho yêu sa (cá mập) thủ hạ của ông ta, có một lần tên yêu sa chết tiệt đó uống rượu say, cuồng tính cắn chết đường tỷ của ta..." Dật Nhu Nhu nói tới đây rốt cuộc đỏ hồng mắt. Thân mình mảnh khảnh hơi hơi phát run.

"Đường tỷ đối với ta tốt lắm, hu hu hu!" Thỏ mỹ nữ rốt cuộc nhịn không được khóc òa. Bình thường giống nữ đại ác bá nháy mắt liền biến thành tiểu đáng thương.

Yểm Huyền nhịn không được đưa tay ôm lấy nàng, dùng khăn tay giúp nàng lau nước mắt, an ủi nói: "Được rồi, được rồi. Đều đã qua, đừng khóc nữa."

Dật Nhu Nhu hít hít mũi. Cắn răng nói: "Ta muốn bảo thù cho đường tỷ, ta đã giết tên yêu sa đó!"

Yểm Huyền có chút bất ngờ, hắn dọc đường đi đã thấy mấy tên yêu thú không có ý tốt với Dật Nhu Nhu đều bị nàng chỉnh cho "sao bay đầy đầu", nhưng chưa từng thấy nàng thật sự xuống tay quá hung ác, không ngờ nàng cũng dám xuống tay giết yêu thú khác, hơn nữa đây còn là yêu sa nỗi tiếng thích giết chóc.

"Ta cải trang thành gã sai vặt, đi theo a cha đến chỗ lão long vương dự tiệc, sau đó nhân lúc không ai chú ý, dẫn tên yêu sa chết tiệt đó tới trong góc giết, không ai biết là do ta làm." Dật Nhu Nhu vừa đắc ý vừa sảng khoái.

Quả thật không ai nghĩ mê tung tuyết thố nổi tiếng nhu thuận, chẳng những thực lực cường đại còn dám ám sát. Đoán chừng đây cũng là nguyên nhân chính sau khi nàng giết tên yêu sa đó vẫn có thể bình yên thoát thân.

https://thuviensach.vn

"Nếu thực lực của ta đủ mạnh, ta muốn ngay cả lão long vương cũng xử lý luôn! Nhưng bọn chúng cho dù chết hết, đường tỷ ta cũng không sống lại được." Dật Nhu Nhu nói tới đây nhịn không được khóc òa lên, sau một lúc lâu mới miễn cưỡng ngừng chảy nước mắt.

"Ta muốn tự mình ra tay bảo vệ tộc của mình, không muốn lại ỷ vào đám thánh thú, thần thú đánh giận này nữa, không muốn nhìn thấy tỷ muội trong tộc bị đưa đi mặc bọn chúng ức hiếp, bọn chúng so với chúng ta trời sinh cường đại không ít, nhưng ta cố gắng chăm chỉ, nhất định có ngày sẽ lợi hại hơn bọn chúng." Dật Nhu Nhu kiên định nói.

"Ừ, nàng hiện giờ cũng rất lợi hại." Yểm Huyền cười nhéo nhéo chóp mũi nàng, nàng hăng hái, hung ác đánh lão hổ còn chỉnh đốn các yêu thú khác, không chút nào có thể yếu hơn so với thánh thú, thần thú.

Mũi Dật Nhu Nhu bị nhéo một cái, mới phát hiện mình thế mà không biết thế nào lại dựa vào trong lòng Yểm Huyền, khuôn mặt thoáng chốc đỏ rực, ngồi thẳng dậy sau đó lui lại.

Nàng nhanh chóng lau khô nước mắt trên mặt, ra vẻ bình tĩnh nói: "Đã nói như vậy, ta liền trở về viết thư, à... Trên người ngươi còn bao nhiêu linh thạch? Nhiều thì cho ta mượn một ít được không? Ta để cha mẹ trả luôn cho ngươi."

Bộ tộc mê tung tuyết thố tuy thân thể, sức lực yếu ớt đến mức không ai chú ý tới, nhưng vì am hiểu trồng trọt, điều phối linh dược, nên chưa bao giờ nghèo thiếu tài phú, là bộ tộc được xem là giàu có trong yêu thú.

"Ta cùng đi với nàng." Yểm Huyền nắm lấy tay nàng mỉm cười nói.

Tay hắn ấm áp, Dật Nhu Nhu chỉ cảm thấy một luồng nóng hổi xuyên qua da thịt rót vào trong cơ thể, tim đập gần như trong nháy mắt cũng nhanh hơn, cả người nàng đều nhịn không được bắt đầu đỏ hồng lên.

Nàng muốn rút tay về, nhưng Yểm Huyền không chịu buông tay, nàng sợ mình không cẩn thận sẽ hất hắn bay ra ngoài, cuối cùng không dám dùng sức.

"Ngươi, ngươi buông tay ra!" Khuôn mặt Dật Nhu Nhu đỏ hồng nói.

Nếu là yêu thú khác dám động tay động chân với nàng, nàng nhất định đã nhảy dựng lên hành hung bọn chúng một chút rồi, nhưng với Yểm Huyền... Hắn

https://thuviensach.vn

hình như không phải đang khinh bạc nàng. Chỉ đang biểu đạt bạn bè quan tâm nhau thôi, hơn nữa hắn yếu ớt như vậy, sao có lá gan khinh bạc nàng chứ?!

Dật Nhu Nhu cảm thấy mình có thể đã xuyên tạc ý tốt của người khác, nàng nghĩ nàng biểu hiện bình tĩnh, hào phóng một chút, nhưng trái tim cứ cố tình không nghe lời cứ đập loạn cả lên, không biết là do cảm giác khẩn trương, vui thích không ngừng lan tràn gây ra không nữa.

"Ta với nàng cùng nhau lên núi, nàng không cần một mình đi mạo hiểm." Yểm Huyền bình tĩnh nhìn ngắm nhìn tiểu mỹ nhân lộ dáng vẻ xấu hổ, càng ngắm càng cảm thấy đáng yêu, mê người.

Được ngắm bộ dáng đáng yêu của nàng như vậy, hắn sẽ giúp nàng một lần.

Nhưng thỏ mỹ nữ lại không cảm kích. Lắc đầu nói: "Không cần, ngươi quá yếu, lỡ như xảy ra chuyện gì, ta không bảo vệ được ngươi, chính là hại ngươi. Thật ra ngươi theo giúp ta đi đến đây đã là tốt lắm rồi, ta không thể biết rõ nguy hiểm còn kéo ngươi theo được."

"Đối với ta mà nói. Thất Tuyệt Phong không có gì nguy hiểm cả." Nơi nguy hiểm đó với yêu thú khác có lẽ đáng sợ đó, nhưng trong mắt ác thú mãnh thú thượng cổ, cũng không khác vườn hoa sau nhà mình bao nhiêu.

Dật Nhu Nhu không cho là đúng, nhưng rất nhanh liền "đã hiểu".

"Phải ha! Ngươi là yêu thú bay lượn, gặp nguy hiểm chỉ cần biến trở về nguyên hình là có thể bay đi rồi." Dật Nhu Nhu tự cho là đã tìm được đáp án, vẻ mặt cực kỳ hâm mộ.

Nàng tuy càng yêu thích tu vi cao thâm, sức lực cường đại, nhưng bản lĩnh chạy trối chết cũng là kỹ năng hữu dụng hạng nhất.

Yểm Huyền một lúc lâu không biết nói gì... Hắn nhìn qua. Thật sự yếu ớt thành như vậy sao?!

Ban đêm cả hai vẫn như cũ ở chung một phòng, cùng nhau đã nửa tháng, Yểm Huyền phát hiện mỗi tối Dật Nhu Nhu đều tu luyện, chưa bao giờ ngủ. Yêu thú chăm chỉ như vậy, còn là con cái, thật sự rất hiếm thấy.

Hắn không thể không thừa nhận, hắn cũng nhịn không được có chút kính nể nàng. Nàng không hề giống hắn làm gì cũng tùy hứng, cố chấp, không biết trời

https://thuviensach.vn

cao đất rộng, nàng có nghị lực vô cùng mạnh mẽ, bền lòng và rất cố gắng. Hơn nữa vì mục tiêu của mình mà nguyện ý trả giá bằng sức lực và thời gian.

Nếu nàng không phải mê tung tuyết thố, mà là yêu thú khác bẩm sinh điều kiện mạnh hơn một chút, tuyệt đối tiền đồ không có giới hạn, chăm chỉ liều mạng như thế hơn nữa cũng đủ may mắn, sau này có một ngày thật sự có thể khiêu chiến sức mạnh với Hou cũng không chừng.

Đáng tiếc... Nàng đến cùng vẫn chỉ là một con thỏ.

"Ngươi không có việc gì đi ngủ sớm đi, nhìn chằm chằm ta làm gì?" Dật Nhu Nhu muốn tĩnh tâm điều tức, nhưng không biết vì sao luôn nhịn không được chú ý Yểm Huyền bên đó, hơn nữa phát hiện hắn đang nhìn mình, càng thêm cảm thấy thấp thỏm, nóng bức, làm sao cũng không thể chuyên tâm được.

Nàng cho tới bây giờ đều chưa từng bất thường như vậy! Dật Nhu Nhu không tự giác bĩu môi.

Yểm Huyền buồn cười nói: "Ta chưa từng thấy mỹ nữ, cho nên có cơ hội thì nhìn thêm mấy lần."

Dật Nhu Nhu không ngờ lại là câu trả lời vô lại như vậy, trong lúc nhất thời không biết nên tức giận hay đắc ý nữa, sau một lúc lâu mới lạnh mặt giáo huấn nói: "Ngươi nếu không ngủ thì tu luyện với ta đi, ngươi quá lười biếng, khó trách cánh không mọc ra..."

Không biết vì sao, Yểm Huyền nghe thấy bốn chữ "tu luyện cùng nhau", trong đầu lại rất không đứng đắn lập tức nghĩ tới "song tu", từng ngọn từng ngọn lửa quỷ quái ở sâu trong thân thể dâng lên, cháy sạch tâm hắn ngứa ngáy khó giải.

Hắn muốn đụng vào thỏ mỹ nữ rất đơn giản, nhưng đối diện với đôi mắt to sáng trong suốt của nàng... Bỏ đi! Một tiểu cô nương khờ dại tín nhiệm giao phó cho hắn, hắn mà làm chuyện tá ác gì với nàng, bản thân cũng cảm thấy có chút rất đê tiện hạ lưu.

Tính nết ôn hòa, hiền lành giống hắn vậy, tình cảm cao thượng sâu đậm, ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, đừng nói hiếm thấy trong mãnh thú thượng cổ, ngay cả thần thú, thánh thú khác cũng khó gặp được đó nha.

https://thuviensach.vn

Yểm Huyền đã sớm không cần phải tu luyện giống Dật Nhu Nhu vậy, hắn hiện tại khá có hứng thú nói chuyện phiếm với thỏ mỹ nữ: "Nàng sao lại đặc biệt chán ghét Hou vậy?"

Dật Nhu Nhu cố gắng mấy lần phát hiện mình tĩnh tâm không được, dứt khoát không cố ép nữa, mếu máo nói: "Bởi vì bọn chúng đặc biệt đáng ghét!"

Thật là đáp án hay! Yểm Huyền dở khóc dở cười lắc lắc đầu.

Dật Nhu Nhu chần chờ một lúc, rốt cuộc thổ lộ sự tình: "Bọn chúng mỗi lần chạy đến tộc chúng ta, mẫu thân đều rất sợ hãi, sẽ đưa ta và tỷ muội khác trốn đi. Bọn chúng rất thích ức hiếp nữ hài tử trong tộc chúng ta, xem trọng liền trực tiếp cướp đi."

Vẻ mặt nàng ngoại trừ thống hận còn có vài phần sợ hãi, trong lòng Yểm Huyền vừa chuyển, hay là đám Hou này từng ức hiếp thỏ mỹ nữ? Ý nghĩ này vừa xẹt qua trong lòng, một luồng sát khí đậm đặc mơ hồ dâng lên.

Trong phòng nhất thời tràn ngập uy lực khủng bố cuồng bạo, Dật Nhu Nhu sợ hãi cả kinh, nghi hoặc nhìn về phía Yểm Huyền.

Yểm Huyền phát hiện bất thường lập tức thu lại tâm trạng, áp chế luồng sát khí khó hiểu đó lại.

Dật Nhu Nhu phát hiện luồng uy lực đột nhiên xuất hiện gần như khiến nàng hít thở không được đột nhiên biến mất, không khỏi cảm thấy kinh ngạc, là ảo giác của nàng sao? Trong phòng rõ ràng chỉ có nàng và Yểm Huyền, gần đó hình như cũng không có yêu thú khác.

Chẳng lẽ luồng uy lực đáng sợ đó do Yểm Huyền phát ra, sao lại có thể?! Yểm Huyền rõ ràng luôn có bộ dáng cười tủm tỉm, dễ nói chuyện, dễ ức hiếp mà.

Quen biết tới nay đã hơn mười ngày, hắn đều thành thật nghe lời, nàng ăn của hắn, dùng của hắn, hắn cũng không chút từ chối, phản kháng. Yêu thú như vậy sao có thể tản mát ra uy lực khủng bố giống như ngay cả máu cũng có thể đông lại trong nháy mắt như vậy được?

Nhất định là nàng hôm nay tâm thần không yên cho nên mới sinh ra ảo giác như vậy.

Dật Nhu Nhu tìm được lời giải thích hợp lý, liền không chú ý chuyện này nữa, tiếp tục nói về đề tài lúc nãy: "Hou quá lợi hại, ngay cả tộc rồng bình thường

https://thuviensach.vn

uy phong tám hướng thấy bọn chúng cũng phải chạy trối chết, không yêu thú nào dám trêu chọc bọn chúng. Muốn thu thập bọn chúng, cũng chỉ có thể dựa vào chính chúng ta mà thôi."

"Các nàng sao lại không thử tìm ác thú trợ giúp?" Yểm Huyền không cho là đúng "thuận tiện" tự tin tự đề cử mình, với hắn mà nói, Hou cũng không lợi hại bao nhiêu. Nếu thỏ mỹ nữ mở miệng, hắn không ngại giúp nàng thu thập mấy con Hou này nọ.

Còn về thù lao, để thỏ mỹ nữ hôn hắn hai cái là được, hắn không tham lắm đâu.

"Hừ! Ai mà biết ác thú ở nơi nào, hơn nữa ác thú cũng không phải thứ gì tốt lành! Là mãnh thú thượng cổ nổi danh lừng lẫy đó! Nghe nói hắn ta cái gì cũng đều ăn được, hơn nữa bẩm sinh hung ác, tàn nhẫn, ngang ngược, thích giết chóc, ai biết hắn ta có thích ăn thịt thỏ hay không? Lỡ như hắn ta đến đây không đối phó Hou, ngược lại muốn ăn chúng ta, thế làm sao đây?" Dật Nhu Nhu hoàn toàn không tiếp nhận đề nghị của Yểm Huyền, thậm chí cảm thấy đề nghị của hắn quá vớ vẩn.

Yểm Huyền buồn bực: "Ai nói với nàng mãnh thú thượng cổ hung ác, thích giết chóc?" Hắn ôn hòa đến độ nàng còn cho rằng hắn yếu đuối dễ ức hiếp đó thôi.

"Không hung ác, thích giết chóc sao gọi là mãnh thú chứ?" Dật Nhu Nhu cười nhạt, cảm thấy vấn đề đơn giản như vậy vốn không cần thắc mắc nha.

Yểm Huyền không nói, hắn gần như trăm phần trăm khẳng định, hắn cho dù nói với thỏ mỹ nữ hắn chính là ác thú mãnh thú thượng cổ, nàng cũng sẽ không tin đâu.

Phiên ngoại 3: Hứa hẹn cả đời

Xa xa truyền đến tiếng dã thú không biết là con gì rống lên, khiến Tần Du Du đang mệt mỏi cực kỳ, ngồi xổm bên gốc đại thụ bị hù dọa sợ hãi.

Đừng sợ đừng sợ, cho dù là sư tử, lão hổ, hiện tại cũng cách nàng rất xa. Tần Du Du không ngừng an ủi chính mình, vừa cố gắng tự tìm hướng đi nào thì tốt

https://thuviensach.vn

đây.

Sắc trời càng ngày càng tối, muốn dựa vào mặt trời xác định phương hướng đã không thể rồi, nàng nếu đến khi bầu trời tối đen lại không ra khỏi rừng rậm này được thì không xong rồi.

Loạt xoạt, loạt xoạt...

Bên cạnh cách đó không xa đột nhiên truyền đến tiếng vang nhỏ vụn, không biết là do rắn trùng đi qua, hay là con vật giẫm đạp lên lá vụn phát ra tiếng.

Tần Du Du da đầu run lên, nếu là rắn có thể có độc, nếu là dã thú... Chúng nó có phải sắp nhảy ra ăn nàng không?

Hu hu hu! Nàng sợ quá!

Tần Du Du nhìn trái nhìn phải, giống như bốn phương tám hướng đều có đôi mắt không có ý tốt từ nơi bí mật gần đó đang nhìn lén.

Mắt thấy không bao lâu nữa trời sẽ tối đen, nàng lại không thấy đường đi ra khỏi rừng rậm đáng sợ này, nàng bị dọa đến trông gà hóa cuốc, hoàn toàn không biết nên làm gì bây giờ.

Sư phụ từng nói ban đêm sẽ có nhiều dã thú hung mãnh đi kiếm ăn, rừng rậm trở nên vô cùng nguy hiểm.

Tần Du Du hối hận, nàng không nên dỗi sư phụ, một mình chạy đến đây, cho dù chạy đi cũng không nên chạy vào rừng rậm hoang tàn vắng vẻ này, nàng ở trong thôn tìm phòng chứa củi của nhà nào đó nấp vào, sư phụ cũng tìm không ra mà.

Nhưng nói như vậy, tìm không được linh thú...

Tần Du Du đấm đấm hai chân bủn rủn, tiếp tục cố gắng hy vọng trước khi trời tối hoàn toàn may mắn tìm được đường thoát ra, không thì tìm đường đến dòng suối nhỏ uống nước cũng được, nàng khát muốn chết rồi.

Loạt xoạt, loạt xoạt.

Lần này tiếng động càng gần hơn, Tần Du Du nghe thấy rõ ràng, chỗ phát ra tiếng cách nàng không tới nửa trượng, ngay bên trái của nàng.

"Con gì vậy?! Đi ra đi!" Tần Du Du cố tỏ ra mạnh mẽ, hét lớn. Vừa đó rút chủy thủ chuẩn bị tự bảo vệ mình.

https://thuviensach.vn

Một bóng dáng xám trắng từ trong lùm cây chui ra, xem chừng còn không cao đến một thước, lông xù, trên người nửa xám nửa trắng, còn có một đôi tai thật dài.

(1 thước = 1/3 m)

Tần Du Du nhẹ nhàng thở ra, thì ra là thỏ hoang, may quá may quá! Nàng cất cây chủy thủ đi, nghiêng đầu đánh giá con thỏ mập mạp đó, dịu dàng nói: "Mau về nhà đi, chậm chân lỡ gặp lang sói, hổ báo thì ngươi liền thảm."

Nàng vốn tưởng rằng con thỏ đó phát hiện có người nhất định sẽ sợ hãi chạy trốn. Không ngờ nó chẳng những không chạy, ngược lại ngồi chồm hồm nhìn nàng, miệng nói chuyện: "Ta cũng muốn về nhà, nhưng ta tìm không thấy đường."

Giọng nói của nó đáng yêu, non nớt, nghe thấy liền biết là giọng điệu của tiểu cô nương.

"Ngươi có thể nói chuyện?! Ngươi là linh thú?!" Tần Du Du vừa mừng vừa sợ, nàng chính là vào rừng rậm tìm linh thú. Thế mà thật sự để nàng tìm được rồi!

Con thỏ gật gật đầu nói: "Xem như thế đi. Ngươi sao lại chạy đến đây? Những người khác nghe thấy ta nói chuyện đều sợ tới mức chạy trốn, vì sao ngươi không sợ?"

Tần Du Du vui vẻ đi tới hai bước, ngồi xổm xuống nhìn con thỏ đó nói: "Sư phụ ta cũng có một con Thánh âm bát ca, nó gọi là Đại Chủy, cũng là linh thú có thể nói chuyện giống ngươi! Sư phụ nói, linh thú có rất nhiều con có thể nói chuyện, ta đương nhiên không sợ rồi. Ta cãi nhau với sư phụ. Liền một mình chạy đến đây, ta cũng tìm không thấy đường về. Không bằng chúng ta cùng nhau làm bạn đi, được không?"

Con thỏ nghiêng đầu đánh giá Tần Du Du một lát, xác định nàng không có ác ý với mình. Rốt cuộc đồng ý nói: "Được rồi. Ta tên là Tiểu Khôi, Dật Tiểu Khôi. Ngươi tên là gì?"

"Ta tên là Tần Du Du. Ngươi có biết gần đây có dòng suối nhỏ nào không, ta muốn uống nước." Tần Du Du không ôm nhiều hy vọng lắm hỏi han.

Tiểu Khôi vểnh tai cẩn thận nghe ngóng, sau đó chỉ chỉ phía sau Tần Du Du: "Bên đó có tiếng nước."

https://thuviensach.vn

Lổ tai Tiểu Khôi rất thính. Tần Du Du đi theo hướng nó chỉ khoảng nửa dặm đường, quả nhiên tìm được một dòng suối nhỏ. Nước suối ngọt lành, trong veo thấy đáy.

Tần Du Du thỏa mãn uống liền mấy ngụm, rốt cuộc cảm giác tốt hơn chút, nhưng sắc trời cũng hoàn toàn tối sầm xuống.

Tiểu Khôi giật nhẹ váy Tần Du Du nói: "Ta buổi tối cái gì cũng không thấy rõ, ngươi ôm ta đi được không?"

"Được!" Tần Du Du muốn ôm nó lâu rồi. Tiểu Khôi nhìn qua lông xù mập mạp, ôm lấy nhất định rất thoải mái.

Tiểu Khôi cũng không cần Tần Du Du cúi người ôm mình, chân sau nhúng một cái đã nhảy vào lòng nàng, nắm lấy vạt áo nàng nói: "Ngươi không được sờ lổ tai của ta đó, cha ta nói chỉ có người thân thiết nhất mới có thể đụng vào."

Tần Du Du đồng ý, cẩn thận ôm lấy nó, sau đó bắt đầu nghĩ nên làm gì bây giờ.

Sư phụ thường đưa nàng đi khắp nơi, ngẫu nhiên cũng sẽ ăn ngủ ngoài trời, nàng nhớ lại chút việc đã qua, quyết định đi nhặt cành cây khô ráo về nhóm lửa trước.

Sư phụ nói dã thú đều sợ lửa, đốt đống lửa nhỏ chúng nó cũng không dám lại gần.

Nàng để Tần Du Du ngồi chồm hổm lên vai nàng, sau đó liền dựa theo ánh sáng lờ mờ, lấy hỏa đề tử châm vào nhánh cây khô nhặt trên mặt đất, bắt đầu thu nhặt mấy cành cây, cỏ khô có thể nhóm lửa.

Có thể nói có Tiểu Khôi đi cùng, lá gan của nàng nhất thời lớn lên không ít, ít nhất nàng không hề cô đơn.

Một người một thỏ từ dòng suối nhỏ thu thập cành khô, cỏ khô, ngược lại không sợ lạc đường, bận rộn một lúc lâu, rốt cuộc bên dòng suối nhỏ xuất hiện một đống lửa nhỏ, cũng thu nhặt đủ củi cỏ khô chuẩn bị qua đêm.

Tần Du Du sáng sớm đã chạy vào rừng rậm, cái gì ăn được cũng không mang trên người, trên đường cũng chỉ nếm qua mấy quả dại, đi qua đi lại đến bây giờ đã sớm đói đến chân như nhũn ra.

https://thuviensach.vn

Nàng ngơ ngác nhìn đống lửa đến xuất thần, lúc trước nàng cùng sư phụ qua đêm ở nơi hoang dã, sư phụ sẽ săn chút thỏ, chim chóc linh tinh nướng cho nàng ăn, bên cạnh nàng hiện tại cũng có một con thỏ, nhưng đó là linh thú bằng hữu của nàng, không thể ăn được.

Aizzz... Đói quá!

Một mùi hương ngòn ngọt theo gió bay tới, Tần Du Du hít hít mũi ngửi trái ngửi phải, phát hiện mùi hương xuất phát ngay bên cạnh.

Tiểu Khôi không biết từ đâu lấy ra một cái bánh ngọt còn lớn hơn đầu của nó, há to miệng một ngụm cắn nuốt.

Tiểu Khôi phát hiện tầm mắt của Tần Du Du, vươn chân trước sờ sờ bụng, rất nhanh lấy ra một cái bánh ngọt giống hệt cái bánh đó, đưa cho Tần Du Du nói: "Ngươi đang đói bụng phải không? Cho ngươi ăn nè."

Tần Du Du lúc này mới phát hiện trên cái bụng của nó thế mà có cái túi nhỏ, nàng nhìn chằm chằm bánh ngọt, nuốt nước miếng một cái nói: "Ta ăn rồi ngươi ăn gì?"

"Cha chuẩn bị cho ta rất nhiều món ăn, ngươi không cần lo lắng." Tiểu Khôi hào phóng nói.

Tần Du Du vui mừng một tay nhận lấy bánh ngọt, cắn mấy cái ăn sạch. Ăn xong mới phát hiện kỳ lạ, cái túi tên bụng Tiểu Khôi cũng không to lắm, sao lại có thể nhét hai cái bánh ngọt lớn như vậy? Hơn nữa nghe giọng điệu của nó hình như vẫn còn nữa.

"Túi này của ta có thể chứa rất nhiều, rất nhiều thứ." Tiểu Khôi thấy Tần Du Du nhìn chằm chằm cái bụng của nó, đắc ý sờ sờ cái túi trên bụng.

"Quả nhiên linh thú đều rất lợi hại nha!" Tần Du Du tán thưởng nói.

Tiểu Khôi được khen ngợi vô cùng vui mừng, lại lấy ra rất nhiều điểm tâm bánh ngọt chia sẻ với Tần Du Du.

Một người một thỏ vừa ăn vừa trò chuyện. Càng lúc càng hợp ý.

Phụ thân của Tiểu Khôi mang nó ra cửa tìm người, kết quả tới nơi này phụ thân bỗng phát hiện trong nhà xảy ra chuyện, bất đắc dĩ đành phải tạm để nó ở lại trong sơn động, một mình chạy về xử lý.

https://thuviensach.vn

Tiểu Khôi trong sơn động quá nhàm chán, nhịn không được làm trái cảnh cáo của phụ thân, một mình chạy đi chơi, kết quả lạc đường.

Tần Du Du thực vì nó mà lo lắng: "Cha ngươi trở về tìm không thấy ngươi thì làm sao, ngươi có nhớ gần sơn động đó có gì hay không? Sáng mai chúng ta tìm xem sao?"

Tiểu Khôi lắc đầu nói: "Không sợ, cha ta chỉ cần trở lại nhất định có thể tìm thấy ta."

"Cha ngươi thật lợi hại. Hy vọng sư phụ ta và Đại Chủy cũng có thể tìm được ta..." Tần Du Du ôm đầu gối nhỏ giọng nói.

Không biết sư phụ phát hiện không thấy nàng có phải rất lo lắng, rất sợ hãi không? Có phải đang đi khắp nơi tìm nàng không?

"Ngươi có sư phụ chơi đùa với ngươi, vì sao lại một mình chạy đến đây?" Tiểu Khôi nghi hoặc nói.

"Vì sư phụ không nói đạo lý, không cho ta nuôi mèo nhỏ!" Tần Du Du quyệt miệng nói.

Nàng và sư phụ ngủ nhờ trong thôn nhỏ gần đó, người nhà cho họ ở nhờ đó có nuôi một cặp mèo màu vàng kim, đúng lúc sinh được năm bé mèo con. Vô cùng đáng yêu.

Tần Du Du nhìn thấy tâm động không thôi, chủ nhà đã nói có thể tặng nàng hai bé mang đi, kết quả bị sư phụ từ chối. Tần Du Du phản đối sư phụ không được, tính tình nóng nảy bộc phát trốn chạy đi, kết quả lạc đường trong rừng này.

"Mấy bé mèo con đó rất đáng yêu, cả đàn lông ngắn màu vàng kim giống hệt nhau. Nhưng sư phụ lại không cho ta nuôi, nhưng ông có Đại Chủy mà. Vì sao không cho ta nuôi mèo con? Ông còn nói ta tự mình không thể chăm sóc bản thân, sao có thể chăm sóc mèo con? Bé mèo con đi theo ra nhất định sẽ chết đói. Thật đáng ghét!" Tần Du Du kể lại chuyện này vẫn tức giận bất bình như cũ.

Tuy nàng hối hận chạy vào trong rừng, nhưng nàng đến bây giờ vẫn cho rằng sư phụ ngang ngược, không nói lý lẽ.

Tiểu Khôi ngẩng đầu có chút không phục hỏi: "Bé mèo con rất đáng yêu sao? Đáng yêu hơn ta sao?"

https://thuviensach.vn

Tần Du Du nhớ lại năm bé mèo con lông ngắn màu vàng kim, tròn vo giống hệt nhau kêu meo meo, lại so với con thỏ màu lông có chút pha tạp, có chút béo mập trước mặt, trái lương tâm nói: "Ngươi đáng yêu hơn chúng nó."

Hiện tại là Tiểu Khôi ở bên cạnh nàng, giúp nàng không thấy cô đơn, đương nhiên nó đáng yêu hơn.

Tiểu Khôi được khen ngợi như mở cờ trong bụng. Đắc ý nói: "Phụ thân cũng nói ta đáng yêu nhất."

Trong rừng rậm tối đen chôn giấu vô số nguy hiểm rình rập, Tần Du Du ôm Tiểu Khôi ngồi giữ đống lửa. Dựa vào đống lửa phát ra ánh sáng vàng kim thêm chút can đảm.

Tần Du Du ăn không ít bánh ngọt của Tiểu Khôi, rốt cuộc khôi phục sức lực, nghĩ đến đống lửa không ai trông coi sẽ tắt, vì thế bàn với Tiểu Khôi thay phiên gác đêm.

Tiểu Khôi lại lắc lắc đầu, từ trong dục nhân túi ở bụng lấy ra một tinh thạch màu đỏ nho nhỏ thả trên mặt đất.

"Phụ thân nói có cái này, dã thú, yêu thú cũng không dám tới gần, chúng ta có thể yên tâm ngủ."

"Lợi hại vậy sao?!" Tần Du Du không biết viên linh thạch này từ đâu tới, nhưng vừa nhìn thấy nó, nàng đã cảm thấy giống như có hơi thở kỳ quái, vô cùng đáng sợ đập vào mặt, khiến nàng ngay cả đụng cũng không muốn đụng vào nó.

"Cha ta rất lợi hại, rất lợi hại." Tiểu Khôi đắc ý dào dạt nói.

Một con thỏ có thể lợi hại bao nhiêu? Trong lòng Tần Du Du có chút không tin, nhưng cũng không muốn phản bác lời bằng hữu của mình.

Nàng đứng lên cẩn thận quan sát địa hình xung quanh một chút, lại nhặt mấy nhánh cây cỏ khô sắp xếp thành cơ quan đơn giản, tuy không có lực công kích, nhưng chỉ cần có dã thú tới gần, cơ quan này sẽ phát ra tiếng vang nhắc nhở các nàng chú ý.

Cả hai đều ở trong rừng đi lại suốt cả ngày, đến lúc này đã mệt đến không chịu nổi, Tần Du Du dụi mắt, rốt cuộc chống đỡ không được mệt mỏi xâm lấn, ôm Tiểu Khôi ngã lên đống cỏ khô mơ mơ màng màng ngủ mất.

Một đêm không mộng mị tới bình minh.

https://thuviensach.vn

Thân mình Tiểu Khôi ấm áp vô cùng, Tần Du Du ôm nó giống như ôm một lò sưởi nhỏ, một chút cũng không thấy lạnh. Tỉnh lại phát hiện đống lửa đã tắt từ lâu, nhưng cả đêm hình như thật sự không có dã thú tới gần các nàng.

Tần Du Du đứng dậy kiểm tra cơ quan nhỏ đã bố trí đêm qua, toàn bộ hoàn hảo như lúc đầu.

Nàng vui vẻ ôm lấy Tiểu Khôi hôn một cái: "May mắn ngươi còn có cha ngươi, bằng không ta nhất định bị lão hổ ăn mất rồi!"

Đã không có dã thú uy hiếp, Tần Du Du yên tâm mang Tiểu Khôi cùng nhau đi dọc theo dòng suối nhỏ, vừa đi vừa nhặt mấy hòn đá xếp thành hình dạng đặc biệt làm ký hiệu, hy vọng sư phụ và Đại Chủy có thể nhìn thấy mà tìm đến.

Một lần đi này chính là ba ngày.

Tuy sư phụ không ở bên cạnh. Nhưng có Tiểu Khôi làm bạn, cũng không sợ có dã thú đến đối phó các nàng nữa, khát uống nước suối, đói bụng có mấy món điểm tâm trong dục nhân túi của Tiểu Khôi, con đường vốn tràn ngập sợ hãi, cô đơn cũng trở nên thú vị hơn.

Tần Du Du kể cho Tiểu Khôi nghe về thành trấn phồn hoa náo nhiệt ngoài núi rừng, còn có đủ loại trò chơi mới lạ thú vị, Tiểu Khôi nghe tới có món ngon vật lạ, cực kỳ hâm mộ không thôi: "Nếu ta cũng có thể tận mắt nhìn thấy, ăn hết những món ăn mới mẽ mỹ vị đó thì tuyệt quá."

"Nếu cha ngươi cho phép. Ngươi có thể theo ta với sư phụ và Đại Chủy cùng đi. Ngươi đáng yêu như vậy bọn họ nhất định sẽ thích ngươi."

"Các ngươi chỗ nào cũng không đi được nữa đâu." Tiếng rắc tắc từ bụi cây truyền đến, một cái đầu đen thui hình tam giác lớn bằng thùng nước đột nhiên thò ra.

Trăn lớn quá! Một cái cắn của con trăn lớn này có thể nuốt chửng cả hai nàng!

Hơn nữa trăn lớn này còn có thể nói chuyện, đó rõ ràng là yêu thú rồi.

Tần Du Du kêu lên một tiếng sợ hãi, không chút nghĩ ngợi ôm Tiểu Khôi vào lòng nèm qua bên kia dòng suối nhỏ, lớn tiếng nói: "Tiểu Khôi. Chạy mau!"

"Không được, ngươi đi cùng ta đi!" Tiểu Khôi đang ở giữa không trung hét lớn một tiếng.

https://thuviensach.vn

"Ta chạy không nhanh, ta ngăn nó lại ngươi đi mau đi! Nếu không cả hai chúng ta đều bị ăn luôn đó."

"Cả hai đều không được đi, hắc hắc hắc. Tiểu cô nương, ngươi rất có nghĩa khí nhỉ. Ngươi tránh ra, để ta ăn con tiểu yêu thú đó bồi bổ trước." Trăn lớn mở cái mồm đỏ lòm ra, phun ra từng chữ. Giả bộ bổ nhào về phía Tiểu Khôi.

Tần Du Du quá sợ hãi, cũng cố gắng không sợ nữa, xông lên phía trước che trước người trăn lớn, nhắm ngay cái đầu đáng sợ xấu xí đó khởi động cơ quan ám khí trên người. Vô số phi châm được bắn mạnh ra.

Cơ quan ám khí trên người nàng là do sư phụ làm cho nàng để phòng thân, ngày nàng đi vào rừng rậm đã dùng hai lần rồi, giờ chỉ còn một lần cuối cùng này nữa thôi, hy vọng có thể bắn trúng con trăn yêu chết tiệt này. Ép nó bỏ đi.

Đáng tiếc không như mong muốn, tốc độ trăn yêu cực nhanh. Thân trăn rung lên, đầu nghiêng qua tránh được phi châm, vọt mạnh về phía Tiểu Khôi.

Tần Du Du mắt thấy trăn lớn sẽ đuổi theo Tiểu Khôi, dưới tình thế cấp bách rút chủy thủ ra, liều lĩnh bổ nhào vào người trăn lớn đâm một cái.

Vảy cứng trên người trăn lớn cứng như sắt đúc thành, Tần Du Du dùng hết sức đâm một cái vào thân nó chỉ tạo được một dấu vết mờ nhạt, trăn lớn vốn không đau không ngứa.

Nhưng nàng liều mạng cản trở lại gợi lên hứng thú của trăn lớn, thân mình nó run lên hất Tần Du Du qua một bên, điềm nhiên nói: "Nha đầu ngốc! Hiếm khi ta muốn ăn thỏ, không ăn ngươi, ngươi không chạy nhanh thoát thân đi còn ở đây quấy phá cái gì? Ngươi không sợ chết hử?!"

"Ta không cho ngươi ăn Tiểu Khôi!" Tần Du Du miễn cưỡng bò lên, bướng bỉnh nói.

"Ý ngươi là, ta có thể ăn ngươi?" Trăn lớn không có ý tốt phun ra cái lưỡi đỏ lòm, hai mắt lóe lên tia hung ác.

"Không thể!" Tần Du Du sợ tới mức hét lớn.

"Ta hôm nay không thể không ăn một đứa, cho ngươi chọn đó, ăn ngươi hay ăn nó?" Trăn lớn hút nước miếng, tàn nhẫn ném ra lựa chọn chỉ cho một đứa sống.

https://thuviensach.vn

"Ngươi, ngươi để ta suy nghĩ một chút." Tần Du Du qua khóe mắt đảo qua dòng suối nhỏ bên đó, thân ảnh Tiểu Khôi chợt lóe chui vào trong bụi cây không thấy nữa.

Nàng chỉ cần kéo dài thời gian một chút, Tiểu Khôi chắc là có thể chạy trốn.

"Có gì mà phải suy nghĩ, một con thỏ thôi mà, sao lại quan trọng hơn tính mạng bản thân ngươi được?"

"Tiểu Khôi là bằng hữu của ta, ngươi để ta cẩn thận nghĩ xem, chuyện quan trọng như vậy, ta vẫn phải suy nghĩ kỹ đã." Tần Du Du run giọng nói.

"Thôi đi! Ta ăn ngươi trước rồi lại ăn nó!" Trăn lớn không do dự, há mồm nhào tới Tần Du Du.

"Cha, đừng ăn Du Du!" Tiếng hét của Tiểu Khôi chói tai truyền tới, không biết khi nào nó lại từ trong lùm cây chui ra, chạy tới bên dòng suối nhỏ.

Cha?! Tần Du Du sửng sốt, Tiểu Khôi là con thỏ, cha nó sao lại là một con trăn lớn được?

Trăn lớn đen thùi hung ác trước mặt phát ra tiếng cười khẽ, thân thể khổng lồ thoáng một cái liền biến mất, ở chỗ đó chỉ còn lại một thanh niên áo đen bộ dáng vô cùng đẹp mắt.

Tần Du Du cho tới bây giờ chưa từng nhìn thấy chuyện thần kỳ như vậy, đứng ngây ra tại chỗ, không biết phản ứng thế nào.

Thanh niên áo đen giơ tay vẫy một cái, Tiểu Khôi liền từ bờ bên kia dòng suối bay vào lòng hắn, hắn đi lên hai bước xoa xoa đầu Tần Du Du, cười nói: "Tiểu cô nương đáng yêu như vậy ta sao có thể ăn được? Tiểu Khôi con làm thế nào nhận ra phụ thân?"

Tiểu Khôi thân thiết cọ cọ trong lòng hắn nói: "Phụ thân chưa bao giờ lừa con, cha nói có khối tinh thạch đó, không yêu thú, dã thú dám tới gần."

Thanh niên áo đen ha ha cười nói: "Tiểu Khôi thật thông minh."

Tần Du Du nhìn cả hai một hỏi một đáp, cảm thấy mình hoàn toàn hồ đồ rồi. Vừa biến thành người lại biến thành con trăn khổng lồ... Đến cuối cùng là gì chứ?!

"Ngươi... Không phải thỏ?" Tần Du Du chần chờ nói.

https://thuviensach.vn

Thanh niên áo đen dở khóc dở cười nói: "Rõ ràng không phải."

"Vậy ngươi là gì?" Tần Du Du cảm thấy người áo đen này cho dù nói hắn là thần tiên, nàng cũng sẽ tin đó.

"Ta là ác thú, tên là Yểm Huyền, mẫu thân của Tiểu Khôi là mê tung tuyết thố, chân thân ác thú không thể xuất hiện tại nhân gian, cho nên Tiểu Khôi hiện tại nhìn qua chỉ là một con thỏ thôi." Yểm Huyền rất kiên nhẫn giải thích, cũng không vì Tần Du Du tuổi còn nhỏ mà tùy ý cho qua.

Tần Du Du cái hiểu cái không, ác thú là gì? Nàng hình như chưa từng nghe qua. Nhưng Tiểu Khôi quả thật là con thỏ, điều này thì nàng nghe hiểu được.

Tiểu Khôi có chút xấu hổ nói với Tần Du Du: "Du Du rất xin lỗi. Phụ thân ông rất xấu xa, ngươi không bị dọa chứ?"

Tần Du Du có chút mờ mịt lắc đầu, nàng thật ra đến bây giờ cũng không rõ chuyện gì xảy ra nữa là.

"Có người tới đây, à... Là sư phụ ngươi tới tìm ngươi." Yểm Huyền bỗng nhiên nói.

"Sư phụ?" Tần Du Du phản ứng lại, kinh hỉ không thôi.

"Ta đưa ngươi qua gặp bọn họ." Yểm Huyền kéo Tần Du Du. Nháy mắt liền biến mất.

Tần Du Du chỉ cảm thấy có cơn gió thổi trúng mình không mở mắt ra được, chờ gió ngừng nàng mở lớn mắt vừa nhìn thấy, sư phụ và Đại Chủy đã ở trước mặt nàng.

"Sư phụ!" Tần Du Du vui mừng nhào về trước, ôm cổ Tề Thiên Nhạc hu hu khóc.

Nàng cho tới bây giờ chưa từng tách khỏi sư phụ lâu như vậy...

Tề Thiên Nhạc ôm lấy đồ đệ bảo bối đã lạc mất quay trở về, vừa an ủi vừa cẩn thận đánh giá Yểm Huyền đột nhiên xuất hiện trước mặt.

Thanh niên áo đen này khiến người ta hoàn toàn không nhìn ra nông sâu, vừa rồi đột nhiên xuất hiện trước mặt ông, ông thế mà trước đó không có chút cảm giác nào.

https://thuviensach.vn

Nhưng may mắn. Đối phương hình như đã cứu đồ đệ bảo bối của ông, chắc là không có ác ý.

Ngay lúc Đại Chủy nhìn thấy Yểm Huyền xuất hiện liền cảm thấy chân như mềm ra, áp lực không biết tại sao khiến nó cả người run rẩy, suýt nữa đậu không được lên vai Tề Thiên Nhạc, ngã xuống rồi.

"Tiểu Bát Ca không cần sợ. Ngươi chính là Đại Chủy trong lời Du Du nói?" Yểm Huyền mỉm cười, Đại Chủy bỗng nhiên cảm giác áp lực biến mất hết, không khỏi tò mò đánh giá Yểm Huyền.

"Ta chính là Đại Chủy, ngươi... Ngươi không phải là người?!" Đại Chủy có chút chần chờ nói.

Nó cảm giác được đối phương hình như là yêu thú. Là yêu thú cường đại đến mức không biết hình dung thế nào nữa, nhưng yêu thú đã biến thành người. Thế ít nhất đã hơn cấp mười rồi.

Nó lớn như vậy còn chưa từng gặp yêu thú cấp mười đâu.

"Không sai, ta có một chuyện muốn nhờ, tìm một chỗ ngồi xuống nói chuyện, thế nào?" Nụ cười ôn hòa của Yểm Huyền khiến người khác không thể từ chối.

Đoàn người đi theo Yểm Huyền trong nháy mắt đã tới một cái sơn động, trong động có bàn đá ghế đá, vô cùng sạch sẽ, thoải mái, ngăn nắp.

Yểm Huyền đợi sau khi mọi người ngồi xuống nhưng không có lập tức nói ra yêu cầu chính, ngược lại nhìn Đại Chủy và Tề Thiên Nhạc nói: "Linh thú của ngươi hình như không có thực lực gì, với tu vi của ngươi ở nhân gian hoàn toàn có thể tìm được một con linh thú tốt hơn nhiều để lập khế ước."

Tề Thiên Nhạc sờ sờ Đại Chủy bị khinh bỉ, đang vô cùng khó chịu, ha ha cười nói: "Ta cũng không định để linh thú của mình liều mạng đánh nhau gì, thế có hay không có thực lực thì đã sao, nó có thể nói chuyện, tán gẫu cùng ta cũng tốt lắm."

Thánh âm bát ca mở miệng có thể nói lời hay, có nó bên cạnh quả thật không sợ cô đơn.

"Gặp nguy hiểm, nó chẳng những không thể giúp gì cho ngươi, có thể còn liên lụy ngươi, ngươi không để ý sao?" Yểm Huyền rõ ràng nhìn qua rất ôn hòa,

https://thuviensach.vn

lễ độ, nhưng lời nói ra lại trực tiếp khiến người ta ghét trả lời.

"Nó với ta, nếu gặp nguy hiểm, vốn phải là ta bảo vệ nó, thế có gì phải để ý chứ, ngươi sẽ để ý việc người thân, bằng hữu có bảo vệ mình hay không sao?" Tề Thiên Nhạc có chút mất hứng nói.

Yểm Huyền bình tĩnh nhìn thầy trò bọn họ còn có Đại Chủy một chút, rốt cuộc thở phào một hơi nói: "Ta muốn để Tiểu Khôi nhận Du Du làm chủ, không biết có thể không?"

Hả?! Tần Du Du vô cùng kinh ngạc, tới khi hiểu rõ lập tức vui mừng quá mức.

"Được được!" Tiểu Khôi về sau đều ở cùng nàng, thật sự tốt quá!

Tiểu Khôi cũng rất vui mừng, nó có thể cùng Tần Du Du nhìn thấy những thứ thú vị gì đó, ăn những món mỹ vị nó chưa từng ăn mà nàng nói!

Tề Thiên Nhạc lại lắc đầu nói: "Không được!"

"Vì sao không được! Sư phụ đáng ghét, mèo con người cũng không cho con nuôi, Tiểu Khôi làm bạn với con cũng không được sao? Vì sao người có thể có Đại Chủy, con lại không thể có Tiểu Khôi?! Người không công bằng, không nói đạo lý!" Tần Du Du tức giận, không đợi Yểm Huyền nói gì liền nổi giận trước.

Đồ đệ bảo bối bị nuông chiều đến tùy hứng quá rồi. Tề Thiên Nhạc cảm thấy mình thật sự là tự làm tự chịu, ôm lấy Tần Du Du ngồi lên đùi mình, thở dài nói: "Du Du ngoan, nghe sư phụ nói. Con có biết sư phụ vì sao không cho con nuôi mèo con, cũng không đồng ý để Tiểu Khôi nhận con làm chủ không?"

Tần Du Du cắn môi không nói lời nào, ánh mắt hồng hồng, chuẩn bị khóc lớn một phen ép sư phụ đồng ý hết yêu cầu của mình.

"Con muốn mang chúng nó theo bên cạnh, phải chuẩn bị sau này mặc kệ xảy ra chuyện gì, đều phải không được xa rời, không bỏ rơi chúng nó. Bản thân cố gắng chăm sóc chúng thật tốt, để chúng nó hạnh phúc, vui vẻ. Con hãy suy nghĩ cho kỹ xem, con cảm thấy con có thể làm được không?" Tề Thiên Nhạc nói.

Tần Du Du bị sự cẩn thận và nghiêm túc trong giọng nói của ông dọa cho, ngập ngừng nói: "Con thấy hai người Trương bá bá, Trương thẩm thẩm nuôi đám tiểu hoàng lớn lên, cũng không gặp nhiều rắc rối gì..."

https://thuviensach.vn

"Người khác như thế nào sư phụ không xen vào. Nhưng Du Du, con có nghĩ tới không, con mang Tiểu Khôi theo bên cạnh, từ lúc đó về sau nó cũng chỉ dựa vào con, nếu con không thể bảo đảm cả đời cố gắng chăm sóc nó, lỡ như ngày nào đó con không thích nó nữa, hoặc cảm thấy nó phiền toái, liên lụy con. Con phải làm sao? Giải trừ khế ước, đuổi nó đi? Nó sau này phải sống như thế nào? Như thế chẳng khác nào làm hại nó."

Tề Thiên Nhạc cảm thấy lai lịch của Yểm Huyền và Tiểu Khôi không đơn giản, mà Yểm Huyền giao phó Tiểu Khôi cho Tần Du Du, trách nhiệm này tuyệt đối không nhẹ. Ông không thể để đồ đệ của mình không chút lo lắng gánh một gánh nặng lên lưng được, lại càng không muốn đồ đệ mình sau này trở thành một chủ nhân nhẫn tâm, bội bạc, vô trách nhiệm.

Tần Du Du chớp chớp mắt. Nhìn sư phụ lại nhìn Tiểu Khôi, suy nghĩ một lúc lâu, nói như đinh đóng cột: "Sư phụ có thể, con cũng có thể. Con sẽ cả đời đều thích Tiểu Khôi, sẽ chăm sóc nó, bảo vệ nó thật tốt. Mặc kệ xảy ra chuyện gì cũng sẽ không tức giận, không để ý tới nó. Sư phụ. Người cho phép con được không?"

Tề Thiên Nhạc bất đắc dĩ nói: "Lời sư phụ nên nói đã nói rồi, con nói chắc chắn như vậy, sư phụ còn có cách gì đây?"

Yểm Huyền vẫn không mở miệng, lúc này rốt cuộc cười nói: "Ta tin Du Du có thể làm được."

Khế ước nhận chủ giữa Tiểu Khôi và Tần Du Du dưới sự trợ giúp của Yểm Huyền và Tề Thiên Nhạc rốt cuộc đạt thành, Yểm Huyền cũng không dặn dò, nói rõ nguyên do hắn không tự nuôi dưỡng Tiểu Khôi lại bắt nó giao cho một tiểu cô nương tám tuổi là Tần Du Du, nhưng trước khi đi cho Đại Chủy ăn một quả huyết tinh làm lễ gặp mặt.

"Quả huyết tinh này chính là huyết mạch tinh hoa ta lấy trên người thần thú thượng cổ Hou tinh luyện thành, đúng lúc có thể dung nhập với huyết mạch thánh âm bát ca của Đại Chủy, nhưng thực lực của Hou quá mức cường đại, ta sẽ giúp Đại Chủy phong ấn lại. Đại Chủy sau này tu vi dần tăng đủ để khống chế mạch lực của Hou, phong ấn này sẽ dần cởi bỏ. Nhất thời không nhìn thấy chỗ tốt của huyết mạch lực này, nhưng ít nhất sau này Đại Chủy thăng cấp, lôi kiếp lợi hại thế nào cũng không thể gây thương tổn gì cho nó được."

https://thuviensach.vn

"Sau này Đại Chủy đủ cường đại, ngươi muốn về nhà, cũng không cần lo lắng gì nữa..."

Yểm Huyền đưa Đại Chủy đã ăn huyết tinh, đang hôn mê trả lại cho Tề Thiên Nhạc, đơn giản giải thích một phen, sau đó chuẩn bị nói lời tạm biệt với Tiểu Khôi.

Tề Thiên Nhạc nghe hắn nói câu cuối cùng, ánh mắt trợn tròn: "Ngươi biết lai lịch của ta... Ta sau này có thể trở về?"

Yểm Huyền cười thần bí, gật gật đầu.

Tuy Tiểu Khôi đối với Tần Du Du vô cùng vừa lòng, nhưng hắn làm phụ thân cảm thấy vẫn nên giải thích cho nó một chút.

"Thật ra cha hôm qua đã trở lại rồi, luôn đi theo phía sau các con. Cha vốn định ở nhân gian giúp con tìm một tu luyện giả thực lực cường đại, trợ giúp con mau chóng thăng cấp bay về yêu giới, nhưng xem ra nghĩ lại những người khác cũng không tốt như tiểu cô nương Du Du đó, con bé nguyện ý vì cứu con không để ý nguy hiểm bản thân, tu luyện giả khác có cường đại hơn nữa cũng không thấy có thể làm được điều này. Hơn nữa con bé có sư phụ như vậy dạy dỗ, con bên cạnh con bé ta cũng khá yên tâm."

Tiểu Khôi lưu luyến không rời, cọ cọ Yểm Huyền: "Có phải sau này con bay lên yêu giới, là có thể đoàn tụ với cha và mẫu thân?"

"Đúng vậy, phụ thân tìm được cơ hội sẽ đến thăm con, con cứ an tâm đi theo bên cạnh Du Du. Ta đã xem qua mệnh cách của con bé rồi, con bé là người phúc duyên sâu xa, thành tựu sau này không có giới hạn, kể cả bay lên tiên giới cũng không kỳ lạ, con nhận con bé làm chủ, chuyện tu luyện thăng cấp ta cũng có thể ít lo lắng hơn."

"Vậy cha nhớ tới thăm con nha..." Tiểu Khôi ôm cổ Yểm Huyền hu hu khóc lên.

Tần Du Du không ngờ mình nhất thời tùy hứng chạy vào rừng rậm tìm linh thú cho mình, thế mà thật sự để nàng tìm được rồi, càng không ngờ ba ngày ba đêm sống nương tựa nhau lại biến thành cả đời không rời không bỏ.

"Ta sẽ chăm sóc ngươi, bảo vệ ngươi thật tốt, ta thích Tiểu Khôi nhất!"

https://thuviensach.vn

Cho dù Tiểu Khôi có không xinh đẹp như vậy, có đủ loại khuyết điểm, thiếu sót.

Cho dù sau này nàng trưởng thành, có phu quân yêu nhau vô cùng, có nữ nhi đáng yêu, Tiểu Khôi cũng có ngươi nó thích, không đúng! Là ngựa mới đúng, lời hứa hẹn này cũng không thay đổi.

Có những lời hứa một khi đã thừa nhận, chính là cả đời cả kiếp, cho dù là không thể trốn tránh cũng không muốn trốn trách trách nhiệm.

Lời tác giả: *Chuyện cũ trong đó, có độc giả có ý khuyết điểm của Tiểu Khôi chẳng đáng yêu. Thật ra đặt vào trường hợp bản thân, Tiểu Khôi chính là một linh thú khá phiền toái, vì sao Tần Du Du còn đối xử tốt với nó như vậy, mọi chuyện đều nhường cho nó?*

Là vì trách nhiệm.

Có câu nói thế này, bạn có thể có được rất nhiều rất nhiều, nhưng thế giới của nó chỉ có một mình bạn.

Mọi người lúc quyết định nuôi loài vật nhỏ, xin suy nghĩ rõ ràng, có thể không rời, không bỏ nó, chăm sóc nó thật tốt không, nếu bạn vứt bỏ chúng nó trên đường, thật chẳng khác nào đẩy nó vào đường chết.

Chỉ mong loài vật nhỏ đáng yêu có thể gặp chủ nhân tốt giống Tần Du Du vậy.

HOÀN

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Văn án
Chương 1: Vừa thoát miệng hổ lại vào hang sói
Chương 2: Ông trời đem nàng tặng cho ta
Chương 3: Sở trường ăn cơm, lải nhãi và chạy trốn
Chương 4: Những chiến binh của nam nhân mặt than
Chương 5: Giết người không chớp mắt
Chương 6: Ta thật sự rất yếu
Chương 7: Ta cho nàng trốn
Chương 8: Mỹ nhân kế thất bại
Chương 9: Độc không chết cũng bị hù chết
Chương 10: Tự mình chuốc khổ
Chương 11: Nàng ngốc nghếch như vậy cũng dám xuất môn?
Chương 12: Ta sẽ không miễn cưỡng nàng
Chương 13: Tin ngươi một lần
Chương 14: Đao hạ lưu thỏ
Chương 15: Linh thú quá yếu
Chương 16: May mắn không nghe lời
Chương 17: Vào nhà cướp của chuyên nghiệp
Chương 18: Diện mạo sát phạt vốn có
Chương 19: Ăn cho hắn nghèo luôn
Chương 20: Hương thơm một nụ hôn
Chương 21: Con vật trong ngoài không giống nhau
Chương 22: Có điểm kỳ lạ
Chương 23: Có nữ cùng xe
Chương 24: Mời khanh* vào bình
Chương 25: Sự hiểu lầm mờ ám
Chương 26: Nàng nhất định muốn lấy thân báo đáp rồi?
Chương 27: Nàng là điều bất ngờ.
Chương 28: Nuôi béo rồi làm thịt
Chương 29: Tự tin đến tự kỷ
Chương 30: Cọp cái xuống đồng bằng

https://thuviensach.vn

Chương 31: Liễu Hạ Huệ hay quỷ hút máu?
Chương 32: Mỹ nhân trong tay
Chương 33: Vu oan giá họa
Chương 34: Ca ca muội muội
Chương 35: Cam chịu số phận
Chương 36: Ngươi muốn làm cha nuôi của ta?!
Chương 37: Gà nói với vịt
Chương 38: Cút ngay!
Chương 39: Thái độ trong cung
Chương 40: Hồng hạnh qua tường
Chương 41: Âm hồn không tan
Chương 42: Bàn tay khéo léo ngàn vàng
Chương 43: Váy ngươi giữ lại tự mình mặc đi
Chương 44: Nàng ra tay hay là ta ra tay?
Chương 45: Linh thú trong sạch cao quý
Chương 46: Sau khi uống rượu thì thế nào
Chương 47: Giả ngu không thể giải quyết vấn đề
Chương 48: Cầu hôn và lừa hôn
Chương 49: Cạm bẫy dịu dàng
Chương 50: Linh thú phá hỏng
Chương 51: Dáng cười của ngươi rất đáng sợ
Chương 52: Bí mật của Tần Du Du
Chương 53: Hai Nghiêm Di?
Chương 54: Không thể so sánh
Chương 55: Dòng máu mạnh mẽ của linh thú
Chương 56: Mặt đỏ tim đập
Chương 57: Không khách khí
Chương 58: Tác dụng của nam nhân so với linh thú
Chương 59: Linh thú hôn mê
Chương 60: Dùng thử phu quân
Chương 61: Nàng rốt cuộc cấp mấy
Chương 62: Tài nghệ hơn người
Chương 63: Lại chậm một bước
Chương 64: Biết thì thế nào?

https://thuviensach.vn

Chương 65: Giống như chiếm tiện nghi
Chương 66: Thánh tử giá lâm
Chương 67: Cười khuynh thành
Chương 68: Bổn vương chờ không kịp
Chương 69: Ngược một lần không đủ
Chương 70: Dụng ý bất lương của sư phụ
Chương 71: Chỉ đáng giá mấy miếng bánh ngọt
Chương 72: Của hồi môn của nàng
Chương 73: Từ hôn khó khăn lớn
Chương 74: Không sợ ngươi học, sợ ngươi học không xong
Chương 75: Trong cung có nguy hiểm, vào cung phải cẩn thận
Chương 76: Bí mật
Chương 77: Hôn một cái
Chương 78: Cưới một tặng hai
Chương 79: Giải thích cho ai xem?
Chương 80: Hoàng đế ghen ghét
Chương 81: Tắm ăn
Chương 82: Nàng không chạy thoát được đâu
Chương 83: Một cành hoa
Chương 84: Ngang nhiên thể hiện tình cảm?
Chương 85: Điệu hổ ly sơn
Chương 86: Giết chóc khủng bố
Chương 87: Muội chẳng lẽ không phải người một nhà với ta?
Chương 88: Nhìn vào mắt ta
Chương 89: Đoạt phách câu hồn
Chương 90: Ngay lúc quan trọng rơi xích
Chương 91: Một đêm cuối cùng
Chương 92: Sẽ thành thân thuộc
Chương 93: Cởi áo cho ta
Chương 94: Trong suối thánh
Chương 95: Lưỡng tình quyến luyến
Chương 96: Phu quân bị đổi người?!
Chương 97: Triền miên
Chương 98: Ta muốn nhìn rõ chàng

https://thuviensach.vn

Chương 99: Ký hiệu thần bí
Chương 100: Thầy trò khó trị
Chương 101: Lợi dụng rất triệt để
Chương 102: Nàng luôn nhớ ta*
Chương 103: Dã tâm
Chương 104: Tần Du Du phản công mạnh mẽ
Chương 105: Để ta hành hạ chàng cho đã
Chương 106: Vì sao là ta?
Chương 107: Nghịch với lửa có ngày chết cháy
Chương 108: Mê chết chàng
Chương 109: Thấy rất nhiều heo chạy
Chương 110: Kinh biến
Chương 111: Quá thông minh
Chương 112: Bí mật của hai huynh đệ
Chương 113: Lão công không ngoan? Thiến
Chương 114: Phu thê
Chương 115: Quả thật không tệ
Chương 116: Sát khí khắp nơi
Chương 117: Sư đồ
Chương 118: Vấn đề trong sạch của phu quân
Chương 119: Phụ thân thần bí
Chương 120: Không giống
Chương 121: Cần võ thánh bảo vệ
Chương 122: Ba nhược điểm của yêu quái tướng công
Chương 123: Đêm dài
Chương 124: Một kiếm xuyên tim
Chương 125: Mạng không đáng chết
Chương 126: Kế hoạch của hoàng đế
Chương 127: Du Du như thế nào
Chương 128: Kiều thê hung mãnh
Chương 129: Lên xe trước mua vé bổ sung sau
Chương 130: Đại pháo xuất hiện
Chương 131: Giang sơn mỹ nhân
Chương 132: Chàng bị chỉnh không hề oan

https://thuviensach.vn

Chương 133: Tỉnh mộng
Chương 134: Ta chỉ không tin nàng ta
Chương 135: Ta có thể nói không sao?
Chương 136: Hiện tại quay đầu chưa muộn
Chương 137: Phu thê một thể
Chương 138: Sói đến đấy
Chương 139: Lần này đến phiên ta lừa ngươi
Chương 140: Người khác khá nguy hiểm
Chương 141: Một cái cắn của đại quái thú
Chương 142: Con thỏ ăn thịt người
Chương 143: Tù binh
Chương 144: Ngoại trừ ăn vẫn là ăn!
Chương 145: Thể chất nguy hiểm
Chương 146: Trời sinh phun lửa
Chương 147: Lời tiên đoán của Đại Chủy
Chương 148: Trạm tiếp theo, lãnh cung
Chương 149: Lý do biến thái
Chương 150: Cứu tinh đến
Chương 151: Các ngươi đã bị bao vây
Chương 152: Vận may và hiểu lầm
Chương 153: Ẩn nấp
Chương 154: Tên đó còn khốn kiếp hơn
Chương 155: Một câu thành sấm
Chương 156: Tin tức của sư phụ
Chương 157: Mạng con gián
Chương 158: Điều kiện của Tần Du Du
Chương 159: Đều là người sai
Chương 160: Đàm phán thất bại
Chương 161: Biểu ca còn ở không?
Chương 162: Ta với muội cùng đi
Chương 163: Hoàng đế trở về, bị ghét bỏ
Chương 164: Xâm nhập Li quốc
Chương 165: Bất ngờ gặp lại
Chương 166: Tên khốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn

https://thuviensach.vn

Chương 167: Đánh ngất mang về
Chương 168: Tin tưởng chìu chuộng
Chương 169: Ngươi thảm...
Chương 170: Ưu điểm của Nghiêm Di
Chương 171: Sống chung
Chương 172: Mời phu nhân duyệt binh
Chương 173: Là lợi hay hại?
Chương 174: Phát hiện món ăn
Chương 175: Xúc động nhất thời
Chương 176: Xấu hổ
Chương 177: Ta cũng lợi dụng ngươi
Chương 178: Cả hai đều phải chết
Chương 179: Thầy trò cha con
Chương 180: Thì quỵt nợ đó, thế nào?!
Chương 181: Thật thật giả giả
Chương 182: Nguy hiểm do tức giận nhất thời
Chương 183: Ngươi còn sống sẽ không dễ dàng
Chương 184: Ngựa được ủy thác lâm trận
Chương 185: Tình cảm không giống nhau
Chương 186: Hoan nghênh hạ cố đến Phụng Thần giáo
Chương 187: Rất giống
Chương 188: Phong Dao Cơ ở đâu?
Chương 189: Cầu còn không được
Chương 190: Cổ trùng thần cũng muốn thăng cấp
Chương 191: Chứng cứ lạc lối của giáo chủ
Chương 192: Bà cho rằng ta là đứa ngốc?
Chương 193: Con muốn nàng
Chương 194: Huyết mạch thiên long
Chương 195: Thánh tử cầu hôn
Chương 196: Phân công nhau hành động
Chương 197: Chính là mùi vị này
Chương 198: Chỉ một bọ ngựa, hai chim hoàng tước
Chương 199: Ác sát hiện thế
Chương 200: Cuộc chiến thần thú

https://thuviensach.vn

Chương 201: Tiểu Khôi đột phá lớn
Chương 202: Một trùng ba ăn
Chương 203: Thử thay đổi
Chương 204: Trở ngại thăng cấp của Tiểu Khôi
Chương 205: Ông vua mất nước
Chương 206: Con thỏ rất xinh đẹp, rất hung bạo
Chương 207: Kỳ hoa* trong núi
Chương 208: Tuyệt cốc tìm cha
Chương 209: Cha con gặp nhau
Chương 210: Bạc đầu bên nhau
Chương 211: Ai nói mãnh thú nhất định rất hung ác?
Chương 212: Yêu sâu đậm
Chương 213: Tối đa có thể của hai linh thú
Chương 214: Phu quân chính là dùng để sai bảo
Chương 215: Điều kiện của Kim thi
Chương 216: Dễ như trở bàn tay
Chương 217: Mờ mịt giữa sống chết (Đại kết cục - thượng)
Chương 218: Tình khó bỏ, nghĩ khó yên (đại kết cục - trung)
Chương 219: Chỉ muốn lòng quân như lòng ta (đại kết cục - hạ)
Phiên ngoại 1: Thịt mỡ trên người ngươi đâu?
Phiên ngoại 2: Thỏ trắng hung tàn
Phiên ngoại 3: Hứa hẹn cả đời

https://thuviensach.vn